№. 144. Sambata 1 Iulie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuri şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.
(Agenţa Havas).

Viena, 10 *Iulie*. „Corespondenţa politică“ publică următórea telegramă:

Berlin 10 *Iulie*. De şi Gorciacoff şi Beaconsfield în întrevederi particulare se înţeleseră asupra chestiunei Batumului, totuşi în sedinţa congresului, în marea mirare a asistenţilor, Salisbury au respins punerea la cale dintre cei doi dintâi, fără ca Beaconsfield să se opună. Salisbury au cerut să se excludă o mare întindere de teritoriu, în care şi orăşul Olti, din pământul ce e să se cedeze Rusiei. Gorciacoff s'au împotrivit la acésta cu energie. Congresul au ales o comisiune care să hotărască de trebue să se cedeze Rusiei Olti.

Berlin, 10 *Iulie*. In privinţa fruntariilor de lîngă Batum, congresul au hotărît să adopteze simplu deciziunea ce va lua cu majoritate de voturi comisiunea de fruntarii. Se aştéptă o soluţiune care să nu jignéscă pe Rusia.

Berlin, 10 *Iulie*. „Corespondenţa provincială“ comunică: „Tóte chestiunile, împreună cu acele relative la fruntarii, au aflat o dislegare mulţumitóre. Tractatul relativ la Ciprul nu este de natură de a împiedeca lucrările congresului, care desbate numai tractatul de San-Stefano. Tractatul se va subscrie Sîmbătă.“

„Gazeta Germaniei de Nord“ aplaudéză ocuparea Ciprului de Anglia, considerând acésta măsură în interesul civilizaţiei şi a progresului Aziei-Mi i.

Acceaşi „Gazetă“ zice că nu este greşită presupunerea că Germania au fost prealabil informată despre punerea la cale relativă la Ciprul.

Berlin, 10 *Iulie*. Congresul au terminat delimitarea Aziei-Mi i. Olti rămîne la Rusia. Batumul va fi porto-franc. Congresul au examinat reclamările Armenilor, pe cari Pórta va trebui să le satisfacă. Congresul au cercetat asemine condiţiile evacuărei Turciei de cătră Ruşi, lăsând însă comisiei de redactare facultatea de a modifica data dacă va crede necesar, Congresul au ascultat cetirea articulelor tractatului privitóre la Bosnia şi Herţegovina, la Muntenegru, Romînia, Serbia, Bulgaria şi Rumelia orientală. Probabil tractatul va fi subscris Sîmbătă, dar nu va fi publicat de cît după ce va fi ratificat de cătră Şefii Statelor reprezentate în Congres.

Berlin, 10 *Iulie*. Şedinţa de astăzi au ţinut patru óre. Beaconsfield n'au asistat la ea, pretinzând că este bolnav de gît. Astăzi se va da la ambasada Rusiei un prînz în onórea membrilor Congresului.

Hoedel au fost condamnat la mórte pentru atentatul contra împaratului Wilhelm.

Londra, 10 *Iulie*. O telegramă din Berlin, adresată ziarului „Times“, zice că guvernul francez ar fi întrebat pe Rusia dacă nu preferă se renunţe la achiziţiunile sale din Azia-Mică, şi ca tractatul anglo-rus (?) —póte vrea să zică anglo-turcesc. Nota Redacţ. — să nu fie executat. Se crede că în cazul unui respuns negativ din partea Rusiei, Francia ar fi dispusă să urmeze o politică mai activă.

Bucureşci, 29 *Iunie*. „Monitorul“ publică decretele prin care să acórdă un congediu de trei luni P. Metropolit-Primat, care va fi înlocuit ad. interim de P. Suhopan, şi acela prin care d. Beldiman este numit secretar al Agenţiei române din Berlin.

Berlin, 11 *Iunie*. Nici astăzi convenţiunea anglo-turcéscă n'au fost în Congres obiectul nici unei amintiri. Congresul, după ce au ratificat deciziunea comisiunei de fruntarii şi au regulat chestiunile de amănunte, au terminat lucrările sale şi au adoptat în mare parte articulele noului tractat, lucrare pe care o va continua mîne.

Berlin, 11 *Iulie*. Convenţiunea anglo-turcéscă nu va fi supusă congresului. Serbia şi Austria au subscris ieri un tractat de comerţ si de căi ferate. Congresul au hotărît ca fie-care putere să însărcineze pe consulii sei din Turcia spre a privighia la executarea clauzulelor din tractat cari o intereséză în special.

Bucuresci, 29 *Iunie*.— Camera au votat creditul de 312,971 lei pentru intreţinerea oştirei pe luna Iunie.

D. Holban au desvoltat interpelarea sa asupra abuzurilor comise de direcţia linieiferate Iaşi Ungheni.

După acésta, Camera au intrat in desbaterea proiectului pentru terminarea liniei Ploieşti-Predeal. Trei propuneri noue asupra acestei linii au fost supuse biroului adunărei, şi anume: 1). Propunerea d-lor Braicoff şi Jean-Marie, care oferă o garanţie de 4 jum. milióne lei după ratificarea convenţiunei, pe lîngă reţinerea de 10 jum. din valoarea lucrărilor efectuate;

2) propunerea d-lui Gerlinger, reprezentantul d.lor Gregerson şi Banderson, constructorii liniei Braşov; 3) propunerea d.lui Eliade, făcută în numele unei societăţi de ingineri români şi streini, care va depune o cauţiune prin intermeziarul Bancei Romăniei. Societatea din urmă se oferă să construească pentru stat scoale de model în valoare de 400,000 lei.

Camera au luat în consideraţie, cu 12 voturi contra 9, toate propunerile de mai sus.

Viena, 11 *Iulie*.— Corspondenţei politice“ i se telegrafiéză din Berlin: Gorciacoff au propus ieri neutralizarea imprejurimilor strîmtórei Şipca, pentru raţiunea că acolo au fost imormîntaţi numeroşi ruşi. Turcii opunênduse pentru motive strategice, deciziunea congresului au fost rezervată.

Acelaşi ziar semnaléză existenţa unei neînţelegeri între Austria şi Rusia, din causa mulţumiri evidente in óre-cari cercuri ale congresului in urma mai multor incidente importante ce au avut loc zilele din urmă.

Londra, 11 *Iulie*.— In camera comunelor, ministrul de resboiu au declarat că 10,000 de engleji vor ocupa insula Ciprul. Burke au zis că vuetul, despre cruzimile comise de Bulgari asupra musulmanilor din munţii Rodope, se confirmă de cătră un consul englez.

Lordul Richmond au declarat in camera lorzilor, că nu ştie cînd vor părăsi Berlinul plenipotenţiarii Angliei, şi că guvernul va comunica documentele relative la congres indată după intoarcerea lui.

Berlin, 12 *Iulie*.— Congresul au terminat cetirea tractatului şi au hotărît in unanimitate ca să creeze in Constantinopole o comisiune care să fie însărcinată cu primirea reclamărilor purtătorilor de valori otomane.

Congresul aŭ hotărît asemine suprimarea tributurilor Romăniei şi Serbei şi capitalizarea lor; apoi au respins propunerea Rusiei, care cerea ca puterile să se indatoreze de a privighia şi asigura executarea tractatului de cătră Turci, şi au mănţinut terminul pentru deşărtarea de Ruşi a acelor teritorii pe cari Turcii nu au să le mai ocupe.

Iasi, 30 Iunie 1878.

Publicăm mai jos discursurile rostite de de cătră d. d. Brătianu şi Cogălniceanu înaintea congresului din Berlin, în şedinţa de la 19 Iunie, atunci când au fost primiţi de a pleda cauza Romăniei, dimpreună cu alte cîteva acte relative tot la misiunea delegaţilor noştri.

Aceste documente, comunicate de guvern corpurilor legiuitóre în şedinţa secretă de marţia trecută, arată că atitudinea şi cuvintele plenipotenţiarilor români, în sinul areopagului european, au fost conforme dorinţelor ţerei şi a mandatului representaţiunei naţionale.

Afară de comunicarea documentelor din chestiune, ziarele bucureştene atât cele guvernamentale, cît şi ale opoziţiunei, nu spun, despre cele discutate şi puse la cale în zisa şedinţă, nimica mai mult de cît ne-au făcut cunoscut telegrama din Bucuresci, publicată în numărul de mercuri al fóei nóstre.

Miniştrii noştri delegaţi au declarat anume în acea şedinţă că n'au primit actul definitiv al congresului, că prin urmare nu

pot spune nimica oficial senatorilor şi deputaţilor, şi că ceea ce pot spune oficial este că partea Basarabiei, restituită României în 1856, va fi retrocedată Rusiei. Ei au adaos că trebue să se aştepte comunicarea oficială a deciziunei congresului.

Până la acea comunicare oficială, guvernul şi representanţii ţerii vor avea timpul de a medita asupra resoluţiunei ce va trebue neîntârziat să iee statul român.

Această chestiune a resoluţiunei ce avem de luat preocupă pe diferitele ziare din capitală, cari tóte, fără deosebire de culóre politică, recunosc gingăşia excepţională a situaţiunei ţerei şi necesitatea de a desfăşura în această ocaziune tact, linişte, cumpăt şi o rară prudenţă.

Intréga presă română, chiar şi acea care până mai alalta-ieri se arăta fórte resboinică şi desfidetóre, recomandă astăzi o extremă rezervă, o atitudine de potolire şi o matură cumpănire, demonstrând în acelaşi timp marea primejdie, în care s'ar arunca orbeşte România, dacă s'ar împotrivi deciziunilor congresului.

Au trebuit să se vadă nenorocirea cu ochii, pentru ca mintea şi judecata sănătósă să facă loc uşurinţei şi lipsei de chibzuire....

Chestiunea formei în care trebue să se facă cederea Basarabiei si primirea Dobrogiei, fără ca să ne umilim si fără ca să ne expunem la urgia Europei, au început a fi disbătută de cătră unele din organele de publicitate ale capitalei.

„Pressa“ de marţia trecută, examinînd cu maturitate tótă gravitatea situaţiunei, fără de a da vre o soluţiune, pune următórea serie de chestiuni în scopul de a deştepta studiul şi cugetarea ómenilor competenţi:

A ne declara contra otărîrei Congresului, zice organul centrului, ar fi a sfida toate Puterile mari, ar fi o faptă de nebun. Dar earăşi, a putea pretinde aceste mari Puteri ca noi să consimţim şi să declărăm singuri că primim şi că este bun faptul desmembrărei ţĕrei noastre? De la o naţiune, încă júnă şi plină de viaţă, şi care ţine a avea stima tutulor, se poate pretinde una ca aceasta? Eată o chestiune.

S'ar putea chiar pretinde ca noi să primim Dobrogea în schimb pentru Basarabia? Dar a schimba nu este a aliena? Şi a lua Dobrogia, în schimbul Basarabiei, nu ar fi a consimţi la înstrăinarea ei, sau chiar a trafica cu ea? Aceasta este încă o chesti ne.

Trebue încă a se mai cugeta la această chestiune, şi sub alt punct de vedere: dacă, adică am putea priimi Dobrogea, ce ne-o oferă Europa, nu ca schimb pentru Basarabia, ci cu declaraţiunea că o luăm ca o simplă anecsare de pămênt, dupe cum asemenea ane sări s'au dat şi Serbiei, şi Muntenegrului, pentru sacrificiele ce am făcut prin participarea noastră la resbel?

Asemenea chestiuni şi încă altele, pot fi, pe cari noi numai le punem, spre a atrage atenţiunea şi a provoca cugetarea asupra lor. Nu putem însă să le formulăm destul de precis, până nu vom cunoasce mai întêiŭ tecstul tractatului din Berlin.

Aşa, asupra chestiunei Israeliţilor, nu putem încă formula nici o chestiune, fiindcă audim mai multe versiuni despre modul cum s'ar esprima Puterile în astă privinţă, şi nu putem sci care din versiuni va fi cea adevĕrată.

Insă o chestiune, care ne priveşte mai mult pe noi, este aceea de a sci: dacă vom avea trebuinţă de o Constituantă. Nici această chestiune nu este facilă; şi face rĕŭ „Românul“ de ieri de a o considera numai ca o tactică a nu scim căror r e a c ţ i o n a r i, cari ar voi să restringă Constituţiunea. Ea este mai importantă de cât atât. Mai întêi, noi unii mărturisim că am dori să nu avem aşia curênd o Constituantă, am dori s'o avem cât mai târdiu, dacă ea va fi necesară. Dar nu este vorba de dorinţele noastre, acum; ci este vorba că, chestiunea, ca principiu, trebue pusă şi discutată; cât despre oportunitatea sau timpul când s'ar convoca o Constituantă, aceasta e o chestiune de aplicare, la care guvernul are o mare parte.

Ne întrebăm, prin urmare, mai întêiŭ, în privinţa Dobrogei, că dacă luarea ei în posesiune s'ar putea—silind oare-cum texturile—a se face prin o lege ordinară, tot aşia ar fi şi cu refusul de a ni se adăoga acel teritoriu, presupunênd că am voi să'l refusăm? Guvern şi Adunări, cari nu sunt de cât nisce mandatari, pot refusa un teritoriu, care se dă naţiunei, pre când ei, prin Constituţiune, au oare-cum mandatul de a primi adaose de teritoriu, nu au însă şi mandatul de a refusa asemenea adaose?

Când însă Constituanta nu s'ar convoca pentru această chestiune, şi, presupunênd că Dobrogia am primi-o prin o lege ordinară, nu va trebui oare să convocăm o Constituantă, spre a se modifica art. 7 din Constituţiune? căci, prin anecsarea Dobrogiei, o sumă de musulmani (adică nu de rit creştin) vor deveni de drept cetăţeni români.

În fine, sunt mulţi cari cred că, o-dată ce Statul român devine independinte şi recunoscut de Europa, ar fi mai bine ca, şi numirea sa, şi calitatea Suveranului sĕŭ, să fie mai în acord cu ierarchia şi usurile internaţionale, şi ca România să ia numele şi rangul de R e g a t, nume şi rang, cari sunt mai potrivite şi cu importanţa noului Stat şi cu stabilitatea şi garanţia ce trebui să ofere ca monarchie constituţionale. Într'un asemenea cas, negreşit că numai o Constituantă va fi în drept a declara România de Regat, şi pe Suveranul ei de Rege.

„România liberă“ in numerul seu de joi, exprimă următórea părere in chestiunea Dobrogei:

„Europa simte necesitate, ca intre Rusia şi slavii de sud să fie o barieră; pentru aceasta ne dă Dobrogia. Putem fi siguri că, dacă nu o vom primi noi, are să se găsească alt stat neslav, ca să o primească; iar noi nu ne-am alege de cât cu o satisfacţiune reu înţeleasă şi am eşi din sfera intereselor europene.

„Ştim că Dobrogea, şi geograficesce şi etnograficesce şi prin starea sa de cultură, are să fie o greutate pentru România, ce se va vedea silită a cheltui mult din puterile sale, spre a o mişca pe drumul inaintării. Nu trebue însă să uităm, că, ori cât de mari pagube materiale am avea de ocam dată, această ţară a fost odinióră a noastră,—că această ţară ne duce la un intins ţĕrm de mare şi ne ţine ast fel in legături economice cu lumea, cum n'am fi dacă am remânea in graniţele dinainte de tratatul de Paris,—că această ţară alipită la România ne leagă de mari interese europene“.

Congresul din Berlin.

Actele şi discursurile plenipotenţiarilor
A. S. PRINCIPELUI CAROL I
al României.

Berlin, 12 (24) Iunie, 1878.

Alteţei Sale Principelui de Bismarck, Preşedinte al Congresului.

Domnule Preşedinte,

Sub-semnaţii, spre a da urmare cererei ce s'au luat libertatea de a adresa Alteţei Vóstre, la data de 1 (13) curent, au onóre de a vĕ presenta, spre a fi supus înaltei Adunări presidată de Alteţa vóstră, alăturatul memoriu, în care se află resumate puncturile ce România solicită a fi primite de Europa, întru ceea ce o privesce pe dênsa.

Esprimând din nou speranţa că nu se va lua vre-o decisiune în privinţa României, mai nainte ca sub-semnaţii, plenipotenţiari ai Înălţimei Sale Domnitorului Carol I, să fie ascultaţi, venim a ruga pe Alteţa Vóstră de a bine-voi să primésca espresiunea preînoită a simţimêntelor de prea înaltă consideraţiune şi de prea adînc respect, cu care avem onóre de a fi ai Alteţei Vóstre, &. &.

[Sub-scrişi]: *I. C. Brătianu, M. Cogălnicénu.*

Berlin, 1 (13) Iunie, 1878.

Alteţei Sale Principelui de Bismarck, Preşedinte al Congresului.

Alteţă,

Sub-semnaţii, miniştri ai Înălţimei Sale Principelui României, avênd şi deplin împuternicirile sale, au onóre de a se adresa către Alteţa Vóstră, spre a o ruga ca să supună la Escelenţele Lor Plenipotenţiarii Marilor Puteri, a lor cerere, de a fi admişi în sinul congresului, spre a espune şi apĕra acolo drepturile ţĕrei lor.

Sub-semnaţii, basaţi pe spiritul de dreptate şi pe buna-voinţă cu care Europa s'a arĕtat pururea către România, cutézĕ a spera, că Marile Puteri vor bine-voi a-i asculta, mai nainte de a delibera asupra intereselor românesci.

Rugăm pe Alteţa Vóstră, să bine-voiască a primi omagiele adîncului respect, cu care avem onóre de a fi ai Alteţei Vóstre prea plecaţi şi supuşi servitori.

[Sub-scrişi]: *I. C. Brătianu, M. Cogălnicénu.*

[Urméză Memoriul].

Escelenţelor lor domnul Brătianu şi domnul Cogălnicénu, etc. etc. etc.

Principele de Bismarck, cancelar al Imperiului, conformându-se unei decisiuni a Congresului, luată în şedinţa de astă-di, are onóre a înscinţa pe Escelenţiele lor d. Brătianu şi d. Cogălnicénu, miniştri ai Înălţimei Sale Principelui Carol al României, că Congresul stă gata a asculta, în şedinţa

hotărîtă pe Luni, 1 Iulie [la 2 óre], comunicaţiunile ce Escelenţiele Lor ar avea a'i face din partea guvernului lor.

Berlin, 29 Iuniu, 1878.

Congresul din Berlin.

Şedinţa din 19 Iunie (1 Iulie) 1878.

Cuvintele rostite de Domnu Kogălniceanu, ministru al afacerilor străine al României.

Domnilor plenipotenţiari,

Mai inainte de toate ţinem a mulţămi Congresului din tot sufletul că a bine-voit a asculta pe delegaţii români, in momentul de a desbate asupra României. Acesta e un nou titlu adus de Europa peste cele ce de mult incă 'i-au atras recunoştinţa naţiunii române, şi această unanimă dovadă de bună-voinţă ne pare a fi un fericit augur pentru succesul causei ce suntem chemaţi a apĕra dinaintea Domnielor-Voastre.

Nu ne vom mai opri asupra evenimentelor in care ne-am aflat duşi ca prin nevoile unei forţe majore. Vom trece asemeni cu tăcere şi asupra faptelor militare la care am luat parte, şi asupra faptelor diplomatice la carı parte nu ni s'a făcut. Am avut ocasiune mai dinainte a constata că periodul tractărilor ne a fost mai puţin priincios de cât norocul armelor.

Ne vom mărgini dar a espune drepturile şi dorinţele ţĕrei noastre, pe basa resumatului presentat in Memoriul ce am avut de a supune de curĕnd Congresului.

I.

Noi credem că după dreptate, nici o parte a teritorului ei actual nu trebue să fie deslipită de România.

Reinapoirea unei părţi din Basarabia către principatul Moldovei, prin tractatul de la 1856, a fost un act de dreptate din partea Europei. Căci trunchierea de la 1812 nu putea să se indreptăţească nici prin faptul nici prin dreptul de cucerire.

La 1812, Basarabia făcea parte dintr'un principat a cărui autonomie fusesc solemn mărturisită de tóte tractatele ce se incheiase mai inainte intre Imperiele Rus şi Otoman. Mai cu samă tractatul de la Cuciuc-Cainardji recunoscuse Domnilor Moldovei şi Ţĕrei Românesci calitatea de suverani şi stabilise că Basarabia face parte din Moldova.

Aşa dar ea era o ţară românească, cu instituţiuni şi legi românesci, foarte lămurit păstrate de Majestatea Sa Impĕratul Alexandru I. Acest respect al vechei naţionalităţi era formulat in rescriptul imperial care confirmă organisaţiunea administrativă şi judecătorească a acestei provincie in urma alipirei sale de Rusia, fără ca să se facă acolo cea mai mică deosebire intre Basarabia de jos şi cea de sus.

S'au cercat unii de a conchide că Basarabia era un ţinut turcesc sau tatar, din unicul fapt că otomanii ţineau trei cetăţi intr'însa. Dar istoria Ţĕrei Românesci presintă şi ea o anomalie de acelaşi fel; cetăţi turceşti au fost mult timp şi intr'ĕnsa; nu ese insă dintr'aceasta că Ţara Românească să fi fost vr'o dată ţara turcească.

Nici la 1878, precum nici la 1812, nu se poate cere României Basarabia pe basa unui fapt sau unui drept de cucerire. Ea aparţine unui principat pe care insăşi Rusia, in tot cursul ultimului seu resbel cu imperiul turcesc, 'l-a privit şi 'l-a tratat ca pe un stat independent şi aliat.

De altmintrelea, chiar de la inceputul campaniei, Rusia a incheiat cu România o convenţiune prin care 'i-a garantat foarte lămurit integritatea actuală a teritorului românesc.

Această garanţie se ceruse şi se acordase atunci pe când nu era chestiune de cât despre trecerea armatelor imperiale prin România. S'ar fi crĕdut că ea are să se intemeeze cu mult mai bine in zioa când, la chemarea insăşi a Rusiei, concursul naţiunii române devenia mai positiv şi se prefăcea int'o efectivă cooperaţiune militară, intr'o complectă alianţă. Intr'adevĕr oştile noastre au combătut alături cu trupele ruseşti. Dacă acesta nu este un titlu spre a ne cresce, apoi de sigur nu este nici unul spre a-ne scădea.

In lipsă de ori ce alt drept, convenţiunea de la 4 (16) Aprilie 1877, care poartă subscrierile şi ratificaţiunele cabinetului Imperial, ar fi de ajuns spre a ne păstra o regiune insemnată a Dunării, cu care e legată foarte strâns prosperitatea comercială a României.

S'a invocat, spre a susţine retrocedarea Basarabiei, amintiri de glorie şi de isbânzi militare. Dar intr'un aşa lung şir de resboae armatele ruseşti s'au distins pe multe cămpuri de bătălie şi 'şi-au preumblat gloria până sub zidurile Andrianopolei. Şi cu toate acestea, nu li se recunoaşte un drept de proprietate asupra regiunei Balcanilor.

S'a mai pus inainte şi consideraţiuni de recunoştinţă. România ştie să'şi implinească datoriile de mulţumire, ea a dovedit aceasta tot-dea-una.

Ea nu'şi uită nici istoria nici numele bine-făcătorilor ei; ea cinstesce in Caterina cea Mare şi in Nicolae I, pe generoşii făptuitori ai tractatelor de la Cainardji şi de la Andrianopol. Dar ea 'şi aduce tot-o-dată aminte şi de toate acele sacrificii pe cari şi le-a impus pentru mărirea, isbânda şi gloria Rusiei. Ea nu poate uita, că de la Petru cel Mare până in zioa de astăzi, ea a fost, pe rînd şi simultaneu, basa operaţiunilor militare ale Rusiei, grânarul unde se aprovisionau armatele ei, chiar atunci când ele operau dincolo de Dunăre, şi teatrul prea de multe ori ales chiar de Rusia pentru cele mai groasnice sdrumicări. Ea ţine minte in fine că la 1812 a perdut in folosul Rusiei jumătate din Moldova, adică Basarabia din Prut până in Nistru.

II.

Cerem ca pămĕnturile României să nu fie supuse la un drept de trecere, pe cât timp va ţine ocupaţiunea armatelor ruse in Bulgaria. Şi intr'adevĕr Dunărea şi Marea presentă acestor armate cele mai puţin costătoare căi de transport şi de comunicaţiune. După atâtea incercări România are trebuinţă de un repaos absolut ca să'şi indrepteze sricăciunele produse de rĕsboiu. Rea condiţiune pentru indeplinirea acestor lucrări reparatoare şi pentru liniştirea ţĕrei noastre ar fi umbletele printr'ânsa a unei armate străine.

III.

Ne pare că ar fi drept ca, pe basa titlurilor ei seculare, România să reintre in posesiunea insulelor şi a gurilor Dunărei, cuprinduse intre acestea şi insula Şerpilor. Această inapoiare ar fi numai o dreaptă restabilire a dispositiunelor originare prin care marile puteri incredinţase Principatelor Dunărene, la 1856, paza libertăţii Dunării la gurile ei.

IV.

Avem temeinica speranţă că România va primi de la guvernul imperial al Rusiei o despăgubire de rĕsboiu, proporţionată cu oştirile ce dĕnsa a pus in mişcare. Mi se pare că este cu totul drept ca dispăgubirile stipulate şi obţinute de Rusia in numele diferitelor State aliate să fie impărţite după măsura contingentului militar dat de fie-care dintre beligeranţi. Principiul acestei impărţiri guvernul imperial 'l-a recunoscut şi stăruesce a'l aplica in folosul Serbiei şi Muntenegrului. România este şi dĕnsa in drept de a cere acelaş beneficiu. In adevăr, fiind silită să ţie foarte mult timp armata sea mobilisată spre a preintimpina imprejurări amenintătoare, ea a avut sub steaguri, atât ca armată de reservă cât şi ca oştire activă mai mult de 70,000 oameni Osebit de aceasta ea a incercat perderi insemnate: oraşele ei şi tot malul Dunării au fost bântuite de bombardări; căile sale de comunicaţie s'au ruinat; materialul seu de rĕsboiu s'a stricat.

Despăgubirile datorite pentru aceste felurite daune s'ar cuveni să fie reportate asupra indemnităţei totale ce s'a alocat guvernului imperial a Rusiei, iar modul respunderei lor ar fi să se reguleze de Congres după cum va socoti mai bine.

V.

România are deplină incredere că independinţa ei va fi recunoscută definitiv şi pe d'intreg de către Europa. Pe lângă dreptul ei cel vechiu, al cărui principiu fusese scălciat prin restălmăciri istorice, astăţi vine să se adaoge titlurile pe care ea le-a improspătat sau le-a intinerit pe cămpurile de bataie. Dece mii de români au căzut in jurul Plevnei ca să căştige patriei lor libertatea şi independenţa.

Dar toate aceste sacrificie n'ar fi de ajuns ca să asigure România despre pacinica folosire a bunurilor dobândite. Ea s'ar simţi cu deosebire fericită şi recunoscătoare când ar vedea silinţele prin care 'şi a manifestat individualitatea, resplătite cu o adevărată bine facere a Europei; acéstă bine facere ar fi garanţia reală a neutralităţei sale, care ar pune o in posiţiune de a dovedi Europei că ea n'are altă ambiţiune de cât acea de a fi păzitórea cred ncioasă a libertăţii Dunării la gurele ei, şi tot de o dată de a se aplica la imbunătăţirea institutiunilor şi la desvoltarea mijloacelor ei materiale.

Acestea sunt, D-lor Plenipotenţiari, expuse pe scurt, dorinţele unui mic Stat care nu crede a fi meritat mai puţin din partea Europei, şi care, prin organul nostru, face apel la dreptatea şi la binevoinţa marilor puteri, ai căror sunteţi eminenţii representanţi

Cuvintele rostite de Domnul Brătianu, preşedinte al consiliului de ministrii în România.

Domnilor plenipotenţiari,

Espunerea ce v'a făcut colegul meu, în numele sĕu şi în al meu, despre drepturile şi interesele României nu are nevoiă de desvoltări mai lungi.

Inalta Adunare ce are misiunea de a regula situaţiunea Orientului posede pe deplin tóte noţiunile trebuitóre pentru îndeplinirea lucrărei sele.

Suntem încredinţaţi că simţimêntele de dreptate şi de bună-voinţă cari ne deschise intrarea până d'inaintea D-lor vóstre vor determina asemenea şi primirea decisiunilor atingĕtóre de România.

Tot ce 'mi permit este de a adăoga că despuierea nóstră de o porţiune din patrimoniul nostru nu ar fi numai o durere adâncă pentru naţiunea română, ci ea ar dărîma în sênul ei ori ce încredere în tăria tractatelor şi în sânta pază atât a principiilor de dreptate absolută cât şi a drepturilor scrise.

Turburarea ce ar încerca din acésta credinţele ei în viitor ar paralisa pacinica ei desvoltare şi avêntul ei spre propăşire.

De aceea îmi şi iau, sfârşind, respectuósa libertate de a supune aceste cugetări la Inalta apreciare a marelui consiliu european şi a ilustrilor representanţi ai Majestăţei Séle Impĕratului tutulor Rusiilor, ale cărui spirit inalt şi inimă marinimósă am avut aşa des ocasiunea de a le aprecia în timpul petrecerei Séle în mijlocul nostru.

(In urmă preşedintele Congresului a rĕspuns Plenipotenţiarilor României, ca discursurile lor vor fi imprimate şi distribuite membrilor Congresului, ca sĕ fie luate în consideraţiune. Ministrul afacerilor străine al României a cerut voia a depune pe masa Congresului patenta Imperială, purtând semnătura M. S. Imperatorului tutulor Rusiilor, autorisând pe A. S. Prinţul Gortchacoff a ratifica Convenţiunea din 4 (16) Aprilie 1877, precum şi declaraţiunea purtând semnătura A. S. Prinţului Gortchacoff, cancelariul Imperiului Ruslei, care, în numele M. S. Impĕratului Alesandru al II-lea, ratifică acéstă Convenţinne şi promitea că ea va fi *cu lealitate observată şi executată în tot cuprinsul sĕu*).

DIN GRAŢIA LUI DUMNEDEU,

NOI, ALEXANDRU II

Imperator şi autocrat al tutulor Rusiilor, al Moscovei, Kievului, Vladimirului, Novgorodului, Ţar al Cadanului, Ţar al Astrahanului, Ţar al Poloniei, Ţar al Siberiei, Ţar al Chersonesei Taurice, Ţar al Georgiei, Domn al Plescovului şi Mare-Duce al Smolenskului, al Lituaniei, Volyniei, Podoliei şi Finlandei; Duce al Estoniei, al Livoniei, şi al Curlandei şi Semigalei, al Samogitiei, Bialostocului, Careliei, Tverului, Iugariei, Permului, Viatkei, Bolgariei, şi altora Domn al Cesnijovului, Riasanului, Polotskului Rostovului, Iaroslavului, Belojerskului, Ovdovului, Obdorului, Condiei, Witapskului, Mstişlavului, stăpânitor al tutulor ţerilor de la Nord, Domn al Iberiei, al Cartalinei, al Cabardiei şi al provinciei Armeniei, principe hereditar şi suveran al principatelor din Circaşia şi altor principi de la munţi, urmaş al Norvegiei, Duce al Slesvigului-Holstein

al Stormarcului, al Dethmarsenului şi Oldemburgului, etc. etc. etc.

Agentul Nostru diplomatic şi consul general în Bucureşci, consiliarul de Stat, baron Stuart, şi ministrul român al afacerilor străine Cogălniceanu au încheiat şi subscris în Bucureşci, la 4 Aprilie al anului curent, în virtutea deplin împuternicirilor ce li se dase, două convenţiuni speciale: prima privitóre la trecerea oştirilor Nóstre prin România, în patru articoli; şi a doua, privitóre la condiţiunile acestei treceri, în două-deci şi patru articoli, şi alţi duoi articoli atingĕtori de aceleasi.

Primind şi confirmând, dupe matura cercetare, convenţiunile si articolile sus citate; am autorisat pe Alteţa Sa Serenisime Principele Alesandru Gorceacoff, cancelarul Nostru de Imperiu, a sub-scrie declaraţiunea privitóre la neviolabila observare şi esecuţiune a stipulaţiunilor coprinse în convenţiunile şi articolii adiţionali: şi spre încredinţare, sub-scriind cu a Nóstré mână, deplin împuternicirea de faciă, am ordonat sĕ se pună pe dânsul sigilul imperiului Nostru.

Dat în Moscva, la două-deci şi trei Aprilie al anului mantuirei una mie opt sute şépte-deci si şépte, în anul al două-deci şi treile al Impĕrăţiei nóstre.

Originalul e sub-scris de însăşi mâna Majestăţei Sale Impĕratului, ast-fel:

ALEXANDRU.

Contra-semnat, cancelarul Imperiului: Principele GORCEAKOFF.

Pentru traducere conform: *Giers.*

Declaratiune.

In virtutea ordinelor Majestăţei Sale Imperatului tutulor Rusielor, sub-scrisul Cancelar al Imperiului, ratific prin declaraţiunea de făciă, care va ţiné locul unui act de ratificaţiune formală, ambele convenţiuni de mai sus, privitóre la trecerea oştirilor Imperiale prin România, precum şi două articole adiţionale atingĕtóre de aceleaşi, încheiate între guvernul Majestăţei Sale Impĕratului tutulor Rusielor, şi acela al Inălţimei Sale Principelui României, în Bucureşci la 4 (16) Aprile 1877, şi declar că stipulaţiuile acestor convenţiuni şi articole adiţionale vor fi păstrate cu credinţă şi esecutate în tótă întregimea lor.

Şi spre încredinţare, sub-scrisul, cancelar al Imperiului, a sub-scris declaraţiunea de faciă, şi a făcut a se pune pe dênsa sigilul Ministerului Imperial al Afacerilor Străine.

Făcut în St. Petersburg, la 24 Aprilie 1877.

(L. S.) (Sub-scris), Gorceacoff.

Escelenţei Sale D-lui de Radovici, ministru plenipotenţiar, secretar general al Congresului.

Berlin, 2 Iulie, 1878.

Domnule ministru,

Conform cererei ce ni s'au făcut, am onóre de a comunica Escelenţei-Vóstre, în calitatea sa de Secretar general al Congresului, şi pentru scopul trebuitor, copia de pe deplin împuternicirile ce d. Brătianu şi eu avem de la Inălţimea Sa Principele Carol I al României, Augustul nostru Suveran.

Ministrul afacerilor străine al României,

[Sub-scris], *Kogălniceanu.*

Noi Carol I,

Domn al României.

Luând în consideraţiune nouile împrejurări în cari se află pus Principatul României, şi încrĕdându-ne pe deplin în capacitatea, zelul şi devotamentul d-lor I. C. Brătianu, preşedinte al consiliului de miniştri, ministru al lucrărilor publice, şi d. Kogălniceanu, ministru al afacerilor străine, am aflat de cuviinţă a'i acredita, prin cele de faţă, subscrise de mâna Nóstră, şi 'i acreditâm, în realitate de plenipotenţiari ai Noştri pe lîngă plenipotenţiarii Puterilor întruniţi în Congres la Berlin, dându-le deplină împuternicire de a apĕra, în sinul acelui Congres, drepturile şi interesele României. Promiţĕnd încă cu cugetul şi cu cuvêntul nostru de Domnitor, de a primi ca bune şi de a face să se esecute cele asupra căror plenipotenţiarii Noştri se vor fi învoit cu Congresul, conform instrucţiunilor ce le-au fost date.

Şi, spre încredinţare, Noi am ordonat ca cele de faţă să fie învestite cu sigiliul Statului.

Dat în Bucuresci, a séptea di a lunei Iuniu, anul mântuirei una-mie opt-sute şépte-deci şi opt şi al trei-spre-decelea al Domnirei Nóstre.

CAROL.

[L. S.]

Ministrul afacerilor străine, *Cogălniceanu.*

DIN LOCALITATE.

Lunea trecută au venit din Basarabia, pe la Sculeni un număr de vre-o 500 ruşi, cari s'au aşadat în corturi în apropiere de Iaşi pe délul Ciricului. Aceste trupe staţionează până astăzi tot acolo.

Ieri au avut loc, conform programului, în Sala Curţei cu juraţi a Palatului administrativ, solemnitatea împărţirei premiilor la tóte scólele primare şi secundare de baieţi din oraşul nostru.

Astăzi se face distribuirea premiilor la scóla normale pentru tóte scólele primare şi secundare de fete.

VARIETATI

(*Şóreci*). — De vr'o 10 dile s'a ivit, pe teritoriul comunei Fundenii, plasa Bêrlad, jud. Tecuci, drept staţia calei ferate Hanul Conachi, un numĕr spăimântător de şóreci, în lungime ca 20 centimetre, iar în circonferinţă ca 8, colórea galbenă-cenuşiă, părând la prima vedere drept şerpi. In patru dile au nimicit peste 120 fălci de grâu, ale arendaşului Verona. Aceşti roditori diua sunt invidibili, stând ascunşi prin găuri; nóptea numai ies şi 'şi urmédă prada, dispărând la ivirile ómenilor. Vidităţorii curioşi spun, că nimenea nu póte a da o părere pozitivă, ce a fost pe locul devastat şi cum a perit grâul, daca nu li s'ar spune. Parte din grâu au mâncat paile cu spicii, parte numai spicii, şi parte rădăcina. Oamenii cei mai înaintaţi în vârstă spun că n'au mai apucat o aşa nenorocire; toţi sunt îngrijaţi. De vr'o 4 dile, de când ploi torenţiale au fost pe acolo, nu mai se prea vĕd stricăciuni.

(Pressa)

Ultime stiri telegrafice.

(*Agenţa Havas*).

Berlin, 12 *Iulie*. — Congresul au terminat ieri cetirea întregului tractat, afară de cîte-va puncte puţin însemnate, cari vor fi deslegate sîmbată. Congresul nu va ţinè astăzi şedinţă. Sîmbată va avè loc subscrierea tractatului şi închiderea Congresului.

Bucureşci, 12 *Iulie*. — In camerĕ s'au cetit astăzi mesagiul domnesc pentru prelungirea sesiunei până la 18 Iulie. Camera au disbătut proiectul pentru terminarea liniei Ploieşci-Predeal, din care proiect au şi votat 24 articule.

FENOMENUL LUMEI

Concertistul pe vióră cu picióre le Omul fără Braţe

va da Simbătă, în 1 Iulie, o representaţie în sala Teatrului celui mare.

Iată cuvintele cu cari ni se anunţă acésta prin afişul teatral:

„Cu a-éstă ocasiune vom reproduce câteva linii după Jurnalul „Le Bien Public“ din Paris din anul 1876, Aprilie 16:

„S'au vĕzut persóne cari scriu cu picio„rele, cari cos, cari zugrăvesc, dar ideia „ca un om se pótă deveni virtuos, concer„tist pe vióră cu picióre le nu 'şi au putut'o „încă niminea imagina; acest miracol e„sistă însă. Unthan, fiul unui profesor a „ajuns a face cu picióre le aceia ce artiştii „cu fórte mare anevoe o pot face cu mâ„nele. Pe un fel de scăueş care 'l pune „înainte, d-lui 'şi aşéză vióra o acordă şi „esecută cu picióre le piese de Concert cari „te uimesc când le vezi esecutându-se cu „mânele, iar cu picióre le te pune într'o „posiţiune că nu poţi gasi cuvinte se'ţi es„primi mirarea.“

„Şi acest fenomen au sosit în mijlocul nostru împreună cu renumitul comic franceso-român Ginsburg un elev al lui Regné de la „Comédie Française“ din Paris şi care şi-au câştigat un renume în Franţa pentru care Francezii 'l si numesc „Levasseur renăscut“ şi va da o singură representaţie, care va ave loc, cum am zis, Sâmbătă 1 Iulie.

„Credem că publicul oraşului nostru se va grăbi să profite de acéstă ocaziune excepţională ce i să oferă, spre a asista la un spectacol, dacă nu unic în felul, seu dar cel puţin fórte interesant din tóte punctele de vedere.“

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 145. Dumineca 2 Iulie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuri și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.
(Agența Havas).

Berlin, 12 *Iulie*. — Mîne congresul va ține ultima sa ședință. Publicarea tractatului se va face după ce va fi ratificat de către diversele guverne, ceea ce va avè loc până în patru săptămîni.

Berlin, 12 *Iulie*. — Congresul au terminat lucrările sale și au decis să nu publice tractatul de cît după ce va fi primit ratificarea Totuși delegații engleji au anunțat că-l vor supune în curînd parlamentului.

Constantinopole, 12 *Iulie*. — Ieri s'au ținut un consiliu extraordinar. Se crede că au tractat chestiunea elenică.

Negutătorii greci de aici, indignați de purtarea Angliei au refuzat de a asista la banchetul oferit de comerțul englez din Constantinopole.

Ziarele lo ale publică convențiunea anglo-turcéscă.

Paris, 12 *Iulie* — In Noua Caledonie au isbucnit o rescóla, în care s'au măcelărit 89 persóne, între cari un colonel. Guvernorul insulei e stăpîn pe situație. S'au trimis ajutore.

București, *1 Iulie*. — Monitorul oficial cuprinde mai multe numiri de medici de batalion; decretul prin care se dă „Virtutea Militară“ la un număr însemnat de oficeri și sub-oficeri; D. Olănescu se numesce directore Cancelariei Episcopiei de Rimnic.

Kragujavatz, 12 *Iulie*. — Scupcina au adoptat în unanimitate proiectul de adresă presentat de Majoritatea Comisiunei. Ministrul Gruic au sfetuit Scupcina, în interesul țerei și din oportunitate, de a nu atăca decisiunile eventuale ale Congresului de Berlin.

Iași, 1 Iulie 1878.

De mai multe ḑile, firul electric anunță într'una că astă-ḑi va avè loc în Berlin sub-scrierea tractatului de pace și închiderea a Congresului.

Acest eveniment trebue să se îndeplinéscă într'adevĕr, căci, pre cât au fost permis profanilor de a strabate în secretele deliberațiilor diplomaților întruniți în Berlin, tóte chestiunile privitóre la afacerile Orientului au fost disbătute și curmate.

Ast-feliu, lumea va avè pacea pe care au dorit'o cu atîta ardóre.

Ast-feliu, după o lună de ḑile de desbateri, preliminarele tractatului de San-Stefano au fost reveduite, cercetate și definitiv fixate într'un nou tractat care va purta numele de Berlin.

De și ședințele congresului au fost secrete, și de și stipulațiile tractatului nu au fost încă publicate, totuși din cele ce-au transpirat până acum se póte face o judecată asupra complesului noului act european.

Resultatul imediat și practic al tractatului de Berlin, se póte rezuma în următórele puține cuvinte: desființarea tractatelor din 1856 și 1871, nimicirea Turciei ca putere independentă, întronizarea puterei rusesci la Dunărea și în partea orientală a peninsulei Balcanice, lasarea părței occidentale a acestei peninsule sub stăpînirea sau înriurirea Austriei, prefacerea Turciei aziatice într'o nouă Indie engleză, și, în sfîrșit, ca încoronare a operei spoliarea consacrată și rîdicată la înălțimea unei dogme internaționale.

Acest tractat, osîndit de conștiința publică și considerat ca cea mai monstruósă inichitate a seculelor moderne, este întreg opera marelui cancelar al Germaniei.

Intr'adevĕr este de notorietate publică că nici-un plenipotențiar n'au putut să facă să adopteze în congres vre-o deciziune care n'ar fi fost împărtășită și încuviințată de principele de Bismarck: nimine, dar nimine, nici principele Gorciacoff, nici comtele Andrassy, nici lordul Beaconsfield n'au putut eși din cuvêntul nestrămutat, irevocabil al omului de fer. Cunoscuta maximă a omului de stat german: puterea primează dreptul, s'au aflat și de astă dată neînduplecata sa aplicație.

Se póte deci spune fără exagerare că sórta Turciei și a Orientului întreg au fost deslegată prin a-tot-puternicia cancelariului Germaniei.

Dar tóte câtă s'au făcut, de la isbucnirea rescólei din Herțegovina și până la tristul desnodămênt al resboiului turco-rus, nu sunt de cât urmările și executarea credincioasă a unui plan anterior, combinat în întêlnirea celor trei Imparați.

Ceea ce s'au pus la cale la Reichsrath, s'au realizat cu prisosință și peste așteptare: Tractatul de Paris este stășiat, Turcia desființată, Rusia e dominantă într'o parte a acestui imperiu, Austria în ceealaltă; alianța celor trei împărați este cimentată; Anglia relegată în Azia; Francia și Italia umilite.

Intr'un cuvînt chestiunea Orientului este deslegată în folosul exclusiv al Rusiei, Austriei și Angliei, sub patronagiul și cu concursul Germaniei.

Cum s'au făcut acéstă deslegare? Dacă s'au respectat sau nu sfințenia tractatelor, credința angajamentelor luate? Dacă s'au ținut sau nu sama de voința, interesele și drepturile popórelor, de principiile moralei și ale echității?

Aceste sînt întrebări la cari se pot găsi respunsuri numai în tractatele de morală, de drept public sau în conştiinţa umanităţei; diplomaţii însă niciodată n'au obiceiu de a da atenţiune unor asemine consideraţiuni, bune cel mult în teorie, pentru diletanţii politici totdéuna însă osîndite şi desminţite prin practiva vieţei reale.

Tractatul de Berlin va rămîné dar o operă odiósă, un adevarat flagel, o pată nestérsă pentru secului în care s'au comis, pentru secului al XIX-lea, care se zice secului luminilor şi al civilizaţiunei. Acest tractat, ca tóte lucrurile ominesci întemeiate pe strîmbătate şi imoralitate, nu va putè fi durabil, ci se va sfărăma la cea dintăi sguduitură, la cea dintăi încurcătură mai seriósă, interióră sau exterióră, în care s'ar afla vre-unul din cele trei imperii din mînile cărora au eşit . . .

Atunci va sosi ziua dreptăţei, a revindicaţiunei, a libertăţei, şi pentru popórele apasate, încălcate şi violentate.

Pănă atunci însă trebue ca popórele să lucreze în tăcere la desvoltarea şi deşteptarea lor, trebue să se lumineze, să muncéscă şi să capete conştiinţa solidarităţei lor . . .

Cestiunea israelită.

„Journal des Débats“ vorbind despre silinţele ce şi-a dat Alianţa universală israelită, spre a căştiga ce-va de la congres pentru coreligionarii sĕi, adaogă:

Alianţa a creḑut că trebue pĕstrată o tăcere prudentă în privinţa Rusiei, unde se găsesc 2 milióne şi jum. de ebrei, unde acestia, tótă lumea scie, sunt mai nenorociţi încă şi mai rĕu trataţi, unde, de exemplu, sunt opriţi de a se stabili în numeróse zone teritoriali, şi unde nu sunt primiţi de cât individual şi prin toleranţă de a sta prin capitale. In faţa acestei stări de lucruri, suntem fără voe duşi a face triste reflexiuni. In Europa nóstră, care pare atăta de înflăcărată de marile principii liberale, aceste principii se vĕd plecăndu-şe dupĕ numĕrul baionetelor, ce o putere póte aşeḑa in linie. Vĕ înverşunaţi din tóte părţile în potriva unei mici ţări, ca România, unde se scie că cestiunea ebreilor nu este atăt o cestiune de netoleranţă religiósa, căt e o cestiune de interese materiale, „o luptă pentru existenţă“, cum zice Darwin, şi vĕ interziceţi de mai înainte ori-ce reclamare, căud e vorba de o ţară, care are 80 milióne de locuitori şi un teritor căt jumĕtatea Europei. Nu ne mirăm de acésta; nu un sentiment de surprindere exprimăm; dar faptul, în acest moment, meritä să fie constatat.

(Rom. Lib.)

DIN ŢARĂ.

Carantină de vite la graniţa Bucovinei. Guvernia Bucovinii încunoştiinţează pe Dl. Consul Austro-ungar în Iaşi cu telegrama din 13 Iulie 1878 sub No. 6596 ca întrarea vitelor cornute din districtele: Botoşani, Dorohoiu, Suceava-Folticeni şi Neamţ, este permisă cu un period de observaţiune de 21 ḑile.

Circulara d-lui ministru de finanţe, cu Nr. 20,000, din 20 Iunie 1878, către dd. prefecţi de judeţe.

Domnule Prefect,

Guvernul actual, de la prima ḑi a venirei sale, a considerat ca o sacră datorie realizarea prescripţiilor legii rurale din 1864, în privirea însurăţeilor şi a celorlalţi săteni neimproprietăriţi atunci, şi ale căror drepturi au fost rezervate.

Din nenorocire însă, cu tóte silinţele ce ne-am dat, nu am putut să realizăm acest scop aşa de curênd pe cât am dorit, din cauza împrejurărilor în cari ne-am aflat, şi cari au fost precumpănitóre voinţei noastre.

D-vóstră ştiţi câte dificultăţi materiale am avut a întimpina mai întĕi pentru formarea tabelelor celor în drept din fie-care comună, din cauza lipsurilor ce au lăsat formalităţile rĕu făcute ale comisiilor de improprietărire din 1864, şi când tabelele au fost pregătite, au năvălit asupra nóstră grijile resboiului oriental, care firesţe au suspendat asemenea lucrare.

Cu tóte aceste, noi nu am părăsit nici un moment ideea de a face dreptate sătenilor noştri, şi astă-ḑi suntem în poziţie a începe lucrarea de aplicare a improprietărirei.

Guvernul, d-le prefect, a luat, prin administraţia domenielor, tóte mĕsurile necesare pentru aceasta, şi vĕ invită a procede de îndată la formarea comisiei ad-hoc şi la lucrările de executare, prescrise prin regulamentul publicat în „Monitorul“ Nr. 135, din 20 Iunie a. c., de pe care administraţia domenielor vĕ va trămite un numĕr de exemplare.

Conform dispoziţiilor acestui regulament, locuitorii vor fi puşi de drept în posesia pămênturilor cuvenite, îndată ce comisiunea ad-hoc va săvêrşi la fie-care moşie determinarea lucrarei ce este chemată a face, — urmând a intra de fapt în exerciţiul posesiei în tómna anului curent, după culegerea productelor.

Un punct asupra căruia atrag atenţia d-vóstră cu deosebire, în ceea ce priveşce comunele nouĕ ce urméză a se înfiinţa, este alegerea vetrei satelor. Acésta este pentru formarea unei comune cestiunea de căpitenie, aşa cum este, pentru construirea unei case, alegerea locului clădirei. De la alegerea vetrei satului atîrnă viitorul şi desvoltarea populaţiei. Trebue dar a se avea în vedere, mai presus de tóte, de a se alege pentru vatra satului o poziţie în cele mai bune condiţiuni de sănătate şi de bună stare a locuitorilor.

De întocmirea comisiei ad-hoc şi de începerea lucrărilor, veţi instiinţa îndată la administraţia domenielor, căreia veţi adresa tóte cererile de deslegări de cari veţi avea trebuinţă.

Administraţia domenielor vĕ va trămite tóte formularele imprimate ale actelor ce trebuesc săvêrşite, precum şi suma necesară pentru transportul comisiei ad-hoc în comune.

Primiţi, s. c. a.

Ministru finanţelor, *I. Câmpinénu.*

DIN LOCALITATE.

Impărţirea Premiilor la Institutul academic. — Marţi in 27 curent au avut loc împărţirea premiilor la acest stabiliment in presenţa unui public destul de numeros. Ceremonia au început cu esamenul de musică, după care d. asociat şi profesor Al. Xenopol au ţinut o mică cuvêntare potrivită cu această solemnitate, în care elevii cei buni vĕd resplătită munca lor de peste an, ear cei mai puţin sirguitori capată o imboldire pentru viitor. După aceasta d. director I. Melik au cetit numele premianţilor, şi acelor cu menţiune onorabilă, după următoarea ordine:

Secţia a II-a primara: Brăescu N., Premiul I.

Sect. a III. prim.: Papanicoglu P., Pr. I., Cincu N., Pr. II., Donici Em., menţiune.

Sect. a IV. prim.: Străjescu M., Pr. I., Voluţă M., menţiune.

Sect. I. liceul inferior: Papanicoglu I., Pr. I., Boteanu G., Pr. II., Corinschi Jos., Pr. III., Iorgulescu Al., Menţiune.

Sect. a II.: Misir Criste, Pr. I., Cristea M., Pr. II., Stoicovici N., Pr. III., Bolfos I., Menţiune.

Sect. a III.: Gavriliu N., Pr. I., Hahn Al., Menţiune, Gorgos An., idem.

Sect. I. curs. sup.: Imervoll W., Pr. I., Istrati N., Pr. II., Ianovici N., Menţiune, Costachi I., Menţ., Manu D., Menţ.

Sect. a II. sup.: Zarifopol G., Pr. I., Eraclide St., Pr. II., Gruber Ed., Pr. III., Costachi Al., Pr. IV., Mihalcea D., Menţiune.

Premiul la desemn: Sotirescu An., Menţiune: Teodorini Eug.

Premiul la caligrafie: Gavriliu N., Menţiune: Teodorini Eug.

Premiul la gimnastică: Bolfos I., Menţiune: Miclescu I.

Premiul la piano: Eraclide St.

Premiul la purtare: Anghel Const.

——

(*Distributiunea Premiilor la Liceul-Nou*). La 27 Iunie a avut loc distribuţiunea premiilor în acest stabiliment. La 11 şi jum. óre, toţi elevii în mare ţinută aşteptau în curtea scólei pe d. Colonel Pencovici comandantul diviziei şi pe d. Maior Gârlénu pentru a începe esercitiile militare. După sosirea d-lor, elevii făcură mai multe mişcări cu armele sub conducerea d-lui căpitan Manolescu, instructorul militar al elevilor, de care d-lu comandant remânênd deplin satisfăcut, a bine voit a ridica la gradul de caporal pe 12 dintre elevii stabilimentului, ear pe trei dintre vechii caporali i-a ridicat la gradul de serjent.

Terminându-se esercitiile militare, s'a început gymnastica înaintea mai multor persóne de distincţiune din societatea Ieşană; şi apoi trecênd în salonul cel mare al scólei, în presenţa publicului ş'in faţa tuturor elevilor, d. Andrii Vizanti, profesor asociat şi director stabilimentului, a ţinut discursul obicinuit la aseminea solemnitate; d colonel Pencovici mulţumind elevilor de silinţa şi aptitudinea militară i-a incurajat în silinţă la studiu prin câte-va cuvinte bine simţite. Apoi începu distribuţiunea premiilor sub presidenţa d-lui Prefect de judeţ. După terminarea solemnităţei s'a dat masă în onórea elevilor premianţi la care a asistat d nii: Prefect de judeţ, comandantul de divizie, prefect de poliţie, Colonel Petrovanu, Maior Gârlénu, şi un numer însemnat de alte persóne, dimpreună cu corpul profesoral şi elevii premianţi.

Elevii premianţi

Premii pentru studiu

Curs primar. Roseti Lascar, Roseti Stefan şi Cananău Necolai; menţiune Stan Necolai.

Cursul de Liceu.

Secţ. I inferióră. Leca Dimitrie, Tataru Constantin. menţiune: Miclescu C. Bogonos D. Gros Const.

Sect. II infer. Leca Iuniu. menţiune: Radovici D. Cernat N.

Secţ. III infer. Iliescu Dim. Schnurer Em. Raicu Stef.

Secţ. I super. Balaban Pet. Leca Ión. menţiune. Caragiani Tuliu.

Secţ. II super. Văsescu D. Lambrino C. menţiune. Miclescu Em. Comoniţă M. Iurăşcu Al.

Gimnastică.

Clasa I. Roseti Lascar, Iliescu D. Balaban P. Caragiani T.

Clasa II. Cernat N. Corban Chir. Lecachi Const.

Clasa III. Leca Dim. Schnurer Em. Miclescu Ern.

Desemn.

Curs preparator. Roseti Lascar. menţiune. Roseti Stefan.

Secţ. I infer. Leca Victor, Gros Const. Tataru Const.

Secţ. II infer. Leca Iuniu, Radovici Dim. menţiune. Catargi Nec.

Secţ. III infer. Iliescu Dim. Raicu Stef. Corban Chiriac. menţiune. Schnurer Eman.

Esercitiu militar.

Sergenţi Iliescu Dim. Balaban P. Miclescu Eman.

Caporali. Dimitriu Const, Vasiliu Gr. Iconomide Them. Comonilă Mihai, Lecachi Const. Caragiani Tuliu, Miclescu Ernest, Leca Ión, Leca Iuniu, Schnurer Eman. Cernat Necol şi Radovici Dim.

VARIETATI

Ni se spune că unul dintre protegiaţii congresului din Berlin cărora ne impune se le dăm drepturi civile şi politice precum şi a li se garanta plina libertate a industriei şi comerciului, au început a usa de drepturile ce marele areopagiu al Europei 'i garantésă, şi ast-feliu primul comerciu ce au crédut mai nemerit a face, au fost a lua patru fete din acest orăşiu şi a le transporta la Constantinopole pe un vapor Engles ce au plecat septămâna acésta.

Autorităţile competente din port au simţit prea târdiu, séu nu au simţit de fel, nu scim, dér aceea ce este adevĕrat, este, că abilul speculante au remas nesupĕrat şi astfeliu cu drept cuvênt se pot făli acest feliu de speculanţi că libertatea comerciului şi a speculei de astă-dată le au fost fórte bine garantată, nimeni nu le au dis nimic, nimeni nu au luat nici uă mesură contra acestei specule.

Mai dică alianţa Israelită din Paris că la noi nu mai este libertatea comerciului în cea mai mare putere a cuvêntului ·

(Curierul de Galaţi).

(*Impresiunile unui deputat ţeran,*) — Deputatul X., fiind condus la camera legislativă, nu'şi lăsă portul: El intră in adunarea cuconaşilor şi a ciocoilor—cum numesc in genere locuitorii de ţară pe surtucari—in cămeşă cu bibiluri şi bondă cu lânuri.

Bucuria *representantilor poporului* îl intimpină, şi un domn ministru îl purtă prin tóte camerile Adunărei ca se'i esplice frumuseţile şi plăcerile in care se răsfaţă trimişii alegĕtorilor. Apoi, incepêndu-se lucrările mari ale intereselor ţerei, unii îl subsemnau in amandamente, ear alţii mai limbuţi şi mai pricepuţi îi povestiau, despre bunătăţile ce cuprinde cutare şi cutare lege.

După un timp de vre-o 20 ţile, deputatul ţeran se cam dăduse in obiceiurile colegilor sei şi convingêndu-se că drumurile nu ţin nici o para, se intórse a casă.

— Ei nene X! Ai venit de la.... Ia spune-ne şi nouă ce e pe acolo pe unde ai fost? îl intrebă prietinii din comună.

— Se vă spun de la cameră: frumos este, mulţi sunt, multe vorbesc; dar din cei o sută şi mai bine deputaţi ce se zic că sunt —căci eu nu am vĕdut de cât vre-o 60— *numai vre-o 25 lucréză ca ómeni de treabă, ceialalti sunt niste gheşeftari.*

(Curierul de Bacău.)

Ultime stiri telegrafice.

(*Agenţa Havas*).

Berlin, 13 *Iulie*. In şedinţa de joi, Şuvaloff au cerut restrîngerea dreptului Sultanului de a autoriza trecerea strimtorilor de cătră corăbiile de resboiu. Salisbury au respuns că tractatele de Paris şi Londra, fiind mult modificate, obligaţiunile guvernului britanic se mărginesc în îndatorirea ce acesta au luat cătră Pórta de a respecta ori-ce deciziune independentă ce Pórta va lua în acéstă privinţă.

Londra, *13 Iulie*. — Ziarului „Times“ i se comunică din Berlin că, negoţierile între Austria şi Pórta în privinţa ocupărei Bosniei sînt pe cale bună, şi că Scupcina serbéscă au votat adresă cătră principe, fără să cuprindă vre-un paragraf prin care să protesteze contra ocupărei Bosniei şi Herţegovinei.

Constantinopole, 13 *Iulie* Ziarele oficiale apreţiéză favorabil alianţa Anglo-turcéscă şi propagă ideea unei alianţe analóge cu Austria pentru Turcia europeană. Câte-va trupe engleze au debarcat la Cipru.

Bucuresci, *1 (13) Iulie*. — In cameră, d. Gamulea au desvoltat interpelarea asupra relei administraţii a judeţului Suceava. Domnii ministri Rosetti şi Bratianu au contestat alegaţiunea interpelatorelui. Camera au trecut la ordinea zilei. Apoi au continuat desbaterea proiectului liniei ferate Ploiesci-Predeal, proiect pe care l'au votat ca tip de contract cu 71 voturi 7. In urmă au ales candidaţi pentru curtea de comturi pe d. d. Lupaşcu şi Cireşeanu şi au votat creditul de 70,000 pentru aplicarea legei rechiziţiilor.

ANUNCIURI.

A LA VILLE DE PARIS

Iași. — Casa A. Maurocordat

MODE SI PALARIERIE FRANCEZA.

Mare exposiție zilnică de pălării pentru dame și copii de un gust irepros abil și arangiată în vederea sezónei de primăvara și vară.

Asortimentul de pâlării alese lasă în urmă în ceea ce privește eleganța și eftinătate tot ce s'aŭ putut produce mai bine până acum.

Formele cele mai elegante și mai de modă pot fi aicĭ observate, precum:

Regina Victoria, Mareșal Macmahon, Marguerite, Marie Stuart, Isabela, Albani, Mercedes, Ceres.

In fine un potop de PALARII BARBATEȘTI din Paris și Londra, pălării așa numite:

Senator, Gambetta, Gommeux, Salisbury, Beaconsfield și o imensă cantitate de Pălării de Paie de Florența.

Singurul depozitar de pălăriile exotice:

Madagascar, Philadelfia, Bombay, adevarate Panama din Peru, Manille, Rotin și noul Bankok

Expuse în galeria americană No. 240 Expoziținea Universală de la Paris din anul curent 1878.

Cu preț de la 6 francĭ până la 200 francĭ.

De vêndare, la legătorul de cărți Frenkel, strada Bancei, și la Magazinul Maugsch, strada Lăpușneanu, Dicționare franceso-române, în doue volume mari, de Th. Codrescu. Legătura este bine confecționată

Subsemnatul, mutându-mĕ în casa D-neĭ Jora, Strada Sft. Theodor, vis-à-vis de Consulatul Grecesc, fac cunoscut că daŭ consultațiuni în locuința mea în tóte ḑilele de la 8—12 óre antimeridiane. Totodată fac cunoscut că infailibilul și de miĭ de persóne probatul medicament pentru durere de măsele, compus de mine, nu se mai vinde nici aplică în farmacia asociaților la „Stefan cel Mare“ și nicăire, ci se aplică la domiciliul meŭ de mine însumi, făcênd știut că ori de cine se va aplica saŭ vinde este falș.

Dr. C. Bucșenescu.

Jardin Passini.

Le soussigné a l'honneur d'informer l'honorable public, qu'il vient d'ouvrir le jardin surnommé:

JARDIN PASSINI.

Les soirées musicales auront lieu tous les Mardis, Jeudis et Dimanches, données par une

Société Philarmonique
ROUMAINE

Entrée 1 franc avec droit d'une consommation pour 50 c.

On peut se procurer les billets dans la confiserie Passini Frères, ou le soir à la caisse qui sera ouverte au public à 8 heures.

J'espère sur la bienveillance de l'honorable public, qui peut être rassuré d'un bon et prompt service.

Jules Passini.

Subsemnatul Doctor medicinae univernsae dela facultatea de medicina din Viena face cunoscut onorabilui public că s'a stabilit pe strada primăriei casele Goldsman. Ordinațiunile dela 9—11 antemeridiane și și dela 4—5 postmeridiane.

Pentru cei fără mijlóce ordinațiunile sunt gratis.

Dr. Grigore Ciolac.

(4—4)

AVOCATUL STATULUĬ A. BOTEZ s'a mutat strada Lăpușneanu Casele Mavrody, deasupra cofetăriei Mme Alexandru.

Un Student de la Universitate dorește a da lecțiuni in timpul vacanției de obiectele classelor gimnasiale sau primare.

Adressa la administrația ziarului.

(6—5).

DE VÊNZARE CU PREȚ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya. (8—3),

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 146. Marti 4 Iulie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI
(Agenția Havas).

Berlin, 13 *Iulie* — Comtele Andrassy au pronunțat în congres un discurs, prin care au mulțumit, în numele adunărei, principelui Bismarck, pentru că au condus lucrările în spiritul iubirei de pace, cu înțelepciune și energie. Comtele au exprimat în urmă respectuósa recunoștință a congresului pentru inalta buna-voință și grațiósă ospitalitate ce-au întîlnit membrii congresului din partea Imparatului Germaniei și a familiei imperiale.

Principele Bismarck a respuns exprimând bucuria sa pentru succesul operei congresului, și mulțumind plenipotențiarilor pentru încrederea și sprijinul puterilor.

La trei óre plenipotențiarii au subscris tractatul, după care ședința au fost rîdicată.

Berlin, 13 *Iulie*. — La prinzul de gală, principele imperial au rădicat un toast, prin care au dis că este fericit de a face omagiu înțelepciunei și spiritului conciliator care au adus un rezultat atât de mare.

„Înțelegerea stabilită, adaose principele, va fi o nouă garanție de pace și de bună stare generală. Concursul Germaniei este cîștigat pentru tot ce va tinde de a asigura și conserva aceste mari bine-faceri.

Londra, 13 *Iulie*.—Sir Granet Wolseley, numit guvernator al Ciprului, pléca astădi cu dece ofițeri de stat-major. El va sosi la Cipru la 22 Iulie.

Londra, 13 *Iulie*. — „Times“ în a doua ediție, care au apărut astă-sară, publică mai textual 58 articule din tractatul de Berlin.

Iași, 3 Iulie 1878.

In ziua de 26 ale lunei trecute au fost chemați înaintea parchetului tribunalului local mai mulți funcționari de la calea ferată Suceava-Iași-Roman, d'impreună cu mai mulți tineri români, excluși din serviciul acestei linii încă din anul trecut, spre a depune în chestiunea unor abuzuri comise de împiegați de ai numitei linii ferate în detrîmentul companiei și al Statului român.

Ne aducem aminte, că pe la sfîrșitul anului trecut, s'au făcut în Cameră o interpelare cu ocaziunea prezentărei unei petițiuni din partea unui fost funcționar de la acéstă linie ferată, funcționar expulsat de administrația liniei, în urma denunțărei ce el au adresat ministeriului lucrărilor publice pentru mai multe hoții și abuzuri comise de unii din înalți funcționari ai liniei

Știm, că acea petițiune au fost de urgență recomendată ministeriului lucrărilor publice spre a lua mĕsurele cuvenite pentru constatarea și pedepsirea delicuenților.

Din nenorocire chestiunile politice au absorbit tótă activitatea miniștrilor, și acéstă însemnată afacere publică, au stat multă vreme baltă, ca și multe alte trebi publice numai puțin însemnate.

Au trebuit să treacă șépte luni de ḑile și de abia în luna trecută guvernul au găsit timp ca să dee óre-care curs chestiunei abuzurilor și potlogăriilor comise pe linia ferată Suceava-Iași-Roman.

Suntem mulțumiți, că macar cât de târziu, guvernul nostru ș'au adus aminte de o chestiune din cele mai vitale pentru Statul român !

Chestiunea se află acum înaintea tribunalului !

Pentru ca justiția să nu fie întru nimica împiedecată în îndeplinirea misiunei ei, nu voim să descoperim nimica din cele ce am aflat că s'ar fi denunțat și depus înaintea ministeriului public.

Sperăm, că magistrații noștri, prin inteligența, zelul și devotamentul ce au pentru dreptate și interesul public, vor face ca adevĕrul să iasă numai de cât la lumina, și să se pedepséscă cu tótă asprimea legilor niște infracțiuni cari revoltézĕ conștiința publică.

Până atunci, însă, credem că guvernul, ar fi dator ca să îngrijéscă de sórta bieților funcționari români, cari ș'au pierdut de mai mult timp funcțiunile lor pentru că ș'au făcut datoria și n'au voit cu nici-un preț să închidă ochii înaintea hoților cari se comiteau fără cea mai mică sfială.

D. ministru de lucrări publice, care se vede că s'au convins despre adevĕrul faptelor aratate de împiegații români, de vreme ce-au trimis afacerea înaintea tribunalului, ar trebui să impună direcțiunei companiei, că sau să reintegreze pe toți funcționarii români pe nedreptul expulsați, sau să suspendeze și pe aceia contra cărora s'au făcut denunțarea, și cari sunt bănuiți a fi autorii unor grave abateri și delicte.

Dreptatea cea mai elementară reclamă ca să se adopteze numai de cât ori una ori alta din aceste două proceduri. Altmintrea, inichitatea este monstruósă : ómenii nevinovați, funcționari onești, sunt îndepartați din funcțiune și . . . . . lasați pe drumuri de mai mulți ani pentru că n'au voit să pactizeze cu imoralitatea, éră alții cari sunt sub sarcina celor mai grele acuzații nu numai stau la posturile lor, ci încă sînt resplătiți cu înaintarea! ..

Cu acéstă ocaziune, găsim oportun a atrage atențiunea guvernului asupra procedurei adoptată de cătra direcțiunea companiei liniei Offenheim, de a înlătura sistematic pe toți funcționarii români și de a-i înlocui prin străini și de preferința prin jidani, în contra art 25 din concesiune, care prescrie ca cel puțin o treime din numĕrul impiegaților de la acéstă linie ferată să fie români.

Ar trebui ca ministeriul să introducă controlul cel mai riguros, și să iee mĕsuri energice contra companiei, care se pune în conflicte continue cu Statul român, și care nu vrea să știe nimica nici de legile nici de interesele Statului român.

Reflecțiunele ziarului „Pesti Naplo“ asupra congresului din Berlin.

Toți cred, că resolvarea cestiunei Orientului, operată prin tratatul din Berlin, este un act provisoriu. Fie care din punctele acestui tractat cuprinde in sine nouĕ incurcături : România nici o dată nu va renunța la dreptul sĕu asupra Basarabiei și nu va primi „in schimb Dobrogia“ ; Bulgaria nu va fi Stat independent și părțile sale mahometane nici o dată nu vor incăpea, cu părțile sale ortodoxe, la un loc și sub aceeași dominațiune;

Rumelia autonomă va fi un cuib de revoluţiuni; Serbia şi Muntenegru nu vor incăpea nici de acum inainte in apele lor; ear in ceea ce priveşte pe Bosnia şi Herţegovina, Austro-Ungaria le va ferici tot atăt de puţin, pre căt de puţin vor ferici ele pe protectoarea lor. Propaganda rusă şi ruso-slavă, precum şi agitările grece 'şi vor continua calea lor, şi Rusia, după o reparaţie a forţelor sale, 'şi va urma politica sa orientală tradiţională şi, la cea intăi ocazie bine-venită resboiul oriental va isbucni din nou in Europa.

Dar—Rusia poate fi mulţumită.

De şi nu tot, ea au realisat insă foarte multe din scopurile sale şi are perspectiva de a realisa şi mai multe. Ea au cucerit pămênt in Azia şi Europa şi au stabilit dominaţiunea sa protectoare asupra intregei peninsule balcanice; au infrint pe Turcia, au sub-minat pe Austro-Ungaria, incongiurând'o de vasalii sei.

Dar şi Serbia şi Muntenegrul pot fi mulţumite, Românii insă şi Grecii nici o dată! Acestia in loc să dobîndească ceva din aspiraţiunile lor au perdut pămênt şi sînge. Guvernul Austro-Ungariei şi barbaţii de Stat ai sei guvernamentali raţionau in tot-dea-una că Turcia nu poate fi mântuită; şi dar propagau că in locul Turciei trebue să vină o alianţă maghiaro-romăno-elenă spre a impedica unitatea slavismului.

Şi eată veni Congresul. Ziarele guvernamentale din Pesta şi Viena ţipau de bucurie. Şi ce se intîmplă: Comitele Andrassy au părăsit, mai intăi de toate, pe Romănia, apoi pe Grecia, şi ast-fel, din alianţa popoarelor neslave, nu s'au ales nimic.— De altă parte, el se invoi la hrăpirea Basarabiei, la intemeiarea statului bulgar, la autonomizarea Rumeliei, la mărirea teritoriale şi independinţa Serbiei şi a Muntenegrului, şi alte lucruri, care isbesc in interesele monarchiei Austro-Ungare.

La inceput, politicii din Viena şi Pesta visau o confederaţiune danubiană. După exemplul Germaniei dinşii proiectară convenţiuni vamale şi militare cu Romănia, Serbia şi Muntenegru. Din toate acestea nu se alese nimic. Nici chiar neutralizarea Dunării nu o putură obţine. Astfel politica Austro-maghiară se ghemui din ce in ce mai mult la masa verde din Berlin, şi ieşi dintr'insa: Ada-Kaleh, Bosnia şi Herţegovina.

Austro-Ungaria fu păcălită la Congres.

Bismark şi Gorciacoff au sedus'o, şi Anglia au lăsat'o pe jos.

Şi aceasta era natural.

Noi n'am voit să mergem cu Rusia, contra Turciei; cu toate acestea de la inceput am părăsit pe Turcia şi ne-am pus la pîndă, spre a ne face partaşi la pradă; şi n'am voit să mergem nici cu Anglia, contra Rusiei, pentru că neam temut de resboiu.

Astfel se face, că stând pe doue luntre ne pomenirăm in apă.

Neam arătat ostili unirei slavilor, şi 'i am făcut vrăjmaşi ai noştri; cu toate acestea, am lasat ca ei să se emancipeze şi să se intărească. Astfel se face, că am ajuns intre doue focuri.

Austro-Ungaria, in tot cursul resboiului, au jucat un rol perfid, iar la Congres au dus o politică din cele mai egoiste şi mai imprudinte; şi care este resultatul?

Resultatul este că: am remas isolaţi in Orient; aliaţi nu avem, şi de acum inainte, obiectul atacurilor rusesci nu va fi Turcia, dar vom fi noi, Austro-Ungaria.

Noi n'am primit resbelul in imprejurări favorabile, şi am respins, una după alta, alianţa Romăniei, a Turciei şi a Angliei; acum venim şi ocupăm o parte a forţei noastre armate in Bosnia; şi. cu toate acestea, pacea n'am dobăndit'o, ci am adus asupra noastră pericolul unui resboiu inevitabil!

In raport cu cele reproduse după „Pesti Naplo“; este important să semnalăm aci, că, pe căud tratatul de la Berlin nici nu s'a incheiat incă definitiv, ziarele rusesci, ca „Golos,“ au şi inceput să dea alarma contra Austro-Ungariei, arătând căţi „fraţi slavi“ conţine acel imperiu, „cari trebuesc liberaţi“, intocmai ca cei din Turcia. Numitul ziar zice, că, in locul „Turciei Europene“ dispărută astăzi s'au ridicat o alta, care va purta acest nume, şi aceasta este Ungaria. (Pressa).

Convenţiunea anglo-turcéscа.

Ziarele streine ne aduc textul următórei convenţiuni încheiate la 4 Iunie (c. n.) între Maiestatea Sa Sultanul Turciei şi între Maiestatea Sa Regina Marei Britanii:

Art. 1. — In cazul cînd Batumul, Ardahanul, Carsul sau ori-care altă cetate din Azia ar fi dobîndită de Rusia, sau cînd s'ar face pe viitor o încercare din partea Rusiei, spre a lua în stăpînire orice parte din teritoriile aziatice ale Sultanului şi cari vor fi fost delimitate prin tractatul de pace definitiv, Anglia se obligă a se uni cu Sultanul spre a-i apara teritoriile.

Art. 2. — Din partea sa, Sultanul se obligă a introduce în statele sale reformele necesarii, cari vor fi hotărite între cele doue puteri pentru administrarea atît a supuşilor creştini cît şi a celoralalţi supuşi de sub dominaţiunea sa; şi spre a pune pe regină în poziţie de a lua măsurele necesare pentru executarea convenţiei, Sultanul învoieşce Angliei ca să ocupe insula Ciprul.

Art. 3. — Dacă Rusia va întórce Portei teritoriile ce au dobîndit în Azia în ultimul resboiu, stipulaţiile convenţiunei de faţă vor înceta şi Anglia va desarta Ciprul.

DIN LOCALITATE.

Omul fără mîni şi d. Ginsburg. — Sîmbăta trecută, au avut loc în sala Teatrului, representaţia dată de către aceşti doi artişti. Un public numeros au alergat să vadă cu ochii minunea anunţată, pe omul fără mîni, executând din vióră şi pe cornet bucăţi grele de concert. Aşteptarea publicului au fost întrecută. D. Unthan au ştiut, şi prin vióră, şi prin cornet, să captive până la aşa grad atenţia şi admiraţia tuturor, în cît simţimêntul de compătimire şi neplăcere, natural sufletului omenesc la privirea unui om lipsit de două din cele mai însemnate organe, au dispărut după cele d'intăi sunete scóse din instrument, şi au făcut loc numai uimirei şi entusiasmului. Artiştii chiar au ramas surprinşi de rara iscusinţă şi admirabilă artă a concertistului.

Vădându-l pe d. Unthan executând cu picióre operaţiile cele mai grele, unii s'au întrebat dacă creatorul n'ar fi putut dispenza pe om de mîni, de vreme ce, cu cele-l-alte două extremităţi, se pot îndeplini atîtea şi atîtea diferite lucrări.

Dexteritatea cu care d. Unthan şi'au acordat vióra, şi'au uns arcuşul, şi'au scos basmaua din buzunarul de la pept, numai puţin şi repegiunea cu care au jucat cărţile, au fost admirate şi aplăudate din tótă inima de publicul asistent, care au ramas încîntat de extraordinara putere de voinţă şi de susceptibilitate de perfecţiune a naturei omineşci.

Tótă lumea au eşit deplin satisfăcută şi cu încredinţarea că d. Unthan, este un adevărat fenomen.

D. Ginsburg, în cele trei scene comice şi caracteristice, încă au deşteptat simpatice şi numeróse aplause din partea publicului şi au arătat că posede mare talent comic.

In „L'Avare“, d-sa au fost de un realism mai mult de cît real, dacă ne-am puté exprima astfeliu. Apucăturile sordide ale sgîrcitului mizer şi instinctele lui brutale au fost înfaţoşate în tótă goliciunea lor înfiorătóre.

In „Coristul“ d. Ginsburg şi'au bătut cu prisosinţă joc de nenorociţii munciţi de mania de a se crede artişti.

O indispoziţie ne-au împiedecat de a asista şi la representarea bucăţei a treia „Le vieux bonhomme“.

Cele doue dintai însă ne-au fost îndeajuns spre a ne încredinţa că d. Ginsburg este înzestrat cu darul de a se pătrunde cu perfecţiune de caracterele adeverate ale naturei omineşci, în ceea ce are deşanţat, anormal şi singular.

Admirăm arta şi talentul d-lui Ginsburg, dar mărturisim că nouă nu ne place să rîdem, să facem chief de mizeriile de pe suprafaţa pămîntului. Sîntem duşmanii *realismului*, întru cît acesta pretinde să producă sentimente estetice în opere artistice cari înfăţişéză părţile cele mai hidóse, mai disgustătóre şi mai înfiorătóre din realitatea naturei. Acéstă natură are prea multe şi prea variate părţi frumóse, sublime şi alese, pentru ca să ofere un cîmp

destul de vast activitatei şi puterei de creaţiune a geniului ominesc, şi să se dispenseze de tot ce ea are urît, inform şi de rînd.

D. D. Unthan şi Ginsburg, mulţumiţi de primirea simpatică şi încuragiatóre ce-au întimpinat din partea publicului iaşan, s'au decis să mai rămîe cîteva zile în oraşul nostru şi să dee vre-o cîteva reprezentaţiuni în grădina *Passini*.

(*Instrucţiunea primară în districtul Iaşi*). Din darea de samă, făcută de d-nul revizor scolar cu ocaziunea distribuirei premiilor, rezultă că, în cursul anului scolar 1877—1878, în districtul Iaşi au funcţionat 75 scóle primare cu un număr de 3,762 scolari (baeţi şi fete). Dintre aceste scóle 20 sînt urbane, éră 55 rurale. Scóle urbane se află în Iaşi 10 de băeţi şi 8 de fete, în Tîrgul-frumos 1 de baeţi şi 1 de fete. Scólele rurale au fost frecuentate de 1,540 scolari (baeţi şi fete), cu 400 mai mult de cît în anul scolar trecut. In scólele urbane au urmat 2,222 scolari, dintre cari 1,332 baeţi şi 890 fete.

(*Examinele de muzică la pensionatul d-nei Fajard*). Aceste examine au avut loc în ziua de 26 ale lunei trecute. Profesorii Conservatorului şi un public destul de numeros au asistat la ele şi au putut apreţia progresele însemnate realizate în piano de elevele pensionatului d-nei Fajard.

Marturi noi înşi-ne la acéstă serbătóre scolară, şi întemeiaţi pe opiniunea persónelor competente, am avut plăcerea de a constata că cele mai multe dintre elevele acestui pensionat au meritat sufragiile juriului muzical şi aplausele primite din partea publicului.

O amintire excepţională merită *d-ra Eleonora Castroian*, care s'au distins cu deosebire în executarea valsului din Faust, de celebrul List. Precum afirmă cunoscătorii în musică, acéstă bucată este plină de greutăţi şi cere mai multe calităţi muzicale spre a fi executată cu succes. Cu tóte acestea, d-ra Castroian au învins cu curagiu tóte dificultăţile şi au dovedit o execuţiune corectă, regulată, mlădiósa şi expresivă. In consideraţia unui talent în auroră, surprinderea şi aprobarea publicului au fost legitime, éră viitorul muzical al junei domnişóre pare de pe acum întemeiat.

Am fi nedrepţi dacă nu am recunósce că succesul acestor examine se datoreşce nu numai silinţelor şi aptitudinei elevelor, ci în mare parte şi învăţămîntului artistic şi metodei alese ce pune profesorul de muzică al pensionatului, d. Caudella, precum şi îngrijirei particulare cu care d-na Fajard, directricea instituţiunei, ştie a îmboldi şi încuragia talentele junelor încredinţate privighiarei şi instrucţiunei sale.

D-nei Fajard şi d-lui Caudella datoresc deci părinţii şi societatea iaşană mulţumirile şi felicitările cele mai vii.

VARIETATI

(*Furnisorii armatei ruse*). — Diarele din Viena primesc din Petersburg următórele deslusiri: „După cum arată un ordin de zi al generalului Totleben, comandantele suprem al armatelor ruse din Turcia, în urma propunerii ministrului de resbel şi din ordinul Ţarului, s'a numit o comisiune specială de cercetare în contra societăţii Gerger, Horwitz şi Kohan, dinaintea căreia va trebui să se justifice acéstă societate pentru neorânduielele ce s'au ivit în România şi 'n Turcia cu ocasiunea aprovisionării armatei ruse de către dênsa. Generalul Strukoff e preşedintele acestei comisiuni, care e compusă din colonelul de gendarmeriă de Merkling şi din colonelul de gardă Suessoff. Acésta comisiune de anchetă are facultăţi fórte întinse şi va chiema d'inaintea sa pe ori-care acusat. După cum se spune într'o corespondinţă din San-Stefano publicată de *Golos*, societatea Gerger, Horwitz şi Kohan ar fi primit deja de la guvernul rus 61 milióne ruble şi mai pretinde 28 milióne. Persóne bine informate susţin ênsă că chiar şi cele 61 milióne ruble primite de societate întrec suma ce i-s'ar cuveni pentru provisiunile predate de dênsa. Cu tóte astea societatea nu mai plătesce supt-furnisorii şei, şi se asicură că numai în Bucuresci ar fi datóre peste 10 milióne ruble şi încă şi mai mult în Adrianopole şi Constantinopole, fără a mai vorbi de Brăila şi de Galaţi, unde a făcut cumpĕrări mari. Societatea respunse creditorilor sei din Adrianopole şi San-Stefano, că intendenţa rusă trebuie sĕ le plătéscă, de óre-ce cumpĕrările în Turcia cucerită au fost făcute de intendentul-şef al armatei ruse şi s'a zis numai că se facu în socotéla societăţii.“

(Românul).

Ultime stiri telegrafice.

(*Agenţa Havas*).

Bucuresci, 15 *Iulie*. — Guvernul au depus ieri în Senat un proiect pentru terminarea liniei Ploesci-Predeal.

Berlin 14 *Iulie* —Principele de Bismark in discursul de inchiderea congresului au afirmat că au fost cu neputinţă de a realiza toate aspiraţiunele, că istoria va da dreptate operei congresului care in limitele posibilului va asigura pacea, şi că nici critica şi nici spiritul de partidă nu va putea micşura acest rezultat.

In urmă principele au exprimat speranţa că inţelegerea Europei va rămînea durabilă şi că relaţiile amicale şi personale ale şefilor de state vor afirma bunele raporturi ale guvernelor.

Londra, 14 *Iulie*.—Englejii au luat in stăpânire Ciprul.

Constantinopole, 14 *Iulie*.—Poarta au trimes la Volo trupe şi muniţiuni in previziunea unei rescoale din partea populaţiei grecesci.

Arestările, care aici continuă de a se face, se raportează la complotul Ali-Suavi. O mare nemulţămire domneşte in populaţia musulmană din cauza cesiunei Ciprului.

Berlin, 15 *Iulie*.—Principele Bismark pleacă astăzi la Kissingen.

Londra, 15 *Iulie*.—„Daily News“ primesce cu data de astăzi următórea telegramă din Constantinopole:

„Miercurea trecută s'au descoperit un complot contra Sultanului. S'au arestat un numer de 50 funcţionari inalţi.“

„Daily Telegraph“ publică articulele 58—64 din tractatul de Berlin, articulele relative la Asia.

Bucureşci, (15) 3 *Iulie*. — Camera n'au ţinut astăzi şedinţă.

Senatul au votat proiectul de aplicarea de la 1 August a tarifului vamal austro-român cu rîdicarea drepturilor de 15 procente pentru statele cari n'au încheiat tractate de comerţ cu România.

Proiectul pentru terminarea liniei Ploieşci-Predeal au fost depus pe biroul Senatului.

Comisiunea pentru verificarea titlurilor, compusă din dd. Cămărăşescu, Zissu şi Orleanu, au proclamat senatori: pe d. Angelescu, ales de col. I de Buzeu, pe d. I. Strat, ales de col. I de Bacău, pe d. Caramanlîu, de col. I de Romanaţi, şi pe d. Vlădoian, ales de col. II de Romanaţi.

In urmă Senatul au votat proiectele următóre: 1) pentru modificarea stringerei impozitelor directe, 2) pentru înlocuirea taxei pavagiului în comuna Bucureşci prin impozitul fonciar, 3) proiectul prin care comuna Bucureşci este autorizată de a contracta un împrumut de 15,150,000 lei, şi 4) creditul de 300,000 lei pentru îmbunătăţirea liniei Ploieşci - Predeal.

ANUNCIURI.

A LA VILLE DE PARIS

Iași. — Casa A. Maurocordat

MODE SI PALARIERIE FRANCEZA.

Mare exposiție zilnică de pălării pentru dame și copii de un gust ireproșabil și arangiată în vederea sezónei de primăvara și vară.

Asortimentul de pălării alese lasă în urmă în ceea ce privește eleganța și eftinătate tot ce s'aŭ putut produce mai bine până acum.

Formele cele mai elegante și mai de modă pot fi aici observate, precum:

Regina Victoria, Mareșal Macmahon, Marguerite, Marie Stuart, Isabela, Albani, Mercedes, Ceres.

In fine un potop de PALARII BARBATEȘTI din Paris și Londra, pălării așa numite:

Senator, Gambetta, Gommeux, Salisbury, Beaconsfield și o imensă cantitate de Pălării de Paie de Florența.

Singurul depozitar de pălăriile exotice:

Madagascar, Philadelfia, Bombay, adevarate Panama din Peru, Manille, Rotin și noul Bankok

Expuse în galeria americană No. 240 Expoziținea Universală de la Paris din anul curent 1878.

Cu preț de la 6 franci până la 200 franci.

De vêndare, la legătorul de cărți Frenkel, strada Bancei, și la Magazinul Maugsch, strada Lăpușneanu, Dicționare franceso-române, în doue volume mari, de Th. Codrescu. Legătura este bine confecționată

PARFUMERIE ORIZA

L. LEGRAND

Parfumorŭ, Furnisorŭ a maĭ multorŭ Curțĭ străine.

207, rue St-Honoré, PARIS

ORIZA OIL

Unsóre estra fiuă cu tóte buchetele sprĕ a face perulŭ luciosŭ și móle ca mĕtasea ș'a-lŭ opri d'a cade.

ESS-ORIZA

Profume nouĭ la modă cu tóte buchetele cariĭ aŭ opținutŭ medaliele de Meritŭ la esposițiunile din Paris de la 1867, și la Viena la 1873.

EAU TONIQUE QUININE L. LEGRAND & POMMADE AU BAUME DE TANNIN

Pentrŭ-a curăți capulŭ și periĭ ș'a-ĭ face sŭ crească în forte puținŭ timpŭ. (Succesŭ sicurŭ.)

Aceste producte se găsescŭ la principaliĭ vinzĕtorĭ de parfumeriă și la coaforĭ.

Jardin Passini.

Le soussigné a l'honneur d'informer l'honorable public, qu'il vient d'ouvrir le jardin surnommé:

JARDIN PASSINI.

Les soirées musicales auront lieu tous les Mardis, Jeudis et Dimanches, données par une

Société Philarmonique
ROUMAINE

Entrée 1 franc avec droit d'une consommation pour 50 c.

On peut se procurer les billets dans la confiserie Passini Frères, ou le soir à la caisse qui sera ouverte au public à 8 heures.

J'espère sur la bienveillance de l'honorable public, qui peut être rassuré d'un bon et prompt service.

Jules Passini.

Subsemnatul Doctor medicinae universae dela facultatea de medicina din Viena face cunoscut onorabilui public că s'a stabilit pe strada primăriei casele Goldsman. Ordinațiunile dela 9—11 antemeridiane și și dela 4—5 postmeridiane.

Pentru cei fără mijlóce ordinațiunile sunt gratis.

Dr. Grigore Ciolac.

AVOCATUL STATULUĬ A. BOTEZ s'a mutat strada Lăpușneanu Casele Mavrody, deasupra cofetăriei M^m^ Alexandru.

Un Student de la Universitate dorește a da lecțiuni in timpul vacanției de obiectele classelor gimnasiale sau primare.

Adressa la administrația ziarului.

(6—6).

DE VÊNZARE CU PREȚ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya. (8—4).

Tipografia Buciumului Român. Gerant L. Tufescu.

№. 147. Mercuri 5 Iulie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuri şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.
(*Agenţa Havas*).

Pesta, 16 *Iulie*.—D. Tisza au pronunţat înaintea alegĕtorilor sei din Debretzin, un discurs, prin care justifică politica guvernului.

D. Tisza au ḑis că congresul este un mare triumf moral pentru Rusia, cu tóte că ea, înaintea cuvîntului puternic al Europei, au trebuit să renunţe la o mare parte din condiţiile impuse Turciei prin tractatul de San-Stefano.

Oratorul au justificat apoi, în aplausele publicului, ocuparea Bosniei şi Herţegovinei prin necesitatea de a împiedeca Panslavismul care ameninţă în prima linie pe Ungaria.

Londra, 16 *Iulie*. — In camera comunelor, d. Cross au declarat, că guvernul englez nu are nici-o cunoştinţă despre încheiarea vre-unui tractat între Germania şi Olanda, prin care acéstă din urmă ţară ar fi încorporată cu imperiul Germaniei.

Protocólele congresului, adaose d. Cross, vor fi publicate înainte de sfîrşitul săptămînei curente.

Bucureşti, 16 (4) *Iulie*.—„Monitorul“ publică decretele prin care se acordă ordinul „Steaua României“: gradul de comandor generalului Radovici, acela de ofiţer d-lui locotenent-colonel Filitis, şi acela de cavaler d-lui Hübsch, sergentului A. Ionescu şi la 4 soldaţi.

In ḑiua de 30 Iunie M. S. au asistat, însoţit de dd. miniştri de interne şi de instrucţiune, la solemnitatea distribuirei premiilor la elevele scólelor de fete primare şi secundare. La acéstă solemnitate s'au cântat „Imnul gintei latine“ al d-lui V. Alexandri. Directricea scólei profesionale au pronunţat un discurs. M. S. Domnitorul au respuns, ḑicênd, că are cel mai mare interes pentru instrucţiunea fetelor. Domnitorul, pe lîngă premiile scolare obicinuite, au mai distribuit şi alte premii, trimise de Măria Sa.

Iasi, 4 Iulie 1878.

Chestiunea divortiului.

De mai multe ori în călĕtoriile ce am făcut prin Europa, am audit vorbindu-se despre viaţa intimă din România şi declamându-se cu amărăciune contra uşurinţei cu care se rump în această ţară legăturele conjugale.

Recunoscênd aceea ce era adevĕrat, până la óre-care mĕsură, în acéstă critică, n'am stat la gînduri de-a întoarce argumentele aduse în acéstă privinţă, şi a dovedi, prin chiar statisticele oficiale ale cător-va state europene, că reul care se atribue României are proporţiuni mult mai mari în societăţile Europei occidentale, în cari bine-facerile civilizaţiei au pătruns de mai multe secule.

Spre a da comparaţiei nóstre mai multă exactitate şi a arĕta deosebirea ce este între cauzele cari provócă în Europa apusană despărţenia sau divorţul, şi între acelea cari dau loc la desfiinţarea căsătoriei în România, am avut trebuinţă să alergăm la datele statistice mai sus amintite, opunênd interlocutorilor nostri moralişti, faptele aşa cum se petrec la dênşii şi a cărora gravitate trebuia să-i facă a fi mai indulgenţi cătră alţii. Socot, că nu va fi inoportun să produc aici aceste fapte, şi să deduc consecuenţe pentru România.

Mai întĕiu se ştie, că şi în Occident, ţerile protestante practică divorţul. Anglia, în prima linie, admite acest mijloc, şi, ca cauză legitimă pentru despărţenie, este în acéstă ţară o absenţă nejustificată de doi ani, dar ea respinge consimţĕmêntul mutual.

In Germania, în Bavaria, în marele ducat de Baden şi în Ungaria, există şi divorţiul şi separaţia de corp.

Statele-Unite din America sunt Eldoradul căsătoriţilor. In caz, când soţii au descoperit unul la altul mari imperfecţiuni de caracter, dacă au ajuns la recriminări, la *manu et verto*, cum ḑic jureconsulţii, tribunalele nu refuză de a dezlega imediat pe însoţiţi de obligaţiunile căsătoriei. Şi, fiind-că în acéstă Republică, căsătoria religióşă are aceeaşi valóre ca şi căsătoria civilă, soţii dacă doresc să se disfacă şi să contracteze o nouĕ unire, n'au de cât să se înfăţoşeze înaintea *Clergymanului*, câte-o-dată chiar înaintea aceluia care i-au unit, pe care-l rógă să pronunţe divorţiul, acelu *disjungo*, cumu se numeşce acolo. *Clergymanul*, face mai întĕiu o încercare de a-i împaca, şi de îndată ce recunósce că încercarea sa e infructuósă, rostesce formula sacramentală, şi atunci soţii se despart, dorindu-şi unul altuia cele mai bune şanse putincióse.

Acéstă uşurinţă fără samăn de a disface şi contracta legăturele conjugale echivalează aprópe cu desfrîul naravurilor cari există la Mormoni în Cetatea-Lacului-Sarat, şi explică corupţia cea înfricoşată din centrurile cele mari de populaţie a le Americei, cari în acéstă privinţă întrec pe cele mai vestite capitale din Europa.

In Francia, în Italia şi în Ispania, ţeri aprópe exclusiv catolice, divortiul au fost suprimat, sau n'au existat nici-odată; dar în aceste state se practică, separaţia de corp, care este fórte désă, mai-cu-samă în cea dintăi, şi numĕrul naşcerilor nelegitime merge în aceste ţeri necontenit crescênd. Cît despre cauzele cererei de separaţie, ele se reduc la următórele: adulterul, relele tratamente, părăsirea şi condamnarea la o pedépsă înfamantă.

In ţerile ortodoxe, precum sînt Grecia, Rusia, si în provinţiile de din cóce şi de dincolo de Balcani, esistă şi divortiul şi separaţia de corp. Cauzele cari le provócă sînt cele mai de multe ori nepotrivirea de caracter şi desfrîul vieţei. Spre a fi nepărtinitor, trebue să facem o excepţie în favórea Greciei, unde după mărturia turiştilor celor mai veridici şi a diplomaţilor streini, cari au petrecut în acéstă ţară, divortiul este fórte rar, căci acole viaţa conjugală este un lucru sacru, şi obiceiurile au păstrat încă asprimea şi curăţenia timpurilor antice.

In Svedia şi Norvegia, ura şi reutatea evidentă se admit drept cause dirimante casatoriei, şi în Wurtemberg şi fraudele practicate spre a ajunge la casătorie.

Dacă după cele expuse, ne întrebăm:

în care proporţie vine cererea de divortiu din partea barbaţilor, şi în care din partea femeilor, şi care e natura neajunsurilor învocate cele mai de multe ori de unul sau celalalt dintre soţi, vom respunde că în tóte ţerile aceste, la o sută de procese, în optzeci de cazuri femeea reclamă divortiul invocând maltratările şi injuriile drept cauză pentru dispărţenie; din parte-i barbatul se întemeéză cele mai de multe ori pe adulter. La o sută de cereri în divorţiu, se găsesce că 1 la sută, emanéză de la sociu, casatoriţi de un timp mai pucin de un an, fiind evident că într'un spatiu de timp atit de mic, soţii nu s'au putut încă bine cunósce. De la 1 - 5 ani, proporţia este de 28 la sută. S'ar puté crede că după o viaţă de 10—20 de ani, soţii au trebuit să se deprindă unul pe altul cu asprimile umórei şi ale caracterului lor. Departe de acést'a, proporţia cererilor de divorţiu ajunge în epoca acésta la maximul ei.

Din calculele statistice citate mai sus resultă că, numărul soţilor cari se dispart prin comună înţelegere, adecă fără sgomot, fără scandal, fără cheltuieli mai cu samă, este îndoit mai mare de cit al acelora ce se dispart prin judecată.

Acum, comparând datele aceste cu acelea de aceeaşi natură ce se înfaţişéză în România, care ar fi concluziunele ce s'ar puté trage?

1). Concluziunile se pot face în puntele următóre: In România divortiul au fost în tóte timpurile privilegiul claselor înstărite; motivele derimante aici sînt acelea prevĕdute prin legislaţia franceză, cauze mai plauzibile şi mai legitime de cit ale ori-cărei alte legislaţii.

2). Crimele ce înregistréză pe fie-care lună gazetele tribunalelor europene, — şi a cărora făptuire cele mai de multe ori nu are alt scop de cit acela de a deslega căsătoria spre a contracta o alta — aceste crime, zicem sînt cu totul rari în România, ceea ce arată un progres moral superior, de şi acéstă ţară are o exiseenţă politică mai sigură numai de vre-un patrar de secul, si, de şi starea de atirnare şi de opresiune, sub care s'au aflat, au fost agravată prin năvălirile streine şi prin cortegiul vitiilor ce ele au lasat totdéuna în trecerea lor.

3). Numĕrul divorţiurilor, în asemănare cu acela din ţerile care se bucură de o veche civilizaţie, este în România cu mult mai mic, ca şi numĕrul crimelor şi al delictelor ordinare, precum se vede acésta din analele judeţiare ale ţerei.

4). De la introducerea regimului constituţional, o eră nouĕ de ordine morală, de lumină, de demnitate individuală şi de dreptate există în România, şi generaţia prezentă, în faţa unei vieţi nouĕ, se silesce astă-di mai mult de cit alte generaţii, spre a înţelege exigenţele şi necesităţile acestei vieţi.

5) In sfîrşit, deprinderile şi obiceiurile, născute din acéstă renovaţie, se îmbunătăţesc din zi în zi, şi nu vor lipsi de a se desvolta tot în spre bine, nu mai dacă ţara va fi lasată să-şi urmăréscă în pace şi în libertate opera sa de regenerare, operă prea de multe ori împiedecată prin înriuriri şi intrigi streine. **C.**

DISCURSUL M. S. DOMNITORULUI

Pronuntiat în 29 Iunie la distribuirea premiilor din capitală.

Domnilor profesori,
Domnilor institutori.

Simţ o deosebită mulţumire a Mă afla iarăşi în mijlocul tinerimei studióse în ţioa împărţirei premiilor, şi a putea încununa cu mâna Mea silinţele şi deligenţa la învăţătură.

Mari, şi, pentru ţara nóstră, pururea memorabile evenimente M'au împedicat anul trecut a Mă afla în capitală în timpul acestei solemnităţi, dar şi atunci am serbat ţiua de astăţi în acea parte a ţărei, care a fost în tot deauna cuib de vitejie şi de fapte românesti, în Oltenia, ai cărei fii, rivalisând în curagiu şi abnegaţiune cu fraţii lor de dincóce de Olt şi de dincolo de Milcov, au justificat încă o dată vechiul lor renume.

Puţine cuvinte voiu avea de adăogat la cele ce Vă ţiceam acum duoi ani spre a lăuda zelul şi activitatea D-vóstră, D-lor profesori şi D-lor institutori; spre a îmbunătăţi silinţele şi aplicaţiunea vóstră la învăţătură, iubiţi copii, prin care voi faceţi nu numai fericirea părinţilor voştri, dar prin care veţi putea într'o ţi deveni cetăţeni buni şi folositori ai Patriei.

Frumósa şi nepreţuita comóră a străvechei nóstre măriri s'a mai înavuţit, în cursul anului încetat, cu noui şi strălucite fapte, şi ast-fel presentul, destăinuindu-ne trecutul, ne-a deschis porţele măreţe ale viitorului, către care mâna nevăţută a Providenţei a condus pururea naţiunea nóstră, făcênd'o să învingă pênă în sfîrşit tóte greutăţile.

Pe de o parte, vitejii noştri osteni împleteau iarăşi dafini pe gloriósele lor stéguri şi făceau ca bătrâna Dunăre să tresalte din nou la numele de Român, éră pe d'alta bardul nostru naţional ducea acest nume neperitor în ţările departate şi înrudite, unde el culegea înflorita cunună a muselor. Acest nume de Român, cuvintat astăţi cu stimă şi cu respect în tóte părţile, voi trebue déră, iubiţi scolari, să vă siliţi a'i face onóre, îmbogăţindu-vă mintea, desvoltându-vă şi cultivându-vă inteligenţa, întărindu-vă inima cu morale şi religióse precepte, cu mari şi patriotice esemple.

Eară d-vóstră, d-lor profesori şi d-lor institutori, cari înzestraţi şi înarmaţi junimea ce vă este încredinţată cu valórea sciinţei, cu puterea şi credinţa în Dumneţeu, în adevăr si în virtute, aveţi una din cele mai importante misiuni în Stat şi meritaţi astfel cea mai de aprópe solicitudine din parte'i. Fiţi siguri, d-lor, că una din cele mai constante preocupaţiuni ale guvernului Meu este şi acea de a vă înlesni, pe cit se va putea mai mult, împlinirea cu succes a nobilei d-vóst ă sarcini, punêndu-vă pe cit se va putea mai bine, în posiţiune d'a ajunge la scopul căruia v'aţi devotat.

Societatea întrégă vă va fi ast-fel recunoscătóre de buna direcţiune ce veţi da acestor tinere fiinţe, şi dênsa va bine-cuvênta ostenelele d-vóstră.

Aci în scoli odrăslesc fragedele lăstare care 'şi vor desfăşura mai tărţiu numerósele lor ramure în tóte direcţiunile activităţei naţionale; faceţi dară ca a este lăstare să devină într'o ţi puternicii stejari sub cari să se pótă umbri cu încredere şi cu mândrie scumpa şi iubita nóstră mamă, România.

(Monitorul).

DOCUMENTE RELATIVE LA CONVENŢIUNEA ANGLO-TURCEASCĂ,

comunicate Parlamentului englez *).

I.

Sir A. H. Layard către marchisul de Salisbury.

Terapia, 5 Iuniu 1878.

Milord,

Am onoare de a vĕ adresa sub acest plic tractatul de alianţă defensivă între Englitera şi Turcia, pentru a garanta posesiunele Sultanului în Asia contra veri cărei agresiuni ulterioare din partea Rusiei, tractat subsemnat eri în palatul imperial de la Yildiz, de către Esc. Sa Savfet-paşa, ministrul afacerilor strĕine al Turciei, şi de mine în calitatea mea de ambasador estraordinar şi ministru plenipotenţiar al M. S.

Am onoarea, etc.

Semnat, A. H. Layard.

Convenţiea de alianţă defensivă încheiată între Marea-Britanie şi Turcia, subsemnată la 4 Iunie 1878.

M. Sa Regina regatului-unit al Marei-Britanii şi Irlandei, împărăteasă a Indiilor, şi M. Sa I. Sul-

*). Aceste documente sunt precedate de o comunicare adresată de marchisul de Salisbury d-lui Layard, ambasadorul englez din Constantinopole, prin care îi cere să propue Porţei încheiarea convenţiei.

tanul, fiind insufleţiţi mutual de sincera dorinţă de a intinde şi a intări relaţiile de amicie esistănde din norocire intre cele doue imperii, au hotărit a incheie o convenţie de alianţă defensivă in scopul de a asigura pentru viitor teritoriile din Azia ale M. S. Imp. Sultanului.

MM. LL. in consecinţă au ales şi numit spre aceasta, ca plenipotenţiari ai lor, şi adică:

M. S. Regina regatului-unit al Marei-Britanii şi Irlandei, împărăteasă a Indiilor, pe prea onorabilul Austen Henry Layard, ambasador estraordinar şi ministru plenipotenţiar al M. S. pe lângă Sublima Poartă;

Şi M. S. I. Sultanul, pe Esc. Sa Savfet-paşa, ministrul afacerilor strĕine al M. S. I;

Cari, după ce au schimbat deplinele lor puteri, găsite in formă bună şi valabilă, au convenit asupra următoarilor articole:

Art. 1. Că in casul când Batumul, Ardahanul, Karsul sau vre una din aceste cetăţi ar fi reţinute de Rusia, şi dacă se va face vre-o incercare de Rusia, la vre-o epocă oare-care, de a pune mâna pe vre-o altă posiţiune din teritoriele M. S. I. Sultanului in Azia, ficsate prin tractatul definitiv de pace, Englitera se angajază a se uni cu M. S. I. Sultanul pentru apărarea teritoriilor in cestiune prin forţa armelor.

In schimb, M. S. Sultanul promite Engliterei să introducă reformele trebuincioase (ce vor fi hotărîte mai târziu de cele doue puteri) privitoare la buna administraţie şi la protecţiunea supuşilor creştini şi alţi ai Sublimei Porţi care se află pe teritoriile in cestiune; şi spre a pune pe Englitera in posiţiune de a asigura mijloacele necesarii pentru esecutarea angajamentului seu, M. S. I. Sultanul consimte afară de acestea a'i lăsa pe samă insula Cipru spre a fi ocupată şi administrată de dênsa.

Art. 2. Presenta convenţiune va fi ratificată, şi schimbul ratificărilor va avea loc in termin de o lună, dar, dacă se va putea, şi mai curând.

In basa cărora, plenipotenţiarii, de o parte şi de cea-l-altă, au subsemnat presinta convenţiune, punând sigiliurile lor.

Făcut la Constantinopole, la 4 Iuniu al anului 1878.

A. H. Layard.
Savfet.

II.

Sir A. H. Layard către marchisul de Salisbury

(Primită la 8 Iuliu,) Therapia, 1 Iuliu 1878.

Milord,

Am onoare de a vĕ trimite aci inchis originalul anecsei la convenţiunea incheiată intre Englitera şi Turcia pentru ocuparea insulei Cipru de către intăia din aceste puteri; această anecsă a fost subsemnată astăţi de marele vizir şi de mine.

Signoria Voastră va vedea că, conform cu acele instrucţiuni, am modificat articolii 3 şi 4 pentru ca Poarta să nu poată reclama, in virtutea articolului 3, un venit de mijloc al târîmurilor inchiriate sau vêndute de articolul al patrulea. Marele vizir au stăruit să se facă menţiune, in art. 3 despre escedentul veniturilor asupra cheltuelilor, dar se zice că sumele menţionate vor fi verificate mai târziu.

Articolul care decidea că Turcia nu va fi chemată, la caz de deşartare a insulei, să plătească cheltuelile făcute pentru imbunătăţiri, etc., au fost retras din anecsă, in urma asigurării ce am dat marelui vizir că Signoria Voastră va face să se redacteze un nou articol in sensul ce doreşte A. S. făcând tot-o-dată dreptate objecţiunilor presentate de Signoria Voastră.

Semnat, A. H. Layard.

Anexă la convenţiu incheiată intre Marea-Britanie şi Turcia, sub-semnată la 4 Iuniu 1878.

Prea onorabilul Sir A. H. Layard, G. C. B., şi A. Sa Savfet paşa, acum mare vizir al M. S. I. Sultanul, au convenit asupra anexei următoare la convenţiunea sub-semnată de ei la 4 Iuniu 1878, in calitate de plenipotenţiari ai guvernelor lor respective:

ANEXĂ.

Remâne inţeles intre cele doue inalte părţi contractante că Englitera consimte la condiţiunele următoare, privitoare la ocuparea şi administrarea sa a insulei Cipru:

I. Ca un tribunal musulman religios (mehkemet şeri) va continua de a esista in insulă, care se va ocupa esclusivamente de afacerile religioase, ear nu de altele, privitoare la populaţiunea musulmană a insulei.

II. Că un locuitor musulman in insulă va fi desemnat de departamentul Fundaţiunilor ploase ale Turciei (Evkaff) pentru a dirige, in unire cu un delegat care va fi numit de către autorităţile Britanice, administraţiunea fondurilor, proprietăţilor şi pământurilor aparţinênd moscheelor, cimitirelor, scoalelor musulmane şi altor aşezeminte religioase esistănde in insula Cipru.

III. Că Englitera va plăti anual Sublimei Porţi tot ce este escedentul actual al venitului peste cheltuelile administraţiei insulei, care escedent va fi socotit şi determinat dupâ terminul de mijloc al venitului celor cinci ani din urmă, ficsat la 22,936 pungi, care remâne a fi verificat mai târziu, şi afară din produsul ce se va realisa prin vinderea sau inchirierea proprietăţilor şi bunurilor nemişcătoare aparţinênd Statului şi Coroanei otomane pe timpul acestui period.

IV Că Sublima Poartă va putea vinde in libertate şi inchiria pământuri, târîmuri şi alte proprietăţi in Cipru, aparţinând Statului şi Coroanei otomane (Arazil Miriye ve Emiaki Humayum) al căror produs din vênzare sau inchiriere nu face parte din veniturile insulei menţionate la art. 3.

V. Că guvernul britanic va putea exercita prin canalul autorităţilor sale competinte dreptul de expropriare pentru achisiţiunea, cu preţuri convenabile, de pământuri necultivate şi de târîmuri trebuincioase cari vor trebui să servească la imbunătăţirile publice, precum şi la alte scopuri de utilitate publică.

VI. Că in casul când Rusia ar da inapoi Turciei Karsul şi celelalte cuceriri făcute de dênsa in Armenia pe timpul acestui din urmă resboiu şi insula Cipru va fi deşertată de Anglia şi convenţiunea cu data de 4 Iuniu 1878 va inceta de a mai ave in putere.

Făcut in Constantinopole, la 1 Iulie 1878.

A. H. Layard.
Savfet

VARIETATI

(*Pentru ómeni gravi, duşmani ai rîsului*). — „Bună comedie este acea care te face să rîdi“, au zis Andrieux.

„Tot ce te deşfatéză şi te face să rîdi este lucru fórte bun“ proclamă Diderot.

„Şi eu cînd il vedeam rîdênd,

„Eu un biet bătrân, un sóre în inimă aveam“ mărturisesce Victor Hugo.

Mai trebue óre alte autorităţi?

Ce zi e Courier: „Oameni buni sînt numai aceia cari rîd!“

Si Chamfort: „Din tóte zilele a cea care s'au perdut mai în zadar, este în care nu s'au rîs.“

Si la Fontaine: „In bună credinţă nu indrăsnesc să asigur; dar aşi ţine fórte nenorocit pe un rege dacă n'ar îndrăsni să rîdă.“

Şi Rabelais: „Risul este propriu omului. Doditócele nu rîd.“

In scólele comun ale din Paris s'au distribuit în anul curent 23,338 de premii, cari custă tóte la un loc suma de 77,200 de franci.

(*Exped ent selbatec dar practic*).—Ziarul parizian „La Liberté“ publică scrisórea următóre, pe care o recomendăm atenţiunei deosebite a persónelor cari nu se pot scula dimineaţa:

Domnule Redactor,

In acest moment cînd tóte otelurile sunt pline şi cînd călătorii, avênd multe de vădut, au trebuinţă de a se scula de dimineaţă, vă rog să-mi daţi voe de a vă semnala un nou gen de trezitor-de-dimineaţa.

Trezitorul meu esté o bómbónă purgativă, care are această particularitate că nu o înghite persóna care vroes e să se trezéscă; este de ajuns să o oferi băetului otelului, care, luând'o drept o bombónă ordinară, o primesce tot-déuna cu recunoştinţă.

Şese óre după acésta, minuntă cu minuntă, eşti sigur să-l audi scoborîndu-se răpede pe scări, şi scomotul ce-l face este atît de mare în cît te trezesce.

Respund într'un mod absolut de timpul ce bombóna pune spre a opera. Trebue numai să fie administrată la timp.

Primiţi, etc.

Ultime stiri telegrafice.

(*Agenţa Havas*).

Constantinopole, 16 *Iulie*. — Pórta este ferm hotărîtă sa se opună la cererile Greciei de mărire teritorială, şi ia măsuri pentru a respinge ori-ce încercare de ocuparea Epirului şi a Tesaliei.

Bucureşci, 16 (4) *Iulie*. — Nici Senatul nici Camera n'au ţinut astăzi şedinţă.

ANUNCIURI.

A LA VILLE DE PARIS

Iași. — Casa A. Maurocordat

MODE SI PALARIERIE FRANCEZA.

Mare exposiție zilnică de pălării pentru dame și copii de un gust ireproșabil și arangiată în vederea sezónei de primăvara și vară.

Asortimentul de pâlării alese lasă în urmă în ceea ce privește eleganța și eftinătate tot ce s'aŭ putut produce mai bine până acum.

Formele cele mai elegante și mai de modă pot fi aicĭ observate, precum:

Regina Victoria, Mareșal Macmahon, Marguerite, Marie Stuart, Isabela, Albani, Mercedes, Ceres.

In fine un potop de PALARIĬ BARBATEȘTĬ din Paris și Londra, pălării așa numite:

Senator, Gambetta, Gommeux, Salisbury, Beaconsfield și o imensă cantitate de Pălării de Paie de Florența.

Singurul depozitar de pălăriile exotice:

Madagascar, Philadelfia, Bombay, adevarate Panama din Peru, Manille, Rotin și noul Bankok

Expuse în galeria americană No. 240 Expoziţiunea Universală de la Paris din anul curent 1878.

Cu preț de la 6 francĭ până la 200 francĭ.

De vêndare, la legătorul de cărți Frenkel, strada Bancei, și la Magazinul Maugsch, strada Lăpușneanu, Dicționare franceso-române, în doue volume mari, de Th. Codrescu. Legătura este bine confecționată.

Subsemnatul, mutându-mĕ în casa D-neĭ Jora, Strada Sft. Theodor, vis-à-vis de Consulatul Grecesc, fac cunoscut că daŭ consultațiuni în locuința mea în tóte ḑilele de la 8—12 óre antimeridiane, Totodată fac cunoscut că infailibilul și de miĭ de persóne probatul medicament pentru durere de măsele, compus de mine, nu se mai vinde nici aplică în farmacia asociaților la „Stefan cel Mare“ și nicăire, ci se aplică la domiciliul meŭ de mine însumi, făcênd știut că ori de cine se va aplica saŭ vinde este falș.

Dr. C. Bucșenescu.

Jardin Passini.

Le soussigné a l'honneur d'informer l'honorable public, qu'il vient d'ouvrir le jardin surnommé:

JARDIN PASSINI.

Les soirées musicales auront lieu tous les Mardis, Jeudis et Dimanches, données par une

Société Philarmonique
ROUMAINE

Entrée 1 franc avec droit d'une consommation pour 50 c.

On peut se procurer les billets dans la confiserié Passini Frêres, ou le soir à la caisse qui sera ouverte au public à 8 heures.

J'espère sur la bienveillance de l'honorable public, qui peut être rassuré d'un bon et prompt service.

Jules Passini.

Subsemnatul Doctor medicinae univers sae dela facultatea de medicina din Viena face cunoscut onorabilui public că s'a stabilit pe strada primăriei casele Goldsman. Ordinațiunile dela 9—11 antemeridiane și și dela 4—5 postmeridiane.

Pentru cei fără mijlóce ordinațiunile sunt gratis.

Dr. Grigore Ciolac.

AVOCATUL STATULUĬ A. BOTEZ s'a mutat strada Lăpușneanu Casele Mavrody, deasupra cofetăriei M^m^ Alexandru.

Un Student de la Universitate dorește a da lecțiuni in timpul vacanței de obiectele classelor gimnasiale sau primare.

Adressa la administrația ziarului.

DE VÊNZARE CU PREȚ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya. (8—5).

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 148. Joi 6 Iulie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.
(Agența Havas).

Londra, 16 *Iulie*. In camera comunelor, d. Northcote zice că convenția din 4 Iunie dă Angliei un drept de intervenție, între Sultan și supușii sei, mai mare de cit acel acordat prin tractatele din 1856 și 1871, și că Anglia nu este ținută de a întreține o armată pentru apărarea Turciei aziatice.

D. Northcote adaoge, că nu are nici-o cunoștință despre vuetul de conspirație contra Sultanului.

D. Bourke declară că n'au auzit vorbinduse despre vuetele că Francia sau Italia ar fi luat în posesiune Tunisul sau Tripoli.

D. D. Beaconsfield și Salisbury au sosit.

La Douvres, lordul Beaconsfield, respunzênd la o alocuțiune a primariului, au zis că speră că rezultatele obținute vor asigura prosperitatea țerei și pacea Europei.

Atena, 16 *Iulie*. Incendiul pustiéză Epirul și Tesalia. Turcii dau foc secerișurilor și hóldelor. Crestinii au luat din nou armele.

Viena, 16 *Iulie*. „Corespondența politică“, vorbind de sgomotul care circulă prin Constantinopole, că s'ar fi încheiat un tractat de alianță între Austria și Turcia în previziunea ocupărei Bosniei și Herțegovinei, declară acest sgomot fără nici-un temeiu.

București, 17 (5) *Iulie*. „Monitorul“ promulgă legile prin cari se deschid doue credite: unul ministrului de resboiu de 5,483 lei, și altul de 1,973 ministrului de instrucțiune publică. Se acórdă „Virtutea militară“ la mai mulți sub-ofițeri și soldați din armată și flotilă. D. Rizu este numit ajutor comisarului român lîngă oștirile imperiale.

Iași, 5 Iulie 1878.

Sesiunea corpurilor nóstre legiuitóre se închide astădi.

Domnii reprezentanți se vor întórce, de nu s'au și întors chiar, în sinul comitenților lor.

Socotim, că macar de astă dată domniile lor vor crede necesar de a se înfățișa înaintea alegătorilor spre a le da samă de voturile și purtarea d-lor în sinul Parlamentului, și acésta cu atita mai vîrtos cu cît sesiunile din urmă au fost forte îndelungate, chiar cele mai îndelungate din cîte pomenesc analele nóstre parlamentare.

Cu cît au fost mai îndelungat timpul care l'au întrebuințat d. d. reprezentanți în lucrările domniilor legislative, cu cît au fost mai mari sacrificiile făcute de țară cu diurnele și transporturile d-lor, cu atita și rezultatele legislative caută să fie mai însemnate, cu atita și respunderea trebue să fie mai mare. Cel puțin corpul alegătorilor e în drept să céră socotélă despre acésta mandatarilor sĕi.

Ne place a crede că macar de astă dată d. d. deputați și senatori ai Iașilor nu vor pregeta de a se prezenta înaintea concetățenilor lor, ca să facă, în întruniri publice, expunerea situației țerei și activității d-lor legislative.

D. d. reprezentanți ai țerei, și în special aceia ai orașului și județului Iași, sînt ținuți cu atita mai mult să îndeplinéscă acéstă datorie către mandanții lor, cu cît încurind, precum mărturisesce organul d-lui C. A. Rosetti, au a se întórce în capitală spre a lua cele mai grave hotăriri, spre a se pronunța asupra chestiunilor resolvate de congresul din Berlin, și privitóre la sórta și viitorul țerei nóstre.

Rugăm deci pe d. d. reprezentanți să nu întîrzie de a se pune în contact cu concetățenii lor, să li arăte ghindurile d-lor asupra împrejurărilor de față și să caute a se pătrunde bine de adevaratele dorințe și interese ale poporului român.

ANGLIA SI INSULA CIPRUL.

Se știe că poporul englez s'au apropriat cuvintele lui Oratiu: „Cîștigă bani, o fiul meu! Cîștigă bani; intr'un chip onest, dacă poți; dar cîștigă bani!“

Aceste cuvinte rezumă toată politica internațională a Angliei.

Lordul Beaconsfield au mers la congres cu un program foarte lămurit: el voia să cîștige cu ori-ce preț ceva pentru Anglia. El voia să cîștige intr'un chip onest, de se va putea; dar voia ca inainte de toate să cîștige. Aceasta au și făcut'o.

Ecoul repetă incă vuetul ovațiunilor ce au insoțit pe primul ministru al Reginei Victoria in călătoria sa de la Londra la Berlin. Lumea saluta in el pe omul de stat care revindicase drepturile echilibrului european; el era apărătoriul energic al Europei occidentale contra pretențiilor năvălitoare ale Rusiei. Singur, ținuse pept nu numai Rusiei ci și Germaniei; singur, impusese Țarului primirea congresului și desbaterea tractatului de San-Stefano.

Se știe acum in ce au consistat motivele care au insuflat atitudinea Angliei. Cabinetul de Saint-James nu-și bate capul de interesele Europei mai mult de cât de acelea ale regatului Dahomey. Aceea ce-l preocupă, este interesul Angliei. Piară Europa, numai să fie scapate posesiunile engleze din Azia, și inainte de toate să se tragă din pace un folos pentru Anglia!

Lordul Beaconsfield au fost demnul interpret al Angliei. Toate ziarele din Londra au incuviințat cu entuziasm convenția din 4 Iunie intre Anglia și Turcia; singurul ziar englez care s'au impotrivit dispozițiunilor generale este „Daily Nevs.“

Rule Britannia!

Condițiile acestui tractat sunt astădi publicate.

Eată-le in rezumat.

Insula Ciprul au fost dată Angliei indeplină proprietate; in termini mai diplomatici, Sultanul au cedat drepturile sale de suveranitate asupra acestei insule Reginei Victoria, care le au primit.

Anglia se insercinează, in schimb, să apere pe Turcia contra năvălirilor viitoare; dar, in ziua in care Rusia va intoarce Turciei teritoriul cucerit in Azia, convenția din 4 Iunie va fi anulată și Anglia va părăsi insula Cipru.

Aceasta insemnează că Anglia va pastra pentru ve ie dominațiunea insulei, căci e foarte probabil că Rusia este dispusă de a-și intinde stăpănirea sa și este mai cu neputință de a se crede că ea va voi să dee inapoi teritoriul cucerit.

Multe punte de intrebare să infățișează inaintea opiniei publice.

Rusia sancționa-va convenția din 4 Iunie?

Este ea înțeleasă cu Anglia?

Celelalte mari puteri sunt ele dispuse de a subscrie pur și simplu un act care schimbă adânc spiritul deliberațiilor congresului?

Austro-Ungaria dat'au ea concursul ei la această convenție ca echivalent al anexiunei — sau mai bine al ocupărei — Bosniei și Herțegovinei?

Eată tot atâtea intrebări asupra cărora nu se va intârzia de a se avea un respuns; poate, în momentul in care va apărea articulul acesta, telegraful ne va fi dat chiar cele intâi informări.

Până atunci e sigur că opiniunea publică este foarte intârtată.

Pressa franceză in general este incertă incă in apreciarile sale asupra tirgului anglo-turcesc.

Presa engleză vede pe Anglia revenind la vechea-i politică in Mediterana, la acea politică care se credea părăsită prin cesiunea insulelor Ionice la Grecia.

Dar opiniunile puterilor apusene, oricari ar fi aceste opiniuni, nu vor fi in stare de a schimba ceva in realitatea lucrurilor. Congresul din Berlin n'au fost mai liberal de cât congresul din Viena; spiritul care au dominat in rezoluțiunile puterilor in 1878 este aproape același care au insuflat rezoluțiunile din 1815.

Eată concluziunele finale ale tractatului de Berlin:

Rusia au făcut un pas deciziv spre realisarea programei sale.

Anglia au cucerit dominațiunea morală asupra Turciei aziatice.

Imperiul otoman va reincepe in liniște cursul descompunerei sale.

Statele cele mici au cîștigat o autonomie, a cărora insemnătate li-o va explica experiența.

Austro-Ungaria are o satisfacție parțială, micșurată puțin, se pare, prin resistența Turciei.

Germania au prezidat la impărțirea in singurul scop de a ajunge la un rezultat care să impiedece resboiul și care să-i permită de a-și plăti datoria sa de recunoștință cătră Rusia.

Italia și Francia au asistat la această operă de desmembrare și de reorganizare, incercând in deșert să facă a precumpăni principiile dreptului ginților și drepturile civilizației.

Anglia au fost ajutată să sacrifice pe Grecia, a căreia protectoare sgomotoasă ea se declarase la incepu'.

Eată opera congresului din Berlin.

Tractatul va fi adevărat un tractat de pace; ne temem insă că nu se amăgesc aceia cari gîndesc că acest tractat nu e pacea; ci un armistițiu, căci cuprinde in sine germinele mai multor probleme și conflicte de cît cuprindea tractatul din 1815.

(Italia).

Tractatul de pace din Berlin.

Ziarului „Nona Presă liberă" din Viena i se comunică telegrafic rezumatul acestui tractat.

Berlin, 14 Iuliu. — Tractatul de pace, din care vĕdui chiar acum o copie, cuprinde 23 pagine tipărite și, afară de precuvêntarea obicinuită, 64 articole. Cele mai mari sînt articolele 2 și 14 cu fruntariile Bulgariei și ale Rumeliei de Ost, din care nu pot să dau amănunte esacte în următórea relațiune.

Articolul 1 al tractatului hotărăsce ca Bulgaria să devie un principat autonom și tributar sub suzeranitatea Sultanului; el primesce un guvernor creștin și o miliție națională.

Art. 2 conține fórte amănunțit fruntariile Bulgariei.

Art. 3. Principele Bulgariei trebue să fie ales de notabili și nu trebue să aparțină la nici o dinastie europeană.

Art. 4. O adunare de notabili va fi convocată la Târnova pentru ca, mai nainte de alegerea principelui, să prelucreze un regulament organic pentru principat; la alegeri va trebui sĕ se ție sémă de localitățile unde populațiunea este amestecată.

Art. 5 decide libertatea tutulor cultelor în Bulgaria.

Art. 6. Până la terminarea statutului organic, administrațiunea Bulgariei va fi condusă de un comisar rus. Pentru control i se va alătura o comisiune compusă dintr'un comisar turc și de consulii puterilor semnatare. La cas de o divergință de opiniuni între delegați, decide majoritatea și dacă acéstă majoritate și comisarul rus sunt de părere diferită, va trebui să decidă o conferință compusă din ambasadorii din Constantinopole.

Art. 7 Guvernarea provisorie a comisarului rus va trebui sĕ dureze numai 9 luni, după a c ea se va procede la alegerea principelui.

Art. 8. decide continuarea tractatelor de comerciu pentru Bulgaria, interdice impunerea tacselor de transit și stabilește un tratament egal pentru tóte statele și națiunalitățile în privința comercială și continuarea dreptului consular.

Art. 9. Tributul Bulgariei va fi decis de puterile semnatare, după terminul de mijloc al veniturilor principatului.

Art. 10 este privitor la afacerile drumului de fer bulgar. Nouĕle tractate respective vor trebui să fie încheiate, după încheerea păcei între Austria Pórta, Serbia și principatul Bulgariei, în urma sub-semnării tractatului din Berlin.

Art. 11 decide evacuarea principatului de trupele turcești, dărîmarea tutulor fortăreților bulgare. Pórta 'și menține dreptul de proprietate asupra materialului de resboiu.

Art. 12. Mahomedanii 'și mențin în Bulgaria imobilele lor.

Art. 13. La sudul Balcanilor se va forma o provincie, care va primi numele de Rumelia de Ost și care se află sub directa autoritate politică și militară a Sultanului, cu condițiunile de autonomie locală. Ea primește un guvernor general princiar.

Art. 14, dă limitarea Rumeliei de Ost într'un chip lămurit.

Art. 15. Sultanul va avea dreptul să îngrijască de apararea fruntariilor provinciei pe apă și pe uscat, ridicând întăriri la fruntarii și întreținênd trupe în ele. Ordinea internă va fi menținută în Rumelia de Ost de o giandarmerie și o miliție locală. Pórta nu va avea dreptul a ține aci trupe neregulate.

Art. 16 reservă Porții dreptul ca la cas de turburare a liniștei, se aducă aci trupe turcești.

Art. 17. Guvernorul general al Rumeliei de Ost va fi numit pe 5 ani de Pórtă cu consimțimîntul puterilor.

Art 18. O comisiune europeană va stabili după încheerea păcei organisărea Rumeliei de Ost.

Art. 19. Până la terminarea acestei sarcini, comisiunea europeană va administra financele provinciei.

Articolii 20 și 21 sunt privitori la durata tractatelor și la supremația Porții asupra drumurilor de fer din Rumelia de Ost.

Art. 22. Garnisóna rusască din Rumelia de Ost nu trebue să trécă peste cifra de 50.000 ómeni, ocupațiunea trebue se dureze numai 9 luni, la cari se mai adaogă trei luni pentru efectuarea evacuării.

Art. 23 obligă pe Pórtă d'a esecuta consciincios in Creta statutul organic de la 1868.

Art. 24. Dacă Pórta și Grecia nu se vor învoi asupra regulării fruntariilor discutată protocolul al 13-lea al Congresului, puterile promit mijlocirea lor.

Art. 25. Provinciile Bosnia și Herțegovina vor fi ocupate și administrate de Austria. In districtul Novi-Bazar remâne guvernarea turcéscă, dar Austria are însă dreptul de a ține garnisóne în tot vilaetul.

Art 26 decide independența Muntenegrului.

Art. 27 hotarăsce libertatea tutulor cultelor în Muntenegrul.

Art 28 conține amănunțirea fruntariilor Muntenegrului.

Art. 29 tratéză despre Antivari; ținutul spre sud de Muntenegrul, se dă Turciei înapoi, și Spizza Dalmației. Navigațiunea pe Boina este liberă. Nu este permis a se ridica fortărețe pe malurile lui. Muntenegrului nu 'i este permis se aibă nici vase de resbel, nici drapele de resbel. Portul Antivari este închis pentru vasele de resbel ale tutulor națiunelor, poliția maritimă asupra lui o are Austria; Muntenegrul acceptă dreptul maritim dalmațian. Muntenegrul va trebui sĕ se înțelégă cu Austria pentru construirea unei căi și a unui drum de fer pe teritoriul seu.

Articolul 30 apără proprietatea mahomedanilor în Muntenegru.

Art. 31 și 32 sunt neînsemnați.

Art. 33. Muntenegrul ia asupră-i o parte din datoria statului turcesc.

Art. 34 decide independența Serbiei.

Art. 35 libertatea cultelor în Serbia.

Art. 36 fruntariile Serbiei.

Art. 37 decide ca relațiunile comerciale de până acum să continue.

Art. 38. In afacerile drumului de fer, Serbia,

întru cît privește teritoriul seu, intră față cu Austria în drepturile și obligațiunile Porții.

Art. 39 apără proprietatea mahomedanilor în Serbia.

Art. 40, nu este de însemnat.

Art. 41. După 14 dile de la ratificarea păcii trupele sêrbești vor trebui să deșerte teritoriul turcesc și trupele turcești teritoriul sêrbesc.

Art. 42. Și Serbia va lua asupră'i din datoria turcéscă; suma o vor decide puterile.

Art. 43 decide independența României.

Art. 44 decide libertatea tuturor cultelor în România.

Art. 45. România cedează Rusiei Basarabia; fruntaria de Ost o formézá malul Prutului, pe cea de sud valea Chiliei și a Staristambulului.

Art. 46. Delta Dunării, insula Șerpilor și Dobrogea se dau României.

Art. 47 este neînsemnat.

Art. 48 decide ca România să nu percépă tacse de transit.

Art. 49 îi acordă espresamente dreptul de a încheia tractate.

Art. 50 este privitor la dreptul de protecțiune al călétorilor români în Turcia.

Art. 51. România, în privința comunicațiunilor, ia asupră'i pe teritoriul séu drepturile și obligațiunile Porții.

Art. 52, stabilește libertatea Dunării. La vale de Porțile-de-fer nu trebue să șadă nici un vas de resbel, afară de vasele ușóre pentru poliția rîului și pentru serviciul vamal.

Art. 53 confirmă și întinde drepturile comisiunei dunărene europeană, ea 'și esercită funcțiunile sale într'un chip cu totul independent de administrațiunea țérei respective.

Art. 54 decide ca puterile, cu un an mai nainte de espirarea convențiunei dunărene, să se întruneáscă pentru prelungirea ei.

Art. 55. Comisiunea europeană prelucrează regulamentul pentru navigațiune.

Art. 56. Ea se înțelege cu administrațiunea locală pentru întreținerea farului în insula Șerpilor.

Art. 57. Austria ia asupră'și lucrările de regulare la Porțile de fer; ea trebue să perceapă o taxă provizorie pentru acoperirea cheltuelilor.

Art. 58. Inalta Pórtă cedează Rusiei Karsul, Ardahanul și Batumul. După acésta urmează limitarea esactă a împrejururilor, din cari părțile locuite de mahomedani sunt lăsate Porții.

Art. 59 este fórte scurt; M. S. Impératul Rusiei declară: *D'ériger Batoum en port-franc essentiellement comercial* [de-a face din Batum, un port esențialmente comercial].

Art. 60. Decide darea înapoi către Pórtă a văii Alașgerdului și a fortăreților Bajaset, pe care pacea de la San-Stefano le acordă Rusiei, și cedarea Koturului către Persia.

Art. 61. Pórta se obligă se introducă reforme în Armenia, să apere pe Armeni contra Cerkezilor și a Kurzilor.

Art. 62. Este un articol mai lung, care de ide egalitatea și libertatea tuturor cultelor în Turcia, și accesibilitatea tuturor funcțiunelor și drepturilor politice pentru tóte confesiunile, reservă drepturile Franciei în privința locurilor sfinte și confirmă pe călugării din muntele Athos în drepturile lor. Ei trebue să fie tratați într'un mod egal.

Art. 63 (fórte important), decide continuarea esistenții tractatelor din 1856 și 1871 în tóte punctele pe care nu le anuléză presentul tractat.

Art. 64. Ratificarea să aibă loc peste trei septămâni aprópe. Urméză data (13 Iuliu) și subsemnăturile.

DIN LOCALITATE.

Luna curentă se arată tot atît de ploiósă ca și cea trecută. In fie-care zi de la începutul ei au ploat prin Iași și împrejurimi. Ploea este fórte vătămătóre pentru sămănături și lucrările agricole; căci pe lîngă st icăciunile ce au pricinuit la grîne, cari au tăciune, dar din cauza necontenitelor ploi nu se pot nici prăși popușoii, nici secera grîul și cosi iarba.

Dupre cît am aflat de pe la agri ultori, tăciunele care au băntuit grînele în anul acesta, nu este prin județul nostru într'o proporție atît de mare, în cît să contribués ă considerabil la diminuarea calității grîului.

DISCURSUL D LUI I. P. FLORANTIN

Rostit la Palat, la solemnitatea împărțirii premiilor, în 29 Iuniu, relativ la învețiământul secundar.

„Domnule prefect și onorată asistență! Mai înainte de tóte, vin a esprima adânci mulțămiri către părinții instrucțiunei publice, pentru îngrijirea lor întru susținerea și desvoltarea școlelor din țară în acest an scolar; și, pentru ca să nu am aparența, de a face numai o mulțămire formală obligată, voiu aminti macar un singur motiv. Anume, în anii trecuți, numĕrul elevilor din clasa întâia a liceului din Iași a crescut atît de mult, că nu mai încăpeau în scólă, și rătăceau fără adăpost. In anul acesta însă s'a instituit o nouă clasă întâie, încât acum toți tinerii participă la studii, fără împiedecare..... Invățământul secundar peste tot înaintézá. Probe sunt cifrele, cări arată numărul total al elevilor din an în an. (Se citéză aci câte-va date statistice; și apoi urméză :).... Probă evidentă pentru acest imbucurător adever, este și următórea : în anul întâ'u, când s'a instituit esamenul de bacalaureat, au ieșit numai trei tineri bacalaureați la universitatea din Iași, iar în anul cel de pe urmă 34,-- adecă cu 31 mai mulți..... Acuma, după ce s'au aratat progresele diferitelor ramuri de învățământ, îmi voiu lua permisiunea a releva un adevăr important, care trebue să ne intereseze în aceste momente. Cînd își dă sama omul despre un lucru, trebue, ca, pe lângă cele îndeplinite, să-și deie sama și despre acele puncte, în care a mai remas de făcut ceva. Dacă noi ne am mărgini a ne ocupa esclusiv cu bucuria nóstră pentru acele ce s'au făcut, și s'au făcut bine, ușor am putea aluneca la o încredere periculósă, am putea cădea în óre-care grad de slăbire a activității nóstre, ast-fel am putea porni spre decadență. De aceea eu cred, că e fórte necesar, e urgent, a ne gîndi și la unele din punctele acele, în care a remas póte de imbunătățit ceva, de adaus, ori de îndreptat. Pornind pe acésta cale, ne vom putea elibera de defectele, pre cari póte le avem încă, înlocuindu-le cu calități bune; și iată, că darea nóstră de samă va produce óre-care resultate folositóre. Din causa scurtimii timpului disponibil în aceste momente, voiu atinge de astă dată numai puține puncte de a éstă natură.

Mai înainte de ori ce punct particular, trebue să considerăm, cu cea mai mare îngrijire, mijlocul general, prin care respîndim instrucțiunea. Este cunoscut, că în ori ce lucrare, resultatul atêrnă fórte mult de la natura mijlócelor, și de la modul întrebuințării lor. In zădar un profesor va posede ideile cele mai frumóse; dacă mijlocul respectiv nu-l va servi bine, cunoscințele lui nu vor putea trece în spiritul elevilor sei :--în zadar posede cine-va și mijlocul necesar; dacă nu va cunósce bine modul cel mai corespundător pentru întrebuințarea lui, nu va putea realisa resultatul dorit. Acuma, afară de o mică porțiune, mai tot învățământul se face prin mijlocirea „limbei“ fie ca vorbită, fie scrisă, ori tipărită. Ar fi bine dară să se facă o revisie asupra unor cărți didactice anume cu privirea specială la limbajul lor. Voiu trece la o chestiune particulară.

De mai multe ori pe an, și chiar în zilele acéste, funcționéză mai multe comisiuni esaminătóre, cari, prin mijlocul concursului, se silesc a alege mai mulți profesori și profesóre, pentru mai multe catedre vacante. Avem nevoe de profesori, iar școlă normală superióră avem numai în speranță. Candidații, ce e drept, studiază opuri de pedagogie; însă o latură a funcțiunei de profesor este artă; și acésta nu se póte dobândi altfel, de cît prin esercițiu practic. Așa dară, pentru ca, chiar înainte de înființarea scólei normale superióre, să se pótă întimpina și acoperi acéstă lacună, ar fi bine, ca, macar unii profesori de curs secundar, să conducă pre scolarii lor, viitorii candidați de profesori, ca aceștia, chiar în cursul studielor liceale, să facă „esercitii practice pedagogice“ desvoltându-și lecțiunile lor nu ca simple recitatiuni, ci ca prelegeri sau lecțiuni pedagogice, de esemplu: imaginându-și, că ei ar fi instruind pre elevi mai mici. Prin acéstă procedură s'ar delătura recitațiunile mechanice, și la concursuri nu ar esista totală lipsă de candidați esercitați în arta pedagogică. Școlele nóstre în curînd ar lua un nou avînt.....

Mă voiu mărgini la o singură chestiune încă.

Pe lângă diferitele lecțiuni speciale scientifice, în scólă remâne fórte puțin timp pentru formarea moralei și a caracterului elevilor. Din fie-care 24 de óre dînșii petrec mult 5--6 în scólă, iar 18--19 óre petrec unii în sinul familiei, iar alții pe la „gazde«. Voiu accentua, că educația morală e fórte importantă, pentru că de la dînsa atîrnă, ca cine-va să-și întrebuințeze armele sciințelor spre bine, ori spre rău..... și, fără de a intra în discuțiune asupra educației din familie și de la gazde, voiu susținea în general, că scóla ar trebui să intre în relații mai strînse cu unele familii și cu unele gazde, pentru ca în comun să pótă supraveghia și a conduce cultura morală a tinerilor, pentru ca nici unul să nu remână fără o bună educațiune morală de familie.

Si acum felicitând pe tinerii premianți, nu pot să nu felicitez tot odată și pre cei nepremianți, pentru că, dacă aceștia nu vor primi premii în formă, trebue să scie, că și dînșii au fost premianți cu adeverate și prețióse premii; și aceste sunt învățăturile adunate în spiritul lor, este cultura ini-

mii lor; mari împrumuturi, pentru care, de s'gur, cu toţii vor fi recunoscători către generósa mumă a nóstră a tuturor: către patria română....“

VARIETATI

[Instrucţiunea în Japonia]. — Ministrul instrucţiunei publice din acest imperiu, au publicat nu de mult un raport din cele mai interesante asupra desvoltărei învĕţământului în acéstă ţară uimătóre. Acéstă lucrare, din care ziarul „Le Temps“ dă o prescurtare, dovedesce cât de serios este luată în Iaponia chestiunea studiilor. Ómenii de stat iaponezi, par a fi înţeles răpede, că nici-odată nu vor ajunge să reformeze imperiul, să facă iubite civilizaţiunea şi progresele Europei, dacă nu va fi pregătit mai întĕiu poporul printr'o creşcere mai mult sau mai puţin îngrijită.

Inainte de tóte, trebue să se ştie că Iaponia este împărţită în şepte mari districte scolare, cari cuprind o populaţie generală de 34 milióne suflete. Anul trecut în aceste şépte districte se aflau 45,778 scóle elementare publice şi private, conduse de 40,511 profesori şi 538 institutori. Numĕrul scolarilor s'au rîdicat la cifra de 1,926,125, împărţiţi ast-fel: 1,462,059 băeţi şi 464,066 fete.

Din aceste cifre, din acea populaţie şi din numĕrul profesorilor, rezultă, că la 1,404 locuitori se află câte-o scólă elementară, un scolar la 17·65 din populaţie, şi câte 1·84 profesor şi 79·51 scolari pentru fie-care scólă

In Iaponia sunt 90 slóle normale, d'intre cari 8 sub îngrijirea guvernului, şi 82 sub acea a autorităţilor locale. Afară de scóla normală pentru femei din Tokio, şi acea pentru barbaţi din Iohikava, toţi tinerii cari ies din cele-l-alt scóle normale sunt destinaţi pentru profesoratul elementar.

Universitatea imperială din Tokio-Kaiseigakko au fost aprovizionată cu cărţi şi cu aparate ştienţifice, aşa ca să servéscă de model. Cursurile politechnice şi acele de mine, făcute mai înainte în limba francéză şi în cea germană, astă-ţi se fac în englezeşce. Numĕrul profesorilor este de 40, dintre cari 19 europei si 21 indigeni. Numĕrul studenţilor era în anul trecut 324, adecă 8·1 la un profesor. Sunt 488 studenţi la medicină învaţaţi de 29 profesori, din care 10 streini şi 19 iaponezi.

Pe lîngă facultăţile aceste, mai sunt încă şése scóle de ştiinţe speciale puse sub controlul autorităţilor locale: scoala de agricultură, scóla de drept, scóla de medicină din Tokio, scóla de medicină din provinţia Aichi, scóla de drept din Iohikava şi scóla de medicină din provinţia Shikama. Dar aceste şése scóle speciale nu au de cât 10 profesori şi 124 studenti.

In rezumat, numĕrul studenţilor Universităţei imperiale şi a celoralalte facultăţi din Iaponia dă un total de 936, adecă un student la 36,333 locuitori.

In Tokio se află 103 instituţiuni în cari se învaţă limbi streine. Scólele engleze sînt cele mai frecuentate; după aceste vin cele franceze şi germane. O-dată în aceste scóle se invaţa şi limba olandeză, dar astăzi acéstă limbă nu se mai vorbeşce în Iaponia. In aceste scóle profeséză 411 profesori, din cari 341 Iaponezi şi numai 70 streini. Cifra scolarilor era la sfirşitul anului de 6,765, din cari 6,392 baeţi şi 373 fete.

Este de observat, că numĕrul profesorilor streini era o-dinióră f órte mare, în timp ce acum profesorii indijei îi înlocuiesc mai pretutindine. Acésta vine din cauză că iaponezii au o mare înlesnire de pronunţare şi o deosebită aptitudine pentru învăţămînt. Apoi ei vorbesc franţuzesce, englezeşce şi iaponeza, ceea ce streinii nu pot.

Limba engleza e cea mai favorită în Iaponia, şi e de temut că limba francéză nu va ţiné nici-odată în acéstă ţară locul privilegiat ce-l ocupă cu drept cuvînt în Europa între tóte limbele. Acésta dovedeşce tot-odată că raporturile Iaponiei cu Europa sînt mai mult comerţiale de cît literare.

Să spunem în fine, că anul trecut se aflau în streinătate 21 studenţi iaponezi. Acestia nu se trimit în Europa de cît numai după ce trec un examen fórte riguros la Universitatea imperială din Tokio. Vrîsta lor variéză între şepte-spre-zece şi doue-zeci şi doi de ani. Mai înainte statul plătia anual cheltuelele lor, evaluate în sumă de 5,000 franci de fiecare elev. Astăzi se dă o suma óre-care înainte studenţilor odată pentru tot timpul şi în urmă nu li se mai dă nimică.

Veniturile scólelor au produs, în anul trecut, 4,550,000 franci; şi statul le-au mai venit într'ajutor cu suma de 3,500,000 franci. De bună sama, e o deosebire fórte mare între aceste 8 milióne şi între cele 40 milióne ce custă instrucţia publică, p. e. în Francia; dar dacă cugetă cineva la ceea ce era învăţă-tura publică în Iaponia, acum zece ani, va fi uimit de un asemine progres.

Ultime stiri telegrafice.

(*Agenţa Havas*).

Londra, 17 *Iulie*. Salisburg şi Beaconsfield au avut la sosirea lor aici o primire căldurósă. Salisbury au trimis camerei comunelor tractatul de Berlin şi o depeşă, în care mănţine că pacea subscrisă este conformă circulărei sale de la 1 Iunie.

Constantinopole, 16 *Iulie*. Pórta ar fi hotărită de a acorda Greciei numai teritorul care se întinde de la Volo până la Priveza şi care cuprinde oraşele Larissa şi Arta.

Se zice că Anglia va forma în Cipru un corp de voluntari indigeni.

Astăzi, agenţii de schimb încep emisiunea rentei de 3 %.

Savfet paşa, ministrul de externe, au fost trimis în Rodope ca înalt comisar. O comisiune internaţională, compusă din consuli şi dragomani va insoţi pe Savfet-paşa, şi va pleca mîne.

Ministerul de finanţe pregătesce o combinaţie pentru retragerea imediată din circulaţie a hîrtiei-monede.

Bucuresci, 16 *Iulie*. D. Brătianu, mergênd la palat la Cotroceni, au fost resturnat din trăsură, prin isbirea ei de marginea trotuarului, şi lovit destul de grav. Pentru moment el nu este în pericol.

Bucuresci, 5 *Iulie*. — Mesagiul de închiderea sessiunei s'au citit în senat şi în Cameră; mesagiul înseamnă faptul că nici o libertate nu au fost suspensă în cursul resbelului; ţice că România au fost recunoscută independentă, dar greu sdruncinată, căci Congresul au decis asupra cătorva cestiuni privite ca secundare pentru Europa, dar care sunt capitale pentru România; tóte partidile vor fi unite în patriotism, şi naţiunea va învinge astfel lovirile sale; se speră că va sosi un viitoriu mai prosper; prin o demnitate şi o conduită, România va dovedi Europei că ea merită o sórtă mai bună. Domnitorul mulţămesce Adunărei pentru folositórele sale lucrări şi pentru concursul energic dat guvernului în apărarea drepturilor ţerei; El este convins că va afla acelaş concurs când la întrunirea lor reprezentanţii vor recunósce completaminte decisiunile Congresului.

Bucureşci, 5 *Iulie*. — Se va face o noue convocare când decisiunile Congresului vor fi oficialminte comunicate.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 149. Vineri 7 Iulie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.
(Agența Havas).

Viena, 17 *Iulie*. „Corespondența politică“ raportéză că Mehemet-Ali și Caratheodori au sosit în Viena, și zice că prezența lor va contribui să grăbéscă terminarea negoțierilor pendente în chestiunea ocupărei Bosniei.

Aceeași „Corespondență“ spune că Pórta ar fi dispusă de a ceda Greciei districtul care se întinde de la Volo până la Arta dimpreună cu Larissa și Preveza. In caz cînd Grecia nu ar fi satisfăcută, Osman-Pașa va fi însărcinat să respingă încercarea Greciei de a ocupa Tessalia.

Viena 17 *Iulie*. „Pressa“ publică telegrama următóre:

Roma 17 Iulie.—Miniștrii rógă pe rege să se întórcă răpede în Roma, din cauza agitărei spiritelor, agitare care cresce din ce în ce, în privința chestiunei Ciprului.

Guvernul ia măsuri spre a împiedeca demonstrațiile ce se pregătesc a se face înaintea ambasadei engleze.

Consiliul de ministri va discuta mîne chestiunea trimiterei fl tei în Senat.

Paris, 17 *Iulie*. Intre lucrătorii minelor de la Anzin au isbucnit o grevă. Un număr de 5000 de greviști au încetat lucrul. Guvernul au luat măsuri energice.

Madrid, 17 *Iulie*. Astăzi se face ceremonia înmormântărei solemne a reginei Mercedes.

Iași, 6 Iulie 1878.

Functionarii căilor ferate române.

Nu o dată s'a atras atențiunea celor în drept asupra romanisărei personalului căilor ferate române, și cu tóte acestea, cu părere de râu vedem că chiar până astăzi nu s'au luat măsuri pentru îndreptarea răului.

Articolul 25 din concesiunea Offenheim, dă drept guvernului român de a pretinde, după „cinci ani de la punerea în circulațiune, (și de când e órc acest termen trecut), ca *cel putin jumătate* din funcționarii de diferite categorii ai căilor ferate sa fie români“. Din nenorocire însă, e că nici până astăzi, nu s'a făcut nimic de și mulți români capabili ar putea cu demnitate ocupa atari funcțiuni, și a lua astfel cu drept cuvânt căile nóstre de comunicațiune din mânile străinilor.

Știm că mai mulți miniștri de lucrări publice s'au strecurat pe la putere în spațiu de câți va ani, atât liberali cît și conservatori, fără însă ca importanta cestiune a romanizării căilor ferate române, să fi primit și ea soluțiunea reclamată de interesele nóstre naționale și economice.

Știm asemenea că unii din foști miniștri au încercat să facă ceva; dar, în fața obstinațiunei ce au întimpinat din partea administratorilor căilor ferate, cari protegeau cu ori ce chip pe străini, aruncând tóte accidentele în spatele puținilor funcționari români ce sînt pe linii, n'au avut destul curaj de a continua opera începută și s'au mulțumit ca funcțiunile drumurilor nóstre ferate să rămînă tóte în mînile streinilor, afară numai de cîte-va funcțiuni fórte neînsemnate, ce și aceste cu mare anevoință s'au dat la români.

Dacă faptele administratorilor străini s'ar mărgini aici, de și ele sînt destul de revoltătóre, noi nu ni am fi decis astăzi de a reveni asupra acestei cestiuni, ci am fi așteptat să se pronunțe mai întâi justiția în chestiunea abuzurilor comise de mai multi funcționari străini de ai liniei ferate Suceava-Iași-Roman, despre care abuzuri am vorbit într'un număr trecut al fóei nóstre. Persecuțiunea sistematică însă cari continuă de a se exercita contra puținilor funcționari romîni cari mai sînt pe linie, ne silesce ca să atingem din nou acéstă gravă chestiune.

Ni s'au sfâșiat inima de durere, trebue să mărturisim, când ni s'au istorisit fapte, pe cari ori cine aflându-le nu va putea să fie cuprins de cît de o profundă indignațiune. Spre a se convinge ori-cine de adevărul ziselor nóstre n'are de cît să se adreseze la ori care funcționar romîn de la aceste căi spre a apreți gradul de amără iune al zilelor lor de serviciu, zile dureróse ce ei sunt nevoiți a îndura, spre a nu'și pierde postul ce ocupă. Ei sunt amenințați cu destituirea la fie care moment, și nici unul nu îndrăsnesce a reclama contra nedreptății ce i se face. Eată pentru-ce glasul lor e înădușit.

Cu ocasiunea întrărei Rușilor în țară materialele de transport aglomerându-se au fost nevoe de a se mări și numĕrul funcționarilor. Onorabila Direcțiune a Căilor ferate, care mai tótă e compusă din streini, au angagiat în grabă noi funcționari, înse *dintre streini*; în urmă transportul venind în starea de mai înainte, s'au congediat nu streinii cari au fost puși cu ocazia învaziunei și cari chiar au fost numiți cu decrete provisorie — ci tot românii cu decrete definitive, cari au făcut prin urmare o practică în epoca cea mai grea probând ca sunt capabili, dacă nu mai capabili chiar decât streinii cu decrete definitive.

Dacă acest din urmă fapt este întocmai precum ni s'au istorisit, atunci mult ne mirăm de acéstă dispoziție a Direcțiunii cailor ferate, pe de o parte, — iar pe de alta nu înțelegem până în acest grad indiferența oamenilor noștri de stat pentru interesele țerilor.

Socotim că macar astăzi, cînd la ministeriul lucrărilor publice se află d. I. Brătianu, care totdéuna au cerut romanizarea căilor nóstre ferate, este timpul mai mult de cît oportun, ca guvernul să intervină într'un mod energic pe lîngă companie, spre a o sili să aplice strict art. 25 din concesiune, și spre a nu-i permite să îndeparteze fără motive, cum face în tóte zilele, pe puținii funcționari români ce se află la calea ferată Sucéva-Iași-Roman.

Rugăm totodată pe d. d. reprezentanți ca să nu stee nepăsatori într'o chestiune atît de vitală, cum este acésta a liniilor ferate, ci să-și rîdice vócea pentru apararea intereselor naționale și pentru a face să se respecteze concesiunea în spiritul și litera ei.

Vom reveni.

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Austro-Ungaria. Se anunță că parlamentul maghiar va fi convocat în luna Octomvrie; alegerile se vor face în August. Manifesturile electorale au început a ploua. Partidul liberal, care constitue majoritatea în parlament, s'aŭ publicat programul, care se rezumă în cuvintele următóre:

„N'am putut încheia un compromis mai bun de şi am cruţat ţăreĭ mai multe milióne. Am voit să înlăturăm cu ori-ce preţ o ruptură cu Austria. Pentru viitor, singurul mijloc de a ajunge la îmbunătăţirea sórteĭ Ungarieĭ, este de a urma calea economiilor. Ministerul Tisza aŭ ştiut chiar până acum să cruţe în buget mai multe milióne; urmând acéstă linie de purtare, va fi cu putinţă de a pune ordine în finanţe şi de a îndestula dorinţele poporuluĭ, care cere pacea şi uşurarea impozitelor.

— De când s'au decis o uparea Bosnieĭ şi Herţegovineĭ de cătră oştirile austro-ungare, opiniunea publică în Ungaria fórte ostilă la începutul acesteĭ intervenţie pentru raţiuni naţionale, pare a se împăca a um cu acéstă măsură ce nu mai e cu putinţă de a o schimba. Cel puţin presa oficiósă arată ceea ce monarchia are să cîştige în autoritate şi siguranţă despre acea parte a fruntariilor sale; apoĭ să observă că acum comunicaţiile ţerilor austro-maghiare cu Orientul nu înfăţişéză pe calea Dunărei aceleaşi folóse de când liniile ferate brăzdéză ţermurile Marei-Egee. Construcţia unei reţele de caĭ ferate, cari să plece de la Belgrad pe Dunărea, de la Brad pe Sava şi de la un port al Adriaticeĭ şi să convergeze tóte la Salonic, va exercita o înriurire dătătóre de viaţă asupra industrieĭ şi comerţului austro-maghiar contra concurenţeĭ engleze şi-ĭ va permite de a lupta cu succes contra uneĭ speciĭ de monopol ce Anglia are în regiunile orientale. Din acest punct de vedere presa oficiósă din Pesta consideră regimentele imperiale cari aŭ să între în Bosnia ca pioneriĭ uneĭ politice comertiale ce are să deschidă pentru ţerile imperiuluĭ austro-maghiar sorginţele uneĭ prosperităţi noue.

Turcia. — O corespondenţă din Constantinopole, zice următórele despre agitarea care domnesce în acéstă capitala:

„Abdul-Hamid îĭ supără pe musulmani pentru că n'aŭ realizat speranţele ce se pusese într'însul, pentru că el este omul învingerei şi al înjosireĭ Islamuluĭ, pentru că este economom şi fricos, ei voesc deci să scape de dânsul şi nu se uită mai departe.

„Presupunênd că proiectul acesta se va executa, se pretinde că Turciĭ se vor afla într'o mare încurcătură, fiind că Murad e încă nebun şi fiind că ceialalţi prinţi chiamaţi prin lege la succesiunea tronuluĭ sunt incapabili. Acest raţionament este logic, adecă, după occidentali, după *franca*, cum se dice în ţară. Raţionamentul turc este cu totul altul. Esenţialul zic musulmanii, este ca să fie sănătos la minte califul, pentru ca rugaciunea publică a islamului să fie valabilă: dacă Murad nu este sănătos la minte îi vom da un succesor; din norocire succesorii nu lipsesc.“ In faptă, étă numele moştenitorilor eventuali ai tronului, în ordinea succesiunei fixată prin lege.

1. Mehemed-Reşad-Efendi, fiul lui Abdul-Medjid, născut la 3 Noemvre 1844; 2. Ahmet-Kamal-ed-Din-effendi, fiulŭ lui Abdul-Medjid, n. la Decemvre 1847; 3. Iussuf-ez-ed-Din effendi, fiul lui Abd-ul-Aziz, n. la 1 Octomvre 1857; 4. Suleiman effendi, fiul lui Abd-ul-Medjid, n. la 11 August 1860; 5. Mehemed Veha-ed-Din effendi, fiul lui Abd ul-Medjid, n. la 5 Decemvre 1860; 6. Mahmud Djellal-ed-Din effendi, fiul lui Abd-ul-Aziz, n la 17 Noemvre 1862; 7. Abd-ul-Medjid effendi, fiul lui Abd-ul-Aziz, n. la 1 Iunie 1868; 8. Mehemet-Cherket effendi, fiul lui Abd-ul-Aziz, n. la 25 Iunie 1869; 9. Mehemet-Seif-ed-Din effendi, fiul lui Abd-ul-Aziz, n. la 25 Iunie 1874.

„Şi nu sînt numai atiţia. Murad, Abd-ul-Hamid si fraţii lor cei mai în vristă, precum şi Iussuf-Iz-ed-Din, fiul mai mare al lui Abd-ul-Aziz, au şi ei fiĭ cari ar trebui să între în acest tablou, aşă că numărul moştenitorilor eventuali trece peste duzină. Cît despre inteligenţa, capacitatea şi instrucţiunea lor, musulmanii ar fi fórte miraţi cînd cineva ar pune calităţile aceste în întâia linie. Pentru dînşii acestea sînt o chestie secundară. Chestiunea importantă este ca rugăciunea de vineri să fie valabilă. Şi apoi dacă califul nu se încunjură de favoriţi prea impopulari şi dacă fantaziile sale nu trec peste óre-cari margine, el este considerat ca părintele poporului.“

ISTORIA ŞI GEOGRAFIA CIPRULUI

Această insulă, numită de cei vechi Cypros, este una din insulele cele mai însemnate ale Mediteranei, ocupând în privinţa însemnătăţeĭ sale al patrulea loc după Sicilia, Sardinia şi Corsica. Ea se află între Azia-Mică şi Siria; are o lungime de 320 chilometri şi o lătime 120 ch. aproape, şi este locuită de vre-o sută 30 de mii de locuitori. Capitala ei este Nicosia; oraşele cele mai însemnate sunt: Larnaca, Baffa (Paphos), Famagustul şi Limasolul. Este străbătută de o catenă de munţi foarte inalţi, între care se însamnă vechiul *Olimp*.

Ciprul foarte populat şi fertil sub Romani, sub Greci şi sub Lusignani, este astăzi sărăcit, şi mai ruinat; şesurile cele imbelşugate ale Messorei nu mai dau acum secerişuri frumoase, recolte de bumbac cari făceau odinioară bogăţia insulei; apa lipseşce din cauza stărpirei pădurilor, a negligenţeĭ administrative şi individuale.

Astăzi Ciprul produce grâu, bumbac, tutun, garanţie, olive, smochine şi alte fructe meridionale, şi mai cu samă vinuri excelente, dintre care cele mai preţioase sunt acele de *Comandaria*. In vechime şi in timpurile medii se explotau aici minele de aur, de argint şi mai cu samă de aramă (in latinesce *Cuprum*, de unde vine numele insulei).

Insula Cipru fu foarte celebră in anticitate. Atunci infloriau in ea politiile Amathonta, Paphos şi Idalia, tustrele consacrate Vinerei, care din această cauză se numia *Cypris*.

Ciprul fu supus succesiv de Fenicieni, Egipteni şi Perşi; tot-dea-una, insă, s'au cîrmuit prin propriile sale legi; de multe ori s'au revoltat cu ajutorul Grecilor anume in timpul lui Cimon. Pe la inceputul seculului al IV-lea in. de Chr. era independent, şi atunci avea noue regaturi, dintre cari cel mai celebru era acela al Salaminei. Evagoras unul din regii cei mai insemnaţi ai Salaminei, au cucerit toată insula, au primit la curtea sa pe Conon, după invingerea de la Aegos-Potamos (405) şi au resistat mult timp regelui Perşilor. El au murit asasinat in 374, victima unei resbunări particulare. Oratorul atenian Isocrat au făcut asupra acestui principe un panegiric pompos.

Ciprul au făcut in urmă parte din imperiul lui Alexandru. Sub succesorii acestui principe au fost de multe ori disputat intre regii Egiptului şi ai Siriei, şi căte o dată au formal un regat deosebit, care au fost stăpânit de diferiţi principi din familia Ptolomeilor.

De la anul 58 in. de Chr. Ciprul cuprins fiind de Caton, au stat sub dominaţiunea Romanilor.

In timpul imparaţilor bizantini insula aceasta au fost cuprinsă de Arabi, şi după ce au trecut prin diverse vicisitudini au fost cucerită de cătră Ricard Inimă-de-leu (1191). Acesta au dat'o lui Guy de Lusignon, un senior francez, care au intemeiat regatul Ciprului (1192), şi ai căruia descedenţi au stăpânit'o mai multe secule. In fine, Caterina Cornaro, văduva lui Iacob III şi moştinitoare a Lusignanilor au vîndut'o Veneţianilor in 1485. Turcii au cuprins Ciprul in 1570; sub dominaţiunea lor au fost redus intr'o stare deplorabilă.

Astăzi, intre politiile Ciprului, Famagustul cuprinde tóte elementele necesare spre adeve-

ni un port militar de intăia ordine, dacă se vor esecuta oare-cari lucrări. Inginerul Martinengo tăcuse chiar, in timpul Veneţianilor, din acest port o cetate inexpugnabilă.

Pe lingă Famagust, porturile cele mai însemnate sunt: Kerinia, un mic port fortificat, aşăzat in faţa ţermului aziatic al Carmancei, Limasolul la sud-ost şi Larnaca la răsărit, a căreia baie oferă un azil fórte bun pentru cele mai mari corăbii, şi unde se pot intemeia stabilimente maritime fórte insemnate.

Ciprul este insemnat şi pentru că comandează canalul de Suez, această mare cale a Indiilor, pe care Englezii sunt fórte hotăriţi de a o apara şi neutraliza.

Ori care ar fi opiniunea ce ar putea cineva ave in privinţa ocupărei acestei insule de către Anglia, nu este mai puţin adevărat că trecerea ei sub dominaţiunea engleză va fi o bine-facere nemărginită pentru această regiune, a căreia faţă se va schimba de sigur in mai puţin de zece ani. Ea are pămĕnturi bune, păduri şi o climă favorabilă. Activitatea Anglo-Saxonă va crea şoselele, căile ferate, puţurile arteziane necesare; ea va inze tra mai ales insula cu o administraţie luminată, justă şi progresivă.

Ea va afla in populaţia ei, in acea de rasă greacă mai cu samă, elemente foarte mlădioase, cari se pot conduce foarte uşor, pe cari le va aţiţă ademenirea căştigului, a bunei-stări, şi certitudenea că ostenelele lor nu vor fi intrebuinţate numai in folosul unei administraţii fiscale pe cât de lacome pe atît şi de neinteligente.

După convenţia din 4 Iunie, Anglia se indatoreşce de a intoarce tezaurului otoman prisosul veniturilor. Aci este o clauzulă care nu va fi fără rezultate pentru finanţele turceşci.

Salinele cele bogate ale Ciprului impreună cu avuţiile sale agricole şi forestiere, desvoltate sub regimul dominaţiunei engleze vor da venituri frumoase, şi este afară de ori ce indoeală că mai multe milioane de franci se vor intoarce pe fie-ce an in tezaurul Porţei, fiind plătite in acelaş timp cu galantomie şi cheltuelele locale.

STIRI DIVERSE.

„Le Danube“ examinând rezultatele tractatului de Berlin, face concluziunile următóre:

„Tractatul din 1878 este triumful definitiv, complet al Rusiei asupra Turciei, care incepe a fi desmembrată puţin astăzi pentru ca să pótă fi desmembrată mai tărziu tótă. In zadar ni se spune că in Europa, principatul Burgariei ce s'au creat intre Dunărea şi Balcani, va fi contrabalanţat prin Rumelia orientală ce se formézá la sudul Balcanilor; şi că in Azia, Rusia mulţumindu-se cu Ardahanul şi cu Karsul au făcut concesiuni insemnate, fiind că ea renunţă de a-şi anexa Baiazidul şi valea Araxului, fără a mai socoti că Batumul va deveni un porto-franc. Aceste concesiuni nu vor amăgi pe nimine.

„Tractatul din 1878 este triumful Rusiei asupra Angliei, care, după ce au lasat să se crédă un minunt, prin organul lordului Beaconsfield, că va împinge energia sa până a se opune cu armele la veleităţile năvălitóre ale Ţarului, de odată şi ca prin farmec s'au eliminat pe sine la Berlin intr'un chip păcătos.

„Tractatul din 1878 este triumful Rusiei asupra Franciei şi al Italiei, cari, semnatare amêndouă ale tractatului din 1856, n'au îndrăsnit să zică nici un cuvînt de acest tractat, pentru raţiuni pe cari le vom apreţia altă dată.

„Tractatul din 1878 este, in fine, triumful Rusiei asupra Austro-Ungariei, căci lăsând pe comtele Andrassy ca să-şi indeplinéscă planul seu favorit al ocupărei Bosniei şi Herţegovinei, cine ne spune că principele Gorciacoff n'au întins o cursă primului-ministru al Imparatului Francisc-Iosif?

„Intr'adevăr, când va fi sunat óra deşertărei pentru Ruşi, cine póte spune că aceştia nu vor striga: „Noi nu vom deşerta Bulgaria de cît cînd Austriacii vor deşerta Herţegovina şi Bosnia? Şi cine ar pute afirma că mai tîrziu Rusia nu va zice Austriei: Să ne înţelegem. Păstraţi provinţiile ce ocupaţi şi noi vom pastra pe acea care o ocupăm.“ Europa se va opune ea cu armele? Nu credem. Atunci nu vor întârzia de a se ivi certe intre Austriaci şi Ruşi, aceşti din urmă necugetând la alta de cît ca să iee locul celor dintăi. Intr'un cuvînt va fi repetarea celor ce s'au petrecut in 1864 in Schleswig-Holstein. Nu este trebuinţă de a mai spune că după doi ani au isbucnit resboiul care s'au terminat la Sadova.

„Precum au observat fórte drept un articol fórte însemnat al ziarului „Le Temps“, lăsând să se încheie tractatul din 1872 *nu s'au făcut nimica de cît a se întârzia cu câţi-va ani realizarea planurilor ruseşci şi executarea stipulaţiilor de San-Stefano.* Acéstă operă este o cîrpeală.

„Inainte de deschiderea congresului organele opiniunei publice strigau tóte într'una: Mai cu samă nu faceţi cîrpele! Ce au să zică acum cînd cîrpéla este consumată şi încă ce cîrpélă!“

—Este ştiut, zice acelaşi ziar, că portul Kiustenge póte adăposti acum până la 13 vapóre. D. Carol Hartley, inginer eminent, este de părere că cu o cheltuélă de 10 milióne, s'ar pute stabilili la Kiustenge o mică radă din cele mai sigure.

—Comisiunea ruso-turcéscă au părăsit Constantinopolea în ziua de 13 (1) Iulie, mergênd la Varna şi Şumla spre a regula condiţiunile deşărtărei acestor fortereţe de către trupele otomane.

--Numărul condamnaţilor pentru ofenze contra Imparatului Germaniei, ajunsese până în săptămîna trecută la 300. Mai sînt încă de două ori atîtea procese de judecat.

--Se zice că schimbarea temperaturei au înriurit într'un mod nefavorebil asupra sănătăţei Imparatului Wilhelm.

— O corespondinţă adresată din Odesa „Pressei“ din Viena, zice următoarele:

Prin cercurile militare de aici se crede că chiar in luna lui August se va incepe cu transportarea armatei, şi că cel d'intăi corp de armată care va fi imbarcat va fi acela al 11-lea, care se află in Dobrogea. Niste informaţii sigure spun că in Bulgaria de Nord vor mai remăne 50 până la 55 batalioane până la primă-vară. Intendenţa de aici au ordonat deja a se ingriji de provisiuni pentru aceste oştiri.

In schimb, vor fi indreptate mase considerabile de trupe, compuse mai ales din recruţii contingentului anului acesta, spre Basarabia română care este vorba să se alipească la Rusia. In Ismail, Reni şi Kilia vor fi aşezate garnizone mari şi se cugetă şi la intărirea acestor localităţi. Adjutantul general Woronzov se duce in curênd numai in acest scop in acele localităţi, spre a lua personal la faţa locului măsurile trebuincioase. De altmintrelea ştirile din Basarabia nu sunt tocmai inbucurătoare; se lasă a se constata pe acolo simptome despre o fierbere neliniştitoare. Se pretinde insă că aceasta provine din nelămurirea relaţiunilor care există intre Rusia şi România.

DIN ŢARĂ.

„Telegraful“ de astăzi ne dă amănuntele următoare in privinţa accidentului ce era să pună in pericul viaţa d-lui I. Brătianu:

A sară (4 Iuliu) a avut loc un accident in Bucureşci care a emoţionat toată lumea.

Domnul Ion Brătianu eşind pe la $10^1/_4$ oare sara de la palatul Cotrocenilor in trăsură de birje spre a veni a casă, la poarta palatului garda 'i-a făcut onorurile care se fac la asemenea persoane. Caii birjii fiind se vede ne obicinuiţi cu sgomotul trompetei, s'au speriat şi au luat'o de a fuga. Birjarul au ţinut până la un timp, dar pe urmă a declarat că nu mai poate să'i astĕmpere. Atunci d Brătianu s'a sculat in picioare, a pus mâna pe hăţuri şi a inceput să tragă; insă se vede că a tras de hăţul din stânga mai tare, căci un cal a făcut indată la stânga, a lovit trăsura de un stâlp al şoselei cu atâta putere in cât a aruncat jos pe d. Brătianu. Lovitura ce a primit la cap şi zguduitura groaznică ce a incercat, a făcut ca starea primului ministru să se crează gravă. Domnia sa a fost imediat transportat la d. Davilă care e aprópe de Cotroceni unde i s'a dat ajutorul trebuitor de mai mulţi medici, care au venit imediat, intre care şi d. Marcovici.

Pe când acest fapt se petrecea lênga podul de la Cotroceni, in Bucuresci se răspândise vorba că d. Brătianu ar fi fost impuşcat. Toată lumea de prin grădini, de prin cafenele eşise pe strade, toţi se grupară şi incepură să se intrebe. O mare parte se duse a casă la d. Brătianu, o altă parte plecă spre Cotroceni pe jos şi in trăsuri.

O mare agitaţiune domnia in toate părţile şi nu s'a liniştit de cât după ce s'a aflat adevărul. A fost o norocire că adevărul s'a aflat indată, căci nu se ştie ce proporţiuni nenorocite ar fi luat acea agitaţiune.

Cu această ocasiune s'a văzut incă o dată cât de iubit este d. Brătianu de toate clasele societăţii.

Pe cât ştim până acum, starea d-lui Brătianu nu este gravă.

O depeşă adresată tuturor prefecţilor de d. ministru de interne, comunică următoarele asupra acestui nenorocit accident:

D-nul Ministru Preşedinte I. C. Brătianu intorcêndu-se de la Palatul Cotroceni a seară la 9 şi jumătate oare, a fost resturnat de birjă.

Are o rană la cap, şi d-sa este indeplină cunoştinţă şi nu există nici o simptomă gravă, ast-fel că starea actuală ne face a crede că in curênd se va insenătoşia.

Semnaţi: *Dr. Photino*, *Dr. Sergiu*, *Dr. Rămniceanu*.

Ministru de interne, **C. A. Rosetti.**

DIN LOCALITATE.

Aflăm că autorităţile militare ruse, şêdetóre în oraşul nostru, au primit ordine ca, în cursul septămînei curente şi a celei viitóre, să evacueze toţi bolnavii de prin spitale, să dee înapoi pe sama autorităţilor române cazarmele şi alte edificii publice, ocupate de trupele ruse, şi să retragă peste Prut tóte oştirile rusesci atît din Iaşi cît şi din tótă partea de sus a Moldovei.

Se zice că s'ar fi hotărit de Congres ca comunicaţiunile armatei ruseşci cu Bulgaria să aibă loc numai prin partea de jos a ţerei, pe linia Brăila-Galaţi-Bender.

VARIETATI

(*Un consul într'o butelcă*).—Sub acest titlu cetim următórele în „Courrier du soir“:

„D. Loevy, numit de curînd director al Observatoriului, bine-voi-va să ne permită următórea întrebare? Este adevarat că domnia sa au fost anul trecut unul dintre eroii înspăimântătórei aventuri a *consulului în butelcă?*

„Să amintim cele ce s'au întimplat.

„Un vestit archeolog din Paris descoperise, în împrejurimile Marsiliei, un vechiu monument roman, cuprinzênd un vas de bronz, şi în vas un tub de sticlă plin cu un licuid roşietic. Licuidul fu examinat şi s'au descoperit în el tóte elementele constitutive ale vinului de Falern. Era Falern chiar!

„Cel întăi lucru, care l'au făcut archeologul indată ce s'au întors în Paris, au fost ca să invite unsprezece amici. Cînd s'au servit desertul, tubul cel de sticlă au fost stricat cu emoţiune şi fie-care au băut cu mult respect cîte-un deget de Falern.

„Nu era tocmai bun; era chiar puţin greţos.

„Au fost însă cu mult mai urât, din nenorocire, cînd după cinci minunte, au sosit o depeşă pentru stăpânul casei concepută în chipul următor:

„Nu beţi licuidul. Nu e Falern. Consulul Caius Septimius, prefăcut în licuid „printr'un procedeu antic, este astăzi perdut. Probă în inscripţiunile aflate astă dimineaţă...“

„Spuneţi, d-le Loevy, adevarat este că aţi fost la acest prînz fără precedent?

„Şi ce aţi făcut după cetirea telegramei?“

„România Liberă“ primesce o telegramă din Paris care-i anunţă că d. Mocénu cu elevii sei, au început reprezentaţiile sale în *Folies Bergères*. Danţurile naţionale ale Românilor sînt admirate de Francezi. D. Mocénu şi cu ai sei au mare succes în Paris şi buna primire din partea Francezilor.

(*Mişcarea populaţiei oraşului Bacău*).—„Curierul de Bacău“ publică următoriul rezultat al mişcărei populaţiei acestui oraş în periodul de 6 luni, de la 1 Ianuarie—1 Iulie 1878:

„*Născuţi* 323, din cari legitimi 196 şi nelegitimi 27; 117 de sex bărbătesc, 106 de sex femeesc. După religiune sunt: 86 ortodoxi, 26 catolici, 1 protestant, 3 armeni şi 106 israeliţi.

„Morţi au fost în acelaşi period în totul 275, dintre care 206 barbaţi şi 69 femei. După culturi numărul morţilor se clasifică ast-feliu: 152 ortodoxi, 21 catolici, 1 protestant, 3 armeni, 56 israeliţi şi 34 mahomedani“.

Numărul cel covirşitor al morţilor de sex masculin trebue să se explice, credem, prin faptul că în orasul Bacău au fost un număr însemnat de bolnavi şi rîniţi r şi şi musulmani.

(*Uragan în Transilvania*).—„României Libere“ i se scrie din Zlatina următórele:

„Tempesta ce cutrieră localitatea nóstră la 3 Iuliu (st. n.), e mai pre sus de ori-ce descriere; bătrînii zic, că nu'si aduc aminte să mai fi petrecut aşa ceva.

„Pe la óra 8 sara domnia o linişte completă: natura părea mórtă, nici o suflare de vînt cît de lină nu mişca aerul înăduşit. Situaţiunea era escepţională; înţelegeam cu spaimă preludiul înfricoşatei scene ce avea să urmeze. De abia trecură cîte-va minute după 8, şi vijelia incepu...; atmosfera se întunecă de odată şi un vînt orcanic, ca cel ce aruncă valurile mărei până la nori, începu să isbéscă cu o furie nebună. Stejari şi fagi înalţi de 30—40 metri erau scoşi din rădăcină şi aruncaţi la o departare de 5—6 stânjeni. Coperişele caselor din piaţă, mai înalte de cât cele din jur, erau ridicate de pe ziduri şi duse până în a treia şi a patra stradă. Ceea ce fu însă mai înfricoşat şi sgudui pe locuitorii impetriţi. a fost că vîntul resturnă turnul măestos al bisericei române cu trei clopote de cîte 452 chilogr. Pomii au fost despoiaţi şi productele lor nimicite.

„Furtuna au incetat puţin înainte de 9, lăsându-ne trei părţi din oraş în ruine; unica mângâere ne este, că nu avem de a constata victime de ómeni.

Ultime stiri telegrafice.

(*Agenţa Havas*).

Bucuresci, 6 Iulie.— „Monitorul“ publică decretele următóre: 1) pentru numirea d-lui Chiţu ca ministru interimar la lucrările publice până la însănătoşarea d-lui I. Brătianu; 2) pentru disolvarea Comitetului permanent de Vlaşca, 3) pentru disolvarea comitetului şi a consiliului general de Gorj, 4) pentru convocarea celoru patru colegii ale aceluiaşi district spre a alege fie-care câte trei consileri, şi anume: Col. I la 28 Iulie, col. II la 30 Iulie, col. III la 2 August, şi col. IV la 6 August: 5) pentru convocarea consiliului general al districtului Neamţ pentru ţiua de 24 Iulie; 6) pentru convocarea colegiului II de Bacău la 6 August spre a alege unu consilier.

Buletinul de astă-ţi al sănătăţei d-lui I Brătianu, sub-scrisu de doctorii Sergiu, Fotino şi Rămniceanu, ţice că, d. prim-ministru se bucură de o întrégă cunoştinţă, şi că starea lui actuală autoriză a avè speranţa unei grabnice însănătoşeri.

Berlin, 18 *Iulie.* — Principele Bismark au sosit astăţi la Kissingen cu soţia şi fiica-sa.

Constantinopole, 18 *Iulie.* — Ziarele anunţă că un corp de turci, destinat la început să mérgă în Creta, va fi îndreptat spre fruntaria grécă. Pórta doreşce să negoţieze cu Grecia pentru rectificarea fruntariei, însă numai după pacificarea completă a insulei Creta. Se asigură că Italia ar dori să ocupe Rodosul.

Atena, 18 *Iulie.* — Camera este convocată pentru 18 August.

Londra, 18 *Iulie.* — Ziarului „Daily Telegraph“ i se depeşéză din Roma că mine consiliul de ministri va disbate oportunitatea trimiterei unei escadre în Levant.

Dimisiunea d-nului Corti, zice aceeaşi telegramă, şi înlocuirea lui prin d. Robillant sînt considerate ca sigure.

Londra, 18 *Iulie.* — Se aştéptă pe astăzi declaraţiunea lordului Beaconsfield în parlament.

Ape minerale próspete

din anul acesta

au sosit la

FARMACIA A. RACOVITIA.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 150. Sambata 8 Iulie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.
(Agenţa Havas).

Constantinopole, 18 *Iulie* — Este îndoélă că se va stabili o înţelegere între Pórtă şi Grecia. Turcia ia măsuri spre a împiedeca isbucnirea rescólei în provinţiile mărginaşe, din nou aţiţate de cătră Grecia. Alaltă-ieri au plecat la Volo mai multe transporturi cu trupe sub comanda lui Hassan-paşa. Se asigură că pănă acum sînt fără rezultat negoţierile dintre Austria şi Turcia în privinţa ocupărei Bosniei

Colonia, 18 *Iulie*. — „Gazetei de Colonia“ i se comunică din Londra că consiliul de ministri au decis în principiu de a disolva parlamentul.

Kragujevaţ, 18 *Iulie*. — Scupcina au adoptat bugetul pe 1878, care au fost sporit cu 15 $^3/_4$ milióne de lei din causa organizărei armatei in teritoriile anexate şi pentru sporirea cadrelor de ofiţeri. Guvernul au mulţumit Scupcinei pentru unirea patriotică a tuturor partidelor.

Londra, 18 *Iulie*.— In camera lorḑilor, Beaconsfield zice că prin tractatul de Berlin Europa ş'au redobîndit independenţa şi Anglia siguranţă ; adaoge că convenţia anglo-turcească n'au jignit pe Francia cu care Anglia are relaţii cordiale.

După aceasta, primul ministru arată foloasele ce va ave Turcia de la congres, care i-au intors inapoi provinţii insemnate, zicênd că ea va putea uşor apara Balcanii şi nu va mai fi obligată de a intreţinea o oştire de 50,000 oameni in Bosnia.

Nobilul lord respinge acuzarea că Anglia au luat parte la impărţirea Turciei, care pierde, intr'adevĕr, cite-va provinţii, dar păstrează un teritoriu considerabil şi 20 milioane de supuşi. El zice că toate puterile au recunoscut necesitatea de a mănţinea Turcia.

In urmă, Beaconsfield constată că congresul au făcut tot ce i-au stat in putinţă ca Grecia, care putea aştepta ceva de la Anglia, să fie satisfăcută, adăogănd că acest stat n'are dreptul de a se plănge de congres, căci au obţinut rezultate considerabile fără să alerge la resboiul pentru care era pregătită.

Beaconsfield declară că in privinţa Aziei, Anglia au trebuit să ţină samă de victoriile Ruşilor. El neagă importanţa Batumului ca fortereţa şi explică motivele şi scopul pentru care au incheiat convenţia anglo-turcească, care nu e jignitoare pentru Francia, cu care Anglia continuă de a fi in legături pe fie-care zi tot mai amicale. Lordul arată că convenţia nu privesce nici Siria nici Egiptul, că au refuzat ori-ce propunere care ar putea deştepta bănuelele Franciei, că ocuparea Ciprului este o simplă măsură de precauţiune, şi că nu crede că această ocupare şi intimitatea ce se va stabili in raporturile dintre Anglia şi Turcia vor putea provoca vre un resboiu.

Beaconsfield inchee cu cuvintele următoare : „Noi nu ne temem de resboiu, dar nu vom deveni provocători.“

Lordul Granville respunde.

Bucuresci, 19 (7) *Iulie*.—„Monitorul“ promulgă legea şi convenţia pentru terminarea liniei Ploeşci-Predeal, apoi legea prin care se deschide ministrului de instrucţie creditul de 3,000 lei.

D. Cortazzi este numit prefect la Neamţ.

Se acordă „virtutea militară a colonelilor Holban şi Georgeanu şi la mai mulţi subofiţeri şi soldaţi.

D. baron Fava, agentul Italiei din Bucureşti, fiind absent, consulatul italian este gerat de d. vice consul Pirone.

Paris, 18 *Iulie*. De şi greva de la Anzin pare a fi circumscrisă, şi nu mai e témă de desordini, totuşi se crede că ea nu va înceta curînd. Se pare că această grevă are un caracter internaţionalist.

Vaşington, 18 *Iulie*. Un vapor au părăsit New-Haven, mergênd la Constantinopole, încarcat cu arme si numiţiuni în valóre de un milion.

Londra, 19 *Iulie*. In camera lorḑilor, Granville zice că va critica tractatul cînd se va supune camerei protocolul de Berlin. El se plînge că interesele Greciei au fost necunoscute, blaméză convenţia secretă încheiată cu Şuvaloff, şi zice că nu crede că posesiunea Ciprului va spori mijlócele de aparare ale canalului de Suez, că din contra acéstă posesiune va pricinui mai multe cheltueli de cît folóse.

Salisbury respunde zicênd că lordul Derby n'au ţinut în deajuns samă de participarea Austriei, că dacă Turcia ar fi fost nimicită de cătră Rusia, ea n'ar fi putut rămîne stăpînă pe Bosfor, şi Anglia n'ar fi putut păstra Indiile dacă Rusia ar fi venit să se statornicéscă pe Eufrat.

Viena, 19 *Iulie*. Ziarele spun că negoţierile între Austria şi Turcia pentru ocuparea Bosniei continuă în Viena şi în Constantinopole, dar că pănă acum nu s'au fixat nici-un termin pentru intrarea trupelor austriace. Austria însă ar fi declarat Porţei că după un termin óre-care, ce se fixa acum, ea nu va mai admite în urmă nici o prelungire în acésă privinţă.

Londra, 19 *Iulie*. Anglia au ordonat să se întrunéscă la Cipru şese chiurasate şi trei corăbii mai mici sub comanda amiralului Hay.

Ambasadorii puterilor din Constantinopole au discutat în Pera la 17 Iulie, proiectul pentru sporirea drepturilor vamale.

In Macedonia se observă óre-care agitare. S'au trimis instrucţii delegatului otoman din acéstă provinţie.

Viena, 10 *Iulie*. Se zice că Turcia ar primi să negoţieze pentru ocuparea Bosniei de cătră Austria.

Iasi, 7 Iulie 1878.

INCEPUTUL SFÎRŞITULUI.

Popórele străbat, când mai uşor, când mai cu greu, prin evenemente fórte grave, ocupate când cu chestiuni de organizăre interióre fórte complicate, când cu conflcte exterióre cari incetézĕ spre a reîncepe după cât-va timp din nou.

Peste ape, peste munţi, peste prăpăsti; dar ele merg necontenit înainte !

In acéstă peregrinaţie vecinică, este greu într'un moment dat a păstra o impresie justă, inalterabilă, a faptelor şi evenementelor cari se desfăşură înaintea ochilor noştri.

Ori-cât este însă de grea orientarea a-

césta asupra situaţiunei, totuşi ea este indispensabilă pentru ómenii de stat ca şi pentru publicişti, pentru ca să ştie şi unii şi alţii unde se află şi ce au de făcut.

Spre a ne putè orienta în situaţia de faţă, este necesar să ne improspătăm în minte, faptele cari au preces şi acele cari au urmat congresului de Berlin.

Eată-le:

După repunerea Turciei de către Rusia, tridentul Britanic s'au cutremurat. Britania-Mare au înfăţoşat privelişte a unei mari desfăşurări de forţe militare şi navale, Rusia s'au îndoit puterile şi pregătirile sale, Britania spre a opri cotropirea completă a imperiului Otoman, spre a mântinè integritatea acestui stat putred, Rusia spre a ţinè prada, spre a pastrà neatinsă opera sa consacrată în faimosul tractat de San-Stefano.

In faţa acestor doi adversari teribili se rîdică un spectru înfiorător: Oracului din Berlin vorbesce şi cu infailibilul seu cuvênt: forţa priméză dreptul, opresce descatenarea fortunei.

Omul de fier hotăresce, cu o autoritate şi cu o precipitare ne-mai pomenită în analele antice şi moderne, ca trebile în Orient să se aşeze în chipul următor:

Austriei, Bosnia şi Herţegovina;

Angliei, insula Ciprù;

Rusiei, Batumul, Carsul, Ardahanul şi Basarabia cedată Moldovei prin tractatul din 1856;

Muntenegrului, o întindere teritorială pâna la Antivari;

Serbiei, câte-va petice de pământ şi neatîrnarea;

Bulgariei, o amputaţie până la pólele Balcanilor, continuarea plăţei tributului către Pórtă şi autonomie administrativă;

României, luarea Basarabiei, refuzul îndemnizărei de resboiu, cedarea Dobrogei şi a Deltei Dunărei;

Turciei, desmembrarea graduală;

Greciei, o palmă singerósă;

Franciei şi Italiei, onórea numai de a fi asistat la Congres.

Congresul au îndeplinit, cum se vede, o lucrare şchiópă, fără cap şi códă, o cârpélă!

In faţa acestei deslegări atît de neaşteptate, a acestei cîrpeli atît de ciudate, ne întrebăm dacă póte ca se dee vre-o garanţie macar cît de mică de pace, sau dacă viitorul au rămînè din contra deschis la noue evenimente, la noue peripeţii mai însemnate şi mai singeróse?

Lucru afară de orice indoélă este că eterna chestiune a Orientului nu este deslegată, că ea se află de abia la începutul sfîrşitului ei, şi că va fi încă isvorul a o mulţime de încurcături, cari vor ave si în viitor o însemnătate fórte mare, europeană, prin faptul ca acéstă chestiune stă în legătură cu un comples de interese, cu întréga mişcare a lumei moderne, cu marea necesitate a echilibrului dominaţiunilor.

Şi într'adevĕr, nici una din naţionalităţile imperiului Otoman, pentru eliberarea cărora s'au întreprins resboiul nu este îndestulată; aceste naţionalităţi vor continua de a se frămînta, de a se agita, până cînd vor ajunge la completa realizare a dorinţelor şi aspiraţiilor lor naţionale.

Dar, nici-una din puterile cele mari europeene, cari au contribuit la crearea tractatului din Berlin, nu este mulţumit cu rezultatul dobîndit. Fie-care din aceste puteri au eşit din congres cu o doză îndoită de neîncredere şi de ură mutuală.

Naţiuni viguróse, inteligente, pline de vitalitate şi energie, Grecia şi România, naţiuni cari s'au varsat singele lor în şiróe gróse în timpurile moderne ca şi în trecut pentru scaparea Europei de cotropirea musulmană, aceste naţiuni cari cu propria lor sacrificare au oprit înaintarea barbariei musulmane contra Europei apusene, sunt jignite, atinse în demnitatea, în onórea şi existenţa lor naţională.

Marea naţiune rusă, în fine, este fórte amărîtă şi întartată pentru rezultatele dobândite, rezultate cari sunt fórte mici, în disproporţie cu colosalele jertfe făcute de dînsa.

Eată în rezumat fructele congresului din Berlin.

In faţa unui asemine trist rezultat, care au avut darul de a nemulţumi pe tótă lumea, suntem siliţi să observăm, că ómenii de stat cari s'au întrunit în Berlin, par a fi pierdut cu totul din vedere că politica cea mai próstă este acea a mĕsurelor înjumătăţite, că popórele sunt împinse de un curent intelectual, din cele mai puternice, care le duce tot înainte, şi că nimică, nici-o forţă pământéscă, nu este in stare de a le opri din acósta cale de libertate, de propăşire si de naţionalitate.

Marea dramă a Orientului nu este încheiată, ea nu-i de cât la începutul sfîrşitului, a celui din urmă act, dacă este să ne exprimăm în asemine termini.

Noi Românii, popor mic într'adevĕr, dar cu viaţă, cu trecutul şi menirea nóstră istorică, trăind în acest Orient, chiar la porţile lui, avem, vrînd ne vrînd, de îndeplinit o misiune, aceea de a fi straja civilisaţiunei apusene contra barbariei orientale.

Această misiune a noastră ne va-tiri cu necesitate şi in viitor, ca şi in trecut. in vîrtejul peripeţiilor marei drame care să joacă de un amar de veacuri, de atunci de când s'au ivit lumina minţei in lume, de când civilizaţia s'au incăerat la luptă cu barbaria.

Rolul acesta va trebui să-l jucăm într'un mod fatal, fiindu-ne sortit prin poziţia nóstră geografică, prin trecutul şi viitorul nostru, inainte de toate prin vocea conştiinţei noastre naţionale, a individualităţei noastre etnice cu totul deosebite de a celoralalte popoare care ne incunjoară.

Şi in viitor ca şi intrecut, vom trebui necurmat să ne punem in alternativa, dacă trebue să fim sau să nu fim.

In această fatală problemă ne luptăm de opt-spre-zece veacuri, şi am fost şi n'am perit, şi trebue să fim şi să nu pierim.

Acésta fiindu-ne neîmpacata ursită, datoria cîrmuitorilor noştri, a nóstră a tuturor Românilor, este că să fim necontenit de strajă, tot-dé-una deştepţi, nici-odată ameţiţi pentru ca să nu fim surprinşi de evenimente, ca să putem când aceste isbucnesc a le infrunta cu mintea trează, cu inimă voinicéscă şi cu braţul oţelit, pentru ca să jucăm, în fine când va fi să fie desnodământul, un rol onorabil, cum se cade unui popor care este pătruns de conştiinţa demnităţei si a individualităţei sale naţionale.

Pentru îndeplinirea acestei mari misiuni ne trebue minte, cumpăt şi muncă.

Acestea să fie devizele ómenilor noştri de stat, a le nóstre a le tuturor Românilor; acestea să practicăm necontenit şi de sigur vom fi mîntuiţi şi vom exista.....

ARTICULELE TRACTATULUI DIN BERLIN relative la Romania.

Ziarele franceze şi germane din 15 şi 16 ale curentei publică textul tractatului de Berlin în tótă cuprinderea sa. Acest text, neşiind însă identic, în tóte ziarele şi prezentând óre-cari lacune, tractatul fiind pe lîngă acestea cunoscut lectorilor nostri, în esenţa sa, din rezumatul ce am publicat în numărul 148 al „Stelei Românieі“, ne mărginim a da astăzi, în tótă cuprinderea, numai articulele relative la România, rezervându-ne a reproduce documentul în tótă întregimea sa atunci când va fi oficial publicat.

Art. 43. Inaltele părţi contractante recunosc independenţa României, legând'o de condiţiunile expuse în cele doue articule următóre:

Art. 44. In România, deosebirea credinţelor religióse şi a confesiunilor nu va puté fi opusă nimărui ca un motiv de excludere sau de incapacitate în ceea ce priveşce bucurarea de drepturi

civile şi politice, admisiunea la serviciile publice, la funcţiuni şi onoruri sau la exerciţiul diferitelor profesiuni şi industrii, în ori-care localitate. Libertatea şi practica exterióră a tuturor cultelor vor fi asigurate tuturor supuşilor Statului Român, precum şi streinilor, şi nici-o piedecă nu va fi adusă nici organisărei ierarchice a diferitelor comuniuni, nici raporturilor lor cu şefii lor spirituali. Naţionalii tuturor puterilor, neguţitori sau alţii, vor fi trataţi în România, fără deosebire de religiune, pe piciorul unei perfecte egalităţi.

Art. 45. Principatul României retrocedéză M. S. Imparatului Rusiei porţiunea din teritoriul Basarabiei dislipită de Rusia prin tractatul de Paris din 1856, mărginită, la apus, prin talvegul (albia) Prutului, la méză-zi prin talvegul braţului Chiliei şi prin gura Stari-Stambulului.

Art. 46. Insulele cari formézá Delta Dunărei, precum si insula Sierpilor, sangiacul Tulcei, cuprinḑênd districtele (cazas) Kilia, Sulina, Mahmudia, Isaccea, Tulcea, Macinul, Babadagul, Hirsova, Kiustenge, Megidie sînt unite cu România. Principatul primesce pe lîngă acestea, teritoriul situat la méză-ziua Dobrogei până la o linie care pléca de la răsăritul Silistrei şi se intinde până la Marea-Négră spre méză-zi de Mangalia. Linia fruntariei va fi fixată la faţa locului prin comisiunea europeană înfiinţată pentru delimitarea Bulgariei.

Art. 47. Chestiunea împărţirei apelor şi a péscăriilor va fi supusă arbitragiului comisiei europene a Dunărei.

Art. 48. Nici-un drept de tranzit nu se va percepe în România pe mărfurile ce vor trece prin Principat.

Art. 49. România va puté încheia convenţiuni pentru regularea privilegiilor şi a atribuţiilor consulilor în materie de protecţiune în Principat. Drepturile cîştigate vor rămîné în vigóre întru cît nu vor fi schimbate printr'o comună înţelegere între Principat şi părţile interesate.

Art. 50. Până la încheiarea unui tractat care să reguleze privilegiile şi atribuţiile consulilor între Turcia şi România, supuşii români ce călătoresc sau petrec în România, se vor bucura de drepturile garantate supuşilor celora-lalte puteri europene.

Art. 51. Tributul Principatului României va fi capitalisat şi cuantul acestei capitalizări va fi fixat de reprezentanţii puterilor din Constantinopole în înţelegere cu Sublima-Pórtă.

Art. 52. In ce priveşce întreprinderile de lucrări publice şi altele de aceeaşi natură, România va fi substituită, pentru tot teritoriul cedat, în drepturile şi îndatoririle Sublimei-Porţi.

Art. 53. Spre a creşce garanţiile asigurate libertăţei de navigaţie pe Dunărea, recunoscute de interes european, înaltele părţi contractante hotăresc ca, tóte fortereţele sau fortificaţiile cari se află în tot cursul Dunărei de la Porţile-de-Fer până la gurele sale, să fie rase şi ca să nu se pótă ridica altele noue. Nici-un vas de resboiu nu va puté pluti pe Dunarea în jos de Porţile-de-Fier, afară de vase uşóre destinate pentru poliţia fluvială şi pentru serviciul vamal. Insa vasele puterilor cari staţionéză la gurele Dunarei se vor puté sui în sus până la Galaţi.

Art. 54. Comisia europeană a Dunărei, în sînul căreia România va fi representată, este manţinută în funcţiunile sale, şi le va exercita de aici înainte până la Galaţi, într'o completă independenţă de autoritatea teritorială. Tóte tractatele, întocmirile, actele şi deciziunile relative la drepturile, privilegiile, prerogativele şi obligaţiunile sale sînt confirmate.

Art. 55. Un an înainte de expirarea terminului asemnat pentru durata comisiei europene, puterile se vor înţelege asupra prelungirei puterilor sale şi asupra modificărilor ce ar crede necesar de a se introduce.

Art. 56. Regulamentele de navigaţie, de poliţie fluvială şi de privighiare, de la Porţile-de-Fier şi până la Galaţi, vor fi elaborate de comisia europeană, asistată de cătră delegaţii statelor ţermurene, şi puse în armonie cu acele cari au fost sau ar fi edictate pentru cursul Dunărei în jos de Galaţi.

Art. 57. Executarea lucrărilor destinate spre a face să dispară piedecele de la Porţile-de-Fier şi cataractele cari se opun la plutire, este încredinţată Austro-Ungariei. Statele ţermurene ale acestei părţi de fluviu vor da tóte înlesnirile ce ar pute fi cerute în interesul lucrărilor. Dispoziţiile art. 6 din tractatul de Londra de la 13 Marte 1871, relative la dreptul de a percepe o taxă provizorie pentru acoperirea cheltuelelor acestor lucrări, sunt mănţinute în favórea Austro-Ungariei.

Art. 58. Comisia europeană se va pune în înţelegere cu Statul care va fi în posesiunea insulei Şerpilor pentru a asigura întreţinerea farului din acésta insulă.

Art. 25. Efectivul corpului de ocupaţie rusésca din Bulgaria şi Rumelia resăriténă se va compune din 6 diviziuni de infanterie, şi din 2 diviziuni de cavalerie, şi nu va trece peste 50,000,000 ómeni

Trupele de ocupaţie vor ave comunicaţiile, nu numai prin România, după învoelele ce se vor încheia între cele doue state, ci şi pentru porturile Mărei-Negre, Varna şi Burgas, unde vor pute organiza, pentru timpul cât va ţine ocupaţia, depozitele necesare.

Durata ocupaţiei Rumeliei resăritene şi a Bulgariei, de cătră oştirile împărăteşci a le Rusiei, este hotărită pentru noue luni de la data subscrierei tractatului de faţă. Guvernul împărătesc rus se îndatoréză a termina într'un spaţiu ulterior de trei luni, trecerea trupelor sale prin România şi deşertarea completă a acestui principat.

DIN ŢARĂ.

Alaltaieri, în 5 ale curentei, s'a închis sesiunea ordinară prelungită a Corpurilor Legiuitóre pe anul 1877—1878.

D. ministru al afacerilor străine, la Senat, şi D. ministru de interne, la Camerá, au dat cetire următorului mesagiu de închidere:

Domnilor senatori,

Domnilor deputaţi,

După o activitate neobosită, care s'a prelungit peste 7 luni, întrerupeţi momentan lucrările D-vóstre legislative.

Prin acésta activitate, arătată în timpurile cele mai anormale, D-vóstră a'ţi dovedit încă o dată eficacitatea şi trăinicia instituţiunilor nóstre constituţionale, care, de şi în mijloculu resbelului, au funcţionat regulat şi pacinic fără o singură di de suspendare.

Domnilor senatori,

Domnilor deputaţi,

România independentă, România primită în rîndul marei familii a staturilor Europeane, trece prin grele încercări.

Congresul de la Berlin, preocupat de necesitatea de a da lumii pacea mult dorită, a transigeat asupra unor cestiuni importante şi capitale pentru statele mici, déră considerate de un ordin secundar în privinţa marelor interese Europeane.

In deosebi România este chemată a face păcei lumei sacrificii grele şi dureróse.

Acestea le vor putea alina şi pericolele le vom putea înlătura, inspirându-ne de cugetările şi de purtarea părinţilor noştri, cari, numai prin patriotismul, prin înţelepciunea şi prin unirea lor, au sciut a feri şi păstra téra în mijlocul furtunelor şi a restristelor celor mai cumplite.

Cunoscênd tot patriotismul de care este însufleţită naţiunea în general, şi mandatarii ei în deosebi, Eu am ferma convicţiune că D-vóstră nu veţi lipsi exemplului strămoşesc, şi că, în luminata D-vóstră înţelepciune şi în iubirea către téră, veţi găsi mijlócele nu numai pentru a face faciă greutăţilor presinte, dar şi pentru a pregăti naţiunii un viitor ferice şi măreţ.

Ast-fel, prin o atitudine demnă, prin hotărîri inspirate de o prudenţă, pre cât matură pre atâta şi patriotică, noi vom dovedi însă-şi Europei, că România merită mai mult de la Marele Areópag.

Domnilor senatori,

Domnilor deputati,

Luîndu'mi ḑioa bună de la D-vóstră, pe un scurt interval, am de o datorie scumpă ânimei Mele să vĕ adresez mulţumirile Mele pentru laboriósele şi folositórele D-vóstră lucrări, pentru concursul energic ce aţi dat Guvernului Meu, în tot ce vi s'a reclamat spre apărarea drepturilor ţérei, spre îndestularea trebuinţelor ei.

Nu Mĕ îndoesc că acesta-şi concurs nu mai pucin luminat şi patriotic îl voiu găsi în D-vóstră, atunci, când după reîntórcere veţi fi puşi în posiţiune de a cunósce cu deplinătate cele ce Congresul European a hotătit în privinţa patriei nóstre.

La revidere dar, în curând, D-lor senatori, D-lor deputaţi, şi Dumnezeu să vĕ aibă în a Sa sântă pază.

Sesiunea Corpurilor Legiuitóre este închisă.

CAROL.

Preşedintele consiliuiui ministrilor şi ministru al lucrărilor publice, **I. C. Brătianu.**
Ministru afacerilor străine, **M. Cogălnicénu.**
Ministru de interne, **C. A. Rosetti.**
Ministru cultelor şi instruc. publice **G. Chiţu.**
Ministru financelor, **I. Câmpinenu.**
Ministru justiţiei, **Eug. Stătescu.**
Ministru de resbel, gene. de divisie, **A. Cernat.**

No. 1,706 şi 1,707.
la 4 Iulie 1878,
Bucuresci.

Cetim în *Românul* de astăḑi:

Starea sănătăţei d-lui Brătianu să îmbunătăţesce cu răpeziciune; ieri pe la patru ore jumatate, efectele comoţiunii violinte

ce 'i produsese isbirea dispărusă mai cu totul; somnolenţa şi adînca abatere, ce'l ţinuse că într'un fel de letargie, începură să dispară; ceru să fumeze şi ceva de mîncare.

D. Brătianu se află încă tot la d. Davila la Cotroceni.

Măria Sea Domnitorul venisă să'l vadă ieri pe la patru óre jumătate, arătîndu'i simţimintele cele mai afe tuóse.

Dómna Brătianu, vestită prin telegraf despre accident, a sosit cu trenul de ieri sara.

Astă-zi pe la 9 óre diminàtia, Măria Sa Domnitorul a venit din nou să vadă pe d. Brătianu, informându-se în amănunt şi cu cea mai mare bună-voinţă de la doctorii presenţi despre starea suferindului, şi arătându'i un interes şi o afecţiune care adesea fac tot atita bine cît şi cel mai nimerit tratament.

De astăzi diminéţă ori-ce temeri de complicaţiuni au dispărut pentru ómenii de sciinţă. Nu rămâne de cît de vindicat rana de la cap, care merge fórte bine.

Eacă ultimul buletin medical:

„Joi, opt şi jumătate óre diminéţa.

D. ministru preşedinte I. C. Brătianu se află cit se póte de bine; rana 'şi percurge cursul seu natural, astfel că nu mai este necesitate a se mai da buletine.

D-rii *Davila*, *Marcovici*, *Sergiu*, *Fotino*, *Râmnicénu*.“

DIN LOCALITATE.

I. P. S. P. Metropolitul Moldoveï au sosit astăzi din capitală cu trenul de la amézădi. I. P. S. au fost primit la gară de înaltul cler din Iaşi şi de d. prefect de poliţie.

VARIETATI

(*Limba şi originea Albanezilor*). D. Beuloew, decanul facultăţei de litere din Dijon, au prezentat în luna lui Aprile Academiei de inscripţiuni din Francia, un memoriu, care conţine un studiu aprofundat asupra acestei limbi. Eată rezumatul acestei importante cercetări limbistice:

Autorul voeşte să-şi dee sama de legea care prezidéză în acéstă idiomă, de imprumutările ce ea au făcut de la alte idiome, de natura gramaticei şi a foneticei sale. Este un lucru constatat că dicţionarul albanez este un vast mozaic compus din elemente turceşti, slave, latine, italiene, greceşti, şi neo-greceşci. Acest dicţionar cuprinde însă multe cuvinte de o origine necunoscută, care se consideră, cel puţin în parte, ca albaneze primitive.

Caracterele principale ale foneticei albaneze sînt: slăbirea vocalelor sonore sub presiunea accentului tonic; predomnirea lui e, vocala cea mai stinsă dintre tóte; repugnanţa pentru diftongi adevaraţi, căutarea „hiatului“; cumulul consónelor la începutul cuvintelor; nasalizarea iniţialelor, cu tótă tendinţa inversă de a evita nasalizarea în desinenţe; frecvenţa dentalei t şi a guturalei g.

Albaneza nu e o limbă indo-europeană curată; studiul gramaticei sale dovedesce acésta. Planul rudimentar, după care au fost formată la început, au apropiat-o mai mult de limbele finice. Dar acest plan au dat răpede înapoi înaintea năvălirei sistemului gramatical al idiomelor cari se grupéză împrejurul sanscritei. Totuşi, întăile depozite ce compun acéstă limbă, se pot încă vede în vocabularul şi în conjugarea ei. Declinarea au pastrat un caracter a parte: ea are puţine urme de adevarată flexiune organică; sufixele, cu ajutorul cărora se formézădi pluralul, amintesc mai mult pe acele ale idiomelor caucazice de cît pe ale limbelor indo-europene.

Cînd se întîlnesc óre-cari singularităţi de fonetică albaneză la Italienii meridionali, Bulgari, Români şi Neo-Greci, este cine-va ispitit, să explice acest fapt printr'o conformaţie analógă a organelor vocei la popórele care locuesc pe aceeaşi lăţime geografică. Dar, cînd se vede că gramatica acestor popóre reproduce singularităţi de ale gramaticei albaneze, trebue să se admită că strămoşii Skipetariului au acoperit odată cu triburile lor tótă peninsula Balcanilor, că ele au înaintat spre apus până în centrul şi chiar până la nordul Italiei.

Memoriul d-lui Beuloew conchide ca limba albaneză aşa cum există astăzi este amestecată fórte mult cu elemente grecesci, slave, italiene, turcesci, dar că este cu putinţă de a distinge în ea o pătură antică fără îndoélă de natură pelasgică, care pătură, n'ar pute fi alipită, întocmai ca şi limba bască sau cuskară, de familia limbelor indo-europene. Autorul este convins că albanezii sînt descendenţii Pelasgilor. Ei caută în numele geografice ale peninsulei elenice, în mitologia grécă, în obiceiurile şi tradiţiunile Muntenegrului şi ale Epirului indicii şi apropieri favorabile pentru teza că populaţiile pelasgice ar fi ocupat ţările năvălite mai tîrziu de triburile grecesci, si că ar fi sfîrşit prin a se amesteca cu aceste, transmiţêndu-le o parte din civilizaţia şi din miturile lor religióse.

Mai multe nume de văi, de insule, de munţi, pastrate de Greci au corespundétórele lor în limba albaneză; Achil, Agamemnon. Hecţor sînt divinităţi pelasgice, încarnate mai tîrziu în eroii resboiului Troiei. Cultul zeiţei Demeter (Ceres) vine mai-cu-samă de la Pelasgi. Preponderanţa femeilor în starea socială, despre care se găsesc urme incontestabile la Egipteni şi Basci, şi care au constituit regula în sinul popórelor primitive cari n'au apucat să se redice până la concepţia mai înaltă a paternităţei, acéstă preponderanţă au lasat în apusul peninsulei Balcanilor, în sinul rămăşiţelor rasei pelasgice, tradiţiuni semnificative.

(*Caritatea Lordului Beaconsfield*).—Ziarele germane publică următórea frumósă anecdotă asupra petrecerei primului-ministru englez în capitala Germaniei.

Lordul Beaconsfild au dat o nouă dovadă despre caritatea sa. Oprindu-se înaintea palatului imperial, au văḑut la o departare óre-care o fetiţă de vre-o zece ani, care oferea flori trecătorilor. Nobilul Lord îşi ridică capul şi se îndreaptă cu repegiune spre tînăra fată, care cuprinsă de frică, voia fórte mult să fugă. Lordul se plecă cu bunătate spre dînsa, luă un mic buchet de miosotis şi puse o monedă de 10 marce în paneriul cu flori. Intorcêndu-se apoi către însoţitorul seu, îi zise: „Acésta biată copilă este bolnavă, ar trebui să se întórcă a casă şi să iee un pahar de maderă.“ Acesta traduse copilei, care încremenise, sfatul bine-voitor ce comtele Beaconsfield îi dăduse în englezesce.

Morală: Se dă 10 marce şi să ia protectoratul Turciei aziatice.

Ultime stiri telegrafice.

(*Agenţa Havas*).

Roma, 19 *Iulie*. — Intre Vatican şi Turcia s'au încheiat o convenţie, prin care se înlătură tóte neînţelegerile.

Negoţierile Vaticanului cu Germania sînt destul de înaintate. Se anunţă că Munichul ar avé jurisdicţia asupra bisericelor şi a episcopilor din Prusia. Acest termin de mijloc ar forma baza acordului.

Se pregătesc de partidul anexionist în meetinguri în mai multe oraşe.

ZAHAR INDIGEN

Din Zeaharina Română de la Sascut

S'a priimit la Magazia Nicolai Ioan, Strada Mare, şi se vinde cu oca; calitatea in dulceaţă este superióră zaharului strein. Asemine a priimit şi Vanili din Franţa, calitate bună.

Doritorii pentru a-şi procura ***Pianuri*** din vestita fabrica de la Paris a D-lor **Pleyel Wolff & C^ia**, se pot adresa la subsemnatul imputernicit al acestei case, unde se pot vedè modelurile de piano de tot felul şi de toate demensiunile, precum şi preţurile respective.

S. Boscoff.

Strada Lăpuşneanu, Casele M-me Alexandre.

De vînzare casele din strada Bisericei Banu, cuprinzetóre din 6 odăi, bucătărie, spălătorie, grajd, şură, magazie de lemne şi pivniţă. A se adresa la d. avocat G. Roiu, procuratorul d-lui I. G. Ciurea.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 151. Duminecă 9 Iulie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.
(*Agența Havas*).

Viena, 19 *Iulie*. — „Corespondenței politice i se comunică din Constantinopole că încordarea în raporturile Porței și ale Greciei sporește, că puterile se silesc de a interveni și că vor isbuti să previnâ conflictul.

Londra, 19 *Iulie*. — In camera comunelor Hartington declară că va interpela în curînd pe minister asupra tractatului de Berlin și asupra convențiunei de Constantinopole.

Smith, ministrul de marină, zice că Rușii au tras asupra unui vapor englez. Amiralul au trimis un capitan la Totleben, care zise că nu cunósce acest incident. Generalul au exprimat vii păreri-de-rĕu și au promis că va face anchetă.

Roma, *19 Iulie*. — Partidul „Italia irredenta“ prepară meetinguri în Roma și în alte orașe ale Italiei.

Bucureșci, 20 (8) *Iulie*. — „Monitorul“ publică decretele prin cari se numesc doi conductori de clasa a III-a, și o circulară a d-lui Brătianu cătră prefecți, prin care le recomandă o mai bună aplicare a legei cailor de comunicație.

Londra, 20 *Iulie*. — Moțiunea ce va prezenta Hartington camerei comunelor va regreta că congresul n'au satisfacut în măsură mai mare reclamările Greciei și că Anglia au luat singură sarcina de a garanta teritoriul turcesc din Azia, fără de a mai consulta camerele.

Moțiunea se va discuta la 29 Iulie.

Constantinopole, 20 *Iulie*. — Comisiunea internațională pentru muntele Rodope plécă astăzi. Comtele Hatzfeld este menit de ambasador german în Constantinopoli.

Londra, 20 *Iulie*. — „Daily Tegraph“ crede că Austria va ocupa Bosnia și Herzegovina cel mai târdiu la 28 Iulie.

Iași, 8 Iulie 1878.

Tractatul de Berlin este astă-di publicat și cunoscut, de și nu într'un mod oficial, în tótă intregimea sa.

Articulul 43, sau 40 după alte texturi, dice, că înaltele părți contractante recunosc independența Romăniei cu condițiunile cuprinse în cele două articule următóre:

Aceste condițiuni sunt:

1. Ca deosebirea credințelor religióse și a confesiunilor să nu pótă fi opusă nimărui ca un motiv de excludere sau de incapacitate în ceea ce privesce bucurarea de drepturi civile și politice, admisiunea la serviciile publice, la funcțiuni și onoruri, sau la exercițiul diferitelor profesiuni și industrii, în ori-care localitate;

2. Ca principatul Romăniei să retrocedeze M. S. Imparatului Rusiei porțiunea din teritoriul Basarabiei deslipită de la Rusia prin tractatul de Paris din 1856.

Cu alte cuvinte, de vom lasa pe jîdani ca să ne înădușe cu desăvîrșire, și de vom consimți noi înșine la retrocedarea Basarabiei, suntem independenți și recunoscuți ca atare de tóte puterile cele mari, altmintrelea nu ni se recunósce independența, și rămînem cum am fost.

In acéstă tristă alternativă au socotit cu cale a ne pune înaltul areopag din Berlin, spre a ne constringe să ne supunem deciziunilor sale.

Resoluțiunile congresului, privitoare la România, vor fi negreșit comunicate oficial guvernului nostru indată după ratificarea tractatului, care va trebui să aibă loc în termin cel mult de trei săptămîni de la data subscrierei tractatului la Berlin.

Până la acel fatal termin care cade la 21 Iulie, adecă peste 12 zile guvernul român, corpurile legiuitóre și fie-care cetățén român au timpul spre a cugeta serios asupra hotărârei celei mai nimerite, celei mai avantagióse țerei, ce va trebui să se iee în privirea celor decise despre Romănia de cătră congresul din Berlin.

STIRI DIVERSE.

Cetim în „Mesagerul Athenei“:

„Părăsiți și am puté zice aprópe amăgiți și tratați de puterile cari ne-au fost făcut să sperăm până la ultimul moment o deslegare favorabilă aspirațiunilor nóstre naționale, nu ne mai rămîne alt mijloc de cît resboiul, dacă nu preferim să murim de inanițiune sau să vedem isbucnind flacara resboiului civil în lăuntrul zidurilor nóstre.“

Cetim în „Românul“.

Nici o-dată încă, causa Romăniei n'a fost pledată cu atâta caldură și cu atâta succes moral, în tóte ocasiunile și pe tóte têrâmurile, ca astă-di.

Pe têrâmul militar, pe têrâmul politic, pe têrâmul literar, pe têrâmul sciințific, numele Romăniei resună pretutindeni cu un strălucit succes. Acum este d. V. A. Urechia, care, înaintea Congresului internațional etnografic, întrunit la Paris, pledează prin sciință cauza Romăniei, și primesce mărturii de stimă și de simpatiă, pentru țéra sa și pentru d-sa însuși, din partea învĕțaților adunați din tótă Europa.

Eacă telegrama ce primim de la Paris în acéstă privire. O publicăm cu o deosebită plăcere și cu o legitimă mândrie, până la alte amĕnunte, ce negreșit ni se vor comunica prin scrisóre:

Paris, în 17 Iulie, 1878.

Luni s'a deschis Congresul internațional etnografic. Erau presenți, între alții, dd. Herni Martin, Carnot, Duprat, Rosny Appert, Hallevy, Montjean Caícedo.

Ieri, d. Urechia a fost chiemat la presidența Congresului, întrunit în adunare generală la Trocadero. D. Urechiă făcu înaintea Congresului o alocuțiune, punênd onórea ce i se făcuse pe sama simpatielor vii ale Franciei, ale lumei întregi, pentru România de curênd atristată.

Marți, Congresul a primit propunerea d-lui Urechiă de a nu se face charte etnografice de către guverne, care sunt interesate a ascunde naționalitățile esistente, ci de către societăți sciințifice.

Astă-di Congresul ascultă un memoriu al d-lui Urechiă asupra causei Românieï.

Djuvara,
membru.

— Asupra convenţiei dintre Turcia şi Anglia, „Gazetei de Colonia“ se scriu următórele din Berlin:

„Tractatul anglo-turcesc au nemulţumit atît de mult pe comtele Corti, plenipotenţiarul Italiei la Congres, în cît cu greu au fost oprit acest diplomat de a nu rîdica într'un mod oficial chestiunea Trentinului.“

— Acelaşi corespondent scrie că spre a potoli nemulţumirea ce au produs în Constantinopole, ştirea despre cedarea Ciprului, Pórta au publicat comunicatul urmator:

„Conform tractatului relativ la ocuparea Ciprului, Anglia se obligă a plăti Porţei pe fie-care an suma de 150,000 livre sterlinge, în timp ce veniturile actuale ale insulei produc numai 120,000 l. st. Pe lîngă acésta Anglia se îndatoréză a apăra pe Turcia contra ori-cărui atac în Azia şi a întórce Turciei Ciprul, în caz cînd Rusia i-ar restitui teritoriul anexat din Azia.“

DIN ŢARĂ.

Statistica scoalelor române in anul 1877–1878.

Ministerul instrucţiunei publică următórea statisică despre scoalele noastre:

I. *Scoale primare rurale*: 1,265 de băieţi, 142 de fete, 485 miste; — peste tot 1,902.

Aceste 1,902 scoale primare rurale au 1,727 invăţétori, 183 invăţétoare; 43,448 elevi şi 4,117 eleve.

II. *Scoale primare urbane:* 136 de băieţi şi 117 de fete, peste tot 253 scoale, avênd 644 profesori (381 institutori şi 263 institutóre) şi 27,496 elevi (18,672 băieţi şi 8,820 fete).

III. *Scoale secundare*: 35 de băieţi şi 7 de fete, peste tot 42.

Aceste 42 scoale secundare au 461 profesori şi 13 profesóre şi 7,131 scolari (6,612 băieţi şi 519 fete).

IV. *Scoale speciale:* 27 de băieţi şi 3 de fete, peste tot 30, cu un personal didactic compus de 231 profesori şi 3 profesoare.

Aceste 30 scoale speciale au 2,086 elevi (1,813 băieţi şi 273 fete).

V. *Scoale superioare*: 2 cu 63 profesori şi 558 elevi.

VI. *Scoalele private*: 150 de băieţi, 73 de fete şi 13 miste, peste tot 236.

Aceste 236 scoale private intrebuinţéză 604 profesori şi 275 profesóre.

Au 10,811 scolari (7,375 elevi şi 3,436 elev).

„Romania liberă“ comunică, că în urma cercetărilor făcute de d. G. Cantacuzen, secretariul ministeriului de finanţe, la salinele din Slanic, s'au constatat că acolo se comit de unii dintre funcţionari cele mai înspăimîntătóre abuzuri.

Parchetul au fost pus imediat în poziţiune de a urmări pe culpabili, éră d. Stan Popescu, cămărăşul de la Slanic, şi Moise Teoharescu, ajutorul administraţiei, au fost revocaţi din posturile lor.

După cele denunţate de cătră ziarul „Pressa“, asupra d-lui Stan Popescu, planéză cele mai grave bănueli.

Sperăm că justiţia ţerei va pune tóte puterile sale, spre a descoperi pe vinovaţi si a-i pedepsi cu tótă asprimea legilor.

Domnul locotenent Candiano - Popescu au fost pus în disponibilitate.

Cetim în „Pressa“ de astă-di:

„Aflăm, că d. preşedinte al consiliului de miniştri este afară din ori-ce pericol, in urma gravei lovituri ce i s'a causat la cap, cănd s'a resturnat trăsura ce'l conducea de la palatul Cotroceni în oraş.

Eacă ultimul buletin medical:

„Juoi, opt şi jumătate óre diminéţa.—D. minis„tru preşedinte I. C. Brătianu, se află cât se póte „de bine; rana 'şi percurge cursul seu natural, „ast-fel, că nu mai este necesitate a se mai da bu„letine. — D-rii: *Davila, Marcovici, Sergiu, Fo„tino, Rămniceanu.*“

„Inregistrăm cu mulţumire acéstă scire, căci continuăm a crede că, în împrejurările escepţionale de astă-di, forţele întrunite ale tuturor românilor, sunt indispensabile pentru micşorarea, cel puţin, a dificultăţilor ce apasă ţéra.

LEGE
privitóre la convenţiunea Crawley.

Art. 1. Se aprobă resiliarea convenţiunei din 25 Iuliu (5 August) 1875 şi a transacţiunei din 28 Iuliu 1877, incheiate intre d. ministru al lucrărilor publice şi d-nii G. B. Crawley şi C-nia, pentru construcţia liniilor ferate Ploesci-Predeal şi Adjud-Ocna, conform celor stipulate prin alăturata convenţiune lit. A.

Această dispositiune nu-şi va avea însă efect de cât dacă urmarea lucrărilor şi terminarea liniei se va asigura prin substituirea unui nou concesionar in toate drepturile şi datoriile d-lui G. B. Crawley şi C-nia, conform convenţiunei tip.

Art. 2. Se aprobă convenţiunea-tip şi caetul de insercinări alăturate pe lângă această lege.

Guvernul este autorisat să facă o licitaţiune in termin de 3 ţile, de la promulgarea legei de faţă, pentru concesionarea urmărei şi terminărei lucrărilor pe basa alăturatei convenţiuni şi caet de însercinări. Concurenţii vor trebui mai intăi să consemneze garanţia de 2,000,000 lei prevăzută in convenţiune spre a putea concura; ei se vor conforma regulamentului special pentru intreprinderile mari. Licitaţiunea se face inaintea consiliului de ministri; ofertele definitive se vor face inscris de cătră concurenţi. Confirmarea se va face in aceiaşi ţi.

Art. 3. Calea ferată Ploesci-Predeal va fi esploatată de către Stat.

Art. 4. Pentru sumele ce sunt a se plăti vechiului concesionar, sau cele pentru care se ia indatorire către noul concesionar, guvernul este autorisat a lua indatoriri, sau a face imprumuturi, in limita cifrei de 42,500,000, redusă la 33,150,000, prin convenţia din 11 Iuniu 1877, plus dobênzile plătite sau a se plăti cu un maximum de 12 la sută pe an, prin bonuri de tesaur sau alte imprumuturi provisorii, până la facerea imprumutului definitiv, şi a acorda garanţiile ce vor fi mai nimerite spre a asigura o mai bună contractare a unor asemenea imprumuturi.

Art. 5. Pentru regularea prin compturi a sumelor ce Statul va plăti, după legea de faţă, să deschide d-lui ministru de lucrări publice un credit estraordinar equivalent cu acele sume.

Acest credit se va inscrie prin compturi asupra esercitiului 1878, raportânduse de ordine asupra esercitiilor următoare sumele neintrebuinţate, până la 31 Decembre in zisul an.

DIN LOCALITATE.

Consiliul comunal, convocat în sesiunea extraordinară, s'au ocupat septămîna acésta în şedinţe secrete cu chestiunea concesiunei Calender.

Dupre cât am aflat, Consiliul n'au admis reziliarea contractului, ci au convenit împreună cu d. Calender, că stradele cari nu au putut fi lucrate în anul trecut din cauze de forţe majoră, să se execuţeze în cursul a patru sau cinci ani.

Se vede, că concesiunea Calender n'au fost aşa de rea, cum au descris'o d. primar Pastia.

In astă sară şi mîne duminică vor avè loc în grădina „Passini“ ultimele reprezentaţiuni ale d-lor Unthan şi Ginsburg.

Sperăm că publicul iaşan, tot-dea-una bine-voitor, nu va lipsi de a încuragia cu o numerósă prezenţă ultimele reprezentaţii

a le d-lor Unthan şi Ginsburg, a le cărora talente artistice sunt incontestabile.

Persecutiunile din Rusia in contra Evreilor.

In Rusia situaţiunea evreilor e mai rea de cît în ori ce altă ţéră din lume. Cu tóte astea nici a o miia parte din cele ce se întîmplă nu ajunge la cunoscinţa Europei, căci evreii din Rusia se tem de a face sgomot séu de a adresa proteste, pentru că sciu ce'i ascéptă într'un asemenea cas. Totuşi ţiarele streine aduc unele amănunte despre escesele ce s'au ivit în timpul din urmă în diferile localităţi din Rusia şi cu deosebire în oraşul Kalish. Şi aci nu a fost nici mai mult nici mai puţin de cît o persecuţiune curat religiósă şi făcută cu premeditaţiune. In aceeaşi ţi in care s'a întîmplat învălmăşéla de la Kalish, ţice „Posener Zeitung“, şi aprópe la aceeaşi oră, s'au ivit rescóle în contra Evreilor în localităţile de prin prejur Warga, Blaski, Vunska, Vala ş. a. In Kalish Evreii au fost măcelăriţi pe strade, femei şi copii omoriţi, casa rabinului şi sinagoga au fost dărămate de n'a mai remas pétră pe pétră, ér aşa numita „thora“ a fost ruptă bucăţi şi dată în prada vîntului. Comandantele husarilor care se afla în oraş s'a răpeţit calare cu sabia scósă si a scăpat câti-va copii evrei pe care poporaţiunea infuriată se pregătea să'i sfăşie. Garnisona se afla dislocată prin satele de prin prejur şi comunicaţiunea telegrafică fiind întreruptă, nu s'a putut recurge la forţa armată de cît a doua ţi, astfel că poporul a avut tot timpul ca să dea curs liber fanatismului seu religios

Imediat după sosirea armatei s'au început arestările, astfel că chiar în ţiua următóre au fost arestaţi peste 50 indivizi, între cari mai mulţi preoţi, cari aţiţasără pe popor la rescólă.

Nu vedem însă ca „alianţa israelită“ să ţică ceva despre aceste şi multe alte persecuţiuni ce se întîmplă în Rusia în fie care an şi în nenumerate localităţi.

Ea arată persecuţiuni tocmai acolo unde nu sunt de loc. Ce ar ţice ea óre şi ce gălăgiă n'ar face israeliţii din Europa întrégă când s'ar întîmpla în realitate ca unui evreu din România să i-se spargă capul de către un creştin.

(Românul)

VARIETATI

(*Concursuri de lucrători de la Expoziţie*). — Aceste concursuri se vor organiza aşa ca lucrători din diverse corpuri de meşteşuguri să fie însă închişi unul după altul în loje, ca pictorii, şi acolo să esecuteze un lucru oare-care într'un timp dat. La 20 Iulie aveau să sosească în Paris douĕ-zeci şi patru ferari din Ardennes. Fie-care ferar are să fie închis într'o cabină, în curs de zece oare, cu foile, cu ciocanul cu cărbuni şi cu celelalte instrumente necesare. Dintr'o vargă de fier lungă de doi metri şi groasă de cinci centimetri, are să facă un lucru de ferărie, ori-care-i va plăcea. Premiul se va da aceluia care va indeplini opera cea mai perfectă.

(*O istorie dramatică*). — Vicomtele X..., zice „L'Evénement“, este căsătorit de un an cu o tînără persoană blondă, care pare a fi fiica unei roze şi a unui spic copt. Vicomtele poartă un nume care resună într'o avere absentă. El e un jucător de cărţi, dar un jucător rezonabil. Pentru dînsul jocul este o profesiune; el nu pierde nici-o-dată, pentru că nu are pasiune, el ştie să se folosească de nervii lor, de antrenarea lor, şi aşa şau format un venit de opt-zeci de mii de livre.

Spre a-şi putea continua comerţul, vicomtele era silit să petreacă nopţile la cerc, situaţie care e greu de a face să fie primită de o tînără soţie. Trebuia mai cu samă să nu-i strice caracterul de la inceput; pe urmă lucrurile aveau să meargă de la sine.

Spre acest scop, vicomtele se intorcea a casă pe la o oară, intra in camera de culcare, punea un coltuc in patul lui şi aşeza cu faţa spre părete un cap de carton, care invălit sub oghial părea că doarme adânc. După ce lua aceste precauţiuni, se intorcea inapoi la cerc, de unde nu venea a casă de cît la 6 oare dimineaţa.

Intr'o noapte spre Duminică tînara femee avu un vis infiorător. I se părea că se cântă Marseillesa; vechi istorii de familie îi treceau prin cap... Ea audia strigările mulţimei... Un car sosia. Barbatu-seu, cu mânele legate la spate, era condus la moarte... Acum urca treptele fatale... Şi capul îi cădea!

Vicomtesa scoase un ţipet, şi, după ce-şi veni cu multă greutate in simţiri, se sculă din pat şi alergă in camera barbatu-seu.

El se află in pat liniştit şi dormind.

Ea voi să-l imbrăţoşeze, şi, cum apucase capul cu braţele sale goale, capul îi remase in mâni.

Biata femee leşină.

Vicomtele o găsi a doua zi dimineaţă înghetată lîngă pat.

Furtună grozavă. — Ţiarele din Viena primesc următórea comunicare: In ziua de la 2 Iuliu o mare parte din districtul Pakrac (Slavonia) a fost bântuită d'o vijeliă grósnică. A fost un vêrtej selbatic pe o intindere fórte mare şi o grindină cum nu se ţine minte să se fi mai ivit vr'o dată. Inse acum nu se cunosc încă tóte desastrele ce a causat acéstă furtună, dér se scrie că o fată de 18 ani a fost omorîtă, 23 persóne greu rănite, 150 rănite mai uşor; cât despre animale s'a constatat până acum c'au fost ucise peste 400. Acoperişele caselor din cinci sate sunt cu desevêrşire găurite. Pretutindeni pe unde a trecut vîrtejul pomii roditori au fost smulşi din rădăcină, ér fagii şi stejarii cei mai mari au fost încovoiaţi. Pe d'o parte şi pe de alta a vîrtejului pietrele de câte două şi trei ocă au fost luate şi grămădite la un loc şi crêngile cele mai gróse ale copacilor rupte cu totul. In unele localităţi tóte vitele de ham sunt rănite şi paguba e insemnată, căci cele mai frumóse fructe sunt nimicite cu desevêrşire; o parte din păduri a fost desbrăcată cu totul de frunde, ér o pădure de fagi pe o întindere de 10 pogóne a fost rasă până la pământ. Poporaţiunea, care se afla tocmai pe câmp căci era între órele 12 şi 1, credea că se prăpădesce lumea; o vijitură continuă ameste:ată cu tunete şi cu fulgere şi însoţită de un uragan a îngrozit poporaţiunea aşa de tare, în cât, mai multe ţile după acéstă întâmplare, ómenii din localităţile bântuite de furtună âmblau în cóce şi 'n colo, paliţi şi turburaţi, incapabili de orice ocupaţiune. Vîrtejul precum şi întréga vijeliă venia de la apus spre rĕsărit, şi a causat insemnate păgubi şi dincolo de districtul Pakrac. In aceeaşi ţi la órele 7 séra a mai venit o furtună, care asemenea era însoţită de grindină.

ZAHAR INDIGEN

Din Zeaharina Română de la Sascut

S'a priimit la Magazia Nicolai Ioan, Strada Mare, şi se vinde cu oca: calitatea in dulceaţă este superióră zaharului strein. Asemine a priimit şi Vanili din Franţa, calitate bună.

Berlin.

Cine doresce să obţină la Berlin prin anunciuri publicate în ziarele cotidiane, vre-un succes, să se servéscă spre acest scop de cel mai mare şi cel mai citit Jurnal politic cotidian «**Tribüne**» care apare în capitala imperiului german. Jurnalul apare de 18 ani în tóte ţilele şi ese momentan in **28,000 esemplare**. „**Tribüne**“ se găsesce în tóte cercurile publicului bine situat precum şi în tóte localele publice, cafenele etc. găsinduse câte o dată chiar mai multe esemplare în cafinelele mai mari. Sute de colportatori se ocupă cu imediata colportare indată după aparitiunea fie cărei numer, şi se ingrijesc şi de vêndarea cu numărul a acestui ziar popular. Cu tóte că ziarul este aşa de respîndit într'un mod grandios, totuşi preţul inserţiunilor este eftin, căci linia de 9 silabe costă numai 35 pfenigi sau bani 44.

Partea înseratelor acestei foi s'au dobîndit de Espediţiunea de Anunciuri **Adolf Steiner** în **Hamburg** pentru o sumă fórte importantă. Tóte comandele de inserţiuni urméză a se inainta Espediţiunei de Anunciuri **Adolf Steiner** în **Hamburg**. Corespondenţa cu casa **A. Steiner** póte fi şi românesce, fiind că la acest birou sunt angajaţi corespondenţi pentru tóte limbele europeane. Costul inseratelor comandate se póte transmite şi în timbre postale române.

ANUNCIURI.

Seriile obligaţiunilor domeniale.

eşite la sorţi în ţica de 1 Iulie 1878.

35	959	1718	2864	3597	4595	5502	6276	7123
90	972	1949	2902	3692	4647	5510	6328	7186
108	996	1972	2969	3703	4670	5514	6341	7190
129	1002	2003	2995	3715	4754	5529	6377	7197
131	1006	2020	3012	3760	4846	5543	6465	7205
199	1036	2022	3059	3846	4852	5550	6485	7209
212	1052	2059	3064	3897	4876	5574	6500	7231
233	1055	2081	3082	3901	4893	5589	6541	7239
235	1097	2159	3099	3928	4914	5591	6639	7301
268	1154	2166	2104	3941	49 7	5596	6644	7303
288	1208	2194	3128	4018	4961	5669	6679	7309
313	1210	2250	3137	4023	4965	5699	6680	7319
337	1211	2271	3168	4061	4966	5726	6712	7342
408	1249	2304	3186	4099	4996	5730	6714	7667
451	1292	2329	3218	4118	5105	5771	6737	7399
463	1302	2350	3238	4125	5111	5788	6747	7406
491	1343	2375	3247	4233	5117	5828	6782	7440
499	1362	2448	3261	4266	5132	5843	6797	7447
505	1409	2461	3268	4312	5152	5844	6815	7468
506	1420	2506	3298	4314	5154	5863	6834	7500
597	1441	2513	3316	4341	5156	5880	6837	7523
604	1473	2669	3340	4342	5171	5946	6844	7541
615	1482	2672	3365	4384	5204	5963	6852	7567
617	1523	2707	3375	4417	5217	5985	6860	7653
684	1547	2709	3381	4460	5232	5996	6864	7678
732	1564	2736	3432	4489	5235	6030	6922	7700
766	1579	2742	3523	4512	5263	6062	6982	7710
777	1624	2747	3525	4516	5365	6076	7016	7776
798	1630	2826	3529	4557	5413	6181	7025	7790
905	1703	2842	3570	4565	5466	6218	7066	7795
912	1704	2846	3577	4594	5494	6228	1715	7796

Numĕrul 5156 a eşit de două ori şi remâne a se trage încă un număr pentru a complecta suma de 280 serii.

TIRAGE

Primaria Orasiului Bucuresti.

Numerile obligaţiunilor din împrumutul de 8,000,000 al Oraşului Bucureşti, eşite la sorţi, astăzi 1 Iulie 1878.

451	483	502	540	584	703	904
905	927	974	978	999	1,004	1,092
1,172	1,525	1,637	1,652	1,882	2,020	2,089
2,155	2,282	2,399	2,420	2,428	2,729	3,047
3,201	3,209	3,391	3,418	3,553	3,659	3,699
3,712	3,985	3,997	4,140	4,374	4,455	4,510
4,807	4,933	4,995	5,105	5,188	5,193	5,220
5,456	5,489	5,504	5,587	5,616	5,748	6,003
6,140	6,146	6,151	6,153	6,255	6,279	6,370
6,417	6,504	6,552	6,799	6,840	6,929	6,944
6,951	7,111	7,315	7,329	7,401	7,413	7,500
7,648	7,659	7,720	7,943	7,968	8,138	8,330
8,343	8,359	8,476	8,526	8,642	8,643	8,781

Şeful divisiei Contabilităţi: **I. Em. Petrescu.**

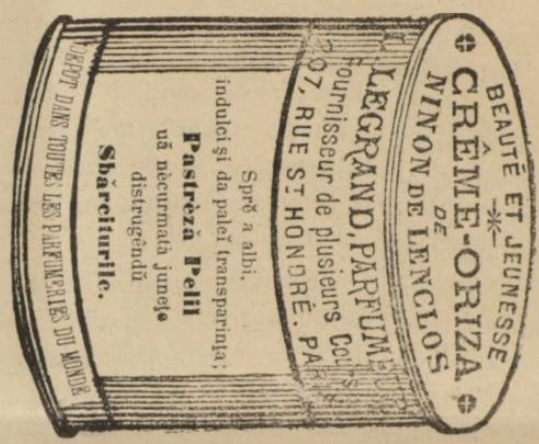

De vêndare, la legătorul de cărţi Frenkel, strada Bancei, şi la Magazinul Maugsch, strada Lăpuşneanu, Dicţionare franceso-române, în doue volume mari, de Th. Codrescu. Legătura este bine confecţionată.

Subsemnatul, mutăndumĕ în casa D-neĭ Jora, Strada Sft. Theodor, vis-à-vis de Consulatul Grecesc, fac cunoscut că daŭ consultaţiuni în locuinţa mea în tóte ţilele de la 8—12 óre antimeridiane, Totodată fac cunoscut că infailibilul şi de miĭ de persóne probatul medicament pentru durere de măsele, compus de mine, nu se mai vinde nici aplică în farmacia asociaţilor la „Stefan cel Mare“ şi nicăire, ci se aplică la domiciliul meŭ de mine însumi, făcênd ştiut că ori de cine se va aplica saŭ vinde este falş.

Dr. C. Bucşenescu.

Avocatul statuluĭ A. BOTEZ s'a mutat strada Lăpuşneanu Casele Mavrody, deasupra cofetăriei Mme Alexandru.

Un profesor se oferă a da în cursul verei *Lectiuni* din obiectele de Liceu şi de scólele primare, şi in limba francesă, germană, &.

Adresa la Administraţia acestei foĭ.

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya. (8—6).

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 152. Marti 11 Iulie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.
(*Agența Havas*).

Berlin, 20 *Iulie*. — Imparatul au făcut astă-ți întêia plimbare în trăsură.

Constantinopole, 21 *Iulie*. — Negoțierile relative la retragerea Rușilor din împrejurimile Constantinopolei se află pe cale bună.

Paris, 20 *Iulie*. — „Le Temps“ primește din Viena o telegramă, în care se ține, că ambasadorii puterilor din Constantinopole au intervenit între Turcia și Grecia spre a înlătura conflictul care este amenințător.

Constantinopole, 20 *Iulie*. — Consiliul de ministri al Porței, considerând că s'au început negoțieri cu Grecia, au hotărît să nu trimită pentru moment al doile corp de oștire turcéscă la Volo.

Comisiunea consulară plécă mîne la Rodope spre a face ancheta.

Bucuresci, 9 (21) *Iulie*.— Buletinul asupra sănătății d-lui Brătianu, ține că starea primului ministru este fórte satisfăcétóre și că n'are de feliu friguri.

„Monitorul“ publică raportul prefectului de poliție către ministrul de interne despre supraveghiarea făcétorilor de rele din capitală.

Londra, 21 *Iulie*.—Intr'un meeting liberal, care au avut loc la Birmondsey, d-l Gladstone au ținut un mare discurs, în care au atacat cu energie politica ministeriului, arătând că guvernul englez au făcut aceea ce n'ar fi îndrăsnit să facă niciun guvern despotic.

Oratorul critică tractatul de Berlin, ținând, că Anglia au pus din nou sub jugul despotic al Rusiei Basarabia, care aparținea Românii libere, și că tractatul distruge independența și integritatea Turciei.

In privința convenției din 4 Iunie, dl. Gladstone ține: „Convenția este o nebunie, ea va fi o rușine pentru noi, și este plină de absurditate și de duplicitate. Anglia au vêndut Rusiei Basarabia, egoismului Austriei, cuceririle Muntenegrului, Turciei pe Greci și Angliei pe Turcia.“

Oratorul închee ținând, că va veni ora când poporul va judeca ministerul.

Londra, 21 *Iulie*. — In banchetul dat de către Cobden-Club, deputatul Forster au atacat convenția anglo-turcéscă, au imputat acestei convenție că au fost secretă și că îndatorează pe Anglia de a mănține o mare armată permanentă spre a apara la ori-ce moment contra Rusiei pe Turcia, care are guvernul cel mai rĕu din lume.

Paris, 21 *Iulie*. —Colonelul Gaillard este numit consilier de Stat.

Londra, 21 *Iulie*.—Ziarul „Observer“ nu crede că Anglia este dispusă de a sprijini cu entusiasm politica guvernului. Recunósce însă, că tractatul de Berlin, punênd pe Turcia la discreținea Rusiei, justifică óre-cari mĕsuri suplementare.

Iași, 10 Iulie 1878.

DEPEȘA LORDULUI SALISBURY.

Textul tractatului de Berlin presentat, in sara de 16 Iulie, parlamêntului englez, au fost insoțit de o depeșă explicativă, expeduită din Berlin, la 13 Iulie, de către marchizul de Salisbury, din care „Agența Havas“ dă următoarea analisă:

Lordul Salisbury constată că schimbările aduse tractatului de San-Stefano sunt foarte intinse. Aceste schimbări privesc mai toate articulele; ele au avut de efect de a intoarce Sultanului o mare intindere de pămênt și simțesc de a asigura stabilitatea și neatîrnarea Turciei.

Marchisul de Salisbury mănține că politica ce au urmat in congres este conformă acelei cuprinse in circulara sa din 1 Iunie, și spre a face să nu se mai repetească că guvernul englez au părăsit programul prescris prin circulara sa din 1 Aprilie, nobilul lord citează textul acestei circulare și arată cum au fost înlăturat fie-care inconvenient al tractatului de San-Stefano.

Ast-fel aproape doue treimi din Bulgaria au fost puse inapoi sub dominațiunea Sultanului; acest principat va avea numai jumatate din intinderea fruntariilor ce-i insemnase tractatul de San-Stefano; Bulgaria nu va avea alt port afară de Varna. Nu mai este teamă de un nou stat slav. Bulgaria astfeliu organizată nu va mai cuprinde o numeroasă populație greacă, și, de altă parte, ea nu va da de sigur Rusiei o inriurire precumpănitoare asupra acestor mări. Pe lîngă aceasta, organizarea interioară a Bulgariei nu va fi special rusască, cu toate că Rusia are o mare autoritate in această provinție.

Chestiunea indemnizărei bănesci este cu totul lasată la o parte in tractatul de Berlin. Rusia nu va anexa teritorii ca compenzație pentru indemnizarea bănească; ea nu va stărui să aibă prioritate asupra datoriilor garantate de alte guverne sau pentru care sunt ipotecate veniturile Turciei. De aci rezultă că Turcia nu poate fi indatorită să plătească indemnizarea inainte de a fi indestulat reclamările celoralalți creditori ai sei. Plata indemnizărei este deci amănată pentru un timp nedeterminat.

Condițiunile stipulate pentru Marea-Neagră și caracterul strict comercial al portului Batum, micșurează amenințarea adusă libertății acestei mări

Tot asemine este și cu retrocesiunea Baiazidului care risipesce ori-ce teamă in privința comerțului Persiei.

In privința celora-lalte pericule, s'au luat precauțiuni in afară de congres prin convențiunea specială incheiată cu Turcia.

Lordul Salisbury terminează circulara sa enumerând foloasele ce au capatat pentru Sultan. Adaoge că este chestiunea de a se ști dacă Turcia va profita de această ocaziune, probabil cea din urmă, pentru a se reinalța, sau dacă ocaziunea va fi pentru tot-dea-una pierdută. „Aceasta atîrnă, zice, de la sinceritatea cu care barbații de stat ai Turciei vor voi să'și indeplinească datoria lor.“

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Germania. Intre ultimele condamnațiuni pronunțate de tribunalul de Berlin contra persónelor acuzate că au insultat pe împaratul Germaniei, se observă o condamnațiune la o inchisóre de 3 ani și șese luni, aplicată unui tînăr stenograf, numit Kassebochmer, în vrîstă de 17 ani. Acesta zise unei servitóre de la o berărie care cetia asupra atentatului lui Nobiling următórele cuvinte: „Să-i lase în pace pe Hoedel și Nobiling: acești ómeni sînt în dreptul lor, și ei știu ce fac.“ Un altul intrebându-l dacă împărtășește ideile lui Nobiling și dacă socialiștii cred că mórtea împaratului ar fi de un mare folos pentru Germania, Kassebochmer îi respunse: „Da, noi toți credem acésta, și fiind că și Nobiling credea, de aceea au tras asupra împaratului. Și împaratul, mai la urmă, este un om ca și mine. Ori ar trage cineva asupra împaratului ori

asupra mea, nu este mai mult rău într'un caz de cît într'altul. „Pe lângă acésta, Kassebochmer declarase că împărtăşesce convingerea socialiştilor, că forma actuală a societăţei şi a statului nu póte fi mănţinută şi că trebue desfiinţată.

—Imparatul Germaniei, de mai mulţi ani au schimbat tóte condamnările la mórte pronunţate de tribunalele prusiene.

„Gazeta Germaniei de Nord“ zice că au primit mai multe scrisori cari cer ca sentenţa pronunţată contra lui Hoedel să fie executată. Din diverse părţi ale Prusiei, mai ales din Silezia, s'au adresat principelui imperial scrisori în acelaşi sens. Jurnalul oficial zice că nu va publica scrisorile din chestiune, spre a nu înriuri asupra resoluţiunilor principelui.

Italia. Se ştie că în acéstă ţară s'au manifestat o agitare fórte mare în urma rezoluţiunilor adoptate de congresul din Berlin. S'au ţinut mai multe meetinguri spre a protesta contra deciziunilor sale. In ziua de 14 Iulie, d. Cairoli, de şi bolnav, au trebuit să mérgă să prezideze consiliul de miniştri; în acea şedinţă, miniştrii s'au ocupat de meetingul ce se proiecta să se ţină în Roma. Majoritatea cabinetului au fost de părere că ori-ce măsură preventivă este inoportună şi că trebue să se privigheze numai la rigurósa aplicare a legei. A doua zi, luni, d. Cairoli au avut o conferinţă cu d. Zanardeli, care au adresat o circulară telegrafică tuturor prefecţilor regatului spre a-i invita de a privighia ca agitarea în favórea partidului „Italia irredenta“ să nu iasă din legalitate.

Meetingul din Neapoli au avut loc la 13 Iulie, după améză; au fost organizat de partidul „Italia irredenta“. Acest partid cere unirea cu Italia a diverselor ţeri curat italiene, cum sunt Trentinul, Corsica, Triestul şi Niţa. Mulţimea era fórte mare şi multe persóne n'au putut afla loc la teatru Sannazaro.

Generalul Avezzana, care prezida, au deschis meetingul explicându-i scopul, apoi au comunicat adeziunile sosite la comitet din diversele oraşe ale Italiei, şi au cetit telegrame trimise de comitetele din Triest şi Trentin.

D. Frederico Salomone, unul dintre promotorii meetingului, au luat cuvîntul, şi de şi au făcut omagiu integrităţei ómenilor ce se află acum la putere, i-au acuzat însă de slăbiciune.

D. Mattes Imbriani după ce au rezumat istoria congresului, au zis că atitudinea luată de plenipotenţiarii Italiei au aratat diferenţa dintre dînşii şi dintre comtele Cavour, la congresul din Paris. Comtele Cavour, rîdicându-şi vócea în numele unei ţeri mici, zise d. Imbriani, au revindicat drepturi sacre. In congresul din Berlin, Italia aprópe completă, nici n'au îndrăsnit să rostéscă macar numele a doue dintre fiicele sale.“

D. Imbriani au vorbit în urmă de d. Cairoli, rînitul de la Palermo“ pe care-l numesce unul dintre mîntuitorii ţerei. Au zis că aştétă ca ministrul să fie egal patriotului. Apoi au adaos: „Sentimentul general este că Italia au fost umilită. Aceia cari au reprezentat'o nu i-au scapat demnitatea.“

Intinḑându-se apoi asupra urmărilor congresului, oratorul au strigat; „Funestul drapel galben şi negru va flutura pe toată Adriatica. Noi aruncăm in mare *Dandolii* noştri, cari poate vor fi opriţi de a intra in această mare.“

D. Rocca de Zerbi, apreţiind decisiunile congresului, zise: „Acest congres, au constrins pe Italia sá rămîe in nemişcare. Comtele Corti, reprezentantul patriei lui Galileu, n'au respuns: *E pur şi muove!* Toate aceste dovedesc că spiritul lui Cavour nu mai planează de-asupra regiunilor puterei, dar el continuă de a inspira mişcările poporului italian. Schwarzenberg au zis intr'o zi cu fineţă: „Politica îmi este harta mea geografică.“ Reprezentanţii noştri au uitat chiar că Italia are o hartă geografică.“

După ce au vorbit mai mulţi oratori, prezidentul, spre a linişti meetingul, care incepuse a devenì sgomotos, au dat cetire următoarei rezoluţiuni, care au fost primită prin aclamaţiuni:

„Intrigele sau violenţele congreselor ne putênd şterge fruntariele insemnate de natură, Italia, intemeiată pe dreptul seu, şi voind să-şi scape demnitatea, protestează sus şi tare contra politicei exterioare a ministeriului şi scrie pe vîrfurile Alpilor Retici şi Iuliani, pe porţile Triestului şi ale Trentinului deviza indrăsneţei prudenţe latine: *Quod subreptum erit, ejus rei aeterna auctoritas esto.*“

Sviţera. Se telegrafiéză din Berna:

„Sesiunea camerelor federale care se va deschide la 29 Iulie, va avea să tracteze doue-zeci şi opt de chestiuni. Intre aceste se află acele relative la subvenţia S-tului-Gotard, şi proiectele de lege privitoare la ajutoarele ce sunt de a se da pentru legarea intre sine a Rodanului, Rinului şi Arului.

„Camerele vor avea să examineze asemine tractatele de comerţ cu România şi Olanda. Aceste doue tractate au fost ratificate de consiliul statelor. In ceea ce privesce tractatul cu România, o discuţiune va interveni asupra poziţiei create prin tractat israeliţilor.

CONGRESUL ETNOGRAFIC DIN PARIS.

Estragem din ziarul „Le Temps“ următórea dare de samă despre cele dintâi 2 şedinţe ale congresului etnografic:

In ziua de 16 Iunie, acest congres au ţinut prima sa şedinţă parţială. In acéstă şedinţă d. Sylva, architectul regelui de Portugalia, au cetit o comunicaţiune, în care relatéză despre existenţa în Portugalia, la Affife, a unei insule de populaţie, de un tip curat galic, cu totul blond, cu ochii albastri.

Congresul au decis că este locul de a se întocmi carte amănunte despre populaţiile ochese şi blonde; pentru acest scop au şi fost numită o comisiune.

D-na Clémence Royer au tractat în urmă chestiunea unităţei etnice a naţiunilor zise ariene.

D. Joseph Halévy au contestat realitatea năvălirilor ariane în Egipet.

In aceeaşi zi, pe la 2 óre congresul au ţinut a doua sa şedinţă plenarie în palatul Trocadero sub prezidenţa d-lui Urechie din Bucureşci. După ce au adresat mulţumiri congresului, d. Urechia au vorbit de România care iubesce atît de mult pe Francia şi care continuă de a spera într'însa.

După acésta d. Léon Cahun au comunicat o lucrare asupra Turcilor si Mongolilor din secului al zecelea până în al şesesprecelea, încheind că viitoriul Turcilor atîrnă numai de la impulsiunea ce li se va da de o individualitate puternică.

Acéstă comunicare au provocat un schimb de chestiuni şi de respunsuri între d. Cahun şi d. Urechia, în privinţa rolului Românilor din secului al zecelea până în al şesesprezecelea.

Dup'acésta d-na Clémence Royer au schiţat o nouă clasificare a raselor umane, silindu-se de a stabili că marile rase actuale, cea albă, négră şi roşie, sînt suprapuse peste un strat nemărginit de locuitori anteriori ai globului, ale cărora rămăşiţe sînt Negriţii Aziei şi Maleziei, Papuşii Australiei, Laponii şi Buşnenii, Akkaşii Africei şi chiar Ainoşii Iaponiei, precum si Eschimoşii, Botacudoşii şi Fueglenii Americei.

D. Madier de Montjau au cetit în urmă,

un memoriu al d-lui Gaultier de Claubry asupra etnografiei Epirului şi Albaniei.

Respunḑênd acestui memoriu, doctorul Dally protestă contra doctrinelor panslavismului şi a germanismului care, întemeindu-se mai cu samă pe afinităţi de limbă, grupéză, în modul cel mai arbitrar şi din punt de vedere politic cel mai periculos, populaţii cari ştiinţificesce sînt cele mai diverse.

D. profesor Urechia face o expunere despre cauzele cari au contribuit la falsificarea etnografiei Dunărei şi a întregei peninsule greco-turceşci.

STIRI DIVERSE.

Se depeşéză din Portul-Said că vaporul german „Galatea“, au făcut naufragiu, în ziua de 16 Iulie, în canalul de Suez şi au oprit pentru moment navigaţia.

— Imparatul au dăruit principelui de Bismarck portretul seu în mărime naturală, zugrăvit de pictorul Winterhalter.

— „Monitorul Imperiului german“ anunţă că Imparatul au însarcinat pe comtele Stolberg, vice-prezidentul cabinetului, cu înlocuirea generală a cancelariului Imperiului, conform art. 2 din legea de la 17 marte.

— „Post“ din Berlin crede a şti că, în sesiunea extraordinară care se va ţiné în luna Septemvre, noul parlament german se va ocupa numai cu proiectul de lege asupra socialismului.

— Şe telegrafiéză din Viena, cu data de 16, „Gazetei de Frankfort“:

„Dumineca trecută (14 Iulie) s'au ţinut, lîngă Scutari, un meeting la care au asistat 10,000 catolici, cari au hotărit să se opună cu puterea la unirea ţerei lor cu Muntenegrul. Guvernul austriac au fost informat de acest fapt şi au dat ordine consulului austriac din Scutari să pună tóte silinţele sale de a potoli spiritele şi de a declara că Austria va veghia în numele Europei ca să nu se aducă nici-o jignire catolicilor din Herţegovina în privinţa religiunei lor.“

— Se comunică din Moscva „Gazetei de Colonia“ că flota voluntară rusă numără acum patru mari corabii cu vapor, şi anume: „*Rusia*“, „*Moscva*“, „*St.-Petersburg*“, şi o altă corabie căreia încă nu s'au dat nume până acum.

— „Gazetei de Augsburg“ se scrie din Viena, ca şahul Persiei au încheiat cu ministerul de resboiu austriac un contract pentru predarea unui număr de baterii sistemul Uhatius, şi că ar fi comandat 26,000 puşce Wrendl.

— O depeşă din Waşington anunţă, că în Statele apusene ale Uniunei americane domnesce o căldură extra-ordinară. Mai multe persóne au murit de insolaţiune în Saint-Louis, în Chicago şi în alte politii.

Raporturile biuroului de agricultură, ḑice aceeaşi depeşă, constată că, condiţiunile recoltei de grîu din Statele-Unite sunt acum mai bune de cât în luna lui Iunie.

— „Daily News“, într'o telegramă din Alexandria, vesteşce că, în acest oraş domneşce o mare agitare din cauza Ciprului. Emigrarea pentru insula acésta se întinde răpede. Banca anglo-egipteană au trimis la Cipru personalul necesar pentru stabilirea unei sucursale.

— O scrisóre adresată din Neusatz ziarului „Tagblatt“ vesteşce că cu ocaziunea alegerilor municipale din acest oraş s'au efectuat o împăciuire între omladina serbă şi Maghiari. D. Polit, şeful actual al omladinei, au luat initiativa pentru acéstă demarsă. Din partea Ungurilor au intervenit persóne cari fac parte din cercurile oficiale, dinpreună cu d. Hirsch deputatul Neusaţului în Reichstag. Baza pe care s'au îndeplinit împacarea ar fi „înţelegerea Maghiarilor şi a Serbilor pentru protecţiunea Constituţiei maghiare.“

Insemnatatea acestui eveniment ar fi fórte mare, dacă corespondentul din chestiune ar fi bine informat, căci se ştie că omladina din Serbia se inspiră din voinţa d-lui Ristici. Impacarea stabilită la Neusatz ar fi totodată o dovadă despre înţelegerea ce s'au realizat nu de mult între Maghiari şi între barbaţii ce sînt acum la putere în Serbia.

— „Fremdenblatt“ crede a şti că Italia se află pe calea de a-si crea o nouă colonie. Consulul italian din Aden care se află acum în Europa, se ocupă cu formarea unei societăţi care se cumpere un teritoriu la Choa, un regat aflător la sudul Abisiniei. Scopul acestei achiziţiuni ar fi de a stabili relaţiuni comerţiale între Italia şi Africa centrală.

— „Gazeta Germaniei de Nord“ anunţă că imparatul şi împărătésa Rusiei au să viná în curînd la Berlin, spre a merge la Ingenheim pe ţermurile Rinului.

— Ziarele rusesci, trag óre-care consecuenţe politice din itinerariul intórcerei şahului Persiei. El observă că şahul s'au scurtat puţin petrecerea în Europa, şi că au adoptat pentru înturnarea lui în statele sale un alt drum diferit de acel ce-şi însemnase la început. El n'au fost la Londra, n'au vizitat Europa meridională, şi au ţinut să trécă încă o-dată prin Rusia mai înainte de a se întórce în Teheran.

Şahul Persiei au sosit, într'adevĕr, la 14 Iulie la frunteria rusă, venind din Viena; în loc să meargă la Odesa, ca să se îmbarce de acolo pe Marea-Neagră, el au preferit să urmeze o cale mai lungă, mergênd de la Kiew la Vladicaucaz, şi de acolo la portul Petrovsk pe marea Caspică.

Din tóte aceste, ziarele rusesci conchid că Şahul Persiei era mai dorit de a revede Rusia de cât de a reînoi vizita ce au făcut în Anglia cu ocazia întĕei lui călĕtorii.

„Golos“ observă, pe lângă aceasta, că Persia au numit la St. Petersburg un nou ambasador cu totul devotat politicei ruseşci, pe Mirza Assedullac-Khan. Apoi, achiziţiunea Coturului, obţinut prin stăruinţele Rusiei, impune Şahului o datorie de recunoştinţă, şi se póte admite că Persia este o ţară de aici închisă pentru înriurirea englezéscă.

— Se telegrafiéză din Banialuca „Corespondenţei politice„:

„Pórta au dat ordine autorităţilor otomane de a face cunoscut populaţiilor turceşti că Austria are să intre in Bosnia cu intenţiuni amicale şi că relaţiile dintre Austria şi Pórta, au ramas cît se póte cordiale. Făcênd acéstă comunicaţie populaţiilor bosniace, guvernorul din Banialuca au ordonat tuturor caimacanilor districtului ca să primésca trupele austriace in modul cel mai amical. Bosniacii se arată mai liniştiţi, şi insurgenţii chiar, cu tóte influenţele contrarie sînt dispuşi de a se conforma deciziunilor congresului şi de a se supune şefului armatei de ocupaţiune“.

DIN ŢARĂ.

Cetim in „Românul“ de Duminică:

„D. ministru de esterne al Rusiei a adresat d-lui consule şi aginte generale al Rusiei la Bucuresci o telegramă, in care esprimă păreri de rĕu din partea M. S. împĕratului, pentru accidentul întâmplat d-lui Brătianu, şi bine-voesce a cere informaţiuni despre starea sănĕtăţii d-séle.

„Aseminea d. comite Andrassy a esprimat regrete pentru acest incidente şi speranţa că el nu va avé urmări grave, ru-

g ând tot-de-o-dată pe d. consul al Austro-Ungariei la Bucuresci a se informa despre starea d-lui Brătianu şi a inştiinţa pe Escelenţia Sea prin telegraf.

„Mai multe alte persóne însemnate din străinătate au adresat direct d-lui Brătianu telegrame, în care îl felicită pentru scăparea din acel accident".

Financiele statului.—Ministerul de finance publică în „Monitorul oficiale" o dare de samă de veniturile statului încasate în timpul de la 1 Ianuariu până la 1 Iuniu 1878, în comparaţiune cu încăsările efectuate în epoca corespundĕtóare a anului 1877.

După acéstă dare de samă, tesaurul public a încasat în cele d'intêiu cinci luni ale anului curent suma de lei noi 46,199,003 b. 99, adecă 15,950,280 lei b. 51 mai mult de cât în aceleaşi cinci luni ale anului trecut.

Capitolele bugetare care au produs sporuri mai însemnate sunt: 1) vămile cari au dat 4,488,349 l. 94 b. mai mult de cât în cele d'antâiu cinci luni a le anului trecut; 2) venitul din arendile moşielor statului, care a produs 1,487,298 l. 55 b. mai mult de cât produse de la 1 Ian. — 1 Iuniu 1877; 3) poşta şi telegraful, care au produs împreună în mai mult, de cât în aceeasi epocă a anului trecut peste 726,000 l.; 4) licenţa pe bĕuturile spirtóse, care au dat 232,462 l. 40 b. mai mult; 5) încasările din rĕmăşiţele esercicţielor închise, se urcă la 1,217,692 lei 32 bani; 6) Timbrul şi înregistrarea au dat 619,707 lei mai mult de cât de la 1 Ian.—1 Iuniu 1877, etc.

In resumat, în primele cinci luni ale anului de fáciă, tesaurul public au încasat aprópe jumĕtate din veniturile prevĕdute în buget pentru tot anul, a încasat adecă suma corespundĕtóre pentru şése luni, mai puţin 487 mii lei.

In acéstă sumă nu e cuprins venitul de la drumurile de fer, care se urcă după cum aflăm la mai multe milióne.

Cele 28,000,000 lei din biletele ipotecare nu sunt asemenea cuprinse în aceste venituri.

Punem cu bucuriă supt ochii cetitorilor nostri acest înveselitor resultat, care dovedeşce pipăit c'am întrat într'o fasă de adevĕrată ecuilibrare a bugetelor, de regulă şi de economiă în administrarea banului public.

Pe când altă dată contribuabilul copleşit supt greutatea sarcinei impositelor, aştéptă sfirşitul anului cu o adâncă îngrijire si cu temere, căci o administrare neprevĕdĕtóre şi neregulată, ca sĕ nu dicem mai mult, îl deprinsese a vedé urcându-se impositele pe fiă-care an, şi făcêndu-se necontenite împrumuturi pentru acoperirea cheltuielelor bugetare, acum îl póte aştepta cu sicuranţa că impositele nu vor mai fi crescute, că se va lăsa averii publice un timp de odihnă şi de reparare.

Ministrul de financie anunţă că reduce la 8 la sută dobênda bonurilor ce tesaurul va emite de la 11 Iuliu inclusiv pentru tóte sumele ce se vor oferi în vêrsare, în comptul împrumutului provisoriu.

Ultime stiri telegrafice.

(*Agenţa Havas*).

Roma, 21 *Iulie*. Un mare meeting democratic au avut loc sub prezidenta lui Menotti Garibaldi. Meetingul au aprobat o rezoluţiune, care blămézĕ violarea de cătră congres a principiului naţionalităţilor şi al suveranităţei populare, afirmând solidaritatea poporului italian cu popórele sacrificate de cătră congres, amintind că există încă ţeri italiene supuse dominaţiunei streine, şi încredinţând unui viitor apropiat triumful justiţiei şi al adevărului.

Meetinguri cu acelaşi scop s'au ţinut în Genua, în Turin, în Palermo şi Piza.

Nu s'au întîmplat nici-un accident.

Cu ocaziunea demonstraţiunilor ce au avut loc asără în Genua, junimea au strigat: să trăéscă Triestul şi Trentinul. Autorităţile au luat măsuri.

Paris, 22 *Iulie*. Ocuparea Bosniei şi Herţegovinei este probabilă pentru 28 sau 29 Iulie.

Doritorii pentru a-şi procura ***Pianuri*** din vestita fabrica de la Paris a D-lor **Pleyel Wolff & C^ia^**, se pot adresa la subsemnatul imputernicit al acestei case, unde se pot vedè modelurile de piano de tot felul şi de toate demensiunile, precum şi preţurile respective.

S. Boscoff.

Strada Lăpuşneanu, Casele M-me Alexandre.

Ape minerale próspete

din anul acesta

au sosit la

FARMACIA A. RACOVITIA.

Un Student de la Universitate doreşte a da lecţiuni in timpul vacanţiei de obiectele classelor gimnasiale sau primare.

Adressa la administraţia ziarului.

Jardin Passini.

Le soussigné a l'honneur d'informer l'honorable public, qu'il vient d'ouvrir le jardin surnommé:

JARDIN PASSINI.

Les soirées musicales auront lieu tous les Mardis, Jeudis et Dimanches, données par une

Société Philharmonique
ROUMAINE

Entrée 1 franc, avec droit d'une consommation pour 50 c.

On peut se procurer les billets dans la confiserie Passini Frères, ou le soir à la caisse qui sera ouverte au public à 8 heures.

J'espère sur la bienveillance de l'honorable public, qui peut être rassuré d'un bon et prompt service.

Jules Passini.

De vînzare casele din strada Bisericei Banu, cuprinzetóre din 6 odăi, bucătărie, spălătorie, grajd, şură, magazie de lemne şi pivniţă. A se adresa la d. avocat G. Roiu, procuratorul d-lui I. G. Ciurea.

Berlin.

Cine doresce să obţină la Berlin prin anunciuri publicate în ziarele cotidiane, vre-un succes, să se servéscă spre acest scop de cel mai mare şi cel mai citit Jurnal politic cotidian **„Tribüne"** care apare în capitala imperiului german. Jurnalul apare de 18 ani în tóte ţilele şi ese momentan in **28,000 esemplare**. **„Tribüne"** se găsesce în tóte cercurile publicului bine situat precum şi în tóte localele publice, cafenele etc. găsinduse câte o dată chiar mai multe esemplare în cafinelele mai mari. Sute de colporiatori se ocupă cu imediata colportare indată după aparitiunea fie cărei numer, şi se ingrijesc şi de vêndţarea cu numărul a acestui ziar popular. Cu tóte că ziarul este aşa de respîndit într'un mod grandios, totuşi preţul inserţiunilor este eftin, căci linia de 9 silabe costă numai 35 pfenigi sau bani 44.

Partea înseratelor acestei foi s'au dobîndit de Espediţiunea de *Anunciuri* **Adolf Steiner** în **Hamburg** pentru o sumă fórte importantă. Tóte comandele de inserţiuni urméză a se inainta Espediţiunei de *Anunciuri* **Adolf Steiner** în **Hamburg**. Corespondenţa cu casa **A. Steiner** póte fi şi românesce, fiind că la acest birou sunt angajaţi corespondenţi pentru tóte limbele europeane. Costul înseratelor comandate se póte transmite şi în timbre postale române.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 153. Mercuri 12 Iulie, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași, 11 Iulie 1878.

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Austro-Ungaria. Următórele rînduri estrase din „Corespondența politică“ arată ușurința și graba Maghiarilor de a se converti la principiul anexiunei:

„Mai multe ziare din Viena pretind că resistența Ungurilor contra ocupărei Bosniei și Herțegovinei sporesce pe fie care di. Tocmai contrariul este adeverat.

„Opiniunea publică în Ungaria nu este favorabilă ocupațiunei; dar de altă parte Ungurii au destul bun simț politic spre a înțelege că comtele Andrassy, un Maghiar adevarat, nu ar fi consimțit la acéstă ocupare, dacă nu s'ar fi găsit cu cale că, spre a apara interesele Austro-Ungariei în Orient, trebuia să se ocupe mai întâiu pozițiile cele mai expuse la năvălirea panslavismului, și prin acésta sau a împiedeca conflictele, sau a înlesni apararea intereselor nóstre amenințate.

„Declamările opoziținei care declară că ocuparea este contrarie intereselor Ungariei, pot amăgi pe óre care alegători din partidele extreme; dar marea majoritate a Ungurilor începe să aprecieze silințile patriotice ale comtelui Andrassy, silinți cari țintesc de a dirige evenimentele ce au să se producă, în loc de a se lasa a fi tîrît în căderea imperiului otoman.“

Dar nu numai organul comtelui Andrassy și al d-lui Tisza se arată favorabil anexiunei, ci și alte foi ca „Hon“ și „Pester Lloyd“, cari nu pot fi bănuite a fi inspirate din regiunile oficiale, exprimă aceeași opiniune în articule sau manifeste electorale, cari sînt aplaudate cu entusiasm de către Maghiari.

DISCURSUL LORDULUI BEACONSFIELD.

In ședința de la 18 Iulie a camerei lorzilor, lordul Beaconsfield depunênd pe biurou textul protocolului congresului de Berlin, au declarat inainte de toate că tractatul de Berlin și convenția anglo-turcească de Constantinopole au făcut să înceteze amenințarea care plana asupra independinței Europei, și că aceste doue acte inlătureză jignirile ce tractatul de San-Stefano aducea intereselor imperiului britanic.

Congresul, continuă lordul Beaconsfield, au dat Turciei doue treimi din teritoriile ce-i luase tractatul de San-Stefano și i-au acordat linia Balcanilor ca fruntarie. Pentru rasa care au aparat Plevna, această linie de fruntarie este cu totul in stare de a fi aparată. In cât privesce Sofia, Mehemet-Ali, autoritatea cea mai competentă a Turciei in materie militară, au declarat că ea nu are nici-o valoare ca poziținne strategică. Au fost cu neputință de a cuprinde Varna in teritoriul turcesc.

Primul ministru apără acțiunea congresului in privința Bosniei, zicênd că decisiunea sa au avut de scop de a scapa Turcia de o grea sarcină care-i impunea indatorirea de a intreținea tot-dea-una o oștire de 50,000 oameni spre a mănține ordinea. Dar, in starea actuală, un asemine sacrificiu ar fi fost ruina Porței. Pentru aceasta Austro-Ungaria au fost invitată de a ocupa Bosnia până se va stabili intr'însa ordinea și liniștea pe baze solide.

Lordul Beaconsfield respinge acuzarea că ar fi consimțit la impărțirea Turciei. Scopul guvernului au fost, din contra de a impiedica această împărțire; el au combătut principiul împărțirei. Dar toate puterile, chiar și Rusia, au venit acum la această concluziune, că cel mai bun mijloc pentru pastrarea ordinei și a liniștei este de a mănținea pe Sultan.

După un mare resboiu, singura regulamentare posibilă consistă intr'o nouă distribuire a provințiilor.

Pierderea provințiilor nu constitue impărțirea țerei. Francia au pierdut provinții; Austria au perdut provinții; Anglia asemine au pierdut provinții, și ea le-au pierdut mulțumită reului seu guvern; dar nu se póte numi împărțire aceste pierderi de provinții, și, in cazul Turciei al căruia suveran posedă incă capitala, și păstrează asupră-i tóte drepturile sale, conservându-și oștirea și flota și suveranitatea asupra 20 milióne de supuși, nu se poate zice că s'au făcut o împărțire a domeniilor sale.

In privința Greciei, lordul Beaconsfield contestă că congresul și plenipotențiarii englezi au neglijat acest stat, care, admisă la congres, s'au văzut primite reclamările sale, mulțumită Angliei. Turcia nu era dispusă să examineze o rectificare de fruntarii pe o scară intinsă; așa că, de indată ce se oferia Greciei o crescere de mijloace și de putere, Turcia se arată ostilă și respingea cererile sale. Grecia au dobîndit simpatiile puterilor, ca are inainte-i viitoriul și póte aștepta și invăța să fie răbdătoare. (Aplause și risite).

Turcia, de și pierde Serbia, România, noua Bulgarie și Bosnia, ca părți integrante ale Turciei europeene, totuși rămîne stăpînă peste un teritoriu de 60,000 mile geografice, cu o populație de 6 milioane de suflete concentrată imprejurul capitalei. Cînd linia Balcanilor au fost insemnată ca fruntarie, d. Bismarck au observat că Turcia europeană n'au incetat de a exista.

Anglia nu are dreptul de a se plînge in această privință de decisiunele congresului, nici, cel puțin sperează oratorul, de silințele plenipotențiarilor sei, căci s'au obținut rezultate considerabile fără să se verse o singură picătură de sînge englez. Cheltuelele făcute au fost de ajuns spre a dovedi puterea Angliei. Dacă ea ar fi intreprins resboiul pentru care era gata, cheltuelele ar fi fost neaparat mult mai insemnate.

In ceea ce privesce opera congresului in Azia, lordul Beaconsfield zice că trebue să se amintească marile succese ale armatelor rusesci. Națiunea engleză n'ar fi sancționat un resboiu intreprins in scopul de a sili pe Rusia ca să părăsească cuceririle sale din Azia. Lordul ia in rîs insemnătatea atribuită Batumului ca fortereță.

Cu toate acestea, Anglia posedă in Azia interese pentru apararea cărora ea nu trebue să se razime pe ajutorul nici-unei puteri. Aceasta au fost originea convenției de Constantinopole, al căriea scop au fost mai cu samă militaru; acestu scopu

ţintesce mai mult de a restabili liniştea şi ordinea aşa ca spiritul de intreprindere al Europei să fie împins de a desvolta sorginţile Aziei-Mici.

Oratorul neagă că această convenţie au deşteptat bănuelele celoralalte naţiuni sau că au provocat duşmănia lor.

Noi am fost, zice, circomspecţi şi franci faţă cu puterile, şi mai cu samă faţă cu Francia. Eu n'aşi voi să iau nici-o măsură fără şă-mi dau samă mai intăiu de efectul ce putea produce asupra simţimentelor Franciei, naţiune cu care noi suntem uniţi prin toate legăturele capabile de a atrage pe Anglia şi cu care amicia noastră creşce pe fie-care zi. (Aplause).

Anglia au inlăturat tot ce ar fi putut excita susceptibilităţile Franciei, cum ar fi fost chestiunea Siriei, a Egiptului sau a oricărui port de pe continent; ea s'au ferit de a se atinge de aceste chestiuni spre a nu jîgni simţimentele Franciei, spre a nu deştepta bănuelele sale şi spre a nu-i provoca neincrederea. Francia ştie că noi am resistat la toate propunerile cari ar fi implicat o împărţire de teritoriu, pentru că teritoriile cari au fost oferite Angliei puteau fi de acelea ale cărora posesiune ne-ar fi putut atrage bănuelele sale. Dar interesele Angliei in Orient sînt interese materiale, pe când acele ale Franciei in Siria sunt de o natură sentimentală rezultând din tradiţiune. Cu tot respectul ce am pentru aceste feluri de interese, ele nu trebue să ne facă să uităm pe ale noastre, cari sunt mai reale.

Rusia s'au intemeiat pe starea de desorganizare a Turciei spre a trage din acéstă stare consecuenţele cele mai priincioase posibile pentru dînsa. Noi, fără s'o blamăm pentru ceea ce ea au făcut, am zis curat şi simplu aceasta: In Azia este destul loc pentru Rusia şi Anglia. Noi n'am luat asupră-ne o respundere nefolositoare, dar am înlăturat pe aceea de a lasa urmaşilor noştri un imperiu diminuat şi slăbit. Luarea in posesiune a Ciprului nu constitue o mişcare mediteranea ci simplu o măsură adoptată de Anglia spre a scapa imperiul şi pacea. Multe amănunte nu vor putea fi comunicate până după aplicarea tractatului.

Ocuparea Ciprului, şi încuragiarea care rezultă din aceasta spre a strînge şi face mai intime relaţiunile dintre Anglia şi Turcia nu sunt acte care se poată provoca resboiul, şi de şi nu avem nici un temeiu de a ne teme de aceasta, nu trebue să ne incredem atăt de mult in flotele şi oştirile noastre, in căt să devenim provocatori. Noi ne intemeem mai cu samă pe intreprinderea ce Anglia este pe punctul de a incepe.

STIRI DIVERSE.

Cetim în „Mesagerul Atenei“:

„Care va fi acum sórta Ciprului, a acestui pămînt elen sub dominaţiunea engleză? El nu va mai ave de a se plînge de exacţiunile paşilor, de arbitrariul autorităţilor; Englezii vor fi fără nici-o îndoială, cei dintăi, spre a înţelege că ne având a face cu popóre selbatice din Australia sau Noua-Zelenda vor trebui să se abţină de la ori-ce măsură cari ar pute jîgni amoriul lor propriu naţional, a aduce jîgnire credinţelor lor religióse. Dar tot ce vor pute face spre a îmbunătăţi starea materială a ţerei lor, nu va pute nici-odată consola pe Ciprioţi de nenorocirea de a fi politiceşce, separaţi de marea patrie elenă, spre care ei îşi vor întórce totdéuna privirile lor, cum făceau populaţiile insulelor ionice înainte de a fi unite cu regatul Greciei. Simţimîntul patriotismului este prea desvoltat la Englez, spre a fi cu putinţă de a se admite că vor face Ciprioţilor o crimă din silinţile ce ei vor pune spre a pastra caracterul lor naţional, limba şi religiunea străbunilor lor. De altă parte ori ce încercare din partea Englezilor de a asimila Ciprul cu ţerile cari atîrnă direct de corona britanică, nu ar ave alt rezultat de cît de a le atrage inimiciţia şi ura locuitorilor sei. Exemplul insulelor Ionice de unde au plecat fără cel mai mic regret, după un protectorat de cinci zeci de ani, să le servéscă de învăţătură. Numele Greciei exercită o înriurire magică asupra tuturor descendenţilor Elenilor; nici-o bine facere nu e în stare a face să uite acest nume.“

—Se anunţă din Londra, achitarea d-lui Marwin, acuzat că au comunicat ziarului „Globul“ documente diplomatice.

—La tronul Bulgariei sînt trei candidaţi: principele Battenberg, o creatură a Rusiei; Aleco-paşa, fost ambasador al Turciei din Viena, şi tînărul Vogoride, fiul fostului caimacan al Moldovei şi ginerele principelui Grigore M. Sturza.

—Guvernul rus au început a transporta în Turcia pe prinşii turci.

—In Ungaria „bătăliile electorale“ se succedéză cu şanse diverse.

La Gyongyos, după o vie.... disbatere, care au durat aprópe o óră, s'au adunat 62 rîniţi de pe teatrul desbaterilor electorale.

—„Jurnalul de Geneva“ zice că e cu totul falsă ştirea dată de ziarele engleze că consiliul federal ar fi invitat pe d-ra Vera Zasulici spre a părăsi Sviţera.

—Se scrie din Berlin „Gazetei de Colonia“ că principele Bismarck se va întórce în Berlin în luna lui Septemvre, spre a asista la sesiunea estraordinară a Reichstagului. După aceea va pleca din nou din Berlin şi se va retrage complet de la afacerile publice până la sfîrşitul anului.

DIN ŢARĂ.

„Românul“ vestesce că sîmbăta trecută, pe la 12 óre, au intrat în capitală trei escadróne de calaraşi, cari se întorceau de la concentrare spre a se duce la căminele lor. D. colonel Polizu le-au trecut în revistă în curtea prefecturei de Ilfov, şi au ramas fórte satisfăcut atît de ţinuta, cît şi de spiritul lor resboinic.

Circulară către toţi D-nii prefecţi de judeţe

Domnule prefect,

Cunósceţi fórte bine că interpretaţiunea eronată a legei drumurilor, precum şi aplicaţiunea greşită a dispositiunilor ei, provócă adesea o mulţime de juste reclamaţiuni. Aşa, luarea zilelor comunale şi afectarea lor la lucrul şoselelor judeţene, de şi este permisă prin modificaţiunile introduse mai în urmă la legea drumurilor din 1868, totuşi acésta nu se póte face în mod absolut, şi adesea ori, din causa neobservărei împregiurărilor în cari legea autorisă acéstă afectare, se dă loc la nemulţumiri şi reclamaţiuni fórte juste.

A îndatora pe locuitorii unei comune ca să mérgă să depue zilele comunale în construcţia şoselelor judeţene, mai înainte ca drumurile comunale, liniele satelor, să fie şoseluite, este a condemna pe locuitorul de la ţéră a suferi tóte epidemiile ce se nasc din stagnaţiunea apelor mocirlóse de pe linia satului, şi cari au un efect funest asupra descrescerei populaţiunelor din comune, după cum se póte lesne constata, décă ne întórcem privirile asupra mişcărei populaţiunei cu câţi-va ani în urmă.

Legea modificatóre a legei drumurilor, care s'a promulgat prin *Monitorul oficial* No. 64, din 19 Martie 1872, este destul de clară în acéstă privinţă, Ea prescrie la art. 2 că déca într'un reion de 20 kilometri, împregiurul unei comune, tóte şoselele judeţene vor fi terminate, în cât să nu se mai pótă lua zilele de prestaţie judeţene pentru aceste şosele, atunci se vor putea afecta zilele judeţene disponibile la lucrul şoselelor comunale şi vecinale din acel reion şi vice-versa; déca în reionul de 20 kilometri, împregiurul unei comune, tóte şoselele comunale şi vicinale vor fi complect terminate, în cât nu vor mai avea trebuinţă de zile, numai în acest cas zilele comunale se pot întrebuinţa la şoselele judeţene.

Resultă déci că zilele judeţene, precum şi cele-

comunale, urméză a fi întrebuinţate, în acelaşi timp, la scopul pentru care ele sunt create, şi numai când o clasă óre-care de drumuri nu ar avea trebuinţă de ţilele ce 'i sunt prescrise de lege, se pot afecta aceste ţile la drumuri de altă clasă.

Acesta fiind spiritul legei, vĕ atrag atenţiunea D-vóstră, cu tot dinadinsul, asupra acestui punct, spre a veghea necontenit a nu se face uz de art. 2 mai sus citat, de cât în limitele precisate de legiuitor prin însăşi acel articol.

Un alt rĕu, ce am avut ocasiune în mai multe rênduri a semnala atenţiunei D-v., este abusul ce se face cu transportarea locuitorilor peste distanţa de 20 kilometri, care represintă un parcurs de patru ore de mers cu piciórele. Acéstă prescriere a legei avênd de scop spre a nu se perde un timp însemnat în transportul locuitorului de la reşedinţa sa la punctul lucrărei, veţi avea asemenea tótă îngrijirea a fi respectată cu sânţenie, căci într'alt chip, timpul acestui parcurs devenind simţitor şi adăogându-se la cele trei ţile cerute de lege, locuitorul ar da în realitate mai mult de cât 'l obligă legea.

Afară de acésta, art. 5 din regulamentul întocmit pentru aplicarea legei asupra drumurilor prescrie că ţilele dĕtorite în total de fie-care comună, pentru drumurile judeţene, se vor preface în lucrări cu bucata, ce se vor da în sarcina colectivă a locuitorilor acei comune. Pentru acésta inginerul judeţului trebue a se servi de date positive şi consacrate de esperienţă, pe cari, printr'un tablou, le va pune în vederea comitetului.

Acéstă dispositiune, prin réua ei aplicaţie, devine mai in tot-d'auna împovĕrătóre pentru locuitor şi mĕ voiu servi de un esemplu pentru ca să fixez şi mai bine ideile în acéstă privire: adesea se vĕd locuitori îndatoraţi a face, pentru cele trei ţile, o lucrare representată prin aprovisionarea a trei grămeţi de petriş, fără să se observe că, pentru fărmarea unei singure grămeţi, este necesitate de trei şi chiar mai multe transporturi cari, în localităţile depărtate de cariere, nu se pot efectua într'o singură ţi, ceea ce face că locuitorul este ţinut a pune 10 sau 15 ţile, în loc de trei, pentru îndeplinirea obligaţiunei ce 'i este impusă.

Se cuvine dĕră ca cantitatea de lucru ce represintă cele trei ţile să se determine prin esperienţe, ast-fel că ea să pótă fi esecutată în acest interval de timp, ĕră nu mai mult.

Asemenea veţi avea în vedere ca lucrarea drumurilor să nu aducă, pe cât se póte, cea mai mică jicnire intereselor agricole. Aceste două numai pot fi conduse de front, décă o bună administraţie va sci să repartiseze ómenii, ast-fel ca nici o dată o întrégă comună să nu fie chemată în acelaşi timp la darea de prestaţiune, ca recolta să nu rĕmâe nestrânsă.

Alegerea personalului căruia confiaţi misiunea de a conduce esecutarea construcţiunei şi reparaţiunei şoselelor, trebue să vĕ preocupe asemenea într'un mod special. De inteligenţa, de capacitatea, de activitatea acestui personal atârnă reuşita scopului ce trebue să urmărim cu toţii în acéstă cestiune.

Esecutarea lucrărilor într'un mod sistematic, prin întocmirea prealabilă a proiectelor în regulă, este condiţiunea cea mai esenţială pentru a ajunge la o repartiţie echitabilă a lucrărilor cu bucata, evitând, cu modul acesta, multe cause de nemulţiumiri şi reclamaţiuni.

Convins fiind, D-le prefect, că veţi pune tótă stăruinţa pentru a înlătura tóte inconvenientele menţionate mai sus, fie ele provenite dintr'un esces de zel, fie din alt motiv, vĕ rog, să daţi tóte instrucţiunile necesare impiegaţilor sub-alterni, pentru ca, cu o óră mai înainte, să putem ajunge la scopul dorit al complectărei reţelei nóstre de drumuri, fără ca sarcina lucrului să devie mult simţitóre pentru cei cari sunt obligaţi de lege a o împlini.

Primiţi, D-le prefect, asigurarea osebitei mele consideraţiuni.

Ministru, **I. C. Brătianu**.

DIN LOCALITATE.

Simbata trecută s'au terminat la Liceul Statului concursurile de profesori la cinci-sprezece catedre vacante de scóle secundare, cursul inferior.

Afară de vre-o cîţi-va candidaţi cari au fost recomandaţi ministeriului spre a fi numiţi în puterea titlurilor, dintre ceialalţi concurenţi, în număr de vre-o doisprezece — mai puţini de cît numărul catedrelor vacante — n'au isbutit de cît patru, şi anume: d. d. I. Pamfil, I. Topliceanu, Stefan Iacob şi Bîrjoveanu.

Cauza principală care au contribuit la căderea de la concurs a celoralalţi concurenţi este defectuozitatea legei de instrucţiune, care cere examinare din tóte studiile liceale, de la candidaţii de catedre secundare de curs inferior, pe cînd de la cei pentru cursul superior, nu cere examine de cît asupra ştiinţei ce au să profeseze.

Acéstă defectuozitate a legei de instrucţiune, ar fi trebuit să fie îndreptată de către actualele corpuri legiuitóre, cari numără în sinul lor mai mulţi profesori, ce erau datori de a trage atenţiunea Reprezentaţiunei asupra unui sistem fórte greşit de concursuri.

——

Din tabloul general al trenurilor si transporturilor militare ruse, efectuat prin Iaşi de la 12 Aprile 1877 şi până la 8 Iulie 1878, extragem cifrele următóre:

1,351 trenuri, cu 261 generali, 6,553 ofiţeri, 401,607 soldaţi; 14,471·96 tone bagagiu militar; 53,884 cai; 5,929 colete bagagiu şi efecte de ambulanţă; 6,013 chesóne; 128 pontóne; 4 plăci turnate de tun; 207 lafete simple; 551 tunuri cu lafete; 107 tunuri fără lafete; 29 vagóne cu projectile, 9 maşini; 5 locomobile; 1,662·2 tone vîrtelnite de tun; 96 bucăţi de tuci de tun; 773 tone obiecte de arlilerie; 164·52 tone de monedă; 60 tone funii de tun; 2 vapóre; 38 boi; 295·86 tone iarbă de tun; 1091·3 tone granate; 1042·2 tone ghiulele; 250 ghiulele deşerte; 41,023·96 tóne muniţiuni; 29,587·7 tone efecte militare; 4 vagóne platforme (trucs).

Din acest tablou resultă că suma totală a transporturilor este de 133,199·69 tone *netto* şi 392,054·01 tone *bruto*.

——

Astăzi, marţi, au sosit un tren sanitar rus de 21 vagóne, încarcat cu bolnavi, care după ce au staţionat puţin, au plecat în Rusia.

VARIETATI

(*Un nou esplorator*). Dupre cum Stanley are monopolul esploraţiunilor în Africa centrală, de asemine americanul, Sir James Gordon Baknet, directorul ţiarului „West-York-Herald", s'au dedat cu trup şi cu suflet în căutarea trecĕtorilor cari duc la polul Nordic.

El au şi făcut până acum doue glorióse espediţiuni în acestaşi scop; dar dacă şi una şi alta au fost mănóse în descoperiri şi în observaţiuni preţioase pentru sciinţa geografică, trebuie să spunem că adiveratul scop al întreprinderei n'au fost ajuns.

Aceste doue dintâie neisbutiri n'au descurajat pe esplorator, şi se vede fără de mirare că el se pregătes-e pentru o noue espediţiune polară. Acest fericit director căruia mainile foloase ale ţiarului seu îi permit de a lua cu navlu corăbii, au cumpĕrat „Pandora" vas inglizesc, care au mai călĕtorit în mările arctice, şi care este specialeminte căpuit pentru astă menire.

„Pandora" au primit în schelele Tamisei o completă restauraţiune; ea este un bastiment nou şi gata de a spinteca apa peste ceva timp.

Un act al Congresului din Statele-Unite l'au autorisat să pórte pavilion american şi au însercinat pe prezident de a numi spre al comânda oficeri din marina federală. In puterea acestui act, „Pandora" va lua numile de „Joana" şi oficianţii sei vor fi aleşi d'intre marinari; cari deja au făcut serviciul în Oceanul Arctic.

Dl. Bennett are intenţiune de a trimite o espediţiune sciinţifică bine equipată şi compusă din învĕţati însercinaţi cu observaţiunele atingĕtóre de astronomie, botanică, zoologie şi meteorologie.

„Pandora" va pleca din portul Havru îndată ce reperaţiunele se vor isprăvi, şi ea se va îndrepta spre San-Francisco. Ea nu va porni în mările arctice de cât după ce se va aproviziona în acest port.

Dl. Bennett presupune, că espediţiunea sa va apuca calea la Nord în luna Iui Iunie 1879.

Espediţiunea va trece prin strîmtoarea de Bering pentru a se îndrepta către pol.

ANUNCIURI.

Seriile obligaţiunilor domeniale.

eşite la sorţi în ţiua de 1 Iulie 1878.

35	959	1718	2864	3597	4595	5502	6276	7123
90	972	1949	2902	3692	4647	5510	6328	7186
108	996	1972	2969	3703	4670	5514	6341	7190
129	1002	2003	2995	3715	4754	5529	6377	7197
131	1006	2020	3012	3760	4846	5543	6465	7205
199	1036	2022	3059	3846	4852	5550	6485	7209
212	1052	2059	3064	3897	4876	5574	6500	7231
233	1055	2081	3082	3901	4893	5589	6541	7239
235	1097	2159	3099	3928	4914	5591	6639	7301
268	1154	2166	2104	3941	49 7	5596	6644	7303
288	1208	2194	3128	4018	4961	5669	6679	7309
313	1210	2250	3137	4023	4965	5699	6680	7319
337	1211	2271	3168	4061	4966	5726	6712	7342
408	1249	2304	3186	4059	4996	5730	6714	7667
451	1292	2329	3218	4118	5105	5771	6737	7399
463	1302	2350	3238	4125	5111	5788	6747	7406
491	1343	2375	3247	4233	5117	5828	6782	7440
499	1362	2448	3261	4266	5132	5843	6797	7447
505	1409	2461	3268	4312	5152	5844	6815	7468
506	1420	2506	3298	4314	5154	5863	6834	7500
597	1441	2513	3316	4341	5156	5880	6837	7523
604	1473	2669	3340	4342	5171	5946	6844	7541
615	1482	2672	3365	4384	5204	5963	6852	7567
617	1523	2707	3375	4417	5217	5985	6860	7653
684	1547	2709	3381	4460	5232	5996	6864	7678
732	1564	2736	3432	4489	5235	6030	6922	7700
766	1579	2742	3523	4512	5263	6062	6982	7710
777	1624	2747	3525	4516	5365	6076	7016	7776
798	1630	2826	3529	4557	5413	6181	7025	7790
905	1703	2842	3570	4565	5466	6218	7066	7795
912	1704	2846	3577	4594	5494	6228	1715	7796

Numĕrul 5156 a eşit de două ori şi remâne a se trage încă un număr pentru a complecta suma de 280 serii.

TIRAGE

Primaria Orasiului Bucuresti.

Numerile obligaţiunilor din împrumutul de 8,000,000 al Oraşului Bucureşti, eşite la sorţi, astăzi 1 Iulie 1878.

451	483	502	540	584	703	904
905	927	974	978	999	1,004	1,092
1,172	1,525	1,637	1,652	1,882	2,020	2,089
2,155	2,282	2,399	2,420	2,428	2,729	3,047
3,201	3,209	3,391	3,418	3,553	3,659	3,699
3,712	3,985	3,997	4,140	4,374	4,455	4,510
4,807	4,933	4,995	5,105	5,188	5,193	5,220
5,456	5,489	5,504	5,587	5,616	5,748	6,003
6,140	6,146	6,151	6,153	6,255	6,279	6,370
6,417	6,504	6,552	6,799	6,840	6,929	6,944
6,951	7,111	7,315	7,329	7,401	7,413	7,500
7,648	7,659	7,720	7,943	7,968	8,138	8,330
8,343	8,359	8,476	8,526	8,642	8,643	8,781

Şeful divisiei Contabilităţi: **I. Em. Petrescu.**

ZAHAR INDIGEN

Din Zeaharina Română de la Sascut

S'a priimit la Magazia Nicolai Ioan, Strada Mare, şi se vinde cu oca: calitatea in dulceaţă este superióră zaharului strein. Asemine a priimit şi Vanili din Franţa, calitate bună.

De vêndare, la legătorul de cărţi Frenkel, strada Bancei, şi la Magazimul Maugsch, strada Lăpuşneanu, Dicţionare franceso-române, în doue volume mari, de Th. Codrescu. Legătura este bine confecţionată.

Subsemnatul, mutându-mĕ în casa D-neĭ Jora, Strada Sft. Theodor, vis-à-vis de Consulatul Grecesc, fac cunoscut că daŭ consultaţiuni în locuinţa mea în tóte ţilele de la 8—12 óre antimeridiane. Totodată fac cunoscut că infailibilul şi de mii de persóne probatul medicament pentru durere de măsele, compus de mine, nu se mai vinde nici aplică în farmacia asociaţilor la „Stefan cel Mare“ şi nicăire, ci se aplică la domiciliul meŭ de mine însumi, făcênd ştiut că ori de cine se va aplica saŭ vinde este falş.

Dr. C. Bucşenescu.

AVOCATUL STATULUĬ A. BOTEZ s'a mutat strada Lăpuşneanu Casele Mavrody, deasupra cofetăriei M^m^ Alexandru.

Un profesor se oferă a da în cursul verei *Lectiuni* din obiectele de Liceu şi de scólele primare, şi in limba francesă, germană, &.

Adresa la Administraţia acestei foĭ.

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya. (8—6).

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№ 154. Joi 13 Iulie, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul sau locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuri și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași, 12 Iulie 1878.

PROTOCOLUL CONGRESULUI DIN BERLIN
relativ la retrocesiunea Basarabiei.

In ședința de la 29 Iunie, congresul, după ce au ascultat discursurile d-lor Delyannis și Rhangabe, s'au ocupat pentru întâia oară de România. Lordul Salisbury deschidênd discuțiunea au cerut de la adunare să decidă dacă delegații români trebuia să fie ascultați de congres. „După ce au ascultat pe delegații unei națiuni care reclamă provinții streine, zise lordul Salisbury, congresul s'ar arata echitabil ascultând pe reprezentanții unei țeri care cere să păstreze pământuri ce sunt ale sale proprii. „Prezidentul congresului era de părere că delegații români nu trebuiau să fie ascultați: „Admisiunea Grecilor, zise principele Bismarck, n'au avut nici-un inconvenient, pentru că cererile lor, ori-care ar fi fost resultatul, nu puteau să exercite o inriurire foarte considerabilă asupra sfirșitului deliberațiilor congresului, in timp ce greutățile misiunei pacifice ale inaltei adunări riscă de a spori dacă se vor introduce Românii, ale cărora reclamări cunoscute de mai inainte nu par de natură de a inlesni buna înțelegere."

Comtele Corti, d. Waddington și comtele Andrassy sprijinind moțiunea lordului Salisbury, principele Gorciacoff au declarat că nu voesce să voteze contra admisiunei Românilor, dar că el crede că prezența lor in congres este de natură de a provoca vii desbateri. Comtele Șuvaloff au vorbit in același sens: „Observațiile delegaților români, zise el, nu pot de cât să mărească dificultățile discuțiunei, căci Rusia de sigur nu se va lasa să fie acuzată fără să se apere. Cu tóte acestea, dacă majoritatea congresului se rostesce pentru admisiune, plenipotențiarii ruși nu ar putea fi singuri cari să voească indepărtarea unor contrazicători, și ei nu se opun la propunerea lordului Salisbury." Plenipotențiarii otomani ne rîdicând nici-o obiecțiune și principele Bismarck consimțind a-și subordona votul la acela al puterilor special interesate, admisiunea Românilor au fost hotărită fără alte desbateri, și prezidentul au anunțat că li va invita să se infățoșeze in ședința viitoare.

Indată după ce s'au luat această deciziune, congresul au inceput examinarea articulelor tractatului de San-Stefano relative la Romania prin desbaterea alineatului intâiu al articului 5, care este ast-feliu conceput:

„Sublima Poartă recunoaște independența României, care-și va dovedi drepturile sale la indemnizare ce se va disbate intre amîndoue părțile.

Prezidentul au intrebat dacă congresul este dispus să mențină fără condițiune principiul pus in acest aliniat sau să-l *subordoneze la acceptarea de către România a remanierilor teritoriale* ce pare că voește să respingă.

Principele de Bismarck au declarat că nu are părere personală asupra acestui punt, dar că dorește să știe dacă reprezentanții puterilor nu privesc ca conexe, cele doue chestiuni a independenței și a schimbărilor teritoriale.

Comtele Corti s'au grăbit de a respunde că el nu crede oportun de a face să atârne independența României de la adeziunea ei la stipulațiile care o privesc.

Această opiniune fiind combătută de comtele Șuvalof, lordul Beaconsfield au pronunțat un lung discurs, din care protocolul dă rezumatul următor:

„Lordul Beaconsfield au vêdut cu cea mai vie părere de rêu stipulațiile articulului 19 din tractatul de San-Stefano relative la retrocesiunea Basarabiei. Mai intâiu această combinație este un amestic in tractatul din 1856, și numai o extremă necesitate ar putea autoriza o schimbare intr'un act atât de solemn; mai mult incă, această necesitate n'au fost nici chiar pusă inainte. In al doilea loc, ar fi in ochii Excelenței sale o gravă eroare de a considera această stipulație ca un simplu schimb de teritorii intre doue state. Articulele 4 și 20 din tractatul de Paris constituesc un angajament intre puterile europeene și Rusia în scopul de a asigura libertatea navigației Dunărei, și Excelența sa nu află nici-o garanție pentru această libertate in tractatul de San-Stefano. In articulul tractatului din 1856, puterile aliate s'au indatorit de a restitui Impăratului Rusiei toate teritoriile ocupate de trupele lor, dar sub condițiunea indicată in art. 20, că o rectificare a fruntariei ruse va avea loc in Basarabia „spre a asigura mai bine libertatea navigației Dunărei."

„Acésta era o indatorire luată față cu Europa. Astăzi cu tóte acestea, guvernul rus își propune de a reține teritoriile restituite, fără să îndeplinéscă condițiile sub cari ele fuseseră restituite. Intâiul plenipotențiar al Angliei chiamă asupra unei situații atît de grave tótă solicitudinea înaltei adunări.

Lordul Beaconsfield deplînge acéstă ingerență în tractatul de Paris și protestă contra ei fără a ave să se preocupe de a ști dacă schimbul de care e vorba este sau nu sancționat de posesorul actual. Ceilalți semnatari ai tractatului de Paris declinând ori-ce intervenție în această afacere, primul plenipotențiar al marei-Britanii nu ar pute consilia pe guvernul reginei de a întrebuința forța pentru mânținerea stipulațiilor acestui tractat: dar el protestă contra acestei schimbări și aștéptă explicațiile ce colegii sei din Rusia vor fi în măsură de a-i da asupra îndatoririlor ce suveranul lor ar înțelege să iee pentru salvgardarea libertății Dunărei."

Plenipotențiarii ruși au făcut la acest discurs respunsuri, principele Gorciacoff aplicându-se mai cu sama a dovedi că retrocesiunea Basarabiei nu póte exercita nici-o inriurire asupra liberei navigații pe Dunărea și declarând, în concluziunea discursului seu, că guvernul seu nu ar pute să dee înapoi în acéstă chestiune. Respunsul comtelui Șuvalof au fost mai inciziv. Eată cum rezumă protocolul o parte din acest respuns:

„Chestiunea Basarabiei putea fi privită de Rusia ca o chestiune de ambițiune și de interes, sau ca o chestiune de onóre, și pentru acésta ea nu cere înapoi părțile teritoriului a căruia posesiune ar fi putut constitui o amenințare, sau cel puțin o ingerență în libera navigațiune a fluviului. In fine ea oferă în schimb României un teritoriu mai întins cucerit cu prețul sîngelui seu, și cari trebue să fie considerat ca o bună priză. Comtele Șuvalof are convingerea că România nu pierde în acest schimb. Cît despre principiul integrității si al independenței României, Excelența Sa crede ca și lordul Beaconsfield, că asemine principii nu trebue să fie numai exprimate prin cuvinte, dar că ele trebue să fie o realitate. Dar România nu s'ar pute salvgarda în realitate independența și integritatea sa întru cît ar persista de a trăi din spoliile unui mare imperiu care se crede în drept de a revindeca o fășie din vechiul seu teritoriu. Comtele Șuvalof este ferm convins că România însăși, ca tótă Europa este interesată ca acéstă chestiune să fie deslegată în sensul aspirațiilor legitime ale Rusiei."

Discursul principelui Bismarck este curios;

„Alteța sa declară că, în privința necesității de a asigura libera navigație pe Dunărea, el impărtășesce complet ideile d-lui prim reprezentant al Angliei, dar el nu vede conexitate între libertatea Dunărei și retrocesiunea Basarabiei. El se asociéză, întru cît privesce Basarabia cu opiniunea plenipotențiarilor ruși, punêndu-se nu atîta din puntul de vedere al intereselor Rusiei, pe cît din acela al păcei durabile a Europei. Alteța Sa Serenisimă crede în faptă, că tractatul de Paris ar fi fost mai solid dacă s'ar fi inlăturat acéstă chestiune de amor propriu, acéstă micșurare de teritoriu care, de altmintrea, nu atingea întru nimica forța nui așa de mare imperiu. Principele de Bismarck crede că opera congresului ar fi incomplectă, dacă inalta adunare ar lasa să subsiste o dispoziție de care s'ar lega in viitor o amintire penibilă pentru națiunea rusă, in vreme ce interesele României nu par a fi contrarie schimbului propus. El se teme ca nu congresul, refuzând de a satisface simțimîntul istoric al Rusiei, să micșureze șansele operei sale. Prezidentul crede, apoi, că ar fi mai bine să se amâe desbaterea până în momentul in care vor fi ascultați reprezentanții români."

Luni, la 1 Iulie, d-nii Kogălniceanu și Brătianu au fost introduși. După cerirea prezidentului, d. Kogălniceanu au luat cuvîntul, și el după ce au mulțumit congresului pentru că au bine-voit a admite pe reprezentanții României, au dat citire memorandului in care sunt cuprinse reclamările României, reclamările sale.

După aceasta protocolul reproduce discursul d-lui Brătianu.

După retragerea reprezentanților României, congresul au inceput din nou disbaterea asupra independenței României. D. Waddington au luat cuvêntul spre a declara că plenipotențiarii Franciei, credincioși principiilor care-i inspiraseră până atunci, cer de la congres ca să pună la independența română aceleași condiții ca și la independența serbă.

„Excelența Sa, zice protocolul, nu-și ascunde dificultățile locale care există in România ; dar, după ce au examinat cu maturitate argumentele ce se pot aduce intr'un feliu și intr'altul, plenipotențiarii Franciei au judecat mai bine să nu se depărteze de la marea regulă a egalității drepturilor și a libertății culturilor. Este, de altă parte, greu că guvernul român respinge, pe teritoriul seu principiul admis in Turcia pentru proprii sei supuși. Excelența Sa crede că nu este de ezitat că, România cerênd de a intra in marea familie europeană, trebue să primească sarcinele și chiar desavantagiile situației al căreia beneficiu reclamă, și că nu se va afla mult timp o ocaziune atât de solemnă și decizivă, spre a intări din nou principiile cari fac onoarea și siguranța națiunilor civilizate. Cât despre dificultățile locale, d. prim-plenipotențiar al Franciei socoate că ele vor fi mai ușor invinse când vor fi recunoscute in România aceste principii, și că rasa evreească va ști că n'are să aștepte nimica de cât de la propriile sale silinți și de la solidaritatea intereselor sale cu acelea ale populației indigene.“

Toți plenipotențiarii s'au unit fără desbatere cu propunerea d-lui Waddington. Comtele Șuvalof adaose că adesiunea Rusiei este subordonată la acceptarea de către România a retrocesiunei reclamată de guvernul rus.

D. Waddington, fără să facă o propunere formală in această privință, au declarat că dorește să se adreseze la spiritul de echitate și de bună-voințe al guvernului rus :

„Dând satisfacere României, zise el, plenipotențiarii Rusiei ar aduce o mare ușurare la preocupările de conștiință ale mai multor dintre colegii lor. Cuvintele rostite ieri de principele de Bismarck au indicat fără îndoélă interesul ce este, pentru succesul operei congresului, ca schimbul de care e vorba să se facă răpede și intr'un mod definitiv : este oportun intr'adevăr, de a nu prelungi o stare de lucruri care pune în joc amorul propriu al unui mare imperiu ; dar dacă acesta e simțimintul plenipotențiarilor francezi, ei consideră totodată că Românii au fost tractați cu asprime, și că compenzația ce li se ofere nu e îndestulătóre. De la intrunirea congresului, Francia au consiliat totdéuna pe România ca să primească retrocesiunea Basarabiei ; dar d. Waddington crede că trebue să facă, în numele guvernului seu, un apel la simțimentele equitabile ale Rusiei, și exprimă dorința ca să se acórde principatului o întindere de teritoriu la sudul Dobrogei care ar cuprinde Silistria și Mangalia.“

Comtele Andrassy și comtele Corti au pronunțat cite-va cuvinte în sprijinul propunerei d-lui Waddington. Cit despre Engleji, ei n'au luat nici-o parte la disbatere și, înaintea resistenței Rușilor, au fost cu neputință plenipotențiarilor Franciei ca să dobîndéscă incorporarea Silistrei cu România. Congresul au sfîrșit totuși prin a se înțelege asupra moțiunei următóre propuse de comtele Șuvalof : Considerand prezența elementelor române, plenipotențiarii Rusi consimt de a prelungi fruntaria României de alungul Dunărei de la Rasova până în direcțiunea Silistrei. Puntul fruntariei la Marea-Négră nu va trebui să trécă mai de parte de Mangalia.“

O nouă campanie rusă în Azia centrală.

In luna lui Maiu, pe când resboiul părea neînlăturabil și apropiat, generalul Caufman, guvernorul Turkestanului, priimi din St. Petersburg instrucțiuni confidențiale. I se prescria să formeze fără întîrziere un corp de operație care, împărțit în trei detașamente, se pregătia să intre în campanie cît se va pute mai curînd. Pe atunci, principalele ziare ruse, cari aveau óre-cari cunoștințe de aceste ordine, își împleau colónele lor cu lungi disbateri asupra șanselor unei expediții în Indii. Dar nici-odată nu-i fum fără foc, și presa rusă știa că se organiza ceva în Azia centrală.

Vălul care acoperia măsurile militare, a cărora executare era încredințată generalului Kaufmann, este astă-di ridicat și lumina este făcută.

Intr'adevĕr, ziarele rusești, publică textul unei ordine de di, adresată de acest general trupelor din circumscripția sa, și care cuprinde expunerea sumarie a dispozițiilor strategice, a cărora urgență îi fusese semnificată de ministrul de resboiu.

Acest document, este datat de mai bine de o lună de dile în urmă ; ar fi prin urmare, puțin de dis asupra-i, dacă trupele concentrate de Rusia la fruntariile Turkestanului ar fi să se risipească și să se întórcă în cantonamentele lor ordinare. Insă lucrurile nu sunt ast-feliu. Operațiunile prescrise, au primit un început de executare, și totul face să se creadă, că în acest moment chiar, Rușii se află în marș, nu într'adevĕr spre a năvăli în India engleză, ci spre a ocupa un teritoriu care-i va apropia mult de acéstă regiune.

Dacă s'ar fi cunoscut mai d'inainte cuprinsul exact al ordinilor transmise de generalul Kaufmann, s'ar fi putut cruța multe discursuri inutile asupra pretinsei expediții din Indii, care după socotința unora ar fi fost hotărită ; nici-odată, într'adevĕr, nu s'ar fi aflat în lume un șef de armată destul de nebun care să mérgă de la Tușkent spre Peșavar, care să se măgulésca cu ideea că va cuceri un imperiu imens, admirabil aparat, cu niște forțe militare fórte mici.

Dar aceste forțe nelndestulătóre pentru o asemine intreprindere sunt prea de ajuns pentru un alt scop, pentru ocuparea unor noue teritorii aziatice.

Și în ce moment Europa este informată de niște mișcări, pe cari mult timp nu le-ar fi putut cunósce dacă guvernul rus ar fi crezut cu cale de a i-le ascunde ? Chiar în momentul în care, de o parte, tractatul de Berlin asigură provizoriu pacea, în care de alta, ocuparea Ciprului de către Engleji, dă Rușilor libertatea de acțiune în Azia centrală. Lordul Beaconsfield s'au gândit să subscrie o convenție defensivă cu Sultanul ; au uitat însă să subscrie asemine convenții cu micii suverani, ale cărora state neatîrnate, despart posesiunile britanice din Indii de imperiul Țarilor.

De bună samă, Rusia au știut ce însemnătate aveau proiectele lordului Beaconsfield, și ea s'au pus în minte, fără să combată aceste planuri, ceea ce ar fi provocat un resboiu imediat, să execute în liniște propriile sale planuri.

O privire aruncată pe hartă, și examinul cel mai răpede al ordinului de di al generalului Kaufmann, probéză că noua campanie a Rușilor nu póte ave de cât un scop : ocuparea Buharei și cucerirea basenului superior al Amur-Dariei, vechiul Oxus, până la pólele trecĕtorilor cari duc în Afganistan prin catena Indu-Kușului. Corpul principal al armatei de operațiune care formézĕ centrul, s'au concentrat la Smarcanda ; el trebuia să mérgă asupra Djamului, un post fortificat rus pus la fruntaria Buharei, și de acolo să plece înainte pe calea ce i se va indica. Un detasament pus la aripa stîngă care au plecat de la Margueliau, în districtul de curênd anexat al Ferganei (vechiul Khokond), avea să străbată prin Vuadil peste catena Alai-Dagului, și să pătrundă prin valea Kizil-Suului în basinul Amur-Dariei, pe al căriia curs trebue să se scobóre. Aripa dreaptă pornind despre Khiva, avea ca punct de plecare fortul Petro-Alexandrowsk, și trebuia să sue în sus pe fluviu până la Ciardjul ; de acolo pléca un drum direct care duce la Buhara. Aceste trei mișcări concentrice au evident de obiect capitala emirului din Buhara. O asemine expediție se putea face cu mijlóce restrinse : corpul din centru nu numĕră mai mult de 12 batalióne susținute de cazaci și de artilerie ; cele două aripi sunt mult mai slabe.

Instrucțiile generalului Kaufmann fuseseră redactate la 25 Aprilie, și, după câte-va dile, presa rusă, primind cuvêntul de ordine, începea să întrețină pe lectorii sei de o campanie în Azia centrală. Aceste instrucții fură duse la Tașkend de generalul Stotietof. Guvernorul luă îndată dispozițiile sale. Ordinea sa de di are data de 26 Mai, dar n'au fost inserată de cât mai tîrziu în „Gazeta oficială a Turkestanului“, prin care au ajuns în Europa. Guvernul rus putuse calcula cu preciziune momentul divulgărei. La 3 Iunie, municipalitatea de Tașkend, vota fondurile necesare pentru închirierea a unui număr de harabale destinate pentru transporturile oștirei. După acésta, apărură nouele ordine de di, cari organizau corpul intendenței și enumerau prescripțiile igienice după cari aveau să se conformeze trupele. Ele trebuia să iee uniforme noue și două pĕrechi de cisme ; li se dedea suplimente de porțiuni de hrană ; rachiul era interzis, dar se adăogiau porțiunile de ceaiŭ. La 11 Iunie, după o revistă generală a trupelor, trecută la Tașkent, artileria și geniul au părăsit orașul acesta.

După două dile, s'au pus în marș cavaleria și artileria. In diua de 23, pleca și cuartierul general.

STIRI DIVERSE.

Depeșele primite de guvernul francez din Noua-Caledonie confirmă că insurecțiunea este înăbușită și că indigenii numiți Conaci sînt urmăriți în munți ; aceste depeși nu zic nimica despre originea acestei

mișcări a indigenilor; se póte însă crede ca ea este o surprindere de acelea de cari se află mai multe exemple în istoria colonizărei. Mai multe revolte de aceste sîngeróse s'au întîmplat în coloniile franceze din Africa și Oceania; Englezii au avut de a înăduși asemine revolte în Terra-Nova și în Zelanda-Nouă; cauza este totdéuna aceeași: indigenii nu pot ușor uita că sînt adevarații proprietari ai unui pămînt, în care Europeii au venit să se așeze și pe care puțin cîte puțin îl iau în stăpînire.

Ei se plécă la început înaintea puterei; dar în urmă încetul cu încetul cresce dorința resbunărei dimpreună cu ideea jafului; atunci insurecțiunea se organisează în secretul cel mai absolut; capul dă semnalul cînd crede pe Europei plini de încredere, și pretutindene măcelurile au loc în momentul în care colonii se cred în completă siguranță.

La Bulupari, unde s'au întîmplat măcelul, Francezii ocupă laturile pe cari locuiau triburile podișorilor înalte; cea mai mare parte de Canaci, de și s'au supus și au primit compenzațiile ce li s'au oferit, s'au îndepartat de Europei, spre a trăi în munți unde ș'au construit nouăle lor colibi. Măcelul s'au întîmplat pe la zece óre sara. Se presupune că Canacii s'au scoborit din munți pe cînd au înserat, și că s'au împrăștiat prin pădurile din împrejurimile coloniei Bulupari. Apoi, la semnalul ce au dat șeful tribului Mu, ei s'au aruncat fără să strige asupra coloniei.

Nu se crede că transportații liberați ar fi luat vre-o parte la acéstă mișcare; căci liberații sînt Europei și ca atare sînt priviți de Canaci ca dușmani.

Insula Pinilor n'au avut cúnoștință de mișcare; peninsula Ducos asemine n'au știut de cît după ce guvernorul au ajuns să fie stăpîn peste rescólă.

— „Jurnalul oficial“ publică trei ucaze imperiale, cu data de 20 Iulie: 1) prin care Țarul primește dimisiunea, pentru cauză de bólă, a d-lui Reutern, din funcțiunea de ministru de finanțe, 2) prin care numește în locu-i pe d. Greiz, 3) prin care Secretarul de stat, d. Salsky este numit în locul d-lui Greiz, controlor general al imperiului.

— Se telegrafiéză din Maiența, 18 Iulie, „Gazetei de Frankfurt“:

O întrunire de socialiști, la care au asistat 1500—2000 persóne s'au ținut astăzi aici. D-l Liebknecht au vorbit în timp de o óră și jumetate despre disolțiunea Parlamentului și despre tendințele socialismului. Ordinea n'au fost turburată.“

DIN LOCALITATE.

Aflăm că vagónele rusești, cumparate în timpul resboiului de anteprenorul rus Palio:ov, și cari au staționat pe liniile române, acum au început a se retrage înaipoi in Rusia, unele pe calea Varsovia, éră altele în număr de 1000 pe linia Ungheni.

Aceste din urmă se concentréză la staținea Unghenii rusesci, unde au depozitul lor.

Pe fie-care zi se véd circulând trenuri compuse din cîte 40, și mai multe chiar, de asemine vagóne.

— —

Trenul sanitar rus, sosit ieri din jos la staținea Iași, n'au plecat în Rusia, pre cum am anunțat, ci s'au oprit la staținea în urma unei noue dispoziții.

Insertiuni si reclame.

Piatra, 11 Iulie. 1878.

Domnule Redactor.

Anexatul respuns la adresa d-lui Redactor al ziarului „Pressa“ ce i s'au comunicat a-l publica, în interesul adevĕrului, am onóre a vĕ ruga să bine-voiți a-l face să se publice și în ziarul d-vóstre „Stéua Românieĭ“.

Priimiți, vĕ rog, d-le Redactor, încredințarea osebitei mele considerațiuni.

Nicolae Gridov.

Peatra, 9 Iulie, 1878.

Domnule Redactor.

Ziarul „Pressa“, organul D-vóstre, bine-voind a fi la dispositie cu cele publicate ieri în foaea No. 149, în contul alegerei mele de Senator al colegiului I-iu de județul Neamț, au făcut D-le, să am neplăcuta îndrăsneală a vĕ împovora cu respectuósele mele rugămînți, pentru publicarea acestor rânduri ce am onóre a vĕ adresa în interesul adevĕrului.

Nu vĕ sunt abonat. Cetescu însă într'una ziarul D-vóstre „Pressa“. Am vĕdut ḑi cu ḑi, că multe din nefundatele informațiuni vĕ servesc rĕu cauza.

Toți știu, d-le Redactore, că publicul reclamă a cunóște adevĕrul, a avea lumină, nu întuneric.

Im veți permite, d-le Redactore, încredințarea, cum că nu este exact, că eu am luat în Guvernul actual, arenda unei moșii cu 16,000 franci; că am mijlocit apoi a nu să confirma, și în urmă am contractat'o numai cu 12,000 franci.

Declar d-le Redactore, că mĕ oblig a plăti o premie de ḑece-mii franci în profitul soldaților răniți, dacă Redacțiunea Dv. va bine-voi a proba afirmarea ei, fie acésta în Guvernul actual, fie în alte Guverne, sau să probeze macar, că eu am luat în guvernul actual vre-o moșie în arendă.

Nu sunt capabil, d-le Redactor, a face treburi ne-cinstite.

D'intre onorabilii Dv. amici, cari au avut ocaziunea a se încredința, că dacă am fost deputat și senator în mai multe rânduri, am votat totdea-una unde mi-a dictat rezonul, nu ura, sau afecțiunea partidilor.

Nu este exact, d-le Redactor, că candidatura mea au avut concursul Guvernului. Cunósce tot județul, că fostul prefect Adamescu, de cum s'au publicat colegiul vacant, au lucrat într'una pe față puind totul în mișcare, pentru a servi pe dl. cavaler Simionovici, alegêndu-l Senator, cum se ḑice. Numitul prefect, credea că, fiind în colegiu, trei sau patru proprietari armeni, connaționaliști cu d. cavaler Simionovici, va pute isbuti.

Nu este exact, d-le Redactor, că primariul urbei Peatra, dl. deputat Isăcescu, au fost membru în biuroul definitiv, căci bine-voind a vĕ aminti, nici pute fi, de óre-ce, reformarea făcută legei electorale, au suprimat a se mai alege în biourile definitive funcționari salariați.

Mai resultă, d-le Redactor, chiar din articolul „Pressei“ în chestiune, de a nu fi exact, că șeptespre-ḑece alegĕtori, au rugat pe dl. cavaler Simionovici, a primi să-l alégă senator, căci, dacă ar fi fost ast-feliu, atunci, ceea ce vĕ rog a observa și d-vóstră, în interesul adevĕrului, d. cavaler Simionovici, ar fi trebuit să aibă nesmintit, acele șapte-spre-ḑece voturi, pe când au avut numai zece pe care le afirmă și articolul d-vóstre de fond.

Iată acum, d-le Redactore, și adevarul despre rezultatul scrutinului.

Președintele biuroului, d. deputat Nanu, după cetirea biletelor au arătat pe dată tuturora, că două bilete, cu numele d-lui Simionovici, fiind cu semne le-au anulat.

Apoi pentru că unii din domnii alegĕtori a voit a zice, că ar fi cu semne și două bilete cu numele meu, biuroul declarând prin procesul verbal, că majoritatea voturilor este esprimată pentru mine, a trimes acele bilete să fie vĕḑute și de Senat.

Cum dar între cele lalte s'au putut ḑice și că biuroul a fost părtinitor?

Acum după espunerea faptelor cum s'au pitrecut și cum sînt, un altul în locul meu ar zice d-le Redactor, că articolele de fond a distinsului d-vóstre organ se fie fondat pe informațiuni sigure, caci altmintrelea ori cum ar fi i se atinge încrederea.

Repet, domnule Redactor, respectoasele mele rugămînți, cu care am onóre a fi la dispoziținea d-vóstre.

Nicolae Gridov.

ANUNCIURI.

Seriile obligaţiunilor domeniale.

eşite la sorţi în ḑiua de 1 Iulie 1878.

35	959	1718	2864	3597	4595	5502	6276	7123
90	972	1949	2902	3692	4647	5510	6328	7186
108	996	1972	2969	3703	4670	5514	6341	7190
129	1002	2003	2995	3715	4754	5529	6377	7197
131	1006	2020	3012	3760	4846	5543	6465	7205
199	1036	2022	3059	3846	4852	5550	6485	7209
212	1052	2059	3064	3897	4876	5574	6500	7231
233	1055	2081	3082	3901	4893	5589	6541	7239
235	1097	2159	3099	3928	4914	5591	6639	7301
268	1154	2166	2104	3941	49 7	5596	6644	7303
288	1208	2194	3128	4018	4961	5669	6679	7309
313	1210	2250	3137	4023	4965	5699	6680	7319
337	1211	2271	3168	4061	4966	5726	6712	7342
408	1249	2304	3186	4069	4996	5730	6714	7667
451	1292	2329	3218	4118	5105	5771	6737	7399
463	1302	2350	3238	4125	5111	5788	6747	7406
491	1343	2375	3247	4233	5117	5828	6782	7440
499	1362	2448	3261	4266	5132	5843	6797	7447
505	1409	2461	3268	4312	5152	5844	6815	7468
506	1420	2506	3298	4314	5154	5863	6834	7500
597	1441	2513	3316	4341	5156	5880	6837	7523
604	1473	2669	3340	4342	5171	5946	6844	7541
615	1482	2672	3365	4384	5204	5963	6852	7567
617	1523	2707	3375	4417	5217	5985	6860	7653
684	1547	2709	3381	4460	5232	5996	6864	7678
732	1564	2736	3432	4489	5235	6030	6922	7700
766	1579	2742	3523	4512	5263	6062	6982	7710
777	1624	2747	3525	4516	5365	6076	7016	7776
798	1630	2826	3529	4557	5413	6181	7025	7790
905	1703	2842	3570	4565	5466	6218	7066	7795
912	1704	2846	3577	4594	5494	6228	1715	7796

Numĕrul 5156 a eşit de două ori şi remâne a se trage încă un număr pentru a complecta suma de 280 serii.

TIRAGE

Primaria Orasiului Bucuresti.

Numerile obligaţiunilor din împrumutul de 8,000,000 al Oraşului Bucureşti, eşite la sorţi, astăzi 1 Iulie 1878.

451	483	502	540	584	703	904
905	927	974	978	999	1,004	1,092
1,172	1,525	1,637	1,652	1,882	2,020	2,089
2,155	2,282	2,399	2,420	2,428	2,729	3,047
3,201	3,209	3,391	3,418	3,553	3,659	3,699
3,712	3,985	3,997	4,140	4,374	4,455	4,510
4,807	4,933	4,995	5,105	5,188	5,193	5,220
5,456	5,489	5,504	5,587	5,616	5,748	6,003
6,140	6,146	6,151	6,153	6,255	6,279	6,370
6,417	6,504	6,552	6,799	6,840	6,929	6,944
6,951	7,111	7,315	7,329	7,401	7,413	7,500
7,648	7,659	7,720	7,943	7,968	8,138	8,330
8,343	8,359	8,476	8,526	8,642	8,643	8,781

Şeful divisiei Contabilităţi: **I. Em. Petrescu.**

ZAHAR INDIGEN

Din Zeaharina Română de la Sascut

S'a priimit la Magazia Nicolai Ioan, Strada Mare, şi se vinde cu oca: calitatea in dulceaţă este superióră zaharului strein. Asemine a priimit şi Vanili din Franţa, calitate bună.

De vêndare, la legătorul de cărţi Frenkel, strada Băncei, şi la Magazinul Maugsch, strada Lăpuşneanu, Dicţionare franceso-române, în doue volume mari, de Th. Codrescu. Legătura este bine confecţionată.

Subsemnatul, mutăndumĕ în casa D-neĭ Jora, Strada Sft. Theodor, vis-à-vis de Consulatul Grecesc, fac cunoscut că daŭ consultaţiuni în locuinţa mea în tóte ḑilele de la 8—12 óre antimeridiane, Totodată fac cunoscut că infailibilul şi de mii de persóne probatul medicament pentru durere de măsele, compus de mine, nu se mai vinde nici aplică în farmacia asociaţilor la „Stefan cel Mare“ şi nicăire, ci se aplică la domiciliul meŭ de mine însumi, făcênd ştiut că ori de cine se va aplica saŭ vinde este falş.

Dr. C. Bueşenescu.

AVOCATUL STATULUĬ A. BOTEZ s'a mutat strada Lăpuşneanu Casele Mavrody, deasupra cofetăriei M^m Alexandru.

Un profesor se oferă a da în cursul verei *Lectiuni* din obiectele de Liceu şi de scólele primare, şi in limba francesă, germană, &.

Adresa la Administraţia acestei foĭ.

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya. (8—7),

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 155. Vineri 14 Iulie, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași, 13 Iulie 1878.

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Anglia.—Critica făcută de lordul Derby tractatului anglo-turcesc au fost un model de dialectică. Fără îndoială, critica este ușóră; faptele sînt grele. Dar cînd lordul Derby au opus îndrăsnelei întreprinzătóre a comtelui Beaconsfield bunul seu simț cel rece și calculator, au aratat că și întrînsul sînt încarnate cîte-va din calitățile cele mai eminente ale englezului; lordul Derby este chiar mai englez de cît adversariul seu. Nimeni n'au putut să arăte cu mai multă putere de cît dînsul nemărginitele inconveniente cari rezultă chiar pentru Anglia din tractatul seu defenziv cu Turcia.

„Vă însărcinați, zise lordul Derby, să asigurați ordinea, liniștea, bună starea, bunul guvern în Turcia aziatică; dar fiind că se aminteșce exemplul Statelor ce protegem în India, uitați că Sultanul va continua de a fi un suveran independent, pe lîngă care sînt acreditați ambasadorii celorlalte puteri. Situația acésta excepțională a Angliei va întreține gelozii, și se va întîmpla că Turcii vor fi negligenți, arbitrari și opresivi; atunci Anglia va fi pusă în următórea dilemă: sau va fi respunzătóre cătră tótă lumea de reua lor administrație, sau ea însuși va recunósce că nu sînt cu putință reformele cu o putere împărțită. Eată-vă impinși pe un povîrniș care duce la o anexiune de fapt, și credeți óre că celelalte puteri nu vor ave nimica de zis?

„Pentru întăia óră, apoi, Anglia va ave o fruntarie deschisă invaziunei. Pentru întăia óră vom ave de a face cu enorma superioritate numerică militară a Rusiei. Noi nu vom mai fi în starea unui stat care póte năvăli fără a pute fi năvălit; Batumul fiind în mânile Rușilor, flota nóstră nu va mai ave nici-un port bun în Marea-Négră unde să-și pótă adăposti flota, și resboiul ce vom face va fi un resboiu continental.

„Cînd am părăsit cabinetul, în ultimele zile ale lui marte, am făcut acésta mai cu samă fiind că se zicea că este necesar de a ne asigura o stațiune navală în partea orientală a Mediteranei, că era de nevoe de a cuprinde și de a ocupa insula Ciprul cu un punct situat pe țermul Siriei, și că trebuia să se ajungă la acésta prin mijlocul unei expediții în Siria, cu trupe timise din India, cu sau fără consimțimîntul Sultanului, de și fără nici o îndoială în acéstă punere la cale însă de a se acorda o deplină compenzație Sultanului pentru pierderile ce ar fi putut suferi. Nu voiu abuza de timpul senioriilor vóstre criticând în amănunțimi punerile la cale hotărîte. Voiu spune numai că conștiința mea nu admite nici din puntul de vedere al justiției, nici din acela al politicei, ca să se debarce trupe în timp de pace pe teritoriul unui suveran amic, fără consimțimîntul acestui suveran. Singura justificare a unei asemene demarșe ar fi necesitatea de a se apara, și nici o necesitate de acest gen nu exista si nu putea fi pusă înainte. Fără îndoélă acéstă mișcare ar fi fost urmată de o contra mișcare a oștirei rusești, care ar fi intrat în Constantinopole.

STIRI DIVERSE.

Din Viena se scrie, cu data de 18 Iulie:

„Articulul 24 al tractatului de Berlin dispune că, in cas cănd înțelegerea relativă la o rectificare de fruntarii, prevăḑută prin protocolul 13, intre Sublima Poartă și regatul Greciei, nu ar putea fi realizată, puterile se declară gata de a oferi bunele lor oficii celor doue puteri otomană și greacă.“ După ultimele știri cari ni sosesc din Atena și Constantinopole, nu am întărzia de a simți necesitatea să aplicăm acest paragraf al instrumentului de abia subscris. Sublima Poartă, intr'adevăr, refuză de a primi altă mărire a Greciei de cît acea cuprinsă dincolo de o linie curbă plecănd de la Volo și terminându-se la Arta și cuprinzind districtele Larissa și Prevesa. In cas cănd Elenii ar persista in aspirațiile ce manifestează și astăzi pe față; gaziul Osman-pașa va fi insercinat, luănd comanda in Tesalia, să respingă cu armele toate incercările Elenilor asupra acestei provinții.

„In ceea ce privește insula Creta, unde un armistițiu datorit intervențiunei consulului englez ar fi pus capăt alaltăeri vărsărei de sînge, Sublima Poartă cere să aplice regulamentul organic din 1868, reclamat pentru această insulă de art. 23 al tractatului de Berlin; totuși se pare că ea voește să facă să atirne această rezoluțiune de la atitudinea ce vor avea Grecii față cu dînsa în viitor și in alte locuri.“

— „Le Temps“ declară cu totul ne exactă știrea dată de „La France“ in privința convocărei camerelor franceze pentru un termin scurt pentru notificarea tractatului de Berlin.

Intr'adevăr, după art. 8 al legei constituționale din 16 Iulie 1875, prezidentul Republicei, éră nu camerele negoțiază și ratifică tractatele cari nu sunt tractate de pace, de comerț sau de acelea ce angajază finanțele Franciei sau drepturile francezilor in streinătate. Și tractatul de Berlin nu este pentru Francia din categoria acestora.

— O depeșă din Berlin anunță, că guvernul rus își propune de a instala agenți diplomatici in diverse puncte ale Turciei aziatice spre a veghia asupra intereselor rusesci.

— Guvernul rus, zice aceeași depeșă, își dă silințe se asigure construcțiunea grabnică a liniei ferate proiectate de la Orenberg in Azia centrală, a căreia intindere va fi de 1,481 chilometri. Fondurile necesare se vor procura printr'un imprumut.

— După o scrisoare adresată din Croația, cu data de 16, „Gazetei Germaniei de Nord,“ de către un corespondent care dă samă despre pregătirile făcute de trupele austriace destinate se ocupe Bosnia, ceea ce surprinde in atitudinea acestor trupe, este lipsa completă de entuziasm. Disciplina interzice ofițerilor ca și soldaților de a manifesta nemulțumire, dar infățoșarea lor cea groasă, foarte preocupată, zice indestul. Trupele par convinse că vor avea să suporteze aproape toate mizeriile și toate ostenelele unui resboiu fără să aibă onorurile și gloria.

— Cetim in „Le Temps:“

In privința ocupărei viitoare a Bosniei și

a Herţegovinei de către Austriaci spre a se pute cineva orienta in mijlocul informărilor contradicătoare ale ziarelor şi telegrafului, este necesar de a-şi aminti, de-o parte starea diplomatică a chestiunei, de alta, interesele opuse ale diverselor populaţii din aceste provinţii. Punênd semnătura sa la tractatul de Berlin, Poarta otomană au consimţit: 1-iu la ocuparea şi administrarea ambelor provinţii de către Austro-Ungaria; al 2-lea mai spre sud, la ocuparea militară, fără drept de administrare, a teritorului ce se intinde până la Mitroviţa: această ocupare fiind stipulată pe un timp nehotărît.

„Resistenţa Turciei, de care s'au vorbit de atâtea ori, este deci absolut inadmisibilă. Poarta otomană poate cel mult incerca să obţină de la curtea de Viena garanţii ce nu-i dă tractatul de Berlin, Până acum nu se vede a le fi obţinut. Prin urmare resistenţa nu poate veni de cât din partea populaţiei. Dar, in Bosnia şi Herţegovina, minoritatea catolică doreşte cu ardoare dominaţia austriacă. Musulmanii ar voi, intr'adevăr, să se împotriveas ă; dar, fiind părăsiţi de Sultan, ei trebue să vadă că au puţine şanse, şi este mai mult de cât neprobabil că se vor lăsa a fi ademiniţi de proclamaţiile puse in circulaţie, cari-i invită de a se rescula spre a fi anexaţi la Serbia. In aceste proclamări, în limba serbă, li se amintesce că sunt de rasă slavă şi sunt îndemnaţi să se armeze contra ocupaţiunei catolice.“ Poate că aceşti musulmani vor şi face oare-care resistenţă izolată. Creştinii indigeni, care se ţin de biserica greacă ortodoxă sunt cu totul ostili ocupaţiei austriace, şi aceştia ar voi să se unească cu coreligionarii lor, din Serbia. Guvernul austro-maghiar cunoaşte această ostilitate. De aceea nici nu va intra in Bosnia şi Herţegovina de cât cu forţe destul de împunătoare spre a descuragia ori-ce resistenţă.“

— Se telegrafiază din Viena „Lloydului din Pesta“, că ambasadorul Italiei, chiamat la Roma, au mers, înainte de a pleca, să găsească pe comtele Andrassy şi i-au spus că nu cunósce motivul pentru care este chiamat, dar, că el crede că trebue să asigure pe ministrul austriac, că va face tot ce-i va sta prin putinţă ca să risipéscă neînţelegerile d'intre Italia şi Austria, dacă s'ar produce cum-va asemine neînţelegeri, şi spre a mănţine politica italiană în calea în care s'au aflat până acum. Ambasadorul italian au adaos, că speră cu fermitate că guvernul austriac îl va sprijini în acéstă operă.

Comtele Andrassy, îi respunse, că au făcut din parte-i tot ce i-au stat prin putinţă spre a mănţine bunele relaţii între ambele ţări, şi că primesce cu recunoşcinţă o cooperare care asigură continuarea raporturilor la cari Austria au pus în tóte timpurile o mare însemnătate.

— O depeşă din Viena, adresată ziarului „Daily Telegraph“, zice că Mehemet-Ali, cunoscêndu aversiunea ce are împaratul Austriei pentru varsarea de sînge, continuă de a se opune la ocuparea Bosniei şi a Herţegovinei, ocupare care, cu tóte acestea, trebue să se îndeplinéscă cel mai tîrziu la 28 Iulie.

Scupcina serbă au votat locuinţe, pensiuni şi ajutóre invalidilor şi familiilor soldaţilor morţi în ulimul resboiu.

— In ziua de 20 Iulie au sosit la Niş, douezeci şi şese de tunuri luate de la Turci în ultima campanie. Aceste trofee au fost depuse la arsenal în prezenţa principelui, a ministrilor şi a deputaţilor.

— Autorităţile turceşti din Bosnia, Herţegovina şi Serbia-veche 'şi dau tóte silinţele ca să facă să înţelégă pe musulmani şi pe creştini că ocuparea austriacă are un caracter pacific. Aceste declărări au liniştit pe cele doue provinţii dintâi; dar în Serbia-veche este multă excitare, şi bande armate de Arnăuţi musulmani şi de emigraţi creştini se formézá răpede, cu tóte silinţele guvernului serb şi ale celui otoman.

— Consulul englez din Trebizonda telegrafiéză că Rusii înaintéză asupra Batumului, şi că un corp de 8,000 de Lazi, după ce au desfăşurat drapelul englez, se concentréză înaintea oraşului spre a se opune Rusilor.

— „Times“ publică următórea telegramă:

„Fiul cel mai mare al principelui Carageorgevici au făcut o nouă încercare spre a rescula ţara în favórea sa. La 15, el au trecut Dunărea pe lîngă Drencova, pe ţermul serb, însoţit de opt servitori armaţi şi stravestiţi în ţerani. Autorităţile maghiare de la fruntarie fuseseră prevenite de guvernul serb, şi se aflau de pîndă, aşa că pretendentul au fost imediat recunoscut, prins dimpreună cu tovarişii sei, şi dus la Orşova.

„După declarările guvernului serbesc, principele Carageorgevici s'au încercat să rescóle ţara serbéscă de-a-lungul Dunărei, dar n'au isbutit de fel.

„Fiind că tentativa acésta este cuprinsă în categoria delictelor politice, şi fiind că nu există tractat de extradiţie cu Serbia, nu póte fi vorba de a-l trada guvernului ţerei sale. Guvernul maghiar are intenţia de a face cu principele Carageorgevici ceea ce au făcut cu insurgenţii din Bosnia şi Herţegovina cari au fost aruncaţi pe teritoriul austriac, şi a-l trimite sub escortă în casa parinţéscă. Guvernul serbesc este liber de a intenta contra lui o acţiune înaintea tribunalelor ungureşci.

—Se comunică din Harnaca: „O proclamare au fost cetită locuitorilor din insula Cipru; acéstă proclamare promite reforme în scopul de a îmbunătăţi agricultura şi comerţul.

—Din Constantinopole se anunţă că Rusii au ocupat Şumla la 22 Iulie.

—O depeşă din Paris vestesce că mareşalul de Mac-Mahon au subscris tractatul de Berlin. Schimbul ratificărilor cu celelalte state va ave loc în curînd.

—Comtele Corti ar fi hotărît, după o depeşă din Roma, să dimisioneze. Comtele Robilant ar fi sortit a'l înlocui.

DIN ŢARĂ.

„Orientul“ află că construcţia liniei Ploiesci-Predeal ar fi fost concesă d-lui Guilloux.

Acelaşi ziar spune că restituirea Basarabiei la Rusia va ave loc pe la jumatatea lunei lui August, că personalul administrativ ar fi şi numit şi că ar fi şi sosit în Bolgrad cîţi-va funcţionari ruşi.

DIN LOCALITATE.

Aflăm că Epitropia Spitalelor sfîntului Spiridon, spre a face un început de punere în aplicaţie a tractatului de Berlin în privinţa completei egalităţi a Evreilor, au luat deciziunea de a pune în disponibilitate pe d. Dr. Tausig, din funcţiunea de medic al spitalului de alienaţi de la Golia.

D. Dr. Tausig, de altmintrea s'au distins totdéuna ca unul dintre corifeii cei mai ardenţi ai ideei emancipărei Jidovilor din Romania. D. sa chiar au pledat cauza coreligionarilor sei, ca delegat al „Alianţei israelite din Iaşi“ înaintea membrilor congresului din Berlin, şi au susţinut celebrul memoriu în care Evreii defaimă România, zicênd că ei în acéstă ţară sînt jăfuiţi, pradaţi, ucişi, înlăturaţi de la ori-ce funcţiune şi împiedecaţi în liberul exerciţiu al cultului seu.

D. Dr. Tausig culege, cum se vede, ceea ce au samanat . . .

Aflăm asemine, că d. Dr. Max, suspendat de mai multă vreme din funcţiunea de medic primar al Orfanotrofiei, este acum demisionat definitiv şi înlocuit provizor cu d. Dr. Ursulescu.

Cauza îndepărtărei d-lui Dr. Max ar fi, după cît am aflat, raportul făcut în contra administraţiunei sale, de o anchetă numită încă din anul trecut de Epitropia Sf. Spiridon, raport pe care l'am publicat în colónele fóei nóstre.

VARIETATI

(*Un quiproquo fericit*). — Nu de mult, zice „Le Danube“, un autor din Statele-Unite creâ un ziar într'un oraş însemnat. De la cel dintâiu numer el atacâ fórte tare o casă clandestină de joc de o reputaţie fórte rea. A doua zi, o scrisóre anonimă, provoca pe redactor, ca să înceteze atacurile, dacă vrea să nu capete o chelfănélă. Redactorul respunse imediat, anunţând pe a-doua ḑi un nou articol fulgerător, şi s'au ţinut cu religiozitate.

A doua ḑi, după acéstă publicaţie, pe când ziaristul nostru se afla liniştit în biuroul seu, intră un individ spătos, bărbos şi fioros cu un feliu de măciucă în mână.

— Unde este redactorul en-chef D-le?

— Tocmai acum au eşit, respunse ziaristul, care înţelese, că acest personagiu trebue să fie autorul scrisorei anonime. De voiţi să aşteptaţi puţin, şi să cetiţi ziarele, am să merg să-l chem.

Omul cu măciuca, se puse binişor pe scaun. In acest timp, ziaristul voi să ésă în stradă; dar la uşă, întîlni un alt colos înarmat cu un ciomag înspăimîntător.

Articulul redactorului se vede, că produsese rezultate strălucite.

— Unde este redactorul en-chef? întrebă cu un aer fórte ameninţător noul interlocutor.

— Îl veţi găsi în biuroul redacţiunei, ocupat cu cetirea ziarelor.

Omul cu ciomagul se sue răpede pe scări, şi de la uşa biuroului să răpede ca un furios asupra omului cu ciomag. Amîndoi adversarii îşi administréză lovituri teribile, şi după ce se sdrobesc unul pe altul, se rostogolesc pe scări în jos. Se aflau într'o aşa stare, în cât, poliţmenii n'au avut multă greutate de a-i conduce la oprélă.

[Cataclism]. — La 3 curent, ḑiua, pe la órele 3 p. m., s'a cufundat, în satul Vladnicu, comuna Valea-rea, plasa Zeletinu, judeţul Tecuci, 4 fălci şi 67 prăjini loc, cu 10 case a sătenilor, diferite alte clădiri, liveḑi, etc. Vr'o 6 din case cu clădirile lor, nu se mai cunosc; s'au perdut sub amesţecul pământului. Nici o nenorocire alta. Locuitorii, simţind, cu vr'o trei óre mai nainte, un sgomot şi o mişcare neobicinuită sub pământ, de şi plini de spaimă, totuşi au avut prevederea de s'au retras din timp mai departe, unde totul era în stare normală. Scufundarea cea mai adâncită de la nivelul locului avută mai nainte, e peste 11 stânjeni!

Aceste imprejurări, unii le cred ca efect al ploilor continue, urmate de la un timp; alţii le atribuesc multora isvóre, ce erau în apropiere, din cari parte s'a astupat.

N'a isvorât nici apă, şi nici s'a deschis vr'un crater, ceea ce se aştepta faţă cu vuetul sgomotos şi sguduiturile, ce s'au simţit mai nainte, de şi nu erau obicinuite cu acele ale cutremurelor.

Pagubele pentru locuitori sunt mari. Îmi dau părerea, că guvernul [dacă va fi aflat] ar fi bine să vină în ajutorul lor oferindule, de pe domeniile sale, lemnele trebuitóre pentru noui construcţii, şi acésta cât s'ar putea mai urgent.

(Pressa).

[Tabloul representanţilor de la Congresul din Berlin]. — Se scie, că în tóte evenementele, acei cari spiculă mai mult cu ómenii produşi de acele evenimente sunt mai cu samă fotografii şi autorii de tablouri. Chiar la noi, cu ocasiunea celor din urmă fapte resbelnice, câte tablouri de diferite categorii n'au inundat téra!

Cu ocasiunea Congresului, nici Berlinul nu putea deci să rămâie scutit de inundaţiunea tablourilor şi a fotografie'or. Cîţiva fotografi dederă parţial fotografia membrilor de la Congres. Un altul, ca să lase pe jos pe confraţii sĕi, găsi că ar fi mai bine să facă un tablou, în care să fie toţi membrii Congresului la un loc, ceia ce şi puse în esecutare. Ce-va curios însă, între toţi representanţii puterilor mari nu s'au trecut în tablou nici din ai Greciei, nici din ai Serbiei, nici din ai Muntenegrului, ci numai unul din representanţii României, d. Ión Brătianu.

După publicarea acestui tablou, d. Brătianu se duse la principele Gorciakoff spre a mai stărui în privinţa drepturilor nóstre. Cu acéstă ocasiune cancelarul rusesc, după cum ne spune un ziar berlinez, s'a adresat către d. Brătianu şi a ḑis:

— Eu mĕ mir de stăruinţa d-vóstră asupra păstrării Basarabii. Dar nu vĕ gîndiţi cât serviciu a adus Rusia ţĕrei d-vóstre. Ei îi datoriţi posiţiunea ce aveţi, ei datoriţi onórea că între toţi representanţii Congresului din statele cele mici numai România e represintată prin d-ta!

— Să-mi daţi voe, principe, respunse d. Brătianu, să vĕ spun o anecdotă românéscă care se aplică la cuvintele d-vóstre.

— Ascult cu plăcere.

— Un boer de la noi, a trămis pe un ţigan la un prieten al sĕu în altă moşie cu o traistă plină cu raci şi o scrisóre.

„Ţiganul, pe drum fiindu-i prea cald, s'a oprit supt un stejar, să se mai odihnéscă, a atârnat traista de stejar şi s'a culcat. Când s'a deşteptat, şi a luat traista în mână, n'a mai găsit nici un rac în ea! Fiind un lac aprópe, toţi racii fugiseră în lac.

„Ce se facă ţiganul? Să ducă cel puţin scrisórea. Aşa şi face. Se presintă dar la prietinul stăpânului seu, şi îi dă scrisórea. Acela o citesce şi ajunge la frasa unde se scria că îi trămite două-sute raci.

— Da bine, ţigane, aici se vorbesce de raci?

— Se vorbesce boérule? Care va să ḑică sunt în scrisóre? Apoi bine că sunt acolo, că din traistă s'au dus de mult.

„Aşa şi cu România, termină d-nu Brătianu. Bine că e represintată în tablou, căci drepturile ei s'au dus în lac.

(Telegraful).

(*Duca de Cipru*). — Către N. P. J. se anunţă din Londra, jumătate în glumă, jumătate în serios; lordul Beaconsfield e numit de câte-va ḑile în popor „Duke of Cyprus“, prin care vrea să se arăte mulţumirea ce a provocat în Anglia, politica primului ministru. Gluma provine de acolo, pentru că in Anglia, nu e obiceiu a se da titluri de fantazie, după munţi şi ţĕri. Iar partea seriósă e, că regina, precum se ştie, de câte-va septămâni, vrea să înalţe pe primul ei ministru, la rangul de duce, după întórcerea sa de la congres. Ast-fel Anglia, va avea duci şi lorḑi din seminţia lui Izrail. Lordul Beaconsfield, ce e drept n'are nici un copil, dar rudele sale, credincióse credinţei părinţilor, au mai mulţi. Până acum, izraeliţii cu tótă influenţa ce au, n'au obţinut de cât titlul de baroni. Numai în Portugalia e un conte izraelit.

NOTIŢIE BIBLIOGRAFICA.

Se aduce la cunoşcinţa corpului didactic că s'au pus in tipariu la tipografia „Buciumului Roman“, următórele cărţi de şcóle primare: ***Geografia ţierilor Române*** de Galin, ***Istoria Românilor*** de Hrisoscoleu, ***Elemente de scăintile Naturale*** de Hrisoscoleu, şi ***Catihismoral;*** ear pentru Gimnasii ***Algebra*** de Faur.

ANUNCIURI.

DE VENZARE 3000 FALCI

din mosia

HUDEŞTII—MARI

în districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Căpitan Ión Lăţescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevóiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8--11 óre dimineaţa şi de la 7--8 sara.

Avocat. B. SCULY—LOGOTHETIDES. Iasì.

DE VANDARE 500 FALCI PADURE MARE

de pe mosia HUDESTII-MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Capitan Ión Lăţescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevoiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8--11 óre diminéţa şi de la 7--8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES**. Jaşi.

DE ARENDAT pe 10--15 Anĭ moşia HUDEŞTII--MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietate a D-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în întindere de aprópe 7000 fălcĭ, cu velniţă mare ce póte lucra până la 400 vedre rachiŭ pe zi, avĕnd magazie de rezervă pentru 30,000 vedre, slădărie boltită, unică în ţară, douĕ grajdiurĭ pentru 800 boĭ, móră de foc ce macină 100 merţe pe ḑi, tóte maşinele şi accesoriile velniţeĭ confecţionate de-abia de un an de zile, lucrătóre şi'n cea maĭ perfectă stare. Se dă parchet de pădure anual. Sînt treĭ iazurĭ marĭ cu morĭ, avĕnd căte douĕ şi treĭ petre fie-care, şi care aduc un venitŭ anual de peste 1,000 galbenĭ; asemine maĭ multe crîşme, acăror venit se urcă peste 1,000 galbenĭ. Hambare, coşere, standóle, douĕ case marĭ, maĭ multe case micĭ, şi o mulţime de alte acarete trebuitóre la exploatarea uneĭ asemine moşiĭ marĭ.

Doritoriĭ bine voească a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Căpitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8—11 óre diminéţa şi de la 7—8 sara.

Avocat. **B. SCULY LOGOTHETIDES**. Iaşi.

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya. (8—7),

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 156. Sâmbata 15 Iulie, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuri și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași, 14 Iulie 1878.

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Italia. — Intrunirile publice ale partidului „Italia irredenta“ continuă, și la Roma poliția au trebuit să intervină în ziua de 21, spre a impiedeca o manifestare înaintea ambasadei austriace. Acéstă agitare pune guvernul italian într'o pozițiune falsă. De o parte, el este legat prin legea care recunósce dreptul de întrunire, și dacă ar cauta să impiedece exercițiul acestui drept, sau dacă ar cere de la parlament ca să-l restringă, s'ar crea prin aceste serióse încurcături interióre. De alta, aceste aspirații pentru posesiunea Alpilor italieni și retici, exprimate cu violență în meetinguri, pot întreținea mănținerea relațiilor de bună-vecinatate cu Austro-Ungaria.

„La Viena, lumea au început chiar a se irita de „demonstrații provocătóre și contrare ori-cărei cuviinți internaționale“, precum zice „Fremdenblatt“ și „acéstă agitare, care ține acum de mai multe săptămîni, ar puté după socotința aceluiași ziar, să sece cel mai mare fond de rebdare.“

După un ziar din Veneția, ambasada austr.acă ar fi adresat chiar reprezentații, și ambele curți de Berlin și Londra ar fi vorbit în același sens.

Un ziar ministerial din provinție zice că guvernul italian fără să aducă vre-o jîgnire libertății de întrunire, ar puté cel puțin printr'un blam exprimat oficial „să înlăture de Italia ori-ce neincredere din partea Austro-Ungariei și să despartă cauza guvernului de acea a meetingurîlor.“

— Eată cum apreției politica streină a cabinetuiui italian „Opinione“, unul din organele opoziținei din Italia :

„In punctul unde se aflau lucrurile, opoziținea ar fi fost zadarnică. Nu rămîne alta de cît se se protesteze ; dar noi am avut deja ocaziune de a o spune, protestările fără efect n'ar fi servit la alta de cît a arata slabiciunea nóstră. Trebue să fie totuși permis de a constata cît de puțină autoritate avem în negoțierile diplomatice. Se póte afirma că criza de la 18 Marte, n'au servit Italia chiar nici din acest punt de vedere. In momentul în care au căḑut amicii noștri, noi eram respectați și aveam óre-care autoritate pe lîngă puterile europene. Noi jucam atunci rolul de arbitri între marile puteri, și suveranii statelor celor mai vaste și a celor mai puternice erau oaspeții noștri. Țara profita de prestigiul si influența ce ómenii însărcinați a guverna lucrul public, știuseră a cîștiga prin prudența, moderația, fermitatea, și adîncul lor simțimînt de onórea națională. Fără să fie necesar a o spune tótă lumea știa că politica italiană era o garanție de pace ; intențiile nóstre nu puteau fi bănuite, toți aveau încredere în noi și acéstă încredere universală făcea tăria nóstră.“

— După „Daily News“, Garibaldi ar fi trimis prezidentului meetingului din Roma o telegramă care cuprindea cuvintele următóre : „Popórele înlănțuite au dreptul de a se revolta. Omenilor din Triest apărativă în munții voștri.“

— La Ancona s'au lipit placarde concepute astfeliu : „Jos Austria ! Trăéscă Trentinul și Triestul !“

— „Opinione“, desminte vuetul că Austria ar fi trimis la Roma o notă în privința agitărei provocată de societatea „Italia irridenta“.

„Nu s'au trimis nici-o notă, ḑice acéstă fóie. Guvernul italian, prevĕḑend plângeri din partea Austriei, au manifestat acestei puteri, desaprobarea faptelor ce s'au produs ḑilele din urmă, și au asigurat, că populația n'au luat parte la acéstă manifestare.“

Serbia.—Se scrie din Viena, 18 Iulie:

In urma convențiunilor economice și omerțiale urzite în principiu la Berlin între plenipotențiarii Austro-maghiari și Serbi, Serbia s'au indatorit de a termina, în spațiu de doi ani, linia ferată care plécă de la Belgrad și merge la fruntaria sudică a principatului. Acéstă linie, care va trebui să técă nu Dunărea, ci Sava, în fața Topciderului, va pleca la o distanță, de două chilometri la sud-vestul Belgradului, spre a se coborî prin Plana în valea Moravei. De la Plana, linia va urma valea în sus până la Niș, unde, împărțindu-se, se va îndrepta un ram spre Mitrovița, și altul spre Sofia *via* Pirot. Bulgaria s'au îndatorit asemine la Berlin să gătéscă, în același termin de doi ani, linia care plécă din Constantinopole, și care va trebui să se unéscă cu Sofia prin Ienician, așa, că Viena va ave în 1880, comunicarea sa directă prin drumul de fier cu Bosforul.

In ceea ce privesce unirea vamală între Belgrad și Viena, viitorul va dovedi de este practică pentru ambele țĕri. Până atunci, se va încheia un tractat de comerț intre Austro-Ungaria și Serbia, și acésta fórte curênd. Mai mult încă, spre a înlesni Austro-Ungariei lucrările de regularea Dunărei la Porțile de-Fier, Belgradul pune la dispoziția monarchiei, terenurile necesare pe țermul drept al fluviului, între Tekia și Kladova. In schimb, Austro Ungaria va concede principatului tratamentul națiunilor celor mai favorizate, în privința taxelor ce se vor lua în viitor, pentru plata acestor lucrări, de la corăbiile serbești cari vor naviga pe Dunărea.

PROTOCOLUL CONGRESULUI DE BERLIN
relativ la chestiunea gréca.

In ședința de 5 Iulie, fiind la ordinea ḑilei, articulul 15 al tractatului de San-Stefano, care este privitor la insula Creta, primul plenipotențiar al Franciei au cerut să facă o comunicare congresului. După ce au dat în câte-va cuvinte asigurare colegilor sei otomani că se va feri de ori-ce considerare retrospectivă asupra cauzelor relelor ce sunt a se vindeca, d. Waddington au exprimat convingerea, că până când Sublima-Pórtă nu va satisface într'o mĕsură îndestulătóre aspirațiile rasei elenice, Turcia va rămâne expusă la fruntaria sa, la agitări cari vor renaște necontenit.

Eată după protocolul No. 13 rezumatul oficial al discursului d-lui Waddington :

„Obiectul congresului nu este fără îndoélă de a da satisfacere aspirațiilor excesive ale óre-căror organe ale opiniunei elenice ; dar d. Waddington crede că s'ar face o operă echitabilă și politică dacă s'ar alipi la Grecia populații cari ar fi o forță

pentru dînsa şi cari nu sunt de cât o cauză de slăbiciune pentru Turcia. In acéstă ordine de idei, ministrul aminteşte opiniunea unui principe, căruia se oferise corona Greciei în 1830, şi care, în urmă, chiamat să domnéscă într'o altă ţară, şi'au câştigat prin înţelepciunea sa, o mare autoritate în Europa; acest principe considera, că Grecia nu putea trăi în condiţiunile teritoriale cari i se crease, anume fără golfurile Arta şi Volo cu teritoriile lăturaşe, şi experienţa au dovedit dreptatea acestei apreţieri. Grecia nu ar pute prospera în limitele sale actuale; guvernul seu nu póte împiedeca dificultăţile şi conflictele cari se reproduc periodic la fruntaria sa, şi condiţiunile economice ale ţérei, nu-i permit de a îndestula sarcinele impuse tuturor statelor civilizate.

„Primul plenipotenţiar al Franciei, crede deci, că va servi de-o-potrivă interesele ambelor ţări, propunênd congresului să arête într'un mod general şi fără să aducă jignire suveranităţei Porţei, limitele ce ar voi să se atribue Greciei. Autoritatea înaltei adunări europeene ar da ambelor guverne, celui otoman şi celui grecesc, forţa morală necesară: celui d'intêiu spre a consimţi la concesiuni oportune; celui al doile spre a resista la nişte revindicaţii exagerate.

„Dar, spre a ajunge la acest scop, Excelenţia Sa crede că trebue, de o parte, să nu se solicite de la Pórtă sacrificii imposibile; de alta, să se facă apel la moderaţia Greciei. Primul plenipotenţiar al Franciei, au considerat deci, că ar fi de folos să se pună ca bază pentru negoţieri, o linie generală care să arête în acelaşi timp Turciei, mĕsura intenţiunilor Europei, şi Greciei limitele peste cari ea nu trebue să tréca. Acesta este obiectul următórei rezoluţiuni ce are onóre a supune, în unire cu primul plenipotenţiar al Italiei deliberaţiilor congresului:

„Congresul, invită pe Sublima-Pórtă să se în„ţelégă cu Grecia, pentru o rectificare de fruntarii „în Tesalia şi în Epir, şi este de părere, că acéstă „rectificare, ar putè urma valea fluviului Salamy„rias (vechiul Peneus), despre marea Egee, şi a„cea a fluviului Calamos, despre marea Ionică.

„Congresul are încredere, că părţile interesate „vor isbuti de a se înţelege. Totuşi, spre a în„lesni succesul negoţierilor, puterile sunt gata de „a oferi mediaţiunea lor directă pe lângă ambele părţi."

Pe lângă argumentele desvoltate de dl. Waddington, comtele Corti au adaos câte-va cuvinte în numele guvernului şi a poporului italian, al cărora interpret au ţis că este, adresând plenipotenţiarilor Turciei, un apel amical în sensul propunerei supuse congresului.

După cererea prezidentului, adunarea au hotărît să discute propunerea prezentată de plenipotenţiării Franciei şi Italiei imediat după votul articulului relativ la Creta.

Comtele Andrassy au luat cel dintâiu cuvîntul spre a declara că se unesce cu moţiunea propusă.

După dînsul, lordul Beaconsfield au pronunţat un lung discurs, din care protocolul dă următorul rezumat oficial:

„Lordul Beaconsfield doreşce, înainte de a decide congresul importanta chestiune ce-i este supusă, să prezenteze cîteva observaţii destinate a preveni o eróre ce ar puté aduce declararea delegaţilor eleni. Excelenţia sa constată că Anglia au însistat totdéuna pe lîngă Grecia şi Turcia în vederea mănţinerei unei bune înţelegeri, indispensabile în ochii sei spre a contrabalanţa influenţa unei a treia rase, aceea care, turburând pacea, au adus necesitatea congresului. Mai întâiu, aceste silinţi ale Britaniei-Mari aŭ fost secundate de ambele părţi. Dar ambele ţeri se aflau în prezenţa unei mari dificultăţi, fruntaria neîndestulătóre şi imperfectă, trasă în 1831: în ochii oricărui barbat de stat competent, acéstă fruntarie este un pericul atît pentru Turcia cît şi pentru Grecia; configuraţia ei este o încuragiare la prădăciuni, şi prădăciunile aduc neaparat agitări în provinţiile limitrofe.

„Când au început ultimul resboiu şi când locuitorii districtelor vecine s'au mişcat, Anglia au îndemnat pe Pórtă să asculte favorabil reprezentaţiile ce i-au făcut; dar Excelenţia Sa are părerea de rĕu de a adaogi că n'au fost tot aşa din partea Greciei; bunele sfaturi ale Angliei n'au putut fi ascultate la Atena, şi grave dificultăţi s'au ivit. Lordul Beaconsfield crede totuşi că este de datorie să spună că insurecţiunea din Epir şi Tesalia n'au fost urzite de guvernul grecesc, care din contra, conformându-se sfaturilor Britaniei-Mari s'au silit de a o înăduşi; Anglia de altfeliu, au sfătuit pe Atena ca să nu aştepte măriri teritoriale.

„Excelenţia Sa, cercetând motivele acestei atitudini, crede că trebue atribuită falsei idei formate după închierea tractatului de San-Stefano, în privinţa principiilor ce aveau să dirigă congresul. O opiniune greşită atribuia congresului intenţia de a procede la împărţirea unui stat îmbătrînit, éră nu de a fortifica, cum au făcut înalta adunare, un vechiu imperiu pe care ea îl considerá esenţial pentru mănţinerea păcei. Este adevarat că după un mare resboiu se produc remanieri teritoriale: Turcia nu este singurul stat care au suferit pierderi teritoriale; Anglia încă au pierdut provinţii pe cari punea mult preţ şi pe cari ea le regretă şi astăzi; asemine puneri la cale sau retrocesiuni nu pot fi numite împărţire, şi guvernul grecesc s'au înşelat asupra vederilor Europei. Excelenţia sa profită de acéstă ocaziune spre a respinge insinuările unei părţi din presă, care au calificat de împărţire deciziunea congresului luată în privinţa Bosniei şi Herţegovinei. Acéstă deciziune au fost luată tocmai din contră spre a preîntimpina o împărţire. Numeróse precedente istorice o justifică: Bosnia lasată în voea ei fără elemente de un bun guvern, încunjurată de state independente sau semi-independente, ar fi fost, în scurt timp, teatrul unor lupte sîngeróse. In acéstă situaţie, Britania-Mare au făcut apel la o putere vecină, puternică şi interesată la mănţinerea păcei: Europa, împărtăşind aceeaşi cugetare, au încredinţat Austro-Ungariei ocuparea şi administrarea Bosniei; Excelenţia Sa aminteşce că de mai multe ori, sau în ţeri vecine, sau aiurea, aceeaşi misiune au fost încredinţată Austriei; iniţiativa Britaniei-Mari nu dovedeşce deci că ea ar fi favorabilă unei împărţiri.

„Revenind la Grecia, lordul Beaconsfield zice că nimene nu s'ar puté îndoi de viitoriul acestei ţeri, dar că Statele, ca şi indivíduri cari au un viitor, sînt în măsură de a puté aştepta. Totodată Excelenţia Sa este convins că Grecia şi Turcia vor procede la rectificaréa fruntariilor lor, că o causă de discordii şi de turburări va fi astfeliu înlăturată si o pace durabilă asigurată. Primul plenipotenţiar al Britaniei-Mari adaoge că el n'ar voi să recomânde măsuri coercitive pentru ajungerea acestui scop. In ochii sei, Sultanul lovit de nenorociri atît de mari, merită respect şi simpatie. Excelenţia Sa crede totu-şi că nu trebue să peardă acéstă ocazie spre a exprima într'un mod, fórte ferm opiniunea că o rectificare de fruntarii ar fi un act de înaltă politică favorabil prosperităţei ambelor ţeri. Lordul Beaconsfield consideră rectificarea propusă de d. plenipotenţiar al Franciei ca discutabilă; dar unanimitatea fiind înainte de tôte de dorit, Excelenţia Sa ar renunţa la ori-ce obiecţiune în prezenţa unui vot unanim al celoralalte puteri. Primul plenipotenţiar al Britaniei-Mari termină exprimând speranţa şi chiar convingerea, că o soluţiune echitabilă a chestiunei fruntariilor va fi primită de Sultan."

Principele Gorciacof şi comtele Şuvalof declarând că aderéza la propunerea prezentată de plenipotenţiarii francezi, susţinută de cei italieni şi primită de comtel Andrassy, propunerea d-lui Waddington fu supusă la vot şi încuviinţată de toţi membrii înaltei adunări, afară de plenipotenţiarii otomani, în numele cărora Caratheodory-paşa au declarat că neavênd cunoştinţă de assentimentul guvernului seu la propunerile de rectificari, el crede că trebue să rezerve opiniunea Porţei asupra acestui subiect. Principele Bismarck au zis că, în impr jurarea de faţă, plenipotenţiarii otomani erau întemeiaţi de a se abţiné şi de a aştepta instrucţii nouĕ!

STIRI DIVERSE.

Ziarul „L. C[illegible]" zice că Grecia are să apeleze în contra Turciei la mijlocirea Franciei, Germaniei şi a Italiei.

Aceeaşi fo[illegible] crede a şti că intrevederea ce d. Cairoli au avut la 23 Iulie cu d. Kendell, ambasadorul Germaniei din Roma au fost motivată [illegible] ch stionea Greciei, de vreme ce ţara au aceasta e tot decis a apela la majorit t a p teril r spre a invinge resistenţa [illegible] o n Porta la rectificare de frunt rii.

— O telegramă, adresată din Constantinopole „Corr s o denţei politice, zice:" Pórta fiind incunoştiinţată confidenţial că Grecia ar avea intenţi de a cere într'o notă executarea clauzei a[illegible] tractatului de Berlin, relativă la o nouă d limitare a frontariilór, au comunicat confidenţial guvernului grec că el nu poate cere executarea acestei stipulaţii a tractatului de Berlin înainte de a fi ratificat.

— Regina Angliei au conferit marchizului de Salisbury ordinul „Jaretierei."

— Dup[illegible] promi i ne[illegible] dată de Anglia că va mijloci în favórea unei nouĕ organizări a Ce[illegible] urgenţi au suspendat os-

tilităţile Turciei, insă, continuă de a arde satele Tesaliei.

— Ziarele maghiare vestec că impăratul Austriei au acordat un congediu de trei ani unui general, la mai mulţi coloneli şi la şese-zeci de ofiţeri care au să conducă reorganizarea oştirei persane.

— Numirea lui Rifet-bey ca ambasador al Porţei la Viena este interpretată in Constantinopole, ca o dorinţă a lui Savfet-paşa de a stabili intre ambele cabinete o inţelegere pe bazele propunerilor făcute de curînd Sublimei Porţi, şi care ţintesc de a induplica pe Austria să inchee o convenţie asemine aceleia incheiate cu Anglia. In Constantinopole se crede că cu asemine preţ se vor inlătura greutăţile ce se vor ivi cu ocaziunea ocupărei Bosniei şi Herţegovinei.

— Presa maghiară consiliează pe guvernul austro-ungar să respundă la agitarea italiană prin liniştea cea mai absolută.

DIN ŢARĂ.

„Românul“ anunţă că ieri diminéţă (joi), pe la 4 óre au întrat in capitală prin barierea Belu o trupă de vre-o 8,000 soldaţi ruşi de infanterie, care s'au dus spre Cotroceni, pe Strada Viilor.

Fóiea bucureşténă adaoge, că să crede că acéstă trupă este pornită spre a se întórce în Rusia.

Ziarului „L'Orient“ i să comunică din Câmpu-lung că drumurile militare prin Carpaţ se executézĕ fórte înceti, că pe unele punte lucrările sînt chiar întrerupte, dar că acéstă întrerumpere este numai temporară; căci, precum se afirmă tóte drumurile începute au să fie terminate înaintea sfârşitului lui Octombri.

D. locotenent-Colonel Candiano Popescu, au fost ales deputat al col. III de Dolj.

P. S. Archiereul Calist Stratonichias Bacaónul, locotenentul eparhiei Roman, este însărcinat provizoriu cu gerarea afacerilor acelei eparhii, in locul încetatului din viaţă episcopu Isaia, pănĕ la alegerea noului episcop.

„Monitorul“ anunţă că vestitul bândit Timofti Lefcenco, care evadase in cursul transferărei sale de la Dobrovăţ la Ismail, s'au prins de către poliţia Reni.

Aflăm că in judeţul Roman, sĕ promite o frumósă recoltă de grîu, cu tot tăciunele care au bântuit anul acesta o mare parte din sămănături.

DIN LOCALITATE.

Cu trenul sanitar Nr. 13 au plecat ieri, la Unghenii din Basarabia, 7 ofiţeri şi 234 soldaţi.

Tot ieri, au fost expeduite în Rusia 105 vagóne dintr'acele cumparate de antreprenorul Poliacot.

Prezidentul Comitetului teatral din Iaşi, aduce la cunoştinţa artiştilor dramatici români următórea dispoziţiune:

Comitetul teatral din Iaşi, constituit pe temeiul legei şi a regulamentului pentru organisaţiunea şi administraţiunea teatrelor din România, ţiind samă de propunerea ce i s'a adresat de un numĕr de artişti dramatici români din laşi, că voesc a se constitui în societate dramatică, şi avănd în vedere art. 3 din citatul regulament, a regulat de a se aduce la cunoştinţa d-lor artişti dramatici români din ţară, că acei din d-lor care ar găsi că posed insusirele prescrisă de lege şi de regulamentul ei, şi ar voi a intra in asociaţiune cu alţi artişti dramatici români, pentru a forma o societate teatrală în Iaşi, în condiţiunile prescrisă de citata lege şi de regulamentul ei, până la 25 a viitórei luni August, se bine-voească a'şi face declaraţiunile d-lor-sale către sub-semnatul preşedinte al comitetului teatral din Iaşi, în condiţiunile statornicite de citatul art. 3, spre a se puté proceda apoi la formarea societăţei, îndată ce s'ar găsi îndeplinite şi celelalte dispositiuni a le legei si a le regulamentului ei, aşa dar sub-semnatul se grăbeşte a da publicităţii cele ce preced spre ştiinţa şi regula d-lor artişti.

Preşedinte, *Pastia.*

Domnule Redactor.

Este de mierat cum până astăzi ziaristica română in genere au păstrat şi păstrează incă un fel de tăcere, o indiferenţă oare-care asupra mişcărei frumoaselor-arte şi mai cu osebire asupra muzicei; observăm insă că de cât-va timp muzi a face un progres vizibil, după impulsul şi activitatea ce desvăleşte un cerc de căţi-va barbaţi speciali şi competenţi, care avênd darul a fi bine gustaţi de public, vor putea aduce servicii simţitoare in sferile bunei muzice la noi.

După această precuvĕntare să ne fie permis a zice că cu ocazia infiinţărei gardei naţionale in Iaşi, această frumoasă instituţie au găsit de cuviinţă a'şi forma o muzică şi a o pune sub ingrijirea şi dirigenţa d-lui Eduard Caudela, acărui cunoştinţi muzicale nu se potrivesc de loc cu acéstă insercinare; d-nul Caudela poate se fie un bun profesor de violină, insă pentru moment nu este un bun capelmaistru de muzică militară; pentru a proba mai bine aceasta vom spune că de la 1 Ianuarie a. c. de când s'au infiinţat această muzică şi până astăzi, ea n'au produs absolut nimic alta de cât un singur marş; mirarea publicului şi mai cu seamă acelor competenţi in aceasta este cu atăt mai mare cu cât se ştie că oamenii ce compun această muzică este un element bun şi apt la muzică, un element destul de solid pe instrumentele lor şi care dacă d-nul Caudela ar fi fost mai competent pentru acest post, ar fi putut produce ceva !...

Dacă am presupune că d-nul Caudela ar fi avut in muzica gardei ce dirige, numai oameni inculţi, după cum se intămplă aceasta la muzicele regimentelor, ce ar fi putut face cu asemenea obstacol, greu de intimpinat chiar pentru oameni speciali ?

Trebue se aducem aice omagiile noastre tuturor capelmaistrilor de muzice militare de pe la regimente, care in adevĕr merit toată admiraţia şi recunoştinţa publicului pentru năzuinţa şi inteligenţa ce pun in a scoate din cei mai proşti şi inculţi recruţi de la ţară, muzicanţi care adese-ori se găseşte in ei chiar stofa de artişti; tot lor datorim multă veneraţiune pentru respândirea gustului muzical in popor, căci ştim astăzi că nu este comună, mai nu este sat in ţara românească in care se nu aflăm un clarinetist, un flautist sau alt muzicant eliberat din muzicele regimentelor nóstre !...

Este un ce caracteristic la noi in ţară, obiceiul ce au unii din profesori, apţi poate pentru o singură specialitate, şi care tot-dé-una au pretenţiunea se'şi insuşească alte calităţi la care nici intr'un chip nu pot corespunde. D-nul Caudela care póte să aibă meritele sale necontestate, a trebuit insă şi trebui se aibă acea modestie, acea recunoaştere de sine ca se privească mai bine in jurul seu, in cercul barbaţilor muzicali din Iaşi pintre care se găseşte un om vrednic şi foarte competent in misiunea ce au căutat d-nul Caudela se'şi asume. Acesta este d-nul Benotti care au sacrificat o lungă şi laborioasă parte din viaţa sa in serviciile ce au adus ca şef de muzică militară in Bacău, unde după puţinele mijloace de care dispunea, au dat cele mai eminente resultate şi au probat că este un adevĕrat dirigent de asemenea muzică.

Noi nu credem că este numai amorul de artă, ce au putut atrage pe d-nul Caudela a fi capelmaistrul muzicei gardei naţionale; trebui se fie mai mult in domnia sa vanitate de a purta o uniformă militară asimilată la gradul de căpitan. Suntem convinşi că d-nul Caudela va fi generos inspirat de bunul seu simţ şi cu toată buna sa voinţă va ceda locul seu de capelmaistru domnului Benotti, care astăzi in urba noastră este unicul ce ar putea mai bine indeplini atribuţiunile acestui post.

Priimiţi, Domnule Redactor, asigurarea stimei ce vĕ păstrez.

G. Skilette.

VARIETATI

Semnele turbării cânilor și remedii contra muș-cărilor lor.—Consiliul de igienă al departamentului Seinei au adoptat, în una din ultimele sale ședințe, niște instrucțiuni relative la cînii turbați. Credem că nu va fi fără folos să punem sub ochii publicului nostru următórele părți din acest interesant document.

Eată mai întâiu signalimentul cînelui suspect:

1. Ori-ce cîne care, în contra caracterului și deprinderilor sale, au devenit agresiv și mușcă, fără un motiv care se explice acéstă acțiune, persónele pe cari le află în apropiarea sa.

In acest caz cînele trebue să fie cu atîta mai suspect, cu cît persónele pe cari le-au mușcat îi erau mai familiare.

2. Ori-ce cîne care, în interiorul caselor, atacă persóne străine fără să fie excitat, sau prin rolul seu de păzitor, sau printr'o agresiune voluntară ori involuntară.

3. Ori-ce cîne necunoscut și rătăcind care, fără nici o excitare, atacă persónele pe cari le întîlnesce în trecerea sa, pe stradă, pe drum sau pe cîmp.

4. Ori-ce cîne necunoscut, aflându-se rătăcind, care devine de-o-dată agresiv pentru persónele ce l'au primit în locuința lor.

Arderea cu ferul roș este lécul cel mai sigur; nu trebue să stee cine-va la gînduri de a întrebuința un aseminea léc, chiar în cazul unei mușcături care ar părea neînsemnată și de îndată ce pielea au fost julită. Dacă fierul roș nu-i gata, până cînd se înfierbîntă trebue stors bine sîngele din rană și a o spala într'una.

Cînele, cuprins de cele întâi simtome ale turbărei, este trist și neastîmparat; face sărituri convulsive. Este o eróre de a crede că el are gróză de apă; din contra este lacom de dînsa. Până cînd póte bea, el își îndestuléză setea necontenit arzentă, și cînd spasmul gîtlejului îl împiedecă de a înghiți, își vîră botul întreg în apă, și mușcă órecum licuidul pe care nu-l póte înghiți.

Cînele turbat nu e deci idrofob. Idrofobia nu este prin urmare semnul turbărei cînelui.

Cînele turbat nu refuză de a mînca în prima periodă a bólei sale; adese-ori el mînîncă cu mai mare lăcomie de cît de ordinar.

Cînd începe a se manifesta trebuința de a mușca, care este unul din caracterile turbărei la o periódă óre-care a desvoltărei sale, animalul o îndestuléză mai întâi asupra corpurilor inerte; el róde ușele și mobilele, rupe stofele, lăicerele, încălțămintele, mestecă în dinți paie, fîn, pieri, lînă, mînîncă țărnă, escrementele altor animale și ale sale chiar, etc., și-și îngrămădesce în stomah rămășițele tuturor corpurilor ce a apucat în dinți.

Cînele turbat este totdéuna fórte impresionat și iritat cînd vede un animal de specia sa. De îndată ce se află în fața lui, sau ce-l aude lătrînd, turbarea i se manifestă dacă ea se află încă ascunsă, sau să desvóltă și se exaltă dacă era declarată, și se aruncă spre dînsul pentru al rupe cu dinții.

Prezența cînelui produce aceeași impresiune asupra animalelor de alte specii, cînd aceste sînt cuprinse de turbare; astfeliu că este drept de a se zice că cînele îndeplinesce oficiul unui agent reactiv cu ajutorul căruia se póte mai totdéuna cu mare siguranță descoperi turbarea încă ascunsă într'un animal atins de acéstă bólă.

In rezumat, semnele turbărei nu sînt greu de recunoscut; lucru mai important este de a întrebuința în îndoélă un mijloc de vindecare energic. Ferul roș este cu atît mai eficace cu cît este mai tare înroșit; în acest caz pricinuesce mai puțină durere. Se póte asemine lega tare membrul mușcat mai sus de rană; sugerea ranei nu înfățișézâ nici un pericol cînd persóna cari practică acésta nu are nici o julitură la buze sau în gură. In sfîrșit trebue să spunem, că este reu de a omorî imediat cînele suspect: trebue privighiat de aprópe; se întîmplă într'adevăr, de multe ori că un cîne care se credea turbat să aibă numai un început trecător de furie și să se fi amăgit cine-va asupra gravității stărei sale.

NOTIȚIE BIBLIOGRAFICA.

Se aduce la cunoșcința corpului didactic că s'au pus in tipariu la tipografia „Buciumului Roman“, următórele cărți de școle primare: *Geografia tierilor Române* de Galin, *Istoria Românilor* de Hrisoscoleu, *Elemente de sciintile Naturale* de Hrisoscoleu, și *Catihis moral;* ear pentru Gimnasii *Algebra* de Faur.

Jardin Passini.

Le soussigné a l'honneur d'informer l'honorable p blic, qu'il vient d'ouvrir le jardin surnommé:

JARDIN PASSINI.

Les soirées musicales auront lieu tous les Mardis, Jeudis et Dimanches, données par une

Société Philharmonique
ROUMAINE

Entrée 1 franc, avec droit d'une consommation pour 50 c.

On peut se procurer les billets dans la confiserié Passini Frères, ou le soir à la caisse qui sera ouverte au public à 8 heures.

J'espère sur la bienveillance de l'honorable public, qui peut être rassuré d'un bon et prompt service.

Jules Passini.

Se află de vêndare în Iași la Librăria Dimitrie Daniil.

Ear la Magazinul Maugsch și legătorul de cărți Frenkel, sunt de vînd̦are cu legătură fórte bine confecționate.

DICTIONARIU

FRANCESO-ROMANU

EDITIUNEA A DOUA

Revĕd̦ută, coresă, complectată cu latinesce și adăogită cu o cantitate mare de cuvinte noue.

de

THEODOR CODRESCO.

în II Volume

Preciul unui esemplariu: 35 franci.

Berlin.

Cine doresce să obțină la Berlin prin anunciuri publicate în ziarele cotidiane, vre-un succes, să se servéscă spre acest scop de cel mai mare și cel mai citit Jurnal politie cotidian «**Tribüne**» care apare în capitala imperiului german. Jurnalul apare de 18 ani în tóte dilele și ese momentan in **28,000 esemplare. „Tribüne“** se găsesce în tóte cercurile publicului bine situat precum și în tóte localele publice, cafenele etc. găsinduse câte o dată chiar mai multe esemplare în cafinelele mai mari. Sute de colportatori se ocupă cu imediata colportare indată după aparitiunea fie cărei numer, și se ingrijesc și de vêndarea cu numărul a acestui ziar popular. Cu tóte că ziarul este așa de respîndit într'un mod grandios, totuși prețul inserțiunilor este eftin, căci linia de 9 silabe costă numai 35 pfenigi sau bani 44.

Partea înseratelor acestei foi s'au dobîndit de Espediținea de Anunciuri **Adolf Steiner** în **Hamburg** pentru o sumă fórte importantă. Tóte comandele de inserțiuni urméză a se înainta Espediținei de Anunciuri **Adolf Steiner** în **Hamburg**. Corespondența cu casa **A. Steiner** póte fi și românesce, fiind că la acest birou sunt angajați corespondenți pentru tóte limbele europeane. Costul inseratelor comandate se póte transmite și în timbre postale române.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 157. Duminica 16 Iulie, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuri şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi, 15 Iulie 1878.

Terminul de trei săptămâni, prescris de ultimul articul al tractatului de Berlin, pentru ratificarea acestui act internaţional de şefii statelor cari au participat la congres, se apropie de sfîrşitul seu, şi, în curînd, hotăririle luate de puterile europene vor trebui să înceapă a fi puse în lucrare, şi România asemine va fi pusă într'un mod oficial în cunoştinţa dispoziţiunilor din tractat cari o privesc şi provocată a li se conforma.

Corpurile legiuitoare au să fie din bună vreme din nou convocate spre a lua cunoştinţă oficială de rezoluţiunile Europei, şi spre a se rosti asupra liniei de purtare ce va ave să urmeze guvernul faţă cu aceste rezoluţiuni.

Ce hotărîre va lua atunci Parlamentul nostru? Cum va considera dispoziţiunile tractatului de Berlin relative la România? Lua-va simplu act de ele? Protesta-va contra nedreptei deciziuni a areopagului european? Ceda-va formal Rusiei Basarabia, cum cere art. 44 al tractatului de Berlin. Sau va lasa numai ca să se iee? Primi-va Dobrogea? Declara-se-va gata de a face modificarea Constituţiei în sensul cerut de art. 45? Sau din contra va respinge această injoncţiune?

Eată tot atîtea întrebări foarte însemnate, ce lumea nu încetează a-şi face, şi la cari nu i se dă nici-un respuns din partea acelora ce ar avea datoria de a-i da, voim să ţicem din partea reprezentanţilor ţerei.

Sînt zece zile de când s'au închis corpurile noastre legiuitoare, şi nici un reprezentant, cel puţin dupre cât cunoascem, n'au venit înaintea alegĕtorilor să spună: ce gândesce asupra situaţiunei de faţă, ce are de gând să facă în parlament, cum are să voteze în cutare şi cutare cestiune, etc.

Acum, mai cu samă, când au să se iee cele mai grave rezoluţiuni asupra sórtei statului nostru; acum când are să se inaugureză o eră nouă pentru poporul român, când are să fie chiamat la o vieaţă cu totul liberă şi independentă, când are să între solemn în sinul familiei statelor europeene; acum, zicem d. d. senatori şi deputaţi erau ţinuţi, mai mult de cât ori când, să se înfăţişeze înaintea colegiilor electorale spre a li da samă de faptele şi voturile d.lor din parlament, spre a le expune opiniunile ce au asupra situaţiunei, spre a cere aprobarea sau desaprobarea comitenţilor d-lor.

Am aşteptat asemine urmare mai cu samă din partea reprezentanţilor Iaşilor, cari totdeauna s'au dat de partizani înfocaţi ai instituţiilor reprezentative, cari totdeauna au susţinut, şi în ocaziuni mult mai puţine grave de cât acea de faţă, necesitatea şi datoria mandatarilor ţerei de a fi în necurmată comuniune de idei cu aceia de la cari ş'au luat mandatul.

Ne-am înşalat însă în aşteptările nóstre, şi ne vedem siliţi a constata că d. d. reprezentanţi ai oraşului şi judeţului nostru se arată puţin geloşi de îndeplinirea datoriilor d-lor de mandatari ai ţerei, şi că se preocupă mai mult de interesele d-lor particulare, de cât de acele publice, a cărora aparare şi supraveghiare o au luat cu solemnitate şi prin giuruinţi straşnice, înaintea alegĕtorilor atunci când ş'au pus candidaturile d-lor.

Constatând această nepasare a d-lor reprezentanţi, această lipsă de deferenţă cătră opiniunea publică şi cătră alegĕtori, li amintim că aceşti din urmă la rîndul lor vor ţinea samă de aceasta şi nu vor lipsi la cea întăie ocaziune de a li plăti la timp cu aceeaşi monedă.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Anglia. — „Observer“ crede, că Anglia nu este dispusă de a sprijini cu entusiasm politica guvernului; dar cel puţin, ea pare a nu o fi primit cu o nemulţumire pozitivă. După acest ziar, tractatul de Berlin nu este, de cât o soluţiune aproximativă a chestiunei orientale. Dacă ar fi lasat Anglia tractatul acesta în sórta lui, ea ar fi subscris hotărîrea de mórte a independenţei Turciei. Tractatul, punênd pe Turcia la graţia Rusiei, justifică óre-care măsuri.

„Aceia cari critică politica guvernului, continuă acelaşi ziar, ar trebui să arăte ce linie de purtare ar fi necesar de a se urma. D. Gladstone au dat o definiţiune lămurită a politicei pozitive; dar prin acésta el au micşurat valórea obiecţiunilor sale. Convingerea, că protectoratul asupra Turciei sporeşce pentru un timp nehotărît îndatoririle ce cad asupra imperiului britanic, nu este de ajuns spre a condamna convenţia Anglo-Turcéscă; dar sunt necesare explicaţii mai amĕnunte în privinţa chipului în care se înţelege a se pune în lucrare, şi prin urmare trebue să felicităm opoziţia pentru că au aruncat ministeriului desfiderea.“

Germania. — Intr'una din întrunirile electorale ce de curênd s'au ţinut în Berlin, celebrul profesor Virchow au combătut în următorul mod candidatura ministrului de instrucţie Falk:

„Voiu spune colegului meu d-lui profesor Brunner, pentru ce un ministru nu póte fi la noi un bun reprezentant; pentru că la noi un ministru trebue să voteze cum voieşce Bismarck. Şi după constituţia actuală a imperiului, după care el singur este respundĕtor Bismarck, şi trebue să pretindă acésta de la fie-care ministru. Acésta este o stare de lucruri înspăimîntătoare, dar este ast-feliu. Noi progresiştii, noi nu credem că ar fi nece-

sară o lege excepţională, pentru că noi nu credem că partidul democratic socialist ar fi respundètor de atentaturile a doi asasini. D-vóstre domnilor, cari aţi subscris apelul cătră alegętori pentru d. Falk, n'aţi făcut nimica, în timp ce noi combatem socialismul democratic prin tóte mijlócele utile. Noi nu putem aproba o lege îndreptată nu numai contra unor deliquenţi, ci contra unor idei nehotărîte. Noi voim, ca în Germania, cugetarea şi cuvêntul să rămînă libere. D-vóstre, domnilor, voiţi să trătaţi boala pe dinafară; prin acest mijloc ea întră în lăuntrul corpului. Cu legile d-vóstre, în locul unei agitări publice, vom ave agitarea societăţilor secrete, ca în Rusia. Noi voim să apucăm bóla din isvorul ei, chiar în inima şi spiritul acelora cari sunt cuprinşi de ea. Dacă voiţi un reprezentant care să fie de acéstă părere, nu votaţi pentru Falk, votaţi pentru Klotz." (Salve de bravo).

— Corespondentul berlinez al ziarului „Le Temps" află din isvor bun, că principele Bismarck au adresat miniştrilor dirigenţi din diferitele state ale imperiului, o invitaţie de-a veni la Heidelberg pe la sfîrşitul lui Iulie sau începutul lui August. Corespondentul presupune, că acéstă conferenţă ar fi relativă la proiectele legilor excepţionale contra socialiştilor, precum şi la reforme fiscale pe cari cancelariul voieşce să le prezenteze consiliului federal.

Italia. — Intr'un articul de fond, „Diritto" demonstréză necesitatea de a mănţine neatins dreptul de întrunire. El constată însă, că guvernul este ferm hotărit de a împiedeca ori-ce demonstraţie de natură de a turbura ordinea publică, precum s'au dovedit acésta în sara de 21, prin mĕsurele riguróse ordonate de ministrul de interne, spre a pune capĕt unor încercări de demonstraţii fórte necuviincióse din tóte puntele de vedere.

„Diritto" adaoge: „Când este în joc ordinea publică, nici d. Zanardelli, nici d Cairoli, nu sunt dispuşi de a se pleca dinaintea insinuaţiilor şi a ameninţărilor.

„Diritto", vorbind în urmă de exigenţele politicei exterióre, dice: „Guvernul cunósce datoriile şi drepturile sale cătră un guvern amic, şi este hotărît de a le mânţine. Raporturile d'intre Italia şi Austria sunt de acelea cari au fost sancţionate prin tractate, leal subscrise şi primite. Un sistem de amiciţie aparentă póte conveni unor guverne slabe, cari au de a cîştiga totul şi de a nu pierde nimica, urmând o politică de aventuri; dar, între state mari, nu póte fi de cât o amiciţie făţişă sau o duşmănie făţişă. Este o perfidie, de a face să cadă asupra unui guvern, responderea unei agitări care, în mare parte, este îndreptată cu deosebire în contra lui."

„Diritto", deplînge terminând acéstă agitare, şi adauge: „Guvernul trebue să mănţină neatins dreptul de întrunire. Dar dacă acest drept va eşi din cîmpul liberei disbateri, guvernul va şti să-şi facă datoria."

Turcia. — Ziarului „Times" i se comunică din Constautinopole că, Pórta Otomană are intenţia de a invita în curênd pe capitaliştii europei, spre a prezenta propuneri pentru construirea de căi ferate sau de drumuri, sau pentru exploatarea minelor şi a pădurelor, sau pentru ori-care altă întreprindere, avênd de scop îmbunătăţirea şi desvoltarea resurselor ţerei. Pórta promite să încurajeze aceste întreprinderi prin condiţiile cele mai liberale.

STIRI DIVERSE.

O depeşă din Belgrad, publicată de „Times" zice că Scupcina are intenţia de a adresa tuturor puterilor un memoriu prin care protestéză contra ocupărei, de cătră Austria, a Bosniei şi Herţegovinei, şi întimpinând că aceste doue provinţii fac istoricesce parte din teritoriul Serb.

— Ziarele turcesci anunţă că locuitorii Butumului s'au pus în comunicaţie cu musulmanii din Ardahan, din Cars, din Poţi şi Trebizonda şi că sînt determinaţi să se lupte până la extremitate, de cît să se supună dominaţiei ruseşci.

— După o depeşă din Constantinopole, primită de contele Andrassy, ministerul turcesc primesce în principiu propunerile făcute pentru Bosnia delegaţilor otomani.

DIN ŢARĂ.

Ziarele din capitală anunţă aparitiunea unui nou ziar cotidian, numit *Dunărea*.

Monitorul de vineri, publică protocolul No. 1 al congresului de Berlin.

D. Guilloux, care a luat asupră-şi terminarea liniei Ploiesci-Predeal, are să înceapă în curînd lucrările.

DIN LOCALITATE.

COMITETUL CENTRAL DIN IAŞI
pentru ajutorul ostaşilor români.

Prescript-Verbal

Sub-scrisa Mari,-Roseti Roznovanu a Vice Preşedinte Comitetului Central din Iaşi pentru ajutoriul ostaşilor Români:

Avênd in videre că în cassa Comitetului după inchiderea lucrărilor sale de Administraţiune au remas, **17823** lei **89** bani în mai multe monede de aur şi argint şi anume.

Lei	Bani.	
8436.	50.	în 718. gal. a 11 lei 75 b.
2987.	—	în 145. poli Imperiali ruseşti a 20 lei 60 b.
24.	72.	în 2 piese ruseşti de aur a 3 ruble.
2156.	50.	în 95 lire Turceşti a 22 lei 70 b.
3000.	67.	în 150 napoleoni a 20 lei în cari intră şi un şfert de liră.
1218.	50.	în argint monezi-române şi ruseşti.
17,823.	89	adică şapte-spre-deci mii opt şute doue-deci şi trei lei opt-deci şi nouă bani, în mai puţin cu 179 lei 50 bani de cât suma de 18,000 lei, prevăduţi în conturile Comitetului, pe motiv că în lucrările Comitetului s'au fost calculat galbenul cu 12 lei;

Avênd in vederi că aceşti bani stând aşa în cassă nu pot produce nici un profit şi chiar de s'ar depune şi în cassa de Consemnaţiune nu ar produce de cât 5% şi aceasta după 60 dile si în urma după o lună de la cerere fără procent.

Apoi Comitetul a credut de cuviinţă că cu aceşti bani cumpărând Bonuri Rurale de în dată ar produce un procent de 10% astfel dar, am cumparat Bonuri Rurale, pentru aratata sumă în valoare de 47165 lei vechi cursul fiscului cu căte patru cupoane netăete în care intră şi cuponul de 26 Octom. 1878.

Tot odată să lămureşte că acele Bonuri leam cumpărat cu căte 2% mai mult peste valoarea lor nominală — adică cu 102 lei una sută doi lei cursul de astădi, aceasta pe consideraţiune că acele Bonuri au procente pentru trei luni de la 23 Aprilie trecut şi până astădi.

Drept aceia de urmare s'au dresat acest Prescript-verbal cari se va da publicităţii prin unile din jurnalele locale.

Făcut astădi în 14 Iulie, 1878.

Vice-Preşidinte Comitetului.

Maria Rosetti-Roznovanu.

VARIETATI

(*Revolta Canacilor din și colonia franceză din Noua Caledonie*). — Acest eveniment au fost cu atîta mai neașteptat cu cît de la 1868 n'au mai avut loc în acea insulă nici-o revoltă seriósă, și cu cît de mult timp, principalii șefi ai triburilor rebele fuseseră uciși sau cumpărați. Titema, unul dintre acei șefi cu conștiința venală, umbla prin Numea, nu sînt tocmai mulți ani, pe cap cu o pălărie de general, îmbracat cu straiu brodat și cu epolete mari, bând și închinând în sanatate prin strade cu ori-cine voia să dee de băut acestei Mării căḑute.

Inainte de pacificarea insulei,. care au avut loc în 1868, rescólele erau dese. In șesesprezece ani, 72 de albi fuseseră uciși în deosebite rinduri și mîncați cea mai mare parte. Chiar în 1859, șese ani după luarea în posesiune a Nouei-Caledonii, Numea, capitala, era o simplă tabară. Pe atunci trebuia să se aibă o privighiare neadormită. Politia era numai o adunare de cîteva baratce unde se adăpostiau militarii și cîți-va bieți imigranți. Aceste locuințe ¡mizerabile se aflau îngrămădite într'un mic spațiu, căci era totdéuna témă de asalturile indigenilor cari umblau într'una prin împrejurimi. Canacul, târându-se prin tufe și bozării, se apropria încetișor de politia născêndă, și mórtea era partea ori-cărui alb care se departa. O singură lovitură de cazma de pétră cioplită aplicată în céfă ucidea pe loc pe colonul imprudent. Dacă cadavrul unui asemine nenorocit nu dispărea spre a serv¹ de prînz ostenilor, singura hrană a eroilor, cum zic Nouii Caledonieni, se descoperia spînzurat de crénga vre-unui arbore. Uneori sara se auḑia cîte-o descărcatură de pușcă, atunci era ucis vre-un marinar sau vre-un soldat care bivuaca împrejurul unui foc. Intunerecul și tufișurile împiedecau urmărirea asasinului. Arabii din Algeria au practicat adese-ori contra soldaților francezi acest gen de atac. Pe atunci cutezarea insulalilor din Noua Caledonia întrecea tot ce ș'au putut cineva vre-o-dată închipui. Intr'o nópte ei pradară o baratcă plină de proviziuni, și acéstă baratcă era încredințată la vre-o zece soldați. Altă dată, cincizeci de Canaci se aruncară asupra patrusprezece ómeni cari se aflau la o departare de 200 metri de Numea. Nici-unul dintre acestia n'au fost ucis, dar lupta corp la corp au fost înfricoșată, și fără energia într'adevăr surprinḑetóre care au susținut pe soldații francezi, toți ar fi pierit.

In 1861, indigenii din Kuamea măcelăriră doisprezece coloni într'o singură zi ; numele de „baea Măcelului“ au ramas și astăzi locului unde au pierit acești nenorociți. In 1864, echipagiul „Reginei-Insulelor“ fu nimicit de tribul Puanloace, în fața corabiei Statului „Fine“. In 1867, doi indigeni, aflători sub ordinile canibalului Gondu, taiară capul colonului Tagnard, și acésta ziua mare, la o departare de 500 metri de un post militar. La Puebo, în 6 noemvre 1867, trei jandarmi, care se întorceau la cazarmă pe la nouĕ óri sara, fură atacați și asasinați, éră corpurile lor fură lasate locului. Selbaticii din aceeași localitate în număr de 1,200 măcelăriră pe colonul Demenée, pe unul dintre copii sei, și răniră pe dómna Demenée și pe doi baeți ai ei. Cu acéstă ocaziune ghilotina funcționă pentru întăia óră în Noua-Caledonia : noue capete de Canaci sburară pe țermul de la Puebo. Puțin după acésta, șese soldați fură surprinși, uciși și mîncați. Ferocele Gondu, care preparase pînda în care căḑură acesti nenorociți, fu la rîndu-i surprins de o sută de Unuași, aliați de ai Francezilor, fu ucis și mîncat de dînșii. In urma acestei întîmplări și a măcelului echipagiului corăbiei „Secret“, guvernorul au ordonat un atac viguros contra triburilor inimice. Eată istorisirea acestei expediții după raportul militar al guvernului.

„In curs de șese óre aprópe, trupele francese, fiind împărțite în trei colóne, merseră printr'o regiune acoperită de pîrae mlăștinóse, de déluri prapăstióse, peste rîpi și prin niște potici atît de strimte în cît nu putea cineva să trécă. Satele Canacilor se aflau pe vîrful cel mai înalt al munților sau în fundul prapăstiilor. Trupele ca să ajungă până la aceste locuințe au trebuit să îndeplinéscă minuni de gimnastică. După ce au străbătut printr'o pădure unde au întampinat tot feliul de piedeci și unde au fost aperați de o plóe torentială, francezii au ajuns pe la 5 óre diminéța, sdrobiți de ostenélă, până în fundul unei văi. Acolo se înalțau niște mărețe buchete de arbori, pe cari călăuzii le aratară cu un aer misterios și spărios, zicênd că este locuința tribului inimic. Trupa se scobori în vale trecênd prin plantațiuni de trestie de zachar, de banani și cocotieri. In acest cuib delicios de verdéță se afla în faptă unul dintre satele ferocilor inimici. După obiceiu, atacul s'au făcut cu baioneta; selbaticii fură atacați pe cînd eșiau din colibele lor, ale căror întrări sînt strimte. Unii aparară vitejesce viața lor, alții luară fuga și formară o bandă de adevarați demoni cari, a doua zi hărțuiră trupele franceze victorióse. Aceste îi ținură la óre-care departare, însă de abia isbutiau a-i turbura prin focurile carabinelor lor. Un trofeiu înfricoșat compus din ósele echipagiului corăbiei „Secret“ părea că fusese într'adins ridicat spre a atrage privirile. In mijlocul unei piațe, aflătóre din aintea locuinței șefului pe o prăjină lungă de mai multe metre și împlîntată în pămînt, erau atîrnate trei craniuri pline de sînge și de cari se mai țineau încă cîte-va bucăți de carne.

După mîncarea canibalului Gondu de cătră ómenii rasei sale, și după supunerea vanitosului Tetima, colonia s'au bucurat până în ḑilele nóstre de o mare liniște. Ce întîmplări au putut face, ca ea să piardă acum de curînd acéstă liniște ? Acésta se va cunóșce fără întîrziere. Este de observat însă că recentul măcel au trebuit să coincideze cu plecarea d-lui Pritzbuer și cu sosirea noului guvernor. Ori-cum rescóla n'au putut fi de cît parțială, și de aici până la o rescólă generală este fórte departe.

Eată care era la 31 decembre 1871 cifra populației europene în Noua Caledonia : Numărul funcționarilor diverselor administrații, a ofițerilor și a militarilor diferitelor corpuri de trupe, a ofițerilor, privighitorilor și împiegaților administrației penitențiare se rîdica la 3,836 ; populația civilă se compune din 2,752 persóne; numărul deportaților simpli sau la forterețe era 3,866 ; acela al transportaților și al osîndiților la munci, 5,993 ; pe lîngă acestia se mai aflau 1,281 liberați sau exilați și constrînși să stee într'un loc. Totalul Europeilor era 16,894.

Ajutórele ce trebuia să plece din Saigon vor pute debarca în Noua-Caledonia după 35 zile de la pornirea lor din Cochinhina, dacă se va fi întrebuințat, cum este de presupus, un bun vapor pentru transportarea lor. Cînd vor ajunge la Numirea trupele expeduite din Toulon, liniștea va fi de mult restabilită în Noua-Caledonie, și vinovații vor fi suferit pedépsa taliunei.

In acéstă privință este întrebarea dacă pacificarea locuitorilor Nouei-Caledonii se va face cu umanitate sau dacă se va imita sistemul Englezilor, sistem bine cunoscut și care consistă în a distruge cu fierul saŭ cu plumbul până la cel din urmă om din rasa australiană ? Este probabil că se va întrebuința mijlocul dintăiŭ, nu din motive de filantropie próstă și exagerată, ci pentru că Francia republicană ar căde într'o contrazicere flograntă dacă s'ar arata de o cruḑime egală barbarilor.

Este pré adevarat că în posesiunele franceze sunt indigeni feroci ; dar sînt alții blînḑi și bine dispuși în favoarea albilor ; ceĭ dintăi vor trebui să dispară, éră Neo-Caledonii de bună-voință și de bună-credința trebue lăsați să trăéscă în pace.

ANUNCIURI.

Seriile obligaţiunilor domeniale.

eşite la sorţi în ḑiua de 1 Iulie 1878.

35	959	1718	2864	3597	4595	5502	6276	7123
90	972	1949	2902	3692	4647	5510	6328	7186
108	996	1972	2969	3703	4670	5514	6341	7190
129	1002	2003	2995	3715	4754	5529	6377	7197
131	1006	2020	3012	3760	4846	5543	6465	7205
199	1036	2022	3059	3846	4852	5550	6485	7209
212	1052	2059	3064	3897	4876	5574	6500	7231
233	1055	2081	3082	3901	4893	5589	6541	7239
235	1097	2159	3099	3928	4914	5591	6639	7301
268	1154	2166	2104	3941	49 7	5596	6644	7303
288	1208	2194	3128	4018	4961	5669	6679	7309
313	1210	2250	3137	4023	4965	5699	6680	7319
337	1211	2271	3168	4061	4966	5726	6712	7342
408	1249	2304	3186	4099	4996	5730	6714	7667
451	1292	2329	3218	4118	5105	5771	6737	7399
463	1302	2350	3238	4125	5111	5788	6747	7406
491	1343	2375	3247	4233	5117	5828	6782	7440
499	1362	2448	3261	4266	5132	5843	6797	7447
505	1409	2461	3268	4312	5152	5844	6815	7468
506	1420	2506	3298	4314	5154	5863	6834	7500
597	1441	2513	3316	4341	5156	5880	6837	7523
604	1473	2669	3340	4342	5171	5946	6844	7541
615	1482	2672	3365	4384	5204	5963	6852	7567
617	1523	2707	3375	4417	5217	5985	6860	7653
684	1547	2709	3381	4460	5232	5996	6864	7678
732	1564	2736	3432	4489	5235	6030	6922	7700
766	1579	2742	3523	4512	5263	6062	6982	7710
777	1624	2747	3525	4516	5365	6076	7016	7776
798	1630	2826	3529	4557	5413	6181	7025	7790
905	1703	2842	3570	4565	5466	6218	7066	7795
912	1704	2846	3577	4594	5494	6228	1715	7796

Numĕrul 5156 a eşit de două ori şi remâne a se trage încă un număr pentru a complecta suma de 280 serii.

TIRAGE

Primaria Orasiului Bucuresti.

Numerile obligaţiunilor din împrumutul de 8,000,000 al Oraşului Bucureşti, eşite la sorţi, astăzi 1 Iulie 1878.

451	483	502	540	584	703	904
905	927	974	978	999	1,004	1,092
1,172	1,525	1,637	1,652	1,882	2,020	2,089
2,155	2,282	2,399	2,420	2,428	2,729	3,047
3,201	3,209	3,391	3,418	3,553	3,659	3,699
3,712	3,985	3,997	4,140	4,374	4,455	4,510
4,807	4,933	4,995	5,105	5,188	5,193	5,220
5,456	5,489	5,504	5,587	5,616	5,748	6,003
6,140	6,146	6,151	6,153	6,255	6,279	6,370
6,417	6,504	6,552	6,799	6,840	6,929	6,944
6,951	7,111	7,315	7,329	7,401	7,413	7,500
7,648	7,659	7,720	7,943	7,968	8,138	8,330
8,343	8,359	8,476	8,526	8,642	8,643	8,781

Şeful divisiei Contabilităţi: **I. Em. Petrescu.**

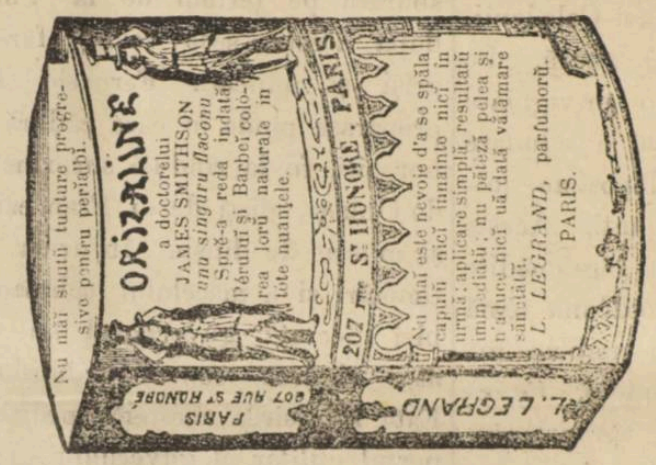

De vêndare, la legătorul de cărţi Frenkel, strada Baucei, şi la Magazinul Maugsch, strada Lăpuşneanu, Dicţionare franceso-române, în doue volume mari, de Th. Codrescu. Legătura este bine confecţionată.

Subsemnatul, mutându-mĕ în casa D-neĭ Jora, Strada Sft. Theodor, vis-à-vis de Consulatul Grecesc, fac cunoscut că daŭ consultaţiuni în locuinţa mea în tóte ḑilele de la 8—12 óre antimeridiane, Totodată fac cunoscut că infailibilul şi de miĭ de persóne probatul medicament pentru durere de măsele, compus de mine, nu se mai vinde nici aplică în farmacia asociaţilor la „Stefan cel Mare“ şi nicăire, ci se aplică la domiciliul meŭ de mine însumi, făcênd ştiut că ori de cine se va aplica saŭ vinde este falş.

Dr. C. Bucşenescu.

AVOCATUL STATULUĬ A. BOTEZ s'a mutat strada Lăpuşneanu Casele Mavrody, deasupra cofetăriei M^m^ Alexandru.

Un profesor se oferă a da în cursul verei *Lectiuni* din obiectele de Liceu şi de scólele primare, şi in limba francesă, germană, &.

Adresa la Administraţia acestei foĭ.

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya. (8—8).

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 158. Marti 18 Iulie, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi, 17 Iulie 1878.

Drepturile țerei fiind nesocotite, nu este timpul nici să acuzăm nici să disculpăm.

Tractatul de Berlin, ne fiind opera nóstră, datoria Românilor este de a-l analiza cu sînge rece și de a judeca, dacă poziținea ce ni se face prin acest tractat este mai rea sau mai bună de cât acea pe care am avut'o pănă acum.

In 1866, Țara, prin adunarea sa constituantă, au determinat bazele împreunei noastre vieținiri; eară legămintele și relațiunile noastre cu celelalte state, de și nu erau prevĕdute prin Constituțiune, ele totuși se răzimau pe vechile noastre tractate și pe tractatul de Paris.

Constatăm din capul locului că, în aceea ce privește autonomia noastră internă, în aceea ce privește dreptul de a regula poziținea streinilor ce locuesc teritoriul nostru, acest drept nici-o putere din lume, chiar în timpurile cele mai nefaste pentru noi, nu ni l'au contestat.

Acest drept nu ni s'au tăgăduit nici de Convențiune, care au fost elaborată de streini.

Intr'adevăr, art. 46 din Convențiune sună ast-felin:

„*Moldovenii și Muntenii de toate riturile creștine se vor bucura de-o-potrivă de drepturile politice. Folosintia acestor drepturi va putea fi întinsă și la alte culturi prin dispozitiuni legislative.*“

In privința acestui text nu putem face mai bine de cât să reproducem aci cuvintele ce d. Mărzescu ca profesor al Universității de Iași le-a rostit în 1860 de pe înălțimea catedrei sale de profesor de drept civil.

Eată cum se exprima junele profesor, sosit abia de la studiile sale din Paris:

„Diferența aceasta ce Convențiunea o fa„ce între deosebitele culturi, de și este „contrară principiului că morala este deo„sebită de drept, totuși luând in conside„rare starea noastră socială, eu o aplaudez. „Puterile cari au lucrat convențiunea, de „bună samă dându-și socoteală de impor„tanța driturilor politice, n'au putut să le „confere de cât numai acelora ce li s'au „părut că se interesează la existența noas„tră națională, că simpatizează cu poporul „roman, că sînt gata în fine de a se jertfi „pentru dînsul; și astfeliu, avênd indoeală „dacă în general streinii, ce sînt așezați pe „teritoriul Principatelor-Unite, prezentează „pentru națională garanțiile a„ceste fără de cari o națiune ar putea să „cuprindă în sinul seu inimicii sei cei mai „neîmpacați, ce altă mai înțelept ar fi pu„tut să facă puterile în puntul acesta, de „nu să confere puterei legiuitóre, după cum „au și făcut, dreptul de a se încredința „prin sine însași dacă dățirea acestor drep„turi este priincioasă și nevătămătoare na„ționalității române? Și ast-feliu au zis că „*folosintia acestor drepturi va putea fi în„tinsă și la alte culturi prin dispozitiuni le„gislative.* Să se gândească deci bine pu„terea legiuitoare înainte de a conferi dri„turi politice streinilor! Să se gândească „mult și bine legislatorele român asupra „condițiunilor de naturalizare!

„Nu trebue, se esclamă junele profesor, „să ne arătăm generoși și liberali cu pre„țul națională noastre. Libertatea poli„tică și religioasă: pentru ea s'au luptat „strămoșii noștri, pentru ea să ne lup„tăm și noi!“ *).

La aceste cuvinte eșite din gura unui om de legi și liberal, mai adăogim și o altă observațiune, aceea anume că existența nóstră națională, fiind periclitată prin tractatul de Berlin, noi căută să ne întoarcem privirile îndrept, pentru ca să vedem cum strămoșii noștri ne-au păstrat și legea și credința în D-zeu și națională noastră română.

Se știe—și barbații noștri de stat și capetele noastre cele mari diplomatice cată să-și aducă bine aminte—că argumentul nostru cel mai puternic, că nici-odată n'am făcut parte integrantă din imperiul otoman, au fost că musulmanii nu puteau să se statornicească pe pămêntul nostru și să-și rîdice moschee.

Congresul de Berlin, fără să ne consulteze, dă voe și Musulmanului și Iaponezului și Otentotului să vie pe pămêntul nostru, cum zice Românul, ca în satul lui Cremine, să se statornicească, să-și rîdice templuri, într'un cuvînt să-și exercite nu numai drepturile naturale, dar și acele drepturi cari nu-și găsesc sorgintea lor de cât numai în societățile acele bine organizate.

Dacă in pură teorie și in metafizica dreptului sînt principii pe cari rațiunea le susține, totuși in viața lumei acesteia, națiunile, chiar cele mai culte, pentru considerațiuni de o ordine tot atît de superióră, sînt nevoite de a le inlătura și a nu pune in practică acele principii.

Așa, principele de Bismarck, pute-va el, in interesul națiunei sale, să primėscă ca toți francezii cari locuesc pe teritoriul imperiului german, să devină de-o dată apți a exercita tóte drepturile civile și politice in Germania? Marele cancelar al imperiului de Nord, principele de Gorciacof, pute-va asemine să primėscă, in interesul rasei moscovite, ca toți Evreii ce locuesc marele imperiu rus să devină, printr'o boscărie diplomatică, cetățeni ruși apți de tóte dregătoriile cele mai inalte ale Statului?

Punem numai intrebările aceste, și respunsurile la ele le găsim chiar in aceea ce vedem practicându-se zilnic în aceste două mari state.

Aceea ce vedem că se păzește in aceste doue state mari, trebue să ne servėscă nouĕ de lecțiune, că nici o dată nu trebue să pierdem din vedere existența nóstră națională, și că trebue să avem distulă inteligență să nu cădem in cursa ce ne-o intind marii diplomați cari pretind că țin destinele omenirei in mînile lor.

Din cele ce preced rezultă adevărul acesta necontestabil și necontestat, că tractatul de Berlin ni-au ripit un drept ce nu ni-au fost nici-o-dată contestat, acela de a regula noi insine sórta streinilor ce locuesc pe teritoriul nostru.

Poziținea ce ne-o face tractatul de Berlin fiind deci mai rea de cît aceea ce am avut'o pănă acum, nici Domnul Țerei, nici puterea executivă, nici corpurile legiuitóre n'au mandat de a pierde nici-unul din marile drepturi așternute prin constituțiune, care este baza impreunei nóstre vieținiri ca stat român.

*). Vedĭ Explicarea Cod. Callimah, 1865. pag. 15.

Ţara, şi numai ţara, intr'o nouă adunare constituantă, este in drept de a se rosti şi de a cere samă de la aceia cari au avut in depozit drepturile ţerei acesteia, intrebându-i despre cauzele acele de forţă majoră cari au făcut ca depozitul să fie alterat in mînile lor.

Vom reveni în numĕrul viitor asupra chestiunei acesteia, că numai ţara, într'o adunare constituantă, este în drept a se rosti asupra poziţiunei ce ne creéză tractatul de Berlin.

Telegrame de prin ziare.

Viena, 26 Iulie.—Se telegrafiéză din Brod ziarului „Fremdenblatt“, cu data de 25 Iuliu: „Generalul Filipovici, comandantul trupelor austriace destinate a ocupa Bosnia, au primit astă-di o deputaţiune turcéscă de la Derbent şi de la Brod, care i-au esprimat temerile poporaţiunii turcesci pentru viéţa, proprietăţile şi libertatea ei religiósă, afirmând însă deplinul ei devotament pentru Austria şi pentru augustul ei suveran.

Generalul Filipovici au respuns într'un mod amical, că temerile Mahomedanilor erau neîntemeiate, de vreme ce Austriacii ocupă Bosnia ca amici, spre a restabili siguranţa şi egalitatea de drepturi pentru toţi locuitorii, spre a protege tóte cultele şi tóte religiunile.

Deputaţiunea, pe deplin satisfăcută, au promis a raporta poporaţiunii aceste cuvinte.“

Londra, 26 Iulie. — Camera comunelor. Lordul Salisbury apĕră memorandul anglo-rus, din care un punt esenţial omis de „The Globe“ se refere la mănţinerea supremaţiei Sultanului asupra Bulgariei de la médă-di. Englitera n'are alt îngagiament de cât tratatul de la Berlin şi convenţiunea de la 4 Iuniu.

D. Holker ḑice, că poporaţiunea insulei Cipru e datóre a se supune reginei, care va stabili legi pentru tótă poporaţiunea. El va examina mâne cererile supuşilor străini cari reclamă drepturi escepţionale.

Camera lorḑilor. — Salisbury ḑice, că nu s'au făcut nici o promisiune pentru mărirea teritoriului Greciei. Dênsul adauge: „Adevĕraţii amici ai Greciei sunt aceia, cari o sfătuiesc de a nu se arunca într'o politică aventurósă.“

Lordul Carnavon şi lordul Bath atacă politica guvernului.

Lordul Hamond şi lordul Granville întrébă, pentru ce nu s'au publicat memorandul de la 30 Mai.

Berlin, 26 Iulie. — „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ afirmă, că comisiunea, chiemată a se pronunţa asupra causelor lovirei cuirasatelor germane, au achitat pe ómenii ocupaţi la cârma cuirasatului „Regele Wilhelm“, pe când şeful escadrei, comandantul şi ofiţerii vor fi puşi supt acusaţiune.

„Reichsanzeiger“ anunţă, că comitele de Munster, ambasadorul Germaniei la Londra, au mulţumit guvernului britanic, în numele împĕratului Wilhelm, pentru ajutórele ce autorităţile englese au dat marinarilor germani, după catastrofa vasului „Grosser-Kurfürst“. Acelaşi ziar, publică testul scrisorei de mulţumiri adresată reginei de principel: moştenitor.

Roma, 26 Iulie.—„L'Italie“ zice, că ministrul de interne au întrebat, prin telegraf, pe prefecţii din Bergam, Brescia, Verona şi Vicentia, dacă în acele localităţi se fac încercări de înrolări clandestine.

Toţi acesti prefecţi au respuns în unanimitate aşa în cât, să liniştească pe guvern, declărând că, aceste sgomote sunt cu totul neîntemeiate.

D. Zanardelli plécă la Turin; apoi, va însoţi pe regele la Milan. Dênsul va supune regelui un decret privitor la o mişcare prefectorală, care atinge 25 prefecţi.

Este probabil asemine, că d. Cairoli se va duce asemenea la Milan, îndată după însănătoşare.

Este probabil, că înţelegerea între Vatican şi Germania se va stabili în curênd.

Londra, 26 Iulie. — „Daily-News“ primesce scirea, că Rusii doresc să se retragă pe mare. Ei cer prin urmare ca flota englesă să se retragă din Bosfor.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Francia. — „Le Temps“ află că d. ministru de externe pregăteşce în acest moment o circulară cătră agenţii diplomatici ai Franciei din streinatate, în care caracteriséză opera Congresului de Berlin din puntul de vedere european şi din cel francez.

Acésta circulară va figura în „Cartea albastră“ care va fi terminată în momentul întrunirei camerelor.

— Grevele continuă în Francia După greva lucrătorilor de mine de la Anzin, şi în alte localităţi de la nordul Franciei, greve cari persistă de mai multe zile, o depeşă din Saint-Chamond anunţă că greva lucrătorilor de matasă din acea localitate au devenit generală şi că numărudreviştilor se ridică la mai multe mii.

Italia. Ziarul „Dritto“ publică o declarare, subscrisă de d. Cooper, care spune, că în sara de 21 Iulie, vre-o douezeci de indivíḑi se adunară înaintea ambasadei austriace şi începură a striga. D. Cooper declară că au auḑit fórte bine pe acesti indivíḑi spunênd în limba germană: „Pentru ce nu şuiaraţi cu toţii!“ şi că atunci acesti indivíḑi au început toţi a şuera deo-dată, după care ei s'au împrăştiat. D. Cooper crede că acesti indivíḑi au primit un cuvînt de ordine de la Vatican.

—Ziarul „Le Temps“ comunicând ştirea despre amânarea meetingurilor ce erau să se ţină în mai multe oraşe ale Italiei, şi că demonstraţia făcută în Roma la 21 Iulie, n'au produs efecte prea supărătoare, insoţesce aceste ştiri de următoarele apreţiări pline de înţelepciune şi de adevĕr:

Este evident că aceste manifestări nu pot fi întemeiate de cât la câte-va capete exaltate şi că ar fi nedrept de a face pe Italia respunḑĕtoare de ele. Italienii serioşi şi înzestraţi cu oare-care simţ politic sînt pe cât de ruşinaţi pe atâta şi de spăriaţi de această recrudescenţă de garibaldism. Ei înţeleg rolul într'adevĕr neplăcut ce un fals patriotism riscă de a-l da ţerei lor. Italia s'au format parte prin vitejia sîinţelor sale, parte prin alianţe fericite; ea au avut până acum toate evenimentele în favoarea sa; ea au câştigat câte-ceva din toate sguduirile cari au mişcat pe celelalte state dimprejuru-i; dar aceasta nu este un cuvînt pentru a-şi închipui că nimica nu s'ar putea întâmpla în Europa fără ca Italia să nu câstige ceva. O pretenţie atât de nesocotită, şi care ar arata puţină înţelegere a evenimentelor trecute şi a situaţiunilor prezente, nu ar putea lipsi de a micşura simţimintele de respect ce Italia au ştiut să inspire până acum Europei.

Ceea ce mai adaoge la nesocotinţa manifestărilor de cari vorbim, este ocaziunea ce-au ales spre a isbucni. Promotorii meetingurilor în favoarea „Italiei irredenta“ reclamă anexiuni sub pretext că Austria şi Anglia s'au mărit şi că Italia nu ar putea rămânea cu mânile goale, când alţii se îmbogăţesc împrejurul ei. Dar chipul acesta de a apreţui actele Angliei şi ale Austriei este cu totul de rînd. Dacă s'au putut cine-va amăgi în minuntele cele dintâi, nu este iertat astăzi de a privi ocuparea Ciprului şi a Bosniei ca anexiuni în sensul ordinar al cuvîntului. Prin anexiune se înţelege în deobşte o câştigare de teritoriu care măreşce populaţia, avuţia şi puterile militare ale unui imperiu, în vreme ce nouĕle aşezări făcute de cele doue state sînt nişte sarcine pentru dînsele. Aceste puteri s'au supus mai mult unei necesităţi de cât să fi căutat sau dobândit vre-un folos. Ele ar fi preferit de sigur mănţinerea ordinei de lucruri de mai înainte, şi ele n'au schimbat poziţiunea lor de cât spre a da pept unor evenimente ce nu putusĕră împiedeca. Precum au zis „Times“ şi aceasta nu e mai puţin adevarat despre Austria, de cât despre Anglia, între doue inconveniente şi doue rele, au trebuit să se aleagă cel mai mic.

Este clar că Italia nu are de opus nimic de feliul acesta. Ne fiind amenińţată de nici-un pericol prin schimbările ce s'au îndeplinit în Turcia, ea nu are să reclame nimica pentru apararea sa personală. Ne fiind nici într'un chip chiamată de a servi de santinelă înaintată contra întreprinderilor Rusiei, şi neavênd de făcut în această privinţă nici-un serviciu Europei, ea nu are să ceară mijlócele de a îndeplini rolul acesta. Eată consideraţii pe cari fineţa italiană nu poate lipsi de a-le înţelege. Agitarea ce partizanii „Italiei irridenta“ caută a produce în Italia nu ar fi numai un pericul pentru siguranţa acestui stat, ci chiar un contra-sens politic, sau mai răŭ de cât atâta, un ridicul.

NOUA CAMPANIE RUSA DIN AZIA CENTRALA.

Vorbind despre acéstă expediţiune a generalului Caufmann într'unul din numerele trecute, am presupus că Rusii îşi propuneau cucerirea simultanĕ a Buharei şi a Balkhului. Dar s'au observat că ocuparea Buharei de cătră Ruşi ar fi un eveniment natural, prevĕḑut, şi de care Englejii nici nu gîndesc să se îngrijéscă, în vreme ce, aşăzându-se la Balkh, Rusia ar provoca făţiş pe Anglia.

Insemnatatea Balkhului este intr'adevăr mult mai mare din punt de vedere strategic de cît acea a Buharei, politie fórte comerţială, dar in privinţa militară nefolositóre unei oştiri care ar merge din Smarcanda drept asupra Indiei englese. Buhara se află pe calea Mervului, şi, prin urmare, a Heratului, dar posesiunea Balkhului ar duce pe Ruşi la pólele strimtorilor cari dau in Cabul, şi drumul Cabulului duce la Heşovar. Pus pe ţermul stîng al Amu-Dariei, nu departe de vadul de la Termes, acela chiar pe unde au trecut vechii cuceritori ai Indiei, Balkhul este puntul de intîlnire al caravanelor cari vin din Indii sau cari merg in ele. Acolo se odihnesc şi se aprovizionéză caravanele mai inainte de a pătrunde in munţii Afganistanului sau de a se arunca in marile şesuri ale Aziei centrale. Pe lângă aceste trebue să amintim că emirul Buharei se află de pe acum atît de complet supus inriurirei rusesci, că cucerirea teritoriului seu ar schimba puţin starea actuală a lucrurilor sub raport militar şi politic. Balkhul, din contra, face nominal parte din Afganistan, şi ocuparea acestui oraş ar pune pe Ruşi in contact cu emirul Cabulului, care nu trece de amic al Englezilor.

In faptă, infromaţii mai próspete dovedesc că Ruşii cînd au inceput mişcarea, işi propunea să mérgă numai spre Balkh. De aceea, inainte de a pleca, generalul Kaufman trimise la emirul Buharei un agent diplomatic, pe d. Beinberg, insărcinat de a-i da o scrisóre personală şi de ai explica intenţiile Ruşilor. Acest emisar, insoţit de un căpitan de stat major, au sosit in 2 Iuniu la Karchi, şi a doua zi au fost prezentat eimrului Seyd-Muzafar. După raportul lui, care au apărut in „Gazeta oficială a Turkestanului“, el au expus că oştirea rusă doria să trécă prin teritoriul Kanului spre a merge in basinul de sus al Amu-Dariei. Acéstă regiune care geograficesce se ţine de Buhara este in realitate independentă.

Generalul Kaufmann amintea in scrisórea sa serviciile ce i-au făcut emirul in timpul expediţiei de Khivas, apoi exprima speranţa că autorităţile buhariene vor procura trupelor sale pâne, făină şi alte provizii. Khanul după ce au stat puţin la gînd, au promis tot ce i se cerea. Au intrebat numai pe d. Beimberg despre punerile la cale ce Ruşii vor să facă cu emirul de Cabul. Agentul respunse că atîrna de la emirul Şir-Ali ca să aibă pe Rusia duşmană sau aliată, că generalul Kaufmann din parte-i, era insufleţit de dispoziţiile cele mal pacinice, şi că el va trimite un emisar si in Cabul.

Este deci viderat că planul de campanie conceput la Petresburg pe la sfîrşitul lui Aprilie avea de ţintă politia Balkh.

Fără indoélă imprejurările s'au schimbat, şi s'au putut da in urmă un contra-ordin. Dar acésta nu este probabil, fiind că Ruşii au intrat in campanie in 23 Iunie, zi in care statul major, părăsind Taş-Kentul, au plecat la corpul principal, adecă intr'un moment cînd se putea prevedea că resboiul nu avea să iasă din tractatul de Berlin. Afară numai dacă se va admite că generalul Kaufmann au ignorat complet atunci ceea ce se petrecea in Europa, şi că n'an ştiut nimica de intenţiile pacinice ale guvernului seu, va trebui să se presupună că nu ş'au propus să mérgă asupra Indiei, că nu spera chiar că va cumpăni asupra purtărei plenipotentiarilor fracezi, făcênd cu ostentaţie pregătiri militare, căci o simplă demonstraţie d felul acesta ar fi fost prea tîrzie spre a produce efect. Trebue să se recunóscă insă că el au trebuit să aibă un cuvînt spre a da trupelor sale semnalul de plecare.

Luarea Balkhului de cătră Ruşi este un fapt absolut neinlăturabil, care se va intîmpla mai curînd ori mai tîrziu, şi poate că guvernul rus au judecat momentul actual favorabil pentru indeplinirea planurilor sale. De sigur, Englezii n'ar putea vedea cu ochii nepăsători pe rivalii lor ocupând această poziţiune însemnată. Se poate însă că se exagerează puţin, când se admite că această ocupare ar echivala cu o declarare de resboiŭ, şi că ar trebui să devină neaparat cauza unei ciocniri imediate intre ambele împărăţii. Trebue să ne amintim recentele declaraţii ale lordului Beaconsfield în camera lorzilor. Primul ministru al reginei Victoria n'au repetat el că este destul loc pentru Rusia şi pentru Anglia? Nu i-au plăcut oare să amintească că nu împărtăşise nici-odată temeri în privinţa mersului Ruşilor în Azia centrală? Şi apoi, Balklul este numai una din porţile de întrare ale Afganistanului; o oştire care ar străbate prin această ţară plină de piedeci naturale, ar mai avea de trecut cu puterea şi la eşire, şi Englezii au ocupat tocmai în număr însemnător strimtorile Kairbekului, cări dau în valea Indului; ei mai ţin apoi în mânile lor gâtul Boland. Rusia în caz când ar ajunge la poalele Hindu-Kusului, nu ar face alta de cât să se întindă până la fruntaria sa naturală în această parte a lumei. Ea va fi câştigat prin aceasta o bază de operaţie pentru viitor; vecinătatea Cabulului o ar pune în poziţie de a începe intrigi active cu miliţiile afgane pe jumatate selbatice al cărora vis tradiţional este să meargă să jăfuească Peşavarul. Intr'aceasta ar exista o ameninţare şi un obiect de îngrijire pentru Anglia; şi totuşi, consiferând dispoziţiile lordului Beaconsfield, este îndoeală că acest respuns la ocuparea Ciprului ar putea deveni cauza unui conflict.

Este cestiunea de a şti, dacă, înainte de a merge la congres, Rusia şi Anglia s'au înţeles mai dinainte asupra Aziei centrale, cum s'au înţeles asupra celorlalte puncte, şi dacă cuvintele de „până acolo, dar nu mai departe“ ale lordului Beaconsfield, trebue să se întindă şi asupra Balkhului. In această privinţă informaţiile sigure nu vor întîrzia probabil.

STIRI DIVERSE.

D. de Robilant, reprezentantul Italiei pe lîngă curtea din Viena, zice o depeşă din acéstă capitală, îşi dă sincere silinţi pe lîngă contele Andrassy spre a opri ca demonstraţiile populare să nu compromită raporturile ambelor curţi. De şi isbutesce în acésta privinţă, totuşi comtele Andrassy aştéptă de la cabinetul din Roma, rezoluţiuni ferme in marginile constituţiei italiene.

— Corespondentul „Standardului“ din Viena, telegrafiéză ziarului seŭ: „ Pot garanta că nu este mult timp de cînd principile de Bismark, aŭ informat categorie pe ambasadorul Italiei că este de un interes suprem pentru rasa germană ca Triestul şi Trentinul să nu fie nicî-o dată italiane.

— „ Pressa “ din Viena anunţă că guvernele Austrieî şi Ungariei au suprimat prohibiţiunea exportuluî cailor în Austro-Ungaria.

— O depeşă din Constantinopole, cu data de 22, anunţă că funcţionari civili ruşi şi cîte-va batalióne ruse au întrat în Sumla care au fost evacuată de Turcî, că funcţionariî turcî s'aŭ retras la Varna, şi că Ruşii se depărtézā din Constantinopole.

„După evacuarea Varneî, considerată ca apropiată, zice aceeaşi depeşă, Turcii ar voi ca Ruşiî să se retragă din colo de Ciataldja la o departare de douezeci şi patru óre de marş. Ruşii ar consimţi şă se retragă numaî la o óră de marş din colo de acel punt, şi ca Ciataldja să rămînă neutră. Se asigură că convenţia anglo-turcéscă se va subscrie în curînd.“

— O diviziune navală franceză aŭ sosit la Pireŭ în ziua de 23 iulie.

— Ziaruluî „ L'Orient“ i se serie din Rusciuc, cu data de 23 iulie.

„Rusificarea Bulgariei începe serios. Bulgarii, credênd cu naivitate că eraŭ liberi, au voit să uzeze de libertatea lor; Ruşii iau scos cu multă brutatitate din rătăcire. Ast-feliu guvernul rus li refusă până şi libertatea religiósă, şi au ordonat ca Biserica bulgară să fie supusă S.tului sinod de St-Petresburg. Preoţii declărênd că nu puteau primi acéstă deciziune, Rusiea au respuns că ’i va înlocui prin preoţi ruşi.

„O sută de preoţi aduşi din Rusia, au şi fost instalaţi în bisericele bulgare. Se aştéptă să maî vină şi alţii în număr însemnat, cari vor fi aruncaţi în tótă ţéra ca o întinsă pinză de păingâni. Bulgarii nu sînt mulţumiţi.

Asociaţiile liberale din Anglia au adresat camerei comunelor o petiţiune prin care cer punerea în acuzaţie a lordului Beaconsfeild.

— După o telegramă trimisă din Constantinopole „ Corespondenţei politice“ cu tóte observaţiunele confidenţiale făcute la Atena de Turcia, guvernul grecesc au trimis la Constantinopole o notă prin, care invită pe Pórtă să numéscă delegaţi pentru delimitarea nouelor fruntariî. Pórta n'aŭ respuns, dar se asigură ca ea este dispusă să cedeze Greciei teritoriul care se întinde de la Zagora (Pelion) şi până la Margareta, cuprinděnd Volo, Farsala, însă nu Tricala şi Ianina.

— Din Triest se telegrafiéză că prefectura maritimă locală aŭ anunţat că portul Klek şi canalul Stagnu-Picolo aŭ fost închise prin torpile.

— „Daily Telegraph“ anunţă că sesiunea parlamentului englez se va închide la 20 August.

— „Times“ zice că Anglia va cere de la Pórtă ca să numéscă în Azia judecători competenţi şi instruiţi, ca să stabilésca o poliţie eficace şi să suprime arendarea impozitelor.

— „Diritto“ desminte că guvernul italian ar fi dat guvernului austriac explicări în privinţa demonstraţiilor anexeoniste din Roma.

— „Evening Standard“ publică depeşa următóre.

Roma, 21 Iulie. — Papa au primit ieri sara pe un nou administrator al dioceseĭ Perusa. Recomendând diocesa îngrijirilor sale, Papa îi zise: „Sper să vă fac vizită. Să'mi ţineţi gata un apartament“ Persóna care da acéstă informare adaoge că aceste cuvinte neaşteptate au făcut sensaţiune în Vatican.

—In ziua de 23 Iulie s'au deschis fără discurs regal şedinţa extra-ordinară a parlamentului belgian.

—Ziarele din New-York publică ştiri din S. Thomas, cu data de 17 Iulie, cari anunţă că în Haiti au isbucnit o rescólă în favórea lui Alexis. După un conflict, rescóla au fost înăduşită. Un vas de resboiu au fost trimis la capul de Haiti spre a impiedica debarcarea la nordul Jamaicei.

—„Gazeta naţională“ zice că Hoedel au lasat să trécă terminul ce acórdă legea condamnaţilor spre a face recurs în casaţie.

—„Gazeta de Colonia“ află că principele de Galles are intenţia de a merge anul viitor în Australia şi în celelalte colonii engleze, şi de a vizita cu acéstă ocaziune Japonia.

—Corespondentul din Paris, al ziarului „Times“ îi telegrafiéză despre o lungă conversaţie ce au avut cu d. Gambetta. Acesta au incuviinţat într' un mod general tractatul de Berlin, pe care-l consideră ca ţintind de a disolva tripla alianţă şi de a apropia interesele identice ale Franciei şi Angliei. O politică franco-rusă nu ar mai fi cu putinţa de acum înainte.

DIN ŢARĂ.

„Romanul“ anunţă că vineri diminéţă, pe la 5 şi jumĕtate óre, au intrat în Capitală prin bariera Belu 4 regimente de infanteriă ruséscă, şi 8 tunuri; la 9 óre, a intrat un corp de 2000 ómeni cu 15 tunuri. Aceste trupe veniau de la Gilava şi s'au dus la gara Tîrgovişteĭ, pentru a se întórce în Rusia.

VARIETATI

(*Seceta în Australia*). — Se póte judeca despre mărimea seceteĭ în Australia din faptul că, dupe calculele administraţieĭ, în Noua-Galie de Sud au perit până acum 4 milióne de oĭ.

Acéstă evaluare privită nu arată totalitatea pierderilorŭ, fiind-că ea nu cuprinde cele din urmă şése săptămîni de secetă cari aŭ ţinut până la jumĕtatea lui fevruariu din anul acesta, şi în timpul acesta efectele lipseĭ de ploĭ au devenit din ḑi în ḑi tot mai grave. Trebue să se mai adaogă un milion pentru perderile acestuĭ an şi pentru acelea ce aŭ suferitŭ miciĭ arendaşi cari pentru deosebite motive, aŭ fostŭ lăsate afară din socoteală. Ast-felu dar, cincĭ milióne de oĭ au perit numaĭ din causa lipseĭ de păşune şi a seceteĭ.

In anul 1876, coloniile australiane posedau între ele cu tótele, peste 45 milióne de oĭ, dintre care 20 milióne se aflau în Noua-Galie. Sînt motive care facŭ să se creadă că, în Victoria şi în Australia de Sud, efectele seceteĭ aŭ fost tot atât de desastróse ca şi în Noua-Galie de la Sud, pe cândŭ la Queensland aŭ fost de douĕ orĭ maĭ grave. Prin urmare, nu se va esagera dacă se va evalua în aceeaşĭ proporţiune, cel puţin, perderea suferită de turme la 9 milióne de oĭ, cari aŭ perit într'o singură vară. Tasmania şi Noua-Zelandă nu sînt cuprinse în acest calcul.

(*Imigraţiunea în Statele-Unite*). — Imigraţiunea care au mers decrescênd în acéstă Republică de la 1874 şi care număra în 1876 numaĭ 75,000 imigraţi întraţi în portul New-York, pe cînd în 1873 întraseră 350,000, imigraţiunea acésta, ḑicem, şaŭ reluat mersul sĕu ascendent de la începutul anului 1878, şi se speră ca în curînd va ajunge érăşi la cifra din aintea crizeĭ care domneşce de patru ani.

Astázi imigréză în Statele-Unite mai cu samă Scandinavi şi Germani; Irlandezii nu mai sînt astăzi atît de numeroşi. Imigraţiunea germană au fost chiar împiedecată, în urma resboiului din 1870—1871 dintre Prusia şi Francia, nu pentru că Germanii n'ar fi continuat de a imigra în urma campaniei din Francia, tocmaĭ din contra, dar pentru că cancelariul imperiului Germaniei, care ţine ca nimine să nu scape de serviciul militar, au pus atunci şi pune şi astăzi obstacule de tot feliul de imigraţiune.

Emigraţii irlandezi se aşază mai cu samă prin oraşe, éră Scandinavii şi Germanii pe la ţară. Aceştia contribuesc cu deosebire la aceste recólte colosale de cereale cari au făcut din acéstă naţiune hrănitórea unei părţi din lume. Se calculéză că în 1876, în Statele-Unite se aflau 48 milióne hectare de pămînturi cultivate cu cereale, şi că producţiunea totală fusesă de 700 milióne de hectolitre, în valóre de 7 miliarde franci.

NOTIŢIE BIBLIOGRAFICA.

Se aduce la cunoşcinţa corpului didactic că s'au pus in tipariu la tipografia „Buciumului Roman“, următórele cărţi de şcóle primare: *Geografia ţierilor Române* de Galin, *Istoria Românilor* de Hrisoscoleu, *Elemente de sciintile Naturale* de Hrisoscoleu, şi *Catihis moral;* ear pentru Gimnasii *Algebra* de Faur.

Se află de vĕndare în Iaşi la Librăria Dimitrie Daniil.

Ear la Magazinul Maugsch şi legătorul de cărţi Frenkel, sunt de vînḑare cu legătură fórte bine confecţionate.

DICTIONARIU

FRANCESO-ROMANU

EDITIUNEA A DOUA

Revĕḑută, coresă, complectată cu latinesce şi adăogită cu o cantitate mare de cuvinte noue.

de

THEODOR CODRESCO.

în II Volume

Preciul unuĭ esemplariu: 35 francĭ.

Jardin Passini.

Le soussigné a l'honneur d'informer l'honorable public, qu'il vient d'ouvrir le jardin surnommé:

JARDIN PASSINI.

Les soirées musicales auront lieu tous les Mardis, Jeudis et Dimanches, données par une

Société Philharmonique
ROUMAINE

Entrée 1 franc, avec droit d'une consommation pour 50 c.

On peut se procurer les billets dans la confiserié Passini Frères, ou le soir à la caisse qui sera ouverte au public à 8 heures.

J'espère sur la bienveillance de l'honorable public, qui peut être rassuré d'un bon et prompt service.

Jules Passini.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 159. *Mercuri 19 Iulie, 1878.* *Anul II.*

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași, 18 Iulie 1878.

Principiul de drept privat, că nimene, fără de un mandat expres, nu pote să facă poziținea altuia mai rea, se aplică și la dreptul public.

Așa, puterile constituite dintr'un stat nu pot fi prezumate că au mandat de la națiune să-i facă poziținea mai rea.

Am demonstrat în numĕrul nostru trecut că tractatul de Berlin au calcat în picióre unul din cele mai sacre drepturi ce-am avut, acela de a fixa noi singuri starea și poziținea streinilor de pe teritoriul nostru.

Țara și numai Țara, este în drept de a întreba pe acei ce au fost depozitarii puterei publice: cum s'au făcut că acest drept ni s'au rîpit tocmai de către aceia cari se pretind a fi în capul civilizației europene? Țara, și numai Țara, în adunarea ei constituantă, este în drept de a primi sau de a refuza situațiunea ce ne-au creat în acéstă privință tractatul de Berlin. Corpurile nóstre legiuitóre, puterea executivă cu Domnul țerei în cap, au a da samă țerei despre cele ce-au făcut și despre chipul cum au știut să apere drepturile ce țara i le-au fost încredințat.

Aruncându-ne ochii asupra tractatului de Berlin, vedem că acea mult cîntată și căutată independență a țerei ni este recunoscută de către areopagul european într'un mod, să ne fie permis de a o zice, monstruos. Căci, chiar redacțiunea tractatului în acéstă privință ne dovedește cît de multă greutate au întimpinat redactorul tractatului în formularea necalificabilei independențe ce ni se recunósce.

In adevăr, ce însemnéză recunóșcerea unei independențe subordonată unor condițiuni incompatibile cu independența recunoscută a țerei? Dacă ni se recunósce independența, pentru ce ni se rîpește un drept pe care statele cele mari ni l'au consfințit chiar atunci cînd nu ne bucuram de acéstă recunóșcere de independență?

Ce însemnéză, apoi, cuvintele aceste din tractat că „România retrocedéză Rusiei parte din Basarabia ce ni s'au fost restituit în 1856 prin tractatul de Paris?“ Înțelegem să se fi zis, că puterile cele mari, întrunite în Congres răpesc României Basarabia spre a o da Rusiei, căci reprezentanții României protestând în Congres pentru luarea Basarabiei, România n'au retrocedat și nici-au putut să retrocedeze Rusiei nici-o bucățică macar din pămîntul ei.

Pentru ce deci să se ḑică în tractat că România retrocedéză Rusiei Basarabia? Pentru ce redacțiunea tractatului nu corespunde la realitatea faptului? România n'au retrocedat, numai o Adunare Constituantă póte să se ocupe de acéstă chestiune, ear puterile constituite din stat n'au capacitatea de a înstreina nici macar un palmac de pamînt.

Independența țerei, recunoscută de către puteri sub condițiunile: 1) de retrocedarea Basarabiei, și 2) de acordarea drepturilor civile și politice streinilor de ori-ce rit, este după noi o speciă de independență necunoscută până astăzi în dreptul ginților atât antic cât și modern.

Independența recunoscută României prin tractatul de Berlin se asamănă cu libertatea acelui sclav căruia i se tae un braț în momentul cînd este declarat liber!

Oare dacă puterile cele mari europene, în interesul de a plămădi o pace efemeră, ar fi stipulat în tractatul de Berlin că recunoscu independența României sub condițiune ca toți Românii să îmbrățoșeze religiunea mahometană, óre în asemine împrejurare, guvernul țerei cu corpurile legiuitóre ar fi fost în drept să iee un vot în acéstă privință?

Ne dispensăm de a respunde la acéstă ipoteză care este posibilă din minut ce maxima „forța primézĕ dreptul“ a fost singurul călăuz al puterilor celor mari întrunite în Congres european.

Tractatul de Berlin, lovind în drepturile cele mai sfinte ale țerei și umilind'o într'un mod nepilduit încă în istoria, tinde să ne creeze o poziținne nouă, fórte rea, și de aceea susținem din tótă puterea convingerei nóstre că nimine in țara acésta nu póte să iee o rezoluțiune asupra atitudinei si conduitei noastre ulterioare de cît numai o adunare constituantă.

Să lăsăm deci polemica cotidiană, să încetăm de a ne mai acusa unii pe alții, căci din minunt ce forța au fost călăuzul areopagului european, ori-cine ar fi fost la cîrma țerei noastre, acel Areopag n'ar fi lucrat de altfeliu de cum au lucrat. Să știm macar de astă dată a ne rîdica mai pre sus de spiritul de partidă sau de clică, și să nu avem altă preocupare de cît acea de a salva țara din încurcăturile și dificultățile create prin tractatul de Berlin, și acéstă salvare o repetăm nu se poate face de cît printr'o Adunare Constituantă.

Telegrame de prin ziare.

Londra, 27 Iulie. — Către „Daily Telegraph“ se telegrafiază din Viena: Austria a făcut cunoscut Turciei, că trupele sale vor începe ocuparea Bosniei la 26 Iuliu.

„Morning Post“ zice, că tóte puterile, afară de Turcia, au ratificat tratatul de la Berlin.

Viena, 28 Iunie. — „Gazeta de Viena“ află, că împĕratul a ratificat tratatul de la Berlin.

Londra, 28 Iulie.—La banchetul clubului Carltown, lord Beaconsfield'a făcut să se vadă că congresul produsese pentru Grecia resultate avantagióse, de óre-ce ea câştigase mai mult reţinêndu-se, de cât provinţiele turce cari s'au resculat.

Lord Beaconsfield a ţis încă, că prin convenţiunea de la 4 Iuniu, Anglia a micşurat greutatea responsabilităţii sale; adaogă el, dacă Anglia vorbesce de acum înainte cu mai multă tărie, nu va mai fi resboiu ca resboiul Crimeei sau ca ultimul resboiu.

Constantinopol, 27 Iuliu.—Se asigură, că Savaspaşa va fi numit guvernator al insulei Creta. Aleko-paşa va fi numit guvernator al Rumeliei.

Viena, 27 Iulie. — Proclamaţiunea care va fi distribuită cu ocazia apropiatei intrări a trupelor austriace în Bosnia şi Herţegovina, ţice: Trupele vin ca amici spre a pune sfîrşit relelor, cari tulbură aceste ţĕri de mulţi ani, precum şi ţĕrile mărginaşe Austro-Ungariei. Trupele imperiale vor aduce bine-facerile păcii. Toţi locuitorii se vor bucura de aceleaşi drepturi înaintea legii. Vor fi protegiaţi in esistenţa, credinţa şi bunurile lor. Veniturile ţĕrii vor fi întrebuinţate pentru trebuinţele sale. Remăşiţele celor din urmă ani nu se vor mai cere. Trupele vor plăti ce cumpără.

Proclamaţiunea se termină ţprin o invitare adresată locuitorilor de a primi pe soldaţi ca amici, de a se supune autorităţilor, de a reîncepe lucrul lor, ale cărui fructe le vor fi garantate.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Anglia. — In şedinţa din 23 a camerei comunelor Sir William Harcourt, întrebând cu ce titlu Britania-Mare ocupă Ciprul, şi dacă acéstă insulă este o ţară streină, sau o posesiune a coronei, atorneiul general, d. Iohn Holker, în respunsul seu. au amintit că Ciprul este în afară de domeniul care aparţine Britaniei-Mari, dar că regina au obţinut, prin convenţiunea de Constantinopole, puterea şi jurisdicţiunea asupra acestei insule.

Regina nu este deci suverană în acéstă insulă, dar exercită tóte drepturile suveranităţei. Ea exercită puterile sale tot cu atîta întindere ca şi cum aceste puteri, în loc să aibă de origine un tractat, ar fi rezultatul unei cesiuni sau al unei cuceriri. Singura mărginire se va afla în stipulaţiile convenţiei de Constantinopole. Cît despre legislaţia de aplicat, legea engleză va cîrmui în Cipru pe Englezi, eră legea locală se va aplica la indigeni şi la imigranţi. Astfeliu, din punt de vedere politic, regina Angliei, fără a fi suverană va exercita tóte drepturile suveranităţei; din punt de vedere juridic, ea va face în Cipru ceea ce face în India, ceea ce fac Francezii în Algeria: indigenii vor pastra legile lor; naţionalii vor rămîne supuşi legislaţiei lor de origine.

— In vreme ce în Londra guvernul respunde sau anină respunsurile, în Cipru, sir Garnel Wolseley prepară soluţiuni. El pare hotărit de a împărţi insula în cinci districte, cu cîte un comisar englez şi cu cîte un magistrat englez de district. Magistraţii vor fi luaţi din personalul consular şi vor trebui să fie limbişti iscusiţi; cu tóte că nu au nevoe să ştie altă limbă afară de grecéscă, căci în Cipru musulmanii sînt mai toţi de rasă grécă şi nu vorbesc turcesce.

Se proiectéză un împrumut destinat de a permite lucrări publice: drumuri, porturi, etc. Se zice că Sir Garnet are să facă imediat o călĕtorie de explorare spre a vedé ce lucrări se pot executa. Se caută de a se provede care va fi excedentul veniturilor asupra cheltuelelor şi se crede că va fi de doue milióne.

Chestiunea proprietăţei va fi una din cele mai grele de deslegat; căci în Cipru sînt mai multe specii de proprietăţi: sînt mai întâiu, domenii de ale coronei, a cărora proprietate va rămîne a Sultanului; apoi domeniuri de ale Statului, ce vor trece în minile guvernului englez. Clasificarea acestor doue categorii va fi o operaţie fórte grea. Nu mai puţină dificultate se va întimpina şi cu discurcarea diverselor specii de proprietăţi private, de proprietăţi colective de familie, de bunuri religióse, cari există în dreptul musulman, şi lîngă cari trebue să se afle şi proprietăţi întemeiate sau regulate după dreptul grecesc. Va trebui timp Englezilor pentru a se opera limpezirea tuturor problemelor acestora, a cărora deslegare este indispensabilă pentru renascerea insulei Cipru.

— Proclamarea adresată de regină locuitorilor Ciprului se terminéză cu declararea că, guvernul Maiestăţei Sale, îngrijind de măsurile folositóre şi de bună starea morală şi materială a poporului, va lua în considerare tot odată si dorinţele lui relative la vechile obiceiuri, cari se vor respecta şi se vor conserva întru cît vor fi compatibile cu civilizaţia, cu progresul şi libertatea, cari tot'déuna trebue să trécă în prima linie în actele acelora cari guvernéză în numele Maiestăţei Sale.

Austro-Ungaria.—Tonul ziarelor austriace, foarte moderat la începutul agitărei italiene, au început a lua un caracter iritat şi ameninţător. Ele declară că guvernul italian este ţinut să împiedece de a se insulta un guvern vecin şi că ministerul, dacă nu se simte în puterea necesară de a înăduşi manifestările, trebue să dee demisia, într'un interes patriotic. Continuarea mişcărei, zic aceste foi, are să aducă neaparat complicaţii. „Trebue ca Italia să o ştie, că Austria nici-odată nu va ceda Triestul şi Trentinul.“

—Fóea ministerială „Fremdenblatt“ au început acum a ţinea acelaşi limbagiu ca şi “Diritto“ in privinţa manifestărilor, „Italiei irredentă“.

„La Viena, zice, se ştie perfect că aceste manifestări sînt indreptate numai puţin in contra ministerului italian de cît in contra Austro-Ungariei.

Se înţelege de la sine că ele au dat loc, la un schimb de vederi între ambele guverne; dar initiativa au venit din partea Italiei, ale căreia leale declărări au fost judicate aici depliu satisfăcĕtóre“.

—Comtele Andrassy, zice o depeşă a ziarului „Le Temps“, reasigurat de generalul Robilant, nu are intenţiunea de a trimite la Roma nici cea mai mică notă care să exprime nemulţumirea ce manifestările italiene au produs in Austria.

—„Coresp. politică“ au primit din Serajevo informări, după care populaţia musulmană din Bosnia au început a se familiariza cu ideea ocupărei austriace. Ar fi chiar vorba de a se trimite deputaţie la Viena, spre a face omagiu imparatului şi a exprima comtelui Andrassy recunoştinţa ce insuflă populaţiei bosniace o politică care are de scop instalarea ordinei in ţară.

—Astăzi, in 18 (30) Iulie au loc in tótă Ungaria alegeri generale pentru reinoirea deputaţilor.

Totul face să spereze că ministerul Tisza va ave o mare majoritate, cu tóte silinţele opoziţiunei coalizate.

S'au observat in cursul periodei electorale că fuziunea care s'au operat in cameră intre reprezentanţii diverselor nuanţe ale opoziţiunei nu era de feliu după gustul alegĕtorilor.

Italia.—Comitetul partidului „Italia irredenta“, care au organizat meetingul din Roma de la 21 Iulie, redactase următorul manifest, a cărui afişare au fost interzisă:

Romanilor! Principiul naţionalităţilor cari ne-au dat viaţa au fost violat în congresul de Berlin.

Grecia, Bosnia, Herţegovina, România şi toate popoarele cari aspirau la unitatea şi independenţa lor au fost tradate. Voi, pe cari strigătul de Roma sau moartea v'au scapat de preot şi de strein, şi pe cari v'au adus la viaţă pentru îndeplinirea unor mari opere, voi trebue să faceţi astăzi se audă Europa şi lumea că Roma este o credinţă —credinţa în solidaritatea popoarelor—şi că această credinţă este aceea care inspiră deliberaţiile voastre.

Voacea aceloru cari au suferit mai mult pentru ca Roma să fie restituită Italiei, voacea lui Garibaldi, a lui Avezzana, a lui Saffi, a lui Campanella vă chiamă să îndepliniţi o datorie care este poate înainte-mergătorea unei datorii încă mai imperioasă, şi la îndeplinirea căreia puteţi fi chiamaţi mâne.

Respundeţi la apelul lor, alergând cu gramada spre a afirma dreptul sacru al Italiei asupra Trientului şi Triestului.

Romanilor! Aduceţi-vă-aminte de simţimintele ce aţi simţit, nu sînt mulţi ani, de câte-ori vi se anunţa că Italia gândeşce la voi. Aduceţi-vă-aminte că fraţii noştri din Trentin şi Triest aşteaptă

astăḑi de la noi, cu o mare îngrijire, un cuvînt de credinţă, de speranţă, de promisiune ; alergaţi în număr mare la comiţii şi faceţi ca strîmtorile Alpilor rhetici şi ale Alpilor julieni să resune de strigătul Romei, al mamei-patrii.

Eată în ce termini au deschis şedinţa Menotti Garibaldi, prezidentul meetingului.

Cetăţenilor, sintem întruniţi aici spre a protesta contra tractatului de Berlin, care nu-i decât o a doua ediţiune a tractatului din 1815. Se strigă că pacea este făcută ; dar cum poate fi pace între miel şi lup? Roma îndeplineşce astăzi o datorie sacră. Roma trebue să trimită un cuvînt de speranţă Triestului şi Trentinului, unde gem fraţii noştri. Până când aceste doue provinţii nu vor fi întoarse mumei patrii, pacea nu va fi cu putinţă.

Eată şi textul rezoluţiunei adoptate de meeting :

Poporul Romei, întrunit în meeting solemn în ziua de 21 Iulie 1878.

Considerând violarea principiului naţionalităţilor, şi ofensa comisă contra suveranităţei poporului de către congresul de Berlin ;

Este de părere că principiul droptului şi al solidarităţei naţiunilor trebue să fie substituit vicleniilor diplomaţiei ; că nu trebue să se trafice nepedepsit cu destinurile popoarelor, atunci când fie-care cetăţean este înarmat şi are dreptul de a vota liber, şi că acest drept trebue să întoarcă ţerei lor pe Italienii puşi sub jugul strein ; că Italia trebue să-şi afirme solidaritatea cu popoarele puse sub jugul strein ; că Italia trebue să-şi afirme solidaritatea cu popoarele părăsite sau vîndute de congresul de Berlin, solidaritatea care aminteşce Italiei că există încă teritorii italieni supuse domnaţiunei streine, pentru cari ea speră un viitor de dreptate şi de adevăr.

Spania. O depeşă din Madrid, comunicată de ambasada spaniolă din Paris declară cu totul falsă ştirea publicată de „Gazeta de Colonia“, după care regele Alfons XIII ar fi fórte suferind, desgustat de viaţă şi doritor de a abdica.

Acéstă invenţiune este privită în Madrid, zice depeşa, ca insuflată de rea voinţă, căci nimine în Madrid n'au auḑit vorbindu-se de asemine sgomote“.

Grecia. — „Mesagerul de Atena“ anunţă că prezidentul consiliului au însărcinat pe reprezentantul frances din Grecia ca să exprime guvernului Franciei adînca recunoştinţă a naţiunei elene pentru generósa iniţiativă ce au luat plenipotenţiarii francezi în favórea Greciei în Congresul de Berlin.

„Sîntem fericiţi, ḑice „Mesagerul“, că naţiunea elenă întrégă împărtăşesce simţimintele guvernului în privinţa Franciei, care totdéuna s'au aratat cătră dînsa cu mînele pline de binefaceri.“

— Acelaşi ziar zice că guvernul elen au adresat o notă marilor puteri spre a protesta contra crimelor comise de Turci în Epir şi în Tesalia, cerênd totodată intervenţiunea Europei pentru a face să înceteze o stare de lucruri atît de deplorabilă.

O telegramă din Lamia, cu data de 23, vesteşce că incendiurile continuă de a face pustieri în Tesalia, şi că se póte vedé de la fruntaria grécă fumul satelor cari ard.

Trei chiurasate franceze sosiseră în diminéţa aceleiaşi zile în Pireu, şi se mai aşteptau şi alte vase de resboiu franceze, precum şi o diviziune din flota italiană.

Turcia. — O corespondenţă din Constantinopole vorbeşce de un fapt economic, de altmintrea uşor de prevĕḑut, fapt care se produce în unele din provinţiile imperiului otoman în urma schimbărilor teritoriale efectuate sau considerate ca probabile în carta acestui imperiu. Acest fapt este de natură de a aduce oare-care mîngâere populaţiilor anexate contra voinţei lor, şi ar trebui să sară în ochii Turcilor, de n'ar fi ei cuprinşi de cea mai rea orbire, de aceea care consistă întru a închide de bună voe ochii la lumină. Preţul pămênturilor şi al imobilelor s'au rîdicat imediat în toate ţerile cari sînt, sau vor fi substrase de sub dominaţia otomană. Suirea este în proporţie cu gradul de încredere ce insuflă noii posesori din îndoitul punt de vedere finanţiar şi economic. Ea este simţitoare în Bulgaria, în Dobrogea, în Epir şi în Tesalia, ca şi în insula Ciprul.

— O scrisoare din Constantinopole adresată „Coresp. politice“ zice că au şi început a se simţi amestecul Angliei în trebile din lăuntru ale Turciei : Mulţumită iniţiativei luate de d. Layard, s'au înfiinţat o comisiune spre a se ocupa cu reorganizarea finanţelor şi a administraţiei turceşci.

STIRI DIVERSE.

Depeşi adresate ziarelor „Daily News“ şi „Standard“ amintesc ḑiua de 4 August ca data, cea mai departată pentru ocuparea Bosniei şi Herţegovinei. Tractatul de Berlin va fi atunci ratificat şi Austria va lucra într'adevĕr în puterea mandatului dat de Europa.

— Se anunţă din Pesta, că Locotenentul-feldmareşal austriac Rolhmund este însărcinat cu reorganisarea oştirei persane.

— Se scrie din Adrianopole „Corespondenţei politice“ că starea sanitară a oştirei ruse continuă a fi deplorabilă. După părerea medicilor, s'au micşurat porţiunea de carne spre a se spori acea de orez ; dar această mĕsură au provocat o ast-feliu de nemulţumire, că intendenţa au trebuit să se întórcă la regimul vechiu, în dauna sănătăţei soldaţilor.

In tóte ḑilele, câte douĕ-ḑeci şi cinci sau treiḑeci de vagóne, une-ori şi câte patru-ḑeci transportéză fie-care vagon de la 15--20 bolnavi la San-Stefano, unde-i aşteptă unul sau doue vapóre spre a-i duce la Odesa.

— „Wolkszeitung“ din Hanover anunţă, că fiul lui George V, au făcut cunoscut tuturor guvernelor germane, că nu are nici cum intenţia de a renunţa la drepturile sale asupra regatului de Hanover, şi că le mănţine întregi pentru dênsul şi urmaşii sei.

— „Gazeta de Colonia“ constată că, împaratul face în fie-care zi primblări pe jos şi în trăsură în parcul de Babelsberg şi că petrece cea mai mare parte din ḑi în aerul liber.

— Acelaşi ziar primeşce din Teplitz (Bohemia) o depeşă care ḑice, că împĕratul Germaniei va sosi în oraşul acesta cu marea-ducesă de Baden, la 31 Iulie sau 1 August, spre a lua ape.

— O depeşă din Cairo anunţă că Ioan regele Abisiniei ar fi cedat tronul acestei ţĕri regelui de Choa.

— Ziarul „Germania“ consideră o apropiată înţelegere între Vatican şi Germania ca fórte probabilă.

— D. Sigl, redactorul ziarului „Vaterland“, acuzat că au ofenzat, prin fóea sa, pe împaratul Germaniei, au fost condamnat la trei luni de închisóre de către curtea de asize.

— „Daily News“ zice, că o înţelegere completă există între guvernul englez, între cel francez şi egiptean în privinţa controlului de exercitat în viitor asupra finanţelor Egiptului, şi a reformelor interióre de stabilit în acéstă ţară.

—„Póte interesant de a se nota, zice „Pall Mall Gazette“, ca un fapt coincidéză cu ocuparea Ciprului, ca guvernul Indian au ocupat din nou insula Socotora, aflătóre la intrarea golfului de Aden. Pavilionul britanic au fost din nou înarborat aprópe de şese septămîni“.

Marea insulă Socotora, situată, în Oceanul Indian, între Africa şi Azia, la gura golfului de Aden. e locuită aprópe de 3000 musulmani, cea mai mare parte Arabi şi Somali. Cea mai mare lungime a sa este de vre-o 125 chilometri.

DIN ŢARĂ.

Ziarele din capitală ne aduc ştirea despre însănătoşarea D-lui I. Brătianu şi despre plecarea domniei sale la Piteşci, de unde după „Rom. liberă“ ar avé peste cîteva zile să mérga la băile de Marienbad.

„Pressa“ de astăzi vesteşce că se lucréză pentru organizarea administraţiunei în noua provincie Dobrogea, şi i se spune că garnizóna militară, ce se va trimite acolo, se va compune din trei regimente de cavalerie, doue de infanterie şi cîteva baterii de artilerie.

Fóea bucurestenă se întrébă dacă va fi de ajuns acéstă putere armată într'o ţară

mai mult selbatecă? Căci Turcia, abia cu 10,000 ómeni, putea să mănţină ordinea în aceea provinţie.

——

„Telegraful“ află că corpurile legiuitóre vor fi convocate imediat după primirea tractatului de la Berlin în mod oficial, şi că acésta va fi pe la finea acestei luni sau pe la începútul lui August.

——

Sîmbăta trecută (15 Iulie) s'au început la Dorohoiu înaintea curţei cu juraţi procesul intentat ţeranilor din Darabani de cătră Evreii din acest tirguşor. Numerul acuzaţilor este de 66. D. Ureche prezidéză curtea. Ministeriul public este reprezentat prin însuşi d. procuror general al Curţei de apel din Iaşi. Desbaterile au început luni. Intre apărătorii acuzaţilor figuréză d. d. N. Ionescu, Cimara şi alţii.

——

„Foişorul“ este numele unui ziar cotidian, care de la 16 ale curentei au început a apăré în Dorohoiu, sub redacţiunea d-lui avocat Micali.

Misiunea acestui organ de publicitate o rezumă însuşi în următórele puţine cuvinte:

„Titlul nostru spune ce vom fi.

„De pe „Foişorul“ vom privi împrejurul nostru, şi vom anunţa publicului tóte primejdiile ce vom zări.“

Salutăm apariţiunea noului ziar şi-i dorim durată lungă şi succes în îndeplinirea sarcinei ce şi'au luat.

DIN LOCALITATE.

Curtea de apel din Iassi prin o hotărâre a sa pronunţată în ţiua de 7 Iunie espirat, au condamnat pe un *Rudolf Mahalevschi* la una lună închisóre corecţională, şi cu tóte acestea vedem că nici până astăzi acéstă condamnare nu s'au executat.

Autoritatea insărcinată cu aducerea la îndeplinire a hotărârilor judecătoreşci scie fórte bine care este domiciliul condamnatului, de óre-ce el e antreprenor de otel.

Ordinele de executare ce s'au dat de Parchetul general, se vede, s'au pus *ad actam*—Pănа când óre?! Nu cumva până după sfirşitul iarmarocului de Folticeni?

Acésta n'o ştim.

Ceea ce ştim e că multe se vorbesc aproposito de acéstă afacere.

Noi însă nu voim se credem.

După unii faptul neexecutărei hotărirei de care e vorba, se atribue influenţei unui funcţionar înalt.

Casul în sine e destul de grav, şi noi, dorim din suflet ca lucrurile să nu fie astfel precum se vorbesce.

Inregistrăm deci numai faptul pentru cunoscinţa publicului pe de o parte, iar pe alta îl supunem la cunoştinţa Parchetului general de Iassi, în speranţă că se vor lua mĕsuri grabnice de hotărirea pronunţată contra lui Mahalevschi, pentru ca nu hotărârile judecătoresci se devie ilusorii.

VARIETATI

(*O prezicere curioasă*). — D. Max Falk, redactorul ziarului „Pester Lloyd“, unul d'intre deputaţii cei mai eminenţi ai partidului ministerial, au făcut următórea curiósă inducţiune:

„Tractatul de Paris au adus resboiul de Italia din 1859; tractatul de Zurich care are o mare asemănare cu acel de Berlin, au condus la resboiul din 1866; tractatul de Praga au făcut neînlăturabil resboiul franco-german, şi ultimul resboiu ruso-turc au fost urmarea tractatului de Frankfurt.“

Impingênd până la capăt acéstă analogie, d. Falk prevede că din tractatul de Berlin va eşi într'o ţi resboiul austro-rus, şi declară că Ungaria trebue să se pregătéscă spre a se lupta chiar pentru existenţa contra inundărei slave.

(*O simplă uitare*). — Se observă cu uimire, zice „L'Italie“, că nici-unul dintre cei cinci-spre-zece sau douezeci de diplomaţi întruniţi în Congresul din Berlin, n'au cugetat că trebue, póte, să se spună cum are să fie noul principat bulgar ereditar sau nu.

Acéstă chestiune totuşi merită să fie deslegată de Congres; căci nu putem presupune ca să fie lasată sub-comisiunilor. Astfeliu se pune întrebarea ce se va întîmpla în ziua în care principele va muri lăsând mostenitori.

(*Politica stă pe loc*). — A doua jumatate a secului al XIX-le, zice „Le Danube“, este îmbielşugată în tractate internaţionale. Tóte pactele aceste au un lucru comun, acela anume că consfinţesc anexiunile.

„Aţi observat, întrébă fóea vieneză, că cei mai mari ómeni de stat contimporani, sînt aceia cari au anexat mai mult?

„Renumele lor se măsură după întinderea achiziţiunilor teritoriale. Eată-i în ordinea de merit: Cavour, Bismarck, Gorciacoff, Andrassy, Beaconsfield.

„Ceea ce în acéstă privinţă deosebeşce epoca nóstră de timpurile barbare, este substituirea cuvintului *anexiune* terminului brutal de *cucerire*.

„Se vede că în politică, cu cît lucrurile se schimbă mai mult, cu atît rămân aceleaşi.

(*Lista cavalerilor ordinului „Călţaretei“*).—Ca ocaziunea numirei lordului Beaconsfield şi a marchizului de Salisbury ca membri ai acestui ordin, „Standardul“ dă următoarea listă în ordinea alfabetică:

Ducele dê Abercorn, împaratul Austriei, comtele de *Beaconsfield*, ducele de Beaufort, Lepold II, regele Belgiei; împaratul Braziliei, ducele de Brunsvic, ducele de Buccleauch, ducele de Cambridge, ducele de Cleveland, ducele Conaugt, comtele Cowley, comtele Cowper, ducele de Cumberland (fiiul regelui de Hanover), regele Danimarcei, ducele de Devonshire, ducele de Edimburg, comtele Fitz-William, împăratul Germaniei, principele mostenitor al Germanici, comtele Granville, regele Greciei, comtele Grey, comtele de Harrowby, marele-duce de Hessa, principile Christian de Holstein, regele Italiei, comtele de Leicester, cipecipele Leopold de Anglia, ducele de Marlborough, marele-duce de Mecklenburg-Strelitz, şahul Persiei, regele Portugaliei, principele Vilhelm de Prusia, ducele de Richmond şi Gordon, marchisul de Ripon, împăratul Rusiei, ducele de Rutland ducele de Saxa-Coburg-Gotha, ducele de Saxa-Meiningen, comtele de Shaftesbury, ducele de Somerset, comtele Spencer, vicomtele Stratford de Redcliffe, ducele de Satherland, principele Galilor, ducele de Wellington, ducele de Westminster.

La acéstă listă trebue adaos marchizul de Salisbury a cărei numire au apărut în „Gazeta de Londra la 24 Iulie.

In totul 48 de cavaleri ai ordinului „Calţavetei“.

De la moartea d-lui Thiers, Francia nu mai este reprezentată în lista cavalerilor ordinului „Calţavetei“.

Berlin.

Cine doresce să obţină la Berlin prin anunciuri publicate în ziarele cotidiane, vre-un succes, să se servéscă spre acest scop de cel mai mare şi cel mai citit Jurnal politic cotidian **„Tribüne“** care apare în capitala imperiului german. Jurnalul apare de 18 ani în tóte ţilele şi ese momentan în **28,000 esemplare. „Tribüne“** se găsesce în tóte cercurile publicului bine situat precum şi în tóte localele publice, cafenele etc. găsinduse căte o dată chiar mai multe esemplare în cafinelele mai mari. Sute de colportatori se ocupă cu imediata colportare indată după apariţiunea fie cărei numer, şi se ingrijesc şi de vêndarea cu numărul a acestui ziar popular. Cu tóte că ziarul este aşa de respîndit într'un mod grandios, totuşi preţul inserţiunilor este eftin, căci linia de 9 silabe costă numai 35 pfenigi sau bani 44.

Partea înseratelor acestei foi s'au dobîndit de Espediţiunea de Anunciuri **Adolf Steiner** în **Hamburg** pentru o sumă fórte importantă. Tóte comandele de inserţiuni urmézĕ a se inainta Espediţiunei de Anunciuri **Adolf Steiner** în **Hamburg**. Corespondenţa cu casa **A. Steiner** póte fi şi românesce, fiind că la acest birou sunt angajaţi corespondenţi pentru tóte limbele europeane. Costul înseratelor comandate se póte transmite şi în timbre postale române.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 160. Joi 20 Iulie, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași, 19 Iulie 1878.

Tractatul de Berlin au fost ratificat de toate puterile.

In curînd acest tractat are să fie comunicat oficial și guvernului român, spre a lua cunoștință de dispozițiunile în el cuprinse și privitoare la România.

Corpurile noastre legiuitoare vor trebui dar fără întîrziare să fie din nou întrunite în sesiune extraordinară.

Ziarele bucureștene anunță chiar că convocarea camerelor noastre se va face pe la sfîrșitul lunei curente.

Numai amintim despre atitudinea ce păstrează în această gravă împrejurare domnii reprezentanți, cari nu găsesc de cuviință a se sfătui în intruniri publice cu concetățenii d-lor asupra poziținei ce este creată țerei prin tractatul de Berlin, precum și spre a justifica actele și voturile d-lor ca reprezentanți.

Am constatat în deajuns în unul din numerele noastre trecute această nepăsare neiertată a d-lor mandatari ai țerei pentru îndeplinirea uneia din cele mai sfinte datorii care le încumbă, aceea de a da samă de purtarea lor din Parlament și de a se consfătui cu concetățenii asupra celor ce ar fi de făcut într'o situațiune atât de excepțională.

Trecem astăzi cu vederea asupra acestei atitutidini pasive și inerte a d-lor reprezentanți, lăsând'o la judecata alegătorilor și a opiniunei publice.

Revenim la chestiunea poziținei ce ni s'au creat prin tractatul de Berlin, și voim să vorbim despre oare-cari dispoziținni ale acestui tractat, cari dau autonomiei și neatîrnărei noastre o lovitură nu mai puțin gravă de cât aceea ce au primit dreptul ce totdeauna am avut de a regula noi înșine poziținea streinilor din țară.

Aceste dispoziținni jîgnitoare pentru noi, relevate și de ziarul „Pressa“, se cuprind în articulele 48 și 57.

Eată mai întăiŭ, ce zice art. 48: „Niciun drept de tranzit nu se va percepe în România pe mărfurile ce vor trece prin principat.“

Prin această dispoziținne se vede lămurit că se lovesce în autonomia noastră comerțială și vamală, autonomie de care neam bucurat sub toate regimurile, chiar și sub acela al tractatului de Paris; căci acest tractat, de și limita la 7% maximul drepturilor vamale ce am fi putut percepe asupra productelor și mărfurilor streine, totuși n'au fost aplicat în această privință, prin aceea că înseși unele din puterile semnatare ale tractatului de Paris au consimțit a încheia cu noi convenținni comerțiale, prin cari, în privința unor produse, au fost covîrșit maximul de 7%.

Și în privința aceasta deci, poziținea noastră este mai rea după tractatul de Berlin de cât cum era înaintea acestui tractat.

Apoi în art. 57 se dă drept comisiunei dunărene de a face pe pământul nostru, și fără de consimțimîntul nostru, toate lucrările ce ea va crede de cuviință.

Prin această măsură ca și prin dreptul ce și l'au rezervat Rusia de a comunica prin România cu oștirile sale din Bulgaria, sintem supuși la un fel de servitute internațională și prin urmare jîgniți în dreptul nostru de suveranitate teritorială.

Fără să mai vorbim și despre jurisdicțiunea consulară, care prin art. 50, este lasată in vigóre, pănă la incheiarea de noue convenții, numai restringerile ce indurăm in autonomia nóstră vamală și in suveranitatea teritorială sînt suficiente spre dovedi că specia de independența, ce ni s'au octroiat de către congresul din Berlin, este mai mică de cât aceea ce am avut inainte de a ne bucura de o independență recunoscută de marile puteri ale Europei.

Micșurarea suveranității nóstre și in acéstă privință arată că tractatul de Berlin este mai lovitor pentru noi de cît chiar tractatul de San-Stefano, acel calificat de flagel de către d. ministru de externe.

Aceste considerațiuni ne intemeéză să zicem, că dacă este indispensabil și prudent să ne supunem, bine înțeles protestând, deciziunei luate de cele șepte puteri in privința Basarabiei,—ni este fórte greu, absolut cu neputință chiar, să admitem, fără de a nu ne sinucide noi insine, dispozițiile tractatului de Berlin, prin cari ni se micșuréză dreptul nostru de a regula poziținea streinilor din țară, autonomia comerțială și vamală și suveranitatea teritorială, drepturi fără de cari nu póte exista adevarată independență și suveranitate.

Tractatul de Berlin nu póte fi deci primit de România de cît cu rezerve in tóte privințele aceste, și acésta nu o póte face cu competență și autoritate de cît numai o adunare constituantă.

Telegrame de prin ziare.

Brod 29 Iulie. Trupele austriace au trecut astăți hotarul, în cea mai bună ordine și fără nici o turburare.

Arhiducele Ión Salvator a intrat in Berbir, in fruntea unei brigade.

Brod, 29 Iuliu. Astăți de diminéță avant-garda corpului al 13 de armată a trecut Sava în prezența generalului Philipovitz și a statului seu major. Trecerea s'a îndeplinit în trei ore cu o mare precisiune în mijlocul manifestărilor entusiaste ale soldaților și ale populațiunei. De la două ore de astăți de diminéță, pavilionul austriac fâlfâe pe malul bosniac.

Berlin, 29 Iuliu. Se anunță către *Nordeutsche Allgemeine Zeitung*: Imperatul au primit ieri la Babelsberg pe toți membrii presenți ai ministerului de stat. El a pronunțat un discurs destul de lung.

Viena, 29 Iuliu. Se anunță din Constantinopole *Corespondenței Politice*: Sultanul au ratificat ieri tratatul de la Berlin. Pórta are intentiunea de a adresa puterilor un memorand destinat a combate espunerea făcută la Congres de d. Delyannis.

Viena, 29 Iuliu. Se anunță din Athena *Corespondenței politice*: „ Cu ocasiunea esceselor comise de soldații turci în provinciile limitrofe, guvernul grec au cerut constituirea imediată a unei comisiuni mixte greco-turcă. In privința rectificării de fruntarii, Grecia stărue a cere ca Ianina să să fie coprinsă în teritoriul ce este vorba a se ceda.

Belgrad, 29 Iuliu. Sesiunea Skupcinei a fost închisă alaltă-ieri. Skupcina au ratificat articulii tractatului de la Berlin privitori la Serbia. Ea au adoptat asemenea propunerea guvernului care tinde la emanciparea israeliților. Au autorisat construirea unui drum de fer de la Belgrad la Salonic și de la Belgrad la Constantinopole. Au aprobat încheerea tractatului de comerț cu Austria.

Paris, 29 Iuliu. Situațiunea s'a îmbunătățit cu totul la Anxin. Greva se crede aprópe terminată. O mare parte din lucrătorii de la St. Chamond și-au reînceput asemenea lucrările lor astăți.

Londra, 29 Iuliu. *Camera Comunelor.* Lordul Hartington susține meținnea sa. El compară declarațiuuile cerute Rusiei înainte de resbel cu stipulațiunile tractatului de la Berlin.

Londra, 29 Iuliu. *Camera Comunelor.* Lordul Hartington dice că convenținnea anglo-turcă este contrarie cu dreptul internațional și nebună.

El adaogă: „Acéstă convenținne împinge înainte cu o sută de ani conflictul care trebue să isbucnéscă între Englitera și Rusia. Protectoratul Engliterei asupra Turciei obligă pe Englitera să esercite o controlă seriósă asupra politicii esterióre a Turciei.

Viena, 30 Iuliu. *Gazeta oficială* publică un decret imperial care permite, în vederea ocupărei Bosniei și a Herzegovinei, ca tiraliorii călări din landwereul dalmațian, să pótă fi întrebuințați în mod escepțional în afară de fruntariile imperiului.

Brod, 30 Iuliu. Și trupele imperiale au trecut astăți Sava lângă Gradiska. Garnisona din fortereța turcéscă s'a retras.

Londra, 30 Iuliu. *Camera Comunelor.* D. Duff dice că faptele îndeplinite vor inspira Rusiei ura Engliterei; că Francia va judeca pe Englitera ca

mai perfidă încă, şi că Italia va crede că tractatul a fost subsemnat cu condeie de pană pe care un vultur le-a smuls de la Turcia şi de la Grecia.

D. Bourke apără guvernul, el declară că atitudinea Engliterei au fost apreciată în mod favorabil de Europa.

Londra, *30* Iuliu. *Camera Lorđilor*. Lordul Granville declară, în faţa majorităţii Parlamentului, este de prisos de a face propuneri privitóre la tractat.

Lordul Beaconsfield sfidéză opositiunea de a propúne un vot de blam. Marquisul de Salisbury nu se teme de o prelungire a ocupaţiunii rusești peste terminul fixat de tractatul de la Berlin.

Londra, 29 Iuliu. Marchisul de Lome, ginerile reginei Victoria, au fost numit guvernor general al Canadei.

Times anunţă că Pórta au primit bine propunerile englese privitóre la reformele în Azia mică.

Documente relative la congresul de Berlin.

Intre documentele diplomatice, relative la congresul de Berlin distribuite parlamentuluĭ englez, pe lingă protocóle figurează o serie de scrisorĭ şi de telegrame schimbate intre plenipetenţiariĭ englezi şi membrii guvernului remaşi la Londra.

Una din aceste depeşi, din 8 Iunie, adresată lordului Odo Russell, ambasadorul Britanieĭ Mari din Berlin, de marchizul de Salisbury, prin care-i anunţă că regina au bine-voit a-l numi al treilea plenipotenţiar, conţine expunerea principiilor generale ce vor trebui să diriguéscă in congres pe representanţii englezi.

Această expunere este foarte interesantă, pentru că servesce la judecarea atitudinei ţinute, inaintea congresului de plenipotenţiarii Britaniei Mari. Eată cum se exprimă marchizul de Salisbury in depeşa sa:

Chestiunele de care se ocupă intăile articule ale tractatului de San-Stefano, nu au o prea mare insemnatate din punctul de vedere al intereselor engleze celor mai imediate; dar ele nu trebue mai puţin să fie examinate cu multă ingrijire de plenipotenţiarii Maiestăţei Sale. Intre aceste chestiuni figurează acele ale fruntariilor Serbiei şi ale Muntenegrului, şi acea a oare-căror aranjamente relative la Bosnia şi Herţegovina. Consiliile d-vóstre când se vor tracta asemine chstiuni, vor trebui să ţintească de a asigura bună starea şi bunul guvern al populaţiilor acelor provinţii; tot-o-dată veţi ţinea samă de vechia alianţă dintre Britania-Mare şi Austria, şi veţi gândi la coincidenţa intereselor acestor doue ţeri. Este important să daţi sprijinul d-vóstră la ori-ce propunere care ar tinde la fortificarea monarchiei austro-maghiare. Va trebui totuşi să vă amintiţi că, in caz când Rusia ar voi să se ţină absolut in aceste puncte de stipulaţiile tractatului preliminar, chestiunele aceste nu ating inde-ajuns interesele Britaniei-Mari spre a autoriza pe plenipotenţiarii sei de a merge cu opunerea până la o rumpere a congresului....

In ceea ce priveşte anexiunile pe cari tractatul preliminar le acórdă Rusiei in Azia-Mică, anexiuni vătămătoare intereselor Britaniei-Mari, se ştie că guvernul rus este hotărit să facă mari concesii şi să renunţe la toată partea de teritoriu cucerit pe unde trece drumul caravanelor ce merg de la Trapezunda la Tabriţ. Dar nu avem temeiuri de a crede că Rusia este dispusă de a ceda Batumul Karsul şi Ardahanul; este chiar cu putinţă că argumentele infăţoşate de Britania-Mare, spre a o decide la aceasta, vor fi slab sprijinite de celelalte puteri şi că nu vor isbuti să induplice pe Rusia a-şi schimba părerea. Veţi face insă tot posibilul spre a obţinea de la Rusia să renunţe la anexiuni care ar fi in nepotrivire cu raţiunile ce ea au fost dat pentru intreprinderea ultimului resboiu, şi cari anexiuni ar jigni adănc populaţiile din chestiune. In caz când plenipotenţiarii englezi nu ar isbuti, veţi fi informaţi de resoluţiile ce guvernul Maiestăţei Sale ar crede de cuviinţă a lua.

Restul tractatului preliminar intereséză şi pe alte naţiuni tot atăt ca şi pe Britania-Mare, şi este probabil că plenipotenţiarii englezi nu vor fi isolaţi in desbaterea celor mai multe chestiuni. Niciuna din puterile representate in congres, nici chiar aceea pe care chestiunea Dunărei o interesază mai mult. nu pare a voi să se opună cu forţa la retrocesiunea Rusiei a acelei porţiuni din Basarabia care au fost anexată României prin tractatul de Paris. Prin urmare Anglia, ale căreia interese directe nu ar putea fi jignite prin această afacere, şi ale căriia mijloace de acţiune sunt de altmintrea restrănse, nu va putea lua respunderea de a resista energic la această retrocesiune. Va conveni totuşi de a protesta contra acestei violaţiuni a legei internaţionale care nu pare a fi uşor de scuzat şi care, in tot cazul, nu poate fi justificată din puntul de vedere in care s'au pus Rusia la inceputul resboiului. In acelaşi timp, trebue ca drepturile puterilor in privinţa liberei navigaţiuni a Dunărei să fie respectate, şi trebue să nu se mantină oare-cari interpretări ale arttculului 19 din tractatul de San-Stefano, care ar acorda Rusiei facultatea de a-şi apropria Dobrogea.

Dacă s'ar întimpla cu toate acestea ca se refuze România a retroceda Basarabia in schimbul echivalentului ce i se oferă, aceasta ar constitui un caz neprevădut de tractatul de San-Stefano şi care n'ar intra in competinţa unui congres convocat numai pentru examinarea acestui tractat.

Pretenţiunea Rusiei de a fi consultată pentru tot ce priveşte instituţiile administrative ale Bulgariei, ale Tesaliei, ale Epirului şi ale Cretei şi ale celorlalte provinţii ale Turciei europeene nu poate fi admisă de celelalte puteri. Este probabil de almintrea că această pretenţie nu va fi mănţinută de plenipotenţiarii ruşi.

Reclamările ce Grecia va infăţoşa in privinţa unora din provinţiile aceste vor trebui să fie considerate cu atenţiune de plenipotenţiarii Maiestăţei Sale.

Representanţii Britaniei-Mari vor trebui mai cu samă să se ocupe cu atenţiune de constituţiunea Bulgariei. Principatul tributar care, după tractatul de San-Stefano, s'ar fi intins la sud până la Marea-Egee, şi la apus până dincolo de lacul Ochrida inchidind oare cum importantele orase Andrianopole şi Salonicul. va trebui să fie considerabil redusă. Guvernul Maiestăţei Sale crede că acest principat nu trebue să se intindă mai mult de cât până la sudul catenei Balcanilor. Populaţiile bulgare stabilite la sudul acestei catene ar pute fi ocrotite prin instituţii analoage acelora cari fuseseră propuse de conferinţa de Constantinopole.

Dar veghind la aceea ca se fie inzestrate de un guvern bun, va trebui să se iee tot-o-dată măsuri pentru ca teritoriul lor să nu devină un cămp de intrigĭ perfide sau baza manoperilor unei oştiri de năvălire. Ar fi poate cuviincios de a opri ca trupele otomane să fie aşezate in mijlocul acestei populaţii bulgare, mai cu samă in vecinătatea oraşelor cari au fost teatrul scenelor lamentabile; dar este esenţial de a le conserva dreptul de a ocupa trecătorile Balcanilor. Anglia nu ar pute consimţi la stabilirea unei miliţii locale in această regiune de cât cu condiţiunea expresă ca ofiţerii acestei miliţii să fie numiţi de Sultan.

Ocuparea Bosniei şi Herzegovinei

Baronul Filipovici Comandantul armatei de ocupaţie, a dat următorul ordin de zi cătră soldaţi!:

Soldaţi. Rĕsboiul civil cel mai cumplit, un rĕsboiu de religiune şi de rasă la fruntariile nóstre au silit sute de mii de fugari să caute adăpost pe pămîntul austriac în contra unor persecuţii grozave.

M. Sa Impĕratul, înaltul cap al armatei nóstre, ne voind să expună o regiune proprie de a deveni vatra tendinţelor anarhice străine şi ne mai suferind turburarea din ţĕrile vecine, care ameninţă siguranţa şi liniştea nóstră, în înţelegere cu celealte puteri ale Europei şi cu învoiala Porţei, au hotărît să pună o dată capăt acestei stări nenorocite prin ocuparea Bosniei şi Herţegovinei.

Credincioşi legilor lealităţei, cari de mult sint simbolul politicei nóstre, nu dorinţa de cucerire, ci o grija statornică pentru prosperitatea nóstră, ne ordonă să trecem peste fruntariile imperiului.

Soldaţi! ţinta vóstră este lămurită!

Intr'o proclamaţie, care se va da şi în cunoscinţa vóstră, vom angaja solemn cuvêntul nostru locuitorilor Bosniei şi Herţegovinei, că, în caz de a se supune de bună voe la mĕsurile ce voiu lua, vor fi trataţi ca amici, vom lua în considerare drepturile fie-cărei naţiuni şi fie-cărei religiuni, precum şi obiceiurile şi datinele esistente, şi vom apăra viaţa şi averea cetăţenilor.

Supunerea vóstră în tot-d'una la ordinele capului nostru suprem, disciplina vóstră esemplară îmi dau garanţie sigură că veţi ţine promisiunea ce voiu face în numele vostru.

Pentru împlinirea misiunei nóstre nu veţi suferi nici-o împotrivire şi voiu şti să întimpin orice resistenţă, vie ea ori de care parte.

Soldaţi! misiunea vóstră, nobilă şi înaltă în scopurile ei, este grea!

Constrinşi prin raporturile ţĕrei în care intraţi, veţi avea marşuri grele, locaşuri defectuóse, lipse şi necazuri de tot felul.

Dar am tótă încrederea în voinţa şi perseveranţa vóstră; pentru voi nu póte fi piedică destul de mare, ca să nu o învingeţi uşor.

Incă o-dată, soldaţi, repet: nu vĕ conduc la triumf, ci la muncă în interesul omenirei şi civilisaţiei!

Aceste cuvinte, atât de mult rĕu întrebuinţate. să ajungă prin voi sub aripele vulturului impĕrătesc la o înaltă valóre, la adevĕratul lor înţeles.

Filipovici, comandant de corp.

Proclamatia mareşalului Filipovici către locuitorii Bosniei şi Herţegovinei.

Locuitori ai Bosniei şi Herţegovinei!

Trupele Impĕratului Austriei şi Regelui Ungariei sunt în puntul de a trece fruntariele vóstre.

Ei nu vin ca inimici ca să pue mâna cu forţa pe acéstă ţéră.

Ei vin ca amici să înăduse rĕul ce bântue de atîţi ani nu numai Bosnia şi Herţegovina, dar şi ţérile vecine ale Austro-Ungariei.

Impĕratul şi regele au aflat cu durere că resboiul au pustiit acéstă ţéră frumósă: că locuitorii ei se bat intre dênşii: că negoţul este impedicat, turmele vóstre date jafului, câmpiele vóstre nelucrate, şi că miseria s'au intins asupra ţerei intregi.

Mari şi grele evenimentc au impiedecat pe guvernul vostru să restabilésca liniştea şi inţelegerea, pe cari se intemeézĕ prosperitatea popuruiui.

Imperatul şi Regele numai puteau privi cum arbitrariul şi nemulţumirea bîntue in vecinătatea provîncielor sale, cum lipsa şi miseria bat in porţile graniţelor sale! El au indreptat ochii statelor europene asupra stărei vóstre, şi s'au decis unanim in sfatul popórelor, ca Austro-Ungaria se vĕ redea liniştea şi bună-starea, de care aţi fost atâta timp lipsiţi.

M. S. Sultanul, insufleţit de dorinţa binelui vostru, a aflat cu cale să vă incredinţeze scutului puternicului sĕu amic, Impăratului şi Regelui.

Aşa dar vor veni in mijlocul vostru trupele cesaro-regesci. Ele nu vă aduc rĕsboiul ci pacia. Armele nóstre vor apara pe fie-care şi nu vor apăsa pe nimeni.

Impăratul şi regele ordonă ca toţi fii acestei ţeri să aibă aceleaşi drepturi inaintea legilor: toţi să fie scutiţi in viaţă, credinţă, bunurile şi averea lor.

Legile şi instituţiile vóstre nu vor fi schimbate, datinele şi obiceiurile vóstre vor fi cruţate. Nimi-nu se va schimba cu forţa fără a se precumpăni, ce vĕ póte fi de folos. Legile vechi vor fi in vic góre, pănă se vor promulga alte noi. De la tóte autorităţile civile şi bisericesci să aştéptă să susţie ordinea şi să sprijinéscă guvernul.

Veniturile acestei ţeri se vor intrebuinţa numai pentru trebuinţele ţerei. Dările anllor trecuţi nu se vor mai aduna.

Oştirele M. S. nu voţ apăsa sau supăra ţara. Ele vor plăti cu bani tot ce vor lua de la locuitori.

Impăratul şi Regele cunósce plângerile vóstre şi vĕ doresce bună stare. Sub sceptrul sĕu puternic locuesc multe popóre, trăesc la un loc, şi fiecare vorbesce limba sa. El domnesce asupra fiilor mai multor religiuni şi fie-care îşi profeséză liber credinţa.

Locuitori ai Bosniei şi Herţegovinei!

Puneţi-vă cu incredere sub scutul glorióselor steaguri ale Austro-Ungariei.

Priimiţi ca amici pe soldaţii noştrĭ, ascultaţi de cei mai mari, luaţi-vă meseria şi siguri veţi fi de fructele lucrului vostru.

Protocólele Congresului de Berlin.

Protocolul No. I.

Şedintia din 1 [13] Iunie 1878.

Puterile semnatare ale tratatului din 30 Martie 1856, hotărând a esamina în comun, într'acelaşi gând de interes general, şi acelaşi spirit de conciliare şi de pace, situaţiunea ce resultă în Orient din ultimele evenimente, plenipotenţiarii Germaniei, Austro-Ungariei, Franciei, Marii-Britanii, Italiei, Rusiei şi Turciei s'au întrunit, după invitaţiunea ce li s'a adresat de guvernul M. S. Impĕratul Germaniei.

Se aflau faţă:

Pentru Germania: A. S. S. principele de Bismarck, cancelar al imperiului Germaniei:

Ex. S. D. de Bülow, secretar de Stat la departamentul afacerilor străine;

A. S. S. principele de Hohenlohe Schillingsfürst, ambasadorul Germaniei la Paris;

Pentru Austro-Ungaria: Ex. S. comitele Andrassy, ministrul afacerilor străine şi al casei Imperiale;

E. S. comitele Karoly, ambasadorul Austro-Ungariei la Berlin;

E. S. comitele Haymerle, ambasadorul Austro-Ungariei la Roma.

Pentru Francia:

E. S. D. Waddington, ministrul afacerilor străine;

E. S. comitele de Saint-Vallier, ambasadorul Franciei la Berlin;

E. S. D. Desprez, ministru plenipotenţiar de I-a clasă, însărcinat cu direcţiunea afacerilor politice la ministerul afacerilor străine.

Pentru Marea-Britanie:

E. S. the Earl of Beaconsfield, primul lord al tesaurului şi prim-ministru al Majestăţei Sale Britanice;

E. S. the Marquess of Salisbury, ministru al afacerilor străine al Majestăţei Sale Britanice;

E. S. lord Odo Russel, ambasadorul Angliei la Berlin.

Pentru Italia:

E. S. comitele Corti, ministrul afacerilor străine;

E. S. comitele de Launay, ambasadorul Italiei la Berlin.

Pentru Rusia:

A. S. S. principele Gorceacoff, cancelarul Imperiului Rusiei;

E. S. comitele Şuvaloff, ambasadorul Rusiei la Londra;

E. S. D. d'Oubril, ambasadorul Rusiei la Berlin.

Pentru Turcia:

E. S. Sadulah-Bey, ambasadorulŭ Turciei la Berlin;

Plenipotenţiarii întră în şedinţă, azi Joi 13 Iunie, la 2 óre.

D. comite Andrassy ia cuvêntul în aceşti termeni:

Domnilor,

„Am onóre a vĕ propune de-a încredinţa A. S. S. principelui de Bismarck preşedinţa lucrărilor congresului. Nu e numai un us consfinţit prin precedente, e într'acelaşi timp un omagiu către Suveranul de a căruia ospitalitate se bucură într'acest moment representanţii Europei.

„Nu mĕ îndoesc de aprobarea unanimă ce va găsi acéstă propunare. Calităţile personale ale principelui, înalta sa înţelepciune ne garantézĕ cea mai bună direcţiune pentru lucrările congresului.

„D-lor, sunt sigur că mĕ voiu întâlni cu sentimentele D-vóstră, constatând chiar de la începutul primei nóstre întruniri, urările călduróse ce facem toţi pentru curênda restabilire a M. S. Impĕratul Wilhelm."

Aceste cuvinte fiind primite de aprobarea cu grăbire a tuturor plenipotenţiarilor, principele de Bismarck mulţumesce colegilor sĕi, pentru simţimentele simpatice în privinţa Impĕratului, esprimate în numele membrilor congresului de D. comite Andrassy, şi se însărcinéză de a duce la cunoştinţa Majestăţei Sale Impĕratului, acéstă mărturie. El primesce apoi preşedinţa, adăogând:

Domnilor,

„Vĕ mulţumesc de onórea ce'mi aţi făcut dându-mi preşedinţa acestei ilustre întruniri.

„In esercitiul funcţiunelor la care sunt chiămat, comtez pe concursul bine-voitor al D-lor colegi ai mei, şi pe indulgenţa lor, dacă puterile mele n'ar egala tot-dea-una buna mea voinţă."

Preşedintele procede în aceşti termeni la constituirea biuroului:

„Vă propun ca secretar al congresului pe d. de Radovici, ministrul Germaniei la Athena, şi ca adjutor al secretarului, pe d. comite Mouy, primu secretar al ambasadei Franciei la Berlin, precum şi pe d. Busch, consiliar actual de legaţiune, baronul de Holchstein, consiliar de legaţiune şi comitele de Bismarck, secretar de legaţiune. Propun asemenea a încredinţa direcţiunea arhivelor congresului d-lui Bucher, consiliar intim actual de legaţiune la departamentul afacerilor străine ale Germaniei."

Aceste propuneri fiind primite, membrii biuroului sunt introduşi şi presentaţi congresului. Preşedintele arată după aceea colegilor sei, că secretariatul ast-fel constituit, va fi însărcinat de a aduna şi de a supune la esaminarea lor documentele şi imputernicirile ce membrii congresului vor voi, pentru acésta, a depune la biurou.

D-nii plenipotenţiari remit împuternicirile lor secretarului, afară de Sadulah-Bey, care anunţă că va depune pe ale sale şi pe ale celor-alţi duoi plenipotenţiari otomani la începutul viitórei şedinţe, la care vor fi presenţi colegii sei Alexandru-Cara-Theodori-paşa şi Mehemet-Ali-paşa, cari n'au sosit încă la Berlin.

Principele de Bismarck citeşte după aceea discursul următor:

Domnilor,

„Mai întĕiu de tóte, e de datoria mea, de a vĕ mulţumi în numele Impĕratului, stăpânul meu, pentru unanimitatea cu care tóte Cabinetele au bine-voit a respunde la invitarea Germaniei. Este permis a considera acéstă înţelegere ca un prim gagiu al fericitei împliniri a sarcinei nóstre comune.

„Faptele cari au motivat întrunirea congresulni, sunt presinte în memoria tuturor. Incă către finele anului 1876, Cabinetele îşi combinase silinţele lor cu scop de a restabili pacea în peninsula Balcanică. Ele căutaseră într'acelaşi timp garanţii eficace pentru a îmbunătăţi sórta populaţiunelor creştine din Turcia. Aceste silinţi n'au isbutit. Un nou conflict mai redutabil a isbucnit, căruia arangiamentele de la San-Stefano i-au pus capăt.

„Stipulaţiunile acestui tratat sunt în mai multe puncte de natură a modifica starea de lucruri după cum se află fixată prin convenţiunile Europene anterióre, şi ne-am adunat pentru a supune opera de la San-Stefano liberei discuţii a Cabinetelor semnatare tratatelor de la 1856 şi 1871. Trebue să asigurăm printr'o înţelegere comună şi pe basa unor nuoi garanţii, pacea de care Europa are atâta nevoe."

Președintele dorește să adaogă la cele ce a cetit câte-va observațiuni de procedură. El crede, că pentru a înlesni lucrările congresului, ar fi bine să se decidă, că ori-ce propunere, ori-ce document destinat a figura în protocol, să fie redactată înscris și cetit de membrii congresului cari ar lua inițiativa lui. El crede a lucra în interesul sarcinei impusă înaltei adunări propuindu'i a trage, chiar de la începutul deliberărilor, ordinea lucrărilor sale. Pare că fără a se ține în urma paragrafelor tratatului care formează objectul discuțiunei, ar fi mai preferabil de a așeza cestiunele în ordinea importanței lor. Mai ales problema delimitărei și organisărei Bulgariei care în acest punct de vedere va chema interesul congresului, și președintele propune de a deschide discuțiunile, ocupându-se în primul loc, cu ale stipulațiunilor de la San-Stefano, care se raport în perticular la viitórea organisare a Bulgariei. Dacă congresul aprobă acest fel de procedare. președintele va dirige în conformitate cu decisiunea sa lucrările pregătitóre ale secretariatului. Alteța Sa crede afară de acésta că ar fi bine să lase vre un interval între acéstă ședință și cea viitóre, ca să dea plenipotențiarilor timpul de-așî schimba unii cu alții ideile lor. In fine, nu se îndoește că plenipotențiarii nu vor fi unanimi asupra necesității de a păstra secretul deliberațiunelor lor.

Toți membrii congresului dau adesiunea lor la propunerile principelui de Bismarck.

Comitele Andrassy adaogă că primește întreg punctul de vedere al Alteței Sale și că e mult de părere a se da prioritatea cestiunei bulgare.

Comitele de Beaconsfield se pronunță într'acelaș sens: privește ca esențial pentru soluțiunea greutăților presinte ca acéstă cestiune să fie tratată fără întârdierea cea dintâiu.

Președintele constată că projectul de a începe discuțiunea cu cestiunea bulgară e adoptată cu unanimitate.

Comitele Beaconsfield, luând cuvêntul, arată că înainte de a cerceta tratatul de la San-Stephano, congresul întimpină o cestiune preliminară de o estremă urgență, adică poziținea ce forțele rusesci ocupă în acest moment în vecinătatea Constantinopolului. Lordul Beaconsfield consideră acésta situațiune ca anormală și periculósă. Ei aduce aminte că trupele rusești s'a înaintat dincolo de linia ficsată prin armistițiu, și semnaléză presența lor ca o primejdie pentru amêndouĕ părțilei în causă, ca și pentru interesele Europei. Se teme de întrenarea la care póte fi espuse dóuĕ armate atât de apropiate: un incident, o rumóre, pot aduce cele mai mari calamități, póte chiar luarea Constantinopolului (the capture of Constantinople). Se întrébă dacă se cuvine ca congresul se delibereze în presența unor aseminea pericole și regretând că silințele încercate de cabinetele interesate în sensul unui arangiament echitabil -pentru amêndouă părțile n'a isbutit, chiamă asupra acestei cestiuni preliminare, atențiunea colegilor sei.

Principele de Bismarck, făcênd a se observa că acéstă cestiune nu-i pare de natură a fi tratată în ședința din acea zi, întrébă tót de o-dată pe d-nii plenipotențiari ai Rusiei, dacă doresc a respunde la cuvintele pronunțate de lordul Beaconsfield.

Principele Gorciacoff declară că Rusia a venit să ia parte la congres cu intențiune de a evita ori ce recriminațiune asupra trecutului: Alteța Sa ar putea dar întra în cercetarea motivelor și circumstanțelor cari au condus la tratatul de San-Stefano: guvernul rusesc ține mai 'nainte de tóte a nlătura obscuritățile și neîncrederile. Țelul Imparatului Alexandru, conform în gândul Maiestății Sale, cu tóte interesele Europene, e de a da o esistență autonomă asigurată prin garanții eficace, snpușilor creștini ai Perței. Dacă, spre a obține acest resultat, congresul găsește alte mijlóce de cât cele ce au părut cele mai bune Rusiei, guvernul Impĕratului le va esamina, dar singurul seu țel, e, 'l repet, de-a asigura și de-a garanta cu eficacitate populațiunilor creștine o esistență autonomă.

Comitele Șuvaloff dorește a presenta óre care obiecțiuni practice la cuvintele pronunțate de lordul Beaconsfield. Constatând mișcările înainte ale armatei rusesci, cari au avut loc mai cu samă în urma intrărei flotei engleze în Bosfor, nobilul lord a insistat asupra pericolelor ce presentă proximitatea forțelor rusesci și otomane. Comitele Șuvaloff ar putea cita multe esemple de pace definitive, tratate în timpul când cele doue armate stau în linile lor; dară a se opri asupra acestui punct, cel de-al doilea plenipotențiar arată că o simplă întór ere la dispositiunile primului armistițiu, nefiind negreșit de natură a modifica opiniunea lordului Beaconsfield, ar fi vorba dară pentru armata rusă, de-a se retrage cu mult mai mult înap i. Comitele Șuvaloff espune greutățile, nevoele militare și chiar pericolele unei asemenea mișcări. Starea actuală de lucruri n'a dat loc de trei luni la nici o ciocnire seriósă: n'ar fi óre de temut din contra, ca retragerea armatei ruse se fie semnalul unei grave desordine? E. S. citéză informațiuni provenind din isvóre cari nu sunt rusești, și după cari, dacă trupele imperiale ar părăsi în acest moment posițiunile lor, ar fi urmate de populațiunea creștină din Constantinopoli, care s'ar teme de cele mai mari primejdii. Al doilea plenipotențiar rus adaugă că în cele ce privește temerile esprimate de lordul Beacónsfield în privința luărei fără veste a Constantinopolului, acest peric l e cu totul departat și acéstă eventualitate e chiar imposibilă. E. S. e dar încredințată că retragerea armatei rusești nu e în nimic necesarie pentru linișcea deliberărilor congresului; e mai de temut, ca nu voind să amelioreze situațiunea, să se ajungă țelul contrariu.

D. d'Oubril se asociază cu totul la considerațiunile ce s'au espus.

Principele de Bismarck crede că plenipotențiarii Marei Britanii vor găsi respunsulŭ c legilor sei, ai Rusiei, destul de satisfăcĕtor, ca să nu facă a depinde din cestiunea ce a pus, mersul regulat al deliberărilor congresului. Alteța Sa nu póte crede afară de acésta că cestiunea, în fasa în care se găsește acum, póte să între în competința congresului; cel puțin guvernul german, care a căutat, în timpul seu, a aduce un remediu acestei situațiuni, pe cât i-a fost cu putință, nu s'ar putea crede chemat a formula o judecată pe motivele ce ar putea regula purtarea celor alte guverne, în ceea ce privește nișce puncte în afară de sarcina actuală a înaltei adunări. El crede că acéstă cestiune ar fi trebuit, înainte de tóte, să fie tratată directamente între representanții Marei-Britanii și ai Rusiei: dispositiunile împăciuitóre ale unora și ale celorlalți, permit că aceste întrevorbiri ar avea o soluțiune fericită, și numai în casul contrariu congresul ar putea să încerce, la una din ședințele viitóre, de-a pune în înțelegere pe amêndouă părțile interesate printr'o mijlocire pe care simțimintele pacifice ale înaltei adunări ar face-o eficace.

Lordul Beaconsfield aderând la acéstă părere, precum și toți plenipotențiarii, președintele declară incidentele închis.

Președintele întrébă dacă vre unul din plenipotențiari are vre-o comunicațiune a face congresului din partea guvernului seu.

Sadulah-Bey declară că nu póte primi opiniunea esprimată de d. comite Suvaloff, că retragerea armatei ruse ar târî pericole pentru populațiunea creștină din Constantinopoli. D. plenipotențiar al Turciei afirmă că forțele otomane ce se află în capitală sunt de ajuns ca să ție liniștea, și că ordinea publică nu e de loc compromisă. El adaogă că din contra presința rușilor în vecinătate pune în pericol linișeta orașului.

Președintele arată d-lui plenipotențiar al Turciei că congresul a pronunciat închiderea discuțiunei asupra punctului la care el a făcut alusiune, și e de părere că incidentul fiind închis discuțiunea remâne amânată asupra acestui object.

Alteța Sa propune după aceea înaltei Adunări d'a se întruni Lunia viitóre, la 17, la două óre. Acéstă dată e primită cu unanimitate.

Marchisul de Salisbury anunuță că și propune să supue Luni, colegilor sei cestiunea d'a sci dacă Grecia trebue să fie admisă la congres.

Principele Gorciacoff dice că acéstă cestiune'i pare resolvată prin chiar termenii convocărei, care nu se adresă de cât puterilor semnatare a le tractatului de Paris. Alte State s'ar putea eredă autorisate a cere asemenea participarea lor dace s'ar depărta de dispositiunile convenite de la început.

Principele de Bismarck, reservêndu-și opiniunea în privința acestui subject pênĕ când cestiunea va fi pusă de lord Salisbury, va fi formal supusă înaltei adunări, profită de ocasiune ca să întrebe de nu ar fi oportun ca membrii congresului care ar voi să facă o propunere, să informeze prealabil pe colegii lor într'o ședință precedentă, sau cel mai puțin în ajunul ședinței, pentru a evita discuțiuni neprevĕdute și necomplecte. Propunerile conexe la cestiunile ordinei dilei resultând din discuțiune chiar să fie esceptate.

Alteța Sa consideră, ca un principiu necontestabil, că minoritatea congresului nu va putea fi îndatorată a se supune unui vot de majoritate. Dară lasă la apreciarea, D-lor colegi ai sei, a decide dacă n'ar fi de folos în interesul lucrărilor, ca resoluțiunile majorității privitóre la procedură, fără a atinge fondul, se póte fi privite ca decisiuni ale congresului ori de câte ori minoritatea n'ar crede că va trebui să înregistreze o propunere formală.

D. Waddington se asociéză cu opiniunea esprimată de d. președinte în privința propunerilor neprevĕdute pentru care membrii congresului ar putea lua inițiativa. D. primplenipotențar al Franciei e chiar de părere că ar fi de folos a se decide că ori-ce propunere de acéstă natură ar trebui să fie anunțată în ședința precedentă, fără a lăsa facultatea de a preveni numai în ajun. Acest ultim restimp pare Ex. Sale prea restrâns ca plenipotențiarii să fie tot d'a-una de ajuns pregătiți pentru o discuțiune adâncă.

Principele de Bismarck apreciază justeța aceștei observațiuni și se unește cu totul cu dênsa.

Marchisul de Salisbury zice că reflecțiunile d-lui primplenipotențiar al Franciei se aplică negreșit numai la propunerile substanțiale, éră nu amendamente și cestiuni secundare.

Congresul dă în unanimitate adesiunea sa la acésta procedură.

Ședința se ridică la órele 3 și un șfert.

Semnați: *r. Bismarck, B. Bülow, C. F. V. Hohenlohe, Andrassy, Karoly vi, Haymerle, Waddington, St. Valier, H. Desprez, Beaconsfield, Salisbury, Oddo Russell, L. Corti, Launay, Gortchacou, Schouvaloff, P. D'oubrill, Sadoulach.* (Monitorul).

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufĕscu.

№. 161. Sambata 22 Iulie, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi, 21 Iulie 1878.

Pămîntul românesc au fost în totdéuna un pămînt de ospitalitate și de toleranță religiósă. Cine zice că au fost vre-o-dată persecutare religiósă în țara nóstră, acela spune un mare neadevăr.

Și dacă Românii din tóte timpurile au fost atît de generoși și de liberali, în cît au lasat să vină în sinul lor indivizi, de tóte naționalitățile și de tóte religiunile, acésta nu însemnéză că ei au renunțat vre-o-datâ de a veghia la conservarea naționalității lor.

Dreptul de conservare națională este un drept tot așa de natural și de sacru ca și acela de a trăi și de a-și desvolta facultățile fizice și morale.

Toți streinii cari au locuit și locuesc pe teritoriul nostru s'au bucurat și se bucură de-o-potrivă ca și Românii de protecțiunea legilor. Persóna și avutu lor au fost și sînt de-o-potrivă protejate ca și persona și avutul Românilor baștinași. Și creștinul ortodox, și catolicul, și luteranul, și armanul, și lipovanul, și israelitul și musulmanul și indianul: toți, dar toți, au găsit în țara acésta deplină libertate de a se închina la D-zeu, după cum înțeleg, și de a-și exercita tóte drepturile naturale fără ca vre-o-dată să fi trecut prin mintea vre-unui guvern să violenteze conștiința cuiva, să lovéscă persóna sau să rîpéscă averea vre-unui strein. Cruzimile și barbariile, comise contra Israiliților în Francia, Spania, Portugalia, Germania, Italia si în alte țeri, au fost și sînt cu totul streine pămîntului românesc.

Și dacă pe ici pe cole, cite-o-dată s'au găsit grupuri de ómeni cari s'au încercat să asupréscă pe vre-o clasă de streini ce locuesc teritoriul nostru, guvernul țerei în totdéuna au luat apararea acelor streini și au știut să pună capăt neorînduelelor. Găsim de prisos a mai spune că adese aceste neorînduieli au fost provocate de chiar acei streini cari prin purtarea lor irita simțimîntul național, simțimînt căruia guvernul, póte contra inimei sale, în totdeauna a știut a-i pune stavilă.

Nu sîntem din numărul acelora cari facem din sistem resboiŭ streinilor. Din contra, sîntem dintre aceia cari avem raporturi zilnice cu tóte categoriile de streini ce locuesc teritoriul nostru. Sîntem din numărul acelora cari vroesc ca streinii să nu fie lipsiți de ori-ce drepturi în acéstă țară. Dar tocmai pentru că nu sîntem excluziviști, cerem, și acest drept nici o putere din lume nu póte să ni-l contesteze, ca streinul acela, care reclamă să fie pus pe-o tréptă cu Românul, să fi dat probe incontestabile că este cu tot sufletul și cu tótă inima pentru țara acésta.

A veghia la naționalitatea nóstră și a o consolida este prima datorie ce o avem cu toții.

Și când este vorba de a da drepturi Evreilor n'avem de cît să deschidem istoria țerei nóstre, ca să vadă lumea întreagă că țara acésta n'au fost păstrată prin varsarea de sînge evreesc! Mai mult de cît atîta afirmâm, și în privința acésta învocâm mărturia tuturor bâtrânilor din țară; că în tóte avînturile nóstre naționale și patriotice, Evreii au fost contra miscărilor nóstre naționale. Cine nu știe că Unirea îmbelor țeri surori au fost combătută cu înverșunare de israeliții din țara, cari mai toți fără deosebire pe atunce și până mai ieri erau înscriși pe la diferiții consuli ca protejații cutărui sau cutărui imperiu.

Mare și frumos lucru este de a fi cetățan român! Dar pentru ca cineva să se bucure de acéstă calitate trebue să fie dovedit că merită acest drept de cetățenie.

Ce jertfe, întrebâm, au făcut israeliții pentru ca ei să vină să pretingă de la noi să le dăm drepturile pe cari în alte staturi nu le-au dobîndit de cît după torturile ce le-au suferit secule întregi!

A se impune unei națiuni, atît de generóse și atît de tolerante, cum este națiunea română; a bate pe la ușile puterilor celor mari, pentru ca prin torță să dobîndéscă niște drepturi pentru cari n'au dat probe că merită să le aibă: acésta nu este o faptă leală, acésta este a insulta națiunea cea mai ospitalieră și mai umană din Europa.

Și într'adevăr, dacă Evreii au fost atât de persecutați pe pămîntul nostru, după cum au dat a înțelege puterilor celor mari întrunite în congres, pentru ce s'au grămădit și se grămădesc necontenit să vină într'o țară barbară unde sînt pradați, jăfuiți, uciși, unde nu au libertatea de conștiință, cum spun prin memoriul adresat congresului? Oare dacă ar fi fost ei atît de persecutați și de loviți în avutul lor, puteau ei să acumuleze averile pe cari le posedă astăzi? De sigur că nu!

Pentru ce atunci vă ispitiți a înegri în ochii lumei celei mari pe o națiune care v'au încarcat cu atîte binefaceri?

Cari vă sînt jertfele și probele că simpatizați pentru țara acésta?

A! aveți să ne spuneți—dar aceste pot să trécă de adevăr înaintea marilor diplomați, cari nu cunosc lucrurile din România,—că v'ați dat tributul de sînge?

Dar óre nu știm noi, din comisiunile de recrutare, cîți evrei fac parte din armata nóstră?

Nu sînteți voi aceia cari, până mai ieri, vă făceați pînă și supuși greci numai să scapați de óste?

Ne închinăm și întindem mîna puținilor bravi Evrei, cari s'au luptat la Plevna; aceia au dovedit că țin la România.

Să fiți bine încredințați că acelora țara va ști să le fie recunoscétóre.

Dar voi Evrei de pe ulița Mare, din Tîrgul-Cucului, de pe la Herța, Mamornița, etc., ce ați făcut pentru țara acésta, pentru ca să vă rîdicăm la trépta de cetățenie română și să vă acordăm plenitudinea drepturilor civile și politice?

Și cînd ținem acest limbagiu, să fie bine constatat că nu-l ținem la adresa unor evrei de aice sau din capitală, mai mult sau mai puțin luminați și avuți, pentru cari avem simpatie și considerare.

Dar, de la simpatie și considerare până la dreptul de cetățenie, deosebirea este fórte mare. Ore israeliții acestia, mai mult sau mai puțin luminați și avuți, pus'au ei vre-o-dată contuarul lor la dispoziținea acelora pentru cari de și au simpatie și considerare, totuși nu le inspiră încredere; că le vor întórce banul împrumutat? De sigur că nu.

Ei bine! Dacă simpatia si considerarea au limitea lor în ordinea de interese materiale, cu atîta mai cu samă ele trebue să aibă limitea lor în ordinea de interese morale. Și, precum creditul în finanțe se obține după probele date, asemine și creditul în ordinea morală de drepturi cetățenești se dobîndește prin sacrificiuri și prin probe necontestabile.

Și precum omul cuminte și prevĕdĕtor nu-și pune punga sa la dispoziția celui întâiŭ venit, tot așa și cetățenia nu se póte da cu gramada la o sumă de indivizi, cari încă n'au dovedit că țin la națiunea română.

Ați făcut apel la puterile cele mari, ați știut, prin coreligionarii voștri din streinatate, profita de protecțiunea miniștrilor plenipotențiari din congres tocmai în minuntul cînd erați convinși de mai înainte că există o iritațiune contra nóstră, și acésta credeți voi că este de ajuns spre a fi puși pe o tréptă cu Românii?

Din contra, demarșa vóstră este antinațională, căci nu streinii cei de prin alte staturi au a vă cere garanții mai inainte de a deveni cetățeni români, ci noi, și numai noi, sîntem in acest drept.

Oare, n'ați striga voi că sînteți despoiați de dreptul vostru, cînd vi s'ar rădica și s'ar conferi altora dreptul să examineze soliditatea garanției ce vi se ofere pentru banii ce vi se cer in imprumut din propria vóstră pungă? securamente, ați striga din tóte puterile că vi se râpește dreptul vostru de proprietate.

Ei bine! noi, să nu avem dreptul să ne apărăm naționalitatea nóstră macar cu argumentele cu cari voi vă apărați punga?

Terminând zicem, că spre a dobîndi egalitatea de drepturi, trebue să probaţi nouĕ, şi numai nouĕ, că sînteţi cu sufletul şi cu inima Români, şi acéstă probă, afară de fórte rari, dar fórte rari excepţiuni, nu ne-aţi făcut'o încă.

Prin urmare, până in ziua cînd ne veţi face acéstă probă, ori cît de mult veţi bate pe la uşa ministrilor statelor celor mari, ne veţi da voe de a vă spune curat şi pe românesce: in zadar vă ispitiţi, căci cetaţeni români nu veţi deveni de cît numai atunci când ne veţi dovedi nouĕ şi numai nouĕ, că sînteţi identificaţi cu simţimintele, aspiraţiunile şi dorinţele Românilor.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Serbia. Se scrie din Belgrad „Gazetei Germaniei de Nord“ că d. Ristici la întórcerea lui din Berlin, au respuns prin următorul discurs caracteristic la o alocuţiune ce i-au adresat d. Maletici, profesor de la scóla superiórá serbéscă:

Vă mulţumesc domnilor, de căldurósele simpatii ce-mi arataţi cu acéstă ocasiune. Sînt fericit de a pute să vă anunţ că congresul au isbutit; el este sfîrşit, dar şi *Turcia asemine e sfîrşită*. Mulţumită căldurósei protecţiuni a puterilor neutre, s'au ţinut samă de reclamările Serbiei, şi s'au sporit teritoriul seu cu aprópe *300* mile patrate, cu 300,*000* locuitori. N'am dobîndit totul, dar am dobîndit mult, şi prin sîngele ce am varsat în timp aprópe de trei ani am cîştigat pacea. Prin mijlóce pacinice vom căpata mai tîrziu aceea ce nu ni s'au dat încă. Dar pentru ca ţara să prospere în lăuntru, are trebuinţă de o bună administraţie a justiţiei, şi întâiul lucru ce avem de făcut, este de a stabili scóle în provinţiile din nou anexate, de cari sînt cu totul lipsite.

STIRI DIVERSE.

Remisiunea fortereţei Şumla la Ruşi de către comandantul turcesc este un fapt indeplinit; dar acesta n'au esecutat remisiunea de cât după ce au consultat pe representantul Britaniei-Mari, de şi ordinile pozitive ale Sultanului prescrieau acésta lui Izzet-Bey. La tóte stăruinţele generalului rus Ceremetief şi la tóte instrucţiile date de Reuf-paşa, comandantul fortereţei, Fazli-paşa respundea totdeauna: „Vie Ruşii să iee fortereţa şi le vom face o primire vrednică de dînşii.“ In urmă însă, cînd au primit ordine formale de la Sultan, Fazli-paşa s'au adresat d-lui Layard şi ataşaţilor militari englezi, şi după respunsul lor, prin care l'au îndemnat să evacueze fortereţa, au înştiinţat pe comandantul rus de la Rasgrad, că e gata să predee fortereţa.

Eată convenţia ce s'au încheiat cu acéstă ocaziune.

„Trupele otomane vor părăsi fortificaţiile luând cu dînsele armele, artileria, muniţiunile, bagajele şi vor merge la Varna pe drumul cel mare. Localităţile de pe acéstă cale, ocupate de Ruşi, vor fi deşartate pe timpul cît va ţine marşul spre a evita ori-ce ocaziune de conflict între forţele rivale. Pentru mănţinerea ordinei în lăuntrul fortificaţiilor poliţia locală otomană va rămîne în oraş, dimpreună cu ómenii corpului de artilerie necesară, pentru paza tunurilor cari nu vor fi fost luate. Ocuparea fortereţei de către Ruşi se va face după deşartarea ei de Turci. Artileria şi materialul de resboiu rămân proprietatea Porţei şi vor fi încredinţate păzei unui corp de trupe turcesci până ce se va regula transportarea lor.

„Autorităţile civile otomane vor fi înlocuite de funcţionarii ruşi. Totuşi până atunci şi până se vor lua tóte dispoziţiile, caimacanul Danick-Effendi împreună cu şese funcţionari turci vor rămîne în oraş pentru expeduirea trebilor Sublimei Porţi. Un comitet de ofiţeri de stat major otomani va rămîne asemine în oraş spre a privighea transportul şi ridicarea materialului de resboi. Autorităţile mitare ruse se îndatoréză de a protege populaţia musulmană.

—O depeşă, adresată din Viena ziarului „Times“ asigură din isvor bun, că Turcia au insistat cu deosebire asupra fixărei unui termin pentru ocuparea austriacă în Bosnia şi Herţegovina, şi asupra stabilirei islamismului ca religiune recunoscută a ţerei.

—Din Paris se telegrafiéză ziarului „Daily Chronicle“ că guvernul francez au adresat Porţei o notă energică în privinţa reclamărilor teritoriale ale Greciei.

—In tótă întinderea Germaniei s'au făcut de curînd o subscripţie naţională, numită „Vilhelms spende“, ofrandă lui Vilhelm sau dinariul imparatului, subscripţie care au ţinut trei zile şi a căreia iniţiativă au luato mareşalul Moltke. Spre mai multă înlesnire foile de subscripţie au fost depuse în tóte casele. Maximul e de o marcă (1 fr. 25 c.) şi minimul de un pfenig (1 centimă).

„Berliner Freie Presse“ vorbind de acéstă subscripţie zice: „Atunci când să ia poporului drepturile sale, nu ar trebui să i se céră ultimul seu ban pentru imparat!“

—Candidaţii democraţilor socialişti pentru circumscripţia electorală de Berlin sînt următorii: 1. Ión Most, ziarist; 2. August Beauman, lucrător-tipograf, 3. Enric Rackon, librariu 4. V. Fritsche, fabricant de ţigare; 5. Otto Kapell, tîmplar; 6 Hasencleveri ziarist.

DIN ŢARĂ.

Cetim în „Curierul de Bacău“:

„Zilele aceste un colonel de stat-major rus, acompaniat de doi soldaţi ruşi români din Basarabia, au inspectat şi scos planuri pe tótă linia Oituz şi Palanca. Tot odată în mod secret cu ajutorul soldaţilor români-ruşi luând de conducători locuitori de prin acele localităţi, s'au introdus a cunósce garnizónile Austriacilor de pe la citatele puncte şi modul intăriturilor ce sunt făcute acolo.

„La 13 Iuliu au plecat spre Petrósa.

„Vineri la 14 Iuliu, Comisarul general rus, Principele Obalenschy, au plecat prin Bacău, la T. Ocna. A doua ţi au sosit un alt general rus, care se zice că va pleca tot in inspectarea drumurilor, făcând astfeliu o cartă de tóte satile ce sunt în imprejurimile Bacăului.

„Ce o fi însemnând tóte aceste inspecţiuni?

DIN LOCALITATE.

După vre-o cîte-va zile senine şi calde, ploile au inceput din nou a ne bîntui cu o sporită recrudescenţă; aşa că de alaltăieri până astăzi au plouat fórte tare de mai multe ori, atît ziua cît şi noaptea. Cu deosebire ieri şi astăzi Iaşii au fost aprópe potopiţi de o plóe torentială, care au făcut ca riurile să vină mari şi stradele să se prefacă in adevarate fluviuri.

Trenul din Bucuresci n'au sosit astăzi vineri din cauza intreruperei de comunicaţie la Hanul-Konachi, unde Siretiul au revarsat din nou.

De cît-va timp in tóte zilele trec pe la staţiunea Iaşi trenuri sanitare încărcate cu bolnavi ruşi, venind din jos şi mergend in Rusia.

Aşa, în ziua de 16 Iulie au trecut un tren cu 7 ofiţeri şi 215 soldaţi; la 17, un alt tren cu 14 ofiţări şi 255 soldaţi; la 18 un al treile tren cu 8 ofiţeri şi 214 soldaţi.

La 19 Iulie au sosit asemine din jos un tren sanitar cu un număr de ofiţeri şi de soldaţi ruşi, care până astăzi la trei óre nu plecase încă de la staţiunea Iaşi.

Insertiuni si reclame.

Domnule Redactore! *)

Cu părere de reu am cetit în stimabilul D-vóstră Ziaru din 15 Iulie No. 156, un articol în contra mea subsemnat de Domnul Schelette. Am dis cu părere de reu, fiind-că mĕ mir de ce se ocup persoane de mine, de care eu nu mĕ ocup de loc.

De aceea vin a vĕ ruga, Domnule Redactor, se bine-voiţi a insera în stimabilul d-voastră ziaru, acest mic respuns la menţionatul articol. Trecând cu viderea frumoasele frase de arte şi propagarea musicei îndeosebi în ţiară la noi (fiind-că aceste se găsesc încă într'o stare primitivă până ce nu vom avea un teatru stabil şi un orhestru bun şi complect) vin a respunde, odată şi pentru tot de-a-una, numai la frasele care mĕ privesc personal.

Domnul Schelette spune că sunt p o a t e un bun profesor de violină, dar pentru moment nu un bun capel-maistru de musică militară Cel în-

*). Intârzietă din causa abondenţei de materie. *Redacţia.*

tăiŭ merit remâne la apreciarea persoanelor competente, şi al doilea nu am voit a mi-l apropia, pentru că acest post mi-a fost propus de doue ori până ce l'am primit. Sunt Capel-maistru *onorific* la musica gardei civice, şi am un sub-capelmaistru salariat cari e însărcinat a instrui gardiştii de la musică. Prin urmare postul care aşi ceda Domnului Benotti nu i-ar aduce nici un venit, afară de acésta aşi trebui se fiu prea naiv pentru a prefera în favoarea domnului Benotti *postul* de simplu soldat, care e silit a face eserciţie şi gardă, în locul acelui de capel-maistru cu gradu de Capitan (fără vanitatea de a purta uniforma, pe care o pun numai când serviciul cere), cu îndatorirea a supraveghia musica, a compune pentru ea şi a dirigia orchestra, când se va pute forma din această musică compusă din oameni, dintre cari cei mai mulţi până acuma nu cunoscu nici notele. Nu cred că domnul Scheletti şi nici domnul Benotti cu multele d-sale cunoscinţi musicale şi cu imensa practică ar fi în stare a da concerte spre a propaga gustul musical cu o musică care începe a învaţia abea de doue seau trei luni.—In adever s'a vorbit mult de musica gardei civice, dar s'a făcut foarte puţin, abea de o lună şi jumatate s'a găsit un local pentru instruire şi mulţi din musicanţi chiar nu au instrumentele necesare. S'a format deja un fond şi instrumentele se vor cumpara, până atunci domnul Scheletti şi toţi acei barbaţi speciali şi competenţi, vor avea buna-voinţă a mai aşcepta puţin, până ce musica gardei civice va putea propaga gustul musical în Iaşi. De-ocamdată această însărcinare remâne acelor persoane competente şi gustate de public precum se esprimă Domnul Scheletti.

Inainte de a fini, voesc se adaog, că nu înţeleg de unde şi până unde domnul Scheletti cari poate se fie un bun amator de musică şi cu talent de compositie, vine a critica pe unul seau altul, care e music special şi cari n'are necesitate se asceptе recomăndările d-sale, pentru aşi putea face o posiţiune mai bună seau mai rea în societate.

Cu acéstă ocasiune vin a vĕ ruga, Domnule Redactor, se primiţi asigurarea consideraţiunei mele.

E. Caudella.

Protocólele Congresului de Berlin.

Protocolul No. 2.

Şedintia din 5 [17] Iunie 1878.

Erau presenţi:

Pentru Germania: A. S. S. principele de Bismarck, d-nu de Bülow, principele de Hohenlohe Schillingsfürst.

Pentru Austro-Ungaria comitele Andrassy, comitele Karoly, baronul de Haymerle.

Pentru Franţa d. Waddington, comitele de Saint-Vallier, d. Desprez.

Pentru Marea-Britanie comitele de Beaconsfield, marchizul de Salisbury, lordul Odo Russell.

Pentru Italia comitele Corti, comitele de Launay.

Pentru Rusia prinţul Gortchacov, comitele Şuvaloff, d. d'Oubril.

Pentru Turcia Alexandru Caratheodory-paşa, Mehemet-Ali-paşa, Sadulah-Bey.

Şedinţa se deschide la óra 2 şi jumătate; protocolul şedinţei precedente, cetit de d. comite de Moüy, e adoptat.

Plenipotenţiarii otomani Alexandru Caratheodory paşa, Mehemet Ali-paşa şi Sadulah-Bey remit împuternicirile lor.

Preşedintele propune ca pe viitor, pentru a grăbi lucrarea congresului, comunicarea prealabilă a protocolului imprimat d-lor plenipotenţiari, să ţie loc de cetirea tradiţională la începutul şedinţei. In cazul când nici o modificare nu s'ar face de membrii Inaltei Adunări, testul să fie considerat ca aprobat şi depus în arhive.

Asupra observaţiunilor comitelui Andrassy şi d-lui Waddington relative la modificările ce plenipotenţiarii ar putea cere tecstului protocolului şi care n'ar putea să nu se ştie de colegii lor, preşedintele propune şi congresul decide, că se va da cetire de către secretariat la începutul fie-cărei şedinţe. Remâne afară de acésta bine înţeles, că protocolul va trebui să fie cetit în întregul seu, dacă, cererea se va face de unul din membrii congresului.

Comitele Şuvaloff şi d. d'Oubril exprimă dorinţa, ca protocolul definitiv să fie curând împărţit, ca să grăbească comunicarea către guvernele respective.

Prinţul Gortchacov se asociază cu acéstă observaţiune; el aprobă mai d'inainte ori-ce dispoziţiune, ce ar putea înlesni şi grăbi lucrările înaltei Adunări. Alteţa Sa speră o soluţiune pacifică, şi e de trebuinţă ca pacea lumii să fie asigurată cât se va putea mai îngrabă.

Preşedintele dice, că va da instrucţiuni secretariatului pentru o iute distribuire a protocólelor.

Alteţa Sa Serenisimă anunţă colegilor sei, că mai multe petiţiuni şi documente în număr destul de însemnat, s'au adresat congresului şi chiar d-sale, Secretarul a fost însărcinat să-şi alégă piesele de o importanţă fórte inegală. Petiţiunile care presint un óre-care interes politic, s'au resumat într'o listă împărţită tutulor plenipotenţiarilor: acéstă listă se va continua după cum se vor presinta comunicaţiunele analoge şi tóte acele piese se vor depune la secretariat. A. S. crede, şi părerea sa obţine aderarea unanimă, că în principiu nici o propunere sau nici un document nu trebuesc a fi supuse esaminării Inaltei Adunări, de nu vor fi introduse de vre-unul din plenipotenţiarii. Se conformă dar acestei regule pentru petiţiunile de cari fu vorba.

Alteţa Sa propune de a trece la ordinea ţilei fixată în şedinţa precedentă.

Marchizul de Salisbury dă cetire moţiunei următoare:

„Indată ce propunerea pentru întrunirea unui congres se făcu, guvernul reginei comunică celor şase puteri opiniunea sa, că Grecia trebuia să fie representată în congres. Se póte vedea cu înlesnire raţiunea care a motivat acéstă propunere. Guvernul care începu resbelul, aţi terminat, declară că l'a început cu scop înalt şi fără precugetări. El anunţă că nu caută achiziţiuni teritoriale; ţelul seu era de a libera populaţiunile creştine de relele a căror esistenţă era generalmente recunoscută, ori-care le-ar fi fost cauza. A. S. prinţul Gortchacoff a repetat acel scop înalt în acéstă sală la prima şedinţă a congresului.

Un resbel intreprins cu asemenea scopuri trebue negreşit să se termine printr'o pace, purtând semnul aceloraşi simţimente; şi prima datorie a reprezentanţilor puterilor, va fi a veghia ca prevederile tratatului să fie restrânse în marginile cari le au fost ast-fel prescrise.

Obiectul discuţiunilor congresului, dacă nu'şi întrec adevĕratul lor ţel, va fi, micşorând cât se va putea schimbările de teritoriu, a îmbunătăţi sórta şi a asigura buna stare a acelor provincii din Turcia europeană, cari au fost teatrul calamităţilor deplorabile.

Deci, creştinii din acele regiuni se impart în două părţi, ale căror interes nu sunt identice şi ale căror simpatii nu sunt în armonie.

Congresul ştie, că în acesti din urmă ani, legăturele de amicie cari uneau altă dată pe supuşii greci şi slavi ai Porţii s'au rupt. Din aliaţi, ei au devenit rivali. Slavii cari recunosceau altă dată autoritatea patriarcului grec s'au unit cu o nouă organizare bisericéscă care a reclamat supunerea lor. Intr'o mare parte a teritoriului locuit de rasa grécă, dreptul de a posede bisericele şi şcólele, a dat loc la contestaţiuni, adesa chiar la lupte, între populaţiunile de amândouĕ rasele.

Conflictul s'a agravat adânc în urma evenementelor ce s'au petrecut în aceste ultime luni, şi pasiunile născute din aceste conflicte au departat din ce în ce mai mult pe aceste două rase una de alta. Era vorba de céva mai mult de cît divergînţa de opiniune asupra cestiunei regimului eclisiastic. Grecii se tem, şi cu cuvênt, de subjugarea bisericii lor, de suprimarea limbei lor, de absorbirea şi de dispariţiunea progresivă a rasei lor, dacă rivalii lor s'ar găsi într'o poziţiune preponderentă. Aceste puncte sunt pentru ei de un interes capital; şi sórta lor depinde de forma ce congresul va da dispoziţiunelor ce se vor lua cu scop de a protege pe creştini şi de a asigura ordinea şi securitatea provinciilor din Turcia europeană.

Dar cele două rase nu sunt înaintea congresului pe un picior egal. Slavii au de apărător în acéstă sală un puternic popol militar, fratele lor de sânge şi de credinţă tare prin prestigiul victoriilor sale recente.

Grecii, din contra, n'au aici ca reprezentant nici o naţiune de aceeaşi rasă.

Guvernul Maiestăţei Sale e de părere că deciziunile luate în aceste condiţiuni n'ar mulţumi rasa greacă, şi prin urmare n'ar aduce nici liniştea imperiului otoman nici pacea Europei.

E de temut ca nuoi agitaţiuni să nu nască în acest popol adânc devotat credinţei şi naţionalităţei sale, care ar avea convingerea, că Europa l'a părăsit şi l'a dat sub dominaţiunea unei rase, de la care simpatiile sale sunt cu totul depărtate.

Anglia propune dară, ca regatul elenic să fie admis a îndeplini acel rol în favoarea Grecilor şi a lua parte la deliberaţiunile congresului, cel puţin a asista la tóte şedinţele în care cestiuni privitóre la interesele rasei grece se vor discuta.

Principele de Bismark referându-se la deciziunea luată de Inalta Adunare în ultima şedinţă, priveşte ca imposibil ca congresul să fie în stare astă-di, după o primă lectură, să statueze asupra propunerei ce citi lordul Salisbury, şi care atinge atâtea cestiuni grave. Ori-cari ar fi simpatia ce Grecia inspiră Europei, Alteţa Sa crede că ar trebui, în interesul lucrărilor, să propue, conform cu principiul stabilit mai înainte, amânarea discuţiei asupra acestui punt până la viitórea şedinţă. In acest interval preşedintele va avea grijă de-a face

să se imprime şi să se distribue moţiunea lordului Salisbury, atât de importantă în sine, şi care implică un óre-care numĕr de cestiuni de drept public şi de procedură asupra chipului, cu care un representant al Greciei ar putea fi admis în sînul congresului.

Principele Gorciacoff, fără a voi să trăteze în acest moment cestiunea admiterei Greciei, şi aprobând amânarea propusă, doreşte a releva o expresiune din discursul lordului Salisbury. Alteţa Sa ar dori ca congresul să considere pe representanţii Rusiei, nu ca exclusivamente devotaţi intereselor Slavilor, dară ca interesându-se de tóte populaţiunile creştine din Turcia. Principele Gorceacoff declară dară d'nainte, că se va asocia la mĕsurile luate în favórea Grecilor: va cere chiar pentru Grecii din imperiul otoman o autonomie asemenea cu cea care se reclamă pentru slavi. Scopul guvernului seu e de-a apropia aceste două rase. Cît pentru cestiunea religiósă la care lordul Salisbury a făcut aluziune, Alteţa Sa trebue să arăte că nu e desbinare religiósă în fond, între patriarchatul grec şi exarchatul bulgar; numai singură cestiunea de liturgie a adus separaţiunea celor două biserici.

Preşedintele constată, că toţi plenipotenţiarii primesc amânarea discuţiunei asupra acestui punct pentru şedinţa următóre.

D. Desprez în numele d-lor plenipotenţiari ai Franciei, dă cetire propunerei următóre, pe care ar dori s'o vadă distribuită într'acelaşi timp cu a lordului Salisbury:

„Considerând că în cercetarea nouilor arangiamente de luat pentru asigurarea păcei în Orient e drept a da curţei din Atena, ocaziunea de-aşi exprima dorinţele, şi că póte fi de folos puterilor de ale cunóşte.

„Congresul invită pe guvernul Maiestăţei Sale Elenice a denumi un representant, care va fi admis a expune observaţiunile Greciei, când se va fixa sórta provinciilor limitrofe cu regatul, şi care să pótă fi chemat în sânul congresului, ori de câte ori plenipotenţiarii vor crede oportun".

Preşedintele dice, că imprimarea şi distribuirea acestui document se va face conform dorinţei d-lor plenipotenţiari ai Franciei, şi că propunerea va fi pusă la ordinea dilei a viitórei şedinţe Alteţa Sa întrébă, înainte de a urma ordinea dilei ficsată, dacă vre-unul din membrii are vre o comunicaţiune de făcut înaltei Adunări.

Alexandru Caratheodory-Paşa exprimă părerea sa de reu, că n'a putut asista la şedinţa precedentă în urma unui accident de mare, care i-a întârziet sosirea, precum şi p'a colegului seu Mehemed-Ali-Paşa. Ar fi fost fericit d'a lua parte la numirea preşedintelui, şi ţine a se asocia în numele guvernului seu, la urările ce congresul a făcut pentru restabilirea sănătăţei Imperatului Wilhelm.

Principele de Bismarck mulţumeşte d-lui primplenipotenţiar al Turciei, pentru aceste cuvinte pe cari nu va lipsi d'a le transmite Maiestăţei Sale.

Preşedintele expune după aceea, că ordinea zilei chiamă discuţiunea articolelor din tratatul de San-Stefano, cari privesc la Bulgaria, începând prin articolul VI.

Alteţa Sa dă citire aliniatului I-iu al art. VI: „Bulgaria e constituită în principat autonom, tributar, cu un guvern creştin şi o miliţie naţională."

Preşedintele adaogă; sunt două mijlóce de a intra în discuţiune: se póte sau a discuta mai întâiu primul aliniat al art. VI, sau a adăsta pe al IV-lea relativ la întinderea fruntarielor. Fără a voi să recomande pe nici una din proceduri, Alteţa Sa întrébă pentru care din două congresul se decide.

Lordul Salisbury ia cuvântul pentru a presinta observaţuunile următóre:

Efectul cel mai isbitor al articolelor tratatului de San-Stefano, cari se report la Bulgaria, — (nu zice efectul ce a avut intenţiunea a le da) — e de a înjosi pe Turcia, până la nivelul unei dependinţe absolute către puterea care a impus acest tratat.

E de sarcina nótră de a o repune nu pe piciorul independinţei sale anterióre, căci nu s'ar putea desfiinţa cu totul resultatele resbelului, dară de a-i înapoia o independinţă relativă, care să îi permită de a protege cu eficacitate interesele strategice, politice şi comerciale al căror păzitor trebue să remăe.

Alte pericole numai puţin importante sunt de temut. Rasa greacă care locueşte diferite localităţi în noua Bulgarie, va fi supusă unei majorităţi slave cu care relaţiunile sale nu sunt de loc amicale, şi precum am supus deja la apreciările congresului, e probabil că limba grécă va dispare şi rasa va fi absorbită.

Afară de acésta, admiterea la litoralul mărei Egee a unei noue puteri maritime, n'ar putea fi primită fără un viu simţimênt de regret din partea puterilor vecine cu Mediterana.

După părerea mea ar trebui să se caute un remediu la aceste resultate vătămătóre, într'o modificare a articolelor asupra cărora Alteţa Sa preşedintele a chemat atenţiunea nóstră. Dacă Bulgaria în loc de a se întinde până la marea Egee şi la lacul Ochrida, ar fi mărginită la Sud de linia Balcanilor, şi cealaltă parte a provinciei ar remânea sub autoritatea Sultanului, aceste pericole ar fi mult îndulcite, chiar dacă n'ar dispare cu totul.

Într'acest caz, o nouă putere maritimă nu s'ar întinde la ţermul Mărei Egee, o proporţiune prea numerósă a populaţiunei gréce, care se află ameninţată de a fi absorbită în noua Bulgarie, şi de a fi supusă unei majorităţi slave, ar remânea în posiţiunea politică ce ocupă actualmente, şi Pórta ar poseda o fruntarie strategică ce ar putea-o apăra contra ori-cărei invasiuni viitóre. Acest avantagiu strategic s'ar putea ajunge fără a vătăma interesele populaţiunilor acestei regiuni, a căror sórtă s'ar mai îmbunătăţi.

Anglia n'a admis nici odată, nici în conferinţa din Constantinopol, nici în vr'o altă epocă, că spre a garanta populaţiunile din Turcia europeană contra abuzurilor guvernului şi contra opresiunei, ar trebui să le sustragă de la suprematia politică a Porţei. Această garanţie, care e de cea mai înaltă importanţă, cere mai mult reforma administraţiunei interióre, de cât o separaţiune politică.

Propun dară congresului, din partea Angliei, examinarea acestor doue propuneri.

1. Ca principatul tributar autonom al Bulgariei să fie restrâns la partea Turciei europene situată la nordu Balcanilor.

2. Ca provincia Rumeliei şi ori ce alt teritoriu la sudul Balcanilor se fie sub autoritatea politică şi militară directă a Sultanului, fiind luate tóte precauţiunile, ca buna stare a populaţiunilor se fie asigurată prin garanţii indestulătóre de autonomie administrativă, sau în alt mod.

Comitele Şuvaloff, făcênd alusiune la un pasagiu din documentul ce se citi de nobilul lord, zice că n'ar putea primi în numele guvernului seu cuvintele „d'a distruge cu totul resultatele resbelului." Rusia a venit la congres pentru a coordona tractatul preliminar de la San-Stefano, cu interesele generale ale Europei, iar nu spre a „distruge" resultatele unui resbel, pentru care ea şi-a impus atâtea sacrificie. Plenipotenţiarul Rusiei constată că sensul general al comunicaţiunei făcută congresului de marchizul de Salisbury, este că Anglia n'ar putea da consimţimêntul sĕu la delimitarea trasă la San-Stefano, dar între această delimitare şi între aceea ce indică d. plenipotenţiar al Marei-Britanii, e un teren de discuţiune, de esemplu limitele fixate de conferinţa din Constantinopol; aceste limite au avantajul d'a fi fost trase de către representanţii Europei, şi sunt conforme mai ales cu condiţiunile etnografice ale naţiunei Bulgare. Marchisul de Salisbury înţelege óre a se ţiné de delimitarea ce a arĕtat, sau admite discuţiunea pe basa vechilor limite ale conferenţei, cu divisiunea longitudinală trasă atunci de representanţii Europei.

Principele de Bismarck observă că aprecierea Rusiei va fi neapĕratŭ subordonată la uă esaminare mai detaliată a instituţiunilorŭ ce aŭ sĕ se dea Bulgarieĭ situată la sudul Balcanilor. Décă plenipotenţiarii Marei-Britanii se aflau în posiţiune d'a înlesni chiar d'acum lămuriri asupra regimului şi instituţiunilor ce s'ar putea oferi şi garanta acestei părţi a Bulgariei, plenipotenţiarii ruşi ar fi póte mai bine în stare a se pronuncia asupra totalităţei propunerilor englese.

Marchisul de Salisbury se teme ca o asemenea espunere sĕ nu comporte pentru aĝi prea lungi detaliuri. E. S. doresce a amâna rĕspunsul sĕu asupra acestui punt pentru viitórea şedinţă.

Principele de Bismarck crede ca şi lordul Salisbury că e în adevĕr mai de preferat d'a amâna acĕstă discuţiune, şi esprimă speranţa că cabinetele mai în special interesate în cestiune vor putea în acest interval a se înţelege asupra „status causae et controversiae". El le crede de acord asupra multor punte, póte peste ceia ce ei ênşii cred. Alteţa Sa Serenisimă crede âncă că, după această înţelegere prealabilă, representanţii acestor cabinete vor putea supune Congresului resultatul schimbului lor de idei asupra Bulgariei de Sud şi asupra instituţiunilor ce ar conveni sĕ 'i aplice: Congresul ar avea după aceia sarcina, în casul când înţelegerea nu s'ar stabili de tot, d'a căuta complinirea prin intervenirea puterilor amice.

(Inchierea pe No. de mîne).

(Monitorul.)

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 162. Duminica 23 Iulie, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administraţiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserţiunĭ şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi, 22 Iulie 1878.

In interesul progresului instrucţiunei şi spre a închide gura calomniatorilor, şi în special a marelui adversar al Universităţei, d. Mihail Cogalniceanu, rugâm pe D. ministru de Culte şi instrucţiune să bine voească a publica prin „Monitorul oficial“ tabloul de prelegeri ce au făcut anul trecut fie-care profesor titulariu de la Universitatea de Iaşi.

După mesagiul de închiderea corpurilor legiuitóre, vedem că aceste înalte corpuri au funcţionat timp de 7 luni.

In acest spaţiu de timp, cine au făcut prelegirile de la Universitatea din Iaşi pentru profesorii deputaţi sau senatori, şi de ce calitate au fost acele prelegeri?

In privinţa acestui punt, d. ministru de Culte póte să iee fórte detailate şi esacte informaţiuni de la colegul seu de externe care, ni se spune că plânge şi astăzi peste ruinele acestei Universităţi.

Iubirea de adevăr, care în totdeauna au caracterizat pe d. Cogalniceanu, şi interesul patern ce l'au făcut să verse lacrimi de pe tribuna Senatului, când desvolta acea faimósă interpelare asupra decadenţei Universităţii de Iassi, îi impun îndatorirea de a nu lasa pe colegul seu de la Culte în neştiinţa avêntului de realţare ce si-au luat acéstă Universitate graţie interpelărei sale.

La cas când preocupările politico-diplomatice ale d-lui ministru de externe, îl vor impedeca de a se ocupa de instrucţiunea poporului român şi a veni în ajutorul colegului seu de la Culte, noi credem că o comisiune din ómeni ştiutori de carte şi constiincioşi, va pute să arete la ce apogeu de glorie sciinţifică au ajuns această *sentinelă a romanismului*, faţă cu rivala sa de la Cernăuţi.

Dupe o depeşă adresată din Bucureşci „Gazetei de Colonia“, guvernul român ar fi întrebat confidenţial pe cabinetele europeene, dacă recunóscerea independenţei României ar fi posibilă fără cesiunea formală a Basarabiei. Se speră, ḑice depeşa, că recunóscerea va putè să aibă loc chiar dacă îşi va rezerva România drepturile sale asupra Basarabiei.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Anglia. — O depeşă din Londra zice că în India se pregătesc petiţiuni cătră Parlament şi regina, în cari musulmanii osîndesc inacţiunea guvernului britanic în faţa măcelărilor comise în Balcani, asupra coreligionarilor lor de cătră Ruşi si Bulgari, în cursul periódei negoţiérilor.

— Marchizul de Lorne, fiiul cel mai mare al ducelui de Argyll şi ginere al reginei Victoria au fost numit guvernator general al Canadei, în locul lordului Dufferin.

Acéstă numire e in general aprobată în Anglica fiind considerată că noua apucătură iscusită a lordului Beaconsfield, ca o măsură prin care acesta voeşce să augmenteze însemnătatea imperiului colonial englez, să rîdice prestigiul familiei regale şi să arăte o mare pătrundere.

Măsura acésta e cu atît mai iscusită cu cît o funcţiune atît de înaltă au fost dată fiiului ducelui d'Argyll, care e whig şi fórte ostil guvernului actual.

In Londra circulă vuetul că Beaconsfield meditéză să creeze un archiepiscopat în ţara Galilor.

Germania. — Alegerile pentru Reichstag au început în tot imperiul la 30 (18) Iulie. Ultramontanii şi tóte partidele au afişat pe colóne lista completă a candidaţilor lor pentru Berlin; conservatorii pe hîrtie albă; ceialalţi pe hîrtie roşie.

O depeşă zice că în Berlin, cavaleria au fost consemnată în cîteva casarmi. Totuşi prin oraş nu se observă vre-o mişcare extraordinară, şi nici-o îngrămădire înaintea birourilor electorale, cari de altmintre sint fórte numeróse, fiind cîte 75—80 în fie-care din cele şese cercuri electorale ale Berlinului. Aceste biurouri sînt cele mai multe instalate în berării sau restaurante, în scóle sau gimnasii. La uşă, unde nu se vede nici-un agent de poliţie, ómenii diverselor partide oferă bilete alĕgĕtorilor.

Acestia sosesc izolat, sau în grupuri de cîte doi sau trei, cei mai mulţi în strae de duminecă. Socialistii recomandă partizanilor lor cea mai mare linişte. Cuvintele lor de ordine sînt următórele: „Nu vă adunaţi mulţi la un loc, nu faceţi prin berarii închinări în sănătate, nici discuţiuni; ţineţi-vă numai ochii la urne, dacă se comit ilegalităţi, luaţi notă.

Rusia. — Flotila rusă din marea Aral se pregătesce să secondeze oştirile rusesci cari au să opereze în Oxul de sus.

Ziarul „Yacht“ din St. Petersburg publică o corespondenţă din Kazanlik, de la 1 iulie (st. n.), cuprinḑetóre de óre-cari informaţii în acéstă privinţă.

Kazanliskul, un fort rus pe Sir-Daria, purtând N. 1, e staţia obicinuită a vaselor flotilei.

Vasele cari compun acéstă flotilă sînt: Sir-Daria, Taskentul, Perovski, Aralul şi Smarcanda. Aceste vase aŭ muniţiunĭ şi provizi; pe şese luni.

Se ştie că oştirea rusă care aŭ întreprins expediţiunea asupra Balcului(Cabul) se compune din trei detaşamente, şi se crede că corăbiile flotilei sînt destinate de a transporta unul din aceste detaşamente pe Amu-Daria.

Rusia continuă de a negoţia la Brema şi Hamburg pentru cumpărarea de steamere răpeḑi.

Austro-Ungaria.—Ocuparea Bosniei şi Herţegovinei de cătră trupele austro-maghiare au fost condusă de guvernul din Viena cu cel mai mare secret. Un ziar ministerial „Fremdenblatt“ şi „Gazeta Germană“ au fost confiscate pentru că au publicat corespondenţe din Brod, care dedeau amănunte asupra mişcărilor trupelor de la fruntarie. Cît despre durata ocupărei, previziunile ziarului „Fremdenblatt“ par fórte plauzibile.

„Vom sta în aceste provinţii, zice acéstă foae, până ce ordinea şi liniştea vor fi în ea solid restatornicite, până ce vom ave siguranţă că după retragerea oştirilor nóstre, aceste dependenţe naturale ale litoralului nostru nu vor deveni din nou teatrul agitărilor amenințând de a turbura pacea impărăţiei nóstre... După tótă previ-

ziunea, ocuparea va fi îndelungată. Probabil oştirile nóstre nu vor deşarta Bosnia de cît cînd Englezii vor deşarta Ciprul.“

Atunci nu vom vede curînd trupele austriace întorcêndu-se înapoi în Austria.

—Ocuparea acestor provinţii are să provóce în Austro-Ungaria óre care chestiuni constituţionale pe cari le şi indică ziarele vieneze. Cheltuelele de ocupare, spesele cu construcţia drumului ferat care va lega Bosnia cu Salonicul, fi-vor ele în sarcina ambelor părţi ale imperiului? Administraţia Bosniei fi-va ea diriguită de ministerul comun sau de ministerul austriac? Regimul dualist şi complicaţiile sale fac destul de delicată deslegarea acestor chestiuni.

—Ziarele austriace au o atitudine din ce în ce mai iritată şi mai ameninţătóre în privinţa mişcărei anexioniste din Italia.

Aşa *Pressa* din Viena, care la început privise agitarea italiană cu multă linişte, crede că trebue acum să atragă luarea-aminte a lectorilor sei asupra periculului eventual ce agitarea acésta infăţoşéză pentru imperiul Austriei. Fóea ministerială constată că un singur ziar italiau, „Perseveranza“ au desaprobat miscarea anexionistă pentru raţiuni de principiu, pe cînd tóte celelalte foi, guvernamentale sau de opoziţie, începênd cu „Diritto“, au desaprobat acésta numai pentru motive de oportunitate.

Cu tóte acestea trebue să observâm că „Diritto“ au condamnat fórte lămurit agitarea anexionistă, amintind că pentru o naţiune mare singura politică onorabilă este ostilitatea declarată sau amiciţia leală cu vecinii sei. Dar, după ziarul vienez, atitudinea presei italiene dă pe faţă aspiraţii statornice şi durabile, care constitue un pericul permanent pentru Austria. *Pressa* deşteaptă deci pe lectorii sei zicênd că Italia întreagă nu aşteaptă de cît momentul favorabil pentru ca se atace imperiul Austriei, şi să-i smulgă teritoriile pe care le rîvneşte, şi de aci închee că Austria trebue să fie necontenit cu ochii deschişi şi să vegheze faptele şi urmările vecinului seu, care nu este, zice, de cît un fals amic.

—Se comunică din Viena că imparatul Austriei are să facă vizită la Toeplitz, pe la 15 August, imparatului Vilhelm, care se ştie că de cîte-va zile se află la aceste băi. Se zice că la acea epocă va veni la Toeplitz şi ţarul Rusiei.

—Din Viena se telegrafiéză cu data de 20 Iulie:

„Ocuparea Bosniei şi Herţegovinei, începută ieri diminéţă prin Gradiska şi Brod se continuă fără incidente. Ea va fi terminată în august prin serbătórea imparatului, epocă în care oştirile de la sud şi de la nord se vor intîlni la Serajevo.

„Turcii ar fi voit să protesteze incercînd să remită generalului Filipovici, cum au făcut cu ocazia intrărei amiralului Hornby in Dardanele, căruia i-au inmînat o protestare inscris. Acéstă protestare, ne fiind primită, au fost luată inapoi de turci fără să mai facă vre-o altă demarşă.“

Turcia. — Ştirile din Constantinopole spun că frecuenţa raporturilor actuale între d. Layard, Pórta şi Sultan, este atribuită la negoţieri relative la Mesopotamia, asupra căreia, sub pretext de a garanta siguranta drumului de fer din valea Eufratului ce se proiectéză, Anglia ar cîştiga drepturi de administraţie şi de protecţie. De vor isbuti aceste negoţieri, se crede că convenţia din 4 iunie, va fi din temelie modificată.

— Sultanul continuă de a lua precauţiuni contra lui Murad, care i-aŭ refuzat ascultare, şi care nu voesce să părăsască palatul Ceragan, spre a rezida în Maltakiosk, o dependenţa a palatului Sultanului. Arestările partizanilor lui Murad continuă.

— Ofiţeri turci au plecat în Cipru şi Rusia. Acei cari merg în Cipru au misiunea de a aduce înapoi la Constantinopole materialul de resboiu aflător in insulă; aceia cari merg în Rusia sînt însărcinaţi cu reimpatriarea prinşilor de resboiŭ.

DIN ŢARĂ.

„L'Orient“ spune că al 11-corp de armată rusă care se află în Romania au primit ordinea de a intra înapoi în Rusia. Mişcarea de retragere au şi început.

Acelaşi ziar anunţă că detaşamentul de pompieri din Bucuresci, cari au făcut serviciul în bateriile de la Calafat, de la începutul resboiului, s'au întors de curînd în capitală.

DIN LOCALITATE.

D. Ministru de Interne C. A. Rosetti au sosit astă-sară (sîmbătă) în oraşul nostru, venind cu trenul din sus.

Astă ḑi aseminea n'au sosit posta din capitală, fiind comunicaţia întreruptă pe calea ferată de la Roman în jos.

Făcătorii de rĕle s'au înmulţit în împrejurimile Iaşilor, cu cutesanţa lor prea departe, şi acésta până la óre-care punct din causa indolenţei autorităţei administrative care pune puţină activitate, în prinderea făcătorilor de rele, precum in specie e sub-Prefectura de Copou.

Aşa în sara de 15 spre 16 curent, de la numita sub-Prefectură, scriitorului de acolo. Dimitrie Brudea, i s'a furat un cal cu şéua prin efracţiunea lăcăţei de la grajd. Tot în acelaşi timp, precum ni se spune de păgubaş, i s'a furat, din odae tot prin efracţiune a uşei, un cés de aur de damă, un inel cu diamante, un bon rural în valoră de 1000 lei cursul fiscului, una manta de cautşuc, o puşcă cu douĕ ţevii, o torbă de vênat ş. a.

Nu trece trei ḑile şi la 18 curent, se fură trei cai de la fratele seu Teodor Brudea locuitor din comuna Copou.

Până astă-ḑi însă, nu s'au dat de urma făptaşilor.

Sub-Prefectura de Copou, ni se spune, în fie-care sară e sub paza a patru soldaţi.

Cum se face dar de s'a putut comite tâlhăria din sara de 15 Iulie?

Noi nu voim se bănuim pe acei soldaţi.

Intrebăm numai pe dl. sub-Prefect respectiv: Luat'a imediat în de aprópe cercetare pe acei soldaţi?

Ce mĕsuri va mai fi luat dl. Sub-Prefect şi Primăria locală în prinderea talharilor, nu ştim.

Faptul însă, că talharii nu's prinşi nici până acum, ne îndreptăţesce se credem că se pune puţină activitate în prinderea lor.

Atragem deci seriósa atenţiune a autorităţei superióre asupra indolenţei autorităţilor din chestiune.

Protocólele Congresului de Berlin.

Protocolul No. 2.

(fine).

Comitele Andrassy aduce aminte înalta importanţă ce presintă discuţiunea al cărei resultat trebuie sĕ aducă formarea unor ţeri chiămate a trăi mult timp, trebuie să o sperăm. E dar asemenea de părere d'a o amána la şedinţa viitóre. E. S. observă în privinţa acésta că costiunea presintă un aspect dublu: dintr'o parte că ea e curat politică şi póte a se resuma în acesti termeni: face-se-va uă Bulgariă aut nomă tributară şi administrată de un guvern chrestin? Chiar de acum E. S. declară că asupra acestui punt Austro-Ungaria n'are objecţiune. Dér din altă parte cestiunea atinge o delimitare de fruntarii care intereséză particularmente pe Austro-Ungaria, fiind că e v rba a defini situaţiunea Bulgariei, în privinţa, fiă a ţĕrilor limitrofe cu Serbia fiă a fruntarielor occidĕntale care intră în sfera intereselór Austro-Ungare. Comitele Andrassy observă că, décă Austro-Ungaria doresce

negreşit uă bună soluţiune a dificultăţilor presinte din puntul de vedere generalul al păcei şi al stabilităţei, cestiunile de fruntarie au pentru dânsa o valóre cu totul specială: E. S. crede dér de folos d'a face să participe un delegat al Austro-Ungariei la întrevorbirirle particulare ale plenipotenţiarilor engleşi şi ruşi. Nu se opresce ênse a da adesiunea sea în principiu ia propunerea englesă asupra liniei de fruntarii, reservêndusi într'acelaşi timp d'a presinta observaţiuni de detaliu pe care speră a le vedea primite de colegii sêi.

Comitele Andrassy este, afară de acésta, dispus din parte'i a procede după regulele parlamentare, printr'o discuţiune generală urmată d'uă discuţiune specială.

Principele de Bismark se asociéză cu părerea comitelui Andrassy relativă la modul discuţiunei căreia ar fi, după dênsul, de folos a da forma unei prime şi secunde citiri: prima va ţine loc de discuţiune generală, secunda ar permite intrarea în amĕnunte. El consideră că întrunirile particulare şi intime între representaţii puterilor directamente interesate, întruniri ce dênsul recomandă fără a se crede în drept de a le convoca, ar avea seriosul avantagiu de a pregăti mai bine o înţelegere asupra cestiunilor de amĕnunte şi de redacţiune. Punctul capital pentru întrunirile plinari ale Congresului ar fi d'a stabili înţelegerea asupra cestiunilor de principiu, când aceste cestiuni vor fi deslușite, s'ar puté procede, la a doua cetire la redacţiunea unui test destinat a înlocui articolele tratatului de San-Stefano.

In conformitate cu acest mod de procedură propus de preşedintele, plenipotenţiarii Austro-Ungariei, Marei-Britanii şi Rusiei convin d'a 'şi împărtăşi vederile lor în întruniri particulare, destinate a determina puntele de înţelegere şi prin urmare a înlesni lucrarea Congresului. Ei vor comunica resultatul acestor întrevorbiri colegilor lor.

Preşedintele, cu primirea Congresului, pune la ordinea ţilei a viitórei şedinţe, fisată Mercuri: 19 I. Cestiunea admiterii representanţilor Greciei, II-a propunerea englesă asupra Bulgariei, contra propunerei eventuală a Rusiei, şi déca va fi loc, proiectul asupra căreia represintanţii celor trei puteri se vor înţelege.

Şedinţa se ridică la órele 4 şi jum.

(Urméză semnăturele).

Protocolul No. 3.

Presenţi toţi membrii Congresului.

Şedinţa este deschisă la 2 şi jum; protocolul şedinţei precedente se adoptă.

Preşedintele reamintesce colegilor sêi că i s'a remis o listă de petiţiuni noue. O petiţiune ce atinge o cestiune politică, nefiind suptsemnată, n'a fost trecută pe listă. In principiu, ori-ce comunicaţiune anonimă de acest felu nu va fi înserată în lista remisă membrilor Congresului, dér va rĕmânea, bine înţeles, la dispositiunea d-lor, în biurourile secretariatului.

Principele de Bismark presintă apoi următórele consideraţiuni:

Ordinea de ţi fisată pentru ţiua de aţi coprinde:

1. Cestiunea admiterei representanţilor Greciei;

2. Propunerea englesă relativ la Bulgaria, contra-propunerea eventuală a Rusiei, şi, la întâmplare, proiectul asupra căruia representanţii celor trei puteri se vor fi înţeles.

De óre-ce negociaţiunile începute între representanţii puterilor, mai special interesate în cestiunea bulgară, continuă şi sunt pe calea unui aranjament care ar înlesni lucrările Congresului în acésta privinţă;

De óre-ce astăţi nu s'a ajuns încă la acest resultat;

Propun de a amâna discuţiunea celei d'a doua părţi, a ordinei de ţi, pênĕ la viitórea şedinţă.

Acésta opiniune fiind primită de Congees, preşedintele adaogă că singura cestiune la ordinea ţilei este prin urmare aceia a admiterei representanţilor Greciei, şi deci, în conformitate cu voinţa Inaltei Adunări, anunciă că congresul se va întruni Vineri pentru a discuta afacerile bulgare.

A. S. reamintesce că în privinţa cestiunei admiterei Greciei sunt două propuneri cunoscute încă de la şedinţa din urmă, una a lordului Salisbury, alta a d-lui Desprez, şi adaogă că în cât privesce pe Germania se unesce cu cea de a doua. Rógă apoi pe colegii sêi să bine-voiéscă a discuta pe una séu pe cea-l-altă, séu ori-ce altă propunere ce se va presînta în acésta privinţă.

Va cere mai târţiu Congresului, la casu cându admiterea representanţilor Greciei va fi hotărîtă, de a fisa data şedinţei la care ei vor fi invitaţi.

Caratheódory-paşa dă citire următórei declaraţiuni:

„Propunêndu-se ca Grecia să fie ascultată în sînul Congresului, ori de câte ori s'ar crede necesar, când ar fi vorba de a se discuta óre-cari cestiuni speciale, s'au alegat motive şi s'au schimbat idei care justifică o esplicaţiune din partea plenipotenţiarilor otomani.

Privind cestiunea din punte de vedere diferite, câţi-va din d-nii plenipotenţiari par a fi considerat într'un mod cu totul esclusiv situaţiunea respectivă a diferitelor categorii ale poporaţiunii imperiului otoman.

Plenipotenţiarii otomani cred că este de datoria lor d'a declara că, în sînul Congresului, ei represintă statul ênsuşi, care coprinde totalitatea acestor elemente, ori-care ar fi ele, şi ori-care ar fi originea şi data conflictului la care se face alusiune.

O protecţiune şi un interes esclusive privitóre la o clasă specială, ori din ce parte aru veni séu supt ori şi ce formă s'ar ivi, n'ar putea de cât să lovéscă acolo unde o puternică solidaritate de interese unesc necontestabil aceste diverse elemente între dênsele, spre a constitui un mare tot.

Inălţimea vederilor ce disting pe d-nii plenipotenţiari ai marilor puteri, semnatare ale tratatelor de la 1856 şi 1871, care compun Congresul, şi spiritul incontestabil de equitate ce 'i animă, autorisă prin urmare pe plenipotenţiarii otomani d'a crede că, déca Grecia ar trebui să fiă ascultată, Congresul va sci să împedice ca propunerile ce s'au făcut în acésta privinţă să nu provóce gravele inconveniente de care am avé dreptul să ne temem."

Principele Gorciakoff observă că se conformézĕ cu dorinţa Congresului, aducênd observaţiuni scrisă, şi dă citire documentului următor:

„D. marchis de Salisbury a presintat o propunere motivată tinţênd la admiterea Greciei d'a participa la Congres, séu cel puţin a asista la şedinţele în care se vor discuta cestiunile atingătóre de interesele rasei grece.

Plenipotenţiarii Rusiei cred din partele că sunt datori a enuncia, într'o declaraţiune asemenea motivată, puntul de vedere al guvernului lor, în acésta privinţă:

1. Rusia a avut tot-d'a-una în vedere interesele chrestinilor din Turcia fără escepţiune de rasă. Istoria sea întreagă a probat în destul acésta. Ea are o legătură puternică cu rasa elenă — aceia d'a fi primit de la biserica orientală religia lui Christ. Déca, în resbelul de faţă, Rusia a trebuit să ié specialmente în mână interesele Bulgarilor, este că Bulgaria s'a găsit a fi, prin circumstanţe, principala causă şi teatrul resbelului. Dér Rusia a avut tot-d'a-una în vedere d'a întinde, pe cât se póte, şi la provinciile grece avantagiele ce ea aru reuşi să dobândéscă pentru Bulgaria.

Ea este satisfăcută vĕţênd, din propunerile d-lor plenipotenţiari ai Marei-Britanii şi Franciei, că Europa împărtăşesce vederile sêle şi se felicită de solicitudinea de care dau probă puterile în favórea poporaţiunilor de rasă grécă, cu atât mai mult cu cât este convinsă că acésta solicitudine se va întinde şi la poporaţiunile de rasă bulgară. Guvernul imperial al Rusiei va împărtăşi dér cu mulţămire ori-ce propunere care se va face în Congres în favórea Epirului, Thesaliei şi Cretei, ori-care ar fi întinderea ce puterile ar voi să dé avantagielor ce le vor fi reservate.

2. Guvernul Imperial al Rusiei nu recunósce nici un motiv fundat antagonismului semnalat alu raselor, şi care nu 'si ar putea avea sorgintea în divergiţele religióse. Tóte naţionalităţile, aparţinênd bisericei orientale, au revendicat succesivu dreptul de a avé biserica lor anthocephală, adică ierarchia lor eclisiastică independentă şi limba lor naţională pentru cult şi scóle. Ast-fel a fost casul pentru Rusia, pentru România, pentru Serbia şi chiar pentru regatul Greciei. Din acésta nu se vede că ar fi rezultat nici ruptura legămintelor ce unesc aceste biserici independinte cu patriarchatul ecumenic de la Constantinopole, nici vre-un antagonism între rase. Bulgarii nu cer alt-ceva, avênd absolut aceleaşi drepturi. Causa divergiţelor şi conflictelor trecĕtóre ce s'au ivit, trebuie dar căutată în influenţe sau impulsiuni particulare, care nu par a fi conforme nici cu interesele reale ale raselor, nici cu biserica Orientului, nici cu pacea Europei, şi care prin urmare, n'ar putea să fie încuragiate.

3. Cât despre circumscripţiunile teritoriale ale deosebitelor rase care se unesc cu interesele rasei elenice, căreia i se caută o 'protecţiune, se par a nu putea fi determinate de pe un principiu mai raţional, mai equitabil şi mai practic de cât acel al majorităţei poporaţiunei. Acest principiu resultă şi din totalitatea dispositiunilor conferinţei din Constantinopole şi din acel stabilit de tratatul preliminar de la San-Stefano. Repartiţiile teritoriale care s'ar propune în afară de principiul majorităţei poporaţiunei ar putea fi cerute nu prin consideraţiuni de rase, ci prin vederi particulare de interes politic, geografic sau comercial. Rusia, neavênd, în cât o priveşce, nici un interes material de urmărit in aceste ţinuturi, nu póte aprecia aceste diferite propuneri de cât din puntul de vedere al equităţei sau conciliaţiunei, către care ea este tot-dea-una înclinată pentru consolidarea înţelegerei europene şi a păcei generale.

Acestea sunt sentimentele cari fac a crede pe plenipotenţiarii Rusiei că trebuec să formuleze adesiunea lor la propunerea d-lui plenipotenţiar al Franciei, adică de a invita pe guvernul M. S. Elenice a desemna un representant care se fie admis a expune observaţiunele Greciei, când va veni cestiunea de a fixa soarta provinciilor limitrofe regatului şi care să poată fi chemat în congres ori

de câte ori plenipotenţiarii vor judeca chemarea sa oportună. Plenipotenţiarii ruşi intind aceste previsiuni şi in cât priveşte pe Grecia.

Lordul Salisbury, referânduse la punctul de discuţiune indicat de către preşedinte, propune de a pune in textul presentat de către plenipotenţiarii francesi vorbele „provincii grece“ in locul vorbelor „provinciile limitrofe regatului Greciei.“

Dacă această modificaţiune care 'i pare că dă mai multă claritate textului va fi admisă, dênsul se va uni bucuros cu projectul frances ast-fel amendat, in casul când acest project va fi primit de majoritatea puterilor.

D. Desprez se teme ca amendamentul propus de plenipotenţiarul Marei-Britaniei, să nu aibă de efect de a face mai puţin precis textul projectului presintat de plenipotenţiarii francesi.

Preşedintele consideră că congresul este in presenţa unei cestiuni de formă şi de redacţiune, in care decisiunea majorităţii este admisă, afară numai de s'ar ivi protestare la protocol din partea minorităţei. Alteţa Sa crede că ar fi folositor să se proceadă invers cu usurile parlamentare, şi de a incepe, dacă congresul consimte, prin votul asupra textului propunerei franceze, punênd apoi la vot amendamentul lordului Salisbury. Resultatul primului vot va fi considerat ca eventual, adică ca supus a fi amendat conform propunerii englese, la caz când această propunere ar fi adoptată. Dacă din contra s'ar respinge votul dat asupra propunerii francese va fi definitiv.

Comitele Andrassy nu voeşte a intra in fondul cestiunei, el priveşte că are numai de statuat asupra admisiunei in genere: el votează dară propunerea francesă rezervânduse de a se pronuncia asupra amendamentului lordului Salisbury.

Plenipotenţiarii francezi şi englezi votează textul presentat.

Comitele Corti adherează şi el cu atât mai bucuros că a doua parte a documentului 'i pare că cuprinde, in principi , cugetarea exprimată in amendamentul englez.

Plenipotenţiarii ruşi votează şi ei textul frances

Caratheodory-Paşa regretă de a vedea in textul propus vorbele: „soarta provinciilor etc.“ In aceşti termeni nu poate de cât să reserve opiniunea guvernului sêu.

Preşedintele insistând pentru a obţine votul d-lor plenipotenţiari otomani, Caratheodory-Paşa şi Mehemed-Ali-Paşa, declară că nu s'ar opune, in principiu, ca se fie ascultat un representant al Greciei, admiţind ca el să nu aibă de cât vot consultativu.

Principele de Bismarck provoacă apoi un al duoilea scrutin asupra amendamentului lordului Salisbury, adică asupra cestiunei de a se şti dacă vorbele „provinciile limitrofe“ vor fi inlocuite cu „provinciile grecesci.“

Comitele Andrassy intrebând ce diferinţă există pentru d-nii plenipotenţiari englezi intre cele duoe expresiuni, marchizul de Salisbury dice că sunt provincii grecesci care nu sunt limitrofe cu regatul elenic şi despre care Englitera voesce ca congresul să se ocupe. In projectul frances Epirul şi Thesalia sunt singure in cauză: amendamentul E. S. permite din contra de a se cuprinde in deliberaţiunea, la care vor asista representanţii Greciei, şi provinciile Macedoniei, Thraciei şi Cretei.

Comitele Andrassy, in urma acestei esplicaţiuni, şi conformânduse principiului sêu care este de a căuta resultate cât se poate mai stabile, votează pentru amendamentul lordului Salisbury, cu scopul de a nu restrânge espresiunea opiniunei represintanţilor greci.

Plenipotenţiarii francesi menţin votul lor pentru textul pur şi simplu.

Plenipotenţiarii Marei-Britanie votează pentru amendament.

Comitele Corti se uneşte cu propunerea engleză pe care o consideră ca dând mai mare latitudene deliberaţiunii.

Comitele de Launay adaogă că de altmintrelea congresul va remâne liber de a esamina in ce măsură va putea primi observaţiunile representanţilor greci.

Preşedintele cerênd votul d-lor plenipotenţiari ai Rusiei, Principele Gorciacoff roagă pe d-nii plenipotenţiari ai Franciei să 'i espună motivele pentru care menţin tecstul propunerei lor.

D. Waddington nu crede că sunt mari diferenţe intre projectul d. Desprez şi redacţiunea propusă de lordul Salisbury. Cu toate acestea trebue făcută o distincţiune: plenipotenţiarii Franciei s'au gândit că invitânduse guvernul grec de a desemna un representant este tot-o-dată util de a limita sfera observaţiunelor sale. D. Waddington admite ca representantul elin să fie chemat a 'şi da părerea asupra faptelor ce se petrec aproape de frontaria regatului ; dară ar inţelege mai puţin ca competinţa Cabinetului din Athena să se poată intinde la nisce ţinuturi locuite de populaţiuni mixte. E. S. se teme să nu mărească prea mult sfera observaţiunilor guvernului elenic. Cu toate acestea paragraful al duoilea al projectului, reservênd congresului toată libertatea de apreciare in această privinţă, Inalta Adunare rămâne judecător in ultima instanţă asupra deliberaţiunilor la care se va crede oportun de a fi admis representantul grec.

Principele Gorciacoff, in faţa acestor consideraţiuni, votează pentru menţinerea textului frances.

Caratheodory-Paşa crede că inţelege că in cugetul Inaltei Adunări admisiunea representantului grec este mai cu samă o cestiune de oportunitate: cu toate acestea consimţind ca acest representant să poată fi ascultat când se ocupa de imbunătăţirea stărei acelor provincii. E. S. şi impreună cu dênsa Mehemed-Ali-Paşa, cer tot-o-dată noui esplicaţiuni asupra sensului frasei projectului frances, unde e vorba de „provincii limitrofe.“

D. Waddington respunde că astăţi nu se discută fondul acestei dificultăţi, ci numai o cestiune prealabilă: el ţine a adăoga că considerentele projectului frances indică clar scopul acestui project. Intâiu, congresul găseşte el just ca Grecia să 'şi esprime dorinţele asupra cestiunilor ce ar putea interesa fruntariile sale? Al douilea, congresul găseşte el util să provoace asupra diferitelor puncte esplicaţiunea Cabinetului de la Athena?

Principele de Bismarck observă, că in realitate diferenţa practică intre cele două opiniuni se va manifesta mai cu samă când va fi vorba de a determina momentul când să fie ascultaţi representanţi greci. Atunci va fi, după părerea sa, scrutinul decisiv. Acum este vorba de a şti in genere dacă ei vor fi admişi, şi numai in acest ordin de idei intreabă din nou dacă D-nii plenipotenţiari otomani votează pentru redacţiunea francesă sau pentru cea engleză.

Plenipotenţiarii otomani declară că se abţin.

Principele de Bismarck ca plenipotenţiar al Germaniei votează pentru redacţiunea francesă.

A. S. S. constată apoi că voturile sunt impărţite in număr egal. Amendamentul engles n'a avut dar majoritatea şi resultatul primului scrutin adoptând redacţiunea francesă rămâne căştigat.

Preşedintele intreabă dacă congresul voeşte a decide aţi sau intr'o intrunire viitoare la ce şedinţă să fie admis representantul Greciei.

In urma observărei comitelui Corti, preşedintele observă că invitaţia nu trebue făcută de cât după cererea unuia din membrii congresului formulată in şedinţa trecută şi adoptată printr'un vot al Inaltei Adunări.

D. Waddington crede că ar trebui să se aştepte ca cestiunea Bulgariei să fie lămurită, şi in ori-ce cas să nu se ia astăţi o hotărire.

Comitele Andrassy nu priveşte ca indispensabil de a hotări acea ţi chiar de acum.

D. Desprez observă de altmintrelea că projectul cuprinde doue ipotese: discuţiunea relativă la provinciile limitrofe in care, după propunerea francesă. presenţa representantului grec este credută necesară de către congres, şi cele alte deliberaţiuni când Inalta Adunare 'şi reservă facultatea de al chema, de va fi trebuinţă, in sinul sêu pe acest representant.

Principele de Bismarck reamintind că, in cugetul sêu, plenipotenţiarul grec nu trebue de a fi invitat de cât la şedinţele in cari congresul ar dori să'l asculte, constată că in acest moment nici unul din membrii Adunărei nu face o propunere in acest sens. Alteţa Sa crede dar preferabil, in starea actuală a lucrărilor, unde se crede că se va face asupra cestiunei bulgare apropierea ideilor divergente, de a nu introduce un element nou care ar putes să mărească dificultăţile inţelegerei. El crede că congresul nu va emite asupra acestui punct nici un vot astăţi, şi 'şi va reserva opiniunea până când va veni rêndul de a se da instituţiunele Bulgariei-de-Sud. Alteţa Sa adaogă că ordinea de ţi este terminată.

Comitele Şuvaloff esprimând speranţa că colegii sei din Austro-Ungaria, Mariei-Britania şi Rusia vor fi gata a discuta cestiunea bulgară in viitoarea şedinţă fixată de mai inainte pe Vineri 21, crede, după comunicaţiunile schimbate intre guverne că ar fi preferabil să remâe pentru şedinţa de Sâmbătă. Preşidentul, după ce a consultat congresul, primeşte data de Sâmbătă 22, reservêndu'şi de va fi trebuinţă, să convoace Adunarea pe Vineri

Şedinţa se ridică la 4 oare.

(Urmează subsemnăturile).

(*Monitorul*).

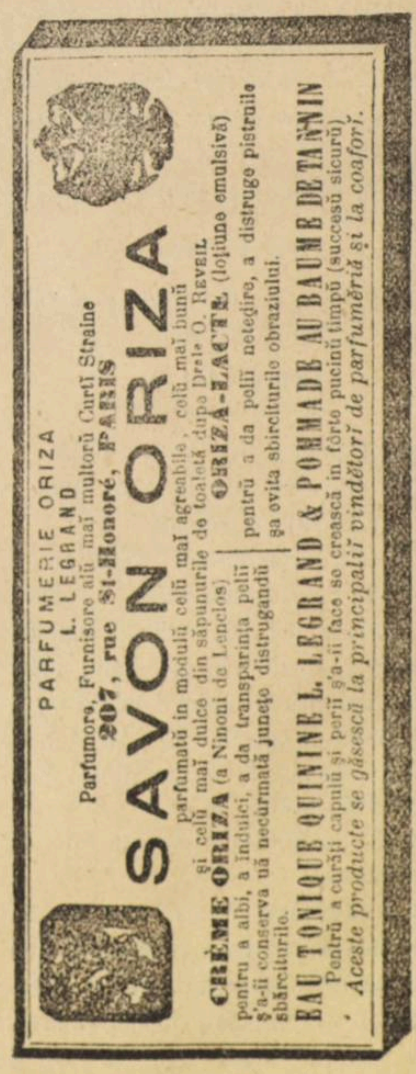

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 163. Mercuri 26 Iulie, 1878. Anul II

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administraţiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi, 25 Iulie 1878.

Un prescript-verbal al d-lui Prefect de poliţie, pe care'l publicăm mai jos, încheiat la 18 Iulie curent, dă voe crîşmarilor din Iaşi a-şi ţine stabilimentele deschise pănă la 12 óre de nópte.

Nu vom întra în examinarea împrejurărilor politice sau de altă ordine mai mult sau puţin justificabile cari au putut determina pe onorabila prefectură de poliţie ca să se arăte însufleţită de o atît de părintéscă solicitudine pentru interesele comercianţilor ce intreprind specula de crîşmărie în oraşul Iaşi; nu vom împrospăta în memoria concetăţenilor noştri, şi în special în acea a d-lui prefect de judeţ, faptul cunoscut că odinióră s'au oferit sume însemnate pentru a se rîdica probiţiunea de a se ţinè deschise crîşmele peste ora regulamentară; nu vom lua asemine nici într'o samă sgomotul ce circulă prin oraş, după care recenta liberalitate ar fi fost acordată în vedere de a se favoriza óre-cari corifei politici cari fac specula cu crîşmăria şi cari au îngrămădite în oraş cantităţi însemnate de rachiu.

Vom trece peste tóte consideraţiile şi sgomotele aceste, lăsându-le la judecata fiecăruia şi la drépta apreţiare a opiniunei publice, care în tot-dé-una ştie a discerne adevĕrul şi a-şi forma convingeri aprópe infailibile, şi ne vom mărgini numai în examinarea considerantelor pe cari le-au avut în vedere d. prefect de poliţie când au luat zisa dispoziţie, spre a vede dacă ea au fost sau nu întemeiată pe motive serióse, de dreptate şi de ordine publică.

După prescriptul-verbal de la 18 Iulie curent, considerantele d-lui prefect de poliţie se pot reduce la următórele trei principale:

1) tînguirile ce is'au adus din partea unui numĕr considerabil de crîşmari din Iaşi că, prin mĕsurile luate de a-şi închide crîşmele nesmintit la órele 10 nóptea, li s'ar face daune în privinţa comerţului întreprins de ei, mai cu samă când sunt însărcinaţi de a plăti dările regulate cătră Stat şi comună;

2) împrejurarea că în trecut pe cînd în oraş nu erau sosite şi încuarteruite armate rosiene, dispoziţiile luate în privinţa închiderei crâşmelor erau regulate la nişte óre mai tîrzii;

3) faptul că în prezent în oraş nu se mai găseşte armată rosiană încuarteruită, în cât au lipsit îngrijirea de a se provoca nerîndueli.

Vom spune mai întĕiu în general, că nici-unul din aceste trei considerante aduse de d. prefect de poliţie pentru rîdicarea proibiţiunei de care e vorba, nu ni se pare serios şi intemeiat pe vre-o raţiune de ordine publică sau privată.

Şi într'adevĕr, tînguirile crîşmarilor, că, prin mĕsurile de a-şi închide stabilimentele la órele 10 nóptea, li s'ar *face daune în privinţa comerţului întreprins de ei, mai cu samă când sunt însărcinaţi de a plăti dările regulate cătră Stat şi comună*, este tot ce póte fi mai banal şi mai puţin întemeiat.

Cum, să nu ajungă comerţianţilor de bĕuturi spirtóse timpul de 18 óre pline, de la 4 diminéţa şi pănă la 10 óre sara, pentru facerea comerţului lor? Să li se pricinuéscă serióse daune pentru că li se prescrie de a-şi închide stabilimentele după ora indicată?

Noi nu credem una ca acésta, şi nimine, afară numai dacă vrea să trécă de naiv; ca să nu ḑicem interesat în chestiune, nu póte să admită legitimitatea tînguirilor aduse din partea acelui numĕr considerabil de comercianţi de care se vorbesce în prescriptul verbal.

Li s'ar face daune în comerţul întreprins de ei, ḑic comercianţii în prescriptul-verbal al d-lui prefect de poliţie, *mai cu samă cînd sunt însărcinaţi a plăti dările regulate cătră Stat si comună.*

Dar când şi unde au auḑit vre-odată d. prefect de poliţie să se permită vre-unei categorii de comercianţi, fie chiar de acei ce întreprind specula de crîşmărie, a nu „plăti dările regulate cătră Stat şi comună", sub pretextul că nu le sînt deschise stabilimentele tótă nóptea sau cel puţin pănă la o oră înaintată a nopţei?

Să ne dee voe d. prefect de poliţie să-i spunem că nici-odată nu ne-am aşteptat, ca d-sa, pe un asemine motiv atît de puţin serios, să rîdice o dispoziţie din cele mai salutare, din cele mai nimerite pentru mănţinerea, în timpul nopţei, a liniştei, a bunei ordini, a siguranţei şi moralităţei publice.

Nu se aduce absolut nici-o daună comercianţilor onesti de bĕuturi spirtóse prin dispoziţia care li prescrie de a-şi închide stabilimentele cel mai tîrziu la órele 10 de nópte, pănă la care órá au tot timpul de a-şi vinde ori-cât de multă marfă. Dimpotrivă, acestora li se face un bine, şi pentru acésta trebue să mulţuméscă autorităţilor, prin dispoziţia indicată, căci nu mai sunt ţinuţi a primi în stabilimentele lor pe cine ştie ce indivíḑi suspecţi şi se pot odihni în pace şi liniste de la 10 óre înainte.

Este însă o categorie de crîşmari, din nenorocire nu puţin numerósă, care va profita de liberalitatea rĕu înţelésă a d-lui prefect de poliţie. Acésta categorie de crîsmari este acea preserată în tóte părţile oraşului, care îşi întemeiază puterea speculei sale nu pe comerţul onest, pe cîştiguri licite, ci pe falsificare şi înşelăciune. Acéstă clasă de comercianţi este o adevarată plagă pentru societate; ea trebue stavilată şi înfrînată prin regulamente şi prin o aspră şi neadormită privighiare a agenţilor poliţienesci; şi tot ce póte fi mai puţin propriu la îndeplinirea acestei datorii publice este tocmai permisiunea de a ţiné deschise stabilimentele peste o óră înaintată a nopţei.

Dar, mai zice d. prefect în prescriptul sĕu verbal, că „în trecut pe cînd în oraş nu erau sosite şi încareriuite armate rosiene, *dispositiunile* luate în privinţa închiderei crîşmelor *era regulată* la nişte óre mai tîrzii."

Precedentele, nenorocitele precedente, sînt vecinic învocate pentru justificarea tuturor inovaţiilor periculóse, a tuturor măsurelor rĕu chibzuite! Este însă un cuvint că, dacă au fost în trecut o măsură rea, şă fie şi acum. Şi apoi, ceea ce înaintézá d. prefect in considerantul citat nu este în totul exact; căci, nu numai de cînd oraşul Iaşi s'au ocupat de oştirea rosiană, n'au fost permis crîşmelor să stee deschise pănă la óre mai tîrzii. Ingăduirea de a se ţiné

deschise crîşmele pănă tîrziu nóptea n'au fost de cît în timpul prefecturei de poliţie a d-lui C. Langa; mai înainte de d. Langa, aceste stabilimente trebuiau să fie închise la órele noue. In timpul acela, înainte de a fi Iaşii ocupaţi de trupe ruseşci, permisiunea acordată crîşmarilor au dat loc la multe neorînduieli şi la plîngeri din partea orăşenilor, pe cari d. Langa, pe cît ne aducem aminte, le-au luat în considerare restringênd libertatea ce acordase şi márginind'o aşa ca să nu fie vătămátóre liniştei publice, ceea ce astăzi nu se face.

Nu mai examinăm considerantul că „în prezent ne mai găsindu-se în oraş armată rosiană încuartiruită au lipsit îngrijirea de a se provoca neorînduieli", întru atît este de lipsit de ori-ce matură reflexiune.

Este neorînduélă, d-le prefect, de cîteori locuitorii din vecinătatea unui stabiliment public, fie de crîşmarie, fie de orice natură, sînt turburaţi în timpul nopţei, în liniştea şi somnul lor.

Un exemplu de neorînduélă, care se află perpetuu înaintea ochilor nostri este crîşma de pe strada Cogălniceanu, care, prin ţipetele înfiorătóre, sgomotele asurditóre, ce produce nu numai ziua, ci chiar şi nóptea, au devenit un adevarat flagel pentru locuitorii din vecinatatea ei.

Un alt exemplu de neorînduélă putem să vĕ cităm că numai departe de cît a doua sau a treia zi după publicarea prescriptului d-vóstre verbal, o crîşmă care se află la colţul din sus al stradei St. Ilie, pănă la o óră după miezul nopţei au fost teatrul unei desfătări cu muzică, a unor benchete cari au împiedecat pe locuitorii din vecinătate de a se repauza.

Dar renunţăm a mai desvolta alte consideraţii cari militéză în contra dispoziţiei luate de d. prefect de poliţie prin prescriptul seu verbal de la 18 curent, şi vom întreba numai: guvernul, autorităţile administrative, poliţieneşci, trebue să ţină samă numai de interesele şi de tînguirile fórte discutabile ale unei singure clase, cum este, spre exemplu, acea care au fost obiectul deosebitei atenţiuni a d-lui prefect de poliţie? Nu este óre de datoria acestor autorităţi ca să împace pe cît se póte tóte interesele şi să caute a nu aduce asuprire şi vatamare unei categorii de interese prin prea mare favóre şi ocrotire acordate unei alteia? Nu este cuviincios şi drept să se aibă o egală şi împarţială solicitudine pentru trebuinţele şi interesele tuturor claselor sociale, cari tóte contribuesc la susţinerea statului, de la cari se cere de opotrivă „a plati dările regulate cătră stat şi comună", şi cari au neapărată trebuinţă de a se repauza nóptea în linişte şi în pace spre a veghia a douazi la interesele lor şi a puté astfeliu mai uşor „plăti dările regulate cătră stat şi comună."

Terminând, atragem atenţiunea d-lui ministru de interne asupra recentei măsuri luate de poliţia Iaşană, rugându-l să binevoéscă a examina cu tótă maturitatea motivele cari au determinat revocarea unei dispositiuni fórte salutare pentru liniştea, ordinea, siguranţa şi moralitatea publică.

DIN ŢARĂ.

In urma ploilor torentiale din saptămîna trecută şi a inundaţiilor ce au urmat imediat, comunicaţia într'o mare parte din ţară s'au întrerupt nu numai pe calea ferată ci chiar şi pe drumurile şi şoselele ordinare.

Aşa, linia ferată, care strabate ţara în tot lungul ei, începênd de la Roman şi pănă la Vîrciorova, se află stricată în mai multe puncte, fiind în unele locuri terasamentul spalat de apă, cum este între Bacau şi Mărăşeşci, între Barboşi şi Buzeu, şi în alte localităţi, în altele fiind punţile slăbite, cum este la Bacau unde podul liniei ferate de pe Bistriţa este slabit prin luarea unei pile.

Pe lîngă aceste mai tóte riurile au revarsat şi au înondat şoselele, drumurile, hóldele şi finaţele.

Tóte stricăciunile aceste fac ca să nu se spereze restabilirea circulaţiei de cît cel mai curînd peste zece zile, şi încă dacă vor da ajutóre şi oştirile rusesci, dintre cari, cum se ştie, o parte se află în marş spre a se întórce în Rusia, şi cari trebue să fie interesate a face tot posibilul ca să nu fie mult timp împiedecate în caletoria lor de întórcere.

Se zice că pănă la restatornicirea comunicaţiei pe calea ferată, guvernul ar fi luat măsuri spre a se face serviciul postei prin diligenţe.

Dorim ca acésta ştire să se traducă cît mai curînd într'un fapt pozitiv, pentru ca atît statul cît şi publicul să nu fie de tot jignite în interesele lor.

DIN LOCALITATE.

D. ministru de interne C. A. Rosetti, care cum am anunţat au venit în Iaşi de simbătă sara, au plecat astăzi diminéţa la Vasluiu. Se zice că mîne sara are a se întórce înapoi, de unde apoi fără întîrziere va pleca la Bucuresci.

Duminică sara d. C. A. Rosetti au avut o întrunire intimă la locuinţa sa din Otelul România cu mai multe persóne din grupul fracţiunei.

Ce au sfătuit d. ministru de interne, ce au pus la cale în întrunirea sa, nu putem şti. Aşteptăm să vedem lumină în acéstă privinţă de la ziarele oficióse.

——

Astă-di marţi, pe la órele 11 de di, mai mulţi lucrători cari se aflau ocupaţi cu saparea unei pivniţe pe un loc gol de pe strada Tîrgului-de-sus, din faţa S-tului Spiridon, în colţul despre strada Rusască, au dat de-o-dată peste mai multe monede turcesci de aur. Cu iuţéla fulgerului s'au respîndit vuetul prin tóte stradele vecine, şi îndată au şi început a se aduna lumea în speranţa de a asista la descoperirea unei comori. Lumea au năvălit într'un număr atît de mare asupra locului unde se sepa şi au început a scormoli îndată prin ţĕrnă cu atîta pornire, în cît au trebuit să intervină poliţia ca să oprésca isbucnirea unei adevĕrate încăerări.

Amăgirea publicului adunat n'au ţinut din norocire mult, căci, după cele mai minuţióse cercetări prin ţernă, de abia s'au putut găsi vre-o 35 de monede aur, între cari unele erau irmilici, ĕră altele rubele de câte 16 lei vechi. In numĕrul acestor monede se cuprind, se dice, şi acele cari s'au aflat în ţerna ce apucase a fi rarată la ripa Privighitóei. Unii d'intre ómenii adunaţi s'au umplit sinurile cu ţernă cu gîndul negreşit de a o găsi amestecată cu aur.

Monedele cîte au putut fi aflate sau la faţa locului sau la disa rîpă, au fost tóte luate la poliţie, spre a fi restituite de bună samă parte aflătorilor parte proprietariului locului, care este un ebreu.

Noi socotim că ar fi bine să se examineze mai întĕi aceste monede şi dacă se vor găsi că sunt vechi, să se propună celor în drept de a le poseda sau de a le dărui muzeului sau a primi în schimb preţul lor din partea societăţei de istoria naturală, care are, ni se pare, chiar un fond destinat pentru achiziţiunea de antichităţi.

In privinţa modului cum au putut ajunge monedele din chestiune în locul unde s'au aflat, se dă următórea explicaţiune care nu ni se pare lipsită de ori-ce temeiŭ.

In acel loc au fost mai de mult acum 20-30 ani o pitărie.

Si fiind că monedele s'au găsit împrăştiate sub o grindă putredă, se crede că ele au fost luate încetul cu încetul şi pe nesimţite din tejghe şi vîrite prin crăpături sub podé. O împrejurare óre-care mórtea d. e. sau isgonirea persónei care le au ascuns, ar fi împiedicat luarea lor din locul unde fusese ascunse, şi unde n'au fost descoperite de cît astăzi să pându-se la pivniţă.

——

Prefectura poliţiei Iaşi.

Proces-Verbal.

Astăţi 18 (30) Iulie anul 1878.

Sub-scrisul Prefect Poliţiei Iaşi, ascultând tânguirile verbale ce ni s'au adus din partea unui numer considerabil de comercianţi ce intreprind spicula de crîşmărie în oraşul Iaşi că prin măsurile sau dispositiile luate de a'şi închide crâşmele nesmintit la órele 10 noaptea, li s'ar face daune în privinţa comerciului întreprins de ei, mai cu samă când sunt însărcinaţi de a plăti dările regulate cătră stat şi comună.

Avend în vĕdere că: în trecut pe cînd în oraş nu erau sosite şi încuatiruite armate rosiene, dispoziţiunile luate în privinţa închiderei crîşmelor era regulată la nişte óre mai târzie.

Avend în vedere că la 19 Aprilie anul trecut 1877, fostul Prefect de Politie predecesorele meu, pe considerente se vede că oraşul se afla ocupat de oştire rosiană, şi spre a înlătura neorînduelele ce se întîmplau noaptea prin crîşme, au luat dis-

poziţiune ca nişte asemine stabilimente să fie închise la órele 9 sara.

Avênd în vedere că în present în oraş nu se mai găseşte armată rosiană încuartiruită, în cît au lipsit îngrijirea de a se provoca neorînduiele; şi,

Avênd în vedere că prin art. 7 din Regulament privitor la stabilimentele publice, oara ce trebue a se fixa pentru închiderea unor aşa stabilimente este lasătă la facultatea Poliţiei.

Regulăm:

A se da pe o parte ordine d-lor comisari de cuartale ca din astă sară chiar să facă cunoscut tuturor comercianţilor de stabilimente publice că ei pot a'şi ţinea stabilimentele deschise până la oara 12 noaptea, ear pe de alta să se mijlócéscă la Red. foaei publicaţiunilor oficiale *Curierul de Iaşi* sprei a regula publicarea prin fóca presentei dispositiuni. Tot odată se va comunica şi d-lui Prefect judeţ. Iaşi întocmai copie de pe acest prescript verbal spre cunostinţă.

Pentru ştiinţă şi întocmaai urmare s'au format prezentul proces verbal.

Prefect Poliţiei Iaşi, G. Pruncu.

Protocólele Congresului de Berlin.

Protocolul No. 4.

Şedinţa din 22 Iuniu 1878.

Şedinţa este deschisă la 2 şi jumatate oare; protocolul şedinţei precedente este adoptat.

D. d'Oubril exprimă din partea principelui Gorciakoff părerea de rău a Alteţei Sale de a nu putea, impedicat de starea sănătăţei Sale, asista la şedinţa de astădi.

Preşedintele respunde că congresul regretă absenţa principelui Gorciakoff şi ureadă o grabnică insănătoşire d-lui prim-plenipotenţiar al Rusiei.

Preşedindele, după ce dă citire listei de petiţiuni, adresate congresului de la ultima şedinţă anunţă că ordinea dilei chiamă discuţiunea cestiunei Bulgariei asupra punctelor tratate în articolul VI al tratatului de la San-Stefano şi aceea a propunerei englese, consemnată în al 2-lea protocol al congresului. Alteţa Sa roagă pe representanţii puterilor, cari au căutat o înţelegere în conferinţe particulare, de a face cunoscut resultatul convorbirilor lor.

Lordul Salisbury dă citire documentului următor, care conţine desvoltarea propunerilor englese, şi pe cari le supune la aprobarea Inaltei Adunări.

Admiterea fruntariei Balcanilor pentru principatul Bulgariei; provincia de la sudul Balcanilor să ia numele de Rumelia orientală.

Incorporarea sangiacului Sofiei împreună cu rectificarea strategică a fruntariilor în principat, să ne consimţită, fie contra menţinerei Varnei în mâfiele Turcilor, ori contra escluderei din Rumelia orientală a basinurilor Masta, Karasou şi Struma-Karason. Rumelia orientală să fie aşedată sub autoritatea politică şi militară directă a Sultanului, care o va esercita în condiţiunele următoare:

„El va avea dreptul de a ingriji de apărarea fruntariilor pe uscat şi pe apă ale provinciei, de a putea ţine într'insa trupe şi fortificaţiuni.

„Ordinea interioară va fi menţinută de miliţiă, ai cărei ofiţări vor fi numiţi de Sultan, care va ţine în samă religia populaţiunei.

„Guvernatorul general va avea dreptul de a chema trupele otomane în casul când siguranţa interioară sau esternă ar fi ameninţată.

„Fruntaria occidentală remâne de precisat. Din locul în care fruntaria occidentală tae fruntaria meridională, stabilită de conferinţa din Constantinopole, graniţa meridională a Rumeliei orientale va urma linia acestei din urmă fruntarii până la muntele Kruşevo, apoi linia prevădută de tratatul din San-Stefano până aproape de la Mustafa-paşa. Din acest punct o fruntarie naturală va merge până la Marea Neagră, la un punct ce va fi precisat în urmă între Sizeboli şi Agathopoli. Hotarul fruntarielor se va stabili de o comisiune europeană, afară de cele două puncte de lângă Marea Négră, cari nu sunt încă precisate."

Preşedintele întrebând pe plenipotenţiarii Rusiei dacă ei aderă la principiele resumate de lordul Salisbury, comitele Şuvalow espune că plenipotenţiarii Rusiei au presentat două amendamente cari cred că nu schimbă în principiu modificările propuse de Marea-Britanie la tractatul de San-Stefano, dară cari, totuşi, cu toată moderaţiunea lor n'au fost primite de colegii lor englesi. Revenind asupra totalităţei negocierilor ce s'a urmat de câte-va dile, Excelenţa Sa constată că plenipotenţiarii Rusiei au primit împărţirea Bulgariei prin linia Balcanilor cu toate obiecţiunele serioase ce presintă această divisiune vătămătoare sub multe raporturi,—substituirea numelui de Rumelia orientale celui de Bulgaria de sud, reservându'şi tot-odată asupra acestui din urmă punct, conces de dênşii cu părere de rău, toată libertatea de discuţiune ulterioară la congres: s'a considerat menţinerea numelui Bulgaria ca un drapel, ca un indemn la aspiraţiuni periculoase; de aceea, cu părere de rău au desmarcat, spre a dice ast-fel, o parte din populaţiune de numele ce'i aparţine. Ei au consimţit asemenea a depărta de Marea-Egee limitele nuoei provincii. S'a ivit temeri ca Bulgaria să nu devină o putere navală. Aceste temeri li se par ilusorii, dară ei au consimţit totuşi la această schimbare de fruntarii. Au admis încă pe linia fruntariei occidentale a Bulgariei o ratificare pe care dênşii o consideră ca o mutilaţiune, pentru că aceasta desparte populaţiuni bulgare compacte. Aceasta se cerea în viderea unor consideraţiuni strategice şi comerciale care nu priveau Bulgaria şi 'i erau mai ales prejudiciabile. Au consimţit la ratificarea fruntariilor meridionale despre Marea Neagră, părăsind ast-fel limitele trase de tractatul de la San-Stefano şi restrângând chiar pe acele ale coferinţei din Constantinopole. In fine ei au dat Sultanului paza fruntarielor Rumeliei orientale. In ochii comitelui Şuvaloff, cererile ce 'i-au fost puse inainte aveau în realitate drept obiect de a protege pe cel tare contra celui slab, de a protege imperiul otoman, ale cărui armate cu un curagiu căruia Excelenţa Sa face bucuros omage, au resistat în timpi de luni indelungate armatei ruse, contra agresiunilor eventuale ale unei provincii care nu are încă nici un singur soldat. Oricum, plenipotenţiarii ruşi le au primit; dară la rândul lor ei se cred în drept de a cere ca cel slab să fie apărat contra celui forte, şi acesta este scopul celor două amendamente ce ei au presintat şi al căror tecst este:

„Plenipotenţiarii Rusiei sunt autorisaţi a accepta punctele următoare:

„1. Sultanul va avea dreptul de a ingriji de apărarea fruntarielor de uscat şi de mare ale provinciei, şi acela de a ţine într'insa trupe şi fortificaţiuni.

„2. Ordinea interioară a Rumeliei orientală va fi menţinută de miliţii, ai căror ofiţeri vor fi numiţi de Sultan, care va ţine în seamă religiunea populaţiunei

„Plenipotenţiarii Rusiei cred totuşi că principiul asupra căruia s'a stabilit deja o înţelegere,—ca interiorul Rumeliei orientale să nu fie ocupate de miliţii indigene — ar trebui să fie bine observat. Şi n'ar putea fi ast-fel, după opiniunea lor, de cât dacă o comisiune europeană ar fi insercinată să fixeze punctele ce guvernul otoman va putea ocupa pe linia fruntarielor sale şi tăria aproximativă a trupelor de ocupaţiune.

„Plenipotenţiarii Rusiei sunt iarăşi autorisaţi a acorda punctul relativ la dreptul guvernatorului general de a chema trupe otomane în casurile când siguranţa internă şi esternă ar fi ameninţată.

„Dară, ei cred de trebuinţă de a nu se depărta de principiul ca congresul să statueze asupra casurilor şi modului intrărei trupelor otomane în Rumelia orientală. Ei cer dară, ca congresul să discute această eventualitate, căci dacă ea s'ar presenta, ar fi un subiect de alarmă pentru Europa. Ei cred folositor ca viitorul guvernator general să recunoască importanţa unei asemenea măsuri şi se ştie că acea măsură a fost objectul solicitudinei Europei."

Comitele Şuvalow adaogă că aceste reserve nu schimbă în nimic principiile admise de plenipotenţiarii Marei-Britanie; dară considerând că instituţiunele autonome şi garanţiile la care colegii sei din Anglia au făcut alusiune, n'ar putea în realitate preserva provincia bulgară contra esceselor oamenilor de arme (de la soldatesque), de oare-ce instituţiunile singure, ori cât de bune ar fi, n'au garantat nici o dată un popor când aceste instituţiuni remâneau în paza unor forţe militare al cărei interes naţional nu cerea de ale menţine şi ale apăra, Excelenţa Sa insistă pentru adoptarea de măsuri de precauţiune, prea moderate de altmintrelea, şi speră că ele vor obţine sufragiulu Europei.

Lordul Beaconsfield crede că congresul trebue să fie satisfăcut de resultatul deliberaţiunelor particulare ce au avut loc şi de starea în care cestiunea se află în momentul de faţă. Remâne, în adevăr, stabilit, cu consimţimêntul unanim, că Sultanul, ca membru al corpului politic al Europei, trebue să se bucure de o posiţiune care sé 'i asigure respectarea drepturilor sale suverane. Acest punct este obţinut prin cele două resoluţiuni sup se congresului de lordul Salisbury şi care dau Sultanului:

1. O fruntarie reală;

2. O putere militară şi politică suficientă spre a fi în stare de a'şi menţine autoritatea şi de a protege viaţa şi bunurile supuşilor sêi. Excelenţa Sa se teme ca amendamentele presintate de d-nii plenipotenţiari ai Rusiei să nu micşoreze eficacitatea acestor două resoluţiuni. El consideră mai întâi instituirea unei comisiuni europene ca o atingere evidentă adusă dreptului suveranului. Puterea Sultanului n'ar putea fi respectată dacă s'ar pune guvernului otoman pedici în apărarea eventuală a fruntariei sale. Pe lângă acestea punctele strategice ce ar fi fixate de o comisiune europeană n'ar putea fi durabile, considerându-se modificările ce se ivesc neîncetat în perfecţiunea armelor de resbel. Excelenţa Sa speră foarte mult ca congresul să nu sancţioneze această propunere a plenipotenţiarilor ruşi. Cât despre secundul amendament, Excelenţa Sa 'l consideră ca mult mai anevoios de primit de cât cel d'întâiu, şi nu înţelege nici de cum ca un guvernator general, în fond singur judecător al circumstanţelor, să nu poată invoca la trebuinţă concursul trupelor de cât conform unor regule trase mai d'inainte de congres.

Comitele Andrassy, invitat de preşedinte a'şi face cunoscută opiniunea sa, se mărgineşte în a reaminti că guvernul Austro-Ungar are în vedere numai creaţiunea unei stări de lucruri care să ofere cele mai multe sanse posibile de durată şi de stabilitate. In această ordine de idei, el crede propunerea englesă ca suficientă şi o acceptă, păstrându'şi facultatea de a aprecia, la trebuinţă, într'o discuţiune ulterioară, amendamentele plenipotenţiarilor Rusiei.

Comitele Şuvalow respunând la observaţiunele lordului Beaconsfield, relative la restricţiunile ce s'ar aduce puterei politică şi militare a Sultanului exprimă cugetarea că situaţiunea provinciei de care e vorba fiind anormală, n'ar putea fi regulată după nişte principii absolute. Escelenţa Sa menţine că precauţiunile cerute de plenipotenţiarii ruşi nu ar putea, nici mai mult nici mai puţin ca instituirea miliţiei deja primită, să aducă vre-o vătămare demnităţei guvernului otoman. Ceea ce guvernul rus doreşte însă, este de a găsi o soluţiune care se impiedice reproducerea esceselor al căror teatru a fost Bulgaria, şi comitele Şuvalow crede că datoria Europei este de a impiedica ca această provincie să nu devină teatru unor represalii.

Preşedintele cerând opiniunea lui Caratheodory-paşa, primul plenipotenţiar al Turciei declară că această propunere este presentată pentru prima dată şi că el ar dori se'şi exprime mai târdiu observaţiunele sale.

Principile de Bismarck observă că congresul este gata de a asculta astădi consideraţiunile D-lui plenipotenţiar otoman. Alteţa Sa crede că trebue să adaoge că nu este în interesul Sublimei Porţi de a crea dificultăţi progresului discuţiunilor căci în intenţiunea Inaltei Adunări, ar putea restitui autorităţei Sultanului nisce ţinuturi la cari Turcia renunciase prin tratatul de la San-Stephano. Tote guvernele participă la aceste deliberaţiuni în interesul păcei generale: opiniunea politică a Europei care voesce pacea, va fi recunoscătóre puterilor cari vor fi contribuit la asigurarea ei, dară ar vedea cu părere de rău că acéstă operă să fie făcută mai anevoiósă congresului. Alteţa Sa crede că exprimă opiniunea puterilor neutre şi desinteresate declarându-se contrariu ori-cărei propuneri ce ar fi de natură a împedica repedele mers al lucrărilor Inaltei Adunări. Principele de Bismarck speră că chiar de astăzi se va face înţelegerea asupra propunerilor engleze, cari se vor putea adopta în principiu, sub reserva examinărei ulterióre a amendamentelor ruse.

Caratheodory-paşa ţice că scopul seu în adevăr este de a facilita opera congresului şi că este recunoscător Alteţei Sale de dorinţa sa de a grăbi uă soluţiune. Ar voi numai să reamintească că Bulgarii sunt de mai multe secole supuşi fideli şi liniştiţi ai Imperiului. Agitaţiunea nu s'a manifestat printre dînşii de cât de câţi-va ani, în urmaunor diferenţe religióse. Pórta a făcut posibilul spre a micşura dificultăţile ce se iviseră. Sub raportul material, s'a stabilit drumuri de fer, agricultura s'a desvolrat, şi buna armonie între diversele grupe de populaţiune se menţinuse până în aceste din urmă timpuri.

Mehemed-Ali-paşa adaogă că după părerea sa, contrariu cu opiniunea emisă de comitele Şuvalow, nu miliţia locală, ci gendarmeria trebuesce însărcinată cu paza liniscei publice. Exelenţa Sa propune ca de aici înainte elementul crestin să fie admis în gendarmerie cu conditiuni satisfăeătóre pentru înaintarea sub-oficerilor şi oficerilor. De altă parte restricţiunea opusă dreptului de garnisonă în ţară ar fi în ochii populaţiunilor, cu totul regretabilă: armata regulată otomană şi a făcut tot deauna esact datoria.

Comitele Şuvalow răspunde că misiunea gendarmeriei nu este tot aceeaşi ca şi a miliţiei. Prima este însărcinată cu menţinerea ordinei şi securităţei, a doua este chemată a face serviciul armatei regulate. Excelenţa Sa înţelege apoi că miliţia să fie uă forţă otomană şi nu uă forţă turcă.

Mehemed-Ali-Paşa objectéză că acéstă miliţie compusă de creştini şi de musulmani nu va avea aceeaşi homogenitate ca armata regulată. El se teme ca acéstă formaţiune să nu turbure instituţiunile militare ale imperiului.

Lord Salisbury întreabă dacă în celelalte State europene există uă miliţie în sensul atribuit acestui cuvênt în Englitera?

Principele de Bismarck crede că landweru în Germania, armata teritorială în Francia, pot fi considerate ca o miliţie. Fără a fi sigur de adevaratul sens al acestui cuvênt în franţuzeste, Alteţa Sa consideră ca miliţie o trupă care în starea regulată, este în căminele sale şi care nu e adunată, în circumstanţe estra-ordinare, de cêt la un ordin espres al suveranului. Miliţia despre care e vorba aici ar fi uă trupă sedentară şi teritorială, organisată mai ales spre a evita contactul armatei regulate turce cu populaţiunea chreştină. După părerea principelui de Bismarck, condiţiunea făcută chreştinilor în armata turcă nu este de natură a încuragia angagiarea lor: armata regulată va păstra, prin forţa lucrurilor, totdeauna un caracter esenţialmente musulman. Miliţia va fi în timp de pace, uă trupă destinată a garanta liniscea publică; ea va putea în timp de resbel să combată alături cu armata Sultanului.

Alteţa Sa crede de datoria sa de a adăoga că în acéstă chestiune el nu póte, ca plenipotenţiar german, să rămână cu totul neutru. Instrucţiunile ce a primit de la Imparatul, Augustul seu stăpân, înainte de deschiderea congresului, i prescriu de a contribui în a menţine chreştinilor cel puţin gradul de protecţiune ce conferinţa din Constantipoli voise a le asigura, şi de a nu consimţi la nici un aranjament care ar micşora resultatele obţinute pentru acest important obiect. El este de părere de a evita cantonamentele trupelor musulmane pretutîndene unde este diferinţă de religiune: el admite cetăţile de garnisónă, dar respinge stabilirea armatei în câmp liber,unde funcţiunile militare in timp de pace ii par că trebuesc reservate miliţii. Alteţa sa primesce dar cu simpatie amendamentele ruse şi ar regreta de ar fi respinse, temânduse dacă nu ar fi admise, de reinoirea într'un timp mai mult sau mai puţin apropiat, incidentelor care erau aprópe a compromite pacea lumii. Al doilea amendament nu este apoi de cât un avertisment dat Porţii; principele de Bismarck crede că de almintrelea sunt dispositiuni analoge în instituţiunile Libanului şi în regimul colonielor englese.

Preşedintele revenind la ordinea de ţi, propune apoi că Inalta Adunare să încépă prin a constata acordul seu asupra principiilor indicate de Englitera în a doua şedinţă (protocol 2, pagina 8), reservându-şi facultatea de a introduce în ele detaliele de redacţiune asupra cărora representanţii puterilor mai special interesate s'au înţeles. Congresul ar putea, apoi, să'şi pronuncie adhesiunea sa la textul căruia se dede cetire de lord Salisbury în şedinţa de astăţi, şi să însărcineze pe unul din membrii sei, D. Vadington, de a prepara o redacţiune care să pună de acord ţinta acestui text cu amendamentele Rusiei.

După un schimb de idei între plenipotenţiarii Marei-Britanie, Austro-Ungariei şi Rusiei, acéstă procedură este aprobată, şi preşedintele dă citire textului propunerei englese conţinută în protocolul 2, pagina 8, observând că alipirea sangiacului Sofiei de Bulgaria autonomă remâne înţelésă, conform înţelegerei stabilită mai dinainte între representanţii Austro-Ungariei, Marei-Britanie şi Rusiei.

Congresul adoptă în unanimitate principiile puse în numerile 1 şi 2 ale propunerei engleze.

Preşedintele trece apoi la citirea textului cetit de lord Salisbury în şedinţa de faţă, însciinţând că se va opri îndată ce o obiecţiune óre-care va constata că Inalta Adunare a încetat de a fi unanimă.

Citind al doilea aliniat, Alteţa Sa constată că în facia alternativei pusă în acest pasagiu, representanţii Rusiei au ales alipirea Varnei de Bulgaria autonomă.

Lord Salisbury declară că în convorbirile cari au avut loc între plenipotenţiarii englezi şi ruşi, el a propus de a lăsa Varna Rumeliei, dar că colegii sei ruşi n'au crezut că pot adera la acéstă propunere. Plenipotenţiarii Rusiei constată în adevĕr că schimbul sangiacului Sofiei pentru Varna este depărtat de guvernul lor, dar că ei admit combinaţia schimbului sangiacului Sofiei pentru o rectificare a fruntariei occidentale.

Preşedintele continuă cetirea până la cuvintele „şi fortificaţiuni".

Comitele Şuvaloff observând că tocmai relativ la acest punct s'a propus de plenipotenţiarii ruşi stabilirea unei comisiuni europene, preşedintele întrébă pe Escelenţa Sa dacă insistă pentru inserţiunea amendamentului, sau dacă consimte la aceptarea documentului englez, în aşteptarea redacţiunei unui nou text care trebuie a fi preparat spre a ţine sémă de amendamente.

Comitele Şuvaloff consimte, dar subordonându'şi consimţimântul dreptului de a reveni în urmă la amendamentele sale; căci dacă ele ar fi respinse, ar trebui să refere mai întâi guvernului seu.

Preşedintele declară că în adevăr este înţeles că se va reveni asupra amendamentului în şedinţa viitore, discutând noua redacţiune ce trebuie a fi preparată de d. Waddington.

Inalta Adunare fiind în unanimitate de părere, că primirea textului englez nu prejudecă nici de cum amendamentul rus, comitele Şuvaloff aderă la paragraful cetit, dar sub rezervele formale ce a formulat mai înainte; o adesiune definită ar trece în adevăr peste împuternicirea ce i s'a dat.

Preşedintele consideră ca primit textul ce el a cetit până la cuvintele „şi fortificaţiuni" şi continuă a ceti până la cuvântul „ameninţată". Alteţa Sa observă că aci şi-ar avea locul al doilea amendament rus, care nu'i pare de altfel că ofere nici o dificultate în principiu. El face apel la d. prim plenipotenţiar al Franţiei pentru o redacţiune care să permită tot d'odată manţinerea votului actual şi în acelaşi timp să satisfacă dorinţa exprimată de amendamentele comitelui Şuvaloff.

Terminând, şi după ce a consultat Inalta Adunare, principefe de Bismark declară că votul dat de congres asupra ultimului document căruia se dete cetire, combinat cu votul definitiv asupra primelor propuneri engleze consemnate în protocolul 2, constitue un progres simţitor în mersul general al lucrărilor.

D. Waddington zice că, aceptând sarcina ce congresul âi încredinţează, doreşte să constate bine că nu o primeşte de cât ca o misiune de conciliaţiune. In faţa înţelegerii stabilite asupra puntelor principale, nu este vorba decât de o lucrare destinată a facilita opera congresului; şi tocmai cu acest titlu consimte el a se însărcina cu dânsa, fără a angaja, cât despre momentul de faţă, opiniunea guvernului seu.

Preşedintele consultă congresul asupra ordinei de zi a şedinţei viitoare fixată pe Luni 24 Iunie. Propunerea comitelui Andrassy de a urma în acest moment ordinea paragrafelor tratatului de Santefano relative la afacerile Bulgariei fiind primită, Alteţa Sa anunţă că după discuţiunea lucrării de redacţiune preparată de d. Waddington, ordinea de zi va avea de obiect articolele 7 şi 8 ale tratatului.

Sedinţa se ridică la 4 şi jumătate óre.

VARIETATE

(*Un fenomen de-a fulgerului*). Septămîna trecută, furtunile au fost numeróse şi violente în Alsaţia. „*Ziarul de Alzaţia*" ne semnalează următorul singular accident:

Fulgerul, căţênd în Schlestadt asupra grajdurilor proprietarului Martin Lorber, au luat capul unui cal, a căruia urme nu s'au mai putut găsi, fără se facă cel mai mic rău celorlalţi patru cai ce se găseau în grajd.

(*Un copil nevinovat*). „*Gazeta de Turin*" ne dă ca curiozitate următórea nevinovăţie a unui mic copil:

O mumă fórte elegantă, se preumbla pe malurile mărei, însoţită fiind de un cavaler îmbracat după cea din urmă modă, şi aparţinênd la înaltul *cocodism*, şi care cavaler ţinea de mînă pe copilul acestei mame elegante.

De-odată copilul oprindu-se, strigă:

—Mamă, mamă, priveşte, nu cunosci tu pe domnul cela ce stă colo.

—Nu, dragul mamei!

—Ba da! Ba da! domnul cela este micul meu tată din anul trecut.

Tablou!

(*O nedreptate a soartei*). Doi copii a Principelui de Bismark, puindu-şi candidatura la Reichstag, a dat ocasiune a se face următórea glumă pe conta marelui diplomat.

Se zice ca Cancelarul Imperiului German, de la aceste două candidaturi, se plânge ne'ncetat asupra cruzimei soartei: „*Vai! Pentru ce a Totu Putintele nu me-au datu patru sute de copii*? Copii mei ar fi toţi aleşi în Reichstag şi aş avea astfeliu certitudinea de a'mi realiza viderile mele politice.

Dacă vroeşte cineva se ocupe cu succes postul de cancelariu al Imperiului German, ar trebui se pună în practică maxima: „*Creştiţi si vĕ îmmultiti.*" (Figaro)."

Un Student de la Universitate doreşte a da lecţiuni in timpul vacanţiei de obiectele classelor gimnasiale sau primare.

Adressa la administraţia ziarului.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 164. Sâmbata 29 Iulie, 1878. Anul II

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi, 28 Iulie 1878.

D. ministru de interne, C. A. Rosetti, întorcêndu-se miercuri sara înapoi din călătoria sa de la Vasluiu, părăsesce astăzi cu trenul de 3 ½ óre orașul nostru, mergênd la Roman, unde precum am aflat, va petrece mai mult de o zi.

Ne avênd favórea de a fi pintre admiratorii și adepții politici ai d-lui C. A. Rosetti, nu sîntem în poziție de a comunica lectorilor noștri nimica din cele ce au pus la cale capul administrației țerei in intrunirile intime ce au avut cu diversii membri ai grupului care are puterea în orașul și județul nostru.

Știm însă un fapt pozitiv, acela anume că d. ministru de interne în timpul petrecerei sale in mijlocul nostru nu s'au pus de cît fórte puțin în contact cu massa cea mare a administraților și nu au vĕzut aprópe alte persóne de cît pe acele cari fac parte din așa numitul grup al fracțiunei și care exercită excluziv puterea în județul Iași ca și în cea mai mare parte a Moldovei.

Pe lîngă acésta, ne-am încredințat că scopul călătoriei d-lui C. A. Roseti prin Iași ca și prin partea de dincóce a României este dictat mai mult de considerații de înalta politică de cît de îndatoririle impuse capului administrației țerei, cu tóte că d. Sa n'au lipsit de a vizita cu ocazia petrecerei sale in orașul nostru, unele din autoritățile și stabilimentele locale.

Se spune anume că D. Ministru de interne ar fi voit să afle la fața locului, cari ar fi șansele unor nouĕ alegeri, în cazul cînd o constituantă ar deveni neînlăturabilă. De bună samă că toți deputații și senatorii guvernamentali, ca și tóte persónele oficiale pe cari d. Rosetti au avut ocazia de a le vedè, l'au încredințat într'un glas că nimică n'ar fi mai puțin oportun și mai puțin necesar ca o nouă agitare electorală acum mai ales cînd este stabilită într'un mod nesguduit poziția politică și privată a atîtor partizani politici.

Așa, d. Rosetti s'ar întórce cu convingerea că unanimitatea corifeilor politici de dincóce de Milcov cari se află calare pe putere resping idea de constituantă.

Nu ne mirăm de fel de acest rezultat. Este fórte natural, ca acei ce au puterea în mîni să nu voéscă de a o pierde de cît numai cât se póte de tîrziu.

Este altă vorbă dacă tot acésta e și opiniunea țerei ne oficiale, a țerei neinteresate în chestiune.

Dar lăsăm pentru altă dată desbaterea acestui punt și revenim la călătoria d-lui C. A. Rosetti.

Socotim că nu vom fi afară din adevăr dacă vom spune că dacă capul administrației țerei ar fi întreprins călătoria sa in scopul excluziv de a se informa la fața locului și prin sine însuși despre starea administrației părței de dincóce de Milcov, și în special a județului Iași, s'ar fi încredințat cît de mult lasă de dorit acéstă administrație și cît este ea de departe de programul partidului național—liberal, alcătuit în întrunirile de la Mazar-pașa.

Dacă d. ministru de interne ar fi mers să vadă cum funcționează mecanismul administrativ la obîrșia sa chiar, adecă în comunele rurale, cari sînt temelia a tótă puterea statului și isvorul unde se creéză mai tótă averea și mai tótă viața României, domnia sa s'ar fi convins că populațiile rurale, acele cari au format și formează obiectul solicitudinei părintesci a multor articule din „Românul“, n'au simțit, prin venirea la putere a partidului liberal, mai nici-o îmbunătățire în starea lor morală și materială. D. ministru s'ar fi încredințat ca aceleași sarcini, aceleași greutăți, aceleași asupriri continuă de-a bântui populațiile rurale în prezent ca și în trecut; că pe lîngă sacrificiile enorme de avere și de sînge ce s'au cerut acestor populații, li s'au mai adaos în multe locuri și amarul de a fi administrate cu cea mai mare nepasare și incapacitate.

Un exemplu recent despre incapacitatea și nepasarea ce caracterizéză administrația locală si despre puțina sa îngrijire pentru populația rurală aflăm în cele ce s'au petrecut alalta-ieri miercuri în comuna Tomești, plasa Codrul.

Expunem faptele în tótă goliciunea lor, astfeliu cum s'au întîmplat.

Un ordin al subprefecturei de Codru, facea cunoscut primariului comunei Tomești ca, în ziua de 26 a curentei, să adune la ocolul primariei tóte vitele mari și mărunte (boi, vaci, cai, oi, etc.) ale locuitorilor din comunele Osoiu, Goroni, Tomești și Délul Domnei, că are să vină comisia de rechisiție ca să întocméscă un tablou óre-care de tóte vitele din comună. Primariul, vĕdênd absurditatea acestei măsuri și marea stingherală ce s'ar pricinui locuitorilor, ș'au permis de a atrage luarea a-minte a suprefectului asupra greutății ce se va întimpina cu executarea, arătând între altele că în ocolul primariei nu póte încăpé numărul de vre-o doue mii de capete de vite cît eposed locuitorii tuturor cotunelor și i-au cerut să permită cel puțin a se aduna vitele fie-carei cotune în deosebi. Subprefectul însă lucrând și el dintr'un ordin superior au respuns primariului să se mărginéscă în executarea întocmai a celor ce i se ordonase.

Primariul încredințându-se că unde e o din nu se începe deliberație au trebuit să-și plece capul și să caute a-l executa. Așa, au pus în mișcare forța militărésca a comunei și de marți locuitorii au fost consemnați prin diferitele cotune și ordonați ca să-și aducă a doua zi diminéța tóte vitele lor la ocolul primariei.

Cine ar fi vĕdut pe locuitorii din patru cotune cu tóte vitele lor mari și mărunte cu porcii prin care, punêndu-se în mișcare prin niște drumuri strimte și rîpóse, căci Tomeșcii este o comună de podgorii, ar fi crĕdut că se află în fața unei adevărate bejenii. Vaetele și blestemele locuitorilor nu erau puține! „Ce! nu este de ajuns, își ziceau bieții ómeni, că plătim atîtea dări, nu este distul că de o lună de zile sîntem certați de Dzeu cu potopuri de plóe, nu au fost distul că am fost rechiziționați anul acesta și cel trecut, că ni-au luat copiii de ni i-au trimis peste Dunărea ca să nu-i mai vedem în vecii vecilor; acum cînd au dat Dĕeu cîteva zile frumóse, cînd putem să ne căutăm și noi de nevoe, trebue să mai fim certați și de ómeni! . . . Dóră tóte le-au pus la cale cîrmuirea, catagrafie numai i-au mai ramas de întocmit . . .“

Dar, cine să audă suspinurile țeranilor? . . . actualul prefect nu este omul care să se lipéscă de comoditatea sa spre a se purta prin județ și a vede cum sînt administrați de domnia sa țeranii pe cari-i are necontenit pe buze și la a cărora trebuinți știe a veghia cu atita îngrijire părintéscă.

Locuitorii Tomeșcilor au trebuit, mulțumită unei administrații vitrege, să se execuleze și să plătéscă cu paguba și órba lor supunere, tóte inepțiile unei administrații nepăsătóre.

Ce se va zice însă cînd se va afla că tot struncinul acesta, tótă stingherela locuitorilor, tóte pagubele cari le-au suferit prin pierderea a unei zile de lucru, tóte, zicem, s'au făcut pentru ca să se rechiziționeze trei cai, cari s'au găsit că sînt buni pentru armată.

Eată un exemplu, între multele ce se intîmplă, care dovedesc incuria și incapacitatea celor insărcinați cu administrarea județului Iași, un exemplu asemene căruia d. ministru de interne ar fi constatat mai multe, dacă ar fi binevoit să se pună în contact cu locuitorii și să se încredințeze, cum am zis la fața locului, și din gura chiar a sătenilor, despre chipul cum sînt administrați, precum și despre nevoile și trebuințele lor.

Acéstă cercetare minuțiósă a comunelor și a suprefecturelor am fi dorit să îndeplinéscă d. C. A. Rosetti în călătoria sa prin țară, mai bine de cât peregrinația politică

mai bine de cît cercetarea dorinţelor şi a sinţimentelor ómenilor de la putere, a acelora cari au pînea şi cuţitul în mînă, şi cari, o ştie d. Rosetti, nu sînt nici-odată nedreptăţiţi.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Germania. — Rezultatul alegerilor de la 30 Iulie pentru parlamentul german este acum cunoscut în tóte circumscripţiile, afară de 61, în care au să se facă balotaţii.

In acéstă cameră, compusă din 397 membri, guvernul nu póte să se întemeeze sigur mai mult de cât pe 98 conservatori sau conservatori-liberali. Spre a pute dispune de o treime din sufragiuri în Reichstag, ar trebui să câştige 34 scaune în scrutinurile de balotaţie. Dar, chiar când ar obţine acest succes puţin probabil, este departe de la o treime din sufragiuri până la majoritate. Chestiunea e de a se şti dacă guvernul va căuta să-şi formeze o majoritate, şi, în acest caz, în care grup îşi va căuta sprijinitori. Considerând cine-va chestiunea acésta numai din puntul de vedere numeric, va vedé că guvernul póte să-şi creeze o majoritate, sau printr'o înţelegere cu ultramontanii, renunţând complet la *Kulturkampf*, sau printr'o reînoire de alianţă cu naţionalii liberali, întăriţi cu câţi-va progresişti.

Numĕrul diputaţilor aleşi este de 336, împărţiţi ast-feliu: conservatori-germani, 54; conservatori liberali sau partidul imperiului, 54; naţionali liberali 85; grupul Berger-Loewe sau progresişti oportunişti, 5; progresişti, 18; centrul ultramontan, împreună cu clericalii hanovriani şi alsaţieni, 97; poloni, 13; alsaţieni din partidul protestaţiei şi autonomişti, 14; danezi, 1; socialişti, 2; membri nehotărâţi, 3.

Eată acum şansele probabile de balotaţie pentru diversele partide: liberali naţionali, 29; progresişti, 10; partidul poporului (Sonnemann, etc.), 2; protestaţia alsaţiană, 1; grupul Berger-Loewe, 3; ultramontani, 1; conservatori-liberali, 4; conservatori germani, 11.

Unul din faptele caracteristice ale acestor alegeri, este sporiul însemnat de voturi obţinute de socialişti şi tot-odată pierderea mai tuturor scaunelor, afară de două, ce ei ocupau în parlamentul disolvat. Căderea candidaţilor guvernamentali în Berlin, între cari se află mareşalul Moltke şi ministrul de culte Falk, este un fapt care merită asemine atenţiune. Progresiştii, cari au triumfat aici în cinci din şase circumscripţii cu ajutorul naţionalilor-liberali, sunt adversari neîmpacaţi ai principelui de Bismarck. Observăm asemine că unul dintre fiii acestuia au căḑut în ducatul de Lauenburg, al căruia ministru special este cancelariul german.

Anglia. — Desbaterile camerei comunelor asupra afacerilor Orientului s'au terminat vineria trecută după patru ḑile de lupte oratorice. Opoziţia, prin oratorii sei Gladstone, Hartington, Forster şi Loewe au atacat mai cu samă convenţia din 4 iunie. Tractatul de Berlin, convenind mai mult opoziţiei de cât ministeriului, n'au fost în general obiectul discuţiei.

Politica guvernului au fost aparată de lordul Beaconsfield, de marchizul de Salisbury şi de lordul Northcote.

Acest din urmă au încheiat desbaterea printr'un discurs în care au arĕtat că convenţia anglo-turcéscă au avut acelaşi scop ca şi tratatul de Berlin, acela anume de a mănţine guvernul otoman în poziţia sa de păzitor al Constantinopolei şi de a-i lasa teritoriul şi forţa necesară pentru apărarea acestui post. „Scopul convenţiei, ḑise Northcote, au fost de a da imperiului turcesc, ast-feliu cum au fost creat prin nouele stipulaţii, garanţii de stabilitate şi siguranţă. Era important ca acest imperiu să păstreze óre-care forţă, şi ca să fie guvernat atât de bine pe cât permit imprejurările. S'au ḑis într'adevĕr, că Turcia este un guvern nesuferit şi că cu cât se va desfiinţa mai curînd un asemine guvern, cu atîta va fi mai bine; dar s'au uitat de a se respunde la aceste două chestiuni: cum s'ar pute desfiinţa Turcia? şi ce i se va pune în loc? Intru cât nu 's'au respuns la aceste doue întrebări, este de datoria şi de interesul nostru să mănţinem Turcia într'o poziţie atât de tare pe cât va fi compatibilă cu reformele de care are nevoe guvernul acestui stat.“

Rezoluţiunea marchizului de Hartington, prin care se propunea desprobarea convenţiei de la 4 Iunie, au fost respinsă cu imensa majoritate de 388 voturi contra 195.

DIN LOCALITATE.

Aflăm că o nouă denunţare, eşită din cunoscuta fabrică a d-lui Fein—incurajată se vede prin impunitatea ce i s'au acordat in chestiunea calomniărei judecătoriului ocolului al IV-le—se află in cabinetul parchetului general din Iaşi.

De astă dată însă, ni se spune din isvor sigur, s'au spart óla—fie-ne permisă expresiunea — in capul lui Fein et C-nia; căci, printr'o stranie coincidenţă, adevărul s'au scos la lumină, mulţumită pespicacităţei d-lui Bêrzu, procuror de secţiune al curţei care inlocuesce acum pe d. procuror general.

D. Bêrzu, pe cât aflăm, va inainta ministeriului justiţiei un raport detailat in acéstă afacere, spre a se vede linia de purtare a clicei in capul căriia se află d. Fein.

Felicitând pe d. Bêrzu pentru drépta şi laudabila sa procedare, nu ne indoim că d-sa va lua, cu acéstă ocazie, cît mai neintîrziat măsurile cuvenite pentru darea in judecată a denunţiatorilor calomniatori.

O întîmpinare.

Suntem pentru a da concurs industriei române, fără de care suntem ca şi fără de suflet. A încuraja şi a îndemna pe toţi cari n'au de lucru să intreprindă o industrie óre care, am făcut'o şi o vom mai face. Aşa escelentele articule de iconomia domestică a le rĕposatului *Carol Filip*, ne-au făcut de a îmbrăţoşa continuarea publicărei ḑiarului: „Noul Curier Român“ sub Scipione Bădescu, a căruia conduită puţin demnă ne-au căşunat o daună de 500 galbeni, pagubă constatată înaintea justiţiei.

Tot acest mobil ni-au îndemnat a da credit reposatului Carol Filip în imprimarea Statutelor Societăţei de Zăhar, cum şi ale altor lucrări atingĕtóre de acéstă industrie, în valóre mai de 400 franci. De acéstă somă am remas păgubaşi, fiind că din nereuşita acţiunilor, Societatea nu s'au putut constitui definitiv, si noĕ n'au voit nime să ni plătiască ce ni se cuvinia.

Ori de căte ori am vĕḑut că se încurăjază industria, am aprobat cu mulţămire acéstă procedere. Aşa am arătat satisfacţiunea nóstră în articulul „Studiu Social“ din No. 2 al Buciumului Român, anul al III-le pag. 89, în privirea contractului dat de Guvernul actual D-lui Eugenie Alcaz, proprietarul fabricei de postav de la Niamţ.

Am mulţămit cu bucurie tuturor celor ce dau concurs leal la disvălirea industriei direct seu indirect. Intre acesti din urmă se numĕră D-nul N. Ioan, neguţitor român cu bun renume în piaţa noastră; el de la 1876 au luat în magasinul seu depositul general al produselor de la fabrica de Niamţ, ce consistă în postavuri, covóre şi pănuri, şi pe care le vinde cu preţurile puse de producĕtorul lor.

Prosperarea acestei industrii, de bună sémă că au întărtat pe cei interesaţi, în cât acestia au căutat şi vor căuta tóte miḑlócele de a respîndi multe neadevĕruri contra acestor produse şi a debitanţilor lor.

Spre a'şi ajunge acest neleal scop, ei au făcut să se publice în No. 623 din 29 Iunie anul curent al „Voacei Covurluiului“ un articul subscris de *P. Ciudin*, articul plin de neadevĕruri.—Suntem în stare a a mărturisi că D-nul N. Ioan, de la 1876, *n'au avut altă marfă de lânuri*, în magasinul seu, de cât numai din acele depositate de fabrica de Niamţ, dupre cum fac dovadă faturele ei. Dacă însă acest stabiliment nu funcţionează acum de vre o căteva luni, asta provine că el se pregătesce pentru o laboriósă producere în furnitura postavului necesar armatei Române.

Th. C.

VARIETATI

Domnişoara *Fanny Berline* din San-Petersburg, care a studiat dreptul la Universitatea din Berna, a trecut, zilele din urmă, essamenul seu de doctorat cu mult succes.

Ea a obţinut nota *suma cum laude*. S'au vĕḑut deja femei dobândind diploma de doctor în medicină, dar domnişoara *Fanny Berline* este cea dintâi femee care a obţinut diploma de doctor în Drept.

Nu mai sunt copiĭ .... în Italia cel puţin, dacâ dialogul următoru pe care â'l găsim în *„Gazeta di Turino* este adivĕrat:

Doi elevĭ din classa a 3 eşind din classă:

—Scumpul meu, te'înşelĭ şi eştĭ nedrept, dacă crezĭ că *Pietrino* nu este un excelent băet.

—Lassă-me, frate, în pace. Când te aud vorbind *astfeliu* făcând lauda lui Pietrino, îmĭ face reu la inimâ. *Inchipueştiţi că netărăul crede în fidelitatea femeilor!*!

— —

Un bătrîn de şepte-zeci ani ia în căsătorie o tînără fată de 17 anĭ. Căsătoria se face ca între persoane de prima classâ; preutul care dă benedicţiunea religiósă este rugat se 'rostească un discurs.

—Vă rog, respunde preutul marturilor, scutiţi-mê de a ţine acest discurs, căcĭ aşi trebui se ieu în alocuţiunea mea textul din Sânta scriptură: *Iartă-le lor, Dómne, căcĭ nu ştiu ceea ce fac.*

Protocólele Congresului de Berlin.

Protocolul No. 5.

Şedinţa din 24 *Iuniu* 1878.

Şedinţa se deschide la óra 1 şi jumĕtate.

D. ambasador al Rusiei presintă Inaltei Adunări scusele principelui Gorciacow, pe care starea sănătăţeĭ îl împedică de a asista la şedinţa de azi.

Protocolul No. 4 este adoptat.

Lordul Salisbury observă că în cugetul guvernului engles şi fără a angaja opiniunea congresului, cuvintele „sangiacul Sofiei cu rectificaţiunea strategică a fruntarielor“ voesce a numi acea parte a sangiacului Sofiei care se găsesce în basinul rîului Iskra.

Comitele Şuvalow nu póte discuta în acest moment, ci se mărginesce în a reaminti că lord. Salisbury a declarat că opiniunea sa în acéstă privinţă nu angajésă în nimic pe aceea a congresului.

Preşedintele dă apoi cetire listei petiţiunilor No. 4. Alteţa Sa adaogă că ministrul afacerilor streine al Greciei 'ĭ-a cerut o întrevedere: rĕspunḑênd D. Delyannis, principele de Bismarck nu crede că trebue trecută sub tăcere resoluţiunea luată de congres în prívinţa representanţilor greci.

D. Desprez crede în adevĕr că guvernul grec trebue să fie informat de acum de decisiunea Inaltei Adunări spre a putea numi pe representantul sĕu.

Acéstă părere întrunind consimţimêntul general, congresul ia în desbatere ordinea de ḑi care este urmarea la discuţiunea articolului IV al tratatului de la San-Stefano şi esaminarea redacţiunii ce trebue presentată de D. Waddington.

D. Wadington face cunoscut că a convorbit în acéstă privinţă cu plenipotenţiarii englesi, déră n'a putut încă avea conferinţă cu colegii sĕi din Rusia. Excelenţia Sa nu póte déră supnne congresului o redacţiune definitivă şi cere amânarea acestei discuţiuni pentru viitórea şedinţă.

Preşedintele ḑice că în adevĕr sarcina întreprinsă de D. prim-plenipotenţiar al Franciei este destul de grea pentru ca o amânare să fie necesară, şi nu micşurésă în nimic recunoscinţa congresului pentru silinţele D-lui Waddington. Acéstă discuţiune va fi déră trecută la ordinea de ḑi viitóre.

D. Waddington dă citire la douĕ articole adiţionale propuse de plenipotenţiarii Franciei şi al căror text este:

„1-iul articol. Toţi supuşii bulgari, ori-care ar fi religia lor, se vor bucura de o complectă egalitate de drepturi. Ei vor putea concura la tóte posturile publice, funcţiuni şi onoruri, şi diferinţa de credinţă nu le va putea fi opusă ca un motiv de escludere.

„Esercitiul şi practica esterióră a tutulor cultelor vor fi pe deplin libere şi nici o pedică nu se va putea aduce sau organisaţiunei ierarhice a diferitelor comuniuni, sau raporturilor lor cu capii lor spirituali.“

2-lea articol. O deplină şi complectă libertate este asigurată religioşilor şi episcopilor catolici străini pentru esercitiul cultului lor în Bulgaria şi în Rumelia orientală. Ei vor fi menţinuţi în esercitiul drepturilor şi privilegiurilor lor, şi proprietăţile lor vor fi respectate.“

Preşedintele ḑice că aceste douĕ propuneri vor fi imprimate, destribuite şi puse la o ordine de ḑi ulterióră.

După un schimb de observaţiuni între comitele Şuvalow şi d. Waddington asupra ţintei celor douĕ propuneri ale D-lui prim-plenipotenţiar frances, rĕmâne înţeles că prima se aplică la Bulgaria şi cea-altă la Rumelia orientală.

Comitele Corti, în numele plenipotenţiarilor Austro-ungeriei, Franciei şi Italiei, citesce propunerea următóre de un alt articol adiţional:

„Plenipotenţiarii Austro-Ungariei, Franciei şi Italiei propune de a se adăuga la stipulaţiunile privitóre la Bulgaria şi la Rumelia Orientală aceea ce urmézĕ:

„Tratatele de comerţ şi de navigaţiune, precum şi tófe convenţiunile şi arangiamentele internaţionale încheiate cu Pórta, ast-fel cum sunt astăḑi în vigóre, vor fi menţinute în Bulgaria şi în Rumelia orientală şi nici o schimbare nu se va face în ele facĭă cu veri-o putere mai înainte ca acésta să fi dat consimţimântul sĕu.

„Nici unu drept de transit nu se va percepe în Bulgaria şi în Rumelia orientală asupra mărfurilor ce vor străbate acéstă ţĕră.

„Naţionalii şi comerţul tutulor puterilor vor fi trataţi pe piciorul unei perfecte egalităţi.

„Imunităţile şi privilegiele supuşilor streini, precum şi juridicţiunea şi dreptul de protecţiune consulară, astfel cum au fost stabilite de capitaluţiuni şi usuri, vor rĕmâne în deplină putere.“

Propunerea plenipotanţiarilor Austro-Ungariei, Franciei şi Italiei va fi asemenea imprimată şi distribuită.

Lord Salisbury cerând ca acéstă propunere să nu fie discutată de cât într'o şedinţă ulterióră, şi comitele Corti dând consimţimêntul sĕu, principele de Bismarck crede că în adevĕr trebuesc mai întâiu terminate cestiunile ce pot aduce o neunire între cabinete,—cât despre acelea cari au de scop un progres în civilisaţiune şi contra cărora nici un cabinet nu va avea în principiu nimic de ḑis, el crede că autorii propunerilor despre care e vorba trebue a fi lăsaţi liberi de a indica momentul care le va părea mai convenabil spre a le întroduce înaintea Inaltei Adunări.

Esaminarea propunerilor cărora se dete citire rĕmâne déră reservată.

Caratheodory-Paşa citesce apoi o propunere relativă la organisaţiunea Bulgariei din punctul de vedere financiar şi care se légă de art. IX al tratatului de la San-Stephano:

„Afară de tribut, principele Bulgariei va suporta o parte din datoriile imperiului proporţională cu veniturile sale.“

Preşedintele ḑice că acéstă propunere va fi de asemenea imprimată şi distribuită.

Alteţea Sa crede că se pot depărta astăḑi de articolul VI, la care vor reveri mai târḑiu când sa fi în discuţiune redacţiunea preparată de d. Waddington, şi procede la lectura atricolului VII.

La primul aliniat ast-fel conceput:

„Principele Bulgariei va fi liber ales de populaţiune, şi confirmat de Sublima Pórtă cu consimţimântul puterilor.“

Lord Salisbury relevéză cuvântul: „consimţimântul puterilor“şi întrébă de este vorba de consimţimêntul unanim al puterilor sau numai al majorităţeĭ?

Comitele Şuvalov invócă principiul după care congresul nu e obligat de majoritate, ci numai de unanimitatea membrilor sĕi. Décă dér puterile nu sunt de acord asupra alegerii persónii ce va fi ales principe al Bulgariei, alegerea nu va fi valabilă.

Lord Salisbury observând că atunci Bulgaria s'ar găsi fără guvern, comitele ŞuvaloW ḑice că el nu póte rĕspunde de eventualităţile viitorului şi că el trebue să se mărginéscă în a afirma că Bulgaria nu va deveni o anexă rusă.

Lord Salisbury insistă asupra temerei de a vedea, în acea ipotesă, ţĕra în braţele anarhiei.

Principele de Bismarck ḑice că dificultăţile analoge s'ar putea tot asemenea presenta în tóte cele-alte eventualităţi prevĕḑute de art. VII. Alteţa Sa crede că congresul nu este în stare a remedia aceste pericole: déca populaţiunile bulgare, din rea voinţă sau inaptitudine naturală, nu pot intra în esercitiul nouelor lor instituţiuni, Europa în adevĕr va trebui să ia o hotărîre, dără mai târḑiu şi când momentul va fi venit. Pentru astăḑi, congresul, după părerea Alteţei Sale, ar trebui să se mărginească în a stabili buna înţelegere între puteri asupra cestiunilor de principiu, în a depărta din tratatul de San-Stefano stipuiaţiunile cari ar putea crea un pericol pentru menţinerea păcei în Europa. A atinge cestiunile privitóre la sórta viitórei a Bulgariei, care nu intereséză pe Germania, şi fără îndoială pe câte-va din puterile representate aici, de cât din punctul de vedere al păcei generale, este a întinde sarcina congresului peste limitele sale.

Lord Salisbury ţine a constata că Anglia nu este responsabilă de dificultăţile ce se vor putea ivi în viitor. El cere ca cuvêntul „majoritatea puterilor“ să fie pus în locul de „consimţimênt.“

Comitele Şuvalof regretă îngrijetudinele manifestate de colegul sĕu engles. El adaogă că lord Salisbury pare a suposa guvernului împerial intenţiunea de a reserva consimţimêntul sĕu cu scop de a menţine mai multă vreme administraţia comisarilor ruşi. Nu 'ĭ-ar fi óre permis, la rĕodul sĕu, de a se nelinisci despre intenţiunile Angliei şi de a'ĭ presupune—ceea ce el e departe de a face încă —dorinţa de a nu da consimţimêntul ei în scopul de a împedica alegerea principelui? Cuvêntul „consimţimênt“, înserat în articol, pare Escelenţei Sa o garanţie pentru Europa contra ori-cărei cugetări de influenţă specială esercitată de Rusia. De altă parte principiul majorităţeĭ în congres nu'ĭ pare compatibil cu demnitatea Rusiei şi Angliei. Escelenţa Sa repetă că guvernul sĕu nu patronéză nici un candidat, n'are în vedere pe nici unul, ar fi chiar fórte încurcat de a rĕspunde la întrebările ce 'ĭ-ar fi puse relativ la o candidatură óre-care şi doresce numai deplina libertate a alegerei.

Preşedintele întrebând pe lord Salisbury déca insistă asupra propunerei sale, D. plenipotenţiar al Angliei rĕspunde că a crezut de datoria sa de a o face, déră déca nu va fi primită, 'ĭ va fi de ajuns să fie indicată în protocol.

Principele de Bismarck solicită opiniunea congresului asupra suprimărei cuviutelor „consimţimêntul puterilor.“

Comitele Angrassy speră că a găsit o soluţiune practică în propunerea ce cere a supune congresului. Escelenţa Sa este, pe de o parte, isbit ca şi lord Salisbury de pericolul de a lăsa eventual pe Bulgaria fără principe, déră de altă parte primul-plenipotenţiar al Austro-Ungariei crede cu comitele Şuvalow că suprimarea consumţimêntului puterilor ar micşora garanţia Europei. Consideră asemenea că principiul majorităţeĭ ar fi dificil de pus în practică. Esenţialul în ochii sĕi este de a stabili bine că, în cas de nereuşită a alegerei, interesele europene în acele ţinuturi trebuesc representate tot ca şi interesele ruse. In acest scopĕ dérà a redigiat moţiunea căreia dă citire:

„Considerând că, în urma unei înţelegeri comune, comisiunea ruso-turcă care, în virtutea art. VI al tratatului preliminar de la San-Stefano, ar avea să tragă linia fruntarielor definitive ale principatului bulgar, va fi înlocuită cu o comisiune europeană, şi că în cugetul tutulnr guvernelor representate în congres, acéstă substituţiune oferă în mod practic spre a concilia divergînţa eventuală a intereselor respective;

„Considerând de altă parte că s'a constatat că îmbunătăţirea sóartei chreştinilor din peninsula Balcanilor este o ţintă comună tutulor puterilor, nu cred de trebuinţă de a sprijini pe alte motive încă propunerea următóre, pe care am onórea a o supune la apreciarea Inaltei Adunări:

„Ca congresul să bine-voéscă a admite în principiu că funcţiunile încredinţate, prin diferite articole ale tratatului preliminar privitor la Bulgaria, unor comisiuni sau unor comisari ruşi, sau ruşi şi otomani, să fie transferate unor comisiuni sau unor comisari europeni.

„Dacă acest principiu va fi admis, eu cred că am putea încredinţa sub-comisiunei care va fi probabil însărcinată cu redacţiunea definitivă a resultatului lucrărilor nóstre, grija de a introduce în textul articolelor respective modificările necesare.

Comitele Şuvalow crede că comitele Andrassy

prejudecă, în documentul cetit, o cestiune încă nediscutată, aceea a comisiunilor europene. Până acum nu s'a admis de cât comisiuni de delimitare, ci nu de guvernământ. In ori-ce cas, referându-se la procedura adoptată de congres, declară că nu póte discuta în acest moment o propunere ai cărei termeni nu'i a putut studia şi cere amânarea ei pentru şedinţa viitóre. Excelenţa Sa observă érăşi că, în urma întreţinerilor sale cu colegii sĕi englesi, presupunea că atenţiunea acestora se va aplica mai ales asupra Rumeliei de cât asupra Bulgariei autonome din momentul ce era, de altmintrelea, bine înţeles că acéstă din urmă provincie nu va deveni o anexă a Rusiei.

Comitele Andrassy n'are nimic de dis contra amânărei pentru şedinţa viitóre, numai propunerea sa să fie înserată în protocolul şedinţei de faţă.

Preşedintele observă, cu scop de a micşora sarcina congresului, că, de la începutul deliberărilor, Inalta Adunare s'a aflat în presenţa a două proceduri: 1) O revisuire a tratatului de la San-Stefano în totalitatea sa, având drept resultat modificarea dispositiunilor ce pot aduce prejudiciul păcei Europei. 2) Redacţiunea unui nou tratat în care să fie coprinse resultatele deliberaţiunilor congresului şi care să lege pe cele două părţi contractante de la San-Stefano, fiind că şi una şi alta vor figura între semnatarii acestui nou instrument diplomatic. Alteţa Sa inclină către acéstă din urmă combinaţiune, căci sunt în tratatul de San-Stefano multe lucruri cari nu intereséză de cât pe Turcia şi Rusia şi cărora este inutil de a le da caracter european. Un nou tratat în care ar intra numai dispositiunile ce derógă de la acele de la San-Stefano îi par mai simplu şi mai practic. Lucrarea ar fi ast-fel scurtată, fiind-că multe articole din tratatul de la San-Stefano nu ar fi discutate de congres. N'ar fi óre mai bine, spre a evita discuţiunile academice, de a trece sub tăcere articolele acestei învoieli cari nu afectézĕ interesele Europei, de a lăsa de-o parte cestiunile ce nu au o actualitate urgentă sau de a le reserva, de va fi trebuinţă, pentru convorbirile particulare între puterile cari au în ele un interes special?

Lord Salisbury acceptă propunerea de a reserva cestiunile cele mai pucin urgente pentru intrevorbirile particulare între puterile interesate, şi nu face nici o obiecţiune pentru continuarea citirei de către preşedinte.

Principele de Bismarck consimte dară adăogând că nu trebue să se conchidă că tăcerea congresului asupra unor articole ce nu'l privesc, ar transforma stipulaţiuni curat ruso-turce în stipulaţiuni europene. Ci din contra numai pasagele discutate trebue să ia loc în viitorul tratat consimţit de Europa.

Alteţa Sa continuă citirea art. VII.

Al 3-lea aliniat rĕmâne reservat până la discuţiunea propunerei comitelui Andrassy şi comitelui Şuvalow arĕtând că Filipopoli ca loc de întrunire pentru notabili nu avea înţeles de cât pentru Bulgaria constituită de tratatul de San-Stefano, i se dă Excelenţei Sale act de acéstă declaraţiune.

Al 4-lea aliniat părêndu-se comitelui Andrassy în legătură cu diversele amendamente propuse, comitele Şuvalow observă că dispoziţiunile acestui aliniat să referă la legea electorolă şi nu la obiectele avute în vedere de amendamente ca egalitatea înaintea legii lau libertatea cultelor, şi D. Waddington crede că în adevĕr libertatea cultelor trebue a fi objectul unui articol adiţional.

Preşedintele, după terminarea citirei articolului VII, dice, că stipulaţiunile fiind fost făcute pentru Bulgaria ast-fel cum ea era definită de tratatul la San-Stefano, consideră din e în ce mai mult necesarie redacţiunea unui nou tratat.

Primul plenipotenţiar al Austro-Ungariei constătând că propunerea ce a citit congresului, nu are în vedere de cât aliniatele 3 şi 5 ale articolului VII, comitele Corti întrébă atunci dacă este bine înţeles că aliniatele 1 şi 2 sunt adoptate în principiu.

O discuţiune ridicându-se asupra acestei cestiuni, resultă din ea că primele două şi aliniatul 4-lea ale articolului VII sunt adoptate, că 3-lea şi 5-lea sunt reservate în faţa propunerei austro-ungare.

Preşedintele începe citirea articolului VII. La al 2-lea aliniat relativ la ocupaţiunea rusă, primul plenipotenţiar al Austro-Ungariei citesce amendamentul următor:

„Guvernul M. S. Impĕratului şi Rege a fost totdea-una pătruns de convincţiunea că opera congresului nu va putea fi coronată de succes de cât cu condiţiunea ca transiţiunea de la resbel la pacea definitivă să fie pe cât se póte mai scurtă, şi ca starea de lucruri care va succeda resbelului să fie pacea definitivă cu tóte bine-facerile sale.

Plecând de la acéstă convicţiune, plenipotenţiarii M. S. Imperiale şi Rege, se vĕd îndatoriţi de a esprima óre-care temeri ce le inspiră dispositiunile articolului VIII.

Acest articol stipuléză departarea cu totul a trupelor turce din principatul Bulgariei; el conţine în acelaşi timp dispositiunea ca după evacuarea Turciei de către trupele ruse, până la organisarea completă a unei miliţii indigene, un corp de armată rusă, care să nu trécă peste 50,000 ómeni, trebue să ocupe Bulgaria, şi că durata acestei ocupaţiuni trebue a fi de aprópe duoi ani.

Suntem departe de a nu recunósce necesitatea ce esistă de a îngriji, ca ordinea să fie menţinută în noul principat chiar în timpul epocei de transiţiune între încheerea păcei şi organisarea puterilor civile şi militare indigene.

Suntem convinşi că cabinetul din San-Petersburg nu avea de scop, prin acéstă ocupaţiune, de cât a ţine samă de acéstă necesitate, şi că mĕsura de care e vorba, precum guvernul imperial al Rusiei a declarat în diferite rânduri, nu implică alte intenţiuni.

Ast-fel, guvernul imperial şi regal nu crede dară că congresul va ridica în principiu vre-o objecţiune contra stipulaţiunei în virtutea căria, după evacuarea Bulgariei de armata turcă, un corp de armată rus să fie însărcinat provisoriu cu menţinerea ordinei.

Pe de altă parte, plenipotenţiarii M. S. Impĕratul şi Rege n'ar putea să ascundă incovenientele care ar nasce dacă ar depinde ocupaţiunea proiectată dĕ un termen greu de fixat mai înainte, precum terminarea organisaţiei miliţiei ţĕrei, sau de o curgere de vreme atât de lungă, precum durata de duoi ani.

Ei se tem, că o asemenea stipulaţiune va fi greu de împăcat cu silinţele comune Inaltelor părţi semnătare pentru repedea restabilire a unei păci definitive.

Pe cât timp trupele puterei care a făcut resbelul, vor sta pe teritoriul străin, opiniunea publică nu va considera evenementele resbelului ca terminate cu desĕvêrşire; creditul plubic şi prosperitatea chiar a ţĕrilor cari n'au luat parte la resboiu, ar remâne espuse la oscilaţiile unei ordine de lucruri rĕu definite.

Cu dreptul ce s'a rezervat Turciei de a ocupa milităresce fruntariile sale de la Balcani, nu se póte perde din vedere, că trupele ce a fost până aci inamice, s'ar găsi chiar după conclusiunea păcei puse faţă în faţă una de alta.

Situaţiunea României formézĕ şi ea objectul serióselor nóstre preocupări. In articolul ce este în cestie se stipuleze pentru trupele imperiale ruse cu scopul de a le asigura comunicaţiunile, dreptul de trecere prin acel principat pe cât va dura ocupaţiunea.

Dacă durata ocupaţiunei ar rĕmânea îndeplinită, sau dacă s'ar prelungi la duoi ani, acest principat s'ar crede lipsit de bucurarea independenţei sale recunoscută de Europa şi ar suferi ca de o suspendare şi o limitare a drepturilor sale.

Guvernul Imperial şi Regal avênd în vedere tóte aceste consideraţiuni, crede că ar fi în interesul tuturor părţilor să se fixeze un termen precis pentru ocuparea Bulgariei. Asemenea mai crede, că congresul ar trebui să prevadă şi eventualitatea când la espirarea acestui termen starea numitelor provincii ar cere încă presenţa unei armate streine.

Guvernul imperial şi regal ar deci onórea să propue ca congresul să bine voéscă a hotărî:

„1. Durata ocupaţiei principatului Bulgariei de trupele imperiale ruse este fixată la şase luni de la data conclusiunei păcei definitive.

„2. Guvernul imperial rus să îndatoréză a termina într'un termin ulterior de două sau trei luni sau mai curând de se va putea, trecerea trupelor sale prin România şi evacurea completă a acestui principat.

„3. Dacă în contra ori-căruia prevesiuni la espirarea termenului de şase luni, presenţa trupelor aucsiliare străine în Bulgaria s'ar crede necesară, într'un comun acord, marele puteri, să dea fiecare câte un contigent, al cărora total s'ar urca de la 10 până la 15 mii ómeni cari să fie puşi sub ordinul comisiunei europene şi întreţinerea lor să fie în sarcina ţĕrei ocupate".

(Va urma).

„Monitorul".

ZAHAR INDIGEN

Din Zeaharina Română de la Sascut

S'a primit la Magazia Nicolai Ioan, Strada Mare, şi se vinde cu oca; calitatea in dulceaţă este superióră zaharului strein. Asemine a primit şi Vanili din Franţa, calitate bună.

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 165 Duminica 30 Iulie, 1878. Anul II

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi, 29 Iulie 1878.

Sunt mai multe ḑile de când d. Dr. Taussig ne-au trimis o întimpinare la cele ce am publicat în No. 155 al ziarului nostru asupra desărcinărei d-sale din funcțiunea de medic primar al spitalului de alienați din Golia.

Știind cât este de pornită opinia publică nu numai din Iași, ci și din capitală contra d-lui dr. Taussig, am socotit că este mai nimerit să nu mai iritãm, să nu mai înveninăm chestiunea, și de aceea n'am publicat până astă-ḑi scrisórea d-lui Dr. Tausig. Vĕḑênd însă că d-sa persistă a voi să ne dee, prin organul nostru chiar, o desmințire, îi facem chieful și-i dăm loc chiar în fruntea colónelor nóstre.

Iași, 1878 Iulie 15.

Domnule Redactore!

Ați publicat în jurnalul D-v. No. 155 din 14 Iulie a. c. sub rubrica: „din localitate“ mai multe rânduri, relative la „punerea mea în disponibilitate“ (precum o numiți Dv.) din funcțiunea de medic al spitalului de la Golia, adãogând tot-odată mai multe detailuri despre călătoria mea la Berlin. Găsindu-mĕ grav atins și spre a nu lasa opiniunea publică indusă în eróre de asemine aserțiuni ale ziarului Dv. vin a declara pe onóre:

1) că *nu* am pledat cauza coreligionarilor mei ca delegat al „Alianței israelite din Iași“ înaintea membrilor congresului din Berlin,

2) că *nu* am susținut memoriul, de care vorbiți D-vóstră.

In fine, vĕ mulțumesc, d-le Redactor, că acum cel puțin, atât prin introducțiune cât și prin finalul articolului Dv. am aflat cauza „punerei mele în disponibilitate“ din funcțiune;—căci vĕ pot asigura, că până la cele publicate de Dv., nu am putut afla motivul adevĕrat al acestei „dispositiuni“ a onor. Generale Epitropiei Spitalelor Sf. Spiridon.

Primiți, D-le Redactor, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

Dr. B. Taussig.

D. dr. Taussig declară *pe onóre*: 1) că n'au pledat cauza coreligionarilor sĕi ca delegat al Israeliților din România, și 2) că n'au susținut memoriul „Alianței israelite din Paris“.

Luăm act de aceste declărări și nu vom fi noi aceia cari să avem interes de a susține contrariul. Totuși, să ne dee voe dl. Dr. să-i spunem că acéstă declarare nu ne satisface și nici este de natură de a-l scapa de greua respundere ce apasă asupra d-niei sale, ca și asupra Israeliților din România, prin faptul că toți Israeliții, dl. Taussig nu mai puțin cât ceia-l-alți, au tăcut și tac, n'au protestat și nu protestéză contra calomniilor ce s'au asvîrlit asupra țerei nóstre de cătră „Alianța israelită din Paris“ în numele Israeliților din România.

Eată, într'adevĕr, ce ḑic d. d. Kahn și Netter, delegații numitei „Alianței israelite“ în memoriul adresat membrilor congresului din Berlin, memoriu publicat de ziarul parizian „Le Temps“ în numĕrul sĕu de la 18 iunie trecut și reprodus de noi în No. 129 din 11 iunie:

„In România, starea Israeliților, prea numeroși, este încă și mai înspăimîntătóre. De doi ani, ei sunt lasați acolo în prada celei mai crude persecuții. Mai în fie-care an, Europa este mișcată la istorisirea rescólelor, a omorurilor, a jafurilor sau a isgonirilor cu gramada, ale cărora victime sunt ei. Pe lîngă aceste violențe au venit să se mai adaugă cu gramada persecuțiunea legală cu un șir de legi cari exclud pe jidani din tóte ocupațiunile, din tóte carierele liberale, din tóte funcțiunile publice și din numeróse ramure de comerț, impiedecând până și liberul exercițiu al cultului religios, căutând prin tóte mijlócele putincióse de a-i aduce în mizerie și de a-i înjosi. (!?)

„In deșert puterile garante, sprijinite pe art. 46 din convențiunea de Paris, care acordă *jidanilor români* drepturile civile, cel puțin, reclamau contra acestei politice *funeste și barbare*. Nu s'au ținut nici o samă nici de părerea, nici de reclamațiunile lor.....“

Cele ce înaintézà d. d. Kahn și Netter în aceste pasagiuri sunt infame calomnii cu atîta mai grave cu cât sunt aruncate asupra unei națiuni care are titluri la recunoștința Israeliților pentru ospitalitatea și ocrotirea ce li-au dat în niște timpuri pe când pretutindine se aflau într'adevĕr prigoniți, jăfuiți și omorîți.

Incă de la 11 Iunie, am provocat pe Israeliții din România, și cu deosebire pe acei din Iași, să spună dacă își însușesc sau nu calomniile și insultele ce ḑișii delegați prodighéză cu atâta nerușinare asupra României, și dacă nu impărtășesc asemine păreri, să protesteze contra acelor ce s'au arogat dreptul de a-i reprezenta, și să-i dezavueze în modul cel mai formal pentru infamiile ce proferéză asupra Statului român.

De atunci au trecut atâta timp, și nimine, dar nimine, dintre óspeții noștri Israeliți n'au venit să dee României cea mai mică reparațiune, să i facă cel mai elementar act de dreptate.

Toți Israeliții au tăcut și tac, cum au tăcut și d. Taussig până când am venit noi să-l *atingem grav*, cum ḑice în epistola d-sale.

Dar d. dr. știe, că cel care tace consimte. Și .... inexorabila concluziune să descarcă cu tótă puterea sa nemilostivă asupra capului rasei israelite din România care au îngăduit să se calomnieze, în numele ei, țara care o au strîns la sinu-i, care o au încălḑit și hrănit, pentru ca în urmă vai! să se vadă mușcată cu atâta veninoasă cruḑime.

D. dr. Taussig zice că, s'au simțit grav atins, numai când noi i-am atribuit, credem cu tot temeiul, solidaritatea sa cu calomniile aruncate asupra poporului român de „Alianța israelită din Paris“. Judece d-sa cât de grav trebue să se simtă atinsă națiunea română în onórea și demnitatea sa, când au fost calomniată de jefuitóre, de omoritóre a Israiliților, când au fost calificată de barbară?

Judice toți Israeliții luminați, ce simțiminte pot să aibă Românii pentru rasa israelită, cînd vĕḑ, cu cea mai adîncă întristare, că nu sau găsit până acum în România nici macar un singur israelit, care să respingă ori-ce drepturi de la amestecul și impunerea streină, care să declare că așteptă numai de la generozitatea statului român emanciparea israeliților din România, care să dee cel puțin o desmințire categorică aserțiunilor calomniatóre din memoriul „Alianței israelite din Paris.“

D. dr. Taussig, care au fost în Berlin, fie chiar ca simplu particular, nu ca delegat al Israeliților din Iași, d-sa care, cum

ne-au spus, au aflat memoriul deja prezentat congresului, d-sa, care ocupa o funcţie publică în Romania, era ţinut, de legile celei mai elementare onori, ca să spună, prin publicitate, macar un singur cuvînt în favórea ţerei ce era atît de crud maltratată de corelegionarii sei din Paris?

Dar d. dr. Taussig, dimpreună cu toţi corelegionarii sei luminaţi din România, au lăsat atunci că se calomnieze ţara în care au găsit ospitalitate şi ocrotire cum au lăsat prin corespondenţele cele mai infame din „Noua Presă liberă“ şi din alte foi, să se calomnieze si să se semene ură, dispreţ si insulte contra poporului român! Domnia sa la întórcere-i s'au vĕḑut lovit. Noi, considerând ceea ce de altmintrea tótă lumea spunea, anume că d. dr. s'au dus la Berlin, în causa coreligionarilor, am cautat să ne explicăm măsura luată contra d. sale de Epitropia St. Spiridon, şi de aceea am zis cu un ton cam biblic că d-sa culege aceea ce, de nu au samanat însuşi, cel puţin au îngăduit să se semene în numele seu. . . . N'am aprobat, însă, şi nu aprobăm lovirea ce i s'au dat fără pricină, pe simplul motiv al opiniilor sale.

Nu e însă mai puţin adevarat că indignaţiunea au fost şi este încă generală contra purtărei fórte condamnabile a israeliţilor din România, contra tăcerei sepulcrale ce păstrează în chestiunea memorului atît d. dr. Taussig cît şi toţi coreligionarii sei.

Terminând, declărăm că nu voim să ne facem ecoul acestei indignaţiuni, căci ar trebui să expunem şi noi la rîndul nostru rasa israelită la execraţiunea universului întreg pentru ingratitudinea sa către prea bunul şi prea ingăduitorúl popor român; preferim mai bine să mai îngăduim şi să sperăm că póte tot îşi vor veni în simţiri óspeţii noştri israeliţi, şi vor vede că singurul lucru ce au de îndeplinit este de a face amendă onorabilă. penitenţă bună, de a protesta contra memoriului şi a nu pretinde nimic, dar nimic, prin streini şi de la streini, ci a se lasa în totul le discreţiunea generósă a ţerei care li-au dat ospitalitate, ocrotire şi bună stare materială.

Este satisfăcut d. dr. Taussig? . . .

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Belgia. Noua Camera a reprezentantilor ş'au constituit la 1 august biroul seu. Membrii cari fac parte din el arată până la ce punct alegerile generale ale anului acestuia au schimbat forţa respectivă a partidelor. Prezidentul, doi vice-preşeeenţi şi trei secretari din patru sînt din partidul liberal. D. Rogier, de două ori ministru şi in urmă prezident al Ministeriului liberal de la 1861—1868, au fost ales prezident cu 61 voturi contra 46.

In aceeaşi şedinţă, d. Graux, ministrul de finanţe, au depus un proiect de lege prin care se fac mai multe schimbări la legea electorală. Acest proces este destinat, zice expunerea de motive, a preveni óre-cari fraude cari alteréză intr'un chip periculos manifestarea voinţei naţionale

Turcia. După o depeşă a ziarului „Times“, afacerile Bosniei erau să aducă o schimbare de ministeiu in Constantinopole.

Pórta otomană e nemulţumită pertru că Austria n'au voit să încheie cu dînsa mai înainte de ocuparea Bosniei, de cît o convenţie militară. Se pară că ministrul de resboiu, Mustafa-Fosforos, şi ministrul de instrucţie puclică, Munif-efendi, voiau ca Pórta să respundă la refusul unei convenţii politice printr'o resistenţă la intrarea Austriacilor. Marele-vizir Savfet-paşa susţinea din contra că Sultanul, fiind legat prin tractatul de Berlin, nu se póte opune ocupărei. Ministrii cari nu se înţetegeau cu Savfet-paşa, sprijiniţi de divevşi candidaţi la postul de mare-vizir, fuseseră pe punctul de a obţine la 29 Iunie destituirea lui Savfet-paşa. Dar adoua zi, poziţia acestuia au fost întărită şi acum nu mai e vorba în Constantinopole nici de inlocuirea lui nici de resistenţă la ocuparea austriacă.

DIN ŢARĂ.

Citim în „Romania liberă“ din 22 Iulie:

Audim că alalta-ieri (19 Iulie) s'ar fi descoperit la gara Tîrgovişte a o fraudă întinsă, găsinduse sare de contrabandă adusă din Anglia. Mai mulţi comercianţi de frunte din Bucuresci ar fi urmăriţ ca partaşi la acest fapt.

——

Ruşii fac pregătiri spre a ocupa Basarabia în toată forma, imediat după ratificarea tratatului de Berlin. Spre acest scop, trupele staţionate în Dobrogia au inceput să treacă în Basarabia.

——

Se zice că guvernator general al Dobrogei va fi numit colonelul Leca, éră ca comandanţi militari al trupelor ce vor staţiona acole, colonelii Anghelescu şi Slăniceanu.

——

„Curierul de Bacău“ anunţă că cuartalul acestui oraş situat pe malul drept al Bistriţei inundânduse în zilele de 21 şi 22 ale curentei, Primăria, poliţia şi un însemnat numer de cetăţeni din deosebite clase au alergat în ajutorul nenorociţilor dându-le cu expunerea chiar a vieţei lor tot concursul trebuitor.

——

Acelaşi ziar vesteste că cu trenul de miercuri au trecut pe la staţia Bacău dorobanţii judeţelor Neamţ şi Suceava, întorcêndu-se din concentrare la locuinţele lor.

——

Spitalurile ruse şi armata, ce era staţionată în oraşul Bacău, zice tot „Curierul de Bacău“, ridicânduse, stă gata de plecare.

——

„Românul“ comunică ştirea că congresul igienic din Paris au ales pe doi români membri ai biroului seu, şi anume pe d. dr. Felix din Bucuresci, care au fost numit preşedinte de secţiune, şi pe d. dr. I. Ciurea din Iaşi, numit vice-preşedinte.

Ne bucurăm si noi din tótă inima pentru onórea ce au fost acordată medicilor români şi o considerăm ca o nouă dovadă de simpatia ce streinătatea continuă de a manifesta pentru ţara nóstră.

——

Cetim în „Telegraful“ din 22 Iulie:

După scirile ce avem, armatele ruse se retrag necontenit din ţéră, trecend în Rusia. Stolurile de evrei însă veniţi cu dînsele stau în ţéră.

Vor sta incă mult óre, sau vor rămânea pentru totdeauna?

Acésta este o cestiune care trebue să ocupe serios pe autorităţile nóstre, şi chiar pe evreii stătători in această ţéră.

——

Aflăm că in curând armata română va intra in Bucuresci cu armele şi trofeele luate de la inamic.

Ḑiua când se va intâmpla acest fapt, va fi o ḑi de sărbătóre pentru români, căci sunt secoli de când armata română n'a intrat triumfătóre in capitala României.

Suntem incredinţaţi că bucurescenii vor primi cum merită această bravă armată care a desmormântat gloria română din trecut.

DIN LOCALITATE.

Ziarul „Stafeta“ în numerul seu de ieri publică un pamflet din partea unui pretins crîşmar-licenţiat, pamflet plin de neadevăruri, trivialităţi şi insulte la adresa nóstră şi a amicilor noştri politici.

Din cele inşirate în acest pamflet se vede lămurit că este eşit din oficina numitului ziar şi că crîşmarul se află chiar în biroul redacţiunei.

In zadar deci se ascunde autorul sub masca anonimului „licenţei“ sale de crîşmar... stilul îl tradă cu prisosinţă.

Noi primim discuţia cu ori-cine, şi am fi gata să disbatem din nou chiar şi cu crîşmariul licenţiat recenta măsură luată de prefectura de poliţie în privinţa crîşmelor din Iaşi. Am dori chiar să arătăm cum pretinsa aparare a libertăţei d-lui prefect de poliţie este clădită tótă pe năsip. Lipsa însă completă de bună-cuviinţă şi de respect către adevăr ce caracterizéză tot panfletul publicat in fóea d-lui Goldner ne pune in absolută neputinţă de a ne indeplini acésta dorinţă.

Intr'adevĕr, cum să ne putem pune în vorbă cu redactorul crîşmar-licenţiat când el bine-voeşce a ne inunda cu amabilităţi ca de al-de-acestea: că nu prea înţelege *sistemul de a tracta chestiunile crîşmăreşci al profesorilor redactori de la „Stéua“*, că *unul din redactorii „Stelei“ petrece până în ziuă cu muzica prin crâşmele boereşci Passini, Chateau-aux Fleurs, că grupul opt de la „Steaua Rom.“ voeşce a nenoroci pe crîşmari, că suntem tirani pentru bieţii crâşmari* ....; şi alte insinuaţii unele mai perfide de cât altele?

Cum să ne încercăm a desminţi neadevĕrul numitului crîşmar-licenţiat, acela anume că noi nu am fi ţinut în cuartir soldaţi, când unii din noi am avut tótă iarna la locuinţele nóstre soldaţi sau ofiţeri ruşi? Cum să-l încredinţăm că noi figurăm cu sume mai mari de cât crîşmarii în listele de subscripţie pentru cumpărarea de arme şi pentru ajutorul ostaşilor români răniţi, când toţi dintre cei opt cum ne numesce, am contribuit cu sutele sau cu miile de lei noi? Lucru de care trebue să fie convins autorul crîşmar licenţiat, căci listele au fost publicate prie ziarul „St. Rom.“ la care zice că e abonat.

Dar care crîşmar din Iaşi au dat cîte-o mie de lei ca d.d Ciupercescu şi Sculi Logotetides, sau cîte 600 fr. ca d. d. Papadopol şi Livaditi, sau numai câte 180 ca d. Roiu şi alţii? Care crîşmar chiar dintre cei de clasa I-a au contribuit pentru răniţi şi pentru societăţi de bine-facere macar cu a zecea parte din ceea ce au contribuit şi contribuesce pe fiecare an d. Mârzescu?

Cum se respundem la insinuaţia că din dările plătite de crîsmari se plătesc „lefile profesorilor (nu e de cît unul singur), cari critică prin *Stéua* pe guvern şi ţipă contra micilor comercianţi“, cînd „Stafeta“ cunósce mulţi înalţi profesori cari nu zic nici-un cuvînt contra guvernului şi cari iau léfa de giaba pentru că nu-şi pot face datoria lor fiind deputaţi, senatori, epitropi, comandanţi în garda civică etc.? Cum se respundem la asemine insinuaţie cînd „Stafeta“ nu póte zice nimica de sutele de mii de lei noi cari se pierd cu diurnele şi peregrinaţiile d-lor representanţi, cari stau adunaţi cîte şepte opt luni de zile pe an fără să voteze macar bugetele la timp? Cum să putem discuta cu „Stafeta“ cînd ea este silită să păstreze o adîncă tacere asupra transacţiilor ruşinóse de zeci de mii de franci ce se fac pe socotélă „casei statului“ de unii dintre protectorii numitei foi, precum şi asupra subvenţiilor de alte zeci de mii de franci ce unele foi guvernamentale primesc tot din acéstă nenorocită casă a statului, că se înjure cetăţeni onorabili sub regimul virtuţei care ne cârmueşce?

Cînd „Stafeta“ va denunţa opiniunei publice pe tótă mulţimea această de prădători ai casei statului, atunci noi cei de la „Steaua Romăniei“ vom cere destituirea profesorului-redactor care cutézĕ să critice pe guvern, profesor care îşi îndeplinesce însă în conştiinţă datoria sa, precum se póte încredinţa şi redactorul „Stafetei“ si ori-cine va voi pentru că nu lipseşte de la nici o prelegere de cît cînd e impiedicat de bólă, ceea ce din norocire nu i se întâmplă de cît de trei-patru ori în tot cursul unui an, pentru că pe lângă ştiinţa, pe care e dator să o propună, insuflă totodată tinerimei patriotismul, iubirea de adevăr, abnegaţia, respectul legilor ţerei şi devotamentul nemărginit pentru indeplinirea tuturor datoriilor sociale şi cetăţenesci.

Dar să revenim şi noi la subiect.

Judice însuşi d. Goldner, pe care noi îl considerăm de un om cu multă minte, ori-ce ar zice adversarii sei de la nu ştim care societate israelită, dacă noi cesti atacaţi prin fóea domniei sale, putem vre-o dată să ne ridicăm la diapasonul insultelor şi a trivialităţilor improvizatului seu crîsmar-licenţiat, pentru ca să discutăm vre-una din chestiunile ce am amintit, sau fie chiar şi acea a măsurei relative la crîşme, de e dréptă sau nu acéstă măsură, folositóre sau ba societăţei. Spue-ne, îl rugăm, dacă noi cu tótă buna voinţă ce am ave, am fi în stare să schimbăm, — chiar numai aşa cum s'ar pute cine-va metamorfoza din redactor în crîşmar-licenţiat — apucăturile şi obiceiurile celor năráviţi în rele.....

Declarăm deci că sîntem nesimţitori la tóte amabilităţile ce ni se prodighézĕ prin organul d-lui Goldner, şi că nici odată nu ne vom cobori in arena „crîşmărească“ în care place autorului crîşmar-licenţiat să rumpă lance de predilecţie.

„Stafeta“ póte prin urmare să ne arunce ori-cîte insulte va voi, noi nu-i vom cere socotéla şi nici nu ne vom supara. Nu vom cere de la nimine mai mult de cît póte.....

Noi vom discuta cu aceia care ştiu a se respecta inainte de tóte pe sine insişi, cari observă regulele bunei cuviinţi chiar cu adversarii.

Aceste le zicem o dată pentru totdeauna.

După nouă zile de intrerumpere astăzi am primit ziarele din capitală apărute acolo simbătă duminică şi joia trecută. Foile de marţi şi mercuri se vede că s'au rătăcit unde-va.

Timpul au fost frumos tótă septămîna. Am avut in general zile senine şi calde. Joi numai au plouat puţin. Vîntul care au bătut domol din sus şi de la apus mai in tóte zilele, au contribuit mult la potolirea arşiţei unui sóre de adevarată vară.

La gara Iaşii au sosit următórele telegrame:

Bacău 7 August. Intâia pila dreaptă a podului de la Bistriţa au despărut, traveana (construcţia de fier) aruncată de la mal la 50 metre afară (in jos); a doua cu un capăt in apă.—Circulaţia mixtă peste cîtva zile cu Tecuci; cu Bărboşi peste 15 zile; cu Bărboşi-Galaţi peste 20 zile şi Maraşeşti-Tecuci mîne. *)

Bucureşti 2 August (gara Târgoviste). Pe secţia Bucureşti-Brăila-intre Bărboşi- Brăila linia intreruptă de tot, trenurile circulă regulat din Brăila Vărciorova cu transbordament la podul de pe Arges unde pila e ruptă.

INFORMATIUNILE NOASTRE

Aflăm că ieri d. ministru C. A. Roseti ar fi primit o telegramă care anunţă că cancelaria germană au comunicat intr'un mod oficial guvernului nostru tractatul de Berlin.

D. I. Brătianu nu plécă de cât astăzi la băile de la Franţisbad.

---

*) O depeşă mai recentă anunţă că comunicaţia pe acéstă linie e deja restabilită de ieri.

VARIETATI

(Călătorie împrejurul lumei). — Ziarul „*Le Sémaphore*“ din Marsilia, anunţă că bastimentul „*Junona*“ au plecat la 31 Iul. din portul Marsilia spre a face o călătorie în jurul lumei, sub comanda dlui George Biard, locotenent al bastimentului.

Statul-major se compune din patru ofiţeri, toţi capitani de mare: DD. Mollat, Blanc, Armondy şi Thybal; pe vas se mai află patru ofiţeri mecanici; un medic, junele doctor Debelly; un comisariu, un preut, abatele Mac, un profesor de istoria naturală, D. Collet, de la facultatea de Montpellier, care va face conferenţe preliminarie asupra fie cari ţerî ce se vor duce se viziteze; un professor de geografie, de istorie şi de meteorologie, D. Humbert, de la facultatea din Paris, şi un secretariu, D-de Saint-Clair Stevenson.

Doue-zeci şi treî de tinerî francezî, englezi, belgi, sviţeri, etc. au respuns la apelul Societăţiî de călătoriî şi s'au âmbărcat pe vasul „*Iunona*.

Insertiune.

Scrisoare deschisă D-luî Gh. Pruncu Prefect Poliţieî Iasi.

In jurnalul local „Stafeta“ No. 155, dîn 16 curent am cetit sub titlu „cronica locală“ că Poliţiea condusă de dv. este in făugaşul vechilor deprinderi manifestate nu de mult sub d-nul Lăţescu, venit şi d-luî intre noî.

Mĕ silesc să cred că nu aţi voi să ne lasaţi această tristă suvenire.

Cu toate acestea vĕd că au trecut mai multe ţile, fără ca dv., respectând societatea in care acum sunteţi, să voiţi a face lumină in cauză.

Din douĕ lucruri unul: sau cele publicate sunt neesacte şi atuncea calomniatoruluî să stăruiţi a i se da meritata pedeapsă, conform legilor, sau au ele vre o dozĕ de adevĕr, şi in acest cas ultim nu mĕ indoesc că cunoaşteţi ce cale ar trebui să luaţi.

Până la o hotărire din parte-vĕ, ori-ce om trebue să convie că prestigiul dv. este tare sguduit, éră onoarea şi demnitatea dv. este in cel mai mare grad pusă in gioc.

Pentru condiţiile, insuşirile unui inalt funcţionar, toată societatea se interesadă.

Dară mai este şi un alt cuvĕnt, acela anume că partida naţională liberală nu au luptat ca să restórne regimul trecut şi pe d-l Lăţescu, spre a aduce un alt Lăţescu, sub o altă formă, fie el cine va fi.

Nu cred că o inteligenţă macar ordinară, va justifica tăcerea dv. prin publicarea procesului verbal din 18 curent in citata foae de la 19, fiind că in acest respect al stabilimentelor publice, după o dulce menajare, vin căte-va ţile de rigoare, apoi urmează mencionatul proces-verbal.

Domnule Pruncu! Iaşanii din nefericire vĕţĕndmulte, sunt pre incercaţi şi din fire destul de deş-

tepți spre a înțelege aceste manevre... și gurile rele pot bănui multe!

Cât privește disul respuns al d-lui Costachi Chirilă (Cotu), earăși nu cred că vĕ autorizĕ se vĕ credeți satisfăcuți, fără a respunde, căci noi Iașanii din fericire ne cunoaștem pre bine unii pe alții, și prin consecvențe știm și pe pre onorabilul d-nul C. Cotu care in prezent se'nțelege, pentru intima convingere, se face și crăsmar. (D-voastră firește sunteți scuzat de necunoștința persónelor). Vĕ previn insă că numai atuncea să fiți liniștiți in conștiință când d-l Cotu vĕ va proba că in toată vieața sa au făcut macar un singur act displăcut Poliției, fie macar sub regimul căđut.

Ast-fel totul cere și ordoană nu numai unui om de onoare, dară și unui simplu om de societate, că trebue se'și aleagă o cale sau alta.

Am onoare a vĕ ruga să bine-voiți a primi asigurarea osebitei mele considerațiuni.

I. Popescu.

Protocólele Congresului de Berlin.

Protocolul No. 5.

Ședința din 24 *Iuniu* 1878.

(fine).

Principele de Bismarck întrébă dacă congresul este de părere să discute adi cestiunea ridicate de comitele Andrassy; și lordul Beaconsfield espune opiniunea că este locul să delibereze chiar în ședința de adi asupra acestui punct. Escelența Sa primesce amendamentul Austro-Ungar considerându-l ca înțelept și prudent și este autorisat de guvernul sĕu să adauge chiar de acum că Englitera este gata a da partea sa de contigentul indicat de comitele Andrassy.

Comitele Șuvalow să mărginește a face trei objecțiuni asupra amendamentului: 1) din punctul de vedere al redacțiunei i se pare că textul citit de primul plenipotențiar al Austro-Ungariei nu ține sémă de separațiunea Bulgariei prin fruntaria Balcanilor; 2) termenul de șase luni reclamat pentru încetarea ocupațiunei i se pare prea scurt; 3) o ocupațiune mixtă ar oferi la ochii sĕi inconveniente practice. Fără a se popri la prima objecțiune cu totul de formă, Escelența Sa vine îndată la cea de-a doua și face deosebire între situațiunea Rumeliei orientale și aceia a Bulgariei. In Rumelia ocupațiunea ar putea óre cum să fie mărginită la șase luni, căci la întêmplare de turburări, milițiile ar putea fi întrebuințate, și dacă ar fi nesuficiente, guvernerul general ar putea chema trupe otomane. In Bulgeria din contra unde nu póte intra nici o forță turcéscă, ocupația trebue prelungită. Comitele Șuvalow dorește cu acéstă ocasie să dea congresului o ideiă generală de ceia ce s'a făcut în Bulgaria de la intrarea armatei ruse acolo și de ceia ce mai remânn de făcut. Rusia s'a silit să schimbe pe cât mai puțin instituțiunile țĕrei. Repausatul principele Ckerkasky rĕmăsese în mirare să vadă că legislația turcă corespundea cu trebuințele țĕrei; tot rĕul era că funcționarii nu cunoșteu legile și reglementele și nici nu le aplicau. Administrațiunea ruséscă a făcut să se alégă un consiliu administrativ, un consiliu municipal și un consiliu judiciar în fie-care cazu; președința acestor trei consilii formézĕ cuibul viitórelor adunări de notabili, și ca să dea o dovadă de imparțialitatea sa, administrațiunea are de gând să trimiță din preună cu dênșii la Târnova pe cadii districtelor musulmane ca să prepare legea electorală. După ce se va face acéstă lege se va procede la alegeri, pe urmă la redacțiunea statutului organic și în fine la numirea principelui. Tótă acéstă organisațiune are nevoe de timp; Rusia își va pune tóte silințele ca lucrurile să mérgă repede, dar este imposibil să se lase provincia fără forță armată mai înainte de a se instala un guvern regulat. Rusia declină responsabilitatea unei evacuări premature. Trecênd apoi la a treia objecțiune, Escelența Sa insistă asupra pericolilor unei ocupațiuni mixte: armata rusă obicinuită în țéră, cunoscênd limba și cantonată pe loc, póte face imediat serviciile ce se aștéptă de la dênsa: n'ar fi tot așa cu o forță mixtă neapărat inexperimentată la început care pe lângă acésta are și nevoe de timp spre a se aduna, și în acest interval țéra póte cădea în anarchie. Comitele Șuvalow găsesce și mai preferabil pentru menținerea ordinei să fie trupe conduse de o căpitenie militară de cât o armată pusă sub ordinul unei comisiuni. Escelența Sa se teme în fine de colisiuni între soldații acestor trupe mixte cari pot să nu aiba importanță cele mai multe dar care unele pot deveni mai grave și ar putea chiar lua proporțiunile unui incident european. Remâne încă a se sci dacă tóte puterile se învoesc cu propunerile de contigent mixt care în definitiv rĕmâne fórte costisitóre și complicate.

Principele de Bismarck împărtășesce simțimêntul comitelui Șuvalow și ar vedea cu plăcere că observațiunile sale sunt admise de congres. Alteța Sa vede dificultăți în organisarea unei armate compusă de cinci sau șase contigente de diferite naționalități. In Bulgaria, unde intervențiunea trupelor turce nu va fi primită și unde organisațiunea militară se va urma cu încetul, ar fi negreșit loc să se admită prelungirea termenului indicat de comitele Andrassy. Guvernul german sprijină o prelungire fără a se încerca, cu tóte aceste, a'i determina întinderea.

Comitele Andrassy, respundênd d-lui plenipotențiar al Rusiei, recunósce înadevĕr, că primul paragraf al propunerei sale nu distinge între Bulgaria și Rumelia orientală: acésta este o greșală de redacție, puțin importantă, însă în fond, pentru că în gândul Escelenței Sale termenul ocupațiunei trebue să fie acelaș pentru amêndouĕ provinciele. Trecênd la a doua objecțiune, comitele Andrassy mulțumesce comitelui Șuvalow pentru amĕnuntele ce Escelența Sa a dat congresului asupra organisațiunii Bulgariei, primul plenipotențiar al Austro-Ungariei însă, aprețuind sistemul simplu și practic al acestei organisațiuni, se găsesce condus a conchide că ocupațiunea póte fi scurtată fără inconveniente. In tot casul, Escelența Sa nu póte admite ca durata unei ocupațiuni militare să fie subordinată cu desăvêrșire unei organisațiuni politice: acésta ar fi o combinațiune vagă: opiniunea publică reclamă o decisiune precisă, o prelungire, de se va voi, dar însă, în termen fix, care să'i permită a crede la o pace definitivă. Cât pentru a treia objecțiune, Escelența Sa ține, că propunerea de trupe mixte este făcute în scopul de a grăbi o conclusiune, că-și dă samă negreșit de dificultățile trimiterei a unor asemenea trupe, și ar preferi să renunțe la acest mijloc, dacă s'ar găsi altul, dar nu este de loc impresionat de inconvenientele semnalate de comitele Șuvalow. Escelența Sa rĕmâne încredințat că trupele diferitelor țĕri ar trăi în bună înțelegere. Comitele Andrassy amintesce, în fine, numerósele petițiuni adresate congresului relative la escesele bulgarilor, și crede că guvernul rus are tot interesul să fie degajat prin ocupația de trupe mixte de o responsabllitate atât de gravă.

Comitele Șuvalow declară că, spre a nu prelungi desbaterea, consimte, la termenul de nouĕ luni pentru evacuarea Bulgariei, și alte trei luni, pentru evacuarea Românei, ast-fel ca, la capătul unui an, armata rusă să părăséscă cu totul amêndouĕ provinciile.

Comitele Andrassy insistând pentru evacuarea complectă în nouĕ luni, și, plenipotențiarul Rusiei respingênd acest termen, primul-plenipotențiar al Italiei întrébă dacă nu s'ar putea primi șase luni pentru Rumelia, éră, cât pentru Bulgaria și România, s'ar putea conveni să încépă după nouĕ luni și să fie terminată în douĕ-spre-dece.

După o observațiune incidentă a lordului Salisbury asupra dificultății de a obține elecțiuni libere în cursul ocupațiunei streine, și propositiunea făcută de comitele Șuvalow, ca să se amâne dacă colegii sĕi englesi o doresc, elecțiunea principelui până după plecarea armatei ruse; o conversațiune se angajase între plenipotențiari asupra diverșilor termini în care s'ar putea mărgini ocupația.

Președintele ține că, în acéstă schimbare de idee este învederat că majoritatea pare a privi cu favóre o evacuare graduală de 6 luni pentru Rumelia, de 9 luni pentru Bulgaria, și de un an pentru România.

Comitele de Saint-Vallier arată că în adevĕr comitele Șuvalow în ce privesce Rumelia a propus singur termenul de 6 luni. S'ar putea dară asupra acestui punct să ne mulțămim cu propunerea d-lui plenipotențiar al Rusiei: cât pentru al doilea termin acordul se pare făcut pentru evacuarea Bulgariei în 9 luni, éră pentru evacuarea României în curs de un an.

Comitele Șuvalow ține că n'a făcut concesia de 6 luni pentru Rumelia de cât în epotesa că i se va conceda termenul de un an pentru evacuarea Bulgariei și a României.

Comitele de Launay referinduse la observațiunile presintate de A. S principele de Bismarck, în ședința a patra declară că Italia esercită și la un rol de concilațiune. Sub acest punct de vedere E. S. recomandă adopțiunea termenului de un an pentru evacuarea complectă a provinciilor ocupate de armatele imperiale ruse. In urma delimitațiuni acceptată de plenipotențiarii Rusiei pentru Bulgaria, ar fi locul din partea congresului să primească o transacțiune care de altmintrelea nu s'ar depărta în mod simțitor de propunerea făcută de către comitele Andrassy.

D. Waddington menține opiniunea desvoltată de comitele de Saint-Vallier adică evacuațiunea graduală. Este o distincțiune de stabilită între Rumelia și Bulgaria, și comitele Șuvalow a recunoscut însuși că o prelungire de ocupațiune s'ar înțelege mai dificil pentru cea d'ntêiu de cât pentru cea d'a doua. Escelența Sa adaogă că Varna rămânênd Bulgariei, trupele rusesci vor găsi în acest loc înlesniri speciale pentru evacuare: ar fi încă prea de dorit ca Rusia adoptând pe cât posibil, acéstă cale să pótă scuti pe România de trecerea pe teritorinl sĕu a unei mare părți a armatei de ocupațiune. D. Waddington crede dér de datoria sa a menține șése luni pentru Rumelia, nouĕ luni pentru Bulgaria, un an pentru România.

Comitele Șuvalow declară că nu este în stare să primească acéstă combinare care trece peste imputernicirea ce are. Președintele avată că Italia și Germania sunt de acord cu Rusia, că Austro-Ungaria este dispusă a se ralia asemenea. Alteța Sa întrébă déca n'ar fi posibil se întrunéscă încă și sufragiele Franciei și Engliterei.

Comitele Andrassy aderând formal la terminul de nouĕ luni pentru Rumelia și Bulgaria, și de un an pentru România, combinațiune acceptată de plenipotențiarii Rusiei, comitele de St.-Vallier declară că punctul capital fiind să se mențină armonia în sânul congresului, plenipotențiarii francesi, în totd'a-una doritori de a contribui la acésta, primesc opiniunea esprimată de comitdle Șuvalow și care pare că întrunesce asentimentul majorității.

Lordul Beaconsfild ține că n'are nici o obiecțiune de făcut dacă toți plenipotențiarii sunt de acord.

Președintele constată că asupra acestei cestiuni importante înțelegerea s'a stabilit din fericire și ședința este ridicată la orele patru. „Monitorul".

Doritorii pentru a-și procura ***Pianur*** din vestita fabrica de la Paris al D-lor **Pleyel Wolff & C^ia^**, se pot adresa la subsemnatul imputernicit al acestei case, unde se pot vedè modelurile de piano de tot felul și de toate demensiunile, precum și prețurile respective.

S. Boscoff.

Strada Lăpușneanu, Casele M-me Alexandre.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 167. Mercuri 2 August, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuri şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Avis.

Absenţa din Iaşi a mai multor colaboratori ne silesce de a publica ziarul nostru numai de trei ori pe septămînă, şi anume Mercuria, Vineria şi Duminica.

Acéstă măsură nu va dura însă de cât pănă la 1 Septemvre, de când vom reapare în tóte ḑilele ca şi în trecut, şi ne vom reabona şi la un serviciu telegrafic.

Anunţăm tot-o-dată că, pentru nepublicarea în acest interval a ziarului în tóte zilele, vom prelungi cu 20 de zile terminul abonamentelor.

REDACŢIUNEA.

Iasi, 1 August 1878.

Unul din evenimentele, care in aceste momente de stagnaţiune politică ţine incordată atenţia publică este intrarea trupelor austro-maghiare in Bosnia şi Herţegovina, provinţii turceşci, hotărite de congres a fi ocupate şi administrate de Austria.

Sînt acum doue-spre-zece zile, de când oştirile austriace impărţite in doue corpuri au păşit peste fruntaria turcească, unul pe la nord sub comanda mareşalului Filipovici, celalalt pe la sud sub comanda generalului Ivanovici.

In contra aşteptărei generale şi a dorinţei speciale a Imparatului ca ocuparea să se facă fără varsare de sănge, ambele corpuri au intimpinat şi intimpină impotrivire, unul mai puţină, celalalt mai multă, in inaintarea lor spre Seraievo.

Aceste provincii de altmintrea nici nu mai erau in puterea Turciei ci in mănile insurecţiunei, care atît in Mostar cît şi in Seraievo au măcelărit sau alungat autorităţile otomane şi s'au făcut stăpînă pe casele publice, pe arsenaluri, provisiuni şi chiar pe o parte din oştirea otomană.

Austria este deci silită spre a esecuta mandatul european să potolească cu armele rescoala musulmanilor şi a creştinilor ortodoxi din Bosnia şi Herţegovina.

Creştinii şi musulmanii de altă parte s'au asociat in aceste doue regiuni spre a-şi apăra vetrele şi a primi cu focul şi cu sabia ostirile austriace, şi se pare că insurgenţii jăfuesc ţara, nu pentru plăcerea de a fura şi de a comite excese, ci spre a-şi procura elemente de resistenţă.

Este adevarat că corpul generalului Ivanovici n'au intimpinat pănă acum impotrivire de cît la Ciufluk, in apropiare de fruntaria dalmată, unde au imprăştiat o bandă de 500 insurgenţi, care s'au retras lăsând pe cămpul de luptă mai mulţi morţi şi raniţi. După aceasta generalul Ivanovici au intrat la 4 August cu trupele sale in Mostar, unde după ce au restabilit ordinea, au plecat inainte spre mează-noapte, cu intenţia de a se uni cu oştirea care strabate prin Bosnia.

Insurgenţii s'au retras in munţi spre a se uni cu bande muntenegrine şi bosniace.

In Bosnia, corpul generalului Filipovici inaintează incet şi cu mare greutate prin valea riului Bosna, trebuind să combată mai la fie-care pas populaţia musulmană care se află in arme.

Intre luptele mai insemnate ce au avut să susţină coloanele acestui corp de oştire se inseamnă acelea de la Maglai şi Kosna.

La Maglai un escadron de husari care mersese să facă recunóscere, au fost surprins într'o strimtóre de populaţia mahomedană, care la inceput aratase austro-maghiarilor o cordialitate prefăcută, dar care in úrmă la retragerea lor, i-au primit cu impuşcături atît de vii în cît la 70 de husari au ramas morţi pe cîmpul de luptă şi restul numai cu fuga au putut scapa pănă la avangardă.

La Kosna, care se află pe Bosna, musulmanii în număr de vre-o 1500 ocupând o poziţiune avantajósă, n'au fost isgoniţi din locurile ce ocupau de cît după o luptă de mai multe oare susţinută contra unui regiment de rezervă şi a două batalióne, unul de vînători şi altul de infanterie.

Lupte de feliul acesta au trebuit să susţină oştirea austriacă pănă acum mai multe.

Guvernul din Viena se pregăteşce chiar la alte lupte şi mai serióse, de vreme ce o telegramă din capitala Austriei anunţă că în Dalmaţia şi Croaţia 30,000 de ómeni stau gata spre a susţine la trebuinţă pe cele doue corpuri cari au intrat deja în Bosnia şi Herţegovina.

La Viena se atribue resistenţa populaţiei musulmane şi creştine ortodoxe din aceste doue provinţii la atitudinea echivocă a Porţei otomane, la trimiterea emisarilor din Constantinopole şi la intrige panslaviste şi muntenegrine.

„Corespondenţa politică“ spune că Pórta otomană, fiind întrebată din Seraievo, de Mazhar-paşa, asupra purtărei ce trebue să ţină în faţa Austriacilor, ar fi respuns: „Dacă Pórta s'au absţinut pănă acum de a trimite instrucţii acésta vine de a olo că se află în negoţieri cu Austro-Ungaria şi că n'au obţinut pănă acum rezultate satisfăcătóre. Austria insistă pentru o ocupare completă şi reclamă direţia administraţiei, în vreme ce Pórta voesce să păstreze administraţia în propriile sale mîni şi să mărginească ocupaţia numai la districtele de la fruntarie. Valiul este prin urmare însărcinat să dee asigurări populaţiei în acéstă privinţă. De îndată ce se va stabili înţelegerea, se vor expedui instrucţii.“ Indată ce respunsul acesta au fost adus la cunoştinţa comisiunei numite de musulmanii din Serajevo, mai mulţi au cerut iarbă de puşcă.

„Corespondenţa politică“ adaoge că şeik-ul-islam au trimis emisari cari să predice musulmanilor bosniaci resistenţa; ea afirmă că la Cetinia s'au adoptat proiectul unei alianţe între Muntenegrini şi musulmani contra Austriei, şi că Mostarul e plin de agenţi de ai principelui Nicolai.

De altă parte negoţierile dintre Poarta şi cabinetul din Viena au intrat intr'o pe-

riodă fórte incordată. Aşa, corespondentul vienez al ziarului „Le Temps“ telegrafiéză că dacă nu se va subscrie imediat o convenţie militară de Caratheodory şi comtele Andrassy, diplomatul otoman se va intórce inapoi la Constantinopole. Pórta declină ori-ce responsabilitate pentru rezistenţa ce intimpină Austriacii in Bosnia şi insistă ca curtea din Viena să fixeze un termin ocupărei. Se ştie că tractatul de Berlin nu determină durata in această privinţă.

Un ziar ministerial din Viena, „Fremdenblatt“ declară că au devenit cu totul necesar ca Pórta-otomană să fie constrinsă să declare categoric cari-i sînt intenţiile. „Datoria sa, zice acéstă fóe, dacă voesce să mănţină relaţii amicale cu Austro-Ungaria, ar fi de a face să înţeleagă populaţia şi funcţionarii bosniaci că numai un acord perfect cu trupele nóstre este in interesul imperiului otoman. Dacă Pórta otomană nu se simte in stare de a face asemine declaraţie, se va şti cel puţin ceea ce este de făcut; dar ea trebue să se rostéscă.“

Pe lîngă chestiunea aceasta a ocupărei Bosniei şi Herţegovinei, care se vede cu cîtă greutate şi varsare de sînge se efectuează, dacă vom adăogi şi chestiunea gréca care ca o bubă cóptă stă gata să spargă, apoi chestiunea evacuărei Varnei şi a Batumului, care pănă astăzi e incă in suspenziune ca şi retragerea Ruşilor din imprejurimile Constantinopolei; in urmă dacă ne vom mai aminti şi insurecţiunea din munţii Rodope, care nu e incă potolită, ne vom incredinţa că punerea in lucrare a tractatului de Berlin intimpină serióse dificultăţi, că pácea de şi ratificată este incă departe de a fi statornicită in Orient, şi că dintr'un moment intr'altul pot să isbucnéscă cele mai grave complicaţii.

Guvernul nostru, credem, ar trebui să nu scape din vedere toate imprejurările aceste şi a nu se grăbi de a lua o rezoluţiune mai inainte de a cumpeni bine situaţia.

Convocarea cât mai neintărziat a corpurilor noastre legiuitoare ni se pare in tot cazul necesară.

O depeşă din Viena a „Agenţei Maclean“ comunicată unui ziar din Londra, anunţă că in zioa de 7 August, principele Bismarck ar fi fost la Kissingen victima unei incercări de asasinat. Principele ar fi fost lovit.

Din norocire, insă, această ştire pare a nu fi adevarată, căci de la comiterea atentatului pănă astăzi sînt şese zile, şi nici „Agenţa Havas“ nici-unul din celelalte ziare streine n'au venit să o confirme.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Italia. — Ziarul „Capitale“ din Roma publică următoarea scrisoare a generalului Garibaldi:

„*Caprera 29 Iulie.* Manifestările pentru „Italia irredenta“ emanează din sentimentul naţional; ele sînt îndreptate contra Austriei şi în favoarea unei fracţiuni insemnate din fraţii noştri aserviţi. Cu atîta mai bine dacă ele dovedesc că, indată ce va veni momentul, ţara noastră se va deştepta ca un singur om spre a şterge ultragiurile vechi de mai multe veacuri. Când tot Italianul de şeptespre-zece până la cinci-zeci de ani va putea pune un glonte intr'o ţintă la o departare de cinci sute de paşi, chestiunea va fi deslegată, şi noi aşteptăm acest rezultat măreţ de la guvern, ajutat de naţiunea intreagă.

„Ministerul Cairoli lucrează cu demnitate in această afacere; aceia cari ar voi să-l impingă la măsuri aspre contra manifestanţilor îl sfătuesc rău. Dar nici aceia n'au dreptate cari arată pe lupul austriac gata de a ne sfăşia pentru că am indrăsnit a afirma că ne dor dinţii când audim eternul refren: Nu sîntem gata, sîntem ruinaţi in finanţe etc.

„Guvernul actual nu trebue să declare resboiu Austriei; considerând vîntul de pace minciunoasă care suflă acum asupra Europei, vorbele lui resboinice ar fi desaprobate. Dar fiind că ar fi fără folos de a pune temeiu pe congresuri şi pe arbitragiuri internaţionale pentru valorificarea dreptului italian, cînd puterile despotice, sînt deasupra, e bine de a face pe italieni să înţeleagă cît de fericită va fi generaţia chiamată a resbuna toate injuriile şi toate nenorocirile care ne vin din partea vulturului cu două căpete (*grifagna*), şi atunci cum zice Menotti, o gramadă intreagă—popor, armată, guvern,—va indeplini misiunea sfintă.—*Garibaldi.*“

— Cetim in „Osservatore romano“:

„Aflăm intr'un mod pozitiv că au sosit la ministerul afacerilor externe din Roma o depeşă de la principele de Bismarck, prin care marele cancelar german desaprobează sus şi tare agitările provocate in Italia in scopul de a cuceri Trentinul şi Istria. Această depeşă au făcut o mare impresiune la palatul Consultei şi la ministeriul de interne, căruia au fost comunicată.“

„*Gazeta Germaniei de Nord*, organul marelui cancelar, au publicat nu de mult un articol foarte energic asupra acestui subiect, articol care se prembla acum prin tótă presa europeană.

„Avem informaţiile aceste din isvóre atît de autorizate in cît nu admit nici rectificări nici desminţiri.“

— Cercurile catolice din Roma asigură că inţelegerea efectuată intre d. de Bismarck şi Monsiniarul Masella conţine condiţiile următoare: 1) restatornicirea convenţiei pure şi simple ast-feliu cum exista inaintea rumperei relaţiilor; 2) amnestie pentru toate delictele comise contra legilor eclesiastice in Prusia; 3) aducerea inapoi in scaunele şi parohiile lor a episcopilor şi preoţilor alungaţi de la 1872 incoace; 4) numirea la biserici şi la celelalte sarcine eclesiastice, după regulele practicate inaintea rumperei relaţiilor; 5) ori-ce chestiune privitoare la interpretarea legilor promulgate e rezervată.

Vaticanul are să examineze propunerile aceste şi să dee imediat un respuns.

DIN ŢARĂ.

Asupra exploziunei ierbăriei de la Frătesci, intîmplată în ziua de 26 Iulie şi care au produs nenorociri şi pagube mări, ziarele din capitală dau amănuntele următóre:

Un număr óre care de soldaţi ruşi se ocupau ca să incarce în vagóne nisce lăzi cu dinamită care se aflau între materialul de resboiu grămădit la Frătesci. Ei, ne ştiind póte ce material era în acele lăzi, sau necunoscénd puterea explozibilă a dinamitei, le trîntea fără nici o grijă. Una dintre ele făcu exploziune, care se comunică la ghiulele ce se aflau în apropiere şi la alt material de resboiu, 50 ómeni rămaseră morţi pe loc, pe lângă acestea mai sînt şi 36 răniţi, între care 5 fórte greu; 13 vagóne au fost aprópe distruse. Magazia de provizioni şi fânul ce se afla acolo au luat foc. Nici-un român nu s'au vătamat.

„Românul“ află că tótă armata teritorială, dorobanţi şi călăraşi, se va desconcentra pe ziua de 5 August, şi că cu acéstă ocazie nu va ave loc în Bucuresci nici-o paradă şi nici-o defilare.

DIN LOCALITATE.

Avem întristarea de a anunţa că d. Z. Columb, profesor şi director al liceului Statului din Iaşi, se află fórte greu bolnav.

D. Columb e unul d'intre cei mai vechi membri ai învăţământului public din Moldova. Ostenelele grelei şi îndelungatei sale cariere de profesor i-au struncinat de cât-va timp fórte tare sanatatea.

Guvernul ar trebui să desarcineze din bună-vreme pe profesorii veterani, şi să nu le céră servicii până când ajung la cei din urmă ani ai vieţei lor.

Eclipsul lunar de a-sară s'au vĕdut fórte bine în oraşul nostru.

VARIETATI

(*O căsătorie extra-ordinară*). Cetim în ziarul „Minerva“ din Montreal:

D. George Dessard, în etate de 98 ani şi 6 luni s'au căsătorit zilele trecute cu domnişóra Thiriice Legault, numită Deslauriers în vrîstă de 50 ani. Noul insurăţel, francez de origină, a servit trei ani sub Napoleon I şi au făcut cu dînsul campania de Egipet. El emigră în Canada la vrîsta de 22 ani şi se înrolă ca voluntar în 1812; actualmente el primeşte o pensiune de la guvern. El se bucură însă de plenitudinea facultăţilor sale şi pretinde că are sa mai trăească 20 ani. După cele ce el spune, bunicul seu a fost medicul regelui de Franţa şi au murit la etatea de 184 ani dar tatăl seu n'au fost ajuns de cît până la vrîsta de 122 ani.

(*Teatrul tragic din Pompei*). Ziarile din Neapoli asigură că astăzi, după un interval de 18 secole, teatrul tragic din Pompei are se revază în zidurile sale inegrite de lava Vezuvului o trupă de actori. Un impresario destul de cunoscut au adresat, în adevăr publicului napolitan acest curios anunţ: „Opt-spre-zece secule s'au strscurat din ziua când teatrul din Pompei au fost inmormêntat sub cenuşa; am făcut proectul de a redeschide uşile sale şi cu autorizarea guvernului se va juca mai întâiu „Fiica Regimentului“. Solicitez de la public aceeaşi indulgenţă cu care au fost îmbrăţoşat predecesorul meu Marcus Quintus Martius.

Protocólele Congresului de Berlin.

Protocolul No. 6.

Şedinţa din 25 Iuliu 1878.

Şedinţa este deschisă la orele 2 şi jumătate.

Preşedintele anunţă că protocolul No. 5 nu va fi citit de cât în viitórea şedinţă, şi după ce a menţionat lista petiţiunilor No. 5, indică la ordinea zilei cele două amendamente amânate ieri şi a cărora redacţiune, conform dorinţei congresului, a fost preparată de cătră D. prim-plenipotenţiar al Franciei.

D. Waddington ţice că după o înţelegere între dênsul şi colegii ai Rusiei şi ai Engliterei, presintă o lucrare care speră că va fi agreată de Inalta Adunare. Exelenţa Sa dă citire mai întêiu de al doilea amendament. Acest text trebue să urmeze, în propunerea lordului Salisbury, pasagiul ast-fel conceput: „Guvernul general va avea dreptul de a chema trupele otomane la cas când securitatea interióră sau esterioară va fi ameninţată.“ D. prim-plenipotenţiar al Franciei propune de a adăoga la acest aliniat paragraful următor:

„In acéstă eventualitate Sublima Pórtă va trebui să facă cunoscută decisinnea sa şi necesităţile ce o justifică, representanţilor puterilor la Constantinopole.“

Congresul primesce acest pasagiu cu unanimitate.

D. Waddington dă în urmă citire primului amendament ce propune a substitui în locul pasagiului moţiunei lordului Salisbury în coprinderea următóre:

„Ordinea interióră se va menţine de miliţie, ai căria oficiări se numesc de Sultan, şi acesta va ţine sémă de religiunea populaţiun i.“

Cele două d'întêiu paragrafe sunt adoptate de congres în textul următor:

„Ordinea interióră este menţinută de o gendarmerie indigenă asistată de o miliţie locală.

„Pentru compunerea acestor două corpuri, ai cărora oficiări se numesc de Sultan, se va ţine sémă, după localităţi, de religiunea locuitorilor“

D. Waddington citesce al treilea paragraf următor:

„M. S. Sultanul să légă a nu întrecbinţa în garnisónele fruntariilor de cât trupe regulate. Trupele destinate acestui serviciu nu vor putea la nici un cas fi cautonate la locuitori. Când vor trece prin prov, ncie ele nu vor putea sta acolo cu şederea.“

D. prim-plenipotenţiar al Franciei adaogă că acest pasagiu, care nu se aplică de cât la starea de pace, are în vedere trei puncte:

1. Sultanul să nu întrebuinţeze başibuzuci;

2. Soldaţii şă nu pótă fi cantonaţi pe la locuitorî, ci să fie aşedaţi în casarme sau în hanuri, sau în tabere sub corturi;

3. Trupele să nu pótă petrece în interiorul provinciei când se duc la frontarie pentru serviciul de garnisonă.

Asupra acestor puncte plenipotenţiarii englesi şi ruşi sunt înţeleşi, subsistă însă o divergenţă adică: Comitele Şuvalow, că aceste arangiamente primite de dânsul în principiu să fie supuse supravegherei unei comisiuni europene, éră plenipotenţiariî englesi nu primesc acéstă combinare pe care şi plenipotenţiarii francesi o găsesc că constitue o ingerenţă prea considerabilă în suveranitatea Sultanului. D. Waddington este deci de părere ca congresul să voteze aliniatul al treilea, asupra căruia înţelegerea este desăvêrşită în principiu; şi comitele Şuvalow ar putea în urmă să desvolte articolul său adiţional.

Principele de Bismarck împărtăşesce cu totul părerea D-lui Waddington asupra cantonamentelor de trupe pe la locuitori.

Comitele Şuvalow primesce aliniatele ce se citiră sub seserva de a adăoga o dispositiune adiţională relativă la comisiunea europénă. Consimţind a lăsa Sultanului facultatea de a ocupa locurile întărite de la fruntarie şi după litoral, guvernul imperial rus voia să reserve intervenţiunea comisiunei europene asupra punctelor strategice şi asupra cifrei trupelor otomane întrebuinţate la pasa fruntarielor. Rusia a renunciat de atunci la controlul punctelor strategice şi cifrei forţelor turcesci, déră să teme că dispositiunile indicate în documentele supuse acum congresului să nu fie puse în esecuţiune fără concursul a unor agenţi speciali ai Europei. Cu lóte acestea, nevoind a prelungi fără scop o discuţiune décă plenipotenţiarii Britaniei nu voesc de loc a accepta comisiunea europénă, Escelenţia Sa cere a lua al treilea aliniat ad-referendum şi va rĕspunde la o şedinţă apropiată.

Lordul Beaconsfield constată mulţămitorul resultat obţinut prin conciliauta redacţiune a plenipotenţiarilor francesi.

Preşedintele, dupe ce a cules votul unanim al congresului în favórea propunerei în genere a D-lui Waddington, crede că trebuesce, în numele Inaltei Adunări, să mulţăméscă pe D-nii plenipotenţiari francesi pentru serviciul ce au dat pentru causa păcei, înlesnind uă înţelegere prin textul presentat de dênşii. Alteţa Sa adaugă că protocolul remâne deschis pentru a primi în urmă, décă este trebuinţă, votul Rusiei asupra aliniatului al treilea.

Preşedintele propune de a trece la discuţiunea moţiunei comitelui Andrassy înserată în protocolul a ultimei şedinţe şi relativă la substituţiunea comisarilor ruşi prin comisari europeni.

Lordul Salisbury insistă în favórea acestei propuneri, căreia conclusiuni ar dori să fie puse în esecuţiune cât se va putea mai curând: D-sa a primit din partea ambasadorului englez la Constantinopoli uă telegramă care dă detaliuri cele mai ingrijitóre asupra purtărei guvernorului militar din Bulgaria, a căruia nĕsuri par a fi luate în scopul de a angaja viitorul financiar şi politic al ţĕrei. Escelenţia Sa adaugă că nu voesce nici într'un mod să arunce responsabilitatea acestei stări de lucruri asupra guvernului rus, dară rógă pe congres de a pune un termen ceva mai curênd la acéstă situaţiune, şi mai cu sémă de-a nu lăsa angajat viitorul provinciei.

Preşedintele este de părere că comunicaţiunea făcută acum de lordul Salisbury ar trebui esprimată într'o propunere formulată printr'un scris, şi urmând o înţelegere de idei între Principele de Bismarck şi al doilea plenipotenţiar al Marei-Britanii, lordul Beaconsfield sprijinind pe de altă parte opiniunea colegului seu asupra temerilor situaţiuunii actuale în Rumelia orientală, se înţelege că lordul Salisbury va remite la secretariat o propunere înscrisă pentru a recomanda prompta adopţiune a moţiunii comitelui Andrassy.

Comitele Şuvaloff voiesce a respunde la îngrijirile manifestate de către guvernul englez. Rusia doresce viu: 1) de a încheia pacea; 2) de a vedea sfîrşită opera reorganisaţiunii; 3) de a face să înceteze ocupaţiunea militară. Dar, pentru a dobândi aceste resultate, nu trebuie să se complice situaţiunea ş'a trece limitele indicate prin interesul Europei. Este util, fără dubiu, de-a numi comisiuni, dar numirea a mai multor ar fi vătămătóre. In Rumelia orientală, Rusia n'are a face o operă isolată; Europa a substituit'o şi póte a lucra acolo cum îi pare oportun; dar în Bulgaria o comisiune europénă nu pare a fi indispensabilă, şi ar pute fi mai bine înlocuită prin controlul consulilor din Bulgaria, şi la cas prin acel al representanţilor europeni la Constantinopoie; caest control pare suficiente Rusiei, şi, dacă guvernul imperial pare a-şi reserva în Bulgaria o parte de acţiune mai directă de cât cele-l-alte puteri, comitele Suvaloff observă că Rusia a luat ş'o parte mai directă la creaţiunea acestui nou principat autonom.

Preşedintele constată că în cugetul comitelui Şuvaloff comisiunea ar fi în realitate conferinţa reprezentanţilor marilor puteri la Constantinopole, şi că consulii ar fi agenţii acestei conferinţe.

Comitele Şuvaloff adaugă că representanţii la Constantinopole ar fi mai mult o curte de apel între consulii puterilor şi comisarii ruşi.

Comitele Andrassy concedă d-lor plenipotenţiari ai Rusi i că principiul comisiunilor nu este aplicabil pretutindinea dar comitele Şuvaloff merge mai departe şi se refuză de a înlocui, în casurile prevĕdute de art. 7, comisarii ruşi, prin comisiuni europene. Escelenţa Sa mănţine în contra, în aceste casuri, necesitatea intervenţiunii europene. Făcênd alusiune la faptele indicate prin telegrama care a fost citată de lordul Salisbury, comitele Andrassy crede că acéstă intervenţiune este chiar in interesul Rusiei. Escelenţa Sa arată dificultăţile tecnice care pot resulta din combinaţiunea presintată de comitele Şuvaloff; rolul consulilor ar fi neîndemânatic, şi, în ce privesce controlul ambasadorilor, caracterul şi competinţa lor ar trebui să fie definite în presinţa acţiunii comisarilor ruşi. Intr'o convorbire particulară, d. plenipotenţiar al Rusiei propusese o altă procedare, adică adjuncţiunea a doui comisari europeni pe lângă comisarii ruşi şi turci.

Lordul Salisbury nu înţelege cum Rusia, care arată că doresce să facă pe Bulgaria tot atât de independentă precum erau odinióră cele-l-alte principate autonome şi tributare, insistă pentru mănţinerea unui comisar rus. Escelenţa Sa insistă dar în adesiunea ce a dat propunerii comitelui Andrassy.

Comitele Şuvaloff respunde că nu înţelege să depărteze intervenţiunea Europei, dar să-i dea o altă formă. Eară la obieţiunea lordului Salisbury care se miră că Rusia caută să mănţină în Bulgaria influenţa unui comisar rus, Escelenţa Sa observă că Rusia insistă în favórea comisarului seu tocmai ca se respundă la dorinţa congresului de a vedea terminându-se răpede organisarea acestui principat şi evacuaţia lui. Dacă voiesce ca lucrurile să mérgă iute, nu trebuie să lege mânele Rusiei. Rumelia orientală dacă cum-va nu s'ar constitui în guvern, Congresul a prevĕdut acéstă eventualitate; ear pentru Bulgaria nu este tot aşa: acolo trebue să se lucreze răpede. Resumându-se, Escelenţa Sa declară că ceia ce doresce să obţie în Bulgaria este o unitate de acţiune, supt controlul Europei, şi ceia ce voiesce să evite sunt instituţiunile colegiale în care ar nasce dificultăţi. Cel mai bun miziloc la ochii sĕi ar fi deci mănţinerea comisarului rus lucrând supt controlul superior al ambasadorilor europeni din Constantinopole, carii ar avea de agenţi şi de represintanţi pe consuli.

Comitele Andrassy reînoind obiecţiunile sale asupra modului acestui control şi asupra dificultăţilor acestei intervenţiuni de ambasadori şi de consuli, comitele Şuvaloff cere să presinte în înscris în şedinţa viitóre desvoltarea ideii sale.

Preşedintele ţice, că Congresul va ascepta un amendament al Rusiei supt forma de contra-proiect la propunerea Austro-Ungariei.

Lordul Salisbury dă citire moţiunii ce indicase puţin mai înainte spre a sprijini propunerea comitelui Andrassy şi care crede că póte fi adăogată la art. 7. Testul este cel următor:

„Guvernul militar actual al principatului şi al provinciei în materie administrativă şi financiară va fi înlocuit fără amânare în principat prin guvernul provizoriu al comisiunei sus menţionată, şi în provincie prin guvernul Sultanului.“

Preşedintele crede că acest amendament, cu care congresul se va putea ocupa în viitórea şedinţă, are o ducă fórte considerabilă în ce atinge dreptul ocupaţiunei militare garantată pentru 9 luni. Ce e mai mult, Alteţa Sa. reamintind părerea ce a mai esprim t o-dată nu găsesce de cuviinţă să se discute în congres cestiunile secundare. Astfel consideră că este şi cestiunea de care se vorbesce acum, şi crede că, vorbind de Adunare, de notabili, de comisiunea rusă şi de comisiunea europeană, congresul trece peste limitele otărîte de discuţiune; în acéstă deliberare de detalie nu vede un interes european. Alteţa Sa ţice că nici are o multă confidenţă în resultatul discuţiunilor în care se vor arunca notabilii. Făcênd alusiune la starea sănătăţei sale, care nu-i ar permite să asiste multe şedinţe, principele de Bismarck adaugă că părerea sa ar fi să se lase de o-parte cestiunea Bulgariei, îndată ce înţelegerea va fi completă asupra principiilor celor mari, şi îndată apoi să se ocupe de cele-lte puncte mai importante ale tratatului de la San-Stefano, precum sunt schimbările teritoriale şi afacerile de navigaţiune. El arată că are de gând să propue la viitórea şedinţă ca cestiile subalterne să se trateze numai pe scurt şi să nu se discute îndelung de cât obiectele de o adevĕrată importanţă europeană.

Preşepintele spune însă că nu înţelege să prejudice în nimic simţimêntul colegilor sĕi şi că opiniunea ce esprimă îi este cu totul personală.

Comitele Corti nu vede că ar fi dificil să se stabilese un acord între opiniunile plenipotenţiarilor Rusiei şi ai Austro-Ungariei. Escelenţa Sa observă că, în realitate, comisiunea de consuli cerută de comitele Şuvaloff, respunde la dorinţa comitelui Andrassy şi formézĕ o adevĕrată comisiu-

ne europeană fiind-că fie-care putere numind consulul ei numesce tot într'o vreme şi pe comisarul ei.

Cât pentru apelul ce s'ar face la conferinţa ambasadorilor la Constantinopoli, Escelenţa Sa a putut judeca prin esperienţă că înţelegerea într'o asemenea Adunare este destul de greu a se stabili, şi că acéstă combinare nu ar avea nici o eficacitate. El crede că s'ar putea mărgini la o comisiune consulară, şi amintind bunul resultat al intervenţiunei plenipotenţiarului Franciei în cestiunea atât de importantă a garnisónelor otomane, suggeră ideia de a încredinţa şi de astă-dată plenipotenţiarului uneia din puteri neutre îngrijirea de a găsi elementele unei înţelegeri între comitele Andrassy şi colegul seu al Rusiei.

Preşedintele aprobă acest proiect cu care se unesce de-o potrivă Inalta Adunare şi comitele Corti, după cererea congresului, consimte a esamina împreună cu represintanţii celor trei puteri mai special interesate, modificaţiunile de făcut la testul tratatului de la San-Stefano în sensul propoşiţiunei comitelui Andrassy.

Congresul apoi trece la propunerea presentată de Austro-Ungaria de Francia şi de Italia în privinţa menţinerei integrală în Bulgaria şi Rumelia orientală a tratatelor de comerciu, de navigaţiune, şi a reglementelor de transit încheiate cu Pórta. Testul acestui proiect s'a înserat în protocolul 5.

Lordul Salisbury, cere a se sterge cuvêntul de *Rumelia orientalé*, care i se pare de prisos.

Principele de Bismarg, privesce ca de drept al gintelor, ca Bulgaria se rémâie supt autoritatea tratatelor la care era supusă supt guvernul Porţei.

Comitele Andrassy, doresce asemenea sé dispară cuvêntul *Rumelia orientalé*, ca sé nu se facă vreuă confusiune şi ca se fie bine înţeles, că acésta provincie nu va putea avea autonomia provincială, precum a avut'o România.

D. Waddington, observă că nu se scie încă ce regim politic se va stabili în Rumelia-Orientală, şi se teme ca nu cumva uă Adunare locală sé se créză în dept de a modifica tratatele încheiate cu vre-una din puteri. Ca sé evite asemenea neînţelegeri, Escelenţa sa preferă, ca cuvêntul de Rumelia-Orientala, sé fie menţinut, şi insistă mai cu sémă asupra primejdiei intervenţiunei adunărilor locale în materie de drept de transit.

Uă discuţiune se redică asupra acestui subject, la care ieu parte lordul Salisbury, d. Waddington, baronul de Haymerle şi Caratheodory paşa.

Primul plenipotenţiar al Turciei, afirmând în fine că nici un drept de transit, nu póte fi stabilit, pe teritoriul Imperiului fără autorisaţiunea specială a Suveranului. d. Waddington, luând act de acésta declaraţiune, consimte la stergerea cuvêntului *Rumelia Orientală*, din textul propoşiţiunei.

Cele patru d'intêi aliniate sunt priimite. Asupra celui de al 5-lea, comitele Şuvaloff, oprindu-se la cuvintele capitulaţiuni şi obiceiuri, cere supresiunea cuvêntului obiceiuri, ca prea vag şi putând da loc la abusuri.

Lordul Salisbury, şi comitele Andressy, consimt la acésta stergere.

D. Desprez, dice, că este de notorietate că, capitulaţiunile sunt neindestulătóre, rudimentare şi n'au de cât principii generale de juridicţiune şi de protecţiune consulară. Obiceiurile sunt complimentele necesare al drepturilor stipulate în tratate. D. Desprez, citéză câte-va esemple şi privesce ca util sé se manţină cuvêntul obiceiuri.

Comitele Şuvaloff, respunde că, aice este vorba numai de Bulgaria şi aduce aminte că România n'a ţinut nici uă sémă de obiceiuri de când 'şi-au desvoltat instituţiunile ei judiciare.

Lordul Beaconsfield, nu crede că este necesar sé se esplice în acest moment asupra capitulaţiunilor care sunt încă object de diverse negociaţiuni: dé-că sunt inutile, nu trebuesc păstrate; la cas contrariu, va trebui negreşit sé li se dea uă forţă adiţională. Impresiunea însă, a Escelenţei Sélle este că capitulaţiunile au se dispară. Escelenţa sa crede dară preferabil, să se suprime tot aliniatul din urmă.

Caratheodory-paşa, adaogă că, afară din câteva punte asupra cărora Congresul ar putea aduce modificaţiuni, starea de lucruri esistentă în cele-lalte părţi ale Imperiului, în ce se atinge de legi, tratate şi convenţiuni, se va aplica şi în Rumelia orientală.

După aceste declaraţiuni, Congresul conservă aliniatul din urmă al propoşiţiunei celor trêi puteri, adaugând frasa următóre: „pe cât nu vor fi modificate prin consimţimêntul părţilor interesate".

Ordinea ţilei trece apoi la cele doué propuneri francese înserate la protocolul 5 şi relative la libertatea cultelor.

Asupra cele d'intêiu, d. Desprez, cere supstituirea cuvintelor *locuitorii principatului Bulgariei* în loc de *supuşii Bulgari*; acésta modificare este admisă şi propunerea primită în unanimitate. Asupra propoşiţiei a doua, relativă mai cu sémă la *episcopii* şi *preoţii catolici*, comitele Şuvaloff, propune să se supstitue cuvintele *clerii şi călugării străini*.

Lordul Salisbury, ar dori ca aceiaşi legislaţiune să fiă stabilită în acéstă privinţă pentru Rumelia şi pentru cele-l-alte provincii ale Turciei.

Caratheodory-Paşa declară că în adevêr o proposiţiune privitóre la liberul esercitiu al cultului în provincia Rumeliei orientale, se pare cu totul superflu fiind-că acéstă provincie are să fie supusă autorităţilor Sultanului şi prin urmare supuse principiilor şi legilor comune tuturor părţilor Imperiului care stabilesc toleranţa pentru tóte cultele de o potrivă.

D. Waddington luând act de aceste cuvinte, anunţă intenţiunea de a introduce câte-va schimbări la redacţia propoşiţiunei sale şi cere amânarea discuţiunei pentru mâne.

Baronul Haymerle dă cetire următoarei propuneri:

„Plenipotenţiarii Austro-Ungariei propun să substitue la partea din urmă a aliniatului al doilea de la Art. 9 dispoşiţiunile următóre: Principatul Bulgariei ia asupra sa tóte angajamentele şi obligaţiunile ce Sublima Pórtă a contractat atât către Austro-Ungaria cât şi către compania pentru esploatarea drumurilor de fer ale Turciei de Europa, în privinţa complectărei, racordărei şi esploatărei liniilor ferate aşedate pe teritoriul seu.

„Convenţiunile necesare pentru regularea acestei cestiuni se vor încheia între Austro-Ungaria, Pórtă, Serbia şi principatul Bulgariei îndată după încheerea păcei.

„Se înţelege că drepturile şi obligaţiunile Sublimei Porţi pentru drumurile de fer din Rumelia orientală remân intacte."

Preşedintele amână discuţiunea acestui proiect pentru şedinţa viitóre. Alteţa Sa adaogă că este încă la ordinea ţilei propunerea otomană înserată în protocolul al 5-lea şi relativă la partea proporţională ce va trebui să ia asupra ei Bulgaria din datoria otomană.

Lordul Beaconsfield recomandă acéstă propunere la tótă solicitudinea congresului; mai multe objecţiuni fiind anunţate de comitele Şuvalow, discuţiunea este amânată pe mâine

Şedinţa se ridică la órele 5.

„Monitorul".

(Urméză semnăturele).

Jardin Passini.

Le soussigné a l'honneur d'informer l'honorable public, qu'il vient d'ouvrir le jardin surnommé:

JARDIN PASSINI.

Les soirées musicales auront lieu tous les Mardis, Jeudis et Dimanches, données par une

Société Philharmonique
ROUMAINE

Entrée 1 franc, 50 c. avec droit d'une consommation pour 50 c.

Jules Passini.

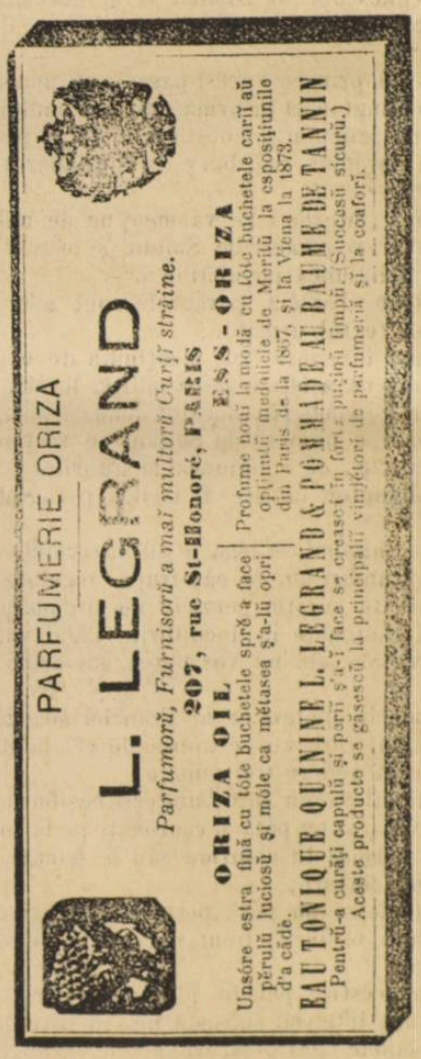

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 167 bis. Vineri 4 August, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasĭ, 3 August 1878.

Consideratiuni asupra Dobrogei.

Vrênd-nevrênd, ne-am făcut stăpâni pre Dobrogea. Astfeliu au vrut Europa, n'avem de cât a vroi şi noi tot astfeliu. Orice iritaţiune, ori-ce reservă în primirea faptului îndeplinit, ar fi o mare greşală politică, căci, dacă nu ne-ar aduce complicaţiuni funeste, ne-ar pune, cel puţin, într'o posiţiune delicată faţă cu Rusia, făcêndu-i o ameninţare permanentă, care ne ar lipsi de concursul ce ea ar puté a ne da în numerósele interese cari ne pot privi in viitoriu. Şi apoi, ori-ce reservă n'ar fi decît de utilitate imaginară, revendicarea putêndu-se face, în virtutea faptelor, şi fără prealabile reserve.

Astfeliu fiind faptele, nu credem alta nimic oportun decît de a privi Dobrogea ca proprietatea nóstră şi a ne cugeta la cele ce avem de facut, spre a trage din această proprietate tóte folósele legitime şi, mai cu seamă, a căuta să facem mulţumiţi pre locuitorii de numerósе naţionalităţi, cari impoporézā această ţară şi a-i infrăţi cu noi.

Aceste fiind, în privirea Dobrogei, adeveratele cestiuni aduse de evenimente, credem de prima necesitate, posedarea unor cunoştinţi cît se póte mai întinse şi mai esacte despre tot ce priveşte noua provinţie a României; şi mai mult, spre a provoca lumina asupra acestei materii. decât în scop de a presenta un tabel detaliat şi cifre în totdéuna riguróse, am credut de urgenţă de a da relaţiunile ce urméza.

Partea Dobrogei cedată României, presupunind că comisiunea Europeană de delimitare, va trage o linie dréptă ca fruntarie de la Silistra la Mangalia, are impreună cu Delta Dunarei o întindere de 13,700 kilometri patraţi aprópe, sau 250 mile geografice patrate.

Dintre aceste, 3,820 kilometri patraţi sau aprópe 70 mile geografice patrate constau in locuri acoperite de mlaştini cu puţine locuri cultivabile şi anume, 2030 între braţele Dunarei, 680 între lacul Raselm sau Ramsin şi Dunarea, 411 intre Macin, Galaţi şi Isacce şi cu balţi din care 364 acoperite de laguna Ramsin, 336 de lagunele Golovistea, Smĕóica şi Sinóia.

Să menţionăm, în trécăt că Bassarabia luată de Rusia are o întindere de 7,750 kil. patraţi sau 143 mile patrate, din care 720 acoperiţi cu balţi şi 730 cu mlaştini, adică peste tot 1,450 kilometri patraţi sau 27 mile geogr. patrate. Ceea ce arată că am căştigat o întindere de loc locuibil de 74 mile patrate sau 570,000 falci.

Dobrogea se póte impărţi geografic in doue parţi: una situată la nord de valul lui Traian sau de calea ferată de la Cernavoda la Kuştinge, care formézā o peninsulă încunjurată de marea şi de Dunarea, şi alta la sudul acestui val, între riul Taban, Dunărea şi Marea.

Partea Dobrogei locuită, cu intindere de 190 mile patrate, presintă o regiune muntósă şi una delurósă ce corespund esact cu divisiunile precedente: cea muntósă este partea nordica, cea delurósă este cea sudică.

Intre diversele catene ce cutrieră regiunea muntósă, se inseamnă mai întaiu, acea de la nord ce urmézā ţermul Dunărei de la Macin pănă la Mahmudia, prezentând în muntele Tapşan o altitudine de 300 şi în vîrful Isaccei 390 metri. Din acéstă catenă purcede, dintre Macin şi Isacce, culmea centrală care se îndréptă spre sud-ost trecênd prin mijlocul peninsulei şi se termină la Kiustinge. Ea dă ramuri şi cătră Dunarea şi cătră Marea Neagră şi prezentézā cătră fluviu vîrfurile Alabajor de 105 şi vîrful Neamţului (Deutsche Tepe) de 127 metri; ear din spre marea, inalţimi ce ajung asemine a trece peste 200 metri; astfeliu acele de la Kiustinge prezintă 80 metri, acele de lîngă Kucister 177, de la Satiskioi 200 şi vîrful Babei lăngă Babadagh 209 metri inalţime.

Inalţimile ce cutrieră regiunea delurósă formează ramificaţiuni prea complicate spre a fi caracterisate într'un mod general, ele ajung pănă la altitudinea de 160 metri, astfeliu este inalţimea dealului Sapata de la sud-ost de Rasova, şi dealul Hameslik-Bairi ce presintă 166 metri.

Riurile ce cutrieră Dobrogea, de şi de mică importanţă, sînt însă vii şi răpezi; cele mai însemnate din ele sunt Tasăul, ce se varsă în laguna de asemine numire, Telica, Taica şi Slava, cari, străbatênd lacul de la Babadagh, se varsă în laguna Ramsin; adaogim încă Românul, Boasicul şi Tabanul ce se varsă în Dunarea.

Dintre lacuri, afară de lagunele menţionate mai sus, se însémnă încă Gârlica, Olteana, Mirlanul şi Cocărleana; dintre lagune, Kanarakioi, Tusla şi sinul Mangaliei.

Natura solului Bulgariei este variată dar fórte fertilă, suprafaţa ţerei fiind mai tótă acoperită de formaţiunea diluviană numită *Loess*, afară de costişele prea repezi desgolite, unde ies la iveală stîncile petróse fundamentale; şi afară de locurile de jos plane espuse la inundaţiunile Dunarei, cari sînt acoperite de mîlul depus de fluviu dar cari cu timpul sau prin artă, pot a se transforma în tĕrimuri fertile.

Regiunea muntósă, mai întrégă, este constituită fundamental din scisturi cristaline, tărim ce este zacătórea principală a mineralelor metalifere; cătră Dunarea însă, atît spre nord cât şi spre vest, se află terîmuri sedimentare de vîrsta secundară care încep cu triasul şi se termină cu terimul cridos mijlociu. Terîmurile terţiare lipsesc cu totul din peninsulă. Partea situată la sudul istmului este constituită mai ales din terim cretaceu superior şi în partea dinspre marea şi dinspre Dunarea din terim eocen. Terimul cretaceu de aice este format din gresuri, din calcaruri, luturi mărnóse, calcar mărnos, luturi şi conglomerate; cel eocen, din calcar numulitic, gres şi marne. Tóte aceste roci tertiare zac aprópe orizontal. Roci eruptive nu esistă în Dobrogea.

Din punctul de vedere al productivitaţei, Dobrogea, după marturisirea lui Canabich, este escepţional de mănósă, chiar şi in privirea Bulgariei, care este considerată ca granarul Constantinopolului.

Pădurile acopĕr partea nord-vestică a peninsulei şi a ea vestică a regiunei dulerósă. In partea dinteiu ele ocupă o intindere de 1000 kilometri patraţi aprópe, şi în a doua, pre partea ce revine României, 1280, preste tot 2280 kilometri patraţi, sau 42 mile patrate, adecă o şesime din întinderea totală a ţerei.

Numărul locuitorilor Dobrogei nu se póte precisa, nu numai din cauza lipsei documentelor, dar încă şi din cauză că nu cunóscem bine care va fi limita sa meridională. Scim însă, că naţionalităţile ce o locuesc sunt multiple, că dintre ele, Tatarii sînt acei mai numeroşi, că apoi vin Românii, apoi Bulgarii mahometani şi în fine Cerkezii şi Bulgarii crestini. Afară de aceste naţionalităţi se află încă mulţi Greci, Evrei şi Armeni.

Acesti locuitori ocupă 19 tîrguri sau orase, cu Sulina 20, şi aprópe 270 sate. Dintre tîrguri, Tulcea are peste 20,000 locuitori; Isaccea, Macinul, Medgidia, Babadagul şi Rassova între 10.000 şi 18,000; Kiustenge, Cernavoda, Hirsova şi Sulina de la 3 pănă la 4 mii, şi celealalte anume, Mangalia, Mahmudia, Topala, Kusgun, Dojenii, Sarkioi, Kara-Irman, Grecii şi Cerna, mai puţin de 1000.

Ţermul marin, cuprinzind şi acel al Deltei, are o lungime de 200 kilometri şi presintă trei porturi mai importante, Kiustinge, Sulina şi Mangalia. Portul Sulina aflătoriu pre braţul Dunărei cu acalaş nume, este bine, cunoscut, şi de aceea nu ne vom ocupa de cât de celelalte doue.

Portul Mangaliei constă într'o lagună lungă de 6 kilometri ce nu este încă bine despărţită de marea. Lărgimea sa la întrarea în marea este de 500 metri şi lărgi-

mea maximum de 700. Bastimentele de óre-care mărime nu pot intra în ea, căci atît acéstă lagună cît şi marea din apropiere este puţin adîncă. Ori-ce încercări s'ar face spre a sapa aice un port ar fi nisce lucrări zadarnice, căci condiţiunile fisice ale mărei în megieşie sînt ast-feliu, în cît partea adîncită de puterea maşinelor s'ar astupa cu repegiune; în adevĕr aici domină vîntul de la est care împinge valurile mărei încarcate cu sedimente în interiorul lagunei. Cu acéstă ocasiune menţionăm că şi cele-l-alte părţi ale litoralului. unde se află sinuri sau lagune, presentéză aceleaşi inconveniente, aşa sînt laguna Sinoia cu intrarea ei numită Portiţa Ustiei, laguna Ramzin, Kanara-Kioi, Tuzla şi sinul de la capul Midia.

Singura localitate ce ni se pare a presenta un viitoriu pentru comerţiul nostru maritim este sinul de la Kiustinge.

Acest sin presintă mai pretutindene o adîncime de 10 metri, ceea ce permite celor mai mari bastimente de a intra în el, înse nu este îndestul de înaintat în uscat şi este prea deschis cătră marea; aşa în cît, valurile din largul acesteia intră în el cu tótă puterea lor, espunênd bastimentele staţionare şi impedecând pre acele călĕtóre de a căta într'insul un loc de refugiu în timpul furtunelor.

Este adevĕrat că, spre a se apara navele aflătóre în port, s'a construit o stavilă ce merge spre apus purcegênd de la capul ce se află la resăritul oraşului, însă acéstă stavilă imbrăţoşiază numai un spaţiu îngust ce nu póte conţinea mai mult de 4 sau 5 nave. Insă acest sin de la Kiustinge s'ar putea transforma într'un port important, dacă s'ar construi o stavilă care purcegênd din acelaş punct din care purcede şi cea actuală s'ar îndrepta spre sud. Acéstă stavilă va trebui să aibă doi kilometri lungime şi o lărgime de 40 metri la bază şi de 25 la suprafaţă, ea n'ar costă înse mai mult de 10 milióne lei, şi ar da portului o întindere de 5 kilometri patraţi, întindere ce ar permite staţionarea mai multor sute de corăbii.

Construirea unei asemene stavile n'ar presenta dificultăţi căci materialul se află în apropiare, şi marea precum am dis, nu este mai adîncă de 10 metri. Ce este mai mult, sacrificiul de 10 milióne ar fi neînsemnat pre lîngă imensele avantage materiale şi chiar politice ce ar decurge pentru noi din construirea acestui port, căci, nu numai că ar fi un loc de abordagiu pentru tóte navele ce plutesc pre Marea-Négră, dar încă ar deveni pentru comerţul nostru adevĕrata deschidere a tracheei sale respirătóre permiţêndu'i a se esercita pre marea şi în timpul iernei.

Pre lîngă acésta, esistenţa unui asemene mare port ar ave cea mai mare influenţă asupra infrăţirei ce avem datoria de a urmări cu locuitorii Dobrogei, căci ni-ar pune în cea mai frequentă şi cea mai strînsă relaţiune cu ei.

Drumul de fer d'între Kiustinge şi Cerna-voda va fi marea arteră a comerţului şi a civilisaţiunei române preste Dunărea, înse pentru acésta este necesitate, absolută necesitate, de a se lega cu el căile nóstre ferate şi prin urmare construirea unui pod preste Dunărea. Acésta este o cestiune grea, înse dacă vroim a asigura viitoriul, dacă vroim a trăi, o asemene glădire va trebui a fi făcută. Noi însă nu credem, că costul unei asemine punţi ar presenta dificultăţi atît de mari şi cheltueli disproporţionate cu mijlócele nóstre. In faţa Cernavodei, Dunărea nu presintă de cît lăţimea de 380 metri şi 15 arcuri de peatră ar fi suficiente pentru lungimea podului. Marea insulă a Dunărei mărginită dinspre România de Braţul numit Borcea, de şi mlăştinósă în mare parte, presintă însă locuri uscate şi acoperite de păduri; prin acéstă insulă se póte aşterne uşor un terasament de trei metri înălţime care n'ar fi nici-o-dată întrecut de nivelul apelor de revarsare, când acest terasament ar începe la satul Cegani unde Borcea are lăţimea de 130 metri, şi ar urma apoi prin pădure pre la sudul lacului Cobolcic, şi apoi pre la resăritul lacului Periatul spre a ajunge la pichetul cu No. 197 din faţa Cernavodei.

Ca conclusiune a faptelor ce venim de a enumera, putem zice, că Dobrogea este o ţéră fórte avută şi cu resurse imense şi putem adăogi fără témă de a exagera acéstă vorbă mare că ea completéză România actuală

Dacă vom fi ómeni cum se cade, şi ne vom ocupa de dînsa serios, ea ne va fi de o utilitate necalculabilă. Ceea ce avem însă de dorit, lucru de care ducem grijă, este sistema morală pre care sunt clădite partidele ce vin unele după ultele la cîrma ţerei. In Dobrogia trebuesc funcţionari de-o moralitate esemplară şi de-o capacitate probată. Abaterile lor ar fi nişte crime naţionale; însă partidele nóstre au obiceiul de a face din incapacităţi geniuri, şi din criminali martiri şi eroi, ear din acei cu moralitate şi u capacitate monstri şi nulităţi. Intru acésta constă frica nóstră cea cumplită.

G. Cobolcescu.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Germania. — „Times“ publică următórea depeşă din Berlin:

„Deficitul bugetului prusian pentru anul 1877 se rîdică la 20 de milióne marci. Asemine şi deficitul tezaurului german se cifrézĕ cu o sumă aprópe egală.

„Statele Turingiei au declarat la conferenţa de Heidelberg că se află în neputinţă de a continua să plătéscă pentru cheltuelele militare ale imperiului, contribuţii atît de rîdicate precum sînt acele ce plătesc acum“.

— Se anunţă, că principele de Bismarck are să mérgă în curînd la Gastein, unde are să facă o cură de trei septămîni. In urmă se va întórce la Berlin spre a asista la deschiderea Parlamentului.

Francia. Comitetele republicane pentru alegerile senatoriale ş'au publicat manifestele lor adresate alegătorilor cari vor fi chiemaţi încurînd de a înlocui prima serie eşită la sorţi a membrilor Senatului. Vorbele ambilor manifeste sînt pe cît de ferme pe atît şi de precise şi iscusite. Deputaţii din stînga şi senatorii cari le-au sub-scris, insistă numai asupra însemnătăţei acestei reinoiri parţiale a Senatului. Ei invită, prin urmare, pe alegători ca să se pórte aşa în cît unirea, căreia partidul republican au datorit marile victorii de la 20 Fevruare şi 14 octomvre, să-i dee în acéstă nouă cercare aceeaşi forţă şi aceeaşi sjguranţă.

Rusia. — După o depeşă din Odesa, comunicată ziarului „Golos“, nihiliştii din acel oraş s'au încercat să facă óre-cari turburări cu ocaziunea judecărei şi a osîndirei în ziua de 25 Iulie a cinci sectari de aceştia şi a trei femei, pentru că au resistat poliţiei, este acum cît-va timp, cu mîna armată. In timpul audienţei s'au produs grave dizordini. După darea sentenţei, s'au tras focuri de mulţimea adunată în stradă d'inaintea tribunalului. O companie de soldaţi primind ordinea de a împrăştia mulţimea, s'au tras asupră-i cu revolverul. Patru soldaţi au fost răniţi. Două persóne din gramadă adunată au fost ucise.

Italia. Leon XIII au dat de succesor reposatului Franchi pe cardinalul Nina. Acest nou secretar de stat al papei de şi nu e în numărul tinerilor cardinali, căci e născut în 1812, însă n'au devenit membru al sacrului colegiu de cît în anul trecut Cardinalul Nina se bucură de o mare autoritate în acest colegiu, şi este considerat ca anul dintre cardinalii împăcluitori.

Intr'adevĕr noul secretar de statdau adresat o circulară nunţiilor, în care declară că va urma linia de purtare a predecesorului seu. El le recomandă prudenţa spre a nu crea încurcături nefolositóre şi spre a arata puterilor că St.-Scaun se va sili de a mănţine cu dînsele legăturele unei amiciţii sincere şi de a garanta totodată şi mîntuirea sufletelor şi forţa statelor.

Aceste dispoziţii impăciuitóre au un mare interes în împrejurările de faţă, cînd curtea pontificală urmăresce cu d. de Bismarck negoţieri de la cari atîrnă continuarea luptei religióse în Germania sau statornicirea, de nu chiar a păcei, cel puţiu a unui *modus vivendi* tolerabil între Vatican şi Berlin.

— Se scrie din Roma, cu data de 4 August, „Gazetei Germaniei de Nord:“

„In împrejurările de faţă, măsura luată de guvern de a trimite a casă, pentru un timp nehotărît, o clasă întreagă din armată, are o însemnătate politică incontestabilă. Acéstă măsură e o protestare a ministeriului contra politicei de acţiune ce s'ar voi a i se impune. Ministerul respunde la agitare micşurând ostirea cu o cincime şi probézĕ astfeliu că nu are dorinţa de a umbla după aventuri, că voesce mai curînd să uşureze sarcina impozitelor, să facă reforme interióre.

„Acéstă măsură au fost adusă la cunoştinţa guvernelor printr'o notă circulară adresată tuturor reprezentanţilor din streinătate; ea va contribui spre a risipi nourii cari întunecaseră, în timpurile din urmă, relaţiile Italiei cu streinătatea, şi mai cu samă cu o putere vecină şi amică.“

— „Standard“ publică o depeşă din Roma, care vesteşce că para şi sacrul-colegiu primesc propunerile d-lui de Bismarck, dar că primirea formală se va amîna până la numirea succesorului cardinalului Franchi.

Turcia. Cetim în „Memorial diplomatique“:

„Guvernul otoman au adresat de curînd guvernorilor generali şi sub-guvernorilor imperiului o circulară în privinţa administraţiei justiţiei. El invită pe funcţionarii civili şi pe măgistraţi ca să iee pre tóte măsurile proprii de a asigura cursu l regulat al justiţiei.

„Funcţionarii civili nu trebue nici într'un chip să se amestece în afacerile judeciare. Ei sînt ţinuţi să execute fără pierdere de timp sentenţile date de tribunale. Procesele civile şi criminale nu trebue de acum înainte să mai fie trăgănate, şi funcţionarii puterei executive şi cei poliţieneşci sînt ţinuţi să pună mîna şi să încredinţeze răpede în mînele justiţiei pe toţi aceia care sînt vinovaţi de delicte sau de crime comise în timpul periodei anormale care au rezultat din ultimul resboiu.

„Circulara se termină făcênd colectiv respunzetori pe funcţionarii fie-cărei localităţi în cari nu vor executa întocmai instrucţiile cuprinse în circulară.“

— Din Constantinopole se telegrafiază „Coresp. politice“ din Viena că Pórta s'au informat despre intrigele unui comitet panbulgar constituit în Filipopole. Acest Comitet îşi întinde a ţiunea la tótă Rumelia şi ţintesce la întrunirea Bulgariei orientale cu Bulgaria independentă. Pórta are de gînd să facă din acéstă agitare obiectul reclamărilor diplomatice, şi cu atîta mai mult cu cît guvernorul general rus, principele Dondukof-Korsakof, observă în prezenţa acestei agitări, o neutralitate binevoitóre.

— O telegramă a ziarului „Daily News“ zice că populaţia armată a Butumului se pregăteşce la ocuparea acestui oraş de cătră Ruşi. Şefii s'au întrunit în consiliu şi s'au pronunţat pentru luptă. Pe ţermurile Cioruculuí, care formează noua frunţarie rusă, 20,000 de munteni sînt gata. Armata turcéscă până la primirea unor ordine difinitive observă neutralitatea.

Acéstă ştire e confirmată şi printr'o telegramă din Trapezunt, în care se zice că seminţiile cari ocupă strîmtorile ce duc de la Leadjog la Artvin sînt hotărite, în ceea ce privesce Batumul, să se opue la deciziunile congresului, şi că un număr de 15,000 de ómeni se află adunaţi în aceste strimtor

— După informările primite de „Coresp. politică“ din Constantinopole, de cîte-va zile ar domni în cercurile guvernamentale ale Porţei dispoziţiuni mai împăciuitóre în privinţa unei înţelegeri cu guvernul austriac pentru ocuparea Bosniei. Se regretă viu că organele turcesci din Bosnia au fost invitate puţin cam tîrziu de a invita populaţia ca să nu se opună la întrarea Austriacilor. Cu tóte acestea în capitala Turciei nu era încă vorbă despre vre-o schimbare în chipul de a vedè al Porţei, în ceea ce privesce principiul, pentru încheierea unei puneri la cale cu Austria.

—Aceeaşi „Corespondenţă politică“ au primit din Constantinopole, că dată de 7 august, următórea telegramă:

„Negoţierile relative la evacuare au fost conduse zilele aceste cu multă activitate. Se zice că s'au ajuns la o înţelegere provizorie. Ruşii ar avea să încépă până în opt zile evacuarea generală prevăzută în tractatul de Berlin. Până atunci va trebui ca Butumul şi Varna să fie încredinţate Ruşilor, Ruşii însă nu vor deşarta împrejurimile Constantinopolei de cît între 31 august şi 5 Septemvre. In urma ocupărei Şumlei de Ruşi, cinci mii de locuitori musulmani din acéstă cetate se pregătesc să emigreze. Ivindu-se neînţelegeri în sînul comisiunei mixte ruso-turcesci pentru pacificarea insurecţiei din munţii Rodope, Ruşii negoţiéză singuri cu insurgenţii.“

DIN ŢARĂ.

„Curierul finanţiar“ anunţă că, după cererea creditorilor, între cari figuréză în prima linie d. Rosenthal, Tribunalul comercial de Ilfov au declarat în ziua 29 Iulie în stare de faliment compania de aprovizionări Greger-Horovits-Cahana.

„Vócea Covurluiului“ spune că în sara de 27 a lunei trecute au sosit în Galaţi cu vaporul de la Brăila batalionul de dorobanţi gălăţeni cari lipsesc de la locuinţele lor de un an jumatate. Peste tot locul în trecerea lor bravii osteni au fost primiţi de populaţie cu c profundă simpatie.

DIN LOCALITATE.

Marţi sara au sosit în Iaşi cu trenul de nópte d. colonel Călinescu, inspectorul general al gardei civice din România. La gară d. inspector au fost primit de corpul ofiţerilor Legiunei a XIII-a şi de un detaşament al gardiştilor Iaşeni cu muzica în frunte.

D. inspector, după ce au stat în oraşul nostru Marţi şi Miercuri şi au primit vizitele corpului ofiţerilor de gardă şi din armata de linie din localitate, au plecat astăzi joi la Roman. De aici, se ţice, se va întórce înapoi în Iaşi, şi Duminecă, dupre cum se spune, va face inspecţiunea legiunei iaşene.

Cu acea ocazie, d. inspector nu va lipsi, credem, de a se informa dacă cetăţenii gardişti din Iaşi nu sînt prea împovoraţi cu multele servicii militare ce li s'au impus, şi dacă domnii ofiţeri au dobindit până acum cunoştinţele militare necesare unor comandanţi.

Trenul ce trebuia să soséscă marţi sara (2 August) la 9 óre 30 minunt, s'au întîrziat cu doue óre din cauza unei întrerumperi de comunicaţie întîmplate în Austria în urma rumperei unui nour, ceea ce au pricinuit tot o-dată o mare inundaţie.

In contra regulamentului de serviciu al companiei, care recomandă tuturor impiegaţilor liniiler ferate o purtare modestă şi îndatoritóre cătră public, un funcţionar de la gara de Iaşi, care e substitut de şe de staţie şi provizor, ni se pare d. Zabulak, ş'au permis, sînt acum cîte-va zile, a înfrunta cu cuvintele cele mai ordinare pe un domn vizitator şi a-i pune chiar mîna în piept, numai pentru că acest domn luase din restaurant un scaun spre a-l oferi unei dame ce se afla pe pieron.

Ne place a spera că d. director al garei de Iaşi va binevoi a cerceta cazul, şi dacă il va afla adevarat, va da cuvenita pedépsă împiegatului care s'au abătut de la îndatorirea sa.

In nóptea de luni spre marţi, pe la doue óre după miezul nopţei, un sergent de oraş, care se afla de strajă pe strada Moţoc, au fost străpuns în picior, de cătră nişte tineri israeliţi, chiar cu tesaca ce ei smulseseră de la acest sergent.

Incidentul ar fi urmat în chipul următor:

Numitul sergent vêdênd că o birjă stă fără stăpîn dinaintea unei case de pe acea stradă, după ce au strigat de mai multe ori fără rezultat pe birjar, s'au suit în capră şi au voit să ducă trăsura la poliţie. Tocmai în acel moment însă s'au aratat birjarul, au început a face vuet şi a chiama pe tinerii ce se aflau în zisa casă. Acestia au eşit afară, au năvălit asupra sergentului, au pus mîna pe tesacă şi i-au împlântat'o în picior.

Intervenind alţi agenţi poliţienesci, tinerii istraeliţi, prinşi în flagrant delict, au fost înşfacaţi şi tradaţi pe mîna justiţei. Sergentul greu rînit au fost imediat transportat la spitalul St. Spiridon.

Rugăm pe onorab. Prezident al comitetului permanent să binevoéscă a ne lămuri ce necesitate publică au determinat proiectarea unui nou drum comunal în cotuna Osoiu?

Acest nou drum ar trebui să custe pe comuna Tomeşci, şi póte şi pe judeţ mai multe mii de lei noui, avênd de a trece prin grădini şi ţarine de a le ómenilor, de cari vor trebui să fie expropriaţi, şi peste o rîpă mare, unde e nevoe de un pod, care va ţiné la 1500 lei.

După cum am aflat inginerul judeţului au şi păşit la faţa locului spre a face studiile necesare.

Auḑim plîngeri în contra comisariatului roman din Iaşi pe lîngă ostirile imperiale ruse.

Lumea, póte cea rea de gură, au scos vorba că lucrările n'ar prea merge cu pas grabnic, că cel mai greu lucru pentru solicitatori ar fi dificultatea de a aborda pe d. comisar, că ei ar fi înăduşiţi de numărul şi de lungimea anticamerelor ce li s'ar impune, mai ales pe acest timp de călduri.

Noi nu dăm crezare unor asemine sgomote reutăcióse, dar ce să facem, avem şi noi solicitatori, cari nu ne lasă a dormi cît ne place şi a ne face toaleta în tot huzurul.

Profesorul Buchwaldy

renumitul artist al Curţei imperiale din India reseriteană şi al celei regale din Siam, experimentător decorat cu medalia de aur Pussamalle, trecênd din St. Peterburg la Bucuresci, va da în Teatrul cel mare din Iaşi, numai una singură din strălucitele sale reprezentaţiuni.

Biletele se pot găsi de pe acum în magazinul D. Maugusch.

Afişele vor publica detailul.

VARIETATI

(*Hadji-Loja*). Acest celebru agitator din Seraievo este un derviş fanatic, se zice că el e omul cel mai mare al Bosniei şi umblă fórte curios îmbracat. Iarna şi vara merge cu picórcle góle, şi în timpul ramazanului stă jumătate gol. Are obiceiŭ de a cere elemozină, productul careia îl consacră în parte la hrana cinilor cari se află prin prejurul moscheilor. In transporturile sale sacre, el au măcelărit pe mai mulţi creştini, fără să fi fost ore-o-dată suparat saŭ chiamat de a da samă pentru nelegiuirile sale.

Polemică muzicală *).

Domnule Redactor,

Dl. Caudella, care persistă de a deveni şef de muzică militară cu ori-ce preţ, în respunsul seu la articulul publicat de mine în stimabilul d-vóstre ziar No. 156, se miră de ce se ocupă de d-sa persóne de cari d-sa nu se ocupă de loc.

Acéstă mirare a d-lui Caudella ne face şi pre noi a ne mira la rîndul nostru. D-sa se vede că uită că într'o ţară, în care opiniunea se exprimă în tótă libertatea, şi în care tótă lumea . . . . . lucréză, prin acésta, pentru propăşirea publică, se pot afla individualităţi cari să aibă curajul ce dă conştiinţa şi convicţiunea de a spune adevĕrul în tótă nuditatea sa, spre a scapa o ramură de cultură de a fi împiedecată în propăşirea ei pentru mult timp, precum s'au şi întîmplat cu ştiinţele şi cu muzica cari până acum la noi sunt în pruncie, din cauza că au fost confiate în mare parte în mîni ignorante şi necompetente. D. Caudella au uitat încă, că într'o aseminea ţară vine numai de cît un moment în care trebue să se facă lumină şi că într'un aseminea moment un individ, chiar trecut cu vederea de înalta d-sale atenţiune, póte avè curajul de a-i spune verde că, cu talentul şi cunoştinţele d-sale de muzică, numai de şef de muzică militară nu póte fi apt.

De aceea d. Caudella ar face fórte cuminte să nu se mire şi nici să se supere că, primind postul de capelmaistru al unei muzi e militare, ómenii competenţi îi fac onórea a se ocupa de d-sa; şi, mie unul îmi este permis de a mĕ crede competent, de vreme ce însuşi D. Caudella, în respunsul seu, are buna voinţa de a-mi recunósce aceea ce d-sa numesce talent de compoziţie, lucru ce presupune şi cunoştinţi muzicale, căci fără aseminea cunoştinţi talentul de compoziţie nu s'ar fi putut manifesta, şi nu l'ar fi putut recunóşte'n mine nici d. Caudella.

Aceea ce mai este încă în drept de a ne face şi noĕ mirare la rîndul nostru, sunt vre-o cîte-va raţiuni naive prin cari d. Caudella caută óre cum a se disculpa de pasul ce-au făcut primind acel post. Una din aceste raţiuni naive este aceea prin care d-sa dice că este capelmaistru onorific, şi că cedându-l d-lui Benotti, acest post nu i-ar aduce nici un venit; ca şi când onoroficitatea postului ar scuza impiedecarea ce s'ar face în propăşirea unui corp muzical. Tot de acéstă calitate este şi ciudata scuză a d-sale că açéstă funcţiune îl scuteşcede serviciu de gardist! Scrupul de specie nouă prin care d. Caudella s'ar părè că are pretenţiunea, ca din cauză că d-sa are oróre de serviciui de gardist, garda civică şi publicul Iaşan trebue să-şi aibă urechile desnaturate prin o muzică imposibilă.

Dacă prin cele ce precedează, d. Caudella, în respunsul seu, este pasibil cel puţin, de naivitate, cată însă în cele-l-alte alegaţiuni ale sale, a fi cam reutăcios, şi cătră mine şi cătră d. Benotti, şi ceea ce este şi mai grav d-sa se face culpabil de a vroi să inducă în eróre pe publicul necunoscĕtor de muzică.

Să ne fie permis a demonstra acésta. D. Caudella în respunsul seu dice: că nu crede că d-l Scheletti şi d-l Benotti, cu *multele lor* cunoştinţi muzicale şi *imensa lor practică*, ar fi în stare a da concerte spre a propaga gustul muzicei cu o muzică care au început a învaţa abia de *doue-trei-luni*.

Nu de două-trei luni învaţă muzica gardei nóstre civice subt direcţiunea d-lui Caudella, ci *de opt* luni, şi nu din începĕtori, nici de ómeni cu totul lipsiţi de cunoştinţi muzicale este ea formată, precum d. Caudella lasă a se înţelege; din contra ea chiar de la înfiinţarea ei, este compusă din ómeni cari au câte 10 şi câte 12 ani de serviţiu practic, şi care fără capelmaistru şi subt-capelmaistru cântau pe la părăţi mai multe piese cari de şi nu sunt după regulele instrumentaţiunei muzicale pentru a produce adevaratul efect harmonic, au dovedit totuşi că elementul muzical este fórte solid înrădăcinat în ei, şi că cu un aseminea personal un om de specialitate ar fi putut forma una din cele mai bune muzici militare.

Se póte încă demonstra concluziunea nóstră şi prin următórele fapte pe cari d. Caudella voeşte a le ignora, şi care arată într'un mod flagrant raţiunile puternice ce am avut de a-l consilia să părăsască un post pentru care cunoştinţele d-sale sunt departe de a fi suficiente.

Eată aceste fapte:

Este cunoscut că d. Benotti au format în şapte luni, în Bacău, muzica pompierilor din acel oraş, cu 26 ómeni, dintre cari 5 numai erau muzicanţi vechi, aseminea acelor ce conduce d. Caudella de opt luni de ţile, ear ceia-l-alţi nişte simple muritori scoşi din rîndurile pompierilor. Ceea ce este şi mai mult, d. Benotti au mai format încă după un interval de un an şi câte-va luni un orchestru de 22 ómeni, cu al căruia concurs s'au putut representa în Bacău operete în românește şi operete franceze la trecerea d-lui Theodor Aslan şi a d-nei Keller cu trupele lor prin acel oraş.

D. Caudella ignoréză de aseminea, de şi unui muzicant de profesiune şi cu pasiunea artei nu este iertat aseminea lucruri, că chiar subscrisul Scheletti, care au avut nenorocirea de a displăcè d-sale, chiar în Iaşi unde locueşte şi d. Caudella, au organisat pentru Teatrul Naţional un mic orchestru compus: de un sergent de uliţă ca prim-basist, de un bărbier delitante, prim-celist, de doi violonişti cari fac parte din muzica d-lui Caudella, de un tînăr negociant şi de alţi de aseminea, care mică orchestră după un timp de cîteva luni a esecutat un repertoriu al maistrilor celebri, precum Medelshon, Barth, Gounod, Weber, Şubert şi alţi mulţi. Aceste fapte, cunoscute de tótă lumea şi numai de dl. Caudella neştiute, sînt credem concluante, şi ne arată în destul cauza secretă pentru care muzica civică compusă precum am aratat din persóne cari sînt de o forţă însemnată pe instrumentele lor, este încă de opt luni de ţile numai în zemislire.

Pe lîngă aceste, d. Caudella în respunsul seu aseminea dascalilor de limba grécă de altă dată la care niminea n'a putut învaţa grecesce şi aseminea acelora pe cari progresele timpului îi înspăimîntă, crede că sumeţîndu-se ar putè susţinè d'înaintea lumei un prestigiu ce nu i-l vor acorda nici-odată ómenii competenţi.

Ca şi acei ómeni pre cari progresul îi înspămîntă, ca şi acei dascali greci de ilustra memorie, d-sa pozéză în respunsul seu de mare muzicant, şi se îndură a mĕ titlui pe mine de simplu amator. D'inaintea acestei atitudini a d-sale, noi ne mărginim a aştepta, după cum ne invită, până ce muzica gardei va putè propaga gustul muzical în Iaşi, şi ne mulţumim de a-i spune că ori-care ar fi opiniunea d-sale despre persóna nóstră, noi persistăm totuşi de a crede prin convicţiunea nóstră, şi terminând îl consiliăm încă o-dată de a părăsi o sarcină pentru care nu este competent şi de a nu mai persista pe o cale care, ori cât ar lungi-o d-sa, nu se póte termina la urma urmei de cît prin frustrarea gardei civice de o muzică, în deplinul desavantagiu şi al d-sale.

G. Scheletti.

*). Acestă scrisóre ni s'au trimis de d. G. Scheletti de mai multe ţile, însă lipsa de spaţiu ne-au împiedecat până acum de a-o publica.

Nota Redacţ.

Insertiune.

Iaşi, 1 August 1878.

Domnule Redactor,

Subsemnatul Costachi Chirila de profesiune neguţitor de coloniale, avênd şi Licenţa de bĕuturi spirtuóse Nr. 623, vă rógă se daţi ospitalitate in colónele jurnalului ce redactaţi următórelor:

Un d. I. Popescu, actual pedestru din funcţiunea de întendent al Primăriei, într'o scrisóre deschisă adresată D-lui Gh. Pruncu, Prefect Poliţiei Iaşi şi publicată în fóea D-v. Nr. 165, luându-şi epitetul de *„noi Iaşanii“* credêndu-se demn a reprezenta crema societăţilor, intre altele se repórtă şi la respunsul meu din 19 Iulie.

Deşi sunt fórte sigur că onorab. Public, nu mai prin o singură privire la posiţiunea D-lui Popescu, desaprobă cele semnate de el, înţelegênd ce alungă; cu toate aceste observând că cei cari s'au ocupat cu respunsul meu in combaterile lor nefiind deprinşi sau mai bine zis ne avênd probe cu cari să nimicească aserţiunile mele (aice e meritul unui scriitor) recurg ca *copii* (in jocurile lor) la pore le, ca şi cum persóna şi porecla mea de Cotu seau Prăjină ar fi in joc.

Am găsit echitabil ca, punênd înaintea onorab. cetitori cele zise pe comptul meu, cari se incheie in următórele:

„Cât priveşte ţisul respuns al d-lui C. Chirila „(Cotu), caraşi nu cred ca vă autorizĕ se vă *cre-„deţi* satisfacuţi, fără a respunde, căci noi Iaşa-„nii din fericire ne cunoştem prea bine unii pre „alţii şi prin co secvenţe ştim şi pre onorabilul „d-nul C. Cotu care în present se înţelege pentru „intima convîngere, se face şi craşmar. (D-vóstră „firește sunteţi scuzat de necunoştinţa persónelor.) „Vĕ previn inse ca numai atunci să fiţi liniştiţi in „conştiinţă când d-nul Cotu va proba că în toată „viaţa sa au făcut macar un singur act displăcut „Poliţiei, fie macar sub regimul căzut.“

Să respund:

Cât priveşte zisa scrisóre deschisă a d-lui I. Popescu (fără porecla) nu credu că mă autorizĕ se fiu satisfăcut fără a respunde că noi Iaşanii şi mai cu seama cei de la Primarie şi Comisia a III-a din nefericire ne cunoştem prea bine unii pre alţii şi prin consecvenţe ştim şi pe prea onorabilul d. *fără poreclă* care în present, se înţelege pentru ca să steargă nişte fapte care i-au atras darea afară din serviciul ce'l ocupa, se face şi admonitor Prefecţil r. (Onorab. Public firește e scuzat de necunoştinţa faptului).

Mai la vale previne inse pe D-l Prefect ca să nu fie liniştit in constiinţă, de vreme ce nu probez că în toată viaţa mea şi sub tóte regimurile ne alungând ciolanele, nu sunt macar, un insubordonant Regulamenţilor, un contravenitor, etc. etc. etc.

Fiind-că presentul respuns este ultimul in această afacere, nu finesc până a arata d-lui *fără poreclă* că ce caută nu se mănâncă.

Primiţi, D-le Redactor, consideraţiunile mele.

C. Chirilă.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 168. Dumnica 6 August, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administraţiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

ZAHARIA KOLUMB

Profesor şi director al Liceului Statului din Iaşi, nu mai este în mijlocul nostru!

Ieri sara, pe la 10 oare, după o scurtă suferinţă, dar foarte lungă şi laborioasă carieră, Z. Kolumb, acest apostol al luminilor şi al românismului şi-au dat ultima-i respirare in braţele numeroaseĭ şi nemîngăetei sale familii.

Zaharia Kolumb este unul dintre cei mai vechi profesori ai celei dintăi scoale secundare din Moldova.

El au prezidat la intemeiarea invăţămîntului secundar din această parte a Romăniei, au lucrat cu cea mai mare ardóre la respînderea culturei naţionale şi au fost tot dé-una apărătoriul şi susţiitorul cel mai neobosit al scoalelor din Romănia liberă şi independentă.

Nu numaĭ aproape toată tinerimea Moldovei, dar mulţi chiar dintre barbaţii mai in vrîstă din această parte a Romăniei, au invaţat carte la acest regretat şi stimat profesor, datorindu-i baza cea mai solidă a cunoştinţilor lor.

Vechea Academie din Iaşi au pierdut deci in Zaharia Kolumb una din coloanele sale cele mai solide; invăţămîntul public, unul din membrii sei cei mai activi; ţara întrégă, un cetăţan luminat, fórte devotat binelui public; numerósa-i familie, pe iubitul ei părinte, pe protectorul ei neadormit!

Fie ca iubirea lui Zaharia Kolumb către scólă şi ştiinţă, şi devotamentu-i nemărginit pentru îndeplinirea datoriilor publice, să servéscă de exemplu copiilor şi colegilor sei, ca şi tuturor generaţiilor.

Voi tineri iaşeni, profesori şi cetăţeni cari aţi învaţat la Zaharia Kolumb, veniţi cu toţii mîne Duminică, la 2 óre postmeridiane, la biserica St. Haralambie din Sărărie, ca să asistaţi la ceremonia funebră a bătrînului vostru profesor, să vĕ plătiţi în chipul cel mai demn, cu lacrimele celui mai sincer regret, recunoscinţa ce datoriţi barbatului care în curs de treizeci de ani au îndeplinit greua sarcină de luminător şi mentor al mai multor rînduri de generaţii!

Iasi, 5 August 1878.

Oştirile austro-ungare continuă de a înainta în Bosnia şi Herţegovina, nu însă fără a întimpina o resistenţă fórte energică din partea insurgenţilor.

Ultimele telegrame vestesc, că douĕ din cele patru diviziuni ce au întrat în aceste provinţii, anume a 6-a şi a 7-a, au isbutit în ziua de 11 August a face joncţiunea lor la Travnic.

Acéstă joncţiune însă nu s'a putut îndeplini de cît cu mari greutăţi şi după o serie de lupte ce au trebuit să susţină amîndoue diviziunile citate, şi mai cu samă diviziunea a 6-a (Tegettof) accea care înaintézĕ, prin valea Bosnei, şi cu care merge însuşi comandantul suprem generalul Filipovici, şi care au avut de a învinge nu numaĭ pe insurgenţi, ci şi obstacole naturale fórte mari, tărîmul de operaţie fiind fórte accidentat.

Luptele din urmă ce au purtat diviziunea a 6-a sînt acelea de la Zepcea din 7 august, şi de la Zaiţa din 8 august. In amîndouĕ locurile mareşalul austriac au avut de a combate în curgere de mai multe óre un numĕr fórte mare de insurgenţi.

Diviziunea a 7-a de sub comanda ducelui de Vurtemberg, care au întrat în Bosnia pe la nord-vest, au înaintat în valea Lasnei fără să întimpine impotrivire din partea insurgenţilor mahomedani de cît la Vakar-Vakuf, în ţiua de 6 August, şi a doua ţi la Iaiţa, doue politióre bosniace locuite de 2000—2500 suflete. In lupta din urmă, ducele Vurtemberg au avut de a combate un numĕr de 15,000 de insurgenţi, pe cari nu i-au învins de cît numaĭ după o luptă crîncenă de nouĕ óre.

Diviziunea a 20 (Szaparii), care au pătruns în Bosnia pe la nord-ost, operézĕ paralel cu diviziunea a 6-a şi executézĕ un mers de aripă, între rîul Bosna şi frunteria serbă, avênd de obiectiv Seraievo, ca şi cele-l-alte douĕ d'intăi.

Cătră acest punct convergézĕ venind despre mézĕ-zi şi diviziunea a 18-a, de sub comanda generalului Ivanovici, care se ştie că au ocupat Mostarul, în Herţegovina, de unde, după o depeşă din Viena, ar fi plecat cătră nord în scopul de a se uni în Seraievo cu cei doi generali cari au făcut joncţiunea în Travnic. Ştirea acésta însă, despre mersul spre nord al generalului Ivanovici cu diviziunea sa, ni se pare prematură, căci el de abia ocupase, la 11 August, cu o brigadă, oraşul Stolaţ, care se află la sudul Mostarului.

Prin cuprinderea Travniculai au căţut în mînile Austro-maghiarilor unul din cele trei centruri de căpitenie ale rescólei din Bosnia şi Herţegovina.

Travnicul, astă-ţi în mare parte ruinat, are la 12,000 locuitori şi pănă la 1850 au fost rezidenţa guvernatorului Bosniei. Şeful insurgenţilor din acest oraş era un bei musulman, numit Hadji-Kulinovie.

Cu înăduşirea insurecţiei din Travnic, Austro-maghiarii au îndeplinit un pas însemnat; însă ei au încă mult de făcut pănă să ajungă complet stăpîni pe ambele provinţii.

Inainte de tóte vor trebui să pună mîna pe cele douĕ centruri de insurecţie pe Livno, în Herţegovina, şe pe Seraievo în Bosnia.

Livno se află la nord-vestul Mostarului, lîngă fruntaria dalmată. Aici s'au retras Aziz Stupe cu insurgenţii sei herţegovineni, în urma ocupărei Mostarului de cătră diviziunea generalului Ivanovici.

Seraievo, capitala Bosniei şi a Herţegovinei, principalul centru insurecţional, şi acum obiectivul armatei austriace, este un oraş însemnat cu 45,000 locuitori, d'intre cari 36,000 musulmani, şi considerat de Bosniaci ca politia cea mai frumósă din Turcia europeană după Constantinopole. Seraievo este adevĕratul centru al nobilimei musulmane din Bosnia. Se ştie că acolo s'au instalat un „guvern naţional“, al căruia şef e dervişul Hadji-Lodja, promotorul insurecţiei din capitala Bosniei. Acest guvern insurecţional au chemat la arme, sub pedépsă de mórte, pe toţi ómenii în vrîstă de 17—60 de ani, şi au impus o contribuţie de resboiu. Se ţice că toţi funcţionarii otomani au fost declaraţi trădători patriei, revocaţi şi bunurile lor puse sub sechestru. O parte din trupele re-

gulate s'au supus, de voe sau nevoe, guvernului lui Hadji-Lodja, şi sunt trimise cu bande de insurgenţi ca sa întimpine pe mareşalul Filipovici.

Judecând după inverşunarea ce-au arătat insurgenţii până acum, se póte prevede că ei vor face o resistenţă desperată în Seraievo, unde se concentréză toţi musulmanii învinşi în luptele de la nordul Bosniei.

Este însă sigur că Austriacii vor străbate învingĕtori peste tóte piedicele şi că vor întra în tóte oraşele ce vor ataca şi prin urmare şi în Seraievo.

Chestiunea e de a se şti ce sacrificii va custa acéstă luptă, si dacă ea se va termina răpede printr'o pacificare definitivă, sau dacă rescóla se va prelungi chiar şi după cuprinderea capitalei celor doue provinţii. Dificultatea cea mai mare pentru Austriaci nu e de a învinge pe insurgenţi, ci de a stinge rescóla. Oştirea austro-maghiară e prea solidă, pentru ca să aibă vre-o témă de o luptă seriósă, dar se ştie că trupele cele mai bune se tocesc într'o luptă îndelungată de partizani.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Anglia. In şedinţa de la 10 August a camerei comunelor, d. Carol Dilke anunţă că în ziua de 12 c. va interpela pe guvern spre a-l întrebă dacă e informat de intenţia în care se află Sublima-Pórtă a refuza consimţimîntul la punerile-la-cale în lucrare în sinul congresului, în privinţa unei rectificări a fruntariilor greceşci, după cari aceste fruntarii ar trebui să fie împinse până în văile Salambriei şi ale Calamei.

— „Times“, comentând refuzul opus de Turcia la punerea în lucrare a hotărîrilor congresului în privinţa rectificarei de mai sus, declară că Grecia e fórte decisă a cere ca propunerile congresului să nu rămînă literă mórtă.

Acest ziar adaoge: Lordul Beaconsfield şi guvernul englez s'ar expune la cele mai grave acuzări dacă n'ar insista pe lîngă Pórtă pentru ca să se supună la recomendările congresului.

— Agenţa telegrafică *Hirsch*, din Berlin crede a şti că este iminentă numirea comisarilor otomani, însărcinaţi de a organisa Rumelia orientală dimpreună cu comisarii puterilor semnatare tractatului de Berlin. Comisiunea va fixa mai întaiu atribuţiile guvernorului general, organizarea administrativă, finanţiară şi organizarea impozitelor. Sultanul va confirma deciziunile comisiunei şi va notifica puterilor acésta confirmare.

— Se cunósce oficial că Sultanul au rugat pe regina Victoria de a înterveni la Viena spre a opri mersul Austriacilor, dar regina au refuzat acéstă misiune consiliând pe Sultan să se înţeléga cu Austria spre a înlatura varsarea de sînge.

— Se comunică din Constantinopole cu data de 11 August: „Se asigură într'un chip fórte pozitiv că o telegrama a Porţei, concepută în termini energici, au fost ieri trimisă la Seraievo spre a declara, că guguvernul otoman s'au înţeles cu guvernul austriac asupra bazelor convenţiei ce este să se încheie, şi că ori-ce resistenţă e fără scop şi primejdiósă, fiind-că oştirile aústro-maghiare au întrat nu ca duşmane, ci ca amice.

Rusia. „Daily News“ publică următórea depeşă din Viena:

„La 5 ale curentei pe stradele Odesei s'au întîmplat o rescólă. Turburătorii au străbătut cu puterea în lăuntrul palatului de justiţie, după ce au ucis mai întaiu patrusprezece soldaţi cari aparau întrarea.“

„O altă rescólă au avut loc în Caucazia, la Suram (staţia căei ferate, la jumatatea liniei ferate de la Tiflis la Poti). Cu acéstă ocazie doisprezece ofiţeri ruşi au fost ucişi. Funcţionarii au luat fuga înaintea mulţimei resculate.

— „Morning Post“ vesteşce că Rusia nu are intenţia de a emite un nou împrumut.

— „Mesagerul guvernului“ din St.-Petersburg publică o comunicaţiune din partea guvernului rusesc, care e totodată o expunere justificativă a politicei ruseşci în chestiunea Orientului şi o apreţiare a tractatului de Berlin şi a situaţiei ce el au creat.

Partea întăia e o apologie retrospectivă a tuturor actelor guvernului până la tractatul de San-Stefano incluziv. Ea are prin urmare un caracter istoric, şi nu cuprinde nimica nou. Adevaratul interes începe în părţile care se referă la congresul din Berlin.

După ce aminteşce că Rusia au fost aceea care au deşteptat ideea unei întruniri a şefilor de cabinete, „spre a rîdica desbaterea la nivelul marilor chestiuni cari se impuneau atenţiei Europei“, „guvernul rus adaoge, nu fără órecare amărăciune:

„Nici-o-dată, într'adevăr, ocazie mai solemnă nu s'au înfăţoşat marilor puteri, puse în fruntea civilizaţiei, spre a îndeplini una din operele de înţelepciune şi de împăciuire care fac epocă în istorie prin aceea că deschid lumei o eră de progres pacific. Istoria va spune dacă congresul din Berlin au justificat acéstă aşteptare, prin lărgimea vederilor sale şi înălţimea deliberaţiilor sale; dacă el au ştiut să se ferésca de preocupări egoiste şi de rivalităţi meschine; dacă, într'un cuvînt, simţimintele generóse de care dăduse Rusia dovadă devotându-se cauzei umanităţei, au aflat resunet în acest congres. Arborele va fi judecat după fructe. Pentru moment ne vom mărgini a constata rezultatele imediate.“

Urméză apoi enumerarea schimbărilor aduse de tractatul de Berlin în geografia peninsulei Balcanilor şi în relaţiile Sultanului cu supuşii sei şi cu Europa. „Cît despre Rusia, în Europa, ea reîntră în stăpînirea unui teritoriu pentru un moment smuls de sub autoritatea sa în urma resboiului de Crimeea, şi care o pune în contact cu Dunărea. Ea cîştigă în Azia teritorii, poziţii strategice şi un port cari vor fi pentru dînsa elemente de siguranţă şi de prosperitate.

„De sigur, aceste rezultate sînt departe de a realiza aceea ce Rusia ar fi fost în drept de a aştepta după sacrificiile unui resboiu victorios; ele sînt chiar departe de a respunde la interesele Orientului si ale Europei, cari ar fi cîştigat dacă ar fi eşit din acéstă crîză o soluţiune mai completă şi mai normală. Opera are multe părţi defectuóse“. Dar neîncrederile mutuale şi rivalitatea puterilor au paralizat astă dată ca totdéuna acţiunile lor în Orient. In acéstă situaţie, Rusia, „au impins conciliarea până la ultima limită . . . De aci înainte, sarcina sa este de a veghia ca atîtea sforţe să nu rămînă nefolositóre.“

Cu tóte acestea un mare rezultat au fost cîştigat de Rusia, anume desfiinţarea tractatului din 1856. Eată ce zice în acéstă privinţă comunicaţiunea guvernului rus:

„Tractatul din 1856, acest monument de pasiuni politice care au adus un resboiu nedrept şi o pace inică; acest act care impusese Rusiei o situaţie pe care o mare naţiune nu o putea tolera, care în curs de douzeci şi doi de ani legase mînile atît ei cît şi Europei, care asigurase nepedepsirea guvernului turcesc şi produsese desordini permanente, cauzele resboiului actual, tractatul din 1856, violat de tótă lumea, renegat chiar de autorii sei, nu mai există. Armele victorióse ale Rusiei l'au şters din istorie. Rusia au

cîştigat dreptul de a veghia asupra operei sale. Ea nu o va lasa să fie nimicită.“

Rusia nu ş'au putut termina sarcina sa, ca totdéuna, ea au fost oprită, şi astăzi în „sîngerósa dar gloriósa brasdă care trebue s'o ducă la îndeplinirea misiunei sale naţionale, anume la eliberarea Orientului creştin.“ Acum nu rămîne alta de cît să se consolideze, şi să se desvólte opera congresului de Berlin.

„Imperiul otoman au făcut un nou contract cu Europa creştină şi civilizată. Dacă va întra cu francheţă în calea ce-i este deschisă, executând cu scrupulozitate clauzele cari garantéză autonomia populaţiilor sale creştine, o existenţă prosperă ii póte fi asigurată. Rusia, care numără în intinsul seu teritoriu milioane de supuşi musulmani şi care protege religiunea şi siguranţa lor, departe de a-l ameninţa, poate deveni cel mai bun aliat al seu. In caz contrar, el îşi va subscrie propria sa condamnare.“

Guvernul rus îşi face onoare de sacrificiile ce au făcut pentru a provoca „naşcerea laborioasă a lumei orientale, care astăzi este numai o chestiune de timp.“

„Dacă acéstă nascere a Orientului creştin nu e încă completă, zice guvernul rus în partea finală a comunicaţiunei sale, dacă ea este încă impiedecată prin restricţiuni regretabile, produse de neîncrederile, preveniţiunile, rivalităţile politice, de calculele egoistice ale intereselor materiale şi de luptele de partid, dacă mai este încă mult de făcut spre a o termina, totuşi până acum s'au făcut mult; Rusia are conştiinţa că au contribuit la acésta prin iniţiativa sa generoasă şi hotărită; precum şi prin moderaţia sa. Ea are convingerea că este pusă în curentul marilor legi cari cîrmuesc istoria, şi că, cu toate piedecele momentane aduse de pasiunile, mizeriile şi slăbiciunile oamenilor, umanitatea nu urmăreşce mai puţin mersul seu neschimbat spre scopul însemnat de providenţă.

„Congresul de Berlin au fost o staţiune în acéstă cale laborioasă. Privindu-l din acest punct de vedere, Rusia îşi poate lua în trecut încrederea sa pentru viitor.“

— Scopul expediţiei Ruşilor în Azia centrală, zice o depeşă din Berlin, este ocuparea a şese mici Chanaturi situate între Amu-Daria şi munţii Hindu-Coh. Unul din aceste khanaturi, (Balkh) este tributar Afganistanului. Ocuparea acestuia de către Ruşi ar reduce la 320 mile distanţa care separă imperiul Rusiei de Indii.

— Guvernul rus au decis să ocupe foarte curînd posturile consulare ruse din Bosnia şi Herţegovina, cari sînt încă vacante. Principele Tzereselef va dirige provizor consulatul general din Seraievo.

Austro-Ungaria. Alegerile parlamentare din Ungaria sînt terminate. Ele au eşit în mare majoritate favorabile cabinetului d-lui Tisza, de şi acesta au fost învins la Debreţin de către d. Simonyi.

Cele 267 alegeri, al cărora rezultat e cunoscut până acum se clasifică în chipul următor: 168 liberali, 46 membri ai opoziţiunei, 30 extrema stîngă, 7 naţionali, 8 membri neaparţinênd nici-unui pariid, şi 8 balotaţii.

Alegerea d-lui Tisza pare a fi asigurată la Şemniţ.

Turcia. Principele Labanof ar fi încredinţat Porţei, în ziua de 10 August, o notă care declară că Ruşii nu vor deşarta împrejurimile Constantinopolei de cît după completa executare de către Turci a tractatului de Berlin, împreună cu regularea chestiunei elenice.

— Ziarul „Post“ din Berlin află că construcţia liniei ferate din Mezopotania póte fi considerată ca sigură şi că garanţia procentelor va fi trecută în bugetul Indiei.

Muntenegru. Din Cattaro se relatéză ziarelor vieneze că faimosul agitator panslavist, generalul Fadeief, se află în acest moment în Cetinia, unde întreţine relaţiile cele mai active cu şefii insurecţiei din Herţegovina.

— In sara de 10 August au sosit în Cetinia un adjutant al regelui Heladei, aducênd principelui Nicolai cordonul „Salvatorului.“ Se crede că trimisul grec ar fi însărcinat şi cu o misiune secretă.

— Cetim în „România liberă“ de la 1 August: „O telegramă a lui „W. Extrablatt“ ne aduce stirea, că fortăreaţa Cars, in urma unei esplosiuni de mină, a sburat în aer, din preună cu opt case, dărămându-se tot-odată de sguduitura colosală şi peste o sută de case din cetate. Garnizoana rusă fu îngropată în cea mai mare parte sub ruini. De autore al acestei nenorociri oribile, se suspicionează o societate musulmană secretă.“

— „Memorial diplomatique“ anunţă că s'ar fi hotărît ca Tîrnova, care era odinióră capitala vechiului regat bulgar, să fie asemine capitala şi a noului principat. In curînd are să se încépă în acest oraş construcţiunea unui palat pentru adunarea legiuitóre şi pentru înalta curte de justiţie.

— „Fremdenblatt“ află că guvernul din Belgrad au înformat într'un mod leal pe cabinetul din Viena despre hotărirea ce au luat de a aşaza oştiri la fruntaria bosniacă spre a respunde datoriilor ce-i impune neutralitatea.

— Parlamentul englez se va proroga la 17 (5) August curent.

— D. Henry Drummond Wolff este numit comisar al Angliei în Bulgaria orientală. Acest post e analog aceluia ce au ocupat odinióră în insulele Ionice, mai înainte de a fi restituite Greciei.

— Radicalii circumscripţiei Soutwarck (Anglia) meditéză să alégă în viitórele alegeri generale, pe d-na Elena Taylor, o eminentă scoleriţă a reposatului Stuart Mill, ca membră a parlamentului, spre a pune lămurit chestiunea drepturilor politice a femeilor.

Israeliţii şi Negrii sînt acum emancipaţi în tóte statele civilizate, femeile trebue numai să se mai emancipeze, şi în urmă nu va mai fi nimene de emancipat de cît dóră copii!

— Se comunică din Pesta că comitatul Somogy au hotărît să formuleze o protestare contra ocupărei Bosniei şi Herţegovinei.

— Se scrie din Berlin *Gazetei de Colonia*, că de la resbelul franco-german, pentru prima oară, după invitarea guvernului francez, ofiţeri germani vor asista, anul acesta, la manoperile de toamnă, ale armatei franceze.

Ofiţerii germani vor avea în capul lor pe generalul major de Loe, care comandează a 3-a brigadă din cavaleria de gardă.

— „Tagblatt“ din Viena zice că Austria, Rusia şi Anglia s'ar fi înţeles între ele spre a ridica la tronul Bulgariei pe principele George D. Bibescu, al treile fiiu al fostului Domnitor al Ţerei Româneşci. Germania ar sprijini planul acesta.

— O depeşă din Teheran anunţă că la 9 August (st. n.) şahul Persiei s'au întors în ţară din calătoria sa în Europa. Şahul au primit pe toţi ministrii şi pe funcţionarii înalţi şi le-au exprimat satisfacţia sa pentru primirea amicală ce i s'au făcut în tóte ţerile pe cari le-au vizitat.

— După o telegramă a „Standardului“, între Germania şi Vatican s'ar fi statornicit o înţelegere, în urmarea căreia, legile Falck ar rămîné în stare de literă mórtă.

Protocólele Congresului de Berlin.

Protocolul No. 7.

Şedinţa din 26 Iuniu 1878.

Şedinţa se deschise la ora 2 şi jumătate.

Protocolut No. 6 este adoptat.

Preşedintele citesce lista No. 6 a petiţiunilor adresate către congres.

Principele de Bismarck propune, în numele Germaniei, Inaltei Adunări să constitue o comisiune pe lângă care fie-care putere ar delega un plenipotenţiar, şi care ar fi însărcinată de a prepara un project de redacţiune a tutulor stipulaţiunilor care vor fi însemnate într'un nou tratat, ţinênd sémă de resoluţiunile consemnate în protocólele congresului.

Alteţa Sa rógă pe fie-care putere să bine-voéscă, dacă acéstă moţiune este primită, să desemneze, dupe şedinţă, la secratariat pe plenipotenţiarul ce 'şi va alege ca să o represinte în sinul comisiunei.

Propositianea Principelui de Bismarck este primită cu unanimitate. Preşedintele făcând apel la comunicaţiunile ce ar avea să presinte Inaltei Adunări membrii congresului, Principele Gorciacoff esprimă viul regret ce au simţit că n'a putut să asiste la cele din urmă întruniri în care s'a discutat importanta cestiune a Bulgariei. Absenţa sa a fost independentă de voinţa sa, Alteţa Sa însă ar dori în privinţa acestei discuţiuni să pronunţe cât mai pe scurt posibil câteva cuvinte insuflate de spiritul de conciliaţiune care 'l dirige.

Lordul Beaconsfield într'o precedentă şedinţă a esprimat dorinţa ca Sultanul să fie stăpân la dênsul: Alteţa sa ca şi Lordul Beaconsfiel doresce ca Sultanul să fie stăpên la dênsul; crede însă că esistenţa acestei autorităţi depinde de unele condiţiuni fără de care nici geniul chiar n'ar putea săvêrşi nimic. In ochii primului plenipotenţiar al Rusiei aceste condiţiuni sunt administrative şi politice: este de neapărat sub punctul de vedere administrativ ca locuitorii provinciilor ce nu vor fi declarate independente de congres să fie singuri de proprietăţile şi de viaţa lor, etc., nu numai prin promisiuni pe hârtie care ăr putea ca şi cel de mai înainte să nu fie urmat de nici un efect şi să nu împiedece nici abusurile nici esacţiunile, ci prin un concurs europén care se asigure eficacitatea lor şi care să insufle încrederea populaţiunei. Éră sub punctul de vedere politic, Principele Gorciacoff observă că în loc de o preponderenţă engleză, francesă sau ruséscă ce vedem după o istorie că a esistat la Constantinopoli în diferite epoce, ar voi ca în Orient să nu fie nici un fel de preponderenţă nini pentru Rusia nici pentru vre-un alt Stat, şi ar dori să vadă substituindu-se în locul luptei meschine şi nesănătóse de amor propriu pe tărâmul mişcător din Constantinopoli, o acţiune colectivă a marilor puteri cari ar scuti pe Pórta-Otomană de multe ilusiuni şi de multe greşeli. Alteţa Sa întrebuinţând o espresiune care se va pare negreşit fie căruia om necompetent în arta resbelului, justificată ptin eroicile sforţuri ale armatei ruse, observă că Rusia aduce aci lauri şi speră că congresul 'i v'a schimba în rămuri de măslin.

Principele Gorciacoff adaogă că amândoui colegii sêi au făcut în cele din urmă şedinţe fórte mari concesiuni în dorinţa de pace care insuflă pe Rusia ca şi pe tótă Europa. Ei au înfăcişat Inaltei Adunăni nu frase ci fapt. D. prim-plenipotenţiar al Rusiei este încredinţat că membri congresului vor da o deplină dreptate ţérei séle. Alteţa Sa şi coleg.i sêi vor persista în aceaşi cale.

Principele Gorciacoff deci crede că vre-una din puteri ar voi să se opue la marele şi frumos resultat al păcei care domină tóte interesele Europei, impigênd cererile séle pênă la nisce limite de care marele suveran şi marea natiune ce represintă n'ar putea să le depăşéscă. Alteţa Sa repetă că nu admite posibilitatea unui fapt care ar fi sever judecat de contimporani şi de istorie.

Lordul Beaconsfield ţice că este prea mult satisfăcut de a vedea că principele Gorciacoff şi reia locul sêu în sânul congresului, şi consideră eloquentul discurs as alteţei Sale ca o bucurósă dovadă a ameliorăţiunei séle. Escelenţa Sa reamintind vorbele D-lui plenipotenţiar al Rusiei relative la sacrificiele considerabile la cari au consimţit marele suveran şi marea ţară aşa de demn representaţi prin Alteţa Sa în favórea păcei, se consideră ca deplin autorisat a ţice că el însuşi şi colegii sêi din Engliterei au făcut şi dênşii mari sacrificii tot în acelaşi scop pacificător. Pacea este într'adevêr voinţa Europei şi lordul Beaconsfield constată cu bucurie, după vorbele ce a auţit, espresiunea al acestui sentiment cu totul unanim· Dérâ, pentru ca să se îndeplinéscă acéstă dorinţă, mai este necesar încă spiritul de conciliaţiune; Escelenţa Sa numai are nimic să adaoge la considecaţiunile presentate de principele Gorciacoff şi pe rari le-a ascultat cu cea mai mare plăcere.

Principele de Bismarck este convins că spiritul de conciliaţiune va urma a inspira pe congresul şi că toţi membrii Inaltei Adunări se întâlnesc în acest sentiment de datorie supremă, adică de a conserva si a consolida pacea Europei. Progresele obţinute în lucrările congresului fac pe Alteţa Sa să créţă că representanţii Puterilor vor atinge scopul care a fost indicat de către cei doui ilustri ómeni de Stat, expunênd şi unul şi altul intenţiunile lor pacifice, ţinêndu-se sémă de restricţiunile dictate de simţimêntul onórei naţionale. Aceste restricţiuni, Alteţa Sa, nu se îndoesce, n'ar putea să atingă fundul operei congresului, şi onórea naţională, dintr'o parte şi din altă, se va acorda cu totul cu dispositiunile conciliatrice. Principele de Btsmarck observă că Statele cari nu sunt d'a dreptul interesate în cestiuniie cari ar putea turbura odihna lumei, sunt naturalmente conduse a face să se audă o vóce imparţială în ori-ce circomstanţă în care, pentru motive secundare, la ochii Europei, objectul pacific al reuniunilor, congresul, se va găsi compromis. In acest sens Francia, Italia şi Germania vor face apel, décă va fi trebuinţă, la înţelepciunea puterilor amice, ale cărora interese sunt mai particular angajate. Principele de Bismarck termină ţicênd că ar fi bucuros, décă prin vorbele sale ar fi arêtat cu claritate gândul guvernelor neutre şi imparţiale. (Monitorul).

(Va urma).

Jardin Passini.

Le soussigné a l'honneur d'informer l'honorable public, qu'il vient d'ouvrir le jardin surnommé:

JARDIN PASSINI.

Les soirées musicales auront lieu tous les Mardis, Jeudis et Dimanches, données par une

Société Philharmoniquc
ROUMAINE

Entrée 1 franc, 50 c. avec droit d'une consommation pour 50 c.

Jules Passini.

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 169. Mercuri 9 August, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuri și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași, 8 August 1878.

In articolul relativ la Dobrogea, publicat in No. 167 bis al ziarului nostru, D. Gr. Cobolcescu, încheind au zis următórele:

„Dacă vom fi ómeni cum se cade, și ne vom o-„cupa de dînsa serios, ea ne va fi de o utilitate „necalculabilă. Ceea ce avem însă de dorit, lucru „de care ducem grijă, este sistema morală pe care „sunt clădite partidele ce vin unele după altele la „cîrma țerei. In Dobrogea trebuesc funcționari de „o moralitate esemplară și de o capacitate probată. „Abaterile lor ar fi nisce crime naționale; însă par-„tidele nóstre au obiceiul de a face din incapaci-„tăți geniuri, și din criminali martiri și eroi, ear „din acei cu moralitate și cu capacitate monștri și „nulități. Intru aceasta constă și frica noastră cea „cumplită“.

Au avut dreptate d. Cobolcescu de a exprima „o frică cumplită“ asupra capacității guvernelor nóstre de a organiza o administrațiune capabilă care să ducă la bun rezultat interesele cele mari pe care póte să le aibă națiunea română în Dobrogea.

Trebue să mărturisim că „frica sa cea cumplită“ era intemeiată.

Aflăm într'adevăr că guvernul ar compune cadrele viitórei administrații și a viitórei justiții din Dobrogea din personalul condemnat al administratorilor, judecătorilor, polițailor și tuturor funcționarilor Basarabiei retrocedate Rusiei prin tractatul de Berlin, personal a căruia reputațiune faimósă au devenit la noi proverbială și care trecênd dincolo de marginile țerei, au ajuns a resuna până și in sala congresului de Berlin.

Așa dar Dobrogea ar avé a fi administrată ca și Basarabia. Prefecții, sub-prefecții, agenții poliției și toți dregătorii mari sau mici, dar toți patentați pentru capacitatea și onestitatea lor, au a respîndi fericirea și civilizația în numele României, în țara dată nouă în stăpînire de Europa, țară se vede pentru eternitate condamnată de a fi rău cîrmuită!

Dacă titlurile și meritele funcționarilor Basarabiei sînt atît de scumpe și de sacre ministeriului, dacă România e osîndită ca să nu pótă scapa de dînșii, atunci rugăm cu lacrimi pe actualul guvern ca să ni-i lese nouă, istor de dincóce de Dunărea, căci noi sîntem deprinși cu cele rele, sîntem deprinși cu rei administratori și judecători, noi vom duce-o cum vom pute-o, nu ne vom revolta nici sub administrația ilustrului personal ce au avut nenorocirea de a oblădui Basarabia. Dar de Dobrogea fieți-vă milă, dacă nu aveți milă de România. Dați creaturilor și lipiturilor gheșefturi dincóce de Milcov și nu vom zice nimica. Dar, în numele României, vă rugăm încă odată scutiți Dobrogea de aseminea dar.

Facem asemine apel către d. Ión Ghica care se zice că are a fi numit guvernator al Dobrogei, de a cruța și prestigiul seu și prestigiul României, de a interveni împreună cu noi pe lângă guvern spre a se trimite în Dobrogea ómeni cu capacitate și moralitate probată. In d. Ión Ghica, nu în fracțiune, nici in acei ce depind de fracțiune, este speranța nóstră. Il rugăm dar încă o dată de a interveni impreună cu noi spre a ne scapa de perplexitățile de cari sîntem cuprinși, pentru că ducem grijă mai mult de cît ori cînd de „sistema morală pe cari sînt clădite partidele ce vin unele după altele la cîrma țerei“, pentru că „în Dobrogea trebuesc funcționari de o moralitate exemplară și de o capacitate probată“, pentru că „abaterile“ unor funcționari de strînsură „ar fi nisce crime naționale“, pentru că „partidele nóstre politice“, cel puțin în privirea Dobrogei, ar trebui a lasa „obiceiul de a face din incapacități geniuri și din criminali martiri și eroi.“

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Rusia. -- Corespondentul din St. Petersburg al ziarului berlinez „Tribuna“ asigură că știri fórte nefavorabile și aprópe desastróse au fost primite din Azia centrală asupra mersului expediției ruse. După aceste știri, soldații ruși ar fi suferit fórte mult și s'ar afla într'o situație grea; bóla au rărit mult rîndurile lor. Corespondentul adaoge că din cauza acestor pierderi, o a-doua expediție, de 6,000 ómeni, e în drum spre a se uni cu cea d'întêi. Se fac pregătiri pentru formarea de colóne speciale de proviziuni, fără cari trupele nu pot subsista. Cheltuelele expediției ar fi fórte mari, și guvernul rus ar ave temeri serióse în privința resultatului expediției.

— „Jurnalul de St. Petersburg“ ține, că plecarea flotei engleze și a oștirei rus: din împrejurimile Constantinopolei va fi simultaneă, și că, prin urmare, e fără valóre declarația făcută în camera comunelor de d-nul Bourke, ca respuns d-lui Gourley.

-- Același „Jurnal“ anunță, că trecerea fluviului Oxus de către Ruși nu mai are rațiune de a fi.

-- In diminéța de 16 (4) august s'au comis în St. Petersburg, un atentat contra generalului Metsentsof, șeful secției de înaltă poliție din Rusia. Doi indivizi au tras de mai multe ori cu revolverul asupra generalului care greu atins, au murit. Cei doi indivizi s'au suit într'o droșcă care-i aștepta și au fugit în direcția perspectivei Newski.

-- Guvernul rus au ordonat disolvarea comitetului slav din Moscva, pentru că au propagat doctrine revoluționare. D, Absakoff, prezidentul comitetului, au fost expulsat din Moscva.

STIRI DIVERSE.

— Mareșalul Filipovici, comandantul suprem al oștirei de ocupațiune au dat următórea proclamație: „Un atentat au fost comis contra unui detașament al corpurilor puse sub comanda mea. In urma acestui atentat, un mare număr de soldați și mai mulți ofițeri fiind uciși, fac întrebuințarea puterilor ce 'mi-au fost conferite de Maiestatea Sa, și proclam legea marțială asupra întregei întinderi a teritoriului ocupat de oștirea imperială. Vor cădé sub lovirea legei marțiale tóte crimele comise contra forțelor militare ale Statului pe lîngă crimele de omor, de furt, de incendiu, de revoltă și de rescólă“.

ACTE OFICIALE.

Comunicarea tratatului de Berlin.

Excelența Sa d. de Radovitz, trămis extraordinar și ministru plenipotențiar al Maiestății Sale Impĕratului Germaniei, Rege al Prusiei, însărcinat cu politica exterióră, în lipsa Alteței Sale principele de Bismark și Excelenței Sale d. de Bulow, a comunicat la 23 (4) Iulie curent 1878, d-lui G. Vârnav-Liténu, agent diplomatic al României, copie autentică a tratatului din Berlin.

Reproducem aci in traducțiune, nota oficială prin care ne-a fost făcută comunicațiunea acestui tratat:

Ministeriul afacerilor străine.

Referându-se la nota din 13 Iulie curent, și conformându-se unei hotărări a congresului, sub-

semnatul Trămis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al Maiestăţei Sale Impĕratului Germaniei, Rege al Prusiei, are onóre de a înainta pe lângă aceasta d-lui Liteanu, agent diplomatic al Inălţimei Sale Principelui României, o copie a tractatului de Berlin, certificată ca intocmai cu originalul, rugându'l să bine-voiască a transmite această anexă guvernului Inălţimei Sale Principelui României.

Schimbul ratificărei zisului tractat, s'a făcut la 3 ale acestei luni între Germania, Austro-Ungaria, Francia, Marea Britanie, Italia şi Rusia. Cât despre Sublima Poartă, instrumentele sale de ratificare n'au putut fi espediate la timp, dar ambasadorul Turciei a fost autorizat de a declara că Maiestatea Sa Sultanul a ratificat tractatul, că Ea 'l socoteşte valabil din ziua de 3 August curent, şi că schimbul instrumentelor turceşti de ratificare se va face în termin de cincispredece zile.

Sub-semnatul profită de această ocazie pentru a reînoi d-lui Liteanu asigurarea prea deosebitei sale consideraţii.

(Monitorul). (Semnat) *Radovitz.*

„Monitorul“ din 2 August publică următorul decret:

Art. 1. Armata este pusă pe picior de pace, pe ziua de 5 August 1878.

Art. 2. Toate comandamentele şi serviciurile armatei active sunt suprimate.

Art. 3. Toţi comandanţii titulari actuali ai acestor unităţi precum şi ofiţerii diferitelor staturi-majóre şi serviciuri vor trece în funcţiunile ce ocupau mai nainte de punerea armatei pe picior de resbel.

Iară acei ofiţeri ale căror funcţiuni sunt desfiinţate prin punerea armatei pe picior de pace şi cari nu vor putea fi întrebuinţaţi în limita bugetului, vor trece în poziţie de disponibilitate prin suprimarea funcţiunii, conform art. 8 din legea asupra poziţiunii ofiţerilor din 5 Iunie 1878.

DIN ŢARĂ.

„Presa află că d. Guilloux, antreprenorul căei ferate Ploeşti-Predeal, care deja trebuia să fi început lucrările de terasament, ar fi opuind, că răpeziciunea apelor puindu'l in imposibilitate de a incepe lucrările între Câmpina şi Sinaia, este decis a se înţelege din nou cu guvernul în privinţa cuantului de însărcinări, înţelegeri cari se traduc de către unii în adevĕrate favoruri; şi se mai zice, că Guvernul este dispus a 'i acorda tóte cererile cu *abondenţă*.

Organul centrului aşteptă lămuriri în acéstă privinţă.

——

Cetim în „România liberă“:

„Nordd. Allg. Ztg.“ crede a sti că Dobrogia va obţine o administraţiune specială sub d. Ioan Ghica, care ar fi să fie investit spre acest scop cu puteri discreţionare.

——

Joi au sosit in capitală regimentul al 6 de linie şi mai mulţi dorobanţi. Pe vineri se aşteaptă sosirea bataloinului de geniu.

— —

La 20 Septembre se va ţinea in localul universităţei din Buc. concurs, in privinţa acordărei unei burse de 3200 lei, pe trei ani, din fondul donaţiunei fraţilor Hillel-Manoach, pentru studiarea sciinţelor fisice cu aplicaţiune la chimia industrială in scóla centrală. Aspiranţi pot fi cei ce au terminat facultatea de ştiinţă din Bucuresci.

——

Cetim în *Pressa* de 5 August:

„Ni se spune, că doui notabili unguri ar fi venit ţilele acestea în capitală, dintre cari unul deputat şi altul membru al casei magnaţilor. Ei au tras la hotel dĕ Boulevard. Se ţice că ar fi venit cu o misiune óre-care, pe care însă nouă, profanilor, nu ne este dat a o sci...“

DIN LOCALITATE.

Inmormîntarea lui Zaharia Columb.

Acéstă tristă ceremonie s'au îndeplinit duminică în 6 August. Cortejul funebru au plecat de la locuinţa defunctului din Sărărie, s'au oprit la biserica S. Haralamb, unde s'au îndeplinit solemnitatea religiósă sub conducerea I. P. S. S. a Mitropolitului Moldovei, asistat de un cler numeros, de familia defunctului, de colegii şi elevii acestuia şi de un public compus din amicii şi foştii elevi ai regretatului profesor.

Corpul seu au fost condus cu ceremonie până la palatul administrativ, de unde apoi a fost transportat, tot pe carul de ceremonie, până la biserica de pe podgoria Vişan, unde s'au şi immormêntat, — căci decedatul esprimase dorinţa, de a fi immormêntat acolo, în apropiere de viia sa.

In numele colegilor sei, d. I. P. Florantin au dat espresiune durerii generale prin un discurs simţit adênc, din care amintim următórele acte biografice:

„..... Zaharia Columb s'a născut in 1815, in Comloş, in Banatul Temişan, şi ş'a făcut studiile la gimnasiul din Temişóra, urmându-le în Pesta, şi completându-le in Berlin. -- De timpuriu s'a stabilit în Iaşi ca profesor, unde apoi a funcţionat 37 de ani cu o activitate estraordinară, anume, ziua respândea lumină ca profesor, iar séra până fórte târziu lucra la fóea „Stéua Dunării“ in unire cu dd. M. Cogălnicénu şi N. Ionescu — Pentru a înlesni elevilor studiile, a publicat „Gramatica latină,“ apoi „Biografiile ómenilor ilustri,“ pe urmă o „Crestomatie,“ care a fost premiată, şi infine comentarii la cîteva poesii de ale lui Oratiu.

„Ca profesor şi director al liceului central din Iaşi, a lucrat cu o asiduitate esemplară, adeseori peste datorie. In şire intregi de ani d-sa nu lipsia de la şcólă niciodată! Astfel a urmat până 2—3 septămâni înaintea morţii sale. Dinsul îndeplinia mai multe funcţii gratuite chiar când era suferind! Din aceste se póte cunósce caracterul seu de patriot român.

„ Şi apoi, — acuma, la betrâneţele lui, după atâţia ani de merite reale, cu ocasiunea uniformării onorarielor prin cameră, ... fatalitatea a voit, ca să i-se micşoreze onorariul in aşa mesură, că dinsul, în etatea sa de peste 60 de ani, s'a crezut silit să deie lecţiuni particularie! Şi acésta i-a sfărâmat sănătatea definitiv, şi-l'a dus în grópă.

Onóre memoriei lui, şi eternă amintire!“

——

. . . In sfârşit, condamnatul la una lună inchisoare, Rudolf Mahalevschi, despre care am vorbit în numărul din 29 Iuniu a foiei noastre, aflăm că se află astăzi în arestul din Falticeni, de la 28 Iuliu, — prin urmare tocmai după o lună de la darea ordinului de esecutare.

Ni se umple inima de nemulţumire când vedem atâta traganare — ca se nu ţicem adevaratul cuvînt — în esecutarea actelor judecatoresci chiar de către acei însărcinaţi cu esecutarea lor.

Ori-cine scie că o pedépsă pentru ca se fie corigibilă individului vinovat, trebue ca ea sa se esecute cât se poate mai curînd, şi întru cât domiciliul condamnatului din chestiune a fost şi este cunoscut de toţi, nu ne putem esplica alt-fel întîrzierea esecutoriului de cât motivului care l'am bănuit în numerul din 29 Iuniu trecut şi care, din nenorocire, s'a realizat.

Regretăm mult când vedem, cum persoana însărcinată cu esecutarea decisiunilor judiciare scie să şi facă astfel datoria, şi noi, pentru respectul ce trebue a se acorda acestei autorităţi ne dispensăm de a arata şi alte dovezi, care nu pot de cât se fie în defavorul funcţionarului inalt.

Pentru onorul şi consideraţia dar a acestei persoane am dori ca asemeni . . . . îngăduiri, cel puţin pentru viitor, să nu se mai repete.

Protocólele Congresului de Berlin.

Protocolul No. 7.

Şedinţa din 26 Iuniu 1878.

(fine).

Ordinea ţilei cere propositiunea D-lui prim plenipotenţiar al Turciei, concepută precum urmézá:

„Afară de tribut, principatul Bulgariei va suporta o parte din datoriele imperiului proporţională cu veniturile sale.“

Caratheodory-pacha, pentru a esplica spiritul propunerei sale, dă citirea documentului următor:

„Propunênd că afară de tribut, principatul Bulgariei suportă o parte din datoriile imperiului proporţională cu veniturile sale, am ţinut a îndeplini ce consider ca o datorie vis-a-vis de creditorii Turciei.

„Nu pot nega că veniturile localităţilor cari formézá noul principat, sunt afectate clar, într'un mod general, la tótă datoria publică a Turciei. Pentru câte-va împrumuturi, câte-va din venituri, sunt angajate într'un mod special.

„In Documentul trecut în lista petiţiunilor adresate congresului, sub No. 16, şi cari mi s'au trămis direct, creditorii Turciei au invocat precedente luate din dreptul public european.

„Mĕ grăbesc a recunósce că anologia nu este perfectă, căci precedentele invocate privesc teri-

torîele cari au fost anexate la State independente sau la teritorii cari au fost declarați independenți, pe câtă vreme, din contra, principatul Bulgariei, este numai autonom. Déră cu tóte că este privat de prerogativele independinței, principatul Bulgariei, în virtutea principiului autonomiei sale interióre, va avea tot un regim financiar, și prin urmare, un budget de recetă și de cheltuială, deosebit și separat, și tocmai în vederea a neindependenței principatului că ar putea congresul să ridice îndoelile cari vor putea esista în acéstă privință.

„Participarea principatului Bulgariei la datoria publică a imperiului n'ar putea să fie confundată cu tributul care trebuesce să plătéscă principatul. Aceste două lucruri se distinge unul de altul. Participarea la datoria este simplu consecința, recunóscerei, sau mai bine, simplei admisiunei a unui drept de creditor.

„Tributul, în contra, privesce pe curtea suverană. El represintă legământul care unesce principatul cu imperiul; el este prețul rèscumpărare supunerei directe, și este independent de alte datorii trecute sau viitóre. In sprijinul acestui sens de vedere, 'mi permit a mai aminti că guvernul imperial al Rusiei, stipulând pur un tribut, a înțeles că nu era loc de a precisa mai mult, pentru motivul, ḑicea, că ar călca pe interesele al treilor părți.

Propunerea care am onóre a supune congresului, este formulată tot în acéstă ordine de idei. Să las neatins cestiunea tributului; ea nu prejudecă nimic, n'are de scop de cât constatarea unui principiu..“

Primul plenipotențiar al Italiei cere a supune congresului o adițiune la aliniatul âmtêiu al articolului 9 a tractatului de la San-stefano, moțiunea acésta fiind destinată a complecta propunerea plenipotențiarilor otomani. Eă textul acestei adițiuni:

„Când se va regula tributul ce trebui a fi plătit de Bulgaria Sublimei Porți, se va lua în considerațiune partea datoriei publice care ar putea să se atribue principatului pe basa unei equitabile proporțiuni.“

Președintele recunósce justeța acestei propuneri, căci în adevĕr de la cestiunea tributului va depinde quotitatea obligațiunilor Bulgariei relativă la datoria publică. Alteța Sa consideră însă că aceste două puncturi conexe vor trebui tratate la urmă, în comisiunea însărcinată cu regularea acestor amênunte, cari nu sunt coprinse în sarcina asemnată congresului.

Comitele Schuvalow ḑice că aceste două objecte de discuțiune, fiind reservate, n'are să presinte nici o objecțiune.

D. prim-plenipotențiar al Franciei observă că cestiunea este cu mult delicată în ce privesce posesorii de obligațiunile datoriei otomane. Propunerea lui Caratheodory-Paşa 'i pare mai preferabilă de cât aceea a comitelui Corti; D. plenipotențiar al Turciei arată clar intențiunea de a face pe Bulgaria să ia o parte proporțională la datorie. D. Waddington rógă pe comitele Corti să desvolte ideea sa: D. prim-plenipotențiar italian înțelege dênsul să micșoreze garanția propusă de Caratheodory-Paşa, sau voesce a presinta pur și simplu equivalentul primei propuneri?

Comitele Corti declară că cestiunea este de a decide în principiu că Bulgaria trebue să asume o parte din datoria turcéscă, dară când tot într'o vreme a voit să indice,--și în acest punct să unesce cu ideea esprimată de principele de Bismarck,--că este o conexitate între datoria publică și tribut, Excelența Sa nu insistă în ce privesce redacțiunea, acéstă cestiune fiind reservată unei comisiuni speciale.

D. Waddington este dispus, fără îndoélă, a amâna cestiunea întrégă, dară Escelența Sa, care represintă aici interesele considerabile ale unui mare numĕr de posesori de obligațiuni, persistă a considera textul otoman ca mai clar de cît acel al d-lui plenipotențiar italian.

Președintele nu vede în fond mari diferențe între cele două projecte: propunerea otomană stabilesce un principiu recunoscut și de comitele Corti, și plenipotențiarul italian se mărginesce a exprima dorința, că cestia tributului să fie esaminată tot-o-dată cu cea a datoriei.

Comitele Șuvaloff preferă să accepte textul italian, care lasă Europei facultatea de a se pronunța când va fi vremea și cu o deplină cunoscință de causă, pe cîtă vreme textul otoman se mărginesce a pune un principiu pe care Excelența Sa nu'l crede acceptabil pentru toți. Principiul de parte „proporțională la venituri“ îi pare vicios. Cheltuelile nefiind menționate, ar resulta că cu cît cheltuelile vor fi mai mari pentru Bulgaria, cu atît dînsa va participa mai puțin la datorie. Proporționalitatea cu veniturile nu este deci o bază sigură, căci dacă veniturile nu ar avea escedente, n'ar fi nici o participațiune.

Comitele Corti constată că este dispus a vota propunerea otomană, și că n'a presintat moțiunea sa de cît cu scopul de a intruni voturile majorității puterilor.

D. Waddington întrebând dacă plenipotențiarii ruși admit principiul că o parte care se va determina mai la urmă va fi aplicabilă la datorie, comitele Șuvaloff respunde că dacă voința Europei 'l-ar găsi echitabil, Rusia nu are gîndul de a se opune.

In presența acestei declarațiuni, d. Waddington primesce redacțiunea italiană.

Președintele procede la votul propunerei comitelui Corti.

Marchizul de Salisbury doresce ca să se constate în protocol că Englitera votéză pentru propunerea turcéscă, și nu se raliază la propunerea italiană, de cit numai dacă projectul otoman nu obține majoritatea.

Caratheodory-Paşa ḑice, că în presența intențiunei congresului, de a ține samă de situațiunea care a avut onóre de a semnala la atentiunea sa, nu insistă asupra textului propunerei sale, și acceptă projectul italian, care nu conține alminterea nimic contrariu cu părerea sa, fiind-că, fiind vorbă de chifre equitatea vrea să ḑică proporționalitatea.

Propunerea comitelui Corti este acceptată. Congresul trece la propunerea austro-ungară, relativă la drumurile de fer otomane, și a cărui test urméză:

„Plenipotențiarii Austro-Ungariai propun de a înlocui partea cea din urmă a aliniatului 2 al art. IX, prin dispozițiunile următóre:

„Principatul Bulgariei este substituit pentru partea sa la angajamentele cari le-a contractat Sublima-Pórtă atît către Austro-Ungaria cît și către compania pentru esploatarea drumurilor de fer ale Turciei de Europa, în ce privesce săvîrșirea și legămîntul și esploatarea liniilor ferate, situate pe teritoriul seu.

„Convențiile necesare pentru regularea acestor cestiuni vor fi încheiate între Austro-Ungaria, Pórta, Serbia și principatul Bulgariei, imediat după încheerea păcei.

„Se înțelege că drepturile și obligațiunile Sublimei-Porți, în ce privesce drumurile de fer ale Rumeliei orientale, remîn neatinse.“

Acéstă propunere este primită fără discuțiune.

Președintele supune congresului articolul adițional, presentat de plenipotențiarii francesi într'o ședință trecută și relativă la călugării catolici străini în Bulgaria și în Rumelia orientală.

D. Waddington espune că, după declarațiunea făcută eri de d. plenipotențiar al Turciei, și din care resultă că libertatea cultului catolic remîne garantată în Rumelia orientală prin legile generale a le imperiului, tratate și convențiuni, plenipotențiarii Franciei se mărginesc a presenta următórele considerațiuni:

„In ce privesce articolul adițional ce au presentat, relativ la călugării catolici streini, plenipotențiarii Franciei se încredințează de principiile deplinei libertăți consacrate eri de congres în favórea tuturor religiunilor și tuturor cultelor în Bulgaria, precum și declarațiunea făcută în aceiași ședință de d. prim-plenipotențiar al Turciei, adecă că nu se va atinge de loc în Rumelia, la drepturile dobêndite de strĕini în Imperiul Otoman.“

Lordul Salisbury regretă că plenipotențiarii Franciei nu lamuresc propunerea lor întinzênd duca sa la tótă Turcia din Europa. Escelența Sa ar fi vĕḑut atunci realisarea unui mare progres.

D. Waddington respunde că progresul despre care vorbesce lordul Salisbury, a fost obținut prin accepțiunea la ședința de ieri a primei propoșițiuni francese care consacră deplina libertate a cultelor.

Lordul Salisbury observă că propunerea privea numai pe Bulgaria, președintele ḑice, că pentru dînsul, se unesce la dorința ca libertatea cultelor să fie cerută pentru tótă Turcia, atît în Europa cît și în Asia, dară se întrébă dacă în acest punct de vedere s'ar putea obține consimțimêntul plenipotențiarilor otomani.

Caratheodory-paşa declară că respunḑênd ieri d-lui Waddington, s'a raportat la legislațiunea generală a Imperiului Otoman și la tractatele și convențiunile existente. Escelența Sa adaogă că toleranța de care se bucură tóte cultele în Turcia nu dă loc la nici o îndoélă, și că nefiind o altă propunere mai întinsă, ar avea să dea esplicațiuni, să crede în drept de a considera ca de prisos o mențiune specială pentru Rumelia orientală.

Președintele constată că unanimitatea congresului se unesce la dorința Franciei de a lua act despre declarațiunile făcute de Turcia în favórea libertăței cultelor. Acesta a fost scopul plenipotențiarilor francesi, care și a fost atins. Lordul Salisbury ar dori să mérgă și mai departe și a face a se întinde propunerea primitivă nu numai la Bulgaria și Rumelia, dară la tot Imperiul Otoman. In ce privesce Germania, principele de Bismarck, care a aderat la propunerea francesă, ar fi admis bucuros și ceea a lordului Salisbury, dar discuțiunea unei cestiuni așa de completită ar face pe congres să părăséscă objectul presentei ședințe. Alteța Sa întrébă cu tóte acestea dacă

lordul Salisbury are de gând să presinte în acéstă privinţă o moţiune specială.

D. secund plenipotenţiar al Marei-Britanei să reservă de a reveni asupra acestui punct asupra articolului al 22-le a tractatului de la San-Stefano.

Comitele Suvaloff adaogă că, dorinţa lordului Salisbury de a vedea libertatea religiósă întinsă cît se póte mai mult în Europa şi Asia îi pare justificată. Escelenţa Sa ar vroi să se vorbéscă în protocol despre adesiunea sa la dorinţa d-lui plenipotenţiar al Engliterei, şi observă că congresul căutând a face să piară fruntariile etnografice şi ale înlocui prin fruntarii comerciale şi strategice, plenipotenţiarii Rusiei fură cu atît mai mult ca aceste fruntarie să nu devie o împedicare pentru religii.

Preşedintele resumă discuţiunea ţicênd că se va înscri la protocol că unanimitatea congresului s'a raliat la propunere francesă, şi că mai toţi din plenipotenţiari au esprimat dorinţa pentru întinderea libertăţei cultelor. Acest punct va fi coprins în discuţiunea articolului XXII a tractatului de la San-Stefano.

La ordinea zilei vine un amendament presentat de lordul Salisbury asupra art. VII a tractatului, dară D. secund plenipotenţiar al Engliterei aduce la cunoscinţă că la urma unor înţelegeri particulare între representanţii Austro-Ungariei, Rusiei şi Marei-Britaniei, acéstă propunere a fost combinată cu un text nou care va fi citit congresului. In consecinţă Escelenţa Sa îşi retrage amendamentul.

Comitele Andrassy anunţă, că, o învoială de idei avênd loc, conform cu dorinţa esprimată de congresu, între cabinetele Austro-Ungariei, Marei-Britaniei, Rusiei şi Italiei asupra art. VII, VIII, IX, X şi XI al tratatului de San-Stefano, plenipotenţiari acestor puteri s'au înţeles asupra unei noue redacţiuni.

Baronul de Haymerle espuse aceste modificaţiuni. In ce privesce art. VII, aliniatele 1 şi 2 sunt menţinute, éră aliniatul al 3-lea este redijat precum urméză: „o adunare de notabili din Bulgaria convocată la Târnova, va elabora, înaintea alegerei principelui, organisarea administraţiunei viitóre.“ Aliniatul al 4-lea este menţinut dară să omit vorbele „Koutzo-Vlachi.“Aliniatul al 5-lea este suprimat şi înlocuit prin cel următor:

„Administraţiunea provizorie a Bulgariei va fi derijată, până la introducerea nouei organisaţiuni, de către un comisar imperial rus. Un comisar imperial otoman şi consuli delegaţi ad-hoc de cele-l-alte puteri vor fi însărcinaţi a-l asista pentru a controla funcţionamentul acestui regim provisoriu. „La cas de neînţelegere între consuli delegaţi, majoritatea va decide, şi la cas de divergenţă între acéstă majoritate şi comisarul imperial rus, representanţii puterilor la Constantinopoli, întruniţi în conferinţă, vor pronunţa.

„Principele ales şi instituat, noua organisaţiune va fi pusă în esecuţiune, şi Bulgaria se va bucura atunci pe deplin de autonomia sa.

„Indată după conclusiunea păcei, o comisiune europeană va fi instituită pentru organisarea Rumeliei orientale şi pentru administraţiunea sa financiară, până la desăvêrşirea organisaţiunei.“

Comitele Şuvalow constată că înţelegerea s'a făcut între puteri asupra unui obiect discutat pe lung în şedinţa de eri. Escelenţa Sa 'şi-au reservat numai dreptul de a presenta câte-va modificaţiuni pur de formă, pe cari repeziciuuea redacţiunei nu a lăsat'o să aibă loc imediat.

Caratheodory-paşa aderă la aliniat, dar tot sub beneficiul aceleiaşi reserve.

Toţi plenipotenţiarii votéză aliniatul, dară rămâne înţeles că, după o scurtă discuţiue, el va fi deslipit de articol şi va deveni un arti ol special în instrumentul diplomatic ulterior.

Baronul de Haymerle continuă citirea nouei redacţiuni al art. VIII, al cărui aliniat este în viitorime ast-fel conceput:

„Armata otomană nu va mai şedea în Bulgaria şi tóte vechiele fortăreţe vor fi dărêmate în cheltuiala guvernului local, care va fi ţinut de ale dărîma în cel mai scurt timp, şi de a nu face să se rîdice altele. Sublima Pórtă, etc.“

Ce mai rămâne din aliniat, este menţinut.

Al doilea aliniat, înlocuit deja printr'o propunere acceptată în congres, trebue mai pe urmă modificat de comisiunea redacţiunei în sensul acestei propuneri.

Al treilea aliniat este reservat.

Baronul de Haymerle observă că aliniatul I, al art. IX, este regulat prin amendamentul comitelui Corti, éră cel de-al doilea este înlocuit, de la vorbele „regulament relativ la căile ferate“, prin propunerea austro-ungară asupra drumurilor de fer.

Comitele Şuvalow şi d. d'Oubril declară că art. X este de acum încolo inutil şi trebue şters. Asupra art. XI, plenipotenţiarii opinez că el e de resortul comisiunei de redacţiune. Caratheodory-paşa observă că ori-cum aliniatul II, al art. XI, trebue să fie menţinut.

Preşedintele constată că citirea făcută de baronul Haymerle fiind în întreg primită în unanimitate de către congres, Inalta Adunare a terminat cestiunea bulgară şi se găsesce gata de a procede la o altă parte a sarcinei sale.

Altèţa Sa esprimă nădejdea că plenipotenţiarii vor bine-voi, pentru objectele ce vor mai rămânea de discutat, să procédă într'un mod mai general şi mai pe scurt de cât în cestia bulgară. Congresul, cum este compus aţi, n'ar putea să siegese destul de mult pentru a intra în numeróse amĕnunte: nu póte de cât a hotărî base şi a lăsa elaborarea amĕnuntelor unei adunări care s'ar întruni după dênsul şi ar termina esamenul cestiunelor secundare.

Intre importantele cestiuni care, după cugetul sĕu, ar trebui de aici în colo să ocupe pe congresul, preşedintele citéză întêiu remanierea teritorială care privesce Bosnia, Muntenegrul, Sêrbia şi România. Ar remâne apoi esamenul cestiunelor provinciilor grecesci, a Dunărei, strâmtórelor, Asiei, indemnităţei de resbel. Alteţa Sa întrébă dacă Inalta Adunare este de părere a pune la ordinea ţilei de 28 Iunie, discuţiunea cestiunilor teritoriale, coprinţênd rectificarea fruntariilor şi independenţa ţĕrilor menţionate.

O conversaţiune avênd loc între plenipotenţiari în privinţa diferitelor cestiuni de ordin religios şi comercial, care ar trebui tractate în connexitate cu cele a independenţei şi a fruntariilor, lordul Beaconsfield crede, împreună cu preşedintele, că tóte aceste cestiuni care formézĕ o grupă, pot fi discutate împreună fără mare dificultate.

Ordinea ţilei a viitórei şedinţă este fixată precum urméză: Bosnia, Muntenegru, Serbia şi România.

Mehemed-Ali cere apoi să citéscă o propositiune relativă la fruntarile sêrbesci şi a cărui text este:

„După preliminările păcei semnate la Adrianopoli, rectificare de fruntarie trebue asigurată Serbiei.

„Plenipotenţiarii otomani propun Inaltei Adunări să bine-voéscă a primi, în privinţa rectificărei, următórele principii generali:

„1. Noua linie fruntară să fie pe cât se póte o linie naturală şi strategică;

„2. Că marele drum al Bosniei care de la Mitroviţa merge prin Novi-Baza spre Sjeniţa şi care se desparte acolo pentru a se îndrepta de o parte prin Novi-Varoch la Vichigrad şi de alta prin Prepel şi Tachlidjé la Tchainitza, precum şi drumul de fer care va ralia în Mitrovitza în Bosnia, să nu fie deslipite de teritoriul otoman şi să fie destul de depărtate de fruntarià, ca siguranţa acestor două mari linii de comunicaţiune să fie garantate;

„3. La oraşele şi satele otomane Vichegrad, Novi-Varoch, Sjenitza, Novi-Bazar, Mitrovitza şi Prichtina să fie la o distanţă aşa de depărtată de fruntarie în cât esistenţa lor să nu fie ameninţată;

„4. Ca cazasele albanese Vitchitren, Kourchoumli, Urkup (Prokoplje şi Leskovdja) să nu fie deslipite de imperiu, şi la cas când congresul ar decide deslipirea a unor dintr'ênsele, trecĕtórea Prepolac (Taktali-Khan-Getchidi) între Kourhcoumli şi Prichtina, şi cea Gradelica Dzeva între Leskovdja şi Vranja să rĕmăie, în ori-ce cas, a Turciei, fiind trebuincióse pentru apărarea districtelor Prichtina şi Vranja, care atunci vor forma într'acéstă parte fruntaria de la méză-nópte a Imperiului.“

Propunerea va fi tipărită şi distribuită.

Şedinţa se rădică la órele 4.

(Monitorul).

VARIETATI.

(*Locotenentul Zubovici*). — „La France du Nord“ anunţă că acest cunoscut călăreţ maghiar are să încerce în curînd să trécă în not Marea-Manecei, de la Douvres (Anglia) la Calais (Francia), călare pe iapa sa Caradoc, care va avé un aparat aşazat sub piept.

(*O călătoriă aeriană îndrăsnéţă*). — „New-York-Times“ zice că d. Schroeder, ex-locotenent în serviciul Statelor-Unite, dar german de nascere, aeronaut enhisiast de trei-ţeci de ani, îşi propune să întreprindă a trece în balon peste Oceanul A, tlantic de la New-York la Londra. Construcţia aerostatului nu va fi în comparaţie o trébă mare. Balonul va fi de o înălţime de 91 picióre şi un diametru de 21- avênd forma unui cilindru ascuţit la amîndouĕ capetele, aşa ca să înfăţoşeze aerului într'un mers răpede cea mai mică resistenţă posibilă.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 170. Vineri 11 August, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași, 10 August 1878.

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Germania. — Resultatulu recentelor alegeri pentru parlament, atitudinea ce va lua această adunare, chipul cu care va căuta principele de Bismarck să-și creeze o majoritate, măsurele ce gândesce să-i propună, tóte aceste aṭîṭă in gradul cel mai inalt in momentele de față curiozitatea Europei.

Se știe intr'un mod general cari sunt tendințele și planurile d-lui de Bismarck. Dacă legile de rigoare contra socialismului țin locul intăiu in programul seu, nu e oprit de a crede că ele nu ocupă tocmai același loc și in preocupările sale. Se poate chiar presupune că emoțiunea produsă prin tentativele lui Hoedel și Nobiling au fost puțin exploatată spre a dobindi un parlament mai supus de cât cel trecut la măsurile favorite ale cancelarului. Scopul principal al acestuia ar fi stabilirea unui sistem de impozite destinat de a da finanțelor federale mai multă neatîrnare și mai multă elasticitate. Principele de Bismarck ar voi asemine să pună exploatarea căilor ferate din Germania in mănele guvernului imperial, și să vină in ajutorul industriei prin o intórcere la sistemul protector. Dar alegerile n'au eșit după cum se sperase, și astăzi e chestiunea de a se ști dacă d. de Bismarck va afla in noul parlament majoritatea de care are trebuință spre a-i face se i se admită măsurile sale. Adunarea intr'adevăr, are să se afle impărțită in trei grupuri cari se vor precumpăni aprópe intre ele, și dintre cari nici unul nu ar putea oferi un sprijin eficace guvernului fără să nu iee ajutor dintr'o parte sau alta.

De și Germania are instituțiuni reprezentative, totuși aici nu există o opoziție in sensul ce acest cuvînt are in Anglia sau Francia, adică un partid care aspiră și care are dreptul de a aspira la succesiunea politică a ministerului ale căruia măsuri le combate. Nu e insă mai puțin adevarat că in Germania există o opoziție și că ea se imparte in doue grupuri cari nu-i cu neputință de a le defini. Aceste grupuri, dacă e să le numim cu termini familiari, sunt liberalii și clericalii. Cei dintăi tind să obțină garanții parlamentare, adecă acel control anual și eficace al bugetului care pune centrul de gravitate al puterei în reprezentația națiunei. Cît despre clericali, ei urmăresc o politică care este pretutindene aceeași. Ea consiste în pretenția de a tracta cu statul ca putere cu putere, sau mai bine în pretenția de a se impune statului în numele adevărului divin și al dreptului care decurge din el. In Germania, obiectul apropiat al silințelor clericalilor este revocarea faimóselor legi numite legile din Maiu, prin cari d. de Bismark au voit să restatornicească supremația statului asupra bisericei, și ale cărora consecuențe au fost acte de extremă rigóre contra episcopatului, dar al căruia unic efect au fost de a da mai multă animozitate și mai multă coeziune partidului prigonit.

Si acum ce are se facă d. de Bismarck spre a-și procura sprijinul necesar pentru formarea unei majorități? La care dintre cele două partide de opoziție se va adresa el? sacrifica-va el privilegiile coronei satisfăcênd reclamările liberalilor în privința garanțiilor parlamentare? Temperamentul bine cunoscut al ministrului nu se opune la acésta mai puțin de cît considerația datorită prejudețelor unui suveran prea înaintat în vrîstă spre a se supune unei asemine evoluții. D. de Bismarck preferi-va el să facă concesiuni clericalilor, precum s'ar crede din convorbirile sale de la Kissingen cu Monsiniorul Masella? Consimți-va el la revocarea legilor din Maiu? sau cel puțin a le lasa să cadă în desuetudine? Eată o situație pre delicată și pre departată de noi spre a putea fi bine judecată. Și apoi nu trebue să uităm că d. de Bismarck nu e singur in scenă, și că liberalii naționali au și ei de ales intre credința la principii și necesitățile unei situații. Nimica nu ne impiedică de a admite că ei, și nu d. de Bismarck, vor pune programul in buzunar și că vor face concesiuni.

— Hoedel au fost executat în diminéța ḑilei de 16 August în curtea închisorei. Un rescript imperial, cu data de 8 August, ordonase, ca justiția să-și urmeze cursul ei.

— Noul parlament german se va întruni la 9 Septemvre viitor.

Rusia. — „Agența rusă“ anunță că generalul Mesențof, șeful secției a 3-a a cancelariei private a imparatului, asasinat in dimineața de 16 August pe piața St.-Mihail din Petersburg, n'au fost rînit cu revolverul, dar cu un pumnaru. El au fost atins mai sus de inimă și au murit după opt oare. Aceiași indivizi cari au lovit pe generalul Mesențof au tras cu revolverul asupra generalului Makarof, din corpul de jandarmi. Acest din urmă care insoția in acea zi pe generalul Mesențof, precum avea obiceiul de a o face in toate diminețele, au căutat, dar în deșert, să pună mîna pe cei doi indivizi.

Austro-Ungaria. Alegerile maghiare sînt terminate. Din 413 circonscripții electorale, în care se cuprind și acele din Transilvania, se cunosc 409 resultate. Ele dau 235 de scaune liberalilor, 74 opoziției fusionate, 68 extremei stîngi, 10 partidului național din Croația, Transilvania, etc. și isolaților. Unsprezece balotații mai sînt de făcut, aceste sînt în majoritate ale partidului liberal, care va eși din luptă cu o majoritate de mai puțin de 90 de voturi, căci isolații și naționalii vor merge de la sine cu opoziția.

D. Tisza, șeful partidului, ales de odată și în unanimitate de Secuii din St.-Iorg, de Germanii slovaci din Semniț și de Italo-Ctoații din Fiume au cîștigat unul din acele succese cari lasă departe pe acele ale d-lor Simonyi și Verhovay, din extrema stîngă. Acest partid au cîștigat în țéră fórte mult. Cei 68 de intransigenți uniți cu moderații, cu clericalii și cu independenții opoziției fuzionate, au să facă in viitorul parlament fórte amară viața dualiștilor și a celor mulțumiți cu politica exterióră a comtelui Andrassy.

—Alegerile pentru dietele provințiale saŭ Landtaguri dau Cehilor ocazia de a se arata, de a se număra și de a se înțelege intre sine. In urma unui compromis Cehii tineri și cei bătrîni s'ău unit. Slavii asigură că din acest compromis va eși înțelegerea și participarea la dieta din Praga și la Reichsratul din Viena, intr'un cuvînt impacarea slavilor din Bohemia cu constituționalii din Austria.

—De la intrarea trupelor austriace în Bosnia, confiscările ploua asupra ziarelor din Viena. Septămîna trecută s'au confiscat unul după altul ziarele „Noua Pressă liberă“, „Pressa“, „Tagblatt“, „Vaterland“, „Morgen-post“ și „Kikeriki“.

Anglia. -- Discursul tronului pronunțat la 16 august cu ocazia închiderei parlamentului, de regina Victoria confirmă existența unei convenții defensive încheiate între Anglia și Turcia.

Turcia. -- „Corespondența politică“, publică o depeșă din Constantinopole, care zice că Anglia se silesce să dobîndéscă dreptul de a ocupa forturi în Dardanele. Marele-vizir Savfet nu se arată cu totul opus planurilor Angliei, dar Sultanul nu voesce să audă nimica despre acésta.

Din cele patru comisiuni instituite prin tractatul de Berlin, întăia care e gata de a întra în funcțiune va fi acea din Tîrnova, numită spre a privighia pe Rușî și administrația lor în Bulgaria. A doua va fi acea din Filipopoli, însărcinată cu organizarea Rumeliei orientale. A treia va fi comisiunea finanțiară, care e chemată de a regula situația creditorilor Statului otoman, și care își va avè rezidența sa în Stambul. Cît despre a patra comisiune, acea militară, insărcinată cu rectificarea fruntariilor, acésta nu va întra în funcțiune de cît mai tîrziu, cînd situația generală va deveni mai liniștită în peninsula Balcanilor.

— Din Roma se vestesce că Vaticanul ar fi trimis, spre a fi supusă la încuviințarea principelui de Bismarck, procedura ce ar trebui să se urmeze

pentru ca episcopii alungaşi să se pótă întórce în diocesele lor numai cu simplul consimţimînt al guvernului fără să mai aibă nevoe de a-i adresa o cerere specială în acéstă privinţă.

— Se confirmă ştirea că, de şi Rusii din împrejurimile Constantinopolei fac pregătiri de plecare, totusi ei nu se vor îmbarca de cît dacă retragerea flotei engleze din Marea Marmara se va face în acelaşi timp cu retragerea Ruşilor.

— Se asigură din isvor autorizat că guvernul German e dispus de a se uni cu celelalte puteri într'o mediaţiune comună spre a obţine rectificarea frontarilor grecesci, şi pentru acest scop aŭ şi trimis, ca demonstraţie, mai multe corăbii de resboiu în apele grecesci.

— Din Rusciuc se anunţă că o armată rusă de 80,000 omeni va fi pusă în Basarabia să stee în observaţie până se vor cunósce rezultatele schimbărilor efectuate la Dunărea de jos.

— „Memorialul diplomatic“ zice că se confirmă vuetul despre vizita ce M. S. regină Victoria ar avé să facă la Expoziţia din Paris pe la finele lui Septemvre.

Ocuparea Bosniei şi a Herţegovinei.

Ştirile cari vin despre operaţiile oştirei austro-maghiare în aceste doue provinţii nu sînt favorabile Austriacilor. Diviziunea ducelui de Vürtemberg, venind de la Travnic au putut, e adevĕrat, să opereze în ţiua de 13 august la Vitez, joncţiunea sa cu corpul principal care comandéză mareşalul Filipovici; dar diviziunea a 20-a care operéză la rĕsărit şi care trebuia să ocupe Zvornicul, la fruntaria serbéscă, au fost silită atît de către insurgenţi cît şi de dificultăţile materiale cu care au avut de a se lupta, de a se întórce de unde plecase.

In mersul seu înainte, acéstă diviziune au avut de a susţine lupte de antegardă, la 4 august, lîngă Gracaniţa, la 8 lîngă Hanpircovac, la 9 şi tótă ziua de 10, o luptă înaintea Tuzlei. Din cauza unor greutăţi fórte mari ce au întîmpinat cu căutarea rîmţilor, tóte vitele de trăsuri căţênd de obosélă, generalul Szapary au crezut oportun, fără a fi silit de duşman, de a retrograda până la Bosna, spre a-şi asigura linia sa de comunicaţie.

In partea acésta nord-ostică a Bosniei, numărul insurgenţilor este, după, Coresp. Politică„ de 16,000, dintre cari 2,000 creştini. Aceşti insurgenţi sînt aceia cari aŭ oprit diviziunea Szapary în mersul ei spre Zvornic şi o au silit să retrogradeze.

Generalul Szapary, care în planul primitiv trebuia să facă un mers de flanc, paralel cu mersu mareşalului Filipovici, şi să sprijine pe acest general, n'au putut deci ajunge la Drina ci s'au întors înapoi la Bosna, unde e redus la defensivă şi se mărginesce acum la Doboi de a mănţine comunicaţiile lui Filipovici cu Austria. Szapary au obţinut într'adevăr, un succes vinerea trecută (16 august), dar acole inimicul luase ofensiva, şi diviziunea a 20-a n'au putut de cît a se mănţine în poziţiunele sale.

Compania a 8-a din regimentul al 32-lea de infanterie au avut o sórtă şi mai tristă de cît diviziunea Szapary. Trimisă în recunóscere despre Linbinia, acéstă companie s'au vĕdut atacată în împrejurimile Ravnicei de bande de insurgenţi atît de numeróse în cît au fost silită, după o luptă din cele mai sîngeróse să bată în retragere. Alte cinci companii trimise în ajutorul celei dintĕi au trebuit să dee asemine înapoi în faţa insurgenţilor al cărora număr devenia din ce în ce mai formidabl. Din compania a 8-a n'au scapat de mórte de cît un locotenent şi 30 de soldaţi.

Mareşalul Filipovici au impus oraşului Maglai o contribuţie de resboiu de 50,000 florini, plătitori în termin de o lună, pentru plnda care au custat viaţa la 70 de husari cu ocaziunea retragerei de la Zepcea.

După o depeşă, comunicată din Constantinopole comitetul insureţional din Seraievo ar fi trimis pe Hafiz-paşa cu o deputaţie de notabili la generalul Filipovici spre ai cere să opréscă mersul trupelor austriace, fiind-că Pórta nu adresase încă nici-o încunoştinţare locuitorilor provinţiilor ce au a fi ocupate, şi fiind-că de altă parte, proclamaţiile Austriacilor nu erau cunoscute în Seraievo.

Mareşalul respunse, că ocuparea Bosniei şi a Herţegovinei de către trupele austriace se face în virtutea rezoluţiunei unanime a marilor puteri, la care aderase şi Turcia, şi că el îşi va continua mersul spre Seraievo, conform ordinilor ce primise. Mareşalul au invitat pe Hafiz-paşa şi pe notabili să întrebuinţeze tóte influenţele lor spre a face să intre în ordine populaţiile rătăcite şi spre a le îndupleca să renunţe la o resistenţă nefolositóre. El au înmînat tot-odată lui Hafiz-paşa proclamaţiile Austriacilor ca să le aducă la cunoştinţa Bosniacilor.

După raporturile comandantuiui suprem Filipovici, relative la convorbirea ce acest general au avut cu Hafiz paşa, ar fi acuma dovedit că aprópe trei-zeci de batalióne din trupele regulate turceşti s'au unit cu insurgenţii mahomedani şi că mari cantităţi de arme şi de muniţii au fost trimise şi distribuite în Bosnia.

După o depeşă comunicată din Triest „Gazetei de Colonia“, pierderile suferite în Bosnia de diviziunea a 7-a, acea a ducelui de Vurtemberg, ar fi mult mai însemnate de cît cele aratate prin raporturile oficiale.

O telegramă din Belgrad zice, că, Arnăuţii din Prizrend, Pristina şi Novi-Bazar au plecat în Bosnia, spre a întări bandele de insurgenţi care acum se rîdică la 50,000.

„Morgen-Post“ susţine că Austria nu ar ave de a lupta numai contra musulmanilor fanatizaţi şi a trupelor turceşci străvestite, ci încă şi contra Serbilor şi a Muntenegrinilor mascaţi cari fac cauză comună cu Otomanii spre a scapa preponderanţa politică şi religiósă a rasei lor în ţerile cari se întind de la Sava şi Dunărea până în Albania şi Epir.

Insuccesul complet al diviziunei Szapary la nord ostul Bosniei, numărul necontenit crescênd al insurgenţilor, speranţa lor de a taia la méză nópte comunicaţiile lui Filipovici pe Bosna, apoi neisbutirea nĕgoţiarilor dintre Pórta şi Austria, tóte aceste vor fi dat curaj Bosniacilor din Seraiova ca să se impotrivéscă până la cele din urmă. De aceea nu ne miră ştirea că mareşalul Filipovici va trebui să dee o mare bătălie la Bielalovaţ, la sud-ostul Busovaţei, pe drumul care duce la Seraiovo.

In Herţegovina insurecţiunea ia asemine o desvoltare mare, fiind susţinută de voluntari muntenegreni.

Ştirile din Viena în privinţa apreţuirei purtărei Porţei otomane în afacerea Bosniei se contrazic dintr'o ţi până în alta. Ast-feliu, depeşele engleze zic că la 15 august s'a subscris convenţia relativă la ocuparea austriacă de către comitele Andrassy şi Caratheodory-paşa; că mai întĕiu guvernul austriac dorise să se ţină la un schimb de note, dar că în urmă au judecat că sancţiunea de către Pórtă a ocupaţiunei austriace, prin mijlocul unei convenţii încheiate cu solemnitate, ar discuragia mai mult pe insurgenţi. Acéstă convenţie nu ar fixa durata ocupaţiunei, dar ea ar satisface pe Pórtă, recunoscênd autoritatea Sultanului, şi stipulând că rugăciunile se vor face în moschee în numele Sultanului.

După o depeşă adresată ziarului „Le Temps“, cabinetul austriac ar fi convins despre duplicitatea Porţei otomane şi ar căuta să găséscă în Belgrad şi Cetinia sprijinul pe care înzădar să încércă să-l dobândéscă la Constantinopole.

Mai mult încă, din Paris se anunţă că negoţierile dintre Austria şi Turcia nu ar fi isbutit şi că ar fi eminentă rumperea relaţiilor dintre ambele State.

Incordarea raporturilor politice unită cu starea militară din Bosnia şi Herţegovina, au făcut se vede necesară punerea în mişcare a celor trei diviziuni de rezervă austro-maghiară, mişcare de care vorbesc telegramele din Viena.

DIN LOCALITATE.

Bejenia provocată de administraţia locală, în ziua de 26 a lunei trecute, în comuna Tomeşci, plasa Codrului, bejenie ale cariia triste peripeţii le am descris în Nr. 164 al fóei nóstre, nu au avut de rezultat numai sdruncinul gratuit al tuturor locuitorilor celor patru cotune ale Tomeşcilor şi pierderea numai pentru gustul cîrmuirei a unei zile întregi de lucru, ci ea au căşunat unora dintre locuitori şi alte daune palpabile, fórte simţitóre.

Astfeliu la doi locuitori, dintre cari unuia anume Vasile Chirilă din Osoiu, li-au pierit cîte-un mascur, pentru-că au trebuit să-i transpórte în car legaţi şi să-i ţină, aşteptând venirea comisiei, nemîncaţi tótă ziua, pe arşiţa cea mare care au fost în acea zi.

Un alt locuitor, G. Horbănescu, au fost silit pentru îndeplinirea tot a ordinului cîrmuirei, să-şi aducă din Cîrlig la Tomeşci, cale mai bine de jumatate zi, oile ce avea acolo la varatic, şi să piardă prin asemine strămutare fruptul de douĕ zile al dobitócelor sale şi prin urmare existenţa sa şi a familiei sale pe mai mult timp.

Cine va despagubi pe locuitorii Tomeşcilor pentru pierderea unei zile întregi de lucru, apoi pe numiţii Chirilă Horbănescu şi celalalt pentru daunele deosebite ce au suferit din pricina înepţiei administrative? Din care fond vor fi toţi acestia desdaunaţi pentru tóte jîgnirile ce li s'au pricinuit în avutul şi munca lor.

Respundă acei salariaţi spre a înalţa osanale celor de la putere sau spre a insulta pe cetăţenii cari nu practizéză cu injustiţia, ilegalitatea şi corupţia.

——

D. V. Paladi, membrul comitetului permanent au binevoit a ne comunica în locul d-lui prezident al comitetului, lămuririle ce am cerut, prin Nr. 167 bis al „Stelei Romaniei", în privinţa necesităţei publice a noului drum proiectat în cotuna Osoiu, sau, cum zice d. membru, a rectificărei drumului actual.

Esplicaţiile ce ni se dau neconcordând cu informaţiile nóstre, şi controlarea şi a unora şi a altora necesitând óre-care studiu la faţa locului, amînăm pănă duminecă publicarea atît a respunsului d-lui Paladi, cît şi a întimpinărei nóstre.

——

Rugăm pe Onorabilul casier general al judeţului nostru să bine voèscă a cerceta dacă există în comuna Tăuteşci, plasa Copoul, un perceptor P. Constantinescu, care ia de la locuitori îndoite contribuţii.

Eată un fapt de acéstă natură, care din întîmplare aŭ ajuns la cunoştinţa nóstră.

Locuitoriului D. Ciobanu din ḑisa comuna i s'aŭ luat cu chitanţa No. 606 din 17 Octomvre 1877, contribuţia sa pentru căile de comunicaţie şi zecimile judeţane şi comunale pe trimestrul al II-lea anul trecut în sumă de 7 lei 20 bani; éră cu chitanţa No. 24, din 9 fevruare 1878, aceeaşi contribuţie pe trimestrele II şi III ale aceluiaşi an în suma de 14 lei 40 bani.

Aşa dar numitul locuitor Cioban aŭ plătit pe trimestrul al II-lea al anului trecut de doue ori aceeaşi contribuţie.

——

După arşiţa cea mare a unei luni de adevarat Cuptoriu din ultimile doue septămîni trecute, acum de vre-o trei zile am început a ne bucura de o temperatură mai măsurată. Ieri sara şi astăḑi diminéţă am avut chiar recóre si o plóe care au venit tocmai la timp să improspăteze atmosfera cea năduşitóre şi să facă să înviosèze plantele.

——

D. primar al Municipiului Iaşi printr'un comunicat placardat aduce la cunoştinţa cetăţenilor Ieşeni că Măria Sa Domnitoriul au bine-voit a aproba decretul prin care strada St. Ilie din oraşul nostru va purta în viitoriu numele de „Alexandri", în amintirea isbîndei literare ce marele nostru poet aŭ cîştigat la Montpelier.

——

O altă placardă a primariei locale publică „Instrucţiile privitóre la poliţia municipală", votate de consiliul comunal în şedinţele sale din 7 şi 25 Iulie, a. c. conform nouei legi de politie municipală, promulgată prin înaltul decret al Măriei Sale Domnitoriului sub No. 1498 din 12 Iunie a. c.

In numărul viitor vom analiza dispoziţiile principale ale acestor instrucţii.

——

Astăzi joi aŭ şosit la Iaşi un tren militar cu regimentul No. 7 de Călăraşi.

Urăm buna venire bravilor noştri oşteni cari lipsesc de la căminurile lor de mai bine de 15 luni.

——

Aflăm că la linia Iaşi-Ungheni s'aŭ numit director definitiv d. inginer Miclescu.

VARIETATI.

(*Noua planetă Vulcan*). -- După telegramele primite din America la Observatorul din Paris, planeta observată de d. Watson, în timpul eclipsei solare din 29 iulie, nu ar fi alta de cît faimósa planetă Vulcan, calculată de celebrul astronom Leverrier, cautată în deşert de dînsul în curgere de mai mulţi ani, vĕḑută o-dată, se ḑice, de d-l Lescarbault, şi care nu au mai fost de atunci zărită.

D. Watson şʼau făcut o specialitate din descoperirea micilor planete. El e autorul unui tractat de astronomie practică, fórte preţuită în America, unde au obţinut mai multe ediţiuni.

In memorabila eclipsă de la 29 iulie, s'au constatat pentru întĕia óră că temperatura aerului descresce răpede în timp cât sórele se face nevĕḑut.

Proba directă a unui asemine fapt au fost pentru întĕia óră constatată într'un chip lămurit şi precis cu ajutorul microtalimetrului, un instrument de curînd descoperit de celebrul Edison.

Protocólele Congresului de Berlin.

Protocolul No. 8.

Şedinţa din 28 Iuniu 1878.

Şedinţa se deschide la 2 şi jumătate óre.

Se adoptĕḑă protocólele 6 şi 7.

După ce s'a făcut menţiune de lista No. 7 a petiţiunilor, preşedintele anunţă că d. Rangabé, ministrul Greciei la Berlin, l'a înştiinţat că guvernul Maj. Séle Elenice a designat pe d. Teodor Delyannis, ministrul afacerilor streine, ca representantul său la congres. D. Rangabé a fost numit alu douilea plenipotenţiar alu Greciei.

Principele de Bismarck face următórea comunicaţiune Congresului:

Inalta Adunare 'şi aduce aminte că protocolul Nr. 6. de la şedinţa din 25 Iuniu, a remas deschis pentru a primi în urmă votul definitiv al propoşiţiunei Ex. S. D-lui Waddington, relativă la trecerea trupelor turceşci prin Rumelia orientală.

D-nii plenipotenţiari aĭ Rusiei, după ce au informat pe preşedinte, că consimt la redacţiunea aliniatului 3, aşa cum este înscris în protocolul Nr. 6, -- se va da act despre acéstă declaraţiune protocolului.

Alteţa Sa informéză Congresul de composiţiunea comisiunei de redacţiune constituită în virtutea unei decisiuni luată de Inalta Adunare într'o şedinţă precedentă. Numele membrilor acestei comisiuni sunt următórele:

Pentru Germania A. S. Principele Hohenlohe. Pentru Austro-Ungaria E. S. baronul Haymerle. --Pentru Francia Ex. S. D. Desprez. -- Pentru Marea-Britanie Ex. S. Lordul Odo Russell. -- Pentru Italia Ex. S. comitele Launay. -- Pentru, Rusia Ex. S. D. d'Oubrill. -- Pentru Turcia Ex. S. Caratheodory-paşa.

Preşedintele adaogă, că comisiunea a ţinut astă-ḑi chiar prima sa şedinţă.

Congresul trece la ordinea ḑilei şi preşedintele supune întĕiu discuţiunei congresului art. XIV din tratatul de San-Stefano relativ la Bosnia şi Herzogovina.

Comitele Andrassy citesce următórea comunicaţiune:

Tóte guvernele recunosc că Austro-Ungaria, în cualitatea sa de Stat limitrof, este interesată mai mult de cât ori-ce altă putere la regularea afacerilor în Bosnia şi Herzegovina.

Beligeranţii au ţinut în sémă acésta, reservând spre înţelegere cu Austro-Ungaria, prin art. XIV din tratatul de pace preliminar, soluţiunea definitivă a acestei cestiuni. Precisând objecţiunile contra articolului aci menţionat, ce decurg din particularitatea intereselor austro-ungare, plenipotenţiarii M. S. imperiale şi regale se cred în drept de a susţine, că cestiunea bosno-herzegovinénă, cu tóte că atinge în modul cel mai direct pe Austro-Ungaria, nu încetéză de a fi o cestiune eminamente europénă.

Nu se póte perde din vedere, că mişcarea ce a adus rĕsboiul în Orient, a avut origina sa în Bosnia şi Herzegovina.

Relele şi pericolele ce au resultat pentru Europa sunt cunoscute, Austro-Ungaria a fost atinsă în întĕia linie.

Marele numĕr de trupe înşiruite pe fruntariile nóstre n'au ajuns pentru a împedica trecerea insurgenţilor şi incursiunile reciproce. Puterile turcesci, concentrate la începutul turburărilor în Bosnia n'au putut, cât de numerósé au fost, sĕ pue capăt unei insurecţiuni şi emigraţiuni permanente. Mai mult de 200,000 de ómeni au părăsit ast-fel căminele lor. De trei ani guvernul a fost silit sĕ se însărcineze cu întreţinerea lor. Ḑece milióne florini au fost deja cheltuite pentru acest scop. Ne avênd încredere în sórta ce 'i aştéptă la întórcere, emigraţii refusă de a se întórce în patria lor. Ast-fel din ḑi în ḑi nuoi şi grele sacrificiuri ni se impun şi nimic încă nu ne prevestesce un sfârşit apropiat. Populaţiunile nóstre limitrofe su-

fer pagubi incalculabile prin acéstă emigrațiune neîncetată și prelungită.

In presența acestei stări a lucrurilor, pe care 'i a fost de tótă imposibilitatea de a o întêmpina, guvernul imperial și regal nu póte avea alt scop de cât de a o vedea căpătuită o dată pentru totd'auna printr'o soluțiune ce ar da garanții de stabilitate. Art. 14 din tratatul preliminar de la San-Stefano, produce ca soluțiune introducerea unei autonomii, cum a fost comunicată plenipotențiarilor otomani în cea d'âmtêiu ședință a conferenței de la Constantinopole.

Guvernul M. S. Impĕratului și Regelui ar fi gata să priméscă ori-ce soluțiune ce ne-ar lăsa să prevedem prompta și definitiva pacificare a provinciilor în cestiune.

Cu tóte acestea, considerând condițiunile lor naționale, religióse și geografice, devenite și mai încurcate prin schimbările teritoriale în urma resbelului, soluțiunea sus menționată trebue considerată ca imposibilă de a fi realisată. Obstacole fórte mari se opun la acésta atât în principiu, cât și în fapt.

Populațiunea acestor țĕri se compune din musulmani, orthodoxi și catolici, fanatici în antagonismul ce 'i desparte și trăind nu în circumscripțiuni diferite, dĕră amestecați în aceleași districte, în aceleași orașe, în aceleași sate.

Sublima Pórtă ar avea dĕr îndatorirea d'a reuni aceste elemente opuse sub forma unui singur regim autonom. Ar trebui să procedeze la repatriarea refugiaților risipiți în Austro-Ungaria și Muntenegru, să'i ajute în întreținerea lor și ca să se pue éra la muncă pacifică, să le dea grâu de semănat și material pentru reconstrucțiunea caselor lor. Ar trebui să aplice regulamentul cestiunii agrarii, isvorul principal al sguduirilor periodice ce au sdruncinat acéstă țĕră; acésta este o problemă plină de obstacole, pentru o națiune sfâșiată de ura religiósă si socială, o problemă pe care numai o putere tare și imparțială o póte resolva într'o țĕră unde tótă proprietatea funciară este în mânile musulmanilor, pe când crestinii, fie plugari, fie arendași, formézĕ majoritatea locuitorilor.

Cum ar trebui tot d'odată ca Sublima Pórtă să facă sacrificiuri, ce întrec mijlócele sale, art. 14 dispune că nu póte să incaseze rĕmășițele și că trebue să renunțe încă pentru 2 ani la veniturile curente ale acestor provincii.

De sigur că nu vrem să imputăm Turciei séu să ne îndoim de buna sa voință, décă afirmăm, că n'ar putea împlini acéstă datorie.

I-ar fi imposibil d'a o împlini în timpuri normale. Cu atât mai greu la sfîrșitul unui resbel abia încetat și mai ales în presența reînceperei antagonismului, care se manifestă acum cu mai multă voiciune de cât la începutul turburărilor, de când districte, locuite de musulmani, sunt séu vor trebui fi duse sub dominațiunea sêrbă séu mahometană. Accepțiunea că autonomia în ast-fel de condițiuni, departe de a pacifica aceste ținuturi, ci ar crea o vatră permanentă de turburări, nu este în destul de întemeiată.

Resultă, dĕr, din cele mai sus menționate, că nu se va putea statornici un regulament durabil, a acestei cestiuni, pe basa art. XIV. Ori-ce încercare infructuósă de a face o organisațiune autonomă, în aceste provincii, ar crea nuoi agitațiuni și am fi în puțin expuși la pagubile intolerabile ce ne-au causat și ce ne causézĕ evenimentele în aceste provincii.

Guvernul Austro-Ungar trebue să se ocupe de situațiunea geografică ce va resulta pentru Bosnia și Herzegovina în urma schimbărilor teritoriale, ce are în consecință o nouă delimitațiune a Serbiei și a Muntenegrului. Apropierea fruntarielor ale acestor Principate, ar pune aceste locuri, drumurile de comunicațiune cu restul Orientului, în condițiuni prejudiciabile, pentru interesele comerciale ale monarhiei.

Pentru aceste motive, plenipotențiarii M. S. imperiale și regal-apostolice se cred în drept de ai atrage seriósa atențiune a congresului asupra pericólelor, ce ar putea nasce din ori-ce soluțiune care ar fi lipsită de garanții durabile. Interesată mai întâiu ca putere limitrofă, Austro-Ungaria este datóre să declare pe față că interesele séle cele mai vitale nu'i permit de a primi de cât o soluțiune a cestiunei bosno-herzegovinene, care ar putea aduce pacificațiunea ĝiselor provincii și ar împiedica producerea de evenimente cari au causat atâtea pericole grave pentru pacea Europei și care au creat Austro-Ungariei impuindu'i tot odată mari sacrificii și mari perderi materiale, o situațiune intolerabilă, a cărei prelungire n'ar mai putea-o suferi.

Lordul Salisbury citește propoziținea următóre:

Condițiunea socială și poziținea geografică a Bosniei și a Herțegovinei merită în aceeași proporțiune atențiunea congresului.

Ele sunt singurele provincii ale Turciei unde proprietarii au, mai fără escepțiune, altă credință religiósă de cât clăcașii.

Insurecțiunea născută, din acest antagonism, a avut drept urmare resbelul ce a pustiat Turcia, și ura ce separă aceste două clase ale populațiunei, nu este mai mică de cât acum trei ani.

Ele au fost exasperate prin pasiunile resbelului civil și opoziținea în guvern va fi stimulată prin succesele recente ale celor două principate vecine.

Nu este probabil dĕr ca Pórta să se lupte azi în contra agitațiunilor, ce n'a fost în stare a opri și suprima înaintea tristelor evenimente din acești duoi ani.

Pentru acest scop ar trebui un guvern care să aibă numai mijlóce necesarii pentru a stabili o administrațiune bună, dĕr care să aibă și puteri destul de tari spre a suprima ori-ce turburare.

Dacă puterile nu reușesc de acuma să întemeieze o administrațiune statornică și tare în aceste regime, ele vor fi responsabile de reînceperea inevitabilă a suferințelor cari au învocat viuele simpatii ale Europei și cari au dat nascere la atît de de grave evenemente. Și posițiunea geografică a acestor două provincii este de o mare importanța politică. In cas când ar cădea o mare parte din ele în mînele unuia din Principatele vecine, s'au forma nisce state slave care s'ar întinde prin peninsula Balcanilor și a căror putere militară ar amenința populațiunile de altă rasă, ce ocupă teritoriul din Sud. O asemenea stare de lucruri ar fi fără îndoială mult mai periculósă pentru independența Porței de cît ori-ce altă combinațiune. Este fórte probabil că un ast-fel de resultat să se producă, ia cas când Pórta ar rĕmâne însărcinată cu apărarea acestor două provincii depărtate. Ar trebui deci să ne temem de mari pericole atât pentru provincii cât și pentru Pórtă, dacă cea din urmă ar continua să le ocupe și să le administreze.

Pe de altă parte Bosnia și Herzegovina nu contribuesc în nimic la bogătia și puterea Porței. S'a constatat, în conferințele de la Constantinopole, că veniturile lor nu erau egale cu cheltuelile ce se făceau pentru dênsele. Cheltuiala necesară spre a le apăra ar fi dĕr enormă de și ele nu au nici o valóre strategică pentru Turcia.

Așa dĕră, Porta ar proba cea mai mare înțelepciune, décă ar refusa să se însărcin de mai mult timp cu o îndatoaire care întrece puterile sale și încredințând'o unei puteri în stare de a o împlini, ar scăpa imperiul turc de pericole formidabile.

Prin aceste motive guvernul Reginei propune puterilor reunite ca congresul să decidă, ca provinciile Bosnia și Herțegovina să fie ocupate și administrate de Austro-Ungaria. (Va urma).

ERATA.

In articulul „Considerațiuni asupra Dobrogei", publicat în N. 167 bis, strecurându-se mai multe greșeli de tiparîu, îndreptăm pe cele mai principale.

Așa la pagina I, colona 1-a, rîndul 4 de sus, în loc de *iritațiune*, să se citéscă *esitațiune*; la pag. II, col. 2-a, rînd 2 de sus, în loc de *glădire*, să se citéscă *clădire*, și la aceeași pagină și colonă rînd. 4 de sus, în loc de *costul*, să se citéscă *construcțiunea*.

DE VÊNZARE CU PREȚ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 171. Duminica 13 August, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași, 12 August 1878.

„Românul“ de la 8 august discutând cu ziarele opoziției, pentru nu mai știm a cîtea óră, chestiunea unui nou tractat, a unui tractat de alianță formală, ce guvernul nostru ar fi trebuit să încheie cu Rusia înaintea trecerei oștirei nóstre peste Dunărea, și chestiunea convocărei unei Constituante, găsesce cu cale să declare cuprinși de zăpăcélă, „instrumente ale intereselor streine“, organe ale Israeliților și ale cabinetului de St. Petersburg, pe toți aceia cari nu împărtășesc vederile sale în chestiunea politicei exterióre urmate de cabinetul Brătianu-Cogălniceanu, sau cari sînt de părere că actualele corpuri legiuitóre nu sînt competente de a decide nici asupra chestiunei Dobrogei, nici asupra acelei a Israeliților, precum nici în genere asupra poziției ce ni se creéză prin tractatul de Berlin.

Mărturisim că nu am fost de felin surprinși de chipul puțin măgulitor adoptat de foile guvernamentale de a discuta chestiunile — chip în care organele opoziției, ce-i dreptul, nu se lasă a fi întrecute. — De mult sîntem deprinși a asista la o polemică din cele mai neleale și mai înverșunate, în cari adversarii își asvîrl unul altuia epitetele de: *vîndĕtori, trădători, instrumente ale streinilor*, cu mai mare galantomie de cît cu care se prodigă, în salóne, cucónelor cochete, complimentele.

Ceea ce ne-au surprins, este ușurătatea cu care organul liberal tratéză chestiunile cele mai grave, este lipsa completă de argumente cu care își ilustréză cea mai mare parte din articulele sale de polemică privitóre la chestiunile sus amintite.

Lăsând la o parte argumentele opuse de foile guvernamentale imputărei ce nu fără temeiu organele opoziției adreséză guvernului pentru că n'au știut să se folosésca de momentul celei mai mari restriști în care se aflau oștirile imperiale peste Dunărea, de acel moment cînd Românii erau chiamați într'ajutor de Marele-Duce cu ori-ce condiții ar fi voit, și să încheie atunci un tractat de alianță, în care să ni se garanteze posesiunea Basarabiei într'un mod precis și formal, — imputare contra căreia „Românul“ și celelalte ziare guvernamentale nu găsesc de opus alta ceva de cât convenția de la 4 (16) aprile și necesitatea de a ne face cunoscuți cu ori ce preț lumei ca un popor de viteji, fie numai chiar și cu acela al vieței a zece mii de Români.

Lăsând la judecata posterității și a istoriei nepărtinitóre purtarea politică de acum un an a cabinetului Brătianu, să vedem cari sînt rațiunile, pe cari se intemeéză organul d-lui ministru de interne, pentru a se declara contra Constituantei și pentru a considera de instrumente ale streinilor, de cuprinși de zăpăcélă, pe toți aceia cari au în acéstă privință un mod de vedere deosebit.

„Românul“ susține că retrocedarea Basarabiei și cu atâta mai virtos anexarea Dobrogei, „după rostirea fórte limpede a Constituțiunei nóstre, intră în sfera legislaturei ordinare, fără a necesita o Constituantă.“ El se mai baséză pe tractatul de Paris, care, zice tot „Rom.“, „ne înapoesce peticul sudic al Basarabiei sub titlul precis de *rectificare de fruntarie* în cât *eo ipso* ca o *rectificare de fruntarie* ni-l sustrage acum tractatul de la Berlin.“

„Românul“ jubiléză, credênd că au închis gura adversarilor sei, pentru că au găsit mijlocul de a aplica dispozițiile tractatului de Paris la constituția nóstră, ca și cum tractatul din 1856, care e un pact european, ar avè ceva a face cu constituția nóstră din 1866, care e un pact obligator numai pentru România. Tractatul de Paris, considerá principatele Moldova și Valahia ca parte întegrantă din Turcia, și, stabilind că Prutul va forma marginea dispărțitóre dintre cele doue imperiuri, zice că va avé loc o rectificare de fruntarie în Basarabia. Bucata de pămînt cedată putea fórte bine să fie privită ca o rectificare de fruntarie, pentru un imperiu imens ca Rusia, de mai multe milióne de chilometri; Pentru România însă acéstă bucată nu póte fi considerată tot astfel, ca un petec, cum zice „Românul“, căci ea formézá o parte însemnată din corpul țerei întregi, este aprópe a șesesprezecea parte din tot teritoriul ei.

Dar fóea bucureșteană, ca să n'aibă nevoe de Constituantă, stăruesce numai de cît a considera retrocedarea Basarabiei ca o simplă schimbare de granițe, ca și cînd ar fi vorba de a se strămuta numai stîlpii cu cîteva chilometri din cutare vale sau munte dinspre Carpați, p. e., în cutare altă vale sau munte, ori de de a schimba hotarul de la cutare gîrlă a Dunărei la o alta mai înlăuntrul sau mai înafara teritoriului țerei.

La asemine schimbări de granițe sau rectificări de fruntarii au gîndit legiuitoriul cînd au statornicit că ele intră în sfera unei legislaturi ordinare, éră nici-de-cum la o rectificare de fruntarie ca aceea care are de rezultat pierderea unei părți fórte mari din corpul țerei, a unui pămînt care constitue trei din districtele României. Acésta nu mai e schimbarea de granițe prevĕdută prin art. . . . din Constituție, ci o reșluire, o înstrăinare a teritoriului român. Contra unei asemine înstrăinari au voit Constituția nóstră să iee cele mai puternice garanții, cînd declară, prin articol. 2, că „Teritoriul României este inalienabil“, și asupra acestei chestiuni e viderat că actualele corpuri legiuitóre nu sînt competente de a decide.

Și într'adevĕr, să nu pótă intra în sfera unei legislaturi ordinare, nici cea mai mică și mai neînsemnată schimbare a constituției, să nu se pótă d. e. desființa un singur colegiu electoral, să nu se pótă rîdica sau scobori censul, fără ca să fie nevoe de constituantă, și prin urmare de multele formalități prescrise de legea nóstră fundamentală; éră cînd e vorba de a se lua țerei vre-o două-sute de mii de cetățeni și o a șese-spre-zecea parte din teritoriul ei, și cînd mai este chestiunea dacă trebue să se primésca sau nu în schimb o altă regiune, care face parte din alt sistem de țeri, care și în privința geografică și în cea etnografică ne schimbă condițiile de existență politică, într'o asemine eventualitate atît de excepțională și de gravă pentru România, cu mult mai gravă de cît aceea cînd ar fi să se modifice numai mecanismul interior al raporturilor dintre puterile publice, să fie de ajuns un simplu

vot al camerilor actuale, o asemine mare transformare a vieţei Statului român să între în sfera unei legislaturi ordinare?

„Românul“ recunósce, că pentru deslegarea chestiunei israelite e necesar convocarea unei Constituante; însă el nu voesce ca ea să fie alésă sub presiunea baionetelor streine, care o să mai dureze aprópe un an. „Românul“ înţelege ca „Israeliţii, şi numai ei să doréscă cît mai curînd, fie chiar cu Ruşii în ţară, convocarea unei Constituante“; cînd însă partida conservătóre doresce una ca acésta, atunci ea se face „din zăpăcélă un organ al Israeliţilor“.

Étă un tărîm pe care organul d-lui ministru de interne e într'adevĕr inexpugnabil! Cînd este să arunce insinuări şi incriminări, cînd e să tracteze pe adversarii politici de instrumente ale intereselor streine, de organe ale Israeliţilor şi ale cabinetului de St. Petersburg, atunci nu mai e nevoe nici de argumente, nici de lealitate şi nici de memorie chiar, atunci epitetele sînt la îndămînă şi nimica nu-l împiedică de ale distribui fără nici o cruţare pentru adversari.

„Românul“ se face a uita, de bună samă spre a nu se arata cuprins de o zăpăcélă fórte periculósă, de aceea de a nu scapa cum-va puterea din mîni, că sub presiunea baionetelor streine cu mult mai numeróse de cît cele de faţă, s'au ales în anul trecut unul din corpurile legiuitóre, care au fost chemat să decidă asupra unor chestiuni fórte grave, de sórta ţerei, de participarea ei într'un resboiu, care au custat'o mai multe zeci de milióne, şi vre-o zece mii dintre fiii sei cei mai bravi.

Aceia cari în anul trecut au dorit, au cerut şi au efectuat alegerile senatoriale, fiind în ţară sute de mii de baionete streine, aceia au fost cu mintea senină, aceia au fost patrioţi buni şi Români adevaraţi; cei din anul acesta, însă, cari nu gîndesc ca foile guvernamentale, cari cer convocarea Constituantei sînt cuprinşi de zăpăcélă, organe ale Israeliţilor, instrumente ale streinilor!

Eacă la ce se reduce în ultima analiză necontenitul strigăt al celor cari apără cu ori-ce şi în tóte actele sale pe guvernul actual.

Telegrame de prin ziare.

Viena, 20 August. — Generalul Grant aŭ sosit aci. El aŭ fost primit de cătră impĕrat.

Constantinopol. 20 August. — Contele Zichy a declarat Porţei că dacă vĕrsarea de sânge va continua in Bosnia şi Herzegovina, aceasta ar avea de efect de a sili pe Austria să conserve aceste provincii cu dreptul de cucerire.

Se asigură că puterile au adresat mustrări identice Porţi cu ocaziunea refuzului ei de a face concesiuni teritoriale Greciei.

Paris, 20 August. — Ziarele ruse cer ocuparea Tesaliei de forţe neutre.

Principele de Bismark au scris papei cu ocaziunea onomasticei sale.

Bruges, 20 August. — Ieri, la inaugurarea statuei pictorului Van Dyke, se intîmplă o ceartă intre liberali şi catolici. Se făcură mai multe arestări.

Alexandria, 20 August. — D. Wilson au înaintat kedivului raportul preliminar al comisiunei de anchetă.

Raguza, 20 August. — Insurgenţi s'au concentrat la Stolaţ. Se asigură că capul lor Ademasukow au fost ucis.

Berlin, 20 August. — Principele Bismark aŭ sosit la Gastein.

Viena, 20 August. — Ieri generalul Szapary, după o luptă indelungată, au respins atacul insurgenţilor in contra Doboii.

Trupele austriace ocupară la 17 August Visoka unde aflară mari cantităţi de muniţiuni şi arme.

Inaintând cu statornicie trupele austriace luară ieri, după o luptă de mai multe óre, fortereaţa Serajevo. In urma acesteia se incepu o luptă infricoşată, la care din partea insurgenţilor, luară, parte femeile şi răniţii. După această luptă Austriacii coprinseră insăşi cetatea, după ce fură espusi loviturilor de foc ce esiau de pe ferestre şi uşi.

Drapelul imperial fu arborat pe citadelă şi fu primit cu entusiasm de către trupe şi poporaţiunea creştină.

Viena, 20 August. — Se telegrafiază din Constantinopol cu data de 20 August, din isvor oficial: Poarta au dat ordin să înceteze ori-ce resistenţă in Bosnia şi să primească pe trupele austriace ca amici. Din nefericire comitetul provisoriu nu recunósce de loc autoritatea Porţii şi nu permite a se publica nici o telegramă a Porţii fără autorisaţiunea sa. Hadji Loja au ordonat a face prisonieri pe comandanţii austriaci. Doi musulmani şi doi creştini refusând de a plăti contribuţiunea, fură spânzuraţi.

Paris, 20 August. — Din rezultatele cunoscute, 54 birouri de consiliuri generale sunt compuse din republicani.

(*Agenţa Havas*).

STIRI DIVERSE.

O depeşă din Scutari, datată din 20 august zice că în Herţegovina se află trei grupuri de insurgenţi: în munţii Porimului, despre Liubinia, şi la Blagai, pe calea spre Nevesinia. Grupul din urmă au fost bătut la 17 de un detaşament austriac. Celelalte doue sînt fórte strimtorite de trupele lui Ioanovici, şi se crede că liniştea nu va întîrzia de a fi restatornicită în Herţegovina.

— „Messagerul de Viena“ de la 17 august, organul intereselor Orientului, care se publică în capitala Austriei, au fost confiscat din ordinea procurorului imperial pentru articulul întitulat: „Ocuparea Bosniei şi a Herţegovinei.“

— „Le Danube“ află că la 12 august s'au subsemnat un tractat de comerţ între reprezentantul englez Withe şi ministrul român. Clauzele acestui tractat ar fi din cele mai favorabile pentru Anglia.

— Din Roma se anunţă că în ziua de 19 au plecat la Paris comandorul Ellena, inspectorul general al vămilor italiene. Comandorul e însărcinat de a reîncepe negoţierile tractatului de comerţ italiano-francez.

— Se comunică din New-York că în Grenada (Antilele engleze) frigurile galbene fac pustieri înfricoşate, că familii întregi au murit şi că populaţia albă era redusă la 200 suflete?

Aceeaşi epidemie băntuie Noul-Orleans, Memfisul şi Vikburgul din Statele-Unite de la méză-zi

— Se scrie din Viena cu data de 16 august:

„Nenorocirile diviziunei a 20-a nu sînt vai! singurele ce avem de a semnala. Brigada Schluderer, din diviziunea Ioanovici, au fost asemine crud lovită. Un detaşament trimis în recunóscere de la Stolaţ la Liubinia au fost în parte distrus la Ravnicea, spre apus de Biduso-Planina. In acéstă afacere, cei mai mulţi luptători inimici erau, pre cum se pare, ca şi la Cifluk, creştini ajutaţi de Muntenegrini. Atacul lor au fost condus în chipul acelora cari în curs de doi ani au custat viaţa la atîţa Turci pe ţermul stîng al Narentei.“

— Convenţia austro turcéscă, a caria încheiere se pretindea iminentă septămîna trecută, care însă acum se zice că e părăsită, cuprinde condiţiile următóre: Drapelul otoman va sta pe edificiile publice alăturea cu cel austriac, miliţia indigenă va face poliţia, funcţionarii actuali vor fi mănţinuţi; în caz de vacanţă aceia cari-i vor înlocui vor fi indigeni; rugăciunile publice vor continua de a se face în numele Sultanului; materialul de resboiu va fi conservat în ţară spre a fi restituit Porţei la evacuare; regimul actual vamal va fi mănţinut, şi în fine cînd se va crede de unul dintre contractanţi că au sosit momentul unei evacuări definitive, chestiunea va fi supusă Europei.

— „Post“ din Berlin află că comisiunea europeană însărcinată cu lucrarea planului pentru organizarea Rumeliei orientale se va întruni la 13 Septemvre în Constantinopole şi că comisiunea însărcinată de a face aceeaşi lucrare pentru Bulgaria se va întruni în aceeaşi zi în localitatea bulgară în care-şi va statornici rezidenţa comisariul rus.

DIN ŢARĂ.

„Pressa“ află că în cursul lunei lui Fevruare 1879, capitala va avè din nou ocaziunea de a admirà pe celebrul artist dramatic, d. Ernesto Rossi. D. Franchetti, neobositul vechiu impresariu, e acela care au angajat pe d. Rossi.

„Monitorul“ publică decretul prin care se acórdă d-lui ministru de externe M. Cogălniçénu un concediu de 10 zile, în care timp va fi înlocuit prin d. ministru de finanţe I. Câmpinénu.

Ziarele bucureştene ne-au adus ştirea despre scaparea în ziua de 7 August a vestitului bandit Serdarul din arestul politiei, unde fusese adus de la Vacaresci, spre a fi interogat de judele de instrucţie.

Cetim în „Românul“ de la 10 August:

„Dupe ştirile ce avem de la Marienbad, d. Brătianu începe a se resimţi deja de efectele repausului ce póte gusta şi de ale ingrijirilor ce'şi dă. Este probabil că pe la finele lunei curente sau la începutul lunei viitóre, se va întórce în ţară, spre a-şi relua viaţa şi ocupaţiunile d-sale obicinuite.“

Acelaşi ziar declară neexactă ştirea respîndită despre curinda convocare a corpurilor legiuitóre.

După informaţiile organului d-lui ministru de interne, camerele nu se vor convoca de cît în prima circisprezecime a lunei viitóre.

„Timpul“ declară că, după convingerea sa şi după informaţiile ce le are încă de la începutul anului trecut, venirea d-lui I. C. Brătianu la ministeriul lucrărilor publice însemnéză pregătirea negoţierilor pentru rescumpărarea căilor ferate.

DIN LOCALITATE.

Sergentul de oraş de la postul Otelul România au prins astă nópte (vineri) pe un evreu, care avea asupră-şi o legătură cu bani.

După cercetările mai de aprópe făcute de acest sergent, s'au descoperit că banii erau furaţi din magazia d-lui Hoeman Pălărieriul la care furul au insbutit să străbată prin spargere în doue magazii. Ajungênd la casa cu bani şi neputênd'o deschide, s'au mulţumit să pună mîna pe vre-o 800 lei noui, pe cari i-au aflat într'un saltar de lemn.

Nu putem îndestul lauda vrednicia sergentului, care au ştiut să-şi îndeplinéscă datoria cu atîta pricepere.

Încă din timpul reposatului profesor Partenie, Liceul statului era lipsit de modele de desemn, ast-fel că d-l Verussi la întrarea d-sale în 1871 ca profesor, cu fost silit să împartă de la d-sa modelele trebuincóse elevilor pentru studiu. De atunci d-sea necontenit au arătat Ministerului acésta lipsă, până în momentul când contrar legei Instrucţiunei au fost înlocuit.

Acum aflăm că On. Minister au însărcinat tot pe D. Verussi să pro édă la cumpărarea modelelor necesarii, trimiţêndui-se şi mavdatul cuvenit.

In sfîrşit tot e mai bine târziu de cât nici odată.

*R*eproducem încă o dată următórea dispoziţie ce prezidentul comitetului teatral din Iaşi, aduce la cunoştinţa artiştilor dramatici români:

Comitetul teatral din Iaşi, constituit pe temeiul legei şi a regulamentului pentru organisaţiunea şi administraţiunea teatrelor din România, ţiind samă de propunerea ce i s'a adresat de un numér de artişti dramatici români din Iaşi, că voesc a se constitui în societate dramatică, şi avênd în vedere art. 3 din citatul regulament, a regulat de a se aduce la cunoştinţa d-lor artişti dramatici români din ţara, că acei din d-lor care ar găsi că posed insuşirile prescrise dé lege şi de regulamentul ei, şi ar voi a intra în asociaţiune cu alţi artişti dramatici români, pentru a forma o societate teatrală în Iaşi, în condiţiunile prescrise de citata lege şi de regulamentul ei, până la 25 a viitórei luni August, se bine-voiască a'şi face declaraţiunile d-lor-sale către subsemnatul preşedinte al comitetului teatral din Iaşi, în condiţiunile statornicite de citatul art. 3. spre a se puté proceda apoi la formarea societăţei, îndată ce s'ar găsi îndeplinite şi celelalte dispoziţiuni a le legei şi a le regulamentului ei, aşa dar subsemnatul se grăbeşte a da publicitaţii cele ce preced spre ştiinţa şi regula d-lor artişti.

Preşedinte, *Pastia.*

VARIETATI.

(*Execuţiunea lui Hoedel*). -- Asupra acestui fapt care au avut loc în Berlin, la 16 august, „Le Temps“ dă amănuntele următóre:

Condamnatul merse cu un pas ferm până la trépta de jos a eşafodului şi privi cu obrăsnicie publicul, compus din vre-o cinci-zeci de persóne. Jud cătoriul de instrucţie Hollmann se afla în picióre lîngă o masă pusă înaintea eşafodului. El au dat cetire hotărîrei de mórte. După ce au cetit data, condamnatul au scuipat şi au strigat: Bravo!

Judecătoriul de instrucţie se întórse spre gîde, care e un om de douĕ-zeci şi patru ani, mare şi robust, cu muşchete mici, şi îmbrăcat elegant cu o cămeşă de pînză fórte fină, cu straie negre, cu cravată albă.

Judecătoriul arătă gîdelui confirmarea hotărîrei subscrisă de principele imperial, zicênd: „Iţi tradau pe tinichigiul Emil Henric Max Hoedel ca să-l decapitezi.

— Vino, zise atunci lui Hoedel gîdele. Acesta se sui în fugă pe cele trei trepte ale eşafodului, se desbrăcă de surtuc şi jiletcă. In acel moment sunetul clopotului se auzi în lăuntrul închisorei. Hoedel ascultă clopotul cu o neruşinare indes riptibilă şi surise cu ironie către public. In urmă îşi lepădă pacheştele; dar fiind-că nu putea să-şi disbumbe cămeşa d'inainte, unul din ajutorii gîdelui i-au dat'o într'o parte, aşa, ca să-i rămîe gólă partea de sus a corpului până la piept.

Ajutorii gâdelui legară atunci lui Hoedel braţele şi piciórele şi-i puseră capul în dăltuitura căpătâlului, întorcêndu-i faţa spre pământ şi legêndu-i occiputul cu o curea de un lat de mînă, aşa că gîtul îi era descoperit şi condamnatul nu putea să-şi mişce capul.

Gîdele deschise după acésta o cutie magnifică a căriia capac avea data de 1878, imprimată în litere de aur; el luă din cutie cuţitul şi tăiă dintr'o singură lovitură capul lui Hoedel.

Trunchiul au mai avut încă mişcări convulsive după execuţiune, şi capul asemine au avut cîte-va crispaţiuni uşóre. Execuţiunea au durat aprópe trei minunte.

(*O anecdotă*). -- Un colos englez, zice „American Register“, întră într'un restaurant din Londra. După ce au prînzit, i se aduce socotéla, pe care o plătesce, uitând însă a da bacşiş feciorului. Acesta se apropie cu sfială de clientul seu, şi-i aduce aminte că feciorul nu e trecut în socotélă.

-- Ei bine! zise englezul cu o vóce de Stentor, arătându'şi înspăimîntătorii sei dinţi, au dóră am mîncat fecior?

Feciorul au ramas încreminat.

(*Desmînţire dată unui doctor*). -- Nu de mult, într'un cerc óre-care un doctor afirma că uzul tutunul face să se piardă memoria.

-- Cu tóte acestea, zise unul dintre amicii sei, eu am fumat tot-dea-una şi nu am observat să-mi fi slăbit memoria.

-- Eu, adaose un alt fumator, pot să vĕ recitez Eneida şi Odissea, întocmai cum făceam acésta în colegiu.

Un Marseilez se scólă atunci.

-- Ce însemnéză tóte aceste? strigă el; eu fumez şepte-zeci şi cinci de ţigări pe zi, şi totuşi îmi aduc aminte de momentul în care móşa au zis mamei: Dómnă, ai un băet frumos!

Protocólele Congresului de Berlin.

Protocolul No. 8.

Şedinţa din 28 *Iuniu* 1878.

(urmare),

Principele Bismark declar ăcă consimte în numele Germaniei la propositiunea ce a citit marchisul Salisbury şi explică votul sĕu prin următórele consideraţiuni:

„Europa doresce a crea o stare de lucruri stabilă şi a asigura într'un mod eficace sórta populaţiunilor din Orient.

„Din acest punct de vedere representanţii pu-

terilor reuniţi în congres, au un interes special de a se ocupa de provinciile Bosnia Herţegovina.

„Este cunoscut că sguduirile periodice cari au sdruncinat Orientul, şi mai ales cea din urmă mişcare, care a ameninţat de a aprinde Europa, s'au născut dintr'acéstă provincie. Nu este déră un interes numai Austro-Ungar, déră o datorie generală de a căuta mijlócele eficace pentru a preveni reintórcerea unor asemenea evenimente.

„Germania care n'are nici un interes direct în afacerile Orientului, va avea însă dorinţa de a curma o stare de lucruri care prelungindu-se ar coprinde germenul unor noui desordini cari ar avea de consecinţă neînţelegeri între cabinetele europene. Ar fi periculos să se închipuéscă că pentru a îmbunătăţi acéstă situaţiune, ar fi de ajuns a introduce reforme în Bosnia şi Herţegovina pe basa instituţiunilor actuale. Numai un stat puternic şi despunênd de trupele necesarii pentru înfrânarea acelor desordini va putea restabili ordinea şi asigura sórta şi viitorul acestor populaţiuni.

„Plecând de la aceste consideraţiuni mĕ unesc în numele Germaniei cu propunerea D-lui plenipotenţiar al Maroi-Britanii şi o recomand cu mare insistenţă acceptaţiunei Inaltei Adunări.“

Primul plenipotenţiar al Italiei aduce aminte că Escelenţa Sa comitele Andrassy a citit o espunere asupra condiţiunilor Bosniei şi Herţegovinei şi asupra intereselor privitóre la acéstă situaţiune. Escelenţa Sa marchisul Salisbury propune de a încredinţa Austro-Ungariei ocupaţiunea militară şi administraţiunea acestor provincii, ca fiind de natură a resolva dificultăţile esistente. Alteţa Sa principele de Bismarck a susţinut propunerea Angliei în numele Germaniei. Plenipotenţiarii italiani ar dori să întrebe pe primul plenipotenţiar austro-ungar déca Escelenţa Sa póte da în privinţa acestei combinaţiuni câte-va esplicaţiuni ulterióre, din punctul de vedere al interesului european.

Primul plenipotenţiar al Austro-Ungariei, referându-se la consideraţiunile ce a espus, speră şi este convins că punctul de vedere europén, care a inspirat pe guvernul austro-ungar, nu va fi mai puciu apreciat de cabinetul italian de cât de celi-alte cabinete ale Europei.

Primul plenipotenţiar otoman espune opiniunea guvernului sĕu în termenii următori:

Ferma dorinţă a guvernului otoman a fost de la început de a face, în ceea ce-l privesce, tóte înlesnirile posibile pentru opera de pace şi reconciliaţiune, care constitue misiunea marilor puteri ale Europei, reunite pentru acum în congres.

Atitudinea plenipotenţiarilor otomani, în mijlocul acestei Inalte Adunări, a fost tot-dé-una conformă acestui principiu fundamental al politicei guvernului lor.

In timpul deliberaţiunilor ce s'au succedat până acum, şi în care s'au tratat şi resolvat cestiuni de cea mai mare importanţă, atât pentru presintele cât şi pentru viitorul Imperiului, ei 'şi-au făcut tot-dé-una o datorie--colegii lor le vor da acéstă dreptate--de a da probe de cea mai înaltă deferenţă pentru dorinţele esprimate de marile puteri, cu scopul de a termina dificultăţile pendinte.

Cu atât mai mult însă, regret de a fi siliţi a espune, în privinţa ocupărei Bosniei şi Herţegovinei, o opiniune diferită de acea espusă mai înainte.

Plenipotenţiarii otomani mărturisesc, mai înainte de tóte, că nu vĕd nici o necesitate urgentă de a lua în de aprópe urmare acéstă propunere de ocupaţiune. Gravitatea motivelor ce au fost invocate în favórea unei mĕsuri de acéstă natură, nu este simţită de cătră dênşii în acelaşi grad precum simt Escelenţele Lor membrii congresului, care par a-i da o importanţă decisivă. Acéstă ocupaţiune nu póte avea negreşit alt scop de cât restabilirea ordinei şi siguranţei în aceste două provincii, precum şi reîmpatriarea refugiaţilor. Sublima Pórtă, neavênd şi dênsa alt scop, dară pe de altă parte nedispunênd de mijlócele suficiente spre a realisa acel scop, nu voeşte a lăsa unei alte puteri grija şi sarcina de a împlini o misiune ce-i revine fórte natural şi de drept.

Plenipotenţiarii otomani se grăbesc însă de a face cunoscut acestei Inalte Adunări că Sublima Pórtă ia angagiamentul de a procede imediat la punerea în esecutare a mijlócelor menite a da resultatul dorit, trimiţênd imediat la faţa locului înalţi comisari cari vor fi însărcinaţi cu organisarea unei gendarmerii, cu instalarea şi cu întreţinerea refugiaţilor până ce va începe lucrul câmpului, precum şi cu aplicarea sistemului de administraţiune ce va fi adoptat pentru aceste două provincii, cum şi cu alte mĕsuri de îmbunătăţire.

Plenipotenţiarii otomani speră că congresul va bine-voi să aprecieze întinderea şi importanţa acestui angagiament ce dênşii nu se îndoesc a lua în numele guvernului lor; de asemenea dênşii îşi permit a crede că nu le va fi cu greu să convingă pe acéstă Inaltă Adunare de eficacitatea mĕsurilor ce Sublima Pórtă ar pune în aplicare, fără cea mai mică întârziere.

Principalul motiv de îndoială care s'a născut în sênul chiar al acestei Adunări, se întemeiază, se ţice, pe neputinţa de a restabili ordinea în Bosnia şi Herţegovina, de trei ani aprópe. De aci se conchide că aceste provincii se află deja puse, cum am zice, afară din cercul în întinderea căruia se exersézĕ influenţa normală a puterei Sublimei Porţi.

Cu tóte acestea, ar fi de dorit ca Escelenţele Lor, membrii congresului să nu pérdă din vedere că, dacă desordinele în Bosnia au avut o durată relativ aşa de lungă, acéstă persistenţă se póte esplica fórte uşor, voind cine-va să ţină compt de greutăţile cu totul escepţionale cu care guvernul otoman s'a luptat în timpul acesta. Starea de ostilitate deschisă în care se află, de trei ani aprópe, cele două principate limitrofe ale Bosniei, în contra Sublimei Porţi, marele şi durerosul resbel ce Imperiul au susţinut în Europa ca şi în Asia, au avut de consecinţă slăbirea forţelor şa atenţiunei Statului, precum şi întreţinerea necontenită a focarului revoltei şi agresiunei ce persistă în Bosnie. Departe dar de a trage o probă dintr'acésta, de slăbirea autorităţii Sultanului în céstă ţară, circonstanţele la care s'a făcut alusiune, dau loc la o conclusiune cu totul diferită. Puterea şi influenţa Sublimei Porţi au trebuit să fie fórte tari în Bosnia, pentru ca, cu tot resbelul şi cu tóte calamităţile cari au infestat imperiul întreg, trei ani, autoritatea otomană să se fi menţinut intactă în acéstă provincie. Astăzi dar, când pacea se va restabili, şi tocmai în momentul când Sublima Pórtă este gata a concentra tóte f rţele şale pentru restabilirea ordinei în acea ţară, dând acestui scop tótă atenţiunea sa, s'ar putea crede că dênsa este incapabilă de a împlini acéstă misiune?

Guvernul imperial este pe deplin convins de eficacitatea autorităţii sale asupra acester provincii; şi cu tóte că s'ar fi luat resoluţiunea de a da provinciilor vecine mĕriri teritoriale, cari fără nici o îndoială, în casul când una ca acésta s'ar întêmpla, ar spori mizlócele lor de agresiune, Turcia însĕ opinédă că tot-dé-una va fi în stare să reprimeze aceste tendinţe daca vre o dată s'ar manifesta, mai cu samă dacă sprijinul moral al cabinetului din Viena nu 'i ar lipsi. In acest sprijin moral guvernul otoman pune cel mai mare preţ, acest sprijin dênsul voesce fórte mult să i se acorde în împrejurarea de faţă.

S'a creţut că Bosnia fiind o provincie care nu raportézĕ mult tesaurului otoman ocupaţiunea sa de cătră armatele Austro-Ungare nu ar oferi, prin urmare, Sublimei Porţi, inconveniente mari. Să fie permis plenipotenţiarilor otomani de a nota acéstă declaraţiune după care tóte veniturile provinciei Bosniei, sunt cheltuite chiar în provinciă. Dér, pe de altă parte, dênşii nu se pot opri a observa, că de óre-ce o provincie nu aduce venituri mari tesaurului, nu resultă dintr'acésta că ocupaţiunea sa de cătră trupele unei puteri străine ar fi indiferentă suveranului care o posedă.

Fără a insista mai mult asupra consideraţiunilor acestei ordine de idei, plenipotenţiarii otomani au onórea de a reitera Excelenţelor lor membrilor acestei Inalte Adunări, că Sublima Pórtă se angagiază a se conforma însăşi chiar, şi imediat, unui program de reforme cari ar părea, în momentul de faţă mai apropiate cu exigenţele circonstanţelor.

In ceea ce privesce cestiunea agrariă, nu ar fi póte timpul de a intra astădi în desvoltări prea lungi; ar fi asemenea inutil de a reaminti diferitele soluţiuni ce a avut acéstă cestiune în mai multe ţĕri unde dênsa a fost causa unor dificultăţi analoge cu acele ce se semnaléză în Bosnia. Oare Sublima Pórtă ar fi singură în neputinţă de a întrebuinţa remedii uri de aceeaşi natură? Cestiunea agrariă subsistă încă în diferite ţĕri, pentru cari însă nimine nu s'a gândit de a recurge la mijlóce da natura acelora cari astădi sunt propuse pentru Bosnia.

Fără dar a se mai întinde asupra ideilor lor, plenipotenţiarii otomani cred, că ceea ce s'a ţis este suficient pentru a convinge pe Inalta Adunare că, dacă ar voi să ia în consideraţie angagiamentul ce propun în numele guvernului lor, ar asigura mult mai bine şi într'un timp mult mai scurt pacificarea acestor provincii, de cât dacă ar consimţi la o propunere de ocupaţiune din care ar resulta inconveniente mult mai grave de cât acele ce sunt propuse ca remediu.

Excelenţa Sa adaogă că ţinênd acest limbagiu, se conformă instrucţiunilor guvernului sĕu.

(Va urma(.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 172. Vineri 18 August, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi. 17 August 1878.

„Monitorul oficial, în numerele sale mai recente conţine mai multe decrete de permutări şi destituiri operate de actualul ministru de justiţie în personalul magistraturei nostre.

Acéstă revolutie în justitia ţerei au produs o adîncă emoţie în opiniunea publică.

Cu deosebire au deşteptat o mare sensatie lovirea dată magistratilor Tribunalului de Ilfov Sectia II-a, permutările de la Curtea de Apel din capitală şi destituirile de la Curtea din Focşani.

La Tribunalul de Ilfov d. P. Georgescu au fost destituit din functiunea de prezident, éră d. d. Samurcaş şi Varta au fost permutati în provintie.

Motivul, care l'au îndemnat pe d. ministru ca să isbéscă în aceşti magistrati, n'au fost altul, precum se vede de cît acela al pasiunei şi al intoleranţei politice.

Numiţii magistraţi au atras asupra-le urgia ministrului, pentru că cei doi d'intêi, d. d. Georgescu şi Samurcaş au achitat pe d. d. Porumbaru şi Stefanopol, de o acuzăţiune pornită în contra-le numai din spiritul urei şi al resbunărei, pentru că al treilea, d. Varta au instruit în aceeaşi afacere într'un mod cum n'au plăcut ministrului, de şi dăduse caz de urmărire contra preveniţilor.

Doi d'intre magistraţii Curţei de Apel din Bucuresci, d. d. G. Constantinescu şi P. Stefănescu au fost permutaţi la Curtea din Focşani, fără nici un motiv altul de cât bunul plac ministerial.

La acéstă din urmă Curte doi consilieri, d. I. C. Robescu şi G. Capeleanu au fost destituiţi, érăşi fără nici-un motiv.

Alte numeróse schimbări sunt efectuate în personalul Curţei din capitală, şi al Tribunalelor de Ilfov, de Prahova şi de Vlaşca.

In faţa unei asemine loviri şi revoluţionare a magistraturei ţerei, lumea cuprinsă de o legitimă indignaţie, se întrébă: Unde e respectul conştiinţei magistratului? Unde e acea „independenţă salutară“, pe care d. Eugeniu Stătescu o promitea ţerei în 1876, pe atunci pe când se afla simplu muritor, membru al comitetului de la Mazar-paşa?

Pentru ce au destituit pe d. Georgescu, éră pe d. Samurcaş numai l'au permutat, când amêndoî au achitat pe d. d. Porumbaru şi Stefanopol? Ori sunt amêndoi vinovaţi şi atunci amêndoi trebuiau să fie de o-potrivă loviţi; ori nu sînt, cum acéstă resultă chiar din inegalitatea pedepsei aplicate de d. ministru pentru acelaşi fapt, şi în asemine caz este viderat că simţimentul resbunărei este singurul care l'au condus pe d. Stătescu în lovirile sale.

Care e apoi cauza care au motivat destituirea d-lor Robescu şi Capeleanu? Decretele d-lui ministru sînt mute în acéstă privinţă.

Oare facultatea, lasată din nenorocire ministrilor, de a permuta şi destitui după voinţă pe magistraţi, póte fi ea un motiv suficient pentru un ministru liberal, care, pe când se afla în opoziţie, cerea respectul conştiinţei magistratului, care se revolta, cum era şi drept, la cea mai mică lovire ce se da magistraturei de către regimul trecut?

Dar să presupunem, că judecătorii, cari au fost obiectul recentei loviri, ar fi într'adevĕr culpabili de nerespectarea legei sau de altă abatere de la îndatorirea lor. Să presupunem, ceea ce e fórte neprobabil, că d. ministru are convingerea vinovăţiei lor. Ei bine! In asemine ipoteză, d-sa trebuia să procedeze într'un mod demn, ca un barbat care ţine la înalţarea prestigiului magistraturei române, trebuia să facă mai mult de cît să destitue sau să permute pe magistraţii, culpabili în părerea sa, trebuia să-i dee în judecată, ca să-i infereze pentru tot-dé-una şi să facă prin acésta un exemplu eclatant de o supremă dreptate.

D. Stătescu n'au procedat însă pe acéstă cale legală şi adevarat moralizătóre, pentru că de bună samă n'au avut nici-un indiciu de culpabilitate contra numiţilor magistraţi.

Recentele loviri date magistraturei ţerei sînt cu atît mai de osîndit cu cît ele nu sînt singurele în carieră ministerială a d-lui Eugeniu Stătescu. Ele se întîmplă din nenorocire pentru nu mai ştim a cîtea óră, atît sînt de numeróse cazurile de rigóre nedréptă exercitată contra magistraţilor fără alt motiv de cît pasiunea sau intoleranţa politică.

Cari au fost în faptă motivele cari l'au impins pe d. Eug. Stătescu ca să lovéscă în d. d. N. Cazimir, A. Stoianovici şi Lepadat, magistraţi de la Curtea din Iasi? Nici-unul altul de cît simţimîntul nedemn al órbei pasiuni, al înverşunarei politice!

Pentru ce au fost destituit d. Balş din funcţiunea de prezident al tribunalului de Roman?

Pentru ce de curînd au fost destituit d. Mihalcea din postul de procuror al Tribunalului de Iaşi?

Pentru ce atîţia alţi magistraţi au căzut în ambele perióde ale ministeriului d-lui Stătescu, victimele persecuţiunei şi ale intoleranţei sale?

Eată întrebări cari apasă fórte greu în sarcina guvernului actual şi în special în acea a d-lui ministru Eugeniu Stătescu, întrebări la cari ţara, adevaraţii liberali, acei sinceri, nu pot respunde din nenorocire altă de cît, că justiţia ţerei e din nou pusă la bunul plac ministerial, că acéstă justiţie, atît de indispensabilă oricarei societaţi, au încetat „de a mai fi o a treia putere în stat.“

Pentru ca să vadă ţara şi însusi guvernul actual cît de tare s'au departat d. Eugeniu Stătescu de asigurările şi promisiunile ce le-au dat d-sa împreună cu comitetul partidului naţional liberal, înaintea venirei acestuia la putere, socotim necesar să punem sub ochii publicului, şi ai d-lui Stătescu în special, o parte din programul opoziţiunei ministeriale din Camera de la 1876, program care au devenit acela al d. lui Stătescu şi al întregului partid liberal.

Eată cum cuvintéză acest program în punctul al 7-lea:

„*Magistratura, clerul, corpul profesoral sînt astăzi lipsite de ori-ce independenţă în împlinirea misiunei lor. Personalul lor, lipsit de ori-ce garanţie, este redus la rolul de simpli funcţionari administrativi. In deosebi, justiţia pusă în atîrnarea administratiunii, a contenit de a mai fi o a treia putere a Statului.* Vom stărui dar cu neadormire ca o independinţă salutară să

fie acordată clerului si profesoratului, *ér justiţia să fie rădicată la înalţimea misiunei sale, la gradul de putere care 'i este garantată de constituţiune şi cerută de interesul cetăţenesc* *).

Cîtă deosebire între d. Eugeniu Stătescu, membru, în 1876, al comitetului partidului naţional-liberal, şi între d. Eugeniu Stătescu membru, în anii mîntuirei, 1877 si 1878, al cabinetului Brătianu.

Deosebirea e atît de mare pe cîtă e între frumósele şi nestrămutatele principii profesate în citatul program şi între faptele urite şi condamnabile practicate de înaltul justiţiar al ţerei !

Deosebirea este atît de enormă că numai după un interval de doi ani de zile barbatul de principii din 1876 nu mai e recunoscut în omul de acţiune din 1877 şi 1878 . . .

Cîte iluziuni pierdute !

Cîte decepţiuni amare pentru tóte inimile nobile, pentru toţi aceia cari au avut naivitatea de a crede că tóte cîte se spun şi scriu de diferiţii nostri ómeni politici, pe cînd se află în opoziţie, au să fie traduse în fapte pozitive, trecute în domeniul realităţei palpabile, de către cestia-şi ómeni, atunci cînd ei vor ajunge la cîrma ţerei !

Favorurile, injustiţiile, abuzurile cari se practică cu prisosinţă şi de către regimul actual ne împlu sufletul de cea mai adîncă întristare, ne revoltéză şi ne indignéză în asa măsură, în cît ar trebui să desperăm, de a mai vede vre-o-dată domnind în ţara nóstră legalitatea, virtutea şi capacitatea, respectul avutului, al familiei şi al onórei fie-caruia, o egală şi nepărtinitóre atenţie şi îngrijire din partea guvernanţilor pentru drepturile şi interesele tuturor cetăţenilor, fie acestia de ori-ce credinţă sau culóre politică, şi, înainte de tóte, concordanţă între fapte şi principii, durere de inimă pentru interesul public şi curmarea sistemului de prigonire şi pasiune politică, care s'au exercitat şi se exercită, spre cea mai mare pagubă a patriei române, de tóte partidele cari s'au succedat la cîrma ţerei.

Da ! ar trebui să desperăm de viitoriul ţerei acesteia, dacă ne-am lasa dominaţi de tristele simţiminte de cari ne este năvalită inima in aceste momente.

Din norocire însă nu scepticismul este busola după cari noi regulăm aspiraţiunile şi faptele nóstre.

Noi credem în triumful definitiv al binelui, al dreptului şi al adevărului; noi ştim că nimica nu surpă mai tare terenul de sub piciórele acelor cari se află la putere, chiar atunci cînd se cred mai siguri de cît totdéuna, ca violarea principiilor în numele cărora au apucat frînile carului statului, ca injustiţia, ilegalitatea, intoleranţa şi persecutia observate faţă cu adversarii politici.

Astfel nu putem termina fără de a nu prezice barbaţilor astăzi la putere o răpede şi cumplită cadere, dacă nu se vor grăbi a reveni la principiile în numele cărora s'au rîdicat, dacă nu se vor servi în tóte ramurile de administraţie cu ómeni probi şi capabili, dacă nu vor practica dreptatea pentru toţi şi mai cu samă pentru adversarii lor politici.

*) Vedi „Românul", Alegătoriul liber" din 5 Iunie 1876, „Apărătoriu! Legei" din 8 Iunie 1876, şi tóte organele opoziţiunei din acea epocă.

Aflăm din isvor sigur că Guvernul Maiestăţei Sale Ţarului are să înalţe la rangul de ministru plenipotenţiar pe consulul general rus din Bucureşci.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Germania. — Se cunosc acum dispoziţiile nouei legi elaborate contra socialiştilor, lege care au fost de curînd prezentată consiliului federal. Acésta e o lege de excepţiune, în opoziţie nu numai cu legile în vigóre la tóte popórele libere, ci chiar cu principiile cele mai incontestabile ale dreptului. Ast-fel asociaţiile, întrunirile, publicaţiile socialiste sînt interzise, si sarcina de a determina acéstă interdictie, aceea prin urmare de a fixa ce trebue să se înţelégă printr'o doctrină sau o tendinţă socialistă, aparţine nu numai tribunalelor ci autorităţei. Care va fi limitea ? Ce e o tendinţă socialistă ? Şi, în caz de divergenţă de apreţiare, unde se va afla criteriul ? Trebui-va el să fie căutat în constituirea unui oficiu al imperiului, compus din nouĕ membri, dintre cari cinci magistraţi, cari vor decide în ultima istanţă de plîngerile ce se vor produce ? Cine ar îndrăsni să afirme că acéstă garanţie e îndestulătóre ?

Dacă legea contra socialiştilor va fi încuviinţată de Parlament — şi în starea actuală a opiniunei publice, nu e permis de a ave îndoeli în acéstă privinţă, — ea va constitui o mare dare-îndărăpt în starea civilizaţiei germane, şi efectele sale vor fi deplorabile din tóte puntele de vedere.

— După o depeşă din Berlin a „Gazetei de Colonia" în negoţierile dintre guvernul german şi Vatican ar exista acum o pauză. Principele Bismarck ar fi comunicat Vaticanului maximul concesiunilor ce póte face, şi negoţierile ar fi fost închise în urma acestei încunostinţări.

Se ştie de altă parte că, monseniorul Masella au părăsit la 17 (5) c. băile de la Kissingen, unde au avut mai multe conferinţe cu cancelariul Germaniei.

—Aceeaşi gazetă făcênd aluziune la posibilitatea unei noue disolvări a parlamentului german, se exprimă în chipul următor: „O nouă disolvare ar întări póte partidul conservator în dauna partidului liberal ; dar e sigur, de altă parte, că ea ar face ca să cîştige teren socialiştii şi ultramontanii. Intăia disolvare au fost cu totul nefolositóre ; o a doua ar fi de sigur osîndită de toţi germanii adevĕraţi amicî ai patriei lor."

— „Volkszeitung" din Berlin constată că primul redactor al organului socialist „Pressa liberă" au primit până acum treizeci de citaţii în poliţie corecţională.

Rusia. — Se scrie din St.-Petersburg :

„Inchiderea manevrelor de la tabăra Krasnoe-Selo au fost semnalul plecărei în streinatate a membrilor familiei imperiale. Impărătésa, a căriia sănătate au dat din nou óre-care îngrijire, merge în Crimeea, unde va petrece probabil mai multe luni. Fiii sei, marii-duci Sergiu şi Pavel Alexandrovici, întreprind o călĕtorie la lacurile Ladoga şi Onega, în scopul de a studia marile lacuri septentrionale ale sistemului Maria.

„Se aştéptă de la noul ministru de finanţe Greigh reforme în scopul de a se restatornici creditul Statului. Sarcina sa e fórte grea, căci Statul are încă trebuinţă de mulţi bani spre a întórce trupele în ţară, si spre a reorganiza teritoriile de curînd cucerite. D. Greigh au început cu arderea a opt-milióne de bilete de credit emise temporar pentru trebuinţele resboiului. El au refuzat categoric de a aproba un proiect de impozite pe clase, lucrat de predecesorul seu, impozit nedrept care au indispus tot publicul. Opiniunea publică se rosteşce în favórea unui impozit pe venit, dar numai de jumatate la sută, pe care nimine nu l'ar refuza şi care ar aduce Statului sume enorme. Dar tot odată, ar trebui să se schimbe taxele cari apasă asupra comerţului mic, să se reformeze legile vamale şi să se facă tot ce-i prin putinţă spre a se înlesni comerţul exterior."

— Guvernul rus au sporit cadrele superióre ale poliţiei înalte.

Generalul Seliverstov au fost numit şef al gendarmilor şi al secţiei a treia în locul asasinatului general Mezentsof.

Belgia. — In ziua de 22 (10) august, s'au celebrat în Bruxela şi în tóte oraşele Belgiei, serbătórea căsătoriei de argint a reginei Belgiei (al 25-lea an). Cu acéstă ocazie, capitala întrégă au fost impodobită cu stéguri şi flori, éră séra au fost splendid iluminată. Entusiasmul era unanim şi indescriptibil. Recepţiile la palat s'au succedat fără întrerumpere. Tóte ţerile streine au trimis reprezentanţi extraordinari. Toţi episcopii Belgiei au asistat la Te-Deum şi au cântat în catedrala din Bruxela. Femeile din tótă ţara au trimis o delegaţie, care au mers la palat de au felicitat pe regină şi i-au înmînat o amintire din partea femeilor belgiane.

Ni se afirmă, zice „Le Danube", că puterile au să adreseze Porţei, în termini identici, remonstanţe pentru refuzul ei de a acorda Greciei ori-ce concesiune teritorială.

— Acelaşi ziar află că Caratheodory, a căruia şedere la Viena pare a se prelungi în nedefinit, ar fi chiamat cînd se va întórce la Constantinopole la postul de ministru al afacerilor streine, post ramas vacant de la numirea lui Savfet-paşa ca mare-vizir.

— Un mare personagiu din Austria ar fi spus urmatórele cuvinte: „Sîntem hotăriţi să lucrăm cu cea mai mare energie contra rescólei din Bosnia şi Herţegovina. Dacă nu vor fi de-ajuns 100,000 ómeni, vom trimite 200,000.“

— O depeşă, adresată din Bucuresci ziarului „Times“, zice că d. Cogălnicénu, ministrul trebilor din afară, întreprinde o calĕtorie la Viena, Berlin, Londra, Paris si Roma, spre a încerca să dobîndéscă o schimbare a clauzulei tractatului de Berlin relativă la Israeliţi. România ar voi să opereze emanciparea acestora într'un mod mai gradat.

— Din Noul-Orleans se vesteşce că frigurile galbene se întind în valea Misisipelui, că mortalitatea sporesce şi că mulţi negri sînt cuprinşi de acésta epidemie.

— După o telegramă din Pesta, Austria ar fi încheiat cu Serbia o convenţie prin care trupele imperiale sînt autorizate de a trece prin teritoriul serb spre a merge la Nowi-Bazar.

— Principele Auersperg au luat din nou direcţia cabinetului cislaitan dimpreună cu interimul afacerilor interne.

Se vede deci că el au consimţit la retragerea dimisiunei ce deduse acum mai bine de o lună.

— De curind au apărut un ziar bulgar, întitulat *Mariţa*. Acesta e primul organ întemeiat în Bulgaria în urma resboiului. El e redactat de d. Nacevici, doctor în drept de la facultatea din Paris.

— Citim in „le Temps“:

O shimbare de idei a avut loc de curînd intre cabinetul român si cele-lalte cabinete, in privinţa modificaţiunilor ce trebuesc făcute in relaţiunile diplomatice ale României cu celelalte puteri, modificări cari rezultă din noua situaţiune creată României prin tratatul de la Berlin.

România e decisă a se supune hotărîrei congresului; dar, de o dată ce primesce obligaţiunile tratatului, ea se crede in drept a'i reclama şi beneficii reale. Ea cere ca indepedenţa ei să nu fie numai nominală, dar ca această independenţă să'i procure toate avantagiurile ce rezultă din schimbarea stărei ei civile din puntul de vedere al dreptului internaţional. In consecinţă ea stăruesce:

I. Ca relaţiunile dintre ea şi guvernele streine să fie stabilite pe acelasi *modus vivendi* ca acelea ale statelor indepedente.

II. Ca representaţii, ei in străinătate să aibă rangul în corpul diplomatic cu titlu de ministri plenipotenţiari.

Negocierile incepute sunt pe o cale bună si e probabil că vor ajunge la o soluţiune conformă cu aspiraţiunile si cu drepturile poporului român.

DIN ŢARĂ.

Joi, 10 August, cu ocazia aniversărei naşcerei *M.* S. Principelui *M.* Obrenovici al IV-lea si a suirei *M*ăriei Sale pe tronul Serbiei, s'au celebrat un Te-Deum la capela bulgară din Bucuresci, la care au asistat guvernul si alte autorităţi superióre.

— In ziua de 16 August au avut loc în palatul Universităţei din capitală, deschiderea solemnă a Societaţei academice romane.

— Maiorul de Stat-major, d. Brătianu, este trimis în misiune pe timp de două luni, la Expoziţia universală din Paris, spre a studia arta foto-litografiei, şi a puté astfel organiza şi în ţara nóstră un atelier foto-litografic.

— „Romanul“ face cunoscut că pagubile cauzate prin inundaţiuni la căile ferate, de ploile din urmă, se rîdică la suma de 4-5 miliône.

— Ni se scrie din Bacău, sub data de 15 August:

„Regimentul al 14 de Dorobanţi, care au sosit ieri in oraşul nostru, au fost primit cu cel mai mare entusiasm. Garda orăşănească, cu muzica in frunte, şi un public fórte numeros, au eşit intru intimpinarea oştenilor carî veniau pe jos pe şoseua despre Focşani. Multe buchete şi ghirlande au fost oferite regimentului de cătră publicul care mersese inainte. In oraş, mai multe case de pe şosé se aflau impodobite cu drapele şi corone de de flori şi verdéţă.

„După ce au intrat in oraş, vitejii dorobanţi au fost acoperiţi de o ploe de buchete şi de coróne cari li s'au aruncat in tot percursul lor din partea dómnelor şi a publicului ce-i aştéptă pe la locuinţele sale.

„Primăria era asemine fórte frumos impodobită cu drapele şi coróne de flori şi de verdéţă. In curtea ei se aflau intinse mai multe mese, cu un ospăţ pregătit in onórea Dorobanţilor.

„Sara oraşul au fost fórte frumos iluminat, Entusiasmul şi veselia publică au fost indescriptibilă.“

DIN LOCALITATE.

Marţi, în 15 August, pe la 7 óre sara, au avut loc întrarea în Iaşi a regimentului al 8-lea de linie, sub conducerea colonelului Ipătescu.

Acest eveniment au fost considerat de Ieşeni ca o adevarată serbătórc naţională. De aceea un public fórte numeros din tóte clasele societăţei nóstre s'au grăbit de a merge la gara, spre a primi pe bravii oşteni cari se întorceau de la una din cele mai grele campanii, şi în care aŭ secerat lauri neperitóre de glorie pentru dînşi ca şi pentru némul lor.

Incă, de pe la 6 óre, se afla adunată o mulţime atît de numerósă la gară, în cât tóte salele de aşteptare şi pieronul se aflau pline de public.

Multe dómne şi mulţi cetăţeni purtau în mînile lor frumóse buchete şi cununi spre a le oferi bravilor oşteni români.

In acéstă mulţime mare de public, care se afla adunată aici nu se videa însă nici unul din organile oraşului şi ale judeţului nostru, nu se vedea nici o pregătire din partea primăriei şi a consiliului judeţan spre a întimpina într'un mod demn pe aceia cari ş'au expus viaţa lor pentru onórea şi numele României.

Primariul oraşului, ca şi prezidentul comitetului, ca şi membrii consiliului comunal şi ai consiliului general străluciau prin absenţa domnilor lor, sau dacă vre-o doi-trei dintre aceşti reprezentaţi ai oraşului şi judeţului se aflau acole, ei erau pierduţi în mulţime, nu purtau nici unul din semnele dregătoriilor lor, şi nu figurau de cît ca simpli cetăţeni.

Nu mai zicem nimica de gardă civică, pe care am vĕdut'o facênd în alte timpuri onoruri la gară, care însă de astă dată lipsia cu desăvîrşire.

Lumea surprinsă de atîtă lipsă de atenţiune din partea autorităţilor nóstre comunale şi judeţane ş'au zis că cel puţin primăria ca şi judeţul vor cauta a se reprezenta printr'o delegaţiune care să ureze buna sosirea bravilor cari veniau în mijlocul nostru.

Aşa! şepte óre au sosit trenul care aducea regimentul al 8-lea intra în gară în sunetul muzicei el primia buchete şi cununi din partea dómnelor si a cetăţenilor, era salutat printr'un discurs din partea junimei universitare, şi nu era nimine, dar nimine, care să zică doue cuvinte macar din partea comunei şi a judeţului Iaşi. Organele sale legitime, consiliul comunal şi cel judeţan, lipsiau la acest post.

Din norocire s'au aflat d. A. Vizanti deputat de la Vaslui, care au avut buna inspiraţie de a saluta, în numele primariului, pe bravii oşteni de buna lor sosire în mijlocul Iaşenilor.

Atîta şi nimica mai mult.!

In urmă, regimentul scoborindu-se din vagóne, s'au inşirat in colóne în curtea garii şi de aici cu muzica in frunte în mijlocul mulţimei celei mari a cetăţenilor, a mulţimei însă tăcute, indignate de bună samă de indeferenţa autorităţilor nóstre, au defilat stradele Arcul şi Lăpuşneanu până la palatul Administrativ.

Aici asemine nimica nu era pregătit nici din partea primăriei nici din a judeţului, nici macar cel mai frugal ospăt. Bravii nostri oşteni au trebuit să se mulţuméscă cu simplele lor raţiuni, cu acele cari le primesc totdeauna!

Nu putem în destul să condămnăm atitudinea indiferentă ce-au aratat autorităţile nóstre comunale şi judeţene într'o ocaziune atât de solemnă, în care, dacă nu în puterea îndatorirei funcţiunilor lor de organe ale oraşului şi judeţului, cel puţin din simţimêntul celui mai elementar patriotism erau ţinute să facă bravilor noştri oşteni o primire pe cît se va putea mai simpatică şi mai demnă.

Mîne sară, vineri, va fi expus la feréstra magazinului de muzică şi papeterie, tabloul reprezentând *Basarabia*, lucrare de pictorul P. Verussi.

Am vĕdut în atelieriul artistului acest tablou care este de o frumuseţă deosebită, şi pentru care atragem tótă atenţiunea publicului, cu atît mai vîrtos că expunerea tabloului va ţine numai patru zile, când în urmă d. Verussi îl va duce cu sine la Bucuresci.

Figura Basarabiei, cu atitudinea-i părăsită pe o stîncă, expresiunea, drapelul căzut la picióre, totul arată că artistul au simţit adînc cînd au dat forma plastică marelui act de nedreptate făcută României.

Dar, să lăsăm publicului plăcerea surprinderei cu completa independenţă de apreţiare a operei.

Noi vom face într'unul din numerele viitóre o analiză acestei lucrări, artistice de o inspiraţie cu totul originală.

Protocólele Congresului de Berlin.

Protocolul No. 8.

Şedinţa din 28 *Iuniu* 1878.

(urmare),

Primul plenipotenţiar al Franciei dice că ar dori să espună răpede motivele aderării sale la propunerea marchisului de Salisbury. Guvernul francez nu arètă un interes imediat în cestiunea bosniacă, dar se intereséză ca opera congresului să fie utilă şi durabilă: într'acéstă ordine de idei dânsul se pune, pentru ori-ce afacere ce nu 'l atinge direct. Excelenţa Sa privesce combinarea indicată de către Cabinetul engles ca singura putênd asigura o esistenţă pacifică pepulaţiunilor Bosniei şi Herţegovinei, atât de mult desbinate, prin uri politice, religióse şi sociale; dânsul hotărăsce că singură o putere vecină, destul de puternică pentru a fi imparţială, este în stare de a restabili pacea în aceste provincii desbinate: într'un cuvênt, consideră intervenţiunea guvernului Austro-Ungar ca o măsură de poliţie curcpeană.

Lordul Beaconsfield, după ce a reamintit importanţa cestiunei şi misiunea congresului care este, de se póte, restabilirea păcei în Europa, recunósce că, dacă după opiniunea tutulor, una din basele priucipale ale păcei ce se va face, este independenţa Sultanului ca suveran european, fie-care cu tóte acestea trebue să nu piardă din vedere că turburările survenite în ţĕrile de care este vorba au fost origina tutulor tristelor evenimente din acești din urmă ani. Escelenţa Sa este convinsă că daca Sultanul nu a putut, mai 'nainte de resbel pe când resursele séle erau considerabile, menţine ordinea şi stabilitatea în Bosnia şi Herzegovina, şi asemenea pacea generală, pentru care motiv s'ar crede óre că astădi, în urma unei lupte care însă 'i a făcut cea mai mare onóre, guvernul ótoman ar fi capabil să dea păcei Europei asigurările ce dânsa este în drept să céră. Puterilor le este dat dară, a căuta mijlóce de siguranţă mai eficace, şi ele sper că le vor găsi în acţiunea unui mare guvern, limitrof, puternic, de opiniuni conservatrice şi care nici odată n'a căutat să turbure interesele nimului în nici o parte a lumei. Acéstă cerere este óre un mare sacrificiu pentru Turcia? Nobilul Lord consideră din contra că aceste provincii, precum s'a constatat de către conferinţa de la Constantinopole, n'au produs Porţei un venit egal cu chieltuiala care cer. Mai mult, ele nu au nici o importanţă, pe când marile puteri să silesc a da tutulor raselor ceea-ce li se cuvine, de a depărta ori ce predominenţă de rasă? Déca congresul ar lăsa aceste provincii în starea în care se găsesc aḑi, s'ar arĕta fórte invederată predomnirea rasei slave, rasă puţin dispusă a lăsa celor-l-alte ce li se cuvine. Trebue să recunóscem însă că propunerea Lordului Salisbury nu este făcută în interesul Engliterei, ci în vederea păcei europene. Nici un Stat nu este aḑi în stare, afară de Austro-Ungaria, de a împlini, prin ocupaţia acest r provincii, marea datorie de a menţine ordinea şi de a o garanta, de a stabili prosperitatea şi în fine de a consolida pe Pórta-Otomană, făcêud să crésca rolul ei în afacerile europene.

Principele Gorciacoff dice că Rusia este desinteresată în cestiune, dĕră că consideraţiunile desvoltate de comitele Andrassy, propunerea Lordului Salisbury, sprijinită de Germania, Francia, Italia şi esplicaţiunile clare a le Lordului Beaconsfield, 'i dovedesc eficacitatea resoluţiunei pregătită în scopul pacefic, pe care congresul doresce să 'l atingă. In realitate de este vorba a preserva populaţiunile creştine contra abusurilor seculare, moţiunea englesă este conformă cu vederile generale ale Rusiei şi Alteţa Sa se unesce în totul cu dânsa. Cât despre observaţiunea lui Charatheodory-Paşa, care atribuéză influenţelor străine cea din urmă insurecţiune, Alteţa Sa nu póte să o admită: turburările au fost produse prin starea provinciilor Bosniei şi Herţegovinei, şi numai prin modificaţiuni radicale s'ar puté înlătura din nou producerea lor.

Primul plenipotenţiar al Turciei, respundêud la acéstă aserţiune, reamintesce că n'a voit să examineze, isvorul insurecţiunei bosniace, dară numai să afirme că dacă ordinea nu este stabilită mai de timpuriu, causa trebuesce căutată în evenimentele petrecute de un an încóce. Guvernul otoman se angagiază cu tóte acestea, înaintea congresului, de a pacifica provincia peste pucin timp. D-sa arată mijlócele care are de gând să le întrebuinţeze în acest scop şi care pot linişti ori-ce temere. Fiind-că guvernul otoman este mai mult în stare de cît alt cine-va de a cunósce starea lucrurilor în aceste provincii, este învedérat că dacă ia acest angagiament, este că se crede convins că 'l va putea îndeplini.

Comitele Andrassy ar dori se presinte cîte-va obiecţiuni asupra documentului citit de Caratheodory-Paşa. Primul plenipotenţiar otoman a ḑis, că măsura propusă este utilă, fiind-că Pórta este gata de a remedia relele semnalate şi ar fi mai ales în stare de a înlesni întórcerea refugiaţilor în ţara lor, al căror număr nu este mai mic de 200,000 ómeni. Comitele Andrassy observă asupra acestui punct că, de 3 ani de zile, s'au cerut măsuri de la Sublima-Pórtă o-dată făgăduite, altă dată zădărnicite; aceste dispositiuni, în sfîrşit, n'au fost luate nici-odată. In ceea ce privesce observaţiunea lui Caratheodory-Paşa că Turcia a ameninţat până azi aceste provincii neatinse, primul plenipotenţiar al Austro-Ungariei crede că Escelenţa Sa va conveni că aceste resultate le datoresce în mare parte trupelor austro-ungare aflătóre la fruntarii în termenul celor trei din urmă ani. Comitele Andrassy adaogă, că Austro-Ungaria în tot-dé-una preocupată de principiul stabilităţei în care îşi îndreptéză politica, nu póte face să depindă viitorul de ilusiunile ce mai póte conserva Pórta, dar pe care evenimentele celor din urmă ani le-au desminţit în deajuns. Escelenţa Sa declară deci că:

„Propunerea d-lor plenipotenţiari ai Marei-Britanii şi ai Germaniei pare a fi soluţiunea care póte procura o pacificaţiune grabnică, deplină şi temeinică a Bosniei şi a Herţegovinei, şi că ea este mai mult conformă scopului ce'şi propun tóte puterile, acela, de a înfiinţa o stare întemeiată de lucruri. Plenipotenţiarii Austro-Ungariei au onórea a da adesiunea lor şi a declara că guvernul Austro-Ungar este gata a se însărcina cu ocupaţia şi administraţia acestor provincii.

„Teritoriul sandjacului de Novibazar, care se întinde între Serbia şi Muntenegrul în direcţia Sud-Est până după Mitrovitza şi care face parte din vechiul vilayet al Bosniei, nemărginindu-se direct cu teritoriul Austro-Ungar, plenipotenţiarii Majestăţei Sale Impĕratului şi Rege declară că, Austro-Ungaria nu doresce a se însărcina cu administraţiunea acestui sandgiac, în care administraţiunea otomană er putea să urmeze. Cu tóte acestea, în scopul de a asigura menţinerea noului stat politic, libertatea şi siguranţa căilor de comunicaţie, Austro-Ungaria trebue să-şi reserve dreptul de garnisónă şi de căi militare şi comerciale pe tótă întinderea părţei sus arĕtate a vechiului vilayet bosniac."

Preşedintele, observând că, de şi opiniunea diferiţilor membrii ai congresului este indicată în discursurile ce au pronunţat, crede că tot trebuesce sa céră votul formal al representanţilor puterilor.

Austro-Ungaria, Francia, Marea-Britanie, Italia, aderéză la propunerea engleză, Rusia o acceptă şi ea, observând că votul se aplică esclusiv la termenii moţiunei lordului Salisbury.

Plenipotenţiarii otomani refuză adesiunea, declărând că ei sunt legaţi de instrucţiunile guvernului lor.

(Va urma).

BIBLIOGRAFIE.

Se află de vêndare la Depozitul General al Cărţilor Scolare din Magasinulŭ D-lui N. Ioanŭ, strada Mare:

Geografia Ţerilor Române de **CONST. GALLIN**, insocită de o descriere a Dobrogei de **Gr. Cobâlcescu**, cu preţ de 60 bani.

Istoria Românilor de **G. HRISOSCOLEU** cu un franc esemplarul.

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

Nr. 174. *Vineri 25 August, 1878.* *Anul II.*

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administraţiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iaşi, 24 August 1878.

Ziaristica română, din capitală şi provinţie, încă nu s'au închis desbaterile asupra politicei urmate de guvern în evenimentele orientale, precum nici asupra chestiunei dacă actualele corpuri legiuitóre sînt sau nu competente de a decide despre poziţiunea ce ni s'au creat prin tractatul de Berlin, şi în special despre retrocedarea Basarabiei şi primirea Dobrogei.

In acéstă îndelungată şi vie desbatere, în care foile guvernamentale susţin precelenţa politicei urmate şi competenţa Parlamentului, éră cele ale opoziţiunei contrariul, opiniunea publică şi ţara întrégă n'ar fi avut de cît să caştige,—căci lumina şi adevĕrul nu pot să iasă de cît triumfătóre din ciocnirea părerilor şi frămîntarea sfaturilor,—dacă părţile combatante s'ar fi mărginit pe tărîmul curat al principiilor, dacă discuţiunea ar fi fost mănţinută în regiunile cele senine ale nepărtinirei şi ale adevĕrului desbracat de ori-ce pasiune şi preocupare egoistică.

Din nenorocire, înverşunarea şi ura politică au fost cu prisosinţă amestecate într'o desbatere de cea mai mare însemnatate pentru prezentul şi viitorul Statului român, aşa în cît adevĕrurile, emise de o parte sau alta, au ramas pierdute sau înnecate în năvalnicul injuriilor, al invectivelor şi incriminărilor isvorite din cea mai cumplită impătimire.

In loc să se discute cu sînge rece, cu cumpăt şi cruţare, dacă este sau nu legal, conform Constituţiei ca Adunările de faţă să se ocupe de gravile chestiuni aduse de puterea evenimentelor; în loc să se cérnă bine, dacă este sau nu în folosul României ca ea să-şi lipéscă la corpu-i, ca despăgubire pentru bucata ce i se lua, o regiune eterogenă prin tradiţiuni şi populaţie; în loc să se caute ca printr'o comună înţelegere a tutúror grupurilor politice să se ajungă la deslegarea dificultăţilor momentului; în locul acestei atitudini demne şi folositóre din tóte puntele de vedere, adversarii, ameţiţi de patime, de dorinţa resbunărei, au uitat şi regulele cuviinţei şi interesul ţerei, şi, preocupaţi numai de ideea de a eşi cu ori-ce preţ invingĕtori din luptă, au intrat în arena desbaterilor înarmaţi cu tot feliul de arme, chiar şi cu cele mai periculóse, şi au început a-şi croi la lovituri, unele de cît altele mai neleale şi mai neomenóse, fără să se gîndéscă că prin acésta îşi făcean nu numai loru-şi un rĕu fórte mare, dar aduceau şi ţerei o jignire nereparabilă, făcênd'o să privéscă cum proprii sei fii sînt încăeraţi într'o luptă din cele mai înveninate.

In faţa lumei întregi, sub ochii chiar a streinilor cari se află în mijlocul nostru, părţile adverse, însufleţite de duşmănia cea mai neîmpacată, au descatenat una asupra alteia torente de insultele şi acuzaţiile cele mai înfiorătóre. Calificările de vêndĕtori, trădători, unelte ale streinilor, vĕrsători de sînge românesc, de radicali, comunişti, petroleişti, etc., au fost şi sînt aruncate de o parte şi de alta, fără nici-o cruţare, fără nici-un respect, dacă nu de sine cel puţin de lectorii aleşi de arbitri ai litigiului.

Tótă lumea au fost şi este desgustată, amărîtă, indignată de înverşunarea şi nesocotinţa unei asemine lupte.

Toţi su pierdut pentru că desbaterea au fost desbracată de caracterul serios, demn şi solemn, reclamat de însemnatatea şi gravitatea chestiunilor.

Pierderea cea mai mare au suferit'o însă adevĕrul însuşi, dreptatea cauzei susţinute de o parte sau alta.

Partidul de la putere au pierdut încrederea şi simpatiile ţĕrei, cînd în apararea actelor şi a politicei sale nu s'au mărginit a arata că aceste acte şi acéstă politică au fost înţelepte şi patriotice, ci au tractat de duşmani ai ţerei, de unelte ale streinilor pe toţi aceia cari nu împărtăşiau vederile sale.

Opoziţia de altă parte, prin organele sale, au deşteptat indignaţiunea generală cînd, în mijlocul încurcăturilor celor mai mari politice şi militare, au venit să denunţe Europei pe ómenii de la putere ca pe niste revoluţionari şi inimici ai păcei universale. Ea au slăbit tăria argumentelor sale împreună cu înţelepciunea sfaturilor şi cu superioritatea folóselor ce putea să aibă politica sa, lăsându-se a se aluneca pe povărnişul fórte primejdios al injuriilor şi incriminărilor tot atît de nedrepte şi de nedemne ca şi acelea ale organelor partidului de la putere.

Intr'adevĕr, opoziţiunea nu ar fi avut nevoe să înfiereze pe barbaţii de la putere cu crima trădărei, ca să arăte că politica lor au fost rea, greşită, vătămătóre intereselor române. Nu va cîştiga nimică partidul conservator, din contra va pierde, nici nu-şi va pregăti terenul pentru venirea lui la cârma ţerei, dacă va califica pe liberali de stupiḑi, de radicali, internaţionalişti, etc. Foile conservatóre ar putè susţinè, şi fără să alerge la asemine epitete, că ministeriul Brătianu nu au dovedit tact, iscusinţă politică, etc., cu ocazia trecerei oştirei române peste Dunărea.

Intru cît chestiunea competenţei sau necompetenţei Parlamentului actual devine ea mai descurcată, mai lămurită, dacă d. d. Brătianu, Rosetti, Cogălnicénu, etc. vor fi întăţişaţi ca amici ai revoluţionarilor, ca partizani secreţi ai nihiliştilor, ca adepţi de ai Hoedelilor şi Nobilingilor ?

Pentru fericirea conservatorilor, actualii barbaţi de la putere au distule alte pacate, cum sînt acelea ale exclusivismului, ale intoleranţei, ale persecuţiunei, ale uitărei principiilor şi promisiunilor, etc., pentru ca să nu mai fie nevoe de a le mai arunca în spate şi acela al înţelegerei sau complicităţei lor cu toţi fanaticii şi nebunii din cele două emisfere.

In fine, ca să conchidem, vom spune că dacă ómenii noştri politici, cari îşi dispută de un patrar de secol puterea în România, voesc să fie ascultaţi şi consideraţi în ţara, dacă ţin la fericirea, la înalţarea şi moralizarea patriei lor, dacă se cred încă în drept de a-i conduce destinurile; atunci, înainte de tóte, trebue să se respecte ei înşişi unii pe alţii, să dee exemplu celor mai mici, poporului, de toleranţă politică, de iubire de ţară; să arate, prin faptele şi vorbele lor, că ei sînt legitimele somităţi politice ale ţerei, adevaratul ei stat-major, să renunţe la acea deprindere urită şi fórte nenorocită de a-se stigmatiza unii pe alţii cu calificaţiile cele mai degrădătóre; să cruţe ţara de privelistea înfiorătóre a luptelor, resbunărilor şi urelor lor . . . .

Chestiunea necompetenţeĭ actualelor corpuri legiuitóre de a se pronunţa asupra situaţiei create României prin tractatul de Berlin este deslegată de cătră însuşi pactul nostru fundamental. In faptă, integritatea teritoriului nostru şi nealienabilitatea lui este pusă sub scutul Constituţiei din 1866, şi scósă de sub facultatea modificărilor legislatorilor ordinari ca şi ori-ce principiu de căpetenie al organizărei nóstre politice.

Constituţia este aceea care légă mînile legislatorilor ordinari şi nu le permite să îndeplinéscă nici macar cea mai mică schimbare în mecanismul raporturilor dintre puterile statului, necum o transformare care ar avé de rezultat înstreinarea unei parţi din teritoriu, basa suveranităţei naţionale, sau împuţinarea numărului colegiilor electorale, sau introducerea în sinul naţiunei a unor elemente streine cari, după dispoziţiunile constituţionale în vigóre, sub nici un chip nu pot participa la viaţa cetăţenéscă.

Cum se póte ca o lege fundamentală, cum e Constituţia, care opreşce cea mai mică derangiare a organizaţiei politice in vigóre, să ingădue o transformare din cele mai mari în existenţa naţională a statului ? Să fie proibite prin Constituţie schimbările cele mai neînsemnate şi permise în acelaşi timp cele mai mari: a susţiné o asemine teorie ar fi a nu avé nici cea mai mică deferinţă pentru legiuitor, ar fi a-i rîdică meritul celei mai elementare logice.

Dar autorii Constituţiei din 1866 nici nu pot fi bănuiţi de o asemine gravă inconsecuenţă. Intenţia lor, ca şi a oricăror organizatori de state, au fost de a face cît se póte mai grea modificarea pactului fundamental al ţerei şi de a incungiura acest pact de tóte garanţiile de durabilitate şi statornicie.

Inaintea unor prescripţiuni constituţionale din cele mai formale şi mai categorice, întrebăm: ce valóre mai pot avé interpretările cele mai subtile, consideraţiile de oportunitate sau de partid ?

Telegrame de prin ziare.

Agram, 30 August. — Mai mulţi impiegaţi de administraţiune fură trimişi la Seraievo.

New-York, 30 August. — Frigurile galbene cresc într'un mod de ingrigiat în Noul-Orlean.

Raguza, 30 August. — Garnisoana de la Trebigne e dispusă a se supune.

Insurgenţilor le lipsesc mijlócele de subsistenţă.

Londra, 30 Augrst. — Ziarul „l'Ecossais“ anunţă că Midhat paşa, care călătoria în Scoţia, au fost rechiemat la Constantinopol prin telegraf.

Raguza, 30 August. — Vama turcă, aşezată aproape de Raguza, şi fortăreaţa turcă de la Zarina, pe drumul de la Raguza la Trebinia, fură deşertate de Turci şi ocupate de Austriaci.

Ostaşii turci, cari, în număr de 80, formau garnizoana acestui loc, fura trimişi sub escortă la Raguza.

Pe drumul către Livorno, 76 de insurgenţi depuseră armele.

Alessandria, 30 August. — Kedivul au declarat într'o epistólă către Nubar paşa, că el părăsesce vechile sale rătăciri, că se va conduce de acum inainte în afaceri prin un consiliu de ministri, cari vor fi solidari.

Nubar-paşa este numit preşedinte al consiliului şi ministru al afacerilor streine, Riaz-paşa ministru de interne şi Ratib-paşa ministru de resboiu.

Paris, 31 August. — D. Fournier au primit ordin de se reintórce imediat la Constantinopole.

Numirile D-lor Lévêque şi Leguay, ca sub-guvernatori ai Creditului fonciar, sînt oficiale.

Londra, 31 August. — Ziarul „Daily News“ dice că voluntari italiani au plecat spre a se uni cu insurgenţii bosniaci.

„Telegraph“ menţionéză sgomotul că fiota anglesă neretrăgêndu-se, generalul Totleben ar fi oprit îmbarcarea trupelor.

O depeşă adresată ziarului „Times“ zice că Turcii vor evacua Podgoriţa la 20 Septemvre.

Insurecţiunea în Bosnia au început a se potoli.

Viena, 31 August. — Prin ordin imperial o parte din diete sînt convocate pentru 12 Septembrie; ceealalte pentru 24 Septemvre.

Viena, 31 August. — O brigadă din a 18-a diviziune au ocupat în ziua de 28 August Nevesinia fără a întîlni vre-o resistenţă.

Generalul Szappary anunţă de la Doboi cu data de 31 August, că ieri au susţinut o luptă de artilerie contra insurgenţilor cari au avut 4 tunuri reduse la tacere. Sara au fost o luptă cu puşca fără importanţă.

Pierderile Austriacilor la luarea Seraievului sunt 56 morţi şi 292 răniţi.

Constantinopole, 31 August. — D. Layard va prezenta Marţi sultanului un project de reforme pentru Azia.

Insurgenţii din munţii Rodope au fost atacaţi de Ruşi; un mare număr de sate au fost incendiate. După o luptă de trei zile Ruşii au încetat atacul pănă la sosirea întăririlor.

Viena, 31 August. — Se scrie de la Belgrad „Coresp. politice“ că n'ar mai fi vorbă de schimbarea séu modificarea cabinetului serb.

Raguza, 31 August. — Tótă regiunea situată între rîul Naranta şi Liubinia este supusă. Aprópe de Kurpenice şi Trebinia stau 1000 insurgenţi.

Mostar, 31 August. — Trupele turcesci regulate urméză a se supune. Ele nu sînt desarmate dară d'rigeate spre Constantinopole pe drumul Albaniei.

Paris, 31 August. — Censorii Creditului funciar au trimis asignaţiune guvernatorului. Afacerea au venit mierculi dinaintea justiţei; ea au fost amânată peste 15 zile.

Berlin, 31 August. — Luni, din causa serbătorii, bursa va fi închisă.

Londra, 2 Septembre. — Se dice că Anglia voesce să trimită un ministru resident în Cabul şi agenţi englesi în celelalte localităţi din Afganistan.

Se crede, că emirul va refuza de a-i primi, dacă Anglia nu va ameninţa cu o ocupaţiune armată.

Lordul Laudesdal a murit.

Roma, 2 Septembre. — Prefectul de Ancona au declarat, că este absolut fals, că din Ancona ar fi plecat voluntari italiani în Bosnia.

Constantinopole, 2 Septembre. — Aici se crede că puterile vor interveni în chestiunea grécă.

Mehemet Ali paşa anunţă în raporturile sale că au găsit dispositiuni ostile la Prizzend; un telegrafist care îl însoţia a fost ucis.

Viena, 2 Septembre. — Se telegrafiază „Corespondenţei politice“:

Mai multe detaşamente de trupe turcesci regulate în Bosnia se îndreptéză spre Novibazar.

Un conflict au isbucnit la Kolacin între populaţiunea turcă şi două batalióne de Nizami. Populaţiunea au ocupat forturile; trupele s'au retras spre Novibazar.

DIN ŢARĂ.

— Curtea-de-apel din Bucuresci, cercetând în şedinţa sa de la 19 c. apelul făcut contra sentenţei tribunalului comerţial de Ilfov, prin care societatea de aprovizionare Horovitz-Gregor-Cohan fusese mănţinută în stare de faliment, au reformat acea sentenţă în sensul rădicarei falimentului.

— „Monitoriul„ publică decretele prin care se acórdă autorizarea d.-lor G. M. Ghica, G. Mărzescu, colonelul Rosnovanu, George G. Cantacuzino şi A. Niculescu, de a primi şi purta insemnele ordinului St. Stanislas, deferite, de M. S. Ţarul, şi anume celui dintăiu clasa I-a, ceilalţi trei clasa a II-a, şi celui din urmă cl. III-a. — Asemine d. colonel Costafor e autorizat a primi şi purta ordinul St. Ana, cl. II-a, acordat de M. S. Imparatul Rusiei.

— „Curierului finanţiar“ i se comunică din Bruxela că o companie Belgiană e pe cale de a se constitui şi a solicita de la guvernul român concesiunea lucrărei unui canal navigabil care să lege Cernovoda cu Kiustengea. Compania se obligă de a executa acéstă lucrare cu capitalurile sale, pe rizicul seu şi fără nici-o plată din partea guvernului, de cît perceperea, într'un număr óre-care de ani, a unei taxe fluviale, ce se va fixa asupra bastimentelor de guvern în unire cu zisa companie.

— Aceeaşi fóe anunţă că o companie ar fi dispusă a executa construirea liniei ferate Tîrgovişţea-Periş, linie de o lungime de 50 chilometri care au fost votată de Camere în 1873, şi concedată d.-lui Monier, insă fără rezultat.

Proprietarii judeţului Dimboviţa ar fi însistând, zice „Cur. fin.“ ca linea in chestiune, în loc să se lege cu reţéua principală la Periş, să se lege la Ghergani.

— Cetim în „Monitorul oficial“:

„Se aduce la cunoştinţa publicului că după informaţiile primite de la serviciul de control al căilor ferate, circulaţia trenurilor s'au restabilit pe tóte liniile din ţară, cu transbordare însă la podul Argeş lîngă Pitesci, şi la podul Bistriţa lîngă Bacău.

— „Românul“ desminte ştirea dată din streinătate că d. Cogălniceanu ar avé o misiune politică la Paris, şi anume în chestiunea libertăţeĭ religióse. După informaţiile organului d. lui ministru de interne, d. Cogălniceanu nu s'au luat nici o misiune politică în streinatate, şi călătoresce ca persónă privată.

— „Vocea Covurluiului“ este înformată că guvernul e decis a convoca camerele în sesiunea extraordinară pentru ziua de 8 (20) Septemvre viitor.

— „Monitorul“ anunţă că congediul acordat d-lui M. Cogălniceanu, ministrul de externe, expirând la 18 August, M. S. Domnitorul au binevoit a-l prelungi încă cu opt zile.

— Cetim în „Curierul financiar“.

„Legarea României cu Dobrogia printr'o cale ferată. — Printr'unul din numerele trecute, anunţam că căţi-va amatori s'au presintat pentru a construi o cale

ferată care să plece de la Bucuresci s'au de la Făurei şi să case la Dudesci în faţa Cernovodei. Astăḑi, dăm numele acestor amatori. Se scie, că la Hermanstadt, în Transilvania, se formase acum câţi-va ani, un comitet pentru construirea unei linii ferate de la Hermanstadt la Pitesci prin Turnu-Roşu, punct de frontieră între România şi Austro-Ungaria. Neputênd obţine atunci concesiunea acestei linii, acest comitet au funcţionat şi până acum urmărind acelaşi scop. Lăsând se vede pentru mai târḑiu acéstă cestiune, acest comitet îşi propune astăḑi a construi şi lega printr'o cale ferată România cu Dobrogia. D. Ludovic Zwiedinek, inginerul şef al acestui comitet, este acela care au cerut şi au obţinut de la ministrul nostru de lucrări publice, permisiunea de a face studiile necesarii, fie de la Bucuresci la Cernovoda, fie de la Buzĕu sau Făurei la Cernovoda. D. Zwiedinek se află în acest moment cu personalul sĕu în acele părţi, şi studiile sale presintând o seriositate óre-care, vom fi fericiţi a le pune la timp sub ochii cititorilor noştri."

DIN LOCALITATE.

Lunia trecută (21 August), au fost aprópe unica zi a anului curent, în care Iaşii şi împrejurimile sale au vĕḑut o plóe torentiale însoţită de fulgerele şi trăsnetele cele mai înfiorătóre. Descarcarea tunetului s'au succedat cu o răpegiune si cu o putere cum de mult nu ni s'au întêmplat să vedem.

In nóptea de luni spre marţi, au urmat o plóe torentială însoţită asemine de fulgere şi trăsnete.

De ieri diminéţa timpul continuă de a fi fórte frumos.

Ni se spune că duminică are să soséscă în oraşul nostru jumatate din regimentul al 4-lea de artilerie, din preună cu statul sĕu major, sub comanda colonelului N. Dabija.

Ceealaltă jumătate va ramâne la Roman, unde după dispoziţiile luate, are să ţină garnizónă.

Ne place a crede că macar de astă dată autorităţile nóstre comunale şi judeţene vor lua măsurile cuvenite ca să facă o primire demnă bravei artilerii române, artilerie care au făcut admiraţiunea lumei.

Cu acéstă ocazie sfetnicii noştri comunali vor puté repara marea gresală ce au comis în ziua de 15 august, cînd n'au făcut nici o pregătire pentru intimpinarea cum se cuvine a regimentului al 8-lea de linie.

Aflăm că în curînd are să vină în Iaşi, reprezentantul unei societăţi de construcţiune de case de Paris.

După informaţiile ce am capatat acéstă societate ar fi dispusă să ie in întreprindere clădirea ueui teatru pe locul aflător între strada Academia şi între strada Lăpuşneanu, proprietatea d. lui Scarlat Pastia.

Anunţăm cu o deosebită bucurie, că d. Sc. Pastia au hotărit să trimită în streinătate o a doua elevă a *Scólei profesionale de fete*, ce este sub direcţiunea Reuniunei femeilor române din Iaşi.

Felicităm pe d. Pastia pentru o asemenea frumósă faptă.

La petrecerea domnilor împiegaţî ai căii ferate, care va avé loc la Galata duminica viitóre, nu vor puté participa de cît acele persóne cari posed bilete de invitaţie de ale Comitetului.

Din eróre s'au anunţat în N-rul trecut că preţul intrărei este de 2 franci. Nici una din persónele invitate nu are să plătéscă nimica.

DESPRE TEATRU.

Teatrul au fost in toate timpurile una din instituţiunile cele mai folositoare pentru societate.

Fie-care ştie că dacă, în epoce foarte depărtate de a noastră, scena lirică au fost într'o stare înapoiată şi întipărită de grosiertate şi de un realism foarte pronunţat, aceasta provenia din cauza obiceiurilor şi a deprinderilor societăţei de atunci, a cărora indulcire n'au inceput să se producă de cît din secului al XVIII-lea.

Ast-feliu, in măsura in care au propăşit cultura intelectuală şi morală şi în care au purificat gustul publicului pentru spectacole, teatrul s'au ridicat la înălţimea scopului asemnat creaţiunei sale, care e oglinda în care se resfrîng virtuţile şi viţiile societăţei cu toate urmările lor neînlăturabile de fericire sau nefericire.

Autorii contimpurani cari s'au devotat teatrului au mers, afară de mici excepţii, pe această cale, şi, spre a nu cita alte nume de cît acele ale lui Octave Feuillet, Georges Sand, Emile d'Augier, Alfred de Musset, Jules Sandeau şi Mürger, această pleiadă au aruncat cea mai mare strălucire asupra scenei lirice franceze, ca şi asupra tuturor acelor teatre streine, unde aceste ilustraţii au fost traduse şi reprezentate.

Dar, dacă acest adevăr e îndeobşte recunoscut, nu înţelegem pentru ce autorii noştri dramatici n'au căutat in aceste modele inspiraţiile operelor lor, şi pentru ce au preferit de a produce cu deosebire piese de localitate, cari nu pot alimenta de cît gustul poporului de jos?

Fără a rîdica meritul nici-uneia din producţiunile aceste, nu ne putem opri de a nu spune că, în cele mai multe din piesele noastre naţionale şi în altele cîte-va împrumutate repertoriului strein, situaţiile sînt vulgare, expuse într'o limbă care nu se mai potriveşte cu delicateţa epocei nóstre, şi, fiind-că cuvintele fac parte din moravuri chiar, nu e defeliu cuviincios de a lăsa să se creadă că cuvintele sînt singurul isvor de petrecere şi de ris pentru publicul român *).

Sînt forme, locuţiuni şi cuvinte, proprii de a ascunde realităţile intristătóre sau vulgare, cari înalţă şi cruţă morala, pentru că nu străbat toată suprafaţa situaţiunilor. Această condiţiune a unei opere bune care, nu scapă din vederea talentelor adevarate, ar trebui să fie respectată de către autorii noştri dramatici.

Comitetul teatral actual, insufleţit de cele mai bune intenţii şi secundat de artiştii români la cari au făcut apel, ne permite de a spera, pentru sesona apropiată, rezultatul reformelor dorite de public **). Nu este trebuinţa să i se amintească că numai spiritul de alegere şi de cernere a pieselor, studiul serios al trebuinţelor scenei şi o privighiare tot-dea-una deşteaptă, sînt singurile în stare de a contribui la asemine reforme, prin cari se va înălţa teatrul nostru la înălţimea progresului intelectual şi moral al societăţei române. — C.

---

*). De şi recunóscem că societatea română contimporană se deosebeşte mult, atît in deprinderile cît şi în ideile sale, de acea din epoca Regulamentului, totuşi credem, impreună cu majoritatea celor mai buni literaţi români, că, in privinţa limbei, autorii noştri nu trebue să se depărteze mult, şi chiar de feliu, fie şi in operele dramatice cari ar înfăţoşa subiecte din societatea nóstră cea mai alésă, de proprietăţile de natura şi nuanţele graiului român, ast-feliu cum este el indeobşte primit ca mijloc şi formă pentru exprimarea gîndirilor. Altmintrea, am ajunge să avem doue limbi, una vulgară a poporului de jos, alta cultivată, a claselor, mai înalte, dualism care, în antichitate ca şi în timpurile moderne, au fost şi este o piedică fórte puternică la împrăştierea culturei in tóte straturile sociale.

La crearea unei asemine stări limbistice, de revenire la forme mai omogene, mai primitive şi cît mai aprópe de limba latină ţinteşce curentul pornit din Transilvania, şi alimentat de societatea academică română, curent din norocire astăḑi oprit prin reacţiunea salutară, indeplinită de bunul simţ care caracteriză pe poporul nostru şi trebue să mărturisim in parte de societatea „Junimea," a căriia organ sînt „Convorbirile literare."

In privinţa vechiului nostru repertoriu dramatic, creat de Alexandri, Millo, C. Negruzzi, recunóştem asemine că el nu mai respunde, astăḑi cel puţin, la trebuinţele, la progresele, in general la starea actuală a societăţei nóstre. Dar, trebue să mărturisim asemine că acest repertoriu e incă tot cel mai bun pe care-l avem, „oglinda" cea mai credinciósă a unei mare părţi din „virtuţile şi viţiile societăţei nóstre." Şi noi preferim şi astă-ḑi să asistăm la representaţia uneia din bucăţile acestui repertoriu, de cît la o piesă streină, reu tradusă şi mai reu incă executată, sau chiar la una pretinsă originală, in faptă însă împrumutată vre-unui autor strein.

**). Să ne permită autorul articolului a nu-i împărtăşi opiniunea nici in acéstă privinţă.

Noi nu aşteptăm reforma teatrului român nici de la bunele intenţii ale actualului comitet,—care adevarat numeră in sinul seu un barbat cu o alésă cultură şi un spirit superior de critică şi discernere literară,—nici de la artiştii români la care comitetul au făcut apel.

Pentru înălţarea teatului nostru la acea treaptă superióră de care vorbesce autorul, se cere mai mult de cît bune intenţii, se cer sacrificii, şi mijloace cum nici consiliul nostru comunal şi nici statul român însuşi nu au şi nici sînt dispuse de a acorda.

Nota Redacţ.

Institutul Pedagogic

(Casele D-lui Colonel Lânga strada Baston).

Se aduce la cunoştinţa onorab. părinţi, cumcă cursurile scólei primare din acest institut încep de la 1 Sept. a. c. Inscrierile atât pentru scóla primară cât şi pentru elevii ce au internat şi pregătire în institut, iar studiul la liceu, se póte face de pe acum.

Obiectele de studiu la scóla primară vor fi predate după cum urmează:

1. Religia D-nul Stoenescu.
2. Română } S. Bodnărescu.
3. Germană }
4. Istoria }
5. Geografia } P. Răşcanu.
6. Higiena }
7. Drept. administrativ }
8. Matematica Cl. I şi II. Gh. Zaharia.
9. „ III şi IV }
10. Geometria } I. Dospinescu.
11. Sc. naturale }
12. Francesa V. Castan.
13. Desemn şi Caligrafie V. Belisimus.
14. Gimnastica şi ex. militar Chiaburu.

Pregătirele pentru elevii ce urmézá la liceu se fac de către asociaţii acestui institut.

Direcţiunea.

LICEUL NOU

(Strada Carol No, 30 Jassy).

Cursurile acestui stabiliment urmând a se deschide la 1 Septemvre, Direcţiunea are onóre a ruga pe onorabilii părinţi de a'şi trimite copii la termin pentru a evita ori-ce intărziere în esacta incepere a lecţiunilor.

Esaminele pentru corigenţi se vor ţinea de la 1 la 3 Septemvre.

Inscriurile elevilor nuoi, atât *interni* cât şi *esterni*, se fac la Direcţiunea Liceului Noŭ în tóte ţilele la órele 9—11 diminéţa şi 2—7 séra.

Pentru clasele elementare se primesc copii chiar de la vrista de 7 ani; pentru acestia scóla procură speciale îngrijiri în conformitate cu frágezimea vrîstei lor.

Aseminea se primesc elevi pentru preparaţiune la scóla Militară, la cursurile de Gimnasiu şi de Liceu, cum şi pentru Bacalaureat. — Studiele se fac sistematic, conform programelor oficiale şi se predau de profesori recunoscenţi atât din învăţământul secundar cât şi din cel Universitar.

Programele, regulamentele şi condiţiunile de admisibilitate sunt publicate în „Anuarul Liceului Nou", şi cei cari doresc a şi'l procura pot să se adreseze la direcţiunea acestei scoli, în Iaşi, strada Carol No. 30.

Direcţiunea.

Au eşit de sub presă **Aritmetica Elementară** (ediţia a doua, refurmată şi adăogată) pentru scoalele primare de ambe secse, conform programului în vigoare, cu mai multe figuri şi numeroase probleme practice, de ***T. D. Mardarescu***.

Preţul unui esemplar un leu nou.

Editor: Neculai Ioan, strada Mare.

DE INCHIRIET, chiar de la 1 Septemvre, un apartament din strada Canta compus din trei camere, un antret cu sobă, bucătărie şi grădină.

A se adresa la proprietar, d. N. Quintescu.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** şi ***Macrestii*** cu părţile din ***Cotalesti***, comuna Buhâeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu incepere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre intinderea moşiei, calitatea pămintului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

INSTITUTUL ACADEMIC

Cursurile anului şcolar 1878—79 încep la 1 Septemvrie.

Esamenele corigenţilor se vor ţine în zilele de 1 şi 2 Septemvrie.

Inscrierile elevilor se pot face în tóte zilele de la órele 10 diminéţă pănă la 3 după amézá.

Direcţiunea.

Pensionatul Normal de Domnisioare

dirigiat de D-na E. Humpel.

Cursurile anului scolar 1878—79 incep la 1 Septemvrie 1878; inscrierile se pot face cu incepere de la 24 August.

Direcţiunea.

(4—2)

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratli Konya.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 175. Duminica 27 August, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași. 26 August 1878.

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Germania. — Situația e fórte încurcată în acéstă țéră. Guvernul caută să-și creeze o majoritate în noul parlament. Considerând acéstă problemă din punct de vedere numeric, se vede că el s'ar pute forma o majoritate, lipind pe lîngă cele două fracțiuni conservatóre de ale căror sufragiuri dispune, sau pe partidul liberal-național, sau pe centrul ultramontan. Dar, spre a cîștiga pe liberalii-naționali, i-ar trebui să îndulcéscă proectul de lege contra socialiștilor, și să reîncépă cu partidul liberal-național, negoțierile cari au căzut o-dată, spre a face șefilor sei o parte în guvern. Spre a atrage pe partidul centrului, ar fi necesar de a abroga legile eclesiastice și a renunța ast-feliu la o politică urmată cu înverșunare de mai mulți ani. O alianță solidă cu liberalii-naționali ar ave deci drept condițiune stabilirea guvernului parlamentar, în care ministerul este expresiunea majorității și se schimbă cu dînsa. O alianță cu centrul ar însemna părăsirea completă a „luptei pentru cultură“ (Kulturkamph). Guvernul pare decis a nu primi nici-o alternativă, și acésta face dificultatea situațiunei.

S'au putut spera că negoțierile deschise între principele de Bismarck și nunțiul Masella vor liniști pe ultramontani, și că acest partid, din ură cătră socialiști, va fi cel puțin în acord cu guvernul în privința legei de excepțiune care are să se discute.

Dar aceste negoțieri, conduse, se zice, de amîndouĕ părțile, cu o grabă amicală, n'au avut nici un resultat. Este probabil că ele vor ave cel mult de rezultat stabilirea unui *modus vivendi* între Biserică și Stat, și mai multă moderație în aplicația legilor eclesiastice. Dar acésta nu e deajuns pentru a atrage în partea guvernului pe partidul centrului. S'au putut vede acésta la alegerile generale, la cari de mai multe ori ultramontanii s'au unit cu socialiștii contra candidaților guvernului. Mai mult de cât atîta, presa ultramontană atacă cu atita putere legea de excepțiune contra socialiștilor în cît nu se póte aștepta ca centrul să voteze pentru acéstă lege. In Germania, se zice, că centrul ascultă mai mult de influența iesuiților de cît de Papa: prin urmare el nu primesce să transigeze asupra legilor eclesiastice, și va rămîne în opoziție întru cît nu vor fi abrogate ne-voind să se mulțuméscă numai cu o execuțiune mai puțin rigurósă a acestor legi. Se adaoge că acéstă atitudine a partidului ultramontan în Germania ar fi vătămătóre, pentru succesul negoțierilor cu S.-tul Scaun, pentru că guvernul prevede că concesiunile ce ar consimți să facă Vaticanului, nu ar fi îndestulătóre spre a trage în parte-i pe centrul parlamentar.

Se pare că o altă dificultate amenință de a se produce. Legea contra socialiștilor va fi cîmpul de batae asupra căruia fiecare va lua poziținea și în care se vor da primele lovituri. Dar se credea că guvernul putea comta, într'un mod absolut, cel puțin pe fracțiunile conservatóre. Dar étă, că ezitarea au început a strabate chiar în simburele viitórei majorități guvernamentale. „Deutsche Reichspost“, organul conservatorilor imperiali, declară acum că partidul seu ar comite o greșală gravă, dacă ar sacrifica principiile liberale dând guvernului un sprijin fără reservă în disbaterea proiectului de lege contra socialiștilor. Ast-feliu, centrul își propune să facă opoziție în ori-ce caz, afară de o abrogare a legilor din Maiu, care nu-i va fi acordată. Liberalii-naționali nu vor primi legea asupra socialiștilor de cît cu schimbări importante. Oare-cari conservatori nu încuviințéză proiectul de lege. In asemine situație, formarea unei majorități parlamentare pare imposibilă.

(Le Temps).

Rusia. Imperiul Rusiei se pune pe picior de pace și totodată începe să opereze lichidarea cheltuielelor de resboiu. Diverse ucazuri au prescris licențiarea milițiilor rîdicate pentru completarea cadrelor oștirei, și s'au suprimat șepte diviziuni de reservă de infanterie, șepte brigade de reservă de artilerie și opt batalióne din armata Turchestanului.

Un alt ucaz, prescrie emisiunea unui „al doilea împrumut oriental“ interior, în suma nominală de 300 milióne de ruble, destinat a „procura tesaurului mijlócele de a acoperi cheltuelele extraordinare necesitate de resboiul din urmă“.

„Jurnalul de St.-Petersburg“, care semnaléză coincidența desarmărei și a lichidărei cheltuelelor de resboiu, adaoge că, prin acéstă operațiune, guvernul rus renunță la emisiunea biletelor de credit, spre a recurge la creditul regulat, care se exprimă prin emisiuni de împrumutu, și că va consolida, cu produsul împrumutului, obligațiunile semestriale emise în timpul resboiului. Fóea oficiósă calculéză că cu terminele de vărsamînt și cu bonificarea dobînților, noul împramut de 5 procente, emis pe 93, va veni în realitate subscriptoriului numai la 91. Eată pentru prezent.

Cît pentru viitor, „Journal de St.-Petersburg“ adaoge că trebuința de a reduce circulația flotantă, adecă hîrtia monedă emisă în mare cantitate in timpul resboiului, „va necesita, într'un termin mai mult sau mai puțin apropiat, alte importante operațiuni de credit.“ Al doile împrumut oriental va fi deci urmat de un al treilea și probabil de un al patrulea. Dar cînd va fi astfeliu consolidată datoria flotantă, va rămîne să se aibă in vedere creșcerea cheltuielelor normale pricinuite prin serviciul unor nouĕ împrumuturi. Va trebue deci să se creeze nouĕ venituri. D. de Reutern, pare că nu au avut curagiul de a purta acéstă sarcină, pe care o au luat asupra-și generalul Greigh, succesorul sĕu la ministeriul de finanțe.

— „Agenței Reuter“ i se telegrafiéză din St.-Petersburg, că comtele Șuvalof este numit ministru de poliție și că-i inlocuit la ambasada din Londra cu principele Orlof, și acesta la ambasada din Paris, cu d. Novikof, actualul ambasador din Viena.

Turcia. Se scrie din Ianina „Corespondenței Politice“: Seik-ul-islam au adresat Albanezilor de confesiune mahomedană un manifest caracteristic, din care eată părțile cele mai esențiale:

„Credincioșilor! Din tóte părțile se rîdică păginii, dușmanii credinței vóstre, spre a vă subjuga și spre a nimici cultul

divin. Sultanul, protectorul credinţei vóstre, este ferm hotărît să vă apere cu o mînă energică; nici-un palmac din teritoriul vostru nu va fi cedat duşmanului ereditar. Adunaţi-vă în jurul drapelului verde al profetului, alergaţi la arme şi biruinţa va fi a vóstră. Rugaţi-vă lui D-zeu ca biruinţa să fie a vóstră. — Servitorul lui Allah.“

— Se scrie din Constantinopole aceleiaşi „Corespondenţe“, că luarea Seraievului au fost o surprindere pentru Turcii din capitala imperiului otoman, şi că Sultanul n'au voit să crédă acéstă întimplare, de cît după ce-au consultat pe ambasadorul seu din Viena.

Scrisórea din Constantinopole adaoge că guvernul austriac, in faţa impotrivirei Bosniacilor, au retras o parte din concesiunile ce făcuse Porţei-Otomane în primul seu proiect de convenţiune; că, în cercurile diplomatice din Stambul, se aprobéză acéstă purtare, şi că s'ar dori ca comtele Andrassy să persevereze in acéstă cale pănă la cucerirea completă a Bosniei.

Telegrame de prin ziare.

Viena, 3 Septembre. — Se semnalează, ca iminentă o mişcare a trupelor austriace în Bosnia.

Constantinopol, 3 Septemvre. — Se confirmă, că Midhat-paşa ar fi avut corespundenţe cu Sultanul, şi că fostul mare-vizir ar fi supus Sultanului programul seu politic.

Dl. Layard sprijinesce rechiemarea lui Midhat-paşa.

Roma, 3 Septembre. — Se confirmă că d. Perrod, consul general al Italiei la Seraievo, fu asasinat la 1 Septembre aprópe de Gabecka.

Belgrad, 3 Septembre.— Principele Milan au plecat să visiteze Nişul, Pirotul, Vranja şi Lescovaţul.

Londra, 3 Septembre.— „Daily-News“ anunţă că s'a început deşertarea Batumului. — „Times“ ţice că Ruşii continuă a îmbarca trupe pentru Rusia. —„Daily Telegraph“ zice, că flota engleză va părăsi Galipoli în săptămâna viitóre.— „Standard“ anunţă că între principele Labanoff şi Savfet-paşa se urméză negoţiaţiuni în privinţa prisonierilor şi a despăgubirii de resboiu. Cererile Rusiei ar fi fórte moderate. Acelaşi ziar zice că, după ştiri oficiale, rescóla musulmană din Adana în Siria se întinde mult.

Viena, 3 Septembre. — (Oficială). Trupele austriace au ocupat ieri Drieno, pe drumul care duce la Trebinia fără de a întîmpina resistenţă. Garnizóna turcă, tare de 150 ostaşi, fu îndreptată sub escortă spre Raguza.

Paris, 3 Septembre, — Serviciul aniversar în onórea d-lui Thiers, se serbă astă-zi cu mare solemnitate.

Londra, 3 Septembre.—Un mare număr de Bulgari au cerut pe principele Ignatief de principe al Bulgariei.

Paris, 4 *Septembre*. S'anunţă că d. Fournier, ambasadorulă Francieĭ, aŭ plecată ierĭ la Constantinopole.

Londra 4 *Septembre*. *The Standard* anunţă că insurginţiĭ turcĭ aŭ fostŭ învinşĭ la Ardana.

Pe Tamisa, s'aŭ întâmplatŭ uă ciocnire între douĕ vapóre. Numĕrulŭ victimelorŭ ar fi de 550. Amĕnuntele acestuĭ sinistru sînt infiorătóre.

Raguza 4 *Septembre*. O deputaţiune din Trebigne ar fi presintat Austriacilor supunerea sea.

Berlin 4 *Septembre*. Aniversarea predării Sedanuluĭ aŭ fost celebrată cu solemnitate lă Berlin şi în cea mai mare parte din oraşele Germaniei.

Reichsanzeiger anunţă că Reichstagul se va deschide Lunea viitóre, după amézi.

Constantinopole 4 *Septembre*. Pórta elaboréză unŭ proiectŭ de organisare a Rumeliei orientale.

Constantinopole 4 *Septembre*. Ruşii ocupă un fort la Batum; ei vor intra la 6 Septembre în oraş. Lazii sunt otăriţi a emigra.

D. Fournier, representantele Franţiei, e aşteptat în curênd. El ar fi însărcinat de a declara că Francia n'ar admite un atac al cóstelor grecesci, nici-o blocare a porturilor Greciei.

Flota englesă va părăsi insula Prinkipo, pentru a se duce să staţioneze la insula Liman-paşa în marea de Marmara.

Paris 4 Septembre. D. Cogălnicénu a plecat la Viena.

Ziarul bonapartist *Le Pays*, e urmărit pentru ofense aduse mareşalului de Mac-Mahon.

Viena 4 *Septembre*. Se telegrafiézŭ din Belgrad *Corespondinţei Politice*:

„In urma unei deciziuni a cabinetului, principele au luat titlul de alteţă pentru dînsul şi pentru membrii familiei sale.“

Paris, 5 Septembre. — „Jurnalul Desbaterilor“ ţice că plecarea lui Midhat paşa la Londra s'a amânat până la sfîrşirea negociărilor dintre dênsul şi Pórta.

Viena, 5 Septembre — Generalul Filipovici anunţă din Serajevo că Tegetoff a împrăştiat, la 3 Septembre, lângă Kadinoselo, o bandă de insurgenţi puternică de aprópe 1000 ómeni.

Un batalion de vênători a urmărit pe insurgenţi fără a 'i ajunge, până la Han Romanja şi Glainatz; cea mai mare parte s'au refugiat spre Zvornic şi Srebenitza, şi restul la Rogatitza Garazdia.

Roma, 5 Septembre. — Rusia a invitat pe Italia şi Francia să ocupe Thesalia, spre a împedica ca Turcii goniţi din Bosnia, Herzegovina şi Bulgaria să nu comită neorênduieli.

Francia şi Italia au declinat acéstă invitaţiune.

(Havas).

ACTE OFICIALE.

După condiţiunile din publicaţiunea No. 6,683, înserată în „Monitorul oficial“ No. 154, de la 14 Iulie espirat, la 1 Septembre viitor, urméză a se ţine concurs pentru ocuparea locurilor vacante de bursieri şi bursiere din internatele Statului, şi anume:

1). Pentru 15 locuri în internatul liceului Sf. Sava.

2). Pentru 10 locuri în internatul liceului Mathei-Basarab.

3). Pentru 5 locuri în internatul liceului din Iaşi.

4). Pentru 2 locuri în internatul liceului din Craiova.

5). Pentru 13 locuri în internatul seminarului din Bucuresci.

6). Pentru 22 locuri în internatul seminarului Socola din Iaşi.

7). Pentru 23 locuri în internatul seminarului Râmnicu-Vâlcei.

8). Pentru 10 locuri în internatul seminarului Curtea-de-Argeş.

9). Pentru 40 locuri în internatul seminarului din Buzĕu.

10). Pentru 37 locuri în seminarul din Ismail.

11). Pentru 28 locuri în seminarul din Huşi.

12). Pentru 16 locuri în seminarul din Roman.

13). Pentru 5 locuri în internatul şcólei centrale de fete din Bucuresci.

14). Pentru 24 locuri în internatul şcólei centrale de fete din Iaşi.

15). Pentru 6 locuri în internatul şcólei centrale de fete din Craiova.

(Monitorul).

DIN LOCALITATE.

O mare parte din stradele Iaşilor se află de un an de ţile intr'o stare deplorabilă, şi Primăria nóstră n'au luat nici-o măsură pentru punerea lor in stare bună, pentru repararea cel puţin a acelora cari au devenit cu totul nepracticabile.

Una din stradele de asemine natură este acea a Socolei. Terasamentul ei cu totul stricat, bolovanii scoşi de prin locurile lor şi numerósele borte şi bălţi care acoper această stradă in tótă intinderea ei, fac circulaţia nu numai anevoiósă, dar aproape cu neputinţă şi foarte periculoasă; astfeliu că nu trece cine-va o-dată pe această stradă fără să nu vadă trăsuri cu osiile sau arcurile rupte, căruţi şi cară încărcate cu rótele sau capetele sfărmate.

Este cunoscut că una din cauzele care au contribuit la completa deteriorare a stradei Socola, pe lângă nereparărea de multă vreme, au fost frecuentarea ei, in acesti din urmă doi ani, mai mare de cât tot-dea-una, de către oştirile imperiale ruse, cari şi'au transportat pe această cale o insemnată parte din materialul de resboiu şi din proviziile sale.

Tocmai această imprejurare ar fi trebuit să indemne pe consiliul comunal ca să se gândească incă de astă-primavară la punerea numitei strade in stare de a fi frecuentată, cu atita mai vîrtos că ea serveşte de comunicaţie nu numai cu podgoriile cele mai insemnate din imprejurimile Iaşilor, dar şi cu Vasluiul şi cu mare parte din pădurile de unde se aprovizionează oraşul cu lemnele de foc.

Din nenorocire, părinţii oraşului nostru s'au arătat şi in această privinţă, ca şi in multe altele, de o negligenţă nepardonabilă, şi astăzi lumea trebue să sufere consecuenţele inerţiei şi ale neprevederei dregătoriilor municipali.

Continuarea acestui sistem de administrare, voim să zicem părăsirea stradelor oraşului şi perseverarea intru a nu lua nici-o măsură de imbunătăţirea lor, va avea nesmintit cele mai funeste resultate pentru interesele cetăţenilor şi pentru finanţele comunei noastre: stradele se vor strica cu desăvârşire, cum aceasta au inceput a se intîmpla,

circulaţia va suferi cum şi sufere in paguba generală, şi, in urmă vor trebui să se cheltuească sume îndoite şi intreite pentru repararea sau facereá din nou a stradelor oraşului; chiar in cursul anului acesta, comuna va suferi o diminuare a venitului ce incasază din taxa vinului introdus in oraş, diminuare care va proveni din cauza greutăţei şi a imposibilităţei transporturilor.

In faţa unei asemine stări de lucruri, consiliul nostru municipal ar trebui să iee cele mai grabnice şi mai eficace măsuri pentru repararea macar cât mai rudimentară a acelor strade pe unde circulaţia e mare, cum este strada Socola. Numai cu chipul acesta s'ar putea inlătura o parte din relele care almintrea ar lua proporţiuni cu mult mai mari.

Făcênd această deşteptare d-lor consilieri comunali, sîntem ecoul unor cereri generale, şi ne place a crede că domniile lor, nu vor pregeta de a face tot ce le stă prin putinţă, spre a satisface una din trebuinţele cele mai insemnate ale urbei Jaşi.

——

Necurăţeniile abundéză pe unele din stradele oraşului, cu tótă înfiinţarea poliţiei municipale, şi cu tot numerul cel mare al personalului de inspecţiune, care se ridică după publicaţiunea Primărei la 32 de persóne.

Ca exemplu de necurăţenie citäm din nou d-lor inspectori ai igienei şi salubrităţei oraşului strada Muzelor, unde nu e cu putinţă să potă trece cineva din causa murdăriilor de tótă specia, cari acopăr strada şi trotuarul, mai cu samă acela pe lingă magaziile Ospitalului S.tului Spiridon.

Cît timp are să mai tolereze Epitropia S.tului Spiridon şi poliţia nóstră ca numitele dugene ale Spitalului să fie locuite de chirigii fără ca să aibă locurile trebuitóre pentru lepadarea necurăţeniilor?

——

Asasinul *Tanase Jelescu*, făcênd recurs în Casaţiune contra hotărîrei Curţei cu Juraţi locale, prin care este condamnat la 10 ani de reclusiune, la 8 August curent Inalta Curte de Casaţiune şi Justiţie, i-a respins ca nefundat recursul seu, remanênd ca numitul se 'şi facă pedépsa la care fusese condamnat

——

O crîşmă din comuna Mironésa, plasa Stavnicul, districtul Iaşi, au fost, în ziua de 21 a curentei, teatrul unei certe, isvorite de bună samă din beţie, care au avut de rezultat omorirea lui Mihalache Dumitrache, primariul numitei comune.

Eată cum s'au petrecut lucrurile:

Doi locuitori din Mironésa, anume Costache a Marandei şi Ghiorghe Rusu, aflându-se în acea crîşmă, după ce au băut cîte-va pahare, s'au apucat la cértă între dînşii. Primarul Mihalache Dumitrache, fiind faţă la acéstă cértă, au intervenit între dînşii şi nu s'au mărginit numai de a-i mustra şi despărţi, ci au început a-i pălmui chiar pe amîndoi. Atunci un al patrulea locuitor, Dumitru Méză-Nópte, care asista asemine în crîşmă, vêdênd maltratarea de cătră primar a celor doi săteni numiţi mai sus, i-au adresat observaţie că pentru ce se face şi el la rîndu-i bătăuş, şi pentru ce înveninéză cértă. Primarul, înfierbintat, au socotit cu cale a aplica şi admonestătoriului seu, aceeaşi corecţiune ca şi celoralalţi doi, adecă a-l pălmui şi în urmă a-l şi da afară din crîşmă.

Méză-Nópte nu se împotrivi, ci merse a casă, luă şi-şi încărcă puşca, şi în urmă se întórse înapoi la crîşmă, unde, cum întră pe uşă, fără să zică macar un singur cuvînt, luă la ochi pe primar şi descarcă arma în pieptul primariului, care instantaneu căđu la pământ lovit de mórte; în acelaşi timp un haliciu atinse în cap pe C. a Marandei.

Méză-Nópte apucă fuga şi isbuti a scapa de urmărire de o-camdată; mai tîrziu însă fu prins şi predat pe mînele justiţiei, care acum este ocupată cu instruirea crimei.

Costache a Marandei au fost adus în Iaşi la spitalul S.-tului Spiridon.

Ceva despre starea picturei în Romania şi despre pictorul Verussi.

S'au zis totdéuna, şi cu drept cuvînt, cá artele frumóse fac gloria şi fericirea naţiunilor.

Intr'adevăr ele, prin reprezentarea frumosului, îndulcesce obiceiurile, prin contemplaţiune înalţă spiritul în regiuni ideale, inobiléză inima, ascuţesc sentimentele şi formézá într'o societate adevarata cultură; astfeliu că perfecţiunea sufletéscă a unui popor stă în raport cu producerile sale artistice.

Acest adevăr ne îndemnă să înregistrăm totdéuna cu fericire ori-ce fapt, care denotă vre-o mişcare artistică, fie acésta ori cît de mică.

Dintre tóte artele plastice, pentru cari Românii au aratat dispoziţii, este fără îndoélă pictura. Acéstă forma a reprezentărei frumosului au aflat la noi, chiar de la primele nóstre incercări pe calea civilizaţiei, mai mulţi adepţi, unii nu fără talent.

Nu sîntem dintre aceia cari îşi formézá o idee nemarginită de virtuţile şi calităţile poporului nostru, cari nu văd de cît ilustraţiuni în tóte ramurile activităţei intelectuale, cari îşi închipuesc că naţiunea română ar putè face concurenţă, prin învaţaţii, artiştii şi literaţii sei, cu ori-ce popor de pe faţa pămîntului. Departe de mintea nóstră gîndul de a concepe vre-o-dată un asemine amor orb, neraţional pentru poporul nostru.

A avea o idee prea înaltă de meritele naţiunei sale, este chiar fórte vătămător pentru ori-ce propaşire solidă, pentru ori-ce civilizaţie adevarată.

Acésta însă nu însemnéză că trebue să avem dispreţ pentru producţiunile literare, artistice sau ştiinţifice, din ţara nóstră, fie aceste chiar numai întăile începuturi ale culturei.

Dacă aceste începuturi sînt bine pornite, dacă se apropie macar cît de puţin de ideal, ele sînt bune, serióse, si merită a fi înboldite şi încuragiate.

Acésta o-dată statornicit, credem că putem spune, fără să trecem de entusiaşti, că în România s'au operat o mică mişcare artistică, şi că în pictură s'au realizat óre-care progres, de bună samă mic şi neînsemnat, însă totuşi un progres. Spre a dovedi acésta va fi de-ajuns să amintim pe Lecca, Aman, Tătărescu, dintre cei din colo de Milcov, pe Nastaseanu şi Panaiteanu, dintre cei de dincóce. Apoi, pe lîngă aceşti batrîni, dintre cari doi, Lecca şi Năstăseanu, nu mai trăesc, a adaogi numele celor mai tineri ale lui Grigorescu, Stahi, Ghica, Sălăgeanu, Panaiteanul tînărul şi Verussi.

Nu e scopul nostru de a analiza în articulul de faţă producerile acestor artistiţi. Vom spune însă că multe din tablourile lor, de genul istoric, pe lîngă simţimintele estetice cari le-au deşteptat mai mult sau puţin, au meritul de a trezi iubirea de patrie, de a împrospata în minte întîmplările eroice ale poporului nostru.

Acum voim să vorbim numai de d. P. Verussi.

Acest pictor e cunoscut în Bucuresci încă de cînd au lucrat portretul Măriei Sale Domnitoriului. — In Iaşi, de la 1869, de cînd au venit, s'au aplicat cu multă ardóre la cultivarea artei pe care au studiat'o în capitala Franciei. Din nenorocire, o bólă fórte grea, de care au suferit în curgere de mai mulţi ani, au făcut să i diminueze activitatea artisticá şi să nu producă lucrările cari se aşteptau de la talentul seu.

De asta vară, însă, pictorul Verussi îşi îndoeşce activitatea şi surprinde publicul cu numărul tablourilor expuse una după alta fără întrerumpere.

Flórea de grădină şi Fórea de cîmp sînt cele doue întăi tablouri expuse, nume poetice cari arată şi intenţia, şi concepţia artistului, frumuseţa pe care el au căutat s'o afle în doue tipuri diferite, în tipul de oraş şi în cel din ţară.

In *Flórea de grădină*, se vedea o tînără domnişóră, model de graţie şi de gingăşie, cu trăsăturele fine şi corecte cu privirea-i afundată în orizont, departe, peste florile ce o înconjóră, avea o expresiune cu totul visătóre. Era ceva suav în acest tablou ca re facea privirei aceeaşi impresiune ce o face mirosului parfumul unei flori.

In *Flórea de cîmp*, din contra, graţia este înlocuită prin expresiunea forţei; fineţa şi corecţiunea trăsăturilor prin formele robuste şî pline de viaţă ale fetei de ţară; în locul unei priviri visătóre, ochii sei cei mari, negri si scînteietori, apoi paneraşul cu căpşune şi florile de cîmp din mîni, indică o fată naivă ca şi natura în mijlocul căriia se află; cu capul ei întors într'o parte, cu gura-i puţin deschisă, cu cautătura spăriată, făcea impresiunea unei căprióre selbatice care aude foşnind frunzişul lîngă dînsa. Oare acésta să fi sost şi intenţia artistului?

După „Florile de cîmp şi de grădină", d. Verussi expuse doue portrete, dintre care unul reprezenta trei copilaşi, éră al doilea, pe o damă în vrîstă, amîndoue lucrate cu multă corecţiune şi vieaţă.

In urmă au expus tabloul *Basarabia*, pe care l'am anunţat într'unul din numerele trecute. Acest tablou, care va aduce totdéuna aminte de una dintre durerile cele mai mari ale României, înfăţoşează o fată în costum naţional, rezemată cu capul pe mîna stîngă şi cu breţul de stîncă, pe cînd mîna-i dréptă îi cade în jos. Figura-i este şedênd pe stîncă, într'o atitudine unde se simte descuragiarea şi durerea; cămeşa cadênd îi lasă gol umărul drept şi parte din piept, în cît se arată un corp de fieldeş şi totuşi e ceva cast, virginal în acea carnaţiune; în mîna drépta, care, cum am zis, îi cade în jos, se vede că odiniórá era drapelul tricolor ce acum zace în pulbere la

picióre. Un păr resfirat şi bogat îi acopere umerii.

Pe faţă se citeşce o adîncă durere sufletéscă; în expresiunea gurei e întipărită suferinţa, descuragiarea şi indignaţiunea; pe cînd ochii sei cei mari, negri, înnecaţi în durere privesc de parte de pe stîncă, privesc spre orizontul ţerei nóstre, şi par'că ne-ar zice: O mamă! crudă sórtă am mai avut. La spatele ei, marea se întinde până la orizont; un cer albastru formézâ fondul tabloului cu mici nouraşi purpurii; stéua dimineţiei se zaresce că dispare de pe un nouraş.

Astfeliu e acest tablou care cu cît e mai frumos, cu atît şi impresiunea ce ne face, ne transpórtă mai mult, ne sfâşie inima şi în acelaşi timp ne destéptă în suflet simţimîntul estetic al veritaţei subiectului.

Sîntem siguri că acest tablou va produce în Bucureşci aceeaşi impresiune care au produs în Iaşi. *A. B. B.*

Protocólele Congresului de Berlin.

Protocolul No. 8.

Şedinţa din 28 Iuniu 1878.

(urmare)

Preşedintele vorbind în numele majorităţei congresului, şi mai ales în al puterilor neutre, crede de a sa datoriă să amintéscă plenipótenţiarilor Turciei că congresul s'a întrunit, nu spre a apăra posiţiunile geografice, pe care Pórta ar dori să le menţină, ci pentru a apăra pacea Europei în present şi în viitor. Alteţa Sa observă representanţilor otomani că, fără intervenţiunea congresului, s'ar găsi încă în faţa întregimei articolelor tractatului de la San-Stefano şi că acésta intervenţiune le înapoesce o provincie cu mult mai mare şi mai fertilă de cât Bosnia, adică teritoriul care se întinde de la marea Egee până la Balcani. Resoluţiunile Inaltei Adunări formézâ un tot al căruia beneficiu nu s'ar putea primi de nu i s'ar primi şi neajunsurile. Pórta n'are deci nici un interes să facă să cadă lucrările congresului nevoind a'şi da consimţimêntul séu şi punênd pe puteri în necesitate de a veghia, fără dênsa asupra proprielor sale interese. Alteţa Sa constată că cele şése mari puteri se unesc în aceea ce privesce Bosnia şi Herţegovina, şi persistă a crede că o operă, din care Turcia póte să tragă mari avantage, nu va fi întreruptă prin opositiunea Porţei. Alteţa Sa este convinsă că guvernul otoman va trămite în curând nuoi instrucţiuni plenipotenţiarilor şêi, şi termină ţicênd că protocolul va rămânea deschis pentru a le primi.

Comitele Şuvaloff cere să presinte o observaţiune asupra unui punct al discursului d-lui prim-plenipotenţiar al Austro-Ungariei. Comitele Andrassy, ţicênd că interesele Austro-Ungariei nu cer ocupaţia şi administraţia părţei ţisă în genere „l'enclave", a cerut înse căi militare, şi câte-va puncturi strategice. Plenipotenţiarii Rusiei, cari au aderat la propunerea marchisului de Salisbury, au înaintea lor o nouă idee, care nu este încă destul de clară pentru dênşii, şi a căruia desfăşurare ar putea lovi în fruntariele şi crescerile teritoriale reservate Muntenegrului şi Serbiei. Escelenţa Sa doresce deci a lua ad-referendum acésta din urmă parte a discursului comitelui Andrassy până când primul plenipotenţiar al Austro-Ungariei se va esplica în acéstă privinţă.

Preşedintele declară că protocolul mai rămêne deschis pentru observaţiunile următóre cari vor fi presentate de către plenipotenţiarii Rusiei.

Congresul, urmând ordinea ţilei, începe tratarea cestiunei Serbiei, şi preşedintele dă citire celor d'întâi cuvinte ale art. III din tractatul de la San Stefano, conceput precum urmêză:

„Independinţa Serbiei este recunoscută."

Alteţa Sa întrêbă dacă acest principiu ste admis de Inalta Adunare.

Caratheodory-paşa citeşte următórele consideraţiuni:

„La prima ocasie ce se oferă congresului de a pronunţa asupra stipulaţiunilor de indepedenţă, inserată în tractatul de la San Stefano, Caratheodory-paşa rógă pe congres sê'i permită de a adăoga câteva cuvinte despre a sa părere. Atât în vederea unui interes european cât şi în interesul Serbiei, însăşi Europa consacrase legământul vasalităţei care unia până astă-ţi acest principat cu curtea suzerană. Este incontestabil că Turcia a întrebuinţat dreptul ce i se conferişe prin tractat cu o moderaţiune ce nu s'a desmințit chiar în momentul împrejurărilor celor mai grave şi că acest drept a înlesnit cu mult regularea dificultăţilor cari, la deosebite epoce, au interesat atât de mult Europa, că însfîrşit acéstă suzeranitate ast-fel înţălésă a asicurat Serbiei o indepedenţă reală, şi că ea însăşi a recunoscut însemnătatea preţul séu.

„Tractatul de la San-Stefano a aşternut un nou sistem pentru acéstă ţară şi pentru altele, cari se găsesc mai în aceleaşi condiţiuni, deslepindu-le de la centrul ce fusese hotărît. Dacă ideea independinţei este mai scumpă în sfaturile Europei, Turcia nu se va opune, fiind convinsă că acéstă indepedinţă, pe care congresul voesce să o sénciţioneţe, va fi reală, seriósă, şi că va fi asumată de aceste ţări cu deplina consciinţă atât a drepturilor cât şi a datoriilor cari vor nasce dintr'însa, căci va fi respectată şi nu va micşora garanţiile ordinei publice europene, pe care legământul suzeranităţei o înfiinţase şi întemeiase."

Preşedintele observă că enunciaţiunea articulului III este absolută şi nu crede că Turcia 'şi va retrage consimţimêntul dat în acéstă privinţă la San-Stefano.

Alteţa Sa procede la vot.

Lordul Salisbury recunósce indepedenţa Serbiei, dar crede că ar fi oportun de a stipula în principat marele principiu al libertăţei religióse.

D. Waddington admite independinţa Serbiei, dar sub beneficiul următórei propuneri, identică cu acea care a fost acceptată de congres pentru Bulgaria.

„Locuitorii principatului Serbiei, de ori-ce religie se vor bucura de o deplină egalitate de drepturi, Ei vor avea dreptul de a aspira la posturile publice, la funcţiuni şi la onoruri, şi esercitiul tutulor profesiunilor, şi diferinţa de religie nu va putea fi pentru dênşii un motiv de escludere.

Esercitiul şi practica esterióră a tutulor cultelor vor fi cu totul libere, şi nici o pedică nu se va putea aduce organisaţiunei erarchice a diferitelor comunităţi, în raporturile lor cu capii spirtuali".

(Monitorul).

*) Vedi Nr. 170, 171 şi 172 din „Stéua Romaniei"

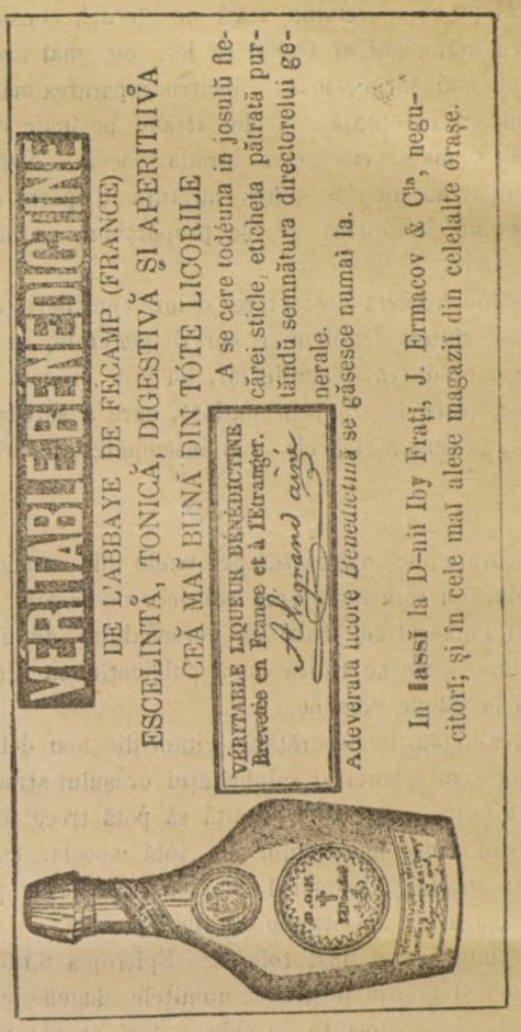

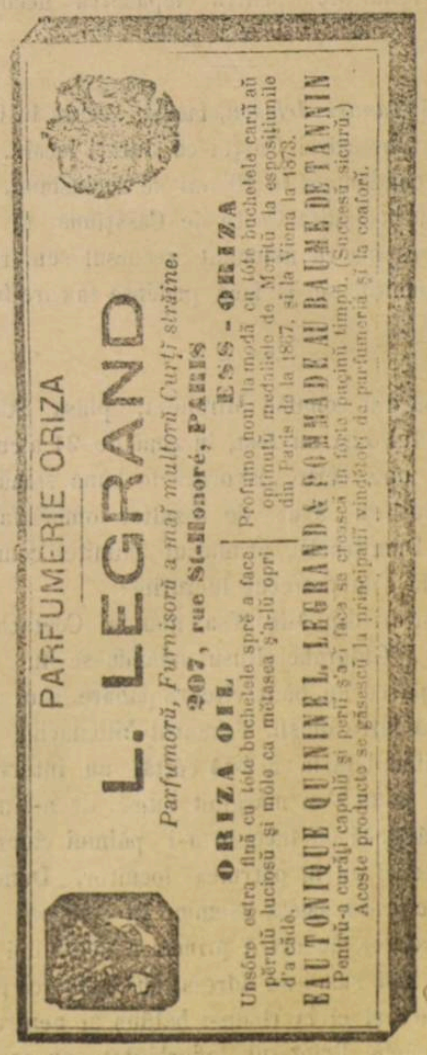

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 176. Mercuri 30 August, 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași, 29 August 1878.

Ziua de mîne, ***30 August***, este una din zilele cele mai memorabile pentru poporul român.

Acum un an, în acéstă mărétă zi, Griviţa, una dintre întăriturile cele mai înspăimîntătóre ale Plevnei, acest parcan atîta timp neînfrînt al Osmanliilor, cădea, în urma unei apărări fórte eroice și a mai multor asalturi omoritóre, în mînile oștenilor români cari pentru întĕia óră primiau botezul focului.

In acéstă solemnă zi, oștirea română, prin curagiul, disciplina și hotărîrea ei, umplea lumea de admirație, cîștiga laure de glorie neperitóre și înalță sus numele și prestigiul României!

Fiii cîmpiilor, munților, satelor și orașelor române, redeșteptau, în ziua de ***30 August 1877***, mărirea străbună împreună cu umbrele glorióse ale eroilor de la Racova, Valea-Albă, Călugăreni.....

Trecutul acel măreț, vechea fală românéscă, vitejia neînfrîntă a Șoimilor Carpaților, erau atunci, în ziua de ***30 August***, reînviate în tótă strălucirea lor.

Românii din tóte unghiurile, de la Tisa pănă la Nistru, din Carpați și pănă dincolo de Dunărea, deșteptați la sgomotul aplauselor cu cari lumea întrégă saluta vitejia românéscă, tresaltau cuprinși de entusiasm, vărsau lacrime de bucurie și durere, și se înclinau cu respect și recunoștință înaintea bravilor cari, într'o singură zi, șterseseră, cu sîngele lor, două vécuri de uitare și umilire!

Salutare, măreță zi de ***30 August!***

Cît va trăi neamul românesc, tu vei fi totdeauna neperitóre din inimele Românilor.

Salutare, vouĕ, vitejilor, cari, cu sîngele vostru, ați rescumpărat neatîrnarea română!

Cît va fi pe fața pămîntului o singură minte care să cugete românesce, cît va fi un singur piept în care să bată o inimă română, numele lui Valter, Șonțu, Romanu și ale tuturor acelor bravi cari au căḑut pentru onórea României, vor fi totdéuna rostite ca niște nume scumpe și glorióse.

Amintirea vóstră va fi vecinic nestérsă din inimele nóstre ca și din ale tuturor generațiilor viitóre.

Umbre sacre, primiți, în ajunul aniversarei gloriósei vóstre morți, omagiile și adorațiunea nóstră!

Eară tu, bravă și gloriósă oștire română, care, prin disciplina, bărbăția, abnegația și devotamentul tĕu nemărginit, ai știut să culegi pentru tine și pentru națiunea română laurii unei glorii totdéuna neperitóre; tu, care ai făcut să se înscrie în analele nóstre acéstă memorabilă și mărétă zi de ***30 August***, împreună cu numele nu mai puțin mareție de ***Grivitia, Plevna, Rahova, Smirdan;*** tu bravă și gloriósă oștire română, care ai reimprospătat în memoria nóstră faptele eroice ale străbunilor, primește în ajunul acestei zile, care este aniversarea gloriei ce ai secerat pe cîmpul de onóre, primește împreună cu salutările și felicitările nóstre cele mai sincere și mai entusiaste, expresiunea cea mai adîncă a simțimintelor nóstre de respect, recunoștință și admirație.

Laudat și binecuvîntat, fie totdéuna numele tĕu, bravă și gloriósă armată română!

Ieri luni, pe la 2 și jumatate óre după amĕză, au întrat în Iași, venind pe calea Vasluiului, trei baterii împreună cu statul-major din regimentul al IV-lea de artilerie, sub comanda colonelului Dabija.

Și de astă dată, ca și cu ocazia sosirei regimentului al 8-lea de linie, autoritățile nóstre administrative și comunale au ținut să strălucéscă prin apatie și indiferență. Nici prefecții, nici primariul, nici comitetul permanent, nimine n'au făcut absolut nimica, n'au luat nici cea mai mică măsură ca întrarea trupelor în Iași să se îndeplinéscă cu óre care solemnitate.

Aceste trupe, cari se întorc biruitóre și cari au făcut fala României, au păsit peste bariera orașului și au fost întimpinate cu aceeași lipsă de atențiune din partea dregătorilor noștri, cu care ar fi fost primite, dacă ar fi venit în timpuri normale ca să țină garnizónă.

Sosirea artileriei au fost chiar o adevĕrată surprindere pentru Iași, căci nici macar nu s'au găsit cu cale să se anunțe acéstă cu 24 óre înainte printr'un placard, ca cel puțin populațiunea iașană, să se pregătéscă de a primi într'un mod demn pe aceia cari ș'au expus viața pentru onórea României și a li exprima simțimintele sale de iubire, respect și admirație.

Voitu-s'au ca amorțirea simțirilor naționale, care carecteriséză pe dregătorii nostri, să se comunice și în sufletele cetățenilor și ale locuitorilor Ieșeni? Sau, póte, considerații politice, inspirate de cele mai meschine preocupări, au fost acele cari au dictat acéstă atitudine pasivă observată față cu brava nóstră armată?

Nu știm.

In ori-ce caz, însă, acéstă tactică este funestă și cu atît mai de condamnat, cu cît ea este adoptată de sus ca un sistem general.

Intr'adevăr, vedem că pretutindene, guvernul refuză sistematic armatei onorurile triumfului, onoruri ce se cuvin ori-cărei oștiri biruitóre, și cu atîta mai virtos oștirei nóstre care au rîdicat așa de sus numele și prestigiul României.

In capitală, armata română au fost, se zice, întrodusă în ascuns, fără știrea nimărui, fără cea mai mică solemnitate.

Apoi s'au dat ordine tuturor autorităților din țară ca să se abștină sistematic de la ori-ce manifestare.

Pentru ce acéstă restricțiune?

Pentru ce acéstă înădușire a unor simțimînte dintre cele mai frumóse și mai legitime?

Pentru ce acéstă pedépsă nemeritată aplicată oștirei nóstre?

In alte împrejurări, de însemnatate națională, incomparabilă cu evenimentele prezente, primăriile, autoritățile administrative, scólele, corpurile constitutive, rivaliséză în zel și activitate, spre a întocmi programe și a organiza părăḑi cît mai pompóse și mai sgomotóse. Și acum, cînd armata română au reînviat timpurile gloriei străbune, cînd ea au stors admirația lumei intregi, acum să nu se găséscă oportun, cuviincios, ca să i se ono-

reze devotamentul, curagiul și bravura cu cele mai mici semne ale unui cult public, ale unei serbători naționale?

Acésta este neiertat, este o ingratitudine fără seamăn în lume, este o lovire dată unuia din cele mai delicate simțiminte, iubirei de patrie.

Și guvernul actual e acela care pórtă tótă respunderea acestei grave jigniri.

Telegrame de prin ziare.

Roma, 7 Septemvre. — Vaticanul și Germania fac silințe pentru succesul negoțierilor pendente.

Ragusa, 7 Septembrie. — Musulmanii districtelor cedate Montenegrului și Serbiei vor emigra.

Londra, 7 Septemvre. — „Times“ zice că Rușii vor lăsa 100,000 ómeni de ocupațiune în Rumelia și în Bulgaria.

Viena, 7 Septemvre. — Austria vrea să ocupe Herzegovina până la Mitrovitza.

New-York, 7 Septemvre. — Din cauza frigurilor galbine mor cu sutele în fie-care ți în Luisiana.

Viena, 7 Septemvre. — Generalul Szappary au bătut în ținua de 5 Septemvre pe insurgenți, cari au părăsit în ținua de 6 posițiunile lor întărite. Drumul de la Maglaj este liber.

Viena, 7 Septemvre. — Ziarul oficial anunță, dupĕ o telegramă a generalului Szappary, că insurgenții, în urma învingerii l r de la 5, s'au retras în dos de la Sprezza, pe drumul de la Gracanița la Trabnik.

Maglaj, ocupat de Austriaci, au fost întărit.

Perderile Austriacilor sunt 5 ofițeri și 60 soldați morți, 12 ofițeri și 330 ómeni răniți, 34 dispăruți.

Generalul Zach au luat, dupĕ o luptă crâncenă, două întăriri înaintate la Bihacz.

Londra, 7 Septemvre. — „Standard“ ține că Anglitera aprobă numirea D-lui Wilson ca ministru de finanțe în Egipet.

Constantinopole, 7 Septemvre. — Mehemet-Alipașa au fost omorît în Albania.

(*Havas*).

Organisarea Bulgariei pregătită de Rușî.

Se scrie din Filipopoli, cu data de 22 August, „Corespondenței politice“ din Viena:

Instrucțiile adresate din St.-Petersburg principelui Dondokof țintesc, în particular, ca să se înlăture cu îngrijire de a lasa să se formeze în provința Bulgariei elemente de natură a favoriza introducerea regimului constituțional, care e reprezentat ca un ce funest pentru un popor atît de puțin luminat cum e acela al Bulgariei.

Este chestiunea de a supune în viitor unei adunări de notabili un proiect de constituție, a le cariia diverse dispoziții prevĕd că Bulgarii vor fi cîrmuiți de un principe a căruia inițiativă nu va fi subordonată nici la vre-un senat nici la vre-o cameră. Acest principe va avé o suveranitate absolută. Lista sa civilă va fi de un milion de franci. El va numi pe ministri cari vor fi respundetori numai înaintea lui.

Rezidența acestui principe și scaunul guvernului vor fi fixate la Tîrnova. Religiunea statului va fi religiunea gréca orientală; dar și celelalte religiuni se vor bucura de tóte drepturile lor. Biserica națională va avé o organizare episcopală și va fi complet independentă de patriarchul de la Constantinopole. Nu va fi nobleță bulgară. Tóte privilegiile, tóte prerogativele ce s'ar puté revindica vor fi desființate.

Toți Bulgarii sînt egali înaintea legei. Vacufurile vor fi administrate de stat, a caruia proprietate vor fi. Streinii vor fi autorizați a cîștiga proprietăți imobile. Țara va fi împărțită în douĕsprezece districte civile și militare. Instrucția publică e lasată cu totul în mînile clerului, Statul își reservă numai dreptul de privighiare. Principele e șeful suprem al oștirei al cărîia efectiv va atîrna de la starea țerei. Cifra tributului de plătit se va fixa mai în urmă.

Aceste sînt punctele priacipale ale Constituției care este bine primită la St.-Petersburg.

In privința alegerei unui principe, se atribue guvernului rus o preferință fórte marcată pentru principele de Battenberg, nepotul țarului. Acéstă candidatură va fi puternic sprijinită în țară și se va face pentru dînsa o propagandă activă. Să adăogim că Bulgarii cari au óre-care cultură înclină fórte să alégă un principe indigen. Trebue să amintim în fine că tendințele unui partid puțin însemnat ș'au aruncat privirile sale asupra generalului Ignatief.

Generalul Skobeleff au fost însărcinat cu comanda armatei bulgare a cărîia organizare este pe cale de a se efectua. Acest general nu face mare caz de calitățile militare ale Bulgarilor cari sînt poporul cel mai puțin resboinic din peninsula Balcanică. El își propune deci să formeze în fiecare companie un simbure compus din Rușî. Mulți soldați cari au făcut timpul lor de serviciu și alții cari aștéptă congediul lor, au fost invitați să între în oștirea bulgară. Cu chipul acesta se póte ca din armata națională să nu rămînă mai la urmă de cît numele.

In ceea ce privește pe musulmanii din Bulgaria, despre sórta cărora există din mai multe părți grave temeri, se pare că acest element al populației țintește să dispară din țară, încet dar sigur. In orașe, cel puțin, ei au început să vîndă, adese cu preț mic, tóte imobilele lor. Este deci probabil că după cîți-va ani Bulgaria nu va mai avé musulmani cum nu mai au astăzi Serbia și România, de și populația acestor țéri cuprindea, cu 30 de ani în urmă, mai multe mii de musulmani.

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Francia. — Ziua de 3 Septemvre, aniversara morței lui Thiers, au fost celebrată cu cea mai mare solemnitate nu numai de Paris, ci de Francia întrégă, ca o zi de mare doliu național. Din tóte părțile țerei au venit să asiste la ceremonia comemorativă reprezentanții adunărilor departamentale și comunale. Corpurile constitutive, ministrii, scólele, toți barbații însemnați în țară, prin lucrările și prin patriotismul lor, au ținut să se asocieze, de aprópe sau de departe, la acest solemn și funebru omagiu dat memoriei lui Thiers. Curtea bisericei Notre-Dame n'au fost de-ajuns pentru mulțimea de asistenți cari au alergat din tóte părțile.

„Le Temps“ vorbind de acéstă solemnitate zice:

„Ceea ce Francia glorifică astfeliu prin acest omagiu strălucit, este nu numai omul ci cauza pe care au servit, cauza căria el au dat ultimii ani ai vieței sale. Ori-cari ar fi titlurile numeróse ce are Thiers la admirațiunea concetățenilor sei și a posterității, manifestări asemine acelora din anul trecut și aceleia de astăzi nu s'ar fi produs cu o așa strălucire dacă Thiers ar fi numai o personalitate ilustră, dacă numele sĕu nu s'ar confunda cu acela al patriei pe care el au liberat'o și al republicei pe care au întemeiat'o. Prin aceste două mari servicii Thiers s'au identificat cu Francia, și Francia se identifică cu dînsul. Anii, vécurile vor putè trece, memoria lui Thiers nu va pieri, amintirea lui va crește din contra necontenit, și el va apărè generațiile vitóre din ce în ce mai mult legat chiar de existența Franciei, de sorții sei, de geniul seu.

„Thiers au fost într'adevĕr, abstrăgênd de marile sale servicii, un geniu cu totul francez. Ma mult de cît ori-care om de Stat din timpul seu, el au avut temperamentul poporului și al rasei sale. Acest om, atît de originar cîte-o-dată în ideile sale, n'au fost nici-o-dată doctrinar, nici dogmatic, nici creator de sisteme. El au fost un spirit tot-dé-una deștept, de bună voe aventuros, fără a eși vre-odată din domeniul realităților, al posibilităților. El s'au născut și au ramas în mijlocul tuturor incidentelor îndelungatei sale cariere politice, un fiiu al Revoluțiunei. Așa, cînd au venit óra și cînd au trebuit să se hotărésca între retrogradarea și triumful principiilor lui 89 prin statornicirea definitivă a republicei, el n'au stat la gînduri. Se știe cu cîtă fermitate s'au rostit pentru Revoluțiune. De aceea Thiers, de și au murit într'o vrîstă înaintată, au murit tînăr, fiind-că nu au ramas pironit în sistemele învechite și pentru că au mers cu timpul Acéstă înlesnire de a înțelege necesitățile momentului, de a urma tóte desvoltările sociale, de a le seconda, de a trăi din viața națională, caracterizĕ geniul d-lui Thiers, și face ca acest geniu să se confundei chiar cu geniul Franciei.

Germania. — „Gazeta națională“ din Berlin, de la 2 Septemvre, publică, cu ocazia aniversărei Sedanului, un articul în care desvoltă cugetarea că de și arborele unității germane au aruncat rădăcinî adînci, vîrful îl este încă desgolit. Apoi fóea berlineză adaoge următórele:

„Nicî democrații socialiști, nici ultramontanii, nici particularistii nu considerĕ imperiul ca inatacabil: acésta e tocmai partea cea slabă a stărei actuale a lucrurilor din țara nóstră. Nu este un singur Francez care să vocească să ésă din sinul națiunei franceze: dar din nenorocire sînt încă prea mulți Germani cari voesc să ésă din noul imperiu german. Fie-care au ce au trecut fără ca să se fi făcut a vibra acéstă córdă periculósa, care resună încă în inima compatrioților noștri, au fost fericit pentru imperiu, în acest sens că el au micșurat contrasturile și au apropiat pe nesimțite Nordul de Sud. Din contra, de cîte-orî s'au întîmpinat desacorduri încă neșterse, au resultat nouĕ încurcături, nouĕ neînțelegerî.

—„Gazetei de Colonia“ i se scrie din Berlin, că guvernul prusian are de gînd să propună camerelor un proiect de lege prin care se creéză un

impozit pe debiturile de băuturĭ, spre a impedeca intinderea beţiei.

— „Volkszeitug“ anunţă că zilele trecute poliţia din Berlin au făcut percheziţii la mai mulţi studenţi ruşi, dintre cari cîţi-va au fost arestaţi, fiind că proséză opiniuni nihiliste.

—Aceluiaşi ziar i se comunică din Heidelberg că d. Rinks, preot de confesiunea vechilor-catolici, au celebrat de curînd logodna sa.

— Poliţia din Berlin au oprit serbarea ce voiau să organizeze socialistii cu ocazia aniversarei morţei lui Ferdinand Lassalle, intemeietorul acestei secte politce in Germania.

Italia. — Ziarului „Le Temps“ i se telegrafiéză următórele de unul din corespondenţii sei:

„Roma 4 Septemvre.— După cele ce mi-au făcut onórea de a-mĭ spune dd. Cairoli, prezidentul consiliului, şi Zanardelli, ministrul lucrărilor publice, politica guvernului italian este absolut aceea care-i şi a Francici in cît priveşce executarea tractatului de Berlin şi cu deosebire clauza relativă la Grecia. Italia nu are nici un scóp particular asupra Tunisului, şi ceea ce s'au respîndit in acésta privinţă s'au imaginat spre a turbura rapoturile dintre Francia şi Italia, cari sînt excelente.

„Cabinetul crede că va dobîndi de la camere, indată ce se vor convoca, o soloţiune a chestiunei tractatului de comerţ cu Francia; subscrierea acestui tractat trebue să precédă pe acea a tractatului Austro-Italian: aşa guvernul crede inutil de a aplica Francici, pentru o durată atît de scurtă, tratamentul naţiunei celei mai favorizate.

„Din nenorocire nu mai e nici-o indoélă despre realitatea asasinatului consulului italian din Serajevo care au voit să mérgă la postul seu çontra dorinţei guvernului.

„Elementele adevarat serióse ale „Italiei irredenta“ nu iau nici-o parte, dupre cum susţine guvernul, la agitarea meetingurilor; autorii acestora au puţină inriurire şi nu sînt numeroşi“.

Grecia. — Apelul adresat printr'o notă circulară, de Pórta-Otomană, puterilor, contra executărei articulului 24 din tractatul de Berlin, au produs o agitare fórte vie în regatul Greciei şi în proviinţiile greceşci din Turcia. Ziarele din Constantinopole au spus chiar că guvernul elen ia măsuri militare extra-ordinare, în scopul de a obţiné prin forţă rectificarea fruntariei promisă Greciei prin tractatul de Berlin şi refuzată de Pórta-Otomană. De şi „Mesagerul de Atena“ se dă atorizat de a declara acéstă ştire cu totul falşă, totuşi acest ziar scrie în acelaşi timp artícule ameninţătóre contra Turciei. El observă că Grecia are acum mai multe mijlóce de a lupta de cît cu şese-zeci de ani în urmă, şi că Porţei ar puté să-i pară rău de o cértă ce ar începe cu Grecia. In faptă, de e adevarată ştirea dată de „Standard“, că Grecii se rescólă în împrejurimile Ianinei şi ale Macedoniei, opoziţiunea ce face Pórta la o rectificare de fruntarii ar asigura insurgenţilor sprijinul, de nu al guvernului elen, cel puţin al populaţiunei regatului Greciei, şi trebue să ne aşteptăm a vede bande de voluntari trecênd fruntaria.

Serbia. — O depeşă din Viena, adresată ziarului „Times“, zice că ştirea despre dimisiunea ministerului serb n'au fost exactă, şi că nu este nici cea mai mică îndoială că atitudinea guvernului continuă de a fi aceeaşi.

Eată cum explică acéstă depeşă originea vuetului despre dimisionarea cabinetului Ristici:

„Acest sgomot trebue să fie atribuit probabil la acest fapt că, în urma declaraţiei independinţei, d. Ristici şi'au oferit dimisiunea *pro forma*. Se póte că în acest moment cîteva capete înfierbîntate să fi înduplecat pe principe ca să iee o atitudine agresivă, dar este afară de îndoială că d. Ristici şi'au pus tóte puterile ca Serbia să păstreze o neutralitate fórte strictă în privinţa Austriei; viitorul singur ar puté să ne probeze dacă el crede în sinceritate că o strînsă alianţă cu Austria este cea mai bună politică ce póte adopta.

— „Serbske Novine“, ziar oficial din Bolgrad, publică tractatul de comerţ şi de căi ferate subscris la 8 iulie între comtele Andrassy şi d. Ristici. Austria se îndatoréză să prelungéscă reţéua sa de căi ferate până la Alexinaţ cu joncţiunea la liniile Mitroviţa-Salonic şi Niş-Adrianopole. Stipulaţiile comerciale ar fi din cele mai folositóre pentru Serbia; prin acésta s'ar fi îndeplinit întâiul pas cătră unirea vamală ce se proiectéză a se statornici între Austro-Ungaria şi ţerile din apusul peninsulei Balcanice, unire care face obiectul negoţierilor ce au loc în aceste momente între guvernul din Viena şi între acele din Belgrad şi Cetinia.

Ocuparea Bosniei şi Herţegovinei.

In Bosnia, ajutórele au început să sosésc'ă Austriacilor. Din cele doue diviziuni mobilizate prin ordinul de la 15 august, a 26-a în ziua de 29 (17) august se afla la Banialuca, şi a 4-a trecuse fruntaria la Brod, şi se afla în comunicaţie cu divizionea Szapary, care continuă de a ocupa Doboi, şi care va puté relua ofensiva. Cele patru diviziuni mobilizate au trebuit să fie la fruntarie la începutul săptămînei trecute.

In Seraievo, Austriacii se ocupă acum cu reorganizarea administraţiei acestui oraş şi a regiunei ocupate de dênşii. Primul lor act, după luarea acestui oraş, au fost să ordoneze depunerea tuturor armelor, sub pedeapsa de mórte. In urmă, ei aŭ reorganizat serviciul postal şi telegrafic. Apoi, au ales un consiliu muncipal, a căruia autoritate se va întinde asupru oraşului şi imprejurimilor. Acest consiliu e compus din optspreḑece membri, cari au fost aleşi, trei de catolici, trei de israiliţi, şese de ortodoxi şi şese de musulmani. Primariul numit de autoritatea austriacă este Mustafa-bei, fiiul lui Tazli-paşa, om moderat şi inteligent, se zice, şi care n'au participat la rescólă.

In Herţegovina, ocupaţia austriacă au început să ie întindere. Se ştie că generalul Ioanovici s'au instalat mai întâiu la Mostar, capitala provinciei, şi că de acolo s'au îndreptat spre méză-zi, la Stolaţ unde au pus garnizónă, şi pe care au trebuit să-l despresure. După acésta, una din brigadele acestui general, au întrat la 30 (18) august, fără resistenţă în Nevesinia, éră şefii insurgenţilor din Liubinia, au venit să i se supună. Asemine s'au supus tótă regiunea dintre Liubinia şi Narenta.

Eată acum care e situaţia în extremitatea sud-vestică a acestei provinţii, în ţara a cariia centru e Tribinia.: ţara se afla în insurecţie, şi trupele otomane regulate sînt în contra resculaţilor. Ele predau unul după altul, în mînile Austriacilor, micile cetăţui de la fruntarie. La Trebinia, oraş locuit de 3000 suflete, trupele otomane au susţinut. la 31 (19) august o luptă contra unei rescóle, care isbucnise acolo cu o zi înainte şi au aparat contra ei fortificaţiile aprope ruinate, rîdicate o-dinióră de republica Raguza, şi cari sînt situate în centrul oraşului.

Deşertarea Batumului.

Executarea tractatului de Berlin, în ceea ce privesce acéstă cetate, au început la 22 august. Ruşii au ocupat unul din forturi, şi s'au anunţat că vineria trecută trebuiau să între în oraş. Insă remisiunea acestei fortereţe de cătră Turci este numai un început; acum e vorba de a se şti ce vor face Lazii. Acest popor belicos, instalat într'o regiune muntósă şi acoperită cu păduri dese, putea să opună în lăuntru o resistenţă seriósă.

Se ştie că Lazii avuseră la început intenţia de a înarbora drapelul engles şi de a apara Batumul şi regiunea încunjurătóre contra Ruşilor. Dar predarea regulată a acestei cetăţi cătră trupele ruse, predare ce se pregătia să facă oştirea otomană, nu le permitea să se lupte în acest port, şi consulul englez din Trebizonda îi deşteptase că Anglia nu admitea că ei să se lupte sub drapelul britanic.

Cu tóte acestea, într'o întrunire ţinută în ziua de 26 iulie la Ciuruscsu, Lazii au hotărît să resiste sub ştindardul verde al profetului. După informaţiile ruse, 24,000 óameni bine înarmaţi, cu artilerie, şi comandaţi în parte de ofiţeri otomani, se pregătiau la resistenţă, sub direcţia unui aventurar numit Abdulah-bei. Şese mii de Lazi ocupaseră şi fortificaseră strîmtórea Artvin, cătră care generalul Lazaref primise ordin să se îndrepte cu 64 de batalióne, 18 escadróne şi 40 de tunuri.

Acum însă se anunţă că ei au renunţat la împotrivire, că sînt hotăriţi să emigreze pe teritoriul otoman şi că un comisar au fost trimis la Constantinopole spre a le distribui pămînturi. Adevărul asupra puntului acesta se va cunósce numai după ocuparea completă a Batumului şi cînd Ruşii vor voi să pătrundă în interiorul munţilor şi a pădurilor incunjurătóre.

Institutul Pedagogic

(Casele D-lui Colonet Langa strada Baston).

Se aduce la cunoştinţa onorab. părinţi, cumcă cursurile scólei primare din acest institut încep de la 1 Sept. a. c. Inscrierile atât pentru scóla primară cât şi pentru elevii ce au internat şi pregătire în institut, iar studiul la liceu, se póte face de pe acum.

Obiectele de studiu la scóla primară vor fi predate după cum urmează:

1. Religia — D-nul Stoenescu.
2. Română } S. Bodnărescu.
3. Germană }
4. Istoria }
5. Geografia } P. Răşcanu.
6. Higiena }
7. Drept. administrativ }
8. Matematica Cl. I şi II. — Gh. Zaharia.
9. „ III şi IV }
10. Geometria } I. Dospinescu.
11. Sc. naturale }
12. Francesa — V. Castan.
13. Desemn şi Caligrafie — V. Belisimus.
14. Gimnastica şi ex. militar — Chiaburu.

Pregătirele pentru elevii ce urmézá la liceu se fac de către asociaţii acestui institut.

Direcţiunea.

LICEUL NOU

(Strada Carol No, 30 Jassy).

Cursurile acestui stabiliment urmând a se deschide la 1 Septemvre, Direcţiunea are onóre a ruga pe onorabilii părinţi de a'şi trimite copii la termin pentru a evita ori-ce intărziere în esacta începere a lecţiunilor.

Esaminele pentru corigenţi se vor ţinea de la 1 la 3 Septemvre.

Inscriurile elevilor nuoi, atât *interni* cât şi *esterni*, se fac la Direcţiunea Liceului Noŭ în tóte ḑilele la órele 9—11 diminéţa şi 2—7 séra.

Pentru clasele elementare se primesc copii chiar de la vrîsta de 7 ani; pentru acestia scóla procură speciale îngrijiri în conformitate cu frágezimea vrîstei lor.

Aseminea se primesc elevi pentru preparaţiune la scóla Militară, la cursurile de Gimnasiu şi de Liceu, cum şi pentru Bacalaureat. — Studiele se fac sistematic, conform programelor oficiale şi se predau de profesori recunoscuţi atăt din învăţământul secundar cât şi din cel Universitar.

Programele, regulamentele şi condiţiunile de admisibilitate sunt publicate în „Anuarul Liceului Nou“, şi cei cari doresc a şi'l procura pot să se adreseze la direcţiunea acestei scoli, în Iaşi, strada Carol No. 30.

Direcţiunea.

Au eşit de sub presă **Aritmetica Elementară** (ediţia a doua, refnrmată şi adăogată) pentru scoalele primare de ambe secse, conform programului in vigoare, cu mai multe figuri şi numeroase probleme practice, de ***T. D. Mardarescu.***

Preţul unui esemplar un leu nou.

Editor: Neculai Ioan, strada Mare.

DE INCHIRIET, chiar de la 1 Septemvre, un apartament din strada Canta compus din trei camere, un antret cu sobă, bucătărie şi grădină.

A se adresa la proprietar, d. N. Quintescu.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** şi ***Macrestii*** cu părţile din ***Cotalesti***, comuna Buhâeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pământului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

INSTITUTUL ACADEMIC

Cursurile anului şcolar 1878—79 încep la 1 Septemvrie.

Esamenele corigenţilor se vor ţine în zilele de 1 şi 2 Septemvrie.

Inscrierile elevilor se pot face în tóte zilele de la órele 10 diminéţă pănă la 3 după améză.

Direcţiunea.

Pensionatul Normal de Domnisioare

dirigiat de ***D-na E. Humpel.***

Cursurile anului scolar 1878—79 încep la 1 Septemvrie 1878; înscrierile se pot face cu începere de la 24 August.

Direcţiunea.

(4—3)

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 177. Vineri 1 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași, 31 August 1878.

Corpurile nóstre legiuitóre sînt convocate pentru ziua de 15 Septemvre.

Acéstă întrunire anticipată a Parlamentului nostru, cu doue luni de zile înaintea terminului fixat prin Constituțiune pentru sesiunea ordinară, este, pentru o parte din opiniunea publică, un semn al gravității situațiunei țerei, cel puțin al încurcăturilor în fața cărora se află guvernul nostru și a cărora respundere, și de astă-dată ca tot-deauna, el nu ar voi să o iee asupra-și.

Insăsi „România liberă“, întemeindu-se pe convocarea grăbită a Camerelor nóstre și pe apelul, făcut mai alalta-ieri de „Românul“, cătră reprezentanții națiunei, ca să fie la postul lor în ziua fixată, exprimă opiniunea că situațiunea nóstră, față cu executarea tractatului de Berlin, trebue să fie încurcată.

Organul d-lui ministru de externe se face chiar ecoul a doue versiuni, cari circulă prin capitală asupra grăbirei acestei convocări.

După una din aceste versiuni, Rusia nu ar voi să aibă Basarabia numai în puterea deciziunei congresului de Berlin, ci ar ține să dobîndéscă și consimțimîntul nostru. „Pietatea filială de o parte, simțimentul recunoștinței de altă parte, ar fi ținênd interiorul Țarului într'o agitațiune, care nu s'ar putè liniști, de cît cînd poporul român s'ar învoi și dînsul la înapoirea Basarabiei. Se mai adaogă chiar, că Rusia ar oferi órecari folóse României, cînd noi am rîdica acéstă pétră de pe inima suveranului seu.“

După o altă versiune, dată tot de „România liberă“, Rusia, iritată impotriva nóstră, pentru că am avut cutezanța de a ne opune cererilor sale, stăruesce, nu numai ca tractatul din Berlin, în dispozițiunile ce ne privesc, să primésca solemna adeziune a corpurilor nóstre legiuitóre, dar ar fi declarat încă, că nu va părăsi Dobrogea, pănă cînd România nu va subscrie un act în regulă, despre retrocesiunea Basarabiei.

Este adevarat că „Rom. liberă“, de și declară că nu póte afirma care din aceste doue versiuni este devĕrată, căci amîndoue sînt posibile; totuși constată din nou că în ori-ce caz situațiunea trebue să fie turburată.

„Românul“, de altă parte, declară cu totul neîntemeiată știrea, că nouĕ oștiri ruse sosesc în Dobrogea spre a se împotrivi la ocuparea acestei provinții de cătră Români dacă predarea Basarabiei nu se va face în cutare și cutare anume condițiuni.

După informațiile acestui ziar nu numai că în Dobrogea nu sosesc nouĕ trupe ruseșci, dar încă diviziunea rusă ce se află la Silistria, la noua fruntarie a Dobrogei, se întórce în Rusia.

După acéstă desmințire, dată unei știri menite de a arunca îngrijirea în sufletele Românilor, fóea d-lui ministru de interne ține să liniștéscă opiniunea publică arătând imposibilitatea existenței complicărilor, inventate, pre cum pretinde, de opozițiune.

„In aceste momente, zice, cînd puterile își concentră tóte silințele spre a executa tractatul de la Berlin, nu Rusia, ce ține a păstra cele mai cordiale relațiuni cu cabinetul din Berlin, va rîdica vre-o dificultate.“

Mărginindu-ne a înregistra numai informațiile și aprețierile contradicĕtóre ale celor doue ziare, lăsăm lectorilor ca să judice, ei singuri, care, dintre ambele organe oficióse, póte fi mai bine întemeiat în aserțiunile sale.

Ori-care, însă, dintre ambele ziare ar avé dreptate, fie „România liberă“ cu previziunile sale pesimiste, fie „Românul“ cu considerațiile sale optimiste, în ambele cazuri noi socotim că întrunirea corpurilor nóstre legiuitóre în sesiune extraordinară, pentru ziua de 15 Septemvre, are o însemnătate fórte mare, fiind-că, ori-cum s'ar privi lucrurile și ori-care ar fi situațiunea nóstră politică, Parlamentul actual este întrunit de astă dată spre a se rosti asupra competenței sau necompetenței sale de a pune în lucrare hotărîrile congresului de Berlin.

In ajunul luărei unei deciziuni de o gravitate atît de capitală pentru existența și viitorul statului nostru, noi reînoim apelul adresat în mai multe rînduri domnilor reprezentanți, ca să nu plece la Bucureșci pănă nu vor spune gîndurile d-lor asupra chestiunilor cari sînt la ordinea zilei și pănă nu vor consulta și părerile cetățenilor cari i-au onorat cu mandatul de reprezentanți.

Rugăm deci din nou pe d. d. deputați și senatori ai districtului nostru, ca să binevoéscă a provoca o întrunire publică, în care să dee samă de actele și purtarea d-lor din sesiunile trecute, și în acelaș timp să comunice ideile d-lor asupra căii celei mai nimerite ce cred că ar trebui să se urmeze în împrejurările de față.

Telegrame de prin ziare.

Londra, 7 Sept. — „*Standard*“ zice, că Englitera au recunoscut numirea lui Wilson ca ministru de justiție în Egipt.

Constantinopole, 7 Sept. — Mehemet-Ali au fost asasinat în Albania.

Viena, 7 Sept. — Austriacii au ocupat ieri Trebinia fără resistență.

Atena, 8 Sept. — D. Delyanis au trimis ieri puterilor o circulară, cerênd intervenirea lor în favorul Greciei.

Constantinopole, 8 Sept. — Rușii au ocupat alaltă-ieri Batumul.

Constantinopole, 7 Sept. — O telegramă de l Iakova, în Albania, confirmă ştirea, că Mehemet-Ali au fost asasinat de nişte turburători albanesi pe cari voia să'i liniştéscă.

Constantinopole, 8 Septemvre.—(Oficial).— Muşirul Mehemet-Ali şi escorta sa, compusă din 20 soldaţi şi de un oficer, au fost asasinaţi la Ipek în casa mareşalului. Casa acestuia au fost aprinsă cu petroliu.

După o altă telegramă a muteşarifului din Ipek, Abdulah-paşa şi ze e funcţionari superiori au fost asemenea masacraţi.

Viena, 9 Septemvre.—(Oficial).—Se vestesce că a 36-a divisiune au ocupat Prijedor şi au primit o întimpinare cordială din partea populaţiunei.

Locuitorii din Novis şi din împrejurimi au fost desarmaţi fără nici-un incident.

Generalul Sametz au atacat, la 6 Septemvre, pe insurgenţi în puternicele posiţiuni de lîngă Kliuţ şi i-au respins pe ţĕrmul stîng al Sanei.

După o luptă înverşunată, ce a durat până la nópte, două din retranşamentele din Kliuţ, o grupă de case şi pórta de sus a cetăţei au fost luate.

Trupe turceşti, venind din Livno, au atacat, la 7 Septemvre posiţiunile înaintate ale brigadei Csikos lîngă Han-Grelog. Ele au fost respinse fără perderi.

Trebinia au fost ocupată ieri fără resistenţă, de óre-ce trupele turcesci au deşartat acest oraş.

Roma, 9 septemvre. Monsiniorul Iacobini ar avea să priméscă misiunea de a regula neînţelegerile cu Rusia în privinţa Bisericeï din Polonia şi aceea de a statornici ierarchia catolică în Bosnia şi Herţegovina.

„Fanfulla“ declară neexactă ştirea că Italia ar sfătui pe Pórtă ca să nu închee convenţiune cu Austria. Din contra, adaoge acest ziar, Italia recomándă executarea stipulaţiilor tractatnlui de Berlin.

Viena 9 septemvre. Generalul Zach aŭ încetat, în zioua de 7, de a ataca poziţiile întărite de la Bihaci şi s'aŭ întors la Zavalia. Pierderile Austriacilor sînt puţin însemnate.

Paris 9 septemvre. După o depeşă din Berlin puterile s'ar pregăti, în urma invitărilor Germaniei, să adreseze Porţei remonstranţe colective pentru întîrzierea adusă de dînsa la executarea tractatului de Berlin în ceea ce priveşce Grecia şi Muntenegrul.

Londra 9 septemvre. „Times“ zice că Austriacii aŭ fost siliţi să părăséscă poziţiile lor de la Bihacĭ.

Petersburg 9 septemvre. Studenţii nihilişti ai Universităţilor de Petersburg şi Kieff aŭ fost isgoniţi.

Viena 9 septemvre. După ocuparea Trebiniei, insurgenţii supărând trupele tăbărîte lîngă acéstă politie, doue companii aŭ fost îndreptate contra lor.

In lupta de la Bihacĭ colonelul Leguay şi locotenentul-colonel Kocatori împreună cu 14 ofiţeri aŭ fost rĭniţi, doi aŭ fost ucişi, doi alţii aŭ dispărut şi 400 soldaţi aŭ fóst rĭniţi.

New-York, 9 septemvre. Starea sanitară este înfricoşată în Luisiana. Mortalitatea sporeşce. E témă de fómete. Nouĕzeci de mii de ómeni sînt fără mijlŏce de existenţă.

Berlin, 9 septemvre. Reichstagul au fost deschis astăzi de comtele Stolberg, vice-cancelariul Imperiului.

Discursul tronului, cetit de comtele Stolberg, insistă asupra necesităţei de a se lua măsuri contra tendinţelor socialiste cari ameniuţă bazele societăţei şi anunţă prezentarea apropiată a unui proiect în acéstă privinţă. Guvernul speră că acest proiect va fi adoptat. (Havas)

DIN ŢARĂ.

„L'Orient“ primeşce din Tulcea o telegramă, care anunţă că genial militar rus au construit un pod în faţa Tulcei, spre a servi de trecere armatei, care se întórce în Rusia. Cîteva dispărţăminte au trecut chiar Dunărea. Podul au fost construit cu materialul celui aruncat, anul trecut, la Braila.

— „România liberă“ află că guvernul rus ar fi trimis 20,000 medalii, spre a se împărţi soldaţilor noştri, cari au luat parte la resboiul de peste Dunărea.

— „Rĕsboiul“ din 27 August se crede autorisat a anunţa că s'au îmbarcat ţilele acestea 5 mii soldaţi ruşi la Chiustenge, dar au venit din Rusia 10 mii cu destinaţie pentru Dobrogia.

Oficierii ruşi au comunicat d-lui colonel Fălcoian, ca să anunţe generalului Cernat, că armata rusă nu va deşerta Dobrogia până când guvernul României, conform condiţiilor stipulate prin tratatul de la Berlin, nu va ceda Basarabia M. S. Impĕratului Rusiei printr'un act solemn învestit cu tóte formele constituţionale.

Poimîne, în 2 Septemvre, se va începe la Curtea cu Juraţi din Dorohoi desbaterea faimosului proces de la *Darabani*, care va dura mai multe dile.

Folotiul Minist. public va fi representat, pe cât scim, prin însuş Procurorul general din Iaşi.

Cetim în „Românul“:

„In privirea ocupării Dobrogeï aflăm că, dacă pe de o parte Bulgarii — din Bulgaria, éar nu din Dobrogea — ar dori să se nască noui complicări, a cărora consecinţă se fie pastrarea Dobrogei pentru dénşii, pe de altă parte şi Romînii, şi Turcii, şi Tătarii, şi Grecii, şi Armenii, care toţi împreună formézĕ mai unanimitatea poporaţiunilor din Dobrogea, nu numai că fac urări pentru mai grabnica ocupaţiune română, dar âncă se pregătesc a o primi într'un mod solemn.

„Se asigură că s'ar fi făcênd chiar suptscripţiuni, spre a şerba cu mare solemnitate intrarea trupelor române. La Chiustenge sau Costanţa, — după adevĕratul nume al acestui port genovez = s'ar fi adunat, se ţice, până acum 50,000 franci în acest scop.

„Dăm aceste sciri fără a le garanta; dar suntem în drept a le considera serióse, căci vin de la o persónă demnă de tótă încrederea, călătorind în acest moment în Dobrogea.

„Aflăm că d. Cogălniceanu se va întórce poimâne, Mercuri, în Bucuresci.

„D. Ión Brătianu, pe deplin restabilit, va pleca ţilile acestea de la Marienbad, şi după óre-care escursiuni, ce le va face âncă vre-o ţece ţile, împreună cu parte din numerósa d-sale familie, se va întórce în Bucuresci, mai înainte de deschiderea corpurilor legiitóre.

DIN LOCALITATE.

Mai mulţi locuitori de pe strada *Sf. Ştefan* ni se plâng cum că pe acea stradă *luminatul* e în cea mai deplorabilă stare.

Supuem faptul cunoşcinţei celor îndrept spre a avisa la mĕsuri de îndreptare.

Duminecă sara la órele 8, chiar în respintenea stradei D-lui Prefect de oraş, a avut loc un scandal. Un curier rus, beat, cutriera stradele oraşului şi ajuns în numita stradă, întimpină pe nişte dame de o bună condiţiune, ce aveau nefericirea de a trece chiar atunci pe acea stradă, cu cuvintele cele mai ordinare. Sergentul din acel punt însă sta indiferent la acéstă scenă şi făcea încă haz de cuvintele ce rusul pronunţa în românesce. Ni se spune chiar că un Domn l'ar fi chiamat la datorie, dar sergentul n'au voit să asculte de dreapta sa observaţie.

Semnalând simplu faptul, atragem seriósa atenţiune a autorităţei superióre asupra indiferenţei în serviciu a sergentului din chestiune, şi ne place să credem că se vor lua măsuri pentru pedepsirea lui, pentru ca cel puţin, pe viitor, să 'şi facă datoria.

Sâmbătă sara un furt prin efracţiune s'au sevĕrşit în Cancelaria Comitetului Permanent a judeţului nostru.

Şeful de biurou primind apuntamentele împiegaţilor, au pus acea sumă în o ladă de fier aflatóre acolo. A doua ţi însă ea s'a găsit spartă şi banii la 1187 franci lipsă.

Furul până astăzi nu s'au descoperit încă.

Banuiala ar cadé asupra unui lampist, care, ni se spune, ar fi acum arestat.

Luni sara s'au reprezentat pe scena teatrrlui de la *Château aux fleurs* mai multe piese frumóse. Ele au fost bine esecutate de actorii Evolschi, Cornescu, Botez şi Constantinescu.

Constatam cu mulţumire că d. Constantinescu, de şi nou pe scena teatrului, au făcut însă mult progres în comparaţie cu doi ani în urmă. D-sa promite mult, şi dacă se va aplica, va eşi un bun actor.

Publicul era fórte numeros şi au eşit fórte mulţumit.

In unul din numerele viitóre ne vom face o plăcere a face o dare de samă de piesele ce se vor representa şi de modul esecutărei lor.

Ieri, miercuri, s'au celebrat la Metropolie de cătră însuş I. P. S. P. Mitropolit al Moldavei un îndoit serviciu religios: un *Te-Deum*, pentru onomastica M. S. Ţarului Alexandru, şi o panachidă pentru amintirea şi repausarea sufletelor oştenilor români căzuţi la Griviţa în gloriósa luptă de 30 august.

Intăia ceremonie s'au făcut pe la 10 jum. óre antem., a doua pe la 12 óre.

Onorurile militare au fost făcute la celebrarea Te-Deumului de o companie din regimentul al 8-lea şi de un batalion de infanterie rusă.

S'au dat douzeci şi unul de tunuri.

La celebrarea panachidei au asistat un batalion întreg român, o baterie de artilerie şi jandarmii călări şi pedestri.

Tóte autorităţile locale au luat parte la ambele ceremonii; la panachidă au fost faţă şi un public numeros.

Sâmbătă sara (2 septemvre) se vor reprezenta la *Château-aux-fleurs*, mai multe comedii frumóse, între cari: „ O *palmă la Château*, in doue acte; *Rusaliele*, intr'un act, şi mai multe romanse şi cuplete.

Spectacolul promite a fi fórte plăcut şi sîntem siguri că publicul va fi numeros.

Protocólele Congresului de Berlin.

Protocolul No. 8.

Şedinţa din 28 *Iuniu* 1878.

(fine)

Principele Gorciacoff se teme că acéstă redacţiune să nu se aplice mai cu samă la israeliţi, şi fără să se împotrivéscă principiilor generale esprimate într'însa, Alteţa Sa n'ar dori ca cestiunea israeliţilor, care 'şi va avea rêndul mai tîrziu, să fie prejudecată printr'o declaraţie prealabilă. Dacă este vorba numai de libertate de religie, principele Gorciakoff declară, că ea a fost tót-dé-una în vigóre în Rusia; în ceea ce-l privesce dênsul aderă cu totul la acest principiu, şi ar fi gata să'l întindă în sensul cel mai larg. Dară este vorba de drepturi civile şi politice, şi Alteţa Sa cere să nu se confunde israeliţii de la Berlin, Paris, Londra sau Viena, cărora negreşit nu s'ar putea refusa nici un drept politic sau civil, cu evreii din Serbia, România şi câte-va provincii ruse, cari sunt, după părerea sa, un adevĕrat flagel pentru populaţiunile indigene.

Preşedintele observând că ar fi mai cuviincios să se atribue restricţiunei drepturilor civile şi politice acéstă regretabilă stare a israeliţilor, principele Gorciakoff aminteşte că în Rusia, guvernul, în câte-va provincii, a trebuit, condus de o necesitate absolută şi justificată prin esperienţă, să supue pe israeliţi la un regim escepţional, pentru apărarea intereselor populaţiunilor.

D. Waddington crede că este important de a profita de acéstă solemnă ocasie pentru afirmarea principiilor libertăţei religióse prin representanţii Europei. Excelenţa Sa adaogă că Serbia, care cere a intra în familia europeană tot pe acelaşi picior ca şi cele-l-alte State, trebuesce mai întĕiu să recunóscă principiile cari sunt basa organisaţiunei sociale în téte Statele Europei, şi a le primi ca o condiţiune necesară pentru favórea ce solicită.

Principele Gorciakoff persistă a crede că drepturile civile şi politice n'ar putea să se atribue într'un mod absolut evreilor din Serbia.

Comitele Şuvaloff distinge, că aceste observaţiuni nu constituesc o împotrivire la propositiunea francesă: elementul israelit, prea considerabil în câte-va provincii ruse, a fost obiectul unui regulament special, dar Escelenţa Sa crede că, în viitor, incontestabilele inconveniente, semnalate de principele Gorciakoff, se vor putea preveni fără a se atinge libertatea religiósă, a căreia desvoltare o doreşte Rusia.

Principele de Bismarck aderă la propunerea francesă, declarând că consimţimîntul Germaniei este câştigat ori-cărei moţiuni, favorabilă libertăţei religióse.

Comitele de Launay dice; că în numele Italiei, se grăbesc a adera la principiul libertăţei religióre, care este una din basele esenţiale ale instituţiunilor ţărei sale. şi că se asociază la declaraţiunile făcute în acéstă privinţă de Germania, Francia şi Marea-Britanie:

Comitele Andrassy se esprimă tot în acelaş sens şi plenipotenţiari otomani nu ridică nici o obiecţiune.

Principele de Bismarck, după cvnstatarea resultatului voturilor, declară că congresu admite indepnndinţa Serbiei, dar sub condiţiunea că libertatea de religie va fi recunoscută în principat. Alteţa Sa adaogă că comisiunea de redacţiune, formulând acéstă decisiune, va trebui să constate conexitatea stabilită de congres între proclamarea independinţei serbe şi recunóscerea libertăţei religióse.

Lordul Salisbury ar dori asemenea ca congresul sĕ insiste in favórea libertăţei comerciale şi să se declare contra introducerei eventuale în Serbia a unui drept de transit

Comitele de Launay face cunoscut că a întimpinat dorinţa D-lui plenipotenţiar engles, şi că a preparat, în înţelegere cu colegii sĕi austro-ungari şi francesi, moţiunea următóre:

„Plenipotenţiarii Austro-Ungariei, Franciei şi Italici propun să se adaoge la stipulaţiunile relative la Serbia ceea ce urméză:

„Până la închierea unor nuoi aranjamente, nimic nu va fi schimbat în principatul Serbiei, din condiţiunile actuale ale relaţiunilor comerciale ale acestei ţĕri cu Statele străine, şi nici un drept de transit nu va fi perceput in Serbia asupra mărfurilor cari vor trece prin acea ţară.

„Immunităţile şi privilegiile supuşilor străini precum şi drepturile de juridicţiune si de protecţiune consulară, după cum esistă adi, vor rĕmâne în vigóre atât cât ele nu vor fi modificate prin înţelegere cu părţile contractante."

Preşedintele consideră ca de drept comun, ca o provinciă deslipită de un Stat să nu pótă să se dêscarce de tractatele la care a fost până atunci supusă. Acesta este după părerea Alteţei Sale un principiu de drept al gintelor care nu póte de cât a fi coroborat de congres.

Moţiunea poesentată de comitele de Launay este primită în principiu, afară de o revisiune cerută de către comitele Şuvaloff, a amănuntelor redacţiunei.

Congresul urméză apoi cercetarea art. III relativ la fruntaria sârbéscă şi preşedintele socotesce că acéstă delimitare nu póte fi făcută de cât de un comitet special.

Baronul de Haymerle presintă asupra acestui punct următorul proiect:

„Serbia va primi o adăogire teritorială.

„O difiniţiune esactă a fruntariilor neputênd avea loc în „plenum" congresului; o comisiune, în care va fi un plenipotenţiar din partea fiă-cărei Puteri va fi însărcinată să formuleze şi să supue congresului o linie de fruntarie."

Anexa conţine propuneri mai detaliate ale plenipotenţiarilor Austro-Ungariei asupra liniei de fruntarii. (A se vedea anexa N. I, la protocol.)

Comitele Şuvaloff primesce propunerea unui comitet special.

Mehemed-Ali-paşa făcêndu o alusiune la intesele Turciei în delimitarea fruntariilor şi reamintind consideraţiunile ce a citit în şedinţa trecută, preşedinte insistă asupra formărei unui comitet însărcinat specialmente cu aceste cestiuni care nu pot fi regulate în adunare generală.

Congresul acceptă acéstă propunere: plenipotenţiarii vor arĕta la secretariat pe delegaţii care vor face parte din comitet.

Art. IV. al tractatului de la San-Stefano, relativ la Serbia, este apoi esaminat; aliniatul 1 şi 2 sunt trimise la comisiunea de redacţiune, asupra al 3-lea aliniat, relativ la evacuarea teritoriului otoman de către trupele sêrbeşti, lordul Salisbury esprimă dorinţa ca congresul să intervie prin o decisiune în acéstă privinţă; comitele Şuvaloff observând că o decisiune precisă nu póte fi luată în acéstă privinţă înaintea delimitărei fruntariilor, congresul trimite ultimul aliniat al art. IV la comisiunea de redactiune.

Baronul de Haymerle citesce o propunere relativă la drumurile de fer din Serbia:

„Principatul Serbiei este substituat pentru partea sa la angajamentele luate de Sublima Pórtă atît către Austro-Ungaria cît şi către compania de esploatare a Turciei din Europa, în ceea ce privesce terminarea, joncţiunea, cît şi esploatarea linilor ferate pe teritoriul nou cîştigat.

„Convenţiunile necesare pentru regularea acestor cestiuni vor fi încheiate între Austro-Ungaria, Sublima-Pórtă, Serbia şi -- proporţional cu competinţa sa, -- în principatul Bulgariei, îndată după încheerea păcei".

Acéstă moţiune identică cu acea votată de congres asupra căilor ferate ale Bulgariei, este primită cu unanimitate.

Caratheodory-paşa presintă observaţiunile următóre în privinţa tributului principatului sêrbesc:

„Tributul Serbiei va fi capitalisat şi totalul vĕrsat la casa tesaurului otoman în termen de . . .

„Serbia va fi încărcată cu o parte din datoria publică otomană în proporţiune cu venitul districtelor ce-i vor fi definitiv anexate".

Preşedintele observă, că în tractat nu este vorbă de tribut, şi comitele Şuvaloff, dicênd că într'adevĕr independenţa implică neapărat ideea sfîrşirei tributului, lordul Salisbury rĕspunde că tributul era o proprietate care era ca tóte cele-l-alte venituri ale Turciei, însărcinată cu plata datoriei otomane.

Principele Gorceakoff nu este dispus să se intereseze de sub-scriitorii împrumuturilor turcesci. Alteţa Sa consideră acéstă afacere ca un trist agiotagiu. Guvernul seu a refusat concursul supuşilor săi posesori de obligaţiuni otomane.

Preşedintele crede că s'ar putea face póte, ca Serbia, să ne încarcată cu o parte din datorie echivalentă cu tributul.

D. Waddington nu póte admite cuvintele primului plenipotenţiar al Rusiei în privinţa împrumurilor turcesci. Escelenţa sa nu crede căac este împrumuturi pot să fie calificate de agiotagiu; că în parte din aceste afaceri au putut fi speculaţiuni, acéstă nu se póte tăgădui, dar adi obligaţiunile sunt în mâinile unor posesori cu totul demni de interes D. Waddington nu insistă acum, dar menţine observaţiunile sale în favórea drepturilor serióse cari vor fi apărate şi de dênsul şi de colegii sĕi.

Principele Gorceakoff rĕspunde că n'au voit să vorbéscă de tóte împrumuturile, dar de cea mai mare parte dintr'însele, şi că afară de acésta a voit să constate că guvernul sĕu a refuzat ori-ce sprijin politic rusilor posesori de obligaţiuni turceşci.

Remâne înţeles, că propunerea lui Caratheodory-paşa este trimisă la comisiunea pentru delimitarea fruntariilor.

Congresul se preocupă apoi de fixarea ordinei dilei a viitórei şedinţe. După observaţiunile comitelui Andrassy şi ale comitelui Şuvaloff cestiunea Muntenegrului este lăsată pentru o şedinţă ulterióră. Congresul decide să se trécă mâine la discuţiunea afacerilor grecesci, pe urmă la acceea a afacerilor române, şi esamină procedura ce se va adopta în privinţa primirei representanţilor greci.

Comitele de Saint-Vallier observă că miniştrii greci trebuesc, în prima şedinţă la care vor fi admişi, să se mărginéscă a presenta congresului cererile şi observaţiunile guvernului lor: congresu, se va concerta apoi când ei nu vor fi presinţi şi va discuta cu dînşii într'o şedinţă următóre. Aci avem în adevĕr doue ordine de idei: întĕiu espunerea vederilor şi dorinţelor Greciei, al doilea însuşi discuţiunea în congres.

Preşedintele acceptă acéstă procedură, şi, cu învoirea unanimă a Înaltei Adunări, anunţă că va însciinţa pe representanţii Greciei că congresul îi va asculta mâine.

Lordul Salisbury şi comitele Corti întrébă dacă nu va fi dat şi României, să'şi apere causa înaintea Inaltei Adunări.

Preşedintele rĕspunde că, afacerile române fiind la ordinea zilei de mâine, cestiunea ridicată de plenipotenţiarii Engliterei şi ai Italiei va putea fi atunci discutată.

Mehemed-Ali-paşa presintă o moţiune relativă la fruntariele Muntenegrului care va fi tipărită şi anexată la protocol.

Şedinţa este închisă la órele 5.

(Urméză semnăturile).

(Monitorul).

Institutul Pedagogic

(*Casele D-lui Colonel Langa strada Baston*).

Se aduce la cunoştinţa onorab. părinţi, cumcă cursurile scólei primare din acest institut încep de la 1 Sept. a. c. Inscrierile atât pentru scóla primară cât şi pentru elevii ce au internat şi pregătire în institut, iar studiul la liceu, se póte face de pe acum.

Obiectele de studiu la scóla primară vor fi predate după cum urmează:

1. Religia D-nul Stoenescu.
2. Română } S. Bodnărescu.
3. Germană }
4. Istoria }
5. Geografia } P. Răşcanu.
6. Higiena }
7. Drept. administrativ }
8. Matematica Cl. I şi II. Gh. Zaharia.
9. „ III şi IV }
10. Geometria } I. Dospinescu.
11. Sc. naturale }
12. Francesa V. Castan.
13. Desemn şi Caligrafie V. Belisimus.
14. Gimnastica şi ex. militar Chiaburu.

Pregătirele pentru elevii ce urmézá la liceu se fac de către asociaţii acestui institut.

Direcţiunea.

LICEUL NOU

(*Strada Carol No*, 30 *Jassy*).

Cursurile acestui stabiliment urmând a se deschide la 1 Septemvre, Direcţiunea are onóre a ruga pe onorabilii părinţi de a'şi trimite copii la termin pentru a evita ori-ce intărziere în esacta începere a lecţiunilor.

Esaminele pentru corigenţi se vor ţinea de la 1 la 3 Septemvre.

Inscriurile elevilor nuoi, atât *interni* cât şi *esterni*, se fac la Direcţiunea Liceului Noŭ în tóte ţilele la órele 9—11 diminéţa şi 2—7 séra.

Pentru clasele elementare se primesc copii chiar de la vrista de 7 ani; pentru acestia scóla procură speciale îngrijiri în conformitate cu frágezimea vristei lor.

Aseminea se primesc elevi pentru preparaţiune la scóla Militară, la cursurile de Gimnasiu şi de Liceu, cum şi pentru Bacalaureat. — Studiele se fac sistematic, conform programelor oficiale şi se predau de profesori recunoscuţi atât din învăţământul secundar cât şi din cel Universitar.

Programele, regulamentele şi condiţiunile de admisibilitate sunt publicate în „Anuarul Liceului Nou“, şi cei cari doresc a şi'l procura pot să se adreseze la direcţiunea acestei scoli, în Iaşi, strada Carol No. 30.

Direcţiunea.

DE INCHIRIET, casele cele mari şi mai multe apartamente din casele cele mici ale D-lui Dimitrie Kornea de pe bulevardul Carol. Amatorii se vor presenta la subsemnatul de la órele 9 la 12 diminéţa, şi de la 5 la 7½ óre sara. (3—1).

Avocat **Ión D. Kornea.**

DE INCHIRIET, chiar de la 1 Septemvre, un apartament din strada Canta compus din trei camere, un antret cu sobă, bucătărie şi grădină.

A se adresa la proprietar, d. N. Quintescu.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** şi ***Macrestii*** cu părţile din ***Cotalesti***, comuna Buhâeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pământului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

INSTITUTUL ACADEMIC

Cursurile anului şcolar 1878—79 încep la 1 Septemvrie.

Esamenele corigenţilor se vor ţine în zilele de 1 şi 2 Septemvrie.

Inscrierile elevilor se pot face în tóte zilele de la órele 10 diminéţă pănă la 3 după améză.

Direcţiunea.

Pensionatul Normal de Domnisioare

dirigiat de ***D-na E. Humpel.***

Cursurile anului scolar 1878—79 încep la 1 Septemvrie 1878; înscrierile se pot face cu începere de la 24 August.

Direcţiunea.

(4—4)

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 178. Duminica 3 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi, 2 Septemvre 1878.

Pavele bune, apă curată și multă, iluminare îndestulătóre: eată cele trei trebuinți de căpitenie ale ori-cărui oraș, și de la a cărora îndestulare, cît mai deplină, atîrnă, în cea mai mare parte, sanatatea, siguranța, liniștea și în general bună starea materială a tuturor orășenilor.

Aceste vitale trebuinți publice caută să fie ținta preocupărilor principale ale oricărei administrații comunale capabile și active, care ține la prosperitatea orășănéscă și la îndeplinirea misiunei sale.

Insuflați de acest adevĕr, am atras în mai multe rînduri luare-a-minte a consiliului nostru comunal asupra acestor necesități publice cari în Iași lasă încă fórte mult de dorit.

Cu deosebire chestiunea pavelelor, cari în cele mai multe din stradele orașului se află într'o stare fórte próstă, au fost obiectul avertismentelor nóstre.

Vĕdênd de-o-parte completa deteriorare a unor strade fórte frecuentate și puțina activitate din partea autorității nóstre municipale într'o chestiune atît de importantă, cum e acea a stradelor, de altă parte cedând reclămărilor ce ni s'au adresat de mai multe persóne, am revenit, în unul din numerele din urmă, asupra acestei chestiuni, și, constătând negligența și neprevederea Primăriei în privința repărărei pavelelor, am aratat gravele inconveniente ale unei asemine stări de lucruri, precum și daunele ce resultă și vor resulta din acésta pentru particulari și pentru casa comunală.

Onorabilul d. primariu au găsit observațiile nóstre nedrépte, chiar amarĕ, și ne-au trimis o întimpinare, rugându-ne că precum am publicat critica să publicăm și întimpinarea.

Spre a fi drepți, și, înainte de tóte, spre a contribui la luminarea unei chestiuni vitale pentru Iași, satisfacem cererea onorab. d. primariu, deschidênd întimpinărei d-sale colónele fóei nóstre.

Socotim însă necesar să supunem mai întaiu acéstă întimpinare la óre-care cercetare spre a vedé până la ce punct este ea întemeiată.

Constatăm din capul locului că Onorab. d. Pastia nu tăgăduesce cele dise de noi în privința stărei deplorabile și a nepracticabilității multora din stradele orașului nostru. Domnia sa ne impută numai că am uitat în critica nóstră de a arata fondul din care să se facă reparațiunile ce am propus, și „acésta, adaoge, d. primariu, v'ar fi fost fórte lesne de a o face, căci atît darea de samă pe 1877, cît și budgetul pe 1878 vi s'au comunicat la timpul cuvenit tocmai în scop ca să puteți vorbi totdéuna în cunoștință de cauză."

Declarăm că nu am primit alta din partea primăriei nóstre de cît darea de samă pe 1877, și nici de cum și budgetul pe 1878, precum nici-una din publicațiunile municipalității nóstre, pe cari în interesul respindirei lor ar trebui să le comunice tuturor ziarelor locale.

Dar lăsăm la o parte acéstă chestiune.

Spre a constata temeiul imputărei de neprevedere sau neîngrijire ce am adresat, prin Nr. 175 a „Stelei Romaniei", consiliului nostru comunal, nu avem nevoe de bugetul pe 1878. Pentru acésta ne este de ajuns darea de samă.

Ei bine, în acéstă dare de samă departe de a găsi fondul necesar pentru repararea macar cît de rudimentară a stradelor pe anul 1878, departe de a vede vre-o preocupare de aflarea mijlócelor celor mai mici pentru îndeplinirea unei din cele mai mari necesități publice a orașului, care e grabnica și ușóra circulație pe strade, sîntem osinditi de Onor. d. Pastia, să rămînem „fără vre-o perspectivă de vre-o ameliorare cît de mică" a stradelor nóstre ***pana la 1895***.

Într'adevĕr, eată ce scrie d. Pastia în această *Dare de samă*, sub capitulul VIII, paragraful 1, al stradelor, pag. 114:

Consiliul comunal, instituit în 1872, precum s'a aratat, s'a ocupat numai de darea concesiunei fără a resolvi nici chestiunea deficitului, despre care s'a vorbit, și nici chestiunea construirei și reconstruirei restului de pavele neconcesionate, astfel că acum ne găsim în fața unui deficit budgetar anual de 400,000 lei pentru a face față angageamentelor luate prin concesiune, și în fața a 641,765 metri patrați de strade din 800,000 metri, calculați ca trebuitori, unele nepavate de fel, și altele de și pavate însă în cea mai rea stare, adică nepracticabile, și **fără vre-o perspectivă** nu de a paya stradele nepavate și de a repava pe cele nepracticabile, dar nici macar de a **aduce vre-o ameliorare cît de mică**, *din cauză că presentul și viitorul indepărtat*, **până la 1895**, *este cu totul absorbit*, ast-fel de absorbit, în cît în anul curent nu s'a putut aloca în budget pentru tóte aceste strade de cît ridicula sumă de . . . lei, (D. Pastia nu trece aici nici o sumă, se vede spre a dovedi mai bine că „viitorul stradelor e cu totul absorbit până la 1895. Nota Redacț.), și încă și aceea nu numai pentru pavele, dar și pentru poduri și pentru podețe, care numai singure ele absorbit o sumă cu mult mai mare.

Ast-feliu, dacă Iașii vor avea de primar pe Onor. d. Pastia până la 1895, adecă încă 17 ani de acum inainte, atunci vor fi condemnați de a se afla „fără vre-o perspectivă, nu de a pava stradele nepavate și de a repara pe acele nepracticabile, dar nici macar de a aduce vre-o ameliorare cît de mică, din cauză că prezentul și viitorul indepărtat, până la 1895, este cu totul absorbit!"

D. Pastia înfățoșéză în „Darea sa de samă" o perspectivă din cele mai desastróse: aceea de a rămâne fără strade până la 1895.

In zadar, prin urmare, am căuta în voluminósa d-sale lucrare de a afla vre-o speranță de ameliorarea starii stradelor orașului nostru; căci nu numai § privitor la strade ci acéstă întrégă operă a d. lui primar este concepută în scopul de a arata că, din cauza concesiunei asfaltului, nu numai în privința stradelor ci în tóte privințele, Ieșenii nu pot aștepta de a vedea încurînd realizându-se vre-o îmbunătățire a orașului lor.

Are tótă dreptatea d. Pastia cînd ne zice, în întimpinarea sa, că spre a puté vorbi în cunoștință de cauza despre chestiunea pavelelor nu avem nevoie nici de Darea de samă pe 1877, nici de bugetul pe 1878, fiindu-ne de mult cunoscută în acéstă privință opiniunea d.sale, chiar dinainte de 1874, de cînd cu memorabilele d.sale invective contra d.lui inginer Țoni și a d.lui N. Gani, primariu pe atunci al Iașilor.

Știam prea bine că asfaltul este spectrul negru care se înfățișéză necontenit inaintea d. lui Pastia, spectru cu care d. sa voește să sperie pe Ieșeni atît de grozav în cît îi amenință cu funesta perspectivă de a nu avè până la anul 1895 nici o speranță de vre o ameliorare cit de mică.

De mult ne-au convins Onorab. d. Pastia că tótă activitatea sa de primar țintește de a dovedi Ieșenilor că au avut dreptate în tristele d. sale previziuni.

Dar, tocmai fiind-că cunoșceam cu prisosință ideile d. lui Pastia în privința sórtei ce așteaptă stradele nóstre sub administrația muncipala a domniei sale; tocmai fiind-că ne-au demonstrat în de-ajuns că nici timpul nici progresul inerent naturei omenesci nu sînt în stare de a face pe unii ómeni să renunțe la ideile fixe cari le muncesc mintea; tocmai din aceste considerațiuni noi n'am făcut respundetor numai pe d. Pastia despre starea cea deplorabilă a stradelor nóstre, ci pe întregul consiliu comunal, sau mai drept vorbind pe majoritatea acestui consiliu; căci, nici odată nu am credut și nici credem că toți onorab. membri, cari alcătuesc această majoritate, împărtășesc părerea d-lui Pastia, aceea anume ca „estremitățile orașului să rămînă pentru mult timp (adecă până la 1895) fără pavele sau cu pavele în cea mai próstă stare", din cauza „facerei de trotuare și a păvărei cu asfalt a cîtor-va strade în centru".

Cum că am avut mare dreptate să imputăm neprevedere şi negligenţă onorab. majorităţi a Consiliului comunal, se póte uşor vede din însăşi întimpinarea d-lui Pastia.

Eată, într'adevĕr, ce zice însă în acéstă întimpinare:

In anul curent s'a pus în buget facerea unui împrumut de 200,000 lei pentru repararea de pavele, dar acel imprumut din felurite împrejurări n'a putut să fie până acum contractat.

Tot în anul curent, după aprobarea bugetului la „15 Maiu", s'au contractat „în Iulie", facerea, refacerea şi repararea pavelelor pentru un timp de trei ani.....,

Cum rezultă din acéstă justificare, Consiliul comunal, prin votarĕa unui împrumut de 200,000 lei pentru repararea de pavele, s'au hotrît însfârşit, de şi atât de tarziu, să se despartă de opiniunea d-lui Pastia, şi să îmblînzéscă, în parte cel puţin, pedépsa la care au fost osîndiţi Iaşii prin „Darea de samă, de a nu i se repara nici-o stradă până în 1895.

Acéstă fórte tîrzie revenire la o mĕsură mai omenósă pentru stradele Iaşilor constitue tocmai marea vinovăţie a Consiliu-comunal.

Acest Consiliu este instalat, cum ne spune d. Primar în prima pagină a „Darei de samă" de la 11 Ianuarie 1877, adecă de 20 luni aprópe.

Ei bine! în îndelungatul interval petrecut de la 11 Ianuarie 1877 şi până la Iulie, anul curent, ce mĕsură au luat Primăria nóstră pentru repararea stradelor? Gînditu-s'au serios onor. Consiliu, că ori-cît ar fi de „absorbit prezentul şi viitorul indepartat" prin concesiunea d-lui Calender, oraşul nu póte rămîne cu ştradele nereparate până în anul 1895?

Ocupatu-s'au cel puţin din bună vreme, Onor. Consiliu cu votarea bugetului anului curent?

Ne aflam pe la sfîrşitul anului şi Consiliul comunal nu ţinuse nici macar o singură şedinţă. Ast-feliu că bugetul pe 1878, în care se afla acel nenorocit împrumut — care nici astă-zi din cauza póte a creditului celui mare de care se bucură Consiliul comunal nu s'au putut contracta—de abia la 15 Maiu s'au aprobat.

Vĕ întrebăm, onorabile D-le Pastia, acéstă întirziere arată ea îngrijire şi prevedere pentru interesele comunei, al căruia cap d-vóstre aveţi onóre de a fi?

Este óre mare trébă a se vota un buget cu cîte-va luni înainte şi a se dobîndi la timp aprobarea lui?

D-vóstre sînteţi deputat, aveţi o mulţime de amici politici în cameră şi în guvern; cu creditul şi înriurirea d-vóstră politică nici o aprobare mai răpede a bugetului comunei nóstre nu aţi putut dobîndi?

De bună samă nu putem pretinde „că din nimica să se facă ceva", dar „lealmite vorbind", dacă ne permiteţi să ne servim chiar cu eleganta d-vóstră expresiune, atîta lucru, o simplă aprobare din bună vreme a bugetului, nu aţi fost d-vóstră în stare să puteţi stórce de la bunăvoinţa puternicilor d-vôstre amici din guvern?

Este viderat, că dacă bugetul nu s'au aprobat de cît la 15 Maiu, dacă facerea, refacerea şi repararea nu s'au contractat de cît în Iulie, că dacă împrumutul de 200,000 lei „din feliurite împrejurări" n'au putut să fie până acum realizat..... este viderat, o recunóşcem şi noi împreuna cu d. Primariu, că lucrarea reparărei stradelor nu póte să mérgă de cît fórte încet, şi că Ieşenii vor fi multă vreme osîndiţi ca să-şi rupă cóstele pe nişte strade impracticabile.

Dar cine e vinovat pentru acésta?

Renunţăm de a mai respunde, fiind că aşteptăm o întimpinare mai lungă ce ne promite Onór. d. primariu în darea de samă ce pregăteşce pentru administraţia municipală din anul curent.

Până atunci incredinţăm pe Onorab. d. Pastia că noi n'am putut fi mai nedrepţi şi mai amari în critica nóstră de cît este d-sa pentru interesele Municipiului Iaşi.

Domnule Redactor,

In No. 175 a ziarului ce redactaţi, faceţi o amară critică Consil. Comunal că nu se îngrijesce de repararea pavelelor şi mai ales de repararea pavelei din strada Socola, care a ajuns a fi impracticabilă; un lucru însă aţi uitat, acela adică de a arata fondul din care să se facă reparaţiunile ce propuneţi, şi acésta v'ar fi fost fórte lesne de a o face, căci atît darea de samă pe 1877, cât şi budgetul pe 1878 vi s'au comunicat la timpul cuvenit tocmai în scop ca să puteţi vorbi tot-dé-una în cunoscinţă de causă; cu tóte că şi fără aceste, questiunea pavelelor trebuia să vĕ fie fórte bine cunoscută, pentru că încă în 1874 s'au demonstrat în de ajuns că pavelele vor ajunge în curînd în cea mai próstă stare din causă că cu facerea de trotoare şi cu pavarea cu asfalt a cîte-va strade în centrul oraşului, estremităţile lui vor remânea pentru mult timp fără pavele sau cu pavele in cea mai proastă stare pentru că s'au absorbit tot venitul afectat pentru pavele (280,000 lei anual) şi s'au mai creat încă şi o datoria anuală de 280,000 lei, care nu este de unde a se acoperi, şi aceasta numai pentru trotoarele şi pentru stradele despre care s'au vorbit, remânênd cele alte strade (5/6 din total) fără nici-o alocaţiune budgetară.

In anul curent s'a pus in budget facerea unui imprumut de 200,000 lei pentru reparări de pavele, dar acel imprumut din felurite imprejurări n'a putut să fie până acum contractat.

Tot in anul curent după aprobarea budgetului la 15 Mai s'au contractat în Iulie facerea, refacerea şi reperarea de pavele în tot oraşul pentru un timp de trei ani; dar din lipsa împrumutului lucrarea merge fórte incet ast-fel că abie s'au putut preface pe credit strada Nemţéscă, strada Albă, strada Podul vechiu şi acum se lucréză la stradele Podul verde (Carol) şi Păcurariu, adică stradele cele mai deteriorate şi tot-odată cele mai frecventate, şi indată ce se vor termina acestea se vor incepe stradele Podul lung şi Socola.

Vedeţi dar D-le Redactore că critica ce se face actualului Consiliu este ne dréptă, pentru că lealmente vorbind nu se póte pretinde că din nimica să se facă ceva.

Sunteţi rugat că precum aţi publicat critica să publicaţi şi acéstă scurtă intimpinare. — O mai lungă întimpinare o veţi vedé în darea de sémă a anului curent.

Primiţi vă rog D-le Redactor asicurtrea ossebitele consideraţii.

Primar, *Sc. Pastia.*

Secretar, D. Antonescu.

No. 12,419.
1878, August 29.

Telegrame de prin ziare.

Roma, 10 *septemvre.* Un decret regale ordonă punerea în carantină a tutor mărfurilor ce vin din Statele-Unite.

Circulă scomotul că d. Diblasia va fi numit ministru de comerciu.

Paris 10 *septemvre.* — D. L. Say, într'un discurs pronunciat la Bologne, au făcut laude rentei 3 la sută amortisabile şi n'au atins cestiunea conversiunii.

Londra, 10 Septemvre (oficială). — Frigurile cresc în insula Cipru. Numĕrul bolnavilor se evaluéză la 25 la sută.

S'anunciă din Constantinopole ţiarului *Times*:

In ţiua de 8, s'au făcut numeróse arestări la Constantinopole, în urma descoperirii unei conspiraţiuni în favórea lui Murad. La Constantinopole domnesce o mare ferbere.

Ragusa 10 septemvre. Insurginţii de la fruntaria Vechiei Serbie au primit un ajutor de 1,000 ómeni. Acesti insurginţi sunt întăriţi la Bjelina şl la Samiratz.

Viena, 10 septemvre. (*Oficiale*). Se anunciă din Banialuca, cu data de la 9: „Divisiunea 36-a a atacat pe inamici ieri lângă Kliuci, şi l'a silit să se retragă. Trupele nóstre s'au urcat din tóte părţile d'uă-dată pe înălţimele pe care este situată cetatea. Aŭ gonit pe inamic din ea şi aŭ ocupat-o. Isurginţii aŭ fugit în desordine în tóte direcţiunile. Perderile nóstre aŭ fost de 260 ómenĭ."

La 5, insurginţii au perdut mai mult de 600 ómeni.

Intre Hanul Karenovac şi Gracaniţa, sunt 6,000 insurginţi. Desarmarea urméză în Banialuca. Sanskinoi a fost ocupat fără împotrivire. Garnisónele turcesci din Trebinia şi din Gaţko au fost îmbarcate.

Berlin, 10 septemvre. Nobiling, cel care a comis al doile atentată în contra vieţei împăratului, a murit.

S'aştéptă pentru 11 séu 12 Septemvre înmânarea notei grecesci, care tinde a cere mijlocirea puterilor ce au luat parte la Congres.

Paris 10 septemvre. D. Louis Blanc au adresat ministerului o scrisóre, prin care esprime regrete pentru intervenirea violente a autorităţii în afacerea Congresului socialist.

Ragusa, 11 septemvre. — Forţe numeróse montenegrine sunt dirigeate către Podgoriţa şi Spuţ cu 18 tunuri. Ostilităţile sunt iminente în urma întîrzierii aduse de Pórtă în execuţiunea tratatului de la Berlin.

Roma, 11 septemvre.—Ziarul „Diritto" desminte caracterul ostil în contra Austriei a concentraţiunii trupelor în Italia de nord. Trupele sunt concentrate numai din cauza manoperelor cari au loc în fie-care an.

Viena, 11 septemvre.— Principele Leon Sapieha au murit.

Berlin, 11 septemvre. — Reichstagul a ales pe D. Forkenbeck ca preşedinte, pe d-nii Stausenberg, principele Hohenlohe, Langenburg ca vicepreşedinţi. Candidaţii partidului Centru au fost bătuţi.

Semlin, 11 septemvre.—Rusia consiliază pe Serbia să nu desarmeze, promiţênd de a urma cu plata subvenţiunii cuvenite.

Atena, 11 septemvre. — In urma unei decisiuni luată de consiliul miniştrilor, ministrul de resboiu

au ordonat chiemarea imediată a ofiţerilor, subofiţerilor şi soldaţilor din concediu.

„Ethnicon Pnevma“, anunţând acéstă mĕsură, zice că ea au fost dictată de motive grave.

(Havas).

DIN ŢARĂ.

Cetim în „Românul“:

Pentru memorabila ḑi de 30 august, Măria Sea Domnitorul aŭ adresat d-lui ministru de resbel, spre a se comunica întregei armate, următórea telegramă, care esprimă simţiminte la înălţimea amintirii ce le deştéptă şi care va fi pentru naţiune şi pentru eroicii ei apĕrători cuvêntul de resplătire a trecutului şi de speranţă şi îmbărbătare în viitor.

Sinaia 30 August.

D-lui general Cernat, ministru de resbel.

Este azi un an de când armata nóstră, prin avêntul şi vitejia ei, acoperia drapalul român cu glorie şi punea adevĕrata temelie a mărirei patriei.

Salut dar cu respect memoria tutulor acelora care, în acĕstă zi memorabilă, 'şi-au vărsat sângele cu atâta devotament pentru ţĕră, şi adresez călduróse rugăciuni celui a-tot-puternic pentru repaosul sufletelor lor.

Ţĕra întrégă le e datóre recunoscinţa, căci, cu viéţa lor, ei au asicurat victoria şi au sigilat independinţa ei.

Nu mĕ îndoiesc că armata va fi gata în ori-ce ocasiune sĕ urmeze esemplul lor, şi vĕ rog deci sĕ fiţi pe lângă dênsa, în acéstă zi aşa de scumpă inimei Mele, interpretul celor mai vii simţiminte de iubire şi s'o încredinţaţi de Domnésca Mea solicitudine. CAROL.

= Consiliul general de instrucţiune e convocat pentru ziua de 1 Septemvre.

— „Monitorul“ de joi publică decretul Domnesc, prin care corpurile legiutóre sînt convocate în sesiune extraordinară pentru 15 Septemvre.

— „Romania liberă“ anunţă că joi între órele 2 şi 3 au sosit în capitală, şi au fost îndreptate la arsenalul din dealul Spirei, 32 tunuri, luate de armata nóstră de la Turci în compania trecută.

— „Vócea Covurluiului“ spune că duminica trecută au avut loc în Galaţi o întrunire publică, la care au luat parte un mare număr de cetăţeni.

= „Pressa“ e informată că astăzi simbătă (2 septemvre) are să soséscă în capitală regimentul al 3-lea de linie.

— Cetim în „Corespondenţa provincială“ din Peatra:

„Vestitul Pantazescu, furul *Cloşcei de aur*, era să evadeze din penitenciarul Bisericani. El sepase cu un cuţitaş părétele şi avea preparate şuviţe de pînză spre a-şi da drumul în cîmpie. Dar, mulţumită comandantului garnizónei, scopul banditului n'au reuşît.“

— Ministrul de finanţe anunţă că au fixat cursul rublei de hîrtie pe luna septemvre la 2 lei 65 bani.

— Miercuri, cu ocazia aniversarei lurei Griviţă, s'au celebrat la metropolia din Bucuresci un *Te-Deum*, la care au luat parte tóte autorităţile civile şi militare, înaltele corpuri ale statului, miniştri şi un public numeros. D .C. A. Rosetti, ministrul de interne, au pronunţat, la sfîrşitul sĕrviciului religios, o alocuţiune cătră soldaţi.

In aceeaşi zi s'au celebrat la biserica Sărindar din capitală un *Te-Deum*, pentru onomastica M. S. Imparatului Alexadru, la care au luat parte primarul, miniştrii, etc.

Cetim în „Vocea Covurluiului“:

— Suntem informaţi că guvernul a dat ordine autorităţilor din Basarabia a împacheta arhivele, a trimite lucrurile de valóre şi a sta gata de plecare la al doilea ordin.

— Biuroul tecnic şi de administraţiune a liniei ferate Bender Galaţi, ce până acum se afla în Galaţi, au primit ordin de strămutare şi au şi început deja a pleca pentru Bender.

— Duminică cetăţenii gălăţeni vor da o masă ofiţerilor şi soldaţilor de la cele 2 baterii ce au sosit în urbea nóstră.

— Parchetul au pus mâna pe 2 tălhari din banda lui Ţandură, pe G. Smărăndescu şi I. P. Arghir, cari comiseseră chiar în luna aoésta mai multe omoruri

— Arhiva şi mobilierul seminarului şi scólei normale de Ismail au început deja a se strĕmuta în Galaţi.

Cetim în „România Liberă“:

„Selagieniii, în Transilvania, au ridîcat pe mormântul marelui Bărnuţ, în comuna natală a acestuia, Boeşa română, un monument.. Desvălirea solemnă a acestui monument au avut loc, cum scrie „Amicul Familiei“ în Dumineca a doua a lunii lui August 1878“.

Iarăşi polemică cu d. Primariu.

Publicăm mai jos o altă întimpinare ce primim din partea d. lui Primariu S. Pastia, prin care domnia sa să încércă a rectifica cele zise de noi, în nnmărul de miercuri, în privinţa indiferenţei manifestate de autorităţile locale cu ocaziunea sosirei în Iaşi a bravului regiment al IV-lea de Artilerie.

D. Primariu îsi permite să declare aserţiunile nóstre de rĕu-voitóre, pentru că, zice domnia sa „regimentul au fost primit la barieră de cătră tóte autorităţile oraşului şi ale judeţului şi de un numeros public.“

Unde am spus noi în darea nóstră de samă că autorităţile amintite nu au eşit la barieră întru intimpinarea regimentului de artilerie?

Atita ar mai fi trebuit să facă primariul şi reprezentanţii judeţului să nu ésă nici macar până la barieră întru întimpinarea celor mai bravi oşteni, şi să nu-i salute, în numele oraşului şi a judeţului, Iaşi, de bună venire, cum s'au întîmplat acésta cu ocaziunea sosirei regimentului al 8-lea de linie, cînd nimine, nici din consiliul comunal, nici din cel judeţan, nu s'au aflat de faţă la gară, în ziua de 15 august, cu tóte că pieronul se afla ticsit de lume, care să spună acelor oşteni, în numele Iaşilor, o vorbă de felicitare.

Noi am ţinut să constatăm că nici Primăria nici administraţia n'au luat nici o măsură pentru ca întrarea în Iaşi a celor trei baterii din regimentul al IV-lea de artilerie să se îndeplinească într'un mod cît mai serbătoresc, cu o solemnitate demnă de niste bravi cari au făcut fala României şi cari au stors admiraţia chiar a duşmanilor noştri.

Acéstă aserţiune a nóstră nu o póte nimine tăgădui; nu o tăgăduesce nici d. primariu; dimprotiva domnia sa recunósce expres că regimentul, n'au fost primit cu solemnitate.

Pentru acéstă lipsă de solemnitate am făcut noi respundetor pe guvernul central şi pe autorităţile nóstre locale, şi întru acésta ne dă dreptate însuşi d. Primariu prin comunicatul seu.

Dar zice d. Sc. Pastia, că acéstă lipsă de solemnitate au provenit din cauză că regimentul „au sosit cu o zi mai inainte de cît era anunţat, (ceea ce s'au întîmplat şi cu bravul regiment al 8-lea de linie).“

Tocmai acéstă împrejurare, că sosirea regimentului au fost cunoscută mai de mult autorităţilor nóstre locale, face şi mai mare culpabilitatea lor. Căci ele, dacă ştiiau mai dinainte despre sosirea regimentului de artilerie, trebuiau să aducă acest fapt la cunoştinţa cetăţenilor, trebuiau să întocméscă un program, să-l publice cu 24 óre cel puţin înainte, şi să învite pe cetăţeni, ca să participe, cît mai mulţi şi într'un mod cît se póte mai demn, la acéstă serbătóre naţională, trebuiau să organizeze cel puţin în sara sosirei regimentului o iluminaţie şi un banchet cît de simplu.

Nimic din tóte aceste n'au făcut nici consiliul comunal nici cel judeţan şi nici una din autorităţile nóstre locale, cari erau în poziţiune de a cunósce mai dinainte ziua sorirei regimentului, căci el n'au venit cu drumul de fer, ci pe soseua Vasluiului.

Pentru că d. Primariŭ, d. Prefect şi cîţiva consilieri comunali şi judeţeni cari au fost înformaţi de sosire au eşit până la barieră împreună cu cîţi-va amici de ai dumnialor, întru întimpinarea regimentului, şi pentru că acolo au deşertat cîte-va pahare, pentru acéstă d. Pastia voesce să facă pe lume se crédă că regimentul de artilerie au fost primit cu „căldurósă iubire şi admirare“ şi că noi pentru interes de partidă căutăm să lovim în simţimentele patriotice ale celor ce conduc interesele oraşului şi ale judeţului.?

Să ne permită d. Pastia să-i spunem că dacă este să judicăm despre „simţimentele patriotice ale celor ce conduc interesele oraşului şi ale judeţului“ de pe modul cum au ştiut domniile lor să întimpine pe cei mai bravi oşteni, adecă de pe aceea că nu s'au priceput să facă nimica alta de cît să

iasă până la barieră, apoi trebue să mărturisim cu durere că ne facem o idee fórte slabă despre valórea simţimentelor patriotice ale domniilor lor.

Cum? însemnéză óre a manifesta „căldurósă iubire şi admirare“ cînd se ese până la barieră? D. Primar şi d. prefect şi alţii au eşit anul trecut întru întîmpinarea Ţarului până la Ungheni, şi cu acésta manifestat'au numai de cît domniile lor „căldurósă iubire şi admirare“?

Dar ne oprim aci fiind că d. Sc. Pastia ne ameninţă că nu va mai respunde pe viitor la nici o inculpare ce-i vom aduce, şi, publicându-i comunicatul, pe care-l considerăm ca cea mai bună justificare a imputărei de indiferenţă ce am adresat autorităţilor locale cu ocaziunea sosirei regimentului al IV-lea de artilerie ca şi cu aceea a sosirei regimentului al 8-lea de linie, lăsăm şi noi la apreţiarea lectorilor ca să judece cine este insufleţit de *interesul de partid*, noi care am spus adevărul în tótă goliciunea, sau d. primariu, care se încerca a-l întuneca.

Cerem mii de scuze lectorilor noştri pentru acéstă polemică la care ne-au provocat d. Pastia.

Domnule Redactor,

Prin No. 176 al ziarului ce redactaţi, imputaţi autorităţilor locale o culpabilă indeferinţă aratată la sosirea în Iaşi a bravului regiment al IV-lea de artilerie.

Să'mi permiteţi a rectifica acéstă aserţiune réu voitóre, căci regimentul au fost primit la barieră de către tóte autorităţile oraşului şi a le judeţuţului şi de un numeros public, şi dacă el n'a fost primit cu solemnitate, din cauză că a sosit cu o zi mai înainte de cît era anunciat, (ceea ce s'a întîmplat şi pentru bravul regiment al 8-lea de linie), totuşi el a fost primit cu căldurósă iubire şi admirare pe care o merită acest valoros regiment, şi se face o mare nedreptate când pentru interes de partidă se caută a se lovi sentimentele patriotice a celor ce conduc interesele oraşului şi a le judeţului.

Bine-voiţi, a da publicităţei, cele ce preced; sciind tot-odată, că acest oficiu nu va respunde pe viitoriu la nici o inculpare ce'i veţi aduce, lăsând pe cetitorii ziarului D-vóstră să aprecieze justeţa inculpărilor.

Primiţi, vă rog, D-le Redactor, încredinţarea consideraţiunei mele.

Primar, *Sc. Pastia.*

Secretar, D. Antonescu.

No. 12,479.
Iaşi, 1878, August 31.

România şi Rusia.

Cetim în „Le Temps“?

„Se ştie că guvernul rus au cerut prin notă de la guvernul român ca remisiunea Basarabiei romane să i se facă într'un mod oficial şi cu formalităţile îndeplinite în 1856, cînd Rusia transmise aceest teritoriu guvernului moldav.

„După „Corespondenţa politică“, din Viena, guvernul roman au stabilit terminii respunsului seu într'un consiliu de miniştri ţinut la 1 Septembre. In acest respuns se ţice că România se supune la deciziunile congresului, dar ea are trebuinţă de autorizarea Camerelor spre a îndeplini oficial remisiunea Basarabiei către Ruşi. Tractatul de Berlin şi nota rusă care reclamă executarea lui vor fi deci prezentate Camerelor a cărora sesiune se deschide la 10 Septemvre. Totuşi, dacă Rusia voeşce să iee în posesiune, înainte de deschiderea sesiunei şi de votul Camerelor, teritoriul ce i s'au acordat, prefecţii şi magistraţii români au ordine de a se retrage la întâia invitaţiune a Ruşilor, constatând, prin protocol, faptul şi cauza retragerei lor.

„Respunsul român lasă deci, cum se vede, la facultatea Rusiei ca să alégă între o luare în posesiune imediată, dar fără remisiunea oficială şi în formă a Basarabiei de către guvernul român, şi între o amînare a luărei în posesiune, până în momentul cînd camerele române vor autoriza pe guvernul lor ca să însărcineze un delegat special de a opera cu formele tradiţionale remisiunea teritoriului, şi de a constata diplomaticeşce, printr'un protocol, acésta remisiune. Este evident că Românii ar preferi prima procedură, pentru că ar lasa mai bine să se vadă constringerea ce ei sufér.“

Asasinarea lui Mehdmet-Ali în Albania.

Se ştie că acest general, de origine germană, care s'au destins fórte mult la răsăritul Bulgariei, şi care au fost unul dintre plenipotenţiarii otomani la congresul din Berlin, fusese trimis în Albania, de către Pórta Otomană, spre a linişti populaţiunea musulmană şi a o face să primească schimbările ce ultimul resboiu şi tractatul de Berlin trebue să aducă în acésta regiune.

Mehemet-Ali se afla la 6 Septemvre, ziua în care au fost asasinat, pe calea care duce de la Novi—Bazar la Prizrend, probabil între Ipek şi Diacova. Casa în care s'au oprit au fost năvălita de locuitorii acestor doue oraşe. El au putut să se retragă, precum se pare cu escorta sa într'un punt fortificat, şi aici apărându-se au fost acis împreună cu un ofiţer şi douezeci de soldaţi.

Musulmanii formézá marea majoritate a populaţiei ambelor oraşe, trei patrimi la Irek, 16,000 din 17,000 la Diacova, şi sînt fórte fanatici.

Misiunea ce avea de îndeplinit Mehemet-Ali era complexă şi grea. El avea să disólve confederaţia albaneză de la Prizrend, şi probabil încercând să îndeplinéscă acéstă întâia parte a misiunei sale au fost asasinat. Apoi trebuia să disólvă comitetul local de la Scutari, ale căruia silinţi ţintesc maicu-sámă de a împiedeca predarea la Muntenegrini a fortereţelor cari le sînt acordate prin tractatul de Berlin. Una din aceste fortereţe este Podgoriţa, a căruia comitet s'au pus în înţelegere cu comitetul de la Scutari, şi care au declarat că va trata ca inimic pe ori-cine va fi trimis cu misiunea de a preda Muntenegrinilor Podgoriţa.

Mehemet-Ali mai era însărcinat să potolescă populaţia din Novi-Bazar şi din tótă Serbia-veche, şi să facă că teritoriile acordate Serbilor să le fie cedate fără împotrivire, şi ca Bosniacii şi Herţegovinenii să nu fie sprijiniţi contra Austriacilor.

Din tóte aceste se vede cît era de grea sarcina ce se impusese nenorocitului Mehemet-Ali, şi e permis de a ne îndoi că au putut să o îndeplinéscă.

Asasinarea acestui general au îngreuiat fórte mult situaţia, şi acum e de temut mai întâiu că executarea tractatului de Berlin, în ceea ce privesce ocuparea teritoriilor cedate Muntenegrului şi Serbiei, nu se va putè face de cît cu puterea, şi că în urmă resboiul de rasă şi resboiul de religiune se va întinde în Albania întrégă.

VÉRITABLE BENÉDICTINE
DE L'ABBAYE DE FÉCAMP (FRANCE)
ESCELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ŞI APERITIVĂ
CEA MAI BUNĂ DIN TÓTE LICORILE

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Brevetée en France et à l'Etranger.
A. Legrand aîné

A se cere todéuna în josulŭ fiecărei sticle, eticheta pătrată purtându semnătura directorelui generale.

Adeverata licore *Benedictină* se găsesce numai la.

In Iassi la D-nii Iby Fraţi, J. Ermacov & Cia, negucitori; şi în cele mai alese magazii din celelalte oraşe.

10,000 lei uoui sînt de dat cu împrumut, cu prima ipotecă.
Pentru condiţii a se adresa la Redacţiune.

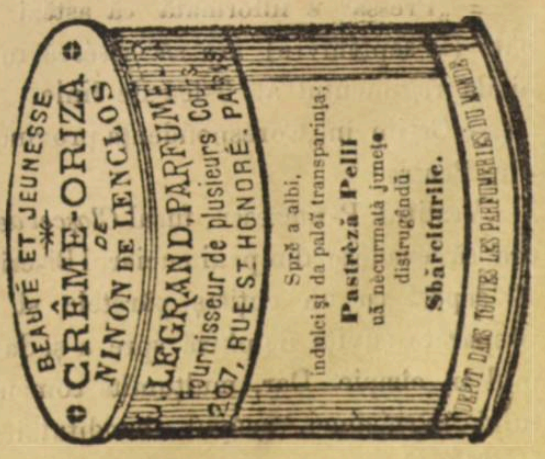

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 179. Mercuri 6 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași, 5 Septemvre 1878.

Executarea tractatului de Berlin întimpină multe și serióse deficultăți.

Afară de Rusia care au intrat în stăpînirea Batumului și a unei părți din teritoriul cedat, nici-unul dintre celelalte state mari sau mici, cărora s'au acordat anexiuni teritoriale prin congresul din Berlin, nu póte lua în posesiune pămănturile cedate fără de a alerga la arme.

Se știe cu prețul căror sacrificii, de sînge și bani, Austria se sbate contra rescólei musulmane și creștine din Bosnia și Herțegovina. Oștirile austriace nu pot aici cuceri o singură palmă de pămînt, nu pot face un singur pas înainte, fără să nu dee cîte o bătălie.

De altă parte, nici Serbia, nici Muntenegrul nu au întrat până acum în stăpînirea ținuturilor ce li s'au acordat, și nimica nu ne autorizâ a crede că aceste doue principate vor puté dobîndi fără nouĕ lupte aceea ce li s'au dat de bună voe de către areopagul european. Aceste doue state își mănțin chiar oștirile lor pe picior de resboiu și sînt gata de a alerga din nou la acea ultima ratio spre a dobîndi satisfacerea revindicațiunilor lor.

Dar și populațiunile musulmane din Serbia-veche și Albania, departe de a voi să trécă sub dominațiunea creștină, se pregătesc din contra a se impotrivi din tóte puterile la despoiarea lor de pămînturile strămoșești.

Incercarea Porței otomane de a potoli pe musulmanii din aceste doue provinții și de a-i face să se resigneze la sórta ce le-au creat tractatul din Berlin, nu numai n'au isbutit, ci au fost plătită chiar cu asasinarea lui Mehemet-Ali, care luase greua sarcină de pacificare. Aici întăritarea și fierberea este mai mare de cît ori cînd și populațiunile stau în arme gata de a disputa fie-care colț de pămînt contra ori-cui s'ar încerca să-i despóie.

Grecia însfîrșit s'au secat tóte mijlócele sale de a obține prin bună înțelegere de la Pórtă rectificarea de fruntarii stipulată prin art. 24 al tractatului de Berlin. Temêndu-se a nu se vedè amînată la calendele grecești de către diplomații din Constantinopole, Grecia au pierdut rabdarea și s'au adresat la puteri, reclamând conform tractatului îndestularea pretențiunilor sale. In același timp ea chiamă reservele și ofițerii din concediu și se declară gata de a încerca norocul armelor pentru a ajunge la realizarea aspirațiunilor sale naționale.

De altă parte nici Rusia nu se culcă pe-o ureche, nici nu se crede asigurată numai prin hotăririle areopagului european. De aceea ea nu se grăbește a-și retrage oștirile din imprejurimile Constantinopolei nici nu evacuéză celelalte provinții ale imperiului otoman. Ea aștéptă retragerea flotei engleze dincolo de Dardanele ca să încépă mișcarea de retragere a trupelor sale.

Anglia se intăreșce in Cipru, își intinde inriurirea în Azia mică și caută să se asigure de Afganistan.

Italia, sub aparența manevrelor, face o puternică demonstrație militară la nord-ostul Lombardiei prin adunarea a vre-o 150,000 de ómeni în apropiere de fruntaria austriacă, și, de și protestéză de intențiunile sale cele mai pacifice, totuși nu lasă comtelui Andrassy tocmai destulă liniște și libertate de acțiune în Bosnia și Herțegovina.

Astfeliu situațiunea nu este din cele mai asiguratóre. Mai multe puncte negre se vĕd pe orizont, și de și pacea s'au proclamat și tractatul de Berlin s'au ratificat, totuși în mai multe locuri resboiul continuă și în altele e gata de a isbucni.

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Francia. — D. Léon Say, ministrul de finanțe, în discursul ce au ținut la banchetul de la Calais, în ziua de 11 septemvre, au vorbit de comerț, și precum au spus cu ingeniozitate, el „au vorbit tare în camera unui bolnav“. Comerțul, într'adevĕr e bolnav, și lumea întrégă asistă la o stagnațiune a consumației generale. Criza nu atîrnă de la cauze locale sau naționale, căci ea este universală. Probabil va trebui să i se caute originea într'o transformare a comerțului lumei, care se operéză în acest moment, după o lege a căriia formulă încă n'au aflat'o știința și care are de efect actual o suferință universală, dar ale căriia efecte viitóre e cu neputință de a le calcula. In acéstă situație supărăciósă, nu trebue nici a despera de viitor, nici a alerga la mijlóce empirice. Criza ce sufere comerțul lumei la sfîrșitul patrariului al treile al vécului acestuia se va termina, ca și cele precedente, „printr'o reîncepere necesară a afacerilor celor mari“, au zis d. Léon Say, și e bine să se pregătéscă cine-va la acéstă fericită necesitate. Dar nu trebue a căuta un remediu la o criză trecĕtóre într'o micșurare a comerțului internațional. Ori-ce piedică adusă la relațiunile comerțiale între națiuni ne-ar face să intrăm „într'o cale diametral contrarie aceleia pe care merge civilizația modernă“. Cînd comerțul lumei va scapa din încercarea prin care strabate astă-zi, Francia, „înzestrată de noi, au zis d. ministru, cu instrumente puternice, acéstă țară a căriia economii cresc în tóte zilele, va fi mai bine pregătită de cît tóte cele-l-alte ca să se foloséscă de reînceperea afacerilor. (Le Temps).

Germania. — Proiectul de lege contra socialiștilor prezentat de curînd Reichstagului este însoțit de o expunere de motive. Ca și în discursul tronului prezentarea acestui al doile proiect de lege este explicată prin al doilea atentat contra persónei împaratului. „Eată după acéstă expunere de motive progresele făcute de „Partidul democratico-socialist al lucrătorilor din Germania“:

„Presa democratico-socialistă, discursurile șefilor și ale agitatorilor partidului procură numeróse date asupra acestui soiu de agitare. In cursul anilor din urmă, precum arată cu accentul triumfului principalul organ al democrației socialiste germane, „Vorwaerts“, agitarea au luat o desvoltare colosală; ea au pătruns în cercurile cari o-dată îi erau închise. Numĕrul scrierilor periodice democratico-socialiste și acela al abonaților lor, respîndirea în masse a imprimatelor democratico-socialiste de tot feliul—foi volante, broșuri, cîntece, cărți ilustrate, calendare,—numĕrul agitatorilor și oratorilor ambulanți socialiști cu deosebire dresați pentru exercițiul meșteșugului lor merge crescênd pe fie-care zi. Rezultatele agitărei s'au tradus prin sporiul considerabil al cifrei voturilor pe care democrația socialistă le-au dobîndit la alegerile politice și comunale; încrederea aderenților partidului au sporit în proporțiune. Neliniștea întreținută de socialiști, întreprinderile lor stăruitóre contra păcei publice aduc o jignire simțitóre binelui general și împiedecă o desvoltare normală și fecundă în domeniul economic și în cel politic“.

„Statul singur, zice expunerea, nu ar isbuti, chiar cu concursul mijlócelor propuse in proiect, de a se face stăpîn pe mișcarea democratico-socialistă; întrebuințarea acestor mijlóce este condițiunea prealabilă a vindecărei, dar ea nu implică in sine vindecarea insăși. Departe de acésta, rĕul nu se va sterpi din rădăcină de cît prin concursul activ a tuturor elementelor conservatóre ale societății civile, prin reaprinderea simțimîntului religios, prin respîndirea luminilor și a învățăturei, prin intărirea simțimîntului de drept și al simțului moral și prin continuarea operei incepute a reformelor economice.

Guvernul Germaniei nu crede că va putea lupta dacă nu va alerga la legi de excepțiune, pentru care caută precedente în streinătate: în Francia, în legea de la 14 Maiu 1872 contra internaționalei; in Anglia, în suspensiunea, în caz de pericol interior, a legei de *heabas corpus*. Eată cum caută să justifice cererea sa de puteri extraordinare: „Trebue, zice expunerea motivelor, ca legea se acórde pline puteri extraordinare, mulțumită cărora autoritățile, respundetóre de siguranța interióră și de ordinea publică, se vor vedea în măsură de a-și îndeplini datoria lor constituțională, datoria de a protege statul și societatea contra periculelor din lăuntru; trebue o lege specială care să supună la restricțiuni eficace, diriguite exclusiv contra ten-

dinţelor anti-sociale ale democraţiei socialiste, dreptul de asociaţie şi de intrunire, libertatea presei şi a profesiunilor industriale precum şi dreptul domiciliului."

— Se ştie că in zioa de 11 Septemvrie, parlamentul german şʼau ales biuroul. Amănuntele acestei votări au interes în aceea că sînt semnul primei grupări a partidelor, care nu se va mănţinea integral in desbaterea legei asupra socialiştilor, dar care nu are mai puţin insemnătate.

D. Forckenbeck, fostul prezident, au fost reales la întăiul scrutin, cu 240 voturi din 359 sufragiuri exprimate. Aceste cifre arată că au fost o cóliţie intre progresisti liberalii-naţionali şi conservatori, in favórea candidatului liberal-naţional, contra candidatului comitetului ultramontan. La alegerea primului vice-prezident, conservatorii au votat, la întăiul scrutin, pentru un candidat din partidul lor, contra candidatului liberal-naţional, şi contra candidatului ultramontan, d. Frankenstein, care căduse ca candidat la prezidenţie. Dar la al doilea scrutin, candidatul conservator sʼau retras, şi d. Stauffenberg, liberal-naţional, au fost ales. Un conservator, principele Hohenlohe-Laugenburg, au fost ales al doile vice-prezident. El nʼau avut concurent, şi opoziţiunea sʼau manifestat numai prin depunerea a 117 bilete albe.

Astfeliu partidul naţional-liberal au dat Parlamentului un prezident şi un vice-president; partidul conservator au obţinut un vice-prezident, éră centrul ultramontan, ramas singur contra liberalilor şi a conservatorilor, nʼau putut avé reprezentant în biuroul Parlamentului.

„Agenţa Reuter" anunţă că guvernul german au adresat nu de mult o circulară către puterile semnatare tractatului de Berlin prin care le invită ca să exercite o acţiune comună în scopul de a aduce pe Pórta-Otomană ca să execute complet acest tractat. Austro-Ungaria, Francia şi Rusia ar fi dat adesiunea lor; comtele Corti ar aştepta întórcerea regelui spre a da un respuns favorabil, şi călĕtoria marchisului de Salisbury sʼar raporta la chestiunea pusă de circulara germană.

Acésta circulară, dacă au fost expeduită în realitate, are fără îndoélă de obiect special rectificarea fruntăriei grecesci. Cabinetul din Berlin ar fi început deci o acţiune diplomatică, mai înainte de a i se remite vre-o notă din partea guvernului elen.

De curînd însă sʼau anunţat, că Grecia au înaintat puterilor o notă prin care le provóca ca să iee măsuri pentru executarea articulului 24. Astfeliu prima a ţiune diplomatică în chestiunea rectificărei fruntariilor ar fi început. Se nasce însă întrebarea dacă, în cazul unui refuz din partea Porţei de a satisface dorinţelele Greciei, puterile vor fi dispuse de a constringe pe Turcia cu armele ca să execute articulul 24.

— Din Constantinopole se telegrafiéză ziarului „Times" cu data de 12 Septembre, că Rusii cari ocupă Kiustenge înarmézá din nou bateriile cari fuseseră demontate, sînt acum cîteva luni, şi că ordinile de plecarea trupelor au fost contramandate.

— După o depeşă din Berlin, adresată „Standardului" înriurirea în St-Petersburg a principelui Gorciacof ar fi în gradul cel mai înalt, şi comtele Şuvalof ar fi desărcinat de funcţiunea sa în urma propriei sale cereri.

Asupra acestui subiect, eată ce se scrie din St.-Petesburg, 7 Septembre, „Gazetei de Colonia":

„Circulă din nou vuetul că comtele Şuvalof au cerut să părăséscă definitiv serviciul statului. Ceea ce pare mai probabil este că comtele Şuvalof nu se va mai întórce la Londra. Anglia lʼau făcut să sufere la Berlin o învingere nu diplomatică nici personală, ci politică, dar eu cred că acest motiv nu e singurul. Gelozia principelui Gorciacof, care sʼau manifestat în mai multe rînduri, chiar în congres, ar puté să aibă óre-care raport cu rezoluţiunile atribuite comtelui Şuvalof.

— „Pressa" din Viena de la 11 Septembre publică o depeşă din Cetinia, care zice că, în cercurile oficiale din Muntenegru, omorul lui Mehemet Ali se atribue cu deosebire lui Hussein-paşa întemeetorul confederaţiei albaneze, care au declarat pe Mehemet-Ali respundetor pentru învingerea Arnăuţilor în valea Moracei.

Telegrame de prin ziare.

Semlin, 14 Septembre. — Rusia au declarat Serbiei şi Montenegrului că ocupaţia Bosniei şi Erzegovinei de Austria e provisorie şi că acéstă din urmă ar viola dreptul internaţional prin anexarea acestor provincii.

Londra, 14 Septembre. — Ziarul „Morning Post" zice că circulă sgomotul cum că o nouă conjuraţiune în contra vieţiei împeratorului Wilhelm ar fi fost descoperită. Mai multe arestaţiuni au avut loc.

Roma, 14 Septembre. — Nota Greciei cu data de 7 Septembre, cerênd mediaţiunea puterilor, expune rĕspunsurile evasive ale Porţii, care tinde de a rĕspinge ori-ce înţelegere între Grecia şi Turcia, şi creéză Greciei mari dificultăţi.

Cetinia, 14 Septembre. — Şeful fanatic al insurgenţilor din Korienice, Omer-aga Şerovici, au fost arestat pe teritoriul Montenegrului.

Principele au respins cererile mai multor bei bosniaci de a trece prin Montenegru pentru a se duce în Albania.

Belgrad, 14 Septembre. — Membrii comisiunei europene pentru delimitaţiunea frontierelor turco-serbe au sosit. Ei vor merge mâne împreună la Niş.

Atena, 14 Septembre. — Sgomotul despre un resboiu iminent între Grecia şi Turcia este cu totul desmințit.

Roma, 14 Septembre. — Papa au fost indispuş un timp de două zile. Indisposiţiunea descreşce.

(*Havas*).

Diversele naţionalităţi ale Dobrogei.

Timpul din 2 Septemvre, susţiind în primul-Bucuresci, contra *României libere*, că Dobrogieni ar trebui consultăţi dacă voesc sau nu a fi anexaţi la România, produce următórele interesante date statistice asupra deosebitelor elemente etnografice din Dobrogea:

Populaţia Dobrogei consistă din români, bulgari, ruşi, tătari nogai, turci, (parte osmani, parte pomaci), cerchezi; germani din Basarabia şi ţinutul Odesei, greci, ţigani, armeni şi evrei (numai in oraşe).

Aceste populaţiuni fórte amestecate trăiau sub regimul aşa numitului *patent de colonizaţiune* al Iualtei Porţi, una din legile cele mai *liberale* şi mai *democratice*, nu numai a împărăţiei otomane, ci a Europei în genere.

Pămênturile se dau locuitorilor *gratis*. In cei de'ntăi şase ani ai posesiunei. locuitorii erau liberi de ori-ce dare fonciară, ba chiar de darea numită a rescumpărărei serviciului militar. După doue-zeci de ani coloniştii devin proprietari definitivi ai pămênturilor ocupate. Trăind sub regimul unei absolute libertăţi a conştiinţei, puindu-li-se la dispoziţie pămênturi roditóre fără nici o plată, neavênd a plăti de cît odată pe an darea pentru turme, Dobrogienii după a lor proprie mărturisire, au avut sub guvernul Porţii traiul cel mai fericit cu putinţă. Dacă acésta nʼar fi fost astfel, nʼar fi emigrat moldoveni, ruşi, germani, tătari cu miile în acele ţinuturi. Iată dar selbătăcia afirmată de R. L., redusă la o organizaţiune fórte liberală şi la o stare de lucruri fericită.

Românii (moldoveni 33,000 plus câte-va mii de ardeleni) cuprind şi oraşe şi sate. In Tulcea sînt 5,000 şi asemenea în număr mare sînt în Măcin (1000), Mahmudie, Isacce, (Vadul lui Isac). In frumosul sat *Grecii* sînt 400—500. Apoi aprópe neamestecaţi sînt în marile sate *Niculiţelul*, *Lopala şi Rasova*. Aprópe neamestecaţi mai sînt în satele: Saranus, Caraibel, Sarighiol (Lacul galben) Agighiol (Lacul amar), Calica, Sabangi, Cătăluiu, Nălbant, Căşla, Samova, Parchiş, Răchel, Lungaviţa; la munte în Turca şi Iaiţa; în faţa Galaţilor în Văcăreni, Garbina şi Jijila; spre sud de Macin în Turcoaea, Satu-nou şi Pecenega. Amestecaţi cu Mocanii sînt moldovenii în murele sat Doienii, la Fântâna berbecelui (Koiunbunor), la Igrumat, Cemşilér, Araklar ş. a. m. d. Imprejurul Rasovei sînt curat româneşti Cocârlesii şi Satul-roman (Ohlakioi.) Apoi se întind departe în ţară amestecaţi mai mult sau mai puţin cu Tatarii şi Bulgarii.

In fine ardelenii (mocani) intru cât sunt aşeḑaţi şi nu umblă cu turmele, ocupă satele Văruş, Gârlice şi Groapa-Ciobanului. Pe lângă multe biserici şi o samă de şcoli române au doue mănăstiri: *Cucoşul şi Niculiţelul*.

Tatarii formează majoritatea relativă a populaţiunii din ţară Parte sunt aşezaţi de mult, partea mai mare însă (60,000) au fost isgoniţi din Rusia la 18-6, şi au ocupat in Dobrogea un teritoriu de vr'o patruzeci de mile pătrate. Ei se ocupă cu plugăria, creşterea de cai şi cămile şi sînt chirigii pentru mărfuri din lăuntrul ţarii spre ţĕrmul Mării-Negre·

Osmanii sînt in paşalăcul Tulcei abia vr'o 2500.

Cerchejii fuseseră aduşi in număr de 20,000

Germanii locuiesc in patru sate; la Malcociu vr'o. 30 de familii catolice din Germania de sud, la Cataliniu 20 familii, la Ciucarova 30 familii amestecate cu Români Ruşi şi Tatari; la *Fankelhain* (Atmagé) 50 de familii cu biserică nouă şi preot di Prusia.

Grecii nu sînt plugari decît intr'un singur sat, Alibeikioi, cam 30—40 de familii. Cei-lalţi sînt negustori, cărcimari, cafegii in oraşe şi prin sate.

Ruşii de tóte cultele şi Bulgarii vor fi asemenea in număr de 22-23,000; Bulgarii se ocupă cu negoţul şi plugăria, Ruşii in mare parte cu păscuitul morunilor şi prepararea icrelor.

Şi o ţară, in care atâtea elemente trăiesc pacinic lângă o latâ, sub regimul unor legi mult mai liberale, decât cele din restul impărăţiei, o ţară unde nʼau fost conflicte sângeróse, nici revoluţii, un-

de populaţiunea e in parte fórte bogată, R. L, o numeşte o ţară selbatecă. Dobrogea e o ţara pustie si nesănătósă, insă e departe de a fi selbatecă. Pustie din cauza mlăştinelor, mocirlelor, din cauza frigurilor, cu un cuvênt o ţara unde omul e mai mult decît in alte locuri expus agenţilor destructori ai naturei. Dar acest om care locueşte acolo, nu e de loc selbatec.

DIN ŢARĂ.

Eată, după „Vocea Cov.“ resoluţiunea luată de o numerósă întrunire de cetăţeni ce au avut în Galaţi dumineca trecută :

„Cetăţenii din Galatz, reuniţi în adunare publică, astăţi la 3 Septembre 1878, cred, că dupĕ Constituţiunea ce şi-a dat poporul român în 1866, Camerele actuale nu au căderea a resolva unele din cestiunile rădicate de tratatul de Berlin şi privitóre la ţéra nóstră.

„Ei doresc ca aceste cestiuni sĕ fie resolvate de alte Camere alese în conformitatea art. 129 din Constituţiune.

„Acéstă opiniune vor susţinea-o şi reprezentanţii noştri la Adunare.

„Acéstă resoluţiune se va aduce la cunoşcinţa cui de drept pe calea publicităţii.

— Ziarele din Bucuresci anunţă, că consulii Franciei şi Belgiei de acolo au dat jos catargurile pe cari se aflau drapelurile, şi că se speră că şi cele-l-alte consulaturi vor imita exemplul dat de cele douĕ puteri.

— „Românului“ i se comunică de la Pétră, judeţul Némţul, că doi ofiţeri ruşi ar fi rîdicând în amănunt planul munţilor spre fruntaria Ungariei. I se asigură tot odată că şi un locotenent-colonel din garda imperială au fost la Pétra, spre a studia localitatea, şi care ar fi întrebat dacă o diviziune ar pute să staţioneze în acel oraş.

— „Vócea Covurluiului“ anunţă că în 1 septem. au sosit în Galaţi 20 care cu efecte de ale oştirei române din Basarabia.

— Acelaşi ziar veştesce că la Mămorniţa funcţionéză o comisiune, compusă din delegaţi de ai guvernului român şi ai celui austriac, pentru rectificarea de fruntarie în acea parte. Din partea Romăniei sînt d. d. inginerul Marcovici şi colonelul Fălcoianu.

DIN LOCALITATE.

Aflăm cu deosebită bucurie că Primăria nóstră este hotărită să acórde 10—12,000 lei pentru facerea unui tablou istoric din campania anului trecut, care se reprezenteze *atacul din ziua de 27 august*, atac la care s'au ilustrat atît de mult regimentul al 13-lea de Dorobanţi şi care l'au făcut stăpîn pe podişul dinaintea redutei Griviţa.

Pentru acest scop Primăria au rugat pe d. Lachman, cunoscutul corespondent militar, prin intervaţiunea căruia şi M. S. Domnitorul au binevoit de a comanda în Viena cinci tablouri istorice aseminea din campania trecută, ca să tracteze cu d. Schönberg, pictor celebru pentru specialitatea tăliilor pentru executarea menţionatului tablou.

D. Lachmann se află deja sosit în Iaşi, şi au înfăţoşat o schiţă a bătăliei de la 27 august, schiţă care au fost examinată de d. primar, de d. pictor Bardasare Panaiteanu, de mai mulţi ofiţeri cari au luat parte la atacul din 27 august, precum şi de alte persóne competente din Iaşi, şi găsită bună şi corespundĕtóre realităţei.

Noi însine am avut plăcerea de a observă atît schiţa acestei bătălie cît şi o alta a luptei de la 31 aug. cînd s'au reluat reduta Griviţei, şi am ramas fórte satisfăcuţi.

Tabloul care înfăţoşéză atacul de la 27 august va avé o lungime de 3 metri şi o lăţime corespundĕtóre. El va fi cu atît mai frumos si mai credincios, cu cît atît d. Schönberg cît şi d. Lachman au luat parte la tótă campania trecută, în calitate de corespondenţi, unul militar şi celalalt artistic, al ziarelor streine, fiind chiar în cuartierul diviziunei a IV a.

Va contribui mult la fidelitatea reprezentărei evenementului şi împrejurarea că artistul va dispune de fotografiile tuturor ofiţerilor cari au participat la acea luptă glorióşă, şi a patru zeci de soldaţi din regimentul al 13-lea, cari au căđut rîniţi în aceeaşi bătălie şi cari au avut fericirea de a se vindeca.

Mai aflăm asemine că şi comitetul permanent ar fi dispus a acorda o sumă corespundĕtóre pentru facerea tabloului al doilea, a aceluia care reprezentă reluarea Griviţei, în ziua de 31 august, luptă la care au participat împreună cu alte regimente şi al 13-lea de Dorobanţi.

Am felicita din tótă inima nóstră pe comitetul permament dacă ar traduce în fapt pozitiv o asemine frumósă şi patriotică intenţiune.

Aceste doue Tablouri, împreună cu acele cinci comandate de M. Sa, reproduse în mărime de un metru în tipariu de oloiu, se vor puté procura cu preţuri modice de ori-cine, vor împodobi păreţii multor locuinţe române şi vor reaminti necontinit generaţiunei prezente ca şi celor viitóre faptele vitejesci ale armatei române.

— —

Ieri, în 4 Septemvre, s'au deschis sesiunea Curţei cu juraţi.

CRONICA TEATRALĂ.

Asociaţia actorilor din Iaşi, au dat, Sămbăta trecută, pe scena teatrului de la „Chateau aux fleurs,“ representaţia sa compusă din piesele „O palmă la Chateau,“ comedie in doue acte, „Rusaliele“ intr'un act şi mai multe romanse şi cuplite.

Vom vorbi mai in detail numai despre întăia piesă ca una ce au fost mai interesantă şi in care a figurat mai multe personage.

Aşa rolul lui Chişcorici jucat de d-nul Evolschi, au fost fórte bine esecutat, cuvintele, mişcările, emoţiunile erau naturale şi ast-fel interpretaţiunea rolului fiind corectă, d-sa şi-a atras vii şi călduróse aplause, şi nici se putea alt-fel, intru cîtă vreme d-sa e un actor consumat.

D-nul Mavriodin, in rolul lui Giugiulescu au fost cît se póte de bine.

Numai puţin şi d-nul Cornescu, cu tóte că nu mai puţin cam exagerează.

D-nul Constantinescu insă, de astă dată nu şi-au prea inteles rolul seu, şi aceasta' din cauză, credem noi, că şi-au dat puţină ostenéla in studiarea lui.

D-nul Găluşcă au eşit bine şi constatăm că'şi dă ostenéla şi talentul nu-i lipseşte.

In ce priveşce rolul Ancuţei jucat de Dómna Găluşcă, acésta şi l'a înţeles şi esecutat destul de bine. D-sa are multă aplicare, mult talent.

Nu vom ţice asemenea şi despre Domnişóra Zamfirescu, care de asta dată a cam schiopatat in rolul seu, şi ne place se credem că acésta din causa unei indispoziţiuni. Acum o vom observa numai în privirea risului, care nu i-a fost de loc natural, şi acest defect, altfel destul de mare, se póte corigea când D-ra Zamfirescu va ţine cont de observarea nóstră în a'ş studia mai bine rîsul în oglindă.

In resumat reprezentaţia de Sâmbătă sara a avut succes şi publicul n'a lipsit a da tot concursul seu.

Finind 'mi remâne numai să consiliez pe D-l suflor ca să sufle ceva mai încet, pentru ca publicul să nu audă vorbele mai înainte de a le spune actorul.

— —

Anunţăm cu o deosebită bucurie sosirea în Iaşi a iubitului noatru actor, D-l P. S. Alesandrescu.

După o lipsă de aprópe doi ani, din Iaşi, D-sa s'a reintors în mijlocul nostru dinpreună cu o mică trupă, cu care va da o serie de reprezentaţiuni de-o-camdată pe scena teatrului de la „Château-aux-fleurs.“

Publicul Iaşan cunósce meritul şi talentul seu pentru care, cu drept cuvênt, D-sa şi-a cîştigat simpatia tuturor, — şi de aceea nici avem nevoe de a-i aduce alte laude.

Dumineca sara a avut loc 1-a sa reprezentaţie.

Intre altele s'au jucat piesa, „Ce păţesc autorii“ care a fost escelent de bine esecutată de toţi actorii. — Sala resuna de sgomotóse aplause şi actorii in mai multe rênduri au fost chiamaţi de public.

Dacă dl. Alesandrescu, in rolul seu au fost de minune, numai puţin a fost şi D-ni Bobescu şi Codrescu. Cel 1-iu mai cu samă a atras admiraţia publicului şi operetă „Vrăjitórea“.

Constătăm chiar de la inceput şi credem că nu ne înşălăm cînd ţicem că dl Bobescu este un bun actor, un bun comic.

Mâne „Miercuri 6 Sept.“ va avea loc a 2-a representaţiune compusă din mai multe piese intre care o frumósă comedie in doue acte intitulată „Nebunul din America“.

Ne place se sperăm că publicul, acum, că tot-deauna, va asista in mare număr la acéstă representaţie care promite a fi fórte amusantă.

Institutul Pedagogic

(Casele D-lui Colonel Langa strada Baston).

Se aduce la cunoştinţa onorab. părinţi, cumcă cursurile scólei primare din acest institut încep de la 1 Sept. a. c. Inscrierile atât pentru scóla primară cât şi pentru elevii ce au internat şi pregătire în institut, iar studiul la liceu, se póte face de pe acum.

Obiectele de studiu la scóla primară vor fi predate după cum urmează:

1.	Religia	D-nul Stoenescu.
2.	Română	S. Bodnărescu.
3.	Germană	S. Bodnărescu.
4.	Istoria	P. Răşcanu.
5.	Geografia	P. Răşcanu.
6.	Higiena	P. Răşcanu.
7.	Drept. administrativ	P. Răşcanu.
8.	Matematica Cl. I şi II.	Gh. Zaharia.
9.	„ III şi IV	I. Dospinescu.
10.	Geometria	I. Dospinescu.
11.	Sc. naturale	I. Dospinescu.
12.	Francesa	V. Castan.
13.	Desemn şi Caligrafie	V. Belisimus.
14.	Gimnastica şi ex. militar	Chiaburu.

Pregătirele pentru elevii ce urméză la liceu se fac de către asociaţii acestui institut.

Direcţiunea.

LICEUL NOU

(Strada Carol No, 30 Jassy).

Cursurile acestui stabiliment urmând a se deschide la 1 Septemvre, Direcţiunea are onóre a ruga pe onorabilii părinţi de a'şi trimite copii la termin pentru a evita ori-ce intărziere în esacta începere a lecţiunilor.

Esaminele pentru corigenţi se vor ţinea de la 1 la 3 Septemvre.

Inscriurile elevilor nuoi, atât *interni* cât şi *esterni*, se fac la Direcţiunea Liceului Noŭ în tóte ţilele la órele 9—11 diminéţa şi 2—7 séra.

Pentru clasele elementare se primesc copii chiar de la vrîsta de 7 ani; pentru acestia scóla procură speciale îngrijiri în conformitate cu frágezimea vrîstei lor.

Aseminea se primesc elevi pentru preparaţiune la scóla Militară, la cursurile de Gimnasiu şi de Liceu, cum şi pentru Bacalaureat. — Studiele se fac sistematic, conform programelor oficiale şi se predau de profesori recunoscuţi atăt din învăţământul secundar cât şi din cel Universitar.

Programele, regulamentele şi condiţiunile de admisibilitate sunt publicate în „Anuarul Liceului Nou“, şi cei cari doresc a şi'l procura pot să se adreseze la direcţiunea acestei scoli, în Iaşi, strada Carol No. 30.

Direcţiunea.

DE INCHIRIET,

casele cele mari şi mai multe apartamente din casele cele mici ale D-lui Dimitrie Kornea de pe bulevardul Carol. Amatorii se vor presenta la subsemnatul de la órele 9 la 12 diminéţa, şi de la 5 la $7^1/_2$ óre sara. (3—2).

Avocat **Ión D. Kornea.**

10,000 leĭ uouĭ sînt de dat cu împrumut, cu prima ipotecă.

Pentru condiţii a se adresa la Redacţiune.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** **şi** ***Macrestii*** **cu părţile din** ***Cotalesti***, **comuna Buhâeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.**

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pământului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

INSTITUTUL ACADEMIC

Cursurile anului şcolar 1878—79 încep la 1 Septemvrie.

Esamenele corigenţilor se vor ţine în zilele de 1 şi 2 Septemvrie.

Inscrierile elevilor se pot face în tóte zilele de la órele 10 diminéţă pănă la 3 după améză.

Direcţiunea.

Pensionatul Normal de Domnisioare

dirigiat de ***D-na E. Humpel.***

Cursurile anului scolar 1878—79 încep la 1 Septemvrie 1878; înscrierile se pot face cu începere de la 24 August.

Direcţiunea.

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 180. Dumineca 10 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserţiunĭ şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Anunţăm că de astăzi inainte „Stéua Romăniei“ va apăre in tóte zilele, ca şi in trecut, şi că va ave şi serviciu telegrafic.

Cu acéstă ocasiune rugăm pe d. d. abonaţi din Iaşi şi districte să bine-voéscă a ne trimite cît mai neintîrziat costul abonamentului, pentru ca să putem şi noi la rândul nostru a li expedui ziarul regulat.

Iasi, 9 Septemvre 1878.

Retrocesiunea Basarabiei, anexarea Dobrogei şi acordarea de drepturi civile şi politice Evreilor: eată cele trei chestiuni cari vor fi supuse corpurilor nóstre legiuitóre în sesiunea extraordinară de la 15 Septemvre.

Fie-care din aceste trei chestiuni atingênd principiele fundamentale ale organizarei nóstre politice şi naţionale, este evident că adunările ordinare nu sînt competente de a le deslega.

Ţara singură, printr'o cameră extraordinară, adecă prin Constituantă, este în drept, în virtutea pactului nostru fundamental, de a se rosti dacă voesce sau nu să-şi înstreineze o parte din teritoriu, dacă voesce sau nu să şi anexeze o bucată de pămînt locuită în majoritate de populaţiuni streine prin limbă, origine, credinţe, tradiţiuni şi obiceiuri, dacă crede oportun sau nu a întinde completa folosinţă a drepturilor civile şi politice şi la culturile necreştine.

Inaintea texturilor celor mai formale şi mai explicite ale Constituţiunei nóstre, care nu îngădue a se îndeplini pe calea legislaturilor ordinare nici cea mai mică schimbare în organismul nostru politic, nu mai póte avé valóre nici-o interpretaţiune, fie ea ori-cît de ingeniósă, precum şi nici o teorie de drept internaţional, fie ea susţinută cu autoritatea chiar a scriitorilor celor mai cu renume în dreptul ginţilor, cum sînt Bluntschli, Martens saŭ Heffter.

Legea este lege, şi dacă ea trebue observată cu stricteţă în ori-ce împrejurare, cu atîta mai vîrtos ea nu póte fi înlăturată atunci cînd este vorba de existenţa şi viitorul unei naţiuni, cînd este de a se deslipi de la corpul ţerei o parte din teritoriul ei şi de a se primi în schimb altă regiune streină prin populaţiuni şi tradiţiuni. In asemine eventualitate, cu totul extraordinară, naţiunea trebue să fie întrebată, consultată, dacă voesce sau nu să consimtă la nişte schimbări atît de însemnate cum sunt acelea cari-i modifică teritoriul, sau cari-i introduc în viaţa politică elemente cu totul streine şi eterogene.

Parlamtntul nostru deci, de va voi să se ţină pe tărîmul legalităţei, a constituţionalismului celui mai elementar, nu va puté face alta ceva, la 15 Septemvre, decît a se declara necompetent de a tracta asupra vre-unuia din cele trei chestiuni sus amintite, lasând acésta sarcină în sama unei Adunări constituante.

Observa-vor o asemine atitudine, luavor o asemine deciziune corpurile nóstre legiuitóre?

Nu ştim.

Ştim însă ca o asemine cale este singura corectă si legală, este acea indicată de tótă presa independentă şi de o parte din cea guvernamentală, şi ori-ce s'ar decide în afară de acéstă cale, ar nesocoti voinţa legei, ar încalca unul din drepturile cele mai mari ale naţiunei, acela de a fi consultată cînd este să i se modifice unitatea teritorială şi cea naţională.

Ce atitudine vor pastra reprezentanţii judeţului şi oraşului nostru dinaintea întreitei probleme ce le va supune guvernul la 15 Septembre? Şi cînd zicem reprezentaţii judeţului şi oraşului nostru înţelegem pe d. d. Sc. Pastia, A. Ghiorghiu, Dimitrie Anghel, Alesandru Holban, G. Tacu şi Stef. Şendrea. Nu vorbim despre d. d. N. Drossu, P. Carp şi T. Maiorescu, căci acestia fiind din opoziţiune şi nealegêndu-se cu voturile nóstre, nu ne socotim în drept de a le cere noi samă despre atitudinea şi ideile lor din parlament.

Noi facem intrebare, cerem socotélă acelor reprezentanţi, cari au mers în cameră ca mandatari ai naţionalilor-liberali din Iaşi. Atitudinea parlamentară şi voturile acestora ne interesézĕ. Noi, şi împreună cu noi, toţi comitenţii d-lor, dorim, voim şi sîntem în drept să ştim, cum au să voteze d. d. Pastia, Gheorghiu, A. Holban, Anghel ş. c., cînd va veni guvernul să le pună înainte cele trei chestiuni, a cedărei Basarabiei, a anexărei Dobrogei şi a egalităţei politice fără deosebire de credinţă religiósă. Declarase-vor domniile lor competenţi saŭ nu de a deslega asemine chestiuni?

La acéstă întrebare reprezentanţii noştri erau ţinuţi să dee un respuns încă de astă vară, de atunci de cînd au părăsit ultima sesiune, tocmai in scopul de a consulta părerile şi dorinţele alegĕtorilor asupra poziţiunei ce ne-au creat tractatul de Berlin.

De atunci încă domniile lor trebuiau să spună alegĕtorilor ce gîndesc, dacă pot să aibă vre-o gîndire, în privinţa celor mai însemnate chestiuni cari au agitat vre-odată opiniunea publică a unei ţĕri.

Dar domniile lor au găsit mai comod să nu exprime nici-o părere, şi la tóte întrebările şi deşteptările ce li s'au făcut să respundă printr'o adîncă tăcere.

Acum cînd numai cinci zile ne dispart de ziua întrunirei Camerelor, îi întrebăm din nou: Cum au să votoze în chestiunea cedărei Basarabiei, a anexărei Dobrogei şi a acordărei de drepturi politice la Israeliţi?

Dacă au vre-un respect pentru opiniunea publică, dscă au vre-o deferenţă pentru voturile cu cari au fost onoraţi, binevoéscă a respunde macar în cele din urmă momente la întrebările amintite, lămurésca pe alegĕtori asupra purtărei d-lor din parlament.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Din Pesta s'au anunţat ziarului „Daily News“ subscrierea unei convenţiuni militare intre Rusia şi Serbia. Guvernul serb s'ar indatori să ţină pe picior de resboiu un corp de 40,000 ómeni la frunteria Albaniei sau la ori-care punct ce va crede de trebuinţă Rusia. Aceasta s'ar indatori din partei a plăti un subsidiu de 250,000 ruble pe fiecare lună.

Subsidiul e neinsemnat in asemanare cu cheltueala ce reclamă intreţinerea unei oştiri de 40,000 ómeni, şi această împrejurare ar fi de ajuns spre a nu primi de cît cu îndoélă ştirea din chestiune.

Ceea ce au putut să-i dee nascere este probabilitatea că, Serbia in faţa resistenţei Albanezilor, va trebui să alerge la arme spre a dobândi, in ceea ce o priveşte, executarea tractatului de Berlin. Dacă Serbii vor fi siliţi să se lupte pentru a intra in stăpânirea teritoriilor ce li s'au dat, este probabil că Rusia să le acorde un subsidiu.

Este mai puţin probabilă ştiré dată de „Daily Telegraph," anume că Rusia s'ar incerca, până acum însă in zedar, de a decide pe curtea din Viena să declare de pe acum anexarea Bosniei şi a Herţegovinei la monarchia austro-maghiară. Dacă s'au făcut in realitate o asemene propunere nu se vede ce ar cîştiga Austro-Ungaria prin adoptarea ei. Pe această împărăţie nu o intereséză pentru moment o altă chestiune de cît supunerea ţerilor resculate.

— Cetim in „Le Temps" :

„Evenimentele cari se petrec in aceste momente in Turcia nu trebue să ne facă a fi nedrepţi cătră congres. Noi am fost tot-dea-una de părere că dacă opera congresului au dat motive la multe critice, acéstă adunare au făcut tot ce au putut in împrejurările in care se afla. Un fapt au inriurit asupra decisiunilor sale, acela anume că puterea otomană, de şi bătută şi secată, ea nu fusese cu totul nimicită. Duşmanul nu intrase in Constantinopole, sultanul nu fugise ; Rusia însă-şi la San-Stefano tractase cu Pórta ca cu un guvern remas in picióre. In scurt, mai există încă o Turcie, şi din acel moment congresul nu putea regula succesiunea Sultanului ca pe una cu totul deschisă. Dacă nu putea să fie vorba de a restabili imperiul otoman in vechile sale baze teritoriale, nu putea asemenea să fie vorba de o impărţire completă a provinţiilor sale, de o deslegare definitivă a chestiunilor deşteptate prin prezenţa unui stat mahomedan in Europa.

„Dar fiind că Europa era silită să lese in viaţă acest stat, nu era óre necesar să-i înlesnească mijlócele pentru aceasta ? Nu era cuviincios să-l constitue bine-rĕu in nouele sale hotare ? Anglia cu deosebire, nu avea ea interes a lasa cheile Bosforului in mînele unei puteri capabile de a le apară. Nu trebuia să se simtă ispitită de a veni in această privinţă la tradiţiunile sale de respect afectat pentru suveranitatea şi independenţa Porţei ? Ast-feliu congresul de Berlin s'au găsit silit de a face tot-o-dată parte şi unor ficţiuni transparente şi neinlăturabile. Ilustra adunare n'au avut libertatea de a privi lucrurile in faţă, nici de a conforma complect acţiunea sa realităţei.

„Nici o-dată însă ficţiunea nu se introduce nepedepsit in politică, şi aceasta este adevarat mai cu samă in zilele nóstre cînd faptele produc consecvenţele lor cu mult mai răpede şi mai riguros de cît altă dată. Congresul nu s'au făcut probabil mare iluziune asupra dăinuirei operei sale, dar s'au închipuit că va trăi cel puţin căţi-va ani, şi s'au întîmplat că această operă să nu pótă macar primi un inceput de executare ! Aici e marea, adevarata greşală indeplinită la Berlin.

„Nu trebue să ne amăgim, Turcia se află astăţi in descompunere. Populaţiile vedêndu-se sau credêndu-se părăsite de guvernul lor, au hotărît să se împotrivească pe socoteala lor proprie. Confederaţia albaneză e o protestare organizată contra tractatului de Berlin, dar ea nu e un fapt izolat ; împotrivirea Bosniei la ocuparea austriacă şi rescóla din munţii Rodope sînt manifestări de acelaşi soiu. Turcii nu mai aşteaptă ordine de la Constantinopole ; ei ascultă numai de inspiraţiile neatîrnărei lor provinţiale şi ale fanatismului lor, şi Europa nu mai are de a face cu un guvern cunoscut şi regulat, ci cu forţele unor populaţiuni resboinice imputernicite in desperarea lor şi luptânduse pentru naţionalitatea şi credinţa lor. Chestiunea turcească s'au schimbat faţa din nou şi fără de veste".

— Cetim in „Fanfulla" :

„Aflăm că s'ar fi hotărît intre Pórtă şi Anglia bazele unui nou tractat care ar pune Egiptul sub protectoratul Angliei. Guvernul englez va asigura Kedivului un venit insemnat şi va numi o comisiune anglo-franceză insărcinată cu administrarea finanţelor egiptene.

„D. Wadington, care la inceput ar fi arătat multă impotrivire la o asemine combinaţiune, ar fi cedat sub presiunea marchizului de Salisbury, care ar fi venit la Paris spre a conferi special in această privinţă cu ministrul afacerilor streine."

DIN ŢARĂ.

— „România liberă" află că Primăria capitalei ar fi hotărît să întrebuinţeze asfaltul pentru construirea trotoarelor stradei Craiova.

Fóea bucureşteană găseşce decisiunea Primăriei cît se póte de nimerită şi cere ca aplicarea asfaltului să se generalizeze cel puţin la trotoarele stradelor principale.

— „Monitorul" anunţă că cu sosirea d-lui Mihail Cogălniceanu încetéză interimul ministeriului afacerilor externe, cu care fusese însărcinat d. I. Câmpineanu.

— Consiliul superior al armatei, instituit prin legea din 10 Iuniu 1878, este convocat pe ziua de 25 Septemvre.

— „Rom. liberă" comunică că d. Hajos, fost ministru-plenipotenţiar al Austriei la Vaşington ar fi numit ministru al monarchiei la Bucureşci.

— Cetim in „Românul."

„Aflăm că, pentru punerea în lucrare a voturilor solemne, date de represintaţiunea naţională, voturi ce sunt acum în acord şi cu decisiunile Congresului de la Berlin relative la independinţa României, Măria Sa Domnitorul, în urma unei închieri a consiliului de ministri, va lua titlul oficial de *Alteţă Regală*.

„In acelaşi timp, fiind că agenţiele oficióse, ce le avem până acum în străinătate, se transformă, prin faptul independinţei în legaţiuni oficiale, guvernul a şi luat decisiunea de a numi ministri plenipotenţiari, de o cam-dată la Paris, la Viena şi la Berlin.

„Actualii agenţi diplomatici, d-nii Calimaki Catargi, Ión Bălăceanu şi Varnav Liteanu, vor fi dar numiţi ministri plenipotenţiari, fiă-care în capitala unde au representat şi până astăţi ţara."

— Cetim în „Monitorul oficial" :

Ieri, Vineri 1 Septembre, ora 1 p. m., a avut loc, în sala Senatului din palatul academiei din Bucuresci, deschiderea consiliului general de instrucţiune, pentru sesiunea anului curent.

In presenţa D-lor membri sosiţi şi a D-lui Aaron Florian, vice-preşedinte, şi D-lor V. A. Urechiă şi D. Petrescu, membri în consiliul permanent al instrucţiunei, D. ministru al instru ţiunei publice şi cultelor a ţinut următorul discurs de deschiderea sesiunei de est-timp:

„Domnilor,

„In conformitatea prescripţiunilor legei instrucţiunei publice, v'am convocat în consiliu general pentru a înainta desbaterilor D-vóstră mai multe cestiuni relative la desvoltarea şi îmbunătăţirea învĕţămêntului public.

„Principalele cestiuni cari vĕ vor ocupa în sesiunea acésta vor fi :

„1). Revisuirea programelor gimnasiali şi liceali în scop de a simplifica şi uşura părţile ce veţi crede că sunt prea încărcate.

„2). Cestiunea organisărei învĕţămêntului real şi stabilirea unui program pentru scólele sau gimnasiele reali.

„Delegaţii din partea consiliului permanent, cari vor asista la desbaterile D-vóstră, conform art. 26 din lege, sunt : D-nii Aaron Florian, V. A. Urechiă şi D. Petrescu.

„In virtutea art. 25 din legea instrucţiunei publice, eu declar deschisă sesiunea anului 1878."

După discurs D. ministru comunică consiliului general că până la constituirea biuroului definitiv a delegat din parte'i ca preşedinte pe P. S. S. părintele archiereu Vladimir Suhopan, unul din membri, numit din înaltul cler, care ocupând locul preşidenţial a chemat, conform regulamentului interior, ca secretari provisorii pe D-nii D. A. Laurian şi T. Stefănescu, ca mai tineri ; apoi făcêndu-se apelul nominal al membrilor consiliului general, s'a constatat :

Membri presenţi : P. S. S. archiereul Vladimir Suhopan, D-nii, Aug. Treb. Laurian, Dr. Em. Severin, D. A. Laurian, P. Poni, C. Troténu, C. Stăncscu, Dr. G. Iuliano, Ed. Vachmann, Th. Stefănescu, C. Gheorghiu, Elie Anghelescu şi Şerban Alexandrescu.

Membri absenţi : D-nii A. Petrescu, I. Calender, N. Ionescu, G. M. Fontaninu, P. Chenciu, C. Ienescu, I. Caragiani, L. Raymond, G. Panaiténu Bardasare, C. Gros, Dr. N. Negură, Stroe Beloescu, G. Mustéţă şi D. Valerian.

In urmă observându-se că numĕrul membrilor presenţi nu e complect, după regulament, pentru a se procede la constituirea biuroului definitiv şi la alte lucrări pentru care e întrunit consiliul general, s'a distribuit D-lor membri proiectele de programe de cari se face menţiune în discursul de deschidere şi s'a amânat şedinţă pe Luni 4 curent, órele 7 jum. sara.

DIN LOCALITATE.

Ni se spune că d. Sc. Pastia lucréză cu cea mai mare activitate la a doua sa dare-de-samă, care tractéză despre administraţiunea municipală a Iaşilor pe anul 1878.

In acéstă operă, care va fi, precum se asigură, şi mai voluminósă şi mai monumentală de cît cea dintăi, d. Primar va aduce noue şi puternice argumente în sprijinul cunoscutei sale păreri, care am putea zice că au devenit o idee fixă a sa, aceea anume că tótă nenorocirea Iaşilor vine de la concesiunea asfaltului, care-i au absorbit tot prezentul şi viitorul finanţelor sale.

D. Pastia va fi în stare de astă dată să să convingă, chiar şi pe cei mai necredincioşi, că nu numai până la 1895, cum susţine în prima sa dare-de-samă, dar nici după acéstă epocă, Iaşii nu vor puté avea fericirea de a vede o stradă macar pavată din nou sau reparată, ori vre-o ameliorare cît de mică realisată.

Numai după ce vom fi mîntuiţi de asfalt, de acest spectru negru care munceşce zi şi nópte sufletul candidului nostru Primar ; numai după ce vom fi scapaţi de acest mare pacat, care cruţă rótele şi osiile la atîtea trăsuri, care permite chiar şi democraţilor celor mai rigiţi să umble cu cisme în picióre ; numai după o periódă expiatóre de 17 ani, Ieşănii vor puté să se bucure şi ei de óre-care bună stare orăşănéscă, de óre care *comod*, cum zicea mai dăunăzi d. Pastia, cînd cu greva birjarilor, vor puté să circuleze pe strade pavate, iluminate şi curăţite, să încépă în fine a trăi ca nişte tîrgoveţi.

Până atunci, însă, adecă până la 1895, departe de a puté spera vre-o îmbunătăţire macar cît de mică, vor trebui să se resigneze la o sórtă din cele mai deplorabile, să'şi vadă tóte pavelele şi tóte trotoarele cu desăvîrşire stricate, stradele transformate în mocirle infecte, edificiile, cari depind de comună, în ruina, întunericul domnind nóptea în tóte părţile, puţinele fintîni, cari există astăzi, astupate, în fine oraşul căđut în cea mai mare miserie.

Acésta este înfiorătórea perspectivă ce ne înfăţoşéză d. Pastia în memorabila sa dare de-samă pe 1877, din care am extras în

No. 178 un pasagiu intreg, şi în care se zice în tóte literele că „prezentul şi viitoriul îndepărtat al Iaşilor este cu totul absorbit, astfeliu de absorbit“, în cît “pană la 1895„ nu va fi cu putinţă „nu de a pava stradele nepavate şi de a repava pe cele nepracticabile, dar nici macar de a aduce vre-o ameliorare cît de mică.“

Spre a convinge pe Ieşăni că acésta e sórta ce-i aştéptă, au lucrat d. Pastia anul trecut zi şi nópte în curgere de mai bine de şese luni, la citata sa dare-de-samă ; pentru formarea unei asemine convicţiuni lucréză domnia sa şi în anul acesta la a doua dare-de-samă.

Aceste lucrări, cari au absorbit şi absorb tot timpul Primariului nostru şi a ajutórele sale, explică pentru ce nu s'au votat şi nu se votéză bugetele comunale din bună vreme, pentru ce stradele sînt desfundate, pentru ce necurăţeniile abundéză în tóte părţile, pentru ce iluminatul e atît de prost, pentru ce din diferite imprejurări imprumutul nu s'au putut încă realiza, pentru ce nu s'au aflat până acum nici-un mijloc pentru acoperirea dificitului, pentru ce tóte serviciile municipale lasă atît de mult de dorit.

Cum să se pótă realiza vre-o ameliorare macar cît de mică, cînd primariul şi ajutórele sale trebue să-şi consume cîte-o jumătate de an pentru ca să elaboreze dări-de samă colosale, adevarate chitanuri din cîte 250 de pagine in folio!

Această împrejurare, fără să mai vorbim de capacitatea majorităţei membrilor comunali care lasa atît de mult de dorit, este singură în stare de a justifica tótă stagnaţiunea afacerilor nóstre comunale, tótă decadenţa oraşului nostru.

Acéstă decadenţă va merge de bună samă crescênd, perspectiva, promisă de d. Pastia oraşului, prin darea de samă, se va realiza nesmintit, dacă Iaşii vor avé nenorocirea de a fi până la 1895 sub obladuirea actualilor sfetnici.

Din mare fericire însă consiliile comunale nu se aleg pentru o periodă de 17 ani, şi colegiile electorale nu sînt alcătuite numai din fracţionisti de feliul d-lui Pastia, cu idei fixe şi inguste. Mulţumită Domnului în Iaşi mai sînt şi alţi barbaţi afară de d. d. Iorga, Ornescu, Belciu şi Hazu, Iaşenii capabili şi cu bun simţ nu vor lăsa să triumfe în comuna nóstră vederile fatalistice ale d-lui Pastia şi ale amicilor sei politice. Ieşenii nefracţionişti vor pune umărul şi vor căuta—numai departe de cît chiar la viitórele alegeri comunale ce vor avé loc, la Noemvre, în Iaşi, ca şi în tóte oraşele din ţară, pentru reinoirea pe jumatate a consiliilor comunale—să dee o desmințire cît mai completă tristelor previziuni din darea-de-samă pe 1877, prin alegerea unor consilieri insufleţiţi de alte gîndiri diferite de acelea ale actualului Primar şi ale confraţilor sei politici.

Avem bună speranţă că, ori cum s'ar intórce lucrurile,—chiar în cazul cînd grupul fracţionist, pentru cea mai mare nenorocire a Iaşilor şi a Moldovei, va continua de a se bucura de protecţiunea guvernului central,—Ieşenii tot nu vor lasa ca interesele lor municipale să ramie multă vreme în nişte mîni atît de puţin abile şi capabile, cum sînt acelea ale majorităţei actualului consiliu comunal.

——

Aflăm că este dat in judecată, şi închis în arestul din Iaşi, perceptorul comunei Tăuteşci, P. Constantinescu, acela despre care am aratat în luna trecută că stringe de la locuitori dări îndoite.

Acest perceptor, după cum ni se spune, nu e urmărit numai pentru percepere ilegală de dări, ci şi pentru alte abuzuri ce comitea de mai mult timp, mulţumită negligenţei administraţiunei judeţului nostru, care nu-i cerea nici-o samă de purtarea sa.

Au trebuit să-l denunţăm noi ca să se hotărésca înfine de a-şi face datoria şi indolenţii noştri cîrmuitori.

Aceştia, de altmintrea, sînt prea ocupaţi cu feliurite intrigi, cu defăimarea, prin organele lor, a pacinicilor cetăţeni, pentru ca să mai aibă vreme de a privighia ca legile să fie strict aplicate şi ca diferiţii agenţi inferiori să-si indeplinéscă fie-care îndatoririle lor.

——

După vre-o doue zile reci şi posomorite de la începutul septămînei acesteia, au început a fi din nou cald şi frumos, aşa că ni se promite un timp fórte priincios pentru cócerea strugurilor şi a popuşoilor.

Inflorirea de a doua óră prin unele livedi a arborilor fructiferi, cum sînt d. e. merii, apoi a liliecilor şi a trandafirilor, ar fi, după ştiinţa meteorologică populară, semnele prevestitóre ale unei tómne din cele mai frumóse şi mai indelungate.

——

Spre indeplinirea art. VIII din legea Constituirei corpului de Avocaţi, mîne *Duminică, 10 Septemvre*, urmând a se face alegerile de decan şi membri în Consiliul de disciplină a biroului local, d.d. Avocaţi înscrişi în tablou sunt invitaţi să se intrunéscă în menţionata zi şi la ora indicată, spre a procede la alegere.

——

Pe scena teatrului de la „Châtea-aux-fleurs“ se va representa în curênd de către trupa D-lui Alexandrescu, o frumósă melodramă în cinci acte: „Bataea de la Plevna.“

Suntem siguri că publicul Jaşan, care aştéptă cu impacienţa representarea acestei piese, va fi în ziua spectacolului aşa de numeros că spaţiósa grădină de la Chateau va părea de tot mică la acéstă ocasie.

Telegrame de prin ziare.

Londra, 17 *Septemvre*. „Standard“ anunţă că flota engleză a primit ordin să plutéscă cât se póte mai incet prin apropiere de insulele Principilor; iar apoi să se oprésca în golful Ismid, până după deplina deşertare a armatei rusesci.

„Daily-News“ zice, că ambasadorii a două puteri au informat pe Portă că e posibil a se ţinea un al doilea Congres, pentru a regula şi activa punerea în lucrare a tratatului de Berlin. E probabil, că Midhad-Paşa va fi însărcinat să liniştéscă insula Creta.

Viena, 17 *Septemvre*. In urma operaţiilor de atac, începute la 2 curent st. v, pentru trecerea riului Sava de Austriaci, sub comanda generalului Bienert, a trecut tótă oştirea riul în 3 curent, către séră, si a ocupat tot ţinutul de la Sava spre Sacova şi Gradaca i, în direcţia riului Bosna.

Londra, 17 *Septemvre*. Midhat-Paşa va pleca joui. Se crede că autorisarea ce i s'a acordat de a se duce în Creta, prevestesce o nouă chiemare la Paris.

Berlin, 17 *Septemvre*. Reichstag.—Discuţiunea a fost lungă şi vie asupra proiectului de lege contra socialiştilor. D. de Bismarck négă ori-ce negociare cu socialiştii ; el consideră demonstraţia socialistă ca o neamică periculósă pentru Stat şi societate. Projectul de lege contra socialiştilor a fost trimis unei comisiuni. 21 membrii socialişti şi polonesi au votat contra.

Viena, 17 *Septemvre*. (oficial). Pe când trupele austriace treceau Sava, generalul Szappary a făcut o acţiune combinată. Un detaşament, inaintând, a găsit, la 16 Septe. Gracanitza evacuată de către insurgenţi. Desarmarea populaţiunei continuă împrejurul Banialukei.

Ofensiva contra Bihaczului s'a reînceput cu reîntăriri. Insurgenţii au fost împrăştiaţi pe lângă localităţile Iskcice, Gata, Vikitz, Musinavatz şi goniţi din posiţiunile lor întărite de pe lângă Zegar. O companie austriacă a fost atacată oe insurgenţi lângă Trebinia şi a avut perderi grave.

Berlin, 19 Septemvre. — Principele Bismark e indispus.

Viena, 19 Septemvre. — Austriacii au ocupat Bilek şi au luat Isasicul.

Londra, 19 Septemvre. — „Daily Telegraph“ zice, că relaţiunile dintre Pórtă şi Austria s'au imbunătăţit.

Trimisul englez a sosit in Cabul, la 10 Septemvre. Emirul l'a primit bine.

Viena, 19 Septemvre. — (Oficială). Fortăreţa Bihaci a capitulat azi. Trupele imperiale au intrat la 4 óre după amează. Ele au aflat acolo cinci tunuri şi multe muniţii, precum şi trupe turce regulate, un oficer de stat major şi artilerişti.

Constantinopol, 18 Septemvre. — Paşa din Scutari, temêndu-se că va fi măcilărit, s'a refugiat la Art cu escurtă de un batalion.

Viena, 19 Septemvre. — (Oficială). Luptele din prejma Bihaciului au continuat la 18. Generalul Zach a luat doue întăriri situate pe muntele Djebeljaca. Apoi el au respins doue incercări ale insurgenţilor spre a le reocupa, causându-le perderi mari.

Perderile austriacilor nu sunt cunoscute.

Grosul trupelor din corpul al treilea, care mergea pe la Doboj, a sosit la Gracanita, unde aflat multe arme şi muniţiuni.

Constantinopole, 18 Septemvre. — Uă circulară a lui Savfet-paşa ar declina rĕspunderea pentru evenimentele din Bosnia şi ar accentua că Pórta discută cu Austria pentru o convenţiune. Otărîrea luată de consiliul ministrilor, de a încheia o convenţiune, pe basele celor din urmă propuneri ale Austriei, se află în mânele Sultanului, care n'a luat âncă o otărîre. Se asicură că Pórta au primit proiectul de reforme propus de Englitera.

Paris, 18 Septemvre. — Midhat-paşa au avut o întrevedere cu d. Waddington. Scomotul că comitele Şuvaloff ar fi fost însărcinat cu o misiune la Viena este desmințit.

D. Gambetta au pronunciat la Romans, în departamentul Drôme, un discurs în care espune programa Republicei. D. Gambetta au fost fórte aplau-

dat şi au fost obiectul unor ovaţiuni prelungite.

Berlin, 18 Septemvre. — *Gazeta Germaniei de Nord*, vorbind despre propunerea făcută de Germania pentru o intervenire pe lîngă Pórtă, în scopul d'a obţine ca acésta să esecute mai în grabă tratatul din Berlin, zice că guvernul din Berlin nu va da urmare acelei interveniri, de óre-ce situaţiunea se schimbă prin evacuarea Batumului.

Acéstă propunere a Germaniei au fost făcută într'o epocă anterióră, atunci pe cînd Pórta părea că se îngrijesce mai puţin de esecutarea acestui tratat.

Viena, 18 Septemvre (oficială). — Trupele nóstre au ajuns la 16 până la Dubrava, pe rîul Tomuza, şi după o luptă înverşunată, au ocupat Lomcare şi Krespic. A 13-a divisiune au atacat la 16 Novibicks, au luat cu asalt doue întăriri şi a ocupat acest oraş, după uă luptă fórte înverşunată. S'au luat 2 tunuri şi 2 drapele. Perderile nóstre sunt încă necunoscute.

Ocuparea Bosniei şi Herţegovinei.

Din tóte ştirile publicate resultă evident că Austriacii vor avè trebuinţă să cucerescă tot nordul Bosniei, şi că cele mai multe piedeci ce ei au întimpinat până acum în acéstă regiune, sînt despre fruntaria austriacă.

Se ştie că Szapary, după ce a fost respins la nord-ost, au trebuit să se retragă la Doboi, unde au fost atacat mai de multe ori, şi că el n'au luat din nou ofensiva de cît cînd insurgenţii au voit să-i taie în spre mázá-zi de Doboi comunicaţiile cu Filipovici, prin valea Bosnei.

Partea despre méză-nópte a Bosniei este de-i tótă în mînile insurgenţilor.

La nord-vest, în partea extremă a fruntariei, luptele urmézá de mai multe zile la Bihaci pe Una. In una din luptele ce de curînd au avut loc aici, Austriacii au pierdut mai multe sute de soldaţi morţi şi răniţi.

Puţin mai spre răsărit de aci, între riurile Una şi Bosna, trupele austro maghiare au început o nouă operaţie, în basinul Sanei, care se varsă la nord în Una, la Novi. Aici au întrat în campanie divisiunea a 36-a, care după ce au desarmat populaţia de la Novi, s'au îndreptat spre sud-ost, şi au ocupat în ziua de 7 Septemvre Priedor, care se află pe mica linie ferată ce duce de la Dobrilien la Banialuka.

Mai spre sud, un alt corp austriac, mergênd în susul riului Sana, au cîştigat în ziua de 6 Septemvre, la Kliuci, un succes, care l'au custat fórte scump.

Eată situaţia generală care pare că resultă din aceste fapte amănunte: în partea nordică a Bosniei, Astriacii sînt stăpâni numai pe tărîmul pe care-l ocupă şi numai în momentul cît îl ocupă. Ei trebue să sfarme mai întêiu resistenţa insurecţiunei. După ce vor fi învingĕtori, vor avè să desarmeze populaţiunea. Numai după ce vor dobîndi aceste două resultatvro fi liniştiţi şi stăpîni peste nordul Bosniei.

CRONICA TEATRALĂ.

Mercuri sara au avut loc, pe scena tétrului de la „Château-aux-fleurs, o representaţiune dată de dl. Alexandrescu, compusă din o programă fórte alésă.

Cu tot timpul rece, publicul Iaşan, care scie a aprecia talentul şi încuragia meritul, n'a lipsit a da tot concursul seu tinerilor actori.

Spectacului s'a început cu o şansonetă „Surigiul“, pe care dl. Bobescu, constătăm cu plăcere, a esecutat'o fórte bine, şi publicul, spre a-i arata deplina sa mulţumire, l'au aplaudat în mai multe rînduri.

Dl. Alecsandrescu, apărênd pe scenă, în aplausele publicului, cîntă mai multe cuplete care au produs asupra spectatorilor o vie mişcare, mai cu sămă în cupletul „acéstă o sciu eu.“ D-sa şi'au atras căldurése aplause. S'au observat pe unii din acei, „cu musca pe căciulă,“ fie'mi permisă espresiunea, care la cântarea acestui cuplet, şi pleca, de ruşine, capul în jos.

(Acest cuplet era satiric).

Frumósa comedie în două acte „Nebunul din America“. au avut un succes strălucit. Esecutarea ei au întrecut aşteptarea tuturor.

Nu e scopul nostru acum de a face examinarea piesei, dacă e sau nu bine scrisă, dacă are o limbă corectă.

Voim numai se arătăm dacă actorul şi-au făcut datoria cum trebue, dacă el şi-au interpretat bine persóna ce represintă.

In acéstă piesă au jucat d. d. Alexandrescu, Bobescu, Codrescu şi d-ra Leonia.

D. Alecsandrescu în rolul lui Caiden arapul şi dl. Bobescu în rolul Nebunului, au jucat cu multă măestrie, cu mult talent.

Recunóscem talentul d-lui Alecsandrescu, căci D-sa e un vechiu actor, şi publicul nostru îl cunósce în de ajuns, vĕdêndu-l de atîtea ori, jucând pe scena tétrului nostru naţional, de unde şi-a câştigat o bună şi meritată reputaţiune.

D. Bobescu însă, ca unul ce'l vedem pentru 1-a dată în oraşul nostru, nu e cunoscut de Iaşeni. D-sa are dar nevoe de a fi cunoscut de noi, de publicul Iaşan.

In numĕrul nostru trecut ni-am şi dat părerea nóstră, dicênd că dl. Bobescu este un bun actor, şi ne simţim mândri că nu ni-am înşelat cînd am zis acésta.

Ni se va objecta póte, de unii, că pentru a se pronunţa cine-va asupra meritului unui actor, trebue să-l vadă de mai multe ori jucând. Noi credem din contra, şi de aceea vom pune următoriul principiu general:

Pentru a judeca bine o piesă teatrală trebue se fie vădută de mai multe ori; pentru a putea judeca însă pe un actor, „el trebue judecat după prima impresiune ce face“. Numai atunci imperfecţiunile şi greşelele sînt fórte simţibile şi se pot apuca cu precisiune.

Basat pe acest principiu, noi ni-am şi dat părerea nóstră favorabilă D-lui Bobescu, chiar de la prima representaţiune, şi, vĕdêndu-l la a doua, suntem întăriţi în acéstă părere.

Dl. Bobescu, în rolul „Nebunul din America“, au ost la perfecţiune, am putè zice. Transiţiunea din un rol la altul, este aşa de corectă, iluziunea e atît de perfectă, în cît, cînd privesce cine-va la d. Bobescu cînd primeşce în braţele sale pe logodnica sa, ce de cît-va timp dispăruse, uită că asistă la o reprezentaţie teatrală.

D. Bobescu face onóre trupei d-lui Alexandrescu şi-i prezicem un frumos viitor.

D. Codrescu, în rolul sĕu, a fost destul de bine, de şi puţin cam rece de astă-dată.

Cît despre d-ra Leoniu ne reservăm a o judeca cu altă ocasiune.

Spectacolul s'au terminat prin un danţ naţional, pe care d. Bobescu au fost ţinut a-l esecuta a doua óră, atîta au plăcut publicului, care la orele 10 şi jumatate se retrase ducênd cu sine amintirile unei seri petrecute fórte bine.

Fiind ecoul mai multor persóne, mulţumim din suflet d-lui Alecsandrescu pentru distracţiunea ce ne procură, şi sperăm că publicul Iaşan, la rîndul seu, îi va da tot concursul, ce cu drept cuvênt îl meritá.

L. C. G.

BIBLIOGRAFIE.

Gramatica limbei Române, Ediţiunea IV, de *Stefan Neagoe*, vechiu profesor de limba Latină din Bârlad şi de limba Română la scóla normală (pedagogică) a Statuluĭ.

Acéstă carte e autorizată de ministerul Cultelor şi Instrucţiunei publice pentru clasele gimnasiale. Ea formézá un volum fórte, cuprinzênd partea etimologică şi sintaxa specială a limbei, şi e prelucrată după programa în vigóre, pentru usul claselor secundare.

Depozitul pentru Bucureşcĭ la librăria Socec et compania, şi la autor în Barlad.

Preţul 2 lei.

Puterea de propăşire a limbei, studiu filologic comparativ asupra Limbei Românesci, de *V. Ionescu*.

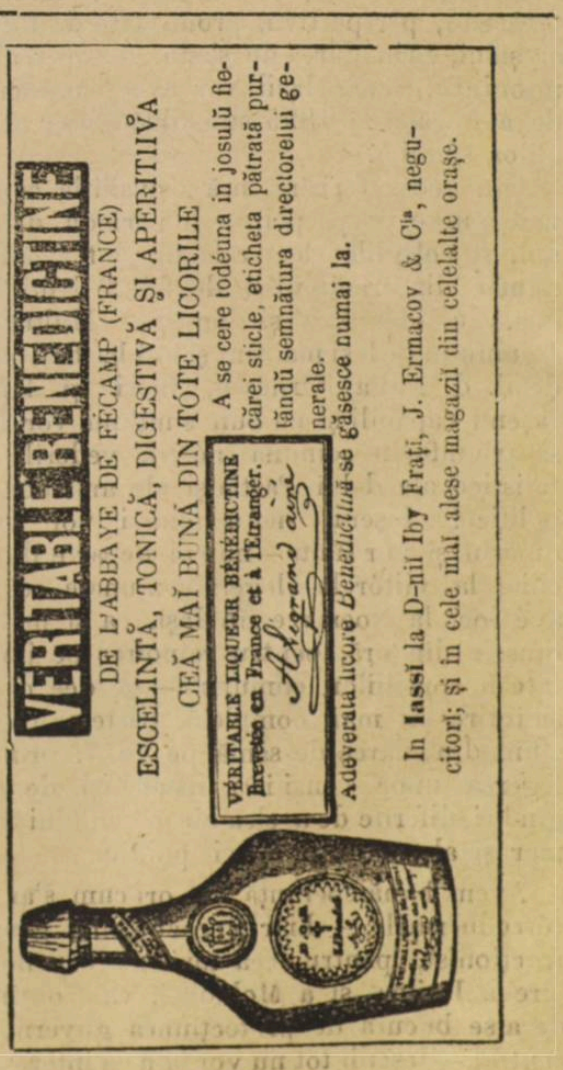

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufĕscu.

№. 181. Marti 12 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași, 11 Septemvre 1878.

Sînt o samă de ómeni, cari, din sărăcie de minte și de caracter, nu sînt în stare să aibă vre-o cugetare proprie a lor, sau să arăte cea mai mică independență în actele și vorbele lor.

Asemine ființe nenorocite, mici la suflet, negre la inimă, muncite de patimi, avênd conștiința inferiorității lor morale și intelectuale, și știind că prin sine înseși nu vor pute nici odată ajunge să jóce vre-un rol în societate, se aruncă cu trupul și sufletul la picórele acelora cari ar pute să-i scótă din obscuritatea la care sînt osîndiți prin mediocritatea lor, se dedau la practica celui mai înjositor servilism, devin uneltele cele mai órbe a le puternicilor zilei, și nu se odihnesc până nu obosesc în stîrșit prin solicitare și lingușire pe aceia de la cari speréză să capete vre-un ciolan de ros, vre-o funcțiune saŭ vre-o onóre pe care sînt departe de a o merita.

Asemine ómeni sînt batjocuritori și tirani cătră cei mai mici de cît dînșii, îngînfați și mîndri cu egalii lor, totdeauna umiliți și tîrători cătră cei puternici.

Cînd ajung să ocupe vre-o funcțiune publică o prostitue prin lipsa completă de demnitate, prin ignoranța și lenea cu care strălucesc, prin frustrarea societății și a statului de serviciile pentru cari sînt plătiți; nici-odată nu-și fac datoria lor, nici nu sînt în stare de a ș'o face, fiind că sînt lipsiți de energia și cunoștințele necesare, și fiind că n'au învațat nici-odată nimica.

Cu atîta mai fanfaroni în tótă purtarea lor cu cît sînt mai seci și mai mărginiți în capetele lor, preocupați numai de mica lor personalitate, acești ómeni mici caută tóte ocaziunile spre a atrage asupră-le atențiunea lumei.

Niște asemine individi, resturnați în trăsuri totdéuna descoperite, cutrieră orașul în tóte părțile; importunéză cu vizitele lor pe diferiții barbați cari au vre-o însemnătate politică saŭ privată; se amestecă în tóte afacerile, chiar în acele în cari nu se pricep macar cît de puțin; nu lipsesc de la nici-o solemnitate, de la nici-o întrunire, de la nici-un banchet, chiar de la acele la cari nu sunt chiamați; țin să figureze în tóte societățile și în tóte comitelele fără să contribuiască saŭ să facă vre o trébă; imprószcă pe tótă lumea, totdéuna fac larmă mare, și sînt în gură cu cuvintele cele mai pompóse și mai sforăitóre.

Cînd se anunța că are să soséscă în oraș vre-un ministru saŭ vre-un alt barbat politic din capitală, importanții nostri lasă tóte trebile, acele chiar pêntru cari sînt plătiți, și, în mare ținută, alérgă la gară în curgere de trei saŭ patru zile de-a-rîndul, pentru ca să fie ei cei d'intêi cari să manifesteze acestor persóne înalte simțimentele supunerei și ale devotamentului lor nemărginit. Ei sînt cari le pun trăsurele lor la dispoziție, îi însoțesc până la otel, sînt ziua și nóptea la serviciul lor și nu-i părăsesc un singur minunt, așa că nu póte veni cine-va la ministru fără să nu întîlnéscă aceleași mutre în permanență.

De se întîmplă ca ministrul să voéscă a merge în vre un alt oraș, numai de cît aceiași indivizi se oferesc să-l însoțéscă în călétorie, să-l păzéscă de plóe și frig, să-l învăléscă ca nu cum-va să recească pe drum.

Asemini ómeni servili și serviabili, de ajung pentru nenorocirea popórelor să fie representanți în camere, se disting tot-déuna, prin audacia, aroganța, vociferațiile și întrerumperile lor, prin insultele ce știu administra oratorilor anti-ministeriali, prin grăbirea ce pun de a lua cuvêntul cei dintêi în tóte chestiunile fără de a spune vre-o-dată ceva, de a subscrie tóte propunerile, de a figura în tóte proiectele, fără să fie în stare de a aduce macar cea mai mică lumină. Aici, în camere, póte cine-va vede, în tótă strălucirea, nemernicia și deșertăciunea acestor ómeni. Cînd ei știu mai cu samă că asistă la desbateri vre-un ținutaș de al lor, sparie lumea prin agitațiunea și sgomotul care-l produc în timpul ședinței; umblă cu cîte-o hîrtie în mînă de la o bancă la alta, se adreséză la fie-care deputat, își fac trébă pe la banca ministerială, importunéză pe ministri cu chestiunile cele mai de nimică, articuléză la interpelații, întrerump, cer cuvîntul, dau navală la tribună înainte de a li fi venit rîndul să vorbéscă, produc confuziune, în sfîrșit fac tot ce pot numaĭ ca să arate ținutașuluĭ că jócă un rol mare în Adunare.

Asemine individe, cari deșteaptă mila și compătimirea tuturor cunoscuților lor, totdéuna disprețul și risul tuturor ómenilor serioși, sînt nenorocirea societăților, plaga partidelor, flagelul guvernelor.

Asemine individe, cînd ajung să ocupe in număr mai mare funcțiunile publice și locurile de reprezentanți in corpurile legiutóre, sînt aceia cari pregătesc și determină totdéuna căderea partidelor de la guvern, fiind că toți barbații probi și capabili se grăbesc a părăsi partidele cari fac din nulități genii și din mediocrități personalități politice.

Desbaterea în Parlamentul german asupra proiectului de lege contra socialiștilor.

Prima desbatere a Parlamentului german asupra proiectului de lege contra socialiștilor s'au terminat marția trecută (5 septemvre) prin trimiterea acestui proiect înaintea unei comisiuni de 21 membri. Din opiniunile emise de cătră oratorii diferitelor partide din Reichstag, rezultă că numai partidul conservator german admite complet, în principiul și în amănuntele sale, proiectul guvernului.

Liberalii-naționalii nu primesc proiectui de cît cu modificări. D. *Bamberger*, care au vorbit în numele majorității acestui partid, au declarat că ar voi ca legea să fie temporară și ca să se alégă un tribunal de reviziune care să ofere mai multe garanții de cît consiliul federal spre a judeca apelurile cari vor fi făcute contra decisiunilor poliției.

D. *Haenel*, din partea progresiștilor, au zis că nu trebue să se caute un remediu la rĕu de cît pe tărîmul dreptului comun, și că legea propusă e o lege exclusivă, inacceptabilă și incapabilă de a fi ameliorată.

D. *Kardoff* au declarat în numele conservatorilor liberali, că acestia se vor asocia cu liberalii-naționali, spre a vota ori-ce amendament care n'ar micșura eficacitatea legei.

Ultramontanii resping absolut proiectul de lege. D. *Reichensperger*, vorbind în numele acestui partid, au zis că nu voește lege escepțională, și că nu ar primi de cît modificări cari să se introducă în codicele penal, adecă într'o lege de drept comun, în ceea ce privește atacurile contra proprietății și a căsătoriei. Din discursul ce au pro-

nunţat D. Reichensperger resultă că centrul ultramontan s'au separat nu numai de guvern, respingênd proiectul, ci şi de partidele liberale. „Socialismul scólei, zise oratorul cu tonul cel mai muşcător, este consecuenţa progresismului, şi liberalismul naţional este inconsecuenţa progresismului.

D. *Bebel*, unul din principalii representanţi ai socialismului, au rostit un discurs fórte însemnat pentru revelaţiunile ce le-au făcut despre relaţiunile guvernului prusian cu capii socialiştilor.

D. Bebel au început prin a tăgădui că socialismul este respunzétor de atentaturile cari sînt pretextul proiectului de lege. Guvernul n'au produs dovezile acusaţiunilor sale. El n'au publicat protocólele interogatoriilor secrete la cari au fost supuşi Hoedel şi Nobiling. Oratorul provócă pe guvern ca să le publice, să nu se mulţuméscă cu afirmaţiuni, ci să le sprijine prin fapte. S'au luat pretext de atentate ca să se incépă contra socialistilor o gónă ca în evul-mediu, şi s'au pus în sama socialistilor tóte injuriile preferate, în timpurile din urmă, contra împaratului. „Unele din sentenţele pronunţate de judecători cu acéstă ocasiune sînt spre rusinea lor.

Prezidentul chemând pe orator la moderaţie, d. Bebel au respuns că vorbele lui se aplică numai la un numér de judecători, şi, după ce au repetat că guvernul face réu că produce acuzaţiuni fără să le sprijine pe dovezi, atacă guvernul pentru un al doilea fapt. El îl denunţă că au favorisat şi susţinut, nu este multă vreme, socialismul, pe care-l prigonesce astă-zi, că au propus socialiştilor concesiunile cele mai însemnate, cu condiţiune ca să-l ajute să combată pe progresişti. D. Bebel istoriseşce, în mijlocul tăcerei celei mai adînci şi a atenţiunei generale a Camerei, că în 1862 s'au format la Lipţca un comitet pentru convocarea unui congres în care să se disbată mijlócele de a servi interesele lucrătorilor. „In luna lui septemvre a aceluiaşi an au apărut fără de veste înaintea comitetului un aşa numit Eichler, din Berlin, dându-se de însărcinat de cătră guvernul prusian, şi în particular de cătră principele de Bismarck, să ne declare că vom fi sprijiniţi materialiceşte în tóte chipurile şi cu fondurile Statului, dacă vom consimţi să combatem în alegeri pe progresişti. Ni se oferia spre a incepe 60—80,000 fiorin pentru întemeiarea unei societăţi de producţiune. Noi nu am primit condiţiunile. D. Eichler, negoţiatorul, au intrat puţin după aceea în poliţia de Berlin.

„Cînd s'au aratat Lassale cu proiectul lui de producţiune, guvernul şi'au pus din nou tóte silinţele ca să intre în raporturi cu dînsul. Comtesa Hatzfeld au rugat pe Lassalle să mérgă la d. d. Bismarck. Lassalle au cerut că d. de Bismarck să facă întâiul pas. D. de Bismarck îi scrise prin secretarul seu intim, Zettelmann, o scrisóre pe care o subscrise şi în care-l ruga să vină la dînsul. In urma acestei demarşe, în cursul iernei din 1863 spre 1864, s'au succedat între d. de Bismarck şi Lassalle o serie de conferinţe, cîteodată cîte trei şi patru conferinţe pe septămînă, şi d. de Bismarck punea pe aceste o aşa importanţă în cît într'o zi când Lassalle se afla la dînsul, au refuzat de a primi pe ambasadorul bavarez care avea să-i vorbéscă despre o afacere capitală. In aceste conferinţi, se tracta de două lucruri: de statornicirea sufragiului universal şi de crearea societăţilor de producţiune cu mijlócele Statului. Lassalle au rupt negoţierile pentru că d. de Bismarck nu voia să acórde sufragiul universal înainte de terminarea resboiului cu Schleswig-Holstein.

„In 1865, Comtele Eulenberg, atunci ministru de interne, au mărturisit redactorului suprem al „Democratului socialist“ că principele de Bismarck era cu totul hotărît să realizeze ideile lui Lassalle relative la societăţile de producţiune, dar că ministerul votase contra lui. In acelaşi an, o deputaţiune de lucrători înfăţoşinduse la regele Prusiei spre a-i cere să deslege chestiunea lucrătorilor pe cale legislativă, şi regele promiţênd aceasta, d. de Bismarck au întrebat pe lucrătoriul Pavel, ce ar face amicii sêi în caz când patronii lor liberali li-ar aplica măsuri represive pentru incercarea demarşei din chestiune, şi dacă el, d. de Bismarck, nu ar putea să le vina într'ajutor prin crearea de asociaţii, etc. Paul respunţênd că ar trebui să incepă prin a le acorda de la 4 – 5000 florini, d. de Bismarck au strigat: „Dar aceasta nu „e nimica; veţi avea această sumă; apoi puteţi fi „raporterul meu, puteţi călători pe sama statului „şi să-mi faceţi raporturi asupra situaţiei lucrăto„rilor, căci consilierii mei intimi nu ştiu nimica în „această privinţă.“ (Mare ilaritate).

„Lassalle pierind într'un duel, d. de Bismarck n'au intrerupt pentru aceasta negoţierile sale cu socialiştii. Amicul nostru Fritsche fiind numit prezident al Asociaţiei generale a lucrătorilor germani, doctorul Dammer, care fusese cît-va timp viceprezident, l'au invitat să ceară în adunările regatului Saxoniei două lucruri: 1) să se adopteze soluţiunea socialistă; 2) să se unifice Germania sub direcţiunea Prusiei şi a principelui de Bismarck. Fritsche fu invitat să facă personal raporturi principelui de Bismarck asupra tuturor adunărilor acestor şi să-i trimită dările de samă ale ziarelor însemnându-le cu creion albastru. Vedeţi, în acel moment guvernul prusian voia să se servească de socialism spre a pune pe statele cele mici sub dominaţiunea Prusiei.

„Sub direcţiunea d-lui Schweitzer, s'au produs fapte analóge. In 1866, acesta se afla în inchisóre; după ce fu eliberat, făcu o călătorie de propagandă în favórea cuvîntului de ordine: Prin unitate la libertate. Cu ocasiunea disbaterei legei asupra industriilor, s'au făcut moţiuni cari erau evident puse la cale între consilierul Wagner, persóna de incredere a d-lui de Bismarck, şi d. Schweitzer. Cînd au trebuit acest din urma, din causa unui delict de presă, să mérgă la inchisóre, el au presentat, şefului şi ofiţerilor politici care îl salutară fórte amical, pe d. Joelke, ca inlocuitor al seu şi l'au prevenit că va fi, ca şi dînsul (d. Schweitzer), primit în tot timpul de d. ministrul de interne, comtele Eulenberg, predecesorul ministrului actual.

„Lucrurile se petrecură ast-fel până în 1871, epocă în care lucrătorii înţelegênd că sunt jucaţi, destituiră pe d. Schweitzer. Dar, până în septămînile din urmă, ómeni cari sunt amicii guvernului şi confidenţii sei ne-au făcut propuneri. Ni s'au zis că ni se vor acorda tóte cererile nóstre relative la protecţiunea muncei dacă vom consimţi să părăsim pe candidatul nostru din circumscripţia a 2-a de Berlin şi să votăm pentru candidatul protecţionist.“

D. Bebel au terminat această expunere istorică, care au fost ascultată cu un interes crescênd de tótă Adunarea şi în mijlocul risitelor ironice ale stîngei, amintind că d. Bucher, secretariul actual al d-lui de Bismarck, au întreţinut asemine relaţiuni de afaceri cu socialiştii, şi citând un ultim fapt necunoscut până acum şi nu cel mai puţin curios: d. Liebknecht, deputatul socialist, intrase ca redactor la „Gazeta Germaniei de Nord,“ în 1864. El o considera un ziar independent. Vêdênd însă în urmă că era în mînele guvernului, îşi dădu demisiunea. I se zise: „Nu face nimica; rămîi, căci poţi să predici fórte bine în „Gazetă“ comunismul radical. D. Bebel citează aceste fapte spre a pune purtarea guvernului în adevarata sa lumină. El e convins că, chiar după votul legei de faţă, guvernul va incepe din nou negoţieri cu socialiştii dacă i se va păre cu putinţă de a trage folóse dintr'o alianţă cu dînşii.

Trecênd în urmă la critica legei, óratorul zice că executând'o, guvernul se va face în tóte zilele vinovat de jigniri aduse proprietăţei private. Legea ar face imposibil ori-ce progres, ori-ce studiu ştienţific a chestiunilor politice şi sociale; ea ar spori numărul socialiştilor, şi ar face martiri. Ea va turbura viaţa industrială aruncând pe pavé mii de lucrători tipografi intrebuinţaţi în imprimăriile socialiste. Socialiştii nu sînt un partid care are un ideal înalt, şi acest ideal nu e solidar cu ateismul, cu darvinismul, cu materialismul cum i se impută; acest ideal, socialiştii vreesc să'l realizeze prin mijlóce practice. Votul legei din contra, punênd o cl să intreagă în afară de lege, va provoca revoluţiunea.

D. Eulenburg, ministru de interne, au respuns fórte slab d-lui Bebel în numele guvernului.

D. de Bismarck, luând cuvîntul în a doua şedinţă, în acea de la 16 (4) Septemvre, declară că n'au avut intenţiunea de a lua parte la prima desbatere a proiectului de lege; dar că e silit să se urce la tribună spre a respunde la cuvintele pronunţate de d. Bebel şi de d. Richter.

„Aceşti deputaţi, zice cancelarul, pretind că am pactizat cu socialiştii. De voesc prin acésta să facă alusiune la silinţile ce mi-am dat spre a imbunătăţi sórta claselor lucrătóre, se lipsesc de un mare bine spre a înlătura un mic réu. Eu nu tăgăduesc, d. e., relaţiunile mele cu d. Rotbertus, pe care nu se voesce de sigur a-l compara cu aceea ce ne ocupă în acest moment.

„D. Richter mi-au imputat asemine că mă abtiu, mai mult de cît aş trebui, de a lua parte la lucrările parlamentare. Eu nu fac acésta de placere, ci pentru că sînt silit de starea sănătăţei mele slăbite prin serviţiu.“

Principele de Bismarck examinéză în urmă, una cîte una, aserţiunile d-lui Bebel, şi zice că niciodată n'au însărcinat pe d. Eichler să incépă în numele seu, negoţieri cu socialiştii. El adaoge că nici-odată n'a avut negoţieri cu membrii acestui partid, şi ca nu consideră convorbirile sale cu Lassalle ca negoţeri întreţinute cu un socialist. El declară că tóte aserţiunile d-lui Bebel sînt neexacte.

Principele de Bismarck zice, pe lîngă acésta, că comtele Hatzfeld l'au vedut pentru ultima óră în 1855, în casa părintelui seu, şi că Lassall nu i-au vorbit în totul de cît de trei sau patru ori.

Canncelariul imperiului observă că Lassalle au căutat aceste convorbiri. Zice că Lassalle profesa opiniuni naţionale şi chiar monarchiste, de şi îi era tot una cu ţara să fie cîrmuită de o dinas-

tie Hohenzollern sau de o dinastie Lassalle. (Risete).

Principele de Bismarck adaoge că Lassalle era un om de mare capacitate, un om de spirit şi de ştiinţă.

„Aş fi fericit zice cancelariul imperiuluii, să am la ţară un veciu atît de bine înzestrat. (Risete). Nu e adevarat că relaţiunile mele cu Lassalle au fost rupte. Nici-odată n'am gîndit să dau ţerei nóstre sufragiul universal. L'am primit cu repugnanţă ca o tradiţiune de la Frankfort. Nu pot să admit că sufragiul universal ar fi desaprobat de resultatele actuale. Este adevarat că am susţinut asociaţiile de producţiune. In timpul petrecerei mele în Anglia, am învaţat să stimez acéstă instituţiune; dar ceea ce au zis d. Bebel în acéstă privinţă nu e exact. Este asemine fals că socialistul Fritzsche mi-au trimis raporturi. Acésta e o minciună şi mă raportez în acéstă privinţă la marturia d-lui Fritzsche. Este adevarat că am trimis pe consilieriul intim Wagner la Eisenach ca să-mi adreseze raporturi asupra deliberaţiunilor cari se făceau în acest oraş. Am gîndit că datoria mea mă silia să lucrez astfeliu. Eu cred ca socialismul este un duşman periculos care ameninţă grav statul şi societatea. Acest partid învită într'adevăr în tóte zilele pe cetăţeni ca să restórne cu violenţă instituţiile existente.

„S'au aplaudat la asasinarea generalului Mezentsof ca pentru un act de justiţie; s'au terminat un articul în acéstă privinţă cu aceste cuvinte: *Discite justitiam moniti*; adecă: Bagaţi de samă! La ce! Curat la cuţitul asasinului lui Mezentsof, la puşca lui Nobiling. Daeă trebue să trăim sub tirania unei asemine societăţi de banditi, ori-ce existenţă va deveni cu neputinţă.

„Eu sper că parlamentul va sprijini pe guvern şi că se vor da împaratului mijlócele de a protege persóna sa, pe supuşii sei prusieni şi pe compatrioţii sei germani. Este cu putinţă să mai fie încă cîte-va victime despre partea nóstră; dar toţi aceia cari vor muri astfeliu vor puté spune că au căđut pe cîmpul de onóre, pentru binele patriei!"

ACTE DIPLOMATICE.

Nota ministrului afacerilor streine sub No, 13, 138, cu data de (25 August) 6 Septemvre 1878, adresată Escelenţiei Sale, baronul Stuart, ministrul reşedinte al M. S. împăratul tutulor Ruşilor.

D-le ministru.

Rĕspunđĕnd la primirea epistolei d-v. din 11 (23) curent, şi spre a mă conforma dorinţelor ce ea cuprinde, am onóre a aduce la cunostinţa Ex. V. dispoziţiile ce guvernul princiar crede folositor a adue spre a asigura mersul regulat al luărei Basarabiei în stăpînire de către autorităţile ruse, precum şi de a nu atinge interesele de ordini diverse, angajate în cestiune.

Mai întaiu îmi voiu lua libertatea de a arata Ex. V., că nu pot de cît a mă asocia pe deplin cu opiniunia formulată în depeşa Es. Sale, d. lui consilier actual, de Giers, la care se referă epistola d-vóstră despre importanţa generală pentru restabilirea promptă a păcii în Orient şi în Europa.

Nici o ţară nu simte, mai mult de cît ţara românească, trebuinţa de a vedea întorcîndu-se starea de pace şi a'şi lua trebile cursul lor normal şi siguranţa lor.

Aceasta pentru desvoltarea regulată a prosperităţii României, este o condiţiune aşa de esenţiaiă, ca şi armonia raporturilor pe cari ea în totdéuna s'au gîndit de a le întreţine cu puterile vecine. De şi rezoluţiunile tratatului de Berlin au dat rezultate contrare celor ce aştépta România, guvernul princiar, condus de simţimintele sale de diferenţă către Europa, s'au hotărît a executa într'un mod leal clauzele numitului tratat, cari o privesc, şi a da astfel o nouă dovadă de preţul ce pune ea în conservarea încrederei şi a solicitudinei puterilor semnatare.

Măsurile ce s'au luat cu privire la mai multe din acele clauze, arată intenţiunile ce însufleţesc în cazul de faţă pe cabinetul princiar.

Faţă cu procedura ce Ex. V. propune a se adopta, spre a se efectua predarea Basarabiei către Rusia, guvernul român crede că acea propunere e susceptibilă de o simplificare însemnată. El crede, că instituirea unei comisiuni internaţionale, însărcinată de a trage noul hotar între cele două ţări, n'ar avea alte rezultate, de cît a aduce óre-care întărziere în executarea articolului din tractatul de Berlin.

Prin urmare, lucrarea delimitării, neaparat trebuitóre la 1857, cănd era vorba a se statornici fruntarii, aşa zicĕnd convenţionale, astăzi este de prisos, în cîtă vreme aceste fruntarii, arĕtate în mod expres şi fără contestare posibilă, sînt formate natural, de o parte de Prut, de alta de thalwegul braţului Chiliei cu gura de la Stari-Stambul.

Cabinetul princiar, recunoscĕnd împreună cu Ex. V. trebuinţa delegaţilor speciali pentru deosebitele ramure administrative şi judiciare, au dat funcţionarilor săi superiori instrucţii, cari le prescriu, de a se pune în stare spre a putea regula în termin scurt, în unire cu delegaţii speciali ai cabinetului imperial desemnaţi oficial ad-hoc, ordinea de transmitere a serviciilor, arhivelor, dosarelor, etc. după formele obicinuite în asemenea caz.

Sînt convins, d-le ministru, că Ex. V., va aprecia modul practic după care guvernul român e de părere că ar putea să se opere predarea Basarabiei către Rusia. Acest feliu de procedură i l'au inspirat urgenţa cu care cabinetul imperial, în termenii scrisorii Ex. V., cere a grăbi indeplinirea formalităţilor necesare pentru luarea în stăpînire a Basarabiei de către autorităţile imperiale.

Sfîrşînd nu pot de cît a mă felicita de dorinţele exprimate de către guvernul M. S., imperatul, de a reîncepe cu România bunele raporturi, cari nici odată n'ar fi trebuit să sufere cea mai mică atingere.

Ştiu, d-le ministru, că adevăraţii amici ai României au deplâns neînţelegerea de curînd întêmplată, dar eu trebue sa mulţămesc Ex. V. că au bine-voit a împărtăşi acéstă opiniune.

Mulţumită dispoziţiilor cabinetului imperial şi concursului Ex. V., eu nu mă îndoesc a vedea esistênd cele mai bune relaţiuni între guvernul imperial rus şi guvernul român.

Rog pe Ex. V. să bine-voiască a primi, etc.

Ministru afacerilor streine ad-interim
Compineanu.

(L'Orient).

DIN ŢARĂ.

„Rom. liberă" Află că doi oficiari de stat-majorul italian, colonelul Rossi şi căpitanul Fanfani, au sosit în Bucuresci, în misiune militară.

— O deciziune a consiliului de ministri stabilesce, ca în viitor agenţii diplomatici ai ţărei şi capii de misiune să aibă după trebuinţă titlul:

1 Trimişi extraordinari şi ministri plenipotenţiari. 2. Ministri reşedinţi şi 3 însărcinaţi cu afaceri.

— „Vócea Covurluiului" ne înforméză ca la 7 curent, comisiunea militară română, trimisă în Dobrogia şi compusă din d d. col. Fălcoianu, major Şerbănescu şi căpitan Tătărescu, terminîndu'şi misiunea pentru care fusese însărcinată, au plecat, trecînd cu vaporul de la Tulcea la Silistra.

Telegrame de prin ziare.

Viena, 20 Septemvre, — Se anunţă o mişcare în personalul diplomatic al Austriei.

Londra, 20 Septevre. — Morning Post, zice, că Rusia a ordonat formarea unei armate teritoriale în Bulgaria.

„Standard" zice că raporturile între contele Andrassy şi principele Bismark sunt mai puţin intime, în urma noisbutirei ocupării Bosniei.

„Times" anunţă, că Muntenegrul a propus Serbiei alianţă contra albanezilor.

Viena, 20 Septemvre. — (Oficială). Generalul Ivanovici comunică, că liniştirea Erzegovinei s'a îndeplinit esenţial.

Acelaşi general a părăsit Mostarul la 11, şi a trecut în partea orientală a Erzegovinei. La 16, el a ocupat Bilecul, şi la 18, a operat funcţiunea sa cu brigada generalului Nagy la Trebinia. O altă coloană austriacă s'a îndreptat spre Gaţco. Acest oraş sau supus.

Generelu. Ivanovici va mergé în curînd spre Cortenice şi Clobuţe, pe cari le mai ocupă insurgenţii. Atitudinea Muntenegrenilor e loială şi corectă. S'au instalat autorităţi pretutindeni şi s'au organizat administraţia politică.

Generalul Stubenrauch anunţă din Banialuca, că dezarmarea s'au indeplinit în districtul Prigjor.

Paris, 20 Septemvre. — Midhat-paşa se va îmbarca sâmbătă, la Marsilia pentru Siria.

Se desminte ştirea despre demisia ministrului de finance, d. L. Say. D. Clement Laurier, deputat, au murit.

Circulă sgomotul, că creditul Lyounais, va emite un împrumut grec de 50,000,000.

Atena, 20 Septemvre. — Armata greacă se compune din 40,000 ómeni; iar reserva din 35,000 ómeni.

Belgrad, 20 Septemvre. — In urma acţiunei concentrate a trupelor austriace în districtul Posavina, mici despărţăminte de insurgenţi încep a trece graniţa sârbă. Insurgenţii sînt desarmaţi şi internaţi în interior. Guvernul sârb a decis, că daca va fi trebuinţă, să întărească cordonul trupelor de a lungul graniţelor. (*Havas*).

BIBLIOGRAFIE.

Gramatica limbei Române, Ediţiunea IV, de *Stefan Neagoe*, vechiu profesor de limba Latină din Bârlad şi de limba Română la scóla normală (pedagogică) a Statului.

Acéstă carte e autorizată de ministerul Cultelor şi Instrucţiunei publice pentru clasele gimnasiale. Ea formézâ un volum forte, cuprinđĕnd partea etimologică şi sintaxa specială a limbei, şi e prelucrată după programa în vigóre, pentru usul claselor secundare.

Depozitul pentru Bucureşci la librăria Socec et compania, şi la autor în Barlad.

Preţul 2 lei.

Puterea de propăşire a limbei, studiu filologic comparativ asupra Limbei Românesci, de *V. Ionescu*.

Institutul Pedagogic

(Casele D-lui Colonel Langa strada Baston).

Se aduce la cunoştinţa onorab. părinţi, cumcă cursurile scólei primare din acest institut încep de la 1 Sept. a. c. Inscrierile atât pentru scóla primară cât şi pentru elevii ce au internat şi pregătire în institut, iar studiul la liceu, se póte face de pe acum.

Obiectele de studiu la scóla primară vor fi predate după cum urmează:

1. Religia D-nul Stoenescu.
2. Română } S. Bodnărescu.
3. Germană }
4. Istoria }
5. Geografia } P. Răşcanu.
6. Higiena }
7. Drept. administrativ }
8. Matematica Cl. I şi II. Gh. Zaharia.
9. „ III şi IV }
10. Geometria } I. Dospinescu.
11. Sc. naturale }
12. Francesa V. Castan.
13. Desemn şi Caligrafie V. Belisimus.
14. Gimnastica şi ex. militar Chiaburu.

Pregătirele pentru elevii ce urméză la liceu se fac de către asociaţii acestui institut.

Direcţiunea.

LICEUL NOU

(Strada Carol No, 30 Jassy).

Cursurile acestui stabiliment urmând a se deschide la 1 Septemvre, Direcţiunea are onóre a ruga pe onorabilii părinţi de a'şi trimite copii la termin pentru a evita ori-ce intărziere în esacta începere a lecţiunilor.

Esaminele pentru corigenţi se vor ţinea de la 1 la 3 Septemvre.

Inscriurile elevilor nuoi, atât *interni* cât şi *esterni*, se fac la Direcţiunea Liceului Noŭ în tóte ţilele la órele 9—11 diminéţa şi 2—7 séra.

Pentru clasele elementare se primesc copii chiar de la vrîsta de 7 ani; pentru acestia scóla procură speciale îngrijiri în conformitate cu frágezimea vrîstei lor.

Aseminea se primesc elevi pentru preparaţiune la scóla Militară, la cursurile de Gimnasiu şi de Liceu, cum şi pentru Bacalaureat. — Studiele se fac sistematic, conform programelor oficiale şi se predau de profesori recunoscuţi atăt din învăţământul secundar cât şi din cel Universitar.

Programele, regulamentele şi condiţiunile de admisibilitate sunt publicate în „Anuarul Liceului Nou“, şi cei cari doresc a şi'l procura pot să se adreseze la direcţiunea acestei scoli, în Iaşi, strada Carol No. 30.

Direcţiunea.

DE INCHIRIET, casele cele mari şi mai multe apartamente din casele cele mici ale D-lui Dimitrie Kornea de pe bulevardul Carol. Amatorii se vor presenta la subsemnatul de la órele 9 la 12 diminéţa, şi de la 5 la 7½ óre sara. (3—3).

Avocat **Ión D. Kornea.**

10,000 lei uoui sînt de dat cu împrumut, cu prima ipotecă.

Pentru condiţii a se adresa la Redacţiune.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** **şi** ***Macrestii*** **cu părţile din** ***Cotalesti*****, comuna Buhâeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.**

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pământului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

INSTITUTUL ACADEMIC

Cursurile anului şcolar 1878—79 încep la 1 Septemvrie.

Esamenele corigenţilor se vor ţine în zilele de 1 şi 2 Septemvrie.

Inscrierile elevilor se pot face în tóte zilele de la órele 10 diminéţă pănă la 3 după améză.

Direcţiunea.

Pensionatul Normal de Domnisioare

dirigiat de ***D-na E. Humpel.***

Cursurile anului scolar 1878—79 încep la 1 Septemvrie 1878; înscrierile se pot face cu începere de la 24 August.

Direcţiunea.

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 182. Mercuri 13 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul sau locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi, 12 Septemvre 1878.

Ce feliu de liberali mai sînteţi şi d-vóstre, cînd nu daţi pace barbaţilor de la putere, cînd relevaţi într'una abuzurile şi ilegalităţile, carî se pot întîmpla şi sub regimul actual cum se întîmplă sub ori-care, cînd cereţi necontenit samă ministrilor liberali şi naţionali pentru ori-ce abatere de la principiile aşternute în programul de la Mazar-paşa, par'că programele se aplică unde-va pe faţa pămêntului ad-literam?

De sînteţi adevăraţi şi sinceri liberali, trebue să susţineţi guvernul actual fără nici-o restricţiune; trebue să-l aprobaţi în tóte actele şi mĕsurele lui, şi să închideţi ochii cînd se întîmplă să comită cîte-o greşală ori cîte-o abatere de la program; trebue să faceţi aceea ce facem noi ceştia cari lăudăm, încurăjăm, apărăm şi admirăm guvernul din tóte puterile nóstre şi fără nici-o reservá. Altmintrea sunteţi falşi liberali şi atacaţi guvernul numai din griefuri personale.

Acestea erau în esenţă imputările ce, cu mare licenţă de limbagiu, ne adresa mai zilele trecute, o fóe locală jidovéscă, plătită de guvern din fondurile de presă.

Imputările erau atît de prost articulate şi serviau atît de rĕu pe ómenii de la putere pe cari amintita fóe pretinde că-i apĕră, în cît nici nu am avut nevoe să ne mai dăm ostenélă de a releva netemeinicia şi nechibzuinţa lor.

Şi într'adevĕr, o atitudine totdéuna aprobătóre şi admirătóre pentru ori-ce acte ale ómenilor de la putrce, fie ele chiar oricît de nedrepte, nu o pot ave de cît acele fiinţe vulgare, fără nici-o convicţiune şi fără nici un caracter politic, cari se devotézá orbeşce cutăror sau cutăror personalităţi politice de la cîrma Statului, pentru ca să le exploateze slăbiciunile şi ambiţiunile, şi să tragă din acésta tot feliul de folóse.

Nici-un om onest însă, nici un spirit independent, fie el ori-cît de liberal, nu póte nici-odată consimţi să acórde în tóte cazurile un sprijin neţermurit celor de la putere, căci ar fi a abdica la demnitatea şi independenţa sa, la libera apreţiare a judecăţei sale.

Dar, acei ómeni, cari din interes sau din alte motive susţin cu ori-ce preţ guvernul, cari găsesc bune tóte mĕsurile lui, cari sfinţesc totul, sînt fórte vătămători, periculoşi chiar, pentru partide ca şi pentru barbaţii de la putere.

Acei ómeni puţin chitiţi, prin zelul lor cel nemărginit şi interesat, prin patimele ordinare de cari sînt munciţi, şi prin uşuratatea caracterului şi a miţei lor, servesc fórte rĕu guvernul, îl împing de multe ori la fapte nesocotite sau ilegale, şi-i pregătesc totdéuna căderea.

Actualii barbaţi de la putere au avut chiar ocaziunea de a se încredinţa cît de tare i-au compromis, cît de mare rău liau făcut mulţimea acea neastîmparată de admiratori fără rezervă, de sprijinitori pasionaţi, cari i-au împins să consimtă la mĕsurele cele mai puţin liberale şi mai ilegale, cum au fost p. e. cînd au lasat să se dee în judecată vre-o douezeci de ministri, sau să se turbure ţara cu perchiziţiunile cele mai revoluţionare.

Violenţele şi ilegalităţile, desfăşurate cu acéstă ocaziune de niste partizani împătimiţi, au făcut mai mare rău partidului liberal de cît cele mai înverşunate atacuri ce-au primit din partea opoziţiunei.

Un alt exemplu şi mai strălucitor, de impopularitatea ce pot atrage asupra unui partid ómenii mărginiţi şi pasionaţi, găsim în favórea, protecţiunea şi încrederea ce se acórdă în Moldova aşa numitei fracţiuni ce se titlueşce liberă şi independentă. Nemulţumirea este atît de mare în cea mai mare parte din judeţele acestei regiuni, în cît toţi barbaţii probi, independenţi şi capabili s'au retras cu sufletul şi inima de la regimul actual, şi nu mai pot continua de a sprijini un guvern care se servesce cu ómeni mediocri, exclusivisti, intoleranţi şi persecutori. Dovadă despre acésta stare deplorabilă este că guvernul central nu mai găsesce, în unele din judeţele Moldovei, pe nimine dintre localnicii cu greutate, ca să-i însărcineze cu administraţiunea, aşă că au fost silit să numéscă prefecţi, la Vasluiu, pe un d. Holban, un casier de pe la Ismail sau Tecuci, nu tocmai în regulă cu conturile sale, la Suceava, pe un alt domn Latif, fără nici-o relaţiune cu Fălticenenii.

Guvernul actual culege în tóte zilele fructele sistemului acestuia nenorocit de administraţiune, şi va ajunge a pierde cele din urmă simpatii dacă va continua a merge pe calea, pe care-l împing prea zeloşii şi prea imprudenţii sei amici.

Noi nu putem susţiné mediocritatea şi improbitatea, precum nu putem aproba nici odată actele pasionate şi nedrepte comise contra ori-cui, şi cu atita mai vîrtos contra adversarilor politici.

Noi nu punem liberalismul şi naţionismul în cuvinte pompóse şi sonore, în calificaţiunile gidilitóre cu cari se designézá pe sine grupurile politice, ci în fapte pozitive de adevarat liberalism, în acte palpabile de dreptate, umanitate si naţionalitate.

Noi punem liberalismul şi naţionalismul în păzirea cu sfinţenie a principiilor în numele cărora un grup politic au venit la cîrma ţerei, în practicarea toleranţei şi a justiţiei cătră toţi, fără deosebire de culóre politică, în numirea în funcţiunile publice numai a ómenilor oneşti, capabili şi harnici, în protecţiunea acordată printr'o administraţie inteligentă şi neadormită tuturor claselor muncitóre, într'o imparţială solicitudine pentru tóte interesele, în desvoltarea scólelor nóstre prin numirea de profesori învaţaţi ca să fie adevarate temple de cultură, în ridicarea prestigiului Bisericei prin formarea de preoţi luminaţi, în realizarea gradată a inamovibilităţei magistraţilor şi a tuturor funcţionarilor, în încurăgiarea agriculturei, a comerţului şi a industriei naţionale prin instituţii de credit, creare de scoli profisionale şi măsuri protectóre, în imulţirea numerului micilor proprietăţi, în generalizarea sistemului de inarmarea ţerei, în efectuarea unei descentralizări administrative care să dee administrarea intereselor judeţene şi comunale în mînele claselor inteligente, fără să lipséscă însă şi pe clasele de jos de o reprezentaţie potrivită, în sfîrşit în stricta aplicare a Constituţiunei şi a legilor în vigóre, şi în grab-

nica şi aspru pedepsire a acelora cari le calca.

Aşa înţelegem noi liberalismul şi naţionalismul.

Acei barbaţi cari ne vor da asemine bunuri, cari vor realiza asemine instituţiuni, aceia vor fi înaintea nóstră, şi credem şi înaintea ţărei întregi, liberali şi naţionali; aceia vor avé tot sprijinul, tótă iubirea, şi tóte simpatiile nóstre.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Comisiuea Reichstagului au discutat in zioa 19 (7) Septemvrie intăiul paragraf al proectului de lege contra socialiştilor. Se consideră ca probabilă adoptarea amendamentulu Lasker. Acest amendament lasă legei caracterul ei excepţional, dar îi precizéză obiectul mai exact, care nu trebue să fie cutare sau cutare doctrină politică mai mult sau mai puţin greu de definit, ci agitarea socialistă sau comunistă practicată aşa ca să turbure pacea publică şi tinţênd la resturnarea violentă a ordinei sociale existente.

Atitudinea împăciuitóre, observată de comtele Eulenburg, comisarul consiliului federal, în privinţa acestui amendament, este interpretată cu un bun auguriu in cercurile liberalilor naţionali, compromisul prevĕţut devine deci din ce in ce mai probabil.

— „Gazeta Germaniei de Nord“ comunică că guvernul din Berlin, după ce au cerut puterilor de a exercita o acţiune asupra Porţei in vederea unei executări mai răpeţi a tractatului de Berlin, au renunţat, pentru moment de a impinge lucrurile mai departe.

„Gazeta“ adaoge ca Rusia, Austria şi Francia au promis cooperarea lor. Italia au declarat confidenţial că ea va lasa să se conducă de atitudinea Angliei şi că cere in tot cazul o completă înţelegere a puterilor mai înainte de a se hotări să se unească cu dînsele. Cît despre lordul Salisbury, el au fost de părere că timpul ce au trecut de la subscrierea tractatului de pace e prea scurt spre a permite o judecată sigură asupra chipului în care va fi executat tractatul. Evacuarea Şumlei a Varnei şi a Batumului probează că Sultanul e hotărit să îndeplinească îndatoririle luate de dînsul. Apoi trebue să se ţină samă de greutăţile ce întimpină Pórta in lăuntru, in urma unui resboiu care i-au secat puterile.

Germania renunţă deci cu atâta mai vârtos de a împinge mai departe cu cât situaţia s'au schimbat prin evacuarea Batumului.

— „Presa liberă“ din Berlin, ziar socialist, emite propunerea ca socialiştii să refuze de a plăti impozitele, in caz cînd Parlamentul ar adopta legea contra lor.

— După o telegramă adresată din Berlin „Gazetei pe Francfort,“ membrii progresişti ai comisiunei însărcinate cu examinarea proiectului de lege contra socialiştilor au se presenteze acestei comisiuni un contra-proiect, care are de bază proiectul consiliului federal, dar care statorniceşce o modificare a codicelui penal.

— Un articul al ziarului „Times“ vorbind despre discursul ce de curînd au pronunţat la Romans d. Gembetta, cuprinde între altele următórele semnificative cuvinte:

„După ce alegerile senatoriale vor face să dispară necesitatea de a economisi o majoritate senatorială duşmană instituţiilor actuale a Franciei, se speră că d. Gambetta va primi în minister poziţiunea predominatóre la care are legitim dreptul ca şef al majorităţei.“

Făcênd aluziune la acele cuvinte din discursul de la Romans, prin cari d. Gambetta au zis că mareşalul nu trebue să se retragă, „Times“ crede că el exprimă certitudinea despre asigurarea ce au dat mareşalul partidului republican că va rĕmînè la putere ori-care ar fi în anul viitor compunerea Senatului reînoit.

Telegrame de prin ziare.

Roma, 21 Septemvre. — Vaticanul a trimis instrucţii episcopilor francezi, pentru ca să combată tendinţele discursului ce d. Gambetta a pronunţat la Romans.

„Avenire“ zice, că dd. Axion şi Ellena au plecat la Viena, spre a începe negoţierile cu Austria, în privinţa încheierei unni tratat de comerciu.

Vaticanul ar fi însărcinat pe archiepiscopul latin de la Constantinopol, de a ruga pe Pórtă ca să împedice cruzimele asupra Catolicicilor, în provinciile de la apusul Turciei.

Londra, 21 Septemvre. — „Times“ asigură că Rusia a deschis negocieri cu Turcia, in scopul de a face definitive clausele tratatului de San-Stefano, cari n'au fost modificate prin tratatul de Berlin.

Londra; 21 Septemvre. — „Daily News“ află că la Odesa şi Kercof s'au făcut numeróse arestări, în urma descoperirei unui complot, ce avea de scop liberarea nihiliştilor închişi. (Havas).

Bucureşti, 21 Septemvre. — A avut deja loc recunóscerea îndependinţei României mai de către tóte puterile. Numai Francia şi Englitera n'a recunoscut'o încă, dar se aştéptă ca ţilele acestea să soséscă recunóscerea şi din partea acestor doue puteri. — Ocupaţiunea Dobrogei nu va avea loc de cât în urma unui vot al Camerilor, cari se vor întruni la 27 Septemvre. (Die Presse).

Bucureşti, 21 Septemvre. — Guvernul român a a adresat o Notă circulară către represintanţii săi din străinătate, în care li se comunică o copie de pe Nota ruséscă în privinţa Besarabiei şi Nota-răspuns a României. Nota-circulară ţice; De şi mai multe din condiţiunile tractatului de la Berlin sînt dureróse pentru România şi au înşelat aşteptarea naţiunii române, astfel precum fusese esprimată în decisiunile Camerilor şi prin cuvintele represintanţilor ei la Congres, totuşi guvernul român este gata a se supune resoluţiunilor Europei şi să le esecute într'un mod leal. El speră că zelul României şi sforţările ei pentru continuarea desvoltării sale în posiţiunea morală şi materială trasă de tractatul de la Berlin, vor fi o garanţie pentru Europa că România, atât în viitor cît şi în trecut, în calitatea sa de mijlocitóre între Orient si Occident, va fi un element de ordine şi de civilisaţiune şi că merită prin urmare încrederea marilor puteri. (Fremdenblatt).

Dorohoiu, 9 (21) Septemvre. — Ascultarea marturilor acusaţiunii a ţinut cinci ţile, Apărătorii acusaţilor constatată contraţicerile marturilor între dênşii şi la instrucţiune: se constată şése marturi mincineşi. Alţi şépte marturi declară că n'au ţis la instrucţiune ceia-ce se vede trecut acolo. Ieri au început depositiunile marturilor părţilor civile

David Costea, miliţian, declară că a văţut p'un Român eşind plin de sânge din casa lui Moscu Lăm; că au auţit strigându-sĕ „La Lam se omóră creştini“.

Evreul Calmann depune că acusatul Frunzuk i-a păzit casa pe timpul tumulutului.

Moscu Daratz, Evreu din Darabani, şi Moscu Băcalu Weinştein, comerciante avut din Botoşani, declară că Simşa Hecht, care s'a constituit parte civilă, cerênd despăgubiri enorme, şi se pretinde că e fórte avut, este un om care n'avea nici o avere înaintea acestei afaceri şi nu să bucură de nici un credit printre coreligionarii săi. Asupra acestui Simşa esistă uă bănuială că au furat un act de la unul dintre acusaţi.

Acesti doi marturi mai declară că proprietarii Cimara au fost tot-dé-una buni pentru Evrei, că i-au lăsat şă'şi construiască sinagoge şi cimitir fără să pretinţă preţul pămêntului; că, cu ocaziunea unui incendiu, Cimara, împreună cu acusaţii, şi-au espus viéţa lor pentru a scăpa casele şi familiile evreesci.

Aceste declaraţiuni produc uă mare sensaţiune asupra auditorului.

Şedinţa continue.

Dorohoiu, 9 (21) septemvre. — Ieri s'a terminat interogatorul marturilor acusaţiunii şi au început depositiunile marturilor părţilor civile.

Au fost ascultaţi cinci marturi, dintre care doui declară că n'au vĕţut şi nu sciu nimic. Cel d'al cincilea, un fost soldat, ţice că Evreii erau fórte turburaţi înainte de acele întêmplări şi păreau că complotéză între dânşii; că se răspândise scomotul că Evreii bat p'un Român în casa lui Moscu Lamm că mulţimea, adunată dinaintea casei acestuia, a văţut eşind dintr'ênsa un om plin de sânge şi că Românii n'aveau nici arme nici ciomege.

Astăţi sâmbătă continuă depunerile marturilor părţilor, civile. (Românul).

DIN ŢARĂ.

„L'Orient“ află din Rusciuc, că consulatul de acolo al Franciei, va fi transformat în consulat general. Consulul francez din Iaşi, d. Scheffer, a fost numit consul general la Rusciuc.

D-l Scheffer fiind numit şi comisar francez pentru delimitarea fruntariilor Bulgariei, a plecat la Sofia, precum şi d. Gubernatis, consulul Italiei, numit asemenea comisar din partea guvernului sĕu.

— Cetim în „România Liberă“:

Aflăm că e pe cale a se constitui o societate prin acţiuni, pentru construirea şi esploatarea unui stabiliment mare de băi.

Dorim deplin succes acestei intreprinderi aşa de necesară capitalei nóstre.

— O depeşă ce publică „Românul“ despre afacerea Darabani din Dorohoiu, zice că în cursul tratării procesului, un izraelit a lovit o sentinelă ce păzea la intrare. Delicuentul fiind acţionat, a fost condamnat la 15 zile închisóre şi 50 l. amendă.

Cu această ocazie procurorul a constatat, că izraeliții manifestă tendințe spre desordini.

— *Mișcarea portului Galatz.* In ḑilele de 9 și 10 Septembrie au sosit 1 corabiă încarcată, 1 deșértă și 4 vapóre; au plecat 3 corăbii încărcate, 1 deșértă și 1 vapor. Batisemente față în port au fost 21. Prețurile productelor la caic: popușoi, 60 lbr., 35 l.; orḑ, 44 lbr., 23 l. S'a exportat: 46,400 klg. grâu pentru Marsilia. 31,380 Rapița pentru Marsilia 993,540 klgr. orḑ pentru Anglia, 204,600 klgr. sĕcară pentru Anglia. („Vocea Cov.“)

COLONIZAREA DOBROGEI.

Sub acest titlu „Pressa“ din Bucureșci publică următórea epistolă ce-i adreséză mai mulți italieni ce locuiesc în Romania:

D-le Redactor, Noi sub-scrișii italiani, locuitori în România, ne-am constituit în *comitet promotor pentru o colonizare italiană* în acéstă țară, particularmente, în părțile salubre ale Dobrogei, care se va anecsa în curênd României, și pe lângă Marea-Négră.

Precum este cunoscut, în toți anii, mai multe ḑecimi de mii italiani, abandonă țéra lor natală și se duc peste ocean în America meridională. Din nefericire, o parte dintr'ênșii pier, alții se întor în Italia mai nefericiți de cum erau înainte.

Fiind-că țéra nu 'și póte împedica acéstă emigrare, n'ar fi óre util, chiar pentru emigranți și pentru Italia, ca acești Italiani, în loc să se transporte în țĕri prea depărtate, să vie să se stabiléscă în România?

Acéstă țéră este locuită de o rasă, care are o afinitate cu a nóstră și este unită cu dênsa prin legături fórte vechi.

Incă din timpul imperatorelui Trajan, o mare cătățime de coloni au venit în România din Italia. In evul meḑiu, Genovesii avură aici colonii înfloritóre, și se stabiliră in țéră mai multe familii cari pórtă chiar astă-ḑi nume italian.

In două ḑile, póte veni cine-va de la confinele Italiei la Bucnrești, capitala României.

Acest pămênt așa de fertil prin natura lui, în mare parte nu este încă cultivat, și ar putea nutri mai multe milióne de ómeni, pe lângă cei pe cari îi nutresc actualmente.

Invităm dar pressa italiană și română ca să studieze acéstă importantă chestiune, spre a se găsi o soluțiune utilă ambelor națiuni, și a se traduce fără întârḑiere în fapt ideia nóstră.

Vom fi mulțumiți de a priimii ori-ce fel de comunicări ni se va face în acéstă privință.

Rugăm pe tóte persónele și asociațiunile, cari vor face din acéstă cestiune un obiect de studiu și de practică, ca să se pună în relațiune cu noi pentru ca să putem ajunge scopul prin unirea forțelor.

Vĕ rugăm, d-le redactor, să bine-voiți a publi a în stimabilul dv. ziar acest apel de interes național.

Bucuresci, 4 (16) Septembre 1878.

F. Bruzessi, *Dr. V. Marini*, *G. L. Frollo*, *E. Croce*, *M. A. Canini.*

Publicând acéstă scrisóre a coloniștilor italieni, „Pressa“ găsesce nemerit momentul de a reînprospata memoria guvernului și a cetitorilor asupra următórelor linii din „Studiile istorice asupra originei românesci“ de M. A. Canini:

„Românii cari posed un teritoriu așa de întins și puțin populat, trebue să colonisezе o parte din acest teritoriu, spre a înmulți populațiunea, a mări forțele țĕrei, a învĕța pe țĕrani, într'un mod practic, sistemele cele mai bune de cultură. Colonii italiani, mai cu samă Lombarzi sau Veneți, ar putea să învețe pe țĕranii români să schimbe stepele nemărginite ale României în livezi artificiale prin irigarea, adică prin udarea țerinelor cu apă adusă în șențulețe dintr'o gârlă; ar putea să îi învețe să schimbe bălțile în orezarii, să amelioreze modul de a cresce gândacii de mătase. Eŭ sunt sigur că va veni o ḑi, în care brânza, vinul, orezul și mĕtasea, vor forma patru rame de esportare din România, nu mai puțin importante de cât grâul și porumbul. Colonii italiani vor fi fórte folositori pentru acest scop. Este recunoscut că nu este nici o țéră unde sistemul irigărei să fie așa de perfect ca în Italia septentrională. Cel mai faimos geograf al secolului nostru, Malsebrun numesce pe italieni, „cei mai buni idraulici din lume.... Pe „lângă acésta, să observăm că țĕranul italian, pus în contact, cu țĕranul român, va deveni român chiar el la generațiunea a doua.

Ministerul de resbel.

Circulara D-lui ministru de resbel către D-nii comandanți ai diviziilor teritoriale, cu Nr. 19,283, din 5 Septembre.

Sunteț invitat a face cunoscut tuturor oficiarilor aflați în posițiune de neactivitate, conform legei vechi a posițiunei oficiărilor, și cari se găsesc domiciliați pe teritoriul divisiei ce comandați, de a se presenta în Bucureșci: oficiării superiori, înaintea consiliului superior al armatei, în ḑioa de 1 Octombre, eară cei inferiori, înaintea comisiunei permanente, în ḑioa de 15 Octombre, spre a li se putea regula posițiunea, conform art. 32 din noua lege a posițiunei oficiăriior.

Ministru de resbel, *general de divisie Cernat.*

DIN LOCALITATE.

Alegerile de decan și membri în consiliul de disciplină a baroului local ce urma a se face Dumineca trecută, s'a mmînat pentru Joi 14 curent la aceiași oră.

Mîne Miercuri se va representa de cătră trupa d-lui Alexandrescu, pe scena tetrului de la Chateau aux fleurs o operetă comică în cinci acte *Lumpațius Vagabondus.*

VARIETATI.

(*Progresele beției în Germania*). — "Corespondența ecenomică“ de la 31 august arată propășirea ce face necontenit beția în unele din regiunile Germaniei, cu tóte silințele desfășurate de societățile de temparanță.

La Osnabruk, d. e., consumația rachiului, care în 1872 fusese de 286,929 litre, s'au ridicat în 1873 la 342,890 litre, în 1874 la 384,260, în 1875 la 494,238, și în 1876 la 481,448, ceea ce de o mijlocie anuală de 10 litre de fie-care cap.

„Coresp. Economică“, după ce au constatat în același oraș Osnaburk mersul crescênd al crimelor în proporțiune cu acela al beției, adaoge următórea reflexiune: „Ceea ce se petrece la Onasburck se întinde în Germania întrégă.“

(*Pauperismul în Anglia*). — „Pall Mall Gazette“ dă amănuntele următóre asupra acestei chestiune:

Numărul total al saracilor din tóte clasile carî primesc ajutóre era la 1 ianuario 1877 de 735,526 sau de 32 la 1000 de ómeni, saracii internați erau în număr de 161,021 sau 7 la 1000 din populațiunea întrégă; saracii externi se ridicau la cifra de 571,502 sau 25 la mile.

Cei din urmă sînt deci de patru ori aprópe mai numeroși de cît cei dintâi. Suma ajutórelor ce li s'au ridicat la 7,400,000 livre sau 6 ș. 6 d. de cap; adecă o capitațiune de acéstă sumă ar acoperi cheltuelele cu saracii.

(*Din istoria Bosniei*). — Se împlinesc în anul acesta to mai patru secule, de cînd în 1478, muria la Roma vĕduva lui Stefan, ultimul rege al Bosniei.

Regatul Bosniei fusese cucerit în 1465 de cătră Mahomet II. și nenorocitul monarc fusese de viu jupit de pele de învingători. Vĕduva lui Stefan putu să scape la Roma, unde fu primită cu mari onoruri. Ea asistă la celebrul jubileu din 1475, o împreună cu Ferdinand din Neapole, cu Carlota regina Ciprului, și cu mai mulți alți suverani detronați și isgoniți din statele lor de Turci.

Trei ani după acèsta, regina Bosniei muria; prin testament, ea lasă pentru totdéuna regatul seu papei și Bisericei romane, afară numai dacă fiiul seu, care îmbrațoșase islamismul, nu s'ar întórce în sinul Bisericei. Acéstă condițiune avu o deslegare rápede prin mórtea junelui principe al Bosniei, care fu ucis puțin mai în urmă. ne avênd timpul se sè lepedĕ de religțunea musulmană.

Cu chipul acesta, după vechiul drept cel puțin moștenitorul legiuit al Bosniei ar fi pontificele de la Roma. In lipsă de altă ceva, Austria ar putĕ, de nu se va pune la cale cu Pórta, să facă a i se ceda corona Bosniei de cătră papa,

ROMANIA

Primarul Comunei Urbei Berlad Judeţul Tutova.

INSCIINŢARE

Consiliul acestei comuni în şedinţa de la 26 Februariu şi 19 Martie 1877, pentru strângerea datoriilor ce grevau Cassa din anii din urmă, au decis a converti şi regula acele datorii prin un imprumut cu amortisaţii pe timp de 15 ani pe valora nominală de 675,000 lei, pentru care a elaborat cuvenitul proiect de lege.

Acest proiect votat de Senat în şedinţa de la 4 Fevruare şi de adunarea deputaţilor în şedinţa de la 8 April anul curent, sancţionat prin Inaltul Decret Domnesc No. 883, din 21 April publicat prin Monitorul oficial No. 93 din 27 acelei luni, devenind lege, este în cuprinderea următóre:

CAROL I.

Prin graţia lui Dumnezeu, etc. etc.

Corpurile Legiuitóre au votat şi noi sancţionăm cele ce urméză:

LEGEA

Pentru facerea unui împrumut cu amortisment de către Primăria Urbei Berlad Judeţul Tutova, în sumă de 675,000 lei Valora nominală.

Art. 1. Primăria Comunei Urbei Bërlad Judeţul Tutova pentru convertirea şi regularea datoriilor sale din anii trecuţi in sumă de 540,000 lei este autorisată a contracta cu o companie sau a emite prin subscripţiune publică un imprumut de 675,000 lei impărţit in obligaţie la purtător, care vor purta titula de „Obligaţiunea Comunei Urbei Bărlad“ pe curs de 80 sută.

a). Dobânda se fiaxază de 9 % pe an.

Fie care obligaţiune va ave trei zeci cupóne ale dobânzii.

Amortisarea se vă face pr.n trageri la sorţi de două ori pe an din şase in şase luni, două luni inaintea terminelor fixate pentru plata copónelor de dobânzi.

b). Bonul eşit la sorţi numai pórtă procente.

c). Tragerea la sorţi va fi publică in presenţa Consiliului Comunal şi in asistenţa Preşedintelui Trib. şi Preşedintelui Comitetului Permanent al judeciului.

d). Cuponul de dobânzi din zioa scadenţei lor vor fi primite ca bani de casierul şi perceptorii comunali in comptul veniturilor comunali.

Art. 2. Plata anuităţilor acestui imprumut se garantează in tóte veniturile comunale.

a). Primăria Comunei Urbei Bërlad este obligată a trece in budgetul seu anual suma de lei 83,738 bani 57 pentru plata anuităţilor imprumut.

Art. 3. Obligaţiunele acestui imprumut vor fi primite de Primăria Urbei Berlad şi de autorităţile pendinte de ea ca garanţii pe valora lor nominală.

Art. 4. Primarul sau Consiliul Comunal. cari vor verimenta, disposa, sau ordononţa veri o altă cheltueală asupra sumei de 83,738 bani 57 destinată in budget pentru zisul scop, sau vor lasa in suferinţă plata obligaţiunilor eşite la sorţi, şi a cupónelor scăzute care va avea preferinţă inainte de ori ce cheltueală comunală, se vor considera ca delapidator de bani publici şi vor fi pedepsiţi conform legei penale.

Consiliul Comunal e dator se echilibreze in realitate budgetele anuale pentru că nu din causa de noi deficite se vie Comuna să ceară un nou imprumut: Membrii Consiliului Comunal care nu ar echilibra budgetele vor fi supuşi la aceeaşi penalitate ca acea prevăzută pentru aceia cari vor face verimente sau vor despune in alt mod de suma destinată pentru anuităţi.

Art. 5. Legea votată şi promulgată la 1 Fevruar 1875, pentru autorisarea Comunei Urbei Berlad in facerea unui imprumut de 400,000 lei nefiind aplicată şi acum de prisos remâne abrogată.

Această lege sau votat de Senat in şedinţa sa din 4 Fevruar 1878, şi sau adoptat cu majoritate de 22 voturi contra 13.

Vice Preşedinte *D. Brătianu.*

L. S. S.

Secretar, Ştefan Belu.

Această lege sau votat de Adunarea Deputaţilor in şedinţa de la 8 Aprilie 1878, şi s'a adoptat cu majoritate de cinci-zeci şi şapte voturi contra şapte fiind şi şi doue abţineri.

Preşedinte, *C. A. Roseti.*

Secretar, Gh. Isacescu.

L. S. A.

Facem cunoscut şi ordonăm ca legea de faţă se fie investită cu sigilul statului şi publicată prin Monitorul oficial, ear Miniştrii noştri secretari de stat la departamentele de Interne şi cel de justiţie sunt însărcinati cu aducerea la indeplinire a acestui Decret.

Dată in Bucureşti la 21 Aprilie 1878.

Urmează (S. S. M. S.)

(Semnaţi) Miniştri secretari de stat la departamentul justiţiei şi la departamentul de Interne.

Eug. Statescu *I. C. Brăteanu.*

In virtutea acestei legi şi conform regulamentului elaborat in acest cas, Comuna având a emite prin subscripţiune publică imprumutul de 675,000 lei, impărţit in 1350 obligaţiuni la purtător, căte de 500 lei fie care şi pe cursu de 80 suta; publică spre generala cunoştinţă, ca subscripţiunele se deschid, *de la intăi până la* 30 *a lunei viitóre Octomvrie* inclusiv, termin de 30 zile, atăt la primăria acestei Comuni căt şi la Primariul Capitalii Bucureşti, Iaşii, Galaţii, Brăila, Focşani şi Botoşani.

Doritoritorii de a subscrie la acest imprumut bine voească ase adresa cu inceperea de la 1 până la 30 Octomvrie la Primăriile aratate mai sus spre a varsa suma cu cari vor voi a participa, de unde vor primi chitanţa provizorie din partea Comitetului instituit pentru realizarea imprumutului.

Primare **Ganne.**

No. 4557.

1878 Septemvrie 9.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 183. Joi 14 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi, 13 Septemvre 1878.

Stagnațiunea completă a tuturor afacerilor și neliniștea febrilă, care domnesc în tustrele părțile continentului vechiu, dovedesc că starea politică a lumei, și in special a Orientului, se află astăzi, în urma tractatului de la 13 Iulie trecut, de nu mai mult, cel puțin tot atît de încurcată și de amenințetóre, ca și înainte de încheerea acestui pact european.

Greutățile nenumarate și cu neputință de învins ce se întimpină pretutindine cu punerea în lucrare a tractatului de Berlin, confuziunea și anarchia de care sînt bîntuite, tóte provințiile Imperiului otoman, apoi populațiunile musulmane în tóte părțile inarmate și neascultătóre de ordinile Sultanului, incredințézá chiar și pe cei mai sceptici despre marea amăgire în care s'au aflat plenipotențiarii puterilor europeene, cînd au crediut că va fi de ajuns ca să convină între dînșii asupra óre-carei ordini de lucruri, asupra unui *modus-vivendi* óre-care, fie el chiar ori-cît de nelogic și de artificial, pentru ca de indată pacea și ordinea să se restatornicéscă în Orient, pentru ca tóte să r între în cursul normal, pentru ca tóte populațiunile Imperiului otoman, creștine și necreștine, să se grăbéscă a-și pleca capul, a se supune fără să murmure resoluțiunilor luate despre dînsele, fără voea și știrea lor însă, de către înaltul areopag europan.

Evenimentele, cari s'au desfășurat cu precipitare atît în provințiile lasate Turciei prin hotărirea Europei, cît și în acelea ce i s'au luat, în Bosnia, Herțegovina, Rumelia, Macedonia Tesalia; ca și în cele din Azia-Mică, au dat cea mai crudă desmințire iluziuni'or cu cari s'au hrănit în curgere de o lună de zile împrejurul postavului verde din Berlin cei mai mari și mai iscusiți diplomați ai Europei.

Guvernul din Constantinopole, cu totul discreditat, buimăcit și lipsit de ori-ce autoritate, se află în cea mai completă neputință, nu știe ce se facă, ce hotărire să ie; și, chiar dacă ar voi să execute cu cea mai mare stricteță tractatul din Berlin, nu ar fi în stare să îndeplinéscă acéstă operă, fiind că ar rescula pe toți supușii sei musulmani, chiar pe aceia cari pănă acum i-au acordat óre-care ascultare, și ar fi resturnat în douezeci și patru de óre.

Dar insurecțiunea din Bosnia și Herțegovina, anarchia din Albania, fierberea din Rodope și desordinile din tóte celelalte provințiî otomane din Europa și Azia, nu sînt singurele pedeci, puse de a curmezișul voinței Europei manifestate la Berlin; alte noue și mai mari deficultăți și mai încurcate eventualităti sînt gata de a isbucni.

Serbia și Muntenegrul, ne putînd lua în stăpînire teritoriile cedate lor pin tractatul de Berlin, amenință de a alerga din noŭ la arme, spre a-și face cu forța dreptatea pe care cu bună învoélă nu pot s'o dobândească.

România încă este amenințată, precum asigură, „L'Orient“ de a intimpina impotrivire în Dobrogea din partea Bulgarilor. Dar acéstă nu ne prea ngrijesce, fiind că credem că guvernul român nu se va grăbi de a lua în stăpânire acéstă provincie.

Grecia, de altă parte, vĕdênd că Pórta nu vrea să se înțelégă cu dînsa în privința rectificarei de fruntarie, prevĕdută prin articulul 24 al tractatului de Berlin, s'au adresat acum de curînd la puteri, printr'o notă, spre a cere mediațiunea lor, cu hotărire de a-și face singură îndestulare în caz cînd, și după mediațiunea puterilor, guvernul otoman ar continua de a refuza să se supună deciziunei congresului.

Eventualitatea rîdicărei Greciei este fórte probabilă în urma atitudinei de curĕnd manifestate de către cabinetul din Londra prin organul d-lui James Lowther, subsecretar de stat la departamentul coloniilor, cu ocaziunea banchetului ce i-au dat alegĕtorii sei din York. In discursul ce au pronunțat aici, d. Lowther au combătut aspirațiunile Greciei, declarând că Europa nu va puté îngădui ca chestiunea Orientului să fie din nou deschisă prin ambițiunea și agitarea perpetuă a unuia din cei mai mici membri din comunitatea națiunilor.

Astfeliu, dacă cuvintele d-lui Lowther exprimă, cum credem, intențiunile politicei engleze, este viderat că Anglia, în cazul insuccesului probabil al mediațiunei, va consilia pe Grecia să nu caute de a obține prin arme rectificarea promisă; și, fiind că de astă dată este aprópe sigur, că Grecia nu se va mai potrivi sfaturilor nemărui, ci va asculta numai de interesele sale, este asemine mai mult de cît viderat că un resboiu între Grecia și Turcia este neînlăturabil.

Ce demarșe vor lua atunci puterile? Ce va face Rusia? Deșerta-va ea împrejurimile Constantinopolei și Rumelia? Ce atitudine vor pastra Germania, Italia, și Francia?

Nu mai voim să știm ce va mai zice Austria, căci ea are destul de lucru în Bosnia și Herțegovina.

Eată tot atîte chestiuni deschise și nedeslegate, ca și chestiunea păcei europeene, care astă-zi, în urma congresului de Berlin, este tot atît de nesigură și de amenințată ca și înaintea acestui congres.

Situațiunea se înfățișézá deci supt un aspect fórte grav, atît de grav, în cît socotim, că România nu-i va puté face față de cît numai dacă va desfășura cel mai mare tact și cea mai adîncă înțelepciune și dacă va încredința cîrma trebilor publice barbaților celor mai capabili, mai probați și mai cu autoritate din tóte partidile.

Ziarului „L'Orient“ i se comunică următórele informațiuni de o gravitate fórte mare și a a cărora autenticitate o garantézá

Tulcea, 9 (21) Septemvre. – Sînt în măsură de a vă afirma în modul cel mai categoric că se organizéză bande spre a se opune la ocuparea Dobrogei de către Români. Arme au fost distribuite în cantități considerabile. Se vorbesce de 8,000 de pușce, dar nu garantez acéstă cifră. Ceea ce pot garanta este că s'au distribuit multe. Aveți bunatate de a publica liniile aceste. Bulgar de naționalitate și iubind țara mea, iubind asemine și România care totdéuna ne-au făcut numai bine, doresc cu ori-ce preț să se înlăture o ciocnire între ambele țeri. Prin publicarea celor ce preced nu-mi voiu ajunge scopul fără îndoială, dar póte voiu contribui la acésta, și în tot cazul voiu fi în pace cu conștiința mea, căci îmi voiu fi făcut datoria.“

O operă efemeră.

Fragilitatea tractatului de la Berlin, viționzitatea politicei engleze și gravitatea situațiunei sînt fórte lămurit expuse în ur-

mătorul articol pe care-l extragem din ziarul parisian „Le Temps“:

„Nu spuneți nici-o-dată de un om politic că este om de stat mai înainte de a fi văḑut efectul complet al planurilor sale. Acéstă sentență, luată de la Solon. este adevarată în privința prin ipelui de Bismarck, a căreia iscusință parlamentară este în acest moment fórte mult pusă la încercare. Ea este și mai adevarată în privința lordului Beaconsfield, mai dăunăḑi salutat la întórcerea-i în Londra prin ovațiunile unui popor întreg, dar ale căruia vederi și acte nu sînt tocmai pe cale de a fi confirmate și justificate de evenimente. In măsura în care se desfășură evenimentele, cine-va vine la ideea că lordul Beaconsfield au continuat numai vechea politică orientală a Angliei, fără să înțelégă viținl radical al acestei politice, fără să recunóscă ceea ce este nou în situațiune.

„Lordul Beaconsfield au mărturisit însuși că el s'au silit la Berlin să restatornicéscă guvernul turces în suveranitatea unui stat independent. El e acela care au născocit pentru acest scop creațiunea meșteșugită a Rumeliei orientale. Sub imperiul aceluiași preocupări el s'au calcat angajamentele luate față cu Grecia, numai cu cea mai mare greutate s'au unit cu resoluțiunea congresului în favórea unei măriri a regatului elen, și în acest moment chiar refuză de a stărui pe lîngă Pórtă spre a o face să îndeplinéscă dorința formulată de puteri. Guvernul englez se ține de vechiul program tradițional al mănținerei imperiului otoman, și firesce că uu vrea să contribuéscă la niște schimbări teritoriale cari constată și îndeplinesc tot-odată stîngerea unui murind, pe care Anglia ar voi cu orice preț să-l țină în viață.

„Lordul Beaconsfield, ca să vorbim scurt, se află în situațiunea morală care se întêmplă fórte des, dar care e puțin demnă de un adevarat politic, în acea a unui om care-și închipuește că lucrurile trebue să se petré ă într'un mod conform vederilor sale, numai pentru că nu-iar plăcé să se întîmple altmintrea, pentru că acésta l'ar obliga cum se zice în limba populară, să-și întórcă carul înapoi. El închide ochii înaintea evidenței, și crede în vitalitatea imperiului turcesc, fără alt temeiu de cît frica instinctivă de niște rezoluțiuni energice ce ar impune o concepțiune mai liberă a lucrurilor.

Intre acestea, realitatea își urméză cursul seu, producêndu-se sub forma demonstrativă care-i este proprie. Sultanul e desființat de fapt, fiind că Turcii au renunțat de a se mai întemeia pe Constantinopole și fiind că au luat în mînile lor proprii cauza independenței și a credinței lor. Bosnia ține pe loc forțele considerabile ce Austria au pus până acum în mișcare. Confederația albaneză au desemnat, prin asasinarea lui Mehemet-Ali, poziținea sa față cu Pórta. Rescóla din munții Rodope este un alt element al acestei mari mișcări de disoluțiune generală și de revindicațiune provincială. Grecii, din partea lor, desgustați de nepăsarea ce află pe lîngă puteri, par a voi să li forțeze mînile și săle oblige de a interveni, începênd o luptă în care știu bine că nu-i vor lasa să cadă. Bulgarii din Rumelia, și ei, pun în chestiune chiar opera congresului protestând contra dispoziținei tractatului de Berlin care i-au separat de frații lor de la nordul Balcanilor. Cît despre Constantinopole, acéstă capitală au ramas destul de liniștită până acum, cu tóte conspirațiile de palat al cărora sgomot au străbătut până în public; dar cine póte spune ce se va întîmpla în acest oraș cînd Rușii îl vor lasa în voea lui prin reîmpatriarea oștirei lor și cînd flota engleză se va întórce în Archipel?

„Eată, în scurt, starea Turciei europeene, a doua zi după congres, și acésta-i o stare, care, trebue să n'o uităm, n'ar puté fi privită ca întîmplătóre sau trecătóre, stare pe care nimine nu crede că guvernul sultanului o va puté domina prin propriile sale forțe.

„Trebue deci ca Europa sau să asiste pasivă la anarchia și disoluțiunea Turciei, sau să intervie? Dar cum să intervie? Printr'o acțiune comună? Nu se póte admite acésta, de nu din alta considerație cel puțin din aceea că Germania va refuza cît o privesce pe dînsa, să iee parte la o asemine acțiune. Efectua-se-va intervențiunea printr'o delegațiune a uneia sau a mai multor puteri? Și cîte dificultăți încă! Și apoi, ce se va face în urma intervențiunei? Fi-va nevoe de un nou tractat de Berlîn cu misiunea de a constata ruinarea politicei engleze?

„Asupra chestiunei turcești apasă o fatalitate: aceea anume că Rusia, o putere ambițiósă și agresivă, vede drept; și Anglia, pacinică și desinteresată, a căreia interese cel puțin se confund cu acele ale echilibriului european, nu vrea să vadă decadența împărăției turcești în tótă partea aceea care nu se póte vindeca.“

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Extragem următórele părți dintrîun articol al ziarului „Times“ asupra revistei armatei franceze ce au avut loc la Vincennes în zioa de 15 (3) Septemvre:

„Cînd organizarea urzită prin legea de la 1872 va fi în plină lucrare, Francia va putea să se laude că are o oștire cel puțin egală în numer cu acea a Germaniei. Rezervele sale nu vor fi simțitor inferióre în calitate forțelor sale regulate, și este raționabil de a se admite că, într'o țară care au produs atâția generali mari, se va ști a se pune și în lucrare cu folos opera restaurată.

„Pentru observatorii politici, tótă chestiunea este de a se ști la ce își va intrebuința Francia forțele sale. Sînt ómeni cari zic că ea va ajunge din nou turburătórea Europei, că va lasa a fi ademenită de îmbătarea revanșei, că nu numai se va sili să recucerească Alsația și Lorena, dar că va căuta să descateneze asupra Germaniei tóte nenorocirile ce au suferit ea însăși la Sedan, la Metz și sub zidurile Parisului.

„Sîntem incredințați că conjecturele aceste sînt intemeiate pe necunoștința adevaratului chip de gîndire și de simțire al vecinilor noștri. Ca Francia să poată uita invingerea ei, aceasta nu e conform naturei omenesci; ca ea să profite de ocaziune spre a-și realiza dorințele sale în privința proviințiilor ce au fost silită să cedeze dacă i-ar da vre-o șansă de isbutire schimbările și hazardurile politicei europeene sau o reviziune generală a stărei continentului, la aceasta se póte cineva aștepta; dar ca ea să voească, cu precugetare, de a rumpe pacea Europei pentru amorul *revanșei*, nu o credem. Capii partidului republican, și nu numai „miniștrii de pace,“ cum sînt d-nii Léon Say și Freycinet, ci d. Gambetta însuși, dimpreună cu compatrioții sei de arme cei mai influenți ar fi cei din urmă cari s'ar lasa a fi tîriți de pasiuni nereflectate.

„Este bine, cînd Europa stă în arme, ca Francia să fie puternică. Desarmarea generală ar fi un bine nemărginit, de ar fi numai cu putință de a decide pe tóte națiunile să depună armele precis la acelaș timp. Din nenorocire popórele au încă unele de altele prea mare neincredere spre a intra în o combinațiune de felîul acesta. Germania nu ar cîștiga nimica dacă se va plînge de restatornicirea militară a Franciei. A aștepta ca Francezii să dezarmeze cînd vecinii lor sînt inarmați până în dinți, ar fi a arata o stranie inaptitudine de a înțelege caracterul lor național.“

— In discursul ce-au rostit d. Gambetta, în ziua de 18 (6) Septemvre, la Romans (depart. Drôme), au exprimat cu tărie convingerea că d. prezident al Republicei nu-și va da dimisiunea, în urma alegerilor senatoriale, dupre cum au căutat să acrediteze dușmanii republicei într'un interes electoral. In programul reformelor politice, expuse de orator, figuréză între alte lucruri, chestiunea unei administrații republicane, acea a inamovibilității magistraturei, a reformei voluntariatului de un an, a restituirei dreptului de a conferi grade Universității, și a conversiunei rentei, în contra cărei s'au pronunțat d. Gambetta.

— Ziarele engleze anunță că guvernul rus are intențiunea de a se statornici fórte serios în noauele sale posesiuni din Azia-de-sus și de a crea acolo cu ori-ce preț o mișcare agricolă și industrială. Ultimele știri din Tașkend spun că are să se deschidă în acest oraș o expoziținne și că celelalte orașe ale Aziei centrale, cum e mai-cu-samă Smarcanda, fac pregătiri fórte active spre al lua parte la ea. Recompensele date în numele Imparatului de guvernul general din Turkestan

vor consista mai ales în medalii de aur şi argint, ca şi la Expoziţiunea universală de la Trocadero. Pe lîngă acestea se vor distribui şi caftane de onoare.

— „Gazetei de Colonia“ i se telegrafiéză din Pesta, cu data de 18, că întrunirile politice din acéstă capitală, fără deosebire de partid, organizéză mari meetinguri cu intenţiunea de a trimite o adresă împaratului şi regelui spre a-i cere să convóce Camerele şi să procedeze imediat la desşartarea Bosniei.

— Cetim în „Le Danube“:

„După informaţii vrednice de credinţă, insurgenţii au consumat tóte proviziunile ce-au putut obţinè în Bosnia septentrională. Aprovizionările ce primesc de la Méză-zi nu sînt destul de însemnate şi nu sosesc deajuns de răpede spre a satisface trebuinţele lor. Femeile şi copiii ţeranilor emigréză în Serbia sau fug la sudul Bosniei. Unii dintre fugarii acesta cari au căzut în puterea creştinilor, au zis că trecătórele munţilor sînt întărite şi că ómenii sînt hotăriţi să móră mai bine de cît să se supună.

— „Recentele încercări de năvălire ale insurgenţilor în Croaţia sînt confirmate. Un corp de insurgenţi plecat de la nord-vestul Bosniei, au încercat să trécă fruntaria Croaţiei pe lîngă Kinsk, însă au fost respins cu pierderi însemnate“.

— „Guvernul otoman, cedând presiunei Rusiei, au început să opréscă trecerea transporturilor de arme şi muniţiuni destinate insurgenţilor din Rodope“.

— „Daily News“ publică o interesantă scrisóre de la corespondenţii sei cari au petrecut pintre insurgenţii musulmani din munţii Rodope. Acéstă scrisóre dă amănunte curióse despre viaţa intimă a insurgenţilor. Ei sînt organizaţi în comunităţi în care puterea militara este supremă. Protestând de supunerea lor către Sultan, populaţiile acestea declară tot-odată că s'au revoltat atît contra lui cît şi contra Ruşilor. Locuitorii acestor ţări n'au plătit nici-odată impozite într'un chip regulat, şi dacă nu se auzia vorbindu-se de dênşii sub administraţia turcéscă, acésta provenia din aceea, că, autorităţile turceşci, înţelegênd neputinţa lor, lasau aceste populaţii într'o semi-independenţă. Revoltaţii au fost provocaţi de proiectul Ruşilor de a pătrunde în acéstă ţară, éră nu de excesele sau fanatismul religios.

— Se scrie din St.-Petersbury:

„Administraţia rusă au interzis exerciţiul medicinei, în gubernia Novgorodului, la mai multe dame cari au terminat cursurile lor de studii la spitalul militar din St. Petersburg şi cari posed certificate legale. Acéstă măsură nu póte avé alt scop după „Golos“ de cît acela de a lipsi femeile de ori-ce drept bine definit în ceea ce privesce exerciţiul profesiunei lor Se ştie ca femeile-doftorese, în Rusia, sînt bănuite de administraţia rusă sub acelaşi titlu ca şi studenţii, ale cărora idei politice le împartăşesc în general.

„Un om avut numit Bukhvostof din Orel, în Rusia, au lasat prin testament tótă averea sa mobilă, care se ridică la suma de 580,000 ruble, prinţipatului Muntenegru. Donatorul au voit ca acest capital să servéscă la crearea unei bance în Cetinia. Din folósele acestei bance, o parte trebue să fie întrebuinţată la fundaţiuni de scóle şi la serviciul a patru burse în seminariul central (scóla normală pentru institutori); ceealaltă parte va fi utilizasă spre a constitui mici zestri pentru copiii saraci.

„Prefectul de poliţie din St. Petersburg au recomandat comisarilor de poliţie să privigheze persónele cari se introduc în Rusia ca monahi de la Athos şi umblă după adunat bani şi obiecte pentru monastirele de acolo“.

— Convocarea Parlamentului austriac va avé loc în cursul lunei octomvre, la 19 sau 20. Acésta s'ar fi hotărît într'un consiliu de ministri ţinut la 21 sub prezidenţa împaratului.

Telegrame de prin ziare.

Londra, 23 Septemvre. — Principele Milan au refusat să primească pe delegaţii insurgenţilor bosniaci. Englitera a propus Serbiei să inchee un tractat de comerciu.

Viena, 23 Septemvre. — *Oficială.* — Desarmarea satelor situate in munţii Bozana şi Grosova s'a terminat. Demonstaţiunea făcută contra satului Culerakuf a reeşit. Ḑece notabili ai satelor Vakuf, Ostrovitza, Orasatz şi Navala au inmănat o adresă prin care anunţă că se supun şi cer ertare pentru că au violat fruntariile.

Viena, 23 Septemvre. — Oficială.—Intăia divisiune, trimisă de la Serajevo spre a disolva pe insurgenţi din linia de la Senkovith şi Bandirev-glak, îi intîlni şi îi atacă. După o luptă de şése óre, luară tabăra inamică situată pe nisce înălţimi. Insurgenţii luară fuga in desordine in tóte direcţiunele. Trupele austriace au pus mîna pe tot ce au fost in tabără.

Colonelul David, trimis de la Serajevo cu regimentul sĕu in direcţiunea de la Alovo, găsi in drumu'i forti aţiuni părăsite precum şi o vastă tabără intărită şi chiar oraşul deşertat de locuitori in urma retragerii insurgenţilor.

Al 3-lea corp, comandat de generalul Szapary, a ajuns la 21 lîngă Khampakuvatz; el găsi înălţimile de la Gubac evacuate de inamic.

O deputaţiune din Tuzla, a anuţat generalului Szapary supunerea oraşului.

A 13-a divisiune, sub generalul Fröhlich, însărcinată de a ocupa Dukarys, intălni pe inamic pe înălţimile fortificate de la Majevitza şi Placina. Acéstă divisiune, susţinută de artileria sa, sui înălţimile cu tot focul violent al inamicului şi'i goni din intăririle lor; ea îi urmări combătînd mereu şi ajunse la Dokary unde 'şi infiinţă tabăra.

Generalul Budics a trimis eclerori in direcţiunea de la Doluji şi Dragaljevaç spre a'şi acoperi inaintarea spre Tuzla. O deputaţiune de locuitori venind despre Bjelina îl invită a'şi continua mersul spre Bjelina.

Generalul au intrat în Bjelina şi au început îndată desarmarea populaţiunei.

Londra, 23 Septembre. — Trupele Emirului din Cabul au oprit la Alismundji misiunea englesă, care s'a întors constatând că emirul au fost câştigat de către Rusia.

Londra, 23 Septembre. — Se scrie din Ragusa către *Times*.

Lupta de la Tuzla a avut consecinţe serióse; insurgenţii au fost bătuţi.

Belgrad, 23 Septembre. — Beii bosniaci cer anexiunea lor la Serbia.

DIN ŢARĂ.

Din Bucuresci, cu data de ieri (12 Septemvre) ni se comunică ştirile următóre:

„Pe aici, chiar şi prin cercurile guvernamentale, se vorbesce fórte mult de o schimbare ministerială. Retragerea d-lor Rosetti şi Cernat este atît de sigură, încît va avè loc in cele d'intêi zile după întrunirea corpurilor legiuitóre.

Rêmînerea la minister a d-lui Cogălniceanu este asemine fórte problematică. Acest barbat de stat este fórte urît la tótă lumea, şi dacă nu va înţelege că i-au venit timpul de a se retrage, ci va persista a conduce afacerile externe, atunci va cadé în urma unui vot de blam, fiind generalminte desabrobat pentru politica sa hasardósă.

Despre retragerea d-lui Chiţu încă se vorbesce fórte mult, susţiindu-se că atît titularul ministeriului instrucţiunei cît şi instrucţiunea sînt deopotrivă de ostenite de sarcinele ce ambii pórtă fără nici-un folos.

Cum că are să se facă o remaniare ministerială, acésta este afară de ori-ce îndoélă. Cum are să se efectueze acésta, cu elemente numai roşii, sau amestecate, acésta nu o pot spune pentru moment.

D. prim-ministru nu va fi aici la deschiderea corpurilor legiuitóre. El se aştéptă să soséscă pe Simbătă. Se zice că ar fi fórte obosit şi săturat de putere, şi că ar dori să se retragă, însă nu este lasat de amicii sei politici.

Până luni nu are să fie nici-o şedinţă importantă nici la cameră nici la senat.

DIN LOCALITATE.

D-ra Elvira Novelli, primadona soprano, care au cîntat la principalele teatruri din Europa, va da mîne Joi (14 Septemvre), la 8 óre sara, in Sala Conservatorului, un concert cu concursul domnilor profesori Mezetti, Parini, Benotti, Vasilin, Racanelli şi a d-lui capelmaistru Wolmar.

Sperăm că publicul iaşan, tot-dea-una favorabil artiştilor, va incuragia cu o prezenţă numerósă pe d-ra Elvira Novelli, a căriia reputaţiune artistică e recunoscută in tóte capitalele cele mari ale Europei.

Biletele se găsesc de vînzare până in sara concertului in magazia de muzică a d-lui Maugsch.

DE INCHIRIET, chiar de pe acum, un apartament, situat pe strada Cogălniceanu, compus din trei camere, cu bucătărie, magazie de lemne, beciu şi grădină.

A se adresa la proprietar, d. N. Quintescu, care locuesce aceeaşi casă.

ROMANIA

Primarul Comunei Urbei Berlad Judeţul Tutova.

INSCIINŢARE

Consiliul acestei comuni în şedinţa de la 26 Februariu şi 19 Martie 1877, pentru strângerea datoriilor ce grevau Cassa din anii din urmă, au decis a converti şi regula acele datorii prin un imprumut cu amortisaţii pe timp de 15 ani pe valora nominală de 675,000 lei, pentru care a elaborat cuvenitul proiect de lege.

Acest proiect votat de Senat in şedinţa de la 4 Fevruare şi de adunarea deputaţilor în şedinţa de la 8 April anul curent, sancţionat prin Inaltul Decret Domnesc No. 883, din 21 April publicat prin Monitorul oficial No. 93 din 27 acelei luni, devenind lege, este în cuprinderea următóre:

CAROL I.

Prin graţia lui Dumnezeu, etc. etc.

Corpurile Legiuitóre au votat şi noi sancţionăm cele ce urméză:

LEGEA

Pentru facerea unui împrumut cu amortisment de către Primăria Urbei Berlad Judeţul Tutova, în sumă de 675,000 lei Valora nominală.

Art. 1. Primăria Comunei Urbei Bërlad Judeţul Tutova pentru convertirea şi regularea datoriilor sale din anii trecuţi in sumă de 540,000 lei este autorisată a contracta cu o companie sau a emite prin subscripţiune publică un imprumut de 675,000 lei impărţit in obligaţie la purtător, care vor purta titula de „Obligaţiunea Comunei Urbei Bărlad“ pe curs de 80 sută.

a). Dobânda se fiaxază de 9 % pe an.

Fie care obligaţiune va ave trei zeci cupóne ale dobânzii.

Amortisarea se vă face prin trageri la sorţi de două ori pe an din şase in şase luni, două luni inaintea terminelor fixate pentru plata copónelor de dobânzi.

b). Bonul eşit la sorţi numai pórtă procente.

c). Tragerea la sorţi va fi publică in presenţa Consiliului Comunal şi in asistenţa Preşedintelui Trib. şi Preşedintelui Comitetului Permanent al judeciului.

d). Cuponul de dobânzi din ziua scadenţei lor vor fi primite ca bani de casierul şi perceptorii comunali in comptul veniturilor comunali.

Art. 2. Plata anuităţilor acestui imprumut se garantează in tóte veniturile comunale.

a). Primăria Comunei Urbei Bërlad este obligată a trece in budgetul seu anual suma de lei 83,738 bani 57 pentru plata anuităţilor imprumut.

Art. 3. Obligaţiunele acestui imprumut vor fi primite de Primăria Urbei Berlad şi de autorităţile pendinte de ea ca garanţii pe valora lor nominală.

Art. 4. Primarul sau Consiliul Comunal. cari vor verimenta, disposa, sau ordononţa veri o altă cheltueală asupra sumei de 83,738 bani 57 destinată in budget pentru zisul scop, sau vor lasa in suferinţă plata obligaţiunilor eşite la sorţi, şi a cupónelor scăzute care va avea preferinţă inainte de ori ce cheltueală comunală, se vor considera ca delapidator de bani publici şi vor fi pedepsiţi conform legei penale.

Consiliul Comunal e dator se echilibreze in realitate budgetele anuale pentru că nu din causa de noi deficite se vie Comuna să ceară un nou imprumut: Membrii Consiliului Comunal care nu ar echilibra budgetele vor fi supuşi la aceeaşi penalitate ca acea prevăzută pentru aceia cari vor face verimente sau vor despune in alt mod de suma destinată pentru anuităţi.

Art. 5. Legea votată şi promulgată la 1 Fevruar 1875, pentru autorisarea Comunei Urbei Berlad in facerea unui imprumut de 400,000 lei nefiind aplicată şi acum de prisos remâne abrogată.

Această lege sau votat de Senat in şedinţa sa din 4 Fevruar 1878, şi sau adoptat cu majoritate de 22 voturi contra 13.

Vice Preşedinte *D. Brătianu.*

L. S. S.

Secretar, Ştefan Belu.

Această lege sau votat de Adunarea Deputaţilor in şedinţa de la 8 Aprilie 1878, şi s'a adoptat cu majoritate de cinci-zeci şi şapte voturi contra şapte fiind şi şi doue abţineri.

Preşedinte, *C. A. Roseti.*

Secretar, Gh. Isacescu.

L. S. A.

Facem cunoscut şi ordonăm ca legea de faţă se fie investită cu sigilul statului şi publicată prin Monitorul oficial, ear Miniştrii noştri secretari de stat la departamentele de Interne şi cel de justiţie sunt insărcinati cu aducerea la indeplinire a acestui Decret.

Dată in Bucureşti la 21 Aprilie 1878.

Urmează (S. S. M. S)

(Semnaţi) Miniştri secretari de stat la departamentul justiţiei şi la departamentul de Interne.

Eug. Statescu *I. C. Brăteanu.*

In virtutea acestei legi şi conform regulamentului elaborat in acest cas, Comuna având a emite prin subscripţiune publică imprumutul de 675,000 lei, impărţit in 1350 obligaţiuni la purtător, căte de 500 lei fie care şi pe cursu de 80 suta; publică spre generala cunoştinţă, ca subscripţiunele se deschid, *de la intăi până la* 30 *a lunei viitóre Octomvrie* inclusiv, termin de 30 zile, atăt la primăria acestei Comuni căt şi la Primariul Capitalii Bucureşti, Iaşii, Galaţii, Brăila, Focşani şi Botoşani.

Doritorii de a subscrie la acest imprumut bine voească ase adresa cu inceperea de la 1 până la 30 Octomvrie la Primăriile aratate mai sus spre a versa suma cu cari vor voi a participa, de unde vor primi chitanţa provizorie din partea Comitetului instituit pentru realizarea imprumutului.

Primare **Ganne.**

No. 4557.

1878 Septemvrie 9.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 184. Sambata 16 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiurĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.

București, 15 (27) *Septemvre.* Corpurile legiuitóre sînt deschise. Messagiul spune că nu există Român care se nu deplîngă deslipirea unei părți din pămîntul strămoșesc, decretată de Europa.

„Binele și reul ce atingu această țară care este a mea, zice Măria Sa, mĕ ating și pe mine, bucuria ei este bucuria mea, durerile ei sunt durerile mele. — Ori care va fi hotărirea Dv. asta va fi hotărirea mea.

Măria Sa zice că România merita mai mult de la marele areopag, căci ea au dovedit că brațul care au purtat sapa știe a purta și arma. — Invită pe Mandatarii națiunei ca barbați maturi, ca patrioți neclintiți, de a cumpăni cu sînge rece grelele imprejurări și a lua o hotărtre care să nu compromită presentul ci să asigure viitorul țerei.

Iasi, 15 Septemvre 1878.

O știre fórte gravă au fost transmisă din Calcuta. Generalul sir Neville Chamberlain, trimis de către guvernul englez din Indii în misiune la emirul Cabulului, plecând în ziua de 9 (21) Sept. de la Pești-var spre a întra in Afganistan, la frontarie au fost oprit de a trece de către un ofițer al emirului Șir-Ali. Misiunea engleză au fost chemată înapoi.

Scopul misiunei era de a tra ta cu Sir-Ali pentru stabilirea în Kabul a unei ambasade engleze permanente.

Refuzul emirului de Kabul de a primi misiunea engleză este de o gravitate cu atîta mai mare cu cît de mai mult timp trimișii Rusiei se află la curtea afgană.

„Times“ conchide din acest fapt că emirul este un instrument în mînile Rusiei, și că chestiunea Afganistanului va înceta de a fi tractată din puntul de vedere al intereselor indiene. Ea va deveni de aici înainte una din problemele cele mai serióse ale politicei streine engleze.

„Times“ consideră refusul emirului de a primi misiunea engleză ca un afront din care pot resulta cele mai grave consecințĭ.

Chestiunea este cu atîta mai seriósă cu cît Englezii, în cazul unui resboiu cu Afganii, ar trebui să ocupe mai întĕiu strîmtorile Khaiber. Se știe că aceste strîmtori sînt în mînile unor triburi fórte resboinice, semi-selbatice, cari numai cu numele atîrnă de emirul de Cabul, cari nu voesc să știe nimică de Englezi, nici de Afgani, și cari de un timp imemorial percep o taxă de la toți călĕtorii cari trec prin strîmtorile Khaiber. Insuși emirul, nominalul lor Suzeran, nu póte fără plată străbate prin ele.

Khaiberienii, audind despre călĕtoria ce voia să întreprindă prin țara lor misiunea engleză, au și trimis soli la Peșavar, unde se află generalul Neville Chamberlain, ca să-i declare că ei nu-i vor permite să trécă fără învoirea lor și cu condițiunea numai ca el să nu fie excortat de trupe indiene, ci numai de dinșii.

Este probabil că ofițerul emirului Șir Ali, despre care telegrama din Calcuta zice că s'au opus la trecerea Englezilor, să nu fie în realitate de cît un șef al acestor munteni independenți. Este de altă parte, asemine probabil că emirul să caute a profita de acésta împrejurare, a existenței acestor triburi între statele sale și posesiunile engleze, să-le întărite în contra Englezilor, fără să fie în aparență direct respundĕtor de resistența sau năvălirea lor.

Dar ori din care parte ar veni proibițiunea misiunei engleze de a înainta, fie din partea emirului Șir-Ali, fie din partea muntenilor Khaiberieni, în ori-ce caz acésta este o mare umilire adusă împăretesei Indiilor, o gravă jignire făcută prestigiului dominițiunei Britanice din Indii, atingeri pe cari cabinetul lordului Beaconsfield, cu tótă inactivitatea magistrală a politicei anglo-indiene, nu le póte lasa neresbunate, nepedepsite.

Atît onórea ultragiată cît și propria siguranță impun deci Angliei un resboiu fie cu Khaiberienii, fie cu Afganii, sau chiar și cu unii și cu alții.

In fața acestor complicațiuni iminente și neînlăturabile, pentru moment numai aminate din cauza apropierei timpului rĕu, complicațiuni cu cari Anglia va avé chiar de la primavara viitóre, să se lupte la nordul Indiei, este mai mult de cît evident că Rusia, acéstă rivală a dominațiunei engleze din Azia, nu va sta cu brațele încrucișate, ci va căuta să profite de o ocaziune atît de favorabilă, spre a-și resbuna pentru insuccesul parțial ce-au suferit politica sa în Orient, și a executa planul ce de atîta timp și cu atîta statornicie urmăresce contra Imperiului otoman.

Slavizarea completă a peninsulei Balcanice și rumperea definitivă a echilibriului european, cari nu s'au putut realiza în campania din 1877, se vor îndeplini nesmintit într'o nouă campanie, fórte apropiată, dacă puterile occidentale vor continua de a sta izolate și neîncredetóre unele cătră altele, cum stau astă-zi, dacă Anglia mai cu samă va stărui să crédă în chimera vitalității imperiului otoman, și de nu va voi să acórde sprijinul și protecțiunea sa națiunilor tinere și viguróse, cum sînt Românii, Grecii, Albanezii, cari au dovedit că pot precumpăni întinderea raselor slave în peninsula Balcanică, și la ocaziune opune chiar o puternică stavilă cotropirei moscovite.

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Germania. — Atitudinea liberalilor naționali, in comisiunea Parlamentului care examinéză proiectul de lege contra socialiștilor, și atitudenea comtelui Eulenburg, care represintă pe guvernul imperial in această comisiune, fac să se presupună că proiectul va fi adoptat de Reichstag, cu amendamentele primite de amîndoue părțile. Liberalii naționali nu mai sînt in timpul cînd, prin manifestul lor, se pronunțau in principiu contra ori-cărei legi excepționale, mai cu aceeași fermitate ca și progresiștii. Acum in comisiune ei admit principiul legei excepționale prezintate Reichstagului.

D. Lasker au propus numai o reducțiune mai imblînzită, o determinare mai preciză și mai puțin intinsă a delictelor prevăzute și pedepsite prin proiectul de lege; guvernul nu s'au opus la aceste amendamente, și comisiunea le-au votat.

Se crede deci că marea majoritate a liberalilor naționali va primi legea așa cum este ea amendată de d. Lasker, și voturile sale unite cu acele ale ambelor partide conservatóre, vor fi de ajuns spre a forma o majoritate.

Un alt liberal-național, profesorul de drept, d. Gneist, au emis ideea puțin liberală de a face din cancelarul imperiului singurul judecător in apel, sub pretext ca ast-fel să fie asigurată inriurirea Reichstagului asupra decisiunilor ce se vor pronunța. Nu se știa pănă acum că Reichstagul ar exercita atîta inriure asupra deciziunilor d-lui de Bismarck.

— Dinariul „Vilhelm,“ subscripţiune populară, propusă de mareşalul Moltke, pentru crearea unei instituţiuni care se comemoreze păstrarea zilelor imperatului, au produs 1,793,418 marce, mai mult de doue milióne de franci, varsaţi de vre-o 12 milióne de subscriitori. Mareşalul dând samă de acest resultat principelui imperial, l'au rugat să ficseze intrebuinţarea sumei. Principele au dat omagiu simţimentelor care au insuflat această manifestare; el au reservat impăratului sarcina de a decide ce se vor face cu fondurile, şi au exprimat speranţa că ele se vor aplica la imbunătăţirea sórtei claselor lucrătóre.

— „Gazeta naţ'onală“ din Berlin crede că împaratul Germaniei va lua direcţiunea guvernului după terminarea manevrelor cari au loc la Cassel, adecă pe la începutul lunei lui Octomvre.

Anglia. — Un partid insemnat se formézá în Anglia spre a obţiné reviziunea tractatului de Berlin. Acest partid se compune din liberali şi conservatori, şi are de scop de a obţiné de la guvernul britanie ca să trimită puterilor un memorandum, prin care să le atragă atenţiunea asupra imposibilităţei de a sacrifica Albania ambiţiunei Muntenegrului si a Serbiei, asupra absolutei necesităţi de a nu acorda naţiunei elene un palmac de pământ din colo de linia golfului Volosi a Ianinei, şi asupra urgentei de a regula situaţiunea finanţiară a Inperiului otoman. Obiectul principal al acestui partid este de a refuza ori-ce indemnisare Ruşilor. Numele cele mai mari a le Angliei sînt înscrise pe lista de adesiune la acest program.

Austro-Ungariei. — Din Viena se anunţă că împaratul şi principila imperial vor asista la marile manevre ce au să executeze la Sterzing trupele din Tirol.

Caracterul de solemnitate politică ce se dă acestui incident de ordine curat militară este privit în capitala Austrei ca o demonstraţiune contra „Italiei inridente“.

Se anunţă asemine că oştirea din Bosnia şi Herţegovina se va rîdica peste puţin la cifră de 200, mii ómeni ceea ce va rîdica spesele mobilizărei şi ale intreţinerei până la 1 April viitor la 200 milióne de florini.

— „Pressa“ din Viena, fóe ministerială vestesce că guvernul austriac au încredinţat, la 19 Septemvre, generalului Filipovici, planul de organizarea Bosniei şi Herţegovinei

In ţerile ocupate se vor crea şese cercuri administrative. Herţegovina va fi împărţită în doue: Mastarul şi Gacico. Bosnia va cuprinde patru: Seraievo, Travnic, Banialuca şi Zvornic.

Italia.—D. Ronchetti, secretarinl general al ministeriului de interne, au adresat prefecţilor o circulară spre a chiama atenţiunea lor asupra condiţiunilor siguranţei publice. Circulara declară că guvernul nu admite nici abuzuri de puteri nici negalităţi, dar ea cere respectul absolut al legei, care implică necesar întrebuinţarea mijlócelor legale pentru represiunea notiei.

Prefecţii sînt deci invitaţi să desfăşure tótă activitatea şi energia de cari sînt capabili pentru aspra aplicare a legei contra făcătorilor de rele.

— In ziua de 20 Septemvre, cu ocaziunea aniversarei întrărei trupelor italiene în Roma, un mare număr de cetăteni au mers la mormîntul lui Victor Emanuel. Multe societăţi, urmate de o mulţime nemărginită, s'au dus la Porta Pia să depună coróne. Sindicul Romei, Ruspoli, au luat cuvîntul şi au amintit evenimentele din 1870. In urma au mai vorbit trei alţi oratori. Unul dintre acestia, exprimând opiniuni în contra unităţei italiene l'au huiduit mulţimea şi au trebuit să-şi întrerumpă discursul. Mulţimea s'au despărţit în urmă în mijlocul aclamaţiunilor şi a unei ordini perfecte. Oraşul au fost împodobit şi iluminat. Sindicul au trimis, cu acéstă ocaziune, o depeşă de felicitare regelui şi generalului Garibaldi.

Egiptul.—„Monitorul egiptean“ publică textul oficial al decretului Kedivului relativ la numirea d-lui Puvers Wilson ca ministru de finanţe. Decretul anunţă aseminea că s'au restituit în realitate statului tóte dominiile cari constituesc „Daira“, adecă proprietatea privată a Kedivului si a familiei sale.

Publicarea acestui decret au produs óre-care sensaţiune. Se crede că aceste concesiuni sînt o garanţie preţiósă spre a ajunge la echilibrarea regulată a finanţelor Egiptului şi la plata cupónelor datoriei egiptene.

După o depeşă adresată din Constantinopole ziarului „Times“, s'ar fi deschis negoţiări între Rusia şi Pórta în privinţa aplicărei tractatului de San-Stefano.

Se ştie că congresul de Berlin n'au primit tractatul acesta, întru cît deslega fără concursul Europei, chestiuni de un interes european, si au impus soluţiuni fórte diferite asupra multor puncte. Dar sînt chestiuni, deslegate pe tractatul de San-Stefano care au remas neatinse de tractatul de Berlin. In numărul acestor chestiunî, se află acele care privesc exclusiv pe Rusia şi pe Turcia, şi de cari Europa n'au avut să se ocupe. Aceste articole cari n'au fost nici confirmate, nici modificate, nici abrogate prin tractatul de Berlin fac obiectul negoţierei de care se vorbesce, şi acum s'ar tracta de a se iulocui stipulaţiile tractatului preliminar de San-Stefano printr'un tractat ruso-turc definitiv.

„Agenţa Havas“ comunică din Constantinopole proiectul acestui tractat, care au fost incredinţat Porţei de către ambasadorul rus. El manţine tóte indemnisările consimţite la San-Stefano de către Turcia; una din ele calificată „indemnisare de resboiu“ se ridică la cifra de 300 milióne de ruble, deducêndu-se valórea teritoriilor cedate. Proiectul regulează in urmă relaţiunile comerciale intre ambele ţeri.

— Corespondentul vienez al ziarului „Le Temps“ telegrafiéză că la fruntaria austro-italiană, lîngă Uine, s'au ivit o trupă de 500 voluntari italieni, inarmaţi cu carabine.

—„Times“ publică telegrama următóre:

„Bucureşci, 19 Septemvre. — Nouĕ complicări s'au ivit intre comisiunea turcéscă şi guvernul nostru in privinţa sumei ce ne datoreşte Pórta pentru intreţinerea prisonierilor otomaui. Acéstă neinţelegere au întîrziat din nou plecarea acestor prisonieri, in număr de 1,300 pe cari România îi conservă ca ostatici pănă la plata cheltuelilor făcute cu intreţinerea lor.

Telegrame de prin ziare.

Londra, 24 Septemvre. — Trupele indiene s'au aşezat la Pesavur. Acéstă concentrare este îndreptată contra emirului din Afganistan. Ziarele şi spiritele din Englitera şi din India manifestézá tendinţe resboinice.

Austriacii au ocupat *L*ivno.

Viena, 24 Septemvre. – (Oficială).—După o luptă victoriósa la Sencovici, divisia primă au înaintat şi au ocupat oraşul Rogatica. Locuitorii eşirá spre întimpinarea trupelor. Dênşiii dicau că resculaţii, coprinşi de o frică mare, s'ar fi îndreptat tot într'o fugă spre Vicegrad şi Gorazda. Peste patru sute ómeni au fost pierderile rĕsculaţilor. Căpeteniile corpului al treilea şi al patrulea au intrat în Dolina şi Tuzla. Pe fortăreţa celei din urmă s'a înfipt stindardul împărătesc.

Invingerea de la Bihaci se pare a fi avut efecte mari. Din tóte părţile sosesc delegaţi din partea locuitorilor, spre a anunţa că se supun.

Constantinopole, 24 Septemvre. — San-Stefano şi prejmele lui sînt cu totul evacuate de Ruşi şi ocupatu de Turci

Viena, 24 Septemvre. — Se telegrafiază din Belgrad „Corespondenţei politice“, cu data de 23 Septemvre:

„O mie de insurgenţi refugiaţi pe teritoriul sêrbesc au fost desarmaţi şi internaţi.

„D. Gould, consulul general Angliei a inceput negoţiări pentru a incheia un tratat de comerţ între Anglia şi Serbia“.

Londra, 24 Sept. — „Times“ zice, că un resbel contra Afganistanului este cu neputinţă înainte de primăvară.

Tanger, 24 Sept. — Turburări au isbucnit. Mulţimea a incercat să invadeze consulatul englez. Consulul italian au cerut un bastiment de resbel.

(Havas).

DIN ŢARĂ.

Măria Sa Domnitorul au sosit Marţi sara în capitală şi s'au instalat în palat la Cotroceni.

— In ziua de 13 Septemvre, cu ocasiunea aniversarei luptei pompierilor din Dealul Spirei, 1848, M. S. Domnitoriul au acordat medalia „Virtuţei militare“ tuturor acelor pompieri cari au mai ramas în viaţă.

— „România liberă“ anunţă că consiliul general de instrucţiune au numit în comisiunea pentru revizuirea programei liceelor pe d. d. D. Aug. Laurian, El. Angelescu, Al. Petrescu, Dr. Em. Severin, I. Caragiani, P. Poni şi A. Treb. Laurian.

— Aceluiaş ziar i se comunică din Tul-

cea că Bulgarii din Rusciuc şi din Galaţi umblă să aţiţe la resistenţă pe Bulgari din Dobrogia, dar arme nu sînt încă împărţite.

După informaţiile corespondentului „Rom. lib.“, puţini vor fi aceia cari ar cuteza să se împotrivéscă la ocuparea Dobrogei de către Români, şi resistenţa nu póte fi seriósă.

— Tot „România liberă“ află că ministrul Austro-Ungariei ar fi notificat guvernului român, că împaratul Francisc-Josif au recunoscut pentru Domnitoriul nostru şi pentru succesorii sei titlul de Alteţa Regală.

— D. I. Brătianu va sosi în capitală la 17 sau 18 ale curentei.

— „Romanul“ află că marele artist Mateiu Millo au fost numit director de scenă la Teatrul naţional din capitală.

— Ziarului „L'Orient“ i se comunică din Ismail, cu data de 11 Septemvre:

„Evacuarea Dobrogei de către Ruşi se urméză fără întrerumpere. Pe aici trec necontenit trupe, cari sînt oprite cea mai mare parte, în Besarabia.“

DIN LOCALITATE.

Astăzi, 15 Septemvre, este ziua fixată pentru începerea concursurilor a patru catedre de la Universitatea din Bucuresci, şi anume: 1 de psiohologie, extetică şi pedagogie, 2 de filologia comparată, 3 de arhiologie, şi 4 de trigonometria sferică şi geometria analitică.

Concursurile urméză a se ţine conform legei la Universitatea din Iaşi.

Membrii juriului pentru primele trei catedre literare sînt: d. d. N. Quintescu, I. Caragiani, N. Ionescu, C. Leonardescu şi Stef. Vîrgolici, traşi la sorţi din partea facultăţei de litere, şi d. d. V. A. Ureche şi Zalomit, numiţi de minister.

Juriul pentru catedra ultima (ştienţifică) se compune: din d. d. M. Ţoni, C. Climescu, St. Miclea, N. Culiano şi Gr. Cobolcescu, din partea facultăţei de ştiinţe, şi din d. d. A. Petrescu şi inginerul Miclescu, numiţi de minister.

Domnii delegaţi trimişi din Bucureşci au şi sosit astăzi cu trenul de astăzi de la 1½,

Constituirea juriilor se va face în astă sară.

Concurenţi sînt următórele persóne: d. I. Crăciunescu (catedra de psichologie, &.), B. P. Hăşdĕu (cât. filologie), A. Odobescu (cat. de archiologie), şi Haret) (cat. de trigonometre &.)

De sigur d. d. Haşdĕu şi Odobescu, acărora erudiţiune este obştesce recunoscută, vor fi numiţi de-a-dreptul în puterea titlurilor ce s'au cîştigat pe cîmpia literelor române. Ceialalţi doi domni concurenţi fiind singuri vor fi probabil supuşi examenului.

Comitetul teatral din Iaşi, constituit pe temeiul legei şi a regulamentului pentru organisaţiunea şi administraţiunea teatrelor din România, ţinând samă de propunerea ce i s'au adresat de un numĕr de artişti dramatici din Iaşi, că voesc a se constitui în societate dramatică, au făcut publicaţiunile cuvenite, pentru ca *până la* 25 *August* anul curent sa 'şi adreseză cererile D-lor către Preşedintele Comitetului teatral.

Acum suntem în 15 *Septemvre*, prin urmare de mult e trecut acel termen.

Cu tóte acestea nimic nu scim despre formarea viitórei trupe.

Chestiunea teatrului însă fiind de interes public, de interes general, rugăm pe Onor. Comitet teatral să bine voiaslă a face cunoscut resultatul publicaţiunei sale, pentru ca publicul şi presa se 'şi deee aprecierile lor asupra personajelor ce vor compune. trupa pentiu sesonul 1878—79.

CRONICA TEATRALĂ.

Joi sară a avut loc pe scena teatrului de la Chateau-aux-fleurs, o representaţie teatrală dată de d. Lupescu.

Spectacolul s'au început prin cuplete cântate de d. Botez cu mult talent, pentru care d-sa a fost des aplaudat.

Comedia într'un act „*Operistul*“ au fost bine esecutată. Ast-fel d. Lupescu, care a avut rolul principal, l'a esecutat destul de bine. L'am invita numai că să nu prea exagereze aşa de mult şi să nu prea iasă din rol,—ceea ce s'a observat că adese ori păcătuesce.

D. Neculau a fost binişor, cu tóte că nu e necesar de a se face *cocoşat*. Apoi, ar fi bine ca d-sa sa 'şi lase obiceiul de aşi tot freca mînele şi de a face mişcări cari nu sînt naturale.

Dómna Neculau a fost mediocru. O observăm acum numai în privirea îmbrăcămintei. Inainte de a apăre pe scenă, Dómna Neculau ar trebui să se uite în oglindă, spre a se aranja. Aceasta observat şi rolul studiat, D-sa va eşi cât se póte de bine şi va fi bine primită de public.—Credem că va ţine samă de aceste drepte observaţii.

Dómna Lupescu a fost bine. N'avem nimic dea-i imputa.

Piesa „*Doi roşiori*“, au fost bine jucată de toţi actorii.

Finind îmi remăne o observaţie de făcut. De un timp încóce, vedem că D. Lupescu dă aceleaşi şi iar aceleaşi piese. Septămâna trecută s'a jucat. *Şipca sau Plevna*, care nu e de cât *Capitan Buston*; *Baritonul fără ton*, adică *Operistul* de asară şi altele. In sfirşit o sumă de aceste piese, odată anunţate sub un nume, altă dată sub altul.

Publicul, care credea a fi piesă nouă, venia să asiste la representaţie.

Dar ce amăgire!

Piesa nu era de cît aceeaşi, sub un alt nume.

Sistema aceasta a d-lui Lupescu nu ne pare de loc... cavalerească, şi nici în interesul chiar al d-sale; am dori ca această sistemă să fie părăsită,—căci, nu prea face multă onoare şi nici adaoge la meritele d-lui Lupescu.

Mîne Sîmbătă se va representa de către asociaţia representată prin d. Alecsandrescu, melo-drama intitulată „*Bataea de la Plevna*,“ despre care am vorbit în unul din N-rele fóei nóstre.

BIBLIOGRAFIE.

Convorbiri literare, ce la 1 Septemvre (No. 6) cuprinne materiile următóre: 1) *Ruy-Blas*, dramă în cinci acte de V. Hugo, trad. de D. C. Olănescu (urmare); 2) *Istoria lui Ştefan-Vodă cel Mare şi cel Bun*, alcătuită după înţelegerea poporului de un culegĕtor-tipograf (sfirşit); 3) *Sufixele romanesci*, studiu de St. Stefurea (urmare); 4) *Răsărit-au blinda lună*, poesie de I.; 5) *Tablou Din evul mediu*, poesiii de N. Volenti.

Défense *de la Société d'approvisionnement de l'armée impériale active russe* (A. Horowitz, F. Gregher et A. Cohan) devant la Cour d'Appel de Bucarest par *G. Marzesco*, ancien professeur de Code Civil, ancien député, etc.

Darea-de-Samă despre Administraţiunea comunală a Municipiului Iaşi pe timpul de la 1 Sept. 1876—1 Septemvre 1877 de Sc. *Pastia*, Primar.

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

DE INCHIRIET, chiar de pe acum, un apartament, situat pe strada Cogălniceanu, compus din trei camere, cu bucătărie, magazie de lemne, beciu şi grădină.

A se adresa la proprietar, d. N. Quintescu, care locuesce aceeaşi casă.

Institutul Pedagogic

(Casele D-lui Colonel Langa strada Baston).

Se aduce la cunoştinţa onorab. părinţi. cumcă cursurile scólei primare din acest institut încep de la 1 Sept. a. c. Inscrierile atât pentru scóla primară cât şi pentru elevii ce au internat şi pregătire în institut, iar studiul la liceu, se póte face de pe acum.

Obiectele de studiu la scóla primară vor fi predate după cum urmează:

1. Religia D-nul Stoenescu.
2. Română } S. Bodnărescu.
3. Germană }
4. Istoria }
5. Geografia } P. Răşcanu.
6. Higiena }
7. Drept. administrativ }
8. Matematica Cl. I şi II. Gh. Zaharia.
9. „ III şi IV }
10. Geometria } I. Dospinescu.
11. Sc. naturale }
12. Francesa V. Castan.
13. Desemn şi Caligrafie V. Belisimus.
14. Gimnastica şi ex. militar Chiaburu.

Pregătirele pentru elevii ce urmézá la liceu se fac de către asociaţii acestui institut.

Direcţiunea.

LICEUL NOU

(*Strada Carol No*, 30 *Jassy*).

Cursurile acestui stabiliment urmând a se deschide la 1 Septemvre, Direcţiunea are onóre a roga pe onorabilii părinţi de a'şi trimite copii la termin pentru a evita ori-ce intârziere în esacta începere a lecţiunilor.

Esaminele pentru corigenţi se vor ţinea de la 1 la 3 Septemvre.

Inscriurile elevilor nuoi, atât *interni* cât şi *esterni*, se fac la Direcţiunea Liceului Noŭ în tóte ţilele la órele 9—11 diminéţa şi 2—7 séra.

Pentru clasele elementare se primesc copii chiar de la vrista de 7 ani; pentru acestia scóla procură speciale îngrijiri în conformitate cu frágezimea vristei lor.

Aseminea se primesc elevi pentru preparaţiune la scóla Militară, la cursurile de Gimnasiu şi de Liceu, cum şi pentru Bacalaureat. — Studiele se fac sistematic, conform programelor oficiale şi se predau de profesori recunoscuţi atât din învăţământul secundar cât şi din cel Universitar.

Programele, regulamentele şi condiţiunile de admisibilitate sunt publicate în „Anuarul Liceului Nou“, şi cei cari doresc a şi'l procura pot să se adreseze la direcţiunea acestei scoli, în Iaşi, strada Carol No. 30.

Direcţiunea.

DE INCHIRIET, casele cele mari şi mai multe apartamente din casele cele mici ale D-lui Dimitrie Kornea de pe bulevardul Carol. Amatorii se vor presenta la subsemnatul de la órele 9 la 12 diminéţa, şi de la 5 la $7^1/_2$ óre sara. (3—3).

Avocat **Ión D. Kornea.**

10,000 lei nouĭ sînt de dat cu împrumut, cu prima ipotecă.

Pentru condiţii a se adresa la Redacţiune.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** **şi** ***Macrestii*** **cu părţile din** ***Cotalesti***, **comuna Buhâeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.**

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pământului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

INSTITUTUL ACADEMIC

Cursurile anului şcolar 1878—79 încep la 1 Septemvrie.

Esamenele corigenţilor se vor ţine în zilele de 1 şi 2 Septemvrie.

Inscrierile elevilor se pot face în tóte zilele de la órele 10 diminéţă până la 3 după améză.

Direcţiunea.

Pensionatul Normal de Domnisioare

dirigiat de ***D-na E. Humpel.***

Cursurile anului scolar 1878—79 încep la 1 Septemvrie 1878; înscrierile se pot face cu începere de la 24 August.

Direcţiunea.

DE VÊNZARE CU PREŢ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 185. Dumineca 17 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi. 16 Septemvre 1878.

De cînd avem regim constituţional nici-o-dată parlamentul nostru n'au fost întrunit în împrejurări mai excepţionale şi asupra unor chestiuni mai grave de cît acelea cari sînt astăzi la ordinea zilei.

Gravitatea situaţiunei este constatată prin mesagiul de deschiderea ce au avut loc ieri a corpurilor nóstre legiuitóre.

Avem de a deplinge desmembrarea patriei române şi o jignire fórte gravă adusă autonomiei şi naţionalităţei nóstre, autonomie şi naţionalitate cari ni s'au respectat în tóte timpurile, chiar şi în cele mai nefaste pentru poporul nostru.

Şi cînd suferim noi acéstă desmembrare şi acéstă jignire? Tocmai în urma jertfelor nemărginite de sînge şi bani ce am făcut, tocmai cînd am dovedit că braţul care au purtat sapa ştie a purta şi arma.

Dar ni se zice că au trebuit să facem Europei aceste dureróse sacrificii în interesul conservărei păcei generale.

Apoi se adaoge că sîntem resplatiţi pentru pierderile suferite cu recunóscerea independenţei, cu restituirea gurelor Dunărei, cu întinderea lor până la Marea şi cu titlul de „Alteţa Regală“ ce va avé în viitor dreptul de a purta Domnitoriul nostru.

Este prea adevarat că nu este de despreţuit nici-una din aceste noue achisiţiuni.

Să ni se permită însă a spune că ţara nu se póte considera resplătită, ea nu se póte mîngăia cu nici-una din compensaţiile amintite pentru marile şi durerósele sacrificii ce au făcut.

Intr'adevăr, ce valóre reală póte avé independenţa ce se zice că ni s'au recunoscut de Europa, cînd nu numai ni se tăgăduesce dreptul de a regula noi înşine poziţiunea streinilor din ţară, ci ni se impun chiar la participarea drepturilor politice şi civile, niste elemente cu totul streine nouĕ, totdéuna ostile şi antipatice naţionalităţei nóstre?

La ce ne pot servi şi gurele Dunărei şi Dobrogea, cînd ni se desmembréză patria, cînd, aceea ce ni se dă astăzi în schimb, nu ni se garantéză că nu ne se va lua mîne înapoi?

De ce folos real ne póte fi chiar independenţa acéstă ciuntită, mărginită, cînd ea nu este pusă sub scutul neutralităţei şi al garanţiei europeană?

Măreţ şi frumos titlu este acela de „Alteţă regală“, titlu recunoscut Domnitorului nostru şi pe care nu l'au avut şi nu l'au purtat nici-unul dintre Domnitorii trecuţi.

Dar ce însemnéză acest titlu faţă cu pierderea Basarabiei, faţă cu lovirea dată naţionalităţei nóstre, faţă cu impunerea de a acorda cetăţenia română la niste streini cari până acum nu numai n'au dovedit nici cea mai mică simpatie, nici cel mai mic interes pentru durerile şi fericirile României, dar cari s'au aratat chiar protivnici la tóte dorinţele şi aspiraţiunile române?

Capabilul şi iscusitul nostru ministru de externe, d. M. Cogălniceanu, care s'au întors din excursiunea sa diplomatică cu noul titlu de „Alteţa Regală“ pentru Domnitor, crede óre că naţiunea este atît de simplă în cît să se orbéscă de strălucirea pompósă a acestei isbînzi efemere ce ascunde atît de puţin vălul negru care înfăşură corpul ciuntit şi singerând al patriei?

Cum îşi închipuesce capabilul şi iscusitul d. Cogălniceanu, domnia sa care au editat şi comentat cronicile, care s'au adăpat din trecutul nostru glorios, domnia sa care ştie că cu simplul titlul de „Măria Ta“ vitejii noştri Domnitori sfărămau duşmanii în tóte părţile şi stăpîniau cu fală pămîntul românesc de dincolo de Carpaţi până dincolo de Dunărea, de la Nistru şi până dincolo de Marea; cum îşi închipuesce, zicem, d. Cogălniceanu că poporul român se va lasa a fi mistificat cu aparenţa unei splendori factice, ori cu clasificarea mai pompósă a reprezentanţilor noştri din streinatate, şi că va uita tot reul ce i s'au pricinuit, tóte loviriile şi umilirile ce au îndurat în parte şi din cauza lipsei de tact, de iscusinţă şi de energie, de care în mai multe rînduri s'au făcut vinovat guvernul actual?

Dar lăsăm aceste consideraţiuni cari pot fi bune pentru istorie, cari pot servi chiar capabilului d. Cogălniceanu la scrierea evenimentelor contimporane, cari însă nu sînt de valóre pentru ómenii practici, de acţiune, şi să venim la realitatea lucrurilor, la trista şi durerósa realitate, pe care însuşi Mesagiul domnesc nu o ascunde.

Ei bine, după acest Mesagiu şi după acele ce se cunosc de ţara întrégă, nimine nu póte să se declare mulţumit cu resultatele dobîndite în urma resboiului din anul trecut şi a congresului de Berlin.

Ei bine, cînd şi Constituţiunea ne este jignită, cînd şi teritoriul ne este ciuntit, cînd depozitul, încredinţat de ţară Camerelor şi guvernului, este alterat în mînile lor, — în asemine tristă situaţiune, cine e în drept a veni să cumpănéscă tóte împrejurările, să examineze dacă cele ce s'au făcut. bine ori rĕu s'au făcut; dacă este ori nu în interesul ţerei ca să priméscă Dobrogea, etc.

Puterea executivă nu este în drept să îndeplinéscă acéstă cumpănire şi acéstă cercetare a situaţiunei, ne-putênd fi judecătóre în propria sa cauză.

Camerele actuale, ne-mai avĕnd în mîni nealterat depozitul ce li s'au încredinţat, încă nu pot se zică nimică cu autoritate, fiind că ori-ce ar zice şi ori-ce ar face nu ar fi de cît spre a-şi acoperi propria lor respundere.

Pe lîngă această consideraţiune, camerele actuale nu pot fi autorisate de a se rosti nici asupra chestiunei anexărei Dobrogei, fiind că nimine din alegĕtorii cari au contribuit cu voturile lor la compunerea Parlamentului de faţă, n'au gîndit că el ar putea fi chiamat de a se rosti asupra unei chestiuni atit de insemnate, cum e acésta a anexărei unei regiuni streine prin locuitori şi tradiţiuni. Dacă majoritatea deputaţilor şi a senatorilor camerelor actuale pot găsi priincios pentru ţară ca să primească Dobrogea, de unde ştiu domniile lor că tot acésta ar fi şi socotinţă comitentilor d-lor, cînd mai ales s'au ferit de a veni să-i consulte in intruniri publice.

Ţara singură, şi numai ţara, consultată din nou, este in drept să se pronunţe atît asupra poziţiunei ce i s'au creat prin tractatul de Berlin, cît şi asupra purtărei guvernului şi a chestiunei dacă place să-şi lege sórta de Dobrogea.

Ne mirăm cum se póte susţine contrariul, adecă că nu ar mai fi necesitate de a se întreba ţara în împrejurările de faţă, cînd pentru alte chestiuni cu mult mai puţin însemnate de cît acele cari sînt astăzi la ordinea zilei, cînd pentru o simplă contestaţie între puterea executivă şi cea legiuitóre, se face de mai multe ori apel la alegători ca să hotăréscă ei controversa, şi astăzi cînd este vorba să se schimbe condiţiunile fundamentale ale teritoriului nostru şi ale existenţei naţionale, astăzi zicem, să nu se întrebe pe acest popor suveran, la care altă dată se face apel pentru tótă nimica, ca să spună el singur, curat şi hotărît, cum doreşce şi cum voeşce să i se croéscă viitorul.

Atîta deferinţă să nu i se arate acestui popor suveran? Să nu fie nici macar întrebat asupra sórtei ce i se pregătesce?

Aceste întrebări ar trebui să deslege camerele actuale mai înainte de a lua orice altă resoluţiune.

Revocarea misiunei engleze destinată pentru Cabul, şi chestiunea afgană.

Reproducem în tótă cuprinderea telegrama primită din India de „Times," relativă la rechiamarea misiunei engleze, şi despre care am amintit in numerul de ieri:

Calcuta, 22 *Septemvre*. — Relaţiunele nóstre cu emirul au luat o prefacere din cele mai critice. Suveranul Cabulului au renunţat in fine chiar la aparenţele exterióre ale amiciţiei şi curtenirei, şi au preferit să adopteze o atitudine de dusmănie făţişă şi deschisă. Corespondentul d-vóstre special de lîngă misiune telegrafiează că ea au părăsit ieri Peşavarul şi că au inaintat până la Djumrad, punct situat la fruntaria actuală, aflător însă in teritoriul britanic. Ea au fost rechiamată printr'o telegramă a vice-regelui şi prin urmare s'au intors înapoi la Peşavar.

Informaţii particulare şi perfect sigure, sosite astăzi la Simla, arată că misiunea primind ordine de a merge la Djumrad, majorul Caragnare au mers înainte calare până la Ali-Musdjid, escortat de Khaiberienii, spre a cere liberă trecere. Cu tóte acestea ofiţerul emirului, la Ali-Musdjid, au refuzat pozitiv să lesă misiunea de a merge mai departe. El au ameninţat că se va impotrivi şi au pus ómeni inarmaţi pe înălţimele din vecinătate care domineză drumul, spre a disputa trecerea. Intrevederea intre acest şef şi majorul Caragnari au ţinut trei óre, şi de şi acest din urmă au prevenit in mai multe rînduri pe interlocutorul seu că emirul va fi considerat ca respunzetor de această purtare, şeful s'au aretat irevocabil hotărît de a impiedeca cu puterea trecerea misiunei. Nu e cea mai mică indoeală că acest ofiţer n'au lucrat după instrucţiunile precise ale emirului, fiind că Mufti-Şah şi Akhar, doi ofiţeri responsabili ai emirului, au fost zilele din urmă trimişi in grabă din Cabul la Ali-Musdjid.

Corespondentele din Cabul au amintit despre amîndoi ofiţerii aceştia ca despre nişte ómeni favorabili a ambasadei ruse şi in comunicaţie directă cu dînsa.

Trebue să se noteze doue fapte importante: intăiul este că acest refuz insolent, au avut loc in prezenţa a doi principi indieni ataşaţi misiunei, cari au fost personal martori la intrevederea majorului Caragnari cu ofiţerul emirului; al doile este că trimisul rus continuă de a sta la Cabul.

Misiunea engleză are să fie acum rechiamată. Considerând purtarea necurtenitóre şi duşmană de mult timp adoptată de suveranul actual al Afganistanului, purtare îngreuiată încă prin acest afront despreţuitor, adus demnităţei nóstre naţionale despare ori-ce posibilitate de a lega relaţiuni amicale cu acest barbar intractabil şi supărăcios; şi chiar de ar rămînea ore-care speranţă, nu s'ar ajunge la acest resultat de cît sacrificând complet respectul ce datorim nouě înşine, şi cu risicul grav de a pierde fórte mult in prestigiu in ochii supuşilor noştri indieni şi a principilor noştri feudatori.

De aceea, considerînd purtarea actuală a Rusiei' viitórea politică ce acéstă purtare anunţă astăzi lămurit şi consecvenţele ce acéstă politică ar avé pentru noi, dar contra cărica din fericire pentru India, guvernul şi poporul englez sînt cu totul deşteptate, acéstă însemnată chestiune de politică de fruntarii va înceta de astăzi înainte de a fi tractată din punctul de vedere curat indian. Ea iese din domeniul consideraţiilor provinţiale spre a intra în acela al consideraţiilor imperiale de ordine mai înaltă.

Nimine nu-şi dă mai tare samă de cît vice-regele de acéstă nouă dislocare a chestiunei, şi el vede limpede că numai prin silinţi unite şi energica cooperare a Foreign-oficiilor din Anglia şi India, acéstă stare de lucruri periculos complicată póte fi mai la urmă regulată într'un chip mulţumitor.

Guvernul indian dispune de întinse mijlóce militare care-l vor pune în măsură de a pedepsi răpede şi aspru pe emir pentru atitudinea sa cea insultătóre; dar pe lîngă acest fapt semnificativ, s'au recunoscut că emirul nu este alta de cît o păpuşă din dăraptul căriia stă Rusia ca *un deus ex machina*. De aceea alegerea măsurelor de luat în vederea purtărei emirului nu mai este o chestiune de politică indiană; ea se confundă acum cu o problemă fórte seriósă de politică externă engleză care nu póte fi tractată într'un mod cu totul conform principiilor constante ale cabinetului englez. Până atunci obiectul imediat al vice-regelui este de a căută să facă a se înţelege că noi nu avem nici-un cuvînt de a căuta cértă poporului afgan, şi de a căuta să tragem în partea nóstră tóte semnţiile de la fruntarie. Khaiberienii s'au aratat în acéstă ocaziune cu totul dispuşi de a rămîne amicii noştri.

„Times" consacră acestei depeşe următorul articol:

Ceea ce trebue să considerăm acum într'un chip serios, dar liniştit şi moderat, este politica Rusiei în Azia centrală şi cu deosebire în Afganistan, astfeliu cum ea ne-au descoperit'o prin faptele recente. Lordul Beaconsfield zicea, este acum cîtă-va vreme, şi o zicea cu dreptate, că în Azia se află distul loc pentru Anglia şi Rusia, dar acéstă observaţiune nu póte fi interpretată aşa, că noi am trebui să privim cu nepasare înriurirea rusă implântându-se în Afganistan.

Este distul timp de cînd Rusia este informată deplin asupra vederilor nóstre în acéstă privinţă. Cu tóte protestaţiile lordului Carnarvon, noi trebue de sigur să ne arătăm geloşi de înriurirea şi de intrigele ruse în Afganistan. Acéstă ţară e despărţită de India printr'un lanţ nestrăbătut de munţi, şi noi nu putem suferi că acest lanţ să servéscă de a acoperi intrigele unei puteri care, în aceste condiţiuni, ar avé mijlocul de a exercita periculóse speranţe în tótă curtea feudatară, reu dispusă şi în tot centrul împoporat al Indiei. Alternativa pusă de lordul Carnarvon, cînd ne-au invitat să ne măsurăm cu Rusia mai curînd în Europa şi avênd şanse egale, pare a implica că am avé dorinţa şi dreptul de a provoca o cértă. Nu e cazul pentru acésta; noi nu avem nici-o dorinţă de a ne măsura cu Rusia pe nici-un tărîm.

Nu lipseşce loc în lume, şi chiar în Azia, pentru amîndoue puterile; şi Sir Neville Chamberlain n'au fost de sigur trimis în Afganistan spre a procura Angliei o ocaziune de a întra în cértă cu Rusia. Dar, ori cît ar fi de pacinice dorinţele şi intenţiunile nóstre, ne este cu neputinţă a nu vedé că afacerile Indiei iau o prefacere fórte seriósă cînd Şir-Ali respinge pr punerile nóstre cu o duşmănie, de abia acoperită în momentul în care ambasada Rusiei e primită în Cabul cu o deferinţă însemnată.

DIN LOCALITATE.

Am anunţat în unul din numerele trecute că Primăria locală au luat frumósa resoluţiune de a face prin d. Schoenberg, un pictor specialist de bătălii din Viena, tabloul „luptei de la 27 August", în care bravul regiment al 13-lea de dorobanţi, compus din fiii Iaşilor şi ai Vasluiului, au luat o parte atît de gloriósă.

Într'adevăr, Consiliul comunal întrunindu-se septămîna trecută, au votat în unanimitate suma de 10,000 lei pentru executarea unui asemine tablou, si, după ce au examinat, corectat şi aprobat, printr'o comisiune specială de ómeni competenţi, schiţa luptei presentată de d. Lachman, care în calitate de corespondent militar au urmat tótă campania şi care au constatat eroismul oştenilor nostri, au autorisat pe d. Primariu ca să iee cuvenitele măsuri pentru aducerea la îndeplinire a votului consiliului.

Imediat s'au şi incheiat şi subscris contractul cu d. Lachmann, representantul d-lui Schoenberg, şi n'au ramas alta de cît să se céră aprobarea ministerială, lucru de care nu s'au îndoit nici-odată nimine.

Care n'au fost însă surprinderea tuturor cînd au vèzut că d. ministru de interne,

în loc să se grăbéscă de a aproba şi felicita pe consiliul comunal de Iaşi pentru patriotica sa iniţiativă, din contra propune Primariulul ca să însărcineze cu executarea lucrărei pe d. pictor Grigorescu, însărcinat şi de comuna Bucureşci cu facerea tabloului luptei de la Smîrdan.

D. Primar repeţi d-lui ministru cererea pentru aprobarea creditului, rugându-l să lase la facultatea consiliului alegerea artistului.

De astă dată însă d. ministru se mărgini a respunde scurt şi cu autoritate că refuză creditul, negăsind cu cale să mai spue pentru ce şi cum.

Procedura acésta a d-lui ministru C. A. Rosetti ni se pare cu atita mai nedreptă şi mai jignitóre pentru Iaşeni, cu cît ştim pozitiv că Primăriei de Bucureşci i s'au aprobat de către acest ministru creditul de 10,000 lei pentru facerea tabloului luptei de la Smirdan.

Ast-feliu, mulţumită autocratismului ministerial, numai Moldova, acéstă parte a României care, pe lîngă jertfele precumpănitóre de sînge, trebue să mai dee ca glóbă de resboiu şi un membru al corpului seu, numai ea nu se va putè bucura de mulţumirea sufletéscă, singura ce i-ar mai fi permisă, de a avè în vechea sa capitală tabloul unei lupte în care, ca şi în cele mai multe din luptele de peste Dunărea, fiii sei au plătit cu atîta eroism şi abnegaţie, un tribut din cele mai mănóse.

Iaşii şi Moldova, sînt se vede sortiţi, să fie totdéuna nedrăptăţiţi, vecinic obijduiţi, ori cari ar fi aceia cari se succedéză la cîrma ţerei, fie roşi, fie albi.

Iaşenilor, cînd ni se refuză din centru pănă şi cîte-va din trofeele luate de la duşman cu preţul singelui şi al vieţei a lor nostri, cînd nu ni se permite nici macar mica satisfacţie de a ne face prin Primaria nóstră, din banii contribuiţi de noi, şi cum găsim noi de cuviinţă, tabloul unei lupte la care Iaşenii şi Moldovenii au participat cu atîta fală; cînd sîntem atît de crud tractaţi, tocmai de aceia cari se zic liberali şi naţionali, nu ne mai rămîne nimica de sperat de la dreptatea atotputernicilor noştri, şi trebue să gîndim la alte mijlóce pentru a ne satisface unul din simţimentele cele mai legitime, acela al amintirei prin icóne vii, a vitejiei părinţilor, fraţilor şi fiilor noştri.

Propunem deci înfiinţarea unui comitet, compus din I. P. S. P. Mitropolit al Moldovei, din senatorii şi deputaţii Iaşilor, din Primar, presidentul Curţei de Apel, din rectorul Universităţei şi din presidentul Comitetului permanent, cari se deschidă liste de subscripţiune pentru adunarea sumei trebuitóre la executarea cît mai grandiósă a tabloului *luptei de la 27 August*.

VARIETATI.

(*Asasinii generalului Prim*). — In luna lui Iulie anul curent, unul din tribunalele criminale din Madrid s'au ocupat în public cu ancheta necontenit pendentă asupra asasinilor generalului Prim. Unul din cei trei acusaţi, numit Jose Lopez Perez, făcu atunci o declaraţie de care au vorbit tóte ziarele spaniole: el zise că de multă vreme aştepta cu nerabdare ziua în care să pótă lumina întunericul acestui proces nesfîrşit, şi că ia îndatorirea de a procura tóte indicaţiunile necesare pentru descoperirea şi pedepsirea adevaraţilor omoritori „daca va fi transportat într'o închisóre în care să se crdéă în distula siguranţă."

Opiniunea publică din Spania, designase îndată după îndeplinirea crimei, pe trei sau patru personagii cari s'au fost grăbit să părăséscă Madridul şi cari se presupunea că au de complici pe niste personagii sus spuse.

„Clamor de la Patria" au anunţat în timpurile din urmă că Jose Lopez Perez, reintegrat în închisórea din Saladero, au fost străpuns prin două lovituri de pumnal de către unul din codeţinuţii sei, şi că au fost transportat la spital.

Acésta ştire e reprodusă de alte ziare spaniole şi n'au fost desmînţită.

(*O descoperire archeologică în Galiţia*). — Sînt vre-o patru septămîni de cînd o ţarancă, lucrând la cîmp lîngă Mihalcov, pe Dnistru, au dat peste mai multe obiecte de aur, cupe, un baston de comandant, broşuri cu capete de smeu şi o coronă. Doctorul Praglovski, cunoscut prin cercetările sale istorice şi alţi archeologi din Lemberg, au recunoscut că aceste ornamente au făcut parte din juvaerurile regale ale marelui Cirus, care au murit într'o expediţiune contra Masageţilor pe la 529 înainte de Christos.

In raportul ce au făcut asupra acestor obiecte, doctorul Praglovski declară că ori-cine va examina amănuntele şi stilul acelora, şi va compara în urmă locul în care au fost aflate cu cele se spun istoricii greci asupra expediţiunei lui Cirus contra Sciţilor, va împărtăşi parerea sa. Valórea lăuntrică a acestor obiecte este de cel puţin 100,000 florini, aprópe 250,000 franci.

(*O familie poliglotă*). — „Ziarul de Laibach" citéză următorul caz care nu póte să se producă aiurea de cît în Austria:

„Cunóscem o familie a-i căriia membri sînt constrinşi să vorbéscă în fie-care zi cîte o limbă diferită spre a-şi întreţiné memoria. Eată ordinea septămînei: Lunia, italiana; Marţia, franceza; Miercuria, gréca modernă; Joia, engleza; Vineria, serbéscă; Simbăta, germana. Dumineca e lasată la plăcerea fie-cărui să vorbéscă limba ce preferă.

(*O întrerumpere de duh*). — „Sporting Gazette", din Londra, reproduce următórea spirituală întrerumpere făcută într'un meeting:

— Sînt pe pămîntul libertăţei! strigă oratorul.

— Nu! întrerupse cismariul, sînteţi pe talpele cismelor ce nu mi-aţi plătit încă până acum.

BIBLIOGRAFIE.

Gramatica limbei Române, Ediţiunea IV, de *Stefan Neagoe*, vechiu profesor de limba Latină din Bărlad şi de limba Română la scóla normală (pedagogică) a Statului.

Acésta carte e autorizată de ministerul Cultelor şi Instrucţiunei publice pentru clasele gimnasiale. Ea formézâ un volum forte, cuprindênd partea etimologică şi sintaxa specială a limbei, şi e prelucrată după programa în vigóre, pentru usul claselor secundare.

Depozitul pentru Bucureşci la librăria Socec et compania, şi la autor în Barlad.

Preţul 2 lei.

Puterea de propăşire a limbei, studiu filologic comparativ asupra Limbei Românesci, de *V. Ionescu*.

Défense *de la Société d'approvisionnement de l'armée impériale active russe* (A. Horowitz, E. Gregher et A. Cohan) devant la Cour d'Appel de Bucarest par *G. Marzesco*, ancien professeur de Code Civil, ancien député, etc.

Darea-de-Sama despre Administraţiunea comunală a Municipiului Iaşi pe timpul de la 1 Sept. 1876—1 Septemvre 1877 de Sc. *Pastia*, Primar.

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

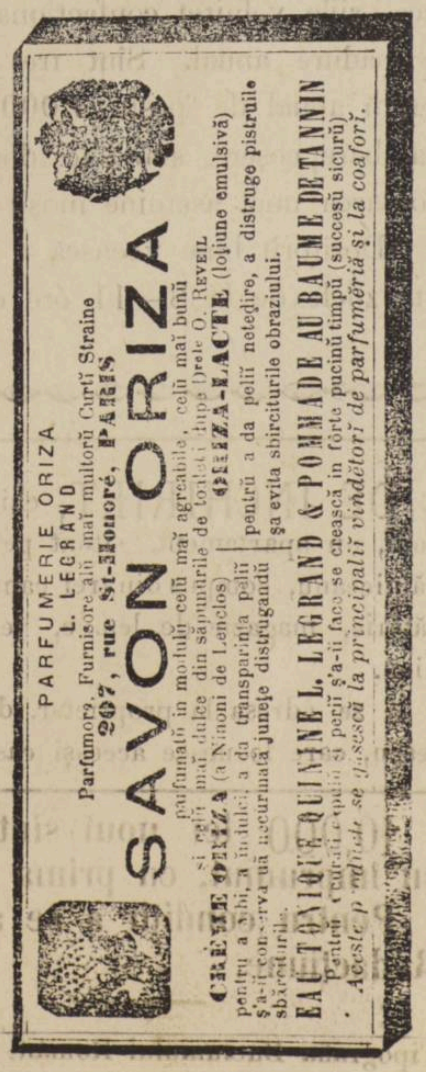

DE VENZARE 3000 FALCI

din mosia

HUDEȘTII—MARI

în districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Căpitan Ión Lăţescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevóiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8--11 óre dimineaţa şi de la 7--8 sara.

Avocat. B. SCULY—LOGOTHETIDES. Iasi.

DE VANDARE 500 FALCI PADURE MARE

de pe mosia HUDESTII-MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Capitan Ión Lăţescu.

Se face mare înlesnire de platá. Doritoriĭ binevoiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8--11 óre diminéţa şi de la 7--8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES.** Iaşi.

DE ARENDAT pe 10--15 Anĭ moşia HUDEȘTII--MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietate a D-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în întindere de aprópe 7000 fălci, cu velniţă mare ce póte lucra până la 400 vedre rachiŭ pe zi, avénd magazie de rezervă pentru 30,000 vedre, slădărie boltită, unică în ţară, douĕ grajdiurĭ pentru 800 boĭ, móră de foc ce macină 100 merţe pe ḑi, tóte maşinele şi accesoriile velniţeĭ confecţionate de-abia de un an de zile, lucrătóre şi'n cea maĭ perfectă stare. Se dă parchet de pădure anual. Sînt treĭ iazurĭ marĭ cu morĭ, avénd căte douĕ şi treĭ petre fie-care, şi care aduc un venitŭ anual de peste 1,000 galbenĭ; asemine maĭ multe crîşme, acăror venit se urcă peste 1,000 galbenĭ. Hambare, coşere, standóle, douĕ case marĭ, maĭ multe case micĭ, şi o mulţime de alte acarete trebuitóre la exploatarea uneĭ asemine moşiĭ marĭ.

Doritoriĭ bine voească a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Căpitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8—11 óre diminéţa şi de la 7—8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES.** Iaşi.

DE INCHIRIET, chiar de pe acum, un apartament, situat pe strada Cogălniceanu, compus din trei camere, cu bucătărie, magazie de lemne, beciu şi grădină.

A se adresa la proprietar, d. N. Quintescu, care locuesce aceeaşi casă.

10,000 leĭ uouĭ sînt de dat cu împrumut, cu prima ipotecă.

Pentru condiţiĭ a se adresa la Redacţiune.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE

DE L'ABBAYE DE FÉCAMP (FRANCE)

ESCELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ŞI APERITIVA

CEĂ MAĬ BUNĂ DIN TÓTE LICORILE

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Brevetée en France et à l'Etranger.
A. Legrand aîné

A se cere todéuna in josulŭ fiecărei sticle, eticheta pătrată purtándŭ semnătura directoreiui generale.

Adeverata licore *Benedictină* se găsesce numaĭ la.

In **Iassĭ** la D-niĭ Iby Fraţi, J. Ermacov & C^ia, negucitorĭ; şi în cele maĭ alese magaziĭ din celelalte oraşe.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 186. Marii 19 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiurĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași. 17 Septemvre 1878.

In unul din ultimile sale numere, „Stéua Romaniei“ s'au încercat a caracterisa rĕul ce fac, partidelor și guvernelor, ómenii nuli când acestia din sistem sau din întîmplare ajung a avè în mîni posițiuni cari sînt mai presus de capacitatea lor.

Trătând despre acest subiect, noi nu dădusem nici un nume nu făcusem nici-o personalitate. Aratasem simplu, numai dorința, imperios simțită de țară, de a vedè în fine partidele, a nu mai face us de servilismul acestor ființe desgustătóre. Este în adevèr degradator pentru o națiune de a vedè puterile ei publice încredințate în mîni nedemne și inepte. Este revoltator mai ales astă-zi, cînd națiunea nóstră, pentru a-și asigura esistența și pentru a-și inalța prestigiul, au marcat cu șiróe de sînge puternica ei vitalitate, ca afacerile sale interióre, să mai fie încă conduse de ignoranță, de servilsm și de inepție, Faptele ómenilor nostrii politici trebue să mérgă paralele și concordante cu virtuțile și devotamentul de care armata nóstră au dat probe atît de eclatante; alt-feliu, aceste mari virtuți, acest sublim devotament, nu vor da de cît resultate triste, și sîngele varsat va fi sînge varsat în zadar.

A striga în contra unui sistem monstruos și demoralisator care amenință de-a nimici virtutea română, este dar o sacră datorie pentru ori-ce organ de publicitate. Acéstă datorie este încă și mai mare pentru „Stéua Românieĭ“ care nu s'au fundat de cît pentru a luptà, ca pentru una din dogmele sale cele mai sacre, că puterile publice ale națiunei să nu fie încredințate în mînile ómenilor lipsiți de capacitate și de sciință, venali și tîritori.

Asemine datorie ar fi trebuit să o aibă și însuși ziarul din Iași, numit „Ștafeta“, căci de și evreesc, el are totuși mari datorii către națiunea română, în a căria țară evreii trăesc și prosperézà și în care aspiră de a capata chiar drepturi de cetățenie. Organul lor de publicitate ar fi trebuit să se arĕte demn de asemine înaltă aspirațiune.

Pentru aceste cuvinte, mărturisim că n'au fost mică surprinderea nóstră, când am vĕdut, că numita fóe se arată, în contra așteptărei nóstre, atît de adînc suparată și atît de adînc rănită de cele publicate de noi la adresa individualităților inepte, ignorante și servile. Noi, o repetăm, nu numisem nici un nume, nu făcusem nici-o personalitate, ne mulțumisem numai de a desfășura pre una din dogmele credinței nóstre. Pentru ce dar redactorii sau redactorul acelei foi să se fi suparat atîta de tare în cît să ne consacre în numĕrul de joia trecută una din paginele sale, spre a ne batjocori de-a-binele, de și gratuit! Nu era mai just, mai în interesul comunității ce reprezintă, de a se asocia și ea la strigătele și la solicitudinile nóstre?

Mărturisim că atitudinea „Stafetei“ ni-au surprins.

Respuns sau justificare la batjocurile ei, noi nu credem că este cuviincios de a da. Ținem, din contra, a-i fi recunoscĕtori pentru atenția cu care ne-au făcut onórea de a ne gratifica; vroim pentru a-i fi folositori, de a mai completa figura morală a ómenilor pre cari opiniunea publică îi desprețuesce. Póte că în cele din urmă va îmbrățoșa și ea părerea nóstră.

Individele de cari este vorba, sînt niște indivíde fără rușine. Scriu ei înșiși articule în lauda lor, și le publică prin ziare, fără a roși, cîtuși de puțin, de risul și de desgustul ce inspiră redactorilor și chiar zețarilor. Se amestecă, cu trébă sau fără trébă, în tóte cestiunile. Fac la discursuri în ori-ce ocasiune, și, de și nu spun nimică în ele, le publică însoțindu-le și de admirațiuni făcute tot de cătră ei. Invălesc umerile celor de la putere cu blana sau cu mantia, se urcă cu ei alături, în capră sau în códă, spre a-i însoți ca scaiul pretutindine în escursiunile lor, credênd a-și da ast-feliu importanță; publică apoi tot ei detalii asupra acestor escursiuni ne lipsind de a se pune în scenă cu un rol important. Tușesc, strănută, se pun pre gînd, surid, se supără, sînt ecoul fidel al tuturor mișcărilor și atitudinilor puternicului înaintea căruia se află. Sînt în adevĕr niște lipitori desgustătóre. Tóte cîte le posed sau le conservă sînt patate de baseță și de ignominie.

Mesagiul domnesc pentru deschidereă sesiunei extraordinare a corpurilor legiuitóre.

Vineri în 15 Septembre, au avut loc deschiderea sesiunei estraordinare a Corpurilor Legiuitóre.

La orele 11 dim. s'a oficiat un Te-Deum la Mitropolie, conform programului publicat.

La 12 ore dd. senatori și dd. deputați s'au intrunit în sala ședințelor Adunărei.

D-nul ministru al afacerilor strĕine, în numele M. S. Domnitorului, a dat citire următorului Mesagiu:

Domnilor senatori,
Domnilor deputați,

Prin mesagiul Meu de închidere a ultimei sesiuni, Eu v'am arĕtat că Congresul din Berlin, preocupat de a da lumei pacea mult dorită, a transigiat asupra unor cestiuni importante pentru Statele mici, dar de un ordin secundar în privința marilor interese europeane, și că, in deosebi, Romănia era chemată a face pacei lumei sacrificie grele și dureróse.

Tot atunci guvernul Meu a luat îndatorirea de a vĕ convoca din nou, când va fi în posițiune de a cunósce cu deplinătate cele ce Congresul european a fost otărît în privința patriei nóstre.

Acésta o fac astăzi, chiămându-vĕ imprejurul Meu în sesiune extraordinară.

In acest interval, guvernul Meu a primit de la președintele Congresului actul oficial al tratatului din Berlin. Asemenea guvernul imperial al Rusiei ne a invitat în mod oficial de a ne conforma hotărîrei Europei.

Ministerul Meu vĕ va comunica aceste acte precum și lucrările ce a socotit de cuviință de a înainta în acéstă durerós-ă cestiune.

Ast fel, D-v. vă veți afla puși în pozițiune de a vĕ rosti în deplină cunoscință asupra celor hotărîte în privința nóstră de marile puteri.

D-lor senatori,
D-lor deputați.

Europa a primit România in familia Statelor indepedente, inapoindu'i gurele Dunărei și intinḑêndu'i posesiunile până la mare. Tot-odată însă marele tribunal a chiamat Romania la un dureros sacrifici, la cedarea județelor nóstre de peste Prut!

Nu esistă Român, de la Domn până la ultimul cetățian, carele să nu plîngă deslipirea unei părți din pămîntul strămoșesc decretată de Europa!

Insă, pe lângă această dureroasă simțire, d-vóstră ca mandatari ai națiunei, ca barbați maturi, ca patrioți neclintiți, d-voastră aveți dreptul și datoria de a privi, de a cumpăni cu sînge rece și grelele imprejurări in cari ne aflăm, și așa de a lua o hotărîre care să nu ne compromită prezentul, care chiar sa asigure viitorul țărei nóstre.

Energia națiunilor tari se dovedesc in timpul ispitelor.

Energia nóstră, in loc de a o ingenuchia inaintea restriştei, să o indoim prin esperienţa dobîndită că putem compta pe insişi noi, să o oţelim prin unirea nóstră, să o desvoltăm intr'o continuă stăruire de a vindeca ranele patriei, ca aşa să dovedim lumei vitalitatea naţiunei latine de la gurele Dunărei!

Da, Domnilor Mei, după ce pe cămpul de o óre am dovedit că braţul care a purtat sapa ştie a purta şi arma, să ne punem cu toţi la lucru şi să facem pe toţi fii ţărei de a se bucura de bunurile păcei.

Ast-fel, v'o mai repet şi astăzi, cum v'am zis in ziua de 4 Iuliu, vom fi in drept de a zice Europei că România merita mai mult de la marele areopag, că totuşi Românii,—ţiind seamă de grelele imprejurări in mijlocul carora s'a subscris tratatul de Berlin, — nu desperează de viitor. Din contra să avem statornica credinţă că ceea ce rivalitatea intereselor şi necesităţile momentului nu ne-au dat astăzi, mâne ni se va da de către dreptatea mai bine luminată a Europei.

Cît pentru Mine, Domnilor senatori, Domnilor deputaţi, v'o declar: Binele şi rĕul ce ating acéstă ţară care este a Mea, Mĕ ating şi pe Mine. Bucuria ei este bucuria Mea; durerile ei sunt durerile Mele! Ori-care va fi hotărîrea D-vóstră, acésta va fi hotărîrea Mea!

Aşa dar, Domnilor Mei, cumpăniţi împrejurările cu seriositate, cu sînge rece, cu prevedere politică. Luaţi esemplu de la strămoşii noştri, cari in timpuri mult mai grele de cît cele ce petrecem n'au desperat de viitor şi ne-au păstrat o patrie!

Ori-care a fost hotărîrea Europei, ori-cît de dureróse sînt pentru noi consecinţele acestei hotărîri, să avem o convicţiune, să o păstrăm cu fruntea sus, convicţiunea că ne-am făcut datoria, că puterea morală a României s'a realţat, că naţiunea română a dobândit un bun pe care nici chiar adversarii noştrii,—dacă avem adversari,—nu ni'l póte contesta, acest bun D-lor mei, este bunavoinţa guvernelor străine, este stima naţiunilor' fără osebire.

Sesiunea estraordinară este deschisă, şi Dumnezeu să bine-cuvinteze lucrările D-vóstră.

CAROL.

(Urméză semnăturile miniştrilor).

(Monitorul).

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Anglia. Din Londra se telegrafiéză cu data de 24 Septemvre:

Speranţa de a înlătura un conflict cu Afganistanul este slabă. Singura şansă ar fi ca Rusia să recheme pe trimisul ei din Cabul şi să înduplece pe emir de a face scuze: altmintrea o cestiune imediată pare necesară. Chestiunea se pune între anexiunea ţerei sau o simplă depunere a lui Şir-Ali. Cabinetul ar înclina pentru anexiune, lumea influentă pentru detronare, dacă resboiul ar deveni necesar.

O sesiune extraordinară de iarnă e probabilă. „Times“ e mai puţin hotărit astăzi de cît ieri. Acest ziar crede în ori-ce caz, că este cu neputinţă de a se începe o campanie înainte de primăvară. Presa liberală continuă de a arunca respunderea celor ce se întîmplă asupra politicei aventuróse a lordului Beaconsfield şi a Lordului Lytton. „Daily Cronicle“, de şi organ liberal, mărturiseşte necesitatea de a sterge insulta.

Presa conservătóre desvinovăţeşce pe guvern. Provocarea zice ea, au pornit de la Rusia, care, prin trimiterea unui general la Cabul, au violat promisiunea reiterată de a lasa Afganistanul în-afară de sfera acţiunei sale.

Se zice că ministerul englez prevĕduse acéstă eventualitate. Consiliul de ministri chiar nici nu s'au convocat imediat, lordul Lytton avênd instrucţiuni în caz de afront.

— „Times“, declărându-se pentru o acţiune promptă şi vigurósă contra Afganistanului, se esprimă în chipul următor:

„Am trebui să fim în măsură de a ocupa, înainte de érnă, două sau trei puncte importante din Afganistan; şi la primavara vom continua resboiul dacă emirul va persevera în greşala sa cătră noi. Cînd loveşce cineva, trebue ca lovitura să facă şi să producă efect.

„Ultimele ştiri arată fără îndoélă că emirul avea intenţiunea de a rumpe cu Anglia într'un mod iremediabil. Acésta va fi în faptă resultatul purtărei sale.“

„Daily Telegraph“ amintind desmînţirea dată de Rusia în privinţa existenţei unei înţelegeri între dînsa şi Afganistan, zice că o asemine desmînţire ar ave trebuinţă de a fi mai clară şi mai categorică pentru ca dreptele bănueli ale naţiunei engleze să fie aduse la tăcere.

Lordul Loftus, zice a'elaş ziar, au primit instrucţii cari să-i permită de a da explicaţiuni. Guvernul indian posedă documente şi copii de scrisori autentice cari desvălesc planurile unei politice înşepute de Şir Ali după instigarea scrierilor şi agenţilor Rusiei. Banii acestei puteri circuléză cu bielşug în bazarurile din Cabul şi Tellalabad.

„Daily Telegraph“ adauge: „Pentru mantinerea relaţiunilor amicale între Anglia şi Rusia nu trebue să se facă altă ceva de cît să se rechiame agentul Ţarului din Cabul.

Austro-Ungaria. Se comunică din Pesta, că o întrunire de alegĕtori şi deputaţi din acéstă capitală au hotărît să ţină la 29 Septemvre, un meeting, în care să discute chestiunea dacă este locul de a se adresa: 1. o petiţiune guvernului spre a-i cere deşartarea Bosniei; 2. o petiţiune camerelor spre a le cere de a pune guvernul în acuzaţiune în privinţa întrărei trupelor in Bosnia.

— „Fremdenblatt“ emite opiniunea că ocuparea tuturor poziţiunilor militare importante ale Bosniei şi Herţegovina va fi terminată în opt sau zece zile. Fóea ausriacă adaoge că guvernul n'are de feliu intenţiunea de a se opri la jumătatea drumului nici de a da înapoi.

„Jertfele cari s'au făcut, zice „Fremdenblatt,“ sînt mai mari de cît se prevedeau în timpul întrunirei congresului la Berlin. Guvernul are deci datoria de a procede la pacificarea provinţiilor într'un chip astfeliu în cît monarchia austro-ungară să tragă un folos durabil. Este asemine de dorit ca Austria să se explice cu Pórta, în privinţa situaţiunei legale a ţerilor cucerite. Vechii supuşi ai Sultanului se vor supune cu atîta mai uşor la noua ordine de lucruri cu cît situaţiunea lor faţă cu vechiul lor suveran va fi mai bine elucidată din punt de vedere legal.

„Jertfele cari s'au făcut sînt prea însemnate şi dificultăţile ce mai sînt de învins sînt prea mari pentru ca guvernul să pótă renunţa la corporarea unuia singur din elementele capabile de a înlesni succesul silinţelor cari sînt încă necesare.

Turcia. După informaţiile primite din Constantinopole de „Corespondenţa politică“, impresiunea produsă de recentele succese ale oştirilor austriace în Bosnia au fost atit de adîncă, în cît aceleaşi cercuri, cari se opuneau înainte mai energic la încheiarea unei convenţiuni cu Austria, se silesc acum se influenteze pe Sultan în favórea acestei convenţiuni. Prin urmare se aşteptă ca Sultanul, renunţând la reservele formulate până acum, să dee în curînd ordine de a subscrie convenţiunea.

— Guvernul englez persistă, zice o depeşă din Constantinopole, a cere ca Midhat-paşa să fie însărcinat cu direcţiunea administraţiei Aziei-Mici şi au promis Porţei că o va ajuta considerabil din punct de vedere finanţiar, dacă i se va acorda acéstă cerere.

— Cetim în „Moniteur universel“:

„Informaţiunile nóstre particulare ni aduc explicaţiunea arestărilor numeróse cari s'au făcut la Constantinopole, în ziua de 13 Septemvre şi cari ne-au fost semnalate de telegraf. In acea zi era serbătórea Mi-Ramazanului, care corespunde aprópe cu postul cel mic al nostru. Sultanul mergea la Top-Capu, pentru ceremonia obicinuită a adoraţiunei mantiei Profetului, cînd o softa eşind din mulţime şi străbătênd printre soldaţi, s'au răpedit spre trăsură, „dar au fost la timp oprită.“

„Acéstă încercare au mişcat viu pe Sultan şi pe ministri, şi în aceeaşi zi s'au făcut perchiziţii şi arestări la toţi ómenii cari puteau fi bănuiţi a fi în înţelegere cu softaoa din chestiune".

— O scrisóre din Constantinopole, publicată de „Noua presă liberă" declară că Sultanul continuă de a fi surd la proiectele de reformă din Azia-Mică prezentate de d. Layard. Aceste proiecte cuprind multe paragrafe cari violéză prerogativele Sultanului. D. Layard cere organizarea unei poliţii streine şi dreptul, pentru rezidenţii englezii, de a controla aplicarea legilor în aintea tribunalelor; numirea membrilor cari vor compune aceste tribunale va trebui să fie aprobată de guvernul englez. Ambasadorul englez cere asemine cesiunea Trapezuntei.

Se zice că trimisul emirului de Afganistan, care au sosit de curînd la Constantinopole, se silesc de a hotări pe Pórtă să incheie o alianţă cu Rusia.

— Se comunică din Filipopoli:

O ordine de zi a comisariului imperial rus din Bulgaria dispune că toţi tinerii Bulgari de la 21—22 ani vor fi chiamaţi sub arme. Conscripţiunea va funcţiona mai intăiu in districtele Rusciuc, Vidin, Tîrnova, Sofia şi Plevna. Se va infiinţa probabil o şcólă de sub-ofiţeri.

Generalul Dodukof se ocupă cu organizarea instrucţiunei. Fie-care district va avea un inspector de invăţământ. Se creéză trei gimnasii, la Sofia, Gabrova şi Rusciuc; 2 scóle normale, la Arbanac şi Şomokovo; o scólă comercială la Sistov, una de agricultură la Plevna şi o şcólă de industrie la Slivno.

— Ofiţerii italieni, colonelul de stat-major Rossi şi căpitanul Fanfani, sosiţi de curînd in Bucureşti, nu au nici-o misiune militară, ci au venit ca să viziteze cîmpul de batae de peste Dunărea.

— „Pesti Naplo" asigură că la congresul din Berlin principele de Bismarck s'au opus energic la cererea formulată de către delegaţii austriaci a unui mandat european pentru ocuparea Bosniei şi a Herţegovinei. Numai după ce comtele au ameninţat că va părăsi congresul, cancelariul german au incuviinţat clauzula relativă la ocupare, introdusă asupra propunerei principelui de Bismarck.

„Gazeta Germaniei de Nord," respunzênd lui „Pesti Naplo" declară aserţiunile sale de invenţiuni de o rară audacie. „Gazeta" susţine că nu numai cabinetele ci şi alte persóne ştiu că in congres propunerile plenipotenţiarilor austriaci, relative atît la Bosnia cît şi la celelalte chestiuni au aflat tot-dea-una din partea principelui de Bismarck sprijinul cel mai solid, precum se inţelege acésta din raporturile de intimă amiciţie care domnesc intre ambele impărăţii.

— „Gazeta de Colonia" anunţă că San-Stefano şi imprejurimele lui au fost ocupate in zioa de 23 de către Turci in urma evacuărei lor de către Ruşi. Aceştia se retrag incet spre Adrianopole.

— Se comunică din Neapole că erupţiunea Vesuvului sporeşte, şi că lava au inceput a curge pe cóstele muntelui.

— „Daily News" publică o depeşă din Viena după care guvernul austriac ar fi decis definitiv de a amîna operaţiunile spre Novi-Bazar până la primăvara viitóre.

Programul politicei lui Leon XIII.

O scrisóre de curînd adresată de papa cardinalului Nina cuprinde programul politicei S-tului Scaun.

Scrisórea aminteşce cu durere mórtea cardinalului Franchi. Ea laudă iscusinţa în afaceri, fermitatea şi spiritul cardinalului Nina la care se adreséză papa facêndu-i cunoscute ideile sale.

Papa aminteşce că îndată după înalţarea lui la tronul pontifical, au adresat tuturor episcopilor o enciclică, care deplînge desordinile societăţei actuale şi expune binefacerile Bisericei care posede şi astăzi tótă puterea spre a vindica ranele morale ale societăţei.

Papa, condus de aceste simţimente, s'au adresat, la capii naţiunilor, chiar la aceia cari nu sînt legaţi cu S-tul Scaun prin legăturile religiunei catolice, invitându-i să nu refuze Bisericei puternicul lor sprijin. El s'au adresat, prin urmare, la ilustrul împarat al naţiunei germane, care din cauza grelelor condiţiuni făcute catolicilor din acéstă ţară, chiamă cu deosebire solicitudinea S-tului Scaun.

Acéstă demarşă, scrie Santitea Sa, inspirată numai de dorinţa de a restitui Germaniei pacea religiósă, au fost primită favorabil de împarat şi au avut bunul efect de a incepe negoţieri amicale în cari intenţiunea nóstră n'au fost de a dobîndi un simplu armistiţiu, ci o pace adevarată, solidă şi durabilă. Insemnatatea acestui scop, drept apreţuită de înalta înţelepciune a acelora cari ţin în mînile lor destinurile imperiului, îi va conduce, avem încrederea, de a-ne întinde o mînă amică spre a-l realiza.

Biserica fără îndoélă ar fi fericită de a vedé pacea restatornicită în Germania: dar imperiul ar fi nu mai puţin fericit, căci conştiinţele fiind pacinice, el ar afla, ca şi alta dată, în fiii Bisericei catolice supuşii sei cei mai credincioşi şi cei mai generoşi.

Atenţiunea nóstră se îndréptă şi spre ţerile Orientului unde evenimentele pregătesc Bisericei póte un viitor mai bun. Sfîntul Scaun va face tot ce-i va sta prin putinţă spre a favoriza interesele religiunei în aceste ţeri.

Scopul nostru este deci de a exercita o acţiune binefăcétóre a Bisericei şi a Papatului în mijlocul societăţei actuale întregi.

Cardinalul Nina, continuă scrisórea pontificală, va trebui să-şi îndrepte atenţiunea lui cea mai seriósă asupra grelei situaţiuni create pontificelui suveran la Roma în urma despoierei care l'au făcut să piardă puterea sa temporală.

Papa declară în urmă că nu voesce să se întindă asupra drepturilor Sîntului Scaun nici asupra îngrijirei în care se află catolicii vĕdênd pe părintele lor lipsit de libertate.

Dar el nu se póte dispensa de a observa că, în vreme ce puterea spirituală are trebuinţă, în condiţiunile actuale, de o libertate fórte completă, el întimpină, din contra, încălcări ce fac fórte greu guvernul Bisericei universale.

Papa amintesce, în acéstă privinţă, plîngerile lui Piu IX relative la suprimarea corporaţiilor religióse, la recrutarea armatei, la statornicirea în Roma a biserecilor şi a scólelor eretice, şi la o instrucţinne fără credinţă.

Papa se plînge de necesitatea *exequaturei* guvernului pentru numirea episcopilor, de refuzul guvernului de a recunósce pe unii episcopi sau de lungimea formalităţilor pentru recunóscerea lor. El zice că patronagiul regal nu dă drepturi contrarie acelora a Bisericei.

Papa incheie declarând că în aceste condiţiuni deplorabile, nu ştie cari sînt datoriile ministeriului sĕu apostolic.

Pregătirile Anglici contra Afganistanului.

Din Bombai, cu data de 24, se telegrafiéză „Standardului:"

„Nu se va face nici-o incercare nouă, spre a indupleca pe Şir-Ali să primească la curtea sa un trimis englez. Misiunea au fost disolvată. Peste trei zile vor pleca 8,000 de ómeni spre a intări garnizóna de la Guettah. Se consideră ca sigur că oştirile vor inainta de la acest punct spre Candahar, mişcare ce ar avé de resultat tăierea comunicaţiunilor între Cabul şi Herat. In acelaş timp, 6,000 ómeni vor merge la Kobat; vor intra in Afganistan prin valea Curum. O a treia colónă va strábate prin strîmtórea Khaiber."

O depeşă din Simla adresată ziarului „Daily News" vesteşte că emisarul vice-regelui Indiei au fost din Cabul rechiamat, şi că in cazul unei năvăliri a Afganistanului, trecĕtórea Khaiberului va fi inconjurată. Guvernul indian nu are intenţiune de a ataca Cabulul, ci probabil de a efectua o demonstraţiune spre a arăta emirului că nu are nici-o şansă de a trage in partea sa printr'o purtare amicală pe triburile de la hotară.

De altă parte, ziarului „Daily Telegraph" i se anunţă, asemine din Simla, că negoţierile spre a deslipi populaţiunile Khaiberiene de Şir-Ali inaintează, şi că este speranţa că vor isbuti, căci aceste populaţiuni au şi nemulţumit chiar pe emir prin chipul amical cu care au primit misiunea engleză.

Se telefiéză din Berlin „Standardului":

„Se anunţă din St.-Petersburg că Rusia au de-

clarat că-i este cu neputință de a ceda la reclamările Angliei, in privința misiunei ruse din Cabul, și că ea nu vede nici-o rațiune ca să renunțe la ideea de a instala in acest oraș o ambasadă rusă permanentă.

Agența Reuter publică telegrama următóre:

„Repegiunea cu care au fost respîndite știrile din Afganistan au pricinuit in Rusia óre-care surprindere. Guvernul rus se vede intr'un feliu de incurcătură in fața nemulțumirei care se produce in Anglia. Se asigură că din St.-Petersburg ar fi plecat telegrame la adresa cabinetului de St.-James, prin care se respinge formal ori-ce solidaritate intre Rusia și emir."

O depeșă din Simla, adresată ziarului „Daily Telegraph," zice că după tótă probabilitatea, escadra engleză care staționează in Golful Persic va fi astfeliu intărită in cît să fie in măsură de a suprima incercările de piraterie cari se produc in aceste mări.

Din Bombai, cu data de 23, se telegrafiéză „Standardului:"

O intrunire extraordinară a consiliului vice-regelui au avut loc astăzi la Simla. Generalul Roberts, comandantul forțelor de la fruntarie, au plecat la Peșavar cu instrucții secrete; s'au dat ordine de a se aduna un mare număr de trupe la fruntarie și de a le ținea gata de plecare; 12,000 ómeni sunt concentrați pănă acum acolo. Ziarele indigene cer in unanimitate ca emirul să prezenteze scuze, sau ca Afganistanul să fie ocupat de trupele engleze. Simțimintele Europenilor, sînt asemine resboinice.

DIN LOCALITATE.

Aflăm că conform art. 493 din P. P. s'au dat în judecata Curței de Iași primariul comunei Albești, Gheorghe Bozianu, pentru că, în calitatea sa de auxiliar al poliției judiciare au maltratat pe un locuitor din com. Rosiești, județul Fălciu.

Se vorbește e că în oficiul postal din Roman s'ar fi comis un furt de bani de către un impiegat de acolo, și că autoritatea locală ar fi fost avisată despre acésta, fără însă ca să fi luat cuvenitele măsuri pentru constatarea faptului.

In tot casul, noi atragem bine-voitoarea atențiune a d-lui Procuror general și ne place să credem că D-sa va da ordine în consecința Parchetului de Roman, ca să proceadă la o scrupuloasă constatare asupra faptului care este în sine destul de grav.

Nu odată am atras atențiunea celor în drept asupra murdăriilor ce abundează pe unele din stradele orașului nostru, dar, cu părere de rău, vedem că nici pănă astăzi nu s'au luat mĕsuri de indreptare.

Ca esemplu, sîntem nevoiți de a cita din nou strada Muzelor, anume, partea de lîngă magaziele spitalului Sf. Spiridon, pe unde numai e cu putință să poată trece cineva. Ea au ajuns un focar de infecțiune și nici-o autoritate nici se gîndește macar să iee vr'o dispositiune.

Pănă cînd óre această negligență culpabilă?

După plóea din sĕptămîna trecută, au urmat cîte-va zile reci și posomorîte. De astăzi luni, însă, timpul s'au îndreptat și au început a fi érăși cald și frumos.

De și Vineria și Simbăta trecută, și chiar ieri Duminică, frigul s'au simțit binișor, totuși pănă acum bruma încă n'au căḑut, ceea ce se explică prin împrejurarea că nopțile au fost în general nouróse.

Plóea amintită au pricinuit érăși o întrerumpere de comunicație pe linia ferată între Barboși și Mărășesci.

Astfeliu, de abia astăzi diminéță am primit ziarele din Bucuresci de Vineri și Simbătă.

Din cauza intrerumperei comunicațiunilor trenurile cari plécă din Iași în jos nu merg mai departe de Mărășăsci. De acolo înainte pănă la Buzeu calĕtoria nu se póte continua de cît cu trăsura.

VARIETATI.

(*O măsură favorabilă femeilor*). — Senatul Universității din Londra au făcut de curînd întăiul uz de carta ce i-au fost acordată sînt a um cîte-va luni. Acest Senat au autorisat femeile ca să trécă în tóte facultățile examinele cerute de studenți spre a lua inscripțiuni. Senatul au stabilit, pe lîngă acesta, stipendii de 500 și 700 fr. pentru femeile cari vor trece examinele în chipul cel mai strălucit. Recompensele particulare cari le sînt rezervate nu le împiedecă de a concura pentru acele pe cari Senatul le acórdă studenților masculini. Aceste diverse resoluțiuni, fiind investite cu aprobarea ministeriului de interne, vor fi executorii de la începerea cursurilor universitare.

(*Un copil de un talent extraordinar întru a deslega probleme de aritmetică*).—Mulți își vor fi aducênd aminte de faimosul păstor italian Vito Magnamele, care, fără să aibă cele mai mici noțiuni de aritmetică deslega într'o secundă și fără cea mai mică greutate problemele matematice cele mai complicate, fără să se înșele vre-odată. Acest tip curios și ne explicat ș'au aflat seminele sĕu în Viena.

Tótă presa acestei capitale citéză prodigiósele soluțiuni de calcule complicate date de un copil de 4 ani și jumătate, junele Mauriciu Frankl.

Intrebându-l cineva, p. e., de numĕrul zilelor, órelor și minuntelor cît au trăit un om a cărui vrîstă i se arată, Mauriciu respunde la moment. Un calculator face îndată operațiunea pe o tablă și verifică exactitatea soluțiunei.

In biroul unei redacțiuni, i s'au pus următórea întrebare: Un părinte are 11 copii, cărora li dă în fie-care zi cîte 27 alune, afară de Duminica, cînd le îndoesce porțiunea și de Joea cînd li-o reduce pe jumătate care este totalul la sfîrșitul anului?— Copilul au respuns îndată fără sa aibă macar aerul de a calcula.

Eată un fenomen psicologic care n'ar fi încurcat de loc pe învățații din Evul-Mediu. O duzină de sarcine de vrĕscuri și cîte-va ruguri li-ar fi dat explicațiunea în mai puțin timp de cît trebue spre a arde.... pe un fermĕcător.

(*Avis fumătorilor*).—Trebue să se ferésca cineva de acum înainte de țigări din Germania. Ziarului „Le Danube" i se scrie din Darmstadt, că autoritățile judecătorești din acest oraș se ocupă cu judecarea unei chestiuni de falșificarea tutunurilor.

Falșificătorii se serviau cu hărtie de paie pe care o muiau bine în suc de tutun trimis din America în butóie pentru cari mai nu plătiau vamă. Ei dobîndiau astfeliu o fóe negrie și care arḑênd producea un miros asemine cu acel de tutun. Mestecând acest tutun artificial cu produsele plîntei naturale, ei compuneau țigări din cari fumătorii germani își făceau deliciile lor.

Fiscul german pe care acéstă industrie amenința de-a-l ruina face un proces monstru fabricanților.

Gelozie de meserie!

LICEUL NOU

(*Strada Carol No*, 30 *Jassy*).

Cursurile acestui stabiliment urmând a se deschide la 1 Septemvre, Direcțiunea are onóre a ruga pe onorabilii părinți de a'și trimite copii la termin pentru a evita ori-ce intărziere în esacta începere a lecțiunilor.

Esaminele pentru corigenți se vor ținea de la 1 la 3 Septemvre.

Inscriurile elevilor nuoi, atât *interni* cât și *esterni*, se fac la Direcțiunea Liceului Noŭ în tóte ḑilele la órele 9—11 diminéța și 2—7 séra.

Pentru clasele elementare se primesc copii chiar de la vrista de 7 ani; pentru acestia scóla procură speciale îngrijiri în conformitate cu frágezimea vristei lor.

Aseminea se primesc elevi pentru preparațiune la scóla Militară, la cursurile de Gimnasiu și de Liceu, cum și pentru Bacalaureat. — Studiele se fac sistematic, conform programelor oficiale și se predau de profesori recunoscuți atât din învățământul secundar cât și din cel Universitar.

Programele, regulamentele și condițiunile de admisibilitate sunt publicate în „Anuarul Liceului Nou", și cei cari doresc a și'l procura pot să se adreseze la direcțiunea acestei scoli, în Iași, strada Carol No. 30.

Direcțiunea.

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—1).

Major Leca.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufĕscu.

№. 187. Mercuri 20 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni si reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași. 19 Septemvre 1878.

Astăzi este a cincia zi de când sînt deschise corpurile nóstre legiuitóre, convocate in sesiune extraordinare, și totuși până ieri nici Adunarea nici Senatul nu ținuse încă nici o ședință, din cauza lipsei unui mare număr de representanți.

Acéstă puțină grabă ce pun mandatarii națiunei intru a se afla la postul lor, nu concordézăde feliu cu frumosul apel ce li-au adresat Măria Sa ca să cumpănească ca barbați maturi, ca patrioți neclintiți, grelele imprejurări in cari ne aflăm.

Nu pentru prima oară însă actualii representanți se arată greoi in indeplinirea misiunei lor. Tóte sesiunile ultimilor doi ani sînt bogate in ședințe paralizate din cauza absenței representanților. Nu numai o dată interesele publice, afacerile cele mai importante ale țerei, au avut de a suferi fórte tare de inerția și indiferența domnilor mandatari.

Acéstă procedură fórte vătămătóre și condemnabilă ar trebui părăsită macar in sesiunea de față, când Parlamentul nostru este chiamat să iee resoluțiuni fórte grave, cum nu s'au luat póte nici o dată până acum.

Ultimele succese cîștigate de armata austro-ungară în Bosnia și Herțegovina au descuragiat complet pe insurgenți și fac să se spereze într'o răpede și definitivă pacificare a acestor provinții Principalele centruri de rescólă, Serajevo, Trebinia, Livno, Zvornicul, Rogatica, sînt în mînile Austriacilor. In tóte localitățile filfîe acum stindardul monarchiei habsburgice. Populațiunile se grăbesc de a face acte de supunere și autoritățile militare austriace au început a opera desarmarea locuitorilor și organizarea administrației și a justiției provințiilor supuse.

La Viena. se calculează chiar că peste opt zile nu va mai remîne in Bosnia și Herțegovina nici-o pozițiune militară insemnată care să nu fie in mînile oștirei austriace.

Opera cucerirei ar fi deci aprópe terminată. Acest fapt, că tradițiunea ambelor provincii nu s'au executat intr'un mod regulat de Pórtă cătră Austria, ast-fel precum prescria acésta tratatul de Berlin, este considerat la Viena, și va fi fără indoială și aiurea, ca schimbând cu totul condițiunile stăpânirei Bosniei și Herțegovinei de cătră Austro-Ungaria. Acum curtea din Viena póte pretinde ca, în locul unei ocupări vremelnice și exercitate în numele și chiar în interesul Sultanului, să aibă o posesiune deplină și întrégă.

Un articol al unui ziar ministerial din Viena, „Fremdenblatt“, din care am dat în numĕrul de ieri o scurtă analiză, pare a arata că comtele Andrassy ar împărtăși o asemine intenție.

Corespondența „Stelei României“

Bucuresci 17 *Sept.* 1878.

Nu cred că corpurile legiuitóre se inceapă lucrările lor de cât pe la finele septămânei aceștia, căci Dl. Prim-ministru I. Brăteanu nu are să sosască in capitală de cât pe Mercuri, să știe că nimică nu se póte face fără inițiativa și consimțimântul acestui barbat de stat, care ține în mâinile sale nu numai destinurile ci și tóte intelegințile României!

Cestiunea de competința Corpurilor legiuitóre are se fie prima cestiune constituțională ce are să se presinte mai intăi in Senat unde un violent atac se prigătește Guvernului.

Guvernul are să presinte chiar in cele din tăi zile proectu de lege pentru incuviințarea cheltuelilor de priimirea Dobrogiei, imediat ca se nu ne apuce iarna fără de a fi pușsi in posesiunea acestei provinții datorită generositătii și echităților Europei civilizătóre.

— Se vorbește că Episcopul Dunărei de jos, Arhiereul Melhisedec va trece Episcop la Roman.—

Ce se va face cu Episcopia de la Tulcia?

Veniv'a acest Episcop de drept in senatul României.

Cum vom administra și organiza noi Dobrogia?

O sumă de cestiunei importante se ivesc după tratatul de la Berlin. Ce vom face? Gânditus'a guverenul la tóte aceste, și dacă el sau gândit, gânditusau și Camerile?

— Se vorbește de o demisiune colectivă a mai multor representanți din Cameră și Senat, în caz cînd guvernul va abuza de puterea ce o are in mâni.

Iată chestiunele care pe lângă cele politice vor fi puse la ordinul de zi în desbaterea acestei sesiuni extraordinare a Camerei:

1. Continuarea discuțiunei pe articole asupra projectului de Lege Comunală.
2. Raportul Comitetului Delegaților asupra projectului de lege pentru judecătoriele de ocóle.
3. Șapte raporturi ale comisiunei financiare asupra șapte projecte de credite,
4. Raportul comitetului delegaților asupra projectului de lege pentru înființarea creditului agricol și urban.
5. Raportul Comisiunei comunale asupra projectului de lege relativ la acordarea unui scădământ antreprenorului accisclor orașului Brăila.
6. După raporturi ale comisiunei comunale asupra a duoă projecte de legi pentru întruniri și destruniri de comune.
7. Raportul comisiunei financiare asupra projectului de lege pentru creditul estraordinar de lei 3,780 spre a se plăti comunei Bucureșci tacsa de 6 % asupra impositului fonciar pentru localurile statului.
8. Raportul comitetului delegaților asupra projectului de lege pentru adăogirea unui aliniat f. la art. 375 din legea instrucțiunei publice.
9. Mai multe raporturi ale comisiunei de petiții și de indigenat.
10. Raportul comisiunei socotelilor statului relativ la cercetarea socotelilor pe anii 1862, 1863 și 1871.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Austro-Urgaria. — Partidul ceh, care viséză restaurarea regatului S-tului Venceslas şi care au protestat contra constituţiunei imperiului, abstinêndu-se de a lua parte în parlament, pare a fi revenit la alte dispoziţiuni. Deputaţii cehi au ocupat scaunele lor de reprezentanţi din dieta de curînd deschisă a Bohemiei spre a dovedi moderaţiunea şi dorinţa lor de împacare; dar au declarat că nu renunţă la îndeplinirea pretenţiunlor lor, şi că se vor servi de mandatul lor numai în scopul de a realiza aceste pretenţiuni.

Germania.—In ziua de 26 Septemvre, Imparatul Germaniei au mers la Colonia ca să asiste la inaugurarea monumentului rîdicat în onórea lui Frideric-Vilhelm III.

Imparatul Vilhelm, respundênd la o alocaţiune a d-lui Buker, primarul Coloniei, au rostit cuvintele următóre:

„Noi, sîntem adunaţi aici ca să celebrăm o serbătóre sub impresiunea unei gratitudini sincere şi multiple. Primele nóstre acte de mulţumire trebue să se adreseze Providenţei, care, în urma unor victorii singeróse, au pus provinţiile renane, în actuala lor întrunire sub sceptrul regelui Frederic-Vilhelm III, ceea ce au dat Prusiei misiunea de a face cu forţele sale straja Rinului.

Prusia împreună cu Germania au îndeplinit cu glorie acéstă misiune. Eu, am venit să mulţumesc personal provinţiei renane pentru că au înalţat un monument părintelui meu ca un semn al recunoscinţei sale pentru bine-facerile păcei, de care el au făcut să se bucure acéstă frumósă ţară în curs de douĕ-zeci şi cinci de ani. Dacă, am putut veni aici în urma încercări dureroase, acésta o datoresc graţiei D-zeului atot-puternic, care mi-au dat distulă sanatate, spre a permite, mie, fiiul lui Frideric-Vilhelm III, ca să asist la acéstă serbătóre impunătóre. Cadă deci vĕlul care acopere acest monument şi înalţe-se aclamaţiile nóstre recunoscĕtóre în onórea scumpului defunct a căruia memorie o celebrăm".

La semnalul dat de împaratul, vălul monumentului au căzut. Imparatul cu capul descoperit, au salutat efigia părintelui seu şi mulţimea au isbucnit în aclamaţiuni sgomotóse şi entusiaste.

Imparatul şi împărătésa, după ce au mers împrejurul monumentului, au adresat felicitările lor generalilor şi membrilor comitetului cari organizaseră serbătórea. In urmă majestăţile lor s'au întors pe la o óră după améză la gară, de unde au plecat înapoi la Coblentz. In tot percursul lor M. M, L. L. au fost slautate de vivaturile entusiaste ale mulţimei adunate.

Principele imperial au ramas la Colonia spre a asista la un banchet care trebuia să aibă loc la Guersemich.

— „Monitorul imperiului" publică decretul imparatului Vilhelm, prin care se amnistiéză Alsaţienii-Loreni, cari, avênd un congediu temporar, nu s'au întors înapoi la corpurile lor.

Rusia. — Scrierile nihiliste foesc în acéstă împărăţie. E interesant de a cita următorul pasagiu dintr'o broşură intitulată: *Viéţă pentru Viéţă*, scrisă în limba rusă şi dedicată de autorul ei anonim memoriei martirului Kowalsky, a căruia mórte au fost resbunată prin asasinarea generalului Metzenzof.

„Noi sîntem socialişti, declară scriitorul anonim; scopul nostru este destrucţiunea organizaţiei a inegalităţei economice actuale cari constitue, după convingerea nóstră, rădăcina tuturor relelor omenimei. Chestiunea formei politice ni este cu totul indiferentă. Noi, iştialalţi Ruşi, sîntem mai mult de cît ori-care altă naţiune plecaţi a ne abstiné de la luptele politice şi încă mai mult de la măsuri singeróse, cari sînt în desacord cu istoria ca şi cu educaţiunea nóstră. Guvernul rus ne-au impins în calea singerósă în care ne aflăm... guvernanţilor, noi sîntem gata de a vă lasa în pace. Noi credem că nu servitutea politică produce servitutea economică, dar că tocmai contrariul se intîmplă. Adevaratul nostru duşman este burgheziea, care se ascunde din dărăptul vostru. Puneţi-vă la o parte. Nu ne impiedicaţi de a o combate, şi vă vom lasa în pace întru cît vă veţi îndărăptnici a protege starea actuală, justiţia nóstră secretă va ţiné spînzurată asupra capetelor vóstre sabia lui Damocles, si vieţele vóstre vor respunde pentru fie-care din actele ce veţi săvîrşi în contra nóstră!"

Telegrame de prin ziare.

Londra. 28 Sept. — „Agenţa Reuter" anunţă, că flota englezéscă va merge azi la Artachi după ce va fi salutat pe Sultanul.

„Daily Telegraph" zice că Rusii au ales Sofia de capitală a Bulgariei.

„Morning Post" vesteşte că Rusia arată óre-care intenţie de a întórce misia trimisă în Cabul.

Roma, 28 Septemvre.—O scrisóre a Papei adresată cardinalului Nina a fost trimisă tuturor nunţilor, pentru a o face cunoscută guvernelor, pe lîngă cari se află ei acreditaţi.

Roma, 28 Septemvre.—O corespondenţă din Atena către „Curierul de Italia", zice:

„Midhat-Paşa, înainte de-a pleca din Londra, pupă cererea guvernului englezesc a exprimat vederile sale relativ la deslegarea neînţelegerei dintre Turcia şi Grecia.

„Midhat-Paşa este de părere a se încredinţa unei a treia puteri rectificarea graniţelor acordată Greciei prin tratatul din Berlin, în partea despre Epir şi despre Tesalia, şi a ceda Greciei si insula Creta.

„Guvernul englezesc face de acum paşi pentru a înduplecа pe puteri să intervie în acest sens mai mult de cît în sensul tratatulni din Berlin."

Viena, 28 Septemvre. — „Pol. Coresp." zice, eă caimacamul din Zvornicul-mare a declarat înscris că oraşul se va supune. Locuitorii au depus armele, cari s'au dat în supravegherea creştinilor împreună cu artileria.

New-Yorck, 28 Septembre.—la Noul Orleans s'au constatat 8,860 cazuri de friguri galbene până acum. Frigurile scad in oraş.

Viena, 28 Septembre.— (Oficială). Guvernorul creditului fonciar, d. Moser, e numit guvernor al băncii austro-ungare. D-l consilier de minister, Gebauer, e numit comisar al guvernului pe lîngă aceeaşi bancă.

Viena, 28 Septembre.— (Oficială). Trupele au inconjurat Livno la 26 Septembre. O incercare de ieşire făcută de inimic, a fost respinsă.

In urma unei bombardări formidabile, Livno s'a predat la 28 Septembre.

Steagul impărătesc a fost plantat pe turnul citadelei. Trupele au luat prăzi mari. Perderile lor sunt neinsemnate.

Viena, 29 Septembre. — (Oficială). Fortăreţa Klobuk, ultimul refugiu al insurgenţilor erzegovineni, a fost ocupată la 28 dimineaţă, de către trupele imperătesci. Garnizona s'a opus cu bravură in curs de cinci dile, cât a ţinut bombardarea şi a incercat perderi mari. Noi am pierdut patru oficeri şi cinci ómeni morţi şi răniţi.

DIN LOCALITATE.

Un curent de nemulţumire vedem manifestându-se din tóte părţile contra tutunului regiei.

E fórte adevărat însă, că el n'a fost nici-odată bun, dar de cît-va timp mai cu sama, d. d. concesionari, spre aş bate se vede, joc de publicul fumător, a introdus o calitate de tutun din cele mai proaste, care e o adevărată paşcă.

Spre a se convinge ori-cine de aceasta, n'are de cît se iae un pachet chiar de *clasa I* şi de sigur, va remîne îndignat de curajul, ca se nu zicem adevaratul cuvînt, ce au d. d. concesionari, de a frustra publicul ziua mare.

Nimeni, nici cel mai liniştit spirit, nu va puté, nu trebue să steie acum indiferent la astă batjocură a regiei, care au întrecut ori-ce margini.

Trebue deci ca fie care se'şi ridice glasul contra ei, spre a şti ţara întreagă, gradul de onestitate a d. d. concesionari.

Pentru a se pune odată capet, unei atare stări de lucruri, noi socotim, că mijlocul cel mai nimerit ar fi acela de a se face *un protest* către autoritatea superióră.

X.

Despre Contabilitatea agricolă. *)

In cel întêiu articol al nostru, ne-am încercat a desvolta importanţa unei comptabilităţi agricole, aşa precum ea se aplică, în comerţ şi în industrie ; am dovedit, că cea mai bună metodă de comptabilitate, este aceia numită în parte dublă, singura metódă adoptată pretutindene, şi care oferă tóte garanţiile cerute de esactitate şi control.

Prin cel al doile articol, am discutat modul viţios de a refui astă-zi pe ţaranii muncitori, de către arendaşi sau cultivatori ; ne-am încercat de-a dovedi importanţa unităţei monetară în compturi.

Astă-zi, vom discuta, modul cum trebuie, se aplicăm comptabilitatea în parte dublă în gospodărie de moşie, éră cu altă ocazie, ne rezervăm de a desvolta însăşi teoria comptabilităţei în parte dublă. Acum de-odată, avem a considera, deosebirea ce esistă între cultivatorii străini, faţă cu muncitorii lor, şi cultivatorii nostri faţă cu locuitorii noştri.

In străinatate, cultivatorul are a face, mai totdéuna, cu puţine braţe. La nevoie, el se servă de ómeni cu zioa, sau muncitori cu preţuri ficsate pentru fie-care natură de lucru ; sau cîte o-dată, muncitorul lucréză în parte. In tóte aceste cazuri, relaţiunele cultivatorului cu muncitorii, sînt atît de simplificate, în cît între ei, nu esistă compturi curente. La finele săptămânei, lucrători cu zioa îşi priimesc plata. La sfîrşitul muncei, cei ce au lucrat cu preţuri ficse, sau în parte, se lichidéză îndată, şi iată cum, tóte relaţiunele cultivatorului, faţă cu muncitori, se rezumă în plăţi făcute, representate în comptul cheltuelelor generale, şi în comptul casei pentru plate făcută.

La noi însă, relaţiunele cu muncitorii nostri nu sînt atît de simple. La noi, cultivatorul are interesul de a-şi asigura de mai 'nainte, munca câmpului. Pe de altă parte, şi Guvernul voeşte a se asigura cu plata birului locuitorilor. Pentru acest îndoit scop, Guvernul au înfiinţat legea numită a Tocmelilor Agricole. Graţie acestei legi, muncitorul este o marfă pe care Guvernul o vinde, şi cultivatorul o cumpără. Intru cît acéstă lege este bună, sau ba, acésta, nu intră în cadrul nostru de discuţiune. Noi constatăm faptul, că cultivatorul îşi cumpără muncitori de la perceptorul comunal, care ei vinde cu act numit angajament întărit de Primărie.

In gospodăriile importante, cu mulţi locuitori, cultivatorul arendaş, in urma acestui angajament achitat de el, pentru bir, se găseşte a fi faţă cu cel puţin una sută şi mai bine de debitori. De aice, naşte dar importanţa, de a înfiinţa atîtea compturi curente, şi de a înscrie în comptul fiecăruia, la debit, prin comptul de casă, sumele datorite de fie-care.

Acum este vorba de a se şti ; cum trebuie adunate, muncile fie-căruia, în specie, în cantităţi după locuri, şi valori, ast-feliu că, să se evite ori-ce discuţie între muncitori şi arendaş ?

Soluţiunea acestei propuneri, se póte rezolvi numai prin întrebuinţarea cărţelor auxiliare sub formă de tablouri ; şi iată cum.

După angajament, locuitorii se îndatoresc a face, zile cu palmele, cu caru, transporturi, apoi tot ei fac şi arătură, prăşilă, seceră, cósă, etc. etc.

Se înfiinţéză, atîta tablouri, cîte soiuri de muncă se fac pe moşie, şi anume.

O condică pentru înscrierea zilelor cu palmele.

O alta pentru zilele cu carul.

O a treia condică pentru transporturi.

Tóte aceste trei condice, cuprinzênd colónele trebuitóre, vor indica, numele muncitorilor, zilele ce le-au făcut, cît anume fie-care, locul unde au lucrat, şi la ce natură de muncă, totalul zilelor făcute de fie-care la data înscrierei, şi în fine, valora zilelor. Condica de transporturi va cuprinde aceleaşi lămuriri aratate aice.

Se mai înfiinţéză tablouri, într'un caiet cusut, pentru arături, prăşilă, secere, cósă etc. aceste tablouri, vor indica iarăş, numile muncitorilor, locul unde au lucrat, cantitatea lucrată, în fălci şi prăjini, şi în fine, preţul muncei efectuată.

Rezultatele dobîndite prin aceste tablouri sunt :

1. Că toţi muncitorii se găsesc grupaţi într'o fóie, astfeliu, că uşor poţi controla de lipseşte vreunul, şi la asemine caz, lesne îţi poţi da samă de causa lipsei vreunuia.

2. Colona muncei făcută, arată cantitatea lucrată în fălci, şi prăjini de fie care, precum şi totalul muncei făcută de toţi la un loc, care vine a se controla cu alte tablouri, precum de esemplu, tabloul de prăşilă, arătînd totalul fălcilor prăşite, îţi indică dacă s'au prăşit în adivĕr, atîtea falci, cît se arată în tăbloul semănăturilor plantelor prăşitóre.

3. Colona valorilor, arată preţul muncei fiecărui muncitor, şi totalul valorei fălcilor prăşite.

Aşa dar tóte aceste tablouri, presint cel mai strict control, şi ce e mai mult, ele se controléză unul prin altul.

Ţinerea acestor registre sub formă de tablouri este de o uşurinţă elementară, şi ori cine este în stare de a se servi de ele, fără se fi avînd trebuinţă de a face studii prealabile de comptabilitate. O dată aceste tablouri indeplinite cu lămurirele cerute, rămîne apoi, a se trece în comptul fiecărui muncitor lucrul ce l'au făcut. Dar acéstă operaţiune, nu este decît o copie de pe tablouri, în comptul fiecăruia în cele c'el priveşte. Iar rezultatul fiecărui tablou, se trece în comptul *cheltuelelor generale* sau în comptul *culturilor speciale*, de voeşte a înfiinţa compturi speciale de cultură.

Astfeliu dar, lucrările unei gospodării, se găsescu grupate după natura lor, în tablouri fórte lesne de ţinut, şi tóte la un loc, fórmézá elementele constitutive unei comptabilităţi în parte dublă. Cu asemine tablouri, un adivarat comptabil, cu cunoştinţele trebuitóre în arta sa, este, în stare cu mare înlesnire a înfiinţa *jurnalul* cuprinzător de tóte operaţiunele unui an, şi în urmă a trece articlele din jurnal în *cartea cea mare*.

De o cam dată, până la formarea unui tratat de comptabilitate agricolă, la care am şi inceput a lucra, mă grăbesc a pune la dispositia cultivatorilor o carte, cuprinzînd tóte tablourile necesare unei gospodării complecte. Aceste tablouri, vor servi drept model, şi cu deslusirele date în articlul de faţă, ori care cultivator, va fi în stare de aşi regula el singur, sau prin ajutorul c'el póte ave, operaţiunele sale din anul curent.

După legea tocmelelor agricole, locuitorii muncitori, trebuescu a fi refuiţi, în cursul lunei lui Noemvrie a fiecărui an. La moşiile importante, acea refuială va dura până la finele lui Dechemvrie. Totuşi, la aceie dată, locuitorii trebuiescu, numai decît se fie refuiţi ; iar resultatul refuielei lor se se trécă, fie ca Debitori, fie ca Creditori, sub formă de Inventar pe comptul anului viitor cu data de 1 Ianuarie.

Cu ocazia refuielei comptului locuitorilor, este bine ca cultivatorul s'aşi încheie şi compturile gestiunei sale a moşiei, şi prin acest chip, să'şi formeze un inventar complect, şi esact, de tot ce el posedă, şi de tot ce el datoreşte, pentru aşi pute da el samă, de positia certă la începutul anului ce vine.

Pentru acei D-ni cultivatori, care cu ocazia încheierei compturilor lor pe anul acesta, vor dori ca pe viitor se introducă o comptabilitate bazată pe principiile de parte dublă, în mod practic, le oferim serviciile nóstre precum şi consiliile nóstre, pentru stabilirea comptabilităţii ; căci prin ajutorul tablourilor esplicate mai sus, înfiinţarea unei comptabilităţi agricole, devine un ce atît de lesne, încât ne simţim în stare de a ne ocupa de comptabilitate la mai multe moşii deodată.

Iată rezultatul fericit la care avem convicţiunea că putem ajunge, graţie întrebuinţărei tablourilor auxiliare ; şi credem că, vom pute fi, atît prin noi, cît şi prin scrierile nóstre de vre o utilitate Domnilor cultivatori.

I. Buiucliu.

*) Vedi „Steaua României“ No. 103 şi 123.

BIBLIOGRAFIE.

Gramatica limbei Române, Ediţiunea IV, de *Stefan Neagoe*, vechiu profesor de limba Latină din Bărlad şi de limba Română la scóla normală (pedagogică) a Statului.

Acéstă carte e autorizată de ministerul Cultelor şi Instrucţiunei publice pentru clasele gimnasiale. Ea formézá un volum forte, cuprinzênd partea etimologică şi sintaxa specială a limbei, şi e prelucrată după programa în vigóre, pentru usul claselor secundare.

Depozitul pentru Bucureşci la librăria Socec et compania, şi la autor în Barlad.

Preţul 2 lei.

Puterea de propăşire a limbei, studiu filologic comparativ asupra Limbei Românesci, de *V. Ionescu.*

Défense *de la Société d'approvisionnement de l'armée impériale active russe* (A. Horowitz, F. Gregher et A. Cohan) devant la Cour d'Appel de Bucarest par *G. Marzesco*, ancien professeur de Code Civil, ancien député, etc.

Darea-de-Sama despre Administraţiunea comunală a Municipiului Iaşi pe timpul de la 1 Sept. 1876—1 Septemvre 1877 de Sc. *Pastia*, Primar.

DE INCHIRIET, chiar de pe acum, un apartament, situat pe strada Cogălniceanu, compus din trei camere, cu bucătărie, magazie de lemne, beciu şi grădină.

A se adresa la proprietar, d. N. Quintescu, care locuesce aceeaşi casă.

DE INCHIRIET, casele cele mari şi mai multe apartamente din casele cele mici ale D-lui Dimitrie Kornea de pe bulevardul Carol. Amatorii se vor presenta la subsemnatul de la órele 9 la 12 diminéţa, şi de la 5 la 7½ óre sara. (3—3).

Avocat **Ión D. Kornea.**

DE VENZARE 3000 FALCI

din mosia

HUDEȘTII—MARI

în districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Căpitan Ión Lățescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevóiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lățescu, în tóte zilele de la 8--11 óre dimineața și de la 7--8 sara.

Avocat. B. SCULY—LOGOTHETIDES. Iasi.

DE VANDARE 500 FALCI PADURE MARE

de pe mosia HUDESTII-MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Capitan Ión Lățescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevoiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lățescu, în tóte zilele de la 8--11 óre diminéța și de la 7--8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES.** Iași.

DE ARENDAT pe 10--15 Anĭ moșia HUDEȘTII--MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietate a D-luĭ Capitan Ión Lățescu, în întindere de aprópe 7000 fălci, cu velniță mare ce póte lucra până la 400 vedre rachiŭ pe zi, avênd magazie de rezervă pentru 30,000 vedre, slădărie boltită, unică în țară, douĕ grajdiurĭ pentru 800 boĭ, móră de foc ce macină 100 merțe pe ți, tóte mașinele și accesoriile velniței confecționate de-abia de un an de zile, lucrătóre și'n cea mai perfectă stare. Se dă parchet de pădure anual. Sînt treĭ iazurĭ marĭ cu morĭ, avênd căte douĕ și treĭ petre fie-care, și care aduc un venitŭ anual de peste 1,000 galbenĭ; asemine mai multe crîșme, acăror venit se urcă peste 1,000 galbenĭ. Hambare, coșere, standóle, douĕ case marĭ, mai multe case micĭ, și o mulțime de alte acarete trebuitóre la exploatarea unei asemine moșiĭ marĭ.

Doritoriĭ bine voească a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Căpitan Ión Lățescu, în tóte zilele de la 8—11 óre diminéța și de la 7—8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES.** Iași.

DE VÊNZARE CU PREȚ REDUS

O batoza, o locomobila si o móra

din fabrica

I. HERMAN LACHAPELLE

din Paris.

A se adresa la d. d. Fratii Konya.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 188. Joi 21 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

TELEGRAMA

Bucuresci, 20 Septemvre. D. prim-ministru I. Bratianu sosesce mini la Turnul-Severin. Tóte chestiunile grave s'au pendente.

Iasi, 20 Septemvre 1878.

Publicăm mai jos un articol ce ni se comunică de unul din amicii noştri din Galaţi şi prin care se denunţă opiniunei publice o mare spoliaţiune la care este supus comerţul ţerei.

Eată în scurt despre ce tractézā acest articol:

Antreprenorul din Galaţi al taxei de $^1/_2$ la $^0/_0$ asupra mărfurilor şi productelor ce se importă şi se exportă în numitul oraş, percepe neîmpiedecat de nime, tacse mai mari de cît acea prescrisă de lege şi de contractul antreprizei. Acéstă ilegalitate şi asuprire continuă acum de trei luni şi jumatate, cu tóte nenumăratele reclamaţiuni ce s'au adresat ministeriului de comercianţii nedreptăţiţi, şi fără ca să se fi luat vre-o măsură de cătră guvern spre a constata şi stavila abuzul şi a da în judecată pe antreprenorul cari jăfueşce comerţul percepênd dări ilegale.

Chestiunea este cu atîta mai gravă cu cît guvernul are cunoştinţă de ilegalitate, şi cu tóte aceste stă nepăsător la tóte strigătele victimelor despoiate.

Acéstă vecsaţiune făcută comerţului pare a fi erigiată într'un sistem general.

Un caz de curînd întîmplat în Iaşi ni confirmă în acéstă supoziţiune.

Unuia dintre amicii noştri i s'au luat vamă 207 lei pentru o lampă pe care au plătit'o în streinatate 530 lei; şi acéstă pentru că vameşul au refuzat de a cîntări obiectul desvălit de invălitórele sale, în contra art. 5 din legea vamală care lasă la facultatea prezentatorului mărfurilor de a se referi la tarifele vamale sau de a oferi lucrul desvălit spre a fi cîntărit şi taxat după greutatea sa adevarată. Vameşul în operaţiunea sa s'au întemeiat pe un ordin ministerial care opresce ecspres, dar în contra legei, pe funcţionarii vamali de a lasa prezentatorilor facultatea de care e vorba.

Pentru acéstă nedreptate strigătóre la ceriu avem probele în mini.

A lua pentru un obiect care custă 530 lei o vamă de 207 lei, acésta însemnéză a spolia lumea, a întrece macsimul scărei protecţioniste!

Vĕdĕnd că guvernul este acela care au înaugurat acest sistem vecsator, noi apelăm la tótă presa independentă că să-şi rîdice vócea contra unui abuz din cele mai revoltătóre; apelăm asemine la domnii mandatari ai ţerei ca să céră samă ministrului de finanţe pentru judaicele şi spoliatórele interpretaţiuni cari le dă legilor vamali.

O spoliaţiune organisată.

Pe basa condiţiunilor de arendare publicate prin „Monitorul oficial“ din 14 Mart anul curent No. 59, Guvernul a dat în antreprisă dreptul de percepţiune a tacsei de jumĕtate la sută.

Arendarea s'a făcut: 1° pe basa obligaţiunilor cuprinse în legea din 18 Noemvre 1863 (art. 1); 2° Conform dispositiunilor vamali din 1 Iuliu 1876, a tarifului vamal existent şi a celor ce s'ar înfiinţa în viitor (art. 2); 3° pe basa convenţiunilor internaţionale presente sau viitóre, cari convenţiuni sînt obligatorie pentru antreprenor *făcênd parte integrantă din contractul seu* (art. 3, alin. I, II, III).

Antreprisa percepţiunei taxei de jumatate la sută în Galaţi a început a funcţiona la 1 (13) Iuniu a. c.

De la prima zi a presentărei actualului antreprenor pe scenă s'a pus în practică un sistem organisat de şicane cu scop de a se spori venitul antreprisei în paguba contribuabililor: I) s'a nesocotit cu desĕvêrşire pactul internaţional, Convenţiunea, şi s'a aplicat tariful general vamal la tóte mărfurile fără distincţiune de originea sau de proveninţă; II) s'a trecut cu vederea dispositiunea clară şi posiţivă exprimată prin art. XXVI al convenţiunei austro-ungare, care nu permite a se percepe mai mult de 5 la sută sau a doua-zecea parte din cifrele prevĕzute în tariful convenţional, s'a improvisat o quantitate neprevĕzută în lege nici în contractul antreprisei, compusă din a *patruspreZecea* parte din sumele fixate prin tarifele vamali, s'a operat percepţiunea pe basa acestei fracţiuni imaginare, şi s'a întrebuinţat forţa publică spre a popri mărfurile comercianţilor pănă nu se plăteau antreprenorului sumele ce vroia: ast-feliu el a incasat sume considerabile peste cele ce i se datoriau şi a făcut pe comercianţii emoţionaţi de o asemine arbitrarietate a alerga la tóte autorităţile cerênd îndreptare; Consulii puterilor străine au intervenit, Ministerul a fost însciinţat, Comitetul de supraveghere şi chiar Tribunalele au fost sesisate de afacere; totuşi pe cînd particularii asupriţi se adresau la autorităţi, timpul trecea şi antreprenorul urma liniştit opera sa de spoliaţiune.

In fine onor. Minister al Agriculturei, Comerciului şi lucrărilor publice mişcat de atîta larmă a dat un ordin circular sub No. 9886 publicat şi prin „Monitorul oficial“ No. 168 în forma de comunicat prin care recunoscênd asuprirea, impune antreprenorului a respecta legea si a nu deroga de la dispositiune art. XXVI a convenţiunei la perceperea dreptului ce i se cuvine. Acésta e prima periódă a cestiunei.

Antreprenorul nostru s'a prefăcut că se conformă ordinului ministerial, dar s'a grăbit prin insinuări eronate a provoca după puţine zile un al doile ordin No. 10,502, prin care sub pretextul specios de a lămuri mai bine cestiunea, Ministeriul dă noue arme antreprenorului spre a reveni la sistemul seu favorit de interpretări şi de inducţiuni şi a urma opera sa de asuprire.

„Ordinul ministerial in cestiune sună astfel: In cea ce priveşte importul, antrepre„norii sunt ţinuţi a avea in vedere seria „de mărfuri cuprinse in tariful A. B., ane„xat la convenţiune, şi pentru tóte aceste

mărfuri vor urma conform stipulaţiunilor „acelei convenţiuni, scutind pe acele cu„prinse in tariful A, supuind pe acele cu„prinse in tariful B, la taxa de 5‰, séu la „a două-decea parte din drepturile vamali „când ele sunt taxate pe greutate, şi la ta„xa de jum. din valórea mărfurilor când ele „sunt taxate ad valorem".

„Pentru toate mărfurile inse care la im„port nu sunt prevĕdute nici in tariful A, *„nici in tariful* B, *se va urma percepere„a după lege vamală in vigóre"*.

Ast-fel Onor. Ministeriu, prin cea mai stranie din scăpări de videre, uită că există un tarif convenţional definitiv promulgat prin lege din 8 Septemvrie 1877, şi publicat prin Monitorul Oficial No. 209, format pe baza art. IX alin. 4 al convenţiunei, tocmai spre explicarea şi complectarea tarifului provisoriu sub literile A. B. C.; uită ḑicem că există un asemine tarif dnfinitiv, şi nu vorbeşte in ordinul No. 10,502, de cît numai de tariful provisoriu A. B. Condemnând tóte celelalte mărfuri, adică imensa cantitate de mărfuri prevăzute in tariful convenţional, la taxarea tarifului general, şi antreprenorul care a provocat acest ordin echivoc, profită de ocasiune, leapădă tariful convenţional ca cum ar fi abrogat, şi mărgineşte percepţiunea de 5 la sută prescris de art. 26 numai la marfurile cuprinsă in tariful provisoriu A. B., iar tóte celelalte mărfuri, ori care ar fi originea sau prevenința lor le taxéză după tariful general, şi nu numai aceasta; d-sa o dată pus pe această bună cale, o şi complectează; calcă in picióre o altă dispositiune legală, şi anume art. II din legea din 22 Iuliu 1878, publicată prin Monitorul No. 162, pe baza căriea „ţerile ale cărora guverne au subsemnat deja convenţiuni cu guvernul Român, *sau cari vor incepe negociaţiuni pentru inchieri de atari convenţiuni, vor beneficia de indată de avantagele statului celui mai favorisat*" (şi Anglia, Francia, Italia, Germania, Belgia şi alte state se prenumeră intre aceste ţeri); declară mărfurile venite din aceste state ca supuse tarifului general, şi printr'o inducţiune improvisată de d-sa dar neprevăḑută nici in lege nici in contractul antreprisei, nici in instrucţiunile Ministeriale percepe a *cincispreḑecea* parte din cifrele prevăḑute in acest tarif. Ast-fel onorabilul antreprenor prin calcare manifestă a doue legi obţine doue resultate fórte profitabili pentru d-sa: 1) substitue cifrele prevăḑute in tariful general la cifrele tarifului convenţional peutru mărfurile supuse acestui tarif, 2) inventează o fracţiune de a cinspreḑecea parte din cifrele fixate prin tarif şi peccepe taxa de jumatate la sută pe baza acestei quotităţi imaginare, şi scandalul devine cu atît mai evident cu cit pentru unele şi aceleaşi mărfuri, vama, autoritatea competintă in materie, aplică tariful şi taxare convenţională, iară antreprenorul taxei de jumatate la sută, persóna privată representând propriul seu interes, apli ă tariful general! Nu numai atît: La 30 August acest domn aplică tariful vamal general vechiu deja abrogat de la 1 August. (Chitanţa sa No. 2810). Supune la taxarea tarifului general, percepând a cincispreḑecea parte, articoli anume prevăḑuţi chiar de tariful convenţional B. menţionat in ordînul Ministerial No. 10502 de care d-sa face atîta paradă! (Chitanţa No. 3340, 3341, 3343).

Sŭpune la taxa mărfuri anume scutite prin tariful convenţional A. (chitanţa No. 3379) şi alte nenumărate arbitrarietăţi care ne este imposibil a le detaila aice.

Aceste sunt fapte. Comercianţi sunt spoliaţi in mod sistimatic; ḑecimi de mii de franci sunt percepuţi cu nedreptate, şi cutezanta antreprenorului de a brava şi legile şi clamórea publică şi ordinile autorităţilor, duréză acum trei luni şi jumătate şi face pe fie care a se intreba: óre orbirea personală, indulgenţa autorităţilor, sau vr'o altă causă misteriósă ii inspira un asemine curagiu.

Spre a recapitula:

I. Pe basa legei din 22 Iuliu a. c. urmată şi acésta după legile precedente, mărfurile de producţiune şi proveninţă Inglesa, Francesa, Italiană, Germana, Belgiană, Elenică etc., beneficiéză de avantajele statului celui mai favorisat, prin urmare sînt supuse regimului Convenţional.

II. Că pe basa condiţiunilor de arendare a dreptului de percepţiune al taxei de jum. la sută, convenţiunea comerciala cu Austro-ungaria, precum şi ori ce alta dispositiune vamală, fie locală fie internaţionilă, presentă sau viitóre, sunt obligatorii pentru antreprenor făcênd parte integrantă din contractul de antreprisa.

III. Că în virtutea art. XXVI al convenţiunei, antreprenorul taxei de jum. la sută, pentru mărfurile prevăḑute in tariful convenţional nu póte percepe de cît cinci la sută, sau a douaḑecea parte din cifrele ce se cuvin Vamei.

IV. Că ordinile Ministeriale No. 9886, şi 10502, confirmă aceste dispositiuni si atrag atenţiunea antreprenorului la stricta lor aplicare.

V. Că antreprenorul ḑisei taxe in portul Galaţii, contra dispositiunei ziselor legi, contra condiţiunilor contractului seu, contra deşteptărei ce i s'au făcut de către autoritătile competente, persistă in sistemul seu de şicane sub diferite forme, sub variate pretexte nefundate.

VI. Că onorabilul Comitet de supraveghere care posedă probe de cele ce se petrec, n'a lipsit a-l deştepta de mai multe ori şi a-l invita a reintra in lege, dar in zădar.

VII. Că prin procedarea acéstă numitul antreprenor a perceput şi percepe sumi insemnate ce nu i se datoresc şi se sileşte a lasa in mânele asupriţilor cât s'ar pute mai puţine probe de culpabilitatea sa, nespecificând, in chitanţele ce eliberéză particularilor, nici greutatea neto a mărfurilor taxate, nici articolul din tarifá după care le taxază, nici a că'a parte din cifrele prevĕḑute in acel tarif percepe, ci pur şi simplu in mod vag: că pentru cutare marfa a perceput cutare suma, şi nimic mai mult.

VIII. In fine că abusul continuă acum de trei luni şi jumĕtate, spoliaţiunea se operéză făţiş, ḑioa in amiaḑă mare, reclamaţiuni nenumĕrate au avut loc, şi pănă in momentul de faţă nici vr'o anchetă seriósa de oameni speciali şi integri nu s'a numit spre a constata abusul in tóte detailurile sale şi suma banilor ce s'au perceput illegal, nici perceptorul prevaricator nu s'a dat in judecată, ceea ce pe de o parte nu lipseşte de a incuraja pe făptuitor şi a spori numerul victimelor şi a sumelor răpite, éră pe de alta a deconsidera prestigiul statului, cel puţin faţă cu streinii.

Vócea publicităţei fi-va óre mai eficace spre deşteptarea autorităţilor? acésta o sperăm. Scandalul a ajuns la culme: nu mai póte fi departe remediul.

Galaţi, 16 *Septemvre* 1878.

X.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Armata rusască din Rumelia operéză cu o seriósă activitate retragerea sa din împrejurimile Constantinopolei. Turcii au reocupat San-Stefano.

— Se desmint din Petersburg, vuetele unei alianţe între Rusia şi Afganistan.

— Ziarul „Times" se arată acum fórte optimist în aprecierile sale asupra situaţiunei în Orient. Organul Cetăţei constată cu satisfacţiune cum că decisiunile congresului primesc de vr'o cîte-va zile un început de esecuţiune. Deşertarea Batumului de Turci şi a lui San-Stefano de către Ruşi, precum şi reînceperea negociaţiunilor între Grecia şi Turcia, sînt în ochii ziarului englez atîtea simtome ca-

ri menesc a bine pentru viitoriu. Acum numai este alta de vĕdut de cît dacă Turcia va sci să se foloséscă de evacuaţiunea teritoriului seu spre a începe cu seriositate reformele la care ea s'au angajat. „Timesul“ o speră, şi întrarea în ţară a lui Midhat-Paşa care va fi urmată în curînd de venirea lui la putere, contribuie de a întări încrederea sa. Până atunci, „Times“ recomándă rebdarea şi liniscea cari, singure, pot asigura restatornicirea definitivă a păcei.

Grecia, Citim în Mesagerul de Atena:

Acum nime nu se mai amăgeşte, Pórta caută să se subtragă de la angajemintele ce ea au contractat subscriind tratatul de Berlin. De aceea să şi scrie de la Salonic că cu abaterea de la prescripţiunili acestui tratat, guvernatorul din Macedonia Rafat-paşa, au ordonat formaţiunea corpului de başibuzuci şi de cerkezi spre a-i intrebuinţa in infrănarea hoţiilor. Hoţii insă sunt mai puţin de temut de cât Cerkezi. — Mai bine de un an başibuzucii sunt un adevarat biciu pentru creştinii din Epir, din Tesalia şi din Macedonia. Ticăloşiile lor au fost spuse pe larg în acest ţiar. Cât ce se atinge de Cerkezi, ei nu se mulţiămesc a desbraca pe călători; ei măcilăresc populaţiuni întregi precum la Cavarna şi la Bizieş, jăfuiesc cu óre-care metod tóte districtile pe unde ei trec spre a se duce la teatrul resboiului. Mai înspăimîntători cătră supuşii Sultanului de cât cătră inimicii sei, ei au lăsat în tótă Turcia urme sângerânde în trecerea lor. Inchipuiascăşi cineva spaima creştinilor când ei au aflat că aceşti jacaşi, aceşti ucigaşi au să fie însărcinaţi cu paza siguranţei publice.

Revista Ziarelor.

„Pressa“ de marţi, făcênd analiza Mesagiului domnesc de deschiderea corpurilor legiuitóre, după ce arată lipsa de claritate, preciziune şi francheţă a acestui act, adauge următórele judicióse reflexiuni, prin cari dovedesce necesitatea convocărei unei Constituante ca singurul mijloc pentru micşurarea dificultăţilor momentului.

Un singur lucru înţelegem din Mesagiu, care este clar şi bine cugetat: scopul adică, ce trebue să'şi propună Adunările în lucrarea lor, acela *„de a nu se compromite presentul şi de a se asigura fiitorul ţĕrei nóstre“*.

Numai când Adunările actuale se vor declara incopetinte de a rĕspunde la tractatul din Berlin, în ceea ce ne privesce; numai cînd ele, indicând anume articolele din Constituţiune, ce trebuesc revisuite; şi numai cînd guvernu şi majorităţi se vor uni spre a se convoca o Constituantă de revisuire, în cel mai scurt termen, — numai atunci se va atinge scopul indicat în Mesagiu.

Alt-fel, avem să ne prăvălim în dificultăţi, încurcături, divisiuni şi slăbiciuni, din ce în ce mai mari; şi numai aceia, cari doresc peirea nóstră, se pot bucura de asemenea complicaţiuni!

Acelaşi drum urmat a condus Polonia la peire!

Ne întrebăm însă, cu multă urbanitate şi dreptate, confraţii noştri de la „România Liberă“ de Duminică: că ce este de făcut? căci póte guvernul rusesc să nu voiască a aştepta timpul de care are nevoe convocarea unei C nstituante.

Aceste dificultăţi de fapt, ca şi altele, le recunóscem şi noi ca şi confraţii de la „România Liberă“, ca şi cei de la „Românul“. Cestiunea însă este de a alege între două rele, pe cel mai mic. Relele, tot fapt, cari ar resulta din violarea atât de scandalósă, a Constituţiunei de către Adunările actuale; din precipitarea de a rumpe o bucată din trupul nostru, fără macar a consulta naţiunea dacă voesce ori nu voesce a da acea bucată; din nesocotinţa, neprevederea şi imensa erezie de a considera ca o *rectificare de fruntarii* cesiunea unei provincii întregi la o altă putere vecină, şi de a sigila ast-fel alipirea la altul şi deslipirea de la noi a acestei provincii, mai tare chiar de cît congresul de la Berlin, care a ordonat'o ca jertfă făcută păcei generale şi unor interese generale, pe cari nu le scim; din durerosul efect ce are să producă în ţară şi din trista impresiune ce are să facă în Europa, de a se vedea că numai partida radicală şi Domnul s'au unit spre a înstrăina o parte a ţĕrei, fără şcirea şi voia naţiunei, consultată *ad-hoc* pentru acésta, şi *singur* competinte a se pronunţa: să convenim, cu confraţii noştri de la „România Liberă“ şi de la „Românul“, că aceste rele *de fápt* ar fi mult mai mari, mai numeróse, mai teribile, de cît acele, de a se mai ascepta trei sau patru luni spre a se convoca o Constituantă!...

Acest termen nu póte fi mai lung; căci o lună şi jumatate va trebui Adunărilor actuale spre a indica puncturile de revisuire; — şi, ast-fel, *reacţionarii* confraţilor de la *Românul* nu vor putea atinge în Constituantă alte puncturi de cît cele indicate de Adunările actuale, în cari d-nii radicali au o majoritate compactă. Alegerile pentru Constituantă se pot efectua într'o lună, nefiind nov e a se aştepta maximul de două luni din art. 95. Iar noua Adunare se póte convoca în 10 ori 15 ţile după alegeri. Ast fel că, în trei luni, cel mult, de astăţi, am putea avea o Constituantă.

Suntem siguri că guvernul resesc va consimţi singur să aştepte acest termen; căci, nu credem ca acest guvern să prefere a se pronunţa, asupra chestiunei Basarabiei, nişte Adunări, cari n'au dreptul, n'au competinţa a o resolva, şi al căror rĕspuns, ori-care ar fi el, şi sub ori ce formă s'ar da, va fi nul şi fără nici-o valóre.

Apoi, când însişi confraţii de la *România Liberă* declară, în numĕrul de Duminecă: „actualele Corpuri nu *au destulă autoritate* în acéstă chestiune“; că, „autorisând guvernul să intre în negociări pentru transmiterea celor trei judeţe din Basarabia şi pentru primirea Dobrogei, *Corpurile legiuitóre i-ar delega puteri, pe cari naţiunea nu le-a încredinţat...* o asemenea autorisare ar fi *extra-constituţională*.. învălită în interpretaţiuni judaice“;—negreşit că ori-ce esitare dispare.

Cînd un ţiar, ale cărui simpatii cu partidul radical sunt cunoscute, care nu póte fi bănuit de adversar guvernului, recunósce şi declară că actualele Adunări nu au putere şi drept a resolva aceste chestiuni; că, dacă ar face-o, ar viola Constituţiunea; că aşa act ar fi *extra-constituţional*, adică că ne-am afla, curat şi simplu, *în stare de dictatură*; cînd vedem ast-fel, că aceste adevĕruri predomină, din ce în ce, opiniunea publică, şi că chiar diferinţele de culori politice încep a dispare înaintea lor; facem, până este încă timp, un ultim apel guvernanţilor noştri, tutulor confraţilor de la tóte ţiarele politice, de ori-ce nuanţe, tutulor, în fine, barbaţilor noştri de Stat, din ori-ce partidă, ca să conjurăm cu toţii pericolele ce ne ameninţă, să recunóscem cu toţii necompetenţa Adunărilor actuale, să indicăm numai cele mai esenţiale, cele mai puţine şi indispensabile revisuiri de făcut în Constituţiune, să lucrăm cu toţii spre a se alege, cît mai curênd, o Constituantă patriotică, luminată şi prudentă; şi, uniţi ast-fel, ca un singur om, „spre a nu compromite presentul şi a asigura fiitorul“, vom scăpa de gravele pericole în cari ne aflăm; şi atunci numai, liberi iar de a ne ocupa de micile nóstre chestiuni interióre, vom putea ţice cu mîndriă:

„Ne-am făcut datoria!“

Drumurile de fer Române.

Cetim următórele în „Courrier de Roumanie“ de la 26 Septemvre:

„Berliner Boersenzeitung“ publică un raport asupra ultimei întruniri a consiliului de administraţie a companiei drumurilor de fier române, ce conţine amănunte interesante asupra situaţiunei actuale a cestiunei de trecerea liniei guvernului român. Se pare că multe greutăţi trebuesc resolvate înainte ca negoţierile definitive să pótă fi deschise cu guvernul; în ori-ce cas, cestiunea nu se póte termina de îndată.

Condiţiunile indispensabile pentru a păzi interesele Companiei se vor acorda póte, dar nici un angajament real nu subsistă asupra acestui punct. Agentul guvernului Român, însărcinat cu aceste negoţieri, locuesce la Paris, care, pe acolo, este centrul de gravitate al acestor negoţieri. Era la Berlin mai ţilele trecute, apoi la Viena, unde este încă, şi se aştéptă peste puţine zile la Paris.

Se póte ca negoţierile cu guvernul român să isbutéscă; se póte aştepta de asemenea că conferinţele cu inteligentul director al drumurilor de fer austriace vor contribui a uşura dificultăţile actualmente pendinte.

Eată situaţiunea reală, şi, în starea în care e cestiunea, nimic mai sigur nu se póte constata.

DIN ŢARĂ.

In nóptea de 16—17 August trecut, din causa multelor ploi, s'a cufundat un petec de pămênt cu mai multe case ale locuitorilor din cătunul Vlădescii, ce apar-

ţine de comuna Cepari-Bărsesci, din plasa Topologu, judeţul Argeş, şi anume Matheiu Gădoiu, Nica Ciobănaşu, Barbu Gădoiu, Ioan Trandafir. Sandu Ión Năstase şi Petru Ión Năstase, pe care le-au distrus cu desăvêrşire, impreună cu dependinţele lor, cu porumb, ogrăzi cu pruni şi alţi pomi, căusându-le o mare pagubă

(Pressa).

Procesul ţaranilor din Darabani s'au terminat septămina trecută cu achitarea acuzaţilor.

Un sat intreg de ómeni au scapat cu chipul acesta de o mare urgie căduţă asupra capului lor.

DIN LOCALITATE.

Ieri, Marţi s'au tractat inaintea Tribunalului de Iasi, secţ. II, prezidentată de d. St. Mandre şi asistat de d. d. Leonardescu, I. Duca, uă chestiune de drept care, pe cât ştim, n'au fost până acum resolvită de tribunalele române.

Un d. N. vrênd a se căsători cu domnişóra X., sora femeiei fratelui seu, ofiţerul stărei civile s'au opus la căsătoria lor pe motive că sînt cuscri într'un grad proibit de lege.

D. N. spre a ridica acéstă piedecă au făcut opoziţiune la tribunal.

D. Conta, profesorul de drept civil de la Universitatea de Iaşi au susţinut cererea d. N. cu cunoscutul domniei sale talent şi cu o erudiţiune care au împresionat adînc publicul competent.

Din nefericire pentru d. N., majoritatea tribunalului compusă din d. d. Mandrea şi Leonardescu, au dat dreptate ofiţerului stărei civile.

Cu trenul de astăzi de la 4 óre plécă la Bucureşci P. S. P. Metropolit Josif, spre a asista la lucrările Senatului.

Cu acelaşi tren plécă şi d. general Racoviţa, spre a lua parte la consiliul superior militar, de curînd înfiinţat, şi care, după cum aflăm, are a se ocupa între altele cu un nou proiect de organizarea oştirei nóstre.

Comunicaţiunea cu capitala s'au restabilit de ieri.

Aflăm că armonia, de abia restatornicită între prefectul de judeţ şi cel de oraş, ameninţă de a se rumpe din nou, şi de astă dată într'un mod iremediabil.

Se zice că d. prefect de oraş, ne mai fiind în stare de a duce casă bună cu d. Gheorgian, s'ar fi dat în fine dimisiunea, şi că înlocuitoriul seu ar fi şi desemnat.

De şi ni se afirmă lucrul ca fórte pozitiv, totuşi noi, cunoscênd adînc nestatornicia caracterului d-lui Gheorghian şi alte împrejurări, nu ne grăbim de a garanta autenticitatea ştirei.

Ieri s'au terminat concursul pentru catedra de mecanică de la facultatea de ştiinţe din Bucureşci. D. Haret care au concurat pentru acéstă catedră, au susţinut probele orale cu cel mai strălucit succes. Cunostinţele adînci matematice ce posede domnul concurent ne îndémnă a crede că şi probele scrise vor trebui să fie demne de cea mai mare laudă.

Sîntem deci siguri că d. Haret va fi recomendat de juriu ministeriului spre a fi numit profesor la catedra citată.

VARIETATE.

(*Selbătăcia turcéscă*). — La gara din Marburg s'a petrecut zilele aceste o scenă ingrozitóre. Prisonieri turci sosiră tocmai acolo şi se dedură jos din vagóne spre a'şi capata menagiul (mâncarea).

De odată se răpedi unul din prisonieri, asupra unui soldat din cei ce păzau, 'l trânti la pământ şi cu tótă resistenţ'a lui 'l zgruma. Deşi ceilalţi soldaţi 'l impungeau cu baioneta în mâni şi în picióre, turcul nu lasa din ghiare pe nefericitul soldat, până ce nu 'l vedu mort. Intréga acéstă scenă infiorătóre n'a durat mai mult ca 2 minute. Turcul, plin de sânge cum era, a fost dus indată pe şiesul din dosul gărei şi a fost impuşcat acolo in presenţa celorlalţi prisonieri. — Un rănit spune despre crudimele turcilor: „In tabera turcească găsirăm pe unul din soldaţii noştri bagat in pământ până la pântece, urechele 'i erau tăiate, ochii 'i erau scoşi afară, inima i-o tăiară afară din pept şi i-o puseră in gură! Intr'o peşteră aflarăm un bosniac, care se ascunse acolo; el avea şepte limbi de om în buzunariu. Bestia aceasta indată fu sfărtecată de cătră ai noştri".

(*O episodă din resbelul cu bosniacii*). — Iată scena ne arată un impiegat telegrafist de la Doboi; „In urma unei din luptele crâncene, ce am susţinut in contra insurgenţilor, un june şi frumos ofiţer, impuşcat in piept, a rugat a fi transportat in oficiul telegrafic. Adus aci, el cu o voce mărindă a dictat o telegramă de adio pentru mirésa sa. Nu voiu uita in viaţă mea acéstă scenă jalnică. Noi toţi câţi eram presenţi in oficiu, plângeam ca copii: oficierul abia terminase a dicta telegrama, când fiind transportat afară, la pragul uşei 'şi dete sufletul.

(Gazeta Transilvaniei).

BIBLIOGRAFIE.

Metod de cetirea limbei franceze, în paralel cu cea română, cu exerciţii potrivite la fie-care regulă şi o alegere de lecturi francese, pentru uzul clasei 1-a gimnaziale, de V. I. Castano, profesor la Liceul naţional. Ediţ. a doua. — Preţul 1 fr. 50 b.

Tractatul de Berlin, urmat de *Protocólele Congresului*, precum şi ale Basarabiei Romania a deltei Dunărei şi a Dobrogei.

(Traducerea ministerului afacerilor străine. Preţul 2 franci.) —

Chestia Scólelor Israelite şi a progresului israilit in Romania de E. S. — Preţul 1 leu nou.

M. ŞAPIRA

PHISIOGNOMIST SI MNEMONIC

din Bucureşti.

DĂ CONSULTAŢIUNI

în fie-care zi înainte prînzului de la orele 8 până la 2 după amiază în locuinţa D-sale strada Primăriei No. 13. Afară de acest timp va vizita pe acei D-ni ce'l vor invita şi acasă.

DE ARENDAT de la St. Gheorghe anul viitor, sau *de vênzare* o vie în întindere de 7 fălci, împărţită în pământ de arat, de fănaţ, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vişan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde şi **un loc sterp** situat în Jassy desp. IV, strada St. Lazar, mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administraţia acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu — Condiţiuni avantajóse.

Anastasiu **W. Bottez.**

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—2).

Major Leca.

10,000 leĭ nouĭ sînt de dat cu împrumut, cu prima ipotecă. Pentru condiţiĭ a se adresa la Redacţiune.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 189. Vineri 22 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administraţiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi. 21 Septemvre 1878.

In sfîrşit marţi, complectându-se ambele nóstre corpuri legiuitóre cu numerul regulamentar de reprezentanţi, s'au putut ţiné primele şedinţe publice.

Adunarea s'au ocupat mai întâiu cu votarea a doue proiecte neînsemnate, unul prin care se acórdă o pensiune viageră unui sergent ramas infirm în urma unei ecsplosiuni în arsenal, şi altul prin care se deschide un credit de 10,000 lei, pentru repararea încăperilor bisericei sf. Treime din Cîmpina, ca să instaleze în ele scóla primară de băeţi.

După acéstă, d. ministru de interne au depus pe biroul camerei mai multe proiecte de legi, intre cari unul fórte însemnat relativ la neînstreinarea pămînturilor date ţeranilor prin legea rurală. Acest proiect au fost înaintat de urgenţă în cercetarea secţiunilor.

Pe la sfîrşitul şedinţei d. ministru de ecsterne au anunţat că au depus pe biroul Camerei tractatul de la Berlin împreună cu actele şi documentele privitóre la acel tractat. D. ministru au propus Adunărei să numéscă o comisiune care să le studieze şi să se pronunţe asupra lor.

Adunarea, în urma propunerei d-lui Dimancea, au amînat alegerea comisiunei pănă la sosirea unui numĕr mai mare de deputaţi.

Astfeliu marile chestiuni, cari cu drept cuvînt agită de atîta timp pressa şi opiniunea publică din ţéră, în curînd vor fi aduse în desbaterea Parlamentului.

Ţara îşi are acum ochii sei aţintiţi asupra mandatarilor sei, şi aştéptă, nu fără ingrijire, ca rezoluţiunile ce vor lua să fie dictate de prudenţă, patriotism şi legalitate; se fie ast-fel in cât să ţină samă de Constituţiune, pactul nostru fundamental, care nu permite nici-o schimbare in condiţiunile ecsistenţei nóstre politice şi teritoriale fără consimţimîntul ecspres al naţiunei prin o adunare constituantă.

Numai cu chipul acesta prezentul nu va fi compromis şi viitorul va fi asigurat. Numai prin simţul adînc al legalităţei şi respectul nemărginit al drepturilor ţerei, domnii mandatori vor arata că se află la înălţimea misiunei lor şi a greutăţilor momentului, şi vor face ca pericolele prin care strebatem să fie cît se póte mai puţin simţitóre.

Atragem atenţiunea lectorilor noştri asupra unui articol ce publicăm mai jos, şi prin care se arată starea de decadenţa in care au ajuns invăţămîntul primar in oraşul Iaşi, acéstă a doua capitală a României.

Chestiunea atinsă prin articolul acesta este de o insemnatate capitală pentru Ieşeni, căci e vorba de invăţătura copiilor lor, pe care ei nu o pot căpata din causa neindestulărei incăperilor scolastice, din cauza insărcinărei invăţătorilor cu un numer fórte mare de elevi, şi mai cu samă din causa impreunărei a cîte doue clase intr'o singură cameră şi a incredinţărei lor unui singur profesor.

Atît de mare rĕu s'au făcut învăţămîntului primar prin măsură nefastă, a unirei a clasei I-a cu a II-a, şi a III-a cu a IV-a, măsura care datéză de la 1872, în cît fără să exagerăm putem spune că astăzi, se realiséză mai puţin progres în acéstă ramură a instrucţiunei publice de cît se realiza cu patruzeci de ani în urmă, atunci cînd s'au creat în Moldova cele dintăi şcóle primare.

Pe cînd în Bucureşci, în Bârlad, şi în alte oraşe ale României s'au căutat a se înlătura în parte acest incovenient împiedecător de ori-ce propăşire în învăţătură a copiilor mici, prin crearea de scóle sucursule şi despărţirea clasei I-a de a II-a, în oraşul nostru s'au mănţinut sistemul inaugurat la 1872, aşa că, şi în acéstă privinţă, Iaşii au fost nedreptăţiţi şi osindiţi a rămîné îndereptul altor oraşe române.

Pentru acéstă stare deplorabilă a şcólelor nóstre primare este respunţetor nu numai ministrul de instrucţiune publică, ci înainte de tóte sînt respunţetori d. d. reprezentanţi ai oraşului şi judeţului nostru, cari nici-o-dată n'au intervenit cu creditul şi influenţa ce trebue să aibă nişte mandatari din majoritatea ministerială, spre a face ca să se dee Ieşenilor cel puţin numărul de scóle si de învăţători primari cîţi sînt neaparat trebuitori pentru instruirea cu folos a copiilor lor.

Rĕul fiind la culme, şi indiferenţa atît a ministeriului cît şi a mandatarilor Ieşeni în privinţa şcólelor nóstre fiind cu prisosinţă dovedită, socotim că nu este alt mijloc de îndreptare de cît să ne adresăm prin petiţiuni la cameră şi senat şi să le rugăm ca să aibă milă de viitorul copiilor noştri, să facă economii din alte părţi, de la capitulul presei, p. e. sau de la acela al sumelor pentru voiagiuri, etc., şi să acórde fondurile necesare pentru crearea unui numĕr îndestulător de şcóle primare, pentru despărţirea pretutindene a clasei I-a de a II-a, şi a III-a de a IV-a, aşa ca fie-care clasă să aibă cîte-un învăţător deosebit.

Corespondenţa „Stelei României“

Bucuresci 19 *Sept.* 1878.

Vuetul despre iminenta retragere a dlui C. A. Rosetti de la ministeriul de interne, despre care v'am vorbit într'o scrisóre precedentă, capĕtă dĭn ce în ce tot mai multă consistenţă, şi astă-zi se afirmă chiar de persóne cari nu sînt streine cercurilor guvernamentale, că d. Rosetti nu aştéptă de cît înturnarea primului ministru,

pentru ca să părăséscă puterea şi să reie, şi în forma, funcţiunea de director politic al ziarului „Românul“, funcţiune pe care de fapt nici-odată domnia sa n'au încetat de a o îndeplini.

Care este cauza retragerei d-lui Rosetti? Este ea desgustul pentru putere şi strălucirile lumei acesteia, sau óre-care necesitate politică, óre-care combinaţie imaginată în scopul de a imputernici ministeriul actual?

Ambele ipoteze găsesc susţiitori.

Amicii ministrului de interne nu lipsesc de a spune că prezenţa d-sale în guvern se datoreşce numai pretenţiei ce i s'au făcut de partid de a exercita puterea în scopul de a face ca administraţiunea ţerei să se pătrundă mai bine de ideile ce de atîţia ani propagă ziarul „Românul“, că d. Rosetti, în interesul partidului, au făcut sacrificiul persónei sale, primind să pórte o sarcină pentru care tótă viéţa sa au manifestat cea mai mare aversiune, dar că acum cînd s'au realizat visul urmărit de naţiunea română, cînd ţéra ş'au dobândit şi libertatea şi independenţa şi consideraţia lumei, barbatul care s'au luptat o viéţă întrégă pentru dobîndirea unor atari bunuri preţióse are dreptul să céră ca să-şi termineze în linişte şi pace ultimii ani ai laboriósei sale cariere.

Alţii, fără să tăgăduéscă meritele d-lui Rosetti şi partea însemnată ce au luat la opera de regenerare a României, cred că nici desgustul pentru putere şi nici trebuinţa repausului nu sînt motivele cari l'ar determina să părăséscă fotoliul ministerial. Aceştia susţin că, cu tótă vrîsta sa cea înaintată, d. Rosetti are încă distulă vigóre şi iubire de lucru, şi că de şi au manifestat totdéuna o aversiune pentru putere, totuşi de cîte-ori s'au aflat partida roşilor la guvern, domnia sa n'au încetat un singur minut de a fi inspirătoriul şi călăuzul actelor celor din guvern.

Cauza care ar determina retragerea d-lui Rosetti trebue căutată mai degrabă în împrejurări de ordine politică. Insuccesul complet al politicei urmărite de d. Rosetti este prea săritor în ochi, pentru ca mulţi, chiar dintre liberali, să nu se declare fórte nemulţumiţi cu starea actuală de lucruri. D. Rosetti, care cuósce bine slăbăciunile firei omeneşci, au hotărît să se sacrifice pe sine şi pe cîţi-va dintre amicii sei din minister, între cari în primul loc pe d. d. Chiţu şi Cernat, pentru ca cu portofoliile vacante să se încerce de a potoli nemulţumirile produse nu fără temeiu.

Jocul acesta, care nu e nou, póte fi abil, însă nu credem că va isbuti în circumstanţele actuale, adecă că va fi în stare să înlăture fortuna care ameninţă de a se descatena asupra capetelor guvernanţilor noştri.

In privinţa generalului Cernat aflu că retragerea sa nu ar fi primită bine în cercurile deputaţilor fracţionişti cari au sosit până acum în capitală.

Se vorbeşce că în organizarea reprezentaţiunei nóstre diplomatice din streinătate pe piciorul statelor independente, mulţi dintre veteranii nostri politici au să aibă o parte însemnată. Astfeliu, se zice că d. C. A. Rosetti va fi trimis ministru plenipotenţiar la Roma. Dacă însă necesităţile politice nu ar permite d-lui Rosetti să se depărteze din ţéră, postul de ministru plenipotenţiar al României pe lîngă cabinetul italian se va încredinţa d-lui general Iancu Grigorie Ghica, fostul agent de la Constantinopole. Eară în acéstă altimă capitală va merge ca ministru plenipotenţiar d. Dimitrie Brătianu.

. . . . . In Senat au început a se constitui un grup de senatori conservatori şi liberali, grup care cresce pe fie-care zi şi care are prespectiva de a deveni în curînd majoritate.

Scopul urmărit de acest grup este ca să determine pe guvernul actual de a convaca în terminul cel mai scurt posibil o constituantă, care să se pronunţe asupra tuturor chestiunilor din tractatul de Berlin, ce ating mai mult sau mai puţin constituţiunea nóstră.

Noi, fiind dintre aceia cari cred, că ţară singură, din nou consultată este în drept de a se rosti asupra poziţiunei create României prin tractatul de la 13 Iulie, dorim din tótă inima ca membrii menţionatului grup din Senat să isbutéscă în realizarea ideei, care singură, în părerea nóstră, póte să ne scape de mari pericole.

Decadenţa învăţământului primariu in Iaşi

Era un timp, cînd ómenii noştrii de la cîrmă se îngrijiau ca niste părinţi adevăraţi de înbunătăţirea învăţământului primariu, temeliea culturei unui popor.

Atunci, nu numai că se căuta ca fie-care clasă să aibă învăţătoriul sĕu deosebit, ci încă, dacă numerul scolarilor într'o clasă trecea peste 50, se alocau sume în budgetul instrucţiunei, pentru divisiunea clasei prea înpoporate, pentru ca învăţătoriul să pótă instrui cît mai bine pe copii.

Aşa d. e. la scóla No. 1 de la Trei Ierarhi, care, de cînd esistă, a fost poporată cu copii mulţi, în clasa I-a erau cîte doi şi alte ori şicîte trei învăţători. Tot aşa se făcea şi pe la celelalte scóle, înfiinţându-se în apropiere sucursale cu cîte o clasă.

Dar din nenorocire, a trebuit să vie anul 1872, să înputineze personalul învăţătoriu şi prin acésta să ciunteze scólele, dând pe sama celui de clasa I-a şi pe cea de a II-a. In anul 1876—77, s'au unit la unele scóle şi clasa III-a cu IV-a sub conducerea unui institutor, atît la scólele de băeţi cît şi la cele de fete.

Legea actuală a învăţămêntului public, stabileşte la art. 45, ca scólele urbane să fie cîte de trei clase, fie-care cu cîte un institutor titulariu, şi în fie-care clasă să nu trécă numĕrul scolarilor peste 50; ear art. 46 reguléză ca numĕrul scólelor primare şi al claselor lor să fie în raport cu poporaţiunea fie cărei comune; adecă: ca în fiecare suburbe să fie cel puţin o scólă.

Miniştrii anteriori anului 1872, au aplicat fórte înţelepţeşte aceste dispositii; căci pe lîngă scólele esistente atunci, au mai înfiinţat în sub-urbele cele mai înpoporate şi cîte o scólă sucursală, de cîte o clasă sau două, după trebuinţă.

Ministrul din 1872, cine ştie din ce presiuni morale, în loc să menţină aceste scóle ast-feliu cum erau, a redus personalul de la scólele cu personal complect şi l'a înmulţit fără trebuinţă la scólele sucursale; cu alte cuvinte a ciuntit tóte scólele. In urma acestor dispositiuni, unele scóle sunt puţin frecuentate şi altele peste mĕsură,— cum este scóla No. 1 de la Trei-Ierarhi, mai ales clasa I-a şi II-a unite la un loc, unde sunt peste 100 de copii, în cît sala de prelecţii este ticsită, şi aerul aşa de greu de nu poţi sta un minut.

Aceste neajunsuri se observă fórte bine de ministrul actual şi se reparéză prin unele oraşe. De mirare este, cum oraşul Iaşii a rĕmas osîndit de-a avé tóte scólele ciuntite, cum s'a arătat mai sus. Spre dovadă serveşte Monitoriul No. 168 din 1 August, în care numai pentru oraşul Bucureştii se publică la 5 scóle de băeţi dispărţirea clasei I-a de II-a, pe cînd în Iaşi la nici o scólă.

Aflăm, că zilele aceste, D-nii V. A. Urechie, Zalomit şi Petrescu, membrii consiliului permanent de instrucţiune, fiind în Iaşi, ar fi visitat mai multe scóle, între care şi scóla de la Trei-Ierarhi. Nu ne îndoim că Domniile lor, vĕdênd cele aratate de noi, se vor fi convins şi se vor grăbi a-şi da avisul d-lor pentru separarea clasei I-a de II-a, şi celei III-a de IV-a, întrând cu modul acesta în spiritul şi litera legei, spre binele obştesc.

DIN ŢARĂ.

—De cît-va timp au început a apăré în multe din capitalele, districtuale organe de publicitate.

Astfeliu apare în Focşani „Drapelul Democraţiei“, în Brăila „Baioneta“, în Giurgiu „Descentralizarea“, în Craiova „Toba“ şi „Olténul“; acum de curînd în Ploeşci s'au ivit „Democratul“ şi în Tîrgovistea „Vócea Dâmboviţei“.

Acéstă desvoltare însemnată, ce au luat la noi presa provinţială, este o deşteptare salutară a spiritului public, căci manifestă tendinţa de a controla actele administraţiunilor locale.

Salutăm deci cu bucurie aparițiuné tuturor acestor foĭ dorindu-le viaţă lungă şi isbîndă în urmărirea scopului ce ş'au propus.

—M. S. Domnitorul au bine-voit a numi pe d. Vegezzi Ruscala, cunoscutul scriitor italian şi călduros filoromân, membru al ordinului „Stéua Românieĭ“ cu gradul de comandor.

— „Pressa“ anunţă că zilele din urmă au întrat în capitală regimentele al 2-lea şi al 3-lea de linie.

— Cetim in acelaşi ziar:

„Noul ministru plenipotenţiar al Austro-Ungariei, numit la Bucureşci, comitele de Hayos-Sprinzenstein, dupe cum ne spune „Observatorul“ din Sibiu, a fost mai nainte ambasador austro-ungar în America, şi şi este membrul uneia din cele mai înalte şi mai vechi familii din aristocraţia istorică a monarchiei Habsburgilor.

„Ziarele din Athena pretind a sci că ministru reşedinte al Greciei la Bucuresci se va numi d. Razis, secretarul general al ministrului afacerilor strĕine.

„Reproducem acéstă ştire sub tótă reserva.

— „Rĕsboiul“ este informat că Eminenţia Sa, episcopul de Ismail, a trămis demisiunea Sa ca membru al Senatului.

— „Vócea Covurluiului“ vestesce că Împrumutul primăriei Galaţi, de 2 şi jum. milióne, nu s'a realisat.

— Cetim în „Telegraful“

„Ieri Marţi, 19 Septemvre, Adunarea s'au complectat.

„Domnul ministru de interne au depus pe birou un proiect de lege pentru asigurarea pogónelor legiuite date ţăranilor si s'a votat urgenţa lui.

„Camera au votat mai multe credite.

„D. ministru de externe au cerut ca Adunarea să se ocupe de tractatul de la Berlin.

„După propunerea d-lui Dimancea, s'au amînat acéstă cestiune pănă se vor aduna d-ni deputaţi mai mulţi.

— „L'Orient“ află din Rusciuc, că se agită cestiunea. de a se crea o agenţie bulgară la Bucuresci şi Belgrad.

La Rusciuc nu se crede, ca armata romînă să intimpine resistenţă în Dobrogia. Prin cercurile bine informate de acolo se zice:

„Cestiunea a Dobrogiei n'au fost regulată numai prin congresul de Berlin, ci şi prin tratatul de San-Stefano. Insăşi Rusia scornise această combinare şi noi credem, că nimini nu trebue să se gândească a se opune esecutării ei“.

Acesta e limbagiul oamenilor influenţi, care e sincer si conform intereselor bulgare.

— „Pressa“ de astăḑi face următórea gravă destăinuire:

„Ministerul se teme de ocuparea Dobrogiei; şi, spre a sevârşi acéstă ocupare, fără să fie silit a vărsa din nou sânge românesc, el a primit următórea declaraţiune din partea guvernului rusese: „Vă dăm Dobrogia, cu garanţia că nimic reu nu vi se va intâmpla la ocuparca ei; luăm asupra nóstră a vă deschide tóte porţile locurilor, ce vi s'au cedat de Congresul din Berlin; dar punem o condiţie in schimbul acestor promisiuni, ce vă dăm. Condiţiunea este: o nouă convenţie, ce veţi trebui să faceţi cu noi, in virtutea căreia Rusia să aibă tot-deauna trecere liberă prin ţinuturile Dobrogiei, de câte-ori vom fi in resbel cu Turcia“.

„Acéstă nouă convenţiune este actualmente in cercetarea cabinetului român. Membrii ministerului, de şi mulţi dintr'înşii sunt completamente ameţiţi de răsfăţurile puterei, totuşi sunt cumplit munciţi de această nouă şi primejdiósă propunere, ce veni din nou, ca un nou trăsnet, din partea diplomaţilor din Petersburg.“

Telegrame de prin ziare.

Viena, 30 Septembre. — Oficială. — Avantgarda austriacă a întrat la 27 Septemvre în Zvornic. Corpul principal al trupelor a întrat o deputaţiune a notabililor acestui oraş.

Constantinopole, 30 Septembre. — Escadra-engleză a plecat ca să ancoreze la Ardaki, după ce a salutat mai întâiu pavilionul turcesc. Sultanul a trimis pe Osman-paşa la d. Layard spre a-i mulţumi de acéstă plecare. Astăḑi a avut loc cea d'ântêiu şedinţă a comisiunii internaţionale pentru organizarea Rumeliei orientale. Se aştéptă în tot momentul din Viena scirea despre sub-semnarea unei convenţiuni cu Austria

Londra, 30 Septembre. — Rusia în răspunsul sĕu la Nota englesă, declară că n'a trimis o misiune la Cabul de cât în scopul de curtenie către Emir.

Guvernul indian va petrece iarna în Lahora.

Generalul Wolseley va forma la Cypru un corp legislativ de 7 membrii.

Calcuta, 29 Septembre. — Preparativele pentru o campaniă contra Afganistanului continuă.

S'a strâns aprovisionări pentru 10,000 soldaţi. Se crede că destinaţiunea acestor trupe este Kandahar.

Londra, 30 Septembre. — Se anunţă din Pesta, către „Standard“, că a avut loc un meeting la care a asistat un public numeros.

Scopul acestui meeting a fost de a protesta contra ocupaţiuni Bosniei şi Herţegovinei şi a cere rechemarea trupelor.

Viena, 1 Octombre.— „Gazeta de Viena“ publică aḑi numirea comitelui Hayos Sprinzenstein in calitate de trămis estraordinar şi ministru plenipotenţiar pe lângă curtea principelui Românieĭ.

Bancă austro-maghiară s'a constituit şi a numit funcţionarii sei.

Pesta, 1 Octombre.— „Lloyd“ anunţă că cabinetul intreg 'şi-ar fi dat demisia.

Londra, 1 Octombre.— Generalul Stevart, numit comandant de reservă in espediţia contra Afganistanului, a plecat la Juna.

„Standard“ anunţă plecarea apropiată de trupe. Cabinetul engles va lăsa guvernului indian tótă libertatea de acţiune.

Viena, 1 Octombre.— Se comuuică din Constantinopoli *Corespondenţei Politice*:

„Prinţul Labanoff s'a intors. El va reincepe în dată negocierile cu Pórta care ar voi ca cererile financiare ale Rusiei să sufere modificări considerabile. Ieri, a fost in Consiliul miniştrilor o discuţiune seriósă privitóre la Podgoriţa, la Spuz şi la convenţia bosniacă. Rușii au evacuat Silivri şi Rodosto. Ei remân la Dedeagath. Kheredine paşa a primit marele cordon al Medjidiei. Savfet-paşa a primit Medjidia in briliante. Un grec a rănit pe Metropolitul grec din Smyrna drept resbunare.

Constantinopoli, 1 Octombre.— Oficial.— Sultanul a mulţumit amiralului şi oficerilor escadrei englese de sentimentele lor pentru Turcia.

Rușii amenință de a aplica legea marţială ţerilor ce ei ocupă. Turcii se pregătesc a aplica aceeaşi măsură ţerilor ce reocupă.

VARIETĂŢI.

(*Cranele Turciei*). — Corespondentul parisian al ziarului „Times“, D. de Blowitz, pe când primia la Berlin în luna lui Iuliu destăinuirile d-lui de Bismarck, a mers să facă vizită şi celui mai de căpetenie adversar al cancelarului, D-lui Virchow, vestit profesor şi deputat progresist.

Iată darea de samă a d-lui Blowitz, care a publicat-o despre acea visită:

Am aşteptat cît-va într'unul din laboratorii. Cea d'intêi odae, prin care am trecut cuprindea o culegere de oseminte omeneşti orânduite simetric în rafturi. Un ajutor al doctorului era ocupat a reproduce în tipar forma unui cran aşezat frumos pe un piedestal de steclă. A doua odaie era ca o miniatură a văii Ioraphat în clipa celui d'intêiu sunet al trîmbiţei învierii.

Acolo erau schelete în picióre, plecate, şedênd, înclinate ca ómeni surprinş în somn şi întinḑându-se înainte de-a se trezi cu desăvêrşire. Oase de tot soiul acoperiau mesele, scîndurile, scaunele cu remăşiţe omeneşti, cari le împleau. Crane nenumĕrate încoronau acéstă minunată culegere, făcênd schime asupra bucăţilor informe risipit pe

mobile şi chemându-le de pe podele. Uitându-mĕ la discursurile eloquente şi incisive ale d-lui Virchow, m'aşteptam să vĕd un om cu o talie urieşéscă, imbrăcat ciudat, cu ochii scînteetori, cu o atitudine radiósă, personificênd îndoita putere a omului, care pătrunde tainele morţii şi se sumeţeşte a apĕra acea viaţă a celor vii: libertatea.

Dar omul ce înaintă spre mine era îmbrăcat ca un antiquar, ocupat a'şi rîndui colecţiile; capul mic şi osos, pĕrul scurt şi sur, barba asemenea, fruntea în colórea bronzului şi petrecută de sbîrcituri, bulbucată înainte şi puţin turtită la têmple, vinele la têmple visibile, ochii mici şi boldiţi, mînile negre şi sprintene dovedind hotărîrea, energia, îndemănarea.

Originalitatea situaţiei se arată numai de cît. Conversaţia se'ntórse imediat, la micile rivalităţi ale naţionalităţilor deosebite, cari, şi dispută supremaţia în Turcia europeană.

Doctorul Virchow se sculă repede.

Vezi — zise el — rasa superioară din acele locuri. Priveşte 'ncóce.

El puse 'n mînile mele trei ţeste omeneşti.

— Unul din colegii d-tale mi-a procurat pe cea de 'ntâiu, celelalte doue mi le-am procurat eu însumi. Sunt ţeste de albaneji, măcelăriţi de Turci. Priveşce-le! Nu sunt frumóse? Primind cel de'ntâiu, am crezut că e excepţional, însă toate cranele astea albaneze sînt ca acestea. E o rasă cu mult superióră tuturor celorlalte.

Doctorul Virchow desmerdă c'o duioşie entusiastă şi c'un aer de afecţiune ţesta ce o ţinea pe genunchi. Apoi sculându-se, o aşeză jos pe podea şi începu a vorbi repede şi pitoresc despre populaţiile diverse ale Turciei, sprijinind ori-ce opinie prin arătare de ţeste muntenegrene, bosniace, dalmate, serbe, bulgare, române, turceşti, ungureşti.

După ce-şi grămădi gradat probele, el completă in fine demonstraţia sa prin un cerc complet de ţeste de dimensiuni deosebite, cari tóte aveau mai mult ori mai puţin semne de lovituri de sabie sau glonţi. Iată congresul judecat in mod straniu din punt de vedere craniologic. El se 'ntórse mereu spre cranele sale albaneze şi vorbind, se pleca spre a le atinge cu degetul, pe când pe celelalte le arăta cu dispreţ cu vărful piciorului.

(Timpul).

BIBLIOGRAFIE.

Curs practic de muzică vocală pentru uzul gimnaziilor, scólelor naturale Ac. de *G. Muzicescu*, profesor la conservatorul din Iaşi.

Preţul 1 leu 50 bani.

Metod de cetirea limbei franceze, în paralel cu cea română, cu exerciţii potrivite la fie-care regulă şi o alegere de lecturi francese, pentru uzul clasei 1-a gimnaziale, de V. I. Castano, profesor la Liceul naţional. Ediţ. a doua. — Preţul 1 fr. 50 b.

Tractatul de Berlin, urmat de *Protocólele Congresului*, precum şi ale Basarabiei Romania a deltei Dunărei şi a Dobrogei.

(Traducerea ministerului afacerilor străine. Preţu 2 franci.) —

Chestia Scólelor Israelite şi a progresului israilit in Romania de E. S. — Preţul 1 leu nou.

Gramatica limbei Române, Ediţiunea IV, de *Stefan Neagoe*, vechiu profesor de limba Latină din Bărlad şi de limba Română la scóla normală (pedagogică) a Statului.

Acéstă carte e autorizată de ministerul Cultelor şi Instrucţiunei publice pentru clasele gimnasiale. Ea formézĕ un volum forte, cuprinzênd partea etimologică şi sintaxa specială a limbei, şi e prelucrată după programa în vigóre, pentru usul claselor secundare.

Depozitul pentru Bucureşcĕ la librăria Socec et compania, şi la autor în Barlad. *Preţul 2 lei.*

Puterea de propăşire a limbei, studiu filologic comparativ asupra Limbei Românesci, de *V. Ionescu*.

Défense *de la Société d'approvisionnement de l'armée impériale active russe* (A. Horowitz, E. Gregher et A. Cohan) devant la Cour d'Appel de Bucarest par *G. Marzesco*, ancien professeur de Code Civil, ancien député, etc.

Darea-de-Samă despre Administraţiunea comunală a Municipiului Iaşi pe timpul de la 1 Sept. 1876—1 Septemvre 1877 de Sc. *Pastia*, Primar.

Institutul Pedagogic

(*Casele D-lui Colonel Langa strada Baston*).

Se aduce la cunoştinţa onorab. părinţi, cumcă cursurile scólei primare din acest institut înecp de la 1 Sept. a. c. Inscrierile atât pentru scóla primară cât şi pentru elevii ce au internat şi pregătire în institut, iar studiul la liceu, se póte face de pe acum.

Obiectele de studiu la scóla primară vor fi predate după cum urmează:

1. Religia D-nul Stoenescu.
2. Română } S. Bodnărescu.
3. Germană }
4. Istoria }
5. Geografia }
6. Higiena } P. Răşcanu.
7. Drept. administrativ }
8. Matematica Cl. I şi II. Gh. Zaharia.
9. „ III şi IV }
10. Geometria } I. Dospinescu.
11. Sc. naturale }
12. Francesa V. Castan.
13. Desemn şi Caligrafie V. Belisimus.
14. Gimnastica şi ex. militar Chiaburu.

Pregătirele pentru elevii ce urmézĕ la liceu se fac de către asociaţii acestui institut.

Direcţiunea.

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—3).

Major Leca.

M. ŞAPIRA

PHISIOGNOMIST SI MNEMONIC

din Bucureşti.

DĂ CONSULTAŢIUNI

în fie-care zi înaintea prînzului de la orele 8 până la 2 după amiază în locuinţa D-sale strada Primăriei No. 13. Afară de acest timp va vizita pe acei D-ni ce'l vor invita şi acasă.

10,000 lei noui sînt de dat cu împrumut, cu prima ipotecă. Pentru condiţii a se adresa la Redacţiune.

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

DE ARENDAT *Mosia Uncestii* şi *Macrestii* cu părţile din *Cotalesti*, comuna Buhăeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pămîntului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

DE INCHIRIET, casele cele mari şi mai multe apartamente din casele ele mici ale D-lui Dimitrie Kornea de pe bulevardul Carol. Amatorii se vor presenta la subsemnatul de la órele 9 la 12 diminéţa, şi de la 5 la 7½ óre sara.

Avocat **Iôn D. Kornea.**

DE INCHIRIET, chiar de pe acum, un apartament, situat pe strada Cogălniceanu, compus din trei camere, cu bucătărie, magazie de lemne, beciu şi grădină.

A se adresa la proprietar, d. N. Quintescu, care locuesce aceeaşi casă.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 190. Duminica 24 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași, 23 Septemvre 1878.

In No. 185, de la 17 Septemvre, al ziarului nostru, arătând nedreptatea care s'au făcut Iașilor cînd i s'au refuzat de d. Ministru de interne aprobarea creditului de 10,000 lei votat de Primăria locală, pentru facerea tabloului *luptei de la 27 August*, luptă la care Moldovenii au participat cu atîta eroism și abnegație, am propus înființarea unui comitet compus din I. P. S. P. Mitropolit al Moldovei. din senatorii și deputații Iașilor, din primul-president al Curței de Apel, din Primar, din rectorul Universității și prezidentul Comitetului permanent.

Vĕdênd că pănă acum nu s'au luat din partea nimărui nici o inițiativă în acéstă privință, Redacțiunea ziarului „Stéua Românieĭ“, crede că Iașii și Moldova întrégă nu trebue să renunțe la ideea de a-și eterniza printr'un tablou grandios vitejia fiilor lor, și de aceea au deschis o subscripțiune. în scop de a se aduna suma de 10,000 lei, necesară pentru facerea acestui tablou.

Facem deci un apel călduros la simțimintele patriotice ale tuturor ca să bine voéscă de a contribui și la acéstă operă națională, menită de a face neperitóre bravura oștenilor moldoveni.

D. Telemac Ciupercescu, unul din membrii Redacțiunei, este însărcinat cu încasarea sumelor ce se vor oferi.

Subscripțiunile se pot face și la biuroul, ziarului nostru în tóte zilele de la 12—4 oare.

Numele persónelor subscriitóre și sumele ce se vor oferi se vor publica în colónele acestui ziar.

Odată cu deschiderea acestei subscripțiuni s'au oferit următórele sume de cătră persónele mai jos aratate :

D. Alexandru Livaditi	100	lei.
D. Petru Papadopulo	100	„
D. George Andriopulo	100	„
D. George Mărzescu	100	„
D. B. Scuły Logothetides	100	„
D. Telemac Ciupercescu	100	„
D. Leonida Panopulo	50	„
D. Grigore I. Buicliu	50	„
D. Grigore Cobolcescu	25	„
D. Vasile Conta	25	„
D. George Roiu	25	„
D. A. B. Brandia	25	„
Totalul	800	lei

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Anglia. — Presa din Londra nu se îndoesce de feliu că Rusia se află în dăreptul emirului de Cabul, și că refuzul de a primi misiunea d-lui Neville Chamberlain au fost inspirat de Rusia. Dar mai multe ziare se arată aprópe satisfăcute de acéstă manoperă pe care o atribuesc Rusiei. „Times“, d. e. zice : „Rusia, fără să voéscă, ne-au făcut tréba nóstră. Pentru acésta va suferi Șir-Ali, nu Anglia. El au fost întrebuințat de Ruși, spre a scóte castanele din foc, și nu va avè dreptul să se plîngă dacă'și va frige degetele.“ Dar „Times“ adaogă că cérta Angliei este cu Șir-Ali și nu cu Rusia, care fără îndoélă nu va interveni spre a scapa pe emirul de Cabul de pedépsa ce ea au atras asupră-i. „Ne este destul, zice, să excludem pe Rusia din Afganistan ; noi nu dorim să împingem lucrul mai departe.... De altmintrea nu e probabil că Rusia va isbuti să abată atențiunea nóstră de chestiunea Orientului și de tractatul de Berlin. Pentru acésta ar trebue să alerge la o diversiune mai formidabilă“.

— Chestiunea Cabulului apropie de politica orientală a guvernului pe unii d'intre membrii partidului liberal cari pănă acum favorizau politica d-lui Gladstone. Așa, Sir H. Marshman Havelock, fiiul generalului care s'au ilustrat în India, scrie ziarului „Times“ o lungă scrisóre, în care între altele zice : „N'am crezut că Rusia va avè ambițiunea de a năvăli în India. Dar dacă se va lasa deschisă în curs de doi-sprezece sau cinsprezece ani acéstă chestiune : care d'intre Anglia sau Rusia va avè preeminența la sudul Oxului, Rusia va poseda atunci două linii de căi ferate în Azia centrală, ea își va fi restabilit finanțele, își va fi terminat organizarea rezervei oștirei sale, și atunci va trebui să ne servim de tóte mijlócele imperiului britanic spre a lupta contra ei și a o învinge. Acum, din contra, noi putem regula chestiunea cu o ușurință relativă, pentru că nu e pusă de cît între noi și emirul de Cabul“.

Germania. — Comisiunea Reichstagului pentru examinarea proiectului contra socialiștilor au isbutit a se înțelege asupra redacțiunei articolului 19 din acest proiect; după ce au respins redacțiunea guvernului și tóte amendamentele propuse, a adoptat cu 11 contra 9 voturi urmatorul text, care introduce în comisiuni magistratura : comisiunea de apel este compusă din noue membri ; patru dintre membrii sei sînt numiți de Consiliul federal și luați din sinul seu ; ceialalți cinci sînt aleși dintre membrii curților superióre ale imperiului sau ale diferitelor state ; împaratul numesce dintre membrii comisiunei, pe prezidentul și suplenitorul lui. Comisiunea póte lua deciziuni dacă cinci dintre membrii sei sînt intruniți și dacă trei fac parte din corpul judiciar.

Proiectul guvernului instituia, pentru a judeca apelurile contra deciziunilor poliției, o comisiune de șepte membri, numiți de consiliul federal și luați din sinul lui.

— „Pall Mall Gazette“ anunță, că bugetul Prusiei soldându-se cu un deficit de 20 milióne marce și ori-ce micșurare a cheltuelelor fiind cu neputință, guvernul au hotărit să emită un împrumut destinat a acoperi deficitul pană se va putea capăta un sporiu în venituri.

— Imparatul au respuns prin următórea scrisóre la adresa de felicitare ce i-au fost prezentată de biuroul prezidențial al Reichstagului :

„Cuvintele ce mi-au adresat biuroul prezidențial al Reichstagului, în numele reprezentației naționale germane, au făcut bine inimei mele. Ele corespond lealului interes ce mi s'au manifestat din tóte puntele scumpei nóstre patrii și de Germanii din tóte părtile lumei. Ele sporesc recunoscința mea cătră Dumnezeu care au condus tot ul cu misericordie pentru împarat și impe riu. Graviiatea timpului de față este pentru noi toți viderată si pipăită. Noi trebue, fie-care în opera nóstră, să avisăm ca să înlăturăm primejdiile cari amenință ordinea morală și siguranța statului. Proiectul de lege supus Reichstagului are de scop de a afla mijlócele pentru acésta“.

Italia. — Se comunică din Roma că pe la 10 Octomvre, prezidentul consiliu-

lui, d. Cairoli, va adresa alegĕtorilor sei din Pavia un discurs în care va desfăşura programul cabinetului asupra politicei externe şi asupra reformei impozitelor. D. Cairoli va fi însoţit de comtele Corti, ministrul afacerilor externe, care, ori-ce s'ar zice, este în deplină înţelegere cu ceialalţi ministri.

— Se asigură în cercurile catolice din Roma că scrisórea papei cătră monsiniorul Nina au fost publicată în urma óre-căror împiedecări ce întîlniau negoţierile cu Germania din cauza neîncrederei catolicilor germani cătră guvern, şi a neîncrederei deputaţilor din centru, cari credeau că negoţierile erau un pretext, spre a-i îndupleca de a vota cu guvernul. Publicarea acestei scrisori avea deci de scop de a da asigurare catolicilor şi deputaţilor germani despre seriositatea negoţierilor. In ceea ce privesce Italia, scrisórea ar avé de scop de a schimba politica ecclesiastică a guvernului italian.

— Ziarul „L'Italie“ zice că în Vatican se vorbeşce mult de o neînţelegere ce s'ar fi ivit între Leon XIII şi părintele Becks, generalul iezuiţilor. „L'Italie“ declară că nu cunósce cauza acestei neînţelegeri, dar adaoge că Iezuiţii au refuzat de a face propagandă în favórea dinariului St.-lui Petru.

— Acelaş ziar anunţă o apropiată mişcare în personalul legaţiunilor şi al ambasadelor italiene, mişcare care nu va cuprinde de cît schimbări de rezidenţă.

— Se telegrafiéză din Roma, sub data de 28 Septemvre:

„Ştirile publicate de óre-cari ziare, şi după cari negoţierile începute între Vatican şi Germania ar fi căđut cu totul, sînt fără temeiu. Vaticanul nu au cerut abolţiunea legilor din Maiu, ci numai o interpretare a acestor legi mai puţin ofenzătóre pentru biserică. Nici-o-dată n'au fost asemine vorba nici despre acte formale cari ar trebui să facă obiectul unei legi speciale, cum ar fi abrogarea numitelor legi. Până acum acordul există şi negoţierile nu sunt întrerupte, de şi de ambele părţi se studiéză cam încet propunerile reciproce făcute, şi acésta din cauza dificultăţilor ce sînt de a se deslega.

Turcia. — După informaţiile comunicate din Constantinopole „Corespondenţei politice“, în cercurile diplomatice ale acestei capitale, se vorbia mult despre neînţelegeri ce s'ar fi produs zilele din urmă între d. Layard şi Pórtă. Cauza acestor neînţelegeri este impotrivirea Sultanului la proiectul de reforme în Azia. Intr'un moment de mînie, d. Layard ar fi rostit chiar vorbe ameninţătóre.

— Asupra chestiunei reformelor de care e vorba, „Le Temps“, face reflexiunile următóre:

„Anglia au întreprins în imperiul otoman o sarcină peste puterile omineşci. Scopul ei se înţelege. Ea voesce să mănţie puterea Sultanului, în Europa şi Azia, atîta timp cît se va puté; ea voesce să-i păstrieze suveranitatea şi neatîrnarea spre a-i conserva o forţă de cari ea însăsi póte avé trebuinţă. Ea nu-şi face probabil multe iluziuni asupra duratei operei de care e vorba. Ea nu crede precum se pare mai mult de cît noi în vitalitatea Turciei, în putinţa de a-i asigura un loc definitiv între naţiunile Europei. Dar Anglia este o ţară practică, unde nu se jertfesce folosul de faţa preocupărei unor dificultăţi îndepartate. Guvernul englez au judecat că un conflict cu Rusia ar fi mai mult sau mai puţin apropiat şi în tóte cazurile neînlăturabil. El au calculat forţele ce ar ave la dispoziţie în acéstă eventualitate şi au recunoscut neputinţa Angliei de a pune ea singură în linie de bataie armate indestulătóre. Contingentele sale din India nu ar puté cu atâta mai puţin să între în socotélă, cu cât în cazul unui resboiu cu Rusia, lupta risică de a se întinde la frunteria Pengeabului. O alianţă europeană efectivă, Anglia nu are în acest moment, şi nu ar puté avé în starea actuală a Europei. De cîtă însemnatate nu póte fi deci pentru Anglia de a se puté întemeia pe coperarea unei oştiri turcesci numeróse, resboită prin ultimele încercări, custând puţin, şi cu totul dispusă de a face diversiune forţelor rusesci.

„Astefeliu se explică atitudinea guvernului englez la Berlin şi convenţiunea care au dat Ciprul Britaniei-Mari. Prin acéstă Anglia are de scop de a mănţine Turcia, bine-reu, în stare de a da un contingent militar în cazul prevăzut al unei lupte cu Rusia.....

„Din nenorocire, planul ce am expus are un defect. Politica urmată de Anglia pătimeşte de o contradi ţie secretă, care de pe acum au inceput a se manifesta şi a se desfăşura. Guvernul anglez voeşte ca Turcia să rămîe un imperiu puternic, neatîrnat şi respectat: nimic mai bine de cît atîta. El sacrifică acestui interes cauza atît de interesantă şi până mai ieri atît de populară a Grecilor: şi acésta se înţelege; politica are exegenţe de feliul acesta. Dar Anglia insăşi, pentru cuvinte uşor de gîcit, au cuprins şi Azia-mică în sistemul acestei puteri turceşti pe care înţelege a o întări şi reconstitui, şi prin acésta proiectul tradéză partea sa artificială.

„*Times* cuprinde o scrisóre asupra stărei provinţiilor aziatice din Turcia. Nu-şi póte cineva închipui ceva mai jalnic de cît descrierea stórcerilor cari, plecând de la capriţiile eunucilor sau a favoriţilor din Constantinopole, se resfring din Constantinopole asupra guvernatorilor de provinţii, de la aceştia la subordonaţii lor, şi se traduc prin despoiarea ţeranului în cea din urmă tréptă, şi prin deturnări succesive, la fie care tréptă, aşa că până la curte şi la Tesaur nu ajunge de cît o mică parte din sumele smulse de la populaţii. Corupţie, risipă, mizerie, étă numele acestei clădiri de infamii.

„Corespondentul ziarului „Times“ îşi închipueşce că revenirea la Constituţiunea lui Midhat-paşa şi la regimul parlamentar ar puté remedia rĕul; dar judicând astfeliu el comite o adevarată petiţiune de principii: un regim reprezentativ eficace nu e practicabil într'o ţară cîrmuită cum e Turcia. Şi noi am fi amăgiţi dacă planul reformelor propus de sir Austin Layard nu ar merge cu mult mai departe. Cu voe sau fără voe, în Anatolia nu este amelioraţie posibilă de cît cu o singură condiţiune, anume ca paşii să fie controlaţi şi privighiaţi de „rezidenţi“ englezi. E adevarat că de fapt, acésta însemnéză tot atîta ca şi cînd s'ar substitui autoritatea engleză în locul celeia a Sultanului; dar atunci unde e acea independenţă a Porţei care constitue temelia politicei lordului Beaconsfield?

Anglia se declară în stare de a mănţine suveranitatea guvernului turcesc, şi pentru acésta chiar spre a împiedica prăbuşirea acestui imperiu în propria sa corupţie, ea e silită de a-l pune sub epitropie: eată contra-zicerea în care ni se pare că se sbate fără mare şansă de succes politica cabinetului din Londra“.

Rusia. — „Novoie Vreme“ declară că lordul Salisbury au întrebat pe Rusia care e obiectul misiunei ruse la Cabul şi care e poziţiunea ce Rusia înţelege să iee în privinţa Afganistanului.

„Golos“, crede că Rusia va respunde la acéstă întrebare că ea nu se crede obligată de a explica obiectul misiunei din Cabul şi că, în cazul unui resboiu între Anglia şi Afganistan, ea va observa neutralitatea în aceeaşi măsură, în care au observat însăşi Anglia în ultimul resboiu de Orient.

„Morning-Post“ crede că Rusia au manifestat deja prin cîte-va declaraţiuni, cari au mai multă sau mai puţină valóre, intenţia de a rechiama imediat misiunea din Cabul.

Ziarului „Times“ se telegrafiéză din Berlin că guvernul Rus va permite neguţito-

rilor şi fabricanţilor din Rusia ca să vîndă arme şi muniţiuni atît Englezilor cît şi Afganilor.

„Bolgarian“, un ziar care iese in Rusciuc, intr'un articol de curînd publicat, ḑice că Bulgaria, in schimbul Dobrogei e gata să dee României o compesaţie in bani.

„Bolgarian“ conchide cu următórele cuvinte: „Românilor, noi avem trebuinţă de concordie şi de relaţiuni fraterne, primiţi propunerile aceste.“ Se vede că Bulgarii ţin la Dobrogea!

—„Corespondenţa politică“ vesteşte că Austro-Ungaria, Italia şi Anglia au recunoscut in chipul cel mai măgulitor titlul de „Alteţă Regală“ ce au adoptat principele României, şi adaoge că Francia, Germaniei şi Rusia n'au respuns pănă acum la incunoştiinţarea ce li-au făcut guvernul in privirea hotărîrei luate de principele Carol

— „Curierul de Italia“ publică o scrisóre din Atena, care zice că mijlocirea puterilor, în privinţa neînţelegerei dintre Grecia şi Turcia, are să fie pentru moment suspendată, din cauză că Anglia are intenţia de a regula acéstă chestiune spre satisfacerea ambelor state interesate.

Midhat-paşa, mai înainte de a părăsi Roma, au expus, după cererea guvernului. englez, chipul seu de a vedé asupra mijlocului celui mai nimerit de a împaca susceptibilităţile Porţei cu exigenţele Greciei. Midhat-paşa în locul liniei de demarcaţie propuse de congres, au dat ideea de a reduce cu o a treia parte rectificarea frontariei spre Epir şi Tesalia şi de a ceda Greciei, observând că acéstă insulă este o încurcătură necurmată pentru Turcia.

Scrisórea se termină zicênd că propunerea lui Midhat-paşa au fost favorabil primită de guvernul englez, care acum face pe lîngă cele-lalte puteri paşii necesari pentru ca intervenţia lor să aibă loc mai curînd în sensul acesta de cît în acela al tractatului de Berlin.

— După o depeşă a ziarului „Times“, adresată din Constantinopole, proiectul de tractat definitiv prezentat de curînd Porţei de către principele Labanof, spre a înlocui tractatul de San-Stefano în acele puncte cari n'au fost atinse de congresul din Berlin, reduce îndemnizarea de resboiu de la suma de 300 milióne ruble la 300 milióne franci.

Telegrame de prin ziare.

Petersburg, 2 Octomvre.—Dl. Novicof se întórce la Viena. Rusia prepară pentru Basarabia administraţia, care se va instala îndată după anexare.

Berlin, 2 Octomvre. — Comisiunea Reichstagului a adoptat în a doua lectură, proiectul de lege contra socialistilor. Acest proiect, cu tóta opoziţiunea ministrului de interne, este esenţialmente conform proiectului adoptat în prima lectură.

Pesta, 2 Octomvre — „Ellenőr“ desminte categoric, că partea politică a cestiunii ocupării, ar fi amânat criza ministerială. Cauza crizei, nu e de cât o cestiune financiară. Prin urmare e ne esact, că cabinetul s'ar fi unit cu opinia ministrului de finanţe, d. Szél; dacă cabinetul au crḑut că trebue să demisioneze, este, pentru că ministrul de finanţe a depus portofoliul seu în mînile suveranului. D-l Tisza a părăsit Viena, venind la Budapesta.

Viena, 2 Octomvre. — Se telegrafiază către „Pol. Cor.“ din Belgrad, cu data de 2 Octovre:

4000 insurgenţi cu materialul lor de resbel, au intrat in Serbia. Printre ei se află două paşale, 200 bei şi un batalion întreg de nizami. Ei au trei tunuri krupp şi un număr mare de pusci.

Zvornic, 1 Octomvre. — Locuitorii din Srebrenitza au refuzat trecerea capului de insurgenţi Mihtisa, şi au trimis o deputaţiune, spre a cere protecţiunea trupelor austriace.

Raguza, 2 Octomvre.— Principele Muntenegrului a ordonat tutulor vechilor capi de insurgenţi din Herzegovina, de a se aduna cu ómenii lor la 6 Octomvre la Bilek, unde socrul principelui îi va libera formal autorităţilor militare austriace.

(Havas).

DIN ŢARĂ.

„Monitorul“ de Juoi publică decretul domnesc, prin care, tóte consiliile generale ale judeţelor din ţară, sunt convocate în sesiune ordinară pentru ziua de 15 Octomvre.

— Cetim în „România liberă“:

„In şedinţa de Miercuri, 20 Septemvre, camera a votat cite-va credite. Apoi s'a cetit mesagiul cu un proiect de lege, prin care „Societatea academică“ se declară instituţiune naţională.

„După acésta camera a trecut în secţiuni, spre a se ocupa de legea pentru restituirea pământurilor la ţărani, luate contra legii de la 1864.

— Ziarului „L'Orient“ i se scrie din Kiustenge, sub data de 18 septemvre:

Am crḑut că sîntem mîntuiţi de oştirea rusă, dar trupele cari ne părăsesc sînt răpede înlocuite prin alte cari sosesc. Alalta-ieri au intrat în oraşul nostru diviziunea a 12-a din corpul al 12-lea; noi am crḑut un moment că nu-i de cît trecătóre, dar vedem că ea are să stea aici cel puţin óre-care timp. Ieri au sosit patru baterii de campanie şi doue escadróne de Ulani. Portul nostru este plin de artilerie, muniţiuni, bómbe şi obuzuri. Se zice că tot materialul acesta este adunat aici spre a fi îmbarcat în Rusia.

Locuitorii acestui oraş, cu deosebire Grecii şi Turcii, departe de a gîndi să combată pe Români, doresc venirea acestora din puterile lor. Turcii şi Tatarii cari au fost părăsit ţéra in momentul resboiului şi cari s'au intors in urmă, ş'au găsit bunurile ocupate de alţii cari refuză de a li restitui; aceştia încă doresc sosirea Românilor, in speranţa de a obţinea justiţie. Pănă atunci ei se găsesc in cea mai deplorabilă stare. Ei stau sub corturi, căci nu au alt adăpost. Mulţi s'au imbolnăvit ducênd o viéţă mai mult de cît nomadă. Un medic, d. Bolton, s'au devotat din norocire la uşurarea suferinţelor lor. Acest barbat excelent au devenit providenţa lor; sute de nenorociţi au fost smulşi de dînsul din ghiarele morţei şi ale mizeriei.“

— „Romanul“ află că d. dr. Davila au fost numit membru al consiliului permament de instrucţiune publică.

DIN LOCALITATE.

Din cauza lipsei mai multor d. d. avocaţi, alegerile de decan şi membri Consiliul de disciplină a biroului local, ce urma a se face la 14 curent, s'a amînat pentru mîne Duminecă, în 14, la óra 12 din zi, cînd are să se efectueze alegerea în ori-care va fi numĕrul celor presenţi.

Indemnăm pe d. d. avocaţi ca să nu se arate indiferenti pentru o instituţiune menită a asigura prestigiul profesiunei lor.

Am vorbit în unul din numerele tre ute despre réua calitate a tutunului regiei, care e o adevarată paşcă.

Sîntem siliţi de a reveni asupra acestei chestiuni, care in sine e una din cele mai grave.

Nemulţumirea e generală.

Nu e zi, în care se nu primim plîngeri contra tutunului regiei.

Intr'adevĕr, fiinţa cea mai calmă nu va puté sta nepăsătóre în faţa unei spoliaţiuni atît de revoltătóre.

A da, pentru un pachet de 25 grame, 1 fr. 25 bani, şi, a găsi în el o calitate de tutun, care înainte de monopol îl luai cu 2 sau 3 parale dramul, acésta e ceva ne mai pomenit. Este a-şi bate joc de publicul fumător.

D. D. concesionari îşi jócă în tot huzurul mendrele lor, — căci calitatea tutunului pe ḑi ce merge devine mai rea.

Am zis'o şi o repetăm: Nu trebue să stăm indiferenţi la acest abuz al regiei, care au întrecut ori-ce margini.

Reclamăm şi concursul confraţilor noştri în ziaristică, ca să'şi ridice vocea, în acéstă chestiune.

Teritoriile albaneze anexate Muntenegrului

Publicăm următoarele date statistice şi geografice, pe cari le extragem din „Le Temps“, asupra populaţiilor, politiilor şi teritoriilor din Albania de sus anexate Muntenegrului, şi anume: Gusinia

Plava, Kuci, Spuz, Podgoriţa, malurile şi şesurile Zetei, Moracei şi Zemului.

Caza (plasa) Gusinei, la nord-ostul Albaniei este formată de un vast podiş muntos al căruia cel mai inalt punct este muntele Visitor. Acéstă regiune fiind grêu de străbătut, plină de prăpăstii, acoperită de păduri dese, constitue un fel de ascunzătoare a căria apărare ar fi uşoară. Ea e udată de riul Lim, care curge in formă de arc de la apus spre nord-ost. Pe ţermurile acestui riu, pe partea stângă a văii, se află Gusinia, oraş principal şi rezidenta cazei. Casele acestui oraş, construite in lemn, cu acoperămintele ascuţite spre a putea purta greutatea zăpazei, adăpostesc o populaţie de patru mii musulmani şi de doue sute creştini de ritul grec. Fortereţa, aşezată la óre-care departare de oraş pe nişte înălţimi la pólele cărora curge riul Greciari, este puţin importantă şi pe jumatate ruinată; dar trecătórele văii sînt aparate de blockhausuri, al cărora număr au fost inmulţit in timpurile din urmă de aderenţii confederaţiei albaneze.

La o departare de 15 sau 16 chilometri spre nord-ost de la Gusinia este Plava, pe ţermul resăritean al unui loc de acelaş nume. Plava e un mic orăşel, incunjurat cu un zid prevĕzut cu meterezuri, zid pe jumătate dărămat! Gusinia numĕră 2,300 musulmani şi o mie de Serbi de religiune greacă; la o mică distanţă se ridică o cetăţue pătrată cu turnuri rotunde la fie-care unghiu. Vecinătatea mai imediată de Ipek şi Djacova, centrurile cele mai infocate ale Confiederaţiei albaneze ar permite musulmanilor din caza Gusiniei să conteze, la caz de resistenţă, pe un ajutor serios.

Fracţiunea Vassevicilor de jos încă face cu numele parte din caza Gusiniei: dar ea este exclusiv compusă din Serbo-Greci, cari fac cauză comună cu Muntenegrinii.

Districtul Kuci, care se intinde între acela al Gusiniei şi teritoriul Podgoriţei şi a Berdoşilor, este mai in totul împoporat cu Serbi ortodoxi, care s'au luptat din capul locului, în ultimul resboiu, sub stégurile principelui Nikita. Populaţiunea sa se ridică la 10,000 persóne aprópe. Tot districtul acesta este în puterea Muntenegrinilor. La sudul tribului Kucilor se întinde o şuşeniţă de pămênt (în serbeşce numită Krainä), ocupată de clanurile Kriepsci, Koccie, Orakovo şi Fundina.

Acésta Krainä, a căriia locuitori sînt în imensă majoritate de ritul latin au fost restituită Albaniei prin tractatul de Berlin, împreună cu triburile catolice Grudi, Klementi, Hotti şi Skreli, cari, în parte sau întotul după tractatul de San-Stefano, erau date Muntenegrului.

Teritoriul Podgoriţei, al Spuzului şi al Berdoşilor formézä, cu şesurile alăturate, un district de o mare însemnatate strategică. Cesiunea acestui teritoriu la Muntenegru nu este cel mai mic folos dobîndit de principat din succesele sale în ultimul resboiu. Fortereţa Spuz, fiind virită în pămîntul Muntenegrului ameninţă acésta, de a fi necontenit atacată pe la méză-zi, în combinaţie cu un atac ce o armată turcéscă ar puté îndrepta pe la méză-nópte din Nicsici; între aceste doue fortereţe, Muntenegrul nu înfăţişézä o lăţime mai mare de douesprezece óre de marş. O operaţie de feliul acésta au adus principatul, în 1862, pe mărginea peirei. Reînoită în 1877 de Suleiman-paşa, ea n'au isbutit de cît pe jumatate din cauza insuccesolor corpului de oştire din Albania, care bătut fiind în tóte întîlnirile de Bajo Petrovici şi Elie Plamenaţ, n'au putut merge ca să dee mîna lui Suleiman-paşa, care, după şese zile de lupte crîncene, străbătuse pe la méză-nópte în lăuntrul Muntenegrului. Acest general, spre a-şi restatornici linia sa de comunicaţie, au trebuit să vină până la Spuz, fără să pótă pastra vre-o poziţiune pe teritoriul muntenegrin. Cu tóte acestea, mica oştire a principelui Nikita au ramas fórte sdruncinată în urma acestei expediţiuni. De aice se înţelege tot preţul ce pune Muntenegrul spre a obţiné cedarea fortereţelor Spuz şi Podgoriţa şi a anexelor lor, cari sînt cetăţuiele înalţate pe şirul de coline ce unesc aceste doue puncte şi cari se numesc Berdosi.

Spuz cuprinde în oraş o populaţie de 1,300 musulmani şi de 250 Serbo-Greci, şi în şes aprópe 200 musulmani şi 3000 Slavi ortodoxi. Fortereţa'i este în bună stare şi au fost destul de bine înarmată în timpurile din urmă.

Podgoriţa este încunjurată de un zid cu meterezuri şi are o fortereţă în stare rea; dar ea au fost ocrotită cu forturi de pămînt, bine prevĕdute cu tunuri, rădicate în ultimul resboiu. Din partele, Muntenegrinii ocupă de jur împrejur poziţiuni, dintre cari mai multe sînt dominate şi înarmate cu tunuri de calibru mare. Populaţia oraşului este de 4,400 musulmanii, 1,200 Serbo-Greci şi 30 catolici. Numĕrul locuitorilor din şesul Lechkopoliei şi al Zetei se ridică la 3,300 Serbi ortodoxi şi 2,200 musulmani.

In şesul Zemului şi al Moracei, până la frontaria Plevniţa, populaţia e mai în totul de religiune grécă.

Podgoriţa póte fi deci considerată drept checa Albaniei-de-sus, o chee care de aici înainte va fi în mînile Muntenegrului, a căruia întindere până la Scutari ar fi fatală în viitor.

VARIETATI.

(*Erupţiunea Vesuviului*). — „Timeş“ publică asupra acestui fenomen, care au început decurînd a se manifesta din nou, un lung articol din care resultă că ne aflăm la începutul unei mari erupţiuni care va faca probabil epocă în istoria atît de accidentată a acestui vulcan. Intr'adevăr, noul crater s'au umplut mai de tot cu lavă arĕtóre, şi vaste crăpături au şi apărut la baza conului. Din aceste crăpături iese fără întrerumpere torente de lavă şi de fum; totuşi nu se vede nici-un semn care să arăte vre-o diminuare în violenţa acţiunilor suterane.

De la 1872, epoca ultimei erupţiuni, vulcanul au dat de doue ori semne neliniştitóre de o activitate nouă: întăia în marte 1876 şi a doua în Iunie 1878. In doue rînduri deosebite, profesorul Palmieri au dat alamra, din norocire însă în zadar. Dar criza pare a fi fórte seriósă astă dată, şi după învaţaţii cari studiézä istoria vulcanului, împrejurările erupţiunei actuale amintesc nu pe acea din 1858, dar pe acea din 1822, care au fost mai înfricoşată.

O scrisóre ce primim din Neapole ne vorbesce despre măreţia spectacolului ce înfăţoşéza acéstă nouĕ erupţiune a Vesuviului şi despre stabilirea profesorului Luigi Palmieri la Observator. Aceeaşi scrisóre ne spune că craterul umplut cu lava, despre care se amintesce mai sus de corespondentul ziarului „Times“ este acel deschis în 1872, şi că la baza conului s'au deschis un altul.

Anunciu Important.

Domnul Dr. **Vlădescu**, distinsul nostru medic special în bólele de ochi şi urechi, va sosi încurînd în oraşul nostru Iaşi, la Hotelul România, unde va sta de la 27 Septemvre—5 Octomvre.

Credem de a noastră datorie a înştiinţa pe persoanele cari sufer de boale de ochi şi urechi, sĕ se grăbéscă spre a profita de consultaţiile speciale ce va da D-uu *Dr. Vlădescu* pentru aceste bóle.

Cu acéstă ocasiune atragem atenţiunea onorabilului public asupra următoarelor puncte:

I. Persónele cari au ochi limpezi, dar cari se ostenesc, des, cetind şi scriind cu ochelarii ce port, ostenélă, care duce pe ne simţite la bólă de ochi, vor găsi în prescripţiunile D-lui Dr. Vlădescu ochelari trebuincioşi pentru ca vederea sĕ le fie sigură şi fără vătămare.

II. Diformităţile fisionomiei provenite prin lipsa unui ochiu, se pot îndrepta în mod surpinsător prin aplicarea unui ochiu artificial, care redă obrasului expresia sa naturală.

III. Se pot asemenea trata tot felul de bóle de ochi, precum: uitare crucişe (sbanghie), albéţă, perdele (cataractă); ochi închişi etc. etc. Aceste bóle şi altele vor găsi o răpede tămăduire în cura prescrisă de D-nul Dr. Vlădescu.

IV. Printre bólele de urechi, scurgerea învechită de ureche, surdélă, spargerea tobei audului (timpanului) etc., vor afla un un bun folos în consultaţiile D-lui Dr. Vlădescu.

Deosebit de căutarea bólelor de ochi şi de urechi, sunt preveniţi D-nii părinţi ai cărora copii sunt ne hultuiţi (ne vaccinaţi) că D-nu Dr. Vlădescu—vaccinézä cu vaccină animală cel mai sigur şi bun ultoiu, pentru sănătatea copiilor, cari adesea ori din vaccinaţie se molipsesc de bóle vătămătóre fragetei lor copilării, provenite dintr'un vaccin molipsit luat de la un copil.

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—4).

Major Leca.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 191. Marti 26 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

SERVCIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.

București, 25 *Septemvre*. — Discuțiunea publică asupra tractatului de Berlin s'au inceput în cameră. Lucrurile sînt déja puse la cale. Atît Camera cît și Senatul vor decide cu mare majoritate, însă în mod general, ca guvernul să aducă la îndeplinire tractatul de Berlin.

Chestiunea principală, dacă un asemine vot este dat cu competință, și prin urmare capacitatea actualelor corpuri legiuitóre de a decide asupra pozițiunei create Romaniei prin tractatul de Berlin, pare a fi astfeliu resolvată în sens afirmativ. Necesităților politice se vor sacrifica din nou adevaratele principii constituționale.

București, 25 *Septembre*. — Se pare că Senatul va discuta serios chestiunea constituțională a competenței și a capacității actualelor camere. Acésta e cauza pentru care se amînă ședința publică de astăzi.

Iasi, 25 Septemvre 1878.

„Românul“ și „România liberă“ anunță că ieri au trebuit să se facă solemnitatea înființărei primei comune de însurăței pe proprietatea Statului Fundenii-Mitreni, aflătóre pe malul Argeșului pe șoséua care duce de la Bucuresci la Oltenița.

Acest început de aplicare a legei de împroprietărire a insurățeilor pe moșiile Statului este nu numai un mare act de legalitate și dreptate făcut unui însemnat număr de locuitori săteni, ci totodată și o mĕsură economică din cele mai salutare și mai prevĕdĕtóre.

Zicem că împroprietărirea însurățeilor este un mare act de legalitate și de dreptate: mai întĕiu, pentru că acéstă dispozițiune este în principiu cuprinsă în legea rurală de la 1864, și al doilea, pentru că, o parte numerósă din populația rurală, neimproprietărită la 1864, au dobîndit dreptul în urma incontestabilelor doveḑi ce au dat de ordine, de supunere la legi și de iubire de țară, ca să vadă realizată promisiunea ce i s'au făcut cu solemnitate sînt acum patrusprezece ani.

Clasa sătenilor, care este temelia cea mai solidă a statului român, factorul principal al crearei avuției naționale, conservatórea cea mai credinciósă a limbei, tradițiunilor și religiunei nóstre, ea care a dovedit în timpurile din urmă că știe a mănui arma tot așa de bine ca și plugul, ea care au plătit un atît de mănos tribut de sînge, ea care prin acéstă jertfă au rîdicat așa de sus numele și fala Românĭei, acéstă folositóre și numerósa clasă merită să atragă atențiunea puterei executive ca și a celei legislative și să fie obiectul celei mai deaprópe solicitudini și protecțiuni nu numai din partea guvernului ci și din partea tuturor ómenilor luminați.

Dar împroprietărirea însurățeilor este și o măsură economică din cele mai salutare și mai prevĕḑetóre.

Și eată pentru ce:

Acéstă dispositiune prin asigurarea existenței materiale și chiar a bunului traiu, va opri inainte de tóte crearea în țara nóstră a unei clase de proletari, ómeni fără culcuș, fără căpătăiu, fórte turbulenți și periculoși în tóte țerile pe unde ei s'au produs. Astfeliu socialismul și internaționalismul, acéstă cangrenă care au infectat corpul societăților occidentale, va fi mult timp un lucru cu totul strein și necunoscut în Românĭa.

In al doilea loc, prin imbucătirea moșiilor statului, producțiunea va cresce și așa va cîștiga nu numai guvernul ci întréga societate. Căci se știe eă statul este cel mai rĕu proprietariu, că în mînile lui, ca și în acele ale arendașilor, pămîntul departe de a se îmbunătăți, se secătuesce din ce în ce mai mult și adjunge în urmă să se deterioreze cu totul.

Astfeliu începutul aplicațiunei legei de improprietărirea insurățeilor este una din măsurele cele mai bune, pe care măsură guvernul actual era dator să o iee chiar mai de mult, căci ea constitue unul din articolele principale ale programului comitetului de le Mazar-pașa.

Noi o aprobăm din tótă inima nóstră și dorim numai ca ea să nu se mărginéscă la comuna Fundenii—Mitrenii, ci să se întindă răpede la tóte judeţele din România.

Constatăm cu bucurie că inițiativa luată de „Stéua Românĭei“ pentru facerea prin subscripțiuni a tabloului *luptei de la 27 August 1877*, au aflat un resunet în inimele concetățenilor noștri și că mai multe persóne s'au oferit spre a contribui la opera acésta care e una din cele mai patriotice.

Vom publica în fie-care duminică numele persónelor subscriitóre și sumele cu cari vor bine-voi a contribui.

Profităm de acéstă ocaziune spre a adresa din nou un apel călduros la simțimentele patriotice ale tuturor spre a nu lasa ca Moldova să fie lipsită din cauza autocratismului d-lui C. A. Roseti, care au refuzat Primăriei nóstre aprobarea creditului de 10,000 lei, de mulțumirea sufletéscă de a ave în vechea sa capitală, o icónă vie a curagiului, abnegației, dispreţului de mórte ce vitejii sei fii au știut să arate într'una din cele mai crîncene lupte....

Telegrame de prin ziare.

Pesta, 4 Octombre.—D. Szel stăruind în dimisia sa, Tisza va comunica aḑi Impĕratului dimisia formală a întregului cabinet unguresc.

Londra, 4 Octomvre.—La Londra și la Glascov se semnaléză încetări însemnate de plăți. Este témă că altele vor mai urma.

„Daily News“ zice că Englezii vor merge neamînat contra Cabulului. Emirul 'şi adună puterile armate.

Viena, 3 Octomvre. (Oficială).—O bandă de hoţi bosniaci au fost prinsă şi trimisă la Banialuca.

Pesta, 4 Octomvre. — D. Tisza au depus impĕratului, la castelul Godollo, demisiunea cabinetului întreg.

Berlin, 4 Octomvre.—„Reichsanzeiger“, în urma informaţiunilor oficiale, anunţă că guvernul rusesc au ordonat de a desarma forturile rusesci de la Marea Négră şi de a ridica minele sub-marine.

Serajevo, 4 Octomvre.— Trupele nóstre au intrat adi diminéţă, fără luptă la Visegrad.

Insurgenţii au părăsit lagărul şi fortificaţiunile lor, lăsând artileria şi muniţiunile.

Trupele nóstre au intrat ieri fără resistenţă la Gorazda şi au ocupat astă-zi Cajniţa, ele vor ajunge mîne la Consiţa.

La Foca, nu sînt resculaţi. Rescóla bosniacă este dar suprimată şi ţéra este ocupată de trupele nóstre.

Paris, 4 Octomvre.— Marchisul de Salisbury au părăsit Dieppe, ducêndu-se la Londra spre a asista la consiliul miniştrilor mîne, în care se va esamina afacerea Afganistanului.

Viena, 3 Octomvre. — „Neue freie Presse“ asigură că ministerul austriac au cerut ieri ca impĕratul să iee o hotărire în privinţa demisiunii ce cabinetul 'i-au înmânat.

Ministerul susţine cererea sa pe aceea că cabinetul trebue să pregătéscă budgetul şi că nu póte să împărtăşéscă vederile comitelui Andrassy în privinţa creditului destinat a acoperi cheltuelile ocucupaţiunii Bosniei şi a Herţegovinei.

Londra, 3 Octomvre.—„Times“ zice că demisiunea d-lui de Szell, ministrul de finanţe al Ungariei, au fost primită. Cestiunea demisiunii ministerului subsistă, ea n'a fost resolvată.

Viena, 3 Octomvre.— Se anunţă din Constantinopole „Corespondenţei politice“ :

„Muctar-paşa au anunţat Porţii ne-reuşita misiunii sale în Creta. S'au împrăştiat sgomotul că Midhat-paşa ar fi fost numit guvernor general al Cretei. Sultanul au informat pe d. Layerd că nu póte să adopte proiectul seu relativ la reformele ce este vorba a se face în Asia Mică. Sultanul adaogă că în curênd va supune d-lui Layard un alt proiect de lege de reforme, destinată a fi comunicat la Londra“.

Londra, 3 Octomvre. — O expediţie de iarnă contra Afganistanului este probabilă. „Daily News“ anunţă că ea va începe la 1 Noemvre.

Amiralitatea au ordonat staţiunii navale din Indii de a pleca pentru golful persic.

DIN ŢARĂ.

„Monitorul“ de sîmbătă face cunoscut că d. I. Brătianu, ministru la lucrările publice, întrocêndu-se la post, ad-interimul d. lui Chiţu au încetat de vineria trecută.

— Cetim in „Telegraful“ :

Ni se spune că o deputaţiune din partea populaţiunilor musulmane din Dobrogea ar fi sosit a sară (vineri) sau va sosi astăzi în capitală pentru a ruga pe guvern să ia în stăpînire acea provinţie, această fiind dorinţa întregei populaţiuni.

Se zice că acea deputaţiune, ccmpusă de bei şi agale, va sta între noi, până cînd se va lua deciziune de corpurile legiutóre şi vor întra în ţara lor odată cu armata română.

„României libere“ i se scrie din Turtucaia că ştirea despre ocuparea Dobrogiei de cătră Români la 5 Octomvre, au produs o vie impresie în populaţiunea de acolo. Cu deosebire Românii, Turcii, Grecii, Armenii Ebreii aştéptă cu multă nerabdare fericita zi, în care armata Română va călca pe pămîntul Dobrogei. Toată lumea e doritóre ca, cu un moment mai curînd să recapete liniştea, de mult timp pierdută, şi pacinica ocupaţiune de interese, fórte mult sdruncinate, prin ultimele evenimente.

—Acelaş ziar spune că in şedinţa de vineri, consiliul general de instrucţiune au votat studiul limbei germane ca obligator în cursul superior al liceelor, dându-i cîte trei óre pe săptemînă în cl V, VI şi VII, éra intr'a VIII, doue óre.

Limba italiană au fost primită, ca facultativă, dându-i-se cîte 2 óre pe septemînă de clasă.

„Pressa“ anunţa că curtea cu juraţi din Bucureşci au achitat pe d. Vasilescu, acuzat fiind că au omorit pe d. Focşa, membru Curţei de conturi.

— Cetim în „România libera“ :

Auzim că la 2 Octovre, cînd se va ţinea o revistă a armatei în jurul capitalei şi cînd armata va defila pe podul Mogoşóei, acestei căi i se va da numirea de . „Valea Victoriei“.

—„Vócea Covurluiului“ comunică următórele :

„Sintem informaţi că s'au făcut propuneri guvernului nostru, de cătră nişte antreprenori belgiani, spre a construi 12 poduri peste Dunărea, in scop de a pune in legătura Dobrogia cu România.

„Persóne venite din Brăila asigură că acolo s'ar fi aranjând un pod peste Dunărea de cătră armata nóstră“.

—„Monitorul“ de Vineri publică un decret domnesc, dat după raportul d-lui ministru de resboiu, prin care se confere crucea „Trecerea Duuărei“ ofiţerilor din corpurile armatei imperiale ruse care au fost sub comanda M. S. in operaţiunile din giurul Plevnei.

Acelaş „Monitor“ publică decretul prin care se auteriză ofiţerii şi gradele inferióră din armata română care au operat la Plevna de a purta medalia comemorativă a resboiului din 1877—78, pe care a binevoit a le-o acorda M. S. Imparatul Rusiei.

—„Corespondenţa provinţială“ spune că sînt 10 zile trecute de cînd in Peatra s'au ivit mai multe cazuri de anghină, şi că din acéstă cauză acolo s'au inchis toate scólele.

—„Pressei“ i se scrie din Focşani 16 Septembre .

„Riul Milcovul, venind astă nópta mare a debordat din matca sa, in sus de Focşani, la o distanţă dn 7 chilometri, şi a apucat direcţiunea prin mijlocul oraşului, in cât a inundat peste 200 case, beciuri şi altele.

„Causa acestor nenorociri e provenită din complecta negligenţă a patronatului primar George Corbu, care nu s'a ingrijit să destupe un canal din marginea oraşului, făcut tocmai in scopul de a feri oraşul de inundaţiune, şi, dacă nu se vor lua mesurile necesarii, de sigur, Milcovul, 'şi va schimba matca prin mijlocul oraşului.— Observe-se dar, de tot românul in ce mod Focşanii se găsesc administraţi de actualitate, pe cînd cu o cheltuială de 50 galb. s'ar fi evitat enormele pagubi causate cetăţenilor focşăneni.—B“.

— Ministeriul agriculturei, comerciului şi lucrărilor publice anunţă că, la 28 Septemvre viitor, se va ţine concurs de producte agricole în judeţul Némţ, pe moşia Vĕnătorii-Petrii, la plasa Pétra.

La 8 Octomvre, în judeţul Tutova

La 14 Octomvre, în judeţul Gorj, concurs de producte agricole şi de vite.

—Cetim in „Românul“:

Duminică, 24 se va infiinţa prima comună de insurăţei pe proprietatea statului Fundenii-Mitreni. Aci, intr'o poziţiune minunată, pe malul Argeşului şi pe şoseua de la Bucuresci la Olteniţa, se va rădica uă comună mare, *de şase sute de familii* de insurăţei. Duminică, aceşti şase sute insurăţei se vor aduna, spre a fi puşi in stăpânirea locurilor delimitate de inginerii administraţiunii domenielor.

Acéstă primă impropr.etărire a insurăţeilor va fi o ţi de serbare : toţi administratorii domenielor şi însuşi d. ministru de interne, dacă alte mari interese nu'l vor reţine in Bucuresci, vor merge să inaugureze, cu tótă solemnitatea cuvenită, noua comună de insurăţei, supt bine-cuvên'ările a şase sute de familii, care cu femei şi copii se rădică la peste două mii cinci sute de suflete.

Aflăm că tóte lucrările de delimitare sunt gata in opt judeţe, şi că septămâna viitóre insurăţeii vor fi puşi in posesiunea pămînturilor lor in tóte aceste opt judeţe. In cele-l-alte, lucrările se vor termina treptat până intr'o lună cel mult şi punerea in posesiune se va face imediat.

Expunere de motive

Asupra projectului de lege relativ la neinstrĕinarea sau hipotecarea formală sau deghizată a pămînturilor cedate foştilor clăcaşi prin legea rurală.

Cu ocasiunea inspecţiunei ce am făcut în unele districte de peste Milcov, m'am convins prin mine însumi, şi prin denunţările ce am primit, că dispoşiţiile legei rurale in cea-ce privesce poprirea sătenilor improprietăriţi de a înstrĕina pămînturile lor, au ajuns cu desăvêrşire nimicite.

Mare parte din săteni au rĕmas săraci fără proprietate şi se găsesc intr'o poşiţie mult mai rea de cît aceea în care se aflau cînd erau clăcaşi, căci atunci cel puţin proprietatea cea mare avea înda-

toriri către dînşii, de óre-ce acum ea este cu desăvêrşire emancipată.

O însemnată parte din nisce asemenea foşti clăcaşi, au înstrăinat proprietăţile lor, sau pentru că au fost ademeniţi de promisiuni pompóse, de către aceia cari voiau să le ia proprietăţile, sau pentru că au avut necesitate a se împrumuta pentru a face faţă greutăţilor ce au avut a întîmpina; sau în fine pentru că din unele împrejurări, desgustaţi de a munci, au crédut că sunt în drept a înstrăina pămênturile lor.

De tóte aceste împrejurări, profitând cei cari adesea au comptat pe inocenţa sătênului nostru şi pe puţina atenţiune ce în trecut puneau pentru respectarea legilor, acei ce aveau acéstă frumósă misiune, au isbutit a'şi însuşi proprietăţi de asemenea natură, şi a reduce, ast-fel în stare de miserie pe acei nenorociţi foşti clăcaşi pentru a căror împroprietărire, generaţii întregi au lucrat şi ţéra a trebuit să facă felurite sacrificii.

Prevêdătorii însă legiuitori din 1864, au pus în legea rurală art. VII şi VIII, cari glăsuesc că:

„De la promulgarea decretului acestuia, în ter„men de 30 ani, sătênul sau moştenitorii sêi nu „vor putea înstrăina nici ipoteca proprietatea sa, nici „prin testament, nici prin acte între ei, de cît că„tre comună sau către vre-un alt sătén.

„După trecerea de 30 ani, el va putea dispune de proprietatea, dupe regulele dreptului comun, şi în cas de vêndare, cu reserva dreptului de preemţiune a comunei.

„Cînd un sătén va muri fără testament, sau fără a avea moştenitori legitimi, partea lui de pământ o va lua comuna cu îndatorire de a plăti datoria lui pentru despăgubirea clăcei dupe art. XXII.

„Tot către comună va trece şi proprietatea sătênului, care pênă la liquidare nu va fi în stare de a respunde, din ori-ce împrejurare, despăgubirea cuvenită stăpînului de moşie şi care va declara că nu voesce a păstra proprietatea sa.“

D-lor Deputaţi, amintindu-vĕ cele ce preced, am avut de scop a pune înaintea D-vóstră în evidenţă, flagranta spoliaţiune ce s'a făcut la o mare parte din săteni, reduşi prin acésta în starea de proletariat.

Hrăpirea dreptului acordat comunei prin legea rurală că numai către dînsa să trécă nişte atari locuri şi cutezarea unora, ca în dispreţul legei celei mai positive, să profite în mod falş, de averea sătenilor împroprietăriţi, dic în mod falş, pentru ca mulţi din nisce asemenea cumetători, au deghizat cumpĕrările lor, prin acte de închirieri, unele pe termen imposibil chiar, dară care cu tóte astea, nu sunt de cât cumpĕrări deghizate.

Aceste fiind împrejurările urmate, Consiliul miniştrilor, prin jurnalul încheiat în şedinţa de la . . . . . , a autorisat pe sub-scrisul să supună anexatul project de lege în deliberarea Onor. Adunări Legiuitóre.

Ministru de interne, C. A. ROSETTI.

Proiect de lege

pentru neînstrăinare sau ipotecarea formală sau deghizată a pămênturilor cedate foştilor clăcaşi prin legea rurală.

Art. 1. Ori-ce înstrăinare sau ipotecare formală sau deghizată a pămênturilor cedate foştilor clăcaşi prin legea rurală, făcute în contra prohibiţiunilor art. 7 şi 8 din acea lege, este de drept nulă şi neavenită.

Art. 2. Ministrul de interne este autorisat a repune şi a menţine în posesiunea acelor pămênturi pe legitimii lor proprietari.

Ministru de interne, C. A. ROSETTI.

DIN LOCALITATE.

Ieri duminică d. d. avocaţi din Iaşi, întrunindu-se în număr mai mare, au procedat la alegerea decanului şi a membrilor consiliului de disciplină. Despoindu-se scrutiniul au eşit următorul resultat: d. I. Manu, decan; d. d. C. Cazimir, A. M. Şendrea, T. Ciupercescu, V. Conta, V. Sculy Logothetides şi Gr. M. Buicliu, membri.

Lista fracţionistă, pe care figura d. d. D. Tacu, N. Papadopol, etc. etc. au căđut.

Felicitând pe d. d. avocaţi pentru nimerita alegere ce au făcut în persóna celor mai eminenţi membri ai biroului ieşan, sperăm că noul consiliu, prin imparţialitatea, tactul şi autoritatea sa, va şti să facă ca profesiunea de avocat în Iaşi să fie mănţinută la înălţimea prestigiului şi a misiunei ce caută să aibă apĕrătorii dreptului, onestului şi adevĕrului.

Juriul examinator, instituit precum am amintit, în ziua de 15 Septemvre, la Universitatea nóstră pentru facerea concursului la cele trei catedre de la facultatea de litere din Bucureşci, după şapte zile de amînare provenită din cauza plecărei în capitală a d-lui Andreiu Vizanti chiar în ziua fixată pentru începerea concursului, şi după completarea lui cu d. D. Gusti, care au înlocuit din partea ministeriului pe d. V. A Ureche, — isbutind, însfîrşit, în ziua de 21 Septemvre a se întruni în completul membrilor sei, au procedat la examinarea titlurilor candidaţilor şi au hotărît în unanimitate ca să recomande ministeriului, pe temeiul scrierilor, pe d. A. Odobescu la catedra de Archeologie, éră pe d. B. P. Hêsdĕu la catedra de Filologia comparată.

In privinţa d-lui I. Crăciunescu, care au concurat la catedra de psichologie, estetică şi pedagogie, s'au ivit în sinul juriului divergînţe de opiniuni. Maioritatea compusă din d. d. Zalomit, D. Gusti, C. Leonardescu şi A. Vizanti, au fost pentru recomendarea candidatului, în virtutea scrierei sale: „Le peuple roumain d'après ses chants nationaux“; éră minoritatea, compusă din d. d. N. Quintescu, I. Caragiani şi St. Vêrgolici, au opinat întemeindu-se pe textul legei pentru supunerea candidatului la examine.

Fără să contestăm meritele d-lui Crăciunescu şi valórea scrierei sale, credem că dispensarea d-sale de trecerea prubelor orale şi scrise, nu este cnnformă literei şi spiritului legei.

Intr'adevĕr după art..... din legea instrucţiunei numai acei candidaţi pot fi scutiţi de examine cari au propunemente publice de doi ani sau scrieri asupra aceleaşi materii pentru care concuréză. Dar d Crăciunescu nu are nici propunemente publice şi nici vre-o scriere asupra uneia din materiile filosofice ce va avea a propune..... Opera sa „Le peuple roumain“ ar putĕ constitui un titlu pentru ocuparea unei catedre de istorie sau de literatură, nici de cum însă pentru o catedră de filosofie, cum e acea de psichologie, estetică şi pedagogie.

Ast-feliu fiind chestiunea, majoritatea juriului nu au fost cu legalitatea cînd au recomendat, de-a-dreptul şi fără examine, pe d. Crăciunescu, spre a fi numit profesor la menţionata catedră de la facultatea de litere din Bucuresci, şi D. Ministru, de va ţine să fie drept, va trebui să caseze hotărîrea juriului în ceea ce privesce pe d. Crăciunescu.

La 20, au fost fixat la Universitatea nóstră un alt concurs la catedra de limbele şi literaturele romanice, catedră asemine de la facultatea de litere din Bucuresci.

Juriul, compus din aceeaşi d. d. profesori ai facultăţei nóstre de litere cari au figurat şi în prima comisiune şi din d. d. V. Burla şi A. Xenopol, delegaţii din partea ministerului, constituindu-se la 22 curent au recomendat pe d. Frollo, spre a fi numit profesor la zisa catedră în virtutea mai multor scrieri ce au publicat asupr amaterilor ce are a propune.

Recomandarea d. lui Frollo este deci tot atît de corectă şi de legală ca şi acea ad. lor Odobescu şi Hăsdĕu. Mai mult încă, aflăm că d. Frollo, şi acéstă îi face onóre, au cerut juriului să fie supus chiar la examine, lucru de care au fost dispensat, întru atîta sînt de meritorie lucrările sale asupra limbelor romanice.

Societatea de bine facere.

Comitetul acestei societăţi face cunoscut că după Statute, puterea Comitetului esecutiv încetează în ziua de 2 Octomvriu 1878; astfel dar toate persoanele cari au făcut parte din acéstă Societate şi cari au plătit o cotisaţiune de 6 franci pe lună, sunt rugate a se întruni în adunare generală în ziua de 2 Octomvre, anul curent, la órele

2 după amiazi, în sala tronului, spre a hotări ce este de făcut cu suma remasă.

Comitetul.

Anunciu Important.

Domnul Dr. **Vlădescu**, distinsul nostru medic special în bólele de ochi şi urechi, va sosi încurînd în oraşul nostru Iaşi, la Hotelul România, unde va sta de la 27 Septemvre—5 Octomvre.

Credem de a noastră datorie a înştiinţa pe persoanele cari sufer de boale de ochi şi urechi, să se grăbéscă spre a profita de consultaţiile speciale ce va da D-uu *Dr. Vlădescu* pentru aceste bóle.

Cu acéstă ocasiune atragem atenţiunea onorabilului public asupra următoarelor puncte:

I. Persónele cari au ochi limpezi, dar cari se ostenesc, des, cetind şi scriind cu ochelarii ce port, ostenélă, care duce pe ne simţite la bólă de ochi, vor găsi în prescripţiunile D-lui Dr. Vlădescu ochelari trebuincioşi pentru ca vederea să le fie sigură şi fără vătămare.

II. Diformităţile fisionomiei provenite prin lipsa unui ochiu, se pot îndrepta în mod surpinsător prin aplicarea unui ochiu artificial, care redă obrasului expresia sa naturală.

III. Se pot asemenea trata tot felul de bóle de ochi, precum: uitare crucişe (sbanghie), albéţă, perdele (cataractă); ochi închişi etc. etc. Aceste bóle şi altele vor găsi o răpede tămăduire în cura prescrisă de D-nul Dr. Vlădescu.

IV. Printre bólele de urechi, scurgerea învechită de ureche, surdélă, spargerea tobei auḑului (timpanului) etc., vor afla un un bun folos în consultaţiile D-lui Dr. Vlădescu.

Deosebit de căutarea bólelor de ochi şi de urechi, sunt preveniţi D-nii părinţi ai cărora copii sunt ne hultuiţi (ne vaccinaţi) că D-nu Dr. Vlădescu—vaccinéză cu vaccină animală cel mai sigur şi bun ultoiu, pentru sănătatea copiilor, cari adesea ori din vaccinaţie se molipsesc de bóle vătămătóre fragetei lor copilării, provenite dintr'un vaccin molipsit luat de la un copil.

10,000 leĭ nouĭ sînt de dat cu împrumut, cu prima ipotecă.

Pentru condiţiĭ a se adresa la Redacţiune.

M. ŞAPIRA

PHISIOGNOMIST SI MNEMONIC

din Bucureşti.

DĂ CONSULTAŢIUNI

în fie-care zi înaintea prînzului de la orele 8 până la 2 după amiază în locuinţa D-sale strada Primăriei No. 13. Afară de acest timp va vizita pe acei D-ni ce'l vor invita şi acasă.

DE ARENDAT

de la St. Gheorghe anul viitor, sau ***de vênzare*** o vie în întindere de 7 fălci, împărţită; în pământ de arat, de fănaţ, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vişan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde şi **un loc sterp** situat în Jassy desp. IV, strada St. Lazar, mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administraţia acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu—Condiţiuni avantajóse.

Anastasiu **W. Bottez.**

DE ARENDAT *Mosia Uncestii* şi *Macrestii* cu părţile din *Cotalesti*, comuna Buhâeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pămîntului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

DE INCHIRIET,

casele cele mari şi mai multe apartamente din casele ele mici ale D-lui Dimitrie Kornea de pe bulevardul Carol. Amatorii se vor presenta la subsemnatul de la órele 9 la 12 diminéţa, şi de la 5 la 7/2 óre sara.

Avocat **Ión D. Kornea.**

CASELE

foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—5).

Major Leca.

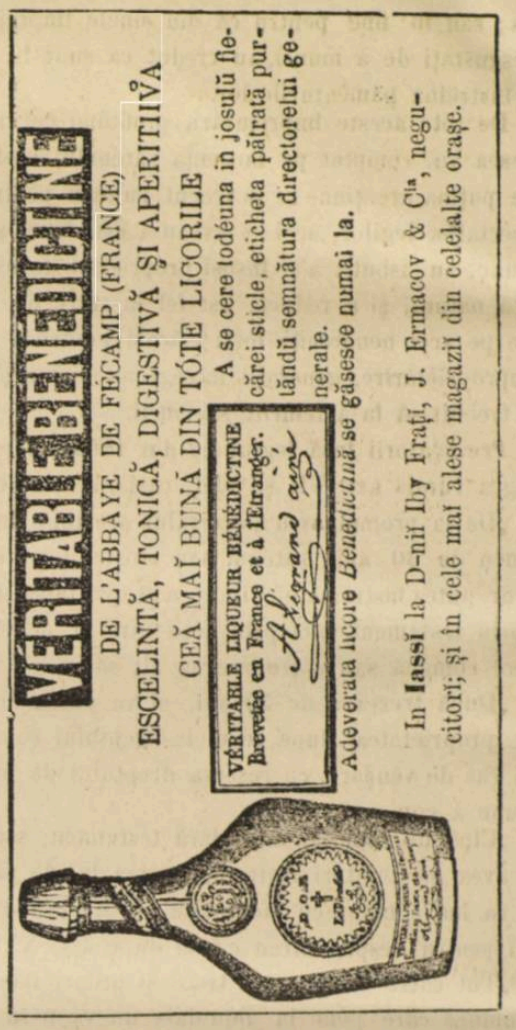

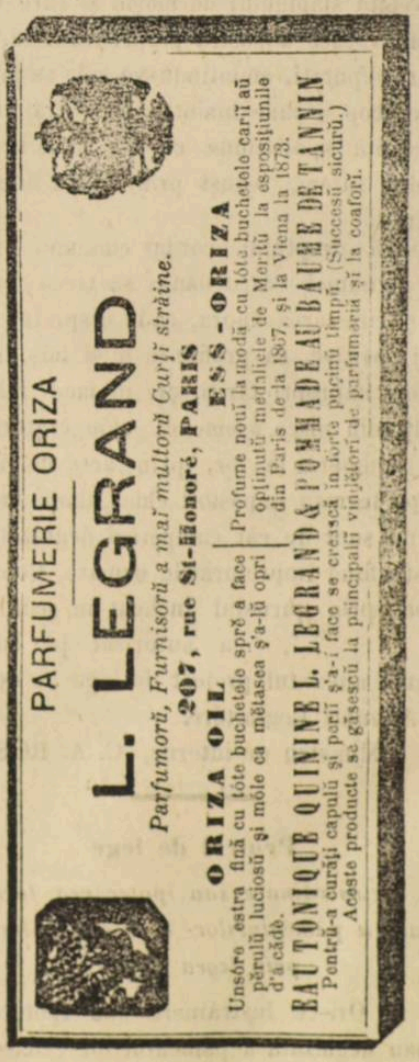

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufĕscu.

№. 192. Mercuri 27 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserţiunĭ şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.

Bucureşci 16 Septemvre. Chestiunea tractatului de Berlin intră în o nouă fază. Trei din membrii comisiunei numite de cameră pentru redactarea încheerei, şi anume d. d. N. Ionescu, Gr. Cozadin şi Missail nu primesc Dobrogea, nu consimt la retrocesiunea Basarabiei şi reclamă Constituanta în chestiunea Evreilor.

Comisiunea Senatului este compusă din P. S.S. Mitropolitul—Primat, şi din d. d. Bozian, principele Dimitrie Ghica, generalul Anghelescu, G. Lecca, V. Boerescu, M. Costache Iepureanu şi D. Brătianu. Acéstă comisiune deliberează asupra chestiunei.

Iasi, 26 Septemvre 1878.

De Sîmbătă Adunarea deputaţilorŭ aŭ întrat în desbaterea însemnateĭ chestiunĭ pentru care au fost convocată în sesiune extraordinară.

Marea discuţiune s'au început cu própunerea d-luĭ Cogălniceanu, care au cerut de la Cameră ca să fixeze procedura pentru esecutarea tractatuluĭ de Berlin şi să numească o comisinne care să redacteze un proiect de incheere în această privinţă.

După ce au vorbit d. Bagdat, care au declarat că România nu trebue nicĭ să deie nicĭ să primească nimica, şi d. Maiorescu, care au exprimat părerea ca să se discute maĭ întâiŭ chestiunea competenţeĭ constituţionale a Camerilor, dd. Cogălniceanu şi Brătianu luând succesiv cuvîntul au insistat fie-care ca Adunarea să iee o resoluţiune.

La observaţiunea făcută de d. Ionescu, care au declarat că primeşte numirea comisiuneĭ, nu maĭ cît guvernul să iee respunderea prezentăreĭ proiectului, d. prim-ministru au declarat că guvernul primesce ori-ce hotărire, au cerut însă de la Cameră ca săĭ adopteze o procedură după care să se tracteze chestiunea.

Şedinţa publică de Simbătă s'au terminat cu adoptarea propunerei d-luĭ Furculescu, ca „Adunarea să se declare în şedinţa secretă, spre a se putea mai bine sfătui ce este de făcut în urma celor statuite în privinţa ţerei nóstre de congresul de Berlin.“

Şedinţa secretă, care s'au ţinut în séra aceleeaşi zile, se vede că au lămurit minţile întunecate şi au făcut să dispară ezitaţiunea din puţinele rînduri ale deputaţilor disidenţi.

Intr'adevĕr, discuţiunea publică, care s'au urmat ieri, pare a fi fost mai mult pentru formă, căci înţelegerea se stabilise, lucrurile se puseseră la cale în comitetul secret. Propunerea pentru numirea comisiuneĭ care să redacteze un proiect de încheere au fost primită în unanimitate de cătră Adunare.

Ast-feliu, chestiunea principală, constituţională, acea a competenţeĭ camerelor de a decide asupra poziţiunei create ţerei prin tractatul de Berlin, chestiune ridicată de d. Maiorescu, au fost înlăturată din disbaterea publică de ieri, remânênd spre a fi tractată odată cu desbaterea ce se va face asupra proiectului de încheere ce-l va propune comisiunea.

Cum că marea majoritatea camerei va vota ori-ce-i va propune guvernul, despre aceasta nu mai încape nici-o îndoeală. Sînt prea mulţi diurnaşi în actuala Cameră, prea mulţi cari ştiu că tótă poziţiunea lor este strîns legată de existenţa regimului actual, pentru ca să îndrăsnească de a avea vre-o opiniune deosebită de acea a guvernului.

Cum să nu recunoască unii ca aceştia capacitatea actualelor corpuri legiutóre de a decide despre ori-ce chestiune, despre schimbarea chiar a condiţiunilor de existenţa politică şi teritorială a ţerei, cînd cea maĭ mare parte din acéstă mulţime votătóre este încredinţată că, de se va disolva parlamentul de faţă, nu se va mai întîlni nici cu deputaţia, nici cu beneficiile nenumerate ce recoltéză astăzi prin tóte mijlócele, per fas et nefas.

Din norocire mai este un corp legiutor, Senatul, această superfetaţiune constituţională a liberalilor deochiaţi, corp care nu va lăsa, sperăm, să se calce legalitatea până în aşa grad, în cît să nu se ţină nici-o samă de prescripţiunile cele mai formale ale pactului fundamental, să se nesocotească aşa de mult drepturile naţiunei, ale poporului suveran, la care necontenit şi pentru tótă nimica de altmintrea şi in alte ocaziuni se face apel, în cît cînd este chestiune de a se croi acestui popor o altă sórtă, un alt viitor, să nu i se facă nici macar onórea dea-l întreba ce gîndeşce el, despre aceea ce i se pregăteşce, cum voeşce el să i se aştérnă viitoriul.

Avem deci mare temeiu de a crede că Senatul, Corpul matur şi ponderator al ţerei, va fi şi de astă dată ancora de scapare a legalităţeĭ constituţionale, a drepturilor nepriscriptibile ale naţiunei de a fi consultată în împrejurări critice, cum sînt acele prin cari străbătem.

Un indiciu despre luarea unei resoluţiuni înţelepte, legale şi bine cumpenite, compatibile cu gravitatea situaţiunei şi cu drepturile naţiunei, găsim chiar în „Românul“ de astăzi, care dă óre-care sémă despre cele deliberate în şedinţa secretă de ieri a Senatului.

Eată ce cetim în organul d-lui ministru de interne:

Cei cari au asistat la aceste şedinţe secrete regretă mai cu osebire că şedinţa senatului n'a fost publică, atât de grave, atât de serióse, atât de la înălţimea situaţiunii au fost tóte discursurile ce s'au rostit şi atitudinea generală a maturului corp.

Se ḑice că în aceste desbateri, cu tóte că mai 'nainte esista o desbinare profundă între partida conservătóre şi cele-l-alte partide şi nuanţe politice, în ceea ce privesce competinţa Camerelor actuale de-a se rosti asupra cestiunilor politice la ordinea ḑilel, totuşi d. Bozianu şi apoi d. V. Boerescu ar fi găsit un tĕrâm de conciliare, pe care, fără a se prejudeca cestiunea convocării unei Constituante, se resolve într'un mod fórte satisfăcĕtor dificultatea momentului. După cum se scie, acéstă dificultate constă în trebuinţa neapĕrată ca Corpurile Legiuitóre să se rostéscă de îndată asupra posiţiunii ce s'a făcut României prin tratatul de la Berlin.

Ar fi vorba de a se încheia desbăterile parlamentare asupra cchstiunei printr'o simplă moţiune în care Corpurile legiuitóre, esprimându-şi durerea pentru sacrificiele ce se împun României, ar declara totuşi că se supun voinţei colective a puterilor Europei.

In urmă, şi ca consecinţă a aceştui vot, guvernul va presinta Camerelor legi, spre a se putea lua provisoriu dispositiunile adminisirative şi militare necesarie ocupării Dobrogiei pĕnĕ la regularea definitivă ; el va cere asemenea, la timp oportun, ca Corpurile Legiuitóre să se rostéscă asupra cestiunii revisuirii Constituţiunii, în puntele unde ea nu mai este în armonie cu hotărîrile tratatului de la Berlin.

Este mare probabilitate că pănă în cele din urmă moderaţiunea, înţelepţiunea şi legalitatea vor sfîrşi prin a eşi triumfătóre . . . . .

ŞTIRI DIN STREINATATE.

„Corespondenţa politică“ de la 30 Septemvre publică următórea ştire din Constantinopole:

„Trimisul emirului de Afganistan au primit instrucţiile necesare spre a reclama intervenţiunea Sultanului în dificultatea pendentă pentru ca Anglia să nu declare resboiu Afganistanului. Acest trimis trebue pe lîngă acésta să convingă pe Sultan că alianţa Rusiei este folositóre rasei musulmane şi că emirul trebue să închee acéstă alianţă. Emirul au scris în acéstă privinţă Sultanului, sînt acum două luni. Sultanul au trimis o ambasadă secretă în Afganistan spre a ispiti populaţia musulmană din Azia centrală în privinţa unei confederaţii panislamite atît contra Angliei cît şi contra Rusiei.“

— „Times“ publică o scrisóre a lordului Lawrance, fost vice-rege al Indiilor în care nobilul lord se sileşce de a abate Anglia de la o campanie de năvălire contra Afganistanului, pentru că cheltuelele ce ar atrage după sine acésta campanie ar ruina complet finanţele Indiilor. Lordul Lawrance dă sfatul că emirul să nu fie tractat prea aspru şi insistă asupra puntului că n'ar puté fi o adevarată desonóre pentru Arglia de a sta la împacare cu dinsul.

— După o depeşă a aceluiaş ziar, China ar fi cerut de la Rusia încă o dată şi cu mai multă insistenţa de cît ori cînd, ca să-i restitue teritoriul Kuldjei.

— S'au vorbit adese în Rusia de un împrumut care ar fi să se contracteze în Statele-Unite. Posibilitatea acestei operaţiuni este una din tezele favorite ale ziarului „Novoie Vremia.“

După un corespondent american al „Revistei Britanice“, în Statele-Unite circulă vuetul că Rusia au deschis în acéstă privinţă negoţieri cu un sindicat de banchieri. „Boston Advertiser“ sfătueşce pe lectorii sei să nu-şi arunce banii în acest vas al Danaidelor.

„Novoie Vremia“ crede a puté asigura că în acest moment chiar nu e vorba de menţionatul împrumut dar că în principiu nu s'au renunţat la acéstă idee.

— Eată, textul rnsoluţiunilor luate de meetingul ţinut la Pesta în ziua de 19 Septemvre :

1. Intrunirea mănţine resoluţiunile luate în 1877 de numeróse întruniri şi municipiuri şi în prima linie de cetăţenii capitalei ;

2. Conform acestor resoluţiuni, întrunirea protestă cu solemnitate contra ocupărei Bosniei şi a Herţegovinei ; ea consideră resboiul care au isbucnit ca periculos şi declină respunderea consecuenţelor ce póte atrage ;

3. Ea protestă cu solemnitate contra faptului că sîngele naţiunei este varsat şi bunurile sale sînt risipite contra voinţei poporului şi fără consimţimêntul corpurilor reprezentative constituţionale, şi declară că acéstă risipă constitue un pericul.

4. Biuroul întrunirei este însărcinat de a duce, la timpul său, acéstă resoluţiune înaintea Reichstagului.

Ziarele din Pesta spun că ordinea n'au fost turburată în acéstă întrunire la care au asistat mai mult de 30,000 de persóne, dar că de astă dată s'au manifestat simţimente exclusiv contrarie comtelui Andrassy.

— O depeşă din St-Peterburg semnalézá trecerea pe la Radzivilov (la fruntaria Galiţiei) a unui însemnat transport de arme destinat pentru Persia.

Se telegrafiéză din Viena, 1 Oct mvre, „Gazetei de Francfort“ :

„Comtele Andrassy nu vreă să audă de feliu vorbindu-i-se de încetarea ocupaţiunei. El au declaret d-lui Tisza că o consideră ca necesară pentru monarchia austro-maghiară ; au adaos că nu este împins de partidul militar şi că au făcut totul din propria sa iniţiativă.“

— Din Semlin se depeşézá cu dată de 2 Octomvre :

„Mai bine de 4,000 de insurgenţi au întrat în Serbia. Ei au adus tot materialul de resboiu. Miliţia serbéscă au pus mîna pe trei tunuri, 4,000 puşce, pe o mare cîtime de săbii, hamgere şi revolvere si pe multe muniţiuni. Guvernul au ordonat să se interneze insurgenţii şi să se interzică circulaţia animalelor aduse de dînsii, pentru că Bosnia e bântuită de epizooţie.“

O altă depeşă din Semlin cuprinde următórele :

„Mii de resculaţi împraştiaţi continuă de a trece pe teritoriul serbesc. Intre acestia se află doi paşi, un mare numĕr de ofiţeri şi mai bine de doue sute de bei cu familiile şi bagajurile lor. Un batalion de nizami au fost internat la Sabaţ.

„Majorul Wilson, comisariu din partea Britanlei-Mari, au cerut de la guvernul englez autorizarea necesară spre a procede la delimitarea fruntariei între Serbia şi Bulgaria. Comisiunea grăbeşce executarea lucrărei sale.“

— Pórta au adresat de curînd puterilor o notă circulară relativă la chestiunea elenică. După acéstă notă, Pórta se apără că nu aţiţă, cum i se impută, fanatismul musulman contra Greciei.

— „Noua Presă liberă“ din Viena au fost confiscată de censură în ziua de 5 Octomvre. Nu s'au distribuit nici-un numĕr.

— Se scrie din Novi-Bazar :

„E mai mult de cît probabil că trupele austriace nu vor întimpina în acest paşalic nici-o împotrivire seriósă. O mare prefacere pare a se fi efectuat în dispositiunile populaţiunei în care creştinii şînt în majoritate. — O deputaţiune va merge în curînd în Bosnia, la comandantul suprem al oştirei de ocupaţiune, spre a-l ruga să trimită trupele sale în acest paşalic unde vor fi primite cu braţele deschise. Cea mai mare parte de creştini cari emigraseră în Serbia anul trecut încep acum a se întórce înapoi.“

Criza ministerială în Ungaria.

Chestiunea Bosniei şi a Herţegovinei au produs de curînd în Ungaria o criză ministerială, care póte fi fatală chiar ministeriului comun al Austro-Ungariei.

Criza au fost provocată prin retragerea d-lui Szell, ministru de finanţe al Ungariei, care au declarat că se află în neputinţă de a acoperi noua parte aferentă Cislaitaniei din al doile credit de 60 milióne florini, credit care se cere să se realezeze pănă la sfîrşitul lui Octomvre.

Retragerea d-lui Szell au fost urmată de dimisiunea întregului cabinet Tisza. Depeşele mai recente vestesc că împĕratul Francis-Iosif au primit dimisiunea tuturor miniştrilor şi că au chiamat la Viena diferite personalităţi marcante din celelalte provinţii ale monarchiei habsburgolorene, spre a le consulta asupra situaţiunei.

Eată, după „Le Temps“, împrejurările cari au determinat retragerea de la putere a ministeriului Tisza, precum şi consecuenţele ce póte să aibă un asemine eveniment.

Se ştie, că partidul naţional maghiar se opune la ori-ce întindere a slavismului, fie în lăuntru, fie în afară; fie în constituţiunea chiar a imperiului, prin anexiunea de noue teritorii, fie la fruntarie, prin progresul Rusiei în direcţiunea Dunărei şi a Constantinopolei. Ungurii vĕd în progresele slavismului o chestiune de viaţă sau de mórte. Din acésta urmézá că ei pun o mare însemnatate în mănţinerea puterei turcesci, şi că impărtăşesc cu totul în acéstă privinţă vederile politicei engleze. Ast-feliu se explică neplăcerea cu care Ungaria au primit întrarea Austriei în Bosnia şi însemnatatea extremă ce ea pune astă-zi în încheiarea unei convenţiuni între Viena şi Constantinopole; ea voesce să

împiedice ca ocupaţiunea să nu se transforme în anexiune.

D. Tisza şi colegii sei au adus ca raţiune sau ca pretext la acéstă opunere cheltuelele ce ocupaţiunea ameninţă de a trage după sine. S'au cheltuit până acum afară de cele 60 milióne de florini votate de cătră delegaţiuni, incă 22 milióne realizate de guvern pe propria sa respundere, şi d. Szell cere, inainte de a merge mai departe, să ştie cari vor fi marginile intreprinderei şi, prin urmare, cheltuelele ce ea reclamă. Poziţiunea luată in acéstă privinţă de cabinetul din Pesta este falşă. Intr'adevèr politica nu se face până la con urenţa cutărei sau cutărei sume. Ministerul maghiar trebuia să hotă éscă de la inceput dacă ocupaţiunea Bosniei este necesară, dacă incuviinţéză caracterul ce i se deduse prin lipsa ori-cărei convenţiuni cu Pórta, şi nu trebuia să facă din concursul lui o chestiune finanţiară. Respunderea d-lui Tisza este deci reală şi serios angajată, cu tot refugiul ce crede a fi aflat in incidentul ivit asupra sumei ce se cere să se plătéscă.

Dar abstragênd de la acéstă parte secundară a dificultăţi, dimisiunea ministeriului maghiar pune guvernul imperial intr'o incurcătură manifestă, şi ale căriia urmări ating interesele europeene cari astăzi aştéptă regularea lor in Orient. Curtea din Viena este strinsă in următórea dilemă: sau să renunţe la primele sale planuri incheind o convenţie cu Constantinopole, prin care să mărginéscă durata ocupaţiunei şi să reducă numĕrul trupelor cari sînt intrebuinţate in ambele provinţii, sau să pună in pericol insă-şi unirea imperiului ast-fel cum au fost stabilită pe bazele dualismului. Depeşele mai nouĕ, transmise din Viena par a face să se crédă că se va adopta prima cale. Acesta ar fi un triumf insemnat pentru politica maghiară, dar tot odată şi o direcţiune neaşteptată dată tractatului de Berlin. Avantajele obţinute de Rusia nu ar mai găsi un contra pond in ocuparea de cătră Austria a Turciei occidentale, şi cît despre ideea de a da, prin respectul aratat drepturilor Sultanului, órecare viaţă sau neatîrnare dominaţiunei sale, se ştie că asemine ilusiune nu se mai póte impărtăşi de nici-un om serios.

Chestiunea Afganistanului.

Sînt cîte-va zile de cînd o telegramă a „Agenţei Havas“ au anunţat din Londra că însărcinatul de afaceri al Angliei din St. Petersburg au în încredinţat guvernului rus o notă prin care-i aminteşce că, după îndatoririle sale anterióre, Rusia au fost renunţat de a exercita vre-o influenţă politică în Afganistan, şi întrebându-l cum înţelege guvernul rus să împace angajamentele sale cu trimiterea la Cabul a misiunei generalului Stolietoff, misiune care au fost însoţită la óre-care departare de colóne de trupe a cărora numĕr putea fi calculat aprópe la 15,000 ómeni.

D. de Giers, adjunctul ministrului trebilor streine, au respuns că guvernul rus continuă de a fi dispus a respecta angajamentele existente şi că misiunea generalului Stolietoff, de şi hotărită într'o epocă şi în nişte împrejurări cari nu mai există astăzi, n'au avut nici-o-dată alt scop de cît acela de curtenire cătră emirul Cabulului.

De altă parte se vestesce din St. Petersburg că lordul Loftus, ambasadorul Angliei din Rusia, s'au intors la postul seu, de la care se departese pentru óre-care timp.

Se nasce acum întrebarea dacă explicaţiile schîmbate, între însărcinatul de afaceri al Angliei care au gerat ambasada engleză în absenţa lordului A. Loftus şi între senatorul de Giers, adjunctul principelui Gorciacoff, deslégă incidentul diplomatic provocat de afacerea Cabulului ?

Ne este permis, zice „Le Temps“, de a ne îndoi de acéstă, judecând după impresiunea ce pare că au produs în Londra respunsul d-lui de Giers. Englezii nu aştéptă din partea guvernului rus mărturisirea francă şi sinceră a adevaratului obiect al misiunei încredinţate generalului Stolietof. Ar fi însă greu de a-i convinge că misiunea acésta consacrată de Rusia unui principe vecin cu India şi cunoscut ca ostil Angliei să fie pusă în mişcare din curtenire cătră Emir. Explice-se ori-cum se va voi demarşa guvernului rus, remîne însă adevarat că ea au fost întreprinsă spre a alarma pe Englezi în cel mai mare grad şi că au avut loc în urma congresului: cabinetul de St. James se póte deci crede autorizat de a vede în acésta o manoperă ostilă.

„Times“ publică informări curióse asupra puterei militare a Afganistanului. Ceea ce dă acestor informaţii o mare valóre şi o semnificaţie deosebită este ca ele sînt luate dintr'o colecţiune de documente publicate prin îngrijirea marelui stat-major rus.

Se vede, judecând din abundanţa amĕnuntelor şi din precisiunea cifrelor, că fiţerii ruşi din Turkeştan au făcut un studiu fórte aprofundat asupra oştirei afgane. Şi precum se pare acésta nu s'au executat din simplă curtenire cătră o oştire vecină.

Din aceste date resultă că Afganii pot pune pe picior de resboiu, pe lîngă o oştire regulată fórte însemnată şi bine echipată, o miliţie de 150,000 ómeni. Acésta ar presupune, vorbind drept, o deplină înţelegere între tóte statele cari formézĕ, sub suzeranitatea emirului de Cabul, confederaţia feodală şi militară numită Afganistan. Emirul va avé probabil tótă iarna spre a se pune bine cu vasalii sei, şi cînd se vor prezenta Englezii la primavară, ei vor risca de a se afla în faţa unei organizari terminate şi solide. „Timesn asigură că Rusia au făcut guvernului Indiei un adevarat serviciu, procurându-i ocaziunea de a ocupa Afganistanul. Póte cineva să se îndoiéscă de întinderea acestui serviciu, în vederea mai cu sémă a anotimpului în care s'au produs.

Telegrame de prin ziare.

Pesta. 6 Octomvre. —*Gazeta oficială* publică o scrisóre a imperatorului prin care primesce demisiunea ministrului de finanţe, recunoscênd serviciele sale active şi fidele şi însărcinându'l a 'şi conserva provisoriu postul până la o decisiune ulterióră.

Tot *Gazeta oficială* anunţă că imperatorul a primit demisiunea cabinetului ungar, ordonând ca miniştrii să rĕmână la capul afacerilor până la numirea succesorilor lor

Cetinia, 6 Octombrie. — Fortereţa Kolaşin s'a predat. Garnisóna turcă a plecat la Mitrovitza. O deputaţiune de locuitori este aşteptată aci.

Zwornik, 6 Octombrie.—Refugiţii din Serbia cer permisiune de a se întórce în Bosnia. S'au inceput negociaţiuni în acéstă privinţă.

DIN ŢARĂ.

Comandantul trupelor ruse din România, generalul Drenteln, a plecat in Rusia, fiind numit cap al secţiunei a III poliţienesci, in locul generalului Mezenţof, asasinat. Inlocuitorul seu in comandă, e generalul Nichitin, care a şi sosit in capitală.

— Duminică pe la orele 12, s'a găsit spânzurat de nişte sfori ale tablourilor de pe scenă, dirigintele machinăriilor de la teatrul naţional, din Bucurecci.

— D. V. A. Urechiă, deputat din Basarabia, a avut frumoasa şi patriotică idee de a propune biroului adunărei deputaţilor achisiţiunea tabloului d-lui Verussi representând „Basarabia“ şi care, de o lună aprópe, fiind expus la Gebauer, a atras atenţiunea capitalei intregi. In urma acestei propuneri d. Fleva vice-preşedintele camerii a ivitat imediat pe d. Verussi să transpoarte tabloul la adunare.

Felicităm pe cameră pentru imbrăţişarea ce dă artei naţionale, pe aceste vremuri de egoism vulgar. D. Verussi merită atenţiune deosebită.

— D-l. Enrico Croce, eminentul publicist italian şi filo-român, va publica in Bucuresci un ziar de 2 ori pe săptămină in limba italiană şi română cu titlul: „La Voce D'Italia“. Numerul de probă a apărut. Programa d-lui Croce e de a stringe legăturile intre Italia şi România, făcêndune cunoscuţi mumei patrie. Intr'o ast-fel de intreprindere, credem că d-lui Croce nu'i va lipsi concursul trebuincios din partea publicului. Noi îi urăm din parte-ne cea mai frumósă isbândă.

— Zilele acestea a sosit in capitală, o deputaţiune de musulmani din Dobrogia, care a venit ca să ceară de la guvern să ia in stăpânire acea provincie.

Deputaţiunea nu se va intórce în Dobrogia, de cât de o dată cu armata română, căreia îi va servi de călăuză.

(România Liberă).

Şedinţa secretă de la Senat. — Ieri, precum am anunţat, la senat s'au ţinut o şedinţă secretă.

D-nul C. Bozianu, ocupând scaunul presidenţial, a arătat scopul intrunirei, acela d'a se consulta asupra cestiilor impuse de tratatul din Berlin: retrocedarea Basarabiei, luarea Dobrogiei şi cestia Israiliţilor, cum şi dacă actualele corpuri legiuitóre sînt competinte a se pronunţa sau nu.

Venind atunci Mitropolitul Primat, d-nul Bozianu 'i a dat locul la presidenţie şi s'au retras la locul sĕu.

Urmând o lungă tăcere, d-nul Bozianu au luat cuvêntul şi a opinat a se ceda Basarabia prin o moţiune óre-care, iar cestia Dobrogei şi a Israiliţilor să se amăne. In privinta Constituantei 'şi a arătat téma că, venind Conservatorii, ar putea întroduce şi alte modificări în Constituţie.

Aceste cuvinte întimpinând protestări, au cerut mai mulţi cuvêntul.

D-nul P. P. Carp a învederat că téma d-lui Bozianu este neintemeiată, căci acéstă Constituţie este chiar opera Conservatorilor: că prin urmare, nu ei pot s'o altereze în sensul de care se teme d. Bozianu. In privinţa cestiilor rădicate de aplicarea tratatului, d-sa declarat că, de óre-ce ele sînt contrare Constituţiei, numai o Constituantă póte să se pronunţe asupra lor.

Tot în sensul d-lui Carp a vorbit d-nul Manolache Costache.

D-nul B. Boerescu a opinat că nu ne putem opune tratatului din Berlin, că cată să încuviinţăm cedarea Basarabiei şi trecerea trupelor române în Dobrogea, pentru a nu lăsa anarchia la hotarul nostru. Iar în cestia Israiliţilor să se convóce cât mai neîntărdiat o Constituantă.

D-nul ministru de esterne a cerut Senatului să se pronunţe, căci puterile au declarat că nu vor recunósce independinţa României 'nainte d'a se aplica hotărîrile Congresului, că trebue să primim Dobrogea, căci acolo este un interes european. Neprimind-o s'ar convoca o nouă conferinţă, care, vĕdêndu-ne incapabili dea apăra acel interes, ar putea hotărî împărţirea României pentru a pune la Dunăre o putere mai energică şi mai devotată interesului european.

S'a decis a se alege ădi o comisie care să se ocupe cu actele arătate de guvern şi să raporteze Senatului resultatul.

(Resboiul)

Societatea de bine facere.

Comitetul acestei societăţi face cunoscut că după Statute, puterea Comitetului executiv incetéză în ziua de 2 Octomvre 1878; astfel dar tóte persónele cari au făcut parte din acéstă Societatea şi cari au plătit o cotisaţiune de 6 franci pe lună, sînt rugate a se întruni în adunare generală în ziua de 2 Octomvre, anul curent, la órele 2 după amiazi, în sala tronului, spre a hotărî ce este de făcut cu suma remasă.

Comitetul.

BIBLIOGRAFIE.

Curs practic de muzică vocală pentru uzul gimnaziilor, scólelor naturale Ac. de *G. Muzicescu*, profesor la conservatorul din Iaşi.

Preţul 1 leu 50 bani.

Metod de cetirea limbei franceze, în paralel cu cea română, cu exerciţii potrivite la fie-care regulă şi o alegere de lecturi francese, pentru uzul clasei 1-a gimnaziale, de V. I. Castano, profesor la Liceul naţional. Ediţ. a doua. — Preţul 1 fr. 50 b.

Tractatul de Berlin, urmat de *Protocólele Congresului*, precum şi ale Basarabiei Romania a deltei Dunărei şi a Dobrogei.

(Traducerea ministerului afacerilor străine. Preţu 2 franci.) —

Chestia Scólelor Israelite şi a progresului israilit in Romania de E. S. — Preţul 1 leu nou.

Gramatica limbei Române, Ediţiunea IV, de *Stefan Neagoe,* vechiu profesor de limba Latină din Bărlad şi de limba Română la scóla normală (pedagogică) a Statului.

Acéstă carte e autorizată de ministerul Cultelor şi Instrucţiunei publice pentru clasele gimnasiale. Ea formézĕ un volum forte, cuprinzênd partea etimologică şi sintaxa specială a limbei, şi e prelucrată după programa în vigóre, pentru usul claselor secundare.

Depozitul pentru Bucureşci la librăria Socec et compania, şi la autor în Barlad. *Preţul 2 lei.*

Puterea de propăşire a limbei, studiu filologic comparativ asupra Limbei Românesci, de *V. Ionescu.*

Défense *de la Société d'approvisionnement de l'armée impériale active russe* (A. Horowitz, E. Gregher et A. Cohan) devant la Cour d'Appel de Bucarest par *G. Marzesco,* ancien professeur de Code Civil, ancien député, etc.

Darea-de-Samă despre Administraţiunea comunală a Municipiului Iaşi pe timpul de la 1 Sept. 1876—1 Septemvre 1877 de Sc. *Pastia,* Primar.

LICEUL NOU

(*Strada Carol No*, 30 *Jassy*).

Cursurile acestui stabiliment urmând a se deschide la 1 Septemvre, Direcţiunea are onóre a ruga pe onorabilii părinţi de a'şi trimite copii la termin pentru a evita ori-ce intărziere în esacta începere a lecţiunilor.

Esaminele pentru corigenţi se vor ţinea de la 1 la 3 Septemvre.

Inscriurile elevilor nuoi, atât *interni* cât şi *esterni*, se fac la Direcţiunea Liceului Noŭ în tóte ţilele la órele 9—11 diminéţa şi 2—7 séra.

Pentru clasele elementare se primesc copii chiar de la vrista de 7 ani; pentru acestia scóla procură speciale îngrijiri în conformitate cu frágezimea vrîstei lor.

Aseminea se primesc elevi pentru preparaţiune la scóla Militară, la cursurile de Gimnasiu şi de Liceu, cum şi pentru Bacalaureat. — Studiele se fac sistematic, conform programelor oficiale şi se predau de profesori recunoscuţi atăt din învăţământul secundar cât şi din cel Universitar.

Programele, regulamentele şi condiţiunile de admisibilitate sunt publicate în „Anuarul Liceului Nou", şi cei cari doresc a şi'l procura pot să se adreseze la direcţiunea acestei scoli, în Iaşi, strada Carol No. 30.

Direcţiunea.

DE INCHIRIET, chiar de pe acum, un apartament, situat pe strada Cogălniceanu, compus din trei camere, cu bucătărie, magazie de lemne, beciu şi grădină.

A se adresa la proprietar, d. N. Quintescu, care locuesce aceeaşi casă.

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—6).

Major Leca.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 193. Joi 28 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.

Bucuresci, 27 *Septemare*. Comisiurea Senatului, exprimând in proiectul de încheiere mâhnire pentru durerósele sacrificii impuse Românici, opinéză că până în trei luni guvernul să convóce Constituanta; propune însă că el să fie autorizat a se conforma tractatului de Berlin.

Mâne Joi Senatul va ținè ședința publică.

Iasi, 27 Septemvre 1878.

A spune adivĕrul este datoria fiecăruia om și cu atâta mai mult a unui ziarist. Pentru acésta este necesar să ne aducem aminte de cóliținea de la Măzar-Pașa și de programul partidului liberal-național. In fruntea acestui program se găsea stipulat un articul diamtral opus liniei de conduită ce a avut'o guvernul.

Să nu uităm apoi că partidul de la putere n'a luat frânele cârmuirei in mînă de cît cu ajutorul tuturor nuanțelor liberale.

Dacă pentru convențiunea comercială cu Austria sau făcut atîta sgomot, și s'au ținut discursuri incendiare, iar d. Cogălniceanu prin articolele sale din „Alegătorul liber“ a mers până a ḑice că această convențiune comercială a vesjit domnia Principelui Carol, ce trebue să se zică astăzi, cînd vedem că guvernanții sînt gata a calca in picióre cele mai mari principii constituționale.

Competința și capacitatea actualelor corpuri legiuitóre nu póte face obiect nici chiar de controversă. Corpurile legiuitóre s'au ales pe baza programului de la Mazar-Pașa. Cu acel program in mînă s'au prezentat candidații de deputați și de senatori alegătorilor.

Prin urmare, să nu fie țara astăzi in drept să cunóscă cauza pentru care programul lor a fost calcat in picióre? Cum? Numai cînd suntem in opositiune iubim adevĕrul și principiile constituționale, ear cînd avem puterea in mînă, principiile le punem la *spete*?

Democrația cea adeverată și liberalismul cel pur nu se tem nici o dată de opiniunea publică. Cu fruntea sus ele cată să se presinte tot-deauna inaintea opiniunei publice.

Pentru ce să nu se facă apel la țară? Europa se opune?

Vĕ temeți că opiniunea publică și conștiința națională din țară vĕ sînt astăzi ostile? Pentru ce atuncea căutați a vĕ impune?

Ce deosebire între regimul de altă dată al Conservatorilor lor și între cel de astă-zi al liberalilor? Schimbare de nume!

Țara este disprețuită de acei cari s'au bucurat de încrederea ei.

Dar unde este astă-zi limbuția de altă dată a fracționiștilor, pretinșii martiri și apostoli a-i libertăților publice și a-i naționalității române? V'a amorțit vócea? V'ați îndulcit la putere? Moldova întrégă pe mîni, ce vĕ pasă de principii!

Oare dacă s'ar fi întîmplat tóte aceste sub un alt regim, tot așa făceați? Susțineați atuncia competența și capacitatea actualelor corpuri legiuitóre?

De sigur că nu!

Dar nu nepedepsit să calcă principiile, să violéză texturile cele mai formale și mai precize ale legilor fundamentale.

Acésta au început a o simți însiși capii partidei de la putere, și de aceea îi vedem acum că au renunțat la ideea că actualele corpuri legiuitóre sînt competente de a se pronunța asupra clauzulelor din tractatul de Berlin privitóre la Romania.

Toți par a recunósce astăzi că singură o Adunare constituantă este în drept de a lua resoluțiuni în privința positiunei ce ni s'au creat prin tractatul de Berlin.

Acésta este singura cale dréptă, constituțională, pe care se póte păși fără de a se compromite nici drepturile țerei, și fără de a se jîgni nici interesele vre unuia din puterile semnatare tractatului de la 13 Iulie.

Adunările actuale nu pot face alta de cît să declare că nu se opun voinței puterilor europeene manifestate în congresul de Berlin; ele nu pot însă lua vre-o decisiune nici în privința Basarabiei, nici a Dobrogei și nici în privința Israeliților.

Mulțumită barbaților maturi și luminați din Senat, principiul necompetenței și a incapacității parlamentului actual pare a fi admis ca un adevĕr de la care nu se nóte nimine abate.

Corespondența „Stelei Românici“

Vasluiu, 23 Septemvre.

Domnule Redactor, Vĕ rog să bine-voiți a da publicității următórele fapte petrecute în orașul și județul nostru, fapte cari arată modul cum se administréză interesele Vasluenilor de cătră compania roșo-fracționistă, care, nemulțumită cu recolta ce adună în Iasi și în alte districte ale Moldovei, acum s'au năpustit nesățiósă și asupra județului nostru.

I. Acéstă companie roșo-fracționistă, cu d. prefect Holban în fruute, tractéză de mai mult timp, cu D-na Șubiu, intr'un mod clandestin și fără a consulta pe proprietarii Vasluenі, pentru rescumpararea embaticurilor tîrgului. Se ḑice că afacerea ar fi aprópe terminată, și că s'ar fi convenit să se plătéscă dómnei proprietare de cătră comună suma de 15,000 galbeni.

Orășenii, cei mai indiferenți chiar, sînt indignați vĕḑênd că d. prefect Holban dimpreună cu un deputat al Vasluiului, cu d. primar și cu un membru al Comitetului, persóne cari n'au nici-o proprietate în orașul nostru, s'au însușit dreptul de a tracta despre una din afacerile cele mai vitale pentru Vasluiu și de a angaja comuna mai pre sus de puterile sale, fără să se consulte prealabil acei interesați în chestiune, adecă toți tîrgoveții, sau cel puțin proprietarii principali.

Vĕḑêndu-se misteriul cu care se urmézā negoțiarea și stăruința ce se pune mai cu samă de d. prefect în terminarea transacțiunei, lumea au început a se îngriji ca nu cum-va casa comunei Vasluiu să rămîe în urma acestei afaceri tot atît de gólă ca și lăḑile casieriilor de Tecuci și Galați, unde au fost casier d. Holban, și ai căruia garanți plîng astă-zi pe drumuri, fiind expuși a-și vedè garanțiile scóse în vînzare; cum se întîmplă acésta unui proprietar din Bacău, a căruia moșie să și pusese în vĕnzare pentru suma ce au ramas dator d. Holban cătră guvern, vĕnzare suspendată

însă în urma staruinţelor unor persóne influente.

Se vorbeşce prin oraş că pe lîngă membrii consiliului comunal se întrebuinţéză tot felul de mijlóce..... ameninţări, promisiuni, spre a-i îndupleca să voteze transacţiunea.

II. D. Cristea. unul din ajutorii primariului, de şi destituit prin decret domnesc din acésta funţiune in urma raportului chiar a d-lui prefect Holban, totuşi continuă de inlocui pe d. primar de cîte ori acesta lipsesce din comună. Acéstá manevră ar fi inventată de d. prefect pentru a-şi asigura votul fostului ajutor de primar Cristea la adoptarea transacţiunei cu d-na Subin.

III. Administraţiunea judeţului este fórte neglijată căci d. Holban se ocupă mai mult cu comerţul de cai de cît cu indatoririle funcţiunei, lipsesce necontenit fără concediu de la post, mergênd pe la earmarocul de la Caşin, pe la Berlad, Iaşi, cumpărând cai pentru speculaţie şi lăsând baltă trebile judeţului, in cît ómenii cari au interese pe la prefectură trebue să aştepte intórcerea d-lui prefect din călătoriele ce intreprinde in interesul comerţului de cai, pentru care se vede că are o mare predilecţiune.

IV. De cînd au ajuns prefect d. Holban s'au părăsit lucrările la şoséua judeţénă Vasluiu—Bordea, şosé pe care comunică patru din cele cinci plăşi ale judeţului, pentru ase lucra şoséua Dobrovăţului, moşie ţinută in arendă de dd. Anghel şi Holban. Astfeliu mii de zile judeţene sînt intrebuinţate pentru facerea acestei şosele, de care, afară de vre-o doue-trei comune, profită numai numiţii arendaşi, cărora li s'au dat in apanaj o parte din Moldova, éră adevarata cale a judeţului Vasluiu, nervul principal de comunicaţie, este părăsită in interesul tovărăşiei Anghel-Holban, care au pus şi mănţine prefect pe d. Holban.

Aceste fapte şi altele pe cari vi le voiu comunica într'o altă corespondenţă dovedesc că pentru Vasluieni ca şi pentru o parte din Moldova s'au reînoit timpurile acele de négră amintire cînd isprăvniciile şi judecătoriile se dedeau spre chivernisélă ómenilor de casă ale celor de la putere.

R.

Chestiunea Afganistanului.

Scrisórea lordului Lawrance, fost guvernor al Indiilor ingleze, relativă la purtarea emirului de Cabul, au produs o fórte mare impresiune in Englitera, cu atât mai vîrtos cu cât protestarea contra expediţiunei ce se pregăteşte, vine din partea unei persóne fórte autorizate.

Eată acéstă epistolă, pe care o traducem din „La République francaise“:

Este o adeverată infrângere pentru guvernul Indiilor, vestea sosită din Peşavar şi publicată in „Times“ din 23 Septembre, că emirul de Cabul a refuzat de a primi misiunea, ce plecase spre capitala sa şi că a silit pe majorul Cavagnari să se întórcă de la Ali-Musjid. Mi se pare ce s'au comis o mare greşală organisânduse o misiune a merge la Cabul, fără că mai inainte să se fi capatat siguranţa dacă emirul Şir-Ali este dispus sau nu a o primi, şi s'au comis o greşélă şi mai mare de a o porni, fără a obţine consimţimîntul seu. Dacă s'ar fi luat aceste măsuri, n'am fi suferit rusinea ce ni s'au făcut. Dar ori-cît de supărăciósă ar fi purtarea emirului, totuşi acésta nu trebue să ne impingă a 'i impune misiunea nóstră şi cu atîta mai puţin a'i declara resboiu. — Mi se pare c'am comite o greşală politică vrînd a ne resbuna prin arme, de neisbânda nóstră, căci, lucrând ast-fel, facem trebile dusmanului, silim pe Afghani să se unéscă cu Rusii.

In adevăr nu trebue să ne mirăm de purtarea emirului. De la tratatul din 1857 incóce, reposatul – Emir Dost-Mahomet ni-au refusat tot-deauna invoirea de a ave o misiune la Cabul, fie permanentă fie chiar vremelnică; dînsul ni-au făcut cunoscut intr'un mod solemn, că o ast-fel de măsură, ar tulbura in loc se pacifice relaţiunile cu Afghanii. Noi am primit aceste scuze.— In 1869 actualul emir au afirmat aceeaşi politică. Ori-care ar fi greşelele sale, el nici-o-dată nu ni-au ascus vederile sale, in acéstă privinţă.

Nu se ştie bine ce s'au petrecut la Peşavar pe la finele anului 1876, intre agentele emirului şi di. Lewis Pelly; dar cred că, şi atunci, am repeţit in zadar dorinţa de a ave o misiune la Cabul.

Vechea politică consista în a ingădui Afghanilor tot ce se putea suferi, în a ne sili de a crea relaţiuni amicale cu dînşii şi a intrebuinţa mult spirit de conciliaţiune şi multă bunavoinţă pentru a-i ademeni a recunóşte că interesele lor nu sînt opuse cu ale nóstre, cu tóte acestea am avut aerul acum de curînd, de a crede, că înţelegem interesele Afghanilor, mai bine de cât ei insişi. In scurt, părem a crede că putem să le inpunem politica nóstră, fără ca ei să se o fenseze.

Ce am cîştiga dintr'un resboiu contra emirului? Putem óre să-l detronăm fără a intórce in contrane nămolul compatriotilor sei? Putem óre să urmăm politica din 1838-39, fără a produce resultate identice, acelor ce le-au produs politica de atunci? Dacă am isbuti să alungăm pe Şir-Ali din Cabul, prin cine am pute să-l inlocuim? Cum am pute asigura menţinerea pe tron a creaturei nóstre, afară numai dacă am ocupa ţara? Când s'ar termina acéstă ocupaţiune?

Nu mă indoiesc de loc că am pute respinge din strîmtorile şi vălle Ajghanistanului pe toţi apărătorii lor; cred că nici-o armată de Afghani n'ar pnte resista trupelor nóstre, dacă vor fi bine conduse. Cu tóte aste ţara se compune din lanţuri de munţi cari mai toţi sînt acoperiţi cu plaiuri greu de urcat şi unde soldaţi voinici aflânduse ar ave avantage considerabile. Dacă am lua ast-fel de posiţiuni, n'am pute să le păstrăm.

A năvăli intr'o ţară ca acésta ar costa mult, şi pentru a incerca acésta, ar trebui aduse de aiurea mijlócele. Teritoriul ocupat de emir n'ar produce nici banii, nici transporturîle, nici chiar provisiunile în cantitate suficientă pentru a hrăni armata năvălitorilor.

Este peste putinţa de a prevede sfîrşitul unui ast-fel de resboiu, care de o cam dată ar ruina cu desăvârşire finanţele Indiilor.

Aceste sînt consideraţiunile politice şi militare, cari mă silesc a ridica vócea contra politicei, ce se urmăreşte in acest moment faţă cu emirul.

Dar nu mai puţin tari sînt şi consideraţiunile morale, ce se pot redica contra unui resboiu de felul acesta. Afghanii nu sînt óre in drept de a resista voinţei nóstre de a le impune o misiune, mai ales când ci îşi amintesc la ce duc, dese ori, atari misiuni, şi mai ales ce au propus pentru ei in 1836 misiunea Burns? Am auţit susţinenduse, că nici-o naţiune n'are dreptul, de a se isola şi de a refusa de a intra in relaţiuni cu vecinii sei. Observaţiunea póte să fie bună faţa cu naţiunile civilisate, dar menţin, că nu trebue aplicată, când e vorba de naţiuni civilisate de o parte şi de popóre barbare de alta.

Neaparat, Şir-Ali, prin chipul cum au resistat invitărilor nóstre, au agravat ofensa sa şi specialminte prin amenințarea făcută de Mir-Akharul seu la Ali-Musjid, de a împuşca pe majorul Cavagnari, dacă acesta nu s'ar întórce. Sînt convins că, dacă vom făgădui că părăsim ideea de a-i impune o misiune, dînsul va face în marginile cuviinţei ori-ce scuză i se va cere. Susţin că, în mai multe împrejurări ce aş putè cita, sîntem cei dintêi vinovaţi, în politica urmată faţă cu emirul; prin urmare n'ar trebui să ne arătăm prea exigenţi pentru scuze. Insist asupra acestui punct, că n'ar fi o desonóre pentru noi de a ne înţelege cu el, pe când impuindu-i politica nóstră, ni-am expune la greutăţi serióse şi póte la desastre.

Ultimele ştiri sosite din Indii vorbesc despre concentrarea a trei corpuri considerabile de armată, unul la Quetta, altul la Thall pe riul Kurum şi al treilea în reservă la Mooltan, şi se zice că aceste sînt „mĕsuri de precauţiune“. Eu le numesc mĕsuri ofensive.

Dacă poporul engles nu se va grăbi de a pune stavilă, aceeaşi impulsiune, care ni-au adus complicaţiunile şi tulburările actuale ne va împinge ne-aparat la mişcări şi mai decisive.

DIN ŢARĂ.

Consiliul general de instrucţiunei a terminat în şedinţa de ieri, desbaterile asupra programei liciali. După căte aflăm, diseară, se vor in heia lucrările sale din sesiunea anului acesta. Putem vesti celora pe cari îi interesează învăţătura liceală, că programa de matematice şi de stiinţele naturali a primit multe simplificări.

— S'au uumit membri ai consiliului general de instrucţiune: episcopul Milhisedec, ca reprezentant al clerului, maior Cacaleţeanu, ca reprezentant al scólelor militare, d. C. Botea, ca reprezdntant al scolelor de poduri şi şosele, şi d. Stef. Micle, spre a reprezenta scóla technică din Iaşi.

— Primăria capitalei au votat 30,000 lei pentru primirea trupelor, cari vor defila prin capitală, precum se aude, la 2 Octomvre. (Rom. liberă).

Comisiunea alésă de Cameră in şedinta de luni, pentru redactarea proiectului de închiere se compune din d. d. N. Ionescu, E. Costinescu, N. Fleva, Gr. Cozadini, G. Misail, P. Grădisteanu şi colonelul Lecca.

DESBATERI PARLAMENTARE

Adunarea Deputaţilor.

Şedinţa de la 23 *Septemvre* 1878.

Şedinţa se deschide la 1 oră după amiadi, sub preşedinţa d-lui *N. Fleva*, presenţi fiind 112 d-ni deputaţi.

Se îndeplinesc formalităţile obicinuite.

Se trămite la comisiunea de petiţiuni petiţiunea mai multor locuitori din Bacău, aceea a locuitorilor din cătunul Tupilaţi şi aceea a funcţionarilor grefei tribunalului de Cahul.

Se trămite la comisiunea de indigenat petiţiunea d-lui H. Corda.

D. N. Furculescu anunţă următórea interpelare:

Interpelez pe d. prim-ministru şi ministru de lucrări publice:

Până când legile, mai cu samă cele administrative, la noi în ţară, vor fi viţiate în esecutarea lor, rămâind chiar în complectă neesecutare?

De ce, în ceea ce se atinge de legea prestaţiunilor, acéstă lege se pune în lucrare tocmai în timpurile acelea ce sunt neapărat trebuincióse muncei agricole, aducênd cu acésta cea mai mare perturbare economică în ţară?

Pentru ce, cu tot art. 19 din Constituţiune, proprietatea este supusă vandalismului administrativ, cum s'a întêmplat la noi în judeţul Teleorman la proprietatea Furculescii, tot cu esecutarea acestei legi?

Cer de la onor. biurou să-mi procure de la judeţul Teleorman dosarele relative la şoselele Turnul, Alexandria, Mihăesci-Ciolăneni, împreună cu traseul.

D. T. Bagdat. Aş ruga pe Cameră ca astă-zi Sâmbătă, mai înainte de petiţiuni, să se ocupe cu

verificarea titlurilor deputaţilor din nou aleşi, pentru ca cu o óră mai curênd să'şi vadă regulată posiţiunea dumnélor, şi să nu aştepte la uşele Adunărei.

Pe lîngă acésta, am onóre a anunţa o interpelare la adresa d-lui ministru al lucrărilor publice, în privinţa deteriorărei drumurilor din tótă ţéra, cari fac imposibilă comunicaţiunea între diferitele localităţi, şi vorbesc mai cu samă de districtul meu Rîmnicu-Sărat.

D. Ministru de lucrări publice, nu sciu dacă este şi ministru titular sau ad-interim ; póte că, avênd două ministere, n'are destul timp să se ocupe de lucrările publice. De aceea aş ruga pe Cameră să numéscă la lucrările publice un ministru ad-hoc (mare ilaritate) care să se ocupe de buna stare a căilor de comunicaţiune care astă-zi se află în o stare fórte jalnică.

D. *vice-preşedinte.* In privinţa punctului întêiu biuroul va cere comisiunei de verificare aducerea raportului. In privinţa punctului al doilea, réspund d-lui Bagdat că ministrul titular al lucrărilor publice a venit şi 'i se va comunica acéstă interpelare.

Acum Onorabila Adunare cunósce că în timpul vacanţelor d. Cortazzi, colegul nostru, a primit funcţiunea de prefect ; prin urmare declar colegiul vacant.

D. *vice-preşedinte.* Acum, d-lor, vĕ consult asupra ordinei zilei.

D. C. Bobeică. Mi se pare că la ordinea ḑilei, pentru şedinţa de astă-zi, este alegerea comisiunei de răspuns la discursul Tronului.

D. A. Sihlénu. Se înşală d. Bobeică ; la ordinea zilei nu este nici o alegere de comisiune ; s'a făcut cerere, dară Camera nu a dat nici un vot, că s'a zis că ar fi mai bine să asceptăm a veni un mai mare număr de deputaţi şi apoi să alegem comisiune pentru respuns la discursul Tronului.

D. *ministru de esterne.* Fără a voi cătuşi de puţin a înriuri hotărârea d-v., socot că sînt organul atât al Camerei cât şi al ţérei când vin a vĕ ruga să bine-voiţi a da urmare respectuósei cereri ce am avut onore să vĕ fac în una din şedinţele trecute, adică să bine-voiţi a numi o comisiune care să studieze actele diplomatice ce am avut onóre a vĕ comunica, şi care apoi să redigeze un proiect de încheiare.

Prin acésta socot că discuţiunea nóstră ar ajunge mai curênd la un scop mai conform cu înălţimea şi gravitatatea împrejurărilor ; când d-vóstră veţi găsi de cuviinţă să vĕ pronunţaţi asupra unui ce positiv ce vĕ va presinta comisiunea d-v.

D. *I Isvoranu.* D. ministru ne-a vorbit de alegerea unei comisiuni, şi pentru că d-sa usând de justa autoritate ce are asupra Camerei, propunerea ce a făcut ar putea să fie primită cu entusiasm, de aceea, d-lor, mĕ grăbesc, şi vĕ fac scusele mele, atrăgêndu-vĕ atenţiunea că n'ar fi póte procedura cea mai nemerită ca noi să numim o comisiune care singură să lucreze cu onor. guvern. Cuvintele cred că le înţelegeţi şi d-vóstră. Acésta este una din cestiunile cele mai grave ale naţiunei române, care are să se discute, la resolvarea căreia trebue să ia parte guvernul şi Adunarea.

D-lor, găsesc cuviincios ca, fie în secţiuni secrete, fie în alt mod, Adunarea întrégă, éră nu o singură comisiune numai, să discute acea gravă cestiune care ne preocupă pe toţi.

D. ministru de esterne. D-lor, am avut nenorocirea să fiu cu desĕvêrşire neînţeles de onor. d. Isvoranu. Întêiu, eu nu am ḑis că am acte să vĕ înfăţişez ; am spus că actele vĕ sînt înfăţişate ; şi al doilea, eu nu am înţeles de loc să voesc a contesta Camerei dreptul de a discuta şi de a lua conclusiuni. Am ḑis numai că, în conformitate cu regulamentul, avênd înaintea d-vóstră tractatul de Berlin şi actele diplomatice ce v'am presentat, urméză să vĕ pronunţaţi, şi am propus numirea unei comisiuni care să facă un proiect de încheiere, fără să înţeleg cu acésta a sustrage dreptul Camerei de a se pronunţa cum va crede mai bine. D-vóstră veţi numi comisiunea, sau nu o veţi numi, după cum veţi crede mai bine, veţi voi să discutaţi în public, sau în secret, sunteţi liberi să faceţi cum voiţi, éră noi nu înţelegem de loc să facem vr'o înriurire asupra d-v.

D. *N. Furculescu.* D-lor, eu cred că mai înainte de a adera la propunerea d-lui ministru de esterne, de a numi acea comisiune care să redacteze încheierea relativă la acea cestiune importantă de care a vorbit cu multă inimă şi talent d. Isvoranu, înainte, zic, de a numi acea comisiune, ar trebui ca fie-care din noi să discute chestiunea cu maturitate, pentru ca acea comisiune să cunóscă sentimentul nostru şi să pótă lucra într'un mod practic, ca să dea un resultat bine-făcĕtor pentru ţara nóstră. Aş fi dorit ca d. ministru să ne fi presentat tóte actele relative la acéstă importantă chestiune, din momentul când s'a comunicat ratificarea tractatului de Berlin, pentru ca să vedem dacă în adevĕr interesele ţérei au fost bine pledate în străinătate, apărate cu tótă dibăcia cerută, şi atunci noi, cunoscênd adevĕrul în tótă întregimea lui şi luminându-ne unii pe alţii, comisiunea pe care voesce d. ministru de esterne să-i o dăm, ar putea să ajungă la nu resultat care să fie espresiunea majorităţei cel puţin a acestei Camere, dacă nu a unanimităţei.

Modul pe care 'l a luat d. ministru, mi se pare puţin practic, fiind că acei deputaţi cari se vor numi în comisiune, ori cît de mare încredere să aibă din partea nóstră, nu vor fi in stare să cunóscă întregimea opiniunei diferiţilor deputaţi, şi să formeze o încheiere practică. Eu cred că în asemenea chestiuni grave, decisiunile ce vom lua trebue să fie cît se póte de unanime. De aceea ḑic, că ar fi mai nemerit ca mai întêiu, dacă mai sunt acte de comunicat să ni să comunice, şi apoi să ne întrunim in o şedinţă secretă, intimă ; unde să discutăm chestiunea ast-fel cum trebue să fie discutată, şi în urmă să numim acea comisiune pe care o cere domnul ministru de esterne.

D. M. *Cogălnicénu, ministru de esterne.* Vĕd că am nenorocirea să nu fiu înţeles, sau nenorocirea să mĕ esprim rĕu. Onor. d. Furculescu voesce ca în o împrejurare atît de mare şi gravă când representanţii naţiunei au să se pronunţe asupra hotărârilor luate de Europa în privinţă ţérei nóstre, d-vóstră să începeţi întêiu a cerceta dacă domnii miniştrii 'şi au făcut datoria sau nu. Pentru moment v'aş declara că nu ne-am făcut datoria.

D. Bagdat. Rĕu aţi făcut.

D. ministru de esterne. Petru moment admit acéstă ipotesă. Ei bine, în casul acesta veţi da în contra nóstră o hotărîre ori cît de aspră, dară ce faceţi cu hotărârea Europei ? Aci este cestiunea. Ce faceţi cu ţéra ? Aşa dară d-lor, 'mi permit încă o dată a vĕ ruga să despărţiţi chestiunea în două : să hotărâţi întêiu chestiunea obiectivă : tratatul de la Berlin, şi apoi pe urmă ne veţi găsi pe noi tot-d'a-una cari suntem cestiunea subiectivă, dupe cum ḑic germanii, şi veţi vedea dacă am apĕrat bine sau nu interesele ţérei, dacă politica nóstră a fost bună sau rea ; déră pînă atunci ce faceţi cu hotărârea Europei care ni se impune, pot ḑice, ca şi voinţa lui Dumneḑeu ? Acésta vĕ rugăm să decideţi ; tratatul de la Berlin vi s'a comunicat după cum ni s'a comunicat şi nouă de preşedintele Congresului, împreună cu corespondenţa ţinută de guvern. Aşa déră, încă o dată, vĕ rog, ridicaţi-vĕ la înălţimea misiunei d-vóstră şi combinaţi ce este de făcut. Recunósceţi voinţa Europei, séu nu o recunósceţi ? Aici este cestiunea:

Voiţi să cunósceţi şi alte acte, să aveţi şi actele relative la lucrările nóstre ca miniştri ? Voiţi să aveţi în mînă ceea ce se numesce „Cartea verde ?“ Pe acestea le cereţi ? Vor veni şi acelea la timpul lor. Deja v'am comunicat tóte actele din nainte de tratatul de la Berlin, şi v'am spus atunci că n'am luat nici o îndatorire, şi că suntem hotăriţi ca de îndată ce ni se va comunica tratatul de la Berlin să vĕ convocăm şi să hotărîţi în deplină libertate ce avem de făcut. Tratatul ni s'a comunicat oficial de către preşedintele Congresului, v'am chemat îndată, dv. aţi rĕspuns la chemarea Tronului şi a ţérei, aţi venit. Ei bine, mementul este mare şi dureros pentru noi, şi eu 'mi permit a vĕ ḑice că, cu cît dv. veţi discuta mai puţin şi veţi înfăţişa spectacolul unei Camere care înţelege ce sacrificiu trebue să facă spre a păstra viitorul acestei ţĕri, cu atît veţi corespunde mai mult misiunei d-vóstrĕ, veţi îndestula mai mult marele înterese ale ţĕrei, cari sunt de a avea pacea şi de a nu se pune în luptă cu Europa întrégă. Cînd a fost vorba de a lupta în contra unei singure puteri, în contra pretenţiunilor nedrepte ale acelei puteri, am rĕspuns la datoria nóstră, ne-am apĕrat cu tăriă bărbătéscă drepturile nóstre. Astă-ḑi ar fi un mare rĕu pentru ţéră déca, în vederea unor omeni, în vederea unor miniştri, s'ar căuta a se resolva o cestiune d'atîta însemnătate, punênd pe a doua linie adevĕratele interese ale ţérei. Lăsaţi dar, domnilor, de o parte pentru moment cestiunile personale, lăsaţi pentru moment pe cei de pe banca acestă, şi vĕ uitaţi calmi, cu sînge rece şi înţelepciune, la aceea ce s'a hotărît de Europa întrégă în privinţa nóstră, vedeţi ce trebue să facem mai bine pentru ţéră în privinţa acésta. O dată acésta hotărît, veţi avea tot timpul şi tótă voea ca să vedeţi ce este de făcut şi cu noi, veţi vedea dacă am fost credincioşi mandatari ai d-vóstrĕ sau nu, şi ne veţi da ceea ce vom merita, în bine sau în rĕu.

Astă-ḑi, însă, vĕ conjur să ne lăsaţi de o parte pe noi şi să vedeţi esclusiv de ceea ce a hotărît Europa cu ţéra nóstra ; să nu uitaţi că Europa a hotărît şi despre sórta altor ţĕri mult mai puternice de cît a nóstră şi unde interesele ei erau mult mai mari de cît la noi, şi cu tóte acestea, acele ţĕri au fost silite să se supună.

De aceea, face apel la patriotismul dv., la sîngele rece al dv., ocupaţi-vĕ acum de ţéră, numai de ţéră ; luaţi tratatul de la Berlin, pe care de-alt-mintrea sunt sigur că fie-care din d-vóstră 'l scie pe de rost, studiaţi'l, cumpăniţi'l şi daţi o soluţiune, puneţi ţéra în posiţiune a sci în fine ce este. Astăḑi suntem într'o stare complectă de nesiguranţă. Avem independenţa, şi cu tóte acestea, unele puteri ne o recunosc, altele nu ne-o recunosc încă, suntem ast-fel într'o situaţiune nehotărîtă.

Vĕ rog dar încă o dată, a nu aluneca pe tărîmul personalităţilor. Miniştrii sunt şi vor fi în totdé-una la dispositiunea d-vóstră, şi noi asceptăm fără frică hotărîrea d-vóstrĕ. Nu vĕ mai ocupaţi de miniştri, cercetaţi cu sînge rece ceea ce se impune pentru moment : tratatul de la Berlin, şi vedeţi cum trebue să facem mai bine pentru fericirea şi viitorul drepturilor nóstre. Acolo trebue să concentraţi tótă activitatea d-vóstră acum.

D. T. *Maiorescu.* D-lor, în discuţia de faţă aşteptam să aud un anume cuvênt din partea dv. şi fiind-că acest cuvênt nu s'a pronunciat sunt dator a-l ḑice eu.

Discuţiunea acésta o consider ca o cestiune prealabilă, şi ast-fel fiind, sunt dator să fac reservele mele în privinţa unei părţi din cuvintele rostite de d. ministru de esterne. D-sa ne-a sfătuit să deosebim cestiunea personală de cestiunea pe care D-sa o numesce obiectivă. Primesc deosebirea şi nu mĕ preocup de persone. Cestiunea „obiectivă“, însă s'a formulat ast-fel : ce aveţi să hotărîţi în privinţa stipulaţiunilor tratatului de Berlin ? Şi D. ministru ne-a propus să numim o comisiune care să vadă actele ce s'au depus în Cameră şi care se facă, cum s'a esprimat d. ministru, cu termin fórte diplomatic, un proiect „de încheiere.“

Cuvêntul de încheiere aş dori să 'l lămurim, şi de şi din partea mea primesc comisiunea, totuşi fac reservele mele asupra următorului punct care ar trebui să fie mai 'nainte de tóte discutat în acéstă Cameră.

Pentru acésta în privinţa căruia eu şi cîţi-va amici politici din acéstă Cameră avem aceaşi părere şi pe care ne reservăm dreptul de a o trata la timpul oportun, este „constituţionalitatea“ discuţiunei. Mai 'nainte de a hotărî acestă Cameră, despre aceea ce este de făcut în privinţa tratatului de Berlin, va trebui să hotărască dacă este chemată a se pronuncia asupra acestui punct, sau, cu alte cuvinte, dacă nu este momentul de a se face un nou apel la ţéră.

Aşa dară să fie bine sciut că acest punct nu se tranşaḑă prin numirea comisiunii care are să facă acel proiect de încheiere. Pentru aceea am sulevat acésta din capul locului, ca să fim bine lămuriţi că cestiunea competinţei acestei Camere de a decide asupra stipulaţiunilor tratatului de Berlin nu este tranşată prin numirea acestei comisiuni, şi cu acéstă reservă sunt şi eu de opiniune să numim o comisiune de cinci membri

care să vadă actele şi să facă un raport; dară nouĕ ne rĕmâne deplina libertate de consciinţă, dacă suntem în drept să deliberăm şi să ne rostim în numele ţĕrei asupra unei cestiuni care nu era pusă, nici prevĕdută, atunci când am fost aleşi.

D. ministru de esterne. Să'mi permită onor. D. Maiorescu a 'i spune că mie mi se pare că şi D-sa s'a alunecat, de şi cu mai mult talent, pe tĕrĕmul pe care s'a pus D. Bagdat, (ilaritate). Noi vĕ propunem să numiţi o comisiune care să vĕ presinte un proiet de închiere şi lăsăm la aprecierea D-vóstră şi a acelei comisiuni de a vedea şi decide ce puteţi face şi ce nu puteţi face. Dar onor. D. Maiorescu, de îndată, înainte că acéstă cestiune să se fi desbătută sau cel puţin să se fi propus de cine-va, o şi tranşadă în un mod general şi difinitiv. D-sa vine cu o cestiune prealabilă, întocmai ca la tribunal, vine cu escepţiunea şi dice: nu suntem competenţi a examina cestiunea şi a ne pronuncia asupra ei. Eu nu pot a discuta acum acéstă cestiune, care nu este astădi la ordinea dilei; dar atâta vă amintesc numai că guvernul nu v'a cerut să faceţi nimic neconstituţional, din contra vă rógă ca D-v. să vedeţi, să combinaţ; să cercetaţi ce hotărire puteţi da, şi cînd veţi intra în fondul cestiunei, veţi discuta şi opiniunea D-lui Maiorescu. Acésta vă cerem noi şi nimic alta. Găsiţi óre ceva monstruos, ceva inconstituţional în cererea nóstră? Sciţi că au fost un congres în care D-v. toţi aţi hotărât să apelăm în contra tratatului de la San-Stefano. Acolo ne-am dus, acolo am apelat, congresul a hotărit; ce faceţi D-v. acum cu hotărirea lui? Aveţi să vă rostiţi, sunt doue opiniuni: una de a recunósce şi alta de a nu recunósce acel tratat, Dacă va triumfa opiniunea D-lui Bagdat de a nu recunósce, atunci D-sa va lua situaţiunea în mână (ilaritate), va merge înainte şi va dice Europei că nu dăm nimic.

Incă uă-dată, D-lor, căutaţi şi vedeţi ce este de făcut Bine-voiţi a ne da cuvêntul D-v., ca şi noi să 'l transmitem acelora cari au judecat asupra sórtei nóstre şi pe urmă ne veţi judeca pe noi.

D. preşedinte al consiliului, I. C. Brătianu. Eu cred că acésta e uă discuţiune de prisos, căria biroul ar trebui să 'i pună capăt. Cestiunea este dacă Camera voesce să între îndată în discuţiune în şedinţă publică, sau voesce ântăiu să facă o discuţiune pregătitóre în şedinţă secretă, sau în fine să aibă în vedere un text pe care să urmeze discuţiunea; în casul acesta din urmă ar trebui să numéscă o comisiune care să facă o închiere, ş'a acea închiere să o discutăm.

Aşa dar sunt trei cestiuni fórte clare, şi nu înţeleg să discutăm cestiunea în fond până ce mai ântăiu Camera nu va hotărî care este procedura. Acésta trebue să se hotărască ântăiu şi guvernul primesce ori care hotărâre, ori-care procedură; nu vă închide drumul ca să discutaţi ori cât veţi voi şi pe ori-ce târâm acéstă cestiune; puţin interesĕdă pe guvern cărei din aceste trei proceduri veţi da preferinţă; ceea ce ne interesĕdă este ca să nu mai prelungiţi acéstă discuţiune inutilă.

D. *N. Ionescu.* Este cestiunea de a lua uă resoluţiune şi trebue să vedem cum să o luăm. Eu, pentru mine, aş fi preferit ca guvernul însuşi să fi venit cu un proiect de resoluţiune: dar dacă nu convine guvernului acéstă, dacă nu-i convine a lua iniţiativa şi răspunderea în mĕsura ce i-se cade? Atunci negreşit că nu vom lăsa noi ţara fără ca să ia cine-va iniţiativa. Onor. d. ministru de esterne a dis: ţara aştéptă de la voi represintaţ unea ţărei, şi noi, represintanţii ţărei, dicem guvernului: ţara aştéptă de la voi. Noi însă suntem gata în momentul acesta de a nu lăsa ţara fără a i-se audi vócea ei autorisată. Dar să vedem bine facem aşa? Făcênd aşa?

D-lor, să înlăturăm o cestiune de mică importanţă, care este şi regulamentară, căci o comisiune în tot casul trebue să numim, ori va veni guvernul cu un proiect scris, ori că vom lua noi iniţiativa precum ne recomanda preşedintele nostru, care cere de la noi să formulăm propunerile înscris, căci preşedintele Camerei nu póte să cĕră ca guvernul să vie cu un poiect de lege scris, ci se adresĕdă numai la noi, şi negreşit că noi nu vom fa e lucrul să nu se petrécă după tóte formele constituţionale.

Când guvernul va abdica la iniţiativa sa, când se va desbraca singur de responsabilitatea şi datoria ce 'i incumbă de a pregăti şi a ne supune el cel d'întâi un proiect, prin care să ne propună ce trebue să facem, atunci nu vom lăsa noi ţara, în incertitudine, ci vom lua o resoluţiune. Cred că d. preşedinte al nostru ne va permite că numai să ne sfătuim, fără a ne cere nici o propunere, lăsând dreptul guvernului de a se concentra şi a ne propune un proiect de resoluţiune. Nu vĕ citez esemple, d-lor, pentru că póte nici o ţară din lume nu s'a aflat în situaţiunea nóstră, şi în istoria nóstră găsim şi mai puţine esemple sau póte nici unul, pentru că pentru prima óră vine Europa creştină şi recunóste independinţa nóstră cu órecare condiţiuni. Trebue dar să intrăm în conştiinţa nóstră, ca să vedem ce este de făcut în privinţa acelor condiţiuni, să vedem, să chibzuim ca nişte adevĕraţi representaţi a unui popor care 'şi-a vĕrsat sângele pentru independinţa ţĕrei lui. Eu sunt de părere ca comisiunea să o numim în ori-ce cas; d. ministru de esterne a cerut pentru a doua óră numirea unei comisiuni, şi vedeţi că şi representantul opositiunei s'a unit la această cerere; şi d-lor, în asemenea casuri, ori-cât de neinsemnată ar fi opositiunea, trebue să ţinem compt de opiniunea ei şi să o avem alături cu noi, pentru că independinţa ţĕrei nu e o cestiune de partid. Póte că cestiunea aceasta să fie de natură aşa în cât să concedem a nu face nimic fără un apel la ţară. Noi care în urma tractatului de la 56, am trecut prin atîtea vicisitudini şi am eşit acum aşa de sdrenţăroşi, e bine ca acum după atâtea esperienţe să nu ne grăbim, ci să căutăm în hotărîrile nóstre a ne îmbrăca cu demnitate în haina frumósă a unui popor suveran.

Trebue dar să aşteptăm de la guvern luminele sale, şi să ne propună ce trebue să facem. De aceea, am cutezat să rog pe d. preşedinte al nostru ca să nu ne cĕră a da propuneri înscris, mai cu samă în asemenea momente grave, când Camera trebue să se pórte cu tótă majestatea unei represintaţiunei naţionale, să aretăm că ceea ce am cerut şi dobândit de la Europa putea să ne-o dea fără nici o condiţiune, şi aceasta în virtutea majorităţeĭ nóstre, căci am arĕtat că suntem majori între popórele Europei.

Vĕ rog dar să insistaţi pe lângă onor. guvern şi, în special, pe lângă d. preşedinte al consiliului pe care cu bucurie 'l vedem revenit în sinul nostru, şi care este representantul fidel al ideilor liberale, ca să nu se ceară de la noi o propunere şi să nu dică că guvernul voeşte să abdice la prerogativele sale şi la responsabilitatea ce 'i incumbă pentru tóte actele ce face. Aţi văḑut că d. ministru de esterne, care are opiniunea sa formată, s'a animat adineaori când vedea óre-care esitare din partea unora din noi, şi regăsinduşi ardórea sa juvenale, a venit în numele ţĕrei să ne dică cu o voce bine întonată că noi se facem ceea ce trebue să facă d-nélor. Apoi, a face noi un project, iar nu guvernul, căruia 'i incumbă această datorie, ar fi a pune plugul înaintea boilor, iar nu boii înaintea plugului.

Pentru aceste motive, eu suut de părere că de la noi nu trebue să vină nici-o propunere, ci numai de la guvern, şi ast-fel să urmăm calea cea mare a regimului constituţional.

D. Vice-preşedinte. Ţineam să declar onor. Camere că n'a fost câtuşi de puţin în cugetul biroului de a impune vre-o resoluţiune; am cerut numai ca, pentru a se stabili ordinea dilei, dacă sunt deputaţi contra opiniunei d-lui ministru de esterne, să formuleze opiniunea d-nélor. Iată acum propunerea presentată de d. Furculescu:

„I'ropun ca adunarea să se declare în şedinţa secretă, spre a ne putea mai bine sfătui ce este de făcut în urma celor statuite în privinţă ţĕrei nóstre de Congresul din Berlin.“

D. ministru de esterne. Guvernul aderă la această propunere.

D. preşedinte al consiliului. Onor. d. Ionescu a avut aerul să dică că ne temem de responsabilitatea ce ne incumbă; dar cred că n'am dat nici o dată doveḑi de asemenea temeri, mai cu samă în cestiunile cele mari, în care, departe de a declina responsabilitatea, am luat póte prea multă. Noi nu declinăm nici o responsabilitate, pentru că această responsabilitate am luat-o înaintea lumei şi a lui Dumnezeu, dar n'am venit să vĕ impunem o resoluţiune luată, căci atunci aţi fi văḑut, cu drept cuvênt, furtune şi imputări din partea d-lui Ionescu.

Resoluţiunea o vom lua impreună cu toţii şi resoluţiunea pe care o va lua majoritatea Camerei, dacă vom crede că convine intereselor ţĕrei, o vom priimi, iar dacă nu vom crede ast-fel, vom părăsi această bancă.

— Se pune la vot propunerea d-lui Furculescu şi se primesce.

Adunarea se constitue în comitet secret, şi şedinţa publică se rădică la 3 óre, anunţându-se cea viitóre pe Luni 25 Septemvrie.

(Pressa)

Telegrame de prin ziare.

Constantinopole, 7 Octomvre, — Se dice că Pórta va trimite o circulară ambasadorilor săi spre a protesta contra ne-omenósei purtări a Austriacilor faciă cu Musulmanii din Bosnia. Ea va cere de la puteri să împiedice reinoirea unei asemenea purtări, Va cere ca Austria să oprească înaintarea trupelor sale până va sosi răspunsul puterilor.

Viena, 7 Octomvre. — Se anunţă de către *Corespondinţa politică*: „Sultanul refusând să subsemneze convenţiunea austro-turcă, s'a părăsit ideia acestei convenţiuni. Totuşi prin cercurile turceşti se dă cea mai mare valóre menţinerei de bune raporturi cu Austria.“

Viena. 7 Octomvre. — Nunciul Jacobini a sosit la Viena.

Caratheodory-paşa plécă spre a se duce la Constantinopole.

Gazeta oficială publică o scrisore autografă adresată de împărat principelui Auersberg. In această scrisóre împăratul acceptă demisiunea cabinetului îi esprimă recunoscinţa sa pentru credincióse serviciuri ce 'i a făcut, şi însărcinéză ministerul d'a continua cu geraroa afacerilor până la formarea noului cabinet.

Dieta Carinthei a respins o propunere care întindea la votarea unei adrese către Impărat.

Paris, 7 Octomvre. — Un candidat intrasigent a fost ales consilier municipal la Paris contra candidatului oportunist.

Belgrad, 7 Octomvre. — Ristici e însărcinat cu formarea noului cabinet.

Londra, 7 Octomvre. — Se asigură că dacă Englitera anexéză Afghanistanul, Rusia va înainta până la Meri Balach. Englezii îşi iau posiţiuni. Emirul a convocat consiliul triburilor. Se asigură că cel de Khyber este favorabil Englezilor.

Viena, 7 Octomvre. — Jurnalele spun că împăratul a acceptat definitiv demisiunea cabinetului austriac, imparatul va chema mai multe ilustraţiuni din cameră spre a le asculta opiniunea asupra situaţ unei.

DIN LOCALITATE.

D. Doctor Vlădescu, distinsul nostru medic special în bólele de ochi şi urechi, au sosit de aseară în oraşul nostru la Otelul România, unde va sta puţine zile.

Ne grăbim a înştiinţa publicul pentru a profita de consultaţiile speciale a le d-lui Dr. Vlădescu.

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—7).

Major Leca.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 194. Vineri 29 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

A se vede ultime știri telegrafice pe pagina a IV-a.

Iași, 28 Septemvre 1878.

Știrile sosite din Bucuresci ne fac a spera că adevĕrul și dreptatea vor sfîrși prin a eși triumfătóre din marea desbatere incinsă, in aceste momente, în sinul ambelor nóstre corpuri legiuitóre.

Principiul fundamental, de necompetența și necapacitatea actualelor came re de a lua vre-o resoluțiune în privința poziținei create României prin tractatul de Berlin, este recunoscut și admis, de ambele comisiuni parlamentare insărcinate cu redactarea proiectului de incheiere, ca un adevĕr neclătit și necontestat, ca singura ancoră de scapare in mijlocul nenorocirei care ne-au lovit.

Proiectul de incheiere, prin care se afirmă acest adevĕr, se află astăzi in desbaterea Parlamentului.

Situațiunea este fórte gravă.

Momentele sînt dintre cele mai solemne.

De cînd avem regim constituțional nici-o-dată Representațiunea nóstră națională n'au avut ocaziunea să se afle in fața unor imprejurări mai excepționale și să disbată asupra unor chestiuni mai vitale și mai grave de cît acelea pe cari le are astăzi la ordinea zilei.

In urma nemărginitelor jertfe ce am făcut, și inaintea desmembrărei patriei nóstre și a jignirei ce sîntem amenințați a suferi in autonomia și naționalitatea nóstră, Parlamentul este chiamat să scape din naufragiu tot ce se póte scapa, să salvgardeze cel puțin dreptul formal al națiunei, dreptul ei de a-și spune cuvîntul definitiv, să arăte areopagului european că poporul roman de și crud isbit de dînsul, nu ș'au pierdut cumpĕtul in mijlocul nenorocirei, și că, cedênd inaintea puterei covîrșitóre, inaintea voinței Europei intregi, știe a-se mănține pe țărîmul constituțiunei sale, al legălității stricte, pe care sub nici-o presiune și nici intr'o imprejurare nu le va calca.

Luarea unei resoluțiuni ințelepte și moderate, care să nu compromită prezentul, să nu angajeze viitorul și in acelaș timp să infățoșeze mijlocul nimerit de a strabate peste greutățile momentului, este singura compensațiune pentru tóte lovirile ce am indurat, singura mîngăiere ce au mai remas națiunei române in mijlocul crudelor desilusiuni ce au avut.

Legalitatea constituțională scapată, drepturile țerei respectate, viitorul neangajat: eată singurile lucruri ce ne sînt permise a spera de la ințelepciunea și patriotismul mandatarilor nostri.

Nu cerem să se declare resboiu Europei.... Cerem numai să nu se decidă nimica, dar nimică de Parlamentul actual, ci să se lese acésta în sarcina unei Constituante, care să se convóce în terminul cel mai scurt posibil....

In acésta să mărginesce tótă dorința nóstră, care credem că e a majoritătei țerei.

Corespondența „Stelei României"

Bucuresci, 27 Septemvrie.

Chestiunea cea mare, chestiunea ardentă, care preocupă tóte spiritele, este acea a tractatului de Berlin, intru cît acéstă operă de urgisită memorie, atinge drepturile și interesele Ronâniei. Toți ómenii bine cugetători, și din Senat, și din Cameră, ar voi, ar dori din tótă inima, ca acéstă chestie să se hotăréscă în așa chip încît să nu lovéscă nici în viitorul țerei, nici in pactul ei fundamental și nici în sentența marelui areopag european. Din nenorocire, o resoluțiune chibsuită, legală, compatibilă cu gingașia situației și cu demnitatea și onórea țerei, nu se póte lua, din cauza că marea majoritatea a politicienilor noștri se îngrijesc mai mult, și mai numai, de pozițiunile d-lor de cît de ceea ce ar fi cu priință și demn pentru țară.

Nu ve vĕ voiu vorbi despre cele ce se spun in privința mijlócelor ce s'ar întrebuința pe lîngă membrii corpurilor legiuitóre spre a-i face să se dee cum se zice după pĕr, să facă placul cîrmuitorilor. Eu nu pun nici un temeiu pe vorbele respîndite, că s'ar fi dat promisiuni unor dintre senatori spre a-i indupleca să voteze așa cum ar fi interesul partidei de la putere; nu țin nici o samă de ceea ce se spune in privința punerei in scenă a unui nou Sultan-Mezat, cu mai multă finețĕ și diplomație însă de cît la 1875, nu mai să se reguleze treburile așa cum ar plăcé atot-puternicilor.

Voiu lasa asemine pentru o altă scrisóre chestiunea politetei deosebite ce au adoptat d. C. A. Rosetti pe lîngă căți-va barbați din centru, cum sînt d. d. V. Boerescu și principele D. Ghica, spre a-i aduce să vadă cu ochi mai favorabili actele și apucăturile politicei ministeriale. Sînt sigur că veți fi remarcat indulcirea tonului ambelor ziare cari represintă cele doue partide . . . . . voiu să zic centrul și estrema stingă. Muiarea limbagiului nu este streină curtenirei incepute, curtenire care nu este numai cu preocupare momentană, ci in vederea chiar a unei alianțe mai departate.

Pentru moment, me veți scuza că nu pot să tratez tóte chestiunile acestea, cari astăzi sînt mai mult in germine.

Voesc să vă infățoșez ore-cari considerații, cari in părerea mea militézĕ puternic in favórea tezei ce din capul locului „Stéua României" au susținut, de atunci chiar pe cînd de abia apăruse la orizonte nefasta chestiune a retrocesiunei Basarabiei, atunci cînd venise la Bucuresci generalul Ignatief.

Lectorii ziarului nostru își vor aduce aminte că incă din Ianuarie noi am susținut cei dintâi că numai o Constituantă e singură competentă a decide asupra chestiunei privitóre la nealienabilitatea teritoriului nostru.

Eată aceste consideraţii, pe cari, mă veţi iarta dacă le aduc aici póte fără destulă cohesiune şi ingrijire literară. Ştiţi că eu ţin tot-déunea mai mult la fond de cit la formă.

Partidul de la putere rădicat pe umerile tuturor nuanţelor liberale, au dat ca *zapis şi amanet* la mâna alegătorilor, Programul de la Mazar Paşa. Majoritatea parlamentară nu trebue sĕ uite aceasta, şi mai cu sémă d.d. Rosetti şi Brătianu cari par a nu mai ţine samă de conştiinţa ţerei. Ţara legală, colegiile electorale nu trebue dispreţuite. Ea trebue imediat convocată şi consultată. Ea şi numai ea póte să deslege pe mandatarii sei de obligaţiunile *zapisului-program*, şi să aştearnă guvernului linia de purtare în împrejurările de faţă.

D-nii Brătianu şi Rosetti au de sistem de guvernare a se adumbri necontenit, de multe ori fără nevoe, sub voturile legislative. Respectul pentru voturile reprezentaţiei naţionale e lucru frumos; însă trebue a se examina dacă aceste voturi sînt date cu competenţă şi capacitate. Tertipurile şi căile piezişe, dacă nu sunt demne a fi adoptate de un partid ca mijlóce de înlăturarea dificultăţilor, cu atăta mai mult ele nu sunt demne de o ţară.

Puterile cele mari europeene nu pot să ne găséscă vinovaţi când le vom spune că după legile fondamentale ale ţerei nóstre noi trebue să facem apel la ţară.

Dacă téma de a nu perde cumva puterea, orbeşce pe miniştri, coaliţiunea de la Mazar-Paşa nu trebue să uite cuvêntul de onóre exprimat cu solemnitate în programul publicat şi afisat prin tóte comunele urbane şi rurale, şi prin care se făcea o crimă conservatorilor că au voi să rumpă relaţiile nóstre seculare cu Pórta otomană. Oare acésta ar fi fost linia de purtare a ómeniior cari sunt în ministeriu, dacă ei ar fi fost în opoziţie? A ne bate joc şi de ómeni şi de ţară este o crimă.

Drumul cel mare constituţional trebue păzit. Cele ce se petrec printre culisele adunarei şi Senatului, dacă se colorează cu epitetele de *diplomaţie şi fineţă politică*, omul de onóre nu póte să le numească decit acte nedemne de un popor.

Este prea adevarat că nu ne putem bate cu Impărăţiile lumei, că trebue să ne plecăm capul, dar să ni 'l plecm aşa încit lumea cea mare să văză că ni'l plecăm *dinaintea forţei majore*, dinaintea sulei care ne împunge în cóstă.

Ar fi mult mai bine pentru curmarea tuturor neinţelegerilor, mult mai in interesul adevărat al Ţerei, ca şepte ómeni, adecă şepte miniştri să se compromită, să se sacrifice chiar pentru binele obştesc, de cît ca o ţéră intrégă să se buimăcéscă, să-si pérdă şi drumul şi cararea. Ast-fel, guvernul actual, care au făcut totul, care au forţat in tóte chestiunile exterióre voinţa ţerei, care au invîrtit trebile prin tóte poticele cele mai strîmte, incepînd de la convenţiunea din 16(4) Aprile şi pănă la excursiunea diplomatică a d-lui Cogĕlniceanu, excursiune ce au avut de resultat clasificarea pompósă a reprezentanţilor noştri din streinatate şi dobîndirea pentru Măria Sa, iubitul şi viteazul nostru Domnitor, a titlului de „Alteţa regală", a acest guvern zic atît de indrăsneţ tot-déuna, să vină astăzi franc şi curagios şi să indice camerelor punctèle din constituţie necesare a se revizui, şi tot el pănă la obţinerea resolutiunei definitive şi legale să iee mĕsurele cuvenite, administrative, militare, politice, etc., pentru măntinerea ordinei, a linĕştei şi pacei, fie şi in Dobrogea de va fi necesar, pe propria-i respundere însă, pănă la convocarea Constituantei, care va spune definitiv şi cu autoritate ultimul seu cuvînt.

Mă opresc însă cu consideraţiile mele, fiind că sînt convins că chestiunea sacrificiilor ministeriale nu póte să găséscă mulţi partizani in rîndurile mai cu samă ale tînărului corp legiuitor.

P. S.— Aflu in acest moment că ministerul de externe au luat mărurile cuvenite pentru numirea unei comisiuni in care figuréză d. Nicu Catargiu şi d. Li iu, procurorul general al curtei din Fo şani, care să indeplinéscă formalităţile trădărei Basarabiei cătră Rusia. Postul de secretar al acestei comisiuni s'au oferit d-lui T. Balaiş, care insă au refuzat. In urma refuzului d-lui Balaiş, funcţiunea de secretar au fost incredinţată d-lui Rizu, ataşat pe lingă comisarul general d. Iorgu Ghica.

Aproposito de d. Iorgu Ghica se vorbeşce că are a fi numit ministru plenipotenciar al României pe lîngă curtea de St.-Petersburg

Am uitat se vă spun că lunia trecută s'au ţinut o intrunire la d. G. Vernescu, prezidentul camerei, la care au luat parte vre-o 27 deputaţi. Intrunirea au hotărit ca să propună o resolutiune prin care să se autorize guvernul ca să nu se opună la cedarea Basarabiei, să nu priméscă Dobrogiea, éră pentru chestiunea Israeliţilor să se convóce Constituanta.

Improprietărirea insurăţeilor.

Duminică, 24 Septembre 1878, Măria Sa Domnitorul, însoţit de D. ministru de resbel generalul de divisie Cernat, de D. prefect al districtului Ilfov şi adjutantul de serviciu, a plecat din palatul Cotroceni la orele 8 de diminéţă, pentru a merge la comuna Fundenii-Mitreni, proprietate a Statului din districtul Ilfov, plasa Olteniţa, ca sĕ inaugureţe punerea în posesiune a însurăţeilor ce se împroprietăresc conform art. 5 şi 6 din legea rurală.—La orele 10 ajungênd la hanul Michaiu-Vitéţul, M. S. Domnitorul a fost întimpinat de subprefectul, de proprietarii din prejur şi de un mare numĕr de locuitori, unde luând dejunul dupĕ o jumĕtate de oră, a pornit, şi la orele 12 au ajuns la comună Fundeni-Mitreni, unde se rădicase pe locul pieţei noui comune un cort de verdéţă decorat cu drapele tricolore. Aici în mijlocul unui numĕr de peste 800 de săteni ce se adunase precum şi de mai multe persóne din Bucures i şi Olteniţa, M. S. Domnitorul a fost primit de de D-nii administratori ai domenielor, D-nii Al. Lupaşcu, Ştefan Sihlénu şi Teodorescu, de comisiunea ad-hoc a districtului pentru împroprietărire compusă din D-nii ingineri B. Toncovicénu, delegat al administraţiunii domenielor, G. Isvoranu, membrul comitetului permanent, şi de autorităţile locale. — După săvêrşirea serviciului divin, care s'a făcut în cort de mai mulţi preoţi din Olteniţa şi comunele învecinate, D. Lupaşcu a citit următorul discurs:

„Măria Ta!

„Faptul pe care ai venit să'l săvêrşeşti astăţi va remânea unul din cele mai binecuvêntate ale Domniei Măriei Tale, bogată în fapte mari.

„Astăţi inaugureţi, Măria Ta, crearea a 50 de mii de noui proprietari români, din care şése sute, formând o singură comună, sunt aici în momentul de a primi, din mânele Măriei Tale, averea lor şi a copiilor.—După gloria ce a acoperit armata română sub comanda a Măriei Tale, împroprietărirea însurăţeilor este cea mai meritată rĕsplătire dată acelei viguróse poporaţiuni rurale, din care au eşit cei mai numeroşi şi cei viteji apăretori ai Patriei.

„Acest fapt reaminteşte tradiţiunea strămoşéscă. Anticii legionari romani, întorcêndu-se acoperiţi de gloria militată, primiau spre rĕsplătire împărţire de pămênturi, şi lăsând sĕ se repauseţe spada lor, apucau córnele plugului. — Ai arătat, Măria Ta, cetăţénului român calea gloriei prin lupta rĕsboinică; le arătaţi acuma calea rădicărei naţionale prin lupta pacinică pentru propăşire.

„Sĕ trăesci Măria Ta!

„Sĕ trăéscă Măria Sa Dómna!„

D. prefect Creţénu citi asemenea următorul discurs:

„Prea înalţate Dómne!

„Precum pe câmpul luptei prin presenţa Măriei Tale ai electrisat inimile bravilor noştri ostaşi, ast-fel astă-ţi bine-voeşti a da un caracter august acestei sĕrbători care va avea resunet până la marginile Ţĕrei. — Pentru întêia óră, după atâţia ani de aşteptare, junii agricoli vĕţ realisându-se făgăduelile date de legea rurală. Aceşti nuoi proprietari, cari vor face sĕ rodéscă ogórele lor şi la trebuinţă vor sci să le apere în contra cotropitorilor, 'şi vor aduce aminte cu mândrie şi vor spune la urmaşii lor că Au-

gustul nostru Suveran în persónă a bine voit sĕ inaugureze noul lor aşedĕmânt. Ca şeful administraţiei acestui district, mĕ simţ fericit a exprima recunoscinţele lor pentru Măria Ta şi a repeta urările inimei lor:

„Să trăesci Măria Ta!

„Să trăiască Măria Sa Dómna!„

La acésta Măria Sa respunse următórele:

„Sunt fórte mişcat de cuvintele ce 'Mi adresaţi, şi vĕ mulţumesc. —Ḑiua de astăḑi este o serbare frumósă pentru mine şi va rĕmânea scumpă inimei Mele, fiind-că am dorit de mult ca legea rurală sĕ fie aplicată în întregul ei.—Sunt fericit de a putea fi astăḑi naşul întâiei comune a însurăţeilor care trebue sĕ pórte numele de *Curcani*, ca amintire a faptelor mărete în ultimul resbel, în care bravii dorobanţi 'şi au schimbat, pe pólele Balcanilor, acéstă poreclă în renume.—Şi voĕ, nouilor proprietari, vĕ urez fericire în acéstă comună, înfiinţată prin aplicarea legei, şi faceţi ca ea prin munca vóstră sĕ prospere.

„Sĕ trăiţi! „

La cuvintele Măriei Sale, poporaţiunea a rĕspuns cu urări entusiaste, repetând în mai multe rânduri: Sĕ trăiţi Măria Vşstră! —D. inginer a presentat Inalţimei Séle planul şi Măria Sa, visitând locul ales pentru formarea comunei, decise că biserica sĕ se zidéscă pe acelaşi loc unde s'a sĕvêrşit serciciul divin, şi alături scóle; Măria Sa se mai preumblă în mijlocul poporaţiunei, întâlni pe D. N. Fleva, vicepreşedinte al Camerei şi representant al colegiului IV de Ilfov, care adresă Măriei Séle următórele cuvinte:

„Măria Ta, după faptele glorióse de la Griviţa, unde aţi luptat în capul vitejilor ostaşi români, actul ce faceţi astăḑi, este al 2-lea act măreţ ce istoria va însrie în analele Domniei Măriei Tale, pentru că printr'însul faceţi mai multe mii de proprietari din ţeranii români cari au păstrat naţionalitatea şi vitejia străbună.

„Să trăesci Măria Ta!

„Să trăéscă Măria Sa Dómna!"

După acésta Măria Sa merse a privi o întinsă hora ce se formase pe câmpie cu cântecele unei bande de lăutari; adresă vorbe bine-voitóre la mai mulţi din nouii împroprietăţi, şi la ora 1 după amiaḑi plecă din noua comună *Curcanii* spre Bucuresci.—In cale se opri la comuna Budesci, unde fu întimpinat de D. şi D-na Cornescu în mijlocul unei mari mulţimi de locuitori, cari au primit pe Măria Sa cu urări entusiaste şi buchete de flori.—La orele 2 şi jumĕtate Măria Sa plecând din Budeşci s'a oprit la hanul de la Frumuşani-Custureni, unde vĕḑênd o horă mare, adresă vorbe bine-voitóre la mai mulţi locuitori. Măria Sa, plecând de aici, s'a oprit din nou la comuna Popesci, unde ca la 300 locuitori cu femei şi copii 'i-au eşit spre întêmpinare.—Pe tot parcursul şoselei de la Bucuresci până la noua comună *Curcanii*, mai multe arcuri de triumf erau rădicate, şi locuitorii salatară trecerea Măriei Séle cu flori şi urări; ĕră la orele 5 şi jumĕtate Măria Sa a sosit la palatul de la Cotroceni. (Monitor.)

DESBATERI PARLAMENTARE

Adunarea Deputaţilor.

Şedinţa de la 25 *Septemvre* 1878.

Şedinţa se deschide la órele 12 şi jumĕtate sub preşedinţa d-lui *Vernescu*, presenţi fiind 94 d-ni deputaţi.

Se îndeplinesc formalităţile obicinuite.

D. N. Furculescu, în cestiune de regulament, cere a se trece în şedinţă secretă, spre a se ficsa ordinea zilei.

Se decide însă a se ţine şedinţă publică, şi adunarea încuviinţază intervertirea ordinei zilei spre a se ocupa de cestiunea pusă de d. ministru de esterne asupra tratatului de Berlin.

D. V. A. Urechie, luând cuvêntul, se ocupă mai întêi de cestiunea competenţei Camerelor actuale pentru a discuta cestiunile Basarabiei şi Dobrogiei şi pentru acéstă citéză interpretarea dată art. II din Constituţie de către reposatul Lateş şi d. Pascal în Constituantă. Apoi urméză ast-fel:

Eu, representante al unui colegiu din Basarabia, ca represintante al colegiului III al vechiului şi românescului Smail, mĕ simt dator a mĕ închina necesităţei, însă nu negreşit precum faceţi d-vóstră, ci protestând din adâncul inimei mele! (Aplause).

Să ne zicem cuvêntul în acéstă afacere, ne cer miniştrii. Să ne zicem cuvêntul în privinţa tratatului de la Berlin, este a ne întreba dacă consimţim la retrocesiunea Basarabiei, dacă consimţim la primirea Dobrogiei şi dacă consimţim la drepturile ce ni se cer a da Ebreilor.

Âcum nu ne mai aflăm, din nenorocire, în situaţiunea de a desbate. nu ne mai aflăm macar în situaţiunea din Ianuarie. Atunci eram decepţi numai în speranţele nóstre, în cît privia pe puternicii noştri aliaţi, dară speram în ceva, mai speram în puterile Europene, semnatare ale tratatului din Paris, speram cel puţin în puterea legei, dacă nu în a dreptăţei, fiind-că lege era pentru noi tratatul din Paris; speram cel puţin în interesul ce ne pórtă acele puteri, pe cari le numim cu atita dragoste: puteri de rasă latină; astăzi însă, d-lor, şi aceste speranţe au rĕmas decepte. Vorbele nóstre astăzi samănă mult cu ale omului acela—care dus la ştréng—mai are libertatea de a haranga mulţimea care s'a adunat. Şi cu tóte acestea, d-lor, eu mĕ simţ dator să-mi spun *curêntul* şi ni-l vom spune cu toţii, căci şi cuvintele sînt seminţe (Aplause), ele rodesc cît de târziu cînd sînt încălzite de sórele dreptăţei, şi acel sóre nu va întârzia să lucéscă şi pentru popórele acele mici din Europa. (Aplause).

Dar ce voiu ḑice în privinţa Basarabiei, care să nu fie deja zis şi simţit de fie-care din d-vóstră? Cu ce cuvinte, mai luminate, mai potrivite, mai românesci, mai pătrunḑĕtóre, să mĕ esprim pentru lumea neoficială, căci lumei oficiale 'i-aş vorbi degéba de-o cam-dată.

Lumea neoficială este care ne-a mângâiat în durerile nóstre. Cu ce cuvinte dară, să-i mai vorbesc de Basarabia, după cuvintele delegaţilor noştri de la Berlin. Ingăduiţi, totuşi d-lor, unuia din representanţii nenorocitei fiice a Moldovei să reamintéscă acelei lumi neoficiale că ruperea Basarabiei de la sînul mamei patrie nu a fost şi nu va fi cu voia ei. Lăsaţi-mĕ a spune încă o-dată că pământul Basarabiei nu a fost nici o-dată pământ al imperiului rusesc, de cît în urma altei inichităti făcută la 1812. Lăsaţi-mĕ să mai protestez încă o-dată contra aserţiunilor diplomaţilor, că pământul Basarabiei nu a fost pământ al Românilor, şi, fără a transforma acéstă Adunare într'o Adunare istorică, permiteţi-mi să aduc înaintea d-v. un tecst cu care să sprijin aserţiunile nóstre în ultimul moment, când ne mai e dat a vorbi de Basarabia.

Aci d. Urechiă citéză câte-va pasage din o scriere a lui Montray relativă la Basarabia, încă din anul 1728. Apoi continuă:

S'a ḑis la Berlin că tóte drepturile şi privilegiurile Românilor au fost asigurate prin sângele rus. Ei bine, este mai esact a se zice, cum am probat şi la Ianuarie trecut că Românii din momentul ce Rusia a devenit fatalmente un factor politic în afacerile d'imprejurul nostru, din acel moment Românii au perdut în totdéuna, în loc de a câştiga. Era mai esact a zice, că din momentul ce Rusia a devenit un factor la aceste împrejurări, ea 'şi-a urmărit, consecuentă şi din ce în ce mai puternică, scopurile sale. Ea a ajutat pe Poloni să alunge pe Turci din cetăţile lor ca mai pe urmă să alunge dênsa pe Poloni: ea, profitând de greşita purtare către Români a Turcilor din cetăţile de peste Nistru, a aţâţat pe moldoveni în contra Turcilor şi a alungat din cetăţi pe Turci, cum mai apoi a alungat.... ori a luat acele cetăţi şi de la stăpânii lor, de la Moldoveni.

Unul din plenipotenţiarii de la Congres făcu o observaţiune pe care o numia psichologică, vorbind despre natura omenéscă, ḑicea: Omului nu-i place să fie recunoscĕtor.... Aşa este Românii; înşii încă au vĕzut acésta la Plevna... Dară Românăiei se ccre să fie recunoscĕtóre... Cui? Acelei puteri cărei a contribui la ruperea Bucovinei? Sînt Români încă în viaţă, cari-şi reamintesc preliminariele tractatului de la Giurgiu, prin care, la 1811, Cutuzof rupea Moldova până în Siret.... (intreruperi de pe banca ministerială). Vĕ înţeleg posiţia d-vóstră, d-lor miniştri, dar iată, declar încă odată, ceea ce toţi sciu, că d-vóstră sînteţi cu totul detaşaţi de mine şi eu de d-vóstră. Am avut relaţiuni particulare cu unii din d-vóstră şi mĕ felicit de ele, dară în politică eu merg de capul meu şi pe comptul meu. D-vóstră nu puteţi fi nici bănuiţi că împărtăşiţi ideile mele, dară ca representant al Basarabiei, nici eu nu pot, să las în momentul de faţă, nerelevate chestiuni cari privesc de aprópe pe nenorocita Basarabie.

Acesta este cântecul lebedei; lăsaţi-mĕ să-l ḑic, rĕu cum pot... Atâta drept se dă şi celor cari sînt cu ştréngul de gât. Şi apoi, este bine să se spună adevĕrul şi celor puternici, macar odată

Am zis că la 1811, prin preliminăriele tratatului de la Giurgiu, se răpea Moldova până în Seret, şi a trebuit să vină împrejurarea amenințătóre a invasiunei lui Napoleon, ca acel tratat să se reducă la luarea numai a Basarabiei. Şi acum ni se vorbesce de recunoscinţă!! Apoi, d-lor, nu numai Basarabia, dar ţara întrégă a protestat în contra fericirilor ce avea în timpul ocupaţiunilor. de la 1812.

Apoi, d-lor, ceea-ce era permis Moldovenilor şi Valachilor la 1812 de a protesta, nu va fi óre permis Românilor la 1878? Daca Moldavul şi Valachul au protestat la 1812, cum nu va protesta *România* la 1878.

A! cât de uşor putea puternicul nostru vecin să ne facă în 1877 a uita trecutul şi să ne umple în adevĕr sufletul nostru de adevĕrată şi adâncă recunoscinţă..... Apoi n'a voit! E o fatalitate!

D-lor, a trecut Âthila pe la noi prin ţĕră şi Domni de ai noştri ca *Romunc*, care n'a putut resista s'a s'a dus cu Atila.

Cel puţin le-a rĕmas ţara şi au fost şi cântaţi în *Niebelungen*.

Au fost tătari în ţĕră, şi când Basarabienii noştri nu mai puteau resista, mergea cu tătarii prin Azia, prin China până în Japonia, au murit póte toţi departe, dară le-a rĕmas ţĕra la Dunăre. Ei bine d-lor, după deprinderea străbună, am urmat pe vecinii noştri în 1877 peste Dunăre, şi acei viteji cari au murit în rĕsboi câştigând victoria, au perdnt oparte din ţĕra lor!.. Şi astăzi monumentul ce se rădică în memoria alianţei de la 1877 este un mormênt în care se bagă o provinçă întrégă.

Şi cu tóte acestea, triste constatări. Astă-ḑi d-lor, când Europa fu surdă la strigătul nosru de alarmă ce ne rĕmâne de făcut.

Mai eri d-lor în acelaşi numĕr a *Monitorului* nostru, care spune că guvernul a împărţit representanţilor ţĕrei tratatul de la Berlin se coprinde şi decretul prin care se atârnă pe peptul tutulor eşteniloŗ noştri de la Plevna o medalie ruséscă, cu inscripţiunea (citesce rusesce).

„Nu nouă, nu nouă şi pentru tine Dómne."

Şi ostaşii noştri vor putea ast-feliu spune că Basarabia n'a fost luată pentru Rusia, ci pentru Dumneḑeu.

Cel puţin la 1812 ni se luă Basarabia cu scopuri politice, iar nu pe socotéla lui Dumnezeu. Ce scopuri? Eu guvernant la Basarabia, ḑice Impăratul către guvernatorul ei după incorporarea la Rusia, — *vous devez songez à jeter les fondaments d'un plus vaste edifice.*

Vastul edificiu astă-ḑi este eşit din temelie, şi aprópe chiar . . . . . şi acoperemêntul. Acum edificiul însă este făcut cu consimţimêntul Europei. Avem doue Bulgarii cari sunt ceea-ce la ingineri se numesce jalónele când ia o direcţiune. Acele doue Bulgarii ne spune care este capătul care ne légă. Apoi d-lor, când Europa consimte prin actul de la Berlin, ce ne mai întrébă lumea ce vrem şi ce putem face?

Noi, o mână de ómeni, nu putem opune voinţa nóstră puterniculuí Areopag din Berlin.

Representante al unei părţi din Basarabia, plec capul meu, împreună cu dv., înaintea forţei, care priméză dreptul, cu durere; dar întru cât mă privesce, eu încredinţez protestul pământului, pe care am durerea a 'l representa în sînul acestui parlament, dreptului etern şi neprescriptibil, fie chiar prin decisiunile gongresului de la Berlin. (Aplause)

Veţi lăsa, d-lor miniştri, comprimându-vă bătăile inimei, să se ia Basarabia; veţi retrage înţelepţi, puterile publice, armata şi funcţionarii noştri; dar noi cu inima nedespărţită de Basarabia vom rămânea (Aplause).

Care tratat ne póte ebliga de a uita? Care tratat ne póte opri de a scrie pe piatră?

Ce *volnicia* va pune mâine hotar între noi şi Basarabia: „Sperá fiică nenorocită a Daciei traiane, căci poetul de la Tomi a ḑis:

Fas prohibit Latino quemquam de sanguinem natum,
Caesaribus salvis, barbarea vincla pati!.

Pe cît timp vor fi Românii, Basarabia nu póte să fie uitată! Peste o clipă veţi lăsă deşerte fotoliele acestea de representanţi ai ei. Nici o dată însă nu va fi mai elocinte de cât atunci când, tăcute şi în doliu, în ḑilele de mărire ce nu pot lipsi României, care 'şi-a probat vitalitatea ci veţi auḑi cu auḑul consciinţei în jurul acelor locuri şoptindu-se un nume duios: Basarabia!

D. Dim. I. Ghica. vede că s'a interver tit discuţiunea: cere, prin urmare, a se discuta mai întâiu cestiunea prealabile, pusă de d. Maiorescu.

D. Fleva arată că acea discuţie va urma la punerea votului.

D. Misail rostesce apoi un lung discurs, plin de citaţiuni, prin cari arată românitatea Basarabiei şi conchide că nu putem de cât a ne supune în astă privinţă, hotărârei Congresului.

Apoi vorbind de Dobrogia, d-sa nu este nici pentru primirea nici pentru refusarea ei, ci lasă acéstă cestiune la înţelepciunea Camerilor.

Dupa acésta aduce diferite argumente şi citaţiuni, spre a dovedi că independinţa noi am avut'o din vremuri, şi conchide că dacă Eucopa astă-ḑi nu voesce a ne-o recunósce de cât condiţionat, noi să nu'i primim condiţiile, şi dacă puterile 'şi vor revoca miniştrii plenipotenţiari, să'i revocăm şi noi p'ai noştri, până când Puterile, având nevoe de noi, vor reveni la mai bune sentimente pentru noi.

D. P. *Grădişteanu*, arată după tóte aceste, că se urméză o discuţie fără nici un scop şi ordine, Cere dar a se numi mai întâi o comisiune, care să radacteze punctele asupra căror trebue a se discuta.

Preşedintele suspendă şedinţa spre a se consulta Camera asupra persónelor ce au să compună ordinea discuţiei.

Asupra acestei ordine de ḑi discuţia urméză astă-ḑi, Marţi.

(Pressa).

DIN LOCALITATE.

Primarul Municipiului Iaşi.

La 1 a viitoarei luni Octomvrie, urmând a se face serbarea comemorativă, pentru decapitarea Ilustrului Domn al Moldovei Grigore Ghica VV.; să face cunoscut tuturor autorităţilor din ţară care ar bine-voi a lua parte la această solemnitate de doliu Naţional.

PROGRAM

pentru

Serbarea funebră comemorativă

ce va avea loc in Iaşi

in zioa de 1 Octomvre 1878

in amintirea decapitărei

MARELUI DOMNITOR AL MOLDOVEI

Grigorie Ghica VV.

pentru că a protestat in contra răpirei Bucovinei (1777 1. *Octomvre*)

I.

La 1 Octomvrie órile 12 meridiane se va sevărşi in catedrală de către Eminenţa Sa Mitropolitul Moldaviei şi al Sucevei, şi de inaltul cler, sânta liturgie şi panahida religiósă in asistenţa tuturor autorităţilor, a delegaţiunilor din ţară şi a cetăţenilor.

II.

După sevărşirea serviciului divin, cortegiul in sunetul clopotelor şi a cântărilor funebre ale chorului vocal mitropolitan, va pleca spre piaţa Beilicului, unde se află monumentul funerar al marelui Domnitor.

Ordinea cortegiului va fi următórea: Inaltul Cler, Chorul vocal mitropolitan, Muzica militară, Primarul, Consiliul comunal din Iaşi, cu stindardul şi cu toţi representanţii diferitelor comune şi delegaţiuni din ţară, Autorităţile civile şi militare, Universitatea, Scoalele şi cetăţenii.

III.

Cortegiul va trece pe strada mare la vale până la colţul stradei Sf. Vinere, va strebate apoi acéstă stradă, pe acea a cismăriei, va intra in strada Ghica-Vodă sau Beilic şi se va opri dinaintea monumentului funerar.

IV.

In faţa monumentului se va face ceremonia religioasă. După sevărşirea ceremoniei pe treptele monumentului se vor rosti oraţiunile funebre, după şirul de inscrierea lor prealabilă la oficiul comunal. După terminarea oraţiunilor se vor depune pe mormânt cununele pregătite pentru această solemnitate. In urmă stindardele comemorative vor fi readuse in sunetul căn-turilor chorului vocal şi a muzicei pe strada Sf. Vinere şi pe strada Mare până la casa comunală, unde se vor depune spre pastrare şi spre perpetuă amintire.

p. Primar, A. Belcic.

Secretar, D. Atonescu

Şef, Florescu.

1878, Sept. 26.

Publicăm cu deosebită plăcere următórea scrisóre ce ne trimite distinsul nostru medic specialist, d. dr. Vlădescu, şi prin care se grăbesce de a veni să contribue cu suma de 40 lei noi pentru tabloul *luptei de la* 27 *august*.

Mulţumim din tótă inima d-lui dr. Vlădescu pentru patriotica sa ofrandă.

Domnule Redactor,

In revista ziarului „Steaua României,“ de la 24 Septemvre, trataţi cu o căldură patriotică chestiunea relativă la facerea tabloului *luptei de la* 27 *august*, luptă la care moldovenii au participat cu atîta eroism şi abnegaţiune.

In adevĕr. D-le Redactor, cei d'intĕi răniţi cari au ajuns în mânile mele la spitalu din Turnu-Măgurele (Casa Hermann) şi pe cari am avut ocasie a'i trata, au fost moldoveni.

In urma rănilor celor măi dureróse, a lesiunilor grave, cari la unii le puse viaţa în pericol, moldovenii soldaţi au îndurat cu resimnaţiune durerea, şi povestiau accidentele luptei în timpul aplicaţiunei bandajelor şi a aparatelor de fracturi, a căror aplicare, adese ori, este durerósă.

Mă simţ mîndru, şi tot de o dată satisfăcut, că, căldurosul apel la simţimintele patriotice, făcut de D-vóstră tutulor Românilor, a căzut sub ochii mei, şi 'mi procură rara şi distinsa ocasiune, de a subscrie, la facerea tabloului luptei de la 27 August

Obolul meu în sumă de patrnzeci lei, este pus la dispositia D-vóstră, Domnule Redactor, şi vă rog să binevoiţi a face să se încaseze.

Primiţi încredinţarea espresiunei mele, de distinsă consideraţiune.

Iaşi, 28 Septemvre 1878.

Dr. Vlădescu.

Public numeros, din tóte treptele societăţii, se îngrămădia ieri pe scară şi în apartamentul d-lui Dr. Vlădescu la hotelul România, profitând de consultaţiile sale speciale.

D. Dr Vlădescu, împreună cu onorabilii sei confraţi din localitate, practică operaţiuni delicate şi interesante la ochi şi urechi, la spitalu S-tului Spiridon, la hotel şi la domiciliul bolnavilor.

ULTIME ŞTIRI TELEGRAFICE

(Serviciul nostru particular).

Bucuresci, 28 Septemvre. — Senatul ţine şedinţă publică. D. M. C. Iepureanu, singur în minoritatea Comisiu ei, desvoltézá părerea sa la tribună fără să încrimineze trecutul; susţine necompetenţa Camerelor actuale.

D. Voinov combate Constituanta, zicênd că ea nu este necesară de cît în chestiunea Evreilor.

D. Strat susţine convocarea imediată a Constituantei, unindu-se cu părerea d-lui Iepureanu, ca la caz cînd puterile ne vor soma să primim Dobrogea, guvernul în interesul conservărei ţĕrei şi a păcei generale să primésca Dobrogea.

Principele D. Ghica susţine opiniunea de conciliaţiune a majorităţei.

Discuţiunea urméză.

Bucuresci, 28 Septemvre. — D. Dimitrie Sturza într'un discurs bărbătesc şi cu argumente puternice combate cu multă energie atît opiniunea majorităţei cît şi acea a minorităţei comisiunei, declărându-le pre amêndoue de anteconstituţionale.

„Prin simple moţiuni, zice d. Sturza, nu se pot face anexări de teritoriu“.

Oratorul se pronunţă contra anexărei Dobrogei, susţine necompetenţa camerelor actuale şi cere convocarea imediată a Adunărilor de reviziune.

Bucuresci, 28 Septemvre, 10 óre sara. — Discuţiunea publică continuă astă sară în Senat. D. P. Carp susţine absoluta incompetenţă a Camerelor actuale.

D. ministru de externe au aparat moţiunea de conciliare a majorităţei din comisiune.

D. Bozianu vorbesce în acest moment în sensul moţiunei.

D. V. Boerescu vorbesce în acelaş sens.

Moţiunea se va vota de Senat chiar în astă sară.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 195. Sambata 30 Septemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administraţiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.

Bucurcşci, 29 Septemvre, (2 óre postm). — In urma votului Senatului, oposiţia din Cameră au stabilit.

Comisiunea Camerei este unanimă a se supune tratatului de Berlin, desbinată fiind numai asupra primirei Dobrogiei.

Cestiunile ce derivă din tratat se vor regula pe calea constituţională.

Influenţa primului ministru se datoreşte acésta nóuă victorie parlamentară

Discuţia publică în Cameră începe chiar acum şi se va termina astăzi.

Bucureşci 29 *Septemvre* 8 *óre sara*. — Şedinţa Camerei. D. Furculescu declară compentinţa adunărilor a statua asupra dispoziţiilor tratatului de Berlin, privitóre la Romănia. D. Grădişteanu susţine opiniunea majorităţni comisiunei.

D. Ionescu, făcênd istoricul resbelului şi susţine competinţa adunărilor, considerând cestiunea ca rectificare de frontarie ; atacă însă violent pe ministru de externe, carele ştiind dispositiunea Rusiei de a lua Besarabia s'au prevenitu la timp corpurile legiuitóre. Şedinţa este rădicată.

D. Ionescu va continua mâine. Majoritatea parlamentară stă grupată in jurul ministerului, adică a opiniunei maioritătei comisiunei.

Iasi, 29 Septemvre 1878.

Publicăm mai jos, sub rubrica, „Desbateri parlamentare“, textul proiectului de moţiune, propusă de comisiunea de nouĕ a Senatului.

Asupra acestei moţiuni, Senatul, acest corp matur şi ponderator al ţĕrei, au desbătut ieriî n curs de douĕ şedinţe, ţinute, una în timpul zilei, ceealaltă nóptea.

Judecând după rezumatul telegrafic ce ni s'au comunicat astă-nópte asupra desbaterilor ce s'au urmat in Senat în cele doue Şedinţe de ieri, cari vor rĕmâné memorabile în analele nóstre parlamentare, rezumat publicat în numĕrul de astă-zi al „Stelei Romăniei“, trebue să conchidem că desbaterile au fost fórte serióse şi inspirate de cea mai mare gravitate şi preocupare de a nimeri calea cea dréptă şi adevĕrată, cale pe care caută să păşéscă ţéra în aceste momente de mare cumpănă pentru noi.

Toţi oratorii noştri cei mai însemnaţi, toţi barbaţii de Stat cari fac parte din Senat, d. d. Iepureanu, V. Boerescu, Dimitrie Ghica, Dimitrie Sturza, P. Carp, I. Strat, Bozianu, M. Cogălniceanu, toţi, dar toţi cari au ţinut să-şi spună cuvêntul lor asupra gravei chestiuni aflătóre la ordinea zilei, toţi într'un singur glas au recunoscut principiul necompetenţei şi a necapacităţei Parlamentului actual de a se pronunţa asupra poziţiunei create Romăniei prin tractatul de Berlin.

Toţi s'au înclinat cu respect înaintea adevĕrului fundamental, nesguduit de nimine până acum, că ţéra singură, şi numai ţéra, convocată într'o Adunare Constituantă, este în drept a se rosti cu competenţă şi autoritate asupra puntelor din tractatul de Berlin privitóre la Statul nostru.

Un singur om, o singură vóce discordantă s'au aflat în tot Senatul, care să îndrăsnéscă a exprima o părere deosebită. Nu ne ocupăm de el.... Este d'intre aceia, despre care divinul cântăreţ al poemului nemuritor ar fi zis:

Non ragionem d'a lor, ma guarda e passa ....

Venim la moţiune.

Se ştie că soluţiunea indicată prin acétă moţiune este resultatul unei transacţiuni urmate între guvern şi opoziţiunea din Senat, prin care s'au căutat a se găsi o cale de mijloc, pe care să se pótă străbate peste dificultăţile momentului, fără de a se prejudica sau jîgni principiile nestrămutate constituţionele de necapacitatea Parlamentului actual.

Moţiunea, care s'au votat ieri nóptea de cătră Senat, deplângênd durerósele sacrificii impuse României de puterile europene prin tractatul de Berlin, din 13 Iulie 1878, autoriză pe guvern să se conforme tractatului de Berlin, să iee în posesiune Dobrogea şi s'o administreze până la convocarea Adunarei constituante, angajându-l tot odată „ca, atît pentru soluţiunea definitivă a chestiunei Dobrogiei, cît şi pentru celelalte chestiuni cari resultă din tractatul de Berlin, să convóce, cel mult în cursul sesiunei viitóre ordinare de trei luni, o Adunare constituantă de revisuire, conform art. 129 din Constituţiune.“

Acest resultat este negreşit un mare triumf obţinut de opoziţiune, pentru care, trebue să se feliciteze ţéra întrégă, că tóte chestiunile cele mari prevĕdute în tractatul de la 13 Iulie, şi privitóre la ţéra nóstră, au să fie resolvite de Adunarea constituantă, care va fi convocată în terminul de trei luni al sesiunei viitóre.

Victoria acéstă datorită numai puterei ce presa independentă de tóte nuanţele politice au exercitat asupra opiniunei publice, este decesivă şi netăgăduită.

Satisfăcţiunea ne este cu atît mai deplină cu cît de resultatele isbîndei se va folosi ţéra întrégă.

Totuşi, mărturisim că am fi fost şi mai satisfăcuţi cînd am fi vedut eşind triumfătóre ideea susţinută de d. Dimitrie Sturza, după care Camerele să se fi declarat lămurit de absolut necompetente şi să fi cerut imediata convocare a Adunărilor de reviziure.

O asemine resoluţiune ni se pare că ar fi fost mai la înălţimea gravităţei imprejurărilor, ar fi salvgardat şi mai bine drepturile ţerei nóstre asupra provinţiei

ce ni se rîpeşce, şi ar fi fost o protestaţiune nouă contra violenţei ce ni se face.

Dar părerea d-lui Dimitrie Sturza nu au fost adoptată de majoritatea Senatului.

Ne înclinăm înaintea deciziunei corpului matur şi vom aştepta cu încredere verdictul naţiunei.

Consiliul de Stat.

Partidul *Whig* in Englitera proclamă *idea asociaţiunei*, o idee predomnitoare in viaţa municipală germană, ca bază a dreptului *constitutional*.

Partidul *Tory* dimpotrivă proclamă idea transmisă de biserică, *idea necesităţii unei puteri centrale neatîrnate şi durabile* ca bază a dreptului *administrativ*. Church and Crown!

Biserica s'a incercat şi la noi in ţeară să respândească această de pe urmă idee ca necesară şi neaparată.

In zadar insă!

Cine nu'şi aduce aminte de vorbele, cu care Radu IV, Domnul Ţerei muntenesti (1468-1508), a apostrofat pe patriarchul Nifon: „Suntem oameni de lume, a zis Domnul ţerei patriarchului, şi nu mai putem suferi măsurile ce ni le impui".

Acéstă apostrofă ne dovedeşte cât era de slăbită atunci atât autoritatea bisericei, cât şi autoritatea statului. S'a pus inainte, nu interesul statului, ci interesul *oaminelor de lume*! Biserica, departe de a fi, ca in Europa occidentală, un punct de razim solid in mijlocul fierberei sociale, a trebuit să intre şi ea in această fierbere chaotică!

Aşezemintele organice a le Ingleterei, deşi născute cu ocasiunea luptelor sociale, s'au conservat insă numai prin legi pregătite de o putere centrală durabilă, de consiliul de stat: *King in Council!* (*R. Gneist* „Das englische Vervaltungsrecht edit. 2. t. 2. p. 723).

Şi domnii Români se consultară, de câre ori era nevoe de acésta, cu capacităţile ţerei.

Un consiliu de stat *organisat* era insă un lucru de tot necunoscut.

„Iară ce fac domnii singuri, zice *Miron Costin*, din gândurile sale sau din şopte, rar lucru este de folos, că in lume n'au născut om până astăzi ca acela să nu'i trebuiască *voroava cu sfat*."

Păstratu-s'au oare la noi legămîntul cu această desvoltare istorică?

Selfguvernămîntul american, ca şi cel inglez, decurge dintr'un lanţ infinit de antecedenţe istorice.

Revoluţiunea ingleză s'a mărginit a da acestei desvoltări istorice o diricţie nouă. *Cromwell*, dărămând cu o mână tot ce i'a eşit inainte, a mânţinut cu ceea-l-altă connexiunea cu desvoltarea istorică.

Şi Francezii, cu tótă revoluţiunea lor radicală, n'au omis a păstra legămîntul cu desvoltarea istorică, lăsând neatinsă admirabila administraţie, unită şi centralisată, care este fala Franţiei.

Incetând frigurile revoluţiunei, a apărut cesarismul luminat.

Napoleon I. a ţiş: „Mĕ slujesc de toţi acei cari au capacitatea şi voinţa de a merge cu mine. De aceea am compus consiliul meu de stat din moderaţi sau feuillants..... din roialişti, din jacobini. Iubesc pe ómenii oneşti din tóte partizile." (*Louis Napoléon*, Idées Napoléoniennes, Londres, 1839, p. 59).

Noi insă ce desvoltare am dat oare acelei voroave cu sfat care, dacă s'ar fi organisat la timp, ar fi fost fără indoială roditoare de resultate bune?

Noi ne-am grăbit a infiinţa un consiliu de stat după modelul francez. Unde a remas insă organisarea administraţiei *districtelor* şi a *comunelor*? Unde s'a aratat şi la noi un Napoleon I, care să compue consiliul de stat din oameuii oneşti din tóte partizile?

Cesarismul francez şi statutul nostru de la 2 Maiu, *Hercules et Simia*!

Consiliul nostru de stat, infiinţat *illotis manibus*, a fost un copil născut-mort. Desfiinţarea de mai apoi n'a făcut de cât a constata un fapt preexistent.

Cată dar să ne intórcem, dacă vrem să ne bucurăm de o pace internă durabilă, de un bine neperitor, la tradiţiunile trecutului, la „voroava cu sfat", şi să o aşezăm de astă dată pe o bază cît se poate mai solidă.

Prevedem insă o objecţiune?

Cum! s'ar pute zice, *Belgia*, care este in cestiuni constituţionale modelul nostru strălucitor, Belgia prosperă şi fără consiliu de stat, şi noi să facem acum un pas inapoi, intorcêndu-ne la o instituţiune, care aparţine unei alte epoce de desvoltare?

Dumnezeul meu! Să nu fie oare nici o deosebire intre o ţeară, care are o burghezime influentă, vrednică de a domni in administraţia *comunelor* şi a *districtelor*, o burghezime, care s'a desvoltat şi a crescut in putere, incetul cu incetul, in cursul seculelor, şi o altă ţară, in care acest element social nu are incă de cât o esistenţă microscopică?

Necesitatea consiliului de stat este cu tóte astea viu simţită şi in Belgia.

Consiliul de stat, zice D. *de Fooz*, redus la maniera sa primitivă, desbracat de funcţiunile sale de legislaţiune şi de justiţie, ne avênd altă inrîurire de cât acea a talentului şi a esperienţii, lucrând ca un simplu ajutor, ca un simplu sfătuitor al guvernului, l'ar ajuta puternic in esercitiul puterei reglementare ce'i aparţine. Acest consiliu de stat ar pute afară de aceasta să fie chiemat a pregăti projectele de lege, şi, in afacerile, cari privesc mai multe ministere, el ar căuta mijloacele de a impaca interesele divergente şi ar indrepta neajunsurile, cari resultă din decentralisarea afacerilor intre mai multe ministere. Ast-fel reconstituit, consiliul de star lucra a face să se nască şi a se mânţine unirea spiritului şi a sistemului, homogeneitatea de princip şi de acţiune in diferitele ramure a le serviciului administrativ. (Droit Administratif Belge T. I. p. 151).

Un consiliu de stat avênd numai o putere de opiniune!

Cât pentru mine, eu cred din contra că spiritul modern liberal *democratic* reclamă imperios infiinţarea unui consiliu de stat, *imbracat cu funcţiuni de justiţie administrativă*.

Belgia, ţinenduse strict de principiul „laissez faire, laissez aller", a lasat clasele muncitóre pe mâna clerului ultramontan, şi a fost până mai dăunăzi singura ţară in Europa, care a avut un guvern clerical!

Francezii dinpotrivă au inţeles fórte bine că domnirea burghezimei in concurs cu clasele muncitoare, domnire liberă de orice inrîurire heterogenă, nu se póte asigura fără o administraţiune strins unită şi centralisată, compusă in cea mai mare parte din legişti profesionali.

Clasele muncitóre (germinele democraţiei) nu pot deci domni, după invăţemintele istoriei contimpurene, de cât sau in concurs cu burghezimea, sau, ca in Ingletera, in concurs cu clasele posidente. Aceste combinaţiuni presupun insă amîndoue esistenţa unei administraţiuni unite şi centralisate intr'un *consiliu de stat*.

Ce insamnă in adevèr, fără de acésta, discuţiunea asupra responsabilităţii ministeriale, asupra convocări unei constituante. . . ? Domitiana quaestio!

Ocrotirea claselor muncitóre de câtre o administraţie centralisată, şi educaţiunea claselor avute pentru *stat* in administraţia districtelor şi a comunelor, intreprinsă de

coroană in concurs cu legiştii profesionali, iată formula practică pentru aplicarea constituţiunei din 1866.

Degré

DIN ŢARĂ.

— M. S. Domnul, în urma raportului d-lui ministru de resbel, a bine-voit a acorda cinci mii medalii *Apărătorii Independenţei*, spre a se distribui oficierilor din garda orăşenească şi acelora din gradele inferioare care se va constata că au făcut un serviciu mai indelungat.

— D. P. Poni, licenţiat în ştiinţele fisice de la facultatea din Paris, este numit profesor, cu titlu provisoriu, la catedra de chimiă generală de la facultatea de ştiinţe din Iaşi.

— Ministeriul de finanţe al Rusiei, conform art. 5 din regulamentul incheiat la 16 (28) Iuniu 1877, a ficsat cursul rublei de credit pe luna Octombre stil nou la 2 lei 60 bani.

— Ni s'a anunţă de la Giurgiu că podul rusesc de pe Dunărea intre Rusciuk şi Giurgiu s'a ridicat şi pornit pe apă, spre a fi, se dice, instalat la Reni.

(Românul).

Un diar german din Sibii priimesce din Bucureşti o telegramă in care se spune că d-nii Bologa, senatorul Schochterns, dr. Stall şi inginerul Pleninger sunt veniţi in capitala Romăniei, pentru a lua in intreprindere construirea drumului de fer Sibiu-Pitesci.

Aflăm că acéstă scire este adevĕrată, că guvernul chiar tratéză cu aceste persóne şi că un proiect de convenţiune ar fi şi gata in acéstă privinţă.

De câte-ori audim despre tratări pentru o lucrare publică cu companii streine, ne cuprinde fiori, pentru că din nenorocire ori de câte ori am făcut ceva cu streinii, a trebuit să o păţim, a trebuit ca statul să fie cel in pagubă. Concesiunea Strusberg, concesiunea Ofenheim, concesiunea Crawley şi o mulţime de alte concesiuni au eşit până in fine desavantagióse statului român.

Pentru aceste cuvinte, am ruga pe guvern să nu mai trateze nimic, să nu mai facă nimic cu companiele streine, până când nu va face publicaţiuni serióse şi până când nu va lua garanţii sigure că lucrările se vor face fără ca statul să pérdă ceva.

Credem earăşi că guvernul nu trebue să incépă trătări cu nici o companiă până când cestiunea construcţiunii drumului de fer Sibiu-Pitesci nu va fi pusă in desbaterea presei române ca să vedem dacă acea liniă este sau nu folositóre ţerei.

Să nu mai facem asemenea construcţiuni cu precipitare, să numai angajem statul, fără a sci sigur dacă suntem in stare să respundem fără jenă la acele angajamente

(Telegraful).

Telegrame de prin ziare.

Londra, 8 Octombre.— Englezii amână atacul lor contra oraşului Alimusjed, din cauza forţelor numeróse, pe cari Emirul le-a adunat acolo, 6,000 de Afgani, cu 18 tunuri, ameninţă Iamrodul.

Viena, 8 Octombre.— (Oficial). Trupele noastre au dat la 24, o luptă norocoasă pe inălţimile despre sud-est de Peci, contra şanţurilor intărite ale insurgenţilor. Perderile nóstre sunt aprópe 180 ómeni. Lupta a reinceput ziua următóre. Amănuntnln lipsesc.

Constantinopol, 8 Octombre.— Principele Labanof a declarat lui Savfet-paşa, că ruşii nu vor deşarta Adrianopolul, inainte de esecutarea tutulor dispoziţiilor tratului de pace, anume acelea cari privesc pe Serbia şi Muntenegru. Rusia e dispusă a acorda o reprezentaţiune de notabili principatului Bulgariei. In urma atitudinei energice a d-lui Layard in cestiunea reformelor in Asia, s'a stabilit acordul in principiu in privinţa mai multor punte.

Berlin, 8 Octombre. Către „Nordd. Allg. Ztg.' se comunică, că circularea Porţii privitóre la ocuparea austriacă, a fost remisă aici de către Sadullah bei ambasadorul Turciei.

Paris, 8 Octombre.— D-l Gambetta va pronunţa un discurs la Grenoble, joia viitóre.

Londra, 8 Octombre.— Ziarele engleze semnalează doue falimente noue in Scoţia.

Londra, 9 Octembre. Garnizona din Iamod a fost ridicată la şapte regimente şi trei baterii. Guvernatorul din Caşmir a primit ordin să ocupe trecătorile Baroghil şi Cazambar cari conduc in Rusia.

Viena, 9 Octomvrie. Oficială.— După o luptă uşóră, care a ţinut câte-va ceasuri, oştirile austriace, comandate de generalu Reinlander, au sosit, la 7 Octomvrie, la Peci, şi la 8 Octomvrie, la Peci-Gora. Populaţiile au fost desarmate la Peci şi in preajmă.

Pierderile austriacilor la 7 Octomvrie sunt un mort şi opt răniţi; pierderile de la 6 Octomvrie, 47 soldati morţi şi 184 răniţi.

Generalul Reinlander va merge la 9 Octomvrie către Podgoriza, şi adoazi către Vernograc. El speră să isprăvească in curând pacificarea acelui ţiuut.

Viena, 10 Octomvrie. Se vesteşte către „Polit. Corespondenz“:

„Cabinetul englezesc va respinge cu energie insinuărije cuprinse in cea din urmă nota-circulară a Porţii“.

Reichstagul a inceput, in a doa citire, discuţia proiectului de lege in potriva socialiaştilor. Partidul centru a declarat că va vota contra proiectului. D. de Bismarc a făcut apel la partitul conservator şi la partitul naţirnal-liberal spre a asigura votarea proiectului. Prinţul a zis:

„Dacă mai multă teamă aveţi de mine şi de guvernul federal de cât de socialişti, atunci de sigur va trebui să ocupe altul locul meu“.

Prinţul de Bismark doreşte ca liberali-naţionali, conservatorii şi centrul să formeze o intăritură comună inpotriva tuturor furtunelor, la cari este expusă impărăţia germană.

Discuţia s'a amânat pe mâine.

Londra, 10 Octombre. „Monitorul Universal“ anunţă că cele din urmă greutăţi cari existau intre cabinetele din Londra şi Paris, privitóre la afacerile egiptene. sunt acum aplanate.

DESBATERI PARLAMENTARE

Senatul.

Şedinţa de la 26 Septemvre 1878.

Şedinţa se deschide la órele 2 după améţi, sub preşedinţa In. P. S. Sale Mitropolitului Primat.

Se indeplinesc formalităţile obicinuite.

D. *N. Cămărăşescu*, secretar, dă citire următórei petiţiuni a 96 alegĕtori ai col. I şi II din judeţul Doljiu:

Domnule preşidinte,

Cestiunea constituţională pentru convocarea unei Constituante, privitóre la retrocedarea Basarabiei, la anecsarea Dobrogiei, şi la acordarea drepturilor civile şi politice Israeliţilor, formézĕ objectul unor grave şi legitime preocupaţiuni din partea tutulor Românilor, fără distincţiune de partid şi vederi politice, pentru viitorul ţĕrei.

Subscrişii alegĕtori din diferitele colegiuri ale districtului Dolj, in consideraţiune că tractatul de la Berlin a creat ţărei o posiţiune escepţională, care, in faţa principiului stabilit prin art. 2 din Const., nu permite Camerei si Senatului a se rosti asupra importantelor cestiuni sus menţionate, declarăm printr'acésta, că deputaţii şi senatorii de Doljiu nu sunt investiţi cu mandatul nostru pentru a resolva aceste cestiuni, şi ori ce act s'ar face in acéstă privire este un act anti-constituţional şi care nu se póte impune Ţerei legalmente.

Ii invităm, prin urmare, a se abţine şi a se declara necompetinţi a intra in discuţiunea acestor cestiuni de inaltă ordine politică, pentru tranşarea cărora urmézĕ imperios a se pronunţa dorinţa suverană a Naţiunei prin convocarea unei Constituante.

In consecinţă dar, vă rugăm, d-le preşedinte, să bine voiţi a da citire, in şedinţa publică, acestei declaraţiuni spre a se lua act de dênsa.

(Urmézĕ subsemnăturele).

Se trimite la comisia de petiţiuni.

D. *N. Cămărăşescu*. D-lor senatori, vin a anunţa două interpelări onor. D-lui ministru de finance:

„Interpelez pe d. ministru de finanțe asupra modului cu care face d-sa a se pretinde și a se lua taxa timbrului proporțional de la contractele de închiriere, locațiune sau arendare, peste prețul unui an, în contra art. 25 din legea inserată în în „Monitorul oficial“ Nr. 127, din anul 1877.“

„Interpelez pe d. ministru de finance asupra faptului de a fi numit în ministerul de finance, ca director general al vămilor și contribuțiunilor indirecte, fratele directorului comptabilității, și dacă nu vede d-sa că acest fapt, fără precedent în analele ministerului de finance, póte de bună sémă să aibă consecuențe prejudiciabile fiscului,“

D. C. Racoviță. Anunț o interpelare d-lui prim-ministru și ministru de lucrări publice, despre réua stare a drumului de fer Roman-Bucuresci și réua lui administrare.

Se proclamă ca senator al colegiului I de Némț d. Em. Filipescu.

Em. Sa președintele. Inainte de a intra în alegerea comisiunei pentru rĕspuns la mesagiul Tronului, cred că încuviințați să procedem la alegerea comisiunei pentru cercetarea documentelor diplomatice.

Voci. Așa sa otorât, să alegem commisiunea acésta.

D. C. Bozian. Suspendați ședința a ne consulta.

— Ședința se suspendă pentru 5 minute.

— La redeschiderea ședinței se procede la votare, și resultatul este:

Votanți, 52; bile albe 4; votanți 48; majoritate 25.

S'au ales D-nii: C. Bozian cu 48 voturi, Dimitrie Ghica, 46, B. Boerescu 47, M. C. Iepureanu 43, P. S. S. Mitropolitul primat 37, G. Leca 43, D. Brătianu 36, Gen. Angelescu 33, A. Giani 34.

Ședința se ridică la 4 ore.

(Pressa).

Sedintia de la 27 Sept. 1818.

Președința Inalt Prea S. Sale Mitropolitul Primat.

D. Leca spune, că comisiunea însărcinată cu cercetarea actelor diplomatice, întrunindu-se în majoritate de 8 membri, absinte fiind d. Giani, a formulat următórea moțiune:

Domnilor senatori.

Comisiunea d-voastră a studiat corespondența diplomatică a guvernului relativ la tratatul din Berlin, din 13 iulie 1878. Ea a vĕzut, cu o adîncă mâhnire, că puterile europene, prin voința lor colectivă și într'un interes al păcei generale, a impus Românieĭ dureróse sacrificii. Comisiunea d-vóstră *propune însă ca guvernul* să fie autorisată a se conforma tratatului de Berlin în asésta privință. Tot d'odată ea mai este de părere a se autorisa guvernul ca să ia în posesiune Dobrogea, și să o administreze prin regulamente de administrație publică, până la convocarea Adunărei constituante.

In fine, comisiunea propune Senatului a angaja pe guvern ca, atât prin soluțiunea definitivă a cestiunei Dobrogei, cât și pentru cele-lalte cestiun, cari resultă din tratatul din Berlin, să convócei cel mult în cursul sesiunei viitóre ordinere de trei luni, o **Adunare constituantă de revizuire**, conform art. 126 din Constituțiune, Sunteți rugați, d-lor senatori, a vota aceste conclusiuni.

— Se pune la vot propunerea d'a se pune la ordinea zilei pe mâine, și se primesce.

(Timpul).

Adunarea Deputaților.

Ședința de la 26 Septembre 1878.

Camera, după votarea unui project de lege pentru deslipire și alipiri de Comune, a admis proiectul pentru modificarea art 375 din legea instrucțiunei publice.

(Presa).

Corespondența „Stelei Românieĭ“

Bucuresci, 28 Septemvrie.

In momentul în care veți primi această scrisóre totul va fi póte hotărît atît de Senat cît și de Cameră. Moțiunea care o cunósteți va fi votată cu mare majoritate. Această moțiune e un fel de compromis între guvern și opozițiune. Ea e o fineță diplomatică, care zice și nu zice guvernului să priméscă Dobrogea; ea stabilesce însă principiul Adunărei de reviziune, adecă a constituantei, pe care guvernul e ținut să o convóce în terminul cel mai lung de trei luni. Ast-feliu nu mai e nici-o îndoélă că țéră are să fie în curînd convocată și consultată asupra unor chestiuni vitale.

Alianța între dd. Brătianu-Rosetti și dd. Vasile Boerescu și principele D. Ghica, se inghégă din zi în zi mai mult, și intrarea în minister a acestor, doi barbați este o afacere de câte-va zile. Principiul alianței este admis, n'au remas de cît să i se facă aplicațiunea.

Mult au inceput a se remarca agitarea fracțiunei din Cameră. Chestiunea Evreilor este și de astă dată alésă de acest grup ca un cal de bataie, ca un mijloc pentru a mișca opiniunea publică. Din norocire corifeii fracționiști sînt prea deochiați, prea bine demascați prin tótă purtarea lor, pentru ca ei să isbutească a mai înșela pre cine-va. Cine nu știe într'adevĕr ca cea mai mare parte dintre fracționiști își fac afacerile cu Evreii, ieu moșii în arendă pentru Evrei și în asociație cu dînșii, cumpĕră case pentru dînșii, etc.

Dar nu vĕ mai vorbesc nimica despre speculațiunea ce acéstă sectă primejdiósă au făcut cu principiile, căci d-vóstră o cunósteți tot așa de bine ca și mine și sînt sigur că veți găsi ocaziunea de a expune înaintea opiniunei publice purtarea tartufărească a acestor pigmei politici.

VARIETATI.

(*Domnule Führer io mis gata!*)„—Pester Jornal“ scóte din o epistolă privată din Doboi următórea intîmplare, ce dovedesce, că soldatul român nici în fața morții nu-și perde umórea bună: „Cu pușcăturile și detunările sîntem atît de indatinați, încît acele ne sună ca nisce salutări de „bună deminéță! „La 25 l: tr. feciorii tocmai voiau să se așeze la menage, când un glonț nimeri pe unul chiar în pept. Sărirăm în picióre, dar feciorul nimerit 'și puse mîna pe rana din pept, și ḑise insciințând românesce în dialect bănățenesc: „Domnule Fuhrer, io mis gata!“ Apoi căḑu și muri“.

(Tel. Rom).

(*Un respuns eroic*).— Se scie, că cabinetul din Athe'na a adressat Turciei o notă, prin care o invita a-i ceda cele doue provincii, cualificate de densul ca grecesci, Thesali'a și Epirul, sau cel puțin o parte dintr'însele. Șavfet-pașa, care cunósce puțină istorie, se ḑice, că ar fi respuns la nota grecească: „*Vino și le ia*“. Grecii au găsit, că respunsul acesta, deși curat antic helenic, este prea eroic și nepotrivit cu timpul. Pentru acest cuvînt s'au decis a ruga pe marile puteri, printr'o notă în stil grec cu totul modern, *să bine voiască a interveni* pe lângă Savfet și a-l face să nu mai comita asemenea *anacronisme*.

(Gaz. Trans).

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—7).

Major Leca.

10,000 lei noui sînt de dat cu împrumut, cu prima ipotecă. Pentru condiții a se adresa la Redacțiune.

DE INCHIRIET, casele cele mari și mai multe apartamente din casele ele mici ale D-lui Dimitrie Kornea de pe bulevardul Carol. Amatorii se vor presenta la subsemnatul de la órele 9 la 12 diminéța, și de la 5 la 7/2 óre sara.

Avocat **Ión D. Kornea.**

D. D. Avocați P. S. Papadopulo și A. Degrea aduc la cunoștința onorabililor lor clienți că au înființat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 196. Duminica 1 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.

Bucuresci 30 *Septemvre*, Ședința camerei. D. Ionescu continuă discursul seu, prin care argumentéză contra primirei Dobrogei. Mai mulți oratori sînt inscrișĭ ca să vorbéscă.

D. Ministru de extern, in exerdiul seu, indreptat contra d-lui Ionescu, îi impută că face numai fraze fără să producă o soloțiune practică in situațiunea durerósă creată țerei prin tractatul de Berlin.

In cursul discuțiunei au avut loc un incident regretabil. D. Ministru de interne acuză pe prezidentul camerei că este parțial și că nu-și face datoria de prezident. Se produce sgomot in bancele deputaților. După potolirea sgomotului, d. Ministru de interne continuă discursul seu, prin care apăra politica guvernului.

Iași, 30 Septemvre 1878.

Mîne, 1 Octomvre, se împlinesc 101 ani de cînd s'au îndeplinit cea mai mare crimă a vécului al optsprezecelea!

Bunul și virtuosul Domnitor al Moldovei, strălucitul Grigorie Alexandru Ghica Voevod, cădea, acum o sută-unu ani, asasinat, în piața numită până în 1875 Beilicul din orașul nostru, pentru că au protestat și s'au împotrivit la rîpirea din trupul țerei Moldovei a trei din cele mai frumóse ținuturi ale ei, cari constituesc astă-zi Bucovina!

Din anul 1875, 1 Octomvre, cînd s'au celebrat pentru întĕia ôră după un secol de uitare, înaugurarea petrei mormîntale, rîdicate în piața numită astăzi a-lui Ghica V., în amintirea durerosului eveniment care au rîpit țĕrei Moldovei dimpreună cu viața gloriosului Domnitor și dulcea Bucovină, s'au luat deciziunea de cătră Primăria nóstră ca ziua de 1 Octomvrie să fie în fie-care an celebrată ca o mare zi de doliu național.

Acéstă datorie de recunoscință, plătită memoriei unui mare Domnitor care s'au jertfit viața pentru țéra sa, s'au îndeplinit în curgere de trei ani consecutivi.

In anul acesta Primăria au luat mĕsuri ca ziua de mîne, 1 Octomvre, să fie pentru a patra ôră celebrată, ca o zi de mare durere pentru România.

Să mergem dar mîne cu toții la Mitropolie, și de acolo în piața lui Ghica Vodă ca să depunem lacrimile nóstre de recunoscință pe mormîntul gloriosului Domnitor care au plătit cu capul seu iubirea pentru țéră!

Corespondența din București, publicată în numĕrul nostru de astă-zi, ne vorbește despre o nouă combinațiune ministerială, care ar fi într'o apropiată perspectivă, și în care ar avè să între principele Dimitrie Ghica și Vasile Boeresco. Corespondentul nostru este bine informat.

Intr'adevĕr, înțelegerea statornicită în Senat între partida guvernamentală și opozitiune în privința formulărei moțiunei, apoi votarea acestei moțiuni cu o fórte mare majoritate, precum și alte știri private ce primim din Capitală, ne confirmă în ideea că corespondentul nostru au fost fórte exact informat cînd ni-au comunica vestea despre remanierea ministerială.

Necesitatea imperiósă a unei remanieri ministerială au recunoscut'o de mult o parte din ziarele liberale de din colo de Milcov, „România liberă“ încă de astă iarnă, și „Telegraful“ mai de curînd. Afacerile unor ministere, între cari în primul loc acela al instrucțiunei, merg atît de rĕu, în cît chiar stau pe loc. Apoi internele și lucrările publice au ajuns atît de neglijate, negreșit din cauza preocupațiunilor politice ale titularilor lor, în cît nu vom greși dacă vom spune că niciodată țéra n'au avut șosele mai rele și o administrație mai puțin inteligentă și mai puțin harnică de cît astă-zi. Nu mai vorbim de ministeriul de resboiu, care de opt luni de zile ne înfățoșéză tristul spectacol a vedè pe bravii Dorobanți umblând aprópe goi. Lăsăm în judecata posterității pe d. Câmpeneanu, care au spăriat comerțul prin spoliatórele interpretații ce dă legilor vamali, pre cum și pe d. Stătescu, care au vestejit prestigiul magistraturei prin nemotivatele sale permutări și destituiri.

Totul, dar totul, administrațiunea, învățătura publică, căile de comunicație, comerțul ca și armata și justiția sufer sub mânele slabe și nechipzuite ale actualilor guvernanti.

Dar afară de acestea, transformarea cabinetului Brătianu este necesară și din alt punt de vedere. Inprejurările, grave și fórte dureróse pentru țéră nóstră, reclamă concursul tutor fiilor ei, al turor somităților nóstre politice din tóte partizele sau nuanțele politice. Numai cu toții, uniți într'uă singură cugetare, acea a binelui public, vor fi in stare a scóte România pe cît se va putea mai puțin vatamată din periculósele evenimente prin care stabate astăzi.

Incă din anul trecut noi nu am incetat de a exprima părerea că în aceste momente dureróse pentru țéră trebue făcut apel la sfatul, înțelepciunea și experiența tuturor barbaților noștri politici.

In martie trecut, unu dintre amicii noștri politici, într'o broșură intitulată „Necesitate de un nou guven“, au dovedit până la evidență utilitatea practică și trebuința imperiósă pentru România de

a avé in mijlocul furtunei descatenate cârmaci iscusiţi, incercaţi şi energici. Dacă s'ar fi ascultat de consiliile moderate şi inţelepte ce acel amic al nostru au dat în acéstă privinţă la timpul oportun, ţéra nóstră ar fi fost póte scutită de multe supĕrări şi de multe greşeli.

Ne pare bine că cel puţin astăḑi, de şi fórte tîrziu, dd. Brătianu şi C. A. Rosetti au recunoscut, că nu mai pot merge inainte, adecă cu folos pentru ţéră, numai cu elementele pure ale partidei d-lor, şi că au făcut apel la patriotismul şi experienţa politică a d-lor Boerescu şi principele D. Ghica.

Scopul infrăţirei partidelor şi al concursului tuturor cătră una şi aceeaş ţintă, care trebue să fie scaparea patriei din primejdie, nu se va putĕ realiza deplin dacă noua combinaţiune ministerială nu ar cuprinde in sinul seu pe lîngă numiţii barbaţi de stat din centru şi pe dd. M. Costache Iepureanu, I. Ghica şi D. Sturza.

Un cabinet compus astfeliu, din tot ce este mai eminent şi mai cu greutate politică in ţéră, ar impaca pe tótă lumea, ar avé autoritate in lăuntru, incredere şi prestigiu in streinatate, şi in acelaş timp ar infaţoşa indestulătóre garanţii diferitelor partide sau nuanţe politice in viitórele alegeri pentru Adunările de reviziune.

Corespondenţa „Stelei României"

Bucuresci, 29 Septemvrie.

Nu am nevoe să spun că moţiunea votată în şedinţa de ieri nópte a Senatului: se datoreşce spiritului conciliator de cari s'au aretat însufleţiţi d. d. Boerescu şi principele D. Ghica, în tot cursul desbaterilor ce s'au urmat asupra tractatului de Berlin. Aceşti doi barbaţi de stat au înlesnit prin acésta fórte mult pe minister ca să scape de greua respundere ce au asumat asupră-şi prin politica sa exterióră ce atît de şovăitóre şi de aventurósă. — Moţiunea însă, de şi spală pe guvern şi-i uşuréză calea, nu sste mai puţin un bil de indemnuitate dat întregei politice a d-lui Brătianu.

Moţiunea este care au precizat, în socotinţa mea, ţinta şi întinderea alianţei dintre stînga şi centru. Alianţa este mai mult de cît oportună pentru partidul d-lui Brătianu. Fără acésta alianţa puterea i-ar fi scapat cu totul din mîni, căci majoritatea de astă-vară a Senatului, este disfăcută astă-zi. A şti a face la timp concesiune, este o iscusinţă politică. Dar D. Brătianu au făcut mai mult de cît concesiuni, el au capitulat; căci au renunţat la ideea rătăcită pe care de astă primăvară o susţine prin „Românul", că adecă camerele actuale sînt competente de a decide cu suveranitate despre totul.

Mult se observă atitudinea îmbunătóre ce de cît-va timp au luat deputaţii fracţionişti pe lîngă d. N. Ionescu, pe care pănă mai ieri-alaltă-ieri îl repudiau şi-l maltratau ca pe un om care nu le putea fi de nici un folos în întreprinderile speculatóre din Moldova.

Vĕ aduceţi aminte de cuvîntul aspru cu care au stigmatisat d. Ionescu, pe la începutul anului curent rîvnirile interesate ale coreligionarilor sei politici. Li-au zis că s'au buimăcit cu totul de cînd s'au îndulcit la Primării, prefecturi şi la moşiile statului.

Astă-zi fracţiunea, cînd au simţit de schimbarea ministerială şi de disolvarea Camerelor, spre-a-şi pregăti tărimul în viitórele alegeri, au pus din nou mîna, cum v'am spus si ieri, pe chestiunea Evreilor, armă cu totul tocită în mînile sale. Astă-zi fracţiunea, care totdéuna zice că este fără cap, — şi în acésta nu greşeşce, căci în tóte pasurile sale se arată, fără nici-un cap, fără nici-o socotélă — are nevoe éraşi de cap, de capul d-lui Ionescu, ca să-şi pórte faţa în lume. De aici tótă atitudinea gudurătóre a fiilor rătăciţi cătră progenitorul lor.

Restriştea grozavă în care se vede ajuns acest minim grup politic, ne explică pentru ce umblă acum să ispitéscă şi pe d. Vernescu, şi pentru ce au început a-i exploata poziţiunea înaltă de prezident al Camerei, măgulindu-l cu ideea că voesce să şi-l alégă de căpetenie politică.

Cum vedeţi, fracţiunea umblă să-şi găséscă numai de cît un cap!

Cine nu ştie însă ce feliu de sectă periculósă constituesc aceşti ómeni exclusivişti, ignoranţi şi vindicativi, cari au amăgit onia publică de aici făcend'o să crédă că ei formézĕ partidul predomnitor în Moldova.

Tendinţele tiranice, ipocrizia şi mediocritatea patentă a acestor pigmei politici sînt prea cunoscute de tótă lumea ca să mai pótă amăgi pe cine-va. Doi ani şi jumatate de cînd se află în cameră, fără să fi fost vre-o-dată în stare a face un singur proiect de lege, a propune un singur lucru de priinţă pentru ţéră; doi ani şi jumatate de cînd exploatézĕ cu lăcomie cea mai mare parte din Moldova, au constatat în de-ajuns tótă inepţia lor politică, tótă ingustimea sufletului lor.

Alegĕtorii s'au încredinţat credem cu prisosinţă din purtarea deputaţilor ieşeni, că o ţéră nu póte fi mult timp cîrmuită de ómeni nuli, ignoranţi, inguşti la mintea şi capul lor.

Viitorul cel mai apropiat va da dreptate credem previziunilor nóstre.

PANEGIRICUL
lui
Gr. A. Ghica Voevod.

Nu putem improspătă mai bine amintirea nemuritoriului Domnitor român care la 1 Octomvre 1,777 au scris cu preţiosul seu sînge protestul contra truncherei patriei sale, de cît reproducênd din „Aperătoriul legei" discursul ce au ţinut la 1 Octomvre 1875 d. N. Gania, atunci primaru al Iaşilor, cu ocaziunea inaugărarei petrei mormîntale:

Este aprópe un secul de cînd in acest loc numit Beilicul s'a petrecut una din cele mai crude drame ale istoriei nóstre, a cării jertfă a fost bunul şi virtuosul Domn al Moldovei Grigorie Alexandru Ghica. Să inălţăm deci cătră cer o rugă de jale pentru pomenirea acestui Domn nefericit, şi se improspătăm astăzi in memoria nóstră faptele sale patriotice, a căror strălucire se revarsă atît de viu asupra mormîntului seu.

Grigorie Ghica Voevod era fiul dragomanului Porţei Alexandru Ghica, care a avut trista sórtă de a fi inchis şi tăet la Ţarigrad in faţa seraiului la anul 1741.

Grigorie Ghica a fost de doue ori Domn in Moldova şi o dată in Ţara Românéscă.

La 1764 luna Fevruarie se urcă pentru intăia dată pe tronul Moldovei şi domni cu inţelepciune şi dreptate. El micşură birul sătenilor, uşură boerescul, fundă şcoli in Iaşi şi prin ţinuturi, aduse isvóre de apă la Sf. Spiridon şi la Golia, şi infiinţă intăia fabrică din ţară, o fabrică de postav la Chipereşti pe malul Jîjiei. Eată ce zice Cronica despre dînsul:

„Intreg era acest Domn in tóte, plin la „minte, ştiea tóte trebile cum le va purta, „Ţara cu el se tocmia şi se umplea de lo„cuitori şi le era fórte de uşurare cum nu „le fusese de multă vreme la nici un Domn „de mai inainte, care se mirau singuri Pă„mîntenii la acéstă, dar implinindu-se cei trei ani l'a mazilit impĕrăţia pentru ne„norocirea bieţilor saraci locuitori".

Bun in adevăr trebue să fi fost Grigorie Ghica Voevod, și scumpe suvenire trebue să fi lasat după dînsul, pentru ca Cronica nepărtinitóre să vorbéscă in așa termeni de el.

La 1768 luna Noemvre, el inlocui pe vĕrul seu Alexandru Ghica in scaunul Țerei Românești, ales de Pórtă ca un mai bun și mai vrednic cărmuitor pentru timpurile grele ce se pregătiau, căci resboiul se declarase intre impărăția Turciei și a Rusiei; acolo insă domnia lui fu mai scurtă de cît in Moldova, căci inainte chiar de a implini anul, oștirea rusească cotropise ambele țeri dunărene, il prinse și 'l duse rob de resboi la curtea din Petersburg. Acole Ghica Vodă se deosebi prin meritele și capacitatea sa, ast-fel in cît marea impĕrătésă Catherina a II-a îl luă sub protecțiunea ei și la incheerea pàcei de la Kainardji impuse Porței numirea lui de Domn in Moldova. Pórta îl numi deci pentru a doua óră Domn in Moldova la 1774 luna Septemvre. El fu primit in Iași cu mare pompă și cu un adevărat entusiasm, căci toți cunoșceau din intăia lui Domnie virtuțile și capacitatea sa, dar nici astă dată sórta n'a voit a-i lăsa timpul de a-și ferici țara.

In una din cele intăi ḑile a lunei Octomvre la anul 1777, și pe cît am putut descoperi păn acum chiar in ḑiua de astădi 1 Octomvrie, sosi la casa de conac zidită aici in piața Beilicului pentru primirea solilor turci, un Kara-Higiorzades-Ahmedbeg cu poroncă să nu se intórcă fără capul lui Grigorie Vodă. — Turcul se prefăcu bolnav și invită pe Vodă la dînsul sub pretext de a-i arata niște firmanuri de la impărăție, ear acesta fără grijă de mórte și plin de incredere că aperând cauza țerei sale, apara pe insăși aceea a Porței, merse la conacul turcesc in contra prevestirilor ce-i dăduse amicii sei din Țarigrad, in contra scrisorilor ce'i trimise Alexandru Ipsilanti Domnul Țerei Românești, in contra rugămintelor soției lui și a doctorului Gavrilachi care vizitase pe solul turc și rămăsesc in indoélă despre realitatea boalei sale.— El merse fără nici o armă in mînă și fără altă escortă decît doi *idiklii* in códă și doi *delii* călări, și când ajunse in dreptul porței Beilicului, tradițiunea spune, că in loc i s'au oprit caii și n'au voit cu nici un chip să tragă la scară, ast-fel că Domnul a trebuit să se scobóre din caretă și să-și urmeze calea pe jos la palatul conacului.

La scară*) el fu intimpinat de 12 robi negri, dintre cari unii îi luminau drumul cu făclii de céră albă, alții îl tămăeau cu căței de argint, și alții îl stropiau cu apă de trandafir;— dar acești negri aveau figuri posomorite și in contra pravilei și a dreptului robilor purtau hamgere la brău. La vederea lor Domnul simți un fior in inimă, dar invingêndu-și iute prepusul, el păși cu bărbăție inainte și intră in odaea unde îl aștepta trimisul Porței.

Acolo ei schimbară căte-va vorbe de bună intîlnire, cînd deodată la un semn dat de solul turc..... o perde se ridică și din dărăptul ei patruzeci de ieniceri se aruncară asupra nefericitului Domn. Lupta nu putu să fie lungă intre unul singur fără arme și atăția năvălitori armați. In momentul in care el sparse un geam de fereastră spre a cere ajutor de afară, toate cuțitele se infipseră in trupul lui și ast-fel in mijlocul strigătelor de bucurie a ucigașilor sei, Domnul Moldovei Grigorie Alexandru Ghica Voevod, apĕrătorul cauzei Românilor și a Turcilor căḑu mort de însuși cuțitele turcești de pe care nu se șterse incă rugina de sînge a părintelui seu. Capul seu fu dus la Țarigrad ca dovadă de intocmai indeplinire a ordinilor impărătești, iar trupul fu aruncat pe feréstă și ingropat lîngă zidul casei.

Așa s'a sfirșit acest Domn bun și drept, iubit și iubitor de țară, a cărui singură vinovăție era că a vroit să-și apere pămîntul strămoșesc.

In acest loc dar stropit de singele lui, consiliul comunal a rîdicat acum de odată mica și modesta pétră ce vedeți, prea modestă pentru amintirea gloriosului martir prea modestă pentru recunoștința ce țara îi datorește. In acest loc de jale dar, noi Românii adunați din tóte ungiurile țerei, cu durere in inimă și cu veneratiune sfântă pentru marea umbră a lui Grigore Ghica, să depunem flori și lacrimi pe mormîntul lui; să uităm păsurile nóstre zilnice in fața maiestăței mormîntului și uniți într'un gînd și un suflet să plîngem indoita perdere a marelui Domn și a dulcei Bucovine. Și acéstă serbare de doliu a țerei să o repetăm și in anul viitor și in toți anii de-a rîndul și se o inrădăcinăm in deprinderile nóstre și a copiilor noștri, căci exemplele mari ades amintite hrănesc sufletul și formézĕ bunii cetățeni. *Să trăească dar in veci memoria Domnului Grigorie Alexandru Ghica Voevod!*

N. Gane.

*). Trei ḑile din istoria Moldovei de M. Cogălnice anu.

DIN ȚARĂ.

— L'Orient, află din Rusciuc, că acolo se inrolează voluntari spre a se forma o legiune bulgară, care va merge să lupte în Afganistan contra englezilor. Se speră a se aduna 5—6,000 oameni. Se inscriu mulți tineri.

— Același ziar află din Calafat, că s'a început dărîmarea intăririlor Vidinului.

— Din Ismail se scrie, că Rusia va lua în posesiune Basarabia, in primele zile ale lui Octomvrie. (Rom. Liberă).

— Consiliul de miniștri, ne spune *Vocea Covurluiului*, a numit o comisiune, compusă din d. N. Catargi, ca prim-comisar, d. Liciu, procuror-general; d. Bellu, inspector financiar, d. col. Dunca, și d. prefect Poteca, spre a păși în Ismail și a regula, se pare, cestiunile privitóre la Basarabia. O comisiune ruséscă a sosit asemenea la Ismail, tot pentru același scop.— Luarea Basarabiei în posesiune, după numitul ziar, se face la 1 Octombre.

— Ziarul „Deutsche Ztg“ aduce scirea că guvernul Germaniei, imitând și el esemplul altor Puteri, și ținind sémă de proclamarea independenței României, va da consulului séu general din Bucuresci titlul de ministru reședinte.

— Primăria Capitalei a hotărît, în amintirea resbelului, să schimbe numirea de Calea Mogoșóei în aceia de *Calea Victoriei*.

Asemenea și strada Craiovei se va numi *Calea Rahova*.

— Din Galați se vestesce că Mercuri, nópte a sosit generalul rus Drenteln, comandantul trupelor ruse din România, la Galați, și a trecut în Rusia, unde va fi șef al gendarmeriei. Joui, sosi, tot acolo, Caratheodory-Pașa, spre a trece la Constantinopoli.

(Pressa).

Telegrame de prin ziare.

Paris, 10 Octombre. — O telegrama a lui Savfet pașa a făcut cunoscut cabinetului din Viena, că Poarta ar fi semnat o convențiune inaintea ocupațiunei, și că acum ea respinge cererea ca Novibazarul să fie ocupat.

Londra, 10 Octombre. — Rușii au contenit mișcarea lor de retragere. Ei vor ține linia Ciatalgia, din cauză că s'au masacrat creștini.

Viena, 10 Octombre. — (Oficial) Se vestește din bivuacul stabilit in fața orașului Peci, cu data de 9:

In districtul Krajna, unde ne așteptăm a da de resistență, aceasta n'a fost de cât mică. La 6, insurgenții, ajutați de briganți, au fost imprăștiați și au incercat perderi foarte mari. In fața ora-

şului Peci şi Todorovo, ni s'an predat armele, Marile noastre pierderi se esplică prin intinderea poziţiunilor duşmanului şi prin greutăţile teritorului.

Londra, 10 Octomvrie. — O depeşă din Berlin adresată către „Pall Mall Gazette," pretinde că puterile vor amâna recunoaşterea independinţei României, până la esecutarea clauzelor tratatului de Berlin, privitóre la israeliţi.

Viena, 10 Octombre. — „Pol. Cor." vesteşte că insurgenţii din Novibazar primesc ajutóre numeróse, dar progresele făcute de trupele austriace au produs in tóte părţile panică mare. Mai multe oraşe sunt dispuse a se preda.

Londra, 10 Octombre. — Lordul Stanley a esprimat părerea, că dacă Anglia nu voeşte să ocupe Afganistanul, prin aceasta ea dă altuia cheea casei.

DIN LOCALITATE.

Aflăm că, conform art. 493 din pr. penală s'a dat in judecata Curţei de Iaşi adjutorul de primar a comunei Mărginenii jud. Neamţ, Neculai Mustea, pentru că in calitate de oficier al poliţiei judeciare a maltratat şi arestat inlegal pe trei locuitori din acea comună, delicte pedepsite de art. 149 şi 150 codul penal.

Ni se spune că deschiderea teatrului nostru naţional va avea loc la 15 Octomvrie. Am dori insă ca onorab. direcţiune teatrală se publice *mai curînd* programul seu, pentru ca publicul şi presa să'şi pótă mai dinainte da părerile lor asupra persoanelor ce vor compune trupa pentru sesonul 1878—79.

Astă-zi au plecat la Bucuresci cite-o delegaţiune din fie-care din regimentile de oştirea aflătóre in oraşul nostru, din preună cu drapelile lor, spre a participa la marea defilare ce va ave loc în capitală, precum se spune la 8 Octonvrie.

Reuniunea Femeilor române din Iaşi.

Comitetul „*Reuniunei Femeilor române*" aduce la cunoştinţa Dómnelor asociate că conform art. 13 din statute, la 8 Noembre viitor urméză a se întruni adunarea generală pentru a primi darea de sémă a Comitetului actual şi a alege noul Comitet.

Sunt rugate dar Dómnele asociate cari voesc a lua parte la acéstă adunare să bine-voiască a achita cotizaţiunile Domniilor lor, cel mai tirziu până în sara de 23 Octomvre viitor, conform art. 6 combinat cu art. 5 şi 12 din statute.

Prezidenta Comitetului:

Elena Marzescu.

Lista de subscrigţiuni

deschisă de ziarul „Stéua Romaniei" pentru facerea tabloului „luptei de la 27 *August* 1878„.

	Lei.
Suma subrisă în lista publicată în Nr. 190	800
D. Grigoriu M. Buiucliu. .	20
„ Theodor M. Buiucliu . .	10
„ Abgar M. Buiucliu . .	10
„ Artaxerxes M. Buiucliu. .	10
„ Mihai Mircea	10
„ Alexandru Botez . . .	20
„ Gheorghie Bejan . . .	5
„ Machedon	4
„ Ion Barozzi. . . .	30
„ Grigorie N. Macry . .	10
„ Miltiade Tzony . . .	12
„ Neculai Roznovano . . .	300
„ Dr. V. Vlădescu . . .	40
„ Ión Mano	23.50
„ Nicu Pavli . : . .	100
„ D. Edmond Cartazzi . .	50
„ D. Stefan Balaceanu . .	50
„ D. Alexandru Racoviţa .	30
„ D. Vasile Lazu . . .	30
Total . .	1564.50

VARIETATI.

(*Un călăreţ vestit*). — Extragem dintr'o scrisóre ce primim din Neapole: „Noutatea cea mai mare în Napoli, este câştigarea ramaşagului ce făcu un căpitan de cavalerie Paolo Salvi, cu nisce ofiţeri din Bergamo, de a percurge 1000 chilometri în 10 ţile calare pe eapa sa Leda. A câştigat 6000 fr. Fu primit cu pompă regească peste tot locul unde a trecut. Au eşit acum la modă pateserie à la Leda; căci el hrănea eapa cu făină şi apă cu vin de Marsala.

BIBLIOGRAFIE.

Défense *de la Société d'approvisionnement de l'armée impériale active russe* (A. Horowitz, E. Gregher et A. Cohan) devant la Cour d'Appel de Bucarest par *G. Marzesco*, ancien professeur de Code Civil, ancien député, etc.

Darea-de-Samă despre Administraţiunea comunală a Municipiului Iaşi pe timpul de la 1 Sept. 1876—1 Septemvre 1877 de Sc. *Pastia*, Primar.

Curs practic de muzică vocală pentru uzul gimnaziilor, scólelor normale Ac. de *G. Muzicescu*, profesor la conservatorul din Iaşi.

Preţul 1 leu 50 bani.

Metod de cetirea limbei franceze, în parale cu cea română, cu exerciţii potrivite la fie-care regulă şi o alegere de lecturi francese, pentru uzul clasei 1-a gimnaziale, de V. I. Castano, profesor la Liceul naţional. Ediţ. a doua. — Preţul 1 fr. 50 b.

Tractatul de Berlin, urmat de *Protocólele Congresului*, precum şi ale Basarabiei Romania a deltei Dunărei şi a Dobrogei.

(Traducerea ministerului afacerilor străine. Preţu 2 franci.) —

Chestia Scólelor Israelite şi a progresului israilit in Romania de E. S. — Preţul 1 leu nou.

Gramatica limbei Române, Ediţiunea IV, de *Stefan Neagoe*, vechiu profesor de limba Latină din Bărlad şi de limba Română la scóla normală (pedagogică) a Statului.

Acéstă carte e autorizată de ministerul Cultelor şi Instrucţiunei publice pentru clasele gimnasiale. Ea formézĕ un volum forte, cuprinzĕnd partea etimologică şi sintaxa specială a limbei, şi e prelucrată după programa în vigóre, pentru usul claselor secundare.

Depozitul pentru Bucureşci la librăria Socec et compania, şi la autor în Barlad. *Preţul 2 lei.*

Puterea de propăşire a limbei, studiu filologic comparativ asupra Limbei Românesci, de *V. Ionescu.*

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—8).

Major Leca.

10,000 lei noui sînt de dat cu împrumut. cu prima ipotecă. Pentru condiţii a se adresa la Redacţiune.

DE INCHIRIET, casele cele mari şi mai multe apartamente din casele ele mici ale D-lui Dimitrie Kornea de pe bulevardul Carol. Amatorii se vor presenta la subsemnatul de la órele 9 la 12 diminéţa, şi de la 5 la 7½ óre sara.

Avocat **Ión D. Kornea.**

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 197. Marți 3 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași. 2 Octomvre 1878.

După doue zile de desbateri fórte vii urmate asupra puntelor tractatului din Berlin relative la Românіai Adunarea deputaților au votat Simbătă séra cu mare majoritate următórea resoluțiune propusă de d. d. colonelul D. Leca, N. Fleva, P. Gradișteanu și E. Constinescu, membrii majorității comisiunei:

„Adunarea deputaților, luând cunoscință de di„sposițiile din tractatul de la Berlin, privitóre la „Basarabia, își esprimă durerea pentru grelele sa„crificii la cari țéra este îndatorită:

„Silită însă de hotărîrile puterilor, și nevoind a „fi o pedică la consolidarea păcei, autorisă pe gu„vern a se conforma voinței colective a Europei „retrăgênd autoritățile civile și militare din Basa„rabia și luând în posesie Dobrogia și Delta Du„nărei. Cele-l-alte cestiuni se vr regula pe calea „constituțională.“

Desbaterile au fost în amîndouĕ Ședințele cu atîta mai aprinse cu cît minoritatea comisiunei compusă din d. d. Ionescu, Gr. Cozadini și Misail, au prezentat următorul contra proiect, opus, în formă și în fond, proiectului maiorității comisiunei:

„Camera n'are a consimți la retrocedarcaa Ba„sarabiei; dar învită pe guvern să retragă auto„ritățile civile și miliaare, din acea parte de pă„mênt a României, spre a se înlătura ori-ce posi„bilitate de conflict.

„Consecuenta voturilor ei anterióre, ea nu póte „primi Dobrogia.

„In cît privesce cele-l'alte dispositii ale trata„tului din Berlin, Camera legiuitóre le va resolva „pe cale constituțiunală.“

De și chestiunea este pentru moment curmată prin votul Camerei, nu este totuși fără interes de a urmări cursul desbaterilor ce au avut loc Vineri și Simbătă în sinul camerei tinere.

Tótă sedința de vineri au fost ocupată numai cu discursurile d-lor Furculescu, P. Grădișteanu și N. Ionescu. Primul și al treilea orator în discursuri fórte lungi au osîndit politica guvernului și au aparat opiniunea minorității, prin care se respinge Dobrogea și se dă deplină competința camerelor. D. Grăuișteanu au susținut resoluțiunea majorității.

D. Ionescu, care au vorbit cel din urmă în ședința de vineri n'au putut termina tot ce avea de zis asupra chestiunei, și s'au reservat să continue în ședința următóre.

Astfeliu ședința de vineri s'au inchis, nu însă în pace, ci cu o energică protestare adresată de d. Dimancea d-lui Vernescu, care probabil din eróre se grăbise a rîdica ședința fără să consulte camera.

Desbaterile de Simbătă au fost și mai aprinse, și la sfîrșit chiar furtunóse.

D. N. Ionescu reocupând tribuna au continuat discursul seu, prin care au atacat fórte viu cu deosebire pe d. miuistru de externe. Acesta n'au lipsit de a-i respunde într'un mod nu numai puțin viu, imputând neîmpacatului seu adversar că face numai fraze fără să aducă vre-o soluțiune practică.

Nu cunóșcem până în momentul în care scriem peripețiile desbaterilor de cît din sureta analiză ce ni s'au comunicat telegrafi Simbătă nóptea. Din acésta însă sîntem în stare să ne facem o idee despre caracterul înverșunat al luptei parlamentare. Ea au trebuit să degenereze într'o adevarată încăerare oratorică, de vreme ce d. C. A. Roseti s'au uitat atît de mult pe sine și rolul seu de reprezentant al puterei executive, în cît s'au transformat din ministru de interne în censor aspru al prezidentului, căruia i-au imputat părtinirea și neîndeplinirea datoriei sale prezidențiale.

D. ministru de interne nu s'au putut termina cuvîntarea sa, prin care au aparat politica guvernului, de cît după potolirea sgomotului produs in urma acestui regretabil incident.

D. Maioresсu, vorbind după d. Rosetti au susținut admirabil, după cum ni comunică corespondentul, necompetența camerelor actuale de a trata vre una din chestiunile tractatului de Berlin privitóre, la țara nóstră.

Agitarea camerei și ingrijirea guvernului au trebuit să fie foarte mari, dacă s'au simțit nevoe de a se declara Adunarea in permanență, și dacă nu s'au mai ingăduit nimărui, in urma discursului primului ministru, nici chiar prezidentului Camerei, ca să mai vorbească asupra chestiunei.

Această premură deosebită a Camerei de a ajunge cu o minută mai inainte la votarea resoluțiunei, au motivat dimisionarea din prezidenție a d-lui Vernescu, care au declarat că se retrage fiind că numai reprezintă majoritatea Adunărei.

Ne-aparat că în urma acuzațiunilor d-lor Dimancea și C. A. Rosetti, și in urma manifestărei de neincredere a Camerei cu ocaziunea inchiderei disbaterilor, manifestare care echivaléză cu un vot de blam, d. Vernescu nu mai putea un singur minunt ocupa fotoliul prezidențial.

De și ne lipsesc amĕnuntele necesare spre a putea aprecia complect și imparțial procedura Adunărei, totuși din cele cunoscute inclinăm a crede că majoritatea camerei nu pare a fi fost inspirată tocmai de sentimentul toleranței și al diferenței cuvînite in ori ce caz unui leader parlamentar, in sistemul ce au găsit de cuviință a adopta spre a se cotorosi de d. Vernescu.

Așteptând informațiuni precize asupra acestui regretabil incident, cu care s'au in heiat camera jună disbaterile sale asupra uneia din cele mai grave chestiuni care au putut fi vre o-dată adusă inaintea unui parlament, nu ne putem opri de a nu semnala atențiunei lectorilor deosebirea de formă și fond, care există intre resoluțiunea Adunărei și intre acea a Senatului.

O intăia și insemnată deosebire există în privința Dobrogei. Pe cînd, după moțiunea corpului matur, guvernul este autorizat „să ia in posesiune Dobrogea și s'o administreze prin regulamente de administrație publică până la convocarea unei Constituante,“ Camera prin resoluțiunea ce au luat Simbătă séră dă guvernului un mandat mult mai intins, acela anume de a retrage autoritățile civile și militare din Basarabia și a lua in posesie *Dobrogea* și Delta Dunărei, prin urmare cu titlu definitiv și fără a mai aștepta hotărirea Adunărilor de revizuire.

O altă capitală deosebire infățoșéză resoluțiunea Camerei și in privința terminului de convocarea Adunărilor de revizuirea constituțiunei. Moțiunea Senatului cere ca aceste Adunări să fie convocate in terminul de trei luni al sesiunei ordinare, pe cînd resoluțiunea Camerei lasă aceasta la facultatea guvernului.

Semnalăm de o cam dată aceste deosebiri, reservându-ne ca să revenim asupra consecuenţelor ce ar putea resulta din divergenţa de vederi a celor doue corpuri legiuitoare.

SERVICIUL TELEGRAFIC

AL

STELEI ROMANIEI.

Bucuresci, 12 Octomvre, 9 óre 20 min Sara. — Şedinţa Camerei. D. Maioresou într'un discurs admirabil susţine necompetinţa Adunărilor actuale.

După ce Camera au declarat permanenţa, d. prim-ministru au susţinut opiniunea majorităţei comisiunei.

In urmă camera au votat închiderea discuţiunei fără să acórde cuvîntul prezidentului.

Acesta au declarat că ş'au dat dimisiunea ne mai reprezentand majoritatea parlamentară.

Punêndu-se la vot resoluţiunea majorităţei comisiunei, s'au votat cu mare majoritate.

Resoluţiunea Camerei au fost comunicată prin depeşà oficială tuturor prefecţilor.

(Nam putut publica acestă telegramă in No. de Duminică din cauza că ni s'au adus la 3 după miezul nopţei).

Bucuresci, 14 (2) Octomvre. — Regia monopolului tutunului au declarat Sâmbătă guvernului că consideră contractul seu ca reziliat; dar că spre a evita dificultăţi guvernului consimte a administra încă o lună, în care timp va varsa în cassa statului 40 la sută din vînzarea brută.

Bucuresci, 14 (2) Octomvre. — Cererea de resiliare a regiei monopolului de tutun se bazéză pe cultura ilicită pe contra-bandă şi pe cedarea Basarabiei.

DESBATERI PARLAMENTARE

Senatul.

Şedinţa de la 28 *Septemvre* 1878.

Şedinţa se deschide la 2 ore după amédi, sub preşedinţa Inalt P. S. Sale Mitropolitului Primat.

Se pune la ordinea ţilei lucrarea comisiunei relativă la chestiunea tractatului din Berlin.

D. M. K. Iepurénu arată că a rêmas în minoritate în comisiune, pentru că a luat chestiunea din două puncte de vedere, din acel al interesului internaţional şi din ăcel al organisărei nóstre interne.

D-sa desvoltă pe larg aceste consideraţiuni ale d-sale, fără recriminaţiuni şi conchide propunênd următórea moţiune :

„Comisiunea d-vóstră a studiat corespondinţa diplomatică a guvernului relativă la tratalul de la Berlin. Ea s'a convins că atît deferinţa către marile Puteri, cît şi necesitatea absolută d'a pune noua stare de lucruri creată prin tractatul de la Berlin în armoniă cu pactul nostru fundamental, reclamă imperios imediat aplicarea art. 129 din Constituţiune.

„Tot d'odată, întru cît privesce chestiunea Dobrogiei, Senatul autorisă pe guvern ca, la cas de somaţiune din partea puterilor semnatare, să ocupe Dobrogia, în'tr'un interes de us şi de conservare, reservând ast-fel Camerelor de revisiune intact dreptul de soluţiune definitivă."

D, Voinov susţine competinţa Camerelor actuale de a se pronunţa definitiv asupra chestiunilor la ordinea ţilei, şi dar propune a se suprima partea din urmă a moţiunei comisiunei, relativă la Constituantă.

D. Strat se unesce cu propunerea d-lui Epurénu, şi esprimă dorinţa ca să fie greşit în aprecierile d-sale; dar sê teme fórte că va veni o ţi în care cei cari prin conciliere ar ajuna la moţiunea de faţă, vor recunósce c'au făcut o tristă esperienţă. Atunci li se va putea ţice că nu mai au nici o greşală de făcut.

Pr. *Dim. Ghika*, respunţênd la cele din urmă cuvinte ale d-lui Strat, care prevestesce nenorociri din causa unirei partidelor în faţa situaţiunei grele în care ne aflăm, mulţămesce lui Dumneţeu c'a vêţut că partidele s'au unit şi acum în chestiunile cele mari naţionale, şi e fericit că din aseminei uniri n'au eşit de cât róde mulţămitóre pentru ţeră.

In privinţa competinţei ţice că s'au emis două opiniuni esterne; unii au susţinut că Camerele sunt competinte, şi alţii au cerut să ne declărăm apsolut necompetinţi. Acéstă din urmă procedare ar fi a abdica la datoria de Români, la pretenţiunea d'a ne iubi ţeră. Se crede dar dator de a da, dacă nu povaţă, cel puţin votul sêu, şi ţice guvernului : Să n'aşteptaţi altă somaţiune—căci Europa n'are să vê trimită portărel—sunteţi somaţi ; o provinciă s'alipesce la România, şi trebue să n'o lăsaţi în părăsire. Un vecin al meu îşi părăsesce casa, apoi nu trebue eu se bag de sémă să nu i se facă rêu ? Da, negreşit; şi aşa se urmeze şi la părăsirea unei provincii ; căci ast-fel, anarchia ce s'ar produce acolo ar fi vătemătóre şi pentru noi.

Cât pentru Constituantă, nu vede cum d. Strat a putut găsi că va trece un an până la convocare Fixarea termenului *maximum* de trei luni, s'a făcut ca o concesiune, pentru a nu lăsa ţéra fără budget a-i da timp să cugete asupra cestiunilor ce va avea să resolve. Nu e corect că un curinte a adus acéstă moţiune ; căci curintele e contrariu acestei moţiuni, curintele e : nu dăm nimic, şi ne opunem. Comisiunea însă a cântărit împrejurările, şi crede că face servicii ţêrei, propunênd acéstă moţiune.

D. Dim. Sturza, urcînd tribuna, începe un lung şi aspru rechisitoriu al politicei guvernului, arêtînd cum acéstă politică neprevêţătóre n'a fost în stare nici macar a ne scăpa ţéra de invasia ruséscă în urma păcei. Acéstă ocupaţiune noi avem să o îndurăm timp mai îndelungat de cît însăşi Bulgaria.

După desvăluirea mai multor acte diplomatice, prin cari stigmatiséză politică guvernului, d-sa se pronunţă hotărît contra luărei Dobrogiei, ca una ce ne-ar slei financele şi ne-ar pune în grele conflicte cu bulgarii.

Apoi, în ceea-ce privesce Basarabia, d-sa termină prin cuvintele lui Miron Costin, că „nici o palmă de loc nu vom da Turcilor," adăogênd că nici o palmă de loc nu dăm nici Ruşilor.

D. ministru de esterne cere a i se da cuvêntul, spre a rêspunde gravelor acusaţii ale d-lui Sturdza.

Orele însă fiind 6, se decide a se continua şedinţa la orele 8 séra.

Sedintia de la 28 *Sept. séra.*

Şedinţa se deschide la orele 8 jum., sub preşedinţa d-lui Dim. Brătianu.

D. Cogălnicénu, avênd cuvêntul, crede că trebuia să venim mai întêiu să lichidăm treburile ţêrei, şi numai apoi să ne căutăm de pasiunile nóstre.

Aşa au înţeles'o acésta şi alţi şése d-ni senatori, cari au venit toţi, de şi din deosebite grupe, cu moţiuni, cari cred că au eşit din convicţiune.

S'a criticat fórte mult opinia majorităţei, căci ea sémănă mult cu tratatul din Berlin, care nu este de cît o transacţiune, şi care, ca atare, a nemulţămit pe mulţi.

In faţa ţêrei însă s'au unit toţi bărbaţii ce 'şi iubesc ţéra. Numai d. Dim. Sturza s'a găsit, ca tot-dé-una, să facă diatribe şi resbel necontenit Rusiei, adică convenţiei din 4 Aprile. Cu tóte acestea, d-sa a beneficiat mai mult de acea convenţie.

De cîte ori era un rêsboiu între Turcia şi Rusia, suferia România. Cel întêiu lucru, îşi perdea guvernul şi legile. Sciţi ce libertate avea ţéra, de la Petru cel mare până aţi, în asemenea ocasiuni. Ei bine, în timpul acestui resbel, ambele corpuri au lucrat; s'a usat de libertatea pressei; Impêratul a trecut prin ţêră, fără să se ia nici o mêsură pentru primirea lui ; ospitalitatea a fost pêstrată. A trecut prin instituţiunile cele mai democratice, şi ţéra a fost în libertatea cea mare. D Sturdza a făcut rêsboiu în cea mai mare libertate guvernului rusesc, fără să i se atingă pêrul. Şi cui i se datorésce acésta? Acelei blestemat de d-sa convenţie de la 4 Aprile.

D-sa, ca om care a fost în capul afacerilor ţêrei şi agent diplomatic, şi care scie de ce Rusia a mers aşa de departe ; d-sa, în loc să vie a vê lumina, a venit să vê turbure. D-nélui, care scie că ţêrile cele mici trebue să aibă de trei ori mai multă înţelepciune ca să se strecóre, vine aţi a face proces guvernului, pentru simpla perdere a Basarabiei, şi a face cinci ómeni rêspunţêtori pentru ceea ce era hotărît a se face de Puteri.

Mê opresc aici. Indată ce se va hotărî de d-vóstră acéstă afacere, noi vom sta la cértă cu d. Sturdza, căci şi noi avem multe contra d-nélui. D-sa a sfătuit guvernului multe lucruri, cari nu s'au împlinit. Şi noi avem acte contra d-sale ; şi d-sa a fost în străinătate ca noi, şi d-sa a vorbit cu diplomaţii, ca noi ; deosebirea este că d-sa a vorbit cu ómeni ostili ţêrei, ca ungurul Helfi.

Mai demn era de situaţiune să facă şi d-sa ceea ce a făcut Prinţul Ghica, Boerescu, Epurénu, şi alţii.

Ne aflăm în faţa unui tratat al Puterilor, ce vin să impună voinţa lor statelor, mici. Ei bine, nu voiţi a vê spune ? Atunci veniţi şi luaţi puterea, mergeţi la hotar şi atunci bucuros ; dacă veţi păstra ţêrei Basarabia, ne vom închina. Dar cînd numai criticaţi, prin acelaş cuvênt rostit de cinci ori deja până acum în acest parlament, faceţi un rêu serviciu ţêrei.

S'a criticat mult opinia majorităţei. Dar ea are meritul că deslégă cestiunea din afară de acea din

lăuntru. Nici d, Sturza n'a ḑis să nu ne supunem Congresului. Dar a ḑis că de óre-ce Miron Costin a ḑis că nu dăm ţéra turcilor, apoi d-sa ḑice că nu dăm ţéra nici Ruşilor. Dar noi am dat'o? Nu. Ne-au luat'o Puterile

Ce este cestia Basarabiei? Garantarea gurilor Dunărei, Numai pentru acest cuvênt s'a dat ea Moldovei, iar nu pentrn drepturile istorice ce avea asupra ei. Pentru acésta d. Cogălnicénu citéza nisce anume documente istorice.

De la 77 insă tóte s'au schimbat. Rusia a devenit biruitóre. Şi d. Sturdza însuşi scie că Anglia a declarat că nu va face resbel numai pentru Basarabia. D-sa mai scie, că Austria a ḑis că nu póte face nimic pentru Basarabia, de cît să o ducă la masa Congresului din Berlin. D-sa scie că Francia nu póte să ia arma în momentele actuale. Ei bine, avem acte, prin cari vĕ vom dovedi că nici o putere nu ne-a sfătuit a face alta de cît aceea ce am făcut.

Din momentul ce nu voiţi a lua arma, n'aveţi dar a face alt de cît a vĕ închina tratatului.

A doua chestiune este Dobrogia. La Berlin nu sau hotărât nici o chestiune de interes local, ci numai de interes european. Dobrogia nu ni s'a dat nici pentru ochii noştri, nici pentru ochii Rusiei, ci pentru un interes european. Gurile Dunărei Europa nu voia să le incredinţeze Rusiei. Şi dar Europa a ḑis: „Luăm Românilor ţĕrmul stâng, le dăm ţĕrmul drept.“ Eată de ce ni s'a dat Dobrogia in schimbul Basarabiei. Ca să impace şi interesul Rusiei şi acel al Europei. Darea Dobrogiei ni s'a dat ca un aranjament de ordin european. Aşa s'a făcut şi cu Bulgaria; s'a împărţit în mai multe părţi, tot pentru interes de ordin european.

Să zicem că vom refusa ce ni se impune. Dar atunci negreşit Congresul are să delibereze din nou asupra nóstră. Şi cine ne garantéză că Congresul nu va zice atunci că România nu mai presintă un interes european?

Dar de altă parte, este de interesul nostru ca din tóte părţile să fim încongiuraţi de slavi? Nu cred că este de interesul nostru a face ca Bulgaria să devină cît mai mare.

Venind la chestiunea locală a Dobrogiei; d. Cogălnicénu ḑice că tóte datele aduse de d. Sturdza sunt inesacte. Pentru acésta face apel chiar la d. Ión Ghica şi la d. N. Ionescu. Rĕu este numai partea pe unde merge linia de fer. Clima e fórte sănătósă. Negreşit însă că o ţéră, care trece de sub o administraţie sub alta, este neîngrijită. Cu tóte acestea, Dobrogea a produs şi anul acesta venituri. Şi apoi sînt păstorii transilvăneni, cari produc un venit de 2 milióne pe an.

Ce vom face noi acolo? Şosele şi scoli, şi o vom ocîrmui cu banii ce-i are, până la Constituantă, care atunci va face ce va voi.

Şi ce ar fi România fără un port la mare? Dar cine nu scie cît sînge a vĕrsat Muntenegrul,, numai ca să aibă un port la mare? Şi noi să ne închidem cu totul? Ei bine, de multe ori, din nenorocire, am ascultat pe d. Sturdza; nu-l vom asculta mai mult. Ce vrea d. Sturdza? Să nu avem aspiraţiuni la mare, ci peste Prut şi peste Carpaţi. Dar vra d-nélui să inaugurăm o politică de revendicare, tocmai acum cînd intrăm în familia cea mare a Europei. Să luăm dar Dobrogia, şi să o facem română, şi ast-fel să o lăsăm copiilor noştri.

S'a mai vorbit de cestia israelită. Dar acésta nu e la ordinea zilei; este tréba Adunărilor de revisuire.

Să nu umblăm dar pe căi pezişe. Congresul a hotarît dureros pentru noi, dar a hotărât dureros si pentru alţii, şi chiar pentru Rusia. Cu tóte acestea, România a câştigat independinţa sa. Şi acésta o să aibă marele avantagiu de a ne face educaţia politică şi de a ne învĕţă să fim prudenţi. Mulţumită dar acelui sînge vĕrsat peste Dunăre, România are o posiţiune onorabilă, şi dacă D-zeu va vrea, tractatul din Berlin are să producă resultate şi mai bune pentru noi.

Europa n'a făcut politică de sentiment, ci de interes. Aşa să facem şi noi. Şi dar, datoria nóstră este să sfîrşim cu un ceas mai nainte a fi în conflict Europa. Numai după aceea să fim daţi în judecată şi chiar osîndiţi, cînd adică ţéra va fi salvată.

D. Sturdza însă, pare a urma politica aceea arză móra, numai să arză şi şóricii.

Dar cînd d-sa s'ar gîndi ce nenorocire ar aduce acésta, singur s'ar îngrozi de vorbele d-sale.

Din fericire însă, Senatul va face un act de prudenţă, şi va avea consciinţa împăcată înaintea lui Dumnezeu.

(Va Urma).

Telegrame de prin ziare.

Londra, 11 Octombre. Cabinetul din Londra, cerênd esplicaţiuni la St. Petersburg in privinţa reocupării Ceatalgei de trupele rusesti, Rusia, a făcut cunoscut puterilor că a suspendat mişcarea de retragere a trupelor sale din causa omorurilor de creştini care au reinceput în ţerile evacuate. Ea angajază pe cele-l-alte guverne ca, in unire cu dênsa, se adreseze Porţii represintări in acéstă privinţă.

Se ḑice că Afghanii posedă o fórte mare artilerie. Se crede că Afghanii au intrat in trecĕtorile de la Khaiber, 35,000 ómeni de trupe sunt concentrate in imprejurimile Peşaverului.

Londra, 12 Octombre.— *Daily Telegraph* află că, in urma unei intrevederi intre d. Vaddington, ministrul afacerilor străine din Francia, şi d. Roberts Wilson, cestiunea administraţiunii egiptene este pe cale bună de succes.

Se speră a se ajunge imediat la o soluţiune favorabilă. (Havas).

Viena, 12 Octomvrie. — Reicsratul este convocat pentru ḑiua de 22 Octomvrie.

Londra 12 Octomvrie. — Se anunţă că Austriacii vor putea continua mişcarea inainte pentru ocuparea Bosniei şi Herţogovinei. Ori-ce pericul de conflicte cu Turcii ar fi dispărut.

Preparativele pentru un atac contra Afganistanului se urmézĕ cu activitate. Se crede că operaţiunile vor incepe in primele ḑile a lui Noemvrie.

După *Times*, principele de Lobanoff a declarat că Ruşii nu vor părăsi Adrianopole până după sĕmnarea tratatului definitiv.

Viena, 12 Octomvrie.—(Oficial). Generalul Reinlander a ocupat Vernograc la 10 Octomvrie.

Uă deputaţiune de la Buzim a exprimat supunerea sea.

Austriacii au intâlnit intre Peci şi Vernograc numeroşi insurgenţi răniţi pe cari i-au rădicat.

Micul fort de la Kladus, ocupat de insurgenţi, a fost inpresurat de un batalion de vênători.

Paris 12 Octomvrie. — Monseniorul Dupanloup, episcopul de Orleans, a murit.

Se asigură ca D. Greigh, ministrul de finanţe a Rusiei, vine la Paris spre a contracta un imprumut, care ar fi destinat a rĕscumpăra hârtia monedă.

Londra 12 Octomvrie,—*Times* spune că in Bulgaria domneşte uă mare agitaţiune. Populaţiunea ar voi sĕ alégă de principe pe principele Nichita a Montenegrului.

Paris 12 Octomvrie. — Uă depeşă din Londra informézĕ că pe piaţa anglesă lumea financiară se teme de redeschiderea cestiunii Orientului. Se ḑice asemine că lumea oficială este alarmată de oprirea adusă in retragerea armatei ruse din jurul Constantinopolei.

Berlin, 12 Octomvrie.—Reichstagul a rĕspis, cu 200 voturi contra a 107, o moţiune a deputatului Hauel prin care cerea a nu se intinde legea contra socialiştilor la intrunirile electorale.

Viena, 12 Octomvrie. — *Politische Corespondenz* scrie, comisiunea stabilită la ministeriul afacerilor. străine pentru elaborarea unui project de organisare provisoriă a provincielor Bosnia şi Herzegovina ş'a terminat deliberaţiunile. Acea comisiune sa ocupat de grabnica întórcere in patrie a refugiţilor Modul puneri séle in executare a fost stabilit in principiu. Acéstă intórcere in patriă in ceea ce priveşte Hnrzegovina ar fi deja incepută.

Constantinopole, 11 Ocomvrie. — Câţi-va ambasadori au sĕmnalat lui Savfvet-paşa, ministrul afacerilor străine a Porţii, urîta impresiune produsă de ultimile manifestaţiuni diplomatice a Porţii pe lângă cabinetile mai multor mari puteri.

Bucuresci, 13 Octomvre. — In şedinţa de ieri a Camerei discuţiunea a fost fórte lungă şi furtunósă. Şedinţa nu s'au terminat de cît după 8 óre sara.

D. Ionescu ş'au continuat discursul, desvoltând moţiunea minorităţii care rĕspinge anexarea Dobrogiei. D-sa ḑice că acéstă provincie ar putea deveni mai târḑiu mĕrul din discordiă şi că ar fi primul popas al invasiunilor, şi cere ca Europa să neutralisĕze acest teritoriu, să 'l ia sub protecţiunea sa, să'l dia chiar evreilor români spre a face din el un Stat independent. Cât despre evrei, D-sa propune a se acorda drepturi acelora ce au luat parte la resbelul din 1878; pentru ceia-l'alţi trebue a se studia.

D. ministru afacerilor străine ḑice că Dobrogia n'au fost atribuită României ca schimb pentru Basarabia, ci mai mult spre a restrînge influenţa Rusiei ca sĕ nu aibă amêndoue ţermurile Dunării, şi asemene spre a diminua Bulgaria pe care tratatul de la San Stefano o făcea prea mare. D-sa comunică mai multe documente, printre cari figuréză un raport confidenţial a D-lor I Ghica şi D. Sturza, actualmente în opoşiţiune, din care resultă că Basarabia era perdută pentru România de la întrevederea de la Reichstadt. Asupra cestiunei evreilor. D. ministru se unesce cu D, Ionescu că trebue timp spre a o studia. Terminînd, D. ministru face cunoscut părerea unui mare diplomat asupra viitorului României, şi exortéză Camera a primi Dobrogia.

D. Maiorescu ḑice că tóte aceste discuţiuni sunt inutile, câci suntem siliţi a executa cu ori ce preţ tratatul de Berlin. Soldatul rus este încă aci. Ce

ea ce ar voi D-sa este ca guvernul să fixeze data pentru convocarea unei Constituante şi să presinte o lege pentru rectificarea frontierilor. Oposiţiunea declară, prin organul D-lui Maiorescu, că trebue a se convoca imediat o Constituantă şi propune Camerei de a se disolva.

D. Holban respinge acéstă opiniune.

D. preşedinte a consiliului reproduce argumentele ce a desvoltat in Senat, şi adaoge că trebue a se ratifica tratatul de Berlin dacă voim a vedea pe Ruşi deşertându-ne teritoriul.

Discuţiunea este închisă în mijlocul unor incidente fórte sgomotóse.

Moţiunea minorităţi comisiunii find pusă la vot prin apel nominal, este rĕspinsă prin 78 voturi, contra a 20 şi 2 abstineri.

Renoindu-se incidentele sgomotóse, D. preşedinte Vernescu declară că şi dă demisiunea.

Moţiunea majorităţei comisiunii este adoptată cu 83 voturi contra a 27.

Probabil sesiunea Corpurilor legiuitóre va fi închisă Luni.

(Vócea Covur).

DIN LOCALITATE.

Solemnitatea comemorativă decapitărei bunului şi virtuosului Domnitor Grigorie Ghica VV. s'au celebrat ieri, 1 Octomvrie, in oraşul nostru, conform programului, cu tótă gravitaté şi pietatea cuvenitĕ unei mari zile de doliu naţional.

La serviciul divin, celebrat în biserica catedrală de P. S. P. Archereu Iosif Bobulescu, vicariul Metropoliei Moldovei, cu asistenţa P. S. P. Archereu Ieremia Derţu şi a mai multor archimandriţi şi preoţi, au asistat tóte autorităţile locale, corpul ofiţerilor din garda civică, mai mulţi ofiţeri din armata de linie şi teritorială, profesorii dimpreună cu scolarii, studenţii Universităţei, şi o mulţime de locuitori ieşeni din tóte treptele societăţei.

Onorurile militare au fost făcute de un pluton din jandarmii călări, de doue companii din garda civică şi de elevii scólei normale, de muzica gardei şi de acea a regimentului al 8-lea, inşirate tóte in curtea Metropoliei.

După terminarea serviciului divin, cortegiul au plecat în sunetul clopotelor şi al muzicelor, îndreptându-se pe strada Mare, strada Sfintei Vineri, strada Cismăriei şi a a lui Ghica-Vodă, până în piaţa unde se află rîdicată pétra comerativă chiar pe locul tragicului eveniment.

Ordinea cortegiului era următórea: un detaşament de jandarmi călări deschidea mersul apoi urmau purtătorii de cununi de flori şi stégurile Universităţei, ale diferitelor corporaţiuni locale şi acele oferite în anul 1875, cînd s'au celebrat pentru prima óră decapitarea Domnitorului, muzica regimentului, corurile de la Mitropolie şi sf. Spiridon, P. S. Lor P. P. Archerei dimpreună cu clerul, magistraţii, profesorii, corpul ofiţerilor gardei, studenţii Universităţei, cetăţenii, cele doue companii din garda civică, elevii scólei normale şi la urmă elevii scólelor secundare şi primare.

Ajungênd cortegiul la locul unde este rîdicată pétra comemorativă, şi introducêndu-se în interiorul grilagiului dimprejnrul monumentului tóte persónele oficiale dimpreună cu o parte din public. P. S. P. Archereu Bobulescu au rostit rugăciunile cuvenite întru amintirea numelui Domnitorului Martir şi întru reposarea sufletului lui. După acésta d. ajutor de primar Belcic, au cetit mai întĕiu un discurs prin care au aratat însemnatatea solemnităţei şi au lăudat virtuţile gloriosului Gr. Ghica V., apoi o telegramă de adesiune din partea Societăţei „Desvoltarea" din Bucuresci, şi au terminat anunţând că Dorohoiul, Bacăul şi Botoşanii au trimis delegaţiuni ca să asiste la ceremonie.

D. Gusti. luând cuvêntul după d. Belcic, au pronunţat asemine cite-va cuvinte apropriate circumstanţei în numele Botoşenilor din partea cărora primise delegaţiune.

Tinerii studenţi Raileanu şi Velini au ţinut discursuri fórte simţite şi cari au fost aplaudate. D. Crăciun, un june de talent, au vorbit cel din urmă. Printr'o oraţiune plină de frumóse cugetări şi de nobile simţimente, d. Crăciun au relevat patriotismul, devotamentul şi abnegaţiunea marelui şi bunului Domnitor, au făcut óre-cari aluziuni la împrejurările dureróse prin cari străbatem astăzi şi au sfirşit invocând figura măréţă a principelui martir, cu un apel la barbaţii politici ai României ca să se unéscă cu toţii în ideea fericirei şi a mîntuirei patriei. Aplausele cele mai simpatice au acoperit ultimele cuvinte ale junelui orator şi cu depunerea cununilor solemnitatea s'au încheiet. şi tótă lumea s'au împrăştiat cu credinţa că au îndeplinit o faptă frumósă, şi cu mulţiumirea sufletéscă de a şi fi reîmprospătat în minte cu ocaziunea acestei solemnităţi amintirea duiósă a unui ilustru şi glorios Domnitor român.

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—9).

Major Leca.

10,000 leĭ nouĭ sînt de dat cu împrumut, cu prima ipotecă.

Pentru condiţiĭ a se adresa la Redacţiune.

DE INCHIRIET, casele cele mari şi mai multe apartamente din casele ele mici ale D-lui Dimitrie Kornea de pe bulevardul Carol. Amatoriĭ se vor presenta la subsemnatul de la órele 9 la 12 diminéţa, şi de la 5 la 7½ óre sara.

Avocat **Ión D. Kornea.**

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** şi ***Macrestii*** cu părţile din *Cotalesti*, comuna Buhâeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pămîntului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

DE ARENDAT de la St. Gheorghe anul viitor, sau ***de vênzare*** o vie în întindere de 7 fălci, împărţită; în pămînt de arat, de fănaţ, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vişan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde şi **un loc sterp** situat în Jassy desp. IV, strada St. Lazar, mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administraţia acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu— Condiţiuni avantajóse.

Anastasiu **W. Bottez.**

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 198. Mercuri 4 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași. 3 Octomvre 1878.

In No. 191 al ziarului nostru am publicat expunerea de motive și proiectul de lege, prezentate camerei de ministrul de interne d. C. A. Rosetti, pentru neinstreinarea pămênturilor date clacașilor prin legea rurală din 1864.

Cetind cineva atît expunerea de motive cum și proiectul de lege se convinge de doue lucruri: 1) că d. C. A. Rosetti nu este competent în materie de legislațiune, și 2) că d-sa tinde prin acest proiect a usurpa suveranitatea puterei judecătorești, care într'un Stat constituțional, cum este al nostru, este o a treia putere suverană în Stat.

Nu ne mirăm nici de insuficiența d-lui Rosetti în materie de legislațiune, căci d-sa nu e jurisconsult, nici de tendința sa de a usurpa și confunda puterea executivă cu celelalte doue puteri în Stat, cea judecătorésca și legislativă; — radicalii nici-odată n'au înțeles distribuțiunea și echilibriul puterilor publice; ei nu înțeleg de cît o singură putere, o singură dominațiune, acea a maselor. — Ne mirăm însă, cum s'au putut ca menționatul proiect să trécă și să ésă ast-fel din consiliul de miniștri, care cuprinde în sinul seu trei legiști, pe d. d. Stătescu, Chițu și Câmpineanu.

Se vede că proiectul au trecut numai cu numele prin consiliul de miniștri. Altfeliu nu ne-am putè explica completa lui insuficiență.

Din capul locului observăm că în expunerea de motive d. Rosetti atinge fórte ușor și aprópe imperceptibil chestiunea arendărei, sau, cum zice d-sa, a „închirierei locurilor pe cari s'au împroprietărit clacașii la 1864, chestiune care este principala cauză a reului semnalat de d-nia sa. Éră prin proiectul de lege d. Rosetti nu ajunge scopul pentru care cere votarea legei, ci un scop cu totul altul, adecă acela de a-și aroga o parte din puterea judecătorésca.

Și într-adevăr, pentru înstreinarea și ipotecarea pe față a pămênturilor acordate clacașilor, legea din 1864 prin art. 7 și 8 cuprinde proibițiuni exprese. Crede însă d. ministru de interne că, adăogând în proiectul seu de lege cuvintele de „înstreinare sau de ipotecare deghizată", ș'au ajuns scopul ce-și propusese? Să ne permită d-sa a-i spune că s'au înșelat.

Prin „înstreinare deghizată", se înțelege incontestabil o înstreinare ascunsă sub forma unui alt contract, care nu este privit de lege ca instreinător proprietății lucrului, cum este d. e. contractul de arendă. Dar cînd acest contract este pe un termin neprevĕzut de lege și neuzitat de obiceiul pămêntului, el devine un adevarat contract de înstreinare a dreptului de proprietate. Prin urmare d. ministru de interne trebuia să enumere în lege tóte a ele contracte sub forma cărora se póte face înstreinarea.

Pe lîngă aceștia, cine trebue să apreție eze simulațiunea și după a cui cerere? Eată doue chestiuni la cari d. ministru nu s'au gândit de loc prin proiectul seu de lege! Ba da! s'au gândit, insă rĕu, la cea dintăi; căci, prin art. 2 din proiect, ministerul de interne este autorisat a repune și a mănține în posesiune pe legitimul proprietar.

Greșită soluțiune! intăi pentru că calcă un principiu elementar în legislațiune, care cere ca legile să fie pe cît se póte mai clare, mai explicite și mai precize, ast-fel ca să nu lese, pe cît se póte, nici de cum facultate de interpretare celor chiamați de a le aplica; și al doile pentru că păcătuesce contra bazei sistemului constituțional, care reclamă separarea bine definită a puterei executive de cea judecătorésca, și după care principiu contestațiunile asupra contractelor de vănzare, ipotecă, și instreinare nu se pot judeca de puterea legiuitóre. Acésta nu se făcea nici chiar sub Regulament, cînd se tundeau ómenii din ordinul poliția iului! Noi astăzi, din fericire trăim sub un regim constituțional care deferă puterei judecătorești o asemine jurisdicțiune.

A veni dar printr'un proiect de lege isolat și a acorda puterei executive o parte din suveranitatea puterei judecătoresci, este a resturna din temelie ordinea socială, — și noi credem că, cu tóte cele ce se petrec în țară, încă n'am ajuns pănă acolo.

A doua chestiune e de a se ști cum și prin cine va cunósce ministrul de interne cari sînt înstrăinările formale sau *deghisate*, cum dice D. Rosetti, a unora din pămînturile clacașilor? Primariul, sub-prefectul, prefectul sau însuși vînzĕtorul va fi acela care să dee ministrului lămuriri în această privință?

Se știe cine sînt și cum sînt primarii de sate, și nu credem că dibaciul cumpărator nu va ști printr'un contract simulat să iee precauțiunile necesare spre a face pe primariu să tacă. Mai tot acésta putem zice și de suprefecți, cari, afară de rari excepții, nu sînt mai îngrijitori de cît primarii, de interesele țeranilor muncitori. Cît despre prefect, este obștesce cunoscut că el nici-o-dată nu știe ce se petrece prin comune, atît de mult îi absórbe tot timpul corespondența cu ministeriul și preocupațiunea cum se combată mai victorios pe adversarii politicei guvernului central.

Nu este dar alt mijloc de cît acela ca ministrul de interne să călătorească perpetuŭ prin comune spre a se informa prin sine însuși despre contractele formale sau deghizate prin cari sătenii ș'au înstreinat pămînturile date lor prin legea rurală. Dar atunci cine se va ocupa cu politica cea mare a țerei? Mai rămîne încă vócea sătenului de a denunța el însuși contractele. El nu va face însă nici-odată acésta, căci în caz de anularea înstreinărei va trebui să întórcă cumpărătoriului banii primiți, ceea ce-i va fi totdéuna fórte greu; ca să nu dic cu neputință.

Proiectul din chestiune al d. lui Rosetti fiind deci atît de insuficient, noi credem că d-sa facea mult mai bine să fi supus camerei, în cîteva cuvinte mai puțin umflate de cît acele de *hrăpire*, spoliațiune etc., că art. 7 și 8 din legea rurală opresc pe sătén de a instrăina și ipoteca pămînturile lor în timp de 30 ani, dar că legiuitoriul din 1864 n'au prevĕdut că înstreinarea să póte face sub forma unui alt contract, pe care săteanul nu este oprit de a-l încheia, precum este contractul de arendare pe mai mulți ani, etc.; că experiența au dovedit că locuitorii alérgă la acest mijloc fraudulos de înstreinarea pămînturilor date lor prin legea rurală, încheind chiar și cu Evreii contracte de arendarea pămînturilor

lor chiar pe termin de 99 ani şi cu bani plătiţi înainte, ceea ce este o adevarată vîndare.

Apoi să prezinte un proiect de lege în care să se zică lămurit că „conform spiritului „legei din 1864 ori-ce înstreinare directă sau „indirectă, fie prin act de vînzare, ipotecă, „arendare, sau ori-ce altă specie de con„tract, făcute către alte persóne de cît că„tră comuna respectivă, a pămînturilor „date satenilor prin legea rurală din 1864, „cum şi prin aceea de împroprietărirea „însurăţeilor, este nulă de drept, şi nu va „avé nici-odată vre-un efect.“

Eară prin art. 2 din aceeaş lege, în loc să se dee ministrului de interne jurisdicţiunea de a *judeca şi anula* asemine acte, în despreţiul legei şi cu violarea tuturor principiilor de drept public şi privat, să proibéscă în termini categorici pe „ori-ce autoritate judecătorésc㠄 „trativă sau comunală de a *legaliza*, *înre„gistra sau executa* asemine acte, către alte „persóne de cît către comună, sub pe„dépsa pentru magistratul sau funcţionarul „contravenitor de a fi destituit şi dat ju„decăţei spre a fi condamnat la amenda de „1000—10,000 lei în folosul comunei şi la „daune interese pentru partea jignită. Eară „dacă vînzarea s'ar face prin act, sub sem„nătură privată şi posesiunea s'ar trans„mite de bună voe, un asemine act să se „considere ca neadevenit, şi comuna să „fie obligată a lua în stăpînirea sa acel „pămînt cu preţul cu care el au fost dat „săténului la 1864.

Printr'o asemine lege, credem noi s'ar puté garanta şi asigura bunurile ţeranilor, cari au trebuinţă de protecţiunea tutelară a legilor până ce ţara va avé fericirea de a-i vedé ajunşi la óre-care grad de lumină, care, dându-le iubirea de moşie şi de bun traiu, să-i aducă în starea de a se protege ei singuri pe sine în contra incercărilor ademenitóre. Pentru a vedé însă pe ţeran scos din întunericul în care se află ar trebui ca guvernul să facă şcóle bune şi deajuns, să măréscă în fie-care an bugetul instrucţiunei rurale, să nu facă ca astăzi cînd instrucţiunea este în fie-care an ciuntită, pe cînd se trec sute de mii de franci pentru fonduri secrete, sau pentru calĕtorii prin streinatate, ori pentru alte sinecure.

Aceste consideraţiuni ne îndémnă să sperăm că Parlamentul, în desbaterea căruia se află supus proiectul de lege pentru neinstreinarea pămînturilor ţeranilor, şi care cuprinde în sînul seu bărbaţi mult mai competenţi în materie de legislaţie de cît d. C. A. Rosetti, va reforma proiectul aşa ca să ajungă scopul la care tinde.

ŞTIRI DIN STEINATATE.

Criza ministerială din Viena, zice „Le Danube“ au obţinut o soluţiune analógă aceleia care au fost dată crizei maghiare. Imperatul au primit dimisiunea intregului cabinet prezidat de principele Auersberg, dar miniştrii rămîn însărcinaţi, până la o noua ordine, cu conducerea afacerilor.

Se ştie, că Imparatul Francisc-Iosif, înainte de a statua asupra dimisiunilor ministrilor maghiari, chiamase la Viena pe d. Bitto, fost ministru şi unul dintre ómenii politici cei mal consideraţi ai Ungariei spre a-l consulta asupra situaţiunei.

Dupre „Corespondenţa din Pesta“, d. Bitto ar fi apreţiat destul de aspru purtarea cabinetului maghiar, care ar fi trebuit, după dînsul, să şi facă dela început cunosente vederile printr'un act politic. Totuşi, el ar fi fost de părere că majoritatea Dietei va ţinea samă de faptele îndeplinite şi nu va lua nici-o resoluţiune de natură de a aduce jîgnire prestigiului monarchiei faţă cu streinul.

D. Slavy au fost avut mai înainte o întrevedere cu împaratul. Ziarele au publicat cu ocaziunea acestei întrevederi următórea comunicaţie din isvor oficios:

D. Slavy, invitat de împaratul spre a se însărcina cu formarea unui nou cabininet, respunse că gravitatea situaţiunei reclamă fără îndoélă concursul tuturor patrioţilor, dar că starea sănătăţiei sale nu-i permite să primésc㠄 misiune. Intrebat asupra situaţiunei, d. Slavy respunse că după părerea sa formarea unui cabinet cu ómeni noui ar prezenta cele mai grave dificultăţi.

Cît despre chestiunea bosniacă, adevarata chestiune a zilei, un guvern maghiar ori-care ar fi, nu ar pntea lua o hotărîre în acéstă privinţă de cît în înţelgere cu guvernul austriac. Dar şi cabinetul din urmă n'ar avé asemine de cît un caracter provizoriu. Astfeliu, astăţi ar lipsi toţi factorii cari singuri ar putea concurge la soluţiun a definitivă a crizei ministeriale.

In asemine împrejurări, d. Slavy nu ar putea de cît să consilieze ca să se mantină cabinetul Tisza până la întrunirea Reichstagului, chiar cînd s'ar afla cu cale a nu se da un titular ministeriului de finanţe. D. Tisza ar trebui sau să încredinţeze portofoliul acesta unuia dintre colegii sei, sau să-l iee el însuşi, cum au mai făcut odată după retragerea d-lui Kerkassolin.

Acest expedient ar fi cel mai logic, căci cabinetul Tisza care au primit şi au sprijinit politica comtelui Andrassy, ar fi asemine în stare mai bine de cît ori-cine s'o explice şi s'o apere; numai acest cabinet ar putea respunde la chestiunea de a şti ceea ce se voesce a se face cu Bosnia şi Herţegovina după pacificarea lor, şi acésta chestiune ar fi tocmai aceea la care dau cea mai mare importanţă tóte elementele moderate, nu numai din Reichsrath, dar şi din ţeră.

In aceste cercuri s'ar recunósce că rechiamarea imediată a trupelor, că o simplă părăsire a tuturor resultatelor căpătate până acum cu preţul unor atît de mari sacrificii, ar fi un lucru absolut cu neputinţă, dar din contra s'ar cere explicaţiuni lămurite şi precize asupra scopului final al acţiunei începute.

Cabinetul Tisza ar fi singur compitent de a da în acéstă privinţă lămuririle dorite. Dacă i s'ar primi îndreptăţirea sa asupra politicei până acum următe, atunci s'ar puté procede la construirea ministerului şi în asemine caz s'ar găsi un nou ministru de finanţe; dacă din contra guvernul nu are în favóre-i de cît minoritatea, formarea unui nou cabinet va deveni necesară.

Cetim în „Le Danube“:

Aflăm din isvor bun că numirea d. lui Beust în calitate de ambasador al Austriei la Paris, în locul d. lui de Wimpfen, póte fi de pe acum considerată mai ca sigură.

— După o versiune a cărîa perfectă exacititate nu o am putea garanta, cerirle de credit formulate de ministrul de resboiu al Austro-Ungariei s'ar ridica la o cifră din cele mai respectabile. Pe lîngă cele 60 milióne cheltuite, până la finitul lui Dechemvre s'ar mai cere încă 80 de milióne, eră pentru anul 1879 va fi nevoe de 100 milióne, ceea ce însemnéză că Ungariei îi va veni în totul 19, 25 şi 30 milióne, adecă 74 milióne din suma totală a cheltuielelor Bosniei.

Pacificarea Bosniei şi a paşalicului Novibaza ar custa după evaluările ministrului de resboiu 240 milióne de florini cel puţin. Aceste cheltueli vor pricinui bugetului maghiar un deficit sigur de 70 milióne, pentru 1878 şi 1879, plus 76 milóne, ca consolidare anunţată a bunurilor de tezaur pe 1879 şi aceste tóte asupra unui venit mijlociu de 198 milióne florini.

— Ziarele anunţă că un corp rus de observaţiune va fi fórte curînd aşedat de-alungul fruntariei nordice a Afganistanului.

— Se telegrafieză din Londra, 11 Octomvre:

Circulă sgomotul că, după ştirile din Constantinopole cu data de ieri, Ruşii au reocupat posturile cele mai apropiate de capitala otomană. Acéstă informare au determinat o activitate febrilă în tóte ministerele.

Tótă sara, firurile electrice cari légă Hughenden cu Hatfeld unde se află acum lordul Beaconsfield şi marchizul de Salisbury, n'au încetat de a transmite depeşi. La departamentele de resboiu şi de marină s'au ţinut deliberări extraordinare. D. de Salisbury au telegrafiat în acea nópte la St.-Petersburg spre a cere explicaţii în privinţa ultimelor măsuri luate de oştirea rusă.

Telegrame de prin ziare.

Roma, 13 Octomvre. — „L'Italie“ cere ca Italia se fie asemine reprezentată în ministeriul egiptean. Acest ziar adaogé că Italia ară în Egipet interese tot atît de considerabile ca şi Francia şi Anglia şi că, dacă vor isbuti negoţierile în-

cepute, portofoliul justiției va fi încredințat unui italian.

Pesta, 13 Octomvre. — Oficială. — Imparatul a u însărcinat provizor pe d. Wenckheim cu ministeriul de interne și pe d. Tisza cu acela al finanțelor. Maiestatea Sa au primit definitiv demisiunea d-lui Szell. (Havas).

DIN ȚARĂ.

Cetim in „Vócea Covurluiului“:

„Aflăm că deja de ieri Rușii au intrat în posesiunea formală a Basarabiei. De ieri chiar și posta română a încetat de a mai merge în acea parte.

„Dicem dar un adio! duios pentru moment scumpei nóstre Basarabii, dar îi dicem și: la revedere! pentru diua când va triumfa justiția popórelor“.

— In ședința de la 1 Octomvre, Camera au votat următórele credite: 1) de un milion lei pentru acoperirea cheltuelilor de administrarea și ocuparea Dobrogei; 2) de 500, mii lei pentru cheltueli extraordinare și suplementare până la finitul anului; 3) de 2,185,000 lei pentru plata cheltuelelor făcute cu ținerea armatei pe picior de resboiu până la 5 august 1878.

— Ziarului „L'Orient“ i se scrie din Tulcea, 28 Septemvre:

„Deșertarea Dobrogei de către oștirea rusă continuă. In tótă partea nord-oestică a provinței nu sînt de feliu trupe, așa că sînt închise mai tóte stațiuninile telegrafice, între altele acea din Macin“.

— In Tîrgoviștea, oraș mic, ziaristica pare a voi să iee o mare desvoltare. Pe lingă „Vócea Dîmboviței“ și „Chindia“, ziare nu de mult acolo apărute, acum să anunța eșirea la lumina a unei a treia foi „Cetatea“.

Li dorim la tóte isbîndă și viéță lungă.

DESBATERI PARLAMENTARE

Senatul.

Ședința de la 28 Septemvre 1878.

D. P. P. Carp recunósce că tabloul făcut de d. Sturdza a fost, pótei imperfect, d. Cogălnicénu a mers prea departe. Trebue a se admite că și în vinele nóstre curge sângele celor de la Plevna, și dar trebue a se admite că putea să fie un țipet de durere eșit din peptul d-lui Sturza discursul ce d-sa a pronunțat.

D-sa nu este pentru a se da prin votul de astă-di un bil de indemnitate guvernului.

In Dobrogia d-sa nu vede de cît mijloc de perpetuă alianță cu Rusia. Și asigurarea ce ne-a dat'o d. min. de esterne în privința Dobrogiei, nu oferă nici o garanție după asigurările ce a dat tot d-nélui în privința Basarabiei.

Este dar pentru respingerea Dobrogiei, pentru a primi în privința Basarabiei ceea ce s'a hotărît, și pentru convocarea urgentă a Constituantei, care să resolve cestiunea evreilor.

D. C. Bosian, aruncând o privire asupra opiniei publice, crede că tóte partidele politice din astă țéră n'au altă idee de cît a conserva țéra și onórea ei.

Studiind însă situațiunea politică, dice că națiunea nóstră a fost supusă la multe încercări, și starea de adi o datorăm numai înțelepciunei nóstre. Țéra acésta are un viitor asigurat prin inteligința națiunei române Nu trebue dar sa grăbim evenimentele, ci să ne grăbim serios cum să eșim din dificultățile actuale. Nu e cestiunea adi de lupte politice, ci de luptă națională. Toți am greșit, póte, dar toți suntem români, și toți suntem datori a ne gândi la patria nóstră.

Am audit vorbindu-se de fusiuni politice.

Nu e fusiune politică, ci e vorba de unirea a două partide, ca să scăpăm țéra. La acésta m'am gândit și eu, și on. coleg d. Boerescu. Pe acéstă cale Principele Ghica a fost unul din cei mai geloși luptători, și 'i face multă onóre acésta.

On. d. Epurénu a dis că acestea corpuri nu au misiunea a se pronunța asupra cestiunilor ridicate de tratatul de la Berlin. Tot d-sa a dis că să ne tragem din Basarabia, și dacă vom putea, să luăm și Dobrogia. Nu înțeleg acest raționament. Ori ne supunem necesității, și atunci suntem competinți; ori nu suntem competinți, și atunci să asceptăm alte corpuri. Nu coborîți demnitatea națiunei. Nu trebue să asceptăm a doua poruncă să ocupăm Dobrogia, căci ar fi o a doua umilință.

Venind la d. Sturdza, dice că d. Stnrdza a fost în contra moțiunei majorității pentru că e neconstituțională, pentru că se impune guvernului o Adunare constituantă pe de o parte, iar pe de alta se autorisă a ocupa Dobrogia. Dar să violéză prin asta Constituția? Dar óre puterea legiuitóre a țérei nu are dreptul a face acte administrative și conservatóre pentru țéră? Unde dar e violarea Constituției? Aici, din contra, e respectarea Constituției. Și se vorbesce de Adunări de revisuire. Dar o Cameră ce are drept a modifica Constituția, este o Constituantă, și ea are dreptul asupra întregului pact fundamental, căci acolo sunt mandatarii suverani ai națiunei. Acésta e scris în mintea omului. Asta e positiv.

Vedeți că propunerea comisiunei nu a violat întru nimic Constituția, chiar în sensul d-lui Sturdza, pentru că ea a făcut un act de conservare.

D. Bosian arată spiritul, care a domnit în comisiune, cum unii au recunoscut dreptul de competință a Camerelor actuale, și alții ba. Atunci s'a căutat un mod de conciliare, spre a evita desbinările în aceste grave împrejurări. Am dis dar că autorisăm guvernul a se retrage din Basarabia. Nu am dis s'o dea, pentru că nu se póte da un lucru ce se ia cu forța. In privința Dobrogiei și a cestiunei israeliților am recunoscut necesitatea Constituantei. Dar, fără a prejudeca acéstă necesitate, am dis că până atunci guvernul să ia posesiunea Dobrogiei și să o administreze în sens conservativ. Apoi am fixat un termen anume pentru Constituantă, dar termen mai prelungit, spre a da timp conciliărei spiritelor și facerei unui recensément pentru israeliți.

D-lor, trebue să ne grăbim a intra în sînul familiei Puterilor. Și de aceea am propus acéstă moțiune, la care a aderat și guvernul Aș avea dar mare mulțumire în sufletul meu, să véz votându-se acéstă moțiune cît mai curînd.

D. B. Boerescu, luând cuvêntul, zice, mai întêiu de tóte, că nu este azi vorba nici de spirit de partid, nici de bil de indemnitate, ci de interesul național, pe care trebue să scim a-l apéra.

Era vorba de a se sci, ce avem să facem noi, mandatari ai țérei, în fața tratatului din Berlin.

Cînd noi, cîți-va membri din opoziție, venim și nu judecăm faptele guvernului din trecut, ci venim numai a căta un mod de salvare pentru țéră, d. Carp și alții îl numesc fusiune de partid. Dar aici nu-i vorba de guvern, nici de partid. Este vorba de cea mai grea posiție ce a avut țéra vre odată. Și d. Carp micșoréză acéstă cestiune până la o cestie de partid. Ei bine, eu vă mărturisesc că am avut curagiul a mă pune mai presus de asemenea interes de partid.

D. Sturdza a făcut istoricul trecutului. Dar aci nu a fost vorba de acésta. Trecutul s'a dus. Și nici un raport nu este între faptele guvernului din trecut și faptul ce avem azi a-l decide.

Noi, în fața actualității, sîntem datori a ne pronunța aci numai asupra lucrului, dacă sîntem sau nu în contradicție cu Constituția.

D. Carp, d. Sturdza și Epureanu s'au pus într'o ipotesă ce nu esistă; au zis că votul Senatului ar fi neconstituțional, și că acest drept trebue reservat întreg Constituantei. Dar comisiunea a lasat la o parte ori-ce considerațiuni de egoism, și a căutat un teren de conciliare. Făcut'a réu óre comisiunea prin acésta? Am făcut concesiuni, nu de principiu, ci de procedare.

O națiune nu e permis nici a se sinucide, nici a abdica. Am dobândit independența, și acésta este fórte mult, și cînd s'a proclamat ea, eu am susținut'o de la acea tribună de și ea era incomplectă. Vom căuta însă a o complecta, punêndune în cele mai bune relațiuni cu Puterile. Spre acest scop, care este prima datorie ce trebue s'o facem?

Avem înaintea nóstră un act al Europei. Trebue să-l recunóscem, sau să-l lepădăm. Ei bine, independența nóstră cerea o sancțiune, și acea sancțiune ne povățuia a ne supune hotărîrei Puterilor. Alt-fel am putea avea o independență nerecunoscută, și acésta ar aduce consecințe fórte grave, ar aduce o desonorare a națiunei, ceea ce nu ne este permis.

Ast-fel fiind, dacă nu ne-am supune hotărîrei Puterilor, nu sciu dacă nu am fi supuși și la un mandat de esecutare, ce s'ar da vre-uneia din Puterile semnatare.

Pentru a face însă acest act de supunere, unii ziceau că Camerele actuale sînt competinte a o face, alții că nu, ci numai o Constituantă. Ei bine, eram espuși a se face nisce divisiuni din cele mai fatale, și ar fi fost a se crea un precedent fórte fatal. Am admis dar necesitatea Constituantei, pentru un termen óre-care, căci la moment nu se putea; Constituantă, care să aibă a delibera numai asupra punctelor ce i se vor indica, nu însă și asupra întregei Constituțiuni, drept pe care i l'a recunoscut numai d. Bosian.

Spre a nu se amâna însă lucrul la calendele grece, am fixat un termen anume, când să se dea soluțiunea definitivă a cestiunilor din tratatul de la Berlin.

D. Sturdza a zis că nu prin moțiuni se cedează

şi să ia un teritoriu. Aşa este. Dar unde e o asemenea moţiune? Dacă ar fi fost o moţiune sau proiect de lege prin care să se céră asemenea lucruri guvernului, fiţi siguri că aş fi combătut'o. Aşa voiţi, dar d-vóstră să apăraţi interesele ţérei înveninând mereu corpul naţiunei? Apoi aşa a ajuns Polonia la peire, şi aşa am ajunge şi noi dacă am urma tot pe acéstă cale.

Mai întêiu, în privinţa Basarabiei, ce alt se putea face? Şi cum putem să tăcem? Guvernul vine să ne presinte actele diplomatice relative la acéstă afacere, şi Senatul putea el să tacă? Negreşit nu; dar trebua să zică ceva; şi acel ceva era să dăm un ţipăt de durere, dar tot-odată să nu ne punem în luptă cu voinţa Puterilor, ci să autorisăm, pur şi simplu, guvernul a se supune hotărîrei tractatului. Am lăsat deslipirei Basarabiei caracterul ce'l are, adecă o deslipire impusă, lăsând respunderea morală Puterrelor cari au semnat acel act.

Venind la Dobrogia, ţice că d-nii Sturdza şi Carp a numit luarea deghisată modul pe care 'l propune comisiunea. Dar comisia a lăsat soluţiunea definitivă a acestei luări Constituantei, impunênd guvernului numai de a lua nişte mĕsuri conservative, spre a conserva intrégă soluţiunea asupra acestui teritoriu Constituantei. Să nu se preocupe d-nii senatori de frica prea mare esprimată de d. Sturdza, care a asemănat Dobrogia cu Bosnia şi Herzegovina. Acésta ni s'a dat nouă gata de Europa, iar nu cum s'a dat Bosnia Austriei.

Dobrogia are pentru noi o mare importanţă şi comportă un interes european, pe care trebue a 'l sci să'l conservăm. Europa a avut un interes positiv de a lasa tot în mânile nóstre gurile Dunărei, şi dar noi trebue să scim a cultiva acest interes. Dar, de n'am lua Dobrogia, ar tvebui să părăsim şi delta Dunărei, şi insula Şerpilor, acolo unde sunt interese positive europene. Şi ce importanţă vor mai avea oraşele nórtre de porturi, când gurile Dunărei nu vor mai fi libere? Eu sunt, o repet, pentru luarea Dobrogiei, şi aş fi dorit să luăm şi mai mult din ea, însă ca anexare, nu ca schimb. Acésta voiu susţinea-o şi în Constituantă, de voiu avea onórea a fi în ea.

Dar, dacă nu am lua mĕsuri de conservare pentru Dobrogia, s'ar prejuleca dreptul Constituantei, căci am perde-o printr'o altă hotărîre a Puterilor, care ar da-o póte altui Stat, ce ar sci s'o conserve. Şi bil de indemnitate nu se dă puterilor ce ar aduce o asemenea hotărîre.

Mandatorii actuali nu aduc ast-fel o hotărîre definitivă, ci numai o mĕsură provisorie, reservând dreptul intreg Constituantei.

Vĕdînd dar imprejurările în cari ne aflăm, să luăm cu toţii o hotărîre bărbătéscă, ca să ne asigurăm ţara pentru viitor.

D. prim-ministru ţice ca n'ar fi venit să ia cuvîntul, dar l'a luat ca să liniştéscă temerile unora, şi a face ast-fel ca votul să întrunéscă unanimitatea Senatului. Guvernul nu a făcut transacţiune, dar a dat mâna cu partida care ia întins'o spre a scăpa interesele cele mai mari ale ţerei. Suntem chemaţi a face un act de ómeni de Stat; prin urmare nu trebue să vă preocupaţi de alt ceva, de cât de întrebarea: dacă actul d-vóstră satisface interesele ţerei.

D-sa a făcut concesie d-lui Boerescu în privinţa Constituantei, pentru că a vĕdut că în adevĕr nu se póte resolva alt-fel, nici cestia evreilor, nici acea a Dobrogiei.

Apoi face istoricul Dobrogiei şi constată cu istoria că Dobrogia a aparţinut înainte de veacuri Românilor şi că prin urmare, Bulgarii nu pot numi luarea ei de către noi o usurpaţiune.

Dar dacă Bulgarii ne-ar pretinde-o, avem destulă încredere în vitalitatea şi bravura nóstră.

Apoi arată cum a protestat la Livadia contra luărei Basarabiei, dar care totuşi s'a luat, pentru că Europa întrégă n'a putut opri luarea ei.

Nu putem să facem un act nesocotit aci în faţa Europei, cu cel întâiu act internaţional ce ni se cere. Străinii ne-au mărturisit că am fost sublimi; ei bine, dacă am face aci opositie Europei, am deveni ridicoli, şi am comite şi un act de nenorocire pentru ţeară.

D-sa conchide dar, că Senatul nu va lipsi a'şi face o datorie patriotică, votând moţiunea majorităţii comisiunei, la care a aderat în totul şi guvernul.

Discuţia se închide.

Minoritatea declară că'şi retrage moţiunea.

Se supune la vot moţiunea mojorităţii comisiunei, în cuprinsul următor:

„Senatul studiind corespondinţa diplomatică a „guvernului, relativă la tratatul din Berlin, din 13 „Iuliu 1878, a vĕdut, cu o adâncă mâhnire, că pu„terile europene, prin voinţa lor colectivă şi într'un „interes al pacei generale, au impus României „durerósele sacrificii. Autorisă însă pe guvern a se „conforma tratatului din Berlin în acéstă privinţă. „Tot-d'o-dată mai autorisă pe guvern ca să ia po„sesiune de Dobrogia, şi s'o administreze prin re„gulamente de administraţie publică, până la con„vocarea Adunărei constituante.

„In fine, Senatul angajéză pe guvern ca, atît pentru soluţiunea definitivă a cestiunei Dobrogiei, „cât şi pentru cele-l-alte cestiuni cari resultă din „tratatul din Berlin, să convóce, cel mult în cur„sul sesiunei viitóre ordinare de trei luni, o Adunare constituantă de revisuire, conform art. 129 „din Constituţiune".

Resultatul votului este: 46 bile albe pentru, 8 negre contra.

Preşedintele proclamă că Senatul a primit moţiunea cu mare majoritate. (Aplause prelungite.

Şedinţa se rădică la orele 12 jum. nópte.

(Pressa).

D. Dr. Vladescu, distinsul nostru medic special în bólele de ochi şi urechi, au sosit în oraşul nostru la Otelul România, unde va sta până la 6 a. c.

Ne grăbim a înştiinţa publicul pentru a profita de consultaţiile speciale ale d-lui Dr. Vlădescu.

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—10).

Major Leca.

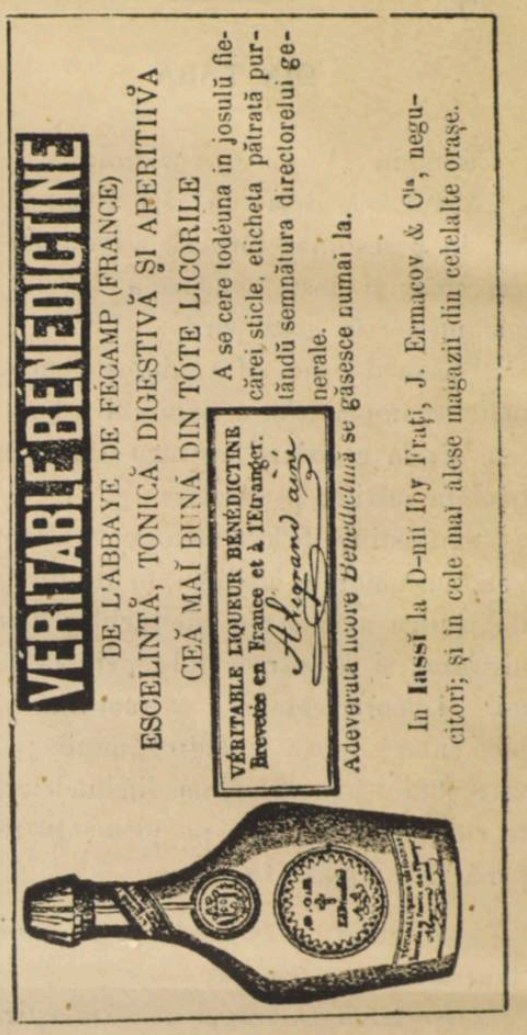

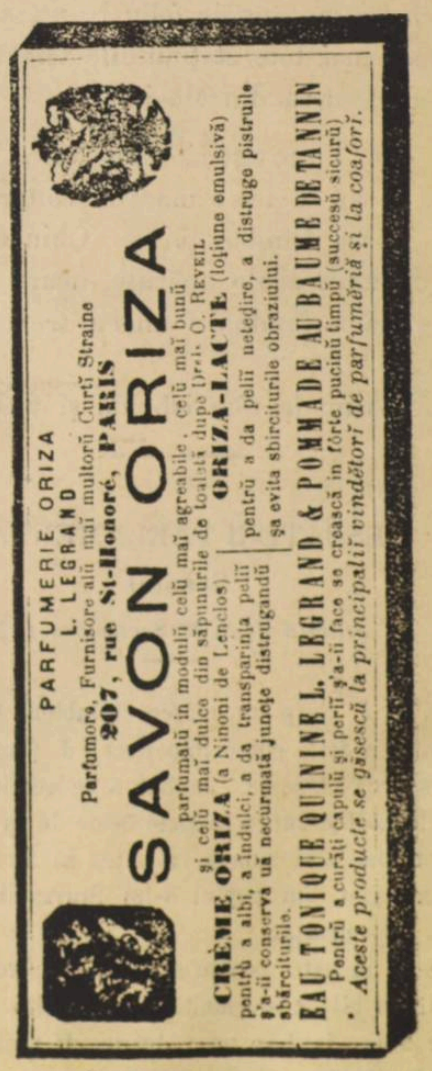

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 199. Joi 5 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administraţiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi, 4 Octomvre 1878.

Cu votarea resoluţiunilor de cătră corpurile nóstre legiuitóre, poziţiunea ţerei nóstre, faţă cu tractatul de Berlin şi cu marile puteri europene, fiind bine-reu intr'un feliu lămurită, şi cu acésta luându-se din spatele puterei executive grija sa cea mai mare, lumea nóstră incepe a spera că, cel puţin de acum inainte, politica exteriórâ nu va forma exclusiva preocupare a miniştrilor, că se va găsi oportun de a se acorda o atenţiune de nu mai mare cel puţin egală şi trebilor interióre a le ţerei, adecă administraţiei, lucrărilor publice, instrucţiunei, etc.

Cu deosebire Moldova, sau partea de peste Milcov, cum o numesc fraţii noştri din Bucureşci, aştéptă să vadă pe miniştri preocupându-se macar cît de puţin de interesele şi trebuinţele ei cele mai elementare.

Timpul pentru indeplinirea acestei datorii a guvernanţilor noştri este mai mult de cît sosit; căci nici odată Moldova n'au fost mai uitată şi mai părăsită de cît sub regimul actual. Scólele, bisericele, edificiile publice, drumurile naţionale, şi comunale..... ca şi intréga administraţie, se află in cea mai mare decadenţă, şi nimine dintre cei de la centru nu voesce să-şi aducă aminte de acéstă parte a ţerei, lasată aprópe in totul la discreţiunea aşa numitei fracţiuni, a căreia exclusivism, incapacitate politică şi instincte tiranice au spăriat lumea.

Lăsăm a spune că Iaşilor şi Moldovei li se refuză, sistematic, ori-ce imbunătăţire, ori-ce dorinţă, pe cînd Bucureştilor şi celor doue Olteníi la fie-care ocaziune li se acordă cîte o satisfacere, cîte-o favóre, fie in inmulţumirea numĕrului scólelor şi a catedrelor, p. e. in Bucureşci, unde s'au creat noue clase divizionare la gimnazie şi o mulţime de catedre la Universitate, fie in acordarea de subvenţiuni gróse, p. e. Ploieştilor pentru o scólă profesională de fete şi Craiovei pentru crearea unei scóle comerciale; dar Iaşilor şi Moldovei nu li se lasă macar aceea ce au, nu li se intreţin macar in starea cea mai suportabilă instituţiunile acele pe cari le-au posedat tot-deauna, nu li se dă nici macar aceea ce li este votat şi recunoscut de Parlament ca bunuri şi drepturi indiscutabile.

Exemple despre acéstă tractare vitrigă a Iaşilor şi a Moldovei ni dă cu prisosinţă ministrul de instrucţiune. Intrebe-se ori-ce părinte de familie, şi se va vedè cît de mult sufere instrucţiunea elementară a copiilor din cauza lipsei de scóle divizionare, din cauza însărcinărei învĕţătorilor cu instruirea unui numĕr prea mare de copii, precum şi din completa insuficienţă a localurilor scolare; cu tóte aceste camera au votat separarea clasei I-a de a II-a, şi pe cînd acéstă mĕsură salutară s'au aplicat în Bucureşci şi aiurea, Iaşii au ramas tot în urmă, şi copiii Ieşenilor sînt cîte 80—90 pe séma unui singur învĕţător.

Un alt exemplu de-o nepasare strigătóre la ceriu ni dă părăsirea liceului Statului, a vechei Academii, a căria reparaţii se fac tocmai acum, la pragul iernei, şi D-zeu ştie cum se fac, a căriia clase şi dormitorii stau unele fără uşi şi cu gémurile stricate, de la începutul prelegerilor, liceu, care de doue luni de zile aprópe stă fără director, şi fără ca profesorii să-i fie plătiţi tocmai din luna Iunie, în acéstă epocă de mare prosperitate finanţiară, cînd am ajuns, după cum au asigurat dările de sumă din „Românul“ şi „Monitorul,“ ca bugetul să prezenteze *excedent* la venituri!

Intrebăm pe d. ministru de culte şi pe d. d. membri ai consiliului superior de instrucţiune, însemnéză acésta óre a avè cea mai mică îngrijire pentru instrucţiunea publică din Iaşi?

Cine póte trece pe lîngă o biserică din Iaşi, dintre acele cari se află sub îngrijirea ministeriului de culte, pe lîngă Dancu, Sf. Sava, etc., fără să nu fie cuprins de cea mai mare jele vĕdênd starea de completă ruină în care se găsesc aceste locaşuri sfinte, monumentele pietăţei şi ale generositătei vechilor boeri moldoveni!

Apoi cerceteze-se bugetul lucrărilor publice şi să se vadă dacă de vre-o cinci ani s'au prevĕdut vre-un ban pentru pavelele de pe strada Socola, strada Mare, strada Lăpuşnénu, strada Carol şi Păcurarii, strade declarate tóte de căi naţionale şi pentru cari guvernul este dator prin lege să prevédă în budget sumele necesare pentru repararea şi întreţinerea lor; aşa că Iaşii şi în acéstă privinţă se află mai înapoi de cît cel din urmă oraş al României, pentru şoselele căruia, dacă servesc de cale naţională, se pune totdéuna în buget cîte-o sumă óre-care.

Ce se mai zicem de administraţiunea judeţului şi a oraşului Iaşi, date apanaj familiei Tacu—Gheorghian; apoi de administraţia judeţului Vasluiu, unde, în interesul tovărăşiei Anghel-Holban s'au părăsit calea judeţană Bordea, cale începută de vre-o 3—4 ani, şi pe care comunică patru dintre cele cinci plase ale districtului, spre a se construi şoséua Dobrovăţului?

Pentru ce atîta urgie pe capul Iaşilor şi a bietei Moldove? Cu ce au greşit óre acéstă parte a ţerei de este atît de uitată de guvernul central?

Corespondentul nostru din Bucureşci ne spune că primul ministru se intrébă la fie-ce pas al seu, şi cînd se culcă şi cînd se scólă, că óre ce va zice Oltenia de cutare act sau de cutare măsură ministerială!

Pentru ce şi Moldova să nu fie ea obiectul órei-cărei atenţiuni, óre-cărei ingrijiri macar cît de mici din partea d-lui I. Brătianu? Şi dacă acest barbat de stat nu póte să se impace cu Moldova, póte din cauza amarurilor cari i le-au pricinuit fracţiunea; pentru ce omul Moldovei, capabilul şi energicul d. M. Cogălniceanu, singurul reprezentant serios al Moldovei in cabinetul d-lui Brătianu, nu ia apararea şi sprijinirea oraşului seu natal, a légănului unirii?

Pentru ce?..... Capabilul şi pătrunzĕtoriul d. Mihail Cogălniceanu inaintea venirei sale la minister au tras o poliţă pe numele Moldovei, a Moldovei despreţuite, incalcate, urgisite, lasate in mînele fracţiunei. Nu au sosit óre timpul ca domnia-sa să facă onóre angajamentelor solemne ce au luat in faţa ţerei, de pe înălţimea tribunei senatoriale, cînd cu interpelarea sa asupra decadenţei Universităţei de Iaşi?

Aşteptând încă expirarea scadenţei angajamentului d-lui Cogălniceanu, facem un ultim apel la patriotismul, inteligenţa şi experienţa politică a tuturor barbaţilor de stat, moldoveni şi munteni, ca să-şi aducă a-minte de Iaşi şi Moldova, macar acum cînd acéstă parte a României este atît de dureros amputată, să facă a li se acorda cel puţin satisfacerea intereselor şi a trebuinţelor lor celor mai elementare; să nu uite Moldova, dacă voesc ca şi acésta la rîndu-i să nu-i uite pe dînşii....

Ni se comunică din Roman, că Consiliul Comunal în şedinţa de la 25 August anul curent, au dat următorul vot:

„Consiliul Comunal mişcat de adâncă re-„cunoscinţă către Marele Poet al României „care a ridicat atît de sus onórea şi pres-„tigiul Patriei, felicitându-sè ca el este ce-„tăţanul Romanului, decide în unanimitate „ca de astăzi înainte piaţa şi strada ce în-„cep din strada Primăriei trecând prin fa-„cia caselor D-lor Matcaş, Vucenic, sĕ pór-„te numele de „*VASILE ALEXANDRI.*“

Semnaţi: Primar Paul Străjescu, Stefan Atanasiu, Alecu I. Miclescu, I. Cerchez, Vasile Stepleanu, Theoder Georgiu, George Pruncu, V. Ióchim, C. Ionescu, Vasile Georgiu, Mihail Fondacescu, G. Vucenic, şi George Dimitriu.

Acest vot este investit cu tóte formalităţile legale. La comunicaţiunea ce sa făcut Domnului Alexandri, despre aceasta, Domnica-sa sa grăbit a respunde Domnului Străjescu Primarul Urbei Roman prin următórea epistolă:

„Gloria este o frumósă fermecătóre care „vrăjesce mintea omului şi'l îndeamnă la „fapte mari, la isbânḑi sublime; însă atun-„cea numai gloria este o adevarată favóre „a sórtei pentru acel ce o câştigă, când ea'i „atrage stima şi iubirea compatrioţilor lui. „Proba de mare distingere ce 'mi a dat O-„norabilul Consiliu Comunal din Romanu „prin votul seu din 25 August este pen-„tru mine o nepreţuită recompensă şi un „motiv de falnică mîndrie.

„Mĕ voi simţi fericit de a vedea numele „meu înscris pe fruntea unei strade din „Urba care mĕ numeră între cetăţănii sei, „şi nu voi uita nici odată că Romanul a „fost cel întâiu oraş al României care „'mi au manifestat simpatia sa entusiastă „la prilejul victoriei repurtată la Montpel-„lier de cântecul Gintei latine.

„Bine voiţi dar vĕ rog, Domnule Pre-„şedinte a esprima Onorabililor Membri ai „Consiliului Comunal simţirile mele de pro-„fundă recunoscinţă şi a primi pentru D-vó-„stre, împreună cu mulţumirile mele asigu-„rarea înalta consideraţii ce vĕ păstrez.“

Semnat *V. Alexandri.*

Corespondenţa „Stelei României“

Bucuresci, 1 Octomvrie.

Membrii coaliţiunei de la Mazar-Paşa se ved între dênşii şi nu se mai recunosc. Unul chiar mi-au şi spus: „Óre cu ce obraz ne vom mai presenta noi acum înaintea alegâtorilor?“

Votul Camerei şi a Senatului dat cu atâta solemnitate, cu alte vorbe, bilul de îndemnitate obţinut, Primul-ministru se va ocupa zilele aceste cu remaniarea ministerială, căci e cu neputinţă ca guvernul să se presinte în faţa alegerilor astfeliu după cum este compus actualmente.

Feliu de feliu de propuneri şi de combinaţiuni. Aud de la ómeni şi prin oameni cari trăesc în atmosfera cu totul intimă a d-lui Brătianu şi a d-lui Rosetti, că Camerele de reviziune au a fi convocate în curênd, dar că trebue guvernului puţin timp material pentru ca să facă *politică internă*, acea *esternă* fiind de istov terminată.

In ce, înse, va consista această politică internă?

In schimbare de ministri? In schimbare de Prefecţi şi de Primari? — Ori în schimbare de sistem de guvernare şi de administrare? Aci tăcere şi reticenţă din partea celor ce-ar putea să dee respunsul cuvenit şi datorit.

Şi fórte bine fac de nu vroesc să se mai prindă cu programele si respunsurile.

Bine că s'au terminat odată chestiunea politicei exterióre, căci póte de acum înainte ministrii vor mai avé puţin timp de a se ocupa şi de ţéra, care aşteptă fapte şi solicitudine din partea guvernanţilor sei. Cu deosebire Moldova aşteptă să vadă unele macar din promisiunile ce-i s'au dat de capabilul şi experientul ministru Cogălniceanu, înaintea venirei sale la minister, căci dacă în timp de resbel, donmia sa putea invoca scuza că starea este anormală şi ţara în foc, şi că prin urmare este nevoit, în interesul cel mare al ţerei să tacă şi să înghită multe, ce scuză póte avea astăḑi când ţara este în pace?

De asemine D. Prim-ministru, ocupat în timp de resbel cu hrana şi îmbrăcămintea bravilor nostri soldaţi, cred că acum când am cules laurii vitejiei valorósei nóstre armate, va avea de asta dată timp a 'se ocupa şi de biata Moldovă ciuntită. Şi când zic Moldova, întrebuinţez cu intenţiune această espresiune, căci de o bucată timp s'au început a se politici printre ómenii nostri de Stat espresinile de Oltenia mare şi Oltenia mică, şi la fiecare pas, şi când se culcă şi când se scólă, D. Bratianu nu face decât să întrebe: óre ce zice Oltenia?

Cât de fericiţi am fi şi noi din Moldova, când Primul-ministru măcăr odată pe lună s'ar întreba: óre ce zice şi biata Moldovă? — Aceasta înse nu o zice, nici el, nici chiar D. Cogălniceanu.

Pentru ce această urgisire? Să fie óre din cauză că fracţiunea are mandat de la D. Brătianu a se gîndi la Moldova? Nu ne putem îndupleca a crede aceasta, căci adese am avut ocasiune de la cei de pe lângă D-nii Rosetti-Brătianu a'i auzi zicêndu-mi: Fracţiunea în politică face efectul unei secte de *claponi.*

Şi 'n adever, după ce-au avut nici póte să se numéscă de altfeliu de cât partidul „*Claponilor politici,*“

P. S. Aflu chiar minutul în care voiam să închid scrisórea că astă-zi trebuie să între Rușii în stăpînirea Basarabiei nóstre.

Pământ dulce şi iubit al Basarabiei esti din nou rupt fără voie din trupul maicei tale, de care n'ai fost apucat a fi lipit încă bine!

Cînd gîndesc la tóte sacrificiile ce am făcut, la diviziunea a IV-a, care au fost atît de încercată, atît de secerată de glónţele ucidetóre ale redutelor turcesci, par că mi se rup crierii din cap!

Ce desnodământ înfiorător! Zece mii de vieţi române trimise pe cecalată lume, milióne rîsipite şi Moldova din nou ciuntită! Şi se mai ḑice încă că trebue să se apoteozeze barbaţii cari ne au adus asemine fericiri!.... Durere ce sîmt me opresce de a continua.

Bucuresci, 2 Octombre, diminéţă.

Politica *faptelor împlinite* au făcut din Corpurile nóstre legiuitóre niște simple *biurouri de înregistrare.* Dar ce ne pasă! Forma constituţională este strict şi serios observată. Corpurile legiuitóre au fost convocate prin mesagiu domnesc şi ele se vor închide iarăş prin un mesagiu domnesc! majoritatea din Senat şi Camerâ a fost patriotică şi la înălţimea situaţiunei. De fraze pompóse să fiţi siguri că mesagiul de închidere nu va fi lipsit, şi dibaciul ministru de externe nu va lipsi nici de astă dată de a mănui condeiul.

Nu cred că d. Vernescu să revină asupra demisiunei sale. A se refuza cuvêntul Presidintelui Adunărei, nu este puţin lucru. Va veni la Preşedinţia Camerei, iarăş d. C. A. Rosetti, care zilele aceste va eşi din ministeriu. Astfeliu lucrurile vor intra iarăş în starea lor normală. Deputaţii au şi început a se împrăştia, şi deja deputaţii de Iaşi de ieri Duminică séra au început a părăsi capitala.

După o *isbândă constituțională* atît de strălucită, deputații reîntră în căminurile lor, cu conștiința împacată că ș'au făcut datoria către țară!

Se zice că Consiliul de miniștri, zilele aceste se va ocupa cu chestiunea de a se decora mai mulți deputați cari au părăsit pe d. Vernescu, adică eare ș'au retras iscălitura de pe propunerea celor 46.

Avem de datorie de a atrage atențiunea țerei asupra viitórelor alegeri. In privința acésta, guvernul pare că a înțeles că nu e bine a face el singur alegerile. De aceea se aștéptă o combinare ministerială în care să figureze și alte nuanțe de cît acea a d-lui Brătianu.

D. general Cernat eșind din ministeriul de Resbel, rămâne d. Cogălnicénu singur ministru moldovan în cabinetul Brătianu. Nu e vorba că în cît privesce experiență politică și capacitatea, d. Cogălnicénu face cît șepte ministri, dar în Consiliul de miniștri domnia sa nu are de cît o singură voce. Cred că actele cele mai curagióse trebue să aibă o limită, și d. prim-ministru Brătianu cu tótă a-tot-puternicia sa, trebue să se gândéscă a nu împinge lucrurile așa de departe.

Senatorii cari au figurat în moțiunea de conciliare, au început a se teme că guvernul să nu amâie alegerea Camerilor de revizuire. Eu unul nu cred că d. Brătianu își va calca cuvîntul de onóre ce se zice că ș'au dat, afară numai dacă și *cuvêntul de onóre* n'au fost dat în șagă și ca șurub constituțional. In asemine tristă eventualitate, socot că n'ar fi reu să tipărim în foi volante programul de la Mazar-Pașa pentru ca să'l împrospătăm în mintea alegătorilor.

Dar ce zic? Astăzi sîntem independenți și prin urmare partidul liberal-național are a face un nou program adoptat nouei situațiuni politice create prin tractatul de Berlin. N'ar face rău ca vechii aliați să se adreseze earăș la d. d. Ión Ghica și Iepurénu, pentru ca să redacteze noul program al Partidului *liberal-național*, d. Cogălnicénu fiind în ministeriu nu se póte ocupa și cu redactarea acestui program. Trebue ca acest program din timp să se facă cunoscut prin țară, pentru ca astfeliu adesiunile să soséscă mai nainte de convocarea colegiilor electorale.

Să nu ne acoperim fața de rușine cînd ne uităm la trecut spre a judeca presentul!

Dar termin, căci sum pentru politica de conciliare și nu de încriminare.

Bucuresci, 2 Octomvre, séra.

Atât moțiunea din Senat cât și cea din Cameră din puntul de videre al principiilor constituționale nu au vre o valóre, și nu acopér pe guvern de marea respundere ce ș'au luat asupră-și.

Prânziam azi cu un bătrîn om politic și barbat de Stat, unul din stâlpii coaliținei de la Mazar-Pașa, om de un spirit necontestat și necontestabil.

Acest barbat de Stat mi-au comparat discursurile primului-ministru din Cameră și Senat cu convorbirea ținută de un negustoriu Isailoff ce plecase din țară și se statornicise în Stambul. Negustoriul doria cu deosebire să vază pe unul din proscriții de la 48 ce sta la Constantinopoli. Marin Serghiescu, cunoscut mai bine sub numele de Marin Naționalul, care se afla asemine în acéstă capitală, satisfăcu dorința negustoriului Isailoff presintându-l a proscrisului din 48, care mai pe urmă au fost și unul din salvatorii de la 66. Isailoff, intrând în casa proscrisului nostru, au început să-i vorbéscă mai întêiu că cunóște pe tatăl sêu, apoi au început a face spița némului lui Cornescu, a bătrânului general Herescu, Crețulescu, sărind din una în alta, fără de nici-un șir și fără de nici-o legătură, pomenind când de moșia unuia, când de câuii de vînătóre a-i altui boer mare de pe vremea aceea, cînd de casa cea mare și deschisă a cutăr'i aristocrat. El ținu convorbirea acésta óre întregi, fără cap și făr de códă, și care tocmai fiind că-i lipsia și capul și códa avea totuși importanța sa, fiind-că rechema în mintea proscrisului nostru deprinderile patriarcale ale bătrînilor nostri boeri, dar care convorbire de alt-feliu nu era nimic de cît o convorbire banală după cum se obicinuește în viața privată a ómenilor.

Discursurile d-lui prim-ministru mia făcut efectul acesta, căci ele nu numai că nu zice nimic, dar apoi nici ating macar cestiunea mare constituțională. Guvernul au vroit să dovidéscă în străinătate că nu ș'au pierdut majoritatea parlamentară, și că încă se bucură de încrederea țerei. Senatul au eșit înaintea dorinței ministeriale; căci înnainte, majoritatea din Senat era compusă numai din liberalii devotați primului-ministru, astă-zi însă acéstă majoritate au fost întărită și prin voturile așa zișilor conservatori și ai centrului, adică a liberalilor moderați. Espresiunea de caracterizare a votului s'au găsit, numindu-se *politică de conciliare*.

P. S. Aflu că d. colonel Slănicénu, este numit ministru plenipotențiar la Sant-Petersburg. El chiar va pleca zilele aceste la însemnatul seu post.

Mi se comunică asemine ca un lucru fórte pozitiv că generalul Iancu Grigorie Ghica, fostul agent la Constantinopole va fi numit ministru plenipotențiar la Roma.

Este afară de ori-ce îndoială că d. C. A. Rosetti ese din ministeriu, și ca un adevărat păstor sufletesc, vine earăși în capul turmei sale cuvîntătóre, la președinția adunărei legislative.

DIN ȚARĂ.

— M. M. L. L. Domnul și Dómna își vor strămuta, peste cîte-va zile reședința, de la Cotroceni în palatul din capitală.

— Pregătirile pentru întrarea armatei în capitală se urmézâ cu multă activitate. La șosea se ridică un frumos arc de triumf. Ziua întrărei trupelor nu se știe, dar se crede că acésta va fi la 8 Octomvre.

— D. C. Șorec e numit primar al urbei Peatra din județul Neamț.

(Rom. liberă).

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.

București, 4 Octomvrie. — Decretul de închiderea adunărei iscălit de Măria Sa, se va ceti chiar astăzi.

Telegrame de prin ziare.

Berlin, 14 Octomvre. — Reichstagul s'a ocupat astăzi cu art. 6 din proietul de lege contra Socialistilor, articol privitor la oprirea imprimatelor socialiste. Progresiștii au vorbit contra, precum și deputații centrului. Comitele de Eulenberg, ministrul de interne, a vorbit pentru, în urma unei discuțiuni animate, articolul au fost respins mai întâiu în redacțiunea propusă de guvern, și apoi în redacțiunea modificță propusă de comisiune.

Petersburg, 14 Octomvre. — Rusia a adresat o circulară puterilor, spre a le esplica trebuința în care se află d'a încheia o înțelegere definitivă cu Turcia.

Agram, 14 Octomvre. — Dieta a discutat adresa. Banul Mazuranic a combătut partea din adresa relativă la anexarea Bosniei la Croația. Adresa a fost adoptată în discuțiunea generală. Numai șépte membrii au votat contra. Dieta a început după acésta discuțiunea pe articoli.

Viena, 14 Octomvre. — Impératul Francisc Josef a primit la amiadă, în audiență solemnă pe d. Bălăceanu, trimis estra-ordinar și ministru-plenipotențiar al României pe lîngă curtea Austriei. D. Bălăceanu a înmânat împăratului scrisorile séle de acreditare.

Constantinopole. 14 Octomvre. — Principele Muntenegrului ar fi declarat că nu voesce să libereze pe prisonierii turci, de cât numai după ce Pórta va esecuta tractatul de la Berlin.

Londra, 14 Octomvre. — Banca Engliterei a ridicat scomptul seu la 6 procente. D. Comite Șuvaloff, ambasadorul Rusiei la Londra, a fost chemat la Livadia spre a conferi cu împaratul asupra afacerilor Afganistanului.

Viena, 14 Octombre.—*Nouă presă liberă* află că demobilisarea parțială a armatei de ocupațiune este decisă, și că acéstă armată va fi redusă la patru divisiuni și o brigadă. Ordine telegrafice, relative la acéstă mêsură, vor pleca imediat.

Londra, 14 Octombre.—Rușii au reluat mișcarea lor spre Andrianopole. Turcii arméză liniele lor de apărare în jurul Constantinopolului.

Doui membri ai amiralității vor pleca astă-séră pentru Cypru.

Belgrad, 14 Octombre.— Dimisiunea ministeriului Stevcka Mihailovici este asceptat. Noul ministeriu este compus ast-fel:

Ristici președinte al consiliului și ministru de esterne;—Matici, justiție;—Alimpici, lucrările publice;—Milaikovici, resbel.

D-nul Ivanovici, ministru de financie și o. Wasilievici ministru de instrucțiune publică vor rămânea la posturile lor. (Havas).

TEATRU CEL MARE DIN JASSY.

Direcţiunea C. P. Constantiniu.

PROGRAMA

Pentru stagiunea anului 1878—1879.

In care ia parte şi artistul Comedian

M. PASCALY.

Repertoriul din care se vor compune spectacolele stagiunei

DRAME

Drame in 1 act.

Marcel
Maubert
Sirmanul Jac

Drame in 2 acte.

Nebunul din Bastilia

Drame in 3 acte.

Ştiinţa şi amorul
Eva
Sclavul
Alexandru Lăpuşneanu
Răpirea Bucovinei

Drame in 4 acte.

Jianu
Mama şi copiii
Mihnea

Drame in 5 acte.

Hatmanul Cadacilor
Orbul şi Nebuna
Idiotul
Brâncoveanu
Curierul din Lyon
Vrăjitórea
Hoţii
Lăpuşneanu
Copii Negurilor
Cocoşatul, Cuvêntul Mortului
Două Orpheline
Liberarea Greciei
Mihnea şi Ţeara
Resvan
Don Juan de Marana
Doctorul Negru
Fiul Nopţii
Fanfan Lalea
Intriga şi Amorul
Nebunul din amor
Paris Boeman
Ruy-Blas
Spionul Invasiunilor

COMEDII

Comedii in 1 act.

Lupu şi Barda
Mireasa Poporului
Un barbat care plinge
Boala de Theatru
Anul nou
Focu la Mănăstire
Loje la Operă
Oiţele melle
Piano Bertei
Checa unui ginere

Comedii in 2 acte.

Andreaşu Mamei
Reposatul D-lui
Slujbaşii
Streugarul
Orfanii Regimentului
Gâgăuţii

Comedii in 3 acte.

Cădăturele
Ce ştie satul nu ştie barbatul
Puica Vecinului
D-nul Incurca tot.

Comedii in 4 acte.

Mirabeau
Rubedeniele
Rotarul

Comedii in 5 acte.

Leul Innamorat
Familia Fourchambaut.

Alegerea repertoriului, conştiinţa cu care va fi interpretat, va fi o proba că Theatrul Naţional caută necontenit a se ridica incetul cu incetul la înălţimea pentru care este menit.

Mijlócele materiale, care sunt trebuinţele neaparate pentru splendoarea spectacolelor, şi un puternic indemn pentru progresul artistic, sunt dreptul şi datoria publicului Român, şi al autorităţilor locale, să le afle şi să le acorde cu liberalitate Theatrului Naţional, Artelor Naţionale.

Numai prin incurageare, numai prin dreptate, o ţară îşi poate vedea inflorind instituţiunile şi artele sale. Din nepăsare şi din sărăcie nu póte resări nici lumina frumóselor arte care poleesc popoarele; nici tăria şi desvoltarea instituţiunilor, cari fac prosperitatea şi gloria lor.

Preţurile cu sara şi in abonamente.

Lojele: Begnoire şi rôndul I, 18 fr. cu abonament, 15 fr. — Lojele, 10, 11, 12, rôndul I, 20 fr., cu abonament 18 fr. — Lojele rangul II, 10 fr., cu abonament 8 fr. AVAN-SCENA preciul indoit.
Stalul 4 fr. — cu abonament 3 fr. Pentru militari 3 fr. cu seara, cu abonament 2 fr.
Parteru 2 franci. — Galeria 1 franc.

Abonamentele se fac pentru 32 de Representatiuni.

Inscrierile se fac la Cancelaria Theatrului in tôte ţilele de cătră Casierul Teatrului *Iulius Frenkel.*

UN AFIS SPECIAL va anuncia şi ziua şi piesa, cu care se va deschide stagiunea Theatrului.

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi.
(20—10).
Major Leca.

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

D. Dr. Vladescu, distinsul nostru medic special în bólele de ochi şi urechi, au sosit în oraşul nostru la Otelul Romănia, unde va sta până la 6 a. c.
Ne grăbim a înştiinţa publicul pentru a profita de consultaţiile speciale a le d-lui Dr. Vlădescu.

10,000 lei noui sînt de dat cu împrumut, cu prima ipotecă. Pentru condiţii a se adresa la Redacţiune.

Tipografia Buciumului Român. Geraut I. Tufĕscu.

№. 200. Vineri 6 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserţiunĭ şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi. 5 Octomvre 1878.

Inchiderea prin mesagiu domnesc a corpurilor nóstre legiuitóre, închidere care au avut loc ieri sara, de şi era un eveniment prevĕdut şi iminent, totuş, o mărturisim, n'au lipsit de a ne pricinui óre-care surprindere.

Este fórte adevarat că sesiunea extraordinară a Parlamentului nostru nu mai putea ţinea multe zile în urma voturilor sale asupra chestiunei tractatului de Berlin, şi mai cu samă în urma plecărei precipitate din capitală a mai multor reprezentanţi; dar nici-o-dată n'am creḑut că închiderea se va face cu atâta grabă şi mai ales înainte de a respunde, unul macar din cele douĕ corpuri legiuitóre, la mesagiul domnesc, îndatorire cerută de cea mai elementară cuviinţă constituţională.

Cum că nimine nu s'au aşteptat la acéstă închidere bruscă, permită-ni-se expresiunea, găsim o dovadă în tóte ziarele din capitală sosite şi datate de astăzi. Intr'adevĕr nici-una dintre aceste foi, nici din cele liberale, nici din cele conservatóre, nu ştie nimica, nu presimte macar cît de puţin, despre închiderea parlamentului.

„Pressa“ singură, anunţând încetarea ţinerei şedinţelor atît a Senatului cît şi a Camerei din cauza lipsei numărului reglementar de representanţi, şi temêndu-se ca nu cum-va corpurile legiuitóre să se închidă mai inainte de a fi respuns la mesagiul domnesc — procedere pe care cu drept cuvînt o califică fără exemplu în analele parlamentare, — invită pe guvern ca să stăruiască, să facă ţóte chipurile pentru completarea Adunărilor, pentru că să se elaboreze de urgenţă proiectul de respuns la discursul tronului.

La justele observaţiuni ale „Pressei“ guvernul au respuns printr'un mesagiu de inchidere!

Acéstă procedere nu ni se pare corectă, constituţională, şi inainte de tóte in consonanţă cu conciliarea efectuată intre minoritatea şi maioritatea din Senat cu ocasiunea votărei moţiunei in chestiunea tractatului de Berlin.

Mesagiul de inchiderea sesiunei extraordinare, despre care nici un indiciu nu se vede in nici unul din organele bucureştene, au trebuit să cadă deci ieri ca o bómbă in mijlocul barbaţilor din centru.

Corespondentul nostru din Bucureşci, cu simţurile sale cele atît de fine, incă de la 2 Octomvrie au dat de urma *şurubului constitutional* ce dibaciul prim ministru au ştiut să inventeze pentru a eşi *basma curata*, pentru tóte actele sale din trecut şi incă cu teşcherea la mînă pentru tot ce va voi şi va dori să mai facă in viitor.

Poziţiunea guvernului o-dată limpedită, corpurile legiuitóre, pot să mérgă să se preumble, fără să mai aibă nevoe de a spune capului Statului, de cîtă abnegaţiune şi de cît devotament au trebuit să fie insufleţite, pentru ca să scape ţéra şi guvernul de nouĕ complicaţiuni.

Maurul şau făcut datoria..... Maurul poate pleca....

Rolul dat de puterea executivă parlamentului, acela de a fi *simplu inregistrator al faptelor indeplinite*, poate să convie ori-cărui guvern, chiar celor mai despotice, nu dovedeşte însă de feliu din partea guvernului consideraţie şi respect pentru suveranitatea poporului, isvorul primitiv al tuturor puterilor publice.

Şi se vede şi cu această ocaziune, că radicalii nu pun tot-dea-una şi in practică aceea ce cu atîta emfază şi la ori-ce pas nu lipsesc de a proclama ca principii....

Dacă într'adevĕr cabinetul Brătianu ar avè intenţiunea de a învîrti o festă, cum se zice, capilor centrului, noi n'am refuza de a recunóste că jocul n'ar lipsi de abilitate; nu ar fi insă tot-odată şi onorabil. In asemine ipoteză am spune d-lui Brătianu cuvintele pe cari se zice că d-sa li-ar fi adresat d-lui N. Ionescu in camera de repaus a deputaţilor, cu ocasiunea desbaterilor asupra tractatului de Berlin: *Ulciorul nu merge de multe ori la apa....*

Terminând aşteptăm să vedem impresiunile ce va fi făcut ziarelor Bucureştene, inchiderea subită de ieri a corpurilor legiuitóre.

Critica Partizilor Politice Române

*Liberalii**).

Cel ce nu cunóşte *nevóea legei* nu cunóşte ce e libertatea. (Cântarea României XV).

Liberalismul luminează drumurile mai cu samă intr'o epoca de transiţiune de la o perioadă veche la o periódă nouă.

Basa dreptului *constitutional* este idea associaţiunei, o idee, cu ajutorul căreia viaţa municipalĕ germană a ştiut să'şi asigureze la timp neatîrnarea faţă cu seniorii feudali.

Care este insă basa dreptului constituţional in societăţile cu o desvoltare municipală in leagăn, precum e societatea română?

Principiile cele mai frumóse nu trec peste hotarul teoriei, dacă nu se găseşte o formulă *practică* pentru punerea lor in lucrare.

„Laude-se filosofia, ḑice *Ihering* (Geist des roem. Rechtes II. §. 24), că ne-a dovedit independenţa Dreptului *in idee*, altă ceva este dreptul realităţi, altă ceva idea, acés-

*). Mă mărginesc a publica deocamdată numai acéstă parte a scrierei mele.

tă umbră, pe care dreptul realităţii o aruncă in camera singuratică a filosofului. Dreptul realităţii este pus in mijlocul cursului vieţii, in mijlocul vrăjbilor partizilor iritate, espus furtunei pasiunilor, destinat a indepliini cerinţele, interesele, tendinţele vieţii. Câte greutăţi intimpină aici independenţa ideei dreptului, câte fluctuaţiuni se vĕd in locul echilibrului liniştit al ideei dreptului.“

Interesul general dar, interesul *statului* nu este numai un interes ideal de a nu se atinge o formulă abstractă a constituţiunei, ci interesul real şi practic ca să se inchizăşuească o pace durabilă intre diferitele interese sociale divergente.

Caracterul *social* al liberalismului, al democratismului şi al conservatismului se póte resuma ast-fel: Liberalii tind la domnirea *claselor de mijloc* in concurs cu clasele posidente. Domocraţii, ca representanţi a *claselor muncitóre*, cer *egalitatea* tuturor claselor sociale. Conservatorii in fine mănţin puterea claselor sociale, care a avut din generaţiune in generaţiune predomnirea in ţeară.

Partidile politice apar, precum vedem, dacă se face abstracţiune de interesele superióre a le statului, ca nişte asociaţiuni de interese economico-sociale.

Interesul agricol (landed interest) se numeşte conservator, interesul bănesc (monied interest) se numeşte liberal; interesul muncei se numeşte democratic.

Robert Mohl, care crede că între aceste interese sociale şi interesele superióre a le *statului* nu este un antagonism cu neputinţă de înlăturat, cere representarea intereselor sociale în alegerile politice după valórea lor *relativă*, urmând a se observa următórele punćte de videre: 1° numerul cetăţenilor cari au interes comun, 2° importanţa bunurilor ce sunt a se represinta, 3° valórea intelectuală a cercurilor respective.

Represintarea numerului, a averei, a capacităţii după valórea lor *relativă*!

La vraie égalité, zice *Cousin*, consiste ă traiter inégalement des êtres inégaux.

Care este insă criteriul pentru cumpănirea cea mai dreaptă a intereselor sociale?

Respunsul e simplu. Esperienţia ne dovedeşte in adevăr că massa poporului recunoaşte tot-deauna de bună voe superioritatea *capacităţii*.

„Majoritatea imensă a poporului, observă *Th. Buckle*, se pleacă totdeauna spiritului timpului cu o supenere absolută şi spiritul timpului este *ştiinţa**) şi direcţiunea ce ia ştiinţa“. („History of civilization in England.“ Trad. de A. Ruge, I. p. 186).

Dar óre aşa să fie şi in privinţa *averei*?

Intr'o ţară, ca Ingletera, unde clasele avute s'au deprins de mult cu funcţiunile honorifice a le selfgovernmentului, intr'o ţară mai apoi, ca Francia, Germania....., unde se găseşte o burghezime desvoltată şi luminată, se póte ćice cu drept cuvînt că averea este o *presumtiune de capacitate*.

Clasele nóstre avute insă deprinsu-s'au óre şi ele cu funcţiunile honorifice a le selfgovernmentului? Burghezimea nóstră este ea óre desvoltată şi luminată, ca cea franceză, germană?

Nimic din tóte aceste? Nu insist. Deosebirea sare la ochi.

Ce e de făcut?

Să ne supunem quand même domnirei claselor avute? Să ne intórcem, ca să asigurăm domnirea meritelor personale, la formele cesarismului francez? Să alergăm, ca se scăpăm de cesarism, la *administraţia de partid*, o administraţie esclusivistă şi asupritóre.

Un lucru e sigur. Ca să avem un guvern tare şi un parlament serios, trebue se recurgem la alte elemente de ordine.

(Va urma.) *Degré.*

*). Tocmai acest element social precumpănitor lipseşte la noi in ţară. Că se avem dar partizi politice *reale*, trebue să cultivăm mai ăntăiu ştiinţele sociale şi să le dăm o direcţiune conformă cu geniul poporului Român! Ce insemnătate au partidile politice, care se impodobesc numai cu pene străine, cu generalităţi şi locuri comune prin doctrinele străine?

Corespondenţa „Steiei Românieĭ“

Bucuresci, 3 Octomvrie.

Camera se discomplectéză şi nu cred să se mai complecteze, căci guvernul au dobândit de la corpurile legiuitóre aceea ce au dorit şi de care avea trebuinţă în străinătate pentru influenţa sa morală. Dacă nu se vor închide încă corpurile legiuitóre pănă pe la 10 a le lunei acesteia, motivul real este că guvernul ţine ca corpurile legiuitóre să fie deschise pănă după intrarea oştirei în capitală. I se pregăteşte o frumósă şi pompósă primire, şi brava nóstră armată o merită acésta.

Programul unei asemine serbători naţionale se va discuta mîne in Consiliul de ministri, şi-l veţi vedea publicat prin „Monitor“ şi prin ziarele din capitală.

Primul-ministru au plecat azi diminéţă la Piteşti, să-şi vază familia.

Comisariatele române de pe lîngă armata Imperială rusă s'au desfiinţat. Comisarul de Bucureşti, d. Theodor Balaiş, care s'au destins în delicata misiune ce i-au fost încredinţată au ramas încă, alipindu-se la ministeriul de externe pănă la definitiva regulare a cestiunilor de despăgubire, adică pănă ce cei în drept îşi vor primi banii ce li se cuvin pentru pagubele ce le-au suferit cu ocasiunea resbelului.

Se vorbeşte că nu se vor convoca aşa de curênd Camerele de revizuire, dar pot să afirm din isvor sigur că guvernul este decis a convoca aceste Camere, cu alte vorbe a şi ţinea cuvêntul de onóre, adică a executa votul atât de categoric al Senatului, căci numai cu acésta şi sub acéstă condiţiune Principele Dimitrie Ghica au consimţit a nu face dificultăţi Guvernului şi a vota moţiunea din Senat pe care astăzi tótă ţara o cunóşte.

Că se va face o modificare în Guvern, acésta nu mai face o umbră de îndoélă. Cum înse se va face? Nu se póte încă şti în mod positiv, căci în consiliul de ministri nu s'au tratat încă cestiunea acésta, ceea ce însemnéză că actualii miniştrii nu şʼau spalat încă rufele în familie!

Bucuresci, 4 Octombre.

Numai au încreţit din frunte, numai s'au oţerit Primul-ministru, şi fracţiunea s'au făcut de tot mititică. Deputaţii, titluiţi odinióră liberi şi independenţi, aceia cari fac larmă mare în intrunirile electorale de la primărie în cît socoţi că au să mînânce smólă clocotită, stau acum umiliţi, cu capetele plecate ..... dinaintea principiilor? .... o! nu! dinaintea Primului-ministru.

Cei 46 deputaţi iscăliţi că nu vor da Dobrogea, avênd în cap pe d. Vernescu, pe care d. Ionescu îl tot pune înainte ca om avut, pentru ca astfelîu să recomânde fracţiunea în ochii lumei, c'ar fi *chiabură*, au scăḑut la numĕr. D. D. Anghel, Holban, Gheorghiu, Şendrea, au votat moţiunea majorităţii comisiunei.

Pentru mine votul Camerei n'are nici o semnificare. El este o slabă mângâere şi nici odată un asemine vot, dat fără de competenţă şi capacitate, nu póte apara de respundere pe Guvernul ţerei, care au făcut din Corpurile legiuitóre nişte simple *biurouri de inregistrare*.

Vechii aliaţi de la Mazar-Paşa se uită unii la alţii, unii pufnesc de rîs, iar alţii îşi plécă capul în pămênt de ruşine.

Trebue să mărturisim, că bătrânii noştri ómeni politici, au făcut mult rĕu ţerei acesteia, căci au adus pe ómeni să nu mai creadă în nimic. Se vede ca puterea nu numai ameţeşte, dar şi orbeşte cu desăvîrşire.

Pe aice în capitală, tótă politica cea mare şi tóte interesele cele mai mari a le ţerei, se tratează într'o circumferinţă fórte îngustă, care începe de la Grand Hôtel du Boulevard şi se termină la cafenéua de la Fialcovski. In acest cerc, permiteţi-mi a-l numi *vitios*, se învîrtesce şi se mărginesce tótă opiniunea publică. Opiniunea publică din cealaltă ţară nu mai turmentéză pe miniştri! Ce zic judeţele, ce zice cu alte vorbe ţara întreagă care susţine statul întreg şi capitala, pe acésta Guvernul n'are trebuinţă să o consul-

teze din minunt ce Prefecţii şi Primarii sînt după chipul şi asemănarea ministrilor.

Ţara trebue să cugete acum bine. Ea au făcut o experienţĕ destul de crudă, şi la viitórele alegeri nu trebue a se mai lasa a fi amăgită. Insă cu tót succesul parlamentar ce l'au avut Primul-ministru Brătianu, totuşi să nu credeţi că conştinţa sa este liniştită şi împacată.

Punerea înainte a bătrînului Bosian, ca să apere în senat moţiunea majorităţei comisiunei, în saop ca să facă şi pe d. Vernescu din Camera de a se mai calma, n'au avut, cum aţi vĕdut, alt efect moral decât de a da în spectacol pe acesti barbaţi, pe cari într'un moment deputaţii fracţionişti au crezut că'i vor pune mainte ca să formeze ministeriul de transiţiune.

Aceste tóte se urziau şi se combinau, pe când d. Brătianu se gasia în streinetate, şi atunci se spunea, vĕ aduceţi aminte, că n'ar mai fi în stare să conducă afacerile politice. Când însă acest cap de partidă au sosit şi au vĕdut *alianţa efemeră* dintre el şi Principele Mitica Ghica-Boerescu, o atunci o spaimă i-au cuprins şi din neîmpacaţi defensori ai principiilor constituţionale, i-aţi vĕdut ce-au devenit..... Intimii Primului-ministru îi arată cu degetul, şi bietul d. N. Ionescu, cu capul între umeri, strînge de mână de d. Vernescu, căruia îi pregătesce de pe acum titlu de frate mai mare al democraţiei române.

Se zice că d. Bosian scormoleşte Pandectele lui Justinian ca să vază dacă opinia ce-au susţinut în Senat este susţinută de Gaius, Papinian sau Ulpian.

Cum vedeţi, tractatul de Berlin prin o fantasmagorie constituţională pare a fi recunoscut de ţară. Viitorul însă ne va spune dacă voturile date sunt voturile date de ţara cea legală, singură în drept de a se rosti în această privinţă.

Epizoduri din Domnia fracţiunei.

Domnule Redactore!

V'aş ruga să cercetaţi prin tote mijlócele de cari dispuneţi, dacă următoarele fapte sunt adevarate, şi fiind astfeliu cum îs convins că sînt, in interesul public cred că vĕ veţi face o datorie de conştiinţă publicîndule, pentru ca ţara şi opiniunea publică se judece şi să se pronunţe contra unor persóne ce trebuesc a fi stigmatizate şi cari pórtă masca libiralismului — spre a nu mai ajunge acole unde sunt, înşălând partidele, pe guvernanţi şi pe alegĕtorii lor.

Cercetaţi, D-le Redactor, în comuna Tomeşti, arendată întăi D-lui Valeanu cu 60,000 fr., apoi D-lui Sturza Stefan cu 56 mii fr., cautată in regie de administraţia Domeniilor si producêndu-la 50,000 fr., şi acum arendată numai cu 23,000 franci, sub Dl. Gheorghian, prefect de judeţ, Presedintele Comisiunii de mezaturi, cumnatului seu marelui şi inteligentului(?) liberal fracţionist, d. Iorgu Tacu, cercetaţi zic cum se percep dejmurile viilor de pe această moşie.

Legea veche şi uzul este ca adunarea dejmurilor să se facă in natură. D. Tacu eludează această facultate lasată proprietarilor de vii, constringêndu-i a plăti dejma în bani. Unei vii de trei pogóne i-au luat 60 fr. drept dejmă, unei alteia de 10 pogóne i-au cerut 400 fr: — Sunt 600 vii, socotind a 60 fr. numai dejmă una cu alta la fie-care vie fac 36,000 fr., afară de crâşme şi de imaşuri cari au fost inchiriete cu 24,000 fr., adecă mai puţin cu 1000 fr. de cît cîştiul de 23,000 fr., din 60,000 cît au fost arendată în trecut! Rămân pe de asupra locul arabil, finaţele şi tóte celelalte venituri.

Vedeţi ce gheşeft colosal!

Iată cum unia din patrioţii şi desinteresaţii fracţionişti sciu a-şi cauta trebile şi cum pot lupta în opositiune de acum opt ani!

Nu vă voiu vorbi de Costuleni şi Prisacani nici de Dobrovăţ şi Ghermăneşti.

Voi face numai o intrebare D-lui V. Gheorghian, iscusitul şi energicul prefect de Iaşi, diplomat de la Roma, Epurenisto-Kogalnicenisto-fracţionisto - liberalo - moderato Brătianist, şi acum, cu voea şi sila D-lui Holban érăşi pur fracţionist, care au scris prin tóte ziarele şi acum au închiet cu o fóe desmaţată care e o desonóre a o numi, dacă domnia sa ştie cum se percepe şi se execută asemine învoeli de dejmuri.

Dar trebue să le stie şi să fie învoite de d-sa, căci altfel nu punea sub-prefect pe D. Sion, moşul D-lui Iorga Tacu, şi nici ar fi stat doi ani in oraş fără să easa odată prin judeţ, nu ar fi stat zic loculu-i în Iaşi, ca să se sfădească cu prefectul de poliţie de la drepturile acestui din urmă şi ca să facă politică mare a partidului pe socoteala bietului judeţ, în comitet de salut public, compus din cinci oameni şi jumatate, dintre cari unul fără drepturi politice.

Sermane Judeţ vei ţine mult timp minte administrarea fracţiunei, şi ghilirurile unora din pigmeii politici ai acestei secte de ipocriţi! — C.

DIN ŢARĂ.

— *Rîdicarea podului de peste Dunăre.* — Armata rusă în prevederea unei apropiate reintrări în patrie, a început deja a rîdica mai tot ce avea ca material şi provisiuni în oraşul nostru; între acestea, cel mai de căpetenie lucru e rĕdicarea podului de pe vase ce avea între Giurgiu şi Ruşciuk. Acéstă operaţie a avut loc la 26 ale curentei, ast-felu că, astă-di tóte vasele ce compunéu podul se află de o cam dată pe marginea bulgară. Se dice că acest pod va fi întocmit din nou în faţa Silistrii, iar alţii susţin, că el va fi transportat chiar în Rusia. (Descentralisarea).

Consiliul superior al armatei.

Despre deschiderea sesiunei acestui consiliu, iacă ce ne spune „Monitorul oficial“:

Importanţa acestei instituţii, menită a aduce folóse reale oştirei, este destul de cunoscută spre a avea nevoe să o desvoltăm aci. Ţinem a aduce numai la cunoscinţa celor ce se interesează de binele armatei că legea votată s'a tradus in fapt şi că consiliul superior 'şi a deschis lucrările, sub presidenţa d-lui ministru de resboiu, avênd adunaţi pentru acest sfîrşit pe comandanţii de divisii şi oficerii superiori făcênd parte din consiliu.

Cu acéstă ocasie d. ministru de resboiu, deschidênd şedinţa, pronunţă următórele cuvinte, cari cuprind in resumat misia acestei instituţii:

„D-lor, sînt fericit că 'mi a fost dată onórea a deschide întăia óră şedinţele acestui consiliu menit a aduce servicii atît de importante armatei.

„Ţéra nóstră, fiind independentă, are necesitate de o organisare militară care să o ridice la noua stare in care a intrat.

„Acest consiliu, avênd drept scop nu numai a ţine o continuitate in diferitele legi şi regulamente militare, dar încă a organisa armata, ast-fel ca forţele ei să'i asigure independenţa ce 'şi-a câştigat, sînt convins că luminile d-vóstre vor aduce acele imbunătăţiri cari cu drept se aştéptă.

„Vĕ urez dar, d-lor, o sesiune laboriósă şi fericită in resultate pentru binele şi progresul armatei“.

Galaţii în viitoriu.

In urma încheerei tractatului de la Berlin, prin care ni s'a impus retrocedarea Basarabiei la Rusia, oraşul Galaţi, deja un port fórte comercial, a luat o însemnatate cu totul diferită de aceea ce avusese mai înainte. Aflându-se în faţa Dobrogiei române, lipsită de populaţiune numerósă, de capitaluri ca şi de instrucţiune care e pânea poporului, Galaţii va trebui să aibă în viitor misiunea de a servi în parte drept focar al românisării, al desvoltării, al propăşirei nouei provincii române. A duce de odată peste Dunăre tóte acele instituţiuni bine-făcătóre, dar cari nu sunt încă compatibile cu caracterul, cu gradul de cultură, cu moravurile populaţiunilor de acolo, ar fi a pierde în zadar banii şi a nu face nimic. Dar se póte atinge acest scop treptat punênd în apropierea Dobrogiei cele mai multe din acele instituţiuni, pentru ca încetul cu încetul efectele lor să se infiltreze în sângele, în moravurile locuitorilor ce voim a cultiva, a românisa. Din punctul acesta

de vedere, ni se pare că Galaţii este oraşul către care trebue sĕ ne îndreptăm privirile, şi el este destinat a fi acest centau de lumină, împuternicit de impulsiunile, de luminile ce 'i va da ţéra întrégă.

In vederea acestei situaţiuni ce s'a creat Galaţilor, cetaţenii gălăţeni, s'au strâns, au desbătut cestiunea, şi într'o mare întrunire ţinută ţilele trecute au luat nisce hotărîri pe cari le au supus deliberaţiunei Corpurilor legiuitóre. Cetăţenii Gălăţeni cer ca reşedinţa episcopiei, scóla normală şi seminarul cari până aci erau în Ismail sĕ se permute la Galaţi. Ei mai cer încă ca, avêndu-se în vedere că prin înapoiarea Basarabiei la Rusia centrul Curţii Apelative din Focşani este cu totul deplasat, curtea de Focşani sĕ fie asemenea transferată la Galaţi care prin configuraţiunea ce s'a dat ţĕrei de congresul din Berlin este adevĕratul centru şi póte respunde mai cu eficacitate nouilor trebuinţe ale ţerii. Gălăţenii mai adaugă încă că este în interesul public de a se transforma gimnasiul local într'un liceu complect unde tinerii din Dobrogia sĕ 'şi póta căpăta instrucţiunea trebuinciósă.

Acestea sunt în resumat cerinţele unuia din cele mai importante oraşe ale Românici, important prin comerţul seu, prin numĕrul locuitorilor şi prin trecutul seu de martir, de primă stavilă a tuturor invasiunilor turce si tatare. Ele sunt pe cât de drepte, pe atât de folositóre ţerii şi propăşirei nouei provincii ce ni s'a anexat. Sperăm că Corpurile legiuitóre, chibsuind matur asupra situaţiunei Galaţului şi asupra părăsirei în care a fost lăsat în tot-d'auna, îi va face cel puţin de astă dată dreptate. (Reforma).

— „Românul" Afla că luni a sosit în capitală un trămis estraordinar al d-lui preşedinte al Republicei Statelor-Unite, c'o scrisóre autografă către M. S. regală Domnul Românilor.

Preşedintele republicei americane felicită pe M. S. Carol I pentru proclamarea independinţei României şi urează prosperitate ţerei nóstre.

— Cetim în acelaş ziar:

„Primăria face mari pregătiri pentru primirea trupelor în ţiua de 8 Octomvre viitor. Trupele vor intra în oraş pe calea Mogoşóiei, care din acea ţi va începe a purta numele de *Calea Victoriei*, vor trece pe supt măreţul arc de triumf, ce se rădică acolo, vor defila la Teatru înaintea M. S. Domnitorului, apoi vor străbate oraşul până la Filaret, unde primăria capitalei le va oferi un prînz. Publicul capitalei va da acestei serbări o şi mai mare strălucire prin participarea lui căldurósă şi entusiastă".

Telegrame de prin ziare.

Belgrad 15 Octombre. Noul cabinet sărbesc s'a constituit sub preşedinţa d-lui Ristici.

Londra, 15 Octombre. „The Daily Telegraph" consideră ca definitivă numirea la Paris a d-lui comite de Beust, acum ambasador al Austriei la Londra, numirea la Londra a d-lui Karolyi de Nagy-Karolyi, acum ambasador al Austriei la Berlin şi numirea la Berlin a comitelui de Wimffen, acum ambasador al Austriei la Paris.

Viena, 15 Octombre. D. comite Carolyi de Nagy-Karoly, acum ambasador al Austriei la Berlin, va fi numit la Londra în aceeaşi calitate, şi d. de Beust, acum ambasador al Austriei la Londra, va fi numit la Paris.

Roma, 15 Octombre, Ziarul „Avenire", considerând legăturile de amiciţie cari unesc pe Italia cu România şi interesele comerţului italian la gurile Dunării, cere de la guvernul seu ca să recunóscă îndată inde, endinţa României.

Guvernul român a executat diferitele stipulaţiuni ale tratatului din Berlin cu o abnegare care i-a asigurat buna-voinţa Europei întregi. Nu mai remâne decât să execute art. 44 al tratatului, articol privitor la Ebrei; dar încât priveşte aceasta cestiune, o constituantă va fi convocată şi de altminterea, cu tóte că acest articol stabileşte egalitatea cultelor, cestiunea nu se póte resolva lesne, căci Românii nu privesc pe Israeliţi ca naţionali, ci ca străini. Prin urmare, pot fi escluşi de la beneficiul art. 44. Afară de aceasta, interesele Ebreilor italiani în România sunt aprópe nule.

Atena 16 Octomvre. D. Comunduros a cerut camerii să voteze un credit de 35 milióne spre a ridica armata la 40,000 oameni, aşa că Grecia, daca Turcia şi puterile ar respinge cererile sale, să póta sili evenimentele ca să aducă intervinirea puterilor.

Paris 16 Octomvre. Se desminte sgomotul că Franţa îşi propune să facă o demonstraţie navală în Mediterana.

Canea, (Candia) 16 Octomvre. Regulamentul privitor la Creta s'a decretat şi s'a iscălit definitiv. Documentele cari sunt privitóre la aceasta s'au trimis la Constantinopole spre a se primi aprobarea guvernului. (Havas).

DIN LOCALITATE.

Aflăm că, conform. art. 493 din Pr. Penală, Panaite Paraschiv, primar Comunei Zberóca din judeţul Fălciu, este dat în judecata Curţei de apel din Iaşi, pentru că în calitate de ausiliar al poliţiei judiciare, făcênd instrucţia unui furt, a maltratat prin lovituri pe un anume Geanga Vasile, comiţênd astfel delictul pedepsit de art. 150 din codul penal.

Aflăm aseminea că adjutorul sub-prefecturei Taslăul de jos din judeţul Bacău, I. Vaian, s'au dat în judecata Curţei pentru ca aflându-se în Comuna Scorţenii în constatarea unui delict prevedut de art. 378 din cod. Pen. combinat cu art. 10 din legea poliţiei veterinare, a maltratat prin espresiuni şi loviri pe V. Stamati, din acea Comună, — intervenindu-se, ni se spune, către D. Prefect de Bacău, pentru suspendarea numitului din funcţiune.

10,000 lei noui sînt de dat cu împrumut, cu prima ipotecă. Pentru condiţii a se adresa la Redacţiune.

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totu-câte de 10 odăi. (20—12).

Major Lecca.

DE ARENDAT de la St. Gheorghe anul viitor, sau ***de vênzare*** o vie în întindere de 7 fălci, împărţită; în pământ de arat, de fănaţ, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vişan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde şi **un loc sterp** situat în Jassy desp. IV, strada St. Lazar, mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administraţia acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu— Condiţiuni avantajóse.

Anastasiu **W. Bottez.**

DE ARENDAT *Mosia Uncestii* şi *Macrestii* cu părţile din *Cotalesti*, comuna Buhâeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pămîntului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 201. Sâmbata 7 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul in pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi, 6 Octomvre 1878.

Ziarele din Bucureşci ne aduc astăzi textul messagiului domnesc de inchiderea sesiunei extraordinare a camerelor nóstre.

Cetind cu atenţiune acest document ne face efectul unui *ravaş* de drum dat la mîna deputaţilor şi a senatorilor, sau a unui certificat de bună purtare, cu care să se pótă recomanda înaintea alegĕtorilor, cînd se vor întórce pe la căminuri.

Comparând apoi mesagiul de închidere cu acel de deschidere ne convingem despre dreptatea ce are corespondentul nostru cînd numeşte corpurile legiuitóre nişte *simple* biurouri de inregistrare.

Intr'adevĕr cînd Parlamentului nu i se lasă nici macar dreptul sau onórea de a respunde la cuvintele ce-i adresează şeful statului, cînd actele politice se învîrtesc, se imping atît de departe de cătră puterea executivă, în cît reprezentaţiei naţionale nu-i remîne alt rol de cît acela de a le încuviinţa, puterea legiuitóre este scoborîtă de la inalta ei misie de diriguitóre şi controlotóre la acela al unui simplu notariu.

Un mesagiu de deschidere, fie chiar a unei sesiuni extraordinare, — şi tótă lumea va conveni că această sesiune au fost mai extraordinară de cît tóte sesiunile ce am avut de cînd ne bucurăm pe hîrtie de regim constituţional, — un asemine important act, care e însuş cuvîntul suveranului, reclamă numai de cît un respuns. Reprezentanţii cari nu indeplinesc această indatorire comit o necuviinţă constituţională, şi guvernul care consimte la aceasta comite, dacă nu o calcare a constituţiunei, cel puţin un act de mare nepoliteţă.

Corespondentul nostru din Bucureşti ne explică cauza care l'au îndemnat pe guvern ca să treacă şi peste acéstă formă constituţională, să recurgă la expedientul de a inchide simplu şi curat corpurile legiuitóre, fără să mai aştepte vre-un respuns din partea lor. Guvernul au voit să eviteze o discuţiune cam scabrósă.

Inţelegem poziţiunea dificilă a guvernului, recunoaştem abilitatea meşteşugului seu, dar nu-i putem de feliu incuviinţa expedientul, căci este neconstituţional, periculos şi inainte de tóte fórte nepolitĭcos.

Am fost întemeiaţi in presupunerea ce am făcut ieri in privinţa surprinderei ce va fi trebuit să pricinuéscă în Bucuresci organului centrului închiderea subită a corpurilor legiutóre.

„Pressa“ califică procederea guvernului de stranie şi fără exemplu în analele parlamentare.

Critica Partizilor Politice Române

*Liberalii**.

(Urmare).

Legile ingleze şi cele americane 'şi au isvorul lor, nu de jos din popor, ci de sus din inţelepciunea legiştilor. (*Gneist*, „Das englische Verwaltungsrecht“ II. p. 623. *Tocqueville*, „de la démocratie en Amérique“ t. p. 170). Minora sanıora.

Legiştii ingleji şi cei americani au păstrat dar cu sfinţenie *legislatiunea de precedente*, aceea ce vra să zică că ei trag opiniunile lor in materie de lege din opiniunile şi decisiunile părinţilor lor.

Aşezemintele care inchiezaşiuesc *ordinea* în America şi în Ingletera, ocrotite astfel de un simţ juridic luminat, au resistat secolelor şi sunt astăzi admiraţiunea lumei întregi.

Iată dar care sunt principiile de ordine în America şi în Inglitera.

Care este însă la noi in ţară legămîntul între lumea vechie şi lumea nouă? Ce principii de ordine am moştenit oare noi de la generaţiunile anterióre?

„Sub reglementul organic“, zice unul din cei mai ilustri oameni de stat români, era o classă de ómeni care se năştea şi creştea spre a guverna. Timpul şi esperienţa ce căştiga prin astă educaţiune îi dedea o autoritate morală atât de mare în cît se impunea tuturor şi făcea să se uite adesea şi *inepţia şi necapacitatea indivizilor*. Iată pentru ce afacerile puteau fi bine conduse cu toate imperfecţiile regimului. („Pressa“ No. 45 din 17 Martie 1877).

O bureaucraţie puternică, dar *ne*luminată!

Căđênd oligarhia, a căđut şi această bureaucraţie archaică.

Găsitu-s'au însă indată un personal administrativ, dacă nu superior, dar cel puţin egal aceluia care a părăsit scena?

Negativa e certă.

S'a creat ce e drept scoli şi aşezeminte, din care să se poată naşte cu vremea un spirit legist luminat.

Drumul „per praecepta“ fiind însă fórte lung, care erau elementele de ordine în intervalul de timp?

Ordine? Cine mai vorbeşte de ordine, de cînd a resărit soarele *constitutional*! Me surgente quid istae! Noi am sburat deo-dată din intunericimea regimului fanariot la înălţimea unei dogme abstracte strălucitóre, care consiste in a zice: *Domnul domneşte, nu guvernează!*

Spiritul legist român, desvoltându-se astfel fără ajutorul *obiceiului pământului*, a remas intr'o stare visionară, departe de tărâmul natal şi tradiţional.

Cată dar se restabilim direcţiunea originală a statului Român, cată să introducem, atât în ştiinţa dreptului public, cât şi în ştiinţa dreptului privat Român, o *methòda esactă* *). In locul entusiasmului aşa de respândit în ziua de astăzi pentru doctrinele abstracte!

Massa poporului nu va mai întârzie atunci a'şi pleca capul cu o supunere absolută dinaintea *ştiintii* şi dinaintea direcţiunei ce ia ştiinţa.

---

*) Veđi Nr. de ieri (200) a „Stelei Rom.“

*). *Laboulaye, Stuart Mill, R. Gneist*... au dovedit până la evidenţă că progresul real nu se póte atinge fără ajutorul methódei esacte.

Dreptul vechiu Român, ca şi limba strămoşiască, să nu merite óre o îngrijire deosebită ?

Cred din contra că grija pentru aceste monumente a geniului român ar trebui să fie grija nóstră de căpitenie.

Dreptul tradiţional Român şi limba românâ, sînt în comparaţie cu Dreptul Roman şi cu limba latină, din care isvoresc, ca nişte stînci majestóse pe ocean, remăşiţe a unei ţeri vaste care a perit !

Se căutăm dar pentru tóte reformele, ce vrem să întroducem, legămêntul cu desvoltarea istorică a ţĕrei.

Sub reglementul organic a domnit, precum s'a aratat mai sus, o clasă care se impunea tuturor şi făcea să se uite şi inepţia şi necapacitatea indivizilor.

Făcêndu-se tabula rasa cu acéstă desvoltare a ţĕrei, am vĕdut domnind de atunci încóce, când o dictatură neluminată, cínd „la jeunesse dorée“ cu o elită de legişti profesionali, când massa poporului cu o mulţime de legişti mediocri.

Ca să nu ne mai învîrtim în acest cerc vicios, nu este credem de cit un singur mijloc de scapare: *o reformă organică şi conformă cu geniul poporului.*

Geniul poporului însă nu se póte cunóşte de cît din istoria ţĕrei.

Care este dar în trecutul ţĕrei desvoltarea cea mai sănătósă, la care cu drept cuvênt ne-am pute întórce ?

Ca să găsim un punct de razim solid în trecutul ţĕrei, trebue să ne întórcem, cred, mutatis mutandis, la desvoltarea ţĕrei până la începutul secului al XVII.

Ţéra luă atunci, observă *Neculai Bălcescu*, o organisaţie ostăşiască şi o *centralizatie puternică*. Judeţele se dau sub comanda unui căpitan, care unia în mâna sa puterea administrativă, judecătorească şi ostăşiască. Oraşele, de altă parte, se ocărmuiau de o magistratură *aleasă* pe fiecare an şi compusă de un judeţ şi doispre-zece purgări. („Historia Românilei sub Mihaiu Vitézul“, edit. Odobescu, p. 10-11).

Ce putem face dar mai bine de cât se ne întórcem la acéstă desvoltare originală a ţerei, curăţind'o însе de caracterul ei esclusiv militar ?

In mâna legistilor profesionali, nu în mîna capitanilor trebue să se centraliseze astă-zi afacerile Statului.

Este dar de neapărată trebuinţă să înfiinţăm: 1) *consilii de prefectură*, ca întăia instanţă în afaceri administrative, compuse în parte din legişti profesionali numiţi de guvern, în parte din clasele avute şi clasele de mijloc alese pentru aceste funcţiuni, precum se aleg pentru formarea corpurilor legislative, şi 2) un *consiliu de Stat*, compus numai din legişti profesionali.

Educaţiunea claselor avute şi a claselor de mijloc pentru *Stat*, iată formula practică pentru aplicarea constituţiunei nóstre din 1866 !

Neamurile trec, zice poetul, prin ispite şi prin cercări, pană se între *ştiintia* întrî'nsele şi se înţelégă; aşa şi ferul numai prin foc se 'nmlădiă, se netezeşte şi se face strălucitor !

La aceste bine-faceri ale civilisaţiunei au însă dreptul a lua parte nu numai clasele avute şi clasele de mijloc, ci, indirect cel puţin, şi clasele de jos, massa poporului.

Clasele nóstre muncitóre (lucrătorii agricoli, meseriaşii români . . . .) sînt ele însă în stare a se ajuta singure, precum cere *Schulze Delitzsch* în luptă cu celelalte elemente sociale ?

Negativa e mai presus de ori-ce îndoială. Clasele nóstre muncitóre au nevoe neapărată de ajutorul *Statului.*

Să nu lăsăm dar lucrurile la voea întâmplării ?

Belgia, ţinêndu-se strict de principiul „laissez faire, laissez aller“, a fost până mai dăunăzi singura ţéră în Europa, care a avut un guvern clerical !

Lăsând dar curs liber „instinctului naturei“, ne vom trezi şi noi în cele din urmă cu o desvoltare socială din cele mai vicióse.

Elementul rural predomnind la noi în ţéră, la cine să apeleze lucrătorii noştri, ca să scăpe de asuprire, dacă nu esistă o bureaucraţie luminată şi nepărtinitóre ?

Iată dar că întărirea puterei centrale este o necesitate vitală pentru clasele nóstre muncitóre.

Dătătorii de lucru, de altă parte, avênd cum s'a aratat mai sus representanţii lor în consiliile de prefectură, nu vor ave nici ei cuvênt a se plânge de o centralizare, care îmbrăţoşiază numai administraţia politică şi nu şi acea economică a ţerei.

Politica liberală dar se póte resuma în doue cuvinte: centralisare guvernametală, decentralisare economică ?

Aceea ce căutăm cu toţii este libertatea, „dar nu acea libertate pruncă, flóre plăpândă a pustietăţii, ci libertatea bărbată şi luminósă, sad puternic şi cu rădăcină ţeapănă şi adînc înfiptă în pământ“.

Degré.

Corespondenţa „Stelei României“

Bucuresci, 5 Octomvrie.

Incepem a plăti scump şi *independentia terei* şi titlul de *Altetiă Regală*, căci aflu că puterile se refuză de a numi ministri plenipotenţiari in România, până cînd guvernul nostru nu va declara că va executa articolul 43 al tractatului de Berlin, acel privitor la acordarea de drepturi civile şi politice Israiliţilor.

Astfeliu nu mai incape îndoială că guvernul, pus in *mora* de către puteri, va fi silit să convóce camerele de revizuire. Chestiunea acéstă a Israiliţilor atinge prea direct şi prea mult interesele cele mai vitale, existenţa chiar a ţerei, pentru ca să se îndrăznéscă a se face şi din acéstă chestiune o politică de fapt indeplinit.

Dar spre a se convoca camerele de reviziune trebue guvernului timp material, trebue să'şi limpezească situaţiunea, să ştie cari-i sînt amiçii reali, cari-i sint duşmanii neîmpăcaţi şi cari amicii de ocaziune.

Vedeţi că nu mai amintesc de principii, căci sermanele principii au ajuns să fie astăzi nişte simple fantome apte spre a ademeni şi amăgi sau sparia şi întărita pe bieţii alegători. O-dată mîna pe putere pusă, fantomele dispar spre a face loc gólei realităţi. Aceasta a fost în general politica şi conduita ómenilor noştri politici, a diferitelor colectivităţi şi individualităţi politice, impropriu numite partide politice, cari s'au succedat la putere de la 1866 şi până în ziua de astăzi.

Urma-se va óre acéstă cale puţin onorabilă şi de acum inainte ? Mult ar fi de dorit, nesfirşit ar cîştiga ţeara, dacă acésta cale ar fi părăsită, dacă onestitatea politică şi constanţa în principii ar fi busolele cari se călăuzés ă paşii şi acţiunile politice ale ómenilor noştri publici.

Chestiunea principală pentru moment este aceea a convocărei camerelor de revizuire. Cînd au să se convóce aceste camere ? în ce termin ? După moţiunea Senatului ele trebue să fie chiamate în terminul de trei luni al sesiunei ordinare, care începe la 15 noemvre şi să termină la 15 fevruare. Până la acest ultim termin va trebui să fie indeplinită formalitatea lecturei triple din 15 în 15 zile a puntelor de revizuit, ceea ce reclamă minimul 30 zile. Dar cite ţile se vor consuma cu constituirea biurourilor, cu votarea bugetelor, cu facerea nouelor alegeri? Şi apoi ce se va întimpla in caz cînd nu se va putea obţinea majoritatea de doue treimi reclamată de Constituţiune? Ce va face guvernul în asemine cas ? Disolva-va corpurile legiuitóre ? Eată tot atîtea chestiuni cari pot încurca fórte mult lucrurile.

Din aceste tóte rezultă însă că viitorele camere de reviziune nu se pot întruni inainte de 15 fevruare 1879.

Dar ori-care va fi epoca intrunirei acestor camere, fie la 15 Fevruare, sau la 15 Marte, este cert că ele vor trebui să se intrunéscă cît mai curînd, fiind acésta insuşi interesul guvenului. Este asemine fórte probabil că ori-care va fi remaniarea ministerială care se va face, dd. Brătianu şi Cogălniceanu vor face parte din ministeriul care va prezida la viitórele alegeri şi care va deschide constituanta. Ce spectacol curios se va infaţişa atunci omului nepărtinitor, filosofului rece? D. Cogălnicianu, exlus ca imoral din Constituanta de la 1866 de către d. Brătianu şi ai sei, alăturea cu acest barbat de stat spre a prezida la o nouă operă constituţională! Dar dacă filosoful trebue să se mire de mobilitatea şi variabilitatea lucrurilor şi ómenilor, nu este tot ast-feliu şi pentru omul practic, care privesce lucrurile ast-feliu cum se prezintă ele cu necesitate pe scena cea intinsă a globului nostru care perpetuu se miscă. Ei bine! D. Cogălniceanu este indispensabil d-lui Brătianu.. D. Cogălniceanu este braţul şi sufletul d-lui Brătianu. Experienţa politică, cunoştinţa adîncă de ómeni şi lucruri, agerimea, iscusinţa, chiar talentul de mare scriitor al d-lui Cogălnicianu sînt indispensabile şefului partidului roş. Fără d. Cogălniceanu d. Bratianu se topeşte, se consumă, se stinge ca o lumînare de céră.

Cine póte tăgădui calităţile eminente ale d-lui Cogălniceanu! Dar alăturea cu acest nemărginit capital intelectual, cîtă nestatornicie de caracter! cîtă uitare de principii şi de promisiuni! cîtă. . .

Mĕ opresc. . . . . .

Astăzi se inchid corpurile legiuitóre, adică biurourile de inregistrare, spre a fi corecti in expresiune şi pentru ca societatea academică, cu d. Ión Ghica in cap, să nu ne censureze că intrebuinţăm termini improprii. . . . . .

Bucuresci, 5 Octombre.

Inchiderea corpurilor legiuitóre mai inainte de a fi respuns la mesagiul domnesc este un act necuviincios, a căruia inconstitutionalitate sînt sigur că o veţi fi relevat deja. Nu mă voiu ocupa deci de acésta, ci vĕ voiu explica cauza care l'au silit pe guvern să recurgă la acest nou meşteşug, de astă dată neconstituţional.

Eată explicaţiunea:

Puterei executive îi venia peste cap să mai iee parte şi la o discuţiune de respuns la discursul tronului. Politica de conciliare urmată in Senat cu votarea moţiunei n'ar fi putut fi urmată şi cu desbaterea respunsului la discursul tronului, şi de aceea cabinetul, după sfatul d-lui ministru de externe, au creḑut cu cale să facă acest *salt mortale* peste o simplă formalitate constituţională. Cuvîntul de ordine s'au dat incă de la 30 Septemvre, şi deputaţii cari au plecat cei dintăi au fost acei guvernamentali. Sub pretextul necompletărei camerelor guvernul au putut scapa de un mare bucluc.

Nu se speră că d. prim-ministru se va intórce până duminică, ḑiua intrărei solemne a trupelor in capitală. Pregătirile ce se fac aici in acéstă privinţă şi programul sînt la inălţimea acestui eveniment, care va fi o măréţă şi mişcătóre serbătóre naţională. Este de observat că titlul de Alteţa Regală au intrat cu desăvîrşire şi in mod definitiv in deprinderile oficiale ale Ţerei. Programul solemnităţei de defilare, care va apărea in „Monitorul" de mîne (6 Octomvre) par'că au căutat intr'adins ca să intrebuinţeze acest titlu de repetite ori. Găsesc de prisos a vă mai comunica acest program că o să-l vedeţi mîne prin „Monitor". Vă spun numai atîtă că trofeele stau adunate in jurul altariului rîdicat pe platoul Colentinei, că Dumineca din zori de ziuă se vor da 100 tunuri, etc.

Lumea oficială şi neoficială se pregătesce să participe din tótă inima la serbatórea acésta.

Tótă septămîna acésta consiliul de miniştri nu va ţinea nici-o şedinţă mai importantă.

Am uitat să vĕ comunic că ministeriul de resbel s'au oferit mai zilele trecute colonelului Leca, dar acesta au refuzat. Se crede că d. Brătianu va lua érăş departamentul acesta.

Telegrame de prin ziare.

Viena, 16 Octomvre.—Oficială.— Pacificarea districtului Krajna este aprópe terminată, fiind-că a fost înăbuşită resistenţa ce opuneau insurgénţii.

Micul fort Kladus este împresurat de trupele austriace.

Se crede că în cît-va timp va fi cu totul stîrpit brigandagiul din aceste ţinuturi.

Paris, 16 Octomvre. — Banca Franciei a ridicat dobânda scomptului la 3 la sută şi dobânda interesului pentru avansuri la 4 la sută.

Londra, 16 Octomvre.—„Wiener Abendpost" publică respunsul comitelui Andrassy, cu data de 14 Octomvre, la depeşa ce'i a adresat Pórta la 8 ale aceleiaşi luni.

In acest respuns, ministrul austriac respinge cu indignare acusările de cruzimi ce ar fi comis trupele austriace de ocupaţiune şi demonstră înţelegerea lui Safis-paşa cu aţiţătorii turburărilor ce au avut loc în Bosnia. El adaogă că ocupaţiunea s'a efectuat în conformitate cu spiritul mandatului ce Europa a încredinţat Austriei în decisiunile congresului.

Roma, 16 Octomvre.— Intr'un discurs pronunţat la Pavia, d. Cairoli, vorbind despre politica străină, a observat că timpul a îndreptat multe greşeli. Opiniunea publică din Italia trebue sa aprobe purtarea plenipotenţiarilor italiani trimişi la Congresul de la Berlin cari mărginindu-se cu scrupulositate într'un rol de conciliaţiune, s'au sforţat să facă a prevala, pre cît s'a putut, şi mai ales pentru România şi Grecia, principiile care sînt chiar basele esistenţei naţionale în Italia; ei au susţinut cu tărie clausele relative la egalitatea cultelor şi, cît despre ocupaţiunea austriacă, şi dacă n'au opus un vot unanim, ei formulară cereri care aveau de scop de-a stabili şi mai bine caracterul ocupaţiunii.

Ministrul îşi termină discursul seu afirmând că Italia voesce să mérgă înainte într'o amicie perfectă cu tóte puterile şi să mănţie o politică străină departe de ori-ce veleitate temerară.

Ragusa, 16 Octomvre. — Albanezii au consimţit a da Montenegrenilor districtul Gusinia şi Serbiei acela al Wradjei.

Cherburg, 16 Octomvre.—Fregata cuirasată rusă „Principele Pojarsky", oprită în portul nostru, plécă cu destinaţiune pentru Pireu.

Viena, 16 Octomvre. — „Noua presă liberă" şi „Fremdenblatt" anunţă că respunsul guvernămêntului austriac la reclamaţiunile presentate de Karateodory-paşa va fi în curênd dat Porţii. Ele adaogă că acest rĕspuns nu conţine nici de cum ameninţări contra Turciei; dar că, cu tóte acestea, el va fi compus în termeni precişi şi categorici.

Imperatorele a însărcinat ieri pe d. de Pretis de a forma un cabinet. (Havas).

Epizodurĭ din domnia fracţiunei.

Ziarul „Timpul" publică următórea scrisóre, asupra căreia atragem tótă atenţiunea lectorilor:

Cunóşteţi că intre membrii cari compun curatela ospiciilor Sântului Spiridon din Iaşi, figuréză de càtva timp şi d. Alexandru Gheorghiu, avocat, deputat şi profesor la vĕduva catedră de *economie politică* de la Universitatea din Iaşi.

Acest onest patriot, om la inălţimea spiritului timpului, care ca semenii sei nu'şi perde timpul, de la intrarea sa in funcţiune, se ocupă de partea contenciósă, branşa sa, şi rĕscolind printre dosare, descoperi că St. Spiridon avuse un proces cu administraţiunea căei ferate pentru espropriare, proces căştigat definitiv în favoarea casei, de neobositul advocat Costachi Iorgulescu.— Vĕḑând însă că administraţiunea căei ferate parvenise pentru a doua óră a casa hotărirea juriului de espropriaţiune, şi că ast-fel urma a se face o nouă estimaţiune, lasă la o parte pe d. Iorgulescu, pe colegul sĕu, d-l Vasile Lazul, avocaţi ai casei, plătiţi cu anu, păşi peste doi revizori avocaţi ce mai are casa şi anume d. Călimănescu şi d. Iorgu Iorga, şi dănd tuturor acestora un brevet de *incapacitate*, incredinţă această afacere altor doi avocaţi próspeţi, aleşi între amicii sei politici, cu care făcu următórea alcătuire: 400 galbeni plătiţi înainte: Tóte cheltuielele de drum, otel etc., la Galaţi şi ori unde, pe conta casei, plus, un onorariu de 3 procente din o sumă de 800,000 lei noi ce are a lua epitropia, ceea ce în totul reprezintă

un total aproximativ de 35,000 lei noi sau 3,000 galbeni.

Mergênd d-sa mai departe cu scormolirea dosarelor, dete peste un alt chilipir, şi anume procesul Libling cu Sf Spiriden, şi păşind iarăşi şi peste avocaţii şi revizorii avocaţi ai casei, se grăbi a da şi acest proces aceloraşi amici ai sei politici, pentru modestul preţ de 400 galbeni, dintre cari se numărară 200 galbeni înainte, fără ca cel puţin să le fi făcut vre-o observaţiune că nu s'a presentat nici unul la termin.

Aceste cheltuieli, de care numai Sf. Spiridon nu póte profita, sunt făcute de d. Alexandru Gheorghiu, inamicul abusurilor, în un moment pe când . . . casa este înecată în datorii... Da, dacă acest nou M. Portius Catone, căruia mâne sau poimâne i se va erigia o statue cu o inscripţiune óre-care; dacă d-sa, care îşi aduce aminte că este profesore de *Economia politică* la universitatea din Iaşi, numai la finele fie careia luni, ştie a se ocupa cu atâta solicitudine de buna stare a amicilor sei politici, nu trebue a'i face nedreptatea a crede că se uită pe sine, când se presintă ocasiunea. Iată un exemplu.

Chemat fiind ca să lumineze camera, sunt acum câteva luni, d. Gheorghiu porni la Bucureşti în tótă graba, cu blanchetul gratis al guvernului. — Acolo în mijlocul importantelor sale ocupaţiuni privitóre la viitórele destinate ale ţerii, ştiu a găsi timpul să stăruie pe lângă Minister, şi acésta în calitatea sa de *Epitrop* al Sf. Spiridon, pentru scóterea a nişte mandate şi cu fericita sa întoarnare la Iaşi, prezentă colegilor sei de la Epitropie un cont şi anume: 190 lei noi cheltuiţi cu drumu de la Iaşi la Bucureşti în afacerea mandatelor; 164—50 plata ostenelelor d-sale pentru stăruinţa la Minister, calculată pe 7 zile a 23—50 l. pe zi.

Totalul 354 lei 50 b.

Contul acesta fu sprijinit cu argumente peremtorii.

D. Gheorghiu, în puţine cuvinte, făcu pe colegii sei să înţelégă că *blanchetul gratis* a fost dat de guvern *Deputatului*, ér nu *Epitropului*; şi că Sf. Spiridon nu póte avé pretenţiunea a fi *servit gratis* — şi faţă cu aceste argumente paternice, cei lalţi doi epitropi, cărora le este reservat an loc fórte comod în împărăţia cerurilor, ordonară plata imediat.

Ast-fel merg trebile în Epitropia Sf. Spiridon de la venirea d-lui Gheorghiu în sînul ei, mai ales cu colegii sei, cărora, după cum se vede nu le este permis a face alta, decât a încălzi scaunele pe care şed şi a le lăsa să se recoréscă după ce se scólă de pe dênsele.

DIN ŢARĂ.

Aflăm din isvor sigur că Măria Sa Domnitorul Carol au avut înalta bună-voinţă de a însărcina pe d. Lachmann, cunoscutul corespondent militar, ca să schiţeze momentele cele mai principale ale întrărei triumfale a oştirei nóstre în capitală, serbare, care, precum se ştie, va avé loc poimâne Duminică. Acéstă schiţă va fi trimisă d-lui Schönberg, pictorul de bătălii din Viena, ca să compună un tablou mare în oleu, care apoi să se facă şi în litografii în mărime de 60—80 centimetri, spre a fi puse la dispoziţiunea publicului cu preţul minim de 1 l. 50.

Acéstă lucrare ca şi tablourile cari se execută în Viena asemine din ordinul Măriei Sale, dovedesc înaltul interes ce pune Măria Sa Domnitoriul pentru a face să se respândéscă în tóte căminurile, chiar şi în cele mai modeste, icónele vii ale disciplinei, avîntului şi a bravurei oştirei române.

Exprimăm cea mai adîncă recunoştinţă pentru înalta generositate a Măriei Sale Domnitoriului.

— „România liberă“ spune că pentru marea serbare de la 8 Octomvre, trupele sosesc necontenit, şi că parte din ele se dau în cuartiruri pe la cetăţeni. Mercuri au intrat în capitală pe calea Tîrgovistei regimentul al 5-lea.

— „Delfinul“ este numele unui nou ziar care de ieri au început a aparé în oraşul Galaţi.

Ii dorim succes şi durată!

Mesagiul de închidere

Corpurile legiuitóre şi'au închis eri cu următorul mesagiu:

Domnilor Deputati.

V'am chemat în sesiune estra-ordinară spre a vă rosti în privinţa situaţiunii făcută României de marile puteri europene întrunite în Congres.

Dumnévóstră ţinênd samă de grelele împrejurări în cari se află Orientul în general şi ţara nóstră în deosebi, aţi primit voinţa colectivă a Europei.

Ast-fel posiţiunea României în faţă cu marile puteri este regulată; ast-fel România intră în familia statelor de sine stătătóre.

Europa am ferma convincţiune ne va ţine séma de sacrificiele ce am făcut în interesul păcii lumei, şi naţiunea vĕ va fi recunoscătóre pentru patriotismul luminat şi prudinţa politică ce aţi arĕtat spre a feri România de noui complicaţiuni.

Nedespărţindu-mĕ în nici un cas de interesele ţerei, Eu v'am manifestat de la convocarea d-vóstre tótă încrederea mea în d-vóstrĕ şi v'am ţis că hotărîrea d-vóstrĕ va fi şi a mea.

Vĕ mulţumesc dar d-lor mei, de otărîrea dată, pe care guvernul meu va esecuta-o cu lealitate pe calea constituţională, atât în de afară cât şi în năuntru.

La curêndă revedere, d-lor, şi Dumneţeu se vĕ aibă în a sa sântă pază.

Sesiunea estraordinară este închisă.

CAROL.

(Urmézĕ subsemnaturile ministrilor).

DIN LOCALITATE.

Sesiunea de bacalauriat, începută la 20 sept. trecut s'a sfârşit în 3 Octomvrie sara. Resultatul a fost următorul: din 50 de candidaţi presentaţi, unul s'a retras în cursul probelor scrise, ear din cei 49 remaşi, 33, au fost admişi a primi diploma de bacalaureat, după următórea ordine:

1 Praja Ioan (Liceul din Iaşi).
2 Blumental Iacob (Idem).
3 Goldstern Moses (Idem).
4 Simionov Vas. (Idem).
5 Tuduri Velini C. (Liceul nou).
6 Hand Leon (Liceul din Iaşi).
7 Negrescu Al. (Liceul din Iaşi).
8 Reut George (Idem).
9 Uhrinowschi (candidat liber).
10 Racoviţă George (Instit. Academic).
11 Posa Stefan (Liceul din Iaşi).
12 Sanft Bern. (Idem).
13 Last Isaac. (Idem).
14 Şabner Al. (Instit. Academ).
15 Goresu Ant. (Liceul din Iaşi).
16 Adam Petru (liceul din Botoşani).
17 Aronovici D. (Idem).
18 Miclescu Ioan (Instit. Academiei).
19 Navasart Sava (Liceul din Iaşi).
20 Florescu Dim. (Idem).
21 Herdan Efraim (Idem).
22 Manoliu Em. (Idem).
23 Theiler Simon (Idem).
24 Vasiliu Dim. (Idem).
25 Cernătescu D. (Inst. Academic).
26 Grossman Iacob (Liceul din Iaşi.
27 Moisiu Const. (Liceul din Botoşani),
28 Vincler Eugenie (Inst. Academic).
29 Combati Ioan (Liceul din Iaşi).
30 Ciolac Const. (Inst. Academic).
31 Turburi Eman. (Idem).
32 Rosenstreich Elias (Liceul din Iaşi).
33 Călinescu Em. (Liceul din Botoşani).

Cum se vede din lista acésta, Liceul Statului e de astă dată acela care au dat numĕrul cel mai mare de bacalaureaţi, 20 din 33; ceialalţi laureaţi sînt 7 elevi ai Institutului Academic, 4 ai Liceului din Botoşani, 1 a Liceului-nou şi 1 candidat liber. Cei dintâi în ordinea meritului sînt elevi ai liceului Statului, şi între aceştia sînt doi tineri israeliţi: dovadă eclatantă că înaintea ştiinţei profesorii români nu fac nici-o distincţiune de rasă sau confesiune.

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—13).

Major Leca.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 202. Duminica 8 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserţiunĭ şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi, 7 Octomvre 1878.

Slăbiciunea, nepriceperea şi lipsa de autoritate a cabinetului Brătianu au început, în sfîrşit, a fi recunoscute şi date la iveală chiar de către amicii sei cei mai devotaţi.

„România liberă“ un organ liberal care se inspiră de la un mare barbat de stat, organ care de multe ori e mai bine informat de cât însuş d. ministru de externe,—ceea ce se explică prin faptul fórte natural că ziaristului este permis de a spune, întru cît nu-i sunt comunicate sub pecetea secretului, lucruri pe cari omul de stat în exerciţiul sacerdoţiului seu nu le póte comunica fără de o vinovată indiscreţiune, — „România liberă“, zicem, care până mai alaltă-ieri au sprijinit cabinetul actual cu cea mai mare ardóre, din „tot sufletul“, vine ieri, prin articolul seu de fond, şi spune curat că ministeriul Brătianu este „ostenit, slăbit, fără putere, fără autoritate“, că „numai represintă marele partid liberal, al cărui stat major se afla, acum câţi-va ani, la Mazar-paşa, ci numai o fracţiune a acestui partid, fracţiunea cea mai numeroasă, dar şi cea mai puţin pregătită la înţelegerea statului, fracţiune care, neînfăţişând nici destule garanţii materiale, nici garanţii întelectuale, a căḑut ca lăcustele pe budgetul ministeriului de interne, pe care de la primariul unei comune rurale şi până la directorul ministeriului, toţi îl toacă cu o lăcomie de lihniţi.“

Nu se poate înfăţoşa un tablou mai înfiorător despre starea de decadenţă, corupţiune şi disoluţiune, de cît acesta pe care ni-l pune sub ochi organul liberal din capitală.

Acéstă administraţiune de „locuste“ au fost lasată cu tóte aceste în pace aprópe doi ani de zile ca să „tóce cu o lăcomie de lihniţi“ nu numai bugetul ministeriului de interne ci mai tóte bugetele cu intinsele şi grasele domenii ale statului, cari au devenit un *eldorado* ne mai pomenit de locmale, chilipiruri şi căpătuiri.

Şi cu tóte acestea „România liberă“ n'au găsit până acum nici un cuvint ca să osîndéscă, ca să stigmatizeze acésta sistemă de guvern de corupţiune şi incapacitate cum nu s'au mai pomenit să aibă vre-odată ţéra nóstră.

Dar să mulţumim lui D-zeu că „ţéra este scapată din prapastie“, că „primejdia este trecută“, căci s'au putut deslega în sfirşit şi buzele încleştate ale „României libere.“

Bine că am ajuns să auḑim vorba mare şi adevarată, spusă „cu cuget curat“ cabinetului Brătianu, de organul din Strada Lipscanilor, că guvernul „aşa cum merge, nu merge bine!“

Slavă Domnului că am vĕḑut rĕsarind lumina!...

Disoluţiunea coaliţiunei de la Mazar Paşa este descrisă de „Rom. lib.“ cu colori tot aşa de energici ca şi decadinţa guvernului.

In camera deputaţilor, pe care, până mai ieri, se razema puternic cabinetul, schizma partidului liberal este şi mai manifestă, aşa că situaţiunea parlamentară a ministeriului, este aprópe identică cu a cabinetului Catargi, în ultimele luni ale esistenţii sale constituţionale. O mare parte dintre liberali s'au desfăcut de mănunchiul credincioşilor fetişisti, şi duc o viaţă independentă de cabinet, ca fracţiunea moldovenească, sau sînt grupaţi împrejurul unui steag, în resboiu cu ministeriul, ca cei din constelaţiunea Vernescu.

Această schismă din partidul liberal s'a vĕḑut bine, cu prilejul însemnatelor desbateri din urmă. Cine a susţinat, în aceste grele împrejurări, guvernul?—Numai d. P. Grădişténu. Scóteţi pe Grădişteanu, Fleva şi pe alţi doi-trei, şi vedeţi cu ce capacităţi mai rĕmîne maioritatea votătóre. Uitaţi-vă în câmpul adversar, şi veţi întîlni mai multă valóre intelectuală; o forţă în contra căreia de-abia resistă rîndurile dese ale plutónelor ministeriali, conduse cu mult devotament de caprarii partidului.

. . . . . .

Acéstă schismă denotă o stare maladivă a partidului liberal.... Causa acestei stări, este în dispoziţiunile egoiste ale celora, cari au deturnat alianţa de la Mazar-paşa, în folosul fracţiunii, aşa numite roşie, (şi a fracţiunei aşa zise *libere şi independete* trebuea să adaogă „Rom. lib.“ ca să fie exactă. — Nota Redacţ.), şi cari printr'acéstă manoperă, de o abilitate nerecomandabilă, au înstrăinat o mulţime de elemente sănătóse din partid şi au decis pe niste bărbaţi, ca Sturdza, Iepureanu, Vernescu, Ghica şi Ionescu să le repudieze politica.

După aceste tablouri, cari înfăţişează disoluţiunea guvernului şi a coaliţiunei de la Mazar-Paşa, „România liberă“ caută să indice remediile cu cari s'ar puté opri catastrofa.

Trebuesc, zice, reunite elementele partidului liberal-naţional şi modificarea cabinetului ast-fel, în cît să ofere mai multe garanţii de seriositate, de capacitate şi de energiă. Dacă, până acuma nu s'a făcut mai nimic pentru administraţiunea ţĕrii, puteţi invoca scuza resboiului şi că atenţiunea vóstră era îndreptată către cestiuni mai grele. Astăzi, însă, resbelul încetând, şi bine-făcĕtórea pace intorcêndu-se la vetrele nóstre, sînteţi datori, domni de la guvern, să vindecaţi ranele patriei, să reformaţi administraţiunea, să organisaţi Dobrogia. Sarcină prea grea pe şubrezii vostri umeri....

Formarea unui cabinet din tot ce ţéra are mai onest, mai capabil, mai cu greutate politică in lăuntru şi in streinătate, este aceea ce am cerut noi totdéuna, chiar de la aparaţiunea nóstră in arena publicităţei. Numai un guvern, in care să intre tóte elementele sănătóse, virile, inteligente ale ţerei, este singur in stare de a restaura statul român atît de srduncinat, de a opri disoluţiunea societăţei, de a da poporului respect către autorităţi şi incredere in eficacitatea legilor.

Insă pentru ajungerea acestui scop salutar, trebue ca barbaţii cari vor forma guvernul să fie strinşi uniţi intre dînşii şi fórte hotăriţi ca să nu se incungere de cît de ómeni capabili, harnici şi onesti; trebue apoi să se inlătureze cu

nemilostivire tóte nulităţile pretenţióse, tóte individualităţile ignorante cari astăzi precumpănesc in administraţie, justiţie, instrucţiune, biserică, ca şi în corpurile legiuitóre; trebuesc alungate aceste parasite cari s'au inmulţit intr'un mod atît de inspăimîntător in cît tinerimea au venit să creadă că numai prin lingusire, afiliare in clici, şi ignoranţă să póte ajunge la poziţiuni cari nu s'ar cuveni a fi ocupate de cît prin merit, onestitate, ştiinţă şi muncă.

ŞTIRI DIN STEINATATE.

Cetim în „La Presse“ de la 13 Octomvre

Marchisul de Salisbury pregătesce o circulară către puteri cu scopul de-a justifica espediţiunea în contra emirului Cabulului. Cabinetul de Saint-James va afirma intenţiunea sa de-a nu anexa Afganistanul; dar în acelaş timp îşi va afirma otărîrea de-a ocupa cîte-va punte strategice şi de-a constrînge pe emirul să priméscă o misiune englesă la Cabul.

Pănă acum se fac numai manifestări militare, care au de scop de-a impresiona poporaţiunile indiane.

O telegramă din Simlah anunţă că colóna generalului Ross a trecut dincolo de Ali-Musjid, înaintând spre Dakka, pe care trebuia s'o atace. Acéstă operaţiune ar fi motivată de-o agresiune a trupelor afgane în contra unui trib indigen amic al Engliterii.

— Cetim în „Osten“ din Viena că, cu ocasiunea alegerii unui membru în comitetul dietal al Bucovinei, avocatul Rott a avut numai 8 voturi, pe cînd candidatul naţional a dobîndit acum preponderanţa în comitetul dietal.

Acelaşi ziar spune că deputaţii naţionali au luat iniţiativa şi 'n alte privinţe. Ast-fel baronul Musteaţă a interpelat pe guvern în privinţa congresului Bisericesc greco-oriental, întrebând pentru ce nu se convócă. — Deputatul Zota a cerut introducerea limbei române în gimnasiul superior din Sucéva şi la tribunalele corecţionale.

(Românul).

Telegrame de prin ziare.

Paris, 16 Octomvre, 10 óre sara, sosită la 17 amédă. — Se anunţă din Belgrad că au intervenit divergenţe, în sînul comisiunii internaţionale de delimitare, între delegaţii ruşi şi anglesi. Şi unii şi alţii au cerut noue instrucţiuni de la guvernele lor

Londra, 17 Octomvre. — In urma avisurilor primite de la Livadia, principele Lobanoff grăbeşte pe generalul Totleben a primi lucrările diferitelor comisiuni însărcinate a limita nouele provincii, cum şi epoca pentru transmiterea Dobrogiei către România.

Constantinopole, 17 Octomvre. — Metropolitul de la Salonic, Pachim, cunoscut prin tendenţele sale anti-ruse, a fost ales în unanimitate patriah ecumenic.

Paris, 17 Octomvre. — Vasul *Himalaya* a ancorot la Tulon, mergênd la Cipru.

Londra, 17 Octomvre. — Un mers forţat a trupelor anglese contra Candaharului este iminent.

Viena, 17 Octomvre. — *Politische Correspondenz* anunţă din Constantinopole că limbagiul lui Savfet paşa către comitele Zichy, când acesta 'i a comunicat răspunsul Austriei la circulara turcă, a fost din cele mai conciliante. El a exprimat deplina încredere în politica Austro-Ungariei şi a părut a traduce astfel verbal buna impresiune produsă asupra Porţii de noutatea privitóre la reducerea armatei de ocupaţiune în Bosnia. Este ne exactă că Savfet-paşa ar fi amerinţat de a protesta contra ocupării austriace a sandjacului Novi-Bazar când a vorbit de acéstă eventualitate cu comtele Zichy.

Constantinopole, 17 Octomvre. — Beker-paşa a luat comanda trupelor concentrate în jurul Constantinopolei.

(Havas).

DIN ŢARĂ.

Eată tóte stradele din Bucuresci al cărora nume a decis primăria a le schimba:

Calea Mogoşóiei	se va numi	Calea Victoriei.
— Craiovei	„	Calea Rahovei.
— Herestreului	„	Calea Dorobanţului.
Strada Tîrgovistei	„	Calea Griviţei.
Calea Belvedere	„	Calea Plevnei.
Strada Germană	„	Calea Smârdan.
Calea Vergului	„	Calea Călăraş.
Calei Spirei	„	Calea 13 Septemv.
Calea Filaret	„	Calea 11 Iuniu.
Bulevardul de la Cismegiu înainte		Bulevardul Independenţei.

— Vócea Covurluiului“ anunţă că o campanie belgiană, care încă din 1870 au făcut propuneri guvernului nostru pentru înfiinţarea unei societăţi de navigaţiune română pe Dunarea şi Marea-Négră, acum de curênd aci reînoit propunerile sale, şi că condiţiunile ar fi următórele:

1. A crea pe Dunărea şi Marea-Négră o flotă de 24 vapóre şi 60 de şlepuri, construite după un model depus de ministeriul lucrărilor publice;

2. Vasele vor fi construite în România, în atelieriele societăţei, şi vor purta *pavilionul român*;

3. Lemnele necesare vor fi luate din pădurile României, ce vor căpăta prin acésta o valóre însemnată;

4. Afară de linia principală a Dunărei şi a Mărei-Negre, ce se va întinde de la Passau până la Constantinopole, societatea se angajiază a construi vase secundare destinate pentru rîurile române navigabile şi cari ar putea deveni navigabile, în urma lucrărilor ce societatea se angajază a esecuta cu cheltuielele séle;

5. Societatea se angajiază asemenea a deschide în România mine de cărbuni, de pământ şi altele;

6. Administraţiunea va fi în întregimea ei compusă din Români;

7. Se va primi în echipagiele vaselor, un număr cât se va putea de mare de Români. Acésta va fi o scólă excelentă, spre a forma maşinişti şi a da României ceea ce 'i lisesce astă-di: o marină numerósă de comerciu şi de resbel.

Societatea nu cere Statului de cât o garanţiă de cinci la sută pentru un capital de douĕ-spre-dece milióne franci, adică o subvenţiune de şése-sute mii franci pe an, pentru o durată de trei-deci de ani.

— Ziariul „Pressa“. Dă sub óre care reservă următórele numiri ce se vor face în corpul diplomatic al României în străinatate:

D. C. A. Rosetti, ministru plenipotenţiar al României la Roma;

D. colonel Slăniceanu în aceeaşi calitate la Petersburg.

D. general Ioan Ghica, tot cu acelaş titlu la Atena.

La celelalte curţi vor rĕmânea represintenţii în fiinţă.

— Concursul agricol din judeţul Némţ, s'a ţinut la 26 Septemvre, după cum ne spune „Cor. Prov.“

Guvernul a dat 9 premii, 3 medalii de argint, şi 6 de bronz, cari au fost meritate de mai mulţi proprictari, arendaşi şi doi ţĕrani.

Judeţul a împărţit şi el ca premiu suma de 305 lei 50 bani diferiţilor plugari cari au concurat:

După împărţirea premielor, s'a întins plugarilor o masă, pregătită de comitetul permanent.

Programul Intrărei Triumfale armatei în Capitala României.

I. — In zioa de 8 Octomvrie, in revĕrsatul zorilor, 21 salve de tun, trase la arsenalul armatei, vor anunţa capitalei solemnitatea zilei.

II. — Trupele se vor afla, orele 11 diminiaţa, la Băneasa, aşezate imprejurul unui altar de cămp, ridicat prin ingrijirea ministeriului de resbel şi destinat pentru celebrarea serviciului divin.

Trofeele luate peste Dunăre vor fi aşezate imprejurul altarului.

III. — Măria Sa Regală Domnul va sosi in mijlocul trupeloe la orele 12.

IV. — La orele 12 se va celebra serviciul divin de către I. P. S. S. Mitropolitul Primat, la care va asista şi Măria Sa Regală Doamna.

V. Corpul diplomatic, miniştrii, membrii Corpurilor Legiuitoare, presenţi in capitală, curtea de casaţiune, Crucea Roşie, academia, curţile, tribunalele şi tóte autorităţile publice, asemenea delegaţii judeţelor şi ai comunelor, vor fi invitaţi a asista

la această serbare naţională, in tribunele destinate ad-hoc.

Invitaţiunile se vor face de către d. primar al capitalei.

Corpul diplomatic şi străinii de distincţiune vor fi invitaţi de către d. ministru de externe; ofiţerii străini, de către d. ministru de resbel; presa şi corespondenţii ziarelor străine, de către d. ministru de interne.

VI. — Tribunele şi estradele pentru invitaţi vor fi aşezate in dreapta şi in stînga arcului de triumf rădicat in capul şoselei Kisseleff.

VII. — Scólele publice, cu drapelele lor, vor fi înşirate dealungul şoselei. Elevele îmbrăcate in haine albe, vor fi aşezate sub lojele Măriei Sale Regale Doamnei, a primăriei capitalei şi a delegaţilor de provincii.

VIII. — Garda orăşenească şi societăţile de tir şi gimnastică vor fi înşirate de amândouè părţile stradelor parcurse de armată.

După terminarea serviciului divin. Măria Sa Regală Domnul, in capul armatei, va face intrarea Sa in capitală.

După trecerea Sa pe sub arcul triumfal, Domnul, marele cap al armatei, va fi salutat de către primăria capitalei şi de către delegaţiunile judeţelor şi comunelor presintate de către ministrul de interne.

IX. — Defilarea armatei, condusă de însuşi Măria Sa Regală Domnul, va fi in următórea ordine:

Un pluton de gendarmi călări;
Răniţi şi
Dapelele luate trofee peste Dunăre (purtate de sergenţii din diferite corpuri ce sunt decoraţi);
Măria Sa Regală Domnul;
Statul-major Domnesc;
Comandantul superior al trupelor;
Statul-major al sĕu;
Muzicele de la tóte regimentele de infanterie;
Drapelele şi stindardele armatei de linie şi armatei teritoriale;
Comandatul divisiei 1 de infanterie:
Batalionul de geniu;
Batalionul 1 de vînători;
Batalionul 2 de vînători;
Tunurile luate trofee (conduse de pompieri);
Regimentul mixt de dorobanţi;
Regimentul 2 de linie;
Regimentul 3 de linie;
Regimentul 2 de artilerie;
Comandantul divisiei II de infanterie;
Plutonul de marinari călări;
Batalionul 4 de vînători;
Regimentul 4 de linie;
Regimentul 5 de linie;
Ambulanţa;
Regimentul 7 de linie;
Regimentul 1 de artilerie;
Comandantul brigadei de cavalerie;
Musicile regimentelor de roşiori;
Divisionul mixt de călăraşi;
Regimentul 1 de roşiori:
Regimentul 2 de roşiori.

Tóte trupele vor merge inainte pe calea Victoriei şi fie care corp va intra pe drumul cel mai scurt in cuartierile lor, până unde o parte se va dirige pe strada Lipscani şi alta pe strada Plevnei.

Tunurile luate de peste Dunăre (trofee). fără chesóne la defilare, avînd ţevile impodobite cu ghiarlande de stejar şi cu placardă arătând locul de unde au fost luate, asemenea şi tunurile (trofee) ce fac parte din regimentul 1 de artilerie, vor avea aceleaşi podóbe.

O legiune din gardă, cu musică şi drapel, se va aşeda la şosea in ordine de bătae pe partea stîngă, eşind din oraş şi avênd flancul in dreptul arcului de triumf. Musica acestei legiuni va cânta după trecerea musicelor armatei în tot timpul defilărei pe sub arc.

X. Măria Sa Regală va primi defilarea armatei pe piaţa Teatrului.

XI. Séra, oraşul va fi iluminat şi o representaţiune populară va avea loc la teatrul naţional.

Invitaţiile se vor face de primăria Capitalei.

XII. Ţinuta de gală, adică frac negru, cravate şi mănuşi albe, este de rigóre pentru persónele invitate in mod oficial.

DIN LOCALITATE.

De cîte-va zile s'au început, la liceul central dîn Iaşi, concursul pentru douĕ catedre în învăţămîntul primar de fete din oraşul nostru.

Comisiunea este compusă din d. d. Buznea, Drăghici şi Buţureanu sub preşedinţa d. Chiriţa, revisor şcolar.

Nnmĕrul concurentelor este mare: 17 domnişóre pentru douĕ catedre.

Amicii instrucţiunei, ar face bine, să onoreză, acest concurs, cu presenţa d-lor, spre a se incredinţa cum aceste tinere Domnişóre, eşite de abia de pe bancile şcólei şi cari au a forma noua generaţiune, cu multă înlesnire şi curaj, respund la chestiune.

Ni se spune că un conflict regretabil a avut loc, în urba Niamţ, între mai mulţi evrei şi poliţaiul de acolo, acesta fiind insultat de acei evrei. Aceştia, însă au mers cu cutesanţa până a strica uşile şi ferestrele arestului poliţiei.

Nu cunóştem adevarata causă a acestui conflict, — ceea-ce şcim este că jndecătorul de instrucţiune a păşit în constatare.

VARIETATI.

(*Un cas de rodnicie rară*). — Diarul „Star“ din Washington anunţă că femeia unui impiegat de la drumurile de fer de la Ohio, numit Cessidy, locuind la Blandenburg, a născut la 3 Septemvre cinci copii, trei fete şi doi băeţi în cea mai deplină sănătate.

Acest eveniment, ne-mai pomenit în analele fisiologiei, este considerat de persónele superstiţióse, mai numeróse în Statele-Unite de cât în multe alte ţeri, ca o prevestire norocită care anunţă finele crisei industriale şi comerciale.

(*O întreprindere nenorocită*). — „Gazeta Transilvaniei“ ne spune că fabrica de hârtie de la Zărnesci s'a vêndut Joia trecută la licitaţia a treia cu preţiul de 52,250 fl. Cumpărătorul a fost banca *Transilvană* din Braşov. La prima licitaţie, care fu anulată, tot acéstă fabrică a fost cumpĕrată cu 66,000 fl, la a doua licitaţie, asemenea anulată, o cumpĕrase d. Steriu cu 60,000 fl. Acum dar s'a vîndut cu 14,000 mai eftin ca la prima licitaţie. Este trist, ca o întreprindere care a înghiţit suma oribilă de aprópe 300,000 fiorini, să aibă o asemenea sórtă, mai trist este însă, că intră în mâni streine. (Resboiul).

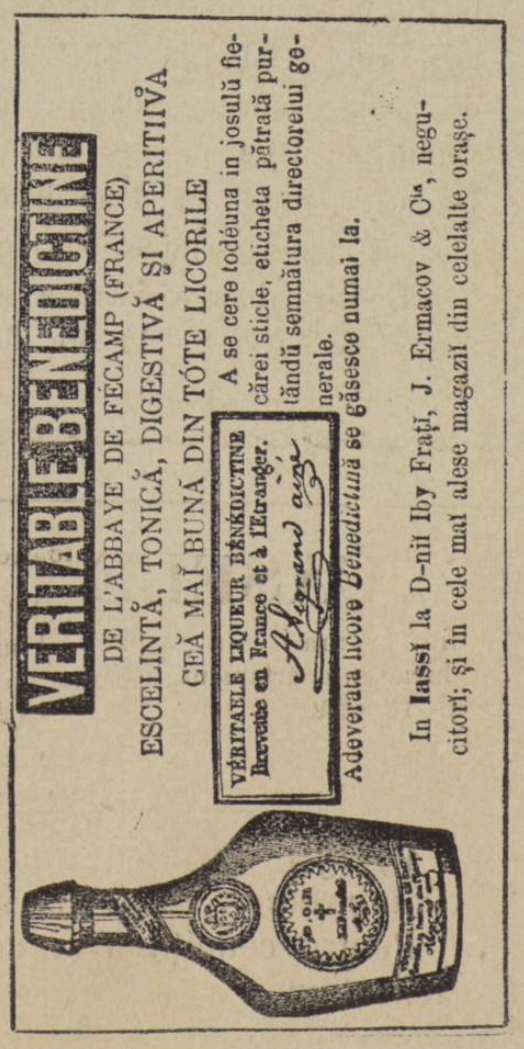

DE VENZARE 3000 FALCI

din mosia

HUDEŞTII—MARI

în districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Căpitan Ión Lăţescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevóiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8--11 óre dimineaţa şi de la 7--8 sara.

Avocat. B. SCULY—LOGOTHETIDES. Iasì.

DE VANDARE 500 FALCI PADURE MARE

de pe mosia HUDESTII-MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Capitan Ión Lăţescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevoiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8--11 óre diminéţa şi de la 7--8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES**. Iaşi.

DE ARENDAT pe 10--15 Anĭ moşia HUDEŞTII--MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietate a D-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în întindere de aprópe 7000 fălci, cu velniţă mare ce póte lucra până la 400 vedre rachiŭ pe zi, avĕnd magazie de rezervă pentru 30,000 vedre, slădărie boltită, unică în ţară, douĕ grajdiurĭ pentru 800 boĭ, móră de foc ce macină 100 merţe pe ḑi, tóte maşinele şi accesoriile velniţeĭ confecţionate de-abia de un an de zile, lucrătóre şi'n cea maĭ perfectă stare. Se dă parchet de pădure anual. Sînt treĭ iazurĭ marĭ cu morĭ, avĕnd căte douĕ şi treĭ petre fie-care, şi care aduc un venitŭ anual de peste 1,000 galbenĭ; asemine maĭ multe crîşme, acăror venit se urcă peste 1,000 galbenĭ. Hambare, coşere, standóle, douĕ case marĭ, maĭ multe case micĭ, şi o mulţime de alte acarete trebuitóre la exploatarea uneĭ asemine moşiĭ marĭ.

Doritoriĭ bine voească a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Căpitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8—11 óre diminéţa şi de la 7—8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES**. Iaşi.

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—14).

Major Leca.

10,000 leĭ nouĭ sînt de dat cu împrumut. cu prima ipotecă.

Pentru condiţiĭ a se adresa la Redacţiune.

PARFUMERIE ORIZA

L. LEGRAND

Parfumorŭ, Furnisorŭ a maĭ multorŭ Curţĭ străine.

207, rue St-Honoré, PARIS

ORIZA OIL
Unsóre estra fină cu tóte buchetele spre a face pĕrulŭ luciosŭ şi móle ca mĕtasea ş'a-lŭ opri d'a cădè.

ESS-ORIZA
Profume nouĭ la modă cu tóte buchetele carĭ aŭ opţinutŭ medaliele de Meritŭ la espositiunile din Paris de la 1867, şi la Viena la 1873.

EAU TONIQUE QUININE L. LEGRAND & POMMADE AU BAUME DE TANNIN
Pentrŭ-a curăţi capulŭ şi perĭi ş'a-ĭ face se crească în forte puţinŭ timp. (Succesŭ sicurŭ.)
Aceste producte se găsescŭ la principaliĭ vinzĕtorĭ de parfumerĭ[illegible] la coaforĭ.

Tipografia Buciumului Român.

[illegible]ător, [illegible]rant I. Tufescu.

№. 203. Marti 10 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași, 9 Octomvre 1878.

Vom fi laconici pentru astă-ḑi in revista nóstră, căci guvernul care știe ceti și pintre linii va putea înțelege durerea amară de care sintem cuprinși.

Corespondentul nostru din Bucuresci ni comunică că puterile cele mari europene nici până astă-ḑi n'au numit incă miniștrii lor plenipotențiari pe lîngă guvernul nostru. Mai mult de cît atîta, chiar baronul Stuart, care cel dintăiu au fost numit ministru rezident in București, nu ș'au prezentat incă scrisorile sale de acreditare și nici au fost condus la palatul domnesc, după obiceiul ce se păzesce, in trăsura domnéscă și cu ceremonialul cuvenit, spre a înfățișa capului Statului Român scrisorile sale de creanță.

Neindeplinirea acestor formalități de rigóre ce sînt strict observate in tóte statele independente, la ce cauze să o atribuim óre, și cum putem numi noi situațiunea acésta anormală a reprezentantului cabinetului de Neva pe lîngă cabinetul de Dîmbovița?

Știm de asemine că d. baron Stuart au adresat o circulară agenților puterilor streine din țeară, prin care făcea cunoscut noul seu titlu diplomatic cu care este investit, dar aci s'au mărginit tóte demarșele, căci știm că nici vizitele sale oficiale in atare calitate nu și le-au făcut incă.

Am pute face multe comentarii și am putea deschide cărțile de drept internațional cari vorbesc despre niște asemine formalități ce au ajuns alfabetul ceremonialului diplomatic. Dar nu voim să adăogim un cuvînt mai mult de teamă ca observațiunile nóstre inocente să nu fie reu interpretate de liberalii naționali din capitală cari se grăbesc de a califica cu provigalitate de trădători intereselor naționale pe toți aceia cari nu impărtășesc vederile lor.

Ne vom permite cu tóte aceste o singură reflecțiune.

Guvernul nostru au declarat că se supune tractatului de Berlin, au convocat apoi corpurile legiuitóre ca ele să înregistreze *spre neuitare* acéstă solemnă declarare a guvernului. Forma constituțională, într'un cuvînt, au fost strict păzită Despre fond nu zicem nimică, căci de mult s'au zis că *forma bate fondul.*

Scurt, mai plecați și mai blajini ce am fost puterilor celor mari, nici că s'au putut. . . .

Să nu ne fie deci permis de a întreba astăzi pentru ce macar în formă nu sînt încă numiți reprezentanții puterilor streine, conform nouei nóstre situațiuni politice de stat liber și independent?

Aci, la întrebarea acésta, nu putem respunde alta de cît că și pe tărimul concesiunilor încă este o limită, și acea limită este *conservarea națională românе.* . . .

Guvernul nostru nu póte să zică nici un cuvînt, nu póte face nici-o declarare, în chestiunea Evreilor. Și dacă el este siluit de dinafară, el n'are să dee alt respuns de cît că el, putere executivă avênd o linie trasă de țeară, prin Constituțiune, nu se póte abate de la acea linie de cît cînd țeara va veni să-i indice o altă pe care să pașească. Cu alte cuvinte, politicei faptelor indeplinite, să bine voiască guvernul de a-i pune un capăt, și să nu crédă că va putea cu șuruburi constituționale să escamoteze și chestiunile de conservare națională.

Corespondența „Stelei Românieĭ"

Bucuresci, 7 Octomvrie.

Citesc cu luare aminte tóte numerele din stimabilul D-vóstre ziar. Sînt de feliul meu om pacinic și și puțin vorbitoriu, dar acésta nu mê împedecă de a observa cele ce se pitrec în afacerile publice a le țerei mele. Aveți fórte mare dreptate cînd prin No. . din ziarul ce redactați, spuneți că nici odată biata Moldovă n'a fost mai mult părăsită și urgisită ca sub regimul guvernului *Coalațiunei de la Mazar-Pașa.* Eu voiu cuteza de a zice că nici o dată Moldova n'a fost mai mult insultată ca sub guvernul din care face parte ministrul moldovan cel mai capabil ce țara posedă.

Dar să las prieambulul și să vin la chestiunea de care 'mi propun să vĕ vorbesc.

Districtele care n'au fericirea să poseadă o tipografie sau un ziar, sunt cele mai urgisite. In numerul acelor județe se póte numera și frumosul și mănosul județ Sucéva. Intrigele meschine din localitate, lupta dintre *vechii liberali* și *parveniții liberali* — după mine și unii și alții liberali de ocasiune—au adus ca în fruntea județului Sucéva să stee un vechiu *cinovnic*, care dacă nu posede proprietăți în județul nostru, n'are nici inteligența, nici cunostințile veacului în care trăim.

Pentru ce deci, a fost el numit în capul județului?

Are el legături așa de puternice în acest județ încît necesitatea lucrurilor sa'l fi adus în fruntea trebilor? Nu!

O simplă căpătuire! Eată adeverata rațiune a numirei sale, căci, eu, care am cetit și citesc zilnic tóte gazetele și tóte *bazaconiile politice* ce se fac în țară, nu l'am vezut să fi fost printre aderenții macar ascunși ai programului de la Mazar-Pașa, pentru ca astfeliu să pótă invoca macar considerentul acesta că este unul din martirii de la Mazar-Pașa. Un asemine considerent dacă d. Latif l'ar invoca, i-am face complimente, căci i-am zice că este în bună companie alăturea cu d. d. Jón Ghica, Iepureanu, Costică Grădișteanu, Mitică Sturza, Vernescu, și alți bărbați trecuți astăzi — de ziarul „Românul" între

nepatrioţi. — Dar d. Latif, ca *vechiu cinovnic*, nu póte singur să spue motivele politice care l'au adus în capul judeţului nostru. Dinaintea acestuor interese morale şi materiele stă, să'mi fie iertat de a spune pe stil românesc, curat ca *viţelul la poarta nouă*. . . . . Se póte ca d-lui Rosetti ministru de interne, să nu'i pese nimic din tóte aceste, dar noue ne pasă, căci de când judeţul şi oraşul nostru au ajuns se fie adapostul celor nevolnicĭ şi nevoeşi de slujbă?

Dar, domnule Redactor, faptul inaintarei obscurului d. Latif din postul de director al prefecturei din Vasluiu la acela de cap al judeţului Suceava este cea mai netăgăduită dovadă despre dispreţiul adînc ce guvernul central păstréză pentru oraşul şi judeţul nostru. In tótă Suceava, d. Rosetti n'au putut afla un singur proprietar, un singur cetăţean capabil şi onest, căruia să-i încredinţeze administraţia judeţului Suceava! Mai mare si mai general brevet de incapacitate şi de neîncredere nu s'au pututut nici odată da tuturor locuitorilor judeţului nostru! Tare mai sîntem noi Fălticenenii căduţi în stima d-lor liberali de la guvern dacă nici unul dintre noi nu e considerat nici macar atîta cît este d. Latif!

Să las însă acéstă chestiune la o parte şi să întreb: ce încredere, ce autoritate póte să inspire d. Latif, judeţenilor? cel din urmă primar de sat, cel din urmă notar ştie că d. Lativ nu datoreşşce poziţiunea sa de cap al Sucevei nici averei sau inteligenţei sale, nici experienţei de afaceri sau relaţiunilor sale cu acest judeţ. Tótă lumea, de la cel mai mare până la cel mai mic, cunósce că d. Latif este un instrument inconscient în mînile unei clice locale.

Dacă d. d. miniştri ar avé mintea liberă ca să judece asupra gradului de cădere a autorităţei sale în judeţul şi oraşul nostru, ar înţelege că nici-odată un ministru n'au făcut mai mare greşală 'de cît cînd au ascultat de sfaturile a acelora cari l'au în demnat să încredinţeze sórta şi interesele unui judeţ întreg în mînile unei persóne cu totul streine de oraşul şi judeţul nostru.

Un Fălticenén.

Cu ocaziunea întrărei triumfale a oştirei române în Bucuresci, fapt întîmplat ieri (8 Octomvre), d. Scipione Badescu, unul dintre colaboratorii „Pressei“ au improvizat următórea frumósă poesie, plină de cele mai patriotice simţiri:

ARMATEI ROMÂNE

Bravi copii ai României, veseli aţi plecat,
Aţi plecat cu stégul ţérei mândru şi curat;
Şi v'aţi dus preste hotare, pentr'un scump odor,
Pentru-a ţérei ne-atârnare, pentru-al ei onor.
Şi tovarăş bun avut'aţi dorul viu din sîn:
Ca să duceţi lumei vestea neamului român.
Iar al ţérei glas vĕ ţise: „Mergeţi, dragi copii.
„Şi vĕ 'ntórceţi cum vă duceţi. mândri, mulţi şi vii!„

Bravi copii ai României, bine v'aţi bătut.
V'aţi bătut sub stégul ţérei.... sfântul vostru scut.....
Ş'aţi învins, că la isbândă bunul Dumneţeu,
A deprins al ţérei paloş şi pe Domnul sĕu.
V'aţi bătut, precum strămoşii se băteau ca lei.
V'aţi bătut ca Feţi-frumoşii din poveşti cu smei,
V'aţi bătut precum în lume nimeni s'a bătut.
Ş'a se bate cum Românul singur e făcut.

Bravi copii ai României, mândri v'aţi întors.
V'aţi întors cu stégul ţérei rupt.. dar tot frumos.
Mai frumos de cum fusese, căci de vulturi dus,
Stéua mândră-a duşmănimei subt el a apus.
Ş'aţi adus neatîrnarea ţérei, dragi copii,
Şi virtutea ostăşéscă, şi trofee mii.
Ţéra mîndră vă salută... Doru'i s'a 'nplinit:
„Bravi copii ai României, bine aţi venit!„

DIN ŢARĂ.

„Micul Brăileau, o fóe decurînd apărută în Brăila, anunţă că la 2 Octomvre au sosit în acel oraş vre-o 400 soldaţi din corpul de geniu spre a aşeza podul de peste Dunărea, pe care are să trécă oştirea română ce are să ocupe Dobrogea.“

— „România liberă“ vesteşce că la concursul ce s'au ţinut la Universitatea din Bucuresci pentru catedra de psicologie, Estetică şi Pedagogie, înfiinţată la facultatea de litere din Iaşi, ambii candidaţi d.d Xenopol şi Dimitriu, au eşit atît de bine în cît comisiunea nu ştie pe cine să prefere.

Fóea bucureşténă zice că dacă autoritatea scolară ar voi să lucreze în interesul învăţămîntului, ar trebui să numéscă pe unul în Bucuresci, şi pe altul în Iaşi, şi să nu prefere ómeni cari nici titluri legale n'au, nici concurs nu voesc să depună.

— Se afirmă zice R. lib., că luni se va retrage administraţiunea română din Basarabia. Zi de doliu pentru românism....

— „Curierul finanţiar“ primesce următórea corespondenţă din Iaţi asupra stărei recoltelor din Moldova:

Grâul care promitea în genere în luna Iunie o abondentă şi bogată secere, a suferit mai mult de de cât tóte celelalte de timpul urît; cu tóte că în óre-care districte producţiunea sa e satisfăcĕtóre, sînt însă mulţi proprietari cari se plîng de măsura ce trece adesea de sfertul recoltei.

Calitatea ce se cere de exportaţiune nu lipsesce tocmai. Am vĕdut eu singur *partite de grâu* a căror calitate nu lasă absolut nimica de dorit, cumpărătorii însă streini lipsesc, acea-ce face ca pentru moment comerciul cerealelor să nu aibă multă activitate.

Grîul este acela care din tóte productele face să intre de ordinar bani în casele agricultorilor şi arendaşilor noştri.

De cîte ori n'am scris şi am vorbit în favórea înfiinţărei unui *Credit Agricol Român* singur în stare de a da agriculturei nóstre ajutórele de care are trebuinţă; dar în zadar!!

Preţurile grâului sînt nominale. Aceea ce este mai bun în piaţă se plătesce de la 50 a 55 franci kila- 4351 hectolitri. Calitatea ordinară cu 40 a 45 fr. kila.

Celelalte cereale ca secra, orzul şi ovĕzul au suferit asemenea de timpul urît.

Câte-va partite de secară s'au vêndut cu 30 fr. kila; Orzul a atins 20 până la 22 franci; Ovĕznl până la 20 franci kila.

Porumbul, singur pentru care frumosul timp al lui Septemvre a fost cum nu se póte mai favorabil, presintă în genere un aspect fórte satisfăcĕtor, şi *promite o abondentă recoltă atît sub raportul cantităţei cît şi al qualităţei.*

Recolta acestui grăunte începe ţilele acestea.

Sînt convins că la prima-vara viitóre, *se va stabili o mişcare de esportaţiune fórte animată pentru porumburi.* Ţéra nu posedă de cât fórte puţine porumburi din precedentele recolte, şi preţurile variez între 30 şi 34 franci kila.

O parte, din cultivatorii ce cunosc, au oferit deja contracte de predare pentru porumbul nou cu preţuri de la 25 până la 30 franci kila.

— Cu ocazia sărbărei de dumiuică primarul capitalei au adresat următorul apel: — *Cetăţieri*, — oraşul Bucuresci nu a vĕzut de trei secole o intrare triumfală a oştirilor române.

A fost dat acum zilei de 8 Octomvre, să împlinéscă în istoriea patriei şi lipsa acestei pagine glorióse. Luaţi dar haina de sĕrbătóre spre a întâmpina la porţile oraşului pe cei ce 'şi au varsat sângele pentru ţéră şi ne-au dat gloria şi independinţa.

Cetăţeni! Primăria Capitalei a luat mĕsuri pentru ca dorinţa vóstră să fiă cu strălucire împlinită în acéstă zi de mândrie naţională. Dar cine ar putea să locuiască pe deplin iubirea vóstră! Voi, a căror inimă era strânsă de griji în zilele de luptă, aduceţi-vĕ aminte dé fala adusă României de oştirea ei, şi mergeţi de întîmpinaţi cu iubire şi mândrie pe fraţii pe fiii vostri, pe vitejii de la Griviţa, de la Rahova, de la Plevna şi de la Smîrdan.

Primarul vostru este încredinţat ca ziua de duminecă, cetăţenii bucuresceni vor face să fie una din acele în care naţiile, uitând de rele; îşi deschid comorile inimei spre a revĕrsa dintr'ênsele iubirea cea adevĕrată.

Primar, *I. P. Dumitrescu.*

Telegrame de prin ziare.

Viena, 18 Octomvre. — „Die Presse“ anunţă că comitele Zichy, afară de depeşa publicată alaltăieri, a mai comunicat vizirului o a doua depeşă a comitelui Andrassy, ca răspuns la nota adusă de Carateodory-paşa, prin care îi anunţă ruperea negocierilor, relative la convenţiune ce era să se încheie între Austro-Ungaria şi Turcia.

Acelaşi ziar zice, că sultanul a sancţionat deosebitele condiţiuni pentru încheiarea tratatului definitiv de pace cu Rusia.

Roma, 18 Octomvre. — După ziarul „L'Italie“, ar fi vorba de demisionarea d-lor Corti, Brochetti şi Bruzzo. „Opinione“ nu menţionează de cât despre a d-lor Bruzzo şi Brochetti.

Londra, 18 Octobre. — D. Cross a zis, că Englitera va uza de influenţa sa, pentru grabnica esecutare a hotărîrilor congresului. Sistemul administrativ ce se va introduce in insula Cipru, va da esemplul unei bune guvernări în tótă Asia. Englitera nu va suferi inrurirea unor noi influenţe in Indii, supremaţia engleză trebuind să fie necontestată.

Constantinopol, 18 Octomvre. — Sultanul a scris emirului din Afganistan, povăţuindu'l să se invoiască în mod amical cu Englitera.

Paris, 18 Octomvre. — Generalul Ignatief a sosit aici.

Londra, 18 Octomvre. — Ruşii grăbesc armarea miliţiilor indigene in Bulgaria şi în Rumelia.

Constantinopol, 18 Octomvre. — Comisiunea internaţională a decis de a se aduna la 26 Octomvre la Filipopol.

Pórta a decis să trimită o comisiune militară în muntele Rodop, spre a sfătui pe insurgenţi să depună armele.

Bombay, 18 Octomvre. — Trimisul vice-regelui s'a întors cu răspuns nesatisfăcĕtor.

New-York, 18 Octomvre. — Un steamur a plecat spre Turcia cu o încărcare considerabilă de arme şi muniţiuni.

Roma, 19 Octomvre, — *Opiniunea*, vorbind de eventualitatea anexărei Bosniei şi Herţegovinei la Austria, crede important pentru Italia ca puterea Rusiei în Orient sa fie moderală prin puterea Austriei. Interesul Italiei cere ca Austria să fie tare şi respectată, pentru care ea trebue să ajute pe Austria în tóte ocasiunile. Ast-fel ar putea obţinea mai uşor nişte rectificări de frontiere echitabile, cestiune pentru care înse nu trebue să sacrifice mântuirea patriei şi a păcii.

Londra, 19 Octomvre. — Din Berlin se telegrafiéză ţiarului *Morning Post* că trimisul Rusiei la Cabul, generalul Stolietoff, se întórce la Livadia.

Acelaşi ţiar crede a şci că Ruşii operéză în jurul Constantinopolei mişcări misterióse.

Roma, 19 Octomvre. — Ţiarul *Opiniune* aproba anexarea Bosniei şi a Herţegovinei la Austria, spre a înpiedeca preponderanţa rusă de a se întinde până la Adriatica.

Berlin, 19 Octomvre. — Reichstagul a adoptat în total projectul de lege contra socialiştilor, prin apel nominal, cu 221 voturi contra 149. In urmă sesiunea Reichstagului a fost închisă. Principele Bismark a exprimat satisfacţiunea sa şi a zis că guvernele federale vor încerca prin mijlocul acestei legi a vindeca bóla existentă.

Copenhaga, 19 Octomvie.— Ducele de Cumberland ar fi asupra punctului de a visita familia regală şi ar fi să se logodéscă cu principesa Thyra.

Viena, 19 Octomvrie.— Se anunţă *corespondenţei politice* că marele vizir ar fi exprimat ambasadorilor marilor puteri nelinişté in privinţa pregătirilor militare a Rusiei. El ar fi ţis că acéstă stare de lucruri incurcă pe Pórtă şi o inpedecă, cu părerea sea de reu, de a incepe desarmarea.

Sgomotele relative la misiunea lui Osman-paşa la Salonica seau in Albania sunt lipsite de fundament.

(Havas).

VARIETATI.

Rusoaicele şi cu prinşii turci.— Un ofiţer rus scrie din Pultava ziarului „Novoje Vremea“ : Intorcêndu-mă de la armată din Turcia in patrie, am ajuns la Pultava in momentul când se intorceau prinşii turci in Turcia. Am vĕdut cu surprindere, cum damele nóstre distinse, printre cari şi elevele de prin gimnaziu de căte 16 ani şi din cele mai bune familii, au eşit fără a se jena, la gară, spre a'şi lua remas bun de la turcii cari se intorceau in patrie. Aceste scene erau revoltătoare. Damele nóssre sărutau şi imbrăţoşau pe turcĭ; acésta fu un scandal atât de mare! in cât a trebuit să intervină poliţia şi să impedece desfăşurarea sentimentalismului şi a amorului damelor nóstre, prin scóterea lor din gară. Din causa acestor scandaluri, 5 eleve au fost alungate din scóle. Una dintre aceste pedepsite, e fiica unui funcţionar inalt, alta e fiică de protopop. Poliţiaiul din Pultava, spre a impedeca repetarea unor asemenea scene, a oprit prezintarea damelor in gară, când se intorc prinşii turci. Dar cum ne depărtam noi din Turcia, când ne intorceam in patrie? Nu eram insoţiţi pe drum de cât de cănii pe cari mai nainte îi nutrisem.

(„Rom. Liberă“).

Cine poate a fi ministru azi, in deosebite ţări,— In aceste timpuri de ambiţiuni politice e bine să cunóscă aspiranţii la portofolii ministeriale internaţionale, cari sunt calităţile ce li se cer in diferite ţări.

Iacă programul ministrului model după cum ăl formulează o foaie umoristică din Viena.

In Englitera :

Dacă eşti in stare să păstrezi insula Cypru, să aperi Indiile in lăuntru şi in afară; să pedepsesci pe Emirul din Afganistan pentru obrăsnicia sa, să sdrobesci pe Rusia, etc. fără să ceri pentru tóte astea de cât numai căte-va năvi cuirasate, vei putea deveni ministru de resboiu.

In Francia :

Dacă poţi avea atăta dibăcie şi mestesug, in cât să intruneşci in un singur partid puternic pe republicani, pe bonapartişti, pe orleanişti, pe urmă pe socialişti, comunarḑi, petrolişti şi ultramontani; dacă poţi să recucerescĭ Alsacia şi Lorena, fără să dai prilej de un nou resboiu cu Germania,—eşti omul căutat.

In Prusia.

Dacă voescĭ să încerci a cădea la învoială cu Roma şi a impaca pe episcopii îndărjiţi, fără să te duci la Canosa nici la Kissingen; să extermini pe socialişti, fără legi excepţionale, să pui pe toţi nemţii sub o singură bonetă, şi să dai socotélă de cele cinci miliarde, fără să ne compromiţi, şi a ne sili să mărturisim că nu înţelegem nici pic de economia politică — atunci póte că mai e mijloc de a ne putea înţelege.

In Austria :

— Poţi găsi bani pe ocupaţinne?

— Nu!

— Atunci du-te de te plimbă.

DE ARENDAT *Mosia Uncestii* şi *Macrestii* cu părţile din *Cotalesti*, comuna Buhâeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pămîntului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—15).

Major Lecca.

10,000 lei noui sînt de dat cu împrumut, cu prima ipotecă.

Pentru condiţii a se adresa la Redacţiune.

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

DE VENZARE 3000 FALCI

din mosia

HUDEŞTII—MARI

în districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Căpitan Ión Lăţescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevóiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8--11 óre dimineaţa şi de la 7--8 sara.

Avocat. B. SCULY—LOGOTHETIDES. Iasi.

DE VANDARE 500 FALCI PADURE MARE

de pe mosia HUDESTII-MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Capitan Ión Lăţescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevoiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8--11 óre diminéţa şi de la 7--8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES.** Iaşi.

DE ARENDAT pe 10--15 Anĭ moşia HUDEŞTII--MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietate a D-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în întindere de aprópe 7000 fălcĭ, cu velniţă mare ce póte lucra până la 400 vedre rachiŭ pe zi, avĕnd magazie de rezervă pentru 30,000 vedre, slădărie boltită, unică în ţară, douĕ grajdiurĭ pentru 800 boĭ, móră de foc ce macină 100 merţe pe ḑi, tóte maşinele şi accesoriile velniţeĭ confecţionate de-abia de un an de zile, lucrătóre şi'n cea maĭ perfectă stare. Se dă parchet de pădure anual. Sînt treĭ iazurĭ marĭ cu morĭ, avĕnd căte douĕ şi treĭ petre fie-care, şi care aduc un venitŭ anual de peste 1,000 galbenĭ; asemine maĭ multe crîşme, acăror venit se urcă peste 1.000 galbenĭ. Hambare, coşere, standóle, douĕ case marĭ, maĭ multe case micĭ, şi o mulţime de alte acarete trebuitóre la exploatarea uneĭ asemine moşiĭ marĭ.

Doritoriĭ bine voească a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Căpitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8—11 óre diminéţa şi de la 7—8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES.** Iaşi.

De vânzare,

Băile de lângă Târg-Ocnii numite Nastasachi. Renumite pentru calitatea apelor minerale, vindecând în scurt timp boale cronice, reumatizmuri paralizii scrofule, sînt 28 apartamente compuse câte din două camere 40 cabine pentru feredei calde, mai multe atenanse, mobilieriul trebuincios, o întindere de pământ aprocsimativ 8 fălci numai livadă şi pădurice, situate intro frumósă poziţie la poalele muntelui. Măgura.

Detaliuri la administraţia acestui ziar.

VÉRITABLE BENEDICTINE

DE L'ABBAYE DE FÉCAMP (FRANCE)

ESCELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ŞI APERITIIVA

CEĂ MAĬ BUNĂ DIN TÓTE LICORILE

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Brevetée en France et à l'Etranger.
Alexandre aîné

A se cere todéuna in josulŭ fiecărei sticle, eticheta pătrată purtându semnătura directorelui generale.

Adeverata licore *Benedictina* se găsesce numai la.

In Iassi la D-niĭ Iby Fraţi, J. Ermacov & C^ia, negucitorĭ; şi in cele maĭ alese magazii din celelalte oraşe.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 204. Joi 12 Octomvre 1878. Anul I.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi. 11 Octomvre 1878.

Chestiunea viitórei organizări a provinciei ce ni s'au anexat prin tractatul de Berlin, şi pe care în interesul Europei se zice că trebue să punem stăpânire, au fost zilele din urmă obiectul preocupărilor presei bucureştene.

Ce feliu de regim avem să dăm Dobrogei? Militar, civil sau mixt? Fi-vor legile musulmane sau acele române cari vor cârmui populaţiunile acestei provinţii?

Eată întrebările cari s'au formulat şi asupra cărora s'au emis mai multe soluţiuni, dintre cari unele diametral opuse intre sine.

Ast-feliu, unii au socotit că nimica mai bine nu s'ar putea face pentru a asigura pacea şi prosperitatea Dobrogei de cât dacă s'ar lua legile şi instituţiunile nóstre şi s'ar aplica in téra de dincolo de Dunărea prin funcţionari şi magistraţi români. Constituţia noastră, cu intinsele ei libertăţi, s'ar putea, după socotinţa acestora, adapta cu óre-cari modificări la nişte populaţii aprópe primitive şi fórte puţin inaintate, de Cerchezi, Turci, Tatari, Bulgari şi Români, populaţii de veacuri cărmuite de unul dintre cele mai despotice regimuri.

Alţii, mai puţin aprinşi de dorinţa de a romaniza şi civiliza Dobrogea prin ajutorul instituţiilor liberale române, au exprimat părerea că locuitorii Dobrogei nu ar putea fi mai fericiţi de cît dacă ar continua de a se bucura, şi sub administraţia română, de legile, obiceiurile şi dregătorii ce au avut sub dominaţiunea otomană. Pastrarea cu alte vorbe intactă a regimului trecut, impreună cu respectarea limbei şi a religiunei, ar fi formula practică, găsită gata, pentru oblăduirea părintească a Dobrogei.

Intre aceste douĕ păreri, diametral opuse, au intervenit o a treia, care susţine, că mai inainte de a se deslega chestiunea organizărei Dobrogei este necesar să avem o cunoştinţă exactă despre starea şi condiţiunile geografice, climaterice, etnografice, etc. ale acestei provinţii. Pentru aceasta este de nevoe de a se numi o comisiune specială compusă din medici, ingineri, etnografi, limbişti, juristi..... care să studieze regiunea din toate punctele de vedere. Ar fi ast-feliu vorba nici mai mult nici mai puţin de cit de a organiza un feliu de expediţiune ştienţifică, care să însoţească oştirea română ce va merge să ocupe Dobrogea. Spre a se arata mai bine rolul acestei misiuni de invăţaţi s'au făcut chiar comparaţiunea cu expediţiunile ştienţifice organizate de Napoleon I.

Acéstă ultimă opiniune au fost exprimată nu de mult de ziarul „Românul.“

Recunóscem necesitatea trimiterei unei comisiuni care să facă o statistică exactă a Dobrogiei, care să cuprindă precize noţiuni asupra numerului populaţiunii, după religiuni şi rase, precum şi asupra naturei, calităţei şi întinderei pamîntului. De la acéstă comisiune însă curat statistică, până la expediţiunile ştienţifice de felul acelora a le lui Napoleon I, distanţa este fórte mare, tot atît de mare cîtă ar fi între învăţaţii cari însoţiau oştirea franceză şi între aceia pe cari i-ar găsi redacţiunea „Românului“ pentru ca să facă parte din misiunea sa ştienţifică. Căci credem că fóea bucureşteană nu are intenţiunea de a ne lua de la Universităţi pe rarii linguişti, etnografi, naturalişti cari-i posedă ţeara, pentru ca să-i trimită să studieze Dobrogea din punct de vedere ştienţific. Sau póte d. Rosetti are gata o colecţiune întrégă de celebrităţi ştienţifice, juridice, etnografice, etc., pe care voeşce să le scótă acum la lumină cu ocaziunea ocupărei Dobrogiei? Atunci s'ar schimba lucrul! Filologii, inginerii, etnografiii ar fi atît de mulţi în asemine caz, în cît s'ar putea organiza o expediţiune ştienţifică şi în alte părţi ale lumei...

Socotim că macar de astă dată ar trebui să fim ómeni serioşi, şi să nu umblăm a înşela lumea cu vorbe goale ca acelea despre „alianţa ştiinţei cu spada,“ alianţă care ar avé să opereze civilizarea şi romanizarea Dobrogei.

Să lăsăm etnografii, naturaliştii, linguiştii, etc. să rămîe pe loc, să studieze dacă se póte Romania.

Să nu gîndim de altă parte a transporta în Dobrogea formele nóstre constituţionale, cu legile şi aşezămintele nóstre cele complicate, cari nu sînt prea potrivite nici chiar pentru poporul nostru. Să ne mărginim, dacă se póte, a da Dobrogei o administrare energică, capabilă, onestă şi nepărtinitóre, care să trateze cu dreptate, cu adevarată îngrijire părintéscă populaţiunile ei.

Apoi tótă misiunea ştienţifică să se mărginéscă într'o comisie statistică compusă din vre-o cinci-şese ómeni capabili, experienţi, harnici şi cinstiţi, cari să cunóscă limbele ţerei, şi acestia vor fi în stare să culégă atîte date în cît viitórele camere să se pótă rosti în cunoştinţă de cauze.

Dacă vom face atîta, vom face aceea ce putem şi vom face distul.

Să lăsăm însă macar de astă dată *mofturile*. . . . . .

Critica Partizilor Politice Române.*)

Conservatorii.

*Tot lucru lasă sămânţa sa, prin care din nou se naşte, şi din tulpină bătrână şi putredă a copaciului încolţiesc vlastare tinere şi ţepene (Cantarea României XVII).

Acei ce muncesc cu mânele ca se'şi câştige hrana de tóte zilele sunt incapabili de a esercita suveranitatea. (Despre „Partidele Politice“ de Gr. G. Peucescu p. 42).

Clasele de jos nu se pot lăsă fără patron, fie acest patron monarhul, fie clasele avute.

Acésta este thesa *conservatorilor*.

Acéstă theorie póte să fie fórte plausibilă într'o ţéră în care coróna a domnit puternică şi neatîrnată din generaţiune în generaţiune, ajutată de un spirit legist luminat şi răzămată pe o aristocraţie organisată.

Iată, ar pute zice representanţii unei asemenea ţeri, o stare de lucruri durabilă, care s'a perpetuat din secule în secule! Nu putem să permitem claselor muncitóre, acestor clase numeróse şi pasionate, s'o arunce în vênt! Şi din tulpina bătrână şi putredă a copaciului încolţesc vlastare tinere şi ţepene!

Esistat'au însă o asemenea stare de lucruri durabilă şi la noi în ţéră? Bucuratu-s'au ţéra în cele de pe urmă secule de o putere centrală durabilă şi neatărnată?

Evident că nu.

Regimul fanariot a creat o stare de lucruri execrabilă care, îndată ce ţéra a început a respira mai liber, a trebuit neaparat să cadă în pulbere.

Unde este dar germinele unei desvoltări normale a ţerei, pentru a cărui a *conservare* să rupem o lance?

Datoria nóstră este să stabilim *de acum înainte* o putere centrală durabilă şi neatărnată.

Conservatorii noştri, simţind acéstă deosebire, se îngrădesc dar în dosul constituţiunei din 1866.

Constituţiunea, susţin ei, consfinţeşte ideile, cari sunt credinţele conservatorilor, numai organisarea senatului mai lasă ceva de dorit. („Despre Partidele Politice,“ de Gr. G. Peucescu p. 45 46 şi p, 97).

Constituţiunea! Fie-care partid o învócă.

Constituţiunea însă aplicată când de unii când de alţii, dă resultate diametralmente opuse.

Interpretarea constituţiunei, supusă astfel fluctuaţiunilor politice, e vaccilantă, schimbătóre, nesigură!

*) V. „Steaua României“ No. 200 şi No. 201. Semnălăm însă în aceste numere următórele errate: In No. 200 pag. 2. colona 2-a rîndul 16 după „Nimic din tóte aceste“ un punct şi nu un semn de întrebare. In No. 201 p. 2, colónă 2-a rîndul 26 şi 50 puncte în loc de semne de întrebare etc.

Rêul nu se póte îndrepta, o repet, de cît numai prin o reformă organică şi conformă cu geniul poporului român.

Ocrotirea *imediată* a drepturilor publice e tot aşa de necesară ca şi acea a drepturilor private. Să se creeze deci o filieră de juridicţiuni administrative cu misiunea de a apara drepturile publice, precum apără tribunalele drepturile private. (*Bluntschli* „Die Politik als Wissenschaft“ 1878, p, 494.)

Legiştii cei mai eminenţi vor controla atunei administraţiunea ministerială. Libertatea şi ordinea vor fi pe deplin asigurate.

Fără ajutorul legiştilor nu se póte realisa pe continent nici selfgovernmentul american, nici acel inglez.

Fără acéstă unire intimă între spiritul legist şi spiritul democratic, zice *Tocqueville*, mĕ îndoesc că democraţia ar puté să guverneze lung timp societatea şi n'aş puté crede că în zilele nóstre o republică ş'ar puté conserva esistenţa dacă influenţa legiştilor în afaceri n'ar creşte în proporţiune cu puterea poporului. (De la démocratie en Amerique, edit. 16. t. II, p. 169).

Selfgovernmentul, zice d. *R. Gneist*, este în Ingletera administraţiunea districtelor şi a comunelor după *legile* ţerei prin funcţiuni honorifice personale, acoperindu-se cheltuelile cu dări fonciare comunale . . . (*Gneist*, „Selfgovernment“ edit. 3° p. 882).

Selfgovernmentul aristocratic presupune prin urmare deprinderea şi aptitudinea claselor avute de a se ocupa cu serviciul public de la funcţiunile cele mai mici până la cele mai înalte. Clasele avute supórtă tóte cheltuelile selfgovernmentului.

Pia desiderata!

Cine nu cunósţe în adevăr nepăsarea claselor nóstre avute? Unde mai sunt funcţiuni honorifice (nesalariate)?

Primarii, ofiţerii de stat civil, epitropii diferitelor spitaluri . . . sunt toţi salariaţi.

Conservatorii noştri nu fac dar cas de selfgovernmentul aristocratic.

Aristocraţia este dupe dinşii un fel de superstiţiune. Senatul, zic ei, va puté înlocui cu succes aristocraţia, dacă organisarea lui ar fi astfel în cât se cuprindă pe bărbaţii cei mai învăţaţi şi cei mai esperimentaţi, care de ordinar nu pré au trecere în întrunirile electorale. Senatul ar câştiga mult dacă toţi aceia ce au ocupat órecare *functiuni înalte* ar fi de drept senatori. („Despre Partidele Politice“ p. 49—50 şi p. 83.)

Funcţiuni înalte!

Unde sunt la noi aceia, cari ş'au consacrat tótă viaţa serviciului public, urcânduse treptat în hierarchia administrativă de la funcţiunile cele mai mici până la cele mai înalte? Per aspera ad astra!

Organisarea *administraţiunei*, iată problemul.

Dreptul public, zice d. *Gneist*, lipsit de o asemenea organisare, nu are nici un razâm, însăş constituţiunea este un *precarium!*

Administraţiunea de *partid*, rea şi neorganisată, ameninţă tóte aşezemintele.

Neînfrânânduse acéstă administraţiune, ce tărie póte avé senatul, ori cât de bine ar fi compus?

Constituţiunea, luată în abstract, nu are de cât o valóre platonică.

Intrebarea este: cine aplică, cine interpretă legile?

Restălmăcirea strică legile cele mai bune. Torquent leges, ut torqueant homines.

Administraţiunea de *partid* cere subordinaţiunea absolută a tuturor organelor locale. Totul se reduce la o *cestiune de înrîurire in alegeri*. Corupţiunea funcţionarilor, cari se pun pe rînd la dispoşiţiunea tuturor partizilor, este resultatul imediat. Vivat sequens!

Problemul este dar, zice *Gneist*, de a se da prefecţilor şi celorlalţi funcţionari administrativi amovibili *independentia* de care se bucură judecătorii. Ca să ajungem la acest scop, este de neaparată trebuinţă să creăm o filieră de juridicţiuni administrative cu legişti profesionali *numiti pe viatiă* Clasele avute şi acele de mijloc, alese pentru funcţiunile *honorifice* a le selfgovernmentului in acelaş chip cum se aleg pentru formarea corpurilor legislative, să concure in această juridicţiune impreună cu legiştii profesionali. Prefecţii şi ceilalţi funcţionari administrativi amovibili să fie supuşi acestui selfgovernment şi nu miniştrildr timpurari. *Jurisdictiunea* să inlocuiască simpla interpretare şi in privinţa articulelor constituţiunei. (V. artic. D. *R. Gneist* in „Holtzendorffs Rechtslexicon“, V. Verwaltungsjustiz).

Selfgovernmentul german se deosebeşte, precum videm, esenţialmente de selfgovernmentul democratic. (V. supra „Liberalii“).

Puterea centrală este şi remâne in sistemul selfgovernmentului *democratic* sub controlul parlametului. Legiştii profesionali nu sunt numiţi pe viaţă în funcţiunile administraţiunei publice. Rolul claselor avute şi a claselor de mijloc in consiliile de prefectură este un rol însemnat. Clasele de jos nu sunt lasate esclusiv pe mâna puterei centrale. Influenţa acestor clase in ale-

gerile parlamentare (esercițiul suveranității, sufragiul universal) remâne neatinsă.

Selfgovernmentul german dinpotrivă aserveşte clasele de jos puterei centrale. Legiştii profesionali sunt numiți pe viață in funcțiunile administrațiunei publice.

Cooperarea claselor avute şi a claselor de mijloc in domeniul juridicțiunei administrative este redusă, cel puțin la inceput până la desvoltarea educațiunei acestor clase pentru *stat*, la un minimum neinsemnat.

Ori-cum fie, şi acéstă de pe urmă methodă este o methodă *esactă* şi merită să pironéscă tótă atențiunea nóstră.

Desvoltarea particulară a societății germane cere póte imperios o reformă in acest sens.

Acéstă desvoltare nu ne interesează insă aşa de mult.

Noi suntem impregnați de spiritul, de sentimentele şi de traditiunile Franciei!

Care este dar sistemul democrației *conservatoare*, inaugurată de *Thiers*?

Acest sistem se poate resuma astfel: Domnirea *burghezimei* cu ajutorul unei administrațiuni strins unite şi centralisate.

Şi *Gambetta*, departe de a'şi întoarce fața cu scârbă de la *centralisarea administratiei*, care e fructul unei desvoltări particulare a societății franceze, o laudă şi o înalță la ceriu. (Discursul ținut la *Romans*).

Burghezimea franceză fi-va ea însă în stare a ține pept claselor muncitóre, care associinduse se vor ridica în contra capitalului?

Această cestiune nu are pentru noi de cât un interes *academic*. Socialismul revoluționar n'a găsit în adevăr şi nu găseşte la noi în țeară un tărâm roditor. Ce să ne mai plângem dar că nu avem o burghezime desvoltată? Acest deficit în desvoltarea noastră istorică este, cred, pe deplin compensat prin aceea că nu avem grijă spectrului roş!

Politica nóstră democratică *conservatoare* o formulăm deci astfel: Egalitatea tuturor claselor sociale, ocrotită de o administrațiune strins unită şi centralisată, aşa că clasele avute şi clasele de mijloc să conlucreze în această administrație impreună cu legiştii profesionali.

Educațiunea claselor avute şi a caselor de mijloc pentru *stat*, iată formula practică pentru aplicarea constituțiunei din 1866!

Degré.

ŞTIRI DIN STEINATATE.

Marea noutate a zilei este apropiata plecare din Seraievo a mareşalului Filipovici. Generalul şef actual al armatei de ocupațiune va părăsi Bosnia pentru a relua pur şi simplu la Praga postul de comandant melitar, pe când mareşalul ducele Guilom de Vurtemberg va fi investit de şef comandant al trupelor imperiale.

Această rechemare a baronului Filipovici, admițênd că se va confirma, este considerată ca un fel de disgrație, cu toate că acest general de la inceputul ostilităților au dat in deosebite rânduri probe atât de strălucitóre despre ştiința şi despre talentul seu militar aşa in cât cineva remâne incremenit auzind despre inlocuirea sa.

Este cam greu de a se stabili cauzele ce ar fi putut aduce acéstă disgrație. Pe când unii pretind că generalul făcu cu ocaziunea chemărei celor 60,000 ómini observațiuni cari au fost reu primite in locurile inalte, alții afirmă că baronul Filipovici a fost resturnat de influența incă destul de mare a contelui Andrassy care s'ar fi plâns in termini fórte vii despre măsurile administrative luate in Bosnia. Contele Andrassy nu póte ierta baronului Filipopovici că a incredințat mai tóte locurile din administrație la impiegați de naționalitate croată.— Contele Andrassy ar fi preferit să nu fie de cât Unguri.

—Tóte ziarele, chiar şi cele prusiene, sunt de acord spre a ne representa poziținea contelui Andrassy ca fórte struncinată. Este adevărat că contele Andrassy n'a perdut incă tótă increderea coroanei, dar opoziținea ce intimpină, in Ungaria cu deosebire, este atît de puternică in cât va păstra cu multă greutate portofoliul seu.— Până acum tot baronul Sennyey este designat ca succesor lui Andrassy.

—După cum se putea aştepta, a trecut mai bine de o septămînă fără a ni se aduce vre-o noutate importantă relativ la o criza ministerială din Austro-Ungaria.

La Viena d. de Pretis, ministru de finanțe a consimțit a se insărcina cu formarea unui nou minister a cărui membri să fie luați din majoritatea parlamentară. Reuşi-va óre? Respunsul nu póte intârdia mult.

La Pesta, unde d. Tisza țind incă presidența consiliului s'a insărcinat aseminea cu interimul portofoliului de finanțe părăsit de d-l Szell, lucrurile sunt tot ca şi la Viena. Din cele intâi şedințe a Reichstagului unguresc se va şti la ce trebue a se aştepta.

—Se confirmă noutatea că trei diviziuni din armata de ocupațiune vor fi rehemate din Bosnia, ast-fel cifra armatei de ocupațiune va fi redusă la 100,000 ómeni.

Telegrame de prin ziare.

Londra, 20 Octomvrie. — Intr'un discurs pronunțat la Birmingham, D. Northcote, ministrul de finanțe, a ḑis că Anglia veghiéză pentru executarea tratatului de Berlin. Mânținerea Turciei formézâ unul din principiele ce dirigéză politica anglesă. Este ridicol, a ḑis el, de a voi a înlocui Turcia pin Grecia. D. Nothcote a adaos: Cred că Pórta va efectua reforme în Asia, şi că ocuparea insulei Cipru are un scop strategic: şi acéstă insulă este o posițiune bună pentru a supraveghia aplicarea reformelor ce sunt a se executa în Asia.“ Ministrul de finanțe a conchis renouind declarațiunea că Anglia este decisă a 'şi mânținea onórea si prestigiul în Orient.

Pesta, 20 Octomvrie.—Discursul tronului pentru deschiderea Reichstagului expune situațiunea actuală. Guvernul vorbeşce numai de legea militară şi de conveținuea financiară cu Croația şi Slavonia, a cărei validitate expiră la finea anului curent. Discursul tronului continuă ast-fel: „La Congresul din Berlin am primit un îndoit mandat pe care ni l'a dat Europa, de a ocupa şi apoi de a administra Bosnia şi Herzegovina. Prin conduita valorósă a armatei nóstre, prima parte a sarcinei ce am luat póte fi considerată ca îndeplinită. Buna înțelegere ce domneşce între Austria şi cele-l'alte puteri ne permite a spera că a doua parte va putea fi efectuată fără a impune noue sacrificie.“

(Havas).

DIN ȚARĂ.

INTRAREA TRIUMFALĂ A ARMATEI

Ziua de 8 Octomvre va forma o pagină gloriósă în istoria capitalei şi a armatei. Evenimentul intrărei triumfale a pus în mişcare febrilă tóte clasele societății. Lumea alerga de diminéță la Băneasa afară, sau ocupa un loc potrivit pe stradele capitalei.

Pe tóte fețele se citea bucurie şi neastîmpăr de a vedea intrarea triumfală a armatei şi trofeele: steaguri şi tunuri luate de ea în luptele glorióse de peste Dunăre.

De ambele părți ale căii Victoria era înşirată garda, iar trotoarele erau înțesate de lume. Casele şi balcónele erau decorate frumos cu tricoloruri şi covóre, iar ferestrele caselor de pe acea cale erau pline de dómne şi domnişóre, cari aşteptau cu flori şi cununi pe vitejii oştirei.

Cu ocasia nici unei serbări nu s'a vĕzut atîta lume. Afară de şosea şi la Băneasa, pe lîngă cele 20,000 oştire de tóte armele, a fost un public de peste 50,000 ómeni.

Timpul era minunat de frumos. Natura lua şi ea parte la acéstă serbare a gloriei române, prin un cer azuriu, curat ca şi un clopot de oțel. Afară la Băneasa, s'a împărțit acest:

ÎNALT ORDIN DE ZI

Bravi ostaşi,

Țéra prin delegații ei, impreună cu capitala, împodobită ca nici-odată şi însuflețită de cel mai sacru simțimînt al Patriei, recunoscĕtóre, vĕ primesce astăzi şi salută în voi, nu numai pe eroii de la Grivița, Plevna, Rahova şi Smîrdan, dar chiar pe aceia cari prin sîngele lor au pus pe fruntea Românici corona independenței.

Am ales acéstă zi memorabilă, spre a pune la drapelele armatei, aducerea aminte neperitóre a trecerei Dunărei şi a decora drapelele regimentelor, cari la Smîrdan au lăsat o urmă mai mult despre vitejia română. Acéstă amintire va îndemna pe urmaşii vostri a fi demni de voi, precum voi aţi fost demni de străbunii vostri şi drapelul vostru va fi de-apururi respectat ca şi numele de român.

Bravi ostaşi,

Fiţi de acum mândri de numele ce purtaţi; păstraţi în voi credinţa bărbăţiei vóstre şi amintirea entusiasmului patriotic, cu care Naţiunea vă sărbătoresce astăzi, dar nu încetaţi de a vedea în stégul vostru talismanul care vă îndémnă a păstra cu cea mai mare sânţenie simţimîntul de datorie şi disciplină.

Sînt sigur dar că şi de acum înainte, ori unde datoria vă va chema, veţi fi un exemplu de ordine şi de desciplină mai cu samă aducêndu-vă aminte, că inima Mea este cu voi şi că nu am mai mare fericire, de cît aceea de a vă zice: **Vă mulţumesc copii!**

Cu mândrie Mă pun în capul vostru, spre a intra în capitala ţĕrei unde poporul recunoscĕtor vă aştéptă cu nerăbdare să vă arate dragostea şi bucuria sa.

Dat în Bucuresci astăzi 8 (20) Octomvre 1878.

CAROL.

La amiazi M. S. regală Domnitorul, înconjurat de casa sa militară, trecu pe dinaintea trupelor înşirate pe câmpia de la Bănésa. Apoi se oficiă un serviciu divin pe un altar de câmp.

Acéstă rugăciune era ca şi acea din vechime, cînd Domnii noştri, după învingerea duşmanului, trimiteau mulţumiri ceriului şi ei făceau altare de câmp.

După serviciul divin, trupele în frunte cu M. S. regală au început mişcarea spre arcul de triumf ridicat de primăria capitalei la rondul al doilea de la şosea. Acest monument improvizat era măreţ, şi va aminti şi de aici înainte, ţĕrei şi armatei, gloria pentru care a fost ridicat.

Arcul are o arcadă de trecere pe sub el pentru 12 ómeni.

La mijlocul părţii superióre era aşedată o statuă măréţă a istoriei, înaltă ca de 4 metci.

De ambele părţi ale statuei erau aşezate diferite trofee, precum arme, zale, casce, etc.

In fruntea arcului sub statuă era înscripţiunea:

Apĕrătorilor Independinţei
Oraşul Bucureşci.

iar d'o parte şi de cea-alta sub brîul format de fruntea arcului, numele următóre:

Griviţa	Arcer-Palanka
Opanez	Lom-Palanka
Plevna	Smârdan
Rahova	Vidin

După acestea erau zilele, în cari s'au dat gloriósele bătălii şi în ambele laturi iniţialele suveranilor, cu fama care le trimbiţă numele.

La arc M. S. regală Domnul şi armata a fost salutate de delegaţiunea primăriei, printr'un discurs de laudă pentru bravura armatei.

La acest discurs, M. S. respunse prin aceste cuvinte:

„Mulţumesc, în numele armatei, de buna primire. Acéstă bravă armată, care a ştiut să lupte cu atîta bravură şi glorie pentru independenţa ţĕrei, va şti să lupte şi pentru esistenţa ei şi va face ca România să trăiască".

Trupele şi Căpitanul lor, plecând de acolo erau primite pretutindeni cu aclămări de entusiasm şi admiraţiune şi cu cununi şi buchete de flori, ce li se aruncau de mâni frumóse de prin ferestrele de pe calea Victoriei.

Strigătele de bucurie erau nesfîrşite, iar soldaţii şi oficerii erau încărcaţi de coróne de flori.

M. S. regală ajunse pe la órele 3 d. a. pe piaţa teatrului în aclămări; se aşeză acolo cu statul seu major şi cu oficerii streini veniţi pentru acéstă ocaziune. Ochiul avea o privelişte sublimă în defilarea oştenilor încărcaţi de flori meritate prin măreţul lor eroism.

Trecerea tunurilor în numĕr de peste 50 de diferite calibruri, luate de la inimic, a emoţionat inimile publicului.

Defilarea a ţinut mai mult de o oră şi jumĕtate. Capitala în tot acest timp, a aclamat cu iubire şi admiraţiune óstea, care era reprezentată prin tóte speciile de arme, acoperind'o cu flori şi verdeţuri.

Pe la 5 óre, după întórcerea M. S. regale la palat, începuse a se mai rări lumea pe calea Victoriei, iar armata a ajuns la Filaret, unde primăria i-a dat o masă.

Sara iluminarea brilantă a umplut din nou stradele principale de lume. Pe la 8 óre, 5 muzici militare au mers cu torţii la palat, unde au cântat, eşind MM. LL. regale, în balcon. Entusiasmul şi bucuria era şi acum mare.

Grădina botanică de pe Bulevard, şi grădina palatului erau iluminate splendid cu lampióne veneţiane. Mai multe case de pe calea Victoriei se distingeau prin iluminare briliantă cu gaz.

Lumea abia după miezul nopţei s'a retras de pe stradă.

(Rom. Liberă).

— Juriul universitar din Bucuresci a recomandat pentru catedra de Psichologiă, Estetică şi Pedagogiă de la Iaşi, pe d. Dimitrescu, profesor din Bărlad.

ERRATA

In No. al „ST. Rom" 203 din eróre tipografică „Corespondenţa Stelei Rom." au fost datată din Bucuresci, în loc de Fălticeni.

10,000 leĭ noui sînt de dat cu împrumut, cu prima ipotecă.

Pentru condiţii a se adresa la Redacţiune.

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

M. ŞAPIRA

PHISIOGNOMIST SI MNEMONIC

din Bucureşti.

DĂ CONSULTAŢIUNI

în fie-care zi înaintea prînzului de la orele 8 până la 2 după amiază în locuinţa D-sale strada Primăriei No. 13. Afară de acest timp va vizita pe acei D-ni ce'l vor invita şi acasă.

DE INCHIRIET, casele cele mari şi mai multe apartamente din casele cele mici ale D-lui Dimitrie Kornea de pe bulevardul Carol. Amatorii se vor presenta la subsemnatul de la órele 9 la 12 diminéţa, şi de la 5 la 7½ óre sara.

Avocat **Ión D. Kornea.**

DE ARENDAT de la St. Gheorghe anul viitor, sau ***de vênzare*** o vie în întindere de 7 fălci, împărţită; în pământ de arat, de fănaţ, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vişan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde şi **un loc sterp** situat în Jassy desp. IV, strada St. Lazar, mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administraţia acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu — Condiţiuni avantajóse.

Anastasiu **W. Bottez.**

DE ARENDAT *Mosia Uncestii* şi *Macrestii* cu părţile din *Cotalesti*, comuna Buhâeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pămîntului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—15).

Major Leca.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 205. Vineri 13 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi. 12 Octomvre 1878.

Cu cît se strecură zilele una după alta, cu atît se probézá tot mai mult că tractatul de Berlin nu este menit de a asigura Europei o pace durabilă și îndelungată.

Turcia înainte de tóte face tot ce póte spre a împiedeca opera potolirei și a pacificărei. Ea nu înțelege că trebue să se supue necesității, și să execuleze cu bună credință prescripțiunile tractatului de la 13 Iulie.

Astfeliu, guvernul otoman, în loc să se înțelégă cu Austro-Ungaria în privința ocupărei Bosniei și a Herțegovinei, și să înlesnéscă oștirea de ocupațiune în pacificarea acestor provinții de atîția ani teatrul celor mai sîngeróse lupte, din contra au silit pe guvernul din Viena ca cu puterea și cu mare varsare de sînge să înăduşe insurecțiunea.

Represiunea energică a rescólei au dat motiv Porței ca să adreseze acum de curînd cabinetelor europene un protest fórte cutezător, prin care guvernul turcesc face respundetor pe cabinetul din Viena despre varsarea de sînge din Bosnia și Herțegovina.

Pórta însă nu ș'au ajuns scopul, căci protestul ei nu au fost luat în bagare de samă de nici-una din marile puteri europeene.

Așa, Francia și Italia au făcut cunoscut guvernului din Stambul că nu véd nimica incorect în purtarea cabinetului din Viena. Insuș marchizul de Salisbury au comunicat ambasadorului austro-ungar că protestul Porței nu merită nici-un respuns.

Despre Germania și Rusia nu mai e nevoe a spune cum au primit protestul turcesc.

Comitele Andrassy, încuragiat de aprobarea generală a Europei, au respuns cu energia și severitatea cuvenită la circulara lui Savfet-pașa. Eară gazeta oficiósă „Montagsrevue“ au declarat categoric că guvernul austro-ungar va ocupa nu numai districtul Novi-Bazar, ci și acela al Mitroviței, îndată ce o asemine ocupațiune va fi justificată de împrejurări.

Totodată cabinetul din Viena, spre a desarma opoziținea din Ungaria, au luat măsuri de a reduce la suma cea mai mică posibilă, cheltuielele ocupațiunei Bosniei și Herțegovinei, micșurând oștirea de ocupațiune aprópe cu șeptezeci de mii de ómeni.

De altă parte este cunoscut că Rusia au ordonat trupelor sale din Turcia a sta pe loc, că Andrianopolea și celelalte localități din cari Rușii incepuseră a se retrage rămîn earăș in posesiunea lor.

Prin o circulară expeduită din Livadia, unde se găsește acum Țarul, guvernul rusesc au adus la cunoștința Europei motivele cari au justificat atare măsură, și intre cari figuréză dificultățile ce intimpină in tóte părțile executarea tractatului de Berlin din cauza slăbăciunei guvernului turcesc.

Prin circularea sa guvernul rusesc denunță omorurile comise in urma retragerei trupelor sale și arată că multe familii creștine părăsesc din acéstă cauză căminurile lor.

O asemine stare de lucruri, adaoge circularea, impiedică retragerea trupelor ruse și reclamâ o intelegere intre puterile cari au subscris tractatul din Berlin.

Accastă demarșă a Rusiei nu se póte considera de cât ca inceputul unei noue campanii diplomatice contra Turciei.

Cari vor fi covsecuentele ei?

Respunsul nu este greu de aflat.

In fața nemulțămirei binecuvîntate guvernului austro-ungar, nemulțumire provocată prin extravaganta sa opunere la ocuparea Bosniei și a Herțegovinei, și care au prefăcut vechea prietenie dintre Turcia, și Austria intr'o dușmănie neimpacată; in ajunul isbucnirei resboiului dintre Anglia și Afganistan, resboiu care nu va permite primei puteri de a veni in ajutorul Sultanului; in fața mai cu samă purtărei guvernului din Stambul care nu intelege că este in interesul seu să liniștéscă pe Serbi, Muntenegreni și Eleni, dăndule aceea ce le-au acordat tractatul de Berlin, sîntem in drept de a intreba cari vor fi consecuențele demarșei intreprinse acum de curînd de cabinetul de pe țermurile Nevei?

Dacă lucrurile vor continua de a merge pe calea care au apucat, dacă nu va interveni vre-un eveniment neașteptat, demarșa din chestiune nu póte ave altă urmare de cît aceea de a grăbi completa descompunere și ruină definitivă a imperiului otoman.

Ast-fel chestiunea orientului, departe de a fi prin tractatul de Berlin, amânată pentru un timp óre-care, mai mult sau mai puțin indelungat, ar fi din contra chiar in ajunul de a dobîndi o soluțiune definitivă.

Recunóscem că Europa întrégă are astăzi mai mult de cît ori cînd trebuință de liniște și pace; știm asemine că însăși Rusia este ostenită și fórte sdruncinată în finanțele sale; dar cu tótă dorința generală de repaos, furtuna nu este mai puțin gata de a se decatena, fiind scornită de puterea iresistibilă a unor cauze necesare și neînlăturabile.

Lucrarea de discompunere a impărăției otomane, lucrare de mult înce-

pută, nu póte fi oprită prin nici o forță pămîntească sau cerească.

Nu este de nevoe să fie cineva înzestrat cu o pătrundere mare spre a vedè că viitoriul cel mai apropiat este încărcat de o mulțime de evenimente care amenință să pună din nou, și cine póte spune pentru cît timp, în pericol pacea și liniștea, de cari tóte statele europeene simt o atît de imperiósă necesitate.

Ce facem noi în mijlocul acestor vicisitudini atît de enigmatice, aducétóre de cele mai cumplite frămîntări și resturnări în sistemul echilibriului european? Ce facem noi, chiar și dacă starea normală ar continua de a domni în lume cu un guvern slab, ostenit, tocit de evenemente fără autoritate în țéră și încredere în stréinătate, cu un guvern ca acela de care sîntem astăzi cîrmuiți? Cum vom ocupa și organiza Dobrogea, fie chiar numai provizoriu, cu cea mai mare parte dintre barbații ce se află acum la putere? Cred óre d. d. Brătianu și Rosetti că vor fi în stare a prezida la lucrarea de restaurare și întemeere a Statului român numai cu capitalul intelectual și moral al adepților și partizanilor dumnialor?

Eată întrebări pe cari datoria nóstră de Români și grija ce avem de viitorul țerei ne îndémnă să adresăm barbaților cari se află astăzi la cîrma țerei și cari se bizuesc că vor putè îndeplini ei singuri mîntuirea și regenerarea Statului român.

Circularea D-lui ministru de interne către toți D-nii prefecți și primari din țéră.

Domnule prefect,
Domnule primar,

La întâia Duminică a lui Novembre, conform art. 31 din legea comunală din 1874 și art. 32 din legea din 1864, se fac mai în tótă țéra alegerile pentru reînoirea consilielor comunale urbane și rurale.

Comuna este o temelie a Statului.

Trebue ca comuna să fie bine întemeiată, pentru ca Statul să fie tare. Alegerile trebue să fie sincere, luminate și în adevĕr libere, pentru ca comuna să devie o adevĕrată temelie.

Pentru ca alegĕtorii să fie luminați, trebue ca, prin instrucțiune și dese întruniri, să ajungă a se pĕtrunde fie-care cetățén că caminul fie-cáruia este comunal, că, după cum va fi administrată comuna, vi fi bine sau rĕu pentru familia cea mică și, prin ea, pentru cea mare.

Indemnați dară pe cetățeni a se întruni, a desbate și a se lumina împreună în privința intereselor locale, precum și în privința candidaților ce le vor oferi mai multe chezășii pentru a fi aleși.

In alegerile comunale opiniunile politice nu este bine a fi puse în prima ordine.

Trebue să cerem mai cu sémă onorabilitate, cunoscință de trebuințele locale și devotament pentru binele public.

Faceți mai cu sémă cunoscut tutulor cetățenilor, și mai cu osebire tutulor sătenilor, să nu sufere ingerințele administrațiunei în alegeri. Să nu asculte nici o șóptă, să nu se témă de nici o amenințare, să scie si să simță că de acum și ei sunt liberi, sunt majori, sunt iubiți și respectați.

Acésta să li se citéscă de mai multe ori la ușele bisericelor.

D-ta și întréga administrațiune n'aveți de cât a veghia ca libertatea în alegeri să fie cu sânțenie mănținută, pentru ca astfel alegĕtorii să pótă să alégă pe cine vor voi, avênd cunoșcință că ei sunt singura respundĕtori, că ei singuri 'și vor face binele sau rĕul.

Primiți, D-le prefect, D-le primar, asigurarea osebitei mele considerațiuni.

Ministru, C. A. ROSETTI.

Nr. 17,495. 1878, Octomvre 9.

Embaticurile Viilor.

Circulara D-lui ministru de interne către D-nii prefecți de județe.

Pe mai multe proprietăți particulare și ale Statului se află vii sădite din vechime, pentru cari posesorii lor au plătitŭ ani îndelungați nesupărați sêu o dare bănéscă, séu o dare în natură din producțiune.

Acéstă situațiune avênd'o în vedere legea rurală, dênsa a prevĕzutŭ la art. XIII că sătenii „au facultatea a primi în locurile „legiuit pămênturile ce le au astădi. Orice „alte pămênturi ce mai are săteanulŭ peste „locurile legiuite rĕmân în folosul lui, du„pă învoelele săvêrșite sau după îndatori„rile obicinuite până acum".

Ordinile instructive pentru aplicarea legei rurale esplică că viile nu intră în prescripțiunile legei rurale, și prin urmare, acelea remân a se manține în coprinderea *învoelelor și a obiceiurilor.* Invoeli și obiceiuri cari esistau negreșit înaintea legei rurale.

Câți-va ani după aplicarea acestei legi, unii din proprietari și arendași, mai cu sama, au găsit mijlocul, șicanând pe locuitori, în facia chiar a unei administrații indiferente și culpabile la primirea dijmei sau plata embaticului, a readuce, contra spiritului legiuitorului, clauza cu mai mare rigóre. Ast-fel, în unele județe, cum de esemplu în Mehedinți, pentru ca locuitorii să pótă continua lucrarea viilor lor, au fost siliți a plăti arendașilor până la 3 galbeni și 42 de dile de lucru pe an, pentru un pogon de vie, pe care de alt-mintrelea 'l poseda înainte de legea rurală.

Starea nenorocită a locuitorilor cari au avut vii cu diferite învoeli a silit pe minister ca, printr'un ordin circular sub No‘ 13,505, din anul 1872. se taie scurt cu aceste abusuri, invitând pe prefecti a nu tolera pe arendași si proprietari ca să considere pe locuitori ca chiriași ai acelor vii, și ori unde se va dovedi că ar fi luat mai mult de cât vechile aședĕminte, pe de o parte să restabilĕscă pe locuitori în dreptul lor de proprietar, ĕră pe de alta pe culpabili de luări nedrepte să'i înainteze justiției.

In facia chiar a legei și ordinelor instructive citate mai sus, vĕd cu mâhnire, d-le prefect, din desele reclamațiuni ce întêmpin, că proprietatea locuitorilor continuă a nu fi respectată, că locuitorii sunt isgoniți din vii. că li se interdice culesul, și că funcționarii administrativi de diferite grade, agenți auxiliari ai poliției judecătoresci, sînt slabi, sau ésită a încheia actele legale și a preda pe turburătorii proprietății în mâinile justiției.

Mĕ văd dar nevoit. D-le prefect, a vă aminti că au sosit timpul a începe a ne face cu toții datoria. Spre acest sfîrșit vă învit să luați îndată măsuri, pentru ca proprietatea cea mare ca și cea mică să fie de o potrivă respectată și asigurată, pentru ca atît locuitorii cît și arendasii să înțălégă că locuitorii sunt proprietari pe vii în condițiunile vechilor aședĕminte, și că n'au să plătéscă mai mult de cît aceia ce sînt îndatoriți prin ele.

Locuitorii pe brațele lor și proprietarii pe pămênturile lor sînt liberi, unii să céră și alții să dea cît ar voi; însă în aceia ce pretind de la D-vóstră, este ca consiliurile comunale, la facerea învoelelor pentru munci agricole, să privegheze și să nu lase pe esploatatorii de moșii să speculeze asupra confusiunei ce s'au introdus, din nenorocire, în spiritile locuitorilor, că ei nu mai sînt proprietari, ci chiriași ai viilor, și ast fel arendașul ar avea dreptul a 'i espropria din vii, dacă ei (locuitorii) nu s'ar supune la plata chiriei pămêntului de lucru pe care o ar dicta arendașul.

Asemenea privighere, D-le prefect, după cum cunósceţi, o impune consiliurilor comunale chiar art. 15 din legea tocmelilor agricole. Acest articol obligă pe consiliu a refusa legalisarea unor tocmeli pe dată ce munca pe care se invoesce un locuitor este mai mare de cât aceea ce ar putea lucra el şi familia lui. Inţelegiţi déră că consiliul este cu atât mai mult obligat a refusa legalisarea învoielilor, când va vedea că la întocmirea lor buna credinţă n'a esistat, că arendaşul a speculat asupra temerei locuitorului că n'ar mai fi tolerat a intra în via sa, îndată ce el n'ar cousimţi la învoielile depuse.

Terminând, vă amintesc că art. 25 din legea tocmelelor agricole dă drept de censură ministrului de interne asupra autorităţilor însărcinate cu aplicarea ei. Pentru a putea face us de acest mare drept, am necesitate de tot concursul d-vóstră, luminat şi nepărtinitor, căci, numai făcênd să se respecte proprietatea cea mare şi cea mică d'o potrivă, observând buna credinţă la facerea învoelelor şi esecutêndu-le apoi nepărtinitor şi la timp, vom putea aduce adevărate şi bune servicie, atât proprietarilor cît şi cultivatorilor.

Primîţi, d-le prefect, încredinţarea consideraţiunei mele.

Ministru *C. A. Rosetti.*

No. 17,560. 1878, Octomvre 6

DIN ŢARĂ.

Romăniei libere i se comunică următórele:

„ La 12 curent, se va inaugura împroprietărirea însurăţeilor în comuna numită „Insurăţeii" pe moşia Muşeţeanca, proprietatea statului, din judeţul Brăila.

„ La 16 se va face acéstă înaugurare în a doua comună, ce se va numi „Roşiorii", în plasa Balta, acelaşi judeţ."

—„Monitorul" publică regulamentul crucei comemorative „Elisabeta", decoraţiune de curînd înfiinţată, şi care se va conferi dómnelor ce au dat ajutor răniţilor din resboiu.

— In privinţa conflictului ivit între poliţianul din Némţ şi căţi-va evrei, despre care am vorbit într unul din numerul trecute „Cor. Prov." din Piatra ne informéză, că numitul poliţaiu a şi fost destituit, numai pentru că trebuia să se facă o jertfă.

— „Voc. Cov." află, că prefectura locală ar fi primit ordin din partea ministerului instrucţiunei, a se inţelege cu capul episcopiei Dunărei de jos, cu directorul siminarului şi cu acela al scólei normale spre a închiria localuri, spre instalarea în Galaţi a episcopiei, a seminarului şi a scólei normale.

Astfeliu o parte din dorinţele Gălăţenilor au început a se realiza.

— Cetim în Rom. Liberă:

Tunurile aduse ca trofee din campania de peste Dunăre, sunt înşirate pe bulevard, spre a le privi admiratorii armatei. Căte-va tunuri vechi de cetate, sunt aşezate lângă statua lui Mihaiu Vitézul. Tot lângă acéstă statuă, în interiorul grilajului, sunt espuse şi steagurile luate de la turci.

— „L'Orient" află din Ismail, că de odată cu luarea în stăpînire a Basarabiei de către Ruşi, au venit şi s'au stabilit acolo mai multe familii ruse.

—După cum am anunţat in unul din numerile trecute, fiind informaţi de corespundentul nostru din Bucureşti, D-l general Ghica e numit trimis estraordinar şi ministru plenipotenţiar al ţerei pe lîngă curtea Rusiei.

D-l D. Brătianu e numit în aceeaşi calitate pe lângă curtea din Stambul.

Telegrame de prin ziare.

Paris 21 Octombre.— Astăţi a avut loc impărţirea premilor la esposanţi. Ceremonia a fost presidată de către preşedintele Republicei, inconjurat de principii străini, de preşedinţii Camerilor şi de miniştrii. Preşidentele Republicei a mulţumit guvernelor şi popórelor streine de increderea ce au arătat in Francia, luând parte la Esposiţiune; el a constatat că sucesul Esposiţiunii a fost fórte mare cu tóte incercările cele dureróse ce a suferit Francia. El a incheiat esprimând speranţa că suvenirea acelor nenorociri va desvolta in Francia concordia, respectul pentru loge şi viitorul patriei.

Paris, 21 Octomvre.— Astă séră imbulzeală mare pe bulevard. Numeróse şi strălucite iluminaţiuni Mare animaţiune.

Aceste telegrame fiind publicate in ediţia de a séră, le reproducem pentru cetitorii de la amiadă.

Londra, 21 Octomvre.— Colonelul Stanley a plecat pentru insula Cypru. D. Smith va pleca mâine.

După o telegramă a ziarului „Times" se crede că emirul Scher-Ali are intenţiunea d'a oferi Engliterei o transacţiune asupra cestiunii Afghanistanului. Proectul d'o campaniă pentru acéstă iarnă e abandonat.

Constantinopole, 21 Octomvre.— Dispositiunile luate de armata rusă la Adrianopole arată o dispositiune de a se aşeda acolo.

Pesta, 21 Octomvre.— Intr'o reuniune ţinută de către partitul liberal in séra de 20 curent, d. Tisza a făcut o espunere a situaţiunii streine, reclemând de la asistenţi o mare discreţiune.

Acéstă espunere a fost primită cu aplause.

Roma, 21 Octomvre.— Regele a acceptat demisiunea ministrilor Corti, Rizzo şi Brochetti.

Londra, 22 Octomvre. — Se telegrafiază din Bombay către „Times": Energicele pregătiri care se fac, par a arăta că este imediată şi inevitabilă acţiune contra Afghanistanului.

Pesta, 22 Octomvre. — Se asicură că în şedinţa partidului liberal s'a probat că majoritatea Reichstagului este câştigată pentru menţinerea cabinetului Tisza. De şi se aştéptă la vii discuţiuni asupra politicii străine, cu tóte acestea se póte prevedea că politica guvernului va triumfa.

Viena, 22 Octomvre. — Bugetul austriac pentru 1879 stabileşce un dificit de 15,310,000 fiorini, în care se coprind şi cele 3 milióne întrebuinţate la construirea de monumente publice şi de drumuri de fer. Bugetul pe 1879 comparat cu acela pe 1878, este dér mai bun cu 8 milióne.

Viena, 22 Octomvre. — „Camera deputaţilor." D. Preşedinte, în numele Camerii, mulţumeşce armatei pentru valórea adevărat antică ce a desfăşurat.

Guvernul depune bugetul pe 1879 şi un proiect relativ la emisiunea de 25 milióne de rentă în aur spre a face faţă trebuinţelor estraordinare.

D. Kopp propune o moţiune care tinde a cere ca guvernul să esplice lămurit ţinta politicii sale esterióre.

Berlin, 22 Octomvre. — „Monitorul imperiului" publică legea contra Socialiştilor care intră astfel imediat în vigóre. (Havas).

DIN LOCALITATE.

Curtea de apel, chemată a judeca chestiunea dacă doui fraţi pot lua in căsătorie doue surori, după ce mai intăi a fost in divergenţă de opiniune; complectânduse in numerul de cinci membri, a decis cu majoritate afirmativă; reformând prin urmare sentinţa dată in acéstă chestiunea de tribunalul local, secţiunea II-a. Chestiunea care ar părea la prima vedere fórte simplă, este, după cum se vede, din cele mai controversabile, şi ar fi de dorit să se facă o discuţiune mai aprofundată asupra acestei chestiuni, care, după cum se dice, imparte de o potrivă şi pe avocaţi ca şi pe judecători.

Sunt aprópe doue septămâni d-nii avocaţi ai baroului din Iaşi au fost reuşit in fine a alege un consiliu de disciplină aşa cum merită Baroul să fie representat; totuşi până astăzi nu ştim să fi intrat cei aleşi in esercitiul indatoririlor lor.

Se dice că un număr din d-nii avocaţi cari au fost presenţi la alegere, ar fi protestat la minister menţionata alegere. Nu ştim intru cît depinde validarea unor asemene alegeri de minister, de óre-ce Baroul şi consiliile de disciplină sunt óre-cum puse mai cu samă sub controlul curţilor de apel; ori cum ar fi insă, e de dorit să se resólve cît mai neintîrziet protestul menţionat pentru a vede şi noi in Baroul nostru o autoritate disciplinară care să exercite o adevarată influenţă morală şi intelectuală.

Iată respunsul ce M. S. Regală Domnitorul au adresat d-lui primar de Iași la telegrama de felicitare pentru serbarea de Duminică 8 Octombre:

Mulțumesc din suflet iubiților Ieșeni pentru felicitările ce 'mi trimit, sunt fericit ca a doua capitală, care cu strămoșesc simțimînt a intimpinat pe vitejii sei fii, sĕ află prin delegați față și la serbarea națională de astădi.

Carol.

Stagiunea teatrului național va începe Duminică 15 Octomvre cu piesa „Ghebosul“ dramă în 5 acte tradusă de dl. M. Pas aly. Credem că publicul ieșan va ști se aprecieze ostenelile ci'și dă on. d. Costantiniu, directorele teatrului, care nu a cruțat nimic pentru ași compune o bună trupă, făcênd o frumósă achizițiune in persónr artistului Pascaly, al cărui talent și știință sînt cunoscute de toți.

Aseminea d. B. Fraachetti a publicat programul pieselor și artiștilor ce vor juca in stagiunea teatrală a operei din ist an care va începe la 1 Noombre.

In No. de Mercuri a „Curierului d-lui Balassan“ 'vedem că s'a reprodus întreg articolul nostru de fond relativ la starea Moldovei, arătând că este luat din ziarul bucureștean „Presa“. Mărturisim că nu putem înțelege acéstă maliționsitate a Curierului, ne-voind a arĕta adevărata sorginte a articolului reprodus. Sperăm că în viitor „foaia intereselor generale“ va fi mai corectă în acéstă privință.

VARIETATI.

Un evenement inspăimântător, zice Mesagerul franco-american, și care va rămânea ca episodul cel mai oribil a epidemiei din 1878, a venit a îndreptăți într'un chip grozav temerile ce ne dedea pentru Noua-Orleanie inturnarea predetimpurie a vizitatorilor de băi, la finea sezonului de vară.

In una din zilele trecute un tren de la Beloxi aducea un mare numĕr de persóne aparținând societății neo-orleaneze ce se reintorcea de la băi. La stațiunea Rigolets, prinseră de veste că frigurile galbine se declarase pintre voiajori. Să înștiințĕ telegrafic biuroul de sănătate din Noua-Orleanie. Trinul ci trebuia să sosască in gara acestui oraș pe la orele 9 și $\frac{1}{2}$ sara, nu sosi de cât la mezul nopței.

In puținele ceasuri cât dură voiajul, bóla făcuse progrese inspăimântătoare. Nu erau mai puțin de 103 bolnavi îngrămădiți în tren. Nici o descriere nu va fi in stare se dee o idee esactă de scenele de grózĕ al căror teatru erau vagoanele călătorilor în acea zi nefastă.

Femei, copii, bărbați, tineri, bătrâni, bolnavii, victimile erau de tóte rangurile și de tóte condițiunile. Unii stătéu întinși fără putere, tremurați de friguri într'un colț. Alții sĕ răstăgoliau pe pământ în convulsiunile delirului sau in spasmele vomitului.

Micul numĕr al persónelor cruțate ca prin minune se îngrămădeau pe plat-forme cuprinși de cea mai mare groază.

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—15).

Major Lecca.

LICEUL NOU

(*Strada Carol No*, 30 *Jassy*).

Cursurile acestui stabiliment urmând a se deschide la 1 Septemvre, Direcțiunea are onóre a ruga pe onorabilii părinți de a'și trimite copii la termin pentru a evita ori-ce intârziere în esacta începere a lecțiunilor.

Esaminele pentru corigenți se vor ținea de la 1 la 3 Septemvre.

Inscriurile elevilor nuoi, atât *interni* cât și *esterni*, se fac la Direcțiunea Liceului Noŭ în tóte ḑilele la órele 9—11 diminéța și 2—7 séra.

Pentru clasele elementare se primesc copii chiar de la vrista de 7 ani; pentru acestia scóla procură speciale îngrijiri în conformitate cu frágezimea vristei lor.

Asemnea se primesc elevi pentru preparațiune la scóla Militară, la cursurile de Gimnasiu și de Liceu, cum și pentru Bacalaureat. — Studiele se fac sistematic, conform programelor oficiale și se predau de profesori recunoscuți atât din învățământul secundar cât și din cel Universitar.

Programele, regulamentele și condițiunile de admisibilitate sunt publicate în „Anuarul Liceului Nou“, și cei cari doresc a și'l procura pot să se adreseze la direcțiunea acestei scoli, în Iași, strada Carol No. 30.

Direcțiunea.

BIBLIOGRAFIE.

Défense *de la Société d'approvisionnement de l'armée impériale active russe* (A. Horowitz, F. Gregher et A. Cohan) devant la Cour d'Appel de Bucarest par *G. Marzesco*, ancieu professeur de Code Civil, ancien député, etc.

Darea-de-Samă despre Administrațiunea comunală a Municipiului Iași pe timpul de la 1 Sept. 1876—1 Septemvre 1877 de Sc. *Pastia*, Primar.

Curs practic de muzică vocală pentru uzul gimnaziilor, scólelor normale Ac. de *G. Muzicescu*, profesor la conservatorul din Iași.

Prețul 1 leu 50 bani.

Metod de cetirea limbei franceze, în parale cu cea română, cu exerciții potrivite la fie-care regulă și o alegere de lecturi francese, pentru uzul clasei 1-a gimnaziale, de V. I. Castano, profesor la Liceul național. Ediț. a doua. — Prețul 1 fr. 50 b.

Tractatul de Berlin, urmat de *Protocólele Congresului*, precum și ale Basarabiei Romania a deltei Dunărei și a Dobrogei.

(Traducerea ministerului afacerilor străine. Prețu 2 franci.) —

Chestia Scólelor Israelite și a progresului israilit in Romania de E. S. — Prețul 1 leu nou.

Gramatica limbei Române, Ediținea IV, de *Stefan Neagoe*, vechiu profesor de limba Latină din Bârlad și de limba Română la scóla normală (pedagogică) a Statului.

Acéstă carte e autorizată de ministerul Cultelor și Instrucțiunei publice pentru clasele gimnasiale. Ea formézĕ un volum forte, cuprinḑênd partea etimologică și sintaxa specială a limbei, și e prelucrată după programa în vigóre, pentru usul claselor secundare.

Depozitul pentru Bucureșci la librăria Socec et compania, și la autor în Barlad. *Pretul 2 lei.*

Puterea de propășire a limbei, studiu filologic comparativ asupra Limbei Românesci, de *V. Ionescu.*

DE ARENDAT *Mosia Uncestii* și *Macrestii* cu părțile din *Cotalesti*, comuna Buhâești, plasa Stavnicul, județul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan și Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulți ani.

Pentru informațiuni, despre întinderea moșiei, calitatea pămîntului și condițiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 206. Sambata 14 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași, 13 Octomvre 1878.

Am publicat in numĕrul precedent circulara d-lui ministru de interne, prin care aduce la cunoștința prefecților și a primarilor că, conform legei comunale, in prima duminică a lunei viitóre urmează a se face alegeri pentru reinoirea consiliilor comunale și rurale din tótă țeara.

D. ministru de interne profită de acéstă ocasiune de a face teoria comunei și a arata insemnatatea ce ea are in stat, a căruia temelie este. Recomîndă prefecților și primarilor că să indemne pe cetățeni a sĕ intruni, a desbate și a se lumina impreună in privința candidaților, și să facă mai cu samă cunoscut tuturor cetățenilor, și mai cu osebire tuturor sătenilor să nu sufere ingerințele administrațiunei in alegeri.

Mai ḑice d. ministru in circulara sa că „in alegerile comunale opiniunile politice nu este bine a fi puse in prima ordine“, și că de la membrii consilielor comunale trebue să se ceară mai cu samă „onorabilitate, cunoștință de trebuințele locale și devotament pentru binele public“.

Aceste recomandațiuni, și altele de felul acestora ce mai cuprinde circularea d-lui ministru, sînt lucruri fórte bune și fórte frumóse.

Rămîne insă de a se ști dacă ele vor trece din domeniul teoriei in acela al practicei; dacă autoritățile actuale administrative și polițienesci vor putea să se stăpînească de a nu se amesteca in alegeri, de a nu exercita nici-o inrîurire, chiar nici de acelea morale, cari nu sînt streine deprinderilor politice ale partidei d-lui ministru de interne.

In acéstă privință circularea d-lui Rosetti nu ia nici-un angajament. Ea se mulțumesce a spune prefecților și primarilor să „facă cunoscut tuturor cetățenilor ca să nu sufere ingerențele administrațiunei in alegere, să nu asculte de nici-o amenințare“.

In acéstă platonică recomendare se mărginesc tóte garanțiile d-lui ministru de interne pentru asigurarea libertății alegerilor. D-sa nu au aflat cu cale a declara hotărîtor și lămurit agenților administrațiunei că dacă vor exercita ingerențe administrative în alegeri, dacă vor șopti alegĕtorilor, ori îi vor amenința, atunci vor fi destituiți și pedepsiți cu tótă asprimea legilor.

Insărcinarea administrațiunei ca să vegheze la mănținerea cu sfințenie a libertății în alegeri, este o próstă garanție ce dă d. Rosetti alegĕtorilor despre exprimarea în tótă libertatea și conștiința voturilor lor.

D. Rosetti știe că administrația este de mult nărăvită de a se amesteca în alegeri, și de a exercita presiune asupra votului cetățenilor. Domnia sa știe a semine că administrația tótă de sus până jos este interesată ca comuna, acéstă temelie a Statului, să fie expresiunea vederilor, a pasiunilor și a intereselor sale.

Ast-feliu fiind lucrurile, circulara d-lui ministru de interne, cu tot liberalismul ce afectează în teorie, departe de a ne înfățișa vre-o siguranță despre libertatea viitórelor alegeri comunale, dimpotrivă ne îngrijesce, ne înspăimîntă din capul locului, fiind-că precum am aratat, mănținerea cu sfințenie a libertății alegerilor este pusă în sarcina administrațiunei, adecă a organelor puterei executive, care au dovedit cu prisosință totdéuna și sub tóte regimurile cum înțeleg să practice principiul libertății alegerilor.

Cum are să se pórte acéstă administrațiune acum cînd ea este espres autorisată de d. ministru de interne ca să îndeplinéscă oficiul de supraveghiatóre, acésta se póte ușor înțelege, acésta au și început a se simți în orașul nostru chiar de pe acum, căci de abia au apucat de a se afișa încunoștințarea primăriei în privința alegerilor comunale, și agenții poliției au și început a se pune în mișcare spre a șopoti cetățenilor că contéză pe concursul lor.

De aceea noi credem că cel întăiu lucru ce ar trebui să facă cetățenii în prima consfătuire publică ce vor avea, ar fi de a cere d-lui ministru de interne ca să desărcineze administrația de datoria de a veghia la mănținerea cu sfințenie a libertății alegerilor, și se impună acestei administrații sub cea mai aspră pedeapsă de a se opri de la ori-ce șopte, de la ori-ce amenințări, intr'un cuvênt de la ori-ce ingerințe, fie materiale, *fie morale*, precum și de la ori-ce acțiune, macar cât de mică; să impună agenților administrativi, polițienesci și comunali, de la cel mai mare pănă la cel mai mic, ca nici să stee in salele de alegeri mai mult de cât timpul necesar pentru a-și depune voturile.

Pentru astăzi ne mărginim a semnala insuficiența garanției ce ofere circulara d-lui ministru de interne despre libertatea alegerilor comunale, și a invita pe concetățenii noștri ca să nu peardă timpul, ci să se grăbească a se intruni și a se consfătui asupra persónelor cari ar putea mai cu succes indeplini misiunea de consilieri comunali. Chestiunea acésta este prea importantă, atinge prea direct interesele nóstre cele mai vitale, pentru ca să nu merite de a fi fórte serios disbătută.

Vom reveni.

DIN ŢARĂ.

— „Romanul“ află că comisiunea internaţională europeană pentru delimitarea Dobrogei îşi va începe lucrările în Silistra în ziua de 2 Noemvre viitor stil nou.

— Acelaş ziar spune că ministrul instrucţiunei, recunoscênd că în cîte-va licee clasele sînt prea numeróse au hotărît să creeze cît se póte mai curînd clase divizionare, după cum cere legea, însărcinând pe profesorii titulari şi cu cursurile divizionare.

Mĕsura este laudabilă, însă ea trebue aplicată a se începe şi la scólele primare, unde un singur învăţetor este în sărcinat cu cîte doue clase şi cu un număr fórte mare de copii aşa în cît învăţătorului celui mai bun îi este peste putinţă de a'şi împlini conştiincios datoria.

Estragem din „Monitor“ următórele discursuri ce s'au rostit cu ocasiunea solemnităţei de 8 Octomvre:

D. Dumitrescu, loc-ţiitorul de primar, întêmpină pe Inălţimea Sa cu pâne şi sare, şi presentându'i o coróná de stejar, 'L salută, în numele oraşului, cu următorul discurs:

„*Măria Ta!* – Tunurile turcesci de la Vidin, Rusciuc şi Turtucaia, făcut'au pe brava armată română să'şi părăséscă căminul, să încungiure Tronul, şi, avênd în cap pe Marele ei Căpitan, să alerge la fruntarie pentru apărarea moşiei strămoşesti. Incercări grele, privaţiuni de tot felul, jertfe generóse şi'au formal viéţa ei departe de ai sei. Armata română sub brava conducere a Măriei Tale Regale, a luptat şi şi-a vĕrsat sângele cu atâta bărbăţie ca să asigure viitorul şi independenţa patriei. Ţéra dar póte fi mândră de óstea ei, care a reînviat fala numelui românesc, şi, de sigur 'i va împleti cu drag cununa neuitărei

„Prin eroismul armatei, îmbărbătată de curagiul şi devotamentul Marelui ei Căpitan. România a scăpat de năvălirea păgână şi a ajutat pe un popor vecin şi amic să'şi scuture catenele sclaviei, spre a se încălzi la sórlee libertăţei.

„Griviţa, Rahova şi Smârdan, va spune mâne în etern trecătorilor vitejia poporului român, pe care nu 'l cunóstea destul de bine nici streini. Aceste localităţi au arĕtat lumei că braţul care a purtat sapa, scie pe câmpul de onóre, să pórte, cu aceiaşi bărbăţie, şi arma, sburând, sau la victorie, sau la mórte. Oastea 'şi-a implinit cu abnegaţiune datoria. Sângele fraţilor noştrii remaşi pe câmpul de luptă, va fi o dovadă neperitóre, de purtarea Românului in acest cumplit rĕsboiu; şi printr'o generósă hotărîre, el a făcut ca nisce locuri, aprópe necunoscute, să dobândească un renume in posteritate şi să fie teatrul gloriei nóstre.

„După o lungă despărţire, in care ţara a urmat cu dor pe armata şi Căpitanul ei, vitejii României, reintorcânduse astăzi in capitală, 'i salutăm cu recunoşcinţă, respect şi devotament.

„Să trăiţi Măria Vóstră Regală. — Să trăiască Măria Sa Dómna. — Să trăiască brava oştire Română!“

D. Ministru de interne, in numele delegaţilor tutulor judeţelor, rosti cuvintele următóre:

„România prin intr'adinşi delegaţi din tóte judeţele, salută cu respect, cu iubire şi devotament pe viteaza armată şi eroicul ei Căpitan.

„Să trăesci Măria Ta! — Să trăéscă Măria Sa Dómna!“

După ce delegaţii facultăţilor, liceelor, scólelor secundare şi primare de fete, şi diferitele societăţi naţionale şi străine, pronuncind fie-care câte un discurs bine simţit, şi după ce au oferit Măriei Sale Regale buchete şi coróne de flori, Prea Inalţatul nostru Domn, cu un glas înalt şi tare rosti următórele cuvinte, cari produseră în toţi asisienţii un frémânt de entusiasm:

„Dragostea şi bucuria cu care capitala şi ţara întrĕagă, prin delegaţii sei, primesce astăzi armata, este cea mai frumósă resplătire pentru tot ce ea a răbdat pe câmpiile din Bulgaria.

„In numele bravilor oşteni, vĕ mulţumesc din tótă inima pentru strălucita intimpinare ce le faceţi şi pentru cuvintele pline de patriotism ce ne-aţi adresat.

„Da! mândră póte fi ţéra de fii sĕi. Cu incredere au mers la luptă; ca voinici s'au intors. De aci inainte fie liniştită scumpa nóstră patrie: un popor care 'şi-a vĕrsat sângele pentru independinţa sa, cu eroism va lupta ca să întăréscă şi să trăéscă iubita nóstră Românie de sine stătătóre.„

—MM. LL. Regale, Domnul şi Doamna, au binevoit să invite Marţia trecută la o masă la Cotroceni pe toţi răniţii ce se aflau in capitală.

In timpul ospăţului MM. LL. s'au intreţinut cu fiă-care soldat in parte, ascultând cu interes episodele şi circumstanţele in cari au căđut soldaţii pe câmpul de luptă.

Cu acea ocazie M, S. Domnul a binevoit a mai împărţi decoraţiuni, soldaţilor cari nu primise. Răniţii au plecat incântaţi şi cu o suvenire frumósă din acea seară.

— Aflăm că secretarul general al ministerului de finanţe ar fi plecat la Tulcia, ca să culeagă notiţe asupra naturii impositelor din Dobrogia.

— Lunia trecută, 9 Octomvre la orele 8 seara, M. S. R. Domnitorul, a prezidat şedinţa consiliului superior al armatei. care s'a ţinut in localul „Cercului oficerilor“.

—M. S. R. Domnitorul a adresat d-lui primar al capitalei următórea scrisóre:

Domnule primar,

Primirea frumósă ce Bucurescii au făcut armatei, a fost demnă de capitală României, demnă de cei ce serbătoreau, demnă de cei serbătoriţi!

Toate treptele populaţiunei bucurescene s'au intrecut, spre a bine-primi pe acei ce au realţat atât de sus numele şi drapelul României.

Este o datoriă sântă pentru mine, de a te ruga pe d-ta in deosebi, să fiti pe lângă bucuresceni organul recunostinţei Armatei, organul recunostinţei Mele şi a Doamnei, pentru simţimântele de devotament ce, cu acéstă ocasiune, Mi-a esprimat mie şi prea iubitei Mele soţii.

Ziua de 8 Octomvre va fi de acum o dată nestearsă in analele României, va remânea nestearsă in inima Mea.

Al d-tale afecţionat. CAROL.

ŞTIRI DIN STRĂINATATE.

In privinţa numirei comitelui Beust ca ambasador al Austro-Ungariei în Paris „Gazetei de Colonia“ se telegrafiéză următórele din Berlin:

„Numirea comitelui Beust la postul de ambasador al Austro-Ungariei în Paris au pricinuit aici o surprindere fórte displăcută. Se vede în acésta o demonstraţiune din partea guvernului austriac contra Germaniei, care cu tóte acestea au făcut servicii fórte mari Austriei în curgere de mai mulţi ani şi mai cu samă în timpul congresului. Lumea îşi aduce aminte de inclinaţiunea ce are comtele Beust pentru intrigi şi de duşmănia lui prea cunoscută către Germania.

„După informările luate dintr'un isvor sigur, în cercurile guvernamentale se crede că comitele Beust nu va putè fi periculos şi nu va isbuti să tulbure relaţiile excelente cari există acum între Francia şi Germania.

„Totuş e sigur, că în cercurile guvernamentale din Berliu se sperase că bătrînul diplomat va dobîndi un post unde să stee în pace, după ce au tulburat relaţiunile dintre Rusia şi Anglia şi au făcut ast-feliu propriului seu guvern un serviciu fórte rĕu“.

— „Tagblatt“ din Berlin vorbind aseminea despre numirea comitelui Beust zice:

„Austria trimite pe duşmanul cel mai intim al imperiului german în locul unde póte să intrigheze mai bine contra acestui stat şi unde póte să-i fie mai vătămător. Noi nu credem că comitele Andrassy au consimţit uşor ca să trimită acest partizan al revanşei în Paris.

„Din două lucruri unul: sau comtele Andrassy cumpără prin acéstă concesiune făcută vechiului seu adversar posibilitatea de a rămînea la putere, sau acéstă numire nu e alta de cît înainte-mergĕtórea căderei omului de Stat a căruia personalitate fusese până acum cea mai bună garanţie despre bunele relaţiuni dintre Germania şi Austro-Ungaria.

„Se póte zice în ambele cazuri, că pe ţermurile Seinei are să încépă o nouă eră de intrigi îndreptate contra nóstră, şi e sigur că comitele Beust este numit ambasador al Austriei în Paris spre a arata cît preţ are pentru noi amiciţia Austriei şi ceea ce póte costa“.

— „Corespondenţa politică“, din Viena, au primit din Constantinopole informări din cari resultă că o deputaţie de ulemale s'au înfăţişat la Sultan spre a-i încredinţa o petiţiune prin care-i cere o schimbare de minister. Ar fi vorba de un minister compus în chipul următor: Savfet-paşa, mare-vizir şi prezident consiliului; Midhat-paşa, ministru de interne; Musurus-paşa, de externe; Khereddin-paşa, de lucrări publice; Sadik-paşa, de finanţe; Musuf-Effendi, de instrucţie publică; Karatheodory-paşa, prezident consiliului de stat sau ministru de comerţ. Ministrii de marină şi de resboiu păstrézá portofoliile lor.

— Ziarului „L'Orient“ i se scrie din Ismail cu data de 9 (21) Octomvre:

„Se numĕră aici mulţi comercianţi care părăsesc Basarabia pentru a se stabili la Galaţi, la Bucureşti sau chiar în Dobrogia la Tulcea şi la Kiustengea. Evreii cu deosebire fug de pumnul sdravăn al Rușilor. Evreii fac gură pentru nimica în România; în Rusia, nu îndrăznesc a se plînge, căci ei ştiu că cu cît se plîng mai mult cu atît sînt mai puţin ascultaţi.

„La congresul din Berlin, prinţul Gorciacoff, se ridicase contra emanicipărei jidanilor din România, ceea-ce nu vra se zică că emaniciparea jidanilor ruşi este tocmai aprópe; de aceea se vede că jidanii din Basarabia se grăbesc a veni în România".

— Ziarului „Pester Lloyd" i se scrie următórele din Graci despre meetingul de Duminică 20 Octomvre.

Astăzi pe la órele 12 au avut loc o adunare populară la care au participat ca la 5,000 ómeni.

Cu mare sgomot s'a otărît a se înainta o petiţie Camerei, în care să se desaprobe politica guvernului şi să se céră retragerea armatei din Bosnia şi alianţa cu Turcia, cerêndu-se aseminea darea în judecată a lui Tisza şi sequestrarea proprietăţilor sale.

— „Corespondenţa Bosniacă" dă istoria zi cu zi a întâmplărilor din Serajevo, începênd de la isgonirea consulului Austro-Ungar Wassici şi până la luarea Serajevului de către Austriaci:

La 3 August după amiazi a fost o mare adunare de popor în Maşea mare şi după multe desbateri sgomotóse s'au luat următórele otărîri:

1). Toţi străinii între care Osmani, Nicsiciani şi Arnăuţi precum şi toţi împiegaţii trebuesc a lua armele şi să plece contra inimicului comun.

2). Evreilor, cărora Talmutul li interzice combaterea, sunt obligaţi a contribui la cheltuelile resboiului cu suma de un milion lei vechi.

4). Poporul este mulţumit cu otărîrea luată de Comitet în Conak. Aceste otărîri s'au dat în scris Comitetului, recomandându-se de adunare grabnica lor punere în lucrare.

— Ziarul din Peterburg. "Viedomosti", care numesce, precum se ştie, o mare nedreptate evacuarea Bulgariei de către Ruşi, discută într'un articol mai nou proiectul cel l'ar avea Anglia şi Austria de a împărţi Turcia.

Ziarul rus nu se supără de acéstă pretinsă intenţiune de împărţire, ci cu un apetit de cuceritor dintre cele mai selbatice desfăşură însuşi un mod de împărţire. Anglia, zice el, se póte înţelege cu noi în privinţa Afganistanului, Persiei, Armeniei etc: Austria s'ar putea înţelege cu noi dacă ne ar ceda Galiţia, a cărei populaţiune în majoritatea ei rusă (?).

Nu mai comentăm. Lucrul e prea mărşav, zice „România liberă" relativ la această veste.

Telegrame de prin ziare.

Londra, 22 Octomvre.— La Wolverhanton, d. Nortchcote, cancelarul ministerului de finance, s'a exprimat ast-fel: „Nu voiu să dic, că suntem singuri de a nu vedea resboiul reîncepând. E peste putinţă de a ascunde dificultăţile ce întimpină esecutarea tratatului de Berlin. Aş voi ca semnatarii tratatului de Berlin şi cu deosebire Sultanul să înţeleagă, cât e de insemnat a nu lăsa, ca o aşa de mare operă să devie netrebnică".

Viena, 23 Octomvre.— In intrunirea ţinută de partidul liberal, d. de Pretis, ministru de finance, face cunoscut, că e insărcinat cu compunerea noului cabinet. El a desvoltat programul următor.

„A mărgini ocupaţia pe cât e cu putinţă. De a nu întinde înăuntru ocupaţia, care va dura atât cât timp linistea nu va fi restabilită, şi cheltuelile de ocupare nu vor fi despăgubite".

„Afară de aceasta, d. de Pretis doresce ca aplicarea legei militare să fie prelungită încă un an şi ca legile relative la reforma impositelor să incerce o discuţie complectă. El conchide, dicând ca partidele să iea grabnică hotărîre asupra puntului de a se şti, dacă primesc sau nu această propunere".

Dupe desbateri, cari au ţinut trei ore, cu deosebire asupra cestiunei ocupaţiunei, intrunirea s'a terminat.

(Havas).

DIN LOCALITATE.

Aflăm că mâne, Sâmbătă 14 octomvre, se va face sfinţirea drapelului gardei naţionale, având loc şi o reviztă la Copou, unde se zice că se va împărţi medalia „apărătorilor independenţei" gardiştilor ce s'au distins în serviciu. Credem că cel puţin de astă dată Primăria va îngriji a trimite câteva secale de apă la locul destinat pentru manevre, spre a nu se mai întâmpla ca Duminica trecută, când gardiştii au fost siliţi a suferi de sete mai multe ore, negăsind un strop de apă. Şi fiind că vorbim de gardă, găsim de cuviinţă a atrage atenţiunea D-lui inspector Călinescu, care a sosit astăzi cu trenul de la unu în oraşul nostru, asupra abuzului ce D-nii capi ai gardei fac cu legea acestei instituţiuni, care zice lămurit că, exerciţiul nu va putea dura mai mult de două césuri, pe când D-lor li place a ţine pe cetăţeni câte şase şi şepte ceasuri pe zi.

Se vede că fracţiunea, a căria membri ş'a împărţit gradele între D-lor, pe lângă multe alte păcate mai au şi pe ace a *paradomaniei*, şi acésta în paguba cetăţenilor, de acăror pacienţă D-lor abuzéză fără nici un scrupul.

Atât pentru astăzi.

Primăria a publicat înştiinţarea prin care se face cunoscut alegătorilor comunali zilele şi localurile unde au a se face alegerile pentru reinoirea membrilor Consiliului comunal. Eată localul şi ziua în care alegătorii trebuesc a se intruni:

Colegiul I iu —Duminică 5 Noembre; Colegiul II-lea Luni 6 Noemvre; III lea Marţi 7 Noemvre in localul Primăriei pentru alege câte 4 membri de fie care colegiu.

Localurile de întrunire pentru colegiul al 4 lea, care va alege 5 membri in ziua de Mercuri 8 Octomvre, vor fi;

Secţia I a, compusă din alegătorii despărţirei I a, la scóla de băeţî din Păcurari (Toma-Cozma).

Secţia II a, compusă din alegătorii desp. II a, la scóla de băeţi din Podu-Lung.

Secţ. III-a, compusă din alegătorii desp. III-a la Primărie. Acésta secţiune va servi ade secţiune centrală care va primi lucrările celorlalte secţiuni şi va face recinsementul general al voturilor, conform Art. 44 din legea comunală.

Secţ. IV-a compusă din alegătorii desp. IV-a in localul gimnaziului Alexandru cel Bun.

Secţ. V-a, compusă din alegători desp. V a-in localul scólei de băeţi din Tatarași.

VARIETĂŢI.

(*Motivul permutărei contelui Karolyi din postul de ambasador austro ungar la Berlin*). — In privinţa numirei comitelui Karolyi in postul de ambasador al Austro-Ungariei la Londra unde inlocuesce pe d. de Beust mai zilele trecute, in cercurile diplomatice, se făcea intrebarea pentru care motiv comtele Karolyi fusese deposedat de ambasada Berlinului, unde, prin imensa sa avere şi prin personalitatea sa simpatică 'şi făcuse numeróse amiciţii?

Intr'o corespondenţă din Berlin, publicată de Ziarul „Czas", sub titlul: *Princesa de Bismark şi Contesa Karolyi*, găsim deslușirea următóre, póte mai exactă de cât verosimilă:

Contesa Karolyi născută contesă Erdody este o persónă de o frumuseţă excepţională, de tot amabilă şi fórte spirituală. La Berlin, tótă lumea era la piciórele sale. Impăratului Vilhelm însuşi îi plăcea fórte mult calităţile contesei, şi de câte ori o întâlnea, se întreţinea cu dînsa în chipul cel mai amical.

Acéstă distinaţiune particulară a căria obiect era contesa Karolyi supără întru cât-va pe princesa de Bismark. Mărturisirile de favóre şi de dinstincţiune nu lipsesc cu tóte acestea princesei, dar ea simte că tóte aceste mărturisiri să adreséză mai mult inaltei poziţiuni ce ocupă bărbatul seu, de cît persónei sale. De aici rezultă óre care răcélă între cele două dame, care nu pare a fi străină de rechemarea comitelui Karolyi de la Berlin.

(*Asupra prinderei lui Hagi-Loja*).— Asupra acestui fapt găsim in „Le Danube" amănuntele următóre:

Prinderea lui Hagi-Loja, se datoreşte unei simple patrule de vânători tirolieni. A-

céstă patrulă fusese trimise intr'un sat din imprejurimile orașului Livno, ce de curînd căzuse in mânile Austriacilor, pentru a procede la desarmarea acestei localități. Un Bosniac creștin, ce era acolo, informă pe caporalul ce comanda patrula că Hagi-Loja era in una din casele de pe marginea drumului. Mica trupă incungiură locuința ce i se arătase, dar nu găsi pe nime. Hagi-Loja prinsese de veste despre sosirea Austriacilor și se scăpase. Patrula stătu până nóptea in sat, strinse căteva arme și era gata a se departa când ea zări un om, care căuta atunci se intre in casa ce fusese arătată ca asilul capului insurgenților. Caporalul eși inainte și puse insuși mâna pe acest individ, care in adevĕr fu recunoscut că era Hagi-Loja. El schiopata incă din pricina rănei ce primise la bătălia de la Serajevo. Loja se refugiase în acest sat, unde avea numeroși amici din timpul când stăpânea muntele ca bandit. Dar toți Musulmanii plecase deja. El voi a se odihni și ași urma calea spre munte, când fu descoperit. Capul insurgent, care comandase ca stăpân 15 zile la Serajevo, era cu hainile sdrențuite și fără nici un ban. El nu opuse nici o impotrivire, fu condus la Livno, de acolo, cu mânile și piciórele încătușate, la Serajevo. Generalul Filippovici avu un moment dorința de al trimete la Viena și ceru pentru acésta instrucții de la cancelaria imperială I se respunse ca Hagi Loja trebue a fi tratat după asprimele legei marțiale. Prin urmare Hagi Loja va trebui să fie executat, dacă în tot cazul nu va muri mai înainte din cauza ranei ce se zice că i'a cangrinat tot piciorul. Ar fi de dorit ca acéstă execuțiune să pue capăt seriei nenumeratelor sentințe de mórte date de curțile marțiale austriace de la luarea Serajevului.

(*Intro gospodărie*). — Ioane, 'mi pare că nuți mai faci tréba cu atăta grijă ca mai înainte.

Nu esti așa de curat, așa de harnic.

— Vĕ voi spune D-nă, ceia ce am gândit, că dacă m'aș purta bine și aș eși de la D-vóstră, mă veți regreta prea mult!

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—17).

Major Leca.

TEATRU CEL MARE.

Direcțiunea C. P. CONSTANTINIU.

Duminica 15 Octomvrie 1878.

DESCHIDEREA STAGIUNEI

Pentru prima óră se va juca piesa:

GHEBOSUL

(LE BOSSU)

Dramă in 5 acte cu 9 tablouri traducțiune de PASCALY.

Prociurile cu sara și in abonamente.

Lojele: Begnoire și rôndul I, 18 fr. cu abonament, 15 fr. — Lojele, No. 10, 11, 12, rôndul I, 20 fr., cu abonament 18 fr. — Lojele rôndul II 10 fr., cu abonament 8 fr. AVAN-SCENA preț indoit. Stalul 4 fr. cu abonament 3 fr. Peutru militari 3 fr. cu seara, cu abonament 2 fr.

Parteru 2 fr. — Galeria 1 franc.

Inceputul la 7 1/2 oare precis.

Biletele se găsesc la cássa Theatrului în toate ilele.

DE ARENDAT *Mosia Uncestii* și *Macrestii* cu părțile din *Cotalesti*, comuna Buhâești, plasa Stavnicul, județul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan și Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulți ani.

Pentru informațiuni, despre întinderea moșiei, calitatea pămîntului și condițiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

DE INCHIRIET, casele cele mari și mai multe apartamente din casele cele mici ale D-lui Dimitrie Kornea de pe bulevardul Carol. Amatorii se vor presenta la subsemnatul de la órele 9 la 12 diminéța, și de la 5 la 7/2 óre sara.

Avocat **Ión D. Kornea.**

BIBLIOGRAFIE.

Défense *de la Société d'approvisionnement de l'armée impériale active russe* (A. Horowitz, F. Gregher et A. Cohan) devant la Cour d'Appel de Bucarest par *G. Marzesco*, ancien professeur de Code Civil, ancien député, etc.

Darea-de-Samă despre Administrațiunea comunală a Municipiului Iași pe timpul de la 1 Sept. 1876—1 Septemvre 1877 de Sc. *Pastia*, Primar.

Curs practic de muzică vocală pentru uzul gimnaziilor, scólelor normale Ac. de *G. Muzicescu*, profesor la conservatorul din Iași.

Prețul 1 leu 50 bani.

Metod de cetirea limbei franceze, în parale cu cea română, cu exerciții potrivite la fie-care regulă și o alegere de lecturi francese, pentru uzul clasei 1-a gimnaziale, de V. I. Castano, profesor la Liceul național. Ediț. a doua. — Prețul 1 fr. 50 b.

Tractatul de Berlin, urmat de *Protocólele Congresului*, precum și ale Basarabiei Romania a deltei Dunărei și a Dobrogei.

(Traducerea ministerului afacerilor străine. Prețu 2 franci.) —

Chestia Scólelor Israelite și a progresului israilit in Romania de E. S. — Prețul 1 leu nou.

D. D. Avocați P. S. Papadopulo și A. Degrea aduc la cunoștința onorabililor lor clienți că au înființat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

DE ARENDAT de la St. Gheorghe anul viitor, sau ***de vênzare*** o vie în întindere de 7 fălci, împărțită; în pământ de arat, de fânaț, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vișan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde și **un loc sterp** situat în Jassy desp. IV, strada St. Lazar, mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administrația acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu— Condițiuni avantajóse.

***Anastasiu* W. Bottez.**

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufĕscu.

№. 207. Marti 17 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași, 16 Octomvre 1878.

Chestiunea principală, care trebue să primeze pe tóte celelalte și să intereseze exclusiv orașul nostru, ca și pe tóte celelalte orașe din România, este pentru moment acea a viitoarelor alegeri cumunale.

Terminul de 5 Noemvre, statornicit de lege pentru îndeplinirea acestor alegeri, sosesce cum se vede cu pași precipitați, și fie-care zi ce trece este pierdută irevocabil.

Trebue decĭ să nu stăm la gânduri, ci să ne hotărîm a ne sfătui și a ne înțelege între noi orășenii asupra persoanelor cari ar merita să facă parte din viitoriul nostru consiliu comunal.

Rugăm dar pe concetățeni ca să se întruneascâ spre a disbate atît asupra candidaților de sfetnici comunali, cât și asupra trebuințelor orașului.

Este cunoscut și constatat de toată lumea că comuna este temelia statului, că de la buna așezare a acestei temelii atîrnă în cea mai mare parte propășirea intereselor materiale și morale ale individului ca și ale societăței întregi.

Trebue făcută bună gospodărie în comună, ca să mérgă bine gospodăria fie-cărei familii și gospodăria cea mare a Statului.

De și este foarte adevarat că politica nu trebue să aibă amestic în comună, totuș este trecut în proverb că pentru a face politică națională sănatoasă, trebue puse bine la cale afacerile comunei.

Când locoitorii unui oraș au strade bine pavate, curat întreținute, noaptea bine luminate, atunci ei pot ușor circula de la un punct al orașului la altul, își pot face răpede trebile, cruță încălțămintele, căruțele, animalele și timpul, muncesc mai mult și mai lesne; ordinea, siguranța și salubritatea publică se pot în acelaș timp mult mai bine mânținea.

Orașul care-și póte procura apă bună și multă se bucură totdeauna de o curățenie și de o sanatate publică mult mai mare de cât acelea lipsite de apă, și are prin urmare de a înregistra în proporție un număr mai mic de bolnavi și de morți, ceea ce este totdeauna un câștig pentru producerea avuției publice.

Orașul legat prin șosele cu comunele rurale învecinate își poate procura mai răpede și mai ieftin obiectele necesare îndestulărei publice, și din aceasta simplă înlesnire rămîne pe fie-care zi, în punga fiecărui locuitor câte o sumă de bani, care nu ar rĕmînea în cazul lipsei de căi de comunicație.

Orașul care posede biserici, scoale, spitaluri, teatre, ect., toate în bună stare și distul de spațioase, se bucură totdeauna de un grad mai mare de cultură, de avuție, de moralitate și de prosperitate de cît alte orașe lipsite de asemine așezăminte.

Am putea înmulți exemplele spre a arata cum binele individual și general sporește cu creșcerea prosperității comunale.

Pentru a avea însă pavele multe și bune, apă și luminat îndestulător, așezăminte de cultură și de caritate publică, etc. trebuesc doue lucruri: 1) mijloace suficiente, adecă bani, spre a crea această prosperitate municipabă, și 2) dregĕtori capabili, cinstiți și harnici, cari să diriguească și să privigheze toate așezămintele enumerate, cari se îndeplinească tótă gospodăria orașului.

Banii se strîng din contribuțiile votate de sfatul obștiei orășenești și încuviințate de Adunările țerei, contribuții ce fie-care orașan este dator să plătească.

Cu cît sînt orășenii mai mult în stare de a plăti contribuții mai multe, fără să se jignéscă în nevoile și interesele lor, cu atît pot avea pavele mai multe și mai bune, luminat și apă în mĕsură mai îndestulătóre, ordine, siguranță și salubritate mai temeinică, așezăminte de pietate și de cultură mai frumóse și mai numeróse, etc.

In scurt cu cît sînt orășenii mai puțin sgârciți, cu atăt pot să trăească o vieață mai omenească, mai adevarat orășănéscă.

Este prea drept că fie-care orășean, fie avut, fie sarac, învațat ori ignorant, voesce și doresce în teorie cea mai mare sumă de prosperitate orășănească, cu condiție însă ca să aibă de a scóte cît se póte mai puțin din pungă.

Este aseminea prea adevarat că fórte puțini orășeni sînt în stare de a se încredința că este nu numai de interesul general ci și de acel particular al fie-căruia ca să facă o mică jertfă din avutul seu, spre a dobîndi în schimbul acestei jertfe un folos înzecit și insutit din instituțiile acelea cari se creează în oraș cu contribuțiile proporționate ale tuturor.

Dar ori câtă greutate s'ar întimpina în așezarea și sporirea dărilor, nu este mai puțin adevarat că ele se încasează regulat și fără impotrivire.

Este acum chestiunea ca aceste dări să fie bine administrate, cu folos și cu cruțare cheltuite.

Acésta este tréba primarului și a sfetnicilor comunali.

De la nimerita alegere a acestor persóne atîrnă ca interesele, nevoile și dorințele orășănești să fie satisfăcute.

De la cetățeni atîrnă ca trebile comunale să fie încredințate în mînile unor barbați capabili, cinstiți și harnici.

Pentru realizarea acestui scop nu este de nevoe ca orașenii să se conducă de idei politice, de spiritul de partid, ci numai de interesul gospodăriei orașului, care reclamă ca trebile lui să fie încredințate la șeptesprezece membri dintre cetățenii cei mai vrednici ai orașului întreg.

Tótă grija, tot sfatul și tótă străduința nóstră trebue să țintéscă în a afla acei șeptesprezece consilieri capabili, cinstiți și harnici, fără nici-o privire la coloarea lor politică.

Corespondența „Stelei Românici"

Bucureșci, 13 Octomvrie.

Faptul cel mai important al zilei este intórcerea d-lui prim ministru în capitală de la Piteșci, unde au stat în sinul familiei sale. Acum toți se așteaptă că afacerile să ice oare-cari impulsiune, căci este în de obște cunoscut că nimica nu se face nici nu se mișcă din loc fără voea și știrea d-lui Brătianu. Intr'u atîta s'a deprins lumea a vedea stând baltă tóte trebile în abesența primului ministru s'au chiar în ființa acestuia a nu lua nici-o direcțiune alta de cât aceea ce-i place să dee, încât nici nu se mai miră nimine de inerția, de pasivitatea óre-cum endemică a actualului cabinet.

Ast-feliu se explică pentru ce intórcerea în București a d-lui I. Brătianu este un adevarat evenement, și pentru ce toți așteaptă cu.... atenția

cea mai incordată ca să audă vorbind oraculul...

Intr'adevăr, n'au descălecat bine la locuinţa sa primul ministru, şi indată maşina guvernamentală s'au şi pus in mişcare. Consiliul de miniştri 'de mult inchis, s'au convocat, şi chestiunile foarte importante ale ocupărei şi organizărei Dobrogei precum şi acea a reziliărei contractului monopolului de tutun au făcut obiectul desbaterilor şedinţei de astăzi.

In privinţa Dobrogei s'au hotărît să fie ocupată de un corp de oştire sub comanda generalului Anghelescu, şi să se trimită o comisiune compusă din d. Poenariu-Bordea, directorul ministeriului de justiţie, şi din d. R. Opreanu, procurorul general al Curţei de Apel de aici, care să meargă peste Dunărea spre a studia la faţa locului organizarea administrativă şi judecătorească ce s'ar cuveni să se dee regiunei ce ni s'au anexat.

Regimentele din care se compune oştirea de ocupaţiunea Dobrogei sunt următórele: trei regimente de infanterie ale d-lor Borănescu (5), Cantilli şi Măldărescu; reg. de artil. Dunca reg. de roşiori al d-lui Chiriţescu şi un escadron de jandarmi Şeful statului major al generalului Anghelescu este d. major Şerbănescu cunoscut in lumea literară din Iaşi prin poeziile sale publicate in „Convorbiri literare.“

Cît despre expediţiunea ştienţifică, acea propusă de „Românul“ şi compusă din etnografi, linguişti, naturalişti, etc...., nu ştiu să fi luat vre-o resoluţiune in şedinţa de astăzi consiliul de miniştri. Probabil designarea persónelor ce au a face parte din această comisiune de *savanţi* menită de a realiza civilizarea şi romanizarea Dobrogei prin „alianţa ştiinţei cu spada“, va fi lasată in sarcina „Academiei române.“ In asemine caz guvernul ar voi să ofere acestei societăţi ocaziunea favorabilă de a se produce.

Nu am aflat asemine nimica despre cele puse la cale in privinţa cererei de reziliare contractului regiei monopolului tutunului. Se pretinde că guvernul ar fi dispus a acorda regiei un scădĕmênt proporţional cu pierderea ce resultă din luarea de Rusia a celor trei districte din Basarabia.

Chestiunea viitórei remanieri ministeriale continuă de a face obiectul comentariilor şi a conversaţiilor particulare. Se susţine ca un lucru cert eşirea din minister a d-lor Rosetti, Chiţu şi Cernat. Cu cine vor fi insă inlocuiţi? Aici este deschis cámpul la feliu de presupuneri. Aşa, unii pun pe d. Iancu Codrescu de la Bărlad la ministeriul cultelor, alţii voesc să dee de succesor d-lui Cernat la resboiu pe colonelul Dabija, alţii trec pe d. Cogălniceanu la lucrările publice, pentru ca portofoliul de externe să pótă fi ocupat de d. V. Boerescu; alţii insfirşit aduc pe d. Brătianu inapoi la interne; justiţia şi finanţele nu ar putea să se găsească in mâni mai bune de cât ale titularilor actuali. Aceasta este una dintre combinaţiunele care circulară şi pe care nu v'o dau de cât ca un specimen despre fecunditatea imaginaţiunei vizitatorilor localurilor publice de aici.

Toate insă câte se vorbesc in această privinţă sînt simple ipoteze, şi nimine, fie el ori cât de sus pus, nu ştie nimică, fiind că totul depinde de la oracol, éră acesta nu face de cât să tragă cu urechea în dreapta şi in stînga şi surîdênd pare că ar avea aerul să zică lumei: „Vorbiţi voi vrute şi ne vrute, eu ştiu ce fac şi nimine nu mă va sili să-mi părăsesc linia mea de purtare.“

Sfirşesc prin a vĕ spune că pe aici nu am observat incă nici o mişcare in privinţa viitórelor alegeri comunale. Nici consfătuiri nici intruniri publice nu am audit să se fi făcut până acum pe undeva. De urmaţi şi d-vóstră acei din Iaşi tot astfeliu, apoi reu faceţi; căci de veţi sta pasivi, să fiţi siguri că veţi remâne sub oblăduirea aceloraşi ómeni ignoranţi şi inepţi care vă diriguesc astăzi trebile comunale.

Bucuresci, 14 Octombre.

Imi închipuesc cît de mult trebue se vĕ bată inima când auziţi şuerătura maşinei trenului ce soseşte din capitală. Imi închipuesc cum daţi ordine curierului ca să alerge iute la postă şi sa priméscă scrisorile mele cu corespondenţă. Mĕ veţi ierta insă, dacă nu în totdéuna corespondenţele mele politice, vor respunde la emoţiunile ce vi se produc prin şuerătura maşinei trenului; căci cu tótă buna-voinţa şi activitatea ce pun ca să vĕ inundez din cap până în picióre cu nuvele politice, nu sînt totuşi în stare să vĕ satisfac totdeauna după cum aţi dori.

Diverse cause contribuesc a nu vĕ putea pe fiecare zi ţinea în curentul afacerilor mari. Vĕ voiu cita, cu titlu de exemplu, numai unele, pentru ca să vĕ convingeţi cum rolul de corespondent este dese ori greu de împlinit.

Aşa, cînd ministrii, diplomaţii streini sau înalţii funcţionari te simţesc c'ai fi corespondent, ori cîtă trecere şi ori cîtă dragoste ţ'ar arata în faţă, totuşi ei să feresc să stee la vorbă lungă cu d-ta. Cele de mai multe ori, eşti nevoit să pipăi de departe pe nişte asemine înalte personage. Dacă, însă, dai cîte odată, peste vr'unul mai slab la duh —şi crede că numĕrul lor întrec pe al acelora mai grei la minte, adică mai inteligenţi — poţi afla şi descoperi multe. Nenorocirea este numai că cei slabi de duh nu prea ştiu multe, sau dacă ştiu, nu le pricep bine, şi aşa pot să te inducă în erére.— Cei isteţi însă la minte, adică ómenii politici, cînd te vĕd că soseşti, încep aţi zimbi şi aţi zice: „*Vrai „iar politicale. Vrai iar se alimentezi opiniunea publică.* — Cînd le respunzi c'avem datorie sacră cătră opinia publică ca se o ţinem în curentul a tot ce se face şi se drege, ei cu surîsul pe buze şi ca în şagă, îţi replică că ei au nevoe de opinia publică numai atunci cînd au să vină la putere, rolul acesta fiind de atributul gazetarilor şi corespondenţilor.

Astfeliu deci, iată-mĕ's redus la un rol fórte ingrat, la acela de a caută se scoceresc minţile, să le surprind în momente de distracţie, ca să pot afla aceea ce vĕ interesézĕ. Să nu vĕ aşteptaţi însă, că voiu face minuni, căci numai Christos a hrănit cu 5 pâini şi 2 peşti cinci-mii de ómeni. Eu însă să hrănesc pe toţi abonaţii şi cetitorii „Stelei Romaniei“ cu corespondenţile mele, aşa că ei să se sature, îmi este cu neputinţă, căci li ştiu că sînt mai flămînzi de politicale de cum erau chiar acei pe care i-au hrănit şi i-au săturat Christos. Cum vezi, frazele mele din aceasta quasi-corespondenţă politică vĕ dovedesc că nu pre am multe nuvele să vĕ dau.

Ba mĕ 'nşel. Uitasem a vĕ spune că „Monitorul“ de azi, No. 229 cuprinde „Ceremonialul curţii relativ la recepţiunea ministrilor streini, precum şi circulara ministerului de externe cătră ministrii plenipotenţiari prin care li se face cunoscut că tóte puterile au recunoscut titlu de „Alteţă regală“ suveranului României, şi consideră acest titlu ca dobândit pentru toţi succesorii sei din casa Domnitóre actuală.

Insă dacă ceremonialul curţii pentru o asemine recepţiune este publicat, puterile cele mari nu se grăbesc de a-şi numi pe ministrii lor plenipotenţiari. Pe cît am putut afla astăzi de la un diplomat, Francia nu va numi pe ministrul seu plenipotenţiar, decît după ce imperiul Germaniei va numi pe al seu.

Care se fie causa unei asemine amînări în aceste mari numiri, simbole exterióre ale independenţii nóstre? Scrisórea mea viitóre se va ispiti a v'o spune.

Bucureşci, 15 Octomvrie.

Prin scrisórea mea de ieri vĕ spuneam că Puterile se refuză de a numi pe ministrii lor plenipotenţiari în România?

Causa unei asemine amânări este că Puterile aştéptă ca Guvernul nostru să recunóscă, fie macar în principiu, că Evreii sînt apţi de a deveni cetăţeni români, cu alte vorbe ca să declare, în această mare cestiune de viaţe sau de mórte pentru naţionalitatea nóstră română, că va executa tractatul de Berlin. Noi ştim că nici corpurile legiuitóre ordinare nu sunt competente şi capabile de a se rosti într'o asemenea chestiune, cu atâta mai puţin, puterea executivă nu este competente şi capabilă de a se ocupa de dînsa..... Nu cred pe guvern aşa de îndrăsneţ pentru ca să facă şi din acésta cestiune o *Politică de fapte indeplinite*. Ţara şi numai ţara este în drept a se ocupa şi a resolve acéstă cestiune mai gravă de cât tóte cestiunile interne ce le-au avut vre o dată de resolvit.

Ministeriul pare ameţit, îr atâta de grele şi complicate sunt afacerile cu cari se ocupă zilele aceste. Trebue multă minte, multă experienţă de afaceri şi multa prevedere şi înţelepciune.

Pe de-o parte guvernul se ocupă de cedarea Besarabiei, şi pe de alta de primirea şi organizarea Dobrogei.

Câte cestiuni importante nu se ivesc care catâ să fie regulate! aşa, în aceea ce priveşte cedarea Basarabiei, guvernul nostru a dat instrucţiuni Comisiunei române ca să facă a se recunósce de guvernul rusesc că tóte rămăşiţele ce statul Român avea de încassat până la 1 Octomvrie se cuvin nouĕ. Aceste rămăşiţe se urcă peste 2 milióne şi jumătate.

Drepturile creditului nostru fonciar încă au fost un punt pus în vederea comissiunei, ca ea să reserve drepturile creditului fonciar, pentru ca acest mare aşăzământ naţional să'şi urmărească drepţăţile sale, conform legei sale speciale, şi autorităţile însе ce se vor institui în Basarabia să aibă a aplica legile nóstre şi legea specială a creditului fonciar. In aceea ce privĕşte moşiile monastirilor din România, statul recunoscând că aceste moşii sunt proprietatea monastirilor, urmézĕ a se administra după legile noastre. Notează că este vorba acum de-odată numai despre moşiile monastireşti din Bassarabia ce ni se ia prin Tratatul de Berlin şi nu despre cestiunea moşiilor monastireşti din Bassarabia ce se găsia sub stăpânirea rusască. Cestiunea această mare a moşiilor monastireşti, înţelegi că nu se atinge cu ocaziunea acésta a retrocedărei Bassarabiei.

Găsesc că guvernul n'au fost destul de just şi de uman ne dând destule mijlóce funcţionarilor români spre a se strămuta din Bassarabia, căci a se da acestor funcţionari numai leafa pe o lună a

dică pe luna octomvre, este o slabă mângăere şi un mic ajutoriu pentru bieţii funcţionari, unii împovoraţi cu o grea familie.

Am de mulţemire a vĕ spune ca comisarul român D. Nicu Catargiu disvăleşte multă înţelepciune şi mult tact în îndeplinirea grelei şi penibilei missiuni ce i s'au încredinţat.

In o scrisóre posterióră vĕ voiu vorbi despre Dobrogea şi despre măsurile luate de guvern.

Cum vedeţi pe de o parte guvernul se ocupă de a scapa din naufragiu ceea ce póte, iar pe de alta se ocupă despre noul teritoriu ce ni se alipeşte,

Incă o cestiune financiară de prima ordine turmentă mintea ómenilor de la putere, vrau să vĕ vorbesc despre monopolul tutunului. Este lesne de înţeles că un venit anual de 10 milióne, nu este puţin lucru. Cum ştiţi administraţiunea regiei monopolului, au declarat că consideră contractul seu de reziliat. Cred că se va face o transacţiune între Guvern şi Regia monopolului de tutun, bine înţeles o asemine transacţiune va trebui să treacă prin Cameră şi Senat. Pe cât am putut afla, Regia e dispusă de a transige, propunĕnd guvernului ca anul trecut ca se asigure statului un venit anual de 8 milióne iar pentru rest se fie associat Guvernul, dându'i din venitul brut peste suma de 8 milióne ce va încassa 45 la sută; această copărtăşie o propune Regia guvernului, pentru ca să'l intereseze a stărpi cultura ilicită de tutun din ţară şi a face să dispară contrabanda. Observez că Regia nu voeşte să se amestece la Dobogea, lăsând cestiunea tutunului din Dobrogea, exclusiv în sarcina guvernului.

Iată *grosso modo* propunerile Regiei, nu pot se mĕ rostesc, căci aşi trebui pe o parte să am contractul ce'l are cu guvernul sub o hi, iar pe de alta să esamin în detailiu cum au funcţionat în ţară, cu alte vorbe să studiez *ex professo* cestiunea, lucru ce nu pot face si esă chiar din atributele mele de corespondent.

Iată în scurte vorbe cestiunile cu care s'au ocupat şi se ocupă actualmente puterea essecutivă.

Ministrii cari sunt destinaţi să părăsască portofoliile lor, nu stiu ce să facă ca să nu'şi mai chinuească mintea cu nişte asemene cestiuni, lăsând sarcina aceasta pe seama succesorilor lor. Primul ministru însă, tace, nu zice nimic, lasă moartă cestiunea ministeriala, avend aerul unui om absorbit cu cestiuinle interne şi cu acele de organizarea şi de administrarea Dobrogei.

Sper că pentru astăzi v'am dat distule politicale, şi prin urmare închid scrisórea căci 'mi e teamă să nu scap poşta, şi ţin ca să primiţi scrisórea acésta la timp pentru ca abonaţii să nu se mai tânguească că publicaţi corespondenţile mele prea târziu.

DIN ŢARĂ.

Cetim în România liberă:

„Ministeriul instrucţiunei publice şi al cultelor invită pe toţi funcţionarii din judeţele Cahul Bolgrad şi Ismail, cari au să priméscă de la acel minister retribuţiuni sau alte cheltueli din trecut, să'şi arate domiciliul precum şi asupra cărei casierii doresc să li se facă mandatul, trimiţênd state şi conturi ca şi în trecut.

Telegrame de prin ziare.

Berlin, 24 Octomvre.—Poliţia a suprimat ziarul berlinez „Die Freie Presse.

Londra, 24 Octomvre.—Aprópe a treia parte din trupele ce se află la Pashawar este bolnavă de friguri.

Cair, 24 Octomvre. — Inundaţiunile Nilului au causat mari perderi, evaluate la 500 mii livre sterling. Numĕrul înecaţilor s'ar fi ridicat se crede, la 250 persóne. Comunicaţiunile pe drumul de fer sînt întrerupte.

Londra, 24 Octomvre.—Casa Mathieu Buchanan au fost declarată falită. Pasivul seu ar fi de 1,250,000 livre sterling.

Buda-Pesta, 24 Octomvre.—Camera a ales preşedinte, cu 206 voturi contra a 144, pe D. M. Ghyczi.

Londra, 24 Octomvre.—Consiliul miniştrilor va examina mîne dificultăţile ridicate de Rusia în Orient şi afacerea Afganistanului.

Constantinopole, 24 Octomvre. — Pórta au oprit rĕspunsul seu definitiv relativ la reformele angleze pe care le primeşce în parte.

Convenţiunea creteană a fost aprobată, afară de punctele financiare.

Principele de Lobanoff au declarat că s'ar mulţumi cu stipulaţiunile tratatului de Berlin complectate prin articolele din tratatul de San-Stefano ce n'au fost revisuite de congres. Pórta pare mai mult dispusă a semna un nou tratat mai explicit.

Viena, 24 Octombrie.—*Politische Corespondenz* anunţă din Conssantinopole că Savfet-paşa a declarat representantului uneia din puteri că Pórta va face tot posibilul spre a face sĕ execute tratatul din Berlin în ceea ce priveşce Serbia şi Montenegru.

Belgrad, 24 Octombrie.—Perter-effendi a fost numit representant al Turciei la Belgrad. D. Cristîci a fost numit representant al Serbiei la Constantinopole.

Corpul de armată de la Drina a fost pus pe picior de pace.

Londra, 26 Octomvrie. — „Times“ zice că Anglia se va ocupa mai întâi da a obţine ca tratatul de Berlin să fie executat în mod mai positiv; apoi se va ocupa cu Afganistanul.

Londra, 26 Octomvrie. — O depeşă din Pera adresată ziarului „Daily Telegraph“ pretinde că vice-consulul angles de la Burgas a fost maltratat şi rănit de nişte ofiţeri ruşi.

Madrid, 26 Octomvrie. — Un internaţionalist a tras asupra regelui Spaniei fără a-l atinge. Asasinul a fost arestat.

Paris, 26 Octomvrie. — „Journal des Debats“ ţice cum-că sgomotul de numirea comtelui Şuvaloff in locul principelui Gorciacoff este prematur.

Londra, 27, Octomvrie. — „Pall Mall Gazette“ ţice că Rusia, intrebată fiind de puteri dacă principele de Lobanoff a fost autorisat a ameninţa pe Turcia de a nu evacua teritoriul, dacă nu va consimţi a incheia un tratat special cu Rusia, a renouit asigurarea că va realisa evacuarea conform tratatului de Berlin.

VARIETATI.

Ziarul „Românulŭ“ inserăm mai josŭ, ca simpli chronicari, şi numai spre ale aduce la cunoscinţa publicului, două documente: 1) avisul adresat de guvernatorele din Tulcea poporaţiunilor din Dobrogea pentru primirea armatei române. Acest avis e scris în trei limbi, rusesce, românesce şi bulgăresce; 2) proclamaţiunea adresată Basarabenilor de către guvernatorele rus, care e numai în limba română. Ca curiozitate limbistică, vrednică de a fi studiată de viitórea expediţie ştienţifică, reproducem primul document:

„Având în videre că în curînd va fi predare Dobrogei guvernului Român şi creţând ca locuitorii doresc a priimi pe poporul Român cu dragostea, Administraţiea Guvernatorului din Tulcea declara prin a ésta:

1-u). Toţi, cari doresc a participa la modul întâlnirei pe autorităţile române, sânt datori de a se prezenta în Cancelaria Consiliului Comunal spre înţelegire în preţenţă cu Preşedintele şi Muhtarii din tóte naţionalităţile oraşului Tulcea, în priivinţa modului şi mijlócele pentru facerea acestei serbari.

2-le). Tóte Manifestaţiile de ori ce feliuri vor fi, sunt oprite fără excepţia.

şi al 3-le). Despre ziua sosirei autorităţilor române se va declara în ajunul. Or. Tulcea. Octomvrie în 6 zile anului 1878.

L. ţ. Guvernatorului din Tulcea

Belotzercoveţ.

DIN LOCALITATE.

Astăzi pe la 11 óre diminéţă, s'au găsit mort în şanţul grădinei Ghica, în dreptul cazarmei artileriei pe d. Gh. Guţu pisaltul de la Golia. Posiţiunea în care au fost găsit, acea a unui om care dórme, avênd pardeseul pe mână, ceasul la brâu şi un inel în deget, probézĕ că nu au suferit vre o violenţă.

Tot astăzi s'a mai găsit un alt cadavru în reionul comunei Copou, însă aprópe de Iaşi, dar acesta se cunóşte după ranele ce are, că au fost torturat într'un chip îngrozitor.

Dimitrie Mincu, medic Veterinar, terminând cursurile scólei de Medicină Veterinară din Bucuresci, aduce la cunoscinţa Onor. Public, că ofere serviciile sale în ori-ce timp. Locuinţa strada Albă No. 92, Casa Sotiriade.

(3—1).

DE VANZARE 3000 FALCI

din mosia

HUDEȘTII—MARI

în districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Căpitan Ión Lățescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevóiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lățescu, în tóte zilele de la 8--11 óre dimineața și de la 7--8 sara.

Avocat. B. SCULY—LOGOTHETIDES. Iasi.

DE VANDARE 500 FALCI PADURE MARE

de pe mosia HUDESTII-MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Capitan Ión Lățescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevoiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lățescu, în tóte zilele de la 8--11 óre diminéța și de la 7--8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES.** Iași.

DE ARENDAT pe 10--15 Anĭ moșia HUDEȘTII--MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietate a D-luĭ Capitan Ión Lățescu, în întindere de aprópe 7000 fălci, cu velniță mare ce póte lucra până la 400 vedre rachiŭ pe zi, avênd magazie de rezervă pentru 30,000 vedre, slădărie boltită, unică în țară, douĕ grajdiurĭ pentru 800 boĭ, móră de foc ce macină 100 merțe pe ți, tóte mașinele și accesoriile velniței confecționate de-abia de un an de zile, lucrătóre și'n cea maĭ perfectă stare. Se dă parchet de pădure anual. Sînt treĭ iazurĭ marĭ cu morĭ, avênd căte douĕ și treĭ petre fie-care, și care aduc un venitŭ anual de peste 1,000 galbenĭ; asemine maĭ multe crîșme, acăror venit se urcă peste 1,000 galbenĭ. Hambare, coșere, standóle, douĕ case marĭ, maĭ multe case micĭ, și o mulțime de alte acarete trebuitóre la exploatarea uneĭ asemine moșiĭ marĭ.

Doritoriĭ bine voească a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Căpitan Ión Lățescu, în tóte zilele de la 8—11 óre diminéța și de la 7—8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES.** Iași.

De vânzare, Băile de lângă Târg-Ocnii numite Nastasachi. Renumite pentru calitatea apelor minerale, vindecând în scurt timp boale cronice, reumatizmuri paralizii scrofule, sînt 28 apartamente compuse câte din două camere 40 cabine pentru feredei calde, mai multe atenanse, mobilieriul trebuincios, o întindere de pământ aprocsimativ 8 fălci numai livadă și pădurice, situate întro frumósă poziție la poalele muntelui. Măgura.

Detaliuri la administrația acestui ziar.

VÉRITABLE BENÉDICTINE

DE L'ABBAYE DE FÉCAMP (FRANCE)

ESCELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ȘI APERITIIVA

CEĂ MAĬ BUNĂ DIN TÓTE LICORILE

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE Brevetée en France et à l'Etranger. *A. Legrand aîné*

A se cere todéuna in josulŭ fiecărei sticle, eticheta pătrată purtându semnătura directorelui generale.

Adeverata licore *Benedictină* se găsesce numai la.

In **Iassĭ** la D-niĭ Iby Frații, J. Ermacov & C^ia^, negucitorĭ; și în cele maĭ alese magazinĭ din celelalte orașe.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 208. Mercuri 18 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași. 17 Octomvre 1878.

O ceartă, sau mai bine zis o polemică iscată de curînd între ziarele „Pressa“ și „Timpul“, ambe organe ale opziţiunei, au distras pentru căte-va zile atenţiunea publicului, de la disbaterea chestiunilor seriőse, cari stau mereu la ordinea zilei și cari singure ar merita să facă obiectul criticelor și a discuţiunilor presei.

Pentru ca să nu lăsăm cu totul ignoranți pe lectorii noștri de polemica din chestiune, care au preocupat tótă presa bucureșteană într'un feliu sau altul, ne vedem și noi siliți de a ne executa spre a expune în scurte cuvinte starea controversei.

Partizanii organului dreptei au pretins că d. d. V. Boerescu și D. Ghica n'au lucrat în Senat în chestiunea moţiunei cunoscute în numele opoziţiunei și conform deciziunei luate într'o întrunire prealabilă, că numiţii barbaţi de stat au fost frumos și bine jucaţi de d. d. Brătianu și Rosetti, și că constituanta are să fie amînată de nu chiar la calendele grecești, cel puţin destul de mult pentru ca tóte chestiunile reservate spre a fi deslegate de Adunările de revizuire să se găsească *coipso* ca fapte îndeplinite, așa precum s'au urmat de actualul guvern în tóte chestiunile.

Partizanii centrului susţin din contra că atitudenea d-lor Boerescu și Ghica este conform resoluţiunei luate de majoritatea membrilor opoziţiunei din senat, că această atitudine au fost dictată de sentimentul celui mai curat patriotism,—ceea ce nici cei din dreapta nu tăgăduesc—că prin moţiunea de transacţiune s'au dobândit un mare resultat, acela anume de a se fi constrîns pe guvern ca să admită principiul necompetenţei camerelor actuale—pe care de altmintrea necontenit l'au contestat—de a decide asupra vre-uneia din chestiunile tractatului de Berlin privitóre la România, și că el s'au indatorit chiar de a convoca adunările de revizuire in terminul de trei luni ale sesiunei ordinare.

In aceasta s'au mărginit in esenţă tótă controversa urmată intre cele doue ziare, bine înţelegêndu-se cu inăsăprirea de cuvinte și de ton cu care presa română din nenorocire obicinuesce a discuta chestiunele.

„Românul,“ au găsit cu cale să facă haz mare de această polemică, să descopere lectorilor sei că tótă opoziţia se reduce numai la trei personagii politice, și, neputîndu-și îndeajuns ascunde bucuria au socotit că nu poate să lase această ocaziune fără de a invenina cearta turnând cum se zice unt-de-lemn peste foc.

Recunoaștem că organul d-lui Rosetti nu putea să se resigneze a nu trage folos pentru propria sea cauză dintr'o întîmplare neașteptată, și că nimic n'au fost mai inopoturn de cît ca cele doue organe să se dee in spectacol, cînd ele ar fi putut amîna lîcuidarea certelor lor pentru un alt timp mai proprice pentru asemine discuţiune pe care dascalii de latinesce o numesc de *lana caprina*.

Dar dacă recunoastem insipiditatea polemicei dintre „Pressa“ și „Timpul,“ polemică care ne place a crede că nu se va mai reinoi—căci in ori ce caz rufele se pot mai bine spăla in familie,—totuși nu ne putem opri de a nu constata că nici bucuria „Românului“ n'au fost tocmai naturală, căci ori cit s'ar certa „Pressa“ cu „Timpul,“ noi socotim că tot nu s'ar cuveni să rîdă *vîrșa de baltă*.

Foaca din strada Doamnei, mai înainte de a se lasa în voea chefului seu pentru zizania intrată un moment in tabera opoziţiunei, ar trebui să se uite în rîndurile propriilor sale batalioane spre a vedea dacă aice găsește priveleștea frumoasă a concordiei, și a armoniei tuturor membrilor sei.

Ne mirăm foarte mult de bizuinţa cea grozavă de care se arată acum insufleţit „Românul,“ și am dori să știm ce reprezentau dd. Brătianu și Rosetti sub regimul d-lui Catargiu mai inainte de a-și fi dat mîna cu d. d. Ion Ghica, D. Sturza, M. Costache, M. Cogălniceanu, Vernescu și cu alţi barbaţi de dincoace de Milcov.

Dacă d. d. Brătianu și Rosetti ar voi, sau mai bine dacă ar putea să fie drepţi macar un singur moment, ar recunósce nesmintit că regimul anticonstituţional al d-lui Lascar Catargiu nici-odată n'ar fi putut fi resturnat cu d. d. Serurie, Patarlăgeanu, Stan Popescu, Sihleanu, Câmpiniu, Vizanti, etc., și nici chiar cu d. d. Codrescu, Voinov, Tacu, Anghel, Gheorghiu, Șendrea, etc., a cărora tótă opoziţiune în timpul celor cinci ani s'au mărginit a sta baricadaţi în strategica și fórte comoda poziţie a abstenţiunei, ocupând unii din graţia d-lui Catargiu, funcţiunile de avocaţi publici, profesori, directori ai cancelariei Camerei, eară alţii primblându-se prin streinatate sau căutându-și în tot huzurul de gospodărie ori aţinêndu-se pe la mezaturi.

Am ţinut să constatăm acestea, pentru că am remas surprinși de curagiul și cheful ce ziarul „Românul“ au aflat cu cale de a arata cu ocaziunea unei certe de familie.

In loc să-și tragă atîta cenușă pe turtă, „Românul“ ar face mult mai bine să aducă aminte partizanilor sei votători că cu simplele forţe ale domniilor lor în veciivecilor d. d. Brătianu și Rosetti n'ar fi înduplecat ţéra ca să se rostéscă în 1876 cu atîta tărie contra regimului anticonstituţional al d-lui L. Catargiu.

Corespondența „Stelei României“

Bucureșci, 15 Octomvrie

Astăzi baronul Stuart ministru plenipotenţiar al Maestăţei Sale Imperatorele Tuturor Rusiilor a fost condus după ceremonialul diplomatic la Alteţa Sa Regală spre-și presenta scrisorile sale de acreditare. Iată de cînd sîntem independenţi, adică intraţi în familia statelor mari singurul ministru plenipotenţiar carele funcţionéză în regulă la noi în ţară. Celelalte puteri n'au numit încă pe ministrii lor plenipotenţiari. Causa unei asemine amînări o cunoști din corespondenţile meleanteriőre.

Stăm pe un adevĕrat vulcan. Cestiunea evreilor este la ordinea zilei. Alianţa israilită esercitéză influenţa sa în streinatate.

Guvernul nostru ar trebui să se gîndéscă că trebue să aibă o politică francă și leală, și să nu caute a escamota simţimintele ţerei și în acéstă mare cestiune. El trebue să convóce făr de'ntărziere corpurile legiuitóre pentru ca ele să'ndeplinéscă formalităţile cerute de Constituţiune pentru revizuirea nu numai a art. din Constituţiune relativ la evrei, dar și alte articule asupra cărora Gu-

vernul trebue să'şi aibă sistemul şi puntul seu de videre. Ştim că d-lui prim-ministru îi este peste cap ca să se dispartă de o majoritate atît de complesentă, dar ce vrei, fatalitatea îl sileşte ca să pipăe din nou pulsul ţerei şi se vadă ce gândeşte ţara în cestiunea acéstă mare de conservare naţională. Dacă d. prim-ministru Bratianu crede că va resolvi şi acéstă cestiune după cum au resolvit pe tóte celelalte prin asemine corpuri legiuitóre, cari astăzi ziceau una şi mîne alta, adecă după cum aşa de bine a zis d. Dimitrie Sturza că neau făcut de rîsul lumei, D. prim-ministru se înşală fórte mult. Ţara reclamă şi trebue se reclame ca să fie consultată şi ascultată.

Pentru ce, deci, Guvernul tace şi nu convócă Corpurile Legiuitóre?

Aflu, adică miros pe cei mari, că Guvernul ar căuta noi ministri cu care să o împungă de fugă în politică, după cum a împuns'o şi până acum. Dar cînd cine-va apucă câmpii se zice în viaţa privată că trebue pus sub interdicţiune un asemine individ, tot aşa şi ţara trebue să pună sub interdicţiune un Guvern care cată să o împungă de fugă sărind peste barierile constituţionale.

A soma pe guvern ca să spună sistemul seu în resolvirea cestiunei evreilor, este datoria fie-cărui dintre noi, fără deosebire de partidă şi culóre politică?

Termin aci corespondenţa mea de azi, cari este zi fórte frumósă, şi lumea bucureşteană a eşit la preumblare la şosea ca şi cînd ţara ar fi în culmea fericirei.

P. S. In chestiunea moşiilor din Basarabia ipotecate la creditul fonciar român, aflu din isvor sigur următórele:

Creditul fonciariu are în Besarabia 7 moşii cari îi sunt ipotecate. In fie care contract de ipotecă se preved în special tóte privilegiile acordate creditului fonciar de legea şi statutele acestui institut, şi se stipulează încă, că tóte dispositiunele acestora fac parte integrantă a contractului de împrumutare. Lucrările fiind ast-feliu, Guvernul rusesc după principiile de drept public internaţional nu se póte să nu recunoască validitatea ipotecelor si condiţiunile sub cari aceste ipotece au fost constituite. Prin urmare nu e de nevoe de nici o intervenţiune a guvernul i in această privire.

Greutatea pentru creditul fonciar nu constă în aceea că creditul s'ar teme că contractele lui să nu fie recunoscute ca valabile şi executabile. Greutatea este că proprietăţile ipotecate creditului sunt situate într'o ţară astăzi devenită străină, în care va fi introdusă curênd ca limbă oficială o limbă străină şi chiar o procedură de judecată străină,—că direcţiunea creditului va fi nevoită a ţinea avocat special în Basarabia şi a face spese extraordinare pentru întreţinerea relaţiunilor lui privitoare la aceste proprietăţi, şi că în fine va fi un mers trăgănat şi greu al intereselor sale.

Dorinţa deci a creditului fonciar este ca proprietăţile ce are ipotecate în Basarabia să treacă către banca de Gherson, ear guvernul russă numere creditului fonciar sumele datorite de proprietarii împrumutaţi în scrisuri fonciare românesti. Cu acest mod creditul fonciar ar lămuri bine interesele sale, căci nu ar fi încurcat cu nişte proprietăţi care sunt pe teritoriu străin.

In acest sens, Directorele creditului fonciar, D. Dimitrie Sturza, a făcut demarşe pe lângă guvernul nostru. Această soluţiune fiind fórte practică, speram ca consiliul de miniştri se va grăbi de a o admite.

Bucureşti, 16 Octombre.

In astă sară soseşte in Bucureşti Comitele de Hojos, ministru plenipotenţiar a Austro-Ungariei, in capitală. Zilele aceste securamente el îşi va presenta scrisorele de creanţă la Suveranul României. Ceremonialul diplomatic, adică alaiul cu care va fi dus la Palat, nu face nici o deosebire între ministrii plenipotenţiari şi ministrii reşedinţi. Şi unii şi alţii se introduc pe lângă Capul Statului tot cu acelaş ceremonial, şi cu tóte aceste există o diferinţă între miniştrii plenipotenţiari şi miniştrii reşedinţi. In ce constă însă acéstă diferinţă? Lumea ne deprinsă cu aceste importante numiri diplomatice, trebue să ştie că drept vorbind nu există vre o deosebire între aceste doue titluri diplomatice. Se zice că ministrul plenipotenţiar represintă *cuvêntul suveranului*, şi când întrebi: dar ministrul reşedinte ce represintă el? O! atunce, barbaţii de stat incep a da din umere, şi a face fraze care in practică se traduc prin aceea că ministrul plenipotenţiar are pasul inainte, în tóte părăzile, ceremoniile oficiale şi prasnicele împărăteşti. şi ca unul ce din castron îl cu ciorbă el ia mai întêiu cu lingura i se dă o leafă mai mare şi cheltueli de representare mai mănóse. Ni se spune că excepţionalmente sunt miniştrii reşidenţi mai bine remuneraţi de cât miniştrii plenipotenţiari. Cum vezi şi din punt de vedere budgetar, nimic constant şi positiv.

Imi vine greu se deschid cărţile relative la fleacurile diplomatice, pentru ca să tratez *ex professo* această materie. Prin urmare, mulţemeştite cu aceste ce ţi le spun, şi dacă vroeşti să'ţi inzestrezi creierii şi să'ţi îngreui capul şi cu aceste bagateluri de drept internaţional, care câte odată fac parte din materiile de doctorat in ştiinţa legilor, n'ai de cât să consultezi singur autorii, eu neputêndu'mi perde timpul cu nişte asemine cestiuni, după mine exclusiv de resortul mareşalilor curţilor imperiale sau regale.

Aflu că ministrul de externe va presenta Măriei Sale decretul de numirea comisarilor români pentru delimitarea Dobrogei de Bulgaria.

Comisarii sunt: *Mihail Ferichidi*, fostul ministru de justiţie, ca comisariu civil, iar comisari militari sunt colonelii *Slăniceanu*, *Eraclie Arion* şi *Stefan Fălcoianu*. Acest din urmă după cum ai putut observa, ştie coti adică mesura nu numai lichidele dar şi lucrurile solide.

P. S. Chiar în a est moment aflu că prim ministru Brătianu şi ministru de esterne merg în persónă să iee parte în comisiunea de delimitare a Dobrogei de Bulgaria. Miniştrii noştri merg se iee şi ei parte la comisiune, pentru cuvêntul că şi Principele Cotakov Dudunkov, Gubernatorele Bulgariei vine în persónă în această comisiune de delimitare.

Bucureşti, 16 Octomvrie.

O depeşă sosită astăzi în capitală ne spune că 'ncurând Baronul Fava, agentul Italiei în Bucureşti, îşi va priimi scrisorile sale de acreditare ca ministru plenipotenţiar a Italiei în România. De la celelalte puteri în puntul acesta, pênă acum n'au sosit încă nimic.

D. Dimitrie Brăteanu, ministrul nostru plenipotenţiar pe lângă maestatea sa Sultanul, va pleca chiar în astă seară la postul seu.

Generalul Iancu Ghica, ministrul nostru plenipotenţiar pe lângă Curtea de San-Petersburg, au plecat Duminică seara din Bucureşti, de-a dreptul la Livadia, unde sê găseste Maestatea sa Imperatorele Tuturor Ruşilor.

Participarea Primului ministru şi a ministrului de Externe la comisiunea de delimitare a Dobrogei, au lăsat în suspensiune pentru câteva zile cestiunea remanierei ministeriale.

Aflu de la ómeni şi prin ómenii ce par a fi bine iniţiaţi în secretele guvernamentale, că cu ocasiunea modificărei Cabinetului se vor accentua mai multe cestiuni, de administraţiune şi de politică internă. Unii cu indescreţiunea merg pênă ami spune că D, Roseti stărue cu tot dinadissul să nu se scótă din pâine pe fracţionişti fiind c'au fost slugi bune şi credincióse, şi dacă câte o dată se ispiteau a contraria Guvernul în mersul seu, aceasta o făcéu numai de ochii ómenilor . . . . mai mult de cât atât, unii cu jumatate de glas imi spun că D. Rosetti ar inclina să se formeze un ministeriu pur de nuanţa Brătianu şi fracţionistă. Cei rei la inimă îmi zic că aceata o propune D. Rosetti pentru ca să compromită pe fracţiune în deslegarea cestiunei Evreilor, ne putênd într'un chip mai nobil şi mai gentlemen să se resbune de secta aceasta, care a nemulţemit întreaga Moldovă.

Vĕ spun aceste vorbe şi şopte fără să le comentez, şi las pe cetitorii „Stelei României“ să le aprecieze fie-care după temperamentul şi inteligenţa sa proprie. Şi,

deci, eşind dintre culisele ministrilor, vin pe scena cea mare a politicei de zioa méza-mare, şi cred că ţara democrată şi liberală este în tot dreptul ei să 'ntrebe: *Ce se rădică pe ruine'e coalitiunei de la Mazar-Paşa?*..... Şi d. prîm-ministru Brătianu ar face bine să'şi pună delicatul seu auz la strigătul din ţară care reclamă a fi întrebată, consultată şi ascultată astăzi cînd ea se găseşte faţă în faţă şi pept în pept cu realitatea. Eram să zic trista realitate, dar mĕ abţin de la ori-ce calificare, nevoind să anticipez asupra drepturilor viitórei Constituante, singură competentă şi capabilă de a se rosti asupra trecutului, presentului şi viitoriului.

Pintre proectele de legi ce să pregătesc de puterea executivă, am uitat să'ţi atrag atenţiunea şi asupra decretului de lege relativ la trimişii nostri estraordinari şi ministri plenipotenţiari pe lîngă puterile cele mari ca Stat liber şi independent, de curênd intraţi în familia Statelor celor mari trebue să adoptăm uzul păzit de aceste State, adică se cheltuim în streinatate pentru ca să avem o representaţiune politico-diplomatică conformă cu noua *boerie* ce-am dobândit de la generositatea areopagului european. Nu trebue să ne supărăm pentru aceasta, căci chiar bătrânii noştri ziceau în simplicitatea moravurilor şi deprinderilor lor că *boeria cu bani se ţine!*

Până în present n'avem numiţi trimişi estraordinari şi ministri plenipotenţiari de cît în Francia, Rusia şi Austro-Ungaria. In celelalte state n'avem încă diplomaţi cu acest titlu, căci mi se spune că Guvernul va face numirile sale îndată ce puterile vor designa şi vor trimete mai întêiu la noi pe ministrii lor plenipotenţiari.

Primul-ministru d. Brateanu şi d. Cogălniceanu, ministru de externe, vor pleca Joi la Comisiunea delimitare a Dobrogei.

ŞTIRI DIN STEINATATE.

Cetim în le „Danube“:

Marchizul de Salisbury au adresat cabinetelor din Viena şi din Roma o notă în care au desvoltat şi explicat proiectele guvernului englez în Egipt.

— O mare mişcare de trupe ruse se face spre sud; 80,000 de oameni sĕ găsesc deja în sudul Balcanilor. Rĕmân fórte puţine trupe în Bulgaria.

— Acelaşi ziar ne spune că, un nou incident s'au produs în chestiunea afghană care va putea exercita o influenţă seriósă asupra mergerei ulterióre a evenimentelor.

Ţarul au refuzat de a primi, la Livadia, pe ambasadorul special al emirului care au sosit de curând la Tapkend cu Generalul rus Stoljetoff. Acéstă noutate se trimite Ziarului *Morning Post* de cătră corespundentul sĕu din Berlin, care adaogă ca Shere-Ali ar fi plin de neîncredere în cea-ce priveşte politica Rusiei. El ar fi trimes chiar pe ministrul sĕu de interne la Sant-Petresburg pentru a obţine de la guvernul ţarului o confirmaţiune scrisă despre promisiunile verbale ce 'i au dat generalul Stoljetoff în numele Rusiei.

— Ziarului „Morning Post“ i se telegrafiéză din Petresburg cu data din 23 Octomvre: România au refuzat propunerile Rusiei relativ la viitórea acordare a unei căi militare dé trecere prin teritorul României!!

— Ziarului „Pester Lloyd“ i se telegrafiéxă din Bucureşti că generalul adjutant Tot-Leben au ordonat imediata întărire a Adrianopolei şi Plilipopolei. Armarea cetăţilor dunărene se face cu mare grabă

— Cetim în „Pressa“ din Bucureşti:

Daily Telegraph publică o depeşă de la corespondentul seu ordinar din Viena, care'l informéză că au culeş in aceşti timpi din urmă numeróse indicii tinzînd a proba, că Rusia nu ar fi avênd ce loc gând să esecute obligaţiunile tratatului din Berlin mai mult de cât o consiliază convenienţele sale. Acest corespondent revelă ma cu deosebire faptul că, la una din primele şedinţe ale comisiunei pentru Rumelia orientală, comisarul engles, învocând tratatul din Berlin, colegul sĕu moscovit iar fi ţis rîzînd: „Daţi prea multă importanţă acestui tratat. Eu vă fac cunoscut, că noi îi dăm aprópe atâta importanţă, cât dăm musicei lui Offenbach.“

„Rusia, adaugă acest corespondent, este hotărîtă să prelungească ocuparea a două provincii pentru o periódă nedefinită. Ea insistă acum, pe lângă guvernul român spre a semna o convenţiune nouă, autorisând trecerea trupelor rusesci prin principat, pentru o periódă *minimă* de duoi ani cu incepere de la sfîrşitul primului an stipulat de tratatul din Berlin. Informatorul meu mĕ asigură că Comitele Andrassy a reuşit până acum să facă pe guvernul român să refuze consimţimêntul seu arangiărei propuse, dar că Rusia nu ţine mai puţin în demarşele sale. Aceste fapte sunt cu totul corecte.“

Telegrame de prin ziare.

Londra, 26 Octomvre. — „Times“ zice; Anglia se va ocupa mai întêiu de-a obţinea ca tratatul de Berlin să se execute în mod mai pozitiv. Apoi se va ocupa de Afganistan.

Londra, 26 Octomvre.—O depeşă din Pera, adresată lui „Daily Telegraph“ spune, că vice-consulul englez de la Burgas ar fi fost maltratat şi rănit de un ofiţer rus.

Madrid, 26 Octomvre. — Un internaţionalist a tras asupra regelui Spaniei fără al atinge. Asasinul a fost arestat.

Roma, 27 Octomvre. — Criza ministerială s'a sfîrşit. D. Cairoli este prezidentul consiliului şi interim la agricultură pentru d. Pesina, care este acum impedicat de la acest post.

Constantinopole, 26 Octomvre. — Numĕrul resculaţilor bulgari din Macedonia se socoteşte la 20,000. Toţi sînt bine armaţi şi întăriţi cu tunuri; au aprins mai multe sate şi oraşe, între altele şi Ienichioi.

Londra, 27 Octomvre. — „Observer“ zice, că în faţa complicaţiunilor actuale s'au început negociaţiuni pentru a stabili o înţelegere deplină între Franţa, Anglia şi Austria.

(Havas).

DIN LOCALITATE.

Pe fie-care zi ce trece ne apropiem mai mult de epoca alegerilor comunale, fără ca cetăţenii oraşului nostru să fi luat iniţiativa de a se intruni şi consfătui asupra persónelor ce au a compune viitorul consiliu.

Această apatie este in paguba tuturor cetăţenilor, căci ca mâne zioa de 5 Noembre fixată pentru alegeri va sosi şi alegătorii nepregătiţi sau cei influinţaţi de administraţie vor vota, unii prin surprindere, alţii din poruncă, listele ticluite in pripă de acei ce s'a indulcit la budgetul comunal.

Dacă cetăţenii nu au inceput a se gândi in r'un chip serios la aceste alegeri, de la care atârnă buna administraţie a comunei şi de care sunt strâns legate interesele cele mai vitale a fie-cărui cetăţean, administraţiia nóstră nu face tot aşa. Ca respuns la circularea d-lui ministru C. A. Rosetti—prin care d-sa, pretinde a garanta libertatea viitórelor alegeri, dar care in realitate, după cum am susţinut noi in unul din numerile trecute, pune aceste alegeri sub patronagiul direct al administraţiei şi poliţiei—oblăduitorii noştri a şi inceput a exercita cunoscuta *influenţă morală*, intimidând pe alegătorii mai slabi, şoptind la urechia celor mai indrăzneţi *că contează pe concursul lor*.

Instrumentele de manoperă electorală nu lipsesc oblăduitorilor noştri. Garda naţională este în mânile lor o armă puternică pentru a ingera în alegeri.

Unii din capii acestei instituţiuni sînt şi membri în actualul consiliul comunal, care prin inepţia lor au adus trebile comunei în starea cea mai deplorabilă.

Atârnă însă de la voinţa alegătorilor pentru ca acéstă armă să se întórcă contra acelor ce voesc a se servi cu dînsa. Fie-care gardist la rîndul lui este şi alegĕtor, şi toţi de opotrivă sînt sătui de destrăbălata intrebuinţare ce fracţiunea face de mai bine de doi ani de avutul comunei.

Afară de garda naţională mai sunt sergenţii de oraş, care vor vota după cum li se va porunci, avênd cu deosebire ca comandant o persónă fórte îndemnatică şi cunoscută de toţi ca cel mai activ agent electoral.

Nu trebue de aseminea a se uita că fie-care sergent are o rudenie, un cumătru, un cunoscut care va vota alăturea cu dînsul.

Afară de aceştia mai sunt D nii snb-prefecţi din plăşile megieşite cu oraşul, cari după cum aflăm şi d-lor au început aşi exercita influenţa lor morală asupra alegătorilor a căror interese sunt afară din oraş, ca proprietarii de vii d. e. că i se ştie că în Iaşi mai fie care are o bucăţică de vie la Copou, Galata, Socola etc.

In faţa acestor consideraţiuni credem este timpul ca cetăţenii să fie cu băgare de samă, să se întrunéscă şi se discute calităţile şi faptele canditaţelor ce se vor propune pentru viitórele alegeri.

Nu trebue a se uita aseminea că calul de bătae a celor ce sunt astăzi la putere, când erau in opoziţie, era libertatea alegerilor. Cum astăzi vin a se servi de mijlócele repudiate de d-lor pentru a falşifica voinţa ţerei?

Când alegerile nu sugt libere, când cei aleşi nu sunt adevarata expresiune a alegătorilor, voinţa naţiunei este nesocotită, suveranitatea naţională este un ce ilusoriu şi pactul fundamental al legislaţiunei nóstre, constituţiunea, rămâne literă mórtă.

Eată urmările la care ne póte duce nepăsarea când este vorba de alegeri.

Sperăm insă că cetăţenii Iaşului vor şti a lucra cu energie şi vor spulbera tóte manoperile de care fracţiunea şi *camelionuţlor politic* voesc a se servi, pentru a se mănţine acol unde este locul oamenilor capabili şi cinstiţi.

Dumica trecută au avut loc pe platoul de la Copou cerimonia sfinţirei drapelului gardei civice din oraşul nostru.

Prin un ordin de zi gardiştii erau convocaţi a se aduna la orele zece de diminéţă in medeanul Primăriei, unde ca de obiceiu, din cauza nevenirei la timp a companiilor şi a d-lor ofiţeri superiori au trebuit a aştepta in zadar până la 12 ore şi jumătate când s'au dat ordinul de plecare

Legiunea compusă din trei batalióne, in totul ca la 1200 ómeni, era comandată de Dl. Tacu, incongiurat de statul séu major, de alt-minterlea statul major nu lipseşte gardei civice din Iaşi.

După un marş silit de trei pătrare de oră, legiunea ajunse la locul destinat pentru cerimonie.

La extrimitatea din sus a grădinei Ghica se improvizase o estradă pe care fâlfâiau câteva steaguri tricolore. Pe acéstă estradă I. P. S. Mitropolitul incuugiurat de inaltul cler au făcut sfinţirea apei şi celelalte rugăciuni obicnuite, la care au azistat Dl. Colonel Călinescu, inspectorul general al gardei civice; Dl. Tacu cu statul seu major, Dl. Primar şi Dl. Prefect a judeţului precum şi publicul numeros, care profitând de timpul admirabil ce era in acea zi, venise parte pe jos, parte in trăsuri pentru a fi faţă la acéstă cerimonie.

După sfârşitul cerimoniei religióse in epu partea amuzantă pentru publicul privitor, dar grozav de obositóre pentru bieţii gardişti, cari după ce stătuse mai multe ore in picióre şi după ce făcuse un marş sdravăn, trebuiau a incepe aşa zise mişcările militare. După ce se efectuă câteva mişcări cu arma, mai mult sau puţin bine, sĕ comandă desfăşurările pe secţii, semi plutóne şi plutóne, adică scóla de batalion. Aici se fi văzut cum D-nii comandanţi de batalióne şi companii incurcară iţele prin multa D-lor ştiinţă. Aşa că beţii gardişti perzăndueşi capul de confusiunea ce era in comandă, se intorceau unii la drépta, alţii la stânga; cei care trebuiau să mérgă stătéu pe loc, iar cei ce trebuiau să stee o rupéu de fugă care in cotro i ducea capu; iar bieţei ofiţeri desperaţi, desolaţi infuriaţi, strigau, alergau şi nimic nu isprăviau. Ca arangiatori a acestui incurcat contradanţ erau D-nii căpitani de stat major B. şi savantul V. pe care un glumeţ, in curent cu politica cea mare, 'l asemăna cu emirul Afghanistanului, alergând de la o parte la alta o colónelor pe cai imprumutaţi de la ofiţerii din armată.

Dintre comandanţii de batalion s'au destins dl. C. prin arta sa de osebită de a incurca totul.

Tóte aceste nostimade nu au contribuit puţin la veselia frumosului sex ce era destul de bine reprezentat la parada de la Copou. După defilare dl. inspector adresă din complesenţă câteva cuvinte de mulţumire *baionetei intelegente* şi legiunea plecă spre oraş. Pe la 5 ore sara, adică după 7 ceasuri de muncă căzuţi de obosélă şi lihuiţ de foame, gardiştii, au auzit in fine mult aşteptata comandă de a rupe şirurile. D-nii comandanţi, care au inceput aşi lua fórte in serios gradele lor, au plecat pe acasă cu conştiinţa mai impăcată şi mai glorioşi de căt eroii de la Termopile.

Sara în otelul România, au avut loc un banchet dat în onórea d-lui Inspector Călinescu, la care au luat parte d-nii ofiţeri din gardă; d-nul Prefectu alu judeţului d-nul primar cu consilierii municipali şi alţi membri ai fracţiunei, unde sigur că toastele patriotice nu au lipsit.

Eri în ograda d-lui S. Şendrea unde este în gazdă d. inspector Călinescu, s'au împărţit la unii din gardişti medalia „Apărătorii Independenţei". Acéstă măsură de a nu se împărţi aceste medalii eri pe câmp, după cum au fost vorba, au fost într'adins luată de d-nii comandanţi, pentru a nu da loc la vre un scandal ce s'ar fi putut isca din modul, se vede, *imparţial* cu care s'a distribuit aceste medalii.

Témă ne este că d. d. din „libera şi independenta" fracţiune să nu ia în serios şi titlul de „Apărători ai Independenţei", şi să nu-şi însuşiască şi cu independenţa acelaşi drept ce şi'l însuşise cu libertatea când ziceau că, noi am ciştigat libertatea şi nu o dăm de cît acelor cărora ni place nouă .Mult liberii si independenţii fracţionişti s'au cam întrecut cu şaga.

Lăsând gluma la o parte şi reviind la garda civică, s'ar putea zice că instituţiunea ar fi bună, dacă în locul şefilor actuali, cari străluceac prin neştiinţă în cele milităreşti s'ar pune ómeni cu cunoştinţi militare, d. e. ofiţerii în retragere, şi dacă gradele s'ar da în urma unui examen, iar nu prin alegeri schilodite cum se face acum.

Avis amatorilor de danţ.

Lipsa unei scóle de danţ era de mult simţită în oraşul nostru, şi publicul Iaşan îşi aduce aminte că încă din anul trecut, d. *August Buchman*, a îndeplinit acest gol înfiinţând o atare scólă, care 'şi avea localul în stradela Scóla de Arte, lîngă restaurantul Meisner.

Anunţăm acum cum că d-sa îşi reincepe mîne lecţiunile sale de danţ.

A. Buchman, ni se spune, n'a cruţat nimic pentru ca noul seu local, ce se află acum *în hot-lul Daciei* No. 18, să fie cît se póte de comod, unde ori-cine, în cîteva lecţiuni, să pótă danţa, dupĕ metoda d-sale.

Ne place dar se credem că publicul amator de danţ, va da tot concursul seu simpaticului danseur.

TEATRU CEL MARE.

Direcţiunea C. P. CONSTANTINIU.

Joi 19 Octomvrie 1878.

Pentru prima óră se va juca piesa:

RUBEDENIILE

Mare comedie locală in 4 acte.
de d. PASCALY.

Preciurile obicinuite.

Inceputul la 7 ½ oare precis.

Biletele se găsesc la cassa Theatrului în toate ţilele.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 209. Joi 19 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi. 18 Octomvre 1878.

Faptele interióre cari se desfăşură pe fie-care zi înaintea ochilor noştri, politica aventurósă exterióră ce au urmat cabinetul Brătianu în trecut, înclinaţiunea pronunţată ce manifestă de a urma şi pe viitor aceeaşi cale hazardósă, necesitatea imperiósă de a pune stavilă politicei personale a d-lui prim ministru, în urmă îngrijirea legitimă de care este cuprinsă ţara întreagă ca să nu se trezească ca şi chestiunea evreească au ajuns un fapt îndeplinit, ca tóte celelalte chestiuni pe cari le-au deslegat mai dinainte puterea executivă, şi carĭ numai pentru simpla formalitate şi înregistrare au fost aduse innaintea camerelor: tóte aceste reclamă fórte imperios ca ţara să fie din nou întrebată, ascultată şi consultată asupra direcţiunei ce trebue să apuce guvernul în politica interióră ca şi în cea exterióră.

Dacă cabinetul d-lui Brătianu ţine să se conformeze angajamentului solemn ce au luat în faţa senatului, atunci el trebue să facă cât mai neintîrziat apel la ţară, spre a-i cerca din nou pulsul, spre a-i vedea din nou dorinţele.

Programul pe care l'au avut in vedere colegiile electorale cînd au ales camerele actuale, adică programul coaliţiunei de la Mazar-paşa, este de mult rupt, sfăşiat, ca şi coaliţiunea care s'au înfăţoşat la 1876 înaintea alegĕtorilor.

Este logic, drept şi cuviincios că barbaţii cari au luat asupră-le sfăşiarea acelui program şi sfărîmarea coaliţiunei, să v ină cel puţin acum, cînd am eşit de mult din starea de resboiu, şi să explice ţerei raţiunele puternice cari i-au determinat, ca să urmeze o linie de purtare în politica exterióră şi în cea interióră diametral opusă principiilor cuprinse în program.

Nimic nu opreşte pe guvern ca să vie să dee séma ţerei de tótă purtarea sa, ca să convoace mai întăiu camerele, şi apoi, îndată după îndeplinirea formalităţilor prescrise de constituţie, să cheme colegiile electorale pentru alegerea camerelor de revizuire.

Alegerile Camerilor de revezuire póte a se face cu listele actuale. N'are de ce se teme guvernul, căci aceste liste sunt confecţionate de chiar ómenii sei.

Corpurile legiuitóre pot fi convocate chiar şi la 1 Noemvrie pentru ca se fie timpul material pentru cetirea din 15 in 15 zile, după cum prescrie constituţiunea.

Să nu creadă d. Brătianu că poate lua câmpii in cestiunea evreilor, după cum a luat câmpii in resbelul Orientului. Suntem nevoiţi să ne înăduşim durerea, dar până când nu vom videa cu însişi ochii noştri prescriptele-verbale ale consiliului nostru de miniştri, prin care se spun necesităţile imperióse de a trece Dunărea, până atunce noi vom spune că d. Brătianu a luat câmpii, iar ceilalţi miniştri ca niste slugi bune şi credincióse au plecat capul, zicêdu-şi: *Cum va da D-zeu de-acum 'nainte!* Se punem capăt *tertipurilor* şi *şuruburilor* politice!.....

Să vină ţara, şi cu bunul ei simţ să'şi spună cuvêntul seu in cestiunea Evreilor. Ea nu vroeşte să mânînce pe Evrei, dar in acelaşi timp nici vroeşte să fie mâncată ea de Evrei.

Să nu mai zică d. Brătianu că nu se pot convoca Camerile de revizuire, căci orizontul politic este posomorît, şi nu este bine ca ţara se fie surprinsă de evenimente făr de o representare naţională. Cunóştem şi acest limbagiu, căci glorie celui de sus, nu pentru prima oară se invoacă acest argument. El este deja cunoscut şi uzat acum.

Trebue să fim franci şi leali cătră Europa, şi să spunem curat cugetul nostru in cestiunea Evreilor. Europa, dacă în adevăr este civilisată şi iubitóre de omenire, nu poate să pretindă ca naţiunea română să se sinucidă cu própriile sale mâni. Românii ca popor matur sînt în drept să formuleze *condiţiunile de garanţie* pentru toţi acei ce doresc să se bucure de drepturile cetăţenesci române şi să fie asimilaţi. Condiţiunile de garanţie, nu intră in atributul puterei executive, ci în atributul representaţiunei naţionale. Guvernul, însă, e datoriu să'şi aibă părerea sa bine motivată, şi sistemul seu bine accentuat şi clar formulat. Să nu tot pórte ţara cu minciuna, să zică astăzi una, şi mâne se facă alta. Răbdarea noastră îşi are şi ea marginile sale.

Cerem deci promt şi imediat convocarea constituantei, şi să nu mai considere d. Brătianu şi ai sei, voturile senatului ca voturi ale unei superfetaţiuni constituţionale. Se ştie încă din 1867 ca pe progamul partidului d-lui Brătianu, stă scris desfiinţarea Senatului, cu tóte că acest corp ponderator este acela care a stabilit echilibrul constituţional, sdrucinat in timpul guvernului d-lui Catargiu, şi pe umerele acestui corp s'au rîdicat la putere coaliţiunea de la Mazar-paşa.

Această cameră a bătrînilor au dovedit chiar în timpul din urmă cu ocaziunea votărei moţiunei in chestiunea tractatului de Berlin o mai mare independinţă de judecată şi un respect mai profund pentru voinţa ţerei şi principiile constituţionale de cât camera tînără.

Şi guvernul d-lui Brătianu, care au declarat că se asociază la moţiunea Senatului in privinţa deslegărei pe cale constituţională a puntelor relative la România din tractatul de Berlin este ţi-

nut de regulele constituţionalismului celui mai elementar ca să facă onóre angajamentului solemn ce au luat în faţa represenţilor ţerei şi să convóce cît mai neîntărziat corpurile legiutóre, pentru ca aceste să îndeplinească formalităţile prealabile prescrise de constituţiune pentru întrunirea camerilor de revizuire.

Corespondenţa „Stelei Românici"

Bucureşci, 16 Octomvrie

Să-mi daţi voe să nu mĕ ocup în scrisórea de faţă de cît de o chestiune care vĕ priveşte direct pe d-vóstră Ieşenii.

Fracţiunea liberă şi independentă sau mai bine zis *fracţiunea din fracţiune* Anghel-Holban-Vizanti stăruesce, prin ómenii sei de aici, pe lîngă ministrul de Interne ca să i se resplătéscă ultimul vot dat în Cameră cu ocaziunea moţiunei că ne supunem tratatului de Berlin. Acéstă resplătire constă în cererea ce face ca prefectul de poliţie d. George Pruncu să fie îndepărtat.

Este de prisos să observ că nici nu am adus noi pe d. Pruncu la Prefectura de poliţie, şi nici nu i-am înlesnit macar calea spre o asemine dregătorie. Tóte s'au făcut de *fracţiune* şi prin *fracţiune*, sau spre a fi în adevĕr numirea acésta s'a făcut după stăruinţa d-lui Voinov, senatorul colegiului I-iu de Putna.

Se ştie de lumea întrégă, purtarea fórte neleală şi fórte nedemnă ce-a avut în acéstă privinţă prefectul de judeţ d. Gheorghianu, şi de aceea las viitorului judecarea unei purtări care a aruncat o pată atât de négră asupra caracterului unui om tĕnăr cum este d. Gheorghian. Evit de a intra în explicarea causelor care l'au determinat cu un cinism nemai pomenit pe acest domn ca să îndeplinéscă un salt din cele mai mortale. Mĕ voiu mărgini în a vĕ descoperi adivĕratele cause a le persecutărei infortunatului prefect de poliţie Pruncu, şi iată-le:

D. Gheorghian, reduse la rolul de *prefect-păpuşă* în mânile fracţiunei Anghel-Holban-Vizanti-Tacu-Eraclidi-Pastia şi *tutti-quanti*, cântă sarmanul cum îi pronunţă acéstă fracţiune de mari democraţi-liberali-naţionali. Pentru mine d. Gheorghian nu póte avea nici o respundere, căci tóte cîte le face — cu tot ifosul ce cată să şi-l dee, c'ar fi prefect de valóre şi de înaltă trecere pe lângă ministri,— nu le face el, ci persónele sus menţionate, şi el îşi pleacă capul. Adevĕrul adevĕrat este acesta, că acest om mic la suflet, parvenit se ştie cum, aice nu se bucură pe lângă Guvern nici macar de atâta considerare câtă avea în 1868 Comisarul Mihalescu pe lîngă prefectul de atunci d. Sihleanu! Tótă însemnatatea politică şi administrativă a acestui *Prefect-papuşă* este un mare **0**. Aşa fiind lucrurile, nimine nu se mai întrébă ce face *Prefectul-păpuşă* de Iaşi, ci ori-cine se întrébă: Ce face şi ce drege d. Anghel din Sânta Vinere şi d. Holban de la Dobrovăţ?— O! acestia sunt ómeni vii, de afaceri, ce zic acestia, zice şi păpuşa d-vóstră de prefect.

In ruptul capului omnipotenţii aceştia nu vroesc să aibă la prefectura de poliţie, pe d. Pruncu, căci nu contéză pe dênsul în viitórele alegeri comunale, şi domniile lor cari s'au îndulcit în trebile comunale, ţin să nu le scape din mîni, şi de aceea trebue să aibă în poliţie un instrument orb.

Sper, însă, că cetăţenii ieşeni nu se vor lasa a fi jucăria manoperilor ilicite a le ómenilor zilei, cari vor să fac din principiul liberilor alegeri o păpuşărie, după cum a făcut şi din bietul agent de la Roma o păpuşă împopoţonată şi decorată?

Cine va eşi însă triumfătoriu dintre D. Gheorghian şi Pruncu, nu se ştie încă. Am aflat, însă, de la amicii d-lui ministru de Interne Rosetti, că acest din urmă în amórea ce are pentru liberile alegeri, ar fi în plecare să sacrifice pe d. Pruncu, dar întimpină dificultăţi din partea d-lui Brătianu, care ţine se menegeze în d. Pruncu, pe protectorul acestuia, voiu să zic pe d. Voinov oratorul fracţiunei din Senat, pe care se zice, că spre a-l menaja şi mai bine l'ar fi îmbiat chiar cu un portofoliu ministerial, D. Voinov însă, cunoscêndu-şi nedestoinicia ar fi refuzat.

Vedeţi ce sórtă au fost reservată Iaşilor şi Moldovei! ca să ajungă jucăria fracţiunei Anghel-Holban-Tacu-Voinov, vlastare române pure, Moldoveni neoşi, ai cărora străbuni ş'au varsat sîngele cine ştie prin cari ţeri de peste Dunărea pentru păstrarea pămêntului lui Stefan cel Mare!.....

Critica Partizilor Politice Române*)

Democraţii.

Democraţii americani sunt antipozii democraţilor europeni. Ideile generale înspăimântă spiritele lor deprinse cu calcule positive. Practica e la dînşii mai mult în onóre de cât teoria. (Tocqueville „De la democratie cu Amérique" t. II, p. 204).

Democraţia europénă a părăsit abia mai dăunăzi calea greşită ce apucase mai 'nainte. Idea naţionalităţii, care s'a accreditat în fine în seculul nostru, presupune respectarea baselor istorice şi capătă astfel un cuprins positiv. Cosmopolitismul, care a fost altă dată un pricipiu essenţial în catechismul democratic, s'a amânat pentru o altă epochă de desvoltare. Systemul *naţional* a înlocuit la timp sistemele absolute şi estreme de economie politică.

Democraţia română n'a remas străină acestei mişcări generale a spiritelor. Ea, ca se citim un esemplu, a îmbrăţişat la timp, părăsind sistemele estreme de economia politică, o politică vamală naţională.

Relevăm, ca se dovedim aceasta, următoarele puncte din desbaterile noastre parlamentare atingătoare de convenţiunea comercială austro-română „Ştiinţia şi instrumentele sunt capitalurile, cari predomnesc în agricultură. Aceste capitaluri sunt în Austria mai eftine. Munca e de asemenea mult mai eftină acolo . . . . Cu taxele vamale urcate pentru vinurile austriace totuşi viile s'a depreciat şi n'am putut sĕ esportăm. „(Discursul ţinut de D. I. Brătianu.)" Nu mai avem apicultură. Ceara de la Vaslui a figurat altă dată între plocoanele către Inalta Poartă. Astăzi ceara ne vine din Austria . . . . chiar în condiţiunele mai favorabile din trecut, fabricele de stearină nu puteau să prospere. Acea de la Focşiani numai esistă, acea de la Galaţi se vinde cu toba . . . . (Discursul ţinut de D. M. Gogălniceano)"

Aşa este. Scăzânduse taxele vamale faţă cu un stat mare ca Austria nu mai poate să fie vorba de protecţiunea industriei naţionale.

Susţinem cu totestea că politica *liberului scâmb*, pe care a îmbrăţoşat-o acum şi partidul popular, este o politică vamală naţională.

In adevâr, iată ce zice *Fr. List* (Das nationale System der politischen Oeconomie, edit. 6. p. 16): Educaţiunea naţională-economică a naţiunelor cu o populaţiune prea mică faţă cu întinderea teritoriului se face mai nimerit prin *liberu scâmb* cu naţiunele cele mai înaintate. Ori-ce mărginirea comerciului unor asemenea naţiuni în scop de a implânta în sînul lor manufactura, e *pripită* şi păgubeşte nu numai binele omenimei întregi, dar şi progresele naţiunei. Educaţiunea politică, intelectuală şi economică a naţiunei *înaintând* mai apoi prin efectul liberului scămb, mĕsurile de protecţiune vor fi abia atunci la locul lor.

Politica vamală *convenţională* adoptată de guvernul democratic e prin urmare o politică reală şi naţională.

Democraţia română a mai dovedit că a început a se deprinde cu calcule positive şi prin atitudinea înţeleptă ce a luat'o în mijlocul turburărilor orientale.

Şi *statistica* a început a fi în onoare la noi în ţeară. Politica financiară a guvernului democratic a luat, cu ajutorul acestei ştiinţie, o direcţiune nouă şi producătoare de efecte salutare.

Mustrarea ce se face democraţiei române, atribuindui'se programul că capul puterei esecutive trebue sĕ fie ales de toţi cu drepturi absolut egale fără deosebire de avere şi de capacitate, judecătorii aleşi de toţi, legislatorii aleşi de toţi", („Despre partidele politice de Gr. G. Peuces u p. 88)" nu este de loc întemeiată, afară numai dacă, în loc se ne scoborim pe târâmul faptelor, preferăm se facem un proces de intenţiuni.

Starea lucrurilor creată de constituţiune: censul, împărţirea corpului electoral în mai multe colegie dupe deosebirea averei, a doa cameră . . . . toate principiile constituţionale sunt cu sfinţenie respectate. Averea fonciară, care este o presumţiune de capacitate, se împacă de minune (dovadă atitudinea actuală a *senatului)* şi cu guvernul democratic. Schimbânduse miniştri, arătânduse iarăşi pe scenă capii partidului opus, vom ave şi atunci dinaintea noastră, administraţia de *partid* remâind a tot puternică, o *mobilis turba quiritium*, adică o mulţime de contraste sociale netractabile, pe care toate partizile politice ar trebui se'şi dispute onoarea de a le împaca prin concesiuni reciproce!

Dar, dacă este aşa, dacă cu alte cuvinte tóte partizile politice, când nu sunt la putere, nu fac de cât a căuta adversarilor lor o mulţime de clenciuri, dacă ori-ce acusare, ce ar ridica un partid în contra celuialalt,

*) V. Steaua Românlei No. 204

s'ar pute lesne combate cu întimpinarea: *tu quaque*, se naşte întrebarea prin ce se deosebeşte la noi partidul democratic de celelalte partizi politice?

Constituţiunea noastră din 1866 presupune că aptitudinea guvernamentală, deprinderea de a guverna, se găseşte şi la noi, ca în Belgia, concentrată în aceiaş măsură în diferitele puteri care esercită suveranitatea.

De *fapt* însă videm contrariul acestei supositiuni.

Clasele, care a domnit din generaţiune în generaţiune în ţeară, au perdut de mult toată influenţa şi tot prestigiul lor.

O pătură nouă socială ocupă astăzi latifundiile acestor clase.

Dar această pătură socială de nouvelle creation nu are încă destulă aptitudine guvernamentală şi nu e prin urmare în stare se controleze cu succes faptele şi decisiunele puterei centrale.

Opiniunea publică, de altă parte, pe care *scoala* nu înceteaze a o lumina, nu are încă o influinţa decisivă în afacerile statului.

Punctul de gravitaţiune a societăţii române nu este dar nici în senat, nici în cameră, ci în *puterea esecutivă*. Arta de a guverna e numai secretul a cătorva persoane.

Aceste persóne intrunesc, ca într'un fascicul, toate elementele celorlalte puteri ale statuiui, care lipsite ast-fel de ori ce viaţia indepedentă, nu sunt de cât un *nervis alienis mobile lignum*. Se vorbeşte de constelaţiunea *Pompeius* şi de constelaţiunea *Caesar* şi lumea toată! *Ipse dixit!* iată formula, in care se resumă, à quelques exceptions près, tótă politica de partid.

Reacţiunea in contra acestei stări de lucruri n'a intărziet de a se produce.

Oamenii noştri de stat populari cultivă mai cu samă plecările mulţimei. Nu indrăsnesc a critica această politică. Căderea oligarchiei, ridicarea simţiului naţional, unirea ţierilor.... Se datoreşte doară tocmai politicei populare, care din acest punt de videre merită toată recunoştinţia şi toată sympatia noastră! Radicalismul este şi el câte odată un mijloc, de care se slujeşte providenţia pentru a regenera omenirea! (*Bluntschli* „Die Politik als witenshaf.“ p. 580 199). Un lucru inse e sigur. Masa poporului nu e incă destul de luminată că se ştie se'şi *modereze* puterea. Ea 'şi intórce faţa cu scărbă de la ori-ce superioritate, chiar şi acea a capacităţii. Democraţia adevarată insă ar trebui se nu aibă nemic de zis in contra superiorităţi *personale* şi se se mărginească a critica superioritatea intemeiată numai pe condiţiuni de avere. (*Stuart Mill* „Repres. Governm“ cap. 8).

Deaceea videm că mulţi barbaţi invăţaţi, fii ilustri a erei moderne, au alergat in tabăra opusă. Guvernul, zic ei, trebue se fie in mâna celor mai capabili, şi nu in mâna masei poporului, „Oamenii, care represintă astăzi acéstă idee, sunt rĕi? Dute intre dînşii şi luptă, in măsura puterilor tale, ca graşeli se nu se mai facă, ca se impuţinezi răul şi sĕ măreşti binele.“ (Despre Partidele politice de Gr. G. Peucescu, p. 32). Acésta se póte numi o *tendenţiă* liberală conservatoare. Acéstă tendenţiă este până la un punt oare-care o reacţiune fórte legitimă in contra adversarilor superioritătilor *personale*.

Recunóştem legitimitatea acestor griefuri. Oamenii capabili însă sunt pentru ţară, nu ţara pentru dînşii. Interesele care se găsesc astăzi in cea mai mare suferinţă in societatea română sunt interesele lucrătorilor agri oli, acele a meseriaşilor români, acele a invăţămêntului popular...! Cată dar se ne alegem un *leader* care se represinte acest interes real şi practic. Acest bărbat ori unde 'l vom găsi, in grupul „stînga“ sau în grupul „centru,“ se fie alesul nostru! Aceasta se póte numi o *tendintiă* democratică.

Ca se punem acest partid politic *in spe* în condiţiunele cele mai priincioase de desvoltare, este de neaparată trebuinţiă se lăsăm *leaderului*, ce vom alege, o mare latitudine de acţiune. Capul partidului trebue se se bucure de o autoritate necontestată. *Leaderul* nostru nu poate se fie dar de cit un bărbat *onest şi capabil*, care se ne fi dat dovezi de o inaltă technică în conducerea afacerilor statului cu ocasiunea redacţiunei legilor şi a organisării diferitelor servicii publice. Se ne fereasă însă Dumnezeu se fim conduşi de un Cagliostro! O dii, talem avertite pestem!

Care va fi însă raportul intre noi, dii minorum gentium, şi leaderul nostru? Cari va fi chiezaşia că capul partidului nostru, dacă 'şi va ajunge odata scopul, nu ne va intoarce spatele?

Avem ce e drept oameni, cari ştiu se împarţiă dreptatea, cari ştiu se mânţie ordinea, basa esenţială a progresului. Magistraţii noştri însă sunt *amovibili* şi prin urmare fără putere de a ţine pept abusurilor puterei centrale.

Să proclămăm oare, ca se îndreptăm răul, stante pede inamovibilitatea magistraţilor? 'Mi pare că ar trebui se pregătim mai intăiu tărêmul pentru această reformă. Quod cito fit, cito perit.

Instituţiunele *Belgiei* sunt admirabile, nu pentru că cuprind un mecanism de o aplicabilitate universală, ci pentru că stau într'un raport organic cu o desvoltare istorică particulară.

„L'organisation politique *de l'ancienne principauté de Liège*, zice *D-nu de Fooz* („Droit Administratif Belge“ t. I, p. 34, nota) est remarquable par son analogie frappante avec la forme moderne des gouvernements de royanté constitutionelle. Son histoire prend le plus haut intérêt quand on la met en rapport avec nos institutions politiques modernes. C'est en étudiant les monuments antiques de la législation qu'on se pénètre de cette verité que le passé renferme l'explication du présent et la leçon de l'avenir..... Aucune ordonnance du prince ne pouvait être executée, si elle n'était *vidimée*, c'est à dire contresignée par le chancelier. Celui-ci devenait responsable ainsi que les agents inférieurs mis en oeuvre pour l'exécution, et cette responsabilité etait placée sous la sauvegarde d'une institution fameuse au pays de Liège, celle du *Tribunal des vingt-deux*. Le prince était inviolable et par conséquent exempt des vingt-deux“.

Iată basa istorică, basa de granit, pe care se razâmă constituţiunea Belgiei!

Tribunalele noastre se fi avut oare-şi ele în trecut o influenţiă decisivă în afacerile statului? Cu totul din contra. Proverbul zice: Pe rînd se mănîncă pitta lui Vodă! *

Ţinta noastră dar trebue se fie se pregătim ţărmul, adică se punem puterea judiciară in condiţiuni de a pute ave cu vreme un glas decisiv în affacerile statului.

Care vor fi înse în *intervalul de timp* mijlócele nóstre de ordine? Care va fi zidul nostru de aparare în contra prepotenţii puterei centrale?

Singurul mijloc ca să ne bucurăm atit de *libertate* cît şi de *ordine* este se organisăm administraţiunea în chip ca se pótă resista prepotenţii miniştrilor timpurari. Se creăm dar *consilii de prefectură*, in care se conlucreze clasele avute şi clasele de mijloc împreună cu legistii profesionali, şi un *consiliu de Stat*, compus numai din legişti profesionali.

Educaţiunea claselor avute şi a claselor de mijloc pentru *Stat*, iată formula practică pentru aplicarea constituţiunei nóstre din 1866!

Administraţiunea fiin slabă, cine poate guverna? Neaparat numei acele, care ştie se esplocteze mai bine plissiunele momentului. *Hic niger est, hunc te, Romane, caveto!*

Este în adever o desvoltare imamanentă a lucrurilor. Ideale filosofice despre dreptul natural şi despre misiunea popoarelor lucese ca nişte stele neperitóre pe horizontul politic şi determina direcţiunea aspiraţiunelor politice. Ideea *suveranităţii* a adus în veacul al 16-a şi al 17-a căderea vechiului stat fendal. Ideea *egalităţii* a nemicit privilegiile de clasă. Ideea *naţionalităţii* a determinat formaţiunea modernă a statelor europene. Ideia în fine *liberală dimocratică*, o idee al căreia zid de aparare nu póte se fiè de cît o filieră de juridicţiuni administrative în care să se asigureze cooperarea claselor avute şi a slaselor de mijloc impreună cu legiştii profesionali, este devisa epocei nóstre.

Idea liberală-democratică 'şi are isvorul in Franţa. Centralisaţia administrativă însă nu e temperată în acéstă ţară prin conlucrarea în juridicţiunea administrativa a claselor avute şi a claselor de mijloc împreună cu legiştii profesionali.

„S'il venait jamais, zice Tocqueville, à se fonder une république démocratique comme celle des Etats-Unis dans un pays où le pouvoir d'un seul aurait déjà établi et fait passer dans les habitudes comme dans les lois, la *centralisation administrative*, je ne crains pas à le dire, dans une semblable république, le despotisme deviendrait plus intolérable que dans aucune des monarchies absolues de l'Europe. Il faudrait passer à l'Asie pour trouver quelque

* Responsabilitatea ministeriale, de competente curţii de cassaţie prin urmare a unor judecători inamovibili nu salvgardeeze interesele. Interiorul esenţial este de a se preintimpina răul. Principius opsta fără medicina paratur.

chose à lui comparer". (De la démocratie en Amérique, edit. 16, t. 2, p. 163). Aceste cuvinte profetice aruncă o lumină vie asupra desvoltării societăţii franceze. Noi însă, liberi cum suntem de asemene antecedenţie istorice, se ne punem pe lucru ca se pregătim o desvoltare *logică* a administraţiei ţierei. Care este scopul? Scopul este domnirea burghezimei şi a classelor intelligente (tiérs-état) în beneficiul atât a acestor classe cât şi a classelor muncitoare. (Statul al 4-a). Domnirea classelor de mijloc, la care tind liberalii. presupune neaparat codomnirea classelor avute. Mijlocul de întrebuinţat ca să ajungem la acest selfgoroinment, care singur ne poate scapa de idolatria oamenilor superiori, e indicat de *J. J. Rousseau* cu aceste cuvinte: *Serviciul public* trebue se se fie occupaţia de căpitenie a cetăţienilor. Statul e aproape de peire, dacă acestia de pe urmă preferă a plăti datoria lor către Stat mai bine cu punga de cît cu persóna lor („contrat social" III, 15).

Ce vedem însă în zioa de astăzi?

Videm un spectacul care ne sfişie inima de durere. Proprietarul de moşii, capitalistul, meseriaşul, preotul, omul care ceteşte gazete aflându-se toţi într'o stare de *desobicinuire* de ori-ce activitate *personală* comună, care să-i lege între dênşii, n'au alt legământ între dinşii de cît sub formă de alegeri şi de numiri în funcţiune. (*V. R. Gneist* „Das englische Verwaltungsreiht" edit. 2, t. 2, p. 723—725.

Conlucrarea claselor avute şi a claselor dr mijloc în juridicţiunea administrativă împreună cu legiştii profesionali, iată formula practică pentru aplicarea constituţiunei nóstre din 1866!

Degre.

DIN ŢARĂ.

Cetim în „Pressa".

Aflăm că comisiunea europeană, însărcinată cu delimitatea Bulgariei, are să înceapă, preste curênd, şi mai nainte de orice altă lucrare, delimitarea fruntariilor Dobrogiei despre Bulgaria. Se afirmă că ea chiar ar fi dispusă a ne recunoaşte dreptul nostru în privinţa unor puncturi importante la fruntariă, între Silistra şi Mangalia, şi a le ceda nouă iar nu Bulgariei.

Aşteptăm acest bun resultat. Este probabil însă că vom fi şi noi representaţi în ţisa comisiune, prin comisari cunoscători de starea lucrurilor, şi cari să poată susţine dreptul nostru."

— Cetim în „Monitor":

„Duminică, 15 Octombre curent, la orele 12 amédi, Esc. Sa D-nu baron Stuart, ministru resident al M. S. Imperatorului tutulor Ruşilor, au fost primit, împreună cu personalul legaţiúnei imperiale ruse, la palatul din Capitală, în audienţă oficială, cu ceremonialul prescris.

„Esc. Sa D. baron Stuart au avut onórea a remite A. S. R. Domnului, în presenţa d-lui ministru secretar de Stat la departamentul afacerilor străine, scrisorile de creanţă, cari il acredita în calitatea de ministru resident al M. S. Imperatorului tutulor Ruşilor pe lângă persóna A. S. R.

„După terminarea audienţei oficiale, D. ministru resident a avut onórea a presinta personalul lagaţiunei A. S. R. Domnului şi, după acésta, a fost recondus la ospelul sĕu, cu ceremonialul ce a presidat la sosirei."

— „Telegraful" află că Serdarul a fost prins la Rusciuk şi predat autorităţilor române.

Telegrame de prin ziare.

Roma, 27 Octomvrie. — Baronul Fava va priimi in curînd scrisorile séle de acreditare, ca ministru plenipotenţiar pe lângă curtea României.

„Fanfulla ţice că Engletera prepară o protestaţiune contra intîrzierii ce Rusia pune la esecutarea tratatului din Berlin. După informaţiunile aceluiaşi ziar, cabinetele de Paris, de Roma şi de Viena vor adera probabil la acésta protestaţiune. De la sosirea baronului Haymerle, raporturile între Italia şi Austria vor fi mai cordiale.

Constantinopole, 27 Octombre. — O comisiune financiară, compusă de mai mulţi bancheri, s'a formal sub preşedinţa lui Kheredin paşa. Acésta comisiune va regula cestiunile privitóre la caimele, va prepara bugetul şi va căuta mijlócele de a realisa economii. Financiarii englesi şi francesi vor lua parte la lucrările acestei comisiuni.

Constantinopole, 28 Octomvrie.— Principele Lobanoff ar fi zis că Rusia va interveni contra insurgenţilor bulgari.

Petersburg, 28 Octomvrie. — Comtele Şuvaleff, ambasadorul Rusiei, la Londra, va priimi un post important la ministeriul afacerilor streine. Principele Orlof, actualul ambasador la Paris, îi va succeda la Londra.

Paris 28 Octomvrie.—Senatul şi Camera deputaţilor au inceput astă-zi sesiunea lor. Şedinţa Camerii au fost ne insemnată. Deputaţii au amânat'o până luni, şi senatul s'a amânat până joi

Constantinopole, 27 Octomvrie.—Insurgenţii Bulgari din Macedonia sînt evaluaţi la 12,000. Ei vor fi întăriţi prin 18,000 miliţieni. Se asicură că esarhul bulgar este favorabil insurecţiunii. Raporturile consulilor mai multor puteri constată că ea au fost aţâţată cu concursul Ruşilor.

Viena, 28 Octomvrie.— *Wiener abendpost* scrie următórele: scirile despre insurecţiunea din Macedonia sînt nelinistitóre. Insurgenţii inaintéză in direcţiunea Seresului. Scopul lor este de a da Bulgariei intinderea stipulată prin tractatul de la San Stefano, ceea ce dă insurecţiunii un caracter european.

Roma, 28 Octomvrie, — In discursul ce a pronunţat inaintea alegătorilo de la Legnano, d. Minghetti a ţis: „O lege istorică impinge pe turci în Asia şi tradiţiunile italiane indreptéză pe Austria spre Grien. Trebue se arătăm o moderaţiune leală faţă cu o putere amică şi vecină. Dorinţa nóstră d'a rectifica fruntariile este legetimă, dar numai pentru popórele inţelepte se nasc ocasiuni oportune."

ULTIME ŞTIRI TELEGRAFICE

Corespondentul nostru din Bucureşti ne comunică, că Alteţa Sa Regală Domnitoriul Carol au oferit Maiestăţei Sale Imparatul Austro-Ungariei marele cordon al „Stelei României," care i se va prezenta zilele aceste de către ministrul nostru plenipotenţiar din Viena, d. I. Bălăceanu.

Avis amatorilor de danţ.

Lipsa unei scóle de danţ era de mult simţită în oraşul nostru, şi publicul Iaşan îşi aduce aminte că încă din anul trecut, d. *August Buchman*, a îndeplinit acest gol înfiinţând o atare scólă, care 'şi avea localul în stradela Scóla de Arte, lîngă restaurantul Meisner.

Anunţăm acum cum că d-sa îşi reincepe mîne lecţiunile sale de danţ.

A. Buchman, ni se spune, n'a cruţat nimic pentru ca noul seu local, ce se află acum *în hotelul Daciei* No. 18, să fie cît se póte de comod, unde ori-cine, în cîteva lecţiuni, să pótă danţa, dupĕ metoda d-sale.

Ne place dar se credem că publicul amator de danţ, va da tot concursul seu simpaticului danseur.

TEATRU CEL MARE.

Direcţiunea C. P. CONSTANTINIU.

Joi 19 Octomvrie 1878.

Pentru prima óră se va juca piesa:

RUBEDENIILE

Mare comedie locală in 4 acte.
de d. PASCALY.

Preciurile obicinuite.

Inceputul la 7 ½ oare precis.

Biletele se găsesc la cássa Theatrului în toate ţilele.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 210. Vineri 20 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi. 19 Octomvre 1878.

Nu trebue a cere de la nime acea ce nu are.

Cestiunea viitórelor alegeri comunale fiind pentru moment aceia ce trebue să intereseze în măsură mare pe toți concetățenii noștri. atragem luarea aminte a lectorilor „Stelei României“ asupra următórei scrisori ce ne trimite unul dintre amicii nostri, și prin care atinge una din cele mai importante chestiuni, acea a salubrității orașului, explicând cauza pentru care în această privință actualul consiliu comunal nu vrea să facă absolut nimica:

Domnule Redactor,

Să permiteți și nouă a ne ocupa puțin de cele Iășiane.

Mai dăunăzi, d-nul Primariu Scarlat Pastia s'a suparat pre d-vóstră de a binele, pentru că ați criticat dinaintea opiniunei publice cîte-va principii de economie politică și de știință financiară, ale d-sale, cari vi s'au părut c'am năsdrăvane și, in virtutea cărora d-sa și cu minteoșii sei adepți de la muncipalitate au aflat cu cale, de a lasa Iașii fără lucrări de pavagiu până pe la anul de grație 1899, și suparat așa tare pre d-vóstră a venită să ingrozască lumea, afirmând in public că această decisiune a sa va fi observată ca o sacră dogmă până la acel an de grație, numai și numai dacă, pentru păcatele Iașiănilor, d-sa și cu ai sei vor avea a sta la cîrma afacerilor noastre municipale. S'au suparat d-lor atunci, uitând in profunda d-lor sale sapiență că li s'a dat in mâni conducerea întereselor Iașene, mai ales spre a crea Iașenilor mijlóce de inavuțire și spre a spori resursele nóstre municipale și nici de cum spre a face să dispară datoriile comunale, cu prețul dărmărei orașului și a săcirei locuitorilor lui; uitând că fie cine simte, afară numai de d-lor, ca Iașii coplișiți de glod va decadea și va sărăci, în loc de a-și plăti datoriile; și că, la anul de grație 1899, dacă ar fi cineva care să vroiască a reface uliele, nu va afla nici credit spre a le face și poate nici orașiu care se merite de ale ave.

Ați zis aceste atunci, și d-nul Scărlat Pastia și d-nii adepți ai sei s'a suparat, s'au făcut foc pre d-vóstră.

Astăzi, și subscrisul vine la rindul seu a se expune de a-i întărta în contra sa, de și ne periclităm de a-i vedea, spre a ne pedepsi luând resoluțiunea—lucrul n'ar fi de mirare considerând ciudatele cunoștințe economico-finanțiare ale d-lor sale—de a suprima pe lângă pavagiu și iluminarea orașului, silindune nu numai de a înota prin glod, dar încă și de a rătăci spre a ne rupe capul prin întuneric. Astăzi zicem, sîntem siliți a mai atinge și noi o cestiune iarăși destul de importantă și care face să strige lumea.

Grație trotuarelor de asfalt, grație unui însemnat numer de strade bine asfaltate și bine pavate, însă nu subt regimul actualei muncipalități, *apucate de spiritul economico-finanțiar*, ci de către altă primărie, cruțată de acest spirit periculos, și; cu tótă opositiunea făcută de d. Sc. Pastia, carele cum se știe, a scris, mai înainte de a fi primare, volume întregi in contra acestor lucrări, și care după ce s'a făcut primar a făcut tóte sforțele spre a rezilia contractul asfăltarei și al paveluirei, Iașii posed un însemnat numĕr de uliți curate și de frumos aspect. Cu tóte aceste orașul nostru este locul cel mai infect de pe lume, căci subt minteosul și istețiul regim al actualilor sfetnici municipali, atmosfera sa a ajuns a fi nerespirabilă. Sunt ḑile in care, in adevĕr nu poți respira nici prin grădinele publice, sunt seri și nopți, în care cineva nu póte umbla pe strade fără să fie silit de a merge, mai tot timpul cu nasul astupat.

Căci dacă grădinile sau straeele, de și măturatul lor se neglige în destul de simțitoriu, sunt îndeajuns de curate, curțele caselor sînt însă, mai tóte, acoperite de necurățenii ticsite și indesate unele preste altele, formând piramiḑi desgustătóre, încât chiar și in timpurile cele mai uscate, se întreține un glod fețid și pestelențios care imprăștie miasme înveninate. Asupra acestei deplorabile și oribile stări de lucruri, atît d-vóstră cît și alte organe de publicitate au atras atențiunea necomparabililor finanțiari și economiști de la municipalitate. Insuși d. Sc. Pastia constatează în fie-care zi formidabilă mortalitate ce domnește în orașul nostru, dar se pare că nici gândește a păși la vre-o lucrare spre remediarea reului. D-sale și ghibacilor sei colegi se vede că le convine această grozavă necurățenie a tîrgului căci, în ruptul capului n'a vrut a aplica un regulament de curățenie ce se zice chiar, că esistă, dar pre care d-lor l'a făcut ilusoriu.

Această purtare, acéstă lesiune ce se aduce sĕnătății publice să fie eșită óre din indiferență, din necapacitate, sau să fie iarăși resultatul vre unuia din acele calcule economico-finanțiare ciudate de care d-nul Scărlat Pastia și cu ai sei ne dau ḑilnic atâtea strălucite dovezi? In nedumerire și disperați de a vedea în urbea nóstră isbucnirea unei teribile opidemii, noi nu ne putem explica dinaintea acestei triste perspective, de cât intr'un singur chip, dar care are avantajul de a ne pune in serióse considerațiuni și a ne duce la utile concluderi causa acestei vinovate negligenți. De aceea chiar a și luat condeiul spre a vĕ scri, căci dacă este inutil de a bate toba la urechile surdului, este bine ca esplicându-ne causele surdității D-lor-sale, să învĕțăm ceva pentru precauțiuni viitóre.

Se vede că pe lângă alte calități, onorabilul și marele economist Scărlat Pastia, impreună și cu ai sei sînt cu totul lipsiți de simțiul odoratului său, mai curînd, că au chiar o predilecțiune pentru miasme: fără de aceste daruri, dl. Pastia n'ar fi scris in contra asfaltărei orașului, acele volume ce am menționat, nici ar fi făcut tóte chipurile spre a resilia contractul asfăltărei; căci asfaltarea orașului nu insemnéză numai înfrumusețarea și eftinirea circulațiunei, dar încă, in mare parte, și purificarea aerului de miasme; și apoi, dacă nu ar fi suposițiunea nóstră adevĕrată, sau într'o alternativă sau in ceialaltă nu s'ar putea nimine explica următoriul fapt patent: cum, d-nul Scarlat Pastia, dintre numeróșele și spacioasele încăperi ale vastului seu otel, s'a ales, spre locuința sa proprie o mică ca-

meră situată anume alături cu locul cel mai infect al acestui otel, alt-feliu îndestul de bine întreţinută.

Putem dar închié: simţiul a doritului lipsesce, sau esistă ceilaltă altunativă. Numai şi numai aşia ne putem esplica grozava stare de necurăţenie a oraşului nostru. Când unile lucruri sunt cuiva indiferente, el lesne este indus a crede ca ele sunt tot astfeliu considerate de tótă lumea; însă din nenorocire sau din norocire, Iaşenii nu impărtăşesc calităţile sau ne ajunsurile Domnului primariu ei au simţiul adoratului şi onóre de infecţiune.

Şi spre a termina să ne fie permis de a incheie cu următórea nu numai seriósă dar şi grava cugetare.

Acei ce speréză binele de la acei ce nu ştiu ce este bine sau care îl sciu numai cât s'au învaţat ei ca şi acei ce aştépt progres de la cei ce au cultură, sunt, cel puţin nisce naivi de frunte.

Alcipiade.

Corespondenţa „Stelei Românieî“

Bucureşci, 18 Octomvrie

Aflăm că Alteţa Sa Regală au oferit Maestăţei Sale Imperatorelui Austro-Ungariei marele Cordon al *„Stelei Românieî“* care i se va presenta zilele aceste de către ministrul nostru plenipotenţiar din Viena, D. Iancu Balacénu.

Acest act de înaltă politeţă, simbol al Independenţii Statului Român este o nouă dovadă că Suveranul Românieî este drept şi de fapt întrat în rêndul Suveranilor Statelor mari şi independente. Şi dacă purtăm în inima nóstră doliul ciuntirei ţerişórei nóstre, cel puţin durerea ni se alinéză, — dacă alinare póte fi — vĕdênd pe Suveranul nostru exercitându-şi drepturile sale de Domn al unei ţeri independente.

Independenţi eram nu-i vorba, şi mai 'nainte de resbelul ruso-turc, dar acéstă independenţă ni era pe atunci contestată mai de tóte Puterile semnatóre tratatului de Berlin. Astăzi însă, nu ni se mai póte contesta, adică independenţa nóstră e scósă din controversa politico-internaţională. De fapt, înainte de tractatul de Berlin ne bucuram chiar de o independenţă interióră mai mare, căci eram suverani să regulăm poziţiunea streinilor de rituri necreştine, după cum aflam noi de cuviinţă. Astăzi acest drept ni este rîdicat. Inainte eram lipsiţi de forma exterióră a independenţei, dar aveam rolul, adecă realisarea. Astăzi, vai! ca să avem forma ca să înceteze controversa internaţională, am pierdut fondul şi câte mii de bravi.

Dar la ordinea zilei este încetarea controversei asupra independenţei nóstre, şi manifestarea de mare admiraţie pentru barbaţii noştri de stat care au făcut să înceteze controversa. Şi „Stéua Românieî“ trebue să strige ca tótă lumea: Trăéscă independenţa română, dacă vrea să nu fie taxată de vînzĕtóre a intereselor naţionale de liberalii . . . . înfocaţi.

„Dar . . . . din tractatul de Berlin nu se va ivi óre vre-o altă nouă controversă ?“ Eată observaţia ce-mi făcu suriţênd un diplomat al unui mare stat, la care avui onórea de a ave o convorbire.

Aluziunea sa înţelegêndu-o că se referă la condiţiunile sub care Areopagul European ne-a recunoscut independinţa nóstră, i-am replicat că „condiţiunile imorale şi contra naturei lucrurilor sunt prohibite în dreptul public ca şi în dreptul privat. Independinţa unei ţeri ca şi libertatea unui individ, adăogăi sunt drepturi prin esenţa lor indivizibile, adecă ori eşti liber şi independent, ori nu eşti. Şi îngrădirile ce se pot aduce libertăţii şi independinţei unui individ ca şi unui Stat nu dărămă principiul în sine. Şi apoi, se mai cere ca aceste îngrădiri să nu cuprinză fapte imorale sau ante-naturale, căci nişte asemine fapte imorale sau ante-naturale, se consideră, atăt în ambele drepturi ca nescrise.

„In consecintă, — continuam a zice diplomatului meu care 'mi făcea politeţa de a mĕ asculta cu mare atenţiune, — condiţiunea pusă de tratatul de Berlin la independinţa nóstră ca să dăm drepturi civile şi politice Evreilor, este o condiţiune imorală şi contra naturei lucrurilor; căci, dacă s'ar executa *tale-quale* condiţiunea aceasta, sinuciderea naţiunei române ar fi consumată! Europa care invócă principiile de civilizaţie şi umanitate în privinţa Evreilor, nu póte să se servéscă de aceste principii ca de o armă spre a periclita naţionalitatea nóstră. Dreptul de conservare naţională este un drept natural, şi prin urmare în cestiuni de asemine natură, ca şi în cestiunele de onóre, nime nu póte fi un mai bun apreciator şi judecător de cât însă şi persóna din chestiune, voi să zic decât chiar naţiunea acăriea sórtă este în joc. Iată în puţine vorbe, scumpul meu Domn, cuvintele pentru cari Românii sunt în drept, şi numai ii singuri au acest drept, de a examina dacă realizarea condiţiunei din Tratatul de Berlin privitóre la acordarea de drepturi civile şi politice Evreilor, nu le periclitéză naţionalitatea, şi în asemine cas, înţelegeţi că it au de datorie a pune ei îngrădiri la realizarea acestei condiţiuni!!

— *Faceţi parte din corpul diplomatic, îmi replică diplomatul*, auzind argumentarea mea.

— *N'am avut onóre de a face parte nici odată din acest corp, dar am rude dintre diplomaţi.*

— *Pe cine anume ?*

— *Pe toţi autorii de drept Internaţional, noi şi vechi, câţi au scris asupra drepturilor naturale ale popórelor.*

— Înţelegeţi că un zimbet plăcut şi o stringere de mână cordială s'au preschimbat intre noi; Diplomatul mi-au adresat aceste măgulitóre cuvinte *Vraiment, j'éprouve un grand plaisir à causer avec vous, car vous avez la réplique très facile.* (Simţesc, in adevĕr, o fórte mare plácere de a vorbi cu d-ta, căci aveţi replica fórte uşóră).

— *Ajoutez-y, s'il vous plait, cher monsieur, et très juste en même temps.* (Adaogiţi, rog, scumpul meu Domn, şi fórte justă in acelaşi timp).

— *Un diplomat ne se donne jamais de pareils certificats qu'avec l'autorisation de son gouvernement.* Un diplomat nu dă nici odata nişte asemine cetificate de cit cu aotorizarea guvernului seu).

— *Eh biene ! Je désire qu'á notre prochaine entrevue vous ayez cette autorisation..* (Ei bine! Doresc ca la viitórea nóstră intrevidere, se aveţi acéstă aotorizare)...

—Cum vedeţi, incep o materie in corespondenţile mele, şi sfîrşesc, fár de voea mea, prin aţi divulga pĕnă şi convorbirile mele private. Dar, ce vreţi, sunt rĕu nărăvit, sînt de idee că in vieaţa publică, convorbirile din vieaţa privată, au consencinţele şi insemnatatea lor.

— Probă convorbirile private şi academice de la Ploeşti dintre ministrul nostru de externe, d. M. Cogălniceanu şi intre principile Gorciacof, marele cancelariu al Maistăţei sale tuturor Rusiilor.

DIN LOCALITATE.

Din momentul când toată presa română fără deosebire de coloare politică sau partid amărită de modul nedemn cu care „Alianţa Isdrailită“ arunca prin organele plătite de dênsa cele mai infamante calomnii asupra naţiunei române, ponegrindo inaintatea Congresului din Berlin — protesta in unanimitate contra acelor nerusinate minciuni, şi numai un singur ziar de aici din Iaşi nu au găsit măcar un cuvênt pentru a desminţi aceste afirmări sfruntate a „Alianţei Isdrailite“; am dat verdictul nostru in acéstă privinţă, numind pe acest ziar cu adevĕratul seu nume de organ jidovesc, menit de a apăra interesele jida-

nilor din Moldova, cari ard de dorința de a dobândi drepturi civile și politice numai pentru a isprăvi opera de ruină și destrucțiune a Moldovei, opera ce urmăresc cu o stăruință inspăimântătoare.

Noi nu ne am mirat nici nu ne mirăm de acest fapt la care ne așteptăm, dar cea ce ne pune astăzi in confusiune este că, fracțiunea liberă și independentă din Iași sau asociat cu jupân Herșcu Goldner pentru ai da voe să înșăle prin organul seu, fiind gros plătit, credulitatea celor naivi prin vorbe late și articole sfărâitoare, doar că vor reuși și de astă dată a fi stăpâni pe budgetul comunei, și al împărți după cum le vine D-lor la socoteală, făcêndușî lefi și diurne grase.

Chiar în numerul de astăzi organul jidano-fracționist taxéză de pură calomnie inventată ca armă de luptă electorală cele afirmate de noi în numerul de Marți relative la exercitarea *influinții morale* de către agenții administrativi pentru a îngera în alegeri, cerîndune un singur caz pentru ca să vadă dacă trebue să crédă sau nu cele susținute de noi.

Publicăm imediat scrisórea ce ne adresézâ d-lu N. Cletinos, alegător în colegiul III-lea; nu pentru a fi crezuți de cei de la foia jidovéscă cari ei știu fórte bine că cele zise de noi sunt adevĕrul adevarat, ci pentru ca publicul și guvernul *pretins al liberilor alegeri* se vadă cine dintre noi și cei de la organul menționat bazéză acusările lor pe calomnii aruncate în vânt.

Intrebăm încă pe marii patrioți-naționali-liberali—fracționiști ce căuta comisarul Clodius la întrunirea Tătărășenilor ce avu loc în una din serile trecute și de unde au fost dat afară, dacă nu să intimidese și să amenințe pe pacinicii alegători ce se consfătuiau liniștiți pentru că cu ocaziunea alegerilor să se scape de părintésca oblăduire a fracțiunei.

Ce însemnéză liberali fracționiști, dușmănia ce purtați d-lui Gh. Pruncu, prefectul de poliție, pe care singuri l'ați adus în Iași și de care voiți a vĕ scăpa astăzi chiar prin mijlóce ce, pentru respectul ce datorim cetitorilor noștri, ne abținem de a califica? Nu este óre pentru că acest prefect nu voește a vĕ servi de unéltă órbă pentru a ingera în alegeri? vroiți a vĕ scăpa de actualul prefect de poliție pentru că acesta mai are naivitatea, de a crede in cele cuprinse in programul de la Mazar-Pașa, și voește ca poliția să rămâe neutră in luptele electorale?

In desperare că vor fi bătuți in viitórele alegeri după cum ne așteptăm de la energiea purtarea alegătorilor Ieșeni, liberii și independenții fracționiști, cărora li plăcea ase arăta in ochi lumei ca cei mai neimpacați dușmani a evreilor lor până a se asocia cu un organ jidovesc numai pentru a nu li scăpa budgetul din mână. Dar ce li pasă acestor oameni că se sugrumă chiar cu frînghia de care se agață pentru a se scăpa de naufragiul ce-i amenință, cele pasă că calcă in picióre cu nerușinare principiile ce pretindeau a profesa, cu tóte că noi nici o dată nu ne am indoit de adeveratele lor tendințe; cele pasă lor de ceia ce oamenii cinstiți zic despre dînșii, ei nu vĕd, nu au inaintea lor de cât seducatorul budget; și orbiți de teama ca să nu le scape din mână grasele lefe și diurne se agață de tóte mijloacele, se servesc de toate armele, chiar și de acele ce se intorc în contra lor.

Ați isbutit de a indupleca pe Dl. Rosetti, *pretinsul partizan al liberilor alegeri și autorul circulărei in chestiune ce d.v. interpretați in adevăratul sens*, pentru a să crea dimisiúnea d-lui Gh. Pruncu. Acesta insă nu va demisiona, ci va aștepta a fi destituit, și acéstă destituire va fi proba pipăită ce va infera pentru tot d'a una pe acei ce a înșelat țeara prin făgăduințele și palavrele lor de care nici o dată nu s'au ținut.

Ați cerut un singur caz, d-lor de la fóia jidovască, pentru a vĕ proba cele afirmate ale noi in numerulu trecutu. Vĕ dămu și vĕ vom da necontenit până ce lumea va cunóște în destul nedestoinicia și nulitatea *d-voastre*.

Iată scrisórea despre care am vorbit:

Domnule Redactor,

Ca unul ce-mi place a ceti ziarele fie-cărei partide politice din țară, vĕduiu în No. de astăzi a „Stafetei" o întimpinare la cele susținute în unul din numerile trecute a „Stelei României" relative la chipul cu care fracțiunea își pregătește terenul pentru viitórele alegeri comunale. Prin acea întimpinare „Stafeta" cerêndu-vĕ un singur caz pentru a se proba dacă cele susținute de d-vóstră sunt adevĕrate sau numai pure calomnii, îmi iau libertatea, d-le Redactor, de a aduce la cunoștința publicului și a *guvernului pretins al liberilor alegeri* următorul fapt:

Marți în 10 Octomvre, chiar după ce lăsasem din mână circularea d-lui ministru C. A. Rosetti privitóre la viitórele alegeri comunale eșind de la mine și în stradă mĕ întâlni dl. I. Popescu, comandantul gardiștilor de oraș (acésta era între 9 și 10 ore sara), care după ce mĕ salută, mĕ întrebă între altele, dacă știu că în curênd au se fie alegeri comunale. I-am respuns că da, știu acésta, atunci d-sa mĕ întrebă, dacă póte conta pe concursul meu în aceste alegeri. Nu știu, au fost respunsul meu, voi vedea. Intrebându-l că de unde vinea, d-sa îmi respunsă că venia de la d. prefect Gheorghian.

Acest singur fapt, cred că este de ajuns a proba publicului sinceritatea celor de la „Stafeta" care taxéză de pure calomnii adevărurile susținute de d-v. în numĕrul despre care am vorbit. Tot odată, cred că cei de la „Stafeta" mĕ cunosc îndestul pentru a da crezare faptului ce vĕ relatez, dar nu este mai orb de cît acel ce nu voește să vadă.

Vĕ rog, primiți d-le Redactor, etc.

N. Cletinos.

O intrebare D-lui C. A. Rosetti.

„Sub acest titlu cetim următórele in „Indepedența Română:"

„Am înțeles părințasca circulare, plină de sfaturi liberale, adresată prefecților și primarilor, in ajunul alegirilor comunale, și nu ne am mirat de a vedea agenți electorali oficiali visitend casele și magaziile pacinicilor cetățeni și cerșînd voturile lor in favórea guvernului, după cum au făcut și face capitanul nostru de sergenți, acel capitan, a căruia destituire s'a cerut ministerului de către prefectul de poliția locale, și la care n'a aderat, s'a inpotrivit prefectul de județ, pentru a complace nu știm cui.

„Déră cea ce n'am înțeles, și nu înțelegem de loc, este distribuirea cu profusiunea a medaliei *Indepedinței*, acordată unor ómeni care n'au făcut nimic pentru neatĕrnare patriei, afară numai dacă se consideră ca serviciul adus țerei: perchisițiunile, rechisițiunile, și alte calamități care au căzut pe noi, de la venirea radicalilor la putere. Dacă acestea sînt meritile care se invoca pentru decorarea acelor ilustrațiuni radicale, apoi dreptul e bine câștigat și n'avem nimic a obiecta.

„Dară se zice cei decorați au fost resplătiți de serviciile aduse țerei, pe timpul ducerei oștirei la resbel! Afirmăm intr'un mod positiv: că nici unul din cei decorați, sau *prea puțin*, n'au făcut parte din garda care păzea aresturile orașului și casele publice ale statului.

„Denunciand faptul țerei, cerem ministrului de interne, destituirea agenților electorali oficiali, reluarea medaliei *Independinței* de pe peptul acelora care n'au alt merit de cât a insulta pe cetățeni ș'a face, spre a se ilustra, perchisițiuni și rechisițiuni vandale.

„Sărmanul oșteanu român! pentru cine s'a el bătut, și ce valóre se mai aibă acea medalie pe peptul aceluia care 'și a vĕrsat sîngele pentru țară!

TEATRU.

De asta dată compania dramatică s'au dischis mai curînd de cît in anu din urmă. Duminică la 15 a curentei au avut loc cea dintâi representație dată de trupa română, sub direcția D-lui C. P. Constantiniu care au dovidit încă o dată despre zelul ce D-sa pune pentru prosperarea teatrului Național, căci nici osteneală, nici sacrificiu banesc nu'l impedică pentru a stărui să ridice, aceasta ramură a culturei sufletului, înălțimea, unde orice inima română dorește să fie teatrul Național. Conducerea artistică a simpaticului nostru actor D. M. Pascaly este o garanție sigură despre reușita intreprinderei; și ei ce au asistat la representarea dramei *Ghebosul*, vor găsi că convingerile noastre sunt nu se póte mai bine întemeieta.

Spațiul ne permițindu-ne ca să analizăm piesa,, ne vom mărgini a arata că limba traducerei lasa fórte mult de dorit. In ceea ce privesce jocul artistilor, considerând greutățile debutului, nu putem zice că inter-

pretaţia n'a fost în genere mulţiămitóre. Trecênd peste numele artiştilor cunoscuţi deja prin talentul lor publicului Ieşan. vom zice cîteva cuvinte in privinţa celor care au fost până acuma străini sceenei nóstre: D. Petrescu care au jucat rolul lui Gouzaque, interpretendu'l cu acurateţă şi susinindul cu putere, dovedeşte multa buna voinţiă, intelegenţa şi aplicaţie, D-lui Hagiescu in rolul Cocardas care nu e ingrat ca acel a lui Gouzaque, au strălucit prin mult natural şi au lasat să se vadă ca D-sa poseda stofa ce nu va intărzia al face să aibă drept la admiraţia amatorilor de artă. promiţênd a vorbi despre ceielalţi la alte ocasii adaugim ca intotal, dacă artiştii nu ar fi fost boutenţi de emoţiunele primei representaţii, spectatorul ar fi remas cu tóte ilusiunile sale.

Nu putem termina această mică dare de seamă fără a inregistra felicitările noastre on. Direcţiunei, pentru buna inspiraţie ce au avut, angajind pe D. Volmar sef de orchestru: D-sa, dacă îi vom ţine compt de puţinele elemente ce se ofer aice in Iaşy pentru formarea unei orchestre bune; ne au dat una aproape mulţemitóre, cu care graţie bunului seu gust in alegerea piesilor desfatease in deajuns pe public.

Apropo de musica, in curînd vom asculta opera cântată de orcheştii aduşi D. Franchetti, ne pare rău ca nu putem enumera cualităţile cântăreţilor D-lui Franchetti, căci pentru intăia dată ne găsim în faţia numelor lor; avem însă multă confienţă în D. Franchetti, D-sa este un impresariu care au resuflat stima şi au atras recunoştinţa prin oraşele pe unde au fost, Bucureştii este singurul oraş care s'au aratat ingratcătră d. Franchetti.

Indignat de intregile unor insudioşi d. Franchetti au părăsit capitala şi ţine să'şi resbune in un mod strălucitor făcênd, după finirea angajamentului de ori-ce se cânte trupa sa şi la Bucureşti pentru ale arata incă o dată cine este D-sa. Despre artistii ce avem să vedem se zice că sunt trei celebrităţi: Ostava Torriani, tenora Capri şi Basul Mileşi despre care au scris foarte bune lucruri gazetile teatrelor.

In aşteptare de ai asculta, mergem astă sară să vedem *Rubedeniile* piesă fórte amusantă. — Un obicinuit.

P. S. Rubedeniile au reuşit de minune dar ce folos, sala era aproape gólă.

Insertiune

Domnule Redactor,

„In No. 20 a Jurnalului Curierului de Bacău am văḑut publicat o critică anonimă contra Tribunalului de Roman sub titula „Justiţia merge rău."

In respectul pentru justiţiea independenţa ţerei noastre şi în credinţa ce avem de buna administraţie a justiţiei la tribunalul Roman, grăbindu-ne a merge spre a ne încredinţa prin noi înşine din dosarile relative la acele două procese cu Grecu şi jidanu dacă în adevĕr faptile imputate sunt patente ca săe se pótă zice „Justiţiea merge rĕu" sau din contra lucrurile fiind alt-feliu să se pótă zice sus şi tare.

Calomnia caracterizază anonimul.

Iată cum constată dosarile acest adevĕr.

La 3 Martiu 1876, s'au reclamat de la jidovu 675 galbeni la 20 April au fost cel întĕi termin cînd şi reclamantu spre a proba reclamaţia sa neavênd înscris au chemat pe jidov la interogator şi la 28 April acel an 1876. Tribunalul constituit în comercial prin hotărîrea No. 11, au condamnat pe jidov la plata acelor 675 galb. cu procent de la data reclamaţiei plus 400 fr. cheltueli, ordonând şi esecutarea provizoriu conf. art 313 Reg. org.

Aşa fiind. — Ne permitem a întreba pe persóna anonimă care ar ave aerul de Doctor în matematici şi meşter a da firme model în comptul justiţiei se ne înveţe şi pe noi prin ce mijloc matematic póte d-lui scóte de la 3 Mart şi până la 28 April acel an curs de 55 zile.

Când un tribunal în 55 zile au hotărît un proces şi este desesizat de afaceri se póte zice d-le anonim sus şi tare justiţia merge fórte bine dar calomniatoru o denégă.

Dacă îndestularea a fost după un an acestor imputări bine-voiţi a o reduce din comptul justiţiei şi a o transporta în comptul reclamantului sau acelora care l'au reprezentat pe d-lui; rezonul este:

Tribunalul la 28 Aprilie 1876, a dat hotărîrea cu dreptu de ezecutare provizorie conform art. 313, dar dl. reclamant, n'avem nevoie se cunóştem motivul, au bine-vroit se lase în suspense esecutarea hotărîrei până la 7 Iunie 1877, când au aplicat sequestrul şi pus în vênzare averea debitorului; iar la 28 Iunie acel an dl. Dimitrie Anghel cu procură în regulă a d-lui reclamant cere rîdicarea sequestrului declarând îndestularea sa pentru care urméză prescriptul verbal al portăreilor No. 197.

De acea zicem d-le anonim Justiţia merge bine, dar d-vóstră purtaţi şi umpleţi reu desagul lui Esop.

Acum se trecem la socotéla cheltuelilor acestui proces constatată cu dosarul şi portărei, ea este următóre:

	Lei	B.
Timbru întrebuinţat în tot dosariul	56	65
Taxile Portăreilor	78	68
Total . .	135	23

Drumuri nu putem pune de vreme ce dosariul ne constată că tóte actele s'au făcut de un avocat local în temeiul unei procuri.

Plată de avocat pentru amêndoue procesile după declaraţia d-lui reclamant în şedinţa tribunalului făcută ast-feliu ceru se fie despăgubit şi de capa ce am dat avocatului pentru procesu cu Grecu şi jidovu	70	—
Total . .	205	23

Acéstă cheltueală însemnează că dl. reclamante departe de a păgubi au cîştigat capitalu cu procente plus 194 fr. 77 bani piste cheltuelile făcnte.

Acum d-le anonim când am sfîrşit cu jidovu pe care dv. cu faimosul pamflet declaraţi că „îl lasaţi la oparte".

Se trecem la procesu cu Grecu; iată ce ne dovideşte dosariul:

La 6 Septemvre 1876, se reclăma 2249 l. vechi 25 par. de la Haralamb Ionide, Preşedintele admite urgenţa şi fixază termin la 28 Septemvre şi atunci tribunalul prin jurnalul No. 2709, în lipsa intimatului admite cerirea procuratorului de a se chiema pe intimat la interogator ajurnându-se cauza la 8 Octomvre; când prin jurnalul No. 2827, s'a dat la o parte pentru că nu se plătise taxa citaţiilor şi nu se citase părţlle.

La 3 Noemvrie 1876, după cerirea procuratorului prin jurnalul No, 3118 se redeschide şi se reguléză citarea părţilor cînd se vor plăti şi taxile citaţiilor după 13 zile adică de la 16 Noemvre dl. procuratore stărue să se fixeze termin la 8 Decbemvre şi atunci prin jurnalul No. 3490 earăşi se dă la o parte tot pentru că nu se plătise citaţiile nefiind plătită taxa.

Tocmai la 22 Iunie 1877, procurator prin petiţia registrată No. 4381 pe timbru de 5 lei, cere ase pune incursu cu termin scurt fiind-că Ionide înstrăinéză averea, Preşedintele earăşi admite urgenţa şi fixază termin de judecată numai de 6 zile adică la 28 Iunie 1877, când prin sentinţa No. 191 condamnă pe intimat în absenţă ca se plătească suma reclamată cu procent de 10 la sută şi 100 fr. spese.

Se lase sentenţa păn la 15 Noemvre 1877 şi atunci plătindu-se taxa portăreilor şi timbru se comunica copia întimatului şi acesta prin telegramă ce la Bacău, pe timbru legal face opoziţie pentru a cării cercetare se fixază termin la 28 Mart 1878, şi atunci prin jurnalul No. 939 admite cererea oponentului de a se chema pe reclamant în persónă la interogator, ajurnându-se cauza pentru 5 Maiu şi atuncea earăşi s'a pus în suspense ne-fiind plătită taxa portăreilor şi timbru pentru citaţie.

La 26 Maiu 1878, reclamantu a venit în persónă şi cerênd redeschiderea, singur a stăruit de i s'a pus termin la 21 August (ave se mérgă la Paris) si atuncea prin sentinţa No. 161, s'a respins opositia mănţinêndu-se sentinţa primitivă ordonându-se şi ezecutarea provizorie şi alţi 100 fr. spese dar nici păn astăzi reclamantul care a primit copiea hotărîrei n'a cerut ezecutarea ei.

Justiţia d-le anonim aduce ómenii la puşcărie fără voia lor.

De aceea d-le anonim sîntem în drept a zice „Justiţia merge bine" dar dv. fără să aveţi constauţa adevĕratilor fapte o calomniaţi! Şi apoi mai zicem, că calomniind justiţia vĕ calomniaţi pe dv. pentru că imputaţi Tribunalului cum a putut în contra legii se deie grecului judecat în lipsă dreptul de opoziţii,—ignorenţă de drept!!!

La Stambul d-le anonim! nici acolo în 1878, nu se mai judeca pe ómeni fără a li se da dreptul să se apare.

Acum se trecem şi la comptnl cheltuelilor făcute, iată ce ne constată dosarul şi condicile portăreilor:

	Lei	B.
Timbru întrebuinţat	42	25
Taxele portăreilor	87	32
Jumatate preţul epei, plata de avocat	70	—
Total . .	199	67

Rezultatul dar că dl. reclamante scoţênd cheltuelile au cîştigat capitalul cu procente plus 100 fr, 33 bani peste cheltueli.

Sfîrşind nu ne putem abţine de a arata că dacă am făcut cunoştinţe cu dosarile au trebuit a face cunoştinţe şi cu onor. parte reclamantă.

De aceea facem apel la dl. I. Ionescu propovăduitorul egalităţii şi a dreptăţii, fiiul poporului, agronomul de la Brad, se ne conforme veracitatea faptelor ce am avut onóre ale arata mai sus şi se constate alăturea cu noi ca justiţia merge bine! şi anonimul este un calomniator!

Priimiţi, d-le Redactor, încredinţarea prea deosebitei nóstre consideraţii.

G. I. Hotincanu, I. G. Şiadey, I. I. Ptivijer.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 211. Sambata 21 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași, 20 Octomvre 1878.

Sîntem independenți, sîntem întrați în familia statelor europeane, avem ministri plenipotențiari în streinatate, într'un cuvênt am intrat într'o altă viață, într'o altă lume politică, deosebită de cea trecută, și, suntem siliți să ne susținem acéstă nouă poziținne internațională cu sacrificii.

Așa este, și nu fără cuvînt se zice că „noblesse oblige!“

Noua nóstră boerie reclamă neaparat cheltueli în proporțiune cu splendórea rangului ce am dobîndit.

De altă parte este incontestabil că noua regiune ce am dobîndit, reclamă o bună organizație și o oștire numerósă, pentru ca să ne putem îndeplini misiunea de strejări ai gurelor Dunărei, misiunea ce ne-au designat Europa adunată în areopagul din Berlin.

Aceste tóte, împreună cu aspirațiile nóstre naționale, ne impun datoria de a sta totdéuna cu arma la braț, spre a putea în ori-ce moment face fața evenimentelor, și această datorie ni se impune cu o necesitate cu atât mai imperiósă cu cît evenimentele cari se desfășură împrejurul nostru, miróse mai mult a resboiu de cît a pace. Ne știind ce ne póte aduce ziua de mâni, caută să fim pregătiți pentru ori-ce întêmplare, căci dacă ne-am amestecat în cearta dintre Rusia și Turcia, improvizând fără nici-o necesitate o stare de resboiu, și intrând în acțiune nepregătiți, fără aparatul militar necesar, acésta nu o vom mai putea face și în viitor. Acum cînd sîntem de capul nostru, singuri respunzetori de tóte actele și pasurile nóstre, suntem datori pe de-oparte să ne deschidem totdéuna bine ochii și să știm unde avem să mergem, eară pe de alta să nu cruțăm nici-un sacrificiu pentru a ne apara existența nóstră națională.

Necesitatea lucrurilor, propria siguranță ca și îndeplinirea misiunei ne împinge să ne sporim considerabil statul cheltuelelor.

Dar de unde, și cum vom acoperi aceste cheltueli? Acésta este o altă întrebare, la care ómenii speciali, finanțiarii de meserie, caută să dee cuvenitul respuns.

Se știe că până acum toți finanțiarii nostri au deslegat acéstă întrebare într'un chip fórte comod, alergând la împrumuturi. Imprumuturile însă trebue plătite, și de unde avem să găsim bani pentru a respunde la sorócele hotărite anuitățile și dobîndile cuvenite? La această a do ua întrebare, finanțiarii noștri n'au fost în trecut tot atît de grabnici în darea respunsului, și credem că nici în viitor nu vor fi mai promți.

Ast-feliu chestiunea aflărei mijlócelor finanțiare pentru a face față la cheltuelele reclamate de noua noastră situațiune politică, este una dintre cele mai importante, la cari oamenii noștri de stat și corpurile legiuitoare caută să se gîndească din bună vreme, dacă voesc să nu fie surprinși de evenimente.

Să nu ni se zică că avem încă distule domenii pe cari le putem vinde sau ipoteca, apoi saline, feliurite mine, păduri întinse și cîte alte nenumerate resurse, cari nu așteaptă de cît mîni intiligente care să le știe exploata! Această incredere nemărginită ce am avut în nesacarea mijlócelor nóstre este care ne au adus să fim până in urechi înglodați în datorii.

Și apoi chiar dacă nu ne-am fi secat încă tóte puterile noastre finanțiare, este óre bine ca să împingem creditul nostru până la ultimele sale hotare? Este drept ca să batem la tălpi tótă moștenirea părinților noștri și să nu lăsăm urmașilor noștri, generațiunei viitóre nimica altă de cît un nămol de datorii? Fiva acea generațiune, în stare să supoarte o moștenire încărcată cu un pasiv atît de uriaș?

Credem că ómenii noștri de finanțe ar trebui să pună capăt erei împrumuturilor și se caute aiurea mijlócele necesare pentru îndestularea trebuințelor statului. aceste mijlóce trebue căutate in sporirea forțelor pcoductive ale țerei. Agricultura, industria, comerțul, protese printr'o legislațiune înțeleaptă și pentru o administrațiune capabilă, onestă și activă, trebue să fie singurele isvóre din cari statul să'și pótă satisface necesitățile publice.

Un alt mijioc care ar trebui adoptat de oamenii noștri de stat pentru echilibarea bugetelor noastre ar fi ca cheltuelele statului să fie reduse la limitele strictului necesar. Pentru aceasta ar trebui suprimate toate sinecurile; ar trebui chiar împuținate multe dintre funcțiunile existente, căci împrejurarea că aceeaș persónă póte ocupa cîte doue, trei și patru însărcinări, este dovadă că sînt prea multe posturi, mai multe de cît reclamă necesitățile serviciului public, mai multe de cît sîntem în stare de a plăti.

Mulțimei de aspiranți la buget ar trebui de altă parte să i se pună o stavilă printr'o înțeleaptă lege de admisibilitate în funcțiuni publice și prin întroducerea inamovibilității în magistratură și a stabilității împiegaților în toate ramurile serviciilor statului.

Apoi statul ar trebui să se ocupe mult mai serios de cum face astăzi de chestiunea înființărei scólelor de meserii, a scoalelor practice, care să creeze tinerimei noastre și alte mijloace onorabile de existență de cît numai acelea ale bugetului, pentru cari se pare că sînt create estăzi mai tóte scólele existente.

Corespondența „Stelei Românlei“

București 18 Octombre.

Cu îndatorirea ce 'mi ați pus de a vĕ trimete corespondențe, m'ați făcut să 'mi ies din rolul meu de om rezervat și retras de la viața sgomotósă a capitalei. Și astfel am început să ies și eu prin lume, am fost la teatru național.

Am vĕdut pe *Ruy-Blas*, tradus de distinsul și talentosul nostru june doctor în Drept, d. D. C. Olănescu. Pot să vĕ spun că am eșit mulțumit de la această representație.

Piesa este tradusă în versuri, într'o limbă curată românéscă, și junele traducător pare a fi cu cultură literară și om de gust. Ruy-Blas este una din traducerile cele mai bune. Póte să aibă imperfecțiunile sale ca ori ce lucrare ominéscă; adevĕrul însă este că D. Olănescu este un june cu talent, cu viitor și va devini un nume în litera-

tûra nóstră românéscă, dacă va merge pe calea pe care au apucat așa de bine.

Acéstă dramă care au făcut atîta svon în lumea întrégă au fost jucată pe scena nóstră cum de mult timp nu am vĕdut piesă mai bine jucată. Teatrul național din București începe a se rîdica de când se găsește sub direcțiunea eminentului nostru bărbat de stat d. Ioan Ghica. Ținênd sémă de împrejurarea că arta dramatică se află la noi în prima perióadă a carierei sale, găsesc că piesa au fost pe cît se póte de bine interpretată, căci nu putem pretinde ca actorii noștri să fie aceia ce sunt marii actori din străinătate.

Acésta nu însemnéză însă că ea nu ar fi putut fi mai bine interpretată, că adecă toți artiștii s'au achitat de rolul lor așa încît să nu merite nici-o critică. Mi veți da voie de a excepta pe actrița Efrosina Popescu, care este cea mai bună artistă dramatică și prin urmare critica nóstră nu o póte atinge. D-na Marița Vasilescu în rolul ei de regină a Spaniei, cu tótă fizionomia ei simpatică și cu tótă silința ce pune de a se identifica rolului ce jócă, cu regret o mărturisim că n'au respuns așteptărei spectatorului ce are un ochiu deprins cu scena teatrului. După mine are un defect capital, acela de a fi monotonă, recitând și declamând versurile ca și când ar cânta. Declamarea cântătóre este păcatul cel mare mai al tuturor a torilor noștri. D. Manolescu în rolul seu de Ruy-Blas mi au făcut efectul unui artist ce promite. In adevĕr, pronunță bine versurile, are gesticulațiune, știe exprima pasiunea, durerea, știe a face imprecațiuni, ar trebui însă să și studieze vocea, că i organul este prima condițiune ce se cere de la un artist. Rolul lui Don Salust au fost slab jucat.

Rolul lui Don Cezar de Bazan au fost admirabil jucat de artistul Velescu și 'i facem complimentele nóstre. D-lu Iulian de și nu au avut vre un rol important, totuși, el au fost bine și are să fie și mai bine, căci are stofa unui bun și intiligent artist, și ar trebui să nu abuseze de simpatia ce noi, poblicul, 'i arătăm mai de câte ori se arată pe pe scenă.

Dar vĕd că fac o critică teatrală și încetez, căci rolul meu nu este de a vedea lucrurile de pe scena teatrului, ci acelea de pe scena nóstră politică.

Vĕ spun deci in doue vorbe că teatrul național din București face progrese, posede destule elemente pentru a forma o bună trupă dramatică, judecênd după piesa Ruy-Blas, care au fost studiată și jucată mai bine de cât toate piesele ce le'am vĕdut in București de vre-o doi, trei ani încoace.

București 19 Octomvrie.

Comisiunea bugetară se ocupă cu proectul de buget pe anul 1879. Sînt sigur că vĕ așteptați la un adaos in cheltuelele exercițiului anului viitoriu. Intr'adevĕr, atît ministrul de resboiu cît și cel de externe reclamă un sporiu in cheltueli, cel din tăiu cere șese milióne, al doilea un milion. Nu e vorba cererea amîndurora este intemeiată pe serviciile ce oștirea și diplomația română au adus țerei, dându-ne una gloria armelor, cealalta recunóscerea independenței de cătră Europa. Considerînd dar zelul din trecut al camerilor noastre in tóte chestiunile privitóre la mărirea națională, nu ne indoim că creditele cerute de ce doi miniștri nu vor fi acordate de reprezentanții țerei.

Mi se spune că în urma unor demarșe sau propuneri ce ar fi primit guvernul nostru din partea guvernului rusesc, d. d. Brătianu și Gogălniceanu s'ar fi oprit pentru moment cel puțin de a mai merge în Dobrogea ca să iee parte la comisiunea de delimitare. In privirea nouelor propuneri ruse se șoptesc lucruri foarte sinistre pentru existența și viitoriul statului nostru. Nu vă pot însă nimica comunica, mai înainte de a fi pozitiv informat.

Vaslui, 18 Octomvrie

Un fapt pe atât de scandalos, pe cât și de monstros comis de curând în orașul nostru, au împlut de indignație întréga societate Vasluiană, cu atât mai mult cu cât opiniunea publică de la noi bănuește că autorul acestui fapt este însuși d. V. Holban prefectul județului, ear victima o copilă numai de 14 ani, fiica unei familii oneste. Acéstă ființă nenorocită ademenită prin promisiunea unei sume însemnate de bani de cătră un sergent de poliție, creatură a D-lui prefect Holban, au plătit fórte scump păcatul de a se fi lăsat să fie sedusă. Nenorocita copilă pe lângă vestezirea onórei sĕ află astăzi pe drumuri, fără nici un mijloc de existență, căci părintele ei au alungato din casa lui, neputând privi în copilul sĕu obiectul rușinei și a dezonorului familiei sale.

Pe când victima 'și ispășește într'un chip dureros greșala de care mai nu este vinovată, aderĕratul culpabil însă se află tot în capul administrației nenorocitului nostru oraș, sfidând în față și morala publică și indignațiunea societăți, mulțămită d. d-lor Alecu Holban și D. Anghel de a căror protecțiune se bucură acest d. Prefect, fiind unul din cei mai aprinși adepți ai fracțiunei,.

In fața faptelor brutale ce se petrec în orașul nostru sub administrațiunea d. d. Rossetti-Brătianu, suntem în drept de a asemăna acéstă administrație cu acea din timpul de tristă aducere aminte a fanarioților, când avere, onóre, viață erau la bunul plac a celor puternici. Cu atât mai mult suntem în drept a crede acésta cu cât vedem că justiția nu au luat încă nici o demarșă seriósă până acum în acéstă privință, mărgininduse a trimete pe un d. procuror de la Curte, dar care nu știm să fi luat vre o mĕsură contra autorului acestui fapt imoral, de vreme ce 'l vedem tot la postul seu în paguba moralității publice jignite și mai mult în paguba guvernului ce au numit pe acest prefect, afară de cazul când acest guvern ar fi voind se patroneze în persóna D-lui Holban frumósele și moralile principii profesate de d-sa.

Vĕ rog D-le Redactor a primi etc.

x

DIN ȚARĂ.

Cetim în Telegraful:

D. Dimitrie Brătianu a plecat eri la Constantinopole spre a ocupa postul de ministru al României acolo.

-- Aflăm că la 15 ale acestei luni s'a găsit în strada Incendiului, suburbia Lucaci, un șarpe de o mărime și greutate enormă. El s'a depus la museu.

— A sară trupa francesă din Sala Bosell a început representațiunile sale cu vestita operă „les Cloches de Corneville“, care a avut un mare succes.

— „Micul Brăilean“ ne spune că al II lea corp de geniu, ce staționa în Brăila și care se ocupa cu repararea șoselei din partea nóstră, precum și acea din partea Dobrogei, care se începe de la fostul mic port turcesc, numit Ghecet și care duce la orășelul Măcin, pe marginea Dunărei vechi, terminând lucrările necesare pentru trecerea trupelor române în Dobrogea pe la acest punct, Duminică, 15 Octomvre s'au îmbarcat pe vaporul de resbel „România“, împreună cu două șlepuri spre a se duce în Dobrogea pe la Silistra, unde se zice că este așteptat de Comisiunea europeană, care este mai de mult acolo, pentru delimitarea fruntariei Române despre partea Bulgariei.

Acest corp va esecuta lucrările necesare de delimitare.

— Acelaşi ziar află din Ismail că predarea autorităţilor române către Ruşi, este aprópe finită. Mai toţi împiegaţii telegrafului de acolo sunt transferaţi la Brăila.

Ruşii propun funcţionarilor români de-acolo să stea pe loc, promiţându-le retribuţiuni avantagióse. Cea mai mare parte refusă.

— Cetim în „Resboiul“:

D. Baron de Fava, trimis estraordinar şi ministru plenipotenţiar al Italiei în România au sosit asară cu trenul de la Vêrciorova.

La gară fu întimpinat pe lîngă personalul legaţiei, şi de mai multe persóne distinse care-l aşteptau.

— Ieri séra a sosit de la Ismail primul comisar, D. N. Catargi, care aflăm că cu trenul de nópte a şi plecat la Bucureşti. Astădi se aştéptă ceia-l'alţi delegaţi, D-nul Liciu, Vera, Dona, etc.

— Comuna şi judeţul s'au angajat cu intreţinerea a 40 paturi în spitalul Elisabeta-Dómna.

Doui din vestiţii banditi, Grozescu şi Ciupitu, aflăm că s'au prins în Basarabia.

(Vocea Cov.)

— Cetim in „România liberă:“

Primul numĕr din ziarul d-lui Enrinco Croce, „la Voce d'Italia„ prin car 'şi propune a susţine interesele ţărei nóstre in străinătate, a apărut azi.

— Ieri dimineaţă au plecat din capitală reg. 3 de linie, spre a se duce in Dobrogia. Cele lalte trupe au plecat mai înainte

Telegrame de prin ziare.

Londra, 29 Octomvre.—Un nou consiliu de miniştrii se va ţine mâine mercuri. „Times“ angajază pe Englitera, pe Francia şi pe Austria să se înţelégă pentru a anunţa Rusici, într'un comun acord, obligaţiunile sale privitóre la excutarea tractatului de la Berlin. Ziarul Cetăţii speră că d. de Bismarck va sprijini acéstă înţelegere a celor trei puteri, ne-voind să lase ne-complectă opera Congresului.

Bombay, 29 Octomvre. — S'au dat ordin spre a grămădi la Paşaver provisiuni şi transporturi pentru 20,000 ómeni.

Viena, 29 Octomvre. — Camera au adoptat, cu 142 voturi contra a 78, propunerea de a numi o comisiune spre a face un raport care va coprinde espunerea situaţiunii până la 2 Noemvre şi care va servi drept basă pentru a redacta Adresa către impĕrat. După acésta ea a ales pe membrii acestei comisiuni şi a ficsat la 31 Octomvre alegerea membrilor delegaţiunii. O propunere a d-lui Schóner, care tinde la amânarea acestei alegeri până la presentare tractatului de la Berlin, n'au întrunit destule voturi pentru a fi primită.

Viena, 29 Octomvre.—Se anunţă din Constantinopoli către „Corespondenţa politică“ că principele Labanof se va duce în curênd la Livadia.

Viena, 29 Octomvre.—Contrariu noutăţilor date de „Observer“ şi „Fanfulla“, „Pressa“ din Viena desmint sgomotele de alianţă între puterile occidentale; ea adaogă că aceste puteri n'au făcut nici un demers colectiv pe lîngă cabinetul de St. Petersburg pentru grabnica esecuţiune a tratatului de Berlin.

Paris, 30 Octomvrie. — Din Londra se telegrafiază că guvernul Indiilor au hotărît să trimită Emirului din Afganistan un ultimat.

Stirile din Paris confirmă telegrama de la 29 curent din Atena, telegramă relativă la dimisia cabinetului Comunduros.

Berlin, 30 Octomvrie. — Negocierile incepute pentru remiterea căilor ferate din România statului, au ajuns la un acord, care s'au stabilit in cele mai principale punte. Mâine se va hotărî un proect de invoială.

Londra, 30 Octomvrie.—Se asigură, că circulara engleză, tinzênd a cere puterilor stricta esecutare a tratatului de Berlin, se va espedia mâne.

Viena, 30 Octomvrie. — Comisiunea bugetară discutând proectul prezintat de guvern in privinţa creditului de 25 milióne, a adoptat o propunere, tinzênd a nu delibera asupra acestui proiect, ci a cere guvernului ca să supună fără zabavă delegaţiunilor tratatul de Berlin.

Ministrul de finanţe a declarat, că contele Andrassy se reservă de a da esplicaţiuni delegaţiunilor. El a adaos: Trebue a se trece peste creditul acordat in interesul onorii armatei şi a se termina opera incepută. Ocupaţiunea ni s'a impus, spre a evita complicaţiuni mai grave. Guvernul va prizinta un proiect privitor la anexarea Spizei şi la alte disposiţiuni ale tratatului de Berlin, cari sînt de competenţa delegaţiunilor.

Pesta 30 Octomvrie. — „Camera deputaţilor“. Dl. Tisza dă esplicări asupra crizei ministeriale. El zice: „Formarea definitivă a cabinetului se va face numai după ce situăţiunea va deveni mai clară, in urma votării adresei.„

Dl. Tisza adauge, că el nu vrea să se sustragă de la responsabilitatea ce'i incumbă şi că e gata a da esplicări şi ca ministru provizor. El conchide, susţinând proiectul de adresă, prezintat de Zvednyi şi care se adoptă.

(Havas).

DIN LOCALITATE.

Aflăm că d. ministru de justiţie, căruia i s'au comunicat resultatul alegerei consiliului de disciplină a baroului iaşan, ar fi exprimat părerea eă in privinţa decanului şi a doi membri cari n'au intrunit majoritatea absolută, ar fi locul de a se face o nouă alegere.

După primirea acestui avis, d. procuror general au convocat pe d.d. avocaţi a se intruni duminică, la 22 curent, spre a procede la o nouă alegere in locul celor trei persóne cari n'au intrunit majoritatea absolută.

Ne mirăm cum d. procuror general, care a prezidat alegerea din chestiune şi care au proclamat resultatul votului in urma declarărei alegătorilor prezenţi că nu au nici-o contestaţie de făcut, vine astăzi şi se pune in făţişă contrazicere cu ceea ce au găsit legal la alegerea trecută.

VARIETATI.

O istorie amuzantă. — Se aflase că principele ereditar al Germaniei era să treacă pintr'un sat din Alsacia, şi institutorul să grăbise a compune textul unei canttate de circumstanţă, pe o arie cunoscută şi de a o învĕţa copiilor din sat. Totul merse de minune. Principele sosi şi fu primit de copii, ce se achitară cu gentilenţă de sarcina lor, aşa de gentil chiar încăt principele dori să aibă textul cantatei. Fericitul autor se grăbi de a scoate manuscriptul din buzunar şi a'l da augustului personaj.

Cu totul plin de entusiasm, institutorul se întórse acasă spre a spune succesul ce obţinuse soţiei sale. Aceasta nu putu crede la atâta fericire, şi spre a se convinge, scotoceşte în buzunarele barbatului seu, de unde scoate manuscriptul aşa zis dat principelui; dar ceea ce nu mai găsi in buzunarul barbatului seu, fu factura ne achitată a croitorului ce făcuse noua haină sub care institutorul se prezentase Alteţei Sale.

Eată bucuria schimbată in decepţiune din cauza nenorocitei greşeli; dar in curênd soseşte un plic datat din Homburg. Tremurând de nelinişte, sărmanul om deschide scrisórea din ea... factura croitorului achitată. (Timpul).

ERATĂ.

In numerul de eri s'au strecurat mai multe erori de tipar care schimbă adevaratul înţeles al fraselor; ast-fel:

In pagina 1-a, colona întăi rândul 33 să se citească *sărăciei* şi în rândul 39 din aceiaşi colonă *ulitile*; în colona 2 rândul 40 să se ceteasca *stradele*, în pagina a doua rândul 14 se va ceti *simţul odoratului*; in pagina a 3-a rândul 65 trebue a se ceti: cei mai ne împăcaţi ;duşmani ai evreilor merg cu cinismul lor până a se asocia....

TEATRU CEL MARE.

Direcţiunea C. P. CONSTANTINIU.

Duminică 22 *Octomvrie* 1878.

Piessă nouă

VRAJITOAREA

Dramă în 5 acte şi un Prolog, de autorul Orphelinelor. Traducere de Pascaly

Preciurile obicinuite.

Inceputul la 7 ½ oare precis.

Biletele se găsesc la căsa Theatrului în toate ţilele.

DE VANZARE 3000 FALCI

din mosia

HUDEŞTII—MARI

în districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Căpitan Ión Lăţescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevóiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8--11 óre dimineaţa şi de la 7--8 sara.

Avocat. B. SCULY—LOGOTHETIDES. Iasì.

DE VANDARE 500 FALCI PADURE MARE

de pe mosia HUDESTII-MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Capitan Ión Lăţescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevoiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8--11 óre diminéţa şi de la 7--8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES**. Iaşi.

DE ARENDAT pe 10--15 Anĭ moşia HUDEŞTII--MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietate a D-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în întindere de aprópe 7000 fălcĭ, cu velniţă mare ce póte lucra până la 400 vedre rachiŭ pe zi, avĕnd magazie de rezervă pentru 30,000 vedre, slădărie boltită, unică în ţară, douĕ grajdiurĭ pentru 800 boĭ, móră de foc ce macină 100 merţe pe ḑi, tóte maşinele şi accesoriile velniţeĭ confecţionate de-abia de un an de zile, lucrătóre şi'n cea maĭ perfectă stare. Se dă parchet de pădure anual. Sînt treĭ iazurĭ marĭ cu morĭ, avĕnd căte douĕ şi treĭ petre fie-care, şi care aduc un venitŭ anual de peste 1,000 galbenĭ; asemine maĭ multe crîşme, acăror venit se urcă peste 1,000 galbenĭ. Hambare, coşere, standóle, douĕ case marĭ, maĭ multe case micĭ, şi o mulţime de alte acarete trebuitóre la exploatarea uneĭ asemine moşiĭ marĭ.

Doritoriĭ bine voească a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Căpitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8—11 óre diminéţa şi de la 7—8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES**. Iaşi.

De vânzare, Băile de lângă Târg-Ocnii numite Nastasachi. Renumite pentru calitatea apelor minerale, vindecând în scurt timp boale cronice, reumatizmuri paralizii scrofule, sînt 28 apartamente compuse câte din două camere 40 cabine pentru feredei calde, mai multe atenanse, mobilieriul trebuincios, o întindere de pământ aprocsimativ 8 fălci numai livadă şi pădurice, situate întro frumósă poziţie la poalele muntelui. Măgura.

Detaliuri la administraţia acestui ziar.

VÉRITABLE BENEDICTINE

DE L'ABBAYE DE FECAMP (FRANCE)

ESCELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ŞI APERITIVA

CEĂ MAĬ BUNĂ DIN TÓTE LICORILE

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Brevetée en France et à l'Etranger.
A. Legrand aîné

A se cere todéuna in josulŭ fiecărei sticle, eticheta pătrată purtându semnătura directorelui generale.

Adeverata licore *Benedictină* se găsesce numaĭ la.

In Iassì la D-niĭ Iby Fraţi, J. Ermacov & C^ia^, negucitorĭ; şi în cele maĭ alese magazii din celelalte oraşe.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 212. Duminica 22 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași, 21 Octomvre 1878.

Chestiunea alegerilor comunale este chestiunea principală care preocupă pentru moment pe tóte clasele societăței noastre.

De la nimerita alegere a persónelor cărora să li se încredințeze îngrijirea de gospodăria orașului, atîrnă tótă propășirea intereselor orășenesci.

Pe cînd tótă lumea bine-cugetóre din orașul nostru este pătrunsă de adevĕrul că pentru a face bună gospodărie în comună, nu este de nevoe să se uite cineva la principiile politice ale celor chemați de a compune consiliul comunal; pe cînd toți cetățenii onești fără deosecire de colóre politică, fie liberali, fie conservatori, nu au în vedere pentru viitórele alegeri comunale de cît interesele. adevarate a le orașului și nu sunt insuflați de altă idee de cît de aceea de a da Iașilor, această a doua capitală a României, o representațiune comunală onestă, capabilă și harnică,—un singur grup politic din orașul nostru, acela al fracțiunei așa zisă liberă și independentă, este preocupat de idei cu totul diferite de acelea cari insuflă pe massa ceealaltă a orășenilor.

Acest grup politic nu înțelege că ideile politice nu au ce căuta în comună, că pentru ca să meargă bine trebile ei nu este de feliu de nevoe ca să fie representate numai de cît numai oameni de aceeași credință sau coloare politică.

Înțelegem fórte bine încăpăținarea acestui grup că singur el și numai el să aibă tótă puterea și in comună, cum vrea să aibă și in județ și in stat chiar. In această privință așa numită fracțiune se arată consecuentă principiilor sale exclusiviste, intolerante, egoistice și tinice.

Înțelegem earăș ca dînsa să se ție grapă de comună, să nu voească in ruptul capului a părăsi grasele și ne numeratele foloase ce trage avênd la dispoziție bugetul comunal.

Ceea ce nu înțelegem de feliu, ceea ce ne pune in cea mai mare mirare, este cutezarea ce au acești oameni de a voi să se impue cu ori-ce preț voinței alegătorilor, este nerușinarea ce au de a se infățoșa inaintea opiniunei publice ca niște reprezentanți ai ideilor liberale, naționale, ai intereselor democratice in genere și in specie ale intereselor orașului Iași.

Indrăsnesc d.d. Anghel, Tacu, Holban, Gheorghiu, și toată ceata d. lor să se inbrace cu hania liberalismului, d-lor cari, ca reprezentanți in Adunarea naționale, nici-o dată n'au făcut, nici n'au propus, nici macar cea mai mică imbunătățire, nici cea mai mică reforma, care să aibă o tendință adevarat liberală! Cînd toată activitatea d-lor din cameră s'au mărgint in a tripota, a intriga, nu mai și numai spre a ave in mînile d. lor, sau ale adepților d-lor, prefecturele, primăriile, comitetele permanente, epitropiile, din această parte a României!

Cutează d.d. fracționiști să se dee de democrați și naționaliști, cînd tot democratismul și naționalismul d-lor s'au concentrat in năpostirea d-lor asupra moșiilor Statului, in acapararea tuturor funcțiunilor publice din Moldova!

Democrație și liberalism este a se servi de influența de deputat spre a lua in arendă cu preț de 23,000 lei o moșie care au fost arendată cu 60,000, cum au făcut d. G. Tacu care au pus mîna pentru opt ani pe moșia Tomeștii?

Indrăsniți să spuneți că sînteți adoratori ai suveranității poporului, partizani ai regimului reprezentiv, însuflați de diferința și respect pentru opiniunile alegĕtorilorilor cari v'au acordat sufragiile, domniile voastre cari, in tot cursul evenimentelor ce s'au desfășurat, in mijlocul imprejurărilor celor mai grave pentru existența și viitorul țerei nóstre, nu ați găsit cu cale o singură dată să veniți in mijlocul comitenților d-v., cărora să le espuneți ideile și părerile, d-v. cari nu alergați la intrunirile publice, de cît atunci cînd este să vĕ puneți candidaturile la deputăție sau la primărie!

Cutezați să vĕ dați de naționaliști, de români inflăcarați, de dușmani de mórte ai jidanilor, d-vóstră, cari vă faceți tóte trebile cu jîdanii, cari sînteți asociați cu dînșii, cari ați intervenit pentru dînșii ca să rămîe ca orîndari pe la moșiile ce țineți in arendă, d-vóstră cari acum de curînd v'ați pus sub protecțiunea unei foi locale, cunoscută ca organ al Israeliților, domniile vóstre judano-fagi învăpăeți!

Ei, domnilor fracționiști, pe cine credeți că o să mai puteți amăgi! Nu vedeți, că mascele vi s'au rupt de pe obraz și că astăzi lumea vĕ cunoaște ceea ce sînteți! Ignoranța, inepția, exclusivismul și lăcomia d-vóstră sînt astăzi scóse la lumina mare, sar în ochii tuturor, și nimine afară de adepții d-vóstre nu póte să vĕ dee vre o încredere macar cît de mică!

Să vĕ iasă din minte că veți mai putea face ca prin voturile libere ale

cetăţenilor să vĕ realegeţi in consiliul comunal; pentru ca să perpetuaţi sistemul d-vóstre vitreg şi inept de cîrmuire a intereselor comunei, pentru ca să lasaţi oraşul in prada necurăţeniilor şi a infecţiunilor celor mai otrăvitóre, pentru ca stradele să ajungă intr'o stare impracticabilă, cum sînt de cînd vă aflaţi d-voastre în capul trebilor comunale.

S'au sfirşit, vi s'au înfundat tóte şărlătăniile.

Aveţi cel puţin pudoarea de a nu mai da obraz cu alegătorii care sînt sătui de administraţia d-vóstră incapabilă şi exclusivistă !

——

„Stafeta,“ foaea d-lui Herşcu Goldner, organul semi-oficial al administraţiei locale, judeţene şi comunale, care de cîtva timp au deschis coloanele sale articulelor emanate de la penele fracţioniste, era cît pe ce să se desfacă de clientela sa, căci d. Goldner, ca toţi coreligionarii sei, inainte de toate este negustor, şi nu înţelege ca să pună foea sa la dispoziţia fracţiunei şi pe timpul alegerilor numai pentru subvenţiunea ce i se plăteşte din fondurile secrete, subvenţiune pe cari au primit'o de la apariţiunea sa şi pănă astăzi, şi in care timp fracţiunea cu totul absorbită de practica afacerilor sale in exerciţiul fancţiunilor administrative, judeţene şi comunale, n'au prea avut nevoe de a scrie prin „Stafeta.“

Astăzi, însă, cînd fracţiunea se vede amenintată de perde din mîni bugetul comunal şi poate şi pe cel judeţan, astăzi, zicem, simte o necesitate imperioasă de a recurge la publicitate ca să şi apare existenţa ; de aceea ea aŭ propus d. lui Goldner ca să-i dee ospitalitate în colonile foei spre a si apara pielea.

Dar d. Goldner, fiind, cum am spus negustor, au respuns fracţiunei că acum fiind o chestiune de viaţa sau de moarte pentru „Onorabilii membri ai partidului fracţiunei,“ fiind vorba de un gros ghesęft, este drept şi cuviicios ca să tragă şi domnia sa, proprietar şi editor al foaei avantage proporţionale cu sacrificiile ce face şi cu perspectica beneficiilor ce promite intreprinderea. Astfeliu d. Goldner s'au oferit să cedeze fracţiunei organul seu pentru tot timpul alegerilor comunale şi acelor ce vor fi să se mai facă pentru camerilor de revizuire pentru minima suma de 7,000 franci.

In zadar onorabilii finanţiarii ai partidului, d. Anghel şi Tacu, au obiectat d-lui Goldner că o-dinioară, un corelegionar de ai sei, au vîndut pe fundatorul creştinismului numai pentru *30 de arginţi*, şi că nu este drept ca acum să ceară atît de scump pentru capul a cîtor-va oi rătăcite ! D. Goldner au replicat că timpurile s'au schimbat, şi că, din nămolul de ghişefturi asigurate partidului, este drept să aibă şi domnia o părticică mai grăsuţă.

Tîrgul neputĕnduse termina pănă Joi séra, Vineri „Stafeta“ au apărut fără să cuprindă vre-unul din numerósele articole pregătite de fracţiunea contra ziarului nostru. In marea sa restriste, fracţiunea au admis impui condiţiile d-lui Goldner, şi ast-feliu tîrgul încheiat, numerul de astăzi au şi reînceput seria invectivelor şi calomniilor, singurele producţiuni ale creierilor fracţionişti . . . .

Le dă mîna d-lor fracţionişti să plătească gros pe d. Goldner ca să aibă la dispoziţie pe timpul alegerilor ziariul „Stafeta“. Se vede că primpria este mănoasă ! Altfeliu u'am înţelege cum cei mai mulţi din onorabilul grup al fracţiunei,—cari calculează ca şi asociatul d-lor, şi cari nu sînt deprinşi a semăna de cît acol unde sînt siguri de o recoltă îmbielşugată, s'au hotărit a plăti aşa de scump pe d. Goldner !

Dar ce vreţi ! negustorii se cunosc între dînşii şi-şi înţeleg mai bine interesele ! Noi cari nu ne înţelegem în treburi de aceste, o spunem mai dinainte că nici-o parte contractantă nu se înşală. Chiar dacă fracţiunea va cădea în alegerile comunale, cîte căi nu i mai rămîn deschise pentru a se despăgubi, fără a mai conta că chiar aceea ce dă astăzi nu este din buzunariul, ci în socoteala beneficiilor trase din arendele statului prezinte şi viitóre . . . . Şi apoi, în caz de cădere, oare fracţiunea nu are la ordinele sale pe prefec spre a cere casarea alegerei sau disolvarea consiliului comunal, cum au cerut de atitea ori casarea alegerilor col, I pentru judeţan.

Sîntem siguri însă că în caz cînd se va urma aceeaşi procedură, d. d. Gheorghian şi cu stăpînii sei vor păţi aceeaşi ruşine care au păţito cu alegerile judeţane. Lumea s'au deşteptat astăzi şi nu credem că se va mai lasa a fi înşelată de Gheorghian şi compania.

In zadar fracţiunea ne spune prin „Stafeta“ că sîntem niste reacţionari mascaţi, că astăzi ne-am dat pe faţă unindu-nie cu conservatorii în alegerile comunale. Ştim noi pentru ce ni se spun toate acestea. Fracţiunea se măgulesce cu credinţă că noi vom avea naivitatea a ne spăria de conservatori ca de o *caua* pe care ne-o tot scot înainte, şi-i vom lasa să-şi facă treburile în ticnă. . . . .

A d'autres..... Lumea nc ştie pe toţi, şi cûnoaşce fórte bine cine dintre noi şi d-vóstrre sunt mai liberali. Vĕ cunóscem noi liberalismul, îl ştim cît preţuesce ! Vĕ îmbracaţi în pielea oăei, luaţi un aer de blândeţă şi de liberalism pănă intraţi în stînă şi apoi vĕ lepădaţi cojocul !.....

Dacă vom vota în viitórele alegeri comunale şi persóne ce fac parte din partidul conservatorilor, acésta vom face-o pentru raţiunea ca ţinem că comuna nostră să fie mai bine şi mai cu inteligenţă administrată ; pentru că ne revoltăm contra arbitrariului şi a făţăriei care sub masca liberalismului calcă în picioare principiul liberelor alegeri şi siluesce voinţa alegĕtorilor, fapte pe cari le tăgăduiţi cu nerusinare în faţa lumei, cerându-ne cazuri determinate, şi când vi le aducem înainte, spuneţi că şeful de sergenţi este „un trecĕtor“ şi alegĕtorul influenţat „un amorezat de politică“, şi apoi tot d-vóstră ziceţi că „ne înveşmintăm cu un caracter umoristic“, par' că noi am avea predilecţiune pentru foile umoristice, nu d-vóstre cari le inspiraţi şi le plătiţi ; în fine pentru că nu voim să fim osîndiţi a mai trăi încă patru ani în murdăria, care dacă n'au ajuns la culme, vina nu este a fracţiunei, ci a consiliului-comunal conservator căruia datorim stradele asfaltate mai puţin accesibile la murdării ; căci dacă am fi ramas sub părintésca înrijire a consiliului comunal din 1871, de signr am înota astăzi în glod pănă în genunchi. Graţie numai consiliului comunal conservator, care au fost ocărit şi huiduit de tótă fracţiunea cu primăriul ei de astăzi în cap, putem circula acum pe nişte strade mai cum se cade.

De vom mai avea nenorocirea să fim administraţi încă patru ani tot de fracţionişti, ne vom întórce de sîgur la starea în care-i place d.lui Pastia şi fracţiunei să ajungă Iaşii.

Mişcati numai de dorinţa de a vedea prosperând oraşul nostru, noi consiliam pe alegĕtorii ieşeni că să pună în sfatul comunal barbaţi capabili, activi şi onesti, cari să se ocupe numai de salubritatea, bunastarea şi înflorirea oraşului, eară nu cî majoritatea actualului consiliu care se ocupă exclusiv de dresarea listelor electorale în spirit de partid şi de garda cetăţenească, cu care speră a se servî în alegerile comunale în şi acele pentru corpurile legiuitóre, singurul mobil care-i îndeamnă a iubi aşa de mult instituţiunea gărdei, căci fracţiunea în locul devizei creştine : *Nimic fără Dumnezeu !* are deviza sa : *Nimic fără interes !*

DIN ŢARĂ.

Circulară a d lui ministru de interne către toţi d-nii prefecţi din ţară:

Domnule prefect,

D-nii administratori ai domenielor şi pădurilor statului îmi comunică, printr'o adresă, că, cu ocasiunea întocmirei lucrărilor pregătitóre de către comisiunile ad-hoc instituite, în temeiul art. 1 din regulamentul de aplicaţiune, pentru esecutarea pe moşiile 'statului a art. 5 şi 6 din legea rurală, unii din d-nii arendaşi ar fi voind să profite, în mod ilicit, din îndeplinirea acestui mare act al împroprietărirei însurăţeilor.

Ast-fel, în urma alegerei de către comisiunile ad-hoc a locurilor unde urmézá să se aşeze cei cu drept la împroprietărire,—bine înţeles, sub reserva 'aprobărei administraţiunei domenielor, — s'au găsit unii arendaşi care, mişcaţi numai de interesul cîştigului cu ori ce preţ şi prin ori ce mizlóce, au început să răspândéscă vorba prin sate cum că lucrările întocmite de aceste comisiuni nu pot se fiă temeinice, întru cât nu vor avea şi consimţimîntul lor, şi că acest consimţimênt dênşii nu'l vor da de cât atunci când fiă-care sătean cu drept la împroprietărire se va lega să le muncéscă, fără plată atâtea pogóne de arătură séu atâtea ţile, cu vitele ori cu mânile.

Ună asemenea propagandă, d-le prefect, ar putea fi creḑută, în unele localităţi, de către acei săteni care nu vor fi avênd încă deplină cunoşcinţă de art. 5 şi 6 din legea rurálĕ şi de lămuririle regulamentului pentru aplicarea ḑiselor articole.

In facia interesului, mai cu osebire, ce au cei cu drepturi la improprietărire, de a se bucura cât mai neîntârḑiat de foloasele ce le va da îndeplinirea acestui act, atât de mult aşteptat, se pot găsi mulţi dintr'ênşii care sĕ fiă ademeniţi de a 'şi robi munca pentru mai mult timp, creḑênd că prin acésta vor dobândi, pentru împroprietărire, şi sprijinul acelor arendaşi care 'i amenință cu desfiinţarea lucrărilor întocmite de consiliele ad-hoc.

Punênd'u-vĕ dar în vedere cele mai sus arĕtate, vă învit, d-le prefect, ca sĕ obstiţi în tóte comune şi cătunele, prin publicaţiuni lipite la uşa primăriei, prin citire, în ḑilele de Duminecă şi serbători, pe la biserici, şi prin ori-ce alte miḑloace cât s'ar putea mai întinse, că împroprietărirea pe moşiele statului, pentru acele categorii de săteni pe care legea rurale 'i enumeră la art. 5 şi 6, este pentru dênşii un drept câştigat, ear pentru guvern o datoriă de împlinit, că, prin urmare, lucrările comisiuuilor ad-hoc, întru cât vor fi întocmite în marginile art. 5 şi 6 din legea rurală şi ale regulamentului pentru îndeplinirea lor au toate temeinicia; că arendaşii, în calitate de arendaşi, nu au şi nu pot avea nici un amestic în lucrările pentru inproprietărire, şi cu atât mai puţin dreptul de a putea desfiinţa sau macar preschimba actele comisiunilor ad-hoc; că numai administraţiunea domenielor e în drept şi competinte, după regulamentul de aplicaţiune, a aduce preschimbări, în parte sau total, lucrărilor de care este vorba; că, şi într'un asemenea cas, dânsa nu va fi povăţuită de cît numai de interesele statului, unite pe cât se poate cu interesele sĕtenilor; ca săteni cu drepturi la improprietărire nu sunt îndatoraţi a răspunde nimărui şi nici o altă plată, pentru locurile pe care se vor împroprietări, de cât casei statului preţul prevăḑut la art. LVI din legea rurală, şi că pentru ori-ce reclamaţiuni ar avea de făcut, privitoare la împroprietărire, ei nu trebue să se adreseze de cât la prefecţi, la comisiunile ad-hoc sau d'a dreptul la administraţiunea domenielor, de la care autorităţi pot fi încredinţaţi că vor primi grabnică îndestulare, dacă vor avea dreptate după lege.

„Cer cu stăruinţă de la d-voastră, d-le prefect, ca să îndepliniţi grabnic şi întocmai dispoşiţiunile acestei circulări; cer aceasta, pentru că doresc ca, nu din causa cător-va spirite rău dispuse la orice ideiă de e nancipare a individului, şi care sunt depriuse a pune mai pre-sus de interesul general şi mai stabil interesele lor particulare şi momentane, să se nască nemulţămiri şi vrajbe, când dintr'un act, cum este împroprietărirea celor cu drepturi după art. 5 şi 6 din legea rurală, nu trebuie să ieasă şi să rămână de cât o îmbucurare obştească şi strânsă unire între toţi câţi se îndeletnicesc cu munca câmpului, unii în mic, alţii în mare.

Primiţi, d-le prefect, încredinţarea preaosebitei mele consideraţiuni.

Ministru de interne, *C. A. Rosetti.*

(Monitorul).

— Cetim în „Vócea Covurluiului“:

„Nu încape îndoélă că apropiată este ziua când trupele române vor întra în Dobrogia. Deja un regiment de artilerie, unul de roşiori şi al 2-le de linie se apropie spre Brăila, unde vor fi pe la 24 curent. Corpul de geniu a plecat spre Silistra pentru operaţiunea delimitării. Case în Tulce s'au şi închiriat pentru autorităţi, ear populaţiunea de diferite naţionalităţi face pregătiri din ce în ce mai însemnate. Peste 6 arcuri de triumf, transparente, etc., sunt pregătite în Tulcea de către Români, Turci, Bulgari, Tătari şi Evrei. Inscripţiunile făcute pe transparente, figurele alegorice ce înfăcişază tălmăcesc simţimintele de afecţiune şi nerăbdare cu cari Dobrogenii aşteaptă pe Români. Sperăm dar că fórte curând drapelul român va fâlfâi de la Mangalia până la Tulcea şi Măcin. Trecerea principală se pare că va avea loc pe la Brăila, unde deja podul este aşezat şi o şosea expres făcută de geniul român între Ghecet şi Măcin.“

— „Monitorul“ de Vineri publică scirea că d-nii Michail Ferichidis şi colonelii Slăniceanu, Eraclie Arion şi Stefan Fălcoianu sunt numiţi delegaţi români, cel d'întêiu civil şi ceialalţi milltari, pe lîngă comisiunea europeană însărcinată cu delimitarea frontierei între Dobrogea şi Bulgaria.

„Gazeta Transilvaniei“ din 15 Octomvre publicând o dare samă fórte amănuntă relativă la serbătórea din 8 Octomvre, ce i se comunică din Bucureşti cunoscutul corespondent, d. F. Lachman, o însoţesce de următórele măgulitóre cuvinte la adresa autorului:

Domnul F. Lachman, corespondentul special militar al mai multor foi mari din strĕinătate, cunoscut şi publicului nostru din descrierile luptelor de la Plevna, la cari a luat parte în tabera română escelând, chiar prin curagiu personal, avu buna-voinţă a ne trimete un raport detailat despre măreaţa serbare naţională de la 8 Octombre. 'I mulţumim d-lui Lachmann şi ne grăbim a da loc acestui raport interesant, ce vine de la o persónă competentă, care în urma proprielor convicţiuni câştigate asupra valórei soldatului român pe câmpul de luptă, se simte satisfăcută a putea constata, că bravului oştaş român i s'a dat de către poporaţiunea capitalei tributulu de recuuoştinţă, cu ca.e toţi Românii îi datoresc.

Relativ la organisarea Dobrogei.

Asupra acestei chestiuni, astăzi la ordinea zilei, extragem din „Pressa“ de Vineri:

Ceea ce socotim noi că ar trebui să se facă, de îndată, Constituanta, va fi să se declare dacă anexază Dobrogia ca o nouĕ provincie română. Apoi, anecsând'o, va trebui să se pronunţe dacă Dobrogia are să fie supusă unui regim special, şi pentru cîţi ani. Odată aceste douĕ puncturi esenţiale stabilite, Constituanta ar trebui să declare, ca organisaţia civilă, militară şi administrativă a Dobrogei, în mod definitiv, pentru un numĕr de ani determinaţi, să se facă treptat, prin legi speciale, de către Adunările ordinare, şi după ce guvern şi Adunări vor avea destulă cunoscinţă de starea, trebuinţele şi interesele acestor ţinuturi, atât de necunoscute pentru noi astăzi.

Un al doilea punct esenţial, ce ar trebui să-l recunóscem şi să-l adoptăm cu toţii, ar trebui să fie ca Dobrogia să se considere cu desĕvêrşire scóse din luptele nóstre politice, adică din politica militantă a partidelor. Pentru Dobrogia, să nu esiste nici Drépta, nici Stînga, nici Centru. In o brogia să se trimată, ca funcţionari, ca organisatori, ca comisari, tot ce avem mai capabil, mai prob, mai esperimentat, mai încercat, fără a se considera dacă este alb, roşu, ori centru. Guvernul să se adreseze şi să reclame concursul celor mai buni, fără a se preocupa din ce partidă fac parte; căci, numai întinzênd ast-fel cercul alegerei sale, va putea isbuti a bine organisa, a bine administra acéstă provincie, şi a ne face iubiţi şi stimaţi de l cuitorii sĕi. Asemenea şi cei cari sunt mai buni, şi în posibilitate a lucra, să fie datori a primi asemenea propuneri, fără a se preocupa dacă ele vin de la un guvern, care nu este din partida lor.

Să se otărască dar guvernul de astăzi, ca, dacă face politică mică pentru ţeara cea mare, cel puţin să facă politică mare pentru o mică parte a ţĕrei. Să ne hotărîm şi noi toţi, cîţi suntem de alte partide de cît partidul guvernanţilor noştri, a intra pe calea politicei celei mari, cel puţin în acest nou colţ de pământ, în care se agită interese atît de mari.

Adoptând ca basă a conduitei nóstre aceste douĕ condiţiuni esenţiale, adică caracterul de provisoriu şi de studiu al mĕsurilor ce vor fi a se lua pentru organisarea Dobrogiei, ca şi escluderea ei din politica nóstră militantă de partide, vom

isbuti, suntem siguri, într'un timp scurt, a ne împlînta în Dobrogia mai mult póte de cît s'a crezut, şi a face din acest ţinut, în care au să se desvolte atîtea interese europeane, un paravan, un adăpost contra multor eventualităţi şi sguduiri politice, cari ar ameninţa ţeara întreagă.

Sub aceste condiţiuni numai, şi în timp de duoi ori trei ani, vom putea cunósce care ar fi cel mai bun sistem de organisare politică, administrativă, judecătorésca, financiară şi militară, care ar trebui aplicat acestei ţări. Şi, odată acest sistem însuşi el va trebui să fie provizoriu, adică aplicabil în timp de 10, 15, póte şi de 20 de ani, mai nainte de a identifica organisarna Dobrogiei, în mod absolut, cu acea a restului României. Trebue, în alte cuvinte, de şi într'un mod mai uşor, a face pentru Dobrogia aceea ce francesii au făcut şi fac pentru Algeria.

Identificarea sau absorbiţiunea acestei ţări cu România, trebue să se facă încet, treptat, fără a brusca datinele, obiceiurile şi chiar prejudecăţile locale, fără a lovi în credinţele şi susceptibilităţile locuitorilor ei. Conchista *morală* a unei ţări nu se face prin violenţă, bruscheţă şi silă, ci prin persuasiune, bună-voinţă şi afecţiune. Aşa trebuesc românii să facă conchista Dobr giei: ea va fi cea mai tare, şi cea mai durabilă.

Telegrame de prin ziare.

Pesta, 31 Octomvre. — Camera a ales comisiunea pentru adresă. Ea a început discuţiunea asupra prescriptului regal privitor la alegerea delegaţiunii. Estrema stângă propune d'a alege delegaţiunea în urma desbaterilor asupra Adresei. D. Tiza cere ca alegerile să fie făcute sâmbătă. El ţise că guvernul nu voesce să împedice d'a se discuta politica sa esterióră şi că acéstă discuţiune póte încă să aibă loc mai 'nainte ca delegaţiunile să încépă lucrările lor. Opoziţiunea moderată propune ca adresa către Împĕratul să fie redactată astfel în cît să céră amânarea deschiderei delegaţiunilor după înmânarea adresei. Urmarea discuţiunii s'a amânat pe mâne.

Viena, 31 Octomvre. — Camera Deputaţilor şi aceea a Signorilor au ales delegaţiunea austriacă. Astă-ţi este sĕrbătóre.

Paris, 31 Octomvre. — Astă-ţi este sĕrbătóre, ţiarele nu apar şi Bursa este închisă.

Londra; 31 Octomvre. — *Morning-Post*, ţice că lordul Beaconsfield. cu ocasiunea banchetului ce va da lordul-maior, va putea face declaraţiuni asigurătoare.

Paris, 31 Octomvre. — In urma alegerilor cari au avut loc Duminică, pentru numirea delegaţilor senatoriali, cercurile republicane calculéză că viitorul Senat va fi compus de 155 republicani şi de 144 conservatori, adică o majoritate republicană de 11 voturi.

Londra, 31 Octomvre. — In consiliul de miniştrii ţinut ieri, s'a decis ca guvernămêntul din Indii se trimită un *ultimatum* emirului Scher-Ali.

Consiliul asemenea a esprimat cererea ca tóte puterile angajate prin tratatul de Berlin să se supune cu stricteţă la esecutarea lui.

Athena, 31 Octomvre. — Demisiunea miniştrilor au fost primită. D-nii Zaimis şi Tricupis au fost chemaţi sĕ formeze noul cabinet.

Constantinopole, 31 Octomvre. — Generalul Totleben a ficsat reşedinţa sa la Burgas.

(Havas).

VARIETATI.

(*Telegastrograful*).—Este aprópe de prisos de a spune că această invenţiune vine din Statele-Unite, această fericită ţară unde geniul mecanicei produce necontenit minuni noue. Mecanismul telegastrografului nu este până acum cunoscut de alţii de cât de inventor.

Acesta pretinde prin ajutorul aparatului seu că va putea bea şi mînca la o depărtare de mai multe mile de locul unde se găseşte ospăţul ce este să se consume, sau cel puţin să simtă gustul bucatelor delicate servite pe masă şi să aibă efectele stimulantelor cari sînt de a se absorbi. Chipul de a se servi de acest înetrument este fórte simplu: o mîncare, suculentă sau nu, este pusă sub un recipient, în comunicaţie cu o puternică baterie electrică de care sînt legate atâtea sirme electrice cîţi óspeţi, fie care sirmă îndreptată fiind până la locuinţa fie-căruia.

La óra hotărită pentru prînz, fie-care invitat pune capătul sirmei in gură şi gustă complet savórea bucatelor servite la celalalt capăt al sirmei. Mai mult de cît atîta, inventorul afirmă că prin mijlocul unei perfecţionări recente în mecanism, se póte procura consumatorilor chiar plăcerea săturărei proporţionată cu cantitatea hranei absorbite. Tot ast-feliu este şi cu vinurile cari transmit prin sirmă efectele lor alcoolice dimpreună cu aroma lor respectivă.

Dar lucrul cel mai frumos este că, îndată ce se scóte sirma din gură sau se disparte de bateria electrică, persoană sătulă pentru moment capată îndată din nou potta, beţivul se află în starea sa normală, şi din ospăţ nu rămine alta de cât o amintire.

Nu se ştie dacă bucatele dispar sau să micşurează in timpul prânzului. In asemine caz, ar fi intrebarea ce au devenit acele bucate? In caz contrar, invenţiunea ar fi de folos numai pentru acea categorie de mâncări, ca Barmacide, ar putea in chipul acesta să facă să ţie mai multe zile acelaş fel de bucate.

Pacat numai că această invenţiune vine dintr'o ţară atât de avută in ficţiuni şi in tot feliul de născociri inchipuite.

Arestarea d-lui V. Tissot. — Se scrie din Paris: Prin ziarele germane face tur o istorie, după care renumitului scriitor Tissot, i s'ar fi întâmplat o aventură neplăcută în călĕtoria ce făcea la Dunărea de jos. Dar întimplarea nu e reprodusă esact D. Tissot n'a fost arestat în Serbia, precum se susţine, ci a fost numai oprit la Semlin, unde controlul e mare, din causă că îşi perduse paşaportul. Şi ce ironie a sorţii! renumitul biciuitor al germanilor, a fost scăpat din astă încurcătură, nu de consulul frances, ci de cel german. D. Tissot anume, e cetăţean al Eveţiei, şi representantul acestui stat in Serbia, e tot consulul Germaniei. (Rom. Lib.).

TEATRU CEL MARE.

Direcţiunea C. P. CONSTANTINIU.

Duminică 22 *Octomvrie* 1878.

Piessă nouă

VRAJITOAREA

Dramă în 5 acte şi un Prolog, de autorul Orphelinelor. Traducere de Pascaly

Preciurile obicinuite.

Inceputul la 7 ½ oare precis.

Biletele se găsesc la căssa Theatrului în toate ţilele.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 213. Marti 24 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
în Otelul de Europa, Strada Lăpușnénu
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași. 23 Octomvre 1878.

Sunt două septămîni până la ziua de intâiu a alegerilor comunale și cetățenii iașeni au și ajuns intr'o frămîntare excesivă. Dacă frigurile electorale la inceputul paroxismului lor sînt atît de sbuciumătoare, ce vor fi ele, cînd acest paroxism va ajunge culminațiunea sa? Toate ne spun că avem a trece de astă dată, prin o luptă electorală de acele de care Iașii n'au văzut petrecênduse de mult timp.

De ce lupta pentru alegerile municipale de es timp amenințătă de a fi așă de aprinsă și atît de inverșunată? Pentru că tot ce Iașii au generos și inteligent s'a determinat a mîntui in fine orașiul acesta, custe ce va custa, de o'șectă de cîți-va oameni ignoranți și espluatatori cari țin pre loc propășirea lui materială și intelectuală, intrebuințînd puterea de care s'au acaparat, spre a intoarce în folosul pungei lor, pe față și prin toate mijloacele. averea publică. Pentru că toți acei oameni de bine văd ca dacă afacerile noastre municipale cît și puterile publice din urbea noastră vor mai remînea incă in mîna unor individe cari de cînd posed aceste putere nu le-au intrebuințat de cît spre capătuirea lor și spre decadență orașului, Iașii nu vor intărziea de a deveni un focolariu de demoralisare politică și de reacțiune, de a perde prestigiul ce prin atîte titluri ș'au căștigat intre orașele României.

Consiliul comunal, ce este incă in funcțiune și a căruia majoritate se compune astă-zi din grupul cunoscutei fracțiuni, s'a făcut vinovat dinaintea cetățenilor ieșeni. Nu știu pentru ce scop ei au negles interesele urbei in chipul cel mai patent. Aratatu-s'au ei atît de negligenți, spre a putea urmări mai bine interesele lor personale, sau aceasta negligență provine din necapacitatea lor? In ambele casuri ei sînt cu egalitate culpabili; și. precum un organism puternic adună veninul ce coroade un corp viu. și prin o sforță vitală i-l aruncă afară din el, ast-feliu și iașanii, esasperați de a vedea decadența ce amenință societatea iașiană in sorgințile vitalității sale, ei își intrunesc puterile lor cu energie, spre a scapa urbea lor antică, din mînile unei clici condemnabile și osîndite.

Acest suprem interes al urbei noastre, a făcut pre toți oamenii de bine, pre toți oamenii ce se interesază cu sinceritate de prosperitatea cetății lor, ori care ar fi grupul politic din carele ar face parte, de a se pune umĕr la umer spre a combate cu puteri intrunite. De aceea s'au și făcut o alianță intre partidul conservator și intre acel al liberalilor moderați al cărui comitet central reședează in Iași. Ambele partizi au înțeles că, ori care ar fi doctrinele credințelor lor politice, și fără a sacrifica nimic din acele doctrine, ele trebue a se lupta cu putere intrunite in alegerile comunale de astă dată, spre a scapa municipiul nostru de niște individe, cu mintea copleșită de ignoranță și de cupiditate.

Lupta va fi dar teribilă și inverșunată, căci acei ce sînt căzuți supt condemnarea publică vor face sforțele disperării, spre a mai sta, cât-va timp macar, spĕnzurați de puterea și de veniturile ce ea procură. Ce este mai mult, fracțiunea despune de toate puterile publice ale orașului nostru: administrație, poliție, garda civică, intimidări, favori, toate vor fi puse in mișcare spre a-și ajunge la scopul ce urmăresce.

Noi inse avem ferma speranță că nici seducțiunile, nici amenințările, nici cercul ingrozitor al poliției descaenate nu vor avea de astă dată influență asupra alegătorilor Iașiani, și că generoasele sforțe ale atîtor oameni de bine vor fi incoronate de un complet succes. Ele vor eși triumfatoare din aceasta luptă, ce se dă de către oamenii ce urmăresc lumina și progresul, in contra cupiditatei, a intunerecului și a reacțiunei, practicate de către fracțiune in numele democrației, al patriotismului și al libertății.

Este cunoscut că nu tîrziu după subscrierea tractatului de Berlin, puterile cele mari europene au declarat că nu vor numi pe miniștrii lor plenipotentiari pe lîngă curtea din București de cît după ce mai intâiu guvernul român va face declarațiuni în sensul admisiunei Evreilor la exercițiul drepturilor civile și politice.

Consecuente acestor declarațiuni, puterile au amînat până mai dăunăzi recunoascerea oficială a independenței noastre și numirea miniștrilor lor plenipotențiari pe lînga cabinetul principelui Carol.

Nu este mult timp de cînd am vĕdut că unele dintre puteri au revenit de la hotărirea lor.

Rusia, cea dintâiu, au acreditat pe d. baron Stuart în calitate de ministru plenipotențiar, și septămîna trecută reprezentantul Maiestății Sale Țarului au și înmînat cu ceremonialul diplomatic obicinuit Alteței Sale Regale Domnitoriului nostru scrisorile sale de acreditare.

Acum vedem că și Italia și Austria au urmat exemplului dat de Imperiul Rusiei, numind aseminea miniștri plenipotențiari, și ziarele asigură că în curînd și Francia ne va trimite ministrul seu.

Aceste numiri, făcute în urma declarațiunilor puterilor europeane că nu ne vor recunoasce oficial noua noastră situațiune politică de cît după conformarea noastră deplină la prescripțiile tractatului de Berlin, sînt ele un succes diplomatic obținut de guvernul nostru, sau din contra denotă o nouă capitulare și în chestiunea Evreilor, în această chestiune vitală pentru existența și viitoriul țerei noastre ca și în toate celelalte.

Eată întrebarea, care trebue să ş'o pună toată lumea, pe care ne-o punem şi noi vêdênd revirimentul decurînd efectuat, in dispoziţiile primitive ale puterilor, manifestate în chestiunea numirei reprezentanţilor lor diplomatici, pe lîngă curtea română.

Considerând atitudinea ce au avut guvernul nostru în toate împrejurările de la încheerea convenţiei din 4 Aprile 1877 şi până la primirea tractatului de Berlin; considerând mai ales bizuinţa sa cea mare de a deslega toate chestiunile din capul lui fără a mai consulta pe nimine şi a veni numai în urmă înaintea Camerelor cu fapte îndeplinite, spre a dobîndi înregistrarea constituţională; judecând într'un cuvînt după precedente, noi avem bănueli foarte serioase, foarte întemeiate, acum mai cu samă cînd vedem pe marele pûteri europeene revenind de la prima lor hotărire, că cabinetul Bratianu au luat angajamente şi în chestiunea Evreilor, şi că şi în această privinţă are să procedeze în acelaşi chip ca şi în toate celelalte, să vină adecă şi cu această chestiune ca cu un *fapt îndeplinit*, care să nu aibă nevoe de altă de cît de a trece prin purgatoriul formalităţilor constituţionale.

In asemine nenorocită, dar foarte probabilă eventualitate, guvernul nostru ar împinge curagiul sĕu până la cele mai extreme limite, şi ar expune din nou la cele mai mari pericole existenţa şi viitorul neamului nostru.

Noi socotim însă, că ori-care vor fi fost nouele angajamente ce va fi luat d. Brătianu, în chestiunea Evreilor, ele sînt de drept nule şi fără nici o validitate.

Credem încă că dacă ţeara au putut ierta guvernului actual politica sa aventuroasă care ne-au adus, cum a zis aşa de drept d. D. Sturza, în discursul sĕu de 28 Septemvre, la deslipirea noastră de Occident şi la alipirea către Rusia, politică al căruia fatal desnodămînt au fost pierderea Basarabiei, această ţară nu se poate arata tot atît de iertătoare şi într'o chestiune de viaţă sau de moarte pnntru naţionalitatea română, naţionalitate păstrată până acum neatinsă în mijlocul atîtor vicisitudini.

Sintem adinc convinşi că în chestiunele de conservare naţională, ţara nu poate permite nimĕrui, nici chiar d-lui Brătianu, ca să iee angajamente, ca să facă acte de acele cari ar lipsi-o de dreptul suveran ce are singură, ea, şi nu mai ea ţeara, suveverană singură de a apreţui dacă poate, fără periclitare naţionalităţei române, să lărgească cercul acordărei cetăţeniei şi la alţi streini afară de acei de rituri creştine.

Aceste consideraţiuni ne întăresc de asemine în convingerea ce avem despre imperioasa necesitate a convocărei cît mai urgente a camerelor de revizuire.

Ţara singură, în alte camere cari să-i reprezinte mai bine de cît acele actuale aspiraţiile, tendinţele, simţimintele şi trebuinţele, ar fi în stare de a pune un capăt politicei de angajament, de fapte îndeplinite, ale guvernului actual, şi de a-l opri să nu alunece pe povîrnişul pe care au apucat şi pe care de nu va fi la timp oprit ne va duce de a dreptul în fundul prăpastiei unde-şi va afla moartea naţionalitatea remănă, păstrată atîtea veacuri şi prin atîtea sacrificii . . . .

Cerem dar din toate puterile noastre convocarea cît mai curînd a Camerelor de revizuire şi rugăm pe toată presa independentă ca să nu cruţe puternica sa voace pentru a sili pe guvern ca cu o oră mai înainte să facă onoare angajamentelor solemne ce au luat în faţa ţerei întregi de a întreba colegiile electorale asupra destinelor ce voesc să croească ţerelor lui Mircea şi Stefan!

Corespondenţa „Stelei României"

Bucureşti 21 Octombre.

Mai în tóte zilele săptămâna aceasta a fost consiliu de ministri. Să nu vĕ aşteptaţi, să vĕ spun tot ce s'au petrecut în sinul acestui consiliu, căci tóte nu le pot şti, şi chiar dacă le-aşi şti nu leaşi putea spune pe tóte.

Să nu credeţi, însă, că s'au dat soluţiune la tóte cestiunile ce s'au tratat în consiliu. Ministrii vorbesc, îşi espun fie-care vederile lor personale, dar n'ajung la o idee comună, adecă la un sistem unic. Mai fie-care rămîne cu părerea sa individuală. Cel care tace mai mult în consiliu, este primul ministru. Se vede că el doreşte ca tóte opiniunile să se manifeste în tótă libertatea, pentru ca ast-feliu el la urmă să spună pe a sa.

Cestiunea organisării şi a administrării Dobrogei ocupă cel d'intăiu loc şi primează toate cestiunile ce se disbat în consiliu. De o cam dată au să fie respectate instituţiunile existente, adică se va mănţinea *statu-quo* în Dobrogea: Se vor numi prefecţi şi subprefecţi români. Cu ce puteri, cu ce atribute? nu se ştie până acum nimic. Ei vor fi bine remuneraţi. Prefecţii, mi se spune, vor avea un onorariu de la 1500—2000 lei noui pe lună, iar sub-prefecţii de la 700—1000 l. S'au pus chiar nume înainte spre a fi numiţi în Dobrogea. Dar nu voiu se citez nume, căci mĕ tem să nu excitez gelozia ieşenilor. S'a vorbit, dar în mod academic, de mai multe persóne din Iaşi. Unele din aceste persoane vĕ sunt chiar amice. Dar nu e până acum nimic cert şi positiv, căci nici trupele nóstre nu vor intra în Dobrogea mai înainte de ce comisiunea de delimitare nu-şi va termina lucrarea sa.

Acestea le-am aflat de la persoane cari sunt amici ai guvernului şi bine iniţiaţi.

Demisiunea d-lui C. A. Rosetti din ministeriu iarăşi se adivereşte. Se vorbeşte că d. prim-ministru a început să cocheteze cu d. Vernescu, spre a'l aduce la Interne. Nu pot încă să afirm până la ce punct, faptul acesta póte fi adivĕrat.

De asemine se vorbeşte de eşirea din ministeriu a d-lor Cernat şi Chiţu, barbaţii acestia fiind obosiţi de a mai conduce carul Statului. Feliu de feliu de nume sînt puse înainte ca succesori ai lor. De colonelul Dabija se vorbeşte mult la ministeriul de resbel. Ştiu că acest barbat a refuzat în mai multe rênduri acest ministeriu.

Nu pot şti cari vor fi succesorii d-lor Rosetti, Chiţu şi Cernat, ştiu însă positiv că se retrag şi că d. prim-ministru umblă în tóte părţile ca să-şi găsească colegi, şi lucru pare a nu fi prea uşor, Şi, precum în ordinea fizică sunt bóle incurabile, şi bietul bolnav trăeşte cu chiu şi vai de azi pe mîne, aşa şi actualul cabinet, pare a fi lovit de o boală incurabilă..... vreu să zic că se stinge pe fiece zi ce merge.

Convocarea camerelor de revizuire, pare a nu mai nelinişti pe d. prim-ministru, căci mi se spune că consiliul de ministri nici se gândeşte la una ca aceasta. Prelungirea unei asemine convocări, după mine este o insultă ce se face Senatului, şi un dispreţ ce se arată ţĕrei. Ţara trebue prompt şi imediat să fie convocată şi consultată asupra destinelor ei. Şi dacă Guvernul nu o va face, după mine, comite nu numai o greşală, dar chiar o crimă. Şi eu unul nu mi-am pierdut încă credinţa şi iluziunile în bunul simţ, energia şi curajul civic al concetăţenilor mei. Poate că capitala României să fie amorţită şi dominată exclusiv numai de interesele ei materiale, dar capitala nu este ţara. Observaţi că până astăzi nu s'au făcut aici nici-o intrunire, nici-o discuţiune în privinţa viitoarelor alegeri comunale. Privind cineva indeferenţa alegĕtorilor din Bucureşti, ar zice că nu mai există în această capitală inteligenţa şi opiniune publică, căci după mine cele ce se scriu prin gazetele de aice, nu însemnează nimic întru cât faptele nu vin să coraboreze vorbele scrise.

Aflu, că d. C. A. Rosetti inclină spre a primi postul de ministru plenipotenţiariu la Roma. Mi se spune că ministrul de externe din Italia ar fi amic intim cu d. Rosetti. Părăsi-va însă, ţara şi pe partizanii sei politici d. Rosetti, tocmai în momentele aceste când orizontul politic din afară se posomoreşte? Iată ce se întreabă lumea, şi cunoscênd pe d. Rosetti de dibaciu conducĕtoriu, oamenii se îndoesc că domnia sa va părăsi rolul seu de suprem Capitan şi de şef al majorităţii parlamentare.

Astăzi au plecat d. d. primul-ministru şi ministrul de externe la Calaraşi, spre a se găsi aproape de comisiunea de delimitare a Dobrogei. Călĕtoria aceasta, după mine, mi se pare cam ciudată, neputênd înţelege rolul ce pot avea aceşti ministri, din minunt ce o comisiune ad-hoc este numită? Tutela aceasta ce aceşti doi ministri vor să exerciteze asupra lucrărei comisiunei, dă a înţelege că se petrec lucruri pe care vulgul ordinariu nu le poate străbate cu mintea. Într'o altă ţară constituţională când un prim-ministru şi ministru de externe pleacă într'o misiune, nu e flinţă omenească care să nu-şi dee socoteală de gravitatea şi importanţa unei asemine călĕtorii. La noi nimine nu mai ia în bagere de samă nişte asemine călĕtorii politice, şi nu le dă o mai mare importanţă de cum s'ar da călĕtoriei d-lui prim-mi-

nistru Brătianu, când merge la Piteşci în sinul familiei sale. Eu găsesc o mare greşală în aceste escursiuni ministeriale, întreprinse cu treabă şi fără treabă, căci prin aceasta guvernul îşi pierde tot prestigiul seu, fă ênd acte nechibzuite şi necugetate.

Dar poate să mĕ înşel în aprecţierile mele. Lucrul este foarte posibil. Totuş mie nu-mi vine să cred că lucrul e curat în chestiunea delimitărei Dobrogei, de vreme ce pleacă însuşi şeful cabinetului, avênd de adiutant pe ministrul de externe. Să dee D-zeu să nu se realizeze tristele mele bănuieli, dar mie nu-mi miroase lucrurile a bine pentru ţeară, şi ar face fórte bine consiliul de ministri ca să-şi aibă prescriptele verbale în regulă de pe acum, pentru ca la un moment dat ţeara, macar cea viitoare, dacă nu şi astă de faţă să poată judeca cum au lucrat sfatul Domniei în chestiunile cele mai grave pentru ţeara nóstră.

In fine, Bucureşcii au să fie earăşi vĕduvi de primul-ministru, sufletul acţiunei, şi afacerile publice, toate au să intre din nou pentru cîteva zile în cea mai completă stagnaţiune. Toate vor sta earăş baltă, toate şi toţi vor tăcea şi vor dormi. In acest timp mĕ veţi ierta şi pe mine dacă voiu înceta cu corespondenţele mele, ne avênd ce se vĕ spun despre aceia cari tac şi dorm: aceia sînt fericiţi şi sînt scoşi de sub critica ziariştilor, ca şi popoarele cari nu fac nimica şi cari sînt scutite de cercetările istoriei.

Critica Partizilor Politice Române.

Reacţionarii.

Dacă nu avem încă partizi politice în adevaratul înţeles al cuvîntului, dacă este adevărat că liberalismul şi democratismul român nu apare încă, din cauza rarităţii negutitorilor şi a meseriaşilor pămînteni *), de cât ca o simplă *tendenţă*, să nu mai fie oare atunci, la noi, altă deosebire în această privire de cît numai aceea între *guvernanţi* şi *guvernaţi*?

Contrariul sare, credem, la ochi. Este în adevĕr şi la noi în ţară o luptă reală, nu tocmai între doue partizi politice, dar, ca în vechia Romă după căderea oligarchiei, între lumea vechiă şi lumea nouă, între oligarchia şi poporul, între o gintă de epigoni şi o gintă de oameni noui. (*V. Mommsen* „Rom." Geschicte III. cap. I.).

Conservatismul riscă a cădea în *reacţiune*, dacă, în loc să se repoarte la geniul centralisator al poporului temperându'l în sensul systemului lui *Gneist*, ar preferi a se alipi de desvoltarea viciósă a ţerei în cele de pe urmă secule.

Să nu ni se opue, ca sancţiune a politicei reacţionare, principiul: Domnul domneşte, nu guvernează. *Guizot* a fost, cum se exprimă *Schlosser*, cu tótă aparinţă constituţională a sistemului seu, de fapt dialecticienul despotismului! Adoraţiunea formulelor abstracte ne duce, vrînd ne vrînd, sau la despotismul masselor sau la reacţiune.

Oligarchia, s'ar pute întimpina, s'a împrăştiet de mult în pulbere şi nu avem dar nici un motiv se ne temem de reacţiune. Recunoaştem că oligarchia nu mai este de cît un punct archeologic. Intre boeri se găsesc astăzi mulţi bărbaţi eminenţi, plini de devotament pentru ţară şi de abnegaţiuni generóse. Ce folos! Legile s'a schimbat, moravurile au remas. Camera noastră legislativă a fost încă mai dăunăzi o adevarată *chambre introuvable* *).

Barbaţii cei mai eminenţi din ţară, care au crezut un moment că se pot uni cu lumea vechie într'o sfintă cruciadă în contra ignoranţii şi în contra pasiunelor brutale, au fost cei întăi cari s'a ridicat energic în contra acestei stări de lucruri de nesuferit! A sosit zioa de la Damascus! Tótă ţara a făcut de o-dată front în contra oligarchiei!

Iată însă că se produce din nou o schismă în sinul partidului popural! Oamenii de stat populari încep a cultiva din nou plecările mulţimei! Ignoranţa, pasiunele brutale sunt în tot largul lor!

Ca să scăpăm de aceste estreme pasionate, să nu fie óre alt mijloc de cât iarăşi o alianţă cu lumea vechie? *La schambre introuvable* să fie ea oare o instituţiune preurzită a ţerei?

Invăţemintele istoriei nu sunt de natură a ne împinge în această direcţiune. „In Europa, a zis *Nec. Bălcescu*, despotismul regilor fu un mare principiu de unitate şi de conservaţie, în vreme ce la noi isbânda aristocraţiei aduse *slăbiciunea statului cu slăbirea autorităţii*. (Istoria Românilor sub Mihaiu Viteazul p. 19, nota).

De ce să ne separăm dar de partidul popular? De ce să nu pledăm causa unirei tuturor elementelor, din care se compune acest partid, prin *organisarea unei puteri centrale durabile şi neatârnate*? Oamenii, cari represintă astăzi partidul, sunt rĕi? Dute între dînşii şi luptă, în mĕsura puterilor tale, ca greşăli să nu se mai facă, ca să impuţinezi rĕul şi să măreşti binele!

Statutul de la 2 Maiu ar fi aşezat, credem, *temelii durabile* pentru o desvoltare normala şi regulată a ţerei, dacă, în loc se se înfiinţeze numai un consiliu de stat, care, lasat fără basă, a spânzurat în aer, s'ar mai fi înfiinţat şi consilii de prefectură, compuse în parte din legişti profesionali numiţi de guvern, în parte din clasele posidente alese pentru aceste funţiuni al selfgovernmentului, precum se aleg pentru formarea corpurilor legislative.

Viitorul este fără îndoială a poporului. Domnirea libertăţii nu se poate însĕ *asigura* de cât numai prin răbdare şi *moderatiune*.

Ţierele se conservă, zice *Miron Costin*, cresc în putere, se lăţesc în hotare prin *puterea* unui rege!

Introducând în consiliile de prefectură, precum se vede mai sus, un *element popular*, nu mai avem nici un cuvênt se ne temem de usurpările puterei centrale.

In aceasta, şi nu în reflecsiunea pură, stă trĕsura caracteristică şi superioritatea necontestabilă a sistemelor politice din Europa modernă asupra celor din vechime. (Compar. „Despre Partidele Politice" de Gr. G. Peucescu, p. 66).

Ca să intrunim şi se desvoltăm într'un chip *organic* tot ce a separat seculele anterioare, avem trebuinţă nu de o formulă abstractă, nu de o formă de stăpânire improvisată, ci de o formulă *practică*.

Nimic n'ar fi mai temerariu, cred, de cît dacă am conta, precum cer *nihiliştii ruşi*, pe infalibilitatea şi iniţiativa instincturilor populare. (V. *Dühring* „Kritische Geschichte Naţionaloeconomie" edit. p. 576).

Politica este şi ea o *artă*.

Nevoia timpului ne învaţă, cred, cu o elocinţă persuasivă, că trebue se *întărim* odată guvernul ţierei, se facem din el un *palladium* a majestăţii Statului Român, se lăsăm la o parte interesele noastre strîmte şi egoiste şi se proclamăm sus şi tare necesitatea unei puteri centrale durabile, ca basă a dreptului administrativ.

Selfgovernmentul ţierei odată întemeiat, puterea centrală odată pusă în contact zilnic cu clasele de sus şi clasele de mijloc în jurisdicţiunea administrativa, centrul odată pus într'un legământ organic cu periferia, arbitrariul ministrilor timpurari adică a capilor de partid odată limitat în profitul ţierei şi a coroanei, recunoaştem că, la inceput, *senatul* va întuneca prestigiul camerei.

Comuna, basa camerei, e la noi atrofică, adică lipsită de un element, care ar trebui se aibă un glas precumpănitor în afacerile comunei: de *negutitori şi meseriaşi pământeni*.

Imbunătăţirea soartei lucrătorilor agricoli, înmulţirea meseriaşilor pământeni, cere înainte de toate concursul cel mai devotat şi devotamentul cel mai constant a claselor posidente!

Interpretarea legei electorale în sens că

*) Un *Benjamin Constant* n'ar ave astăzi, la noi, alta de făcut, de cât se combată esclusivismul knownothingilor noştri arătând că în starea actuală a culturei noastre, nu putem conta pe întemeiarea *proprietăţii industriale* fără o incuragiare generoasă a capitalului şi a talentului străin. Comuna în lipsă de proprietate industrială, departe de a fi temelia statului, nu este de cît un punctum pruriens care tulbură toate condiţiunele sociale.

*) Louis XVIII, regele Franţiei, a romas credincios constituţiunei, ce concedase naţiunei. Reacţionarii însĕ, conspirând în contra acestei constituţiuni, din această conspirare a eşit o cameră, pe care regele o numea ironicamente: *chambre introuvable*.

ruralii, cari plătesc o dare de 80 lei, au dreptul de a vota în colegiul al treilea, o interpretare, care e *Gibraltărul* conservatorilor, această intrepretare, bună sau rea, ce este ea alta de cât o rêsbunare a spiritului istoriei în contra reflesiunei pure? Istoria trebue însă temperată prin logică.

Ruralii au fost, precum ne dovedeşte esperienţa, un instrument orb în mânele ministrilor timpurari. Ce profit au tras ruralii din devotamentul lor pentru puterea esecutivă? Sic vos non vobis!

Vie priu urmare clasele posidente se conclureze în consiliile de prefectură împreună cu legiştii profesionali pentru ca se se încredinţieze singure, că, ajutând interesele *statului*, ajută propriul lor interes.

Sistemul lui *Raiffeisen* (Die Darlehenskassen-Vereine als Mittel zur Abhilfe der Noth der laendlichen Bevoelkerung . . .), care, unde a fost aplicat, a fost însoţit de efectele cele mai salutare pentru ameliorarea soartei lucrătorilor agricoli, repausă tocmai pe această esperienţă a claselor posidente.

Aceste clase nu se compun în adevăr, în lipsa unei pedagogii politice raţionale, de cât din oamenii *qui omnes vias pecuniae noscunt*, cari însă remân surzi la orice apel, ce se face la dinşii, în interesul ţierei.

Educaţiunea acestor clase pentru *stat*, iată formula practică pentru aplicarea constituţiunei noastre din 1866!

La cine se apelăm ca se putem inaugura această eră nouă, o eră de fericire şi de progres pentru ţeară? Negreşit la partidul popular! Radicalismul e astăzi un anachronism şi constitue fără îndoială numai o stare de lucruri *trecătoare* *).

Partidul nostru popular va urma în curînd, nu me îndoesc de aceasta, o politică cumpătată, moderată şi înţieleaptă.

D. *Laboulaye*, unul din protagoniştii cei mai ilustri a democratismului liberal francez, a pronunţat mai dăunăzi în discursul de deschidere a şedinţelor Institutului Franţiei (25 Oct. 1878) între altele următoarele cuvinte importante: „. . . L'idée d'un développement régulier, l'exemple de la nature qui ne fait rien brusquement et par le-coup, nous ont appris que le temps est un des grands éléments des choses humaines; on ne croit plus au systeme en faveur au début de la révolution, on n'attend plus la régénération de l'humanité d'une déclaration des droits de l'homme ou d'une constitution improvisée . . .“

Spectacolul anarchiei a oţielit în fine caracterele şi nu va întârzie a ne face se descoperim principiul vital, regula permanentă, de care avem trebuinţă. Ferreum certe tibi cor!

Şcoala, instrucţiunea, care se respândeşte astăzi cu mânele pline, va aduce poate cu vremea un veac de aur pentru omenire: pacea eternă, statele unite europene!

Până atunci însă e bine se nu lăsăm prada ca se apucăm umbra, e bine se nu lăsăm să ni se tulbure spiritele, se nu perdem noţiunea realului şi a posibilului, şi se introducem cât mai în grabă reformele neaperate pentru progresul, buna orînduială, liniştea şi ridicarea prestigiului ţierei.

Faptele de arme au fost strălucite! Strălucite vor fi, nu me îndoiesc de aceasta, şi faptele de civilisaţiune, de care nu vom întârzie de a da dovezi, desvoltând, ca o adevarată Belgie a Orientului, din toate puterile noastre resursele ţierei! *)

Degré.

*) *Aug. Brass*, care a scris la 1848 câutecul revolutionar: „Ein neues Eisen schmieden wir, das ist das wahre Friedensbeil, das ist der Voelker einzig Cheil. Das Beil von Gottes Gnaden — acest radical infocat a fost pe urmă redactor a ziarului conservator „Norddeutsche Allgemeine Zeitung.“

*) Introducţiunea istorisă şi partea teoretică a criticei partizilor politice române, nu intră, cred, în cadrele unui ziar quotidian şi deaceea m'am hotărît a lasa aceasta parte deocamdată nepublicată.

DIN ŢARĂ.

Anunţăm cu deosebită plăcere cetitorilor noştri aparţiunea celui întêi ziar, redigiat în limba italiană şi română, limbi ce le stă aşa de bine împreună pe aceiaşi foae, în cît nu ne putem opri admiraţiunea noastră pentru aceste două surori adunate la un loc de eminentul scriitor Enrico Croce, cunoscut românilor prin articolele călduroase publicate în ziarele italiane, apărând causa României în faţa congresului de Berlin. O! de ce nu putem oare vedea tot aşa de strins unite pe toate naţiunele latine, după cum d. Croce a unit pe aceeaşi pagină limbele surori.

Scopul de a pleda causa României în faţa Franciei şi a Italiei ce'şi propune d. Enrico Croce este mai pre sus de ori-ce laudă, şi naţiunea româna va şti a mărturisi recunoştinţa sa bărbaţilor ce se devotează causei sale.

Felicitând din inimă pe d. Enrico Croce, pentru frumoasa şi generoasa sa interprindere, urăm organului seu „*La Voce d'Italia*“ care poartă în fruntea sa aceste cuvinte ce ne ating inima:

Neamul ţerei Moldovei de unde durează
Din ţara Italiei tot omul s'o creză,

cea mai strălucită isbândă spre atingerea ţintei ce ş'a propus.

— Suntem informaţi, că la Calaraşi s'ar fi trimis regimentul al II-lea de linie împreună cu un batalion de vînători.

— Călăraşii din Basarabia, cari făceau în acelaş timp şi serviciu de gendarmerie, vor fi trecuţi în Dobrogia şi aşezaţi, pentru acelaş serviciu, prin oraşele principale.

— In peajma Brăilei deja se află campate două regimente de infanterie, al IV-lea şi al VIII-lea de linie, şi o companie de vînători.

Tot în acea direcţiune deja au plecat regimentul al II-lea de roşiori, şi un regiment întărit de artilerie.

Vineri seara trebue să fi plecat din capitală şi regimentul el VII-lea de linie.

Toate aceste trupe, a căror destinaţiune este de a ocupa Dobrogia, nu aşteaptă de cît ordinul de a păşi pe pământul provinciei nouă anecsată, unde—suntem siguri—li se va face o primire triumfală.

— Azi Esc. S. D. Conte Hojos de Sprintzenstein, trimis estraordinar şi ministra plenipotenţiar al M. S. Impĕratului Frantz Iosef pe lângă M. S. R. Domnul românilor, va fi primit la palat în audienţă oficială, cu ceremonialul obicinuit, spre a'şi preda hârtiile de creditare.

(Rom. liberă).

— „Voacea Covurluiului“ are informaţiuni positive ce-i spun că populaţiunea greacă a luat cea întêi iniţiativa cea mai energică la Tulcea pentru frumósa primire a armatei române. Acéstă populaţie aşteaptă cu nerabdare sosirea Românilor.

— „Românul“ în numĕrul de Duminică anunţă dimisiunea d-lui G. Chiţu, ministrul instrucţiunei publice.

Telegrame de prin ziare.

Atena, 2 Noemvrie.—D. Tricupis a primit preşidenţa noului consiliu de miniştri cu portofoliul afacerilor străine şi provisoriu acela al finanţelor. D. Zaimis conservă portofoliul justiţiei şi va ţinea interimul ministeriului de interne. D. Mavrocordatos este numit ministru de interne şi D. Canaris ministru a marinei.

St.-Petersburg, 2 Noemvrie.— Trupele ruseşti din Transcaucasia au fost puse pe picior de pace.

Londra, 2 Noemvrie. — Nota ce guvernul reginei a presentat cabinetul din St.-Petersburg la 24 Octomvrie protestă contra ultimelor mişcări a armatelor ruseşti din Turcia. Aceeaşi notă exprimă speranţa că armatele ruseşti nu vor trece de liniele de curînd reocupate: altmintrele Anglia ar fi forţată a lua măsuri de precuţiune.

Paris, 2 Noemvrie. — „Memorial diplomatique“ zice că cele trei puteri mari ce n'au recunoscut încă independnţa României, Anglia, Francia şi Germania, dar astăzi decise a face acésta, dar numai după ce România va emancipa pe israiliţi. *Mémorial diplomatique* face sĕ reiésă cât de riguroasă face să reiésă cît de rigurósă şi injustă este această procedare pentru România; totuşi consiliéză pe principat a ceda unei presiuni ce a devenit neresistibilă şi a se hotărî a face o reformă ce póte avea pentru el avantagie mari.

Londra, 2 Noemvrie. — „Daily News“ zice că guvernul frances au adresat puterilor o notă, amintindune angajamentele ce au luat către Grecia. Guvernul frances consiliéză o presiune diplomatică colectivă asupra Turciei.

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—18).

Major Leca.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 214. Mercuri 25 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in Otelul de Europa, Strada Lăpuşnénu.
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi. 24 Octomvre 1878.

Starea de convulsiune in care se află orientul precum şi neliniştea febrilă de care este cuprinsă astăzi bătrîna Europă, ne întăreşte tot mai mult in convicţiunea că tratatul de Berlin departe de a fi adus o soluţiune pacifică in chestiunea arzetóre a peninsulei balcanice, a sădit, din contra, germenile a noue şi grave complicaţiuni, de natură a tîri mai tot continentul european într'o luptă crâncenă şi indelungată, *in lupta pentru reaflarea echilibrului european*, distrus prin căderea imperiului otoman, ce era un factor puternic şi anevoe de înlocuit in acest echilibru.

Toate veştile ce ne vin din străinătate şi acele ce transpiră din cercurile diplomatice sunt unanim de acord in a ni presenta situaţiunea actuală sub colorile cele mai intunecóse şi prevestitóre de isbucnirea fortunei înlănţuită pentru un timp foarte scurt de negoţierile infructuoase ale diplomaţiei.

Cu toate că considerentele ce ar milita in favoarea păcei sunt destul de puternice, cu deosebire in starea de oboseală şi de ferbere intestină in care se află unele din statele cele mari ale Europei, totuşi forţa lucrurilor este mult mai puternică de cît aceste considerente.

De şi Rusia este ostenită şi cu resursele aprópe secate de sforţele şi cheltuelile enorme ce au făcut in ultimul resbel, totuşi dorinţa de a ajunge pe de o parte la realizarea scopului seu istoric, adecă de a-şi asigura dominaţiunea asupra orientului, ĕră pe de alta de a potoli intru cât 'i va fi cu putinţă agitaţiunele revoluţionare ce o frământă—o va impinge a susţinea tesa favorită a acelei părţi din diplomaţiea rusă representată de generalul Ignatief şi amicii sei, care consistă în a sdrobi nihilismul pe câmpiile de luptă din peninsula balcanică.

Germania, care asemine are de luptat contra socialismului ce o subminează, se află in aceleaşi condiţiuni ca şi Rusia, şi este fatalmenle predestinată de a merge tot pe aceiaşi cale şi mînă în mînă cu vecina sa, pentru a sustrage pe poporul german de la înfluenţa doctrinelor socialiste cât şi de a înăduşi murmurile nenumeratelor ducate şi principate ce s'au contopit prin perderea individualităţei şi a independenţei lor in marele imperiu a Germaniei de astăzi, şi care au inceput a manifesta într'un chip vădit nemulţămirea lor de actuala stare de lucruri care a transformat pe acest imperiu dintr'un stat militar într'un stat de poliţie.

Austria la rîndul ei este foarte turburată de chestiunile interne. Nici până acum criza ministerială nu a luat un sfîrşit şi nici nu promite a se aplana in curînd. Ungurii privesc cu teamă şi tremurînd la viitorul ce-i aşteaptă prin ocuparea Bosniei şi Herţegovinei, contra căria cu drept cuvînt ei sînt furioşi, vĕzind prin aceasta augmentarea elementului slav in paguba celui maghiar, care perde din preponderanţa sa.

Anglia de aseminea nu se bucură de acea serinitate ce afectează bărbaţii ei de stat. Criza financiară ia pe fie care zi proporţiuni tot mai mari şi alimentează spiritul public cu neliniştea şi nesiguranţa, două mari flagele a ori ce tranzacţiune comercială sau finanţiară. Afară de aceasta, chestiunea Afganistanului au ajuns la o incordare atît de mare, in cît lumea aşteaptă cu nerăbdare ca din *Foreing-Office* sĕ audă la ce trebue să se aştepte.

Italia pregătinduşi armata are ochii aţintiţi asupra tuturor mişcărilor ce se fac in peninsula balcanică; şi chiar partida inaintată aşa zisĕ, *Italia irredenda*, se pare că 'a mai incetat cu demonstraţiunile ostile Austriei in faţa evenementelor ce ameninţă a se desfăşura in orient.

Francia, de şi sărbătoreşte incă triumful economic ce a repurtat cu ocaziunea expositiunei, este pe de o parte absorbită de apropietele alegeri senotariale de la care atîrnă consolidarea instituţiunilor sale republicane, iar pe de altă parte 'şi organisează forţele ei militare pentru a putea să zică cu toată greutatea cuvîntul ei preponderator in dezlegarea chestiunei celei mari de la ordinea zilei.

Pentru complectarea acestei schiţe şi pentru inlesnirea conclusiunelor ce avem a trage din această stare de lucruri, să aruncăm o privire asupra peninsulei balcanice, şi ne vom convinge incă mai mult despre gravitatea situaţiunei, care în această parte este mai complicată chiar de cît inaintea subsemnărei preliminărilor de la Sant-Stefano.

Trupele ruseşti in loc de a se retrage din Rumelia, după cum era vorba, sub diferite pretexte se in grămădesc intre Adrianopole şi Constantinopole, unde numerul lor in momentul de faţă este peste 80,000 de oameni. Apoi insurecţiunea din Macedonia care numĕră până acum 22 mii de oameni, liga albaneză cu 60 mii luptători, formarea miliţiilor din Bulgaria etc, sunt oare indiciile unei soluţiuni pacifice?

In faţa unei atari stări de lucruri, nimărui nu-i este permis a nu gândi la pericolele de care ţara noastră este ameninţată, care prin poziţiunea sa geografică este poate cea mai expusă la toate calamităţile unui resboiu gigantic ce poate isbucni din ceas în ceas.

De la înţelepciunea, tactul şi moderaţiunea barbaţilor ce vor fi la cîrma ţerei, va atîrna foarte mult, in eventualitatea unui nou resboiu, ca Romănia să fie scutită de viitoare complicaţiuni, cari ne pot fi mult mai fatale de cît acelea in cari ne-am amestecat chiar fără nici-o cauză binecuvîntată, şi numai în dauna noastră, complicaţiuni cari de astă dată ne pot rupe capul, dacă nu vom fi destul de înţelepţi ca să ne ştim a ne feri de ele.

Corespondenţa „Stelei Romăniei"

Bucuresci 22 Octomvrie.

Intocmai ca şi măruntaele lui Promoteu care ne încetat se reînoiau, Cabinetul Brătianu se reînoeşte şi el. Astăzi un ministru esă, mâne un altul intră însă sistemul de guvernare, remîne tot acelaş. Eu care nu combat persoanele ci sistemul, constat faptul, fără să mai fac vre o altă observare. *Ale tale dintru ale tale şi prin ale tale, tóte sunt ale tale*: iată, după mine, cum s'ar putea caracteriza acest ministeriu!

După cum ve spuneam prin precedenta mea scrisóre, totul stă în amorţală cît timp. Capul Cabinetului nu se găseşte in Capitală.

Ce s'au dus se facă primul ministru şi cu ministrul Cogălniceanu la Calaraşi? se întreabă lumea, atât acea cunoscătoare şi experimentată în conducerea afacerilor Statului, cât şi acea naivă care consideră lucrurile numai la surfaţă. Mĕ întreb şi eu, şi cu tótă ruşinea mărturisesc că nu pot pricepe călătoria *incognito* a acestor doi miniştri români dintr'o ţară constituţională, liberă şi independentă.

Condeiul meu se refuză de a spune în această corespondenţă toate presupunerile oamenilor, unele mai bizare de cât altele, şi deci, las dislegarea enigmei acestui voiaj, când se va publica cartea verde a ministeriului de externe, s'au când se va mai ţinea vre o şedinţă secretă la Cameră şi Senat, unde adese miniştrii greşesc de fac revelaţiuni, care fac apoi atâta svon in cercurile diplomatice din streinătate. Aşa mi se spune că revelaţiunele făcute de miniştrii noştri Brătianu şi Cogălniceanu în aceea ce privea Basarabia ar fi fost obiectul a tot soiul de comentarii printre diplomaţii streini.

Se pare că Germania ni face dificultăţi în numirea ministrului ei plenipotenţiar la noi. Căci aflu că Baronul Alvensleben, Consulul general de aice al Imperiului German, ar fi obţinut o prelungire de congediu. Pe mine unul nu mĕ mai surprinde nimic, căci proverbul român zice: păzeştemă Doamne de amici, căci de neamici mĕ voi apara singur. Tocmai puterea acea care ar trebui să ne apere mai mult, ne-a întors cele de mai multe ori spetele. Nu'i vorba că întórcerea spetelor a fost efectuată cu politeţă,—nu mĕ uit la formă, ci la fond.... şi n'adaog un cuvênt mai mult.

Pe aice se vorbeşte că tótă cheia rescumpărărei drumului de fer s'ar afla în mânile d-lui Costinescu, redactorele ziarului *„Românul."*

La întórcerea d-lui prim-ministru, va avea loc şi remaniarea ministerială. Cum şi ce feliu, nime nu ştie încă positiv numele succesorilor; ceea ce ştim, însă cu toţii este că guvernul nici gând are să respecte moţiunea Senatului spre a convoca camerile de revizuire.

Suferi-va Senatnl această injurie? Faptele ne vor spune-o, şi eu nu vroiu să angajez viitorul. O iluziune mai mult sau mai puţin pierdută, este ca şi o picătură de apă în intinsa mare a Oceanului.

Timpul s'a stricat pe aice, au început puţin frig şi niţică ploe. Lumea, înse, veselă, ceea ce după mine nu este bun semn. Dar ce vroiţi? După timp frumos ploaie, şi după ploae timp frumos.... Ast-feliu este lumea....

Bucureşti 23 Octombre.

Ca să ştii cele ce se petrec în lume, trebue să cunoşti oameni şi să fii în legătură cu dênşii. Şi politica, mai mult de cât ori care altă specialitate, reclamă imperios să fii în contact cu oamenii însemnaţi atît din ţară, cât şi din streinatate. Pătruns de acest adevĕr, ca un personagiu *incognito*, vorbesc şi stau la discuţiune zilnică cu mulţi barbaţi de prima clasă de aice din capitala Romăniei. De la unul afli una, de la altul alta, rar, înse, poţi isbuti să confrontezi persoanele, pentru ca astfeliu să constaţi lucrul cu precisiune şi certitudine.

Dar ce este precis şi cert în politică? Azi se susţine cutare idee, mine alta, azi se aprobă cutare sistem, mine cutare altul: totul atârnă de la împrejurări şi de la necesităţile de moment. Ar zice cineva, analisând de-aproape afacerile publice că contra-zicerea este esenţa politicei. Şi cu toate aceste, sunt şi trebue să fie certe principii de la care omul ce se respectă nu trebue să se abată nici-odată. Acel ce deviază mai puţin, sau evită de a devia, se zice că este om onest în politică. Dar totul este relativ aice pe pământ, şi dacă treci în ochii cutărui om de barbat constant şi onest, în ochii altuia treci ori de om prost, ori de om perfid care urmăreşti scopuri ascunse şi îndepărtate.

Eu, însă, care trăesc şi am trăit cu toate speciile de fiinţe umane, ca unul ce nu am altă ambiţiune decît aceea de a filosofa asupra faptelor omineşti şi a vĕ relata impresiunile mele, fie bune, fie rele, sunt datoriu de a vĕ spune totul, rămăind ca d-voastră fiinţi inteligente şi cugetătoare să interpretaţi şi să daţi apoi direcţiunea cea mai bună şi cea mai prudentă acţiunei d-voastre în politică.

Dar vĕd, că sar din una în alta. Făcêndu-vĕ scuzele mele pentru preambulul acesta, mĕ întreb: ce se vĕ spun şi cu ce nuvele să mai distrag mintea d-voastră şi acea a abonaţilor ziarului ce redigiaţi? Fără de voea mea, mĕ vĕd împins ca de o fatalitate să vĕ vorbesc de cestiunea cea mare, de vieaţă sau de moarte pentru naţionalitatea noastră românească.

Mi se spune, adecă mi se dă a înţelege, căci în diplomaţie nici odată nu se spun lucrurile lămurit ca în ştiinţile exacte, că „Alianţa israilită" lucrează din toate puterile pentru ca Guvernul nostru să se pronunţe în privinţa Evreilor. Când zice cineva evreu, zice în acelaş timp *fiinţă positivă*. Frasele şi vorbele, ori cât de sus ar veni, nu plătesc nici-un ban la aceste *fiinţe positive*, şi ilusiunile, precum şi simţimintele ori cât de nobile şi de înalte ar fi, n'au nici-un curs în lumea acestor *fiinţe positive*, ce se hrănesc în totdeauna cu realităţi şi nu cu chimere.

Cum vedeţi, lumea de din afară se aşteaptă ca ţara să se pronunţe în chestiunea evreilor. O! aice nu se mai încape nici diplomaţie, nici şurub constituţional. Ce va zice ţara în această cestiune asupra tratatului de Berlin? Eată o chestiune care preocupă foarte mult pe „Alianţa israilită", chestiune pe care această mare putere modernă speră să facă a fi deslegată în sensul dorinţelor ei.

„Alianţa israelită" a cîştigat pentru cauza ei pe puterile cele mari europeene, cari vin să exercite presiune asupra noastră pentru ca să mulţumim pe Evrei.

Cum vedeţi, graţie iscusinţei diplomatice a guvernului nostru, sîntem puşi într'o delimă dintre cele mai teribile: ori satisfacem pe „Alianţa israelită" şi atunci ne sinucidem, ori nu o satisfacem, şi atunci Europa nu ne recunoaşce independenţa. Ni se cere nici mai mult nici mai puţin de cât *punga sau viaţa*?

Israeliţii, prin puterile europeene, nu ne slăbesc, nu ne lasă să resuflăm, să gândim ce avem de făcut! ne pun sula în coastă; şi eu cred că acele puteri cari au recunoscut independenţa noastră prin numirea de ministri plenipotenţiari, nu au putut face acest pas inainte de a avea asigurări şi garanţii date din partea guvernului nostru în chestiunea Evreilor.

Un mare pericol!

Eată conversaţiunea ce nu de mult am avut cu un Israelit luminat de aici din capitală.

Ce gând aveţi, mĕ întrebă el, în privinţa evreilor, acum când avem în mânile noastre, decisiunea areopagului european munită cu formula executorie, şi când somaţiunea vĕ este făcută prin portărel, adecă prin ministerul de Externe?

— Să facem opositiune la Tribunal, respunsei interlocutorelui meu care părea mândru că m'au înfundat, căci decisiunea areopagului european, a fost dată în nefiinţa noastră, şi chiar nici am fost citaţi conform regulelor şi formelor, fie de procedură civilă, fie de procedură diplomatică. O comparare de spirit şi chiar de bun gust, replică inteligentul israelit, scărpinându-şi sprinceana, nu resolve cestiunea. Opositiunea tacită, nu este recunoscută în proceeura civilă, şi nici în dreptul public internaţional. Prin urmare faceţi opositiune în regulă, la areopagul european.

— O vom face-o, dacă ea încă nu este făcută.

— In ce termin înse?

— Terminul se interpreta totdeauna în favoarea obligatului, şi fiind că nu ni este ficsat termin, rămâne la noi ca să alegem zioa şi ora când o vom face-o. Acesta 'i un drept al nostru esclusiv, şi nime nu ne poate sili să ne exercităm drepturile noastre.

— „Aşa este, întru cât abstenţiunea de la exerciţiul drepturilor d-voastre, nu vatămă expectativa drepturilor noastre positive formulate prin tratatul de Berlin".

Vĕ mărturisesc că aice mai că n'am avut ce să respund, decât că Constituanta se va convoca neîntârziat, şi că ţara este destul de înţeleaptă pentru ca ea să resoalve cestiunea aceasta în sensul conservărei noastre naţionale.

Termin, şi nu zic un cuvênt mai mult, căci nici pot zice, de teamă ca condeiul meu să nu înceapă a fugi pe hârtie fără să poată a se mai opri. Şi deci, fiind că vorbesc de Evrei, termin corespondenţa de faţă cu cuvintele Psalmistului David: *Pune, Doamne, pază gurei mele şi uşă de îngrădire în prejurul buzelor mele.*

O chestiune de drept.

Nu de mult s'a judecat de trebunalul de Iaşi secţiunea II-a, oposiţiunea ce se făcuse de d-lu N. în contra refusului oficierului de starea civilă, de a-i celebra căsătoria ce vroea a contracta cu sora femeei fratelui său. Tribunalul în majoritate a respins oposiţiunea sau mai bine zicând apelul ce se făcuse, şi respingerea au motivato mai mult pe consideraţiuni canonice combinate cu constituţiunea după care pretinde Tribunalul că căsătoria este o căsătorie civilă şi religioasă.

Această chestiune a fost adusa înaintea Curţei prin apelul interjetat de partea interesată şi zilele trecute a avut loc acest proces inportant înaintea Curţei de apel secţiunea II-a, care a făcut multă sensaţiune şi a produs multă agitaţiune în spiritul juriştilor.

D-lu N. apelantele au fost asistat de savantul advocat şi profesor la Universitate, d. B. Conta care în urma unor conclusiuni elocvente, a demonstrat că nu esistă nici o legătură de alianţă între fratele soţului cu sora soţiei, mai mult că căsătoria sub codul actual este o instituţiuue pur civilă.

Argumentele aduse de d-nul Conta a făcut ca Curtea în majoritate să admită ca legale cererea d-lui N. de a se căsători cu sora femeei fratelui său; şi a reformat prin urmare Sentinţa Tribunalului. Acuma dar, după ce s'a pronunţat Justiţia asupra acestui subiect, voi face şi eu în scurt prin câteva trăsături generale, observaţiunele mele juridice în privinţa acestei chestiuni.

Inainte de toate nu voi mai arata cum a fost căsătoria sub codicele Calimah, căci aceasta se ştie de toţi şi mai cu seamă de confraţii mei. Este netăgăduit că atuncea căsătoria era pur religiosă, considerată ca o taină a bisericei şi prin urmare trebuea consacrată după tóte regulele canoanelor. Se vedem însă, dacă instituţiunea aceasta a căsătoriei a fost menţinută prin dispositiunele codicelui civile actual în starea de mai înainte.

Se esaminăm încă în câteva cuvinte şi fără pretenţiuni principiele căsătoriei.

Ştim că omul nu poate să trăească isolat, natura 'i impune obligaţiunea a se perpetua, şi sentimentul îl agită şi îl face să simţă nevoea de a nu fi singur. Civilisaţiunea nu face parte la această impulsiune fisică şi la aceste misiuni a le sufletului, fiind că după legile naturei omului îi este dat să se unească cu o persoană de alt secs, în scop de a găsi în ea, dragoste, îngrijire şi poate şi ajutor, deşi aceste cam rar se întâmplă.

Resultă însă, că după legile civilisaţiunei, căsătoria nu poate se fie de cît o instituţiune civilă, astfeliu credem că este şi după legea noastră civilă, căci legea noastră fiind împrumutată de la francezi, nu poate să aibă alte fundamente decît acele francese, şi când ne propunem a esamina discuţiunele din consiliul de stat al Franciei, vedem că nu mai remâne cea mai mică îndoeală asupra acestui punt, aşa încît remâne constant principiul că numai sub raportul civil şi legea noastră a ficsat condiţiunele şi efectele căsătoriei. Astfeliu chiar trebue se fie faţă şi cu Constituţiunea noastră care garantează libertatea culturilor şi a conştiinţei.

In zadar se încércă partizanii părerei contrarie că căsătoria este civilă şi religiósă bazându se pe constituţie care prescrie benedicţia religioasă la celebrarea căsătoriei. Se fim cugetători mai profunzi şi răbdători, şi se vedem ce vra se zică această intervenţiune a ritului religios. Voit'au oare legiuitorul din 1866 se scoaţă din domeniul puterei temporale acest act de starea civilă, căsătoria? Nu, conclusiunele logice a le d-lui advocat Conta ni'au probat îndestul că această dispositiune a Constituţiunei n'are nici o sancţiune, legiuitorul Constituţiunei a vroit mai mult să consilieze consciinţa acelora cari au ramas credincioşi usurilor şi moravurilor vechi, a vroit că maestatea ceremoniei religioase, intervenţia întru cît-va a Divinităţei intr'un act care regulează irevocabile viaţa omului, se producă mai multă splendóre solemnităţei, mai multă gravitate asupra cugetărilor individului adept, şi în fine chiar mai multă tărie asupra conconvicţiunilor datoriilor ce i se impun.

Toate aceste consideraţiuni au putut să le aibă legiuitorul nostru pentru drept credincios, însе desfid pe ori ce jurist se'mi demonstreze că instituţiunea căsătoriei n'a remas tot civilă. In adevĕr nimic mai dureros, decât a crea o mulţime de dificultăţi, admiţând ideea acelora cari susţin casatoria mixtă, şi chiar a nimici pasul măreţ ce l'am făcut de a separa contractul civil al căsătoriei de bendicţiunele religioase.

Aceste câteva rânduri zise la adresa acelora carii susţin că căsătoria este şi religioasă, să revenim la obiectul ce ne preocupă.

Art. 144 din codicele civil zice: „în „linia colaterale căsătoria este oprită până „la a patra spiţă inclusiv fără osebirea în„rudirei de legiuită seau nelegiuită însoţire „şi între afini (cuscrii) de aceeaşi spiţă."

Am zis că codul nostru este împrumutat de la Francezi, şi aşa fiind nu trebue se avem în vedere prejudiţiile poporului nostru, ci usurile şi moravurile franceze trebuesc se fie necesariamente şi a le noastre *).

Astfeliu după toţi comentatorii, independent de ceea ce era sub imperiul codului Calimah şi chiar în dreptul Roman, sub codul actual afinitatea soţilor, nu poate se creeze legătură între rudele unuia din soţii cu rudele celuilalt soţ şi aşa fiind cuvântului de afini seau cuscri prevezut de art. 144 nu i se poate da înţelesul acela larg încât se angajeze toate neamurile unuia din soţi cu neamurile celuilalt soţ. Cuvântul de cuscru, întrebuinţat în popor în ori ce grad de alianţă despre care se face abuz, este departe de a afirma intenţiunea legiuitorului, şi a face ca se creeze impedimente atât de nepotrivite cu necesităţile societăţei pentru a căriea interese ne luptăm.

Ca se termin asupra unei cestiuni, care nu trebue se insist mult, repet că nu este nici o legătură de afinitate între rudele unuia din soţi cu rudele celuialalt soţ, precum în casul concret, fratele soţului nu are nici o legătură de cuscrie cu sora soţiei. Neesistând dar, nici o legătură, duoi fraţi pot se iee în căsătorie două sorori.

Poate că aceste dispositiuni legale să par a lovi onestitatea publică după unii, însе întru cât ele sunt scrise prin lege nu trebue sĕ ne oprim la consideraţiuni religioase.

Aceste argumente cred că au făcut şi pe majoritatea Curţei de a admis cererea d-lui N. de a se căsători cu sora femeei fratelui său. Decisiunea Curţei a afirmat din nou dispositiunele salutarie a le legei, şi dacă pe unii i'au scandalizat, n'au decât să se plângă în contra legiuitorului că n'au făcut legea după spiritul poporului Român şi după moravurile lui, însе nici odată nu vor putea zice că judecata Curţei nu este fundată pe principiile legei în vigoare.

E. Mazlâm, advocat.

*) Să ne permită d. avocat Mazlâm a nu împărtăşi părerea că uzurile şi moravurile franceze trebuesc să fie necesarimente şi a le noastre. Imprumutarea de la francezi a legilor cari ne cârmuesc fără să se fi cercetat dacă se potrivesc cu obiceiurile şi starea noastră de cultură, este tocmai una din cauzele de căpitenie ale anarchiei care domneşte în viaţa nóstră politică şi intelectuală. Ceea ce ar trebui să facă legiuitorii nostri ar fi ca să conformeze legile obiceiurilor cu cari trăim de atîtea veacuri.

(Nota Redact.)

DIN ŢARĂ.

Cetim în „Vocea Covurluiului" de la 21 Octomvre:

„Nu încape îndoială că apropiată este

ţiua cînd trupele române vor intra în Dobrogia. Deja un regiment de artileriă, unul de roşiori şi al 2-lea de linie se apropie spre Brăila, unde vor fi pe la 25 curent. Corpul de geniu a plecat spre Silistra pentru operaţiunea delimitărei. Case în Tulcea s'au şi închiriat pentru autorităţi, iar populaţiunea de diferite naţionalităţi face pregătiri din ce în ce mai însemnate. Peste 6 arcuri de triumf, transparente etc. sunt pregătite în Tulcea de către Români, Turci, Bulgari, Tătari şi Evrei. Inscripţiunile făcute pe transparente, figurile alegorice ce înfăţişează, tălmăcesc simţimintele de afecţiune şi nerăbdare cu cari Dobrogienii asceaptă pe Români. Sperăm dar, că foarte curênd drapelul român va fâlfâi de la Mangalia până la Tulcea şi Măcin. Trecerea principală se pare că va avea loc pe la Brăila, unde deja podul este aşedat şi o şosea espre făcută de geniul român între Gheeet şi Măcin.

Din Basarabia.

Comisiunea numită de guvernul român pentru predarea Basarabiei, după ce a predat comisiunei ruse archivale, a stipulat în modul următor atacerile cari se vor regula în urmă pe cale diplomatică:

I. Să se acorde un termin de trei ani pentru ca românii din Basarabia să'şi reguleze afacerile şi se opteze în privinţa naţionalităţii.

II. Despăgubirile pentru improprietărirea ţăranilor după legea rurală, să se incaseze de ruşi şi să restitue statului român, ca acesta să poată implini indatoririle ce a luat pentru moşiile din Basarabia.

III. Moşiile monăstiresci din Basarabia au să se arendeze de guvernul român.

Comisiunea în toate actele ce a semnat, a evitat de a se servi de cuvîntul retrocedare sau schimb. Ea a refuzat asemenea de a stabili graniţa din spre Dunăre până la thalwegul braţului Kiliei, pe cuvîntul, că tratatul de Berlin a acordat României delta Dunării, adică dreptul de posesiune asupra intregului curs al fluviului.

Prefecţii celor trei judeţe din Basarabia, predându'şi funcţiunile în mâna ruşilor, au adresat locuitorilor următoarele proclamaţiuni.

Cetăţeni din Ismail,

Toate puterile cele mari, intrunite in congresul de la Berlin au otărît trecerea voastră sub guvernul M. S. Imperatorele Rusielor.

Datori a ne supune otărîrei înaltului tribunal al marilor puteri, administraţiunea mea incetează astăzi; ve esprim dar cele mai călduroase mulţumiri pentru nobila voastră purtare şi puternicul ajutor ce neaţi dat in timpul administrării noastre.

Ş'acum, poftindu-vĕ din inimă toate fericirile ce inima voastră doresce şi va dori, vĕ salut pe toţi cu cea mai viuă iubire şi recunostinţă.

p. Prefect de Ismail, *T. Murgeanu.*

— —

Cetăţeni din Bolgrad,

Congresul de la Berlin a otărît a se ceda judeţul vostru în stăpânirea M. S. Imperatorele tutulor Rusielor.

Datori cu toţii a ne spune, îmi implinesc, retrăgându-mĕ, o datorie sântă de a vĕ arăta recunoştinţa mea şi simţimentele mele de iubire, pentru concursul ce mi-aţi dat toţi, pe timpul cît am avut onoarea de a administra acest judeţ.

Prefectul de Bolgrad, *C. Poteca.*

Cetăţeni din Cahul,

Inaltul tribunal al puterilor celor mari, a otărît trecerea acestui judeţ sub guvernul M. S. Imperatorele Rusielor.

Datori cu toţii a ne inclina in faţa otarîrii puterilor celor mari mĕ retrag cu personalul administraţiei mele şi dar vĕ rog pe toţi să primiţi cele mai ferbinţi mulţumiri pentru puternicul ajutor ce mi-aţi dat in administraţia acestui judeţ.

Vĕ poftesc toate fericirile ce doriţi şi vĕ rog să primiţi expresiunea simţimentelor mele de iubire şi de recunoştinţă.

Prefect de Cahul, *I. Livescu.*

Telegrame de prin ziare.

Pesta, 2 Noembre. — Dieta conform propunerii preşedintelui de consiliu, fixează pentru marţi alegerea membrilor delegaţiunii. D-l Tisza respinge aserţiunea, că tratatul de la Berlin face să depindă ocupaţiunea, de încheierea prealabilă a unei convenţiuni cu Turcia. El repetă, că primesce respunderea politicei urmate, dar că contele Andrassy nu e respunzĕtor de cît înaintea delegaţiunilor. El demonstră, că tratatele internaţionale nu se pot ataca de puterea legiuitoare a unui stat, fără a se clătina bazele dreptului public. El neagă positiv, esistenţa stipulaţiunilor secrete, ce se pretinde a se fi luat cu ocazia intrevederei de la Reichstad, şi conchide depunênd tratatul de Berlin.

(Havas).

VARIETATI.

(O glumă serioasă). — Un elev care se afla în infirmeria şcoalei, voind să glumească zise servitoarei care 'l ingrija: s'a decis a continua medicamentele până la fine. Servitoarea ne înţelegând nici uu cuvânt şi crezând că a bajocorit'o, după aerul cu care 'i spusese acele cuvinte, răspunse: domnişorule! te poftesc să nu'ţi rizi de mine: eŭ nu sunt aici, merse de se jelui doctorului.

Un caz analog s'a întŏmplat şi la gimnaziu din Bacăŭ, de cănd se ţine acuma concursul, pentru catedrele vacante. In toate zilele cănd se ţine concursul, Diaconul Andriescu profesor ese foarte supărat din sala concursului, crezând că concurenţii şi concurentele 'şi bat joc de d-sa în rĕspunsurile ce daŭ inaintea jurului din care face parte şi d-lui, şi săracul Diacon are mare dreptate, fiind că din cele spuse la latină, franceză, algebră, geometrie etc. nu poate înţelege altceva şi mai ales după aerul cu care concurenţii daŭ rĕspunsurile.

In favórea dreptăţei ce are, stăruim şi noi a ruga pe d. ministru instrucţiunei, ca să nu 'l lase a fi de bajocură şi a-l mai uşura de povara ce duce. Cum? în lege există un art. prin care se opreşte a impovăra prea mult dobitócele necuvĕntătóre şi pentru d-sa, care e cuvăntător, nu se găseşte art. în lege, după care să'l uşureze de aşa poveri?

Cum? d-sa nici atunci cănd nu póte ceti la franceză, elenă şi din latineşte, algebră, ştiinţi naturele etc. nu cunóşte nimica, nici chiar atunci nu póte a fi uşurat de povoara asta?

După ce ar putea d-sa face deosebire între concurenţi şi a le pune note, de cât după ochi, straie saŭ bani?

Rugăm dar încă odată pe d. ministru, ca pe pe baza dreptăţilor ce are, să dea satisfacţiune justei sale cereri.

Un asistent de la concurs

(Timpul).

TEATRU CEL MARE.

Direcţiunea C. P. CONSTANTINIU.

Duminică 26 *Octomvrie* 1878.

PRIMA REPRESENTAŢIUNE

Piessă nouă

CAZETURELE

Mare Comedie locală de caracter în 3 acte.

Preciurile obicinuite.

Inceputul la 7 ½ oare precis.

Biletele se găsesc la cassa Theatrului în toate ţilele.

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—19).

Major Leca.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 215. Joi 26 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in casa Negrutzi. Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserţiunĭ şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi. 25 Octomvre 1878.

Alegerile comunale preocupă in aceste momente atenţiunea tuturor grupurilor politice din oraşul nostru.

Dintre toate aceste grupuri cel mai neliniştit, mai turmentat de resultatul viitoarelor alegeri este acel al fracţiunei aşa numită liberă şi independentă. Ea vede terenul fugîndu-i de sub picioare şi nu se poate împăca cu ideia de a scăpa din mână budgetul cu lefile, diurnele şi toate cele-lalte foloase ce această sectă a ştiut a trage din administrarea averei comunale. De aceia îi vedem alergând in toate părţile, îmbiind pe cei mai tari, intimitând pe cei mai slabi, doar vor reuşi a pune din nou mâna pe budget pe care nu vor se'l părăsească nici in ruptul capului.

In scop de a ademeni şi a linguşi mai bine pe alegĕtori, de care nu'şi aduce aminte de cît in ajunul alegerilor, fracţiunea, a ţinut Duminica trecută o intrunire electorală, unde oratorii sei a făcut lauda. sau mai bine zis panegericul, domnirei lor de doi ani de zile; in care timp, dând crezare celor susţinute de dânşii in această intrunire, toate fericirile s'au revărsat ca mană cerească asupra Iaşilor.

Oraşul ameninţa ruina. strade, poduri, apăducte erau in starea cea mai mizerabilă, casa comunală pe punctul de a da faliment, dacă fracţiunea nu se îndura a lua trebile comunei în mânile ei indemnatice.

Astăzi totul este in starea cea mai prosperă şi mai infloritoare, strade, poduri, canaluri sunt reparate, curăţenia oraşului perfectă, casa comunală plină, aşa in cât onorabilii fracţionişti numai stiu ce să facă cu banii. Ne mirăm cum nu li-au venit ideia ai depune spre fructificare la d. Anghel sau G. Tacu, persoane a căror capacitate este netăgăduită când este vorba de chestiuni de..... inmulţirea capitalului.

Fracţiunea însă destul de isteaţă in felul ei—probă de aceasta este scrisoarea ce primim de la un amic al nostru din Iaşi şi pe care o recomandăm atenţiunea cetitorilor—vĕdind că alegĕtorii nu mai sunt aşa de naivi de a crede toate palavrele patriotice ale celor cu *musca pe căciulă*, care au indrăsneala de a se impodobi cu pene străine, insuşinduşi pe sama lor tot cea ce a fost făcut de alţii, a alergat la alt mijloc demn numai de secta lor. Acest mijloc, care nu este nou pentru fracţiune, este acel al injuriilor şi al calomniilor.

Desperată de căderea ce o aşteaptă în alegeri, compania Anghel-Tacu-Holban-Goldner-Gheorghiu s'au năpustit cu tot felul de injurii şi de calomnii asupra opoziţiunei, în şirurile căria s'au strins toţi bărbaţii de bine care doresc propăşirea urbei noastre, scăpându-o din ghiarile fracţioniste.

Credem însă că nici cu acest mijloc nu-i va merge fracţiunei, căci auḑind de chipul indemn cu care este calomniată, opozitiunea, s'a otărît de a merge în mijlocul alegătorilor în cea mai apropiată întrunire publică, spre a da samă atît de faptele ei cît şi de a arăta în faţa lumei nedestoinicia actualului consiliu municipal—care prin inepţia lui a adus pagube enorme comunei, lovind de moarte comerciul şi mica industrie a oraşului prin taxele cele mai ilicite şi mai împovărătoare—precum şi de a aduce la adevarata lor valoare toate acele insulte şi calomnii aruncate cu înverşunare de fracţiune în agonie.

Invităm din partene pe alegători a veni căţi mai mulţi la aceste întruniri pentru ase convinge prin ei înşăşi de adevaratele merite ale celor ce pretind că Moldova toată este cu dânşii. Şi ast-fel in cunoştinţă de fapte şi de persoane alegătorii să pună în urnă, la viitoarele alegeri buletinul care va hotări soarta viitoare a oraşului nostru.

Epizoduri din domnia fracţiunei.

Domnule Redactor,

Sunt câte-va zile de când v'am trimis o primă epistolă datată din Iaşi, Hotel România, prin care mi-am luat curajul de a vĕ da cont in felul meu de causele fundamentale ce fac pe municipalii noştri a conduce atât de rĕu interesele urbei Iaşilor. 'Mi veni ideea de a eşi pentru câtva timp şi prin district ca să văd şi de cele ale judeţului, să pot constata la faţa locului efectele regimului fracţionist.

N'am crezut că voi face aşa lesne şi fără trudă descoperiri de oareş-care importanţă. Din norocire de la primii paşi dădui de urmele unui fapt capabil de a face singur reputaţiunea unei administraţiuni intregi, a unui fapt prin urmare eclatant şi care precum veţi vedea şi d-voastră merită de a figura ne uitat in analele patriotismului şi ale ghibăciei fracţioniste. Veţi crede poate că am dat de urmele şoselei judeţene pe care inginerul o trăsese strîmb dar pe care Comitetul Permanent, inginer mai cu cap, au făcut'o dreaptă ducând'o prin Dobrovăţ. Nu, lucrul este mai nostim, mult mai liberal, mult mai monumental şi in fine mult mai fracţionist de cât acea ilustră cale judeţană.

Am descoperit, am aflat, Domnule Redactor, fineţa neasemanată, tertipul minunat, cu care isteţul Consiliu Judeţan al nostru au isbutit a frustra pe Austria de una din clausele vestitei Convenţiuni Comerciale scăpând satele de accizarii evrei cu toată acéstă convenţiune comercială. Lucrul a fost frumos de tot. Şi Austria, şi convenţiunea cu ea, şi evreii au fost cu deplinătate traşi pe sfară, şi ce este încă şi mai nostim cu această ocaziune s'a mai u u l a ceva şi pungile fracţioniste.

Vădind că cele mai multe comune aveau de accizari pentru spirtoase tot individe din seminţia lui Isdraîl, Consiliul Permanent al judeţului, compus numai din fracţionişti de rasă precum sunt: d. Paladi, profesor, d. Alecu Holban, un fel de inginer, şi din alţi aseminea, s'au determinat in fine a face o mare lovitură.

S'au determinat, spre a scăpa de influenţa comunelor, de a transforma pre acei accizari în funcţionari judeţani, in funcţionari publici prin urmare, şi fără a mai intreba pe comune dacă mĕsura le convinea, fără a mai afişa prin sate acea mĕsură după cerinţa legei pentru ca ele să poată face observaţiunile lor asupra unei mĕsuri ce atingea drepturile lor, în ardoarea lor de a mântui pe sate de evrei, ei au ticluit un fel de concurs-mezat *pentru darea in antrepriză a eraturilor comunale*, şi fără o prealabilă publicaţiune, la zioa fixată prin comun acord, dar neştiută de cât de membrii influenţi ai partidului şi se făcu atirdisirea.

Concurenţii iniaţiaţi se prezentară cu garanţiele cerute şi tirgul incepu. Evrei in numĕr destul de considerabil nu lipseau insă de a fi in sala mezatului, se vede că fiii lui Isdrail fac ce fac şi află şi cele tăinuite. Deconcertaţi ei admirau scena de iscusinţă şi de ghibăcie ce se petrecea sub ochii lor, şi la finea finelui trebuiră, precum veţi vedea, să mărturisască că nici ei cari sĕ credeau magistri in şurubării lucru, iscusit ca acela la care asistau nu li ar fi trecut nici lor vre o dată prin minte.

Nu atirdisau la mezat de cât un numĕr redus de fracţionişti, între care se zice că figurau d. Gh. Tacu şi d. Gh. Anghel, întrecêndu-se care de care în patrioticul lor avînt, şi spre a veni mai bine de hac puternicii Austriei, de a lua fie-care pe seama sa accizele mai multor comune, făcêndu-se un fel de accizari multipli, un fel de baş-accizari. Ce vreţi, era avînt patriotic, era chestiune şi socială şi politică.

Evreii înmărmuriţi şi desperaţi erau ameninţaţi de a cădea victime desperărei, căci vedeau cu ce meşteşug le scăpa din mână foloasele grase ce se trăgeau de la acciz.

Când de odată cătră finele mezatului unul dintre concurenţi le trimise un suris care-i făcu în fine să priceapă şi a doua faţă a iscusitei meşteşugiri. Toţi se precipitară pe urmele concurenţilor celor mai fericiţi şi spre a se arĕta demni de magistrala iscusinţă fracţionistă, 'i rugară a-i primi în servieiul lor măcar ca subaccizari. Fracţioniştii fericiţi la culme că isbutesc a trage pe şfară şi pe Austria şi tratatul ei de comerciu cu noi, şi mai considerând că evreii nu cereau a fi accizari ci numai subaccizari, şi încă şi acésta sub directa dependenţă acelor mai principali membri ai fracţiunei, se plecără în fine a nu fi lipsiţi de umanitate în colosalul triumf politic căpatat în contra unui mare imperiu. Ei se separară fericiţi şi se zice că sara a fost mare benchet la d. D. Anghel spre serbarea marii victorii.

Din tot districtul numai vre-o opt comune, care din împrejurări au putut a se arăta mai nătânge, şi între care se numĕră şi Poenii, nu voiră a ţinea samă nici de admirabila mĕsură, nici de triumful politico-economic dobândit de fracţiune, nici de mărinimitatea fracţionistă, ele protestară in numele legei în contra unei mĕsuri luate fără consimţimêntul lor şi continuară de a percepe singure accizele din comunele lor, găsind cu cale în stoicismul lor că era mai bine de a rămînea în folosul comunei prisosul provenit din accizuri de cît a-l lăsa în mâna evreilor, de şi acum ei aveau a fi numai subaccizari şi nici de cum deplini accizari.

Nu este aşa, d-le Redector, că în această afacere linepa politică a fracţiunei a fost admirabilă!

Când ai a face cu o mare putere, cu un articol fie chiar şi din o convenţiune, eludează chestiunile, întoarce un şurub de la meşteşug, şi..... pune banii în pungă. Aviz întru aceasta şi d-lui prim-ministru Brătianu şi d-lui Cogălniceanu, căci este ministru de externe.

Alcibiade.

Revista Ziarelor.

Chiar în chestiunea administrării Dobrogei nu e unitate în vederile cabinetului actual.

Cel puţin hotărîrea, ca fiecare ministru în parte să-şi facă regulamentul sĕu de administraţie publică, dovedeste că întreg cabinetul na are nici o idee clară despre ceea ce trebue să facă. Cauza este simplă. La noi în România nu există miniştri de resort, cari să'şi înţeleagă ramura lor de administraţie căci toţi d-nia lor au găsit de cuviinţă de-a administra patria lor proprie cu regulamente şi legi traduse cuvânt din cuvânt din franţuzeşte, pe când toată activitatea minţii individuale a d-lor, cătă va fi binevoit a le-o da Dumnezeu, se on-c sumă pur şi simplu în ambiţia de-a rĕmânea miniştri, iar mintea ciracilor d-lor se consumă în tendenţa de-a ajunge cît mai în grabă la o poziţie cît de bine plătită, cu condiţiă ca să coste muncă puţină. Generaţiunea actuală de postulanţi, cumularzi şi diurnaşi se găseşte de-o dată faţă cu stări de lucri, care—mirabile dictu—nu se pot administra cu regulamente traduse şi la tratarea cărora se cere gândire *proprie* şi muncă *proprie* din greu.

Aci le stă mintea locului. Gândire *proprie*! Dar n'au avut-o nici-odată.

Făcêndu-şi prin Pixa, Belgia şi Elveţia doctoratele în drept în căte 10—15 luni sau poate chiar în tot atâtea sĕptămâni; tăind cănilor frunză prin Paris, unde câteva septămâni inaintea examenelor se pun sub *repetitori* să 'nveţe pe de rost respunsurile la întrebări certe, precum se invaţă căţeii la aportare, şi căştigând titluri fără vre-o muncă a inteligenţei, fără ca vre-odată să fi învăţat a judeca, a gândi, cerceta, ne vin cu droaea şi aspiră toţi de a deveni miniştrii, membri la curţi, academici ect. încât nu ştim ce să admirăm mai multi ignoranţa sau tupeul lor.

Un ciudat mod de mişcare în societate se observă de mai mult timp încoace. Tocmai băeţii cei mai blegi şi mai tărzii la minte, cari se strecură sau nu se strecură cu chiu, cu vai prin şcoalele secundare, au norocul de a pleca în străinătate, de unde se întorc ca viţelul din fabulă, adecă mai blegi—dar cu titluri şi cu aspiraţiuni nemărginite. Cea d'întâi aspiraţiune a acestor tineri plin de speranţă este o zestre de 10—20,000 de galbeni; a doua deputăţia; a treia funcţiunile înalte ale statului şi în fine fotoliul ministerial. Astfel vedem oameni, cari n'au nici atâta judecată proprie, cătu-i negru sub unghie grămădindu-se în corpurile legiuitoare, în justiţie, la universităţi. O cultură căştigată prin cafenelele Parisului dă tinerilor români dreptul de a aspira oricât de sus. Fiindcă însă pe calea regulată a unui stat bine organizat lucrul n'ar fi cu putinţă, întrebuinţează alte mijloace, se fac ciraci politici ai cutării sau cutării persoane, căştigă o importanţă nemeritată de oameni de partid şi deodată numai ce vezi resărind cutare ori cutare reputaţie usurpată, pe cari organele gaştei o laudă şi o ridică în ceruri, iar cetitorii cred, reputaţia se întemeiază, până ce la urma urmelor avem leitpoleit înainte-ne pe candidatul la minister. Cazuri s'ar putea cita o mulţime, ba chiar ar fi practic de-a se face o statistică a putrejunii sociale, atât de numeroase şi instructive sunt ele.

Pentru România cel întĕiu şi cel mai mare bine ar fi o curăţire a universităţi-

lor noastre de semidocţii şi simplii postulanţi, cari le ocupă catedrele şi introducerea unui alt mod de numire la ele, bazat pe incontestabile cunoştinţe, dovedite prin scrieri însemnate şi printr'un trecut ştinţific însemnat — nu numai pe titluri academice, cari dovedesc foarte puţin, şi în multe cazuri nimic chiar. Apoi ar trebui ca de la o epocă fixată să nu se mai admită în funcţiuni publice cei, cari studiază în străinătate. Nicăiri în lume nu se întîmplă aceasta.

In Germania şi Austria nu s'ar primi nimeni în vr'o funcţiune a statului, dacă a studiat în Franţa, şi vice-versa.

Dar această cestiune e de cea mai mare greutate; ea este isvorul reputaţiilor usurpate, a meritelor imaginare şi cultura în străinătate va fi încă multă vreme rana cea mai adîncă a acestei ţări. Ea ne face să nu ne cunóştem ţara, să judecăm toate după calupuri străine, admiţênd pe acestea, ca pe nişte adevěruri nerăsturnabile, pe cînd ele nu sunt de cît cristalizaţiunea unor stări de lucruri, cari *n'au nici o asemănare cu ale noastre.*

Işi poate imagina cineva, că ori care din această generaţie de advocaţi şi intriganţi de meserie—va înţelege cu atît mai puţin starea Dobrogei, cu cît n'au fost capabili de-a înţelege starea propriei lor ţěri, în care s'au născut şi a cării limbă de bine de rěu o vorbesc.

Tot aceşti oameni vor trece în Dobrogea spre a o civiliza. Ori cine îşi poate închipui în ce fel va eşi această civilizare. Lefuri mari, trândăvie absolută, înfumurare şi aroganţă faţă cu muncitoarele elemente din acea ţară, ruinarea cît mai curîndă a ei prin invenţiunea copioasă de dări către stat, judeţene, comunale etc. etc.

Noi din parte-ne am făcut óre-cari propuneri positive şi deşi ştim, că nu vom fi ascultaţi, le repetăm din nou.

Şcoalele primare ar trebui să fie confesionale, în care însă se poate învěţa în mod obligatoriu şi limba statului, dacă se va crede de cuviinţă. Mijloacele pentru întreţinerea acestor şcoale ar trebui să le dea averile bisericeşti, fie creştine, fie mahometane, constituite în fonduri religionare şi administrate de chiar membri—clerici şi mireni — a-i comunităţii religioase. Limba maternă a copiilor să fie neapărat limba de propunere în şcoală.

Căsătoria fiind pentru toate elementele din Dobrogea o afacere religioasă şi nu juridică, cauzele matrimomale trebue judecate de către forurile, de cari s'au judecat şi până acuma.

Organizarea administraţiei comunale să se lase aşa cum era înaintea resboiului.

Să nu se impue nici o dare peste celea, cari existau înaintea rěsboiului.

Trătând Dobrogea cu aceeaşi lipsă de respect a trecutului ei, precum am tratat patria noastră proprie de douě-zeci şi mai bine de ani încoace, vom face populaţiile să regrete trecutul şi să ne urască. Numai complectând sau dând ocazie de a se complecta formele deja existente ale vieţii publice, ii vom face pe oameni să se simţă tot în patria lor veche, să se simţă la ei acasă, iar nu sub o dominaţiune străină.

(Timpul).

DIN ŢARĂ.

Trupele destinate a ocupa Dobrogia, sunt puse prin decret Domnesc, sub comanda generalului de brigadă, G. Angelescu.

— M. S. R. Domnul a adresat regelui Spaniei o telegramă de felicitare, pentru că a scăpat din incercarea de atentat.

(Rom. Lib.)

— D-nul I. Dimitriu, proprietar, a fost prădat de 16 hoţi zilele trecute, la moşia sa din jud. Neamţ, luându-i-se mai multe lucruri şi 2000 galbeni. Dintre hoţi s'au prins până acum 10, precum ne spune „Cor. Prov.“

= „Vocea Covurluiului“ află din Brăila că au sosit acolo următoarele trupe române, destinate pentru a trece în Dobrogia: un regiment de roşiori sosit la 22, care s'a şi împărţit în cuartiere, şi care se află sub comanda D-lui col. Chiriţescu; regimentele 4 şi 7 de linie, cari sunt în satele de prinprejur; un batalion de vênători şi regimentul 1 de artilerie, care a sosit ieri seara. Pe lângă aceste se spune că compania 4 din regimentul de infanteriă, din garnisóna nóstră, va trece şi ea la Măcin. Asemene se aşteaptă regimentul Nr. 8 de la Iaşi, care va trece la Brăila. Se mai vorbeşce că şi al 8-le de dorobanţi încă va fi mobilisat, ér al 6-le de linie se zice. că va fi cel întâi care va trece. La trecerea trupelor probabil că va asista A. S. Regală Domnitorul. — Acelaşi ziar adaoge.

Se vorbeşce că A. S. Regală, după ce va trece la Brăila trupele în revistă, va onora şi urbea nóstră cu visita Sea.

— Astăţi Marţi, a sosit în urbea nóstră (Galaţi) D. ministru de externe. D-sea va mai sta şi mâne în mijlocul nostru

ŞTIRI DIN STEINATATE.

Pacificarea Cretei. Insula aceasta este în sfîrşit împăciuită. Telegraful neau vestit, mai zilele trecute că sau subscris o punere la cale între comisariul imperial, Ghazi-Ahmed-Muktar-paşa, şi delegaţii adunărei naţionale. Autorităţile administrative au să fie în curînd reînstalate pretutindine în insulă. Se pare că modificările introduse în regulamentul organic dau deplină satisfacere dorinţelor Cretanilor, garantând tot-odată şi drepturile Sultanului. Acest resultat se datoreşce spiritului de împacare adus de Ghazi-Mukhtar paşa în negoţierile urmate pentru o înţelegere. Din cele ce se pot şti din bazele punerei la cale intervenite, guvernorul general al insulei va fi numit pentru o periodă de cinci ani, dar nu e prevědut expres că acest guvernor va fi ortodox, pre cum au cerut delegaţii adunărei. Sub-guvernatorii vor fi de confesiunea majorităţei populaţiunei districtelor, ceea ce ar da cinci sub-guvernori musulmani şi opt sub-guvernori creştini. Alegerile pentru adunarea generală se vor face pe baza proporţională a locuitorilor ambelor culturi. In dată ce se va întruni, adunarea aceasta va lucra un proiect de reformă judiciară. Consiliile administrative vor fi formate în număr egal din musulmani şi creştini. Limba turcească şi limba cea greacă sînt primite ca limbi oficiale.

Sentenţele date de curtea de apel aflătoare în capitala vilaiatului vor fi irevocabile, dar numai pentru formă; ele vor fi supuse, în ultima istanţă, curţei de casaţie din Constantinopole, spre a garanta unitatea şi uniformitatea justiţei imperiului.

Un nou sistem de dări va fi propus de adunarea generală, aşa ca să se uşureze sarcinele contribuabilului fără să se aducă vatamare intereselor tezaurului Statului, şi jumatate va fi afectat la lucrări de utilitate publică.

Jandarmăria va fi recrutată fără deosebire dintre musulmanii şi creştinii indigeni. Ea va fi cărmuită de un regulament în virtutea căruia numai ofiţerii superiori, până la gradul de şef de batalion inclusiv, vor fi numiţi de Sultan.

Aceste sînt dispoziţiile de căpetenie cari au pus din norocire capăt stărei de agitare şi de turburare în insula Creta. Rămîne să se îndeplinească o singură formalitate, aceea anume de a sancţiona această punere la cale printr'o iradea imperială.

Austro-ungaria. — „Corespondenţa ungară“, dându-se de ecou al tainelor mi-

nisteriale, descopere programul politicei exterioare care va fi supus reprezentațiunei comune a monarchiei habsburgo-lorene. S'ar fi hotărit anume că ocuparea Bosniei și Herțegovinei nu se va întinde peste marginile de față și că va înceta de îndată ce va fi restatornicită liniștea în provințiile ocupate și de îndată ce Poarta va despăgubi pe Austria de cheltuelele ocupației. Dar, fiind că Poarta nu se află de feliu în stare de a plăti aceste cheltueli, ea va despăgubi pe Austria, cedându-i cu autorizarea puterilor subscriitoare tratatului de Berlin, Croația turcească și Herțegovina.

Dacă există în faptă un asemine proiect, se poate crede că la Pesta nu se va face o opunere sistematică, și că probabil tot ast-feliu se va întîmpla și în Viena. Explicările ce au rezervat comtele Andrassy pentru delegațiuni, ne vor lămuri în curînd asupra acestor combinații.

Se zice astăzi că d. de Trauttmansdorff, în loc de amerge în calitate de ambasador la Berlin, ar putea foate bine să fie chiemat a succeda comitelui Andrassy, ca ministru al afacerilor străine.

Inregistrăm numai acest sgomot fără a 'i garanta exactitatea.

După datele luate din cel mai bun isvor, se evaluează la 102, 710, 000 cheltuelele de ocupațiune pentru anul 1878. Asupra acestei sume, 70, 459 060 florini cad asupra Cisleitaniei și 32 250, 940 fl. asupra Transleitaniei.

— Intr'un discurs pronunțat in camira deputaților unguri la 1 Noemvrie, d. Tisza, președentele consiliului, a desvoltat o tesă esențial oportunistă. Cuvîntul de oportunism a fost chiar articulat. Eată pasagiul cel mai viu al peroraței:

Conjur pe toți partizanii dualismului de a și liniști impacienta, și de a aștepta momentul oportun pentru introducea imbunătățirelor ce reclamă. Să nu peardă din vedere mai cu seamă că sdruncinarea regimului actual va duce fatalmente la restabilirea centralisărei.

— Capul rescoalei ce a isbucnit in Macedonia, este, sau mai bine va fi in cîteva zile, voevodul Petko.

Născut intr'un sat din preajma Saloniculuí, Petko se destinse in tinereța sa prin o conduită esemplară și prin apucături foarte blânde. Dar un evenement dureros veni ca să tulbure existența sa: Kaimacacanul Saloniculuí făcu să-i-se fure pe sora sa, pentru a o crește conform cu obiceiurile islamismului. Petko jură atunci o ură eternă soldaților turci. El se dusă la Adrianopole, strinse, o bandă de oameni care se intitulară „detractorii legei“ și devini șeful lor. Capul sĕu fu pus la preț dar nu putură al prinde. Trupa lui Petko aduse servicii insemnate Rușilor, dar o neințelegere se ivi, și consulul englez din Filipopoli care făcuse in acelaș timp demersuri foate serioase pe lînga autoritățile ruse, acestea făcură a aresta pe Petko. Fu tradus dinaintea unui trebunal care 'l achită. Acum el este pe cale spre Macedonia, pămîntul seu natal, unde va lua comanda insurgenților.

Telegrame de prin ziare.

Londra, 4 Noembre. — Ultimatum adresat emirului Shere-Ali de guvernul vice-regelui Indielor îi acordă termin până la Noembre spre a 'și face cunoscut rĕspunsul seu; căci, după trecerea acestui termen trupele anglese vor năvăli imediat în teritoriul Afganistanului.

St.-Petersburg, 4 Noembre. Ziarul „Golos“ zice că Rușii doresc mănținerea păcii, dér situațiunea devine alarmantă.

După același ziar, marele duce Mihail ar înlocui pe generalul de Kotzebue în guvernămîntul Varsoviei și generalul Miljutine ar lua comanda circumscripțiunii militare din Caucas. Generalul Kauffmann seau generalul Nepocoicinzky ar fi numit ministru de resbel.

Filipopole, 4 Noembre. — Comisiunea europeană din Rumelia începe astăzi, Luni, discuțiunea planului pentru organisarea acestei provincii.

Bucuresti, 5 Noembre. în nóptea de 11 curent 11 săteni au fost atacați de nișce banditi pe drumul de la Budești. La țipetele victimelor, a alergat gendarmeria și garda civică. In lupta ce s'a ținut banditii au fost răniți și unul uois; ceilalți au fost arestați.

Aviz.

Toți d. d. abonați care 'și schimbă locuința sunt rugați a face cunoscut Administrației ziarului, care de astăzi se află în casele d-lui Negruțu, strada Arcului, pentru a nu li se intrerupe expedierea ziarului.

Administratia.

BIBLIOGRAFIE

Besarabia și **Dobrogea**, cuvinte rostite în Senat, în 28 Septemvrie 1878, de d. *Dimitrie A. Sturdza*.

TEATRU CEL MARE.

Direcțiunea C. P. CONSTANTINIU.

Joi 26 *Octomvrie* 1878.

PRIMA REPRESENTAȚIUNE

Piessă nouă

CAZETURELE

Mare Comedie locală de caracter în 3 acte.

Preciurile obicinuite.

Inceputul la 7 ½ oare precis.

Biletele se găsesc la cassa Theatrului în toate dilele.

De inchiriat un apartament in casele D-lui Leon Negruzzi la Copou, compus din 5 odăi de stăpăni, bucătărie, spălătorie, precum și odăi de slugi. Salonul și sofrageria sunt mobilate. — A se adresa la D-l Iacob Negruzzi, strada mare.

(6—1, j. s. m.)

O dama profesoară veche de piano, precĕt și de limbele francesă, germană, italiană, polonă și română, cu cursul absolvat la Paris și Turin, mai având câteva óre libere, dorește a da lecțiuni de sus numitele obiecte.

Aseminea este decisă a deschide un curs de seară pentru aceste objecte la mai multe persoane cu prețul de 10 franci de persoană pe lună de la órele 8 până la 9 și jumătate.

Doritorii să se adreseze la D-l dantist Scrob, Hotel Dacia fost Pârlita Nr. 19.

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—19).

Major Leca.

D. D. Avocați P. S. Papadopulo și A. Degrea aduc la cunoștința onorabililor lor clienți că au înființat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 216. Vineri 28 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negrutzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

CONVOCARE

Subsemnații cetățeni alegători din colegiile 1, 2, 3 și 4 pentru comună, rugăm pe concetățenii noștri alegători se binevoească a se întruni în sara de Duminică 29, Octomvre, la oarele 7 în sala Primăriei spre a ne consfătui asupra viitoarelor alegeri comunale.

V. Pogor, G. Marzescu, Leon Negruzzi, Alexandru Livaditi, Nicu Gane, V. Conta, P. S. Papadopulo, Telemac Ciupercescu, Cost. Cristodulo Cerkez, Gr. Cobolcescu, M. Mircea, V. Sculi-Logothetides, Gr. M. Buiclu, G. Roiu, A. Branzâ, Emanoil Cristodulo, D. Lazarescu, Const. Stamatin.

Iasi, 27 Octomvre 1878.

Am expus in numerele trecute ideile care in părerea noastră ar trebui să călăuzească pe concetățenii noștri iașeni in viitoarele alegeri comunale. Plecînd de la principiul că pentru gospădăria orașului nu este de nevoe ca dregătorii comunali să aparție numai de cît la cutare sau cutare partidă politică, am aratat călitățile cari trebue să le insușască acești dregători spre a putea face parte din sfatul orașului, și am rezumat, aceste calități in trei cuvinte: capacitate, onestitate și hărnecie.

Constatăm cu mare bucurie că cea mai mare parte dintre concetățănii noștri impărtășesc părerile noastre in chestiunea compunerei viitoriului consiliu comunal.

Un singur grup politic din orașul nostru, acela al fracțiunei, de care avem nefericirea a fi cărmuiți, nu vrea să admită in ruptul capului că in comună nu trebue să se facă politică, căci făcêndu-se aceasta se pierde din vedere misiunea comunei, să jertfesc interesele cele mai vitale ale orașenilor pentru scopuri politice, care cele mai de multe ori se traduc in meschine interese de clică.

In intrunirea ținută duminica trecută la primarie intre membrii zisului grup al fracțiunei, oratorii sei au declarat sus și tare că in comună se face o politică de cea mai mare insemnatate, care este baza instituțiunilor noastre democratice, politică care consistă in dresarea listelor electorale, și că de aceea in consiliul comunal nu trebue aleși de cît membri din partid, adecă fracționiști.

D. Dimitrie Tacu, avocat al statului care sub regimul trecut nu avea nici un proces, și care, prin cumnații sei d.d. Gheorghian, Iorga și rudele sale, dispune de soarta noastră și de toate funcțiunele publice din Iași și din o parte a Moldovei, d. Tacu zicem au dat expresiune publică ideei că in comună trebue să se facă numai politică, idee pe care grupul fracțiunei o și practică cu o consecuență inexorabilă.

Intradevăr, in ce s'a manifestat toată activitatea actualului consiliu, a căruia majoritate este compusă din fracționiști invăpăeți?

In nimică alta de cît numai in manifestări și în intreprinderi curat politice, voim să zicem de gașcă sau de clică, in dresarea listelor electorale in așa sens in cît să nu cuprindă de cît partizani fracționiști, in căpătuirea tuturor membrilor acestui grup cu cîte doue, trei și patru posturi, in organizarea gardei orașenești așa ca să chinuească și să supună pe toți orașenii ordinelor și autorității corifeilor fracționiști.

In aceste lucrări s'au manifestat toată hărmicia sa majoritatea actualului consiliu comunal.

D. Pastia apoi s'au pierdut tot timpul stând în Bucureșci la cameră, sau lucrând la colosala și monumentala sa dare-de-samă, a căriia toată ținta este ca să probeze că administrația d-lui N. Ganea au fost rea și că concesiunea asfaltului este cauza tuturor nenorocirilor Iașilor; eară d. d. ajutori Belcic, Ornescu, Iorga, s'au concentrat toate silințele d-lor în studiarea regulamentelor militare — pe cari însă sînt foarte departe de a li fi priceput macar — și în dresarea listelor electorale în așa sens în cît să poată servi la scopurile politice ale fracțiunei.

Pe lîngă acestea s'au inventat tot feliul de comisiuni, de insarcinări, unele mai inutile de cît altele, pentru a avea pretextul de a acorda diurne și indemnizări grase adepților drept credincioși.

Astfeliu, pe cînd nu se găsia nici un ban în casa comunală pentru repararea pavelelor impracticabile, pentru rîdicarea bisericelor și a scoalelor din ruine; pe cînd se suprimau din buget pănă și servitorii de pe la scoalele primare și se reduceau salariile preoților la cifre ridicule; în acelaș timp parcimoniosul primar și cu majoritatea consiliului seu nu ezitau de a pune la dispoziția partidului 30,000 lei pentru înființarea gardei orășenesci și alte sume însemnate pentru părăți, manifestații politice sau pentru căpătuirea favoriților.

Aşa înţeleg d. d. fracţionişti părinţeasca şi înţeleapta administraţie a trebilor municipale!

Acest sistem de administraţie este, o admitem, foarte profitabil pentru partizani, însă desastros pentru oraş; convine de minune d-lor Belcic, Ornescu, Rojniţă, Iorga, etc.; coresponde perfect ideilor ca şi intereselor acestor domni, este însă condamnat de marea majoritate a ieşenilor, cari ţinênd înainte de toate la propaşirea urbei lor, nu voesc ca pentru scopuri politice sau de partidă să se sacrifice binele şi fericirea obştească.

De aceea sîntem încredinţaţi că în viitoarele alegeri vor triumfa acei candidaţi cari pun interesele oraşului şi buna lui gospodarie mai presus de chestiunile politice şi de interesele de partid.

DIN ŢARĂ.

Ordin circular cu Nr. 10,426, adresat de către D. ministru cultelor şi instrucţiunei publice către D-nii prefecţi din ţeară.

Domule prefect!

Consiliul judeţian respectiv fiind deja întrunit de la 15 curent, în sesiune ordinară, subsemnatul nu de puţin interes crede că este pentru instrucţiune de a vĕ atrage atenţiunea asupra celor comunicate D-vóstră prin ordinul circular Nr. 7,207, de la 31 Iulie espirat, relativ la starea materială a scólelor, şi a vĕ ruga să binevoiţi a profita de ocasiunea întrunirei disului consiliu, stăruind cu tótă energia ca, în conformitate cu art. 52, alin. 8 din legea în puterea căreia funcţionéză, să ia mĕsuri, chiar în aceasta sesiune, pentru ameliorarea materială a scólelor atât de imperios cerută de situaţia lor actuală, bine cunoscută D-voastre din citata circulară şi mai cu osebire din localitate.

Nu mai puţin veţi insista pe lîngă comitetul permanent ca toate îmbunătăţirile prevĕdute prin budgetele comunelor pentru scóle, şi cari budgete li s'au supus deja de la 15 curent, conform legei comunale, să fie aprobate întocmai, a se prevedea fonduri suficiente pe unde se va constata că nu sunt în de ajuns, precum şi a se intercala asemenea fonduri pe unde n'ar esista de loc, aşa în cât anul acesta să se poată simţi cu fericire că prin energia D-voastră şi concursul bine-voitor al acelor autorităţi să dispară veri-ce inconvenient, care, din causa lipsurilor materiale regretabile, s'ar opune la regulata funcţionare şi progresare a scólelor din judeţul în capul căruia vĕ aflaţi.

Primiţi, D-le prefect, asigurarea distinsei mele consideraţiuni.

p. Ministru, *Stefănescu.*

(Monitorul)

— Ziarului „L'Orient" i se comunică din Calaraşi că comisiunea europeană este dispusă a da dreptate României, în neînţelegerea ce această din urmă are cu Rusia, nu pentru că comisiunea ar voi să favorizeze pe Români, ci pentru că tractatul de Berlin este formal asupra puntului din litigiu.

Rusii, adaoge aceeaşi comunicaţie, ar voi ca fruntaria să descrie o linie cotită şi ca să obţie Kusgunul; dar spre a putea capata această localitate, linia de fruntarie ar trebui să descrie un unghiu de mai bine de 30 de chilometri în direcţiunea Cernavodei. Dar nu este de presupus că comisiunea va da dreptate Rusilor în această privinţă.

ŞTIRI DIN STEINATATE.

Italia. Unul din capii dreptei parlamentare a Italiei, d. Minghetti, au pronunţat la Legnano, un discurs in care pare că s'a ocupat mai cu samă de relaţiunile exterioare şi de linia politică pe care el ar voi să o vadă urmărinduse de către guvernul italian. El nu a aruncat o lumină destul de mare asupra acestui subiect delicat, şi ar fi foarte anevoe de a deosebi limpede, după analiza telegrafică a cuvintelor sale, cea ce voeşte şi cea ce nu voeşte, d. Minghetti, de altmintrea, este un spirit foarte distins, dar nu are tocmai darul luciditaţei, 'i plac formulile vagi şi generale şi face din politica speculativă mai cea-ce ar face din metafizică. Ce-ce credem că s'a putut apuca din propoziţiunele deosobite ce a desvoltat, este că Austria are calea sa naturală spre orient, şi că trebue a o impinge, in scop de a pregăti o rectificare legitimă a frontierilor Italie. El să pare că aprobă in fond partidul *Italia irredenta* dar conjurându-l de a fi moderat şi pacient pănă ce o ocaziune oportună se va prezenta. Aprobă, de almintrea, conduita ţinută de plenipotenţiarii Italiei in congresul de Berlin. (Le Danube)

Eată in ce termini *Avenire*, organ oficios al ministrului Cairoli, vorbesce despre necesitatea d'a înbuna raporturile politice între Italia şi România.

„Activitatea Italiei ar trebui întoarsă spre România, spre Serbia, spre însurecţiunea albanesă şi spre toate comisiunile internaţionale din Orient, în cari aceia a munţilor Rodope, în acest sens diplomaţia italiană s'ar putea întinde fără să deştepte gelosia nici uneia din puteri, fără s'atingă interesele altuia, şi să câştige influinţa trebuincioasă pentru momente mai decisive.

Ştim însă foarte bine că nimic nu s'a făcut de către diplomaţia noastră pentru acest scop şi pentru a recâştiga în acele regiuni influinţa perdută la Berlin.

In România, trămisul italian va ajunge în urma tutulor celor-l-alţi, şi s'ar putea într'adevĕr că, atunci cînd baronul Fava sau vre un alt ministru al Italiei se va duce să înfăţişeze scrisorile sale de acreditare principelui Carol, cu greu să găsească în calea sea ovaţiunile ce s'au adus acum câte-va luni comandatorelui Farini, când acesta se duse să felicite, în numele regelui Umberto, pe principele României.

Şi e o temere permisă că Italia, cu întârdierea ei voind a impune cu propria sa voinţă s'a obliga populaţiunile române să-şi schimbe in grabă constituţiunea, nu va reuşi de cît să încredinţeze pe aceste populaţinni că trebuie s'aştepte mai mult de la protecţiunea slavă, da cît de la amiciţia unei puteri sororă din anticitate.

Ministrului Cairoli revine acum d'a repara atâte inconveniente. Nu numai credem că va acredita un ministru al nostru în România (*din fericire, aceasta s,a şi făcut*) (*), dar cutezăm chiar a spera că va căuta să căştige timpul perdut, dând o mai mare solemnitate noue recunoaşteri, rugând pe M. S. regele să trămită un representante speciale al său ca să salute pe noul principe suveran independinte, şi suntem încredinţaţi că toată presa liberală se va uni cu noi ca să susţină această propunere, pentru că acea naţiune e amica noastră d'atâţi secoli, are fraţi resipiţi în multe regiuni ale statelor vecine, are o armată care dede probă de valoare şi o populaţiune care arĕtă că ştie să fiă înţeleaptă.

Pentru Italia, legaţiunea regească in Bucureşti trebuie să presinte cel mai mare interes, pentru că viitorul Italiei şi al României poate avea multe puncte de contact şi, dând o mai mare însemnătate misiunii noastre acolo, nu făceam nimic care să aducă vre-o daună cuiva, ci reparăm o nedreptate adusă naţiunii române, de oare ce venim prea tărdiu, pe când totul lăsa să se presupună din purtarea noastră faţă cu dênsa că am fi fost printre cei d'întăiu pentru a recunoasce resultatele resbelului, independinţa sea.

*). N. R.

O repetăm: am negligiat în destul raporturile noastre cu străinătatea, că să fie timp în fine să căştigăm timpul perdut.

— —

Estragem următoarele din „La Voce d'Italia“:

După o telegramă ce am primit astăḑi dimineaţă, 26, din Florenţa, M. S. Regele Umberto şi Regina Margherita au sosit in acel oraaş, unde vor remâne până la 31 Octomvre.

— Ni se scrie de la Torino cu data de 22:

In aceste din urmă ḑile s'au văḑut mai multe persoane misterioase ducênduse la villa ce L. Kosuth posede aproape de Torino şi ţinând cu exdictatorile lungi şi secrete consulturi.

Suntem în destul deprinşi a vedea pe d. Kosuth visitat de conaţionalii sĕi; dar, de astă astă dată visitatori lui se împresoară de atâta mistere şi de atîtea precauţiuni ca să nu fie vĕḑuţi, în cît în cele din urmă, poliţia noastră, care e cea mai puţin prevĕḑĕtoare din tóte cîte ecsistă în Europa, ar trebui să se informeze despre aceste demersuri.

Se presupun eă persoanele acele ar fi nisce deputaţi ungari din ecstrema stîngă.

— Din acelaş oraş aflăm cu data de 21:

Ilustrul filo-român Vegezzi-Ruscalla fu serbătorit cu căldură de către numeroşii sei amici şi admiratori, cu ocasiunea fundării unei sucursale în Torino a Marei Federaţiuni Greco-Latine, al căreia Vegezzi-Ruscalla a fost numit preşedinte.

El s'a pus îndată la lucru cu o activitate de tînăr şi nutresce mari speranţe despre resultatele de propagandă ce va obţine această Ligă materioasă.

Dînsul a primit noua distincţiune de comandatore al „Stelei Romăniei“, cu care a voit să-l onoreze guvernul român.

— Ni se scrie din Roma, 21:

Espediţiunea suedesă la polul Nord a sosit la portul Dikson. Pe bordul navei de resbel suedese care face esploraţiuni la polul Nord se afla şi un oficer din marina regală italiană, căpitanul Bove, care a tremis o telegramă ministerului de marină anunciându-i că una din insulele din portul Dikson a fost batezată cu numele de „insula Umberto“ în onoarca regelui Italiei.

DIN LOCALITATE.

De mulţi ani nu s'a vĕzut pe la noi o toamnă atît de frumoasă ca aceasta de care ne bucurăm. Dacă arborii ar fi păstrat tot podoaba lor de vară in loc de a o schimba pe cea galbină-ruginită care este prevestitoarea ernei, am crede că suntem la inceputu primăverei. Vegetaţiunea este tot aşa de vesălă şi de bogată ca şi in luna lui Aprilie, şi acest admirabil timp ţine intr'una de cîteva luni, afară de mici intreruperi, cum a fost d. e. ploaia de Duminică seara, când tunete şi fulgere brazdau cerul ca in mijlocul verei. Vre o două zile după ploae au fost puţin friguroase, din cauza vîntului ce sufla de la Nord-Vest. Aceasta să explică lesne, avînd in vedere vijelia ce a fost zilele acelea in Austria, care la Viena in mai puţin de 2 oare o acoperit pămîntul cu 2 palme şi jumătate de zapadă, intrerupând pentru moment ori ce comunicaţiune. Acum la noi timpul a inceput din nou a fi foarte plăcut; de şi nopţile sînt reci totuşi ziua un soare strălucitor ne inundează cu razele sale călduroase făcîndune a uita că suntem la sfărşitul lui Octomvrie.

— —

O scrisoare anonimă ce primim coprinde acusaţiuni foarte grave la adresa d-lui Pastia şi a Consiliului comunal. Nu putem însă a o publica necunoscând pe autorul ei. Bine voiască d-sa a trece pe la redacţie şi atunci vom vedea ce trebue să facem.

— —

Eri cu trenul de la unu au sosit în Iaşi D. Franchetti cu trupa operei italiane care va începe în curînd reprezentaţiunile sale.

Telegrame de prin ziare.

Viena, 5 Noemvre. — (Sosită la 6 Noemvre 6 ore 20 min.)—Din causa unei furtuni îngrozitoare şi a cantităţii de zăpadă ce a căzut, liniile telegrafice din giurul Vienei sunt întrerupte de duminică. Transmiterea telegramelor este înceată şi dificilă.

Londra, 5 Noemvre.—Se telegrafiază de la Simla: „Se asigură că emirul Sheer Ali s'a transportat la Djelalabad cu intenţiunea de-a ataca cel d'intĕiu pe Englezi.

Ultimatul trimis emirului de cabinetul engles a fost înmânat la 2 Noembre guvernorului din Ali-Musjid pentru ca să-l transmită stăpânului seu. Intre alte stipulaţiuni coprinse în acest document, Englitera cere retragerea ambasadei ruseşti din Cabul,

Paris, 5 Noemvre. — „Cartea galbenă“ a apărut acum. Cea mai mare parte din documentele diplomatice ce ea conţine, sunt deja cunoscute.

Cu toate acestea este interesant de a cita circulara d-lui Waddington, ministrul afacerilor străine, cu data de 22 August, prin care stăruesţe pe lângă agenţii diplomatici din străinătate asupra esecutărei întregului tractat.

In depeşa sa de la 27 Septemvre, d. Waddington ar voi ca Poarta să ia într'un chip mai ferm direcţiunea spiritelor în Turcia, pentru a nu lăsa să se perpetueze încurcătura care a domnit până acum şi a le cărei consecinţe vor fi fatale guvernului sultanului.

După ultimele depeşi schimbate între d. Waddington şi marchisul de Salisbury, se vede că ecsistă o înţelegere perfectă între Francia şi Englitera asupra cestiunilor Syriei şi a Egyptului. Cele două puteri sunt hotărîte să lucreze într'un acord comun şi în mod cordial spre a asigura desvoltarea veniturilor Egyptului; ele voesc ca dinastia Kedivului să fie menţinută, ca poporul egyptean se prospere şi ca datoriile Statului să fie plătite.

St. Petersburg, 5 Noemvre. — „Le Journal de St. Petersbourg“ ḑice, că nici odată autorităţile ruseşti n'au încurajat formarea bandelor de insurgenţi care pustiesc Rumelia, nici organisarea comitetelor care ajută insurecţiunea.

Roma, 5 Noemvre. — „Il Diritto“ publică următoarele: D. Waddington, ministrul afacerilor străine al Franciei, a propus puterilor semnatare tratatului de la Berlin de-a trimete Porţii o notă identică spre a o invita să opereze rectificarea fruntariei Greciei.

După citatul organ, această propunere ar fi primită de Italia, Germania şi Rusia.

(Havas).

VARIETATE.

(*O profeţie biblică realizată*). — Vestea despre o concesiune a linii de drum de fer care să lege valea Eufratului cu reţeaua egipţiană, şi având un anbraşament spre Ierusalim şi Iafa, face să tresară de bucurie pe hermeneoţii (acei ce se ţin de ştiinţele magice a filosofului *Hermes)* şi cabalişticii isdrailiţi.

Să ştie că linia Eufratului va traversa anticele regate a Asiriei şi a Babiloniei, va trece dealungul ruinelor Ninevei, vechia reşidenţă a monarchilor asirieni şi va avea staţiuni în locurile cele mai celebre a antichităţei.

Rabinii mosaişti din Viena cred a găsi proorocirea formală a acestui eveniment în capitolul XIX din cartea regilor, unde este zis:

In acea zi, o linie va lega Egiptul cu Asiria. Egipţienii vor comunica cu Asirienii şi 'i vor servi.

(*O aventură curioasă*).—De cât-va timp, zice „Movimento“ o execuţiune trebuia să aibă loc la Perugia; *lemnele draptăţei* fură comandate la un teslar care refuză, zicând:

— Nu fac spânzurătoarea, căci cea din urmă pe care am stabilito nu mi-au fost plătită.

Cu toate stăruinţile, teslarul se ţinu bine, şi în ziua hotărîtă pentru execuţiune, deşi condamnatul era faţă, spînzurătoarea însă lipsia.

Guvernatorul înfuriet chemă înaintea sa pe teslar şi-i zise cu un ton ameninţător:

Tu eşti acela care îndrăsneşti a nu mĕ asculta cănd ţi poroncesc să'mi faci o spânzurătoare?

Teslarul încurcat şi perdêndusi cumpătul, respunse:

Ertare, Exelenţă, dar dacă ştiam că spânzurătoarea era pentru D-voastră, m'aş fi grăbit de a o face, chiar fără a fi fost plătit; dar credeam că era destinată pentru vre-un rĕu-făcĕtor!

Tablou . . . .

„ALBINA CARPATILOR"

foaia beletristică, sciinţifică şi literară cu ilustraţii

Redactor, *Iosif Popescu.* Editor *Visarion Roman.*

După o întrerupere de trei luni căşunată prin moartea redactorului Ion Al. Lepădatu „Albina Carpaţilor" reapare.

Prin aceasta se realisează o dorinţă esprimată de repeţite ori de numerosul public, care a bine-voit a sprijini cu căldură această lucrare.

Noul redactor al „Albinei Carpaţilor" este cunoscut cetitorilor noştri ca fost colaborator al acestei foi. In tot timpul boalei îndelungate a regretatului Ion Al. Lepădat. Dl. Iosif Popescu a purtat toată sarcina redacţiunei.

Ca unul care cunoscea mai bine spiritualul întreprinderei şi principiele conducĕtoare ale lui Lepădat, dênsul este chemat să continueze o lucrare atât de frumoasă şi atât de apreţuită de publicul român.

Progresul foaiei rĕmâne acelaşi, de oare-ce aici nu e vorba de un început, ci de o continuare.

Ca să se înlesnească însă răspândirea ziarului şi în clasele mai lipsite ale societăţei, am găsit cu cale se reducem preţul abonamentului, chiar cu oare-care modificări în ediţiunea foii.

Eată aceste modificări:

Ţiarul va apărea, începênd de la 15 Octomvre st. v. anul curent, de două ori pe lună, anume la 15 şi ultima fie-cărei luni, în numeri, de cîte două coale tipar des, cu ilustraţiuni bune. Afară de aceea se va contînua ediţiunea în volumuri lunare de cîte 4 coale.

Preţul abonamentului se reduce precum urmează:

Pe an, 16 lei. — Pe şese luni, 8 lei. — Pe 3 luni, 4 lei.

Un volum costă 1 leu 40 bani.

Sumele de abonament se pot trimite şi în bilete ipotecare ori în mărci de poştă a României.

Abonamentele se fac la editorul Visarion Roman în Sibiu sau prin corespondenţii noştrii şi prln librăriele de dincoace şi de dincolo de Carpaţi, în fine la toate oficiele postali.

Domnii, cari se abonaseră pe întreg anul 1878, fără a fi dispus încă asupra restului de abonament de 11 lei, rĕmîn abonaţi pe timpul cît ajunge acest rest, ori mai trimiţênd 5 franci, se consideră de abonaţi pe întreg anul 1878—1879.

Anul „Albinei Carpaţilor" începe cu 1 Octomvre a fie-cărui an şi se termină cu 30 Septemvre a anului următor.

Incredinţăm pe onor. public, că nu vom cruţa nici o jertfă pentru a corespunde aşteptărilor.

Facem un apel călduros către toţi Românii, să sprijinească o întreprindere literară unică în felul ei, şi care s'a început sub cele mai bune auspicii.

Sibiu, în 1 Septemvre 1878.

Editura **Albinei Carpaţilor.**

Aviz.

Toţi d. d. abonaţi care 'şi schimbă locuinţa sunt rugaţi a face cunoscut Administraţiei ziarului, care de astăzi se află în casele d-lui Negrutzi, strada Arcului, pentru a nu li se întrerupe expedierea ziarului.

Administratia.

TEATRU CEL MARE.

Direcţiunea C. P. CONSTANTINIU.

Dumineca 29 *Octomvrie* 1878.

PRIMA REPRESENTAŢIUNE

Piessă nouă

INTRIGA SI AMORU

Dramă în 5 acte, de A. DUMAS, după V. SCHILLER, tradusă în Romănesce de D. SIMEON MIHAILESCU.

Preciurile obicinuite.

Inceputul la 7 ½ oare precis.

Bĭletele se găsesc la cässa Theatrului în toate ţilele.

M. ŞAPIRA

PHISIOGNOMIST ŞI MNEMONIC

DA CONSULTATIUNI

în fie-care zi de la orele 10 pănă la 2 şi de la 4—8 seara în locuinţa D-sale, strada Primăriei casele Braşovanu No. 14 faţă cu Pensionatul normal de Domnişoare Afară de acest timp va vizita pe acei D-ni ce'l vor invita.

De inchiriat un apartament in casele D-lui Leon Negruzzi la Copou, compus din 5 odăi de stăpăni, bucătărie, spălătorie, precum şi odăi de slugi. Salonul şi sofrageria sunt mobilate. — A se adresa la D-l Iacob Negruzzi, strada mare.

(6—1, j. s. m.)

O dama profesoară veche de piano, precît şi de limbele francesă, germană, italiană, polonă şi română, cu cursul absolvat la Paris şi Turin, mai având câteva óre libere, doreşte a da lecţiuni de sus numitele obiecte.

Aseminea este decisă a deschide un curs de seară pentru aceste objecte la mai multe persoane cu preţul de 10 franci de persoană pe lună de la órele 8 pănă la 9 şi jumătate.

Doritorii să se adreseze la D-l dantist Scrob, Hotel Dacia fost Pârlita Nr. 19.

Avis amatorilor de danţ.

Lipsa unei scoale de danţ era de mul simţită în oraşul nostru, şi publicul Iaşant îşi aduce aminte că încă din anul trecut, d. *August Buchman*, a îndeplinit acest gol înfiinţând o atare scólă, care 'şi avea localul în stradela Scóla de Arte, lîngă restaurantul Meisner.

Anunţăm acum cum că d-sa îşi reîncepe mîne lecţiunile sale de danţ.

A. Buchman, ni se spune, n'a cruţat nimic pentru ca noul seu local, ce se află acum *în hotelul Daciei* No. 18, să fie cît se póte de comod, unde ori-cine, în cîteva lecţiuni, să pótă danţa, dupĕ metoda d-sale.

Ne place dar se credem că publicul amator de danţ, va da tot concursnl seu simpaticului danseur.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 217. Duminica 29 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
în casa Negruțzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

CONVOCARE

Subsemnații cetățeni alegători din colegiile 1, 2, 3 și 4 pentru comună, rugăm pe concetățenii noștri alegători se binevoiască a se întruni în sara de Duminică 29. Octomvre, la oarele 7 în sala Primăriei spre a ne consfătui asupra viitoarelor alegeri comunale.

V Pogor, G. Marzescu, Leon Negruzzi, Alexandru Livaditi, Nicu Gane, V. Conta, P. S. Papadopulo, Telemac Ciupercescu, Cost. Cristodulo Cerkez, Gr. Cobolcescu, M. Mircea, V. Sculi-Logothetides, Gr. M. Buicliu, G. Roiu, A. Branză, Emanoil Cristodulo, D. Lazarescu, Const. Stamatin.

Iași. 28 Octomvre 1878.

Fără de nici o îndoială că de astă dată lupta electorală are să fie mare și putem zice că, de la întrunirile publice de sub ministerul Ioan Ghica, întrunirile de la Primărie nu au fost mai impozante de cum vor fi de astă dată.

Grupul fracționist o înțelege aceasta foarte bine căci nu pentru niște vane ambițiuni Conservatorii liberali și Liberalii moderați 'și au dat mâna cu francheță.

Adevărul fiind acesta nu ne surprinde loc alarma ce se ispitește să deie foaia ebreo-fracționistă din strada Primăriei.

Noi cari suntem în opoziținne, și care ne vom prezenta ca un singur om în aceste alegeri, nu avem în partea noastră nici influința administrativă, nici influința comunală, nici influința gardei civice. Toată puterea materială stă din partea candidaților guvernamentali. Zicem candidați guvernamentali, căci nu de astăzi ministrul de Interne d. C. A. Rosetti a declarat că el vrea să meargă mână în mână cu așa numită fracțiunea liberă și independentă.

Pe cine dar mai caută să adoarmă C-nia Tacu-Anghel-Holban și ceelalți? insinuând prin organul lor ca un fel de reclamă electorală că, noi cei din opoziținne vom căuta să provocăm scandaluri în aceste întruniri.

Acei care vor fi în drept de a se prezenta cu fruntea mai senină și mai mândră în fața alegătorilor nu vor fi desigur patrioții fracționiști, cari în tot timpul domnirei lor nu s'au ilustrat de cît prin acte de acelea care a nemulțemit și indignat întreaga Moldovă.

Fracționiștii o știu foarte bine aceasta și în scop de a înăbuși murmurile de nemulțumire ce din toate părțile să ridică în contra lor, s'au năpustit în întrunirea de Duminică cu tot felul de insulte și calomnii asupra membrilor opoziținnei, acuzându-i de vânduți străinilor și de trădători ai Patriei.

Epitetul de provacatori de scandaluri, pe care fracțiunea voește a ni'l da, noi 'l aruncăm asupra acelor ce au căutat ași ascunde tot d'a una inepția și incapacitatea lor sub masca unui patriotism falș, patriotism care conzistă în a asmuți pe poporul credul contra adversarilor lor politici, atribuindule cele mai meschine scopuri.

Acel popor — pe care patrioții fracționiști l'au înșelat fără scrupul, se pare că acum s'a convins despre adeverata lor țintă, care nu este alt decăt lefile, diurnile și tot felul de foloase ce d-lor știu a trage din exploatarea calității de liberal — este hotărît de a și afirma cu energie voința lui în viitoarele alegeri. Și această voință nu este, nu poate fi alta de cât a resturna pe acei cari în locul făgăduințelor ce le fac în ajunul alegerilor au căutat să 'l strivească prin tot felul de sarcine și de dări împovorătoare,

Să nu se teamă dar patrioții fracționiști că noi ești din opoziție vom căuta a provoca scandaluri în întrunirile de la Primărie. Lumea cunoaște că aceste arme sunt exclusivul lor apanagiu.

Nu ne pasă de aiurările organului fracționist, care sunt de natură a aduce surîsul disprețului pe buzele ori-cărui om care li cunoaște păn și măruntaile; ne temem însă de mijloacele nedemne ce fracțiunea întrebuințează pentru a falsifica voința alegătorilor, isbind și în principiul suveranității poporului și în constituțiunea țerei ce garantează acest principiu.

Suntem în chipul cel mai pozitiv informați că agenții electorali cutrieră toate mahalele pentru a aduna pe cetățeni la un personagiu important din actualul consiliu comunal, care 'i amenință cu mânia fracționistă dacă nu vor vota pentru candidații guvernamentali.

Aseminea aflăm că funcționarii sunt amenințați de a fi dați afară dacă vor îndrăzni a vota pentru opositie, promițindule tot odată că votând pentru candidații fracționiști, de la întăi Ianuar li se va mări salarele prin stăruințele ce D-l Anghel-Holban-Gheorghiu vor pune în Cameră.

Dacă aceste vuete ce ajung la urechile noastre sînt adevărate, intrebăm ce semnifică circularea d-lui ministru de

interne ce promite că alegerile vor fi libere.

Către cele de mai sus adăogim că de mult am semnalat atenţiunei publice şi guvernului pretins al liberilor alegeri, pericolul ce ameninţă libertatea alegerilor instituţiunea gardei orăşăneşti. Astăzi un fapt, ce fracţiunei 'i este peste putinţă de al tăgădui, vine să legitimeze temerile noastre in această privinţă.

Pentru a ingera in colegiul al IV lea al căruia alegători sînt toţi gardişti, fracţiunea se zice că au pus canditat la acest colegiu pe d. colonel Langa, şeful legiunei gardei civice din Iaşi.

Până acum noi am avut despre d. Langa personal o opiniune bună şi judecînd după precedente, ne vine greu a crede că d-sa va consimţi a compromite reputaţiunea sa, lăsînd pe fracţiune ca să se servească de numele seu ca de un instrument care e de natură a exercita cea mai mare presiune asupra voinţei alegătorilor.

Cu toate acestea noi care sîntem deprinşi de a vedea multe şi care am văzut multe, mărturisim că nu vom fi surprinşi văzind şi pe d. Langa giunghiet întocmai ca berbecele lui Avram pe altarul marilor şi purelor principii cu care de dimineaţă până in noapte grupul fracţionist se făleşte ne 'ncetat.

DIN ŢARĂ.

„Vocea Covurluiului" anunţă că comisiunea europeană pentru delimitarea Dobrogei au păşit la lucru şi că la Calaraşi au fost o întrevedere intre membrii comisiunei şi d. d. miniştri I. C. Brătianu şi M. Cogălniceanu.

Acelaş ziar asigură că comisiunea e foarte bine dispusă pentru cauza Românllor, şi că dupre cum se vorbeşte, linia de demarcare ce se va trage între Bulgaria şi teritorinl anexat României va începe imediat lîngă Silistra, va trece pe la Arab-Tabia, un punct ce domină Silistra, apoi pe la apus de Cusgun şi va merge în jos de Mangalia. Prin aceasta România va obţinea aproape 20 chilometri în lăţime mai mult de cît aratările ruseşti.

— „Românul" vesteşte că d. Cogălniceanu sau întors în capitală Joi dimineaţă, eară d. I. Brătianu Vineri dimineaţă.

— „Monitorul Oficial" de Duminică publică o circulară a d-lui ministru de justiţie către dd. prezidenţi şi procurori de tribunale, invitându-i a nu recunoaşte şi a nu autentica invoelile pentru înstreinarea făţişă sau ascunsă a pămînturilor acordate ţeranilor de legea rurală din 1864.

— Tot „Românul" vesteşte că Comisiunea, insărcinată a studia Dobrogea la faţa locului, s'a sfirşit lucrările şi înapoiat in capitală, aducând cu sine celn mai frumoase impresiuni dir aceă ţară, şi că locuitorii Români, Turci, Tatari, Greci şi chiar Bulgarii aşteaptă cu nerăbdare întrarea armatei române şi trecerea acelei provinţii în stăpănirea noastră.

— „Micul Brăilean" află pozitiv că peste câteva zile vor sosi in Brăila 300 refugiţi bosniaci, pentru care autorităţile au şi luat măsuri de instalare.

— „Vocea Covurluiului" comunică Mercurea trecută s'au constituit în Galaţi pentru prima oară, după noua poziţiune creată României, comisia internaţională dunăreană. Preşident au fost ales Carateodory-paşa, reprezentantul Turciei.

— „Timpul" de Joi zice că Ruşii admit instalarea autorităţilor române in Dobrogea, dar că ei ar fi declarat că vor ocupa ţara paralel cu noi.

— „Muncitorul" este numele unui nou ziar, de curînd apărut în Bacău, sub redacţiunea d-lui D. Rosetti Teţcanu. Scopul principal al foaei va fi sprijinirea intereselfir muncitorului.

Dorim succes şi viaţă lungă noului ziar bacaoan.

— Ministeriul de justiţie a adresat o circulară către toţi preşedinţii şi procurorii de curţi şi tribunale, contra înstreinării sau ipotecării pămînturilor acordate locuitorilor rurali.

— O scrisoare din Silistra ne spune, că comisiunea pentru fixarea graniţelor dintre Dobrogea şi Bulgaria a visitat pe miniştrii români, şi că pare a fi favorabilă nouĕ. Ruşii ar fi stăruind, că linia de la Silistra la Mangalia să nu fie dreaptă, ci ca Bulgaria să formeze un mare unghiu de intrare, in teritoriul românesc.

— Ni se spune, că d. Brătianu ar fi plecat de la Călăraşi spre Brăila, şi că avea a se întoarce ieri sara sau astăzi in capitală. (Rom. liberă).

PROGRAMA
studiiilor din scoalele primare rurale

I

Limba română: Convorbiri în propositiuni scurte asupra objectelor cunoscute copiilor. Despărţirea propositiunilor în vorbe şi a vorbelor în silabe. Deosebirea sunetelor vocali şi consunanţi. Literile de tipar şi de scris. Deprinderea gradată în citire şi scriere formând cuvinte din literile învĕţate. Citire pe abecedar.

Religiunea: Rugăciuni învĕţate pe din afară.

Aritmetica: Scrierea şi citirea numerilor până la 100. Adunarea şi scăderea verbală şi scrisă a unimilor.

Caligrafia: Formarea literilor prin aplicaţiuni de linii drepte, curbe, oblice şi ovale; scriere după model pe tablă şi pe hârtie.

II.

Limba română: Convorbiri asupra objectelor cari interesează mai mult pe săteni. Partea I a cărţei de citire cu esplicarea intuitivă a lucrurilor. Propositiuni. Deosebirea părţilor de cuvênt. Deprinderi în scris. Recitare de poesii.

Religiunea: Citirea şi nararea bucăţilor din vechiul testament din cartea de lectură.

Aritmetica: Sistema numeraţiunei, adunarea şi scăderea cu mai multe cifre. Tabla îmulţirei din memorie.

Caligrafia: după model.

III.

Limba română: Convorbiri asupra lucrărilor din cercul de intuiţiune mai depărtat de cunoscinţa scolarului. Partea II a cărţei de citire cu esplicare. Propositiuni simple şi desvoltate. Subîmpărţirea părţilor de cuvênt. Flesiunea lor. Analisa etemologică. Deprinderi în scris.

Istoria naţională: Citirea şi recitirea biografielor: Trajan, Decebal, Radu-Negru, Dragoş, Mircea, şi Alexandru cel Bun.

Geografia: Geografia judeţului, purcezênd din scoală. Raporturile săteanului cu primăria, sub-prefectura şi prefectura. Consiliul judeţan şi comunal. Desemnarea hartelor pe tablă şi pe hărtie.

Religiunea: Citirea şi nararea bucăţilor din noul testament din cartea de lectură

Aritmetica: cele 4 operaţiuni cu nnmerile întregi şi zecimale, probele lor. Probleme din viaţa practică.

Caligrafia: Scrierea mărunţă după model, după carte şi din memorie.

IV.

Limba română: Convorbiri şi recitaţiuni, Partea III a cărţei de citire cu esplica-

ţiuni. Propositiunea şi frasa; părţile lor, analisă. Transformări şi imitaţiuni. Mici compuneri: scrisori, descrieri, modele de contracte şi de învoieli.

Geografia: Geografia României şi a ţerilor locuite de români. Puterile Statului român şi ale Domnului. Harta Europei, statele şi capitalele lor, pornind de la centru către periferie. Desemnarea hărţilor pe tablă şi pe hârtie.

Istoria naţională (in mod biografic): Vlad V., Stefan-cel-Mare, Mihaiu Viteazul, Petru Rareş, Mateiu Basarab, Vasile Lupu, Brâncoveanu, Gr. Ghica şi Tudor Vladimirescu.

Aritmetica: Repeţirea ţecimalelor. Unităţile de mĕsuri vechi şi noui. Operaţiuni cu fracţiuni ordinare şi cu numere complexe.

Caligrafia: Scrierea mărunţă de pe cărţi, de pe dictare şi din memorie.

Desemnul liniar: Figurile geometrice, mĕsurarea suprafeţelor şi capacităţilor într'un mod practic.

Religiunea: Catechismul: datoriile omului către Dumnezeu, către sine, cu reguli de igienă, către aproapele seu şi către patrie, drepturile şi datoriile cetăţeanului.

NB. In toate clasele se vor face esercitie de musică şi de gimnustică, ca distracţiune.

Vĕzută şi aprobată de Noi,

Ministru cultelor şi instrucţiunei publice, *G. Chiţu.* (Monitorul).

Telegrame de prin ziare.

Viena, 5 Noemvre. — Camera deputaţilor a adoptat cu 160 voturi contra 70, adresa propusă de comisiune.

După acrst vot, d. de Pretis a mai desvoltat principiile politicii urmată de guvern, declărând că comitele Andrassy îşi reservă dreptul să dea el însuşi esplicaţiuni în faţa delegaţiunilor.

Athena, 5 Noemvre.— Camera deputaţilor a respins cu 88 voturî contra 79 propunerea noului cabinet Tricupis, prin care se cerea prorogarea lucrărilor Camerei.

Miniştrii îşi-au dat demisiunea.

Filipopoli, 6 Noemvre.—Ruşii au arestat o bandă de 500 insurgenţi bulgari în momentul când erau să pătrundă pe teritoriul Macedoniei.

D. Wolff, comisarul engles pe lîngă comisiunea europeană însărcinată cu organisarea Rumeliei, a comunicat colegilor sei un proect liberal de organisaţiune pentru această provincie.

Atena, 6 Noemvre. — In urma demisiunii cabinetului Tricupis, d. Comunduros a fost însărcinat să formeze nuoul minister.

Se vorbeşte ca sigur că d. Comunduros va lua portofoliurile justiţiei şi al afacerilor străine, d. Buhulos pe acelea al marinei şi al resbelului' d. Angerins pe cel de interne şi d. Papamihopulo pe acela al financelor.

Constantinopole, 5 Noemvre.—In urma mĕsurilor luate de Poartă, încuragerile date de Ruşi insurgenţilor din Bulgaria sunt mai puţin vădite.

Pe aici se crede că insurecţiunea din Macedonia nu reeşi.

Filipopole, 5 Noemvre.— Comisiunea europeană pentru organisarea Rumeliei a refusat să primească petiţiunea subsemnată de notabilii bulgari în urma proclamaţiunii generalului principe Dondukoff-Korsakoff.

Londra, 7 Noemvre.— Se telegrafiază din Simla: „O mare descuragiare samănă a se manifesta printre trupele afganistane, care sunt zecimate prin boale. Dezertările sunt numeroase. Se crede azi că supunerea Emirului Sheer-Ali este lucru posibil.

Belgrad, 7 Noemvre. — Miliţia sêrbă va fi demobilisată în 17 Noemvre.

Constantinopole, 7 Noemvre. – Se anunţă ca apropiete nouele alegeri pentru parlamentul otoman.

Filipopole, 6 Noemvre. — Comisiunea europeană pentru organisare a început discuţiunea diverselor principii privitoare la regulamentul organic ce va introduce în Rumelia orientală. A votat apoi în unanimitate o resoluţiune prin care invită pe preşedintele seu a notifica guvernorului general rus numirea d-lui Schmidt în calitate de director general al financielor Rumeliei. In consecinţă, principele Dundukoff este rugat a înmâna d-lui Schmidt casa şi archivele şi de a-i da informaţiunile necesarii pentru a continua gestiunea financielor acelei provincii.

(Havas)

DIN LOCALITATE.

Următoarea plângere a fost adresată d-lui Primar. Ea este foarte dreaptă, şi ne aşteptăm de la d. Pastia să înceteze odată a mĕsura cu două cumpene, cel puţin acum când se apropie momentul în care domnia sa şi toţi ai d-sale din consiliul comunal, au să dee samă înaintea alegĕtorilor de modul cum au administrat comuna noastră în timp de doi ani. Noi putem adăogi, pentru a sprijini cererea de mai jos, că asemine învoeli de a învĕli casele cu draniţă se dau necontenit şi în deosebite părţi ale oraşului, chiar pe strade mari şi principale. Eată acum acea plângere:

D-le primar,

Anii trecuţi, subiscăliţii cerĕnd antorizare de la onorabila Primărie spre a acoperi nişte atenanse cu şindilă, am vĕzut cererea noastră refuzată. Acum, tot în strada Cogălniceanu, unei foaste crişme i-se face o reparaţie radicală, şi se acopere din nou cu şindilă. Schimbatu-s'a regulamentul care oprea acoperirea cu şindilă a zidirilor aşezate pe o uliţă mai însemnată?

Primiţi, D-le Primar, încredinţarea prea deosebitei noastre consideraţii.

Iaşi, 27 Octomvrie 1878.

I. M. Melik. *Ş. G. Vărgolici.*

In astă seară a avut loc întrunirea electorală convocată de d-nul Rojniţă, consilier în actualul consiliu municipal, pentru a da samă alegĕtorilor de chipul cu care acest consiliu a condus afacerile comunei.

Cu toată ploaea ce era un numĕr destul de considerabil de alegĕtori din toate partizele se grăbise a veni se asculte pe dl. Rojniţă făcênd acea mult aşteptată dare de samă, care să spele macar unele din pacatele de care municipalii noştrii sunt acuzaţi. Dar zadarnică aşteptare. D. Rojniţă ca de obiceiu n'a făcut alt-ceva, fiene permis a o zice, de cât a bate câmpii cu clasicul d-sale mod de argumentare, mărginindu-se a în repeţi unele din punctele cu care d. Belcic în intrunirea de Duminică făcuse elogiul, era să zicem panegericul, domniei fracţioniste. După d-sa luă cuvêntul d. Niţescu, membru al opositiei, care combătu punct cu punct, avênd aprobaţiunile întregei adunări, toate cele susţinute de dd. Belcic şi Rojniţă, arĕtând în chipul cel mai lămurit că toate cele zise de d-lor erau cu totul departe de adevĕrata stare a comunei. După d. Niţescu, d. Belcic se încercă într'un mod violent a resturna unele din afirmările d-lui Niţescu, dar 'i fu în zadar, căci lumea ce era de faţă se convinsese îndestul despre adevĕrurile schiţate de oratorul opoziţiunei.

Spaţiul lipsindune şi foia fiind sub presă, nu putem da o dare de samă complectă de toate cele întâmplate în această întrunire. Ne vom mărgini a zice că impresiunea ce discuţiile au lăsat asupra alegătorilor nu au fost de loc favorabilă cinstitei fracţiuni, a cărei membri se despărţiră acuzând pe d. Rojniţă, eroul zilei, că li-a compromis cauza. Nu onorabili fracţionişti, nu d. Rojniţă v'a compromis înaintea alegătorilor ci însuşi actele D-voastre, care în mai puţin de doi ani au fost în deajuns să n mulţumiască pe toată lumea.

VARIETATI.

(*Din istoria calului*). — Hommer nu cunoaşte incă cavaleria, eroii sĕi merg la luptă in căruţe, şi numai Odisseu şi Diomed se sue de două ori pe cai. Abia in timpul istoric al Greciei oamenii incep a călări, iar căruţa de bătălie cu două roţi, să mai păstrează pentru alergări in arenă. In timpul lui Solon era o mică trupă de călăreţi la Atena, iară in resboiul peloponeziac cavaleria avea deja 1000 de oameni, Scări şi şea nu existau in anticitate, ci numai chingă, frĕu şi cel mult o cergă. Tot

așa era la Greci și la Teuctherii germani. ai căror cai Cesar ĕi găsește mici, urâți și cu coame lungi.

Frĕul era adesea un simplu căpăstru. Scara a fost cunoscută abia in suta a patra după Hristos și anume de la Parți; inainte omul punea mâna in coama calului și se arunca pe el. Alexandu cel Mare se urca ast-fel pe calul sĕu Bucephalos. Cea d'intĕi potcoavă cu cuie s'a găsit in mormêntul regelui Francilor Childerich I la Tournay.

Pentru a înlesni suirea la deal Via Appia și ori ce drum roman pentru armate avea trepte de peatră pentru cai, apoi călărimea romană avea la lănci un fel de călcâiu, cum sunt catalicii pentru a se urca pe cai. Grecii și Romanii creșteau cai mai cu seamă pentru petrecerile publice. Se călărea și se umbla în căruți cu câte patru cai sau mânzi. La alergări s'alegeau oamenii cei mai ușori, băieți chiar ca în zilele noastre Jockey. In Roma trăsurile cu două și patru roate se introduseră abia in in ḑilele lui Cezar.

Rasa excelentă a cailor arabi durézā, după tradiție din cele cinci epe ale lui Mohamed; in realitate însă e mai veche.

Dar Mohamed, in contrast cu Ovreii, pe cari legea 'i oprea de a avea călărime (5 Moisi, 17 16, Jes. 2 7), a făcut din contra din cultura calului o prescriere religioasă. Rasa spaniolă, înbunătățită prin cai arabi, a căzut iar sub Carol V. prin cultura catărilor. In zilele resboiului de 30 de ani cultura spaniolă veni in Germania, mai cu seamă in Mecklenburg, Friesland, in Austria și 'n Danemarca.

Pănă in zilele dinastiei Hohenstanffen femeile ămblau călărește ca și barbații, abia mai târziu se 'ntroduse șeua de-a curmezișul. Cele din 'ntâi trăsuri le-a adus la 1533 Catarina de Medicis din Italia in Franța, la 1601 Maria de Spania in Germania.

Nobilul cal arab trece până azi de rasa cea mai bună; se țin registre de familie și de șirul strămoșilor pentru ei, în cari s'arată descendența lor. Calul arab e cel mai sprinten si mai iute, dar totodată cel mai nobil și mai elegant în mișcările lui. De la el descind calul englez și cel andaluz. Ali-Pașa din Cairo, care ținea mult la nobilii cai arabi, și susținea că nici un cal englez nu se poate întrece cu unul arab într'o alergare de patru mile engleze, Halim-pașa se oferi a se rĕmâși pe ori-ce sumă, că pe calul sĕu englez Companion se va întrece cu ori-ce cal arab. Si într'adevĕr calul englez invinse pe cel mai bun cal arab a lui Ali cu jumĕtate de ceas.

In structura capului caii arabi si cei englezi sunt ușori și eleganți spre deosebire de cei finlandeji și daneji. Din vremea migrațiunii popoarelor rasele de cai s'au amestecat și s'au corcit. Caii polonezi sunt mici, cei din Ukraima și cei cazăcești sunt foarte răbdători, de și neînsemnați.

Corcirea cailor să întêmplă cu măgari, zebra ba chiar cu cerbii. Mulul asemănător cu caii se trage din măgar și eapă, catărul din armăsar și măgăriță. In Broxelles era un corciu de cal și zebră, în Berlin unul de cerb și iapă. Cultura catărilor e străveche, ba Moisi o oprește chiar. Cu toate acestea în vremea lui David cei mari călăreau pe aseminea animale, precum Absalon, Sirienii și Armeniii. Incă și azi Armenii în Rusia și din Turcia se ocupă cu cultura catărilor.

(Timpul)

Aviz.

Toți d. d. abonați care 'și schimbă locuința sunt rugați a face cunoscut Administrației ziarului, care de astăzi se află în casele d-lui Negrutzi, strada Arcului, pentru a nu li se întrerupe expedierea ziarului.

Administratia.

TEATRU CEL MARE.

Direcțiunea C. P. CONSTANTINIU.

Duminecă 29 *Octomvrie* 1878.

PRIMA REPRESENTAȚIUNE

Piessă nouă

INTRIGA SI AMORU

Dramă în 5 acte, de A. DUMAS, după V. SCHILLER, tradusă în Românesce de D. SIMEON MIHAILESCU.

Preciurile obicinuite.

Inceputul la 7 ½ oare precis.

Biletele se găsesc la cassa Theatrului în toate ḑilele.

BIBLIOGRAFIE.

Besarabia și **Dobrogea**, cuvinte rostite în Senat, în 28 Septemvrie 1878, de d. *Dimitrie A. Sturdza.*

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—20).

Major Leca.

D. D. Avocați P. S. Papadopulo și A. Degrea aduc la cunoștința onorabililor lor clienți că au înființat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

Avis amatorilor de danț.

Lipsa unei scoale de danț era de mult simțită în orașul nostru, și publicul Iașan își aduce aminte că încă din anul trecut, d. *August Buchman*, a îndeplinit acest gol înființând o atare scólă, care 'și avea localul în stradela Scóla de Arte, lîngă restaurantul Meisner.

Anunțăm acum cum că d-sa își reîncepe mîne lecțiunile sale de danț.

A. Buchman, ni se spune, n'a cruțat nimic pentru ca noul seu local, ce se află acum *în hotelul Daciei* No. 18, să fie cît se póte de comod, unde ori-cine, în cîteva lecțiuni, să pótă danța, după metoda d-sale.

Ne place dar se credem că publicul amator de danț, va da tot concursul seu simpaticului danseur.

De inchiriat un apartament in casele D-lui Leon Negruzzi la Copou, compus din 5 odăi de stăpăni, bucătărie, spălătorie, precum și odăi de slugi. Salonul și sofrageria sunt mobilate. — A se adresa la D-l Iacob Negruzzi, strada mare.

(6—1, j. s. m.)

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufĕscu.

№. 218 Marti 31 Octomvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in casa Negruzzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi, 30 Octomvre 1878.

Intrunirile publice de la Primărie pentru alegerea viitorulu Consiliu comunal sunt de astă dată mai numeroase şi mai sgomotoase de cum nu s'au mai vĕzut în oraşul nostru. Candidaţii Opositiunei cu candidaţii guvernamentali stau faţă în faţă luptânduse din toate puterile.

Vom trece sub tăcere cuvintele grosoloane cu care grupul fracţionist este deprins de a se servi, căci este de notorietate publică că în aceasta stă mai cu samă educarea sa politică; şi deci pe noi nu ne surprind de loc trivialităţile şi învectivele cu care acest grup se serveşte la adresa noastră şi a aliaţilor noştri.

Ceea ce ne surprinde, şi o constatăm cu jale, este mai cu samă atitudinea ce junele profesor de Universitate d. Miltiade Ţone oare în aceste întruniri. Nu zicem nimic despre d. d. Gheorghiu şi Vizanti, profesori, de Universitate, căci domniile lor nu de astăzi sunt cunoscuţi concetăţenilor noştri în rolul ce-l joacă, în întrunirile publice.

Dar D. Miltiade Ţone, acel care cunoaşte de aproape pe mulţi dintre noi şi simţimintele noastre democratice şi liberale, se joace în întrunirile electorale rolul trist de agitator, aceasta ne întristează mai mult de cât chiar când am vedea pe junele profesore condemnat de a se duce de pe acest pămînt tocmai în primavara etăţii sale! Ar trebui ca Ministrul de Culte şi Instrucţiune publică să stee la o parte şi să privească întrunirile noastre electorale, pentru ca vĕdênd pe aceşti profesori să se convingă că în adevăr mare deosebire este de la *instrucţiune* la *educaţiune*. Părinţii de familie, cum spre exemplu sunt d. d. Livaditi, Gane, Cerchez, Lupu, Corjescu, etc., când vĕd purtarea de prin întrunirile publice a unora dintre profesorii noştri, nu mai gust nu pot avea ca să trimeată copii lor în scoalele noastre naţionale!

Să facă profesorii politică, să discute, să combată chiar, dar să joace rolul d-lui Mihailescu casapul şi al altor fanatici cu care fracţiunea se serveşte în întrunirile electorale, o! aceasta este nedemn pentru aceşti membri din corpul profesoral cari mai înainte de toate exemplu de bună cuviinţă trebue să dee în societate.

Lupta este la culme, şi grupul fracţionist, care are toată puterea publică în mânile sale, şi dispune de toate avantagele ce această putere naturalmente oferă, nu mai are nici un frău şi nici un hotar. Dar cetăţenii nu se intimidează nici de ameninţările, nici de ploaea invectivelor, care esă mai cu seamă din gura profesorelui de Universitate şi de la Liceul Nou D. Andrei Visanti. Trecem peste numele D-lui Sechelarie Doctor în Drept, căci domnia sa dacă a luat rolul lui *Rigoletto* în aceste întruniri, Domnia sa care nu este profesor, este liber să joace ori ce rol i-ar conveni.

Ei! domnilor fracţionişti, în zadar veniţi în întrunirile electorale cu d. Badacliu Stătache şi alţi ofiţeri de garda civică din Tataraşi, şi cu şeful gardiştilor precum şi cu gardiştii de pe şanţurile barierilor de Iaşi, împreună cu şeful de percepţiune de la barieră Grigorie Teodoru, pentru ca se faceţi sgomotul de prin întrunirile electorale, şi să nu lasaţi cuvêntul liber de cît numai oratorilor d-niilor voastre, cari vĕ laudă şi vĕ înalţă pănă în ceruri!

In zadar, vociferaţi ca nişte desperaţi când oratorii noştri vĕ spun adevĕrul în faţă şi vĕ rădică masca de pe obraz, arătându-vĕ aceea ce sunteţi în realitate, căci aţi vĕdut că d. George Roiu pe care vroeaţi să-l daţi jos de pe tribună, când vĕ demonstra ce au devenit garda civică în mânile D-voastre şi în ce consistă liberalismul şi democratismul d-voastre, ca o stâncă neclintit a stat la Tribună şi v'a spus tot aceea ce aţi meritat!

Şi ce? Vroiţi d-voastre să aveţi dreptul de a spune trivialităţile cele mai ordinare la adresa noastră, şi noi să stăm cu gurele încleştate şi se vĕ ascultăm, fără ca în acelaşi timp să vĕ spunem că sunteţi nişte falşi liberali şi că nu representaţi opiniunea publică liberală din Moldova?

Vĕ place cînd se suie la tribună d. d. C. Rojniţă şi Belcic, ajutorii de primari, şi d. Dimitrie Tacu, avocatul domeniilor statului, spre a acuza cu cele mai netemeinice motive foasta administraţiune comunală reprezentată prin onorab. d. N. Gane; vĕ place ca în întrunirile electorale să stee de faţă numai partizani fracţionişti cari se vĕ aplaude şi să nu vĕ rîdice mascele de pe obraz, dar nu vĕ place să se suie pe tribună adversari ca d. d. Gane şi Mârzescu. V'aţi convins însă din întrunirea de Duminică sara, că cetăţenii Ieşeni ştiu să asculte adevĕrurile ieşite din gura acestor doi barbaţi.

Darea de samă făcută de d. N. Gane fostul primar, au spulberat şi nimicit cu desăvîrşire, in mijlocul aplauselor adunărei intregi, calomniile aruncate de dd. Pastia Belcic, Rojniţă şi toată clica fracţionistă asupra administraţiunei trecute, calomnii cari consistau că aceasta administraţiune au fost de risipă şi de bancrută pentru comuna nóstră. Actele oficiale şi publice din primărie, iscălite tocmai de adversarii d-lui Gane, anume dd. Ornescu, Rojniţă şi Iorga, v'au dat desminţirea cea mai formală şi v'au aratat lumei că numai in calomnie şi invidie stă tótă elocinţa şi toate armele d-voastre la adresa adversarilor politici. Această dare de samă ne vom face o datorie de o a publica in extenso, pentru ca lumea să se convingă cât de mîndri sîntem avĕnd alăturea cu noi in lupta electorală un barbat ca d. N. Gane.

Această intrunire publică care a fost atât de sgomotoasă in cât lumea nedeprinsă ar fi crezut că are să degenereze într'o incăerare grozavă, a fost încunată cu discursul ce d. Mărzescu l'au ţinut de la tribună, unde s'au urcat în mijlocul aplauselor numeroase mai a întregei adunări. Concetăţenii noştri Ieşăni din toate partidele şi din toate treptele sociale cunosc puterea cuvintului acestui barbat, pentru ca lumea să nu fi pus toată atenţiunea la explicările ce au dat. Noi ne vom încerca de a reproduce numai părţile acelea cari le am putut nota in mijlocul unei mulţimi de peste 500 oameni ce se găsia in sala primăriei.

D. Mârzescu cu francheţa care-l caracterizează a explicat publicului iaşan pentru ce au părăsit pe vechii sei amici cu

cari în tot-dea-una au luptat contra grupului fracţionist.

„Deprins, se exclamă d. Mărzescu, cu luptele electorale, nu mĕ surprinde de loc adunarea sgomotoasă din astă seară. Candidaţii guvernamentali sînt faţă in faţă cu candidaţii opoziţiunei. Lupta din astă seară dovedeşte că este viaţă politică in acest oraş, a doua capitală a României. Şi cât pentru mine unul, vĕ declar că n'am venit să culeg buchete de flori tocmai de la dd. Tzony şi Sechelarie. Şi dacă aş fi avut convingerea că in sinul acestei adunări sînt alegĕtori numai ca domniile lor, nici mi-aş fi pierdut timpul ca să vin în această intrunire de consfătuire publică, căci de la cei fanatici nu voiu solicita vre-odată nici votul nici încrederea lor. (Aplause).

„Venind la această tribună, mĕ simt datoriu de a da oare-cari explicări concetăţenilor mei, căci mĕ cred mîndru şi onorat, cînd mĕ vĕd alăturea cu dd. Gane, Pogor, Livaditti, Ciupercescu, Roiu, Cerkez, Papadopulo, Negruzzi, şi alţi stând in luptă faţă in faţă cu grupul fracţionist.

„Să nu credeţi, domnilor alegĕtori, că lupta noastră comunală are un pur interes local. D. ministru de interne Rosetti o zice aceasta in circulara sa, dar dd. D. Tacu, Gheorghiu nu împărtăşesc această părere. Domniile lor, au zis'o, într'o intrunire anterioară, că alegerile actuale au o semnificare politică. Da! aceste alegeri au o semnificare politică, căci nu pentru apararea intereselor noastre comunale fracţiunea au găbuit într'un colţ pe conservatorul d. N. Rosetti Rosnovanu! (Hilaritate şi aplause prelungite).

„A! domnule Tzony, a! onorabili fracţionişti, d-voastră sînteţi surprinşi că am dat mîna cu vechii mei amici, camarazi de scoală, şi nouĕ nu ne daţi voe să fim surprinşi că ne-aţi furat pe conservatorul Rosnovanu! (ilaritate). Imi va da voe vechiul meu amic d. Rosnovanu, de a-i spune că greşeşte cînd cu votul domniei sale, şi a amicilor sei caută să facă să triumfeze lista candidaţilor guvernamentali din colegiul I. Să nu credeţi domnilor alegĕtori că fracţiunea liberă şi independentă se mulţumeşte numai cu opiniunea publică de prin intrunirile electorale. Domniile lor ştiu a negoţia şi în patru ochi, şi vĕ mărturisesc că şi eu am negoţiat cu vechiul meu amic d. N. Rosnovanu...

D. Rosnovanu. Şi cu noul domniei-tale amic; dar cred că nu este bine şi cuviincios să se reproducă în public convorbirile particulare din cabinetul meu.

D. Mârzescu. Nu, iubite domnule Rosnovanu, nu intră in deprinderile mele de a divulga convorbirile confidenţiale. Discreţiunea mea, o ştie apreţia mai cu samă fracţiunea liberă şi independentă, şi in public n'am reprodus şi nu voiu reproduce nici-odată convorbirile confidenţiale ce se petrec intre doi oameni sau intre doue grupuri politice. Convorbirile noastre n'au avut un caracter confidenţial; căci domnia voastră aţi venit in astă seară la această tribună şi aţi declarat solemn că aprobaţi linia de purtare a guvernului actual, zicênd că sînteţi pentru libertăţile publice, avênd numai grija de a anina la declaraţiunile domniei voastre şi expresiunile „libertăţi publice in *sens conservator*," adecă v'aţi lasat o portiţă mititică, pentru ca să vĕ desbinaţi mai tărziu de fraţii d-voastre de astăzi. (Ilaritate şi aplase sgomotoase).

Pe noi, o repet, nu ne surprinde această alianţă cu D. Rosnovano. Pentru ce, deci, se fiţi surprinşi că eu personal nu mai sunt cu fracţiunea?

Voci. Ai dat mâna cu conservatorii şi reacţionarii! Prea des te schimbi!

(Sgomot mare).

D. Mârzescu. Am dat mâna cu conservatorii şi cu reacţionarii, îmi strigaţi cât ve ţine gura, dar guvernul d-voastre n'a dat mîna in senat cu conservatorii şi cu reacţionarii, luând indatorirea se convoace Camerele de revizuire in timp de 3 luni. Dacă ei sunt aşa de rei, pentru ce daţi mâna cu dânşii? — Şi apoi d-voastră fracţionişti n'aţi dat mâna cu aceşti conservatori, cu aceşti reacţionari cum îi numiţi şi pe care'i descrieţi astăzi ca pe nişte monstri şi balauri. — (Ilaritate).

Voci. Când, când!

D. Mărzescu. DD. Belcic, Ornescu, Sechelarie, sunt tineri, nu cunosc viaţa fracţionistă. Este bine, domnii mei dacă vĕ amestecaţi în politică, se ştiţi cele ce s'au petrecut şi se petrec in această ţară. Fracţiunea a dat mâna cu conservatorii acesti rei, ruginiţi, destructori ai libertăţilor publice, în timpul guvernului liberal din 67 Stefan-Golescu şi Ioan Brăteanu. Cine au fost atunce apărătorii drepturilor omului, dacă nu aceşti reacţionari? Vĕ aduceţi aminte cum infortunatul Falcoianu, un vechiu camarad de studiu al meu, în zelul seu cel mare de a discoperi pe furii diligenţii de la Mărăşeşti, a întrebuinţat torturile cele mai barbare din evul meziu asupra nenorociţilor pe care'i credea că au comis furtul.

Cine au rădicat atunce voacea lor de protestare şi de indignare? Nu sunt amicii mei Gane, Pogor, Negruzzi, Ciupercescu, Degre, Lascar Ciure? Nu sunt ii acei care au demisionat din magistratură? Cum? aţi uitat că pe atunci liberalii D-voastre de azi ne-au închis pĕnă şi uşa acestei săli ca se ne 'ntrunim? Cum? aţi uitat că ne-am întrunit atunce în casa fracţionistului D. Alexandru Gheorghiu? — Cum? ..... aţi uitat că ne-am aliat la lupta electorală de la Consiliul Comunal de atunce? — Cum? atunce aceşti barbaţi nu erau reacţionari şi astăzi sunt reacţionari? — ! (Bravo! Bravo! aplause sgomotoase).

Pentru D-zeu, încetaţi cu aceste vorbe. La noi cuvântul *Conservator*, nici poate avea semnificarea ce o are în alte ţeri, dar nu vroiu se discut valoarea cuvĕntului, ci mĕ mărginesc numai de a întreba pe D. Ţone care ne cunoaşte de aproape şi în cele bune şi în cele rele, să spună pe onoarea sa dacă punênd în cumpână democratismul şi liberalismul meu cu acel a noului seu aliat Neculai Roset Rosnovanu, în partea cărui dintre noi doi, se pune Domnia sa personal? (aplause şi tăcere din partea D-lui Ţone).

V'am spus că nu mă surprinde de loc aceea ce-au făcut fracţiunea pe lângă Conservatorul Rosnovanu, deputatul colegiului al IV a ministeriului Lascar Catargiu.

D. Rosnovanu. Am mai fost ales în colegiul IV cu propria mea influenţă.

D. Mărzescu. O recunosc, veche şi noue amice, că v'aţi ales în timpul liberilor alegeri a le ministeriului Ioan Ghica. Nu vĕ atac, dar mă cred datoriu de a esplica concetăţenilor mei cum fracţiunea acea pură, când este vorba sĕ triumfeze în alegeri, pune la o parte principiile acele pure şi dă mâna deputaţilor din majoritatea ministeriului Lascar Catargiu. (Bravo! Bravo!)

Voci. D. Rosnovanu face bine, este mai bun patriot cînd susţine guvernul liberal de azi... (sgomot mare şi aprostrofâri care împedec de a se auzi frazele şi cuvintele schimbate între ambele tabere).

D. Mărzescu. Da! Sunt bun, sunt patriot, sunt democrat, sunt liberal, cît sunt alăturea cu Domnia voastră, O! atunce am toate calităţile şi virtuţile civice, astăzi însĕ sunt reu, sunt reacţionariu...

Voci. Ce-ai se faci cu suplica de la Beizade Grigori?

Alte voci. Intrebaţi pe D. Rosnovanu, căci acum îl aveţi în partit (ilaritate, aplause frenetice, sgomot mare; nu se pot distinge graciositătile fracţiunei şi respunsurile adversarilor).

D. Mărzescu. Imi place onoraţii mei concetăţeni această luptă, şi vedeţi cât de neschimbat stau la această tribună, aşteptând ca liniştea să se restabilească. Grupul fracţionist nu face politica de astă-zi, şi nu de astăzi eu personal stau în luptă cu

dînsul. Mulţi dintre domniile voastre mĕ cunosc din anul 1866 cînd singur am venit din comitetul de la Balş în mijlocul întrunirilor fracţioniste de la primărie; şepte zile de a rîndul cât au ţinut întrunirile publice, eu am ţinut pept cu această sectă de liberali. Ei d-lor liberali fracţionişti! în 1866 v'aţi desbinat de familia cea mare a liberalilor pe tărîmul unui mare principiu. Nu vĕ fac o culpă despre aceasta, dar vĕ tăgăduesc dreptul de a zice că reprezentaţi opiniunea publică liberală din Moldova. Câţi sînteţi domniile voastre la numer? De la 1866 şi pănă astăzi mulţi au murit, mulţi s'au născut, mulţi nevrîstnici s'au făcut vrîstnici. Cu cine v'aţi reînoit d-voastră? şi cari vĕ sunt noii d-voastră partizani politici? Eu nu vĕd în lupta din astă seară de cît tot aceleaşi fizionomii: tot pe d. d. Gheorghiu, Tacu, Pastia, Holban..... In ce v'aţi reînoit d-voastră? Partizele s'au grupurile politice cari nu se reînoiesc, cari nu ştiu să-şi mărească rîndurile, acele partizi sau grupuri politice sînt destinate să se stîngă, să piară. Abandonaţi la propriile d-voastră forţe, aţi vĕzut că nu sunteţi în stare să susţineţi lupta cu noi. Aţi pus mîna pe d. Rosnovanu, dar d-sa va fi un simplu călĕtor prin grupul d-niei voastre. Nu mĕ uit la d. Sechelarie, căci rolul ce-l joacă în întrunirile actuale dovedeşce că încă nu este bine dăscălit şi este earăşi un partizan de ocaziune.

Să nu credeţi, onoraţi alegĕtori, că gospodăria acestui oraş, că îmbunătăţirea morală şi materială a acestei urbe sunt preocupările grupului fracţionist. Domniile lor voesc ca cu ocaziunea acestor alegeri să demonstre guvernului central că majoritatea opiniunei publice din Moldova o au în partea domniilor sale. Eată pentru ce s'au dus la d. Rosnovanu şi i-au solicitat votul şi concursul! Dacă representaţi opiniunea publică din Moldova, pentru ce faceţi apel la elemente eterogene? De la 1866 şi pănă astăzi de cînd sînteţi pe arena publică, devenit'aţi un partid compact, pentru ca ast-feliu astăzi să aveţi pretenţiunea a zice că sânteţi opiniunea publică liberală din Moldova? Şi în toată viaţa d-voastre ziceţi că v'aţi ales cu propriile d-voastre forţe? O nu! victoria ce aţi avut'o în alegeri, totdeauna aţi datorit'o altor grupuri şi altor alianţe politice! Incetaţi deci de a monopoliza liberalismul şi democratismul numai în tabăra d-voastră. Vroiţi să triumfaţi cu ori-ce preţ în aceste alegeri, nu pentru că vĕ doare inima de acest oraş, dar în scopul politic de a vĕ găsi în majoritatea guvernului actual. Sînt vechiu luptător, ca şi d-voastră, vĕ cunosc scopurile şi planurile, şi cu cuvinte mari şi late puteţi amăgi pe junele d. Sechelarie, eară pe amicii mei şi pe mine, nu mĕ veţi putea amăgi! (Bravo! Aplause).

Aceste zise, vreu acum a vĕ spune pentru ce nu voiu vota în alegerile comunale pe nici-unul dintre candidaţii guvernamentali. Nu voiu vota pe nici-unul dintre d-voastre pentru că aveţi vederi înguste în administrarea averei comunale. Primariul actual, d. Pastia, în darea sa de samă, ne spune că pănă la 1895 nici-o îmbunătăţire nu se mai poate face în acest oraş, căci păvăluirea cu astfalt a stradelor oraşului au absorbit toate resursele bugetare ale acestei comune. Administraţiunea d-lui Gane au lasat în urma sa ceva. Dar d-voastră, grup fracţionist, care de la 1864 şi pănă astăzi, aţi fost de mai multe ori în majoritate în consiliul comunal, ce aţi făcut şi ce aţi lasat în urma d-voastră? Cum, cetăţenii Iaşilor au ales pe d. d. Belcic şi Ornescu ca să constate numai morţii şi născuţii din acest oraş? Cum, d-voastre orăşeni aţi ales pe d. Rojniţă numai ca să se ducă la hală, şi să constate că cutare negustor evreu ocupă patru metri în loc să ocupe doi, şi să vină astăzi cu un aer triumfal să zică că prin înaltele sale mĕsuri economice au adus de la hală un folos de 20,000 lei!

D. Belcic. La d-voastră nu însemnează nimica 20,000 lei! vrai să faci o caciarma! (Sgomot, desaprobări).

D. Mărzescu. Lasaţi, onoraţi concetăţeni, în pace pe d. ajutor de primar Belcic, căci mie mi-i ruşine de ruşinea sa. (Aplause prelungite).

Faceţi o culpă d-lui Gane pentru că au asfaltat stradele oraşului, dar nu vedeţi că dacă acest oraş ar fi avut nenorocirea să vĕ fi avut tot pe d-voastră la comună, nici pănă astăzi n'ar fi fost pavat. Cum? oare un consiliu comunal să alege numai pentru ca să stringă dările de la locuitori şi să stee cu banii în lăđi?—Cum? cetăţenii să nu fie în drept ca să ceară ceva în schimb pentru dările ce plătesc?

Dar cine nu ştie că într'o comună ca şi într'un stat sînt cheltueli de acele necesare şi foarte enorme cari profită nu numai generaţiunei prezente dar şi celei viitoare. Cine nu ştie că sistemul de a ilumina acest oraş, de a-l înzestra cu apa necesară, cu stabilimentele de igienă publică, etc. etc. necesitează nişte cheltueli atît de mari, în cît covîrşesc veniturile ordinare ale comunei? Este oare drept, întră în vederile domniilor voastre, d-lor alegĕtori, ca aceste îmbunătăţiri ale stărei noastre morale şi materiale să nu se mai facă nici-odată, şi nu este drept ca generaţiile viitoare, copiii nostri, cari au să se bucure de toate aceste îmbunătăţiri, să contribuească şi ei la cheltuelele ce noi avem să le facem? Observaţi că aceasta să practică în statele civilisate, în toate urbele cele mari. Numai grupului fracţionist nu-i întră aceasta în cap. Nu acuz pe majoritatea actualului consiliu comunal, pentru că n'au făcut toate îmbunătăţirile aceste, căci în timp de doi ani aproape, i-au fost cu neputinţă să facă. Vedeţi că sînt drept, şi nu vĕ acuz de aceea ce nu aţi putut face, dar vĕ contestez capacitatea de a vĕ gîndi la aceste lucruri. Aratăţi-mi că aţi început macar studiul preparatoriu asupra acestor chestiuni de îmbunătăţire morală şi materială a oraşului nostru.

D. D. Pastia, Belcic . . . . Arată ce ai făcut d-ta, căci ai fost la comună timp de doi ani.

Voci. Nu este adevarat!

D. Mârzescu. Pasiunea vĕ orbeşce d-lor fracţionişti! Eu am fost ca un meteor prin consiliul comunal şi n'am stat de cît două sau trei luni de zile, şi nu ştiu cum s'au făcut că mai toate consiliile comunale din care faceam parte au fost disolvate de guvern. N'aş dori, domnilor alegĕtori, să vorbesc într'un ceas reu şi pentru viitoriul consiliu comunal, căci toţi amicii mei reclamă ca să-mi pun candidatura la aceste alegeri comunale. (Aplause). Eu vĕ condamn sistemul, domnilor fracţionişti, şi declar că nu vĕ ajunge capul ca să administraţi averea comunală şi să faceţi îmbunătăţirile la cari acest oraş are drept.

Voci. O! O! Cuvinte parlamentare sînt aceste, zicêndu-ne că sîntem necapabili!

D. Mârzescu. De ce ve alarmaţi? Nu m'aţi auđit zicêndu-mi că nu sînt capabil în chestiunile technice. Ce insultă ve fac, cînd vĕ spun şi vĕ caractirizez sistemul d-voastre de administrare, de incapacitate?

Nu m'aţi auzit mai odinioară, când stam la dialog cu D. Ţone, ca eu în cestiunile technice nepricependu-me, am consultat asupra asfaltului opiniunea înginerului şi profesorelui Ţone.

Termin, domnilor alegĕtori, că deja sînt 12 oare de noapte, sîntem cu toţii foarte obosiţi. Imi rezerv însă dreptul de a vorbi în întrunirile viitoare, căci ştiu si me aştept să fiu atacat şi sfaşiat de la această tribună. Cum vedeţi, eu nu atac pe nimine personal, dar contest sistemului fracţionist, calitatea de a îmbunătăţi soarta materială şi morală a acestui oraş. (Aplause prelungite.

D. Mârzescu scoborîndu-se de la tri-

bună, d. d. Gheorghiu, Tacu şi alţi fracţionişti cer cu sgomot mare prelungirea şedinţei. D. Gheorghiu apostrofează pe d. Mârzescu zicêndu-i: Ne-ai atacat, domnule Mârzescu, şi facem apel la d-ta să stai aci. D. Mârzescu respunde că cu toţii sîntem foarte obosiţi, dar declară în numele opoziţiunei că în întrunirea viitoare earăşi vor veni cu toţii spre a sta la luptă cu fracţiunea. Astfeliu, toţi cetăţenii din opoziţiţiune dimpreună cu d. Papadopolu care prezida întrunirea, au părăsit sala primariei lasând cea mai bună impresiune asupra tuturor cetăţenilor care nu sunt orbiţi şi conduşi de patima şi invidia fracţionistă.

ŞTIRI DIN STEINATATE.

„L'Orient" zice că următorul fapt merită de a fi semnalat aşteptând ca alte informaţiuni se 'l confirme: Generalul comandant şef al armatei de Caucas ar fi ordonat punerea pe picior de pace a tuturor trupelor din districtele transcaucaziene. Evenimentul, dacă e adevĕrat, ar avea importanţa sa.

Acelaşi ziar ne spune că corespondentul Gazetei Germaniei de Nord consideră ca probabilă numirea contelui Şuvalof ca vice canceliar al Imperiului inlocuind pe prinţul Gorciacoff şi crede că această numire ar avea un caracter pacific şi favorabil menţinerei bunelor relaţiuni dintre Anglia şi Rusia.

DIN ŢARĂ.

România Liberă află că comandantul corpului de reservă din România, a cărui reşidenţă a fost în Bucureşti, va pleca la începutul lunei viitoare şi se va instala la Chişinău.

„L'Orient" asigură că tot atunci vor pleca toate trupele ruse din România, aşa că ocupaţiunea va înceta.

Telegrame de prin ziare.

Atena, 8 Noemvre. — Noul minister s'a constituit.

D. Comunduros a fost numit ministru de interne şi justiţie; d. Brobulis, ministru de resbel şi marină; d. Angerinos, ministru al instrucţiunii publice şi cultelor, şi d. Delijanis, ministru al afacerilor strĕine şi financelor.

Paris, 8 Noemvre. — După „Times", sănătatea împĕratului Rusiei inspiră nelinişti, ceea ce ar fi impedecând soluţiunea dificultăţilor politice actuale.

Principele Orloff consideră această ştire a ziarului englez ca inventată, fiind că depeşile ce primeşte de la Livadia nu menţionează despre nici o indispoşiţiune a Tzarului Alecsandru.

Pesta, 8 Noemvrie. — Delegaţiunile au deschis sesiunea lor şi au ales de preşedinte pe Coronini şi delegaţiunea ungară pe d. Szlavy.

Senatul a adoptat adresa.

Viena, 8 Noemvrie. — Impĕratul a primit in audienţă o deputaţiune a dietei din Croaţia, care 'i a presentat o adresa. Maj. Sa a mulţumit deputaţiunii pentru asicurările de lealitate ce 'i a adus, regretând tot de o dată că vede Dieta ocupându-se cu afacerile esterioare care nu sunt de competinţa sa.

Viena, 8 Noemvrie. — *Corespondinţa politică* publică următoarea depeşă, data din Constantinopole:

„Poarta a adresat principelui Labanoff o nouă Notă spre a'i semnala jefuirea şi distrucţiunea mai multor sate din districtul Demotica de către nişte bande de bulgari care s'ar fi organisat pe teritoriul ocupat de trupele ruseşti. Nota cere să se facă o anchetă asupra faptelor semnalate şi să se ia măsuri represive şi preventive.

Paris, 7 Noemvrie. — (sosită la 8, orele 1 şi 40 minute.) — Alegerea d-lui Paul de Cassagnac, ca deputat la arondismentul Loudeaur, a fost invalidată.

După oare cari sgomote, va fi chestiune de reuniunea unei *conferinţe* pentru *a ajunge la strieta aplicare a tratatului de Berlin*.

Londra, 7 Noemvrie. — Un ziar din Manchester zice că Englitera şi Austria au incheiat afară de tratatul de Berlin, o convenţiune specială pentru a sili trupele ruse a deşarta Rumelia, dacă guvernămêntul din Petersbug hesită a ordona mişcarea lor de retragerea şi pentru a ocupa ele insăşi provincia in cas când s'ar produce oare-cari agitaţiuni care ar depinde de Turcia.

Petersburg, 7 Noemvri. — Sgomotul despre numirea comtelui Schuvaloff ca vice-cancelar al imperiului este prematur.

VARIETATI.

(Un nou semn de viaţă al Nihiliştilor).— Se scrie din Moscva: Nihiliştii au dat iar semn de viaţă. La 18 (30) curent toţi guvernorii generali din Rusia au primit scrisori ameninţătoare de la „comitetul esecutiv subpămêntean," de următorul cuprins: „Calĕu suprem al Ţarului in district, bagă de samă! Din ascunzĕtoarea noastră subpămênteană controlăm lucrările tale. Cruţă pe bravul popor, pe credinciosul popor rus, de şi Ţarul 'ţi ordonă să faci a se indoi cnutul pe spatele poporului.... Cruţă poporul repetăm inc'odată, căci in caz contrar mâna dreptăţei te va ajunge fără cruţare şi fără indurare. Dacă Ţarul ne apasă cu o mână de fer, să ştie, că şi resbunarea noastră e de fer; ea se oglindează in sunetul metalic a pumnalului. După cum n'aveţi voi indurare cu noi, tot ast-fel n'avem nici noi cu voi. Dinte pentru dinte, sânge pentru sânge!.... Noteazăţi-o... Dacă ne urmăreşti, ne arestezi sau ne ridici fără vină, mâna nevĕdută, care a lovit pe Mezenţef, te va lovi şi pe tine şi te va face să 'ţi iai cea din urmă baie in propriul tĕu sânge. Păziţi-vĕ de furia poporului, dacă vĕ este dragă viaţa." Cea mai mare panică domneşte in cercurile guvernamentale ruse in urma acestei ameninţări. „Resboiul."

BIBLIOGRAFIE.

Besarabia şi **Dobrogea**, cuvinte rostite în Senat, în 28 Septemvrie 1878, de d. *Dimitrie A. Sturdza.*

De inchiriat un apartament in casele D-lui Leon Negruzzi la Copou, compus din 5 odăi de stăpâni, bucătărie, spălătorie, precum şi odăi de slugi. Salonul şi sofrageria sunt mobilate. — A se adresa la D-l Iacob Negruzzi, strada mare.

(6—4, j. s. m.)

O dama profesoară veche de piano, precît şi de limbele francesă, germană, italiană, polonă şi română, cu cursul absolvat la Paris şi Turin, mai având câteva óre libere, doreşte a da lecţiuni de sus numitele obiecte.

Aseminea este decisă a deschide un curs de seară pentru aceste objecte la mai multe persoane cu preţul de 10 franci de persoană pe lună de la órele 8 până la 9 şi jumătate.

Doritorii să se adreseze la D-l dantist Scrob, Hotel Dacia fost Pârlita Nr. 19.

Avis amatorilor de danţ.

Lipsa unei scoale de danţ era de mult simţită în oraşul nostru, şi publicul Iaşan îşi aduce aminte că încă din anul trecut, d. *August Buchman*, a îndeplinit acest gol înfiinţând o atare scólă, care 'şi avea localul în stradela Scóla de Arte, lîngă restaurantul Meisner.

Anunţăm acum cum că d-sa îşi reîncepe mîne lecţiunile sale de danţ.

A. Buchman, ni se spune, n'a cruţat nimic pentru ca noul seu local, ce se află acum *în hotelul Daciei* No. 18, să fie cît se póte de comod, unde ori-cine, în cîteva lecţiuni, să pótă danţa, după metoda d-sale.

Ne place dar se credem că publicul amator de danţ, va da tot concursul seu simpaticului danseur.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 219. Mercuri 1 Noemvrie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negrutzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasĭ, 31 Octomvre 1878.

Desperarea și înverșunarea ce arată fracțiunea așa zisă liberă și independentă in alegerile actuale au trecut toate marginile. Nimic nu cruță acest grup pentru a rămîne stăpîn pe casa comunală și prin această pe Iași și pe Moldova intreagă: administrația, poliția, primăria, garda civică, promisiuni, amenințări, decorațiuni, totul, dar totul este pus in mișcare, de persoanele cari se află in fruntea județului și a orașului nostru, numai și numai ca fracțiunea să easă cu ori-ce preț invingĕtoare din această luptă supremă, de viață sau de moarte pentru acest grup politic, atît de lacom de putere. Nici-odată, de cînd asistăm la lupte electorale in țară noastră, nu ni s'au dat să vedem din partea guvernanților o combatere mai strașnică și mai fățișă a adversarilor sei politici.

Nu este de ajuns toată puterea publică cu toți agenții sei cei numeroși cari sînt puși la dispoziția candidaților guvernamentali, și cari ziua și noaptea cutrieră stradele și mahalale pentru a smulge voturi, a recruta partizani candidaților guvernamentali!

Nu sînt de ajuns toate celelalte mijloace și favori de cari dispune guvernul si cari cu prodigalitate sînt acordate tuturor acelor cari să făgăduesc a sprijini și a vota pentru candidații guvernamentali!

Nu este de ajuns că principiul liberelor alegeri, atît de sus și cu atîta fanfaronadă proclamat prin circulare de cătră ministru de interne, este fățiș lovit, calcat și pălmuit de cătră administrația județului nostru!

Dar ceea ce este și mai trist și mai revoltator este că insăși puterea centrală, care, ori cît au ingerat in alegerile pentru camere, tot deauna au stat insă indiferentă in alegerile comunale, de astă dată insași această putere centrală s'au hotărit să părăsească tradițiunea și să intervină in luptă cu toată greutatea sa, pentru ca să asigure biruința candidaților fracționiști.

Astfeliu, avem pozitive informații că persoane din societatea iașană, alegători din colegiul I, au primit telegrame de la primul ministru pentru ca să dee concurs candidaților fracționiști, căci alegerile comunale de astăzi, și cu deosebire din Iași au o insemnatate politică excepțională, fiind in chestiune insăș existența guvernului și a intregei sale politice.

Un alt fapt, care dovedește pănă la evidență deosebitul interes ce guvernul central pune pe succesul candidaților fracționiști in alegirile actuale, este destituirea prefectului de poliție, destituire cari precum să știe au avut loc după cererea prefectului de județ, care au declarat că nu garantează de isbîndă cît timp va fi in fruntea poliției din Iași d. Pruncu, care departe de a da vre-un concurs candidaților guvernamentali se zice că ar fi mers cu naivitatea sa pănă a lua in serios circulara d-lui Rosetti in privința libertății alegerilor și a o recomenda subalternilor sei ca o dogmă de la care să nu se abată nici cu o iotă macar.

Apoi cînd mai vede cineva cum sînt cărăbăniți ziua și noaptea alegĕtorii de cătră agenții electorali și chiar de cătră cei ai poliției pe a casă pe la prefect, pe la cumnații sei domnii Taculești precum și pe la celelalte personagii influente ale partidului cari se află in fruntea administrației comunale, a epitropiei Sf. Spiridon, etc., atunci nu mai poate avea nici cea mai mică umbră de indoeală că toate resorturile mașinei guvernamentale sînt puse in mișcare și că ingerența și influența administrației nu este numai ascunsă, morală, precum obicinuește partidul ros dea o numi, ci materială, brutală și fățișă.

Discursul d-lui G. Roiu, din întrunirea de la 29 Octomvre.

Dl. Roiu chemat la Tribună de generalitatea alegĕtorilor din sală, începu astfel discursul seu: „Domnilor alegĕtori, Fracțiunea care compune majoritatea consiliului comunal de astăzi, a făcut duminica trecută o dare de samă în lipsa noastră cești din opositiune, în care dare de samă după ce s'au lăudat în dea juns în aplausele mai multor gardiști cari se găseau în sală . . . . . " De-odată însă zbucnesc mai multe vociferări din partea în care se aflau fracționiștii cari luând de pretest că s'a insultat garda cereau să înnădușe voacea d-lui Roiu, macar că în sală se găsiau și alți gardiști de deosebite grade care nu se simțeau și nici puteau să se simtă loviți de cuvintele cu care incepuse dl. Roiu discursul seu, și macar că majoritatea alegĕtorilor din sală cerea cu cea mai pronunțată stăruință ca oratorul se vorbească.

După o jumatate de oară de zadarnice încercări făcute de dl. Roiu pentru a putea demina strigătul desesperat al neofiților fracțiunei; dl. Roiu susținut și aclamat de majoritatea alegătorilor putu in fine continua discursul seu intrerupt cu toate aceste de nenumĕrate ori și prin care discurs, domnia sa facênd abstracțiune de cestiunile de gospodărie comunală discutate între dl. Pastia și dl. Ganea, a probat auditorilor că majoritatea fracționistă din actualul consiliu comunal nu mai poate merita increderea alegĕtorilor în viitoarele alegeri comunale pentru cuvêntul că d-lor fac din comună un focar de interese politice, că politica cea mare cu toate pasiunile ei, eară nu interesele locale ale comunei, fac principala d-lor preocupațiune. Referindu-se la ultimele cuvinte ale d-lui Roznovanu care a afirmat că viitorul țerei

noastre stă în partidul liberal, dl. Roiu a esplicat cum Fracţioniştii liberali de la 1866 pe cînd erau în opoşiţiune, au devenit falşi liberali de cînd sunt la putere; a pus în evidenţă patriotismul lor fals şi de care fac atâta paradă, citând pe d-l Gh. Tacu care n'a contribuit de cât cu neînsemnata sumă de 20 franci pentru cumparare de arme, atunci când glorioasa noastră armată lupta preste Dunărea; ce e mai mult încă a citat pre D-l Dim. Anghel care a subscris 1000 fr. în lista d-lui Pastia pentru acelaş scop şi care nu i-a plătit nici până astăzi, pe când acei cari sunt taxaţi de d-lor cu epitetele de strigoi şi reacţionari, au sciut să facă sacrificii considerabile; oratorul li-a demascat mai apoi spiritul de partid în care au fost făcute listele electorale şi a terminat prin a-i dovedi de falşi liberali în ceea ce priveşte constituirea gărzei orăşăneşti şi abusul ce au făcut d-nii fracţionişti cu decoraţiile „Apărătorii Independenţei".

D. Roiu a terminat cu aceste cuvinte: „Sunt o samă de ómeni departe, peste ocean, cari cînd vor să culeagă fructele de pe un arbor 'l taie din rădăcină; aşa şi d-nii fracţionişti falşi liberali de astă dată, în modul cum practică principiul d-lor şi mai cu samă în modul cum vor să utiliseze instituţiunile liberale în comună ca şi în Stat, nu fac de cât să le discrediteze şi să le sape din temelie; vom vota noi şi aliaţii noştri, în viitoarele alegeri contra acestei fracţiuni titluită de liberă şi independentă."

Epizoduri din domnia fracţiune.

Vaslui, 30 Octomvrie

Domnule Redactor,

Bulgaria şi Rumelia au scapat astăzi de sub urgia jafurilor şi a cruḑimilor făptuite de Cerchezi şi başibuzuci. Noi însă Vasluienii am căḑut tocmai acum în veacul emancipărei şi a dreptăţei tuturor celor apasaţi sub dominaţiunea imorală, a uneia din sectele cele mai selbatice. Voiu să vă amintesc despre faptul barbar şi nelegiuit al prefectului local V. Holban, fapt despre care v'am vorbit în epistola mea precedentă şi care au avut de resultat ademenirea şi vestejirea onoarei unei copile de 14 ani, fiică nenorocită a unui cetăţean puţin avut dar onest din urba noastră. V'am descris indignaţiunea de care au fost cuprinşi toţi locuitorii oraşului nostru la auḑirea săvîrşirei acestui act monstruos, vrednic de timpurile cele mai nefaste ale ţerei noastre.

Ei bine, domnule Redactor, indignaţiunea provocată prin acest cutezător atentat au făcut astăzi locul unei consternaţiuni publice, văḑând că puterea publică, acei chiamaţi de a da satisfacţiune societăţei ultragiate, stau nepăsători şi că nu au luat nici-o măsură pentru urmărirea şi pedepsirea crimei, văḑând că această putere publică pare chiar a încuragia crima şi imoralitatea, lasând pe criminalul autor să stee în fruntea administraţiei judeţului.

Cetăţenii Vaslueni, văḑând inacţiunea ministeriului public într'o chestiune în care morala publică este adînc jignită, văḑând impunitatea de care se bucură prefectul Holban, au adresat la 28 Octomvrie o nouă telegramă d-lor miniştri de interne şi de justiţie, de pe care vă anexez copia următoare, cu rugămintea ca să binevoiţi a o da publicităţei, pentru ca ţara întreagă să vadă cum guvernul actual, prin neluarea nici-unei măsuri, se face complicele uneia din cele mai degrădătoare imoralităţi.

Eată această telegramă:

D-lor ministri de justiţie şi de interne,

Indignaţi profund de fapta scandaloasă a prefectului Holban, care prin agenţii poliţiei au ademenit şi desonorat copila unui onest cetăţan, subsemnaţii pentru demnitatea societăţei ultragiate şi pentru prestigiul moralităţei, reclămăm a se da o justă şi grabnică satisfacţiune societăţei şi familiei batjocorite, căci ori-ce constătări făcute clandestin sînt nedemne de o justiţie imparţială.

Reclămăm o anchetă formală.

(Subscrişi): Grigoriu, V. G. Cuza, T. Bastaki, G. Caşu, V. Ciocan, Lupaşcu, Ţipău, Balmuş, Gh. Rusu, Argenti, T. Laşcu, Rotoianu, A. Ciocan, C. Bastaki, T. Carloviţu, Măldărescu, Ghilaşi, Vasiliu, Rişcanu.

Cum vedeţi, d-le Redactor, faptul imputat d-lui Holban nu poate să nu fie adevĕrat, fiind susţinut prin subsemnătura atîtor cetăţeni onorabili din judeţul nostru. Vĕ rugăm dar din nou ca să bine-voiţi a uni puternica d-voastră voace cu acea a cetăţenilor sus amintiţi, spre a reclama ca să se dee satisfacţiune moralei ultragiate şi a cere aspra pedepsire a acelora cari îşi bat joc de omenime.

Totodată, vĕ rugăm ca să bine-voiţi a denunţa guvernului şi opiniunei publice nepasarea ce arată administraţia locală în mănţinerea liniştei şi a siguranţei judeţenilor. Căci trebue să ştiţi că nici-odată judeţul nostru n'au fost bântuit mai tare de hoţi de cât sub administtraţia actuală, nici-odată în oraş nu s'au spart mai multe dughene decât acum.

Ast-feliu, mai zilele trecute o bandă de vre-o 15 hoţi au mers la crişma de la Movilă, unde după ce au spart uşa, au bătut şi torturat pe un expeditor postal şi pe orândar, şi după ce i-au pradat de bani şi de mai multe lucruri, apoi s'au dus în tirgusorul Codăeşci, unde au spart şi pradat asemine cîte-va dughene.

Prefectul Holban, încunoştinţat de aceste tălhării, au mers la Codăeşti, însă în loc de a sta două-trei zile la faţa locului şi a pune toată stăruinţa necesară pentru urmărirea şi prinderea hoţilor, după ce au făcut un simplu act de prezenţă, s'au grăbit de a se întoarce înapoi la Vaslui, de unde apoi a plecat imediat la Iaşi, pentru a cere protecţiunea puternicilor sei amici fracţionişti de la d-voastră şi a scapa de osînda ce merită pentru faptul scandalos comis în urbea noastră, şi, precum ni se asigură, d. A. Holban ruda şi protector al prefectului V. Holban au şi fost la Bucuresci, pe de-o parte ca să pledeze cauza imoralului seu protegiat, eară pe de alta ca să scoată din prefectura poliţiei de Iaşi pe d. G. Prunca.

Cu chipul acesta nici-unul dintre hoţi n'au fost prins, eară Vasluienii continuă de a se afla într'o panică continuă, căci viaţa şi averea lor nu este, ca şi onoarea familiei lor, în siguranţă în mânile inepte şi imorale ale administraţiei care-i cîrmueşce.

Terminând cu acestea, în curînd vĕ voiu aduce la cunoştinţă alte fapte revoltătoare, cari dovedesc că judeţul nostru ca şi al d-voastre sînt lasate la discreţiunea completă a fracţiunei Tacu-Anghel-Gheorghian-Holban.

Primiţi, etc. C.

Revista Ziarelor.

Afiăm că un mic numĕr din oştirile noastre a trecut in Dobrogia, de şi o armată numeroasă rusască ocupă încă acea parte de loc. Aşa dar ocupaţiunea va fi paralelă, lucru neprevăzut prin stipulaţiunile congresului din Berlin, şi care in ori ce caz este departe de a avea cea mai mică asemănare cu o primire in stăpănire.

Toate acestea însă sunt învăluite in taină şi numai pipăind, putem îndrăsni a face căte un pas in acest intuneric. Ast-fel, de pildă, ne intrebăm ce insemnează trecerea oştirei noastre in asemenea condiţiuni. Trebue oare să o privim ca o respingere sau ca o primire din partea guvernului a condiţiunilor propuse? Cine nu vede de indată primejdiile ce pot izvori in amĕndouă cazurile?

O, dacă nu ar fi in joc aşa de insemnate interese ale ţĕrei, cum am avea acum dreptul de a suride maliţios privind greu-

tăţile de care se lovesc bărbaţii de la putere in infundătura in care au ajuns.

Să ne fie iertat cel puţin a aminti cele zise de noi in „Timpul“ de la... Septemvrie, şi a intreba dacă consultarea populaţiunei din Dobrogea nu ar fi fost poate un mijloc nemerit de a scăpa situaţiunea.

Cestiunea israelită este şi ea un spin dureros in trupul ministerial. Ce este de făcut, cum şi când trebue să se facă şi cu ajutorul căror elemente, iată atătea intrebări ce vin a semăna stănci şi a deschide prăpăstii pe calea pănă astă-zi atăt de netedă şi triumfală a cabinetului d-lui I. C. Brătianu.

In vederea acestei cestiuni d. prim-ministru a făcut incercări pe lângă d. N. Ionescu pentru al trage in combinaţiunele de modificare ministerială ce se plămădesc.

Ştim de sigur că d. Ionescu a respins categoric propunerile ce i s'au făcut precum le respinsesă mai inainte incă d. Vernescu: şi acum aflăm că refuzat de zeul fracţiunei libere şi independente, nefericitul preşedinte al consiliului s'a adresat către zeii inferiori şi in curênd Monitorul are să ne anunţe intrarea in minister a ver-unor dd. Holban şi Codrescu.

Ne intrebăm insă cu uimire ce contigent vor procura guvernului acesti *„dii minores“*: exceptând pe d. N. Ionescu, ce lumini pot aduce in sinul cabinetului, ce greutate, ce insemnătate au in ţară aceste individualităţi sau veri care altele din acel partid. D. N. Ionescu era cifra care da o valoare acestui grup; despărţit de capul său restul nu se mai compune de căt de o adunare de nule.

Nefericit preşedinte al consiliului! nefericiţi miniştri! cum aveţi să scăpaţi de acufundare corabia ministerială zguduită de furtună. (Timpul).

Telegrame de prin ziare.

Viena, 8 Noembre. — Imperatorele a acordat o amnistiă generală insurgenţilor din Bosnia şi Herţegovina. O proclamaţiune a Majestăţii Sale, către locuitorii acestor două provincii ocupate, va fi în curînd publicată.

„Corespondinţa politică“ desminte noutatea dată de un ziar engles, despre un pretins arangiament între Austria şi Englitera privitor la evacuarea teritoriului turc de către armatele ruse.

Roma, 9 Noembre. — D. Pessina a primit definitiv ministeriul comerciului.

St.-Petesburg, 9 Noembre. — „Golos“ recomandă şefilor armatei de ocupaţiune a provinciilor turceşti să aibă ateuţiune şi să'şi întindă observaţiunile asupra fruntariei austriace, din causa sgomotelor ce circulă despre o alianţă între Austria şi Englitera.

Londra, 9 Noembre, — După „Times“, comitele Şuvaloff se va reîntoarce la Londra pentru a presinta reginei scrisorile seale de rechemare.

Viena, 10 Noembre. — Diarele anunţă că o deputaţiune de Begi a presintat comandantului şef al armatei de ocupaţiune din Bosnia o Adresă către împăratul Austriei, purtând semnăturile celor mai bogaţi şi celor mai notabili musulmani din Serajevo. Semnatarii acestei Adrese solicită de la Maj. Sa anecsarea lor la imperiul Austro-Ungar; ei reclamă organizarea unei autorităţi eclesiastice mahomedană autonomă pentru Herţegovina şi Bosnia, suprimarea scólelor confesionale şi stabilirea scólelor primare; şi termină în fine printr'un apel la generositatea împăratului, rugându'l să proclame amnestiă pentru insurgenţii celor două provincii.

Paris, 9 Noembre. — In raportul său asupra ministerului afacerilor străine, comisiunea financiară conchide pentru numirea unui ministru plenipotenţiar pentru România, a unui şef de misiune pentru Serbia a unui însărcinat cu afaceri pentru Muntenegru şi a unui agent diplomatic pentru Bulgaria.

Londra, 10 Noembre. — Intr'un discurs ce a pronunţat lordul Beaconsfield a dis: Sultanul a devenit aliatul Engliterei. Prin posesiunea insulei Cypru, Englitera este în stare se'i dea ajutor. Resultatul Congresului asicură Sultanului independinţa sa făcêndu'i capitala inatacabilă, dându'i mijloacele d'a supraveghia trecătoarea Dardanelelor şi asicurându'i venitul bogatelor seale provincii.“

Lordul Beaconsfield a adăogat: „Englitera voiesce să esecute vorbă cu vorbă tractatul de la Berlin, si, deacă va fi trebuinţă, ea îi va susţine aplicarea cu toate forţele seale.

Paris, 10 Noemvre. — Este positiv că Rusia a declarat că esecutarea complectă a tractatului de la Berlin este basa politicii sale şi că, prin urmare, aderarea sa este câştigată pentru demersul d-lui Waddington relativ la Grecia.

Sciri din Pera anunţă că Poarta este dispusă să se înţeleagă cu Grecia dacă aceasta va cere o simplă rectificare de fruntarii, dar că Poarta nu voesce să-şi slăbească forţa fruntariilor sale militare din Tesalia şi Epir.

Pesta, 10 Noemvre. — Impăratul, priimind cele două delegaţiuni, ca respuns la discursurile preşedinţilor. El a zis: „Guvernul a lucrat într'un chip credincios pe calea esecutării generală şi logică a tractatului de la Berlin. Ocuparea militară a Bosniei şi Herţegovinei fiind terminată, este cu putinţă de-a rechema o parte considerabilă a armatei. Guvernul se va sforţa acum cu seriositate să ia în consideraţiune sacrificiele pretinse de situaţiunea financiară a monarchiei şi să grăbească momentul cînd cheltuelile administraţiunii Bosniei şi Herzegovinei vor putea fi acoperite prin propriele resurse ale acestor două ţări. Impăratul speră să ajungă la aceste resultate cu atît mai repede, cu cît relaţiunile monarchiei cu toate puterile sunt dintre cele mai bune.

Viena, 10 Noemvre.— „Corespondenţa politică“, în ediţiunea sa francesă, anunţă că cabinetul din Viena a primit deja Nota prin care d. Waddington propune puterilor de a face un demers colectiv în favoarea Greciei.

DIN LOCALITATE.

Comitetul Reuniunei Femeilor Române din Iaşi.

1878, Octomvrie 27.

Convocare.

Conform art 12 din Statutele Reuniunei Femeilor Române din Iaşi, dómnele asociate mai jos însemnate sunt rugate să binevoească a se întruni în Adunare generală pentru ţioa de 8 Noemvrie 1878 oarele 12 din zi în localul Reuniunei strada Negruzzi Nr. 1 unde este instalată scóla profesională de fete infiinţata de Reuniunea Femeilor Române.

a) *Doamnêle asociate care în anul* 1877 *au plătit cotisaţiunea anticipată pentru anul* 1878.

		Lei	Bani
1.	D-ra Elena Ciucă pe anul 1878	20.	—
2.	D-na Elena Zarifopolo pe anul 1877 şi 1878 . . .	94.	—

b) *Doamnele asociate care în anul* 1878 *au plătit cotisaţiunea pe anul* 1878.

1.	D-na Ana Balsch de Dumbraveni pe 1878	117.	50
2.	D-na Olga Tacu pe 1878 .	24.	—
3.	D-na Elena Dimitrescu Severeanu din Bucureşti pe 1878 . .	20.	—
4.	D-na Maria Ciupercescu pe anul 1878	47.	—
5.	D-ra Maria Melinti pe a. 1878	23.	50
6.	D na Maria Ciurea „	24.	—
7.	„ Elena Mărzescu „	40.	—
8.	„ Elisa Roşiu „	11.	75
9.	„ Maria Climescu „	11.	75
10.	„ Maria Livaditti „	47.	—
11.	Princesa Aglaea Muruzi „	40.	—
12.	D-na Victoria Alexandrescu Urechia pe 1877 şi 1878 . .	23.	50
13.	D-na Lucreţia Cobâlcescu pe 1877 şi 1878	23.	50
14.	D-na Aglaea Raşcanu pe 1878	23.	50
15.	„ Ana Mano „	11.	75
16.	„ Smaranda Papadopolo pe 1876, 1877, 1878 . . .	47.	—
17.	D-na Maria Petrovano pe anul 1877 şi 1878 . . .	23.	50
18.	D-na Smaranda Brandia . .	11.	75
19.	„ Lucia Quintescu pe 1878	20.	—
20.	„ Maria Mirce „	20.	—
21.	„ Ruxanda Melic pe anul 1877 şi 1878	23.	—
22.	D-na Maria Irimescu pe 1878	12.	—
23.	„ Cleopatra Gianoe „	12.	—
24.	„ Aspasia Culiano „	11.	75
25.	„ Ortansa Drosso pe anii 1875, 1876, 1877 şi 1878 .	70.	50
26.	D-na Elena Istratti care în anul 1877 au dăruit 300 galbini	3525.	—

c) *Domnii cari au plătit cotisaţiunile pe* 1878.

1. D. Costachi Negura pe 1878 40.—
2. „ Costachi Morţun pe 1877 şi 1878 . . . . . 117.50
3. D. Scarlat Pastia au plătit 1500 franci întreţinerea pe 9 luni la Paris a D-rei Olga Neculau pentru a învaţa croitoria femeească şi 850 franci voiagiu şi întreţinerea la Paris pe 3 luni a D-rei Smaranda Codriano pentru a învaţia linjeria 2350.—

In *Adunarea generală de la* 8 *Noemvrie* ţa *ordinea ţilei va fi*:

1. Espunerea starei generale a Societăţii făcuta de Comitet.
2. Espunerea situaţiunei financiare făcute de Casieră.
3. Numirea unei Comisiuni financiare.
4. Alegerea noului Comitet 3 ani care are a funcţiona până la 8 Noemvrie 1881 compus din 12 membre şi 6 suplinitoare.
5. Deciderea cestiunelor care se vor supune în desbaterea Adunarei.

Preşidenta Comitetului: *Elena Mârzescu.*

Phisiognomistului „ŞAPIRA".

Cine a zis că Şapira e demn de vĕzut, a zis un adevĕr.

Da! e rar a vedea asemenea oameni în lume, ei nu sunt de cât opera secolilor; căci genii atât de pătrunzătoare nu se nasc de cât foarte rar, pare că natura în prudenţa sa a cugetat pentru ca sĕ fie asemenea fiinţe apreciate, îi face să apară rar, sĕ apară în secoli.

Pus în faţa acestei creaturi sublime în faţa fisionomistului Şapira, spiritul meu simţea pe omul înalt, pe omul talentat, pe puternicul mnemonist, ce nu inspiră de cît entusiasm şi admiraţiune celui care-l visitează şi-i lasă o adîncă suvenire ce nu se va perde nici o dată.

Da! suvenirea ce mi-a lăsat Şapira nu-o voiu uita nici o dată! Şi cum aşi putea uita pe acest magic om, când alături de mine, nu-i trebue mult a mĕ pătrunde cu ochi sei ageri, nu-i trebue mult spre a-mi descoperi mistere intime şi a mi le spune cu o precisiune demnă de admirat.

Observam, în ochii sei, în figura sa, seninul, calmul, semne ce denotă pe omul de ştiinţă, pe omul ce-şi cunoaşte arta prin escelenţă.

Deci ca şi ceil-alţi ce au zis că Şapira e demn de vĕzut, voiu zice şi eu, că şi dânşii, da, mergeţi de visitaţi pe fisionomistul Şapira, şi vĕ va lăsa ca gagiu, o intipărire profundă de artă şi de puterea memoriei sale.

D. Dimitrescu.

(Cur, de Iaşi.)

Un consiliu de urmat.

Printre maladiele cari aduc contingentul lor buletinului de decese, cea mai comună, cea mai descuragiatoariă pentru familii, acea care în fiă care ţi ocasionează cea mai mare mortalitate, este desigur phtisia pulmonariă. Până acum ştiinţa n'a găsit încă nici un mijloc sigur de vindecare; rolul seu s'a marginit în a uşura pe phtisici şi a le prelungi, prin continue îngrijiri, existenţa cu câţi-va ani. Toţi sciu ca ofiţioşilor li-se recomandă a petrece earna în climele calde şi pe cât se poate în vecinatatea padurelor de braţi, a caror emanaţiuni, au o acţiune atât de favorabilă asupra plamânilor. Din nenorocire mulţi din bolnavi nu pot voiagia; lor mai cu seamă le este adresat acest articol.

Experienţele făcute mai întâiu la Bruxelles şi repetate apoi mai pretutindenea, au probat că gudronul, care este un product reşinos al bradului, are o acţiune din cele mai remarcabile asupra bolnavilor de oftică seau de bronchită.

Aceasta este destul deja pentru a fixa bagarea de seama a bolnavilor asupra acestui product. Dară nu trebue să ne scape din vedere că remediul trebueşte luat mai ales la inceputul boalei. Guturaiul cel mai mic poate degenera în bronchită; de aceea trebue a te supune tratamentului cu gudron îndată ce ai început a tuşi; astfel numai se vor putea obţine cele mai mari foloase, aceasta recomandaţiune este cu atît mai utilă, că mulţi oftiçoşi nici nu bagă în seamă boala lor, crezând că au un guturaiu seau o uşoară bronchită, atunci când fitisia este deja declarată.

Cel mai bun mijloc de a întrebuinţa gudronul, este sub forma de Capsule.

D. Guyot prepară asemenea nişce mici capsule rotunde de marimea unei pilule, cari sub o coajă subţire de gelatina, conţin gudronul de Norvegia curat. Două sau trei capsule ale lui Guyot cu gudron, înaintea messei înlocuiesc lesne usagiul de gudron. Fe care flacon conţine 60 capsule; din aceasta se poate vide cât de puţin costă tratamentul cu capsulele lui Guyot, ţece seau cincisprezece centime pe zi. Acest tratament se scutesce de întrebuinţarea ceaiurilor, pastelor şi siropurilor, şi mai adesea chiar după cele d'ântâiu dose schimbarea în bine este simţită de bolnavi.

Capsulele Guyot se găsesc în Român'a la mai tóte farmaciele.

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sînt de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.

(10—1).

BIBLIOGRAFIE.

Besarabia şi **Dobrogea**, cuvinte rostite în Senat, în 28 Septemvrie 1878, de d. *Dimitrie A. Sturdza.*

TEATRU ITALIAN

Director artistic D. B. Franchetti.

Mercuri 1 Noemvrie 1878.

TROVATORE

Operă în 4 acte poesia de S. Camarano musica de G. Verdi.

Preţurile locurilor:

Bel'etage pe sară 36 fr. — Baignoire 36 fr. — Al doilea Rang. — Stal pe sară 4 fr. — Parter 3 fr. — Galerie 1 fr.

DE ARENDAT de la St. Gheorghe anul viitor, sau ***de vênzare*** o vie în întindere de 7 fălci, împărţită; în pământ de arat, de fănaţ, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vişan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde şi **un loc sterp** situat în Jassy desp. IV, strada St. Lazar, mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administraţia acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu — Condiţiuni avantajóse.

Anastasiu **W. Bottez.**

M. ŞAPIRA

PHISIOGNOMIST ŞI MNEMONIC

DA CONSULTATIUNI

în fie-care zi de la orele 10 până la 2 şi de la 4—6 seara în locuinţa D-sale, strada Primăriei casele Braşovanu No. 14 faţă cu Pensionatul normal de Domnişoare Afară de acest timp va vizita pe acei D-ni ce'l vor invita.

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 220. Joi 2 Noemvrie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in casa Negruţzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserţiunĭ şi reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

CONVOCARE

Subsemnaţii cetăţeni alegĕtori din colegiile 1, 2, 3 şi 4 pentru comună, rugăm pe concetăţenii noştri alegĕtori se binevoească a se întruni în sara de Joi, 2 Noemvre, la oarele 7, în sala Primăriei spre a ne consfătui asupra viitoarelor alegeri comunale.

V Pogor, G. Marzescu, Leon Negruzzi, Alexandru Livaditi, Nicu Gane, V. Conta, P. S. Papadopulo, Telemac Ciupercescu, Cost. Cristodulo Cerkez, Gr. Cobolcescu, M. Mircea. V. Sculi-Logothetides, Gr. M. Buiclu, G. Roiu, A. Branzâ, Emanoil Cristodulo, D. Lazarescu, Const. Stamatin.

Iasi, 1 Noemvre 1878.

Guvernul eşit din măruntaele cualiţiunei de la Mazar-paşa avea scris în fruntea programului seu cu litere mari principiul *liberilor alegeri.*

Acest mare principiu au ajuns astăzi o vorbă în vînt, o vorbă goală!

Nu vom zice că este o ipocrizie circulara ministerială prin care se proclamă cu ostentaţiune că alegerile comunale se vor face fără nici-o ingerinţă administrativă. Dar ceea ce vom spune mai cu samă la adresa primului ministru este că acest principiu nu mai are nici-o semnificare în gura fracţiunei aşa zisă liberă şi independentă, care astăzi dispune de toată puterea publică în Iaşi, şi care au uitat cu desăvîrşire că sub regimul d-lui Lascar Catargiu, striga alăturea cu noi din toată puterea convingerei de care se părea insufleţită, că funcţionarii publici de ori-ce categorie şi toate persoanele cari direct sau indirect depind de guvern, trebue să stee cu totul neutri în luptele electorale.

Intr'adevăr, la ce spectacol asistăm noi astăzi in Iaşi? şi cine sînt aceia cari lucrează din toate puterile şi strigă mai tare contra opoziţiunei care luptă, numai cu propriile sale forţe, in aceste alegeri?

Vroiţi să ştiţi, onorate domnule Brătianu şi frate mai mare al democraţiei române, cine sînt agenţii electorali, funcţionarii şi impiegaţii cari influenţează alegerile?

Eată vĕ satisfacem dorinţa nu în alt scop, de cît in acela de a salva onoarea principiului citând numai ca exemple unele nume, şi lăsînd la pătrunderea şi experienţa d-vóstre de om de stat, ca să vedeţi moralitatea politică a oamenilor cu cari vĕ serviţi:

1). D. Dimitrie Tacu, avocatul statului, colonel în garda civică şi cumnatul prefectului de judeţ şi de poliţie.

2). D. Alexandru Gheorghiu, profesor la universitate, deputat, administrator la epitropia St. Spiridon şi şef de batalion în gardă;

3). D. Anton Camban, directorul Epitropiei S-tului Spiridon şi major, sau numai ştim ce tot în garda civică;

4). D, Scarlat Pastia, primar urbei Iaşi;

5). D. Iorgu Iorga, consilier comunal, procuror la gardă cu leafă de 80 fr. pe lună, avocat al epitropiei S-tului Spiridon şi cumnat cu d. prefect Gheorghian şi cu d. Tacu;

6). D. A. Belcic, ajutor de primar, şi major asemine în garda civică;

7) D. I. Ornescu, asemine ajutor de primar şi major în garda civică;

8). D. Costache Rojniţă, alt ajutor de primar.

Ei bine, domnule Brătene, poftiţi in Iaşi să vedeţi ce atitudine păstrează toţi domnii acestia şi toţi ceialalţi funcţionari publici, cari se hrănesc din bugetul statului şi al comunei şi cari nu fac de cât de a se preumbla de la d. Gheorghian pănă la d. d. Taculesci şi la ceialalţi corifei fracţionişti de la putere.

Oare moralitatea publică nu reclamă ca toţi oamenii acestia cari direct s'au indirect participă din guvern să stee la o parte şi se rămîe simpli spectatori la lupta dintre partizi?

Vreţi să ştiţi, domnule Brătiene, din care parte este opiniunea publică, atunci faceţi o realitate din principiul neamestecului guvernului în alegeri, cerând a se ţinea la o parte funcţionarii de toate categoriile, lăsându-le bine înţeles dreptul de a vota în conştiinţă pe oricine vor voi.

Noi cînd am subscris alăturea cu domnia voastră programul de la Mazar-paşa, noi am inţeles că tot ce este funcţionar al statului şi tot ce depinde direct sau indirect de guvern să vină numai la urne să voteze in cuget, dar să nu se amestice nici cît de puţin in lupta electorală, să nu se facă agent electoral.

Ce insemnează apoi in departarea tocmai in ajunul alegerllor a d-lui G. Prruncu, din capul prefecturei de poliţie?

Pentru ce se zice in mod oficial că a dimisionat cînd noi ştim pozitiv că nu au dimisionat? Unde este dimisiunea sa? sintem in drept de a o cere să ne o a-

rataţi, căci fără această probă vom crede că, nu l'aţi indepartat in alt scop decît ca să concentraţi toată puterea electorală in mînile prefectului de judeţ.

In zadar umblă fracţioniştii imprăştiind vorba că prefectul de poliţie Pruncu ne dedea nouĕ concurs. Opoziţiunea declară sus şi tare că, forte pe opiniunea publică luminată şi pe dreptatea cauzei ce susţine, nu are nevoe de concursul administraţiunei.

Şi apoi, noi am adus in Iaşi pe d. G. Pruncu? amicul nostru politic au fost sau este domnia sa?

Nu mai este nici-un mister pentru nimine astăzi că d. G. Pruncu este o victimă nenorocită a perfidiei fracţioniste, care şi de astă dată ca şi in toate ocazaiunile au dovedit că nici caracter nici inimă nu are!

Noi nu tăgăduim dreptul guvernului de a destitui pe un funcţionar. Dar cerem să se arăte motivele pentru care e destituit.

Pentru ce nu aveţi curagiul de a spune curat că aţi distituit pe d. Pruncu, cum l'aţi destituit in realitate? Pentru ce nu publicaţi motivele destituirei?

Incurcătura in care vĕ aflaţi taţă cu d. Pruncu şi procedimentul nelegal, nedemn de oameni cari se respectă, ce aţi adoptat in privinţa acestui domn, este o dovadă irecuzabilă despre perfidia şi ipocrisia care vĕ caracterizează, precum şi despre făţişa ingerinţă şi presiune ce exercitaţi pe faţă şi in ascuns in actualele alegeri.

Regia Monopolului de tutun.

Comisiunea budgetară aleasă din sinul Camerei se ocupă cu confecţionarea budgetului, şi prin urmare şi cu echilibrarea lui şi chiar cu crearea a noue resurse, căci România fiind astăzi un stat liber şi independent, intrat în familia statelor celor mari, de la sine se înţelege că avem să sporim cheltuelele noastre.

Cetitorii nostri ştiu deja din o corespondenţă ce-am primit din Bucureşti că ministrul de externe, acel care órecum represinta gloria română in streinătate, cere un adaos la budgetul seu mai aproape de-un milion.

Ministeriul de resbel acel care ne'ncetat cată se stee cu puşca la braţ cere şi el la cheltuelile ordinare a le budgetului un sporiu aproape de 6 milioane. Şi unul şi altul au dreptate să ceară, căci precum odinioară se zicea la legi nouă, oameni noi, tot aşa şi acum când culegem fruptele politicei noastre externe, putem exclama: *la ţară nouă, bani noi*!....

Observăm că sporiul cerut de ministeriul de resbel întră în cheltuelele ordinare a le trebuinţelor sale. Cumperarea de arme, de cartuşe, muniţiuni etc. etc., aceste sunt cheltueli cu totul extraordinare, pentru acoperirea cărora ministeriul a venit şi va veni în totdeauna cu proiecte de legi speciale.

Faptul positiv şi natural fiind acesta, c'avem să cheltuim mai mult decum am cheltuit până acum, prudenţa şi prevederea financiară cere şi reclamă imperios ca noi să nu lăsăm să ne scape din mîni venitурile acele mari şi pozitive care le am avut până acum.

Este de notorietate publică că administraţiunea Regiei Monopolului de tutun a declarat guvernului că consideră contractul seu ca reziliat. Motivele pentru care ea a cerut reziliarea, nu sunt atâta pentru că ni s'au luat districtele din Besarabia din stăpânire, cât pentru că antreprinderea ei nu i-a produs până acum foloasele la care se aştepta.

Cauzele pierderei şi lipsei de folos a Regiei sunt varii; între aceste cauze ea citează mai cu seamă contrabanda şi cultura ilicită. Nu ne propunem apararea Regiei Monopolului de tutun, căci un strigăt mai unanim s'a rîdicat în toată ţara, că tutunul Regiei adeseori este de o calitate atât de rea, încât îţi vine să blastemi şi guvern, şi regie, şi antreprenor, şi se propui ca în timpurile primitive când bucuria aceasta începuse a prinde rădăcina în gusturile oamenilor, o penalitate de moarte contra tuturor acelor cari vor cuteza să fumeze.

Nu ne vom ocupa de raţiunile ce Regiea învoacă, căci poate să aibă şi ea dreptăţile ei, dar atragem cu tot dinadinsul atenţiunea publicului asupra acestei mari şi grave cestiuni finanţiare, care a emoţionat şi întristat atât de mult pe ministrul de finanţe. Şi infortunatul ministru Campineanu are dreptate, căci el este convins că nu din cuvintele frumoase ce D. Alexandru Sihleanu le rosteşte în sinul Comisiunei budgetare, şi nici din concepţiunile economico financiare a le D-lor Codrescu şi Holban, au să iasă milioanele pe care le-am avut până astăzi, şi cu care au făcut faţă la multe anuităţi din străinătate.

Ştim din isvor sigur şi de la un barbat de stat care are toată încrederea noastră şi care s'a ocupat de aproape de această cestiune a monopolului de tutun că un proiect de transacţiune s'ar pregăti între guvern şi Regie.

In ce constă, însĕ, această transacţiune?

Care sunt concesiunile ce guvern şi Regie şi le fac mutual, nu le putem şti încă, şi corespondentul nostru din Bucureşti în notiţele sale n'a putut încă să ni le preciseze.

Ori care ar fi acea transacţiune, noi cerem ca guvernul din timp se o dee în cunoştinţa publică, pentru ca presa să o poată discuta mai nainte de ce corpurile legiuitoare se vor convoca.

Ceea ce putem şti şi spune numai după bunul simţ este că veniturile pozitive a le ţerei, nu prin vorbe late pot fi aruncate pe fereastră. Se poate ca administraţiunea Regiei Monopolului să umble a scapa de contractul seu, se poate chiar să aibă dreptate în pretenţiunile sale, contribuabilii însă, acei în capul cărora are să se spargă şi cestiunea aceasta, sunt în drept să cunoască din timp argumentele *pro* şi *contra* a unei asemine transacţiuni, căci încă odată, o repetem, pe noi ne înspăimêntă cheltuelile budgetului pe 1879. Şi deci, ne întrebăm: de unde, cum, pentru ce şi pe ce avem se cheltuim?

Vom reveni.

DIN ŢARĂ.

A. S. R. Domnul a primit o scrisoare din partea M. S. Impĕratul Austriei, Rege al Ungariei, prin care-i notifică căsătoria vĕrului Majestăţei Sale, A. S. I. Archiducele Frederic-Maria-Albert Guilom, cu Principesa Isabela de Croy-

— „L'Orient“ afirmă că trecerea armatei în Dobrogia va avea loc în 3 sau 4 Noemvre.

Funcţionarii vor trece cu 4—5 zile mai tărziu, în 8 sau 9 Noemvre.

— Aceliiaşi ziar i se telegrafiază din Tulcea cu data de 29 Octomvre:

Mai multe famili din Ismail au venit spre a se fixa aici; voi cita între alţii pe d. Grigore Christide, şi d. M. Schiletti avocat.

— Tot „L'Orient“ află că toţi funcţionarii postali şi telegrafici destinaţi staţiunilor din Dobrogia, sunt deja numiţi.

Din Dobrogia.

„România liberă“ primeşte din Silistra următoarea ştire: Comisarii români pentru delimitarea Dobrogei însărcinase, la sosirea lor în localitate, pe d. Petrescu, profesorul scoalei române din Silistra, cu pregătirea furagiului pentru 40 călăraşi, cari aveau să treaca Dunărea Sâmbătă. Trecând călăraşii, spre a urma comisiunea, Bulgarii din Silistra le-au confiscat furagiul; iar pe profesorul Petrescu l'au trîntit în închisoarea criminalilor. O mare agitaţiune domneşte în Silistra şi este temere de o coliziune între bulgari şi români.

ŞTIRI DIN STEINATATE.

Alegerile pentru camera representanţilor din Statele Unite au avut loc zilele trecute. Nu se cunoşte încă de cât aproximativ rezultatul. Contrariu speranţelor fondate de democraţi asupra concursului partizanilor hârtiei monede în favoarea candidaţilor lor, victoria va rĕmânea a partidului republican, ce de pe acum, după o telegramă a agenţiei Reuter, a căştigat un mare numĕr de locuri.

— „Globul“ publică informaţiunile următoare asupra originei dificultăţilor ce s'au iscat intre Anglia şi Afghanistan:

„Pe timpul conferinţei de Peshavur care a avut loc pe la începutul anului 1877, Anglia oferi emirului alianţa sa ofensivă, restabilirea subvenţiunei plătite fratelui sĕu şi garanţia urcărei pe tron a fiului sĕu Abdulah.

„Anglia cerea numai de a avea reprezenţanţi la Herat, Balk şi Kandahar. Ea nu stărui pentru a avea un trimis la Cabul, pentru că emirul făcea obiecţiuni.

„Emirul fu neînduplecat şi respunse că nu va face nimic cu Englejii, contra cărora arată mânie, mai cu samă cu ocupaţiunea Ruetahului. Negocierile fură rupte în April 1877. Nu mai fu nici un schimb de comunicaţiuni de atunci cu emirul.“

— Să scrie de la Petersburg cu dată de 5 Noemvre.

Generalul Trepoff, vechiul cap al poliţiei din Petresburg, care căzuse în disgraţie în urma afacerii Zassalitz, este rechemat de Ţar pentru a ocupa funcţiunea de ministru a Poliţiei, funcţiune creată special pentru dănsul.

Incercările făcute de d. Greigh, ministru de finanţe, pentru efectuarea unui împrumut, nu au isbutit de loc.

D. Baron Greigh, a dat compt guvernului sĕu de negocierile începute de dănsul pe timpul şederei sale la Paris şi la Berlin. Condiţiunile ce ar fi fost făcute d-lui Greigh pentru un nou împrumut rusesc, de către banchierii din Paris, ar fi încă mai grele de cât cele impuse de către bancherii din Berlin.

Prinţul Gortschakoff, nu s'a întors încă de la Baden-Baden. Sgomotul apropietei sale retrageri merite confirmaţiune.

Telegrame de prin zlare.

Constantinopole, 10 Noemvre.—Guvernul trebue să publice o declaraţiune prin care va anunţa că Camera nu va fi convocată anul acesta la 13 Noemvre din causa gravităţii situaţiunii esterioare, situaţiune care împedică pe guvern de-a se ocupa pentru moment de lucrările sesiunii. Totuşi declaraţiuneă va afirma menţinerea Constituţiunii.

S'a dat ordin fabricelor de iarbă de puşcă de-a lucra zi şi noapte la fabricaţiunea erbei.

Viena, 11 Noembre.— Poarta, prevĕzênd că cestiunea Rumeliei orientale va da nascere la nuoi dificultăţi într'un viitor apropiat, este probabil că va negocia o înţelegere cu Austria şi Grecia.

Roma, 11 Noemvre.— Comisiunea internaţională pentru limitarea fruntariilor Bulgariei şi ale Rumeliei va fi tot aceiaşi care funcţionează actualmente la Silistra pentru delimitarea Dobrogei, dar după ce va fi determinat fruntaria de la Silistra la Mangalia, îşi va suspenda lucrările până în prima-vara viitoare.

Bombay, 11 Noemvre. — Se speră că afacerea Afganistanului se va resolva într'un chip pacific, In acest scop Ruşii esercită o presiune asupra emirului. Acesta n'are nici o speranţă de succes contra Engliterei.

Londra, 11 Noemvre.—Corpul de armată al generalului rus Lamakine a sosit în valea de sus a Attrecului. El pare a se îndrepta spre marea de Aral.

Costantinopole, 10 Noembro. —Insurgenţii bulgari din Kras au luat prisoniere două companii turceşti, după o luptă de trei-ţeci ore. Insurgenţii au atacat Kenikeni şi Gradcanika. Ei au incendiat mai multe sate. Turcii îi acusă că au omorât femeile şi copii.

Belgrad, 11 Noemvre.— Alegerile s'au terminat Cea mai mare parte din candidaţii liberali, favorabili politicei guvernului, au fost aleşi.

Viena, 11 Noemvre.— „Corespondenţa politică“ publică testul proclamaţiunii împĕratului Austriei, prin care anunţă amnestie generală pentru insurgenţii din Bosnia şi Herţegovina. Proclamaţiunea nu face escepţiune de cât pentru capii cei mai principali; dar, dacă şi printre aceştia se vor afla vre unii demni de a fi amnestiaţi, se va putea cere graţiarea lor de la împĕratul.

Comitele Andrassy, în viitoarea şedinţă plenară a delegaţiunilor, va face o lungă espunere asupra politicii trecutului şi a viitorului.

DIN LOCALITATE.

Oamenii administraţiunei noastre au respândit sgomotul că ordinea alegerilor va fi intervertită, ast-fel că colegiul al IV-lea va vota cel întĕiu. Această manoperă electorală este destinată de a pune în încurcare pe alegĕtorii ce sunt afară din oraş spre a nu şti cu siguranţă ziua fixată pentru colegiile din care fac parte. In vederea acestora prevenim pe toţi d-nii alegĕtori a nu da crezare acestor sgomote şi a merge la vot în zilele ce au fost fixate prin publicţiunea oficială.

Reparaţia ce se efectuează în acest moment la Liceul statului impedică prelegerile prin sgomotul ce se face de către lucrători. Vina aste acelor ce n'au avut îngrijirea să facă aceste reparaţii în timpul vacanţiilor, iar nu acum pe la finele toamnei când cursurile s'au început şi cînd nici reparaţia nu poate fi în bune condiţiuni.

Atelierie de Croitorie Barbatesc.

C. POPESCU.

Sub-semnatul deschizind un nou atelier de Croitorie in strada primăriei, alăturea cu Tipografia Goldner, aduc la cunoscinţa Onor. mei clienţi care m'au onorat până acum cu comandele lor timp de 4 ani ca să bine vroiască a me visita şi pentru viitor in noul atelier, garantez soliditatea lucrului şi confecţionarea pe mĕsura cea mai exactă precum şi promtitudinea

Preţul cel mai moderat.

Climente Popescu. — Croitor Român

(4—2)

Dimitie Mincu, medic Veterinar, terminând cursurile scólei de Medicină Veterinară din Bucuresci, aduce la cunoscinţa Onor. Public, că ofere serviciile sale în ori-ce timp. Locuinţa strada Albă No. 92, Casa Sotiriade.

(3—2).

De inchiriat un apartament in casele D-lui Leon Negruzzi la Copou, compus din 5 odăi de stăpâni, bucătărie, spălătorie, precum şi odăi de slugi. Salonul şi sofrageria sunt mobilate. — A se adresa la D-l Iacob Negruzzi, strada mare.

(6—2, j. s. m.)

DE VANZARE 3000 FALCI

din mosia

HUDEȘTII—MARI

în districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Căpitan Ión Lăţescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevóiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8--11 óre dimineaţa şi de la 7--8 sara.

Avocat. B. SCULY—LOGOTHETIDES. Iasi.

DE VANDARE 500 FALCI PADURE MARE

de pe mosia HUDESTII-MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietatea d-luĭ Capitan Ión Lăţescu.

Se face mare înlesnire de plată. Doritoriĭ binevoiască a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8--11 óre diminéţa şi de la 7--8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES**. Iaşi.

DE ARENDAT pe 10--15 Anĭ moşia HUDEȘTII--MARI

din districtul Dorohoiŭ, proprietate a D-luĭ Capitan Ión Lăţescu, în întindere de aprópe 7000 fălci, cu velniţă mare ce póte lucra până la 400 vedre rachiŭ pe zi, avĕnd magazie de rezervă pentru 30,000 vedre, slădărie boltită, unică în ţară, douĕ grajdiurĭ pentru 800 boĭ, móră de foc ce macină 100 merţe pe ḑi, tóte maşinele şi accesoriile velniţeĭ confecţionate de-abia de un an de zile, lucrătóre şi'n cea maĭ perfectă stare. Se dă parchet de pădure anual. Sînt treĭ iazurĭ marĭ cu morĭ, avĕnd căte douĕ şi treĭ petre fie-care, şi care aduc un venitŭ anual de peste 1,000 galbenĭ; asemine maĭ multe crîşme, acăror venit se urcă peste 1,000 galbenĭ. Hambare, coşere, standóle, douĕ case marĭ, maĭ multe case micĭ, şi o mulţime de alte acarete trebuitóre la exploatarea uneĭ asemine moşiĭ marĭ.

Doritoriĭ bine voească a se adresa la subsemnatul procuratorele general al d-luĭ Căpitan Ión Lăţescu, în tóte zilele de la 8—11 óre diminéţa şi de la 7—8 sara.

Avocat. **B. SCULY—LOGOTHETIDES**. Iaşi.

De vânzare,

Băile de lângă Târg-Ocnii numite Nastasachi. Renumite pentru calitatea apelor minerale, vindecând în scurt timp boale cronice, reumatizmuri paralizii scrofule, sînt 28 apartamente compuse câte din două camere 40 cabine pentru feredei calde, mai multe atenanse, mobilieriul trebuincios, o întindere de pământ aprocsimativ 8 fălci numai livadă şi pădurice, situate intro frumósă poziţie la poalele muntelui. Măgura.

Detaliuri la administraţia acestui ziar.

VÉRITABLE BENÉDICTINE

DE L'ABBAYE DE FÉCAMP (FRANCE)

ESCELENTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ŞI APERITIIVA

CEĂ MAĬ BUNĂ DIN TÓTE LICORILE

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Brevetée en France et à l'Etranger.
Alexandre aîné

A se cere todéuna în josulŭ fiecărei sticle, eticheta pătrată purtându semnătura directorelui generale.

Adeverata licore *Benedictină* se găsesce numaĭ la.

In **Iassĭ** la D-niĭ Iby Fraţi, J. Ermacov & C^ia^, negucitorĭ; şi în cele maĭ alese magaziĭ din celelalte oraşe.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 221. Vineri 3 Noemvrie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negruțzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași. 2 Noemvre 1878.

Chestiunea alegerilor continuă de a preocupă exclusiv pe toți concetățenii noștri.

Atît noi cît și adversarii noștri am făcut apel la alegĕtori spre a veni în întruniri publice și a asculta desbaterile contradictorii asupra întereselor orașului nostru precum și asupra candidaților de consilieri comunali.

Noi, opoziținea, consecuenți uzurilor și tradițiunilor, am convocat din nou pe concetățenii noștri spre a se întruni și astă sară, ca și în serile trecute tot la Primărie, care este casa noastră a tuturor orășenilor, și a desbate aici asupra chestiunilor cari-i privesc pe toți fără osebire de culoare politică.

Partizanii guvernului, adică fracționiștii conduși de d. d. D. Tacu, A. Gheorghiu, Sc. Pastia și de ceialalți corifei cari direct sau indirect participă din guvern, au găsit de cuviință să convoace pe cetățeni în sala Curței cu jurați din Palatul administrativ, unde se găsesce și localul prefecturei de județ.

Liberi sînt adversarii noștri să se întrunească ori unde vor pofti, și nu vom fi noi aceia cari să le tăgăduim acest drept.

Ținem, însă, să constătăm că d. d. fracționiști țipau o-dinioră că noi cești din opoziținue ne ferim de discuțiuni, că nu voim să venim în întrunirile publice, și că domniile lor sînt singurii cari nu discută în ascuns, ci la lumina mare a zilei, față cu toți cetățenii.

Credem că am probat adversarilor noștri că noi nu ne înspăimîntăm de întrunirile publice, fie ele ori cât de sgomotoase, și că din contra ținem să se facă lumină mare când rîdicăm masca acelora cari de la 1866 necontenit au avut în gură cuvintele de *popor*, *principii constituționale*, *libertăți publice*, *libere alegeri*, etc. etc.

Credem asemine că toți cetățenii luminați și bine simțitori s'au încredințat de mult că nu în tabăra adversarilor noștri se află adevaratul liberalism, adevarata democrație, adevarata solicitudine pentru binele public, și că ei nu vor întîrzia de a osîndi o-dată pentrn totdeauna prin voturile ce vor da la viitoarele alegeri comunale exclusivismul, intoleranța, spiritul de priginire, incapacitatea, și viderile strimte și egoiste de cari au dat atîtea dovedi oamenii cari se află în frunten comunei noastre!

Pătrunși de dreptatea cauzei ce susținem impreună cu toți oamenii drepți și iubitori de progres, sperăm că cetățeni Ieșeni vor ști să invingă toate intrigele, toate ademenirile și amenințările guvernamentalilor și vor face să triumfe in alegerile actuale principiile de ordine, de bună gospodarie și de adevarată propășire orășănească, alegênd in sfatul obștiei oameni onești, capabili și harnici, oameni cari să pună interesele și necesitățile locale ale Iașilor mai presus de considerațiunile de clică sau de partidă.

Plini de speranță in succesul definitiv al adevĕrului și al dreptății ținem să prevenim pe concetățenii noștri in contra curselor in care pot să-i facă să cadă d d. fracționiști, voim să zicem să nu se alunece cum-va a respunde la provocațiunile și insultele acestor domni, provocațiuni și insulte de care au dat o strălucită dovadă in intrunirea din duminica trecută.

Cu acea ocaziune orașenii cari se aflau de față la intrunire au vĕdut cum ințelege fracțiunea să practice libertatea cuvîntului, cînd in timp de mai bine de jumătate de oară au înădușit vócea d-lui G. Roiu prin sbieretele și amenințările partizanilor sei. Scandalul săvărșit in intrunirea de duminică au putut incredința pe tóată lumea de ce violențe sînt capabili adversarii noștri atunci cînd faptele lor sînt demascate la lumina mare a zilei.

Rugăm deci pe toți oamenii de bine și pe amicii noștri ca să evite de a face plăcerea dușmanilor libertăților publice, să nu respundă la violențile, injuriile și provocările fracționiște de cît prin argumente și fermitate.

Revista Ziarelor.

„Pressa“ discutând cu „Românul“ asupra chestiunei că ar fi bine să căutăm a sfîrși cu politica, și a ne pune pe organisarea interioară a țerei, pe ameliorarea stărei ei economice și finanțiare, pe desvoltarea sorginților ei de avuție, terminează revista sa de miercuri cu următoarele juste observațiuni:

Dar cum să facem, *spre a ne pune imediat la lucru*, după cum cere „Românul“, spre a se atinge adică scopul de care vorbim?

Aceasta este cestiunea cea dificilă, cea practică; și, despre dênsa, „Românul“ nu ḑice nimic. Dar tocmai de aceasta am fi voit să scim ceva; căci de dênsa depinde totul.

Dacă noi, ceștia din opositiunea Centru, am susținut cu atâta convicțiune convocarea cât mai repede a Constituantei; dacă această dorință s'a simțit egal de toată națiunea și a devenit o credință a sa; dacă, pe fie care ḑi, țeara se manifestă în favoarea moțiunei votată de Senat; și dacă noi, ca și țeara, am lăudat pe guvern că s'a asociat cu dênsa: este tocmai că vedeam și sciam că numai așa vom putea sfîrși o-dată cu politica și a ne ocupa numai cu cestiunile interioare.

Constituanta convocată, se va termina cu toate cestiunile de natură politică. O-dată Statul nostru independinte, „cu o positiune bine definită“, recunoscut și admis

între Statele europene, ce politică esterioară vom mai avea de făcut? Nici-una! — Statul nostru nu aspiră a face conquiste, şi nu poate deveni un object de îngrijire pentru vecini. Dacă avem nevoe a dobândi pe viitor încrederea şi garanţia puterilor europene, acest scop îl vom atinge tocmai prin lucrările noastre interioare şi prin legăturile ce crează între diferite State interesele economice şi financiare.

Prin natura lucrurilor dar, nu vom mai putea fi absorbiţi în politică, după ce Constituanta 'şi va termina misiunea ei.

Eată, pentru ce noi am susţinut, repetăm, că această Adunare să se convoace cât mai curênd. Termenul de trei luni, ce s'a ficsat, este un *maximum*. Nimic însă nu opreşce pe guvern a scurta acest termen. Şi fiind-că „Românul" este convins de aceleaşi adevĕruri, ca şi noi, putem spera că se va uni cu noi, spre a cere de la guvern ca să facă a se convoca Camerele de revizuire şi mai nainte de termenul de trei luni.

Spre a se putea atinge earăşi acelaşi scop, care ne este comun, adică ca să înlăturăm odată politica şi să putem realisa toate marile şi numeroasele îmbunătăţiri interioare, de cari avem nevoe, publiciştii de la „Românul" vor recunoaşce, împreună cu noi, că este nevoe a se întruni toate forţele, morale şi materiale, ale naţiunei; a nu se mai deosebi oamenii după scoala de unde ies, seau după idolii la cari se închin; a nu se mai clasifica unii ca patentaţi patrioţi, şi alţii ca desmoşteniţi; ci a se aprecia şi alege oamenii după *onorabilitatea*, de care „Românul" recunoaşce că este atâta nevoe pentru o bună organisare, după capacitatea lor, după ştiinţa lor, în fine după valoarea lor cea adevĕrată, pentru ca, ast-fel să se poată forma un mănunchiu destul de forte, spre a lupta contra atâtor dificultăţi şi a realisa atâtea reforme!

Atunci numai, şi prin acest unic mijloc, vom eşi din cercul, pe care noi l'am numit al *politicei celei mici*; atunci numai şi numai aşa, vom putea întra în politica cea mare, care este aceea de care vorbeşce „Românul", adică a nu ne mai absorbi în politica de partidă, de coteriă, de zizănii, ci a ne pune pe lucru, ca să creăm seau să desvoltăm forţele morale şi economice ale naţiunei şi ale ţerei!

Continuând însă a sta tot în cercul politicei celei mici, fiă de partidă, fie de coteriă, nu numai că ne va fi *material imposibil* a realisa îmbunătăţirile, de cari vorbesce „Românul" de Dumineca, dar vom risca a păţi ca Polonia, ale cărei partide şi bărbaţi politici se tot disputau, şi se tot sfişiau între dĕnşii, până ce străinul îi făcu să tacă, subjugându'i pe toţi! . . .

Telegrame de prin ziare.

Constantinopole, 11 Novembre. Midhat Paşa este numit guvernator al Siriei, în locul lui Dievded Paşa.

Roma, Socialiştii germani manifestându'şi intenţia de a face din Milan centrul lor de propagandă, autorităţile din acel oraş au luat mĕsurile necesare pentru a se opune la esecutarea acestui proiect. Cinci soclalişii au fost alungaţi de pe teritoriul italian.

Inainte de sosirea M. M. Lor, regele şi regina Italiei, la Bolonia, poliţia a făcut mai multe arestări.

„Corespondenţa din Franţa." — Răportul de comisiă budgetară asupra ministeriului afacerilor străine, e foarte interesant pentru că întră în amănuntele nouei organizaţii diplomatice din Orient.

Independenţa — recunoscută — a României, Serbiei şi Muntenegrului, constituirea Bulgariei în principat autonom sub suveranitatea Inaltei Porţi: formarea în sudul Balcanilor, a unei provinţii numită Rumelia resăriteană, pusă sub autoritatea Sultanului dar în condiţiile unei autonomii administrativ în fine cesiunea către Rusia a mai multor teritorii din Asia, toate dispositiunile acelea constituesc o nouă stare politică, care obligă pe guvernul Republicei de-a modifica natura unui număr de posturi, clasate până acuma în serviciul consular, şi a da serviciului acestuia în mai multe reşedinţe o estensiune proporţionată cu importanţa ce-au căştigat.

In România consulul general va fi înlocuit printr'un ministru plenipotenţiar cu apuntamente de 50,000 franci.

In Muntenegru un însărcinat special cu afacer cu o leafă de 22,000 de franci.

In Bulgaria la Sophia va fi un agent diplomatic, plătit cu 20,000 de franci.

Vice-consulatul din Filipopoli capitala Rumeliei resăritene va deveni consulat cu 16,000 de franci

Se vor stabili vice-consulate la Rusciuc, Vidin, Varna şi Burgas cu lefi de 10,000 şi de 8,000 de franci.

DIN LOCALITATE.

Ne facem o datorie de a pune sub ochii cetitorilor noştri următoriul fapt:

Societatea russă a Crucei-Roşii solicitase de la Primăria noastră un teren spre a construi o baratcă pentru 70 bonavi.

Primăria a acordat terenul necesariu carele, din nenorocire mai in urmă a fost recunoscut ca ne fiind proprietatea sa, ci proprietatea D-lui Castano.

Am pute zice iată o Primărie care nu cunoaşte dreapta sa proprietate dar trecem cu viderea, şi urmăm mai departe cu părarea.

Societatea, faţă cu adevăratul proprietariu, plecă capul, nu zise Primăriei nici un cuvênt pentru faptul seu, se învoi cu D. Castano spre ai plăti o chirie pentru terenul acesta.

Cătva timp mai nainte de plecarea din Iaşi a Crucei Roşi, după propunerea delegatului rus General Principele Drutzboy, s'a decis de către cei în drept ca baraca acăriea construcţiune a fost costat peste 40000 franci, se fie dăruită urbei Iaşi în semn de recunoştinţă pentru bunele sale procidimente către *Crucea-Roşie*.

Au trecut mai mult de două luni, fără ca municipalitatea se fi dat vre un respuns că primeşte sau refuză acest dar, de şi o aseminea acceptaţiune, departe de a-i ocasiona vre o pagubă, din contra îi procură un folos, dacă nu altul, cel puţin preţul ce ar fi luat Primăriea din vĕnzarea materialului.

In fine, după doue luni de aşteptare şi de matură reflecsiune din partea Primarului nostru şi a ajutoarelor sale, Primăria făcu cunoscut ca se *catadicseşte* a priimi darul oferit de Cucea-Roşie.

Nu facem o culpă Primarului celei a doua capitale a României dacă nu pre excelează în stilul seu diplomat, dar ne credem datori de a observa, spre a salva dacă nu altă ceva, cel puţin buna creştire a concetăţenilor noştri, că orasul Iaşi mulţămeşte şi esprimă recunoştinţa sa cocietăţei, Crucei-Roşiă pentru ofranda ce i-a făcut această înaltă Instituţiune de Umanitate şi Caritate.

Orăşenii roagă pe societatea Crucei-Roşii se bine-voească a scuza pe Primarul nostru dacă până astăzi n'a publicat prin monitoriu sau prin foile oficieale acest dar făcut Urbei noastre.

Redacţiunea ar fi prea fericită dacă lumea n'ar judeca urbanitatea orăşenilor după acea a Primarului de oraş.

Deschiderea teatrului italian a avut loc eri sara cŭ opera „Trovatore."

Judecând după această primă reprezentaţiune ne putem felicita de trupa ce d. Franchetti 'şi a dat silinţa a ne aduce. D-sa, merită mulţumire şi încuragiare din partea publicului ieşan, căruia îi procură plăcerea de a auzi bucăţile sublime ale celor mai celebri maestri executate bine.

D. Franchetti a făcut o frumoasă achiziţiune angajind ca prima-donna pe *d-şoara Ostava Toriani*, ce asară ne a făcut să cunoaştem in d-sa pe artista desăvîrşită, care prin modulaţiunele vocei ştie a ne mişca adânc sufletul. D-şoara *Teresina Riboldi*

care a indeplinit rolul ţigancei, este asemenea o bună cântăreaţă, având vocea puternică dar nu încă perfect cultivată, d-sa are însă un joc de scenă admirabil. Tenorul Felice Fattorini de şi nu are vocea prea deschisă totuşi prin arta ce desvoltă umple această lacună.

Rezervându-ne dreptul de a face observaţiunile noastre şi asupra celorlalţi artişti, după ce vom cunoaşte puterile fie-căruia, ne vom mărgini pentru astăzi a zice că, inaugurarea operei italiene au avut un succes deplin şi publicul şa exprimat satisfacţiunea sa rechemînd pe artişti de mai multe ori la rampă, precum şi pe d. Franchetti, directorul trupei.

In intrunirea electorală ce a avut loc în astă seară la Primărie sa propus următoarea listă de candidaţi care a fost în unanimitate aclamată de alegătorii ce erau faţă.

Col. I. V. Pogor, N. Gane, V. Sculy Logothetides, I. Ianov.

Col. II. Dimitrie Roseti, Telemac Ciupercescu, C. Cerchez, M. Mircea.

Col. III. A. Mârzescu, Emanoil Cristodulo, G. Roiu, A. Lohman.

Col. IV. Leon Negruzzi, A. Livaditi, E. Papadopulo, G. Nitescu, G. Pavlov.

VARIETATI.

— (*Statistică de recompensele Espoziţiunei Universale din Paris.*)

Austro Ungaria a primit 34 premiuri mari, 218 medalii de aur, 424 medalii de argint, 427 medalii de bronz, 530 menţiuni, 135 colaboraţiuni şi două dip'ome în memoria artiştilor morţi.

Total: 1,770.

Rusia a obţinut 26 premiuri mari, diplome sau medalii echivalînd cu premiile mari; 97 medalii de aur, 190 medalii de argint, 265 medalii de bronz, menţiuni, 1 diplomă în memoria pictorului Bruni şi 16 colaboraţiuni. Totalul recompenselor date Rusiei este de 804.

Grecia a obţinut un premiu mare, 11 medalii de aur, 23 medalii de argint, 49 medalii de bronz, 96 menţiuni, 1 medalie de colaborare în grupul V. Total: 180.

„(*Jucătorii de cărţi*). — Jurnalul de Moscva“ conţine istorisirea foarte curioasă a unei scene ce se petrecea într'o casă de joc, la Pensa, aproape de Moscva:

Un Rus foarte bogat juca cu mai mulţi din prietinii săi, într'o casă de joc foarte cunoscută. Cu toţii perdură sume atît de considerabile, că nu era mijloc de a nu presupune o escrocherie. Jucătorii chemară poliţia care arestă pe bancher şi aplică sigiliul pe local.

Instrucţiunea a probat că ori ce străin trebuia negreşit să piardă în această casă, din pricina aranjarei sale particulare. Părecii plafondul erau tapisaţi cu hârtie desenată cu stele. Pe plafond erau borte pe ici pe colea în mijlocul stelelor. De-asupra plafondului, un om culcat pe o saltea, putea să vadă toate cărţile jucătorilor şi prin mijlocul unor semnale, a căror fire erau întinse dealungul plafondului şi a părecilor, făcea cunoscut prin lovituri uşoare aplicate pe talpa cismeloru sau pantofelor bancherului, cărţile adversarilor sau mai bine zis ale victimelor sale.

Complicii în număr de patru au fost exilaţi pe viaţă în Siberia.

(*La casa drumului de fer*).—O damă ce ţinea de mînă o copiliţă cere un bilet de clasa II-a.

Casierul (către copilă). — Ce etate aveţi d-şoară?

Ftiţa.—Acasă am nouă ani; dar în drumul de fer nu am decât şase şi jumătate.

Tablou!

(*Antich.tăţi*).—Societatea arhiologică din Atena stă în negociere pentru a cumpăra casele şi bordeile clădite pe locul unde a fost templul Delfilor. Satul actual va fi transferat la o jumătate de leghe de ruinele templului lui Apolon. Se vor întreprinde cercetări prin împregiurimile acestui sanctuar al anticului helenism.

(*Bosnia*) Da ori nu, Austria va păzi pe sama sa Bosnia? Aceasta este chestiunea zilei. Eată ce zice apropo de aceasta un un ziar vienez:

Bosnia este un nou Şleswig-Holştein care ne va sili să facem rĕsboiu cu Rusia. Să o părâsim!

Bosnia este o Algerie ce nu trebue părăsită chiar cînd cucerirea sa s'ar datori unui Polignac. Să o ţinem!

Bosnia este o Lombardie ce va trebui să o cultivam pentru străini. Să ne retragem!

Bosnia este un Strasburg care trebue a ne servi de bulevard contra slavismului. Să rămânem!

Bosnia este un Mexic unde Austria 'şi va perde sîngele şi puterile sale. Să eşim!

Un remediu eftin.

Cine nu ştie cât du tenace, cât de greu sunt de vindecat guturarele, bronchitele şi cele alte efecţiuni de felul acesta, şi câte ceiari, câte siropuri şi câte alte medicamente trebuesc intrebuinţate pentru a isbuti. Mai mult, cine nu ştie, că un guturaiu ne căutat adesea degenerează in bronchită, ba câte o dată se transformă chiar in phthisia pulmonară.

Numeroase experienţe probează cugudronul de Norvegia curat şi bine preparat, are o eficacitate care mai că s'ar putea numi miraculoasa pentru a vindeca maladiele de cari vorbim. Gudronul curat nu se poate lua din cauza gustului seu neplăut şi a naturei sale viscoase. Un pharmacist din Paris, D. Guyot a imaginat al inchide in niste mici capsule de mărimea unei pilule ordinare. Nimic mai lesne de înghiţit, capsula se disolvă şi gudronul lucrează repede.

Două sau trei capsule ale lui Guyot cu gudron luate inaintea mesei, aduc o uşurare răpide şi agiung mai adesea pentru a vindeca in puţin timp guturaiul cel mai tare şi bronchita. Ast-fel se poate chiar opri şi vindeca phthisia bine declarată in acest caz gudronul opreşte decomposiţiunea tuberailelor, şi natura agiutând, vindecarea este mai răpide de cât îi ia fi fost cuiva permis a spera.

N'am putea recomenda in destul acest remediu devenit pepular, şi aceasta, atât din cauza eficacităţei sale cât şi a eftinătăţei sale. Intr'adevăr, fie care flacon de capsule de gudron conţine 60 capsule. Tratamentul dară nu costă mai mult de ţece sau cinci-spre-ţece centime pe zi şi te scuteşte de intrebuinţarea ceaiurilor, pastelor, şi siropurilor.

Pentru a fi sigur de a avea adeveratele capsule ale lui Guyot, a exige pe etiqueta flaconului semnătura Guyot, imprimată in trei culori, aceste capsule, d'aiurea, se găsesc mai in toate pharmaciele

---

BIBLIOGRAFIE.

Besarabia şi **Dobrogea**, cuvinte rostite în Senat, în 28 Septemvrie 1878, de d. *Dimitrie A. Sturdza.*

Convorbiri literare, de la 1 Noemvre, cuprinde materiile următoare: 1) *Lăpuşneanu-Vodă*, tragedie în cinci acte de S. Bodnărescu; 2) *Fragmente din autorii vechi şi moderni*, critică de M. Pompiliu; 3) *Peatra lui Toader*, poesie de N. Gane; 4) *Bocituri*, traduse din cântecele populare greceşci de I. Caragiani; 5) *Drepturile Ovreilor*, cântecel comic de I. Bengescu; 6) *Quomodo vita beata efficitur! Amphoram.* ode (după Horaţiu) de D. C. Olănescu; 7) *Respuns la...?...*; *La pĕscuit*; *Sonet* poesii de Th. Şerbănescu.

Soll Haben, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broş de 80. Bucureşti 1878.

Calendarul „Lectorului Român“ pe anul 1879.—Se află de vînzare la magazia Neculai Ioan.—preţul 1 leu 50 bani.

De inchiriat un apartament in casele D-lui Leon Negruzzi la Copou, compus din 5 odăi de stăpâni, bucătărie, spălătorie, precum şi odăi de slugi. Salonul şi sofrageria sunt mobilate. — A se adresa la D-l Iacob Negruzzi, strada mare.

(6—2, j. s. m.)

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sînt de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.

(10—2).

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

M. ŞAPIRA

PHISIOGNOMIST ŞI MNEMONIC

DA CONSULTATIUNI

în fie-care zi de la orele 10 până la 2 şi de la 4—6 seara în locuinţa D-sale, strada Primăriei casele Braşovanu No. 14 faţă cu Pensionatul normal de Domnişoare Afară de acest timp va vizita pe acei D-ni ce'l vor invita.

DE ARENDAT de la

St. Gheorghe anul viitor, sau *de vênzare* o vie în întindere de 7 fălci, împărţită; în pământ de arat, de fănaţ, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vişan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde şi **un loc sterp** situat în Jassy desp. IV, strada St. Lazar, mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administraţia acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu— Condiţiuni avantajóse.

Anastasiu **W. Bottez.**

Atelierie de Croitorie Barbatesc.

C. POPESCU.

Sub-semnatul deschizind un nou atelier de Croitorie in strada primăriei, alăturea cu Tipografia Goldner, aduc la cunoscinţa Onor. mei clienţi care m'au onorat până acum cu comandele lor timp de 4 ani ca să bine vroiască a me visita şi pentru viitor in noul atelier, garantez soliditatea lucrului şi confecţionarea pe mĕsura cea mai exactă precum şi promtitudinea

Preţul cel mai moderat.

Climente Popescu. — Croitor Român

(4—3)

Conform notificărei a biuroului principal de loteriă *Isenthal Comp. in Hamburg* publicată în ziarul de azi tragerile a loteriei de bani germane se încep la 11 Decembre a. c. Considerând participarea estraordinară de care se bucură această loterie în ţară, credem că notiţa de faţă e de interes.

Guvernul Hamburgian garantează ca până acuma pentru plata esactă a tutor câştigurilor cu toată averea Statului. Fiind că Hambrg după cum e cunoscut se enumeră între oraşele cele mai bogate din Germania, apoi negreşit că asiguranţa ce oferă e destul de suficientă şi putem deci recomanda pe această loterie de Stat ca solidă.

Loteria germana de bani

Tragerea la 11 Decemvrie a. c. s. n.

Guvernul Hamburgian, conform decisiunei din 10 Octomvre 1878 a aprobat din nou aceasta mare loterie de bani, prin urmare această loterie ecsistând de 100 de ani are loc acuma la al 275-lea de ori. Controla guvernului Hamburgian nu privesce numai pe emisiunea loselor ci se întinde şi asupra tragerilor oferinduse ast-feliu fie-cărui din toate puntele de vedere asiguranţa cea mai suficientă. Şi pentru plata esactă a câştigurilor guvernul Hamburgian garantează cu toată averea Statului. A 275-lea loteriă germană de bani conţine numai 82,500 lose (de la No. 1—82,500) şi conform programei oficială de tragere 42,600 lose trebuesc să fie trase cu câştiguri negreşit, şansa de câştig e dar foarte însemnată, căci mai mult ca jumatatea a tutor loselor ecsistente trebuesc să câştige. Câştigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai fericit se urcă la

500,000 Lei noi

deosebit de aceasta mai sunt de făcut următoarele premiuri mari:

1	à	franci	333,333	6	à	franci	20,000
1	à	franci	166,666	1	à	franci	16,000
1	à	franci	106,666	24	à	franci	13,333
1	à	franci	80,000	2	à	franci	10,666
1	à	franci	66,666	3	à	franci	8,000
1	à	franci	53,333	31	à	franci	6,666
1	a	franci	48,000	61	à	franci	5,333
3	à	franci	40,000	4	à	franci	4.000
1	à	franci	33,333	304	à	franci	2,666
6	à	franci	26,666	3	à	franci	2,000

şi mai multe sute câştiguri de Lai noi 1600, 1333, 666, 400, 333, şi 266 Lei noi etc. etc, in total conform mencionării de mai sus 42,600 câştiguri. Toate 42,600 de câştiguri se trag în 7 sectţiuni de trageri cari se succed repede. Cine dores e a mai participa la această loterie grandioasă trebuie să transmite înainte:

Leĭ noi *48* pentru 1 los *intreg* original
„ „ *24* „ *jumatate* los întreg
„ „ *12* „ un *sfert* los original

şi va priimi atunci losele comandate în original. Observăm încă odată inadins prin aceasta că preţul loselor e oficialminte hotărît şi că noi nu espediam nici promese bilete de participat nici vre-un alt efect de loterie interzise ci numai losuri originale pentru cari Statul garantează şi cari sunt investite cu armările Statului. Jumătăţile şi şferturile de lose sunt asemenea losuri originale.

Costul loselor comandate se poate transmite în bilete hipotecare române sau în polţe trase asupra Casei de bance francese, englese şi germane. – Fie-care trimiterei de lose-i alăturăm gratis şi programa oficială a tuturor claselor. şi după fie-care tragere espediăm pe dată fie-cărui posesor de lose lista oficială a tragerii de unde se constată resultatul tragerii esactaminte. Sumele câştigate se achit de noi imediat după tragere sub controlul guvernului. Stăm în relaţiuni cu case de bancă din toate pieţele României şi suntem deci în posiţiune de a putea plăti câştigătorilor sumele câştigate în domicilurile lor sau în oraşul cel mai apropiat şi chiar în soiul de moneda ce ar dori câştigătorii.

Tragerea urmând a se începe deja la 11 Decemvre a. c. s. n. rugăm a adresa comandele grabnic şi direct către:

Biuroul principal de Loterie

JSENTHAL & Co.

HAMBURG (Germania).

Scrisori din România sosesc la Hamburg în 70 ore. Corespondăm românesce, franţuzesce, italienesce, englezeşce, grecesce etc. etc.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 222. Sîmbata 4 Noemvrie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negruzzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

CANDIDATII OPOSITIUNEI PENTRU CONSILIUL COMUNAL.

Colegiul I.

D-nul Vasile Pogor
„ Nicu Gane
„ Ioan Ianov
„ Vasile Sculi Logothetides.

Colegiul II.

D-nul Dimitrie Roseti
„ Costică Cristodulo Cerkez
„ Telemac Ciupercescu
„ Mihail Mircea.

Colegiul III.

D-nul George Mărzescu
„ George Roiu
„ Anton Lokman
„ Emanoil Cristodulo.

Colegiul IV.

D-nul Leon Negruzzi
„ Alexandru Livaditi
„ Petru Papadopulo
„ George Nițescu
„ George Pavlov.

Iași, 3 Noemvre 1878.

Nici o-dată orașul nostru de când ne bucurăm de regim constituțional, n'a asistat la o luptă electorală mai pasionată și mai bine definită și caracterizată de cum asistă astăzi la lupta noastră electorală pentru viitorul Consiliu Comunal.

Ambele tabere stau față în față: de o parte tabara guvernamentală, de alta, tabara opositiunei.

Cea dintăi tabară adunată în intrunire publică in sala Curții cu jurați din Palatul Administrativ, unde se găsește și localul Prefecturei de județ.

Cea de-a doua tabară, adică opositiunea, convocată in Sala Primăriei.

Nu vom spune cele ce s'au pitrecut in tabara guvernamentală. Lăsăm grija aceasta ziarului „*Stafeta*.“ Vom spune numai atâta lectorilor noștri că in Sala Curții cu jurați erau funcționarii Statului și a Ospitalului Sântului Spiridon, avênd de căpitenii pe primariu cu ajutoarele sale, pe d. Dimitrie Tacu, avocatul Statului, pe d. Gheorghiu unul din epitropii Sântului Spiridon. Ce și câți cetățeni se găseau de față la intrunirea publică provocată de candidații guvernamentali, lasăm la onoarea adversarilor noștri ca se o mărturisască.

Cine și ce cetățeni se găseau in Sala Primăriei adunați după convocarea opositiunei, lăsăm iarăși adversarilor noștri să o mărturisască.

Ne mândrim a spune că d. Manolache Costache Iepureanu un stîlp al coaliținei de la Mazar-Pașa a onorat și el cu presența sa intrunirea de la casa Comunală.

Ședința s'a deschis la 7 oare sub președința d-lui Neculai I. Lupu, alegătoriu in colegiul II.

Oratorii care au luat cuvêntul, au fost dd. Ciupercescu, Nițescu, Cristodulo Cerkez, Iacob Negruzzi, Ioan Ianov, Alecu Botez și G. Mârzescu. Toți oratorii atăcând actualul Consiliu Comunal au probat cetățenilor că Municipiul Iași, leagănul Unirei, adoua Capitală a României nu mai poate fi representat de actualii consilieri, de la care nici o înbunătățire morală și materială nu se poate aștepta, căci d. Primariu Pastia o declară formal în darea sa de samă că până la 1895, Iașii nu se pot aștepta la nimic, toate resursile budgetare fiind absorbate cu plata paveluirei cu asfalt al orașului.

Se vină, se esclamau toți oratorii, domni membri comunali aci la casa comunală, iar nu la Isprăvnicie, căci cetățenii cei adiverați sunt adunați aici spre a se consfătui. Să nu mai cuteze ei și cu partizanii lor, se strige că noi acești din opositiune nu iubim intrunirile publice, și că discutăm la întunerec, și prin case private. Iată-ne aice, în sala Primăriei, unde pacinicii cetățeni sunt deprinși a se aduna, gata să le dovedim că cu viderile lor înguste n'au capacitatea de a administra averea comunală și a îmbunătăți starea morală și materială a orașului nostru.

Aice la casa noastră a tuturor, noi, opositiune n'am venit cu gardiștii, nici cu micii amploiați a Statului sau a comunei, pentru ca apoi se strigăm din toate puterile că representăm opiniunea publică. Dar se lăsăm pe oratori se vorbească, cerândule ertare dacă nu vom pute reproduce in toată intregimea lor, discursurile ce le-au rostit.

D. Costieă Crist. Cerkez. Prea onorabili și mult iubiți concetățeni!

Ați asistat la întrunirile precedente din această sală când și candidații Guvernului au luat parte la luptă dimpreună cu noi. Ați auzit câte s'au adus în contra administrațiunei atît a consiliului comunal vechiu din care eu n'am făcut parte, cât și în contra consiliului actual din minoritatea căruia sunt și eu. Ați auzit și desfiderea ce din ambele părți s'au făcut că se vor aduce probe despre tot ce s'au zis, și apelul ce fie-care din luptători fac la arhiva comunei care singură poate arata în mod neîndoelnic a cui este dreptatea.

Atunci mărginindu-se desbaterea în chestiuni generale, în declărări de principii, știți că a ramas ca amănuntele să se desbată în ședința de astă-zi.

Mi-am reservat de atunci ca astă-zi să vĕ pun sub ochi actele din care să vĕ convingeți despre ceea ce am a susținea, mi-am reservat ca membru din minoritate, care am luptat din toate puterile mele în contra majorității, în chestiuni de cea mai mare importanță pentru toți cetățenii, să apelez la d-voastră, de la care au emanat puterile noastre ale tuturor, pentru ca să vĕ rostiți către majoritatea compusă din d-nii Pastia, Belcic, Ornescu, Pavlescu, Hazu, Mangirov și Iorga și între minoritatea compusă din d-nii Rosetti, Ganea, Ianov, Tufescu și eu.

Adversarii noștri cunoscêndu'și, se vede, slăbăciunea, știind că actele Primăriei pe cari era să'i somăm noi a le ceti însuși înaintea d-voastră, căci în mânile d-lor se găsesc, urma de sigur să le arăte necorectitudinea, adversarii noștri, încuind ușa arhivei, s'au dus aiurea ca să se sfătuească, s'au dus la isprăvnicie de unde le emană puterea, la isprăvnicie de unde'și așteaptă sprijinul, la isprăvnicie de unde speră că le va veni isbânda. (Aplause sgomotoase).

In îngrijirea lor de a li se da faptele pe față au uitat pentru un moment că sunt în Iași, și că cetățenii Iașilor, acei liberi și independenți, știu unde să se adune spre a se consulta asupra afacerilor comunei, știu că nicăiuri asemine întrunire nu poate avea loc de cât aici la casa noastră a tuturor, însă mĕ uit în jurul meu și vĕd cu fericire că tot ce are oare-care greutate în camera noastră, toți cetățenii în adevĕr și de fapt liberi și independenți sunt aici, vĕd cu fericire că lipsa adversarilor noștri nu face ca sala să fie mai puțin plină de cât când dînșii erau aici. (Aprobări).

Regret însă că nu-i am în față, căci nu pot intra în multe amănunte de mare interes pentru cetățeni și care nu stă în deprinderile mele a le spune fără a le proba, și ca probe n'aș putea da

de cât sau mărturisirea adversarilor sau actele din archiva comunei.

Sunt nevoit deci să mĕ mărginesc şi astă-zi numai în declaraţiuni de principii, în apreciări asupra aptitudinei ce partidele în presenţă pot avea de a ne da o bună administraţiune comunală, şi voiu face-o fără personalităţi, fără trivialităţi. Nu voiu imita pe guvernamentalii de la Isprăvnicie cari pre cât aflăm, nu mai departe de cât acum cinci minute, trătând prin organul d-lui Belcic pe adversarii lor absenţi de imorali au fost apostrofaţi de mai mulţi cetăţeni care s'au restrigat în contra espresiunei şi care îndată au fost alungaţi din sală; căci acolo, la isprăvnicie, poporul de jos trebue să tacă şi să zică amin, acolo poporul trebue să se supună fără a cârti ordinilor fracţiunei libere şi independente. (Aplause şi aprobări generale).

Vĕ rog, domnilor, bine-voiţi a nu aplauda, a nu'mi acoperi glasul pe care aş dori să-l am atît de puternic în cît să străbată prin spaţiuri până la urechea adversarilor noştri spre a'i sili să vină aici de unde nu trebuiau să se depărteze, aici unde din desbaterile dintre ei şi noi cetăţeni să pótă judeca cui să dee sufragiile sale. (Aplause). Vĕ rog încă odată bine-voiţi a nu aplauda câci aşi dori ca simţirile care'mi insuflă cuvintele ce am a vĕ spune să se transmită în inima şi sufletul d-voastră, aş dori că nici un cuvênt să nu fie pierdut. (prea bine).

Domnilor! Ştiţi că ţara noastră care de secoli era sub suzeranitatea Inaltei Porţi, acum s'a declarat independentă.

Cine, cum, după a cui indemn, cu ce scop, cu ce perspectivă, în a cui interes s'a făcut această declarare de independenţă, am început a o vedea, o simţim, dee Domnul să nu o simţim şi mai dureros, dar nu este locul nici cazul de a se desbate acum.

Ceea ce trebue să ne preocupe acum este că această fundamentală transformare a poziţiei noastre internaţionale, impune ţerei întregi, tuturor comunelor din care ţara este compusă, şi fie-cărei comuni în parte, datoria de a se reculege, de a'şi cumpăni cu altă seriozitate de cât în trecut, tóte mişcările şi toate actele, de a'şi da representaţiuni alt-fel demne şi capabile de cât în trecut, pentru ca ast-fel toate comunele să se pună pe lucru şi prin urmare să se pună ţara independentă sub altă lumină de cât acea sub care se vedea ţara vasală.

Permiteţi-mi o comparaţiune.

Asemânez ţeara, de ieri independentă, de ieri eşită de sub suzeranitatea Porţei de sub garanţia colectivă a Europei cu un june de ieri emancipat, de ieri eşit de sub protecţia părinţilor sei, de ieri devenit responsabil direct de purtarea ca, de faptele sale.

Precum acest june va trebui să iee toate măsurile pentru zisele şi faptele sale să'i dee un nume bun şi să'i garanteze un bun traiu în societate, astfel şi ţeara trebue prin toate zisele şi faptele sale, şi acele sunt desbaterile publice şi actele diferitelor sale representaţiuni: comunală, judeciană si naţională, trebue deci să tindă la a'şi garanta o posiţiune demnă şi respectabilă prin moralitate şi bună organizaţiune în mizilocul celor lalte state ale Europei cu care se asemană prin independenţa sa.

Ţara vasală şi protegută de Europă, putea în umila sa posiţiune se mulţumiască cu representaţiuni comunale cu vederi strimte, capabile numai de a compulsa un dosar, de a drege un pod, de a pune câteva oale la un canal de apă, şi alte de asemine. Ţeara independentă trebue numai decât să aibă consilii comunale cu vederi mai largi şi în cel mai adevarat înţieles al cuvintelor demne, capabile şi morale. (prea bine)

Eată de ce, punând în paralel listele care ni se presintă de către guvernamentali şi de către opositiuni, voiu vota pe toţi acei scrişi în lista opositiunei şi nu voiu vota nici unul din lista guvernamentalilor.

Nu ar fi după mine, consiliul compus din membrii majorităţei de astădi un consiliu demn, pentru că este fără demnitate acea representaţiune comunală care după desbateri secrete urmate din interes de partid între membrii fracţiunei atît de puţini la numer, a avut tendinţa de a înnăduşi opinia marei majorităţi a cetăţenilor escluzând din listele electorale pe toţi ce nu era din confraţia lor, şi cari pentru aceasta a delegat puterile sale înscrise în constituţiunea ţerei numai Domnului Primar. Ating numai acest act, pentru ca este cunoscut tuturor, din publicarea proceselor noastre verbale, lupta ce a trebuit să susţinem noi membrii minorităţei şi ajutorul ce au trebuit să ne dee mai mulţi cetăţieni precum Domnii Negruzzi, Mircea, Pavlof, Cristodulo şi alţii, pentru ca macar în parte să îndreptăm acele liste prin reînscriirea a parte din acei ilegalminte şterşi. (Adeveriri din toate punctele salei).

Nu ar fi, după mine, capabil consiliul comunal compus din membrii majorităţei de astădi, căci, nici unul din Domnialor, prin trecutul D-lor, prin servicii aduse ţerei în diferite ramuri ale administraţiei ei, prin actele chiar a administraţiunei D-lor de astăzi, nu ne presintă garanţia că ar da urbei noastre, a doa capitala a României, faţă ce trebue să aibă a doa capitală a unei ţerei independente. (aprobări unanime.)

Nu ar fi, după părerea mea, capabili membrii majorităţei de a compune un consiliu comunal moral, pentru că de şi nu'i cred capabili de a face prevaricaţiuni, de a distrage în folosul lor propriu banii comunei, de a vinde particularilor serviciul pe care le datoresc după lege, dar interesul politic de partidă, hotărîrea nestrămutată ce au D-lor de a menţinea puterea, înteres şi hotărîre pe care'l numesc eu şi D-voastră de sigur e numiţi imorale, îi fac, precum ştim cu toţii, a uita interesele comunei şi ale subordona acelui interes. Aşa pe lângă altele, în tot cursul administraţiunei actuale, au menţinut în serviciile subalterne ale comunei şi mai ales în acele de percepere a banilor publici şi au făcut schimbări nu din punctul de videre a bunei conduceri a serviciului ce din acel al căpătărei de voturi pentru D-lor în deosebitele colegii, din acel al căpătărei de aderenţi la părerile lor politice.

Vedeţi! nu mĕ întind în amănunte asupra actelor de administraţie care nu voiu să le discut în absenţia adversarilor.

Intr'un cuvânt nu trebue să uităm un singur moment că suntem Iaşii, care a făcut unirea, care a făcut România mare, care a dat impulsiunea celei mai mare părţi din ideile liberale şi măntuitoare ce s'au tradus în dispositiuni salutarii prin Constituţiunea ţerei noastre. Nu trebue un singur moment să perdem din vedere că nu este demn de noi a da pe aceşti Domni ca espresia majorităţei noastre, ca conducători ai intereselor noastre morale şi materiale.

Ce? Să lăsăm oare a se crede că D. Pastia este cel mai capabil om din Iaşi! Cum?.....,...

Să punem în ochii lumei pe Domnii Belcic, Rojniţă, Ornescu, Mangirov, Jorga, ca cei mai aleşi cetăţeni dintre noi? Dar ce am fi atunci noi cari'i alegem şi-i punem în fruntea noastră? (aplause lung prelungite).

D. Mârzescu, în numele opositiunei presentează lista candidaţilor.

„Am promis cu toţii, zice D. Mârzescu, să venim aice la Primărie, să discutăm şi se combatem public şi în mod contradictoriu pe adversarii noştri. Regret că dinşii nu sunt de faţă, ci au găsit cu cale să se întrunească în sala Curţii cu juraţi.

„Voiu observa, însĕ, că domniile lor care cu ocasiunea alegerei în colegiul I a D-lui Maiorescu de deputat în Camera legiuitoare, mersese până a me învinui pe nedrept susţinênd că eu ca comisariu pe lângă armata rusă am influinţat alegerea dinpreună cu familia mea, eu care nici eram comisariu în circumscripţiunea de Iaşi şi nici mĕ aflam atunce în oraş, ce trebue se zic astăzi despre purtarea D-lor Tacu, Jorga, Gheorghiu, Paştia, Cambanu, Maximovici, etc. etc.?

„Dacă m'aşi fi găsit în posiţiunea oficială a tuturor acestor domni, me-ar fi fost ruşine să mĕ fac aprig agent electoral, după cum sunt domniile lor cu toţii astăzi. Vĕ las se judecaţi singuri semnificarea ce se mai poate da în gura acestor fracţionişti marelui principiu de *libere alegeri*!

„Cum videţi, lupta este pe faţă: de o parte, mâna de oameni care au puterea publică în mâni, iar de alta, oamenii din opositiune, care luptă contra acestor falşi liberali. Domniile voastre veţi decide între dênşii şi noi.

Iată candidaţii opositiunei:

Pentru Colegiul I. D. D. Vasile Pogor, Nicu Gane, Ioan Ianov, Vasile Sculi Logothetides.

Pentru Col. II. D. D. Dimitrie Roseti, Costică Cristodulo Cerkez, Telemac Ciupercescu, Mihail Mircea.

Pentru Colegiul III. D. D. George Mârzescu, George Roiu, Anton Lokman, Emanoil Cristodulo.

Pentru Colegiul IV. Leon Negruzzi, Alexandru Livadidi, Petru Papadopulo, George Niţescu, George Pavlov.

„Lăsând la o parte persoana mea, pe care o abandonez la judecata D-voastre, parte din candidaţii ce opositiunea vĕ propune sunt oameni cunoscuţi şi cu greutate socială în acest oraş, parte sunt tineri. Opositiunea nu este exclusivistă, ea deschide porţile acestei cetăţi şi uşile Consiliului Comunal la tinerii acestei ţeri pentru ca ei se lucreze şi se dovidească aceea ce pot! (aplause).

„Aduceţi-ve aminte, onoraţi concetăţeni, cum de la 1864 şi până astăzi, adecă de când s'a desfiinţat vechile Eforii din ţară, cum adversarii nostri, ne'ncetat se presentau dinaintea D-voastră tot cu aceleaşi nume, ca şi când îusemnatatea, greutatea şi capacitatea acestui oraş, erau concentrate numai în grupul fracţionist!

Se vină tinerimea acestei ţeri, să se deprindă a lucra în realisarea binelui comun. Ea se n'aibă trebuinţă se zică: *Trebue să mĕ botez fracţionist pentru ca se pot fi ajutat în aspiraţiunile mele!* (Bravo! Bravo! aplause prelungite).

(Va urma).

DIN ŢARĂ.

„Micul Brăilean“ comunică următoarele:

Ne informăm că guvernul au reuşit a anecsa şi Silistria la România.

Noi dăm această ştire sub toată reserva, cu toate că deacă ar fi adevarat, cu asta s'ar face o dreptate României, din partea marelui Imperiu rus, a cărui onoare a fost salvată de micul nostru Principat.

— Avem ştire că D-l V. A. Ureche, este numit ministru de Culte, în locul D-lui Chiţu demisionat.

— Acelaşi ziar ne spune:

Pentru trecerea trupelor române în Dobrogea s'a ridicat un arc de triumf, în marginea Dunărea, în faţa Ghecetului.

— D-l Foscolo, comerciant din Galaţi a trimis în portul nostru, câte-va vase plutitoare a le D-seale, cari vor servi la transportarea trupelor române la Macin.

Aceasta ofrandă face onoare D-lui Foscolo.

— Cetim in „România Liberă“:

In plasa Târgu, din judeţul Tutova, o bandă de hoţi a eşit, in seara de 25 Octombre, inainte a doui locuitori ce mergeau pe drumul pădurei Tălaşmanu, despre judeţul Covurluiu, şi a omorît pe unul din acei locuitori, anume Ioan Bărbieru. După măsurile luate de administraţie, sau prins doi din acei hoţi şi sau dat justiţiei. Cei-lalţi sunt urmăriţi.

Insertiune

Galaţi, 30 Octomvrie.

Domnule Redactor,

Subsemnatul, am onoare de a vĕ înşciinţa că hoţii întroducêndu-se Sâmbătă nótea, 28 spre 29 Octomvre, în comptuarul meu mi-au spart casa de bani, din care au furat mai multe valori în bani şi bonuri rurale şi domeniale, a cărora numere şi serii sunt următoarele:

DOMENIALE	Seria	001408	No.	014076	de fr.	1000
	„	001421	„	014208	„	1000
	„	001563	„	015629	„	1000
	„	001563	„	015630	„	1000
	„	002277	„	022761	„	1000
	„	006123	„	061224	„	1000
	„	006123	„	061225	„	1000
	„	006123	„	061226	„	1000
	„	006350	„	063494	„	1000
	„	006350	„	063500	„	1000
	„	006351	„	063508	„	1000
	„	006351	„	063510	„	1000
	„	006939	„	069387	„	1000
					Domeniale fr.	13,000
RURALE	Seria	A.N. 3215	No.	40072	Lei v.	5000
	„	A.N. 2462	„	28422	„	5000
	„	A.N. 2462	„	28425	„	5000
	„	A.N. 2968	„	35449	„	5000
					Rurale Lei v.	20,000

Pe lîngă aceste au mai furat şi *fr. 9,600* în bilete hypotecare române 480 bucăţi a 20 fr., înse fiind seria P. 2, care încă nu a ieşit în circulaţiune, rog pe acei cari vor primi în plată vre-una din aceste bilete să bine-voească a înşciinţa fără întârziare pe autorităţile locale.

E. A. Lambrinide.

Telegrame de prin ziare.

Pesta, 13 Noemvre.—Comitetul pentru afacerile esterne din delegaţiunea ungară, a decis să procedă la desbaterea diferitelor bugete, înainte de a prezinta proiectul privitor la ocupaţiunea Bosniei şi Erzegovinei.

Contele Andrassy n'a făcut încă nici o declaraţiune delegaţiilor unite.

Paris, 12 Noemvre. — Impĕratul Rusiei respunzênd circulării d-lui Waddington, ministrul de esterne al Franciei, a esprimat resoluţiuuea de a face să se esecute tratatul de Berlin în toate stipulaţiunile sale.

Londra, 12 Noemvre.—„The Times“ scrie: Ruşii primesc declaraţiunea sultanului, care recunoasce validitatea clauzelor tratatului de San-Stefano, cari n'au fost abrogate sau revizuite de tratatul de Berlin.

Roma, 13 Noemvre.—Episcopii cari au fost esilaţi din Germania, în urma legilor eclesiastice, au adresat Vaticanului un memorand, spre a esprima papei Leon XIII, dorinţa lor de a vedea intervenind o invoială echitabilă între Sântul Scaun şi guvernul german.

Pesta, 13 Noemvre.— Comitele Şuvaloff, ambasadorul Rusiei de la Londra, a sosit ieri şi a avut o lungă conferinţă cu comitele Andrassy.

Londra, 13 Noemvre.— Se vestesce din isvor oficial, că lordul Loftus, ambasadorul Engliterei de la Petersburg, a primit, la 9 ale curentei (Sâmbătă), asigurări că impĕratul voiesce îndeplinirea întocmai a tratatului de Berlin şi o pacificare generală, care pretutindeni este dorită.

„Daily Telegraph“ spune, că Poarta primesce în principiu rectificarea graniţei grecesci şi că propune a se numi delegaţii pentru acest scop.

Partizanii ligei albaneze au deşertat Novibazarul.

Paris, 13 Noemvre.—Bursa s'a ridicat la ştirea telegramei adresate de împĕratul Ruşilor lordului Loftus şi a resultatului indestulător asupra noului imprumut egiptean.

Rusia a înştiinţat pe cabinetul francez, că tratatul de Berlin formând temelia politicei sale de acum, ea se unesce cu stăruinţele făcute la Constantinopoli în favoarea Greciei.

Pesta, 13 Noemvre. — Un redactor al ziarului „Pester Correspondenz“ fiind primit de contele Şuvalof, se zice autorizat a declara, că ambasadorul Rusiei la Londra, nu e purtătorul nici unei propuneri. Impĕratul Rusiei ca şi impĕratul Austriei e decis a esecuta tratatul de Beriin. Cu toate astea între Rusia şi Austria, ale căror interese se ating atâta, sunt în totdeauna de regulat unele mici cestiuni, impĕratul Rusiei a esprimat dorinţa ca, contele Şuvalof să vină la Pesta, spre a da o soluţiune acestor afaceri pendente.

Constantinopole, 13 Noemvrie. — Poarta prepară o nouă circulară cătră puterile semnatare ale tratatului de Berlin, spre a se plânge de procederile Rusiei, care face greutăţi la intoarcea prinşilor mahomedani şi care cearcă a înlocui elementul mahomedan in Rumelia.

Poarta ar propune in acord cu decisiunile comisiunei internaţionale ce se află la Filipopol, ca ambasadorii acreditaţi pe lângă Sultanul să se intrunească in conferinţă peutru a se ocupa cu resolvarea dificultăţilor.

Pesta, 13 Noemvrie. — Contele Andrassy a intors vizita sa contelui Şuvalof, care va fi primit in audienţă de impĕratul.

Pesta, 13 Noemvrie. — Camera deputaţilor a respins propunerea unuia din membrii sei, care cerea impărtăşirea corespondenţei schimbată între guvern şi Turcia, relativă la convenţiunea ocupării Bosniei si Erzegovinei. Dl. Tisza a delarat că negocierile sînt încă pendinte.

Viena, 13 Noemvrie. „Politishe Corespondenţ“ publică următoarea telegramă, datată din Petersburg:

Contele Suvalof pare a nu avea nici o misiune formală de implinit, pe lângă guvernul-austiriac; dar ar fi având oare care instrucţii in privinţa schimbului de idei cu oamenii politici din Austria el va trebui să accentueze intenţiunile ce are Rusia de a esecuta cu seriositate tratatul de Berlin; va trebui aseminea să atingă atitudinea observat actualmente de Poartă. Pe cît timp Poarta nu va indeplini obligaţiunile ce 'i impune tratatul relativ la Muntenegru şi la Grecia, şi pe cît timp va refuza o invoială cu Rusia asupra puntelor tratatului de San-Stefano, care n'au fost revizuite prin acela de la Berlin, Rusia nu va fi in stare de a'şi realisa benele ei intenţiuni.

Noutatea, că contele Şuvalof ar fi purtătorul unei scrisori antografe a Ţarului către impĕratul Austriei, nu e încă comfirmată. (Havas)

VARIETATI.

(*Sateliţii lui Marte*). — D. Richar Proctor a găsit in operile lui Kepler un aliniat scris in 1610 şi anterior tuturor citaţenilor ce sau făcut pân'acum, pentru a proba că esistinţa sateliţilor lui Marte fusese ghicită in al opt-şpre-zecelea secul.

Kepler se esprime intr'adevăr ast-felin, intr'uă scrisoare adresată amicului Wackenfelds:

„Sînt atît de departe d'a fi opus esistenţei celor patru sateliţi ai lui Jupiter in cît aştept ca să-mi trămiţi un telescop pentau ca să vĕd de voi putea descoperi duoi in giurul lui Marte, căci proporţiunea pare a cere şease sau opt in giurul lui Saturn şi unul poate in giurul lui Mercur şi al Venerei.“

Aşa dar Swift, Fontenelle, etc. de la Kepler ar fi imprumutat ideia esistenţei sateliţilor lui Marte. Ea n'ar fi dispărut din ştiinţă de cît din causa neisbutirei incercărilor făcute pentru a-i descoperi, până cînd un ilustru astronom american a reuşit a le constata esistenţa cum am anonsat deja.

(Românul.)

BIBLIOGRAFIE.

Besarabia şi **Dobrogea**, cuvinte rostite în Senat, în 28 Septemvrie 1878, de d. *Dimitrie A. Sturdza.*

Convorbiri literare, de la 1 Noemvre cuprinde materiile următoare: 1) *Lăpuşneanu-Vodă,* tragedie în cinci acte de S. Bodnărescu; 2) *Fragmente din autorii vechi şi moderni*, critică de M. Pompiliu; 3) *Peatra lui Toader*, poesie de N. Gane; 4) *Bocituri*, traduse din cântecele populare greceşci de I. Caragiani; 5) *Drepturile Ovreilor*, cântecel comic de I. Bengescu; 6) *Quomodo vita beata efficitur ! Amphoram.* ode (după Horaţiu) de D. C. Olănescu; 7) *Respuns la...?...*; *La pescuit*; *Sonet*, poesii de Th. Şerbănescu.

Soll Haben, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broş de 80. Bucureşti 1878.

Calendarul „Lectorului Român" pe anul 1879.—Se află de vînzare la magazia Neculai Ioan.—preţul 1 leu 50 bani.

TEATRU ITALIAN

Director artistic D. B. Franchetti.

Sâmbătă 4 Noemvrie 1878.

SONNAMBULA

Operă în 3 acte poesia de F. Romani, musica de V. Bellini.

Preţurile locurilor:

Bel'etage pe sară 36 fr. — Baignoire 36 fr. — Al doilea Rang. — Stal pe sară 4 fr. — Parter 3 fr.—Galerie 1 fr.

De inchiriat un apartament in casele D-lui Leon Negruzzi la Copou, compus din 5 odăi de stăpâni, bucătărie, spălătorie, precum şi odăi de slugi. Salonul şi sofrageria sunt mobilate. — A se adresa la D-l Iacob Negruzzi, strada mare.

(6—3, j. s. m.)

Atelierie de Croitorie Barbatesc.

C. POPESCU.

Sub-semnatul deschizind un nou atelier de Croitorie in strada primăriei, alăturea cu Tipografia Goldner, aduc la cunoscinţa Onor. mei clienţi care m'au onorat până acum cu comandele lor timp de 4 ani ca să bine vroiască a me visita şi pentru viitor in noul atelier, garantez soliditatea lucrului şi confecţionarea pe mĕsura cea mai exactă precum şi promtitudinea

Preţul cel mai moderat.

Climente Popescu. — Croitor Român

(4—4)

Conform notificărei a biuroului principal de loteriă *Isenthal Comp. in Hamburg* publicată în ziarul de azi tragerile a loteriei de bani germane se încep la 11 Decembre a. c. Considerând participarea estraordinară de care se bucură această loterie în ţară, credem că notiţa de faţă e de interes.

Guvernul Hamburgian garantează ca până acuma pentru plata esactă a tutor câştigurilor cu toată averea Statului. Fiind că Hambrg după cum e cunoscut se enumeră între oraşele cele mai bogate din Germania, apoi negreşit că asiguranţa ce oferă e destul de suficientă şi putem deci recomanda pe această loterie de Stat ca solidă.

Loteria germana de bani

Tragerea la 11 Decemvrie a. c. s. n.

Guvernul Hamburgian, conform decisiunei din 10 Octomvre 1878 a aprobat din nou aceasta mare loterie de bani, prin urmare această loterie ecsistând de 100 de ani are loc acuma la al 275-lea de ori. Controla guvernului Hamburgian nu privesce numai pe emisiunea loselor ci se întinde şi asupra tragerilor oferinduse ast-feliu fie-cărui din toate puntele de vedere asiguranţa cea mai suficientă. Şi pentru plata esactă a câştigurilor guvernul Hamburgian garantează cu toată averea Statului. A 275-lea loteriă germană de bani conţine numai 82,500 lose (de la No. 1—82,500) şi conform programei oficială de tragere 42,600 lose trebuesc să fie trase cu câştiguri negreşit, şansa de câştig e dar foarte însemnată, căci mai mult ca jumatatea a tutor loselor ecsistente trebuesc să câştige. Câştigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai fericit se urcă la

500,000 Lei noi

deosebit de aceasta mai sunt de făcut următoarele premiuri mari:

1	à	franci	333,333	6	à	franci	20,000
1	à	franci	166,666	1	à	franci	16,000
1	à	franci	106,666	24	à	franci	13,333
1	à	franci	80,000	2	à	franci	10,666
1	à	franci	66,666	3	à	franci	8,000
1	à	franci	53,333	31	à	franci	6,666
1	a	franci	48,000	61	à	franci	5,333
3	à	franci	40,000	4	à	franci	4.000
1	à	franci	33,333	304	à	franci	2,666
6	à	franci	26,666	3	à	franci	2,000

şi mai multe sute câştiguri de Lai noi 1600, 1333, 666, 400, 333, şi 266 Lei noi etc. etc, in total conform mencionării de mai sus 42,600 câştiguri. Toate 42,600 de câştiguri se trag în 7 secţiuni de trageri cari se succed repede. Cine doresce a mai participa la această loterie grandioasă trebuie să transmite înainte:

Leĭ noi *48* pentru 1 los *intreg* original
„ „ *24* „ *jumatate* los întreg
„ „ *12* „ un *sfert* los original

şi va priimi atunci losele comandate în original. Observăm încă odată inadins prin aceasta că preţul loselor e oficialminte hotărît şi că noi nu espediam nici promese bilete de participat nici vre-un alt efect de loterie interzise ci numai losuri originale pentru cari Statul garantează şi cari sunt investite cu armările Statului. Jumătăţile şi şferturile de lose sunt asemenea losuri originale.

Costul loselor comandate se poate transmite în bilete hipotecare române sau în poliţe trase asupra Casei de bance francese, englese şi germane. — Fie-care trimiterei de lose-i alăturăm gratis şi programa oficială a tuturor claselor. şi după fie-care tragere espediăm pe dată fie-cărui posesor de lose lista oficială a tragerii de unde se constată resultatul tragerii esactaminte. Sumele câştigate se achit de noi imediat după tragere sub controlul guvernului. Stăm în relaţiuni cu case de bancă din toate pieţele României şi suntem deci în posiţiune de a putea plăti câştigătorilor sumele câştigate în domicilurile lor sau în oraşul cel mai apropiat şi chiar în soiul de moneda ce ar dori câştigătorii.

Tragerea urmând a se începe deja la 11 Decemvre a. c. s. n. rugăm a adresa comandele grabnic şi direct către:

Biuroul principal de Loterie

JSENTHAL & Co.

HAMBURG (Germania).

Scrisori din România sosesc la Hamburg în 70 ore. Corespondăm românesce, franţuzesce, italienesce, englezeşce, grecesce etc. etc.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 223. Duminica 5 Noemvrie 1878. Anul. II

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
în casa Negruzzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

CANDIDATII OPOSITIUNEI PENTRU CONSILIUL COMUNAL.

Colegiul I.

D-nul Vasile Pogor
„ Nicu Gane
„ Ioan Ianov
„ Vasile Sculi Logothetides.

Colegiul II.

D-nul Dimitrie Roseti
„ Costică Cristodulo Cerkez
„ Telemac Ciupercescu
„ Mihail Mircea.

Colegiul III.

D-nul George Mărzescu
„ George Roiu
„ Anton Lokman
„ Emanoil Cristodulo.

Colegiul IV.

D-nul Leon Negruzzi
„ Alexandru Livaditi
„ Petru Papadopulo
„ George Nițescu
„ George Pavlov.

Iași, 4 Noemvre 1878.

Mîne, în 5 Noemvre, încep alegerile comunale din întreaga Românie.

Mâne, colegiul I al Iașilor, unul din cele mai luminate, și mai independente ale țerei, este chiamat de a designa patru persoane cari să facă parte din viitoriul sfat al comunei noastre.

Verdictul ce vor rosti marii proprietari ai orașului nostru va avea o însemnatate foarte mare.

Acest verdict va arata dacă majoritatea colegiului I al Iașilor înțelege sau nu însemnatatea rolului ce legea din 1873 acoardă proprietarilor celor mari din orașe.

De vor eși triumfători din urne candidații opoziținei, și anume d. d. V. Pogor, Nicu Gane, V. Sculy Logothetides și Ioan Ianov, majoritatea alegĕtorilor celor mai luminați din a doua capitală a Românieĭ va dovedi că este insuflețită de dorința de a vedea Iașii rădicându-se din mizerie, de a-i vedea apucând pe o cale de inflorire, de bună stare morală și materială, cale pe care i-au făcut să intre consiliul comunal prezidat de onorabilul d. N. Gane.

In caz contrar, când pentru nefericirea Ieșenilor, majoritatea sufragiilor s'ar pronunța în favoarea candidaților fracțiunei, atunci cetatea noastră, această cetate clasică, leagănul unirei și al atîtor idei generoase, ar fi osândită a rămânea pe loc, a sta în curgere de mai mulți ani, până la 1895, fără nici-o imbunătățire macar cât de mică, adecă fără pavele, fără lumină, fără apă, fără salubritate publică, fără biserici, fără scoale, adecă fără nici unul din acele elemente cari constituesc adevarata viață civilizată, adevarata viață orășănească.

Disbaterile cari au avut loc în intrunirile de la primărie, darea de samă a onor. d. N. Ganea, declarațiunile d-lui primar Pastia și ale consilierilor din majoritatea actualului consiliu au făcut o lumină atât de completă în spiritele tuturor cetățenilor, în cât în mintea nimărui numai poate încăpea nici-o umbră de îndoeală asupra modului de administrație ce se poate aștepta de la candidații ambelor partide.

Doi ani de administrația comunei noastre de către fracțiune, au putut încredința pe toată lumea că acest grup nu înțelege adevarata misiune a comunei, care este de a îngriji de buna stare materială și morală a orașului; acești doi ani de administrație au dovedit cu prisosință că fracțiunea nu vrea să fie la comună de cât pentru ca să facă din această instituție o armă politică, o unealtă pentru mănținerea sa la putere.

Pentru ajungerea acestui scop, fracțiunea n'au cruțat și nu cruță nici-un mijloc: seducțiuni, amenințări, promisiuni, intrigi, destituiri, favori, scandaluri publice, înădușirea voacei adversarilor în întruniri publice, totul este întrebuințat cu o egală ardoare numai și numai spre a nu pierde puterea din mâni, spre a nu lasa cum-va ca alții de cât partizanii fracționiști să ocupe fotoliile comunale.

Pentru onoarea Iașilor, pentru onoarea Moldovei întregi, noi sperăm că majoritatea alegĕtorilor, adecă a marilor și micilor proprietari, a profesiunilor liberale, a medicilor, inginerilor, avocaților, profesorilor, ca și majoritatea negustorilor, a meseriașilor și a lucrătorilor ieșeni, nu vor lasa ca interesele orașului, prezentul și viitorul lui să fie încredințat în mânile slabe, nechibzuite și nepricepute cari le-au condus, spre paguba generală, în timpul celor doi ani trecuți, ci vor face să iasă învingĕtori din luptele electorale candidații opoziținei, adecă oamenii cari sunt pentru progres, pentru lumină, pentru propășirea orașului în toate privințele.

Ne facem o datorie imperioasă de a da loc chiar în prima pagină a ziarului nostru următoarei telegrame ce Alteța Sa Regală. Doamna Românieĭ, au adresat venerabilei Doamne Maria A. Catargiu, prezidenta Societățeĭ de bine-facere pentru ostașii răniți:

Doamnei Maria Catargi.

Președinta Societățeĭ de Bine-facere pentru ostașii răniți.

Primind raportul Domniilor-voastre din 15 Octomvrie, Me grăbesc a ve respunde că aprob in totul dispositiunile ce ați luat in privința fondurilor Societățeĭ, rămase disponibile, și a ve transmite cu această ocasie via Mea mulțumire pentru devotamentul cu care Societatea a lucrat in momentele dureroase prin care am trecut.

ELISABETHA.

Discursul d-lui N. Gane din intrunirea de la 29 Octombre.

Domnilor Alegĕtori,

Onorab. domn Rojniță in intrunirea de asară nu s'au mulțumit a'și distribui o sumă de laude mai mult sau mai puțin meritate, dar au făcut un șir de imputări la adresa fostului consiliu, la care îmi propun a respunde reclamând binevoitoara dv. atențiune. S'au mai zis că noi fugim de intruniri publice și că lucrăm la intuneric. Ei bine eatăne față in față, gata se discutăm cu adversarii noștri, însă se discutăm serios căci sîntem dinaintea unui public inteligent pe care trebue se'l

respectăm şi care nu se mulţumeşte numai cu frase goale.

D-lor la Ianuarie 1876, când consiliul actual a fost constituit, cea întâi ingrijire a sa a fost să scormolească arhiva primăriei ca doar va găsi motive de a blama administraţiunea noastră In acest scop a numit o comisiune compusă din d-nii Dimitrie Rosetti, Costică Cerchez şi C. Rojniţă care se cerceteze situaţia casei comunale, să lămurească care este deficitul şi tot o-dată care sunt causele care au adus acest deficit. Eată votul (ceteşte). Ei bine acea comisiune au lucrat vr'o două septămâni şi au depus raportul seu care se află şi acum in arhiva onor. primării. Acest raport e divizat in trei părţi:

Partea intâi arată situaţiunea casei comunale; partea a doua arată cauzele care au adus acea situaţiune, partea a treia face o paralelă intre administraţiunea de cinci ani a noastră şi administraţiunea a alţi cinci ani anteriori, cu alte cuvinte comparau ceea ce am făcut noi cu ceea ce au făcut d-lor.

Acest raport d-lor este o adevarată descarcare morală şi materială a fostului conconsiliu; vorbeşte atât de elocvent in favoarea noastră, in cât actualul consiliu n'a mai vroit sel publice in intregul lui. L'a trunchiat, d-lor, l'a tăiat in două, a publicat numai partea intâi unde se arată deficitul, ear celelalte două părţi n'au vroit se le publice ştiţi ce au zis d-lor? Au zis că e prea lung raportul,—că e lucrare de lucs a se publica in intregul lui,--destul e să se ştie care e situaţiunea casei comunale, dar a se şti şi motivele de unde vine acea situaţiune nu'i de trebuinţă, aceasta nu interesază pe public. Cu alte cuvinte când e vorba de un deficit, se'l dăm pe faţă ca se facem se planeze asupra adversarilor noştri bănuiala că sunt răi administratori, dar când e vorba de a arata şi isvoarele de unde curge acel deficit o! atunci nu! se nu publicăm nimic, căci nu-i bine să spunem adevărul, când acel adevăr vine in uşurarea adversarilor (aplaose).

Veţi conveni d-lor că această procedură faţă cu noi minoritatea din actualul consiliu, nu se prea potriveşte cu principiile de echitate ce adversarii noştri au pururea in gură. Dar domnilor se nu credem raportul subscris de d-nii Rosetti şi Cerchez de şi d-lor nu au nici o solidaritate cu noi căci n'au făcut parte din fostul consiliu, dar sunt din partidul nostru şi pot fi bănuiţi de părtinitori. Voiu alerga la o mărturie mai autorisată de cât a d-lor. Eată d-lor raportul astă dată scris şi subscris de d-nii Rojniţă, Ornescu şi Iorga, persoane care, ferească Dumnezeu, nu pot fi suspectate că ne sunt nouă părtinitoare.

Din acest raport resultă că deficitul total al anului 1876 adică al ultimului an de administraţiune a fostului consiliu e de 281,757 lei 39 bani (ceteşte).

Ei bine d-lor unde este ruina? când o casă comunală are un venit de 1½ milióne franci pe an, şi când după o administraţiune de cinci ani, după ce a pavat şi a scos din noroi cea mai mare parte a oraşului ajunge la un deficit de 281,000 franci; apoi e faliment, e ruină, cum s'a esprimat d-l Rojniţă? (aplaose). Nu d-lor. Dacă comparăm starea financiară a comunei noastre cu ori care altă comună vedem că a nóstră e mult mai bună. Să nu mergem mai departe de cât la capitala ţerei care n'are de cit două strade pavate cum se cade, strada Mogoşoaei şi acea ce merge la gara Târgovistei şi are 20 milioane datorii şi acum este pe punctul de a mai contracta o nouă datorie de 15 milioane. Apoi la noi ruină e când avem un deficit constatat de 281,757 lei şi când în schimb avem 110 strade cu trotuare şi vr'o 40 pavate cu asfalt, piatră cubică, bolovani şi şosea făcute toate in timpul nostru. Apoi dacă deficitul ar fi provenit numai din cauza acestor lucrări incă ar fi pe deplin justificat,—dar d-lor altele sunt cauzele care au determinat acest deficit, şi pentru acésta nu am trebuinţă să mĕ justifiic singur, voiu lăsa să vorbească însuşi d-nii Rojniţă, Ornescu şi Iorga protivnicii noştri căci d-lor s'au insercinat să ne apere mai bine de cit am fi putut noi să o facem. Eată ce zic d-lor prin raportul scris şi subscris de d-lor. „accidentul inghetului viilor din primavara „anului 1875 au avut de resultat că din „venitul taxei puse asupra vinului ce s'ar „introduce in comună să se incaseze o su„mă foarte minimă Stagnaţiunea comer„ciului din cauza crisei impuţinând transac„ţiunele au influinţat in mod simţitor a„supra incăsărilor realizate din veniturile „prevăzute prin budget.“

„Tot ast-fel şi guvernul diminuând sub„venţiunele acordate pentru diferite servi„cii publice ce căděau in sarcina Statului, „ear pe de alta suprimăndule cu totul le-au „lasat numai in sarcina comunei, au ingre„ueat mult tesaurul comunal.

Aceste sunt zise sûb pecetea şi isĕlitură D-voastră Domnilor Rojniţă, Ornescu şi Iorga, prin urmare nu le puteţi nega.—(bravo! aplause) Ei bine să calculam puţin. Vinul după evaluările actualului consiliu aduce 256,000 franci. Ştiţi ce s'a încasat în anul acel nefericit al înghetului viilor? abie vro 100,000 franci prin urmare eată un deficit provenit dintr'un accident climateric de peste 150,000 franci. Mai punem stagnaţiunea comerciului, impuţinarea transacţiunelor, reducerea şi suprimarea subvenţiunelor ce ne acorda statul, şi eată deficitul de 281,757 franci pe deplin justificat. Ce vorbiţi dar de răsipă, ruină, şi faliment? Eu vă pun înainte cifre statornicite, neclintite legalizate cu pecetea şi iscălitura d-voastră. (Bravo!)

Dar Domnilor Onarabila comisiune compusă din domnii Rojniţă, Ornescu şi Iorga au văzut că prin acest raport ne dedeau un certificat de deplină absoluţiune recunoscând că deficitul este provenit din cauze neatărnate de vroinţa noastră şi aceasta nu le venea la îndămână. Trebuea numai decit se împroaşte în administraţiunea trecută, şi prin urmare trebuea numai decît se scoată greşeli, vinovaţii din pământ.

Şi aşa sau pus pe croit şi eată ce au găsit. Voi cita cele mai multe şi cele mai importante din imputări căci sunt unele cari nici mă privesc personal şi la cari nu sunt ţinut a respunee.

1-a. Consiliul vechiu au făcut ûn virement de 13457 lei prin acea că au luat această sumă ce era escedent la budgetul drumurilor şi au acoperit cu ea neajunsul budgetului ordinar.

2-le. Sistema ordonanţerei plăţilor noastre era vicioasă şi neconformă cu legea contabilităţei fiind că dădeam mandate colective pe servicii ear nu nominale.

3-le. Am umflat înadins veniturele noastre budgetare pentru ca să putem spori cheltuelele şi aceasta au produs deficitul enorm de 281,757 lei.

4-le. Aveam deposite netrimase la casa de consemnaţiuni.

5-le. Am contractat asfaltarea stradelor în condiţiuni prea scumpe şi în cantităţi prea mari.

6-a. Am făcut înpăcăciunea în procesul pantru espropriarea terenului pe care sau clădit gara.

7-le. Am făcut căteva cheltueli de portofoliu.

D-lor eată raportul de faţă; cine vra s'il cetească.

Se nu credeţi că am se vă ţin mult pentru a respunde la toate aceste. Cifrele inadevăr sînt ingrate, dar respunsurile mele vor fi atît de scurte, încât sper a vă convinge de adevăr fără a abuza de pacienţa D-voastră.

In ce priviste virementul de 13,457 lei. Este adevarat că la sfârşitul anului 1876 pe când vechiul consiliu era disolvat, s'a constatat cheltuiţi aceşti bani din esceden-

tul budgetului drumurilor pentru întipinarea cerinţelor budgetului ordinar. Este numai puţin adevarat că verimentele după legea de contabilitate sînt permise a se face cu îndeplinire de anumite formalităţi. Aceasta este atît de adevărat ca şi actualul consiliul, acest consiliu ireproşabil, au făcut un virement care samănă bucăţică ruptă cu al nostru, cu singura deosebire numai că e mai măricel adică nu de 13452 lei ci de 26,000 lei şi că s'au efectuat în mod invers adică s'au luat de la budgetul ordinar spre a se acoperi neajunsul bugetului drumurilor. Aşa este d-lor Rojnită, Ornescu şi Iorga!.... Ei bine de ce ne imputaţi nouă fapte sevărşite întocmai şi de Dv. şi încă în proporţiuni mai mari. Dacă am comis o vinovăţie făcând acest virement care de altfel era necesar ase face pentru a nu se lasa servicii neplătite, apoi şi D-voastre aţi comis aceeaşi vinovăţie cu circomstanţa agravantă că verimentul Dv. e mai mare. Ziceţi cĕ verimentul nostru nu a fost votat de fostul consiliu. Inadevăr nu a fost; dar nici a putut fi votat de un consiliu ce nu mai esista. In ziua de 31 Dechemvrie 1876 când s'a cunoscut neajunsul de 13458 lei la budgetul ordinar consiliul nostru era disolvat de mult, însă în locul acelui consiliu s'au însărcinat acest actual de al vota.

Iată votul:

Şedinţa consiliului comunal din 11 April 1878: Se pune la vot aprobarea virementului de 13457 lei 25 bani şi se aprobă în unanimitate abţinuţi domnii Ianov şi Gane.

Ne-am abţinut fiind că nu puteam noi aproba virementul făcut de noi înşine.

Cum rămâne acum domnilor Rojniţă, Ornescu şi Iorga?....

Bravo: bravo, aplause prelungite şi sgomotoase din partea adunărei.

(Va urma).

Justitia în mâni fractioniste.

Dl. A. Xenopol atât de cunoscut în Iaşi şi chiar în restul ţerei pentru activitatea sa literară şi istorică, ne trimite o scrisoare de cea mai mare însemnatate, politiceşte vorbind, pentru a fi dată publicităţei, şi căreia foarte bucuros, deschidem coloanele ziarului nostru. — Aceasta o facem pentru doue considerări capitale: mai întĕiu pentru că suntem indignaţi aflând că dl. Procuror general Mândru taxază de „indolent“ pe un om ca dl. Xenopol, care chiar în lucrările parchetului, a ştiut să satisfacă pe un Procuror general ca d-nul Gr. M. Buicliu; şi al doile, pentru că scrisoarea d-lui Xenopol bazată pe adresa oficială a d-lui Ministru de justiţie are şi meritul de a confirma vederile anunţate în acest ziar în privinţa d-lui Th. Mândru. încă de la numirea sa în funcţiune.

Faţă cu adresa oficială No. 11,167 din 25 Octomvre trecut, ori şi ce om cu bun simţ care nu va fi orbit de spiritul exclusivist şi fanatic al fracţiunei, trebue să înţeleagă, că un procuror general care primeşte o reprimandă aşa de fulgerătoare de la ministrul seu, inghiţând în tăcere orice dovezi manifeste de ne-încredere din partea superiorului seu; cu un cuvênt, acel ce nu'şi face nici un scrupul pentru a rămânea la postul seu, acela nu este şi nici poate să fie de cât un orb instrument al partidului cari l'a rădicat acolo unde se găseşte încă!.....

Ori-cine va înţelege, că numai fracţioniştii au putut să fie în stare, a determina pre dl. Mandru să rămână la un post de unde urma să se retragă încă de când am dat alarma asupra faptului scandalos imputabil prefectului de Vasluiu; cu care ocasiune dl. ministru Stătescu pentru cuvinte temeinice a însărcinat cu cercetarea faptului *personal* pre dl. Bârzu, procuror de secţiune la parchetul acestei curţi în care dl. Mândru figurează ca procuror general; în fine, din cuprinsul scrisorei d-lui Xenopol, ori-ce om nepărtinitor va vedea şi va înţelege cum pentru d. d. fracţionişti, indulciţi şi orbiţi de putere, înşăşi demnitatea şi prestigiul funcţiunilor celor mai înalte a devenit un moft, căci dacă ieri, o oae rătăcită a fracţiunei şi a calcat parola sa de onoare pentru a scoborî până la sine funcţiunea cea mai înaltă a judeţului, apoi astăzi un neofit al aceleiaşi fracţiuni persistă în a se face că nu înţelege neîncrederea zdrobitoare a ministrului, pentru a remânea la un post unde d-nii din fracţiune nădăjduesc sprijin în eventualitatea fără-de-legilor lor!

Ne place să credem că dl. ministru de justiţie Eug. Stătescu. se va fi convins în deajuns despre ceea ce represintă dl. procuror general T. Mândru mai ales ca independenţă de caracter; şi, fiind-că presenţa d-lui Mândru în postul în care se găseşte nu este o necesitate politică, şi fiindcă acest domn pune interesele fracţioniste mai pre sus de prestigiul şi demnitatea funcţiunei ce ocupă, apoi e de aşteptat că d. Stătescu să ceară d-lui Mândru o demisiune grabnică pentru a'i cruţa macar pe viitor remuşcările de conştiinţă care urmează să le aibă de un timp şi pentru a tigmatiza odată pentru totdeauna sistemul deplorabil al fracţioniştilor cari înţeleg să se mănţină la putere cu *ori-ce preţ*!

Dar să lăsăm să vorbească d. Xenopol şi d. ministru de justiţie:

Domnule Redactor,

In urma demisionărei mele din funcţiunea de procuror de pe lângă Curtea de apel din Iaşi, demisiune trimisă direct, d-lui Ministru de justiţie, d. procuror general formalisându-se pentru o asemene procedare a mea, aflu că a înaintat un raport d-lui ministru în care-l roagă ca la viitoarea mea înlocuire să bage de samă a nu mai numi o persoană aşa de *indolentă* ca mine.

Până întru cît merit eu epitetul de „indolent“ dat de dl. procuror general T. Mândru, las să judece foştii mei colegi precum şi toţi cei ce mĕ cunosc. Cine este însă acela care mĕ gratifică cu un asemene epitet las earăşi să judece publicul inteligent şi nepărtinitor din următoarea adresă No. 11167, din 25 Octomvre 78 trimisă de d-nul ministru al justiţiei *in mod oficial*, d-lui procuror general şi de care am luat cunoştinţă fiind încă în parchet:

Bucureşti, 1878, Octomvrie 25.

Ministeriul justiţiei.
Secţia judiciară.
Nr. 11167.

Domuule procuror general,

Din raportul confidenţial ce mi-aţi înaintat în afacerea Prefectului de la Vaslui, m'am putut încredinţa că, dacă pot fi indoeli în privinţa faptelor de siluire şi desvirginare imputate sus-numitului Prefect prin plângerea fetei Profira I. Isac, apoi, din nenorocire, este cu totul sigur că acest agent superior al autorităţei publice a făcut să-i să aducă acea fată, prin poliţaiul oraşului, în casa acestui din urmă, unde a avut cu dênsa intiluvii şi raporturi sexuale şi a intrebuinţat bani şi promisiuni pentru, a ajunge la acest sfirşit.

Acest fapt singur, desbrăcat de ori-ce caracter de criminalitate, este, D-le Proc. gen., atît de nedemn şi de revoltător, în cît nu înţeleg cum D-voastră, Şef al Ministeriului public, organul legei şi al bunei ordine în stat, fiind deja sesisat printr'o denunţare formală în această privinţă, aţi putut remîne indiferent lăsându-mĕ pe mine, lăsând guvernul în necunoscinţă complectă a faptelor înputate Prefectului de la Vaslui.

Prefectul, D-le Proc. g-ral, este capul judeţului, representantul cel mai direct al puterei centrale în localitate, agentul ordinei şi moralităţei publice în circumscripţia ce administrează.

Sub acest titlu guvernul este cu totul interesat ca purtarea lui se fie exemplară, — căci, ce autoritate şi prestigiu mai poate avea el în ochii publicului, ce respect mai poate inspira funcţionarilor puşi sub ordinele sale, dacă, cel dintâi violează regulele moralei şi ale bunei cuviinţe, şi provoacă, prin desfrânarea sa, scandaluri de acelea ce este chiamat să previe şi se blameze atunci cînd se produc din altă parte?

Nu pot dar de cît a vĕ esprima D-le Proc. g-ral, deplina mea părere de rĕu, că într'o cestiune care interesa atît de mult, nu numai demnitatea guvernului, dar şi moralitatea publică, D-voastră aţi crĕdut de cuviinţă a pastra tăcerea şi a lasa ca faptele să vie la cunoscinţa noastră de aiurea pe alea rumoarei publice.

Pentru ca dar, să nu fie cea mai mică umbră de bănueală că guvernul a putut vre-odată se ocrotiască asemenea fapte netrebnice sau să se facă solidar cu ele, şi, pentru ca justa reprobaţiune a opiniunei publice şi a legilor să cadă numai asupra acelora, ce nu s'au sfiit să le braveze, — Vĕ invit, . . . se făceţi a se da îmediat curs acţiunei publice, lăsând justiţei grija de a verifica şi de a constata, pe căile de drept, atît cestiunea de etate a fetei, cît şi cea de a se şti, dacă a fost sau nu viol şi desvirginare în causă.

Primiţi etc.

Semn. *Fug. Stătescu.*

Domnul Procuror general m'a botezat cu epitetul de *„indolenţ“*; D-l ministru 'l botează într'un mod mai ascuns şi mai diplomatic cu epitetul de *„incapabil“*. Indolenţa se poate uşor lecui cînd are cineva înaintea sa un model încurajator de activitate; de incapacitate însă nu se poate lecui nici chiar un *Vigavor* ca cel ce l'am reprodus mai sus.

Astfel pentru a nu da o importanţă, mai mult de cât să cuvine raportului D-lui Procuror general, mĕ marginesc pentru moment întru a pune sub ochii publicului dovada manifestă de neîncredere a D-lui Ministru în persoane D-lui citat mai sus, precum şi lipsa de demnitate a acestuia, cari şi în urma unei asemene reprobări oficiale, continuă totuşi a remîne la postul seu.

Primiţi Domnule Redactor asigurarea prea osebitei mele consideraţiuni.

Iaşi în 4 Noemvrie.

Xenopol.

Telegrame de prin ziare.

Bombay, 14 Noevrie. — O rĕscolă impotriva autorităţilor turceşti a isbucnit in ţinutul Neged din Arabia.

Viena 14 Noembre. — Contele Şuvalof s'a intors la Pesta. Astăseara pleacă iar la Londra.

Londra, 14 Noemvrie. „Morning Post“ vesteşte că generalul Totleben a primit ordinul să se ducă la Livadia.

Constantinopol, 14 Noemvrie. — Prinţul Dunducof a primit la Filipopoli o deputaţie de Bulgari, care i-au declarat că preferă a muri de cât a mai cădea iar sub jugul turcesc.

Londra, 14 Noemvrie. — Contele Şuvalof intorcându-se la Londra va trece pe la Berlin, pe la Friederichsruh şi prin Paris. D. de Bismark este la Frieederichsruhe. Maiorul general de Reutern, ataşat militar la ambasada rusască din Berlin, va merge la Wiesbaden, unde va fi primit in audienţă de către Impĕratul german.

(Havas).

Un bun remediu.

Multe persoane dimineaţa sculêndu-se, se plâng de o mare genă în branche, de un fel de năduş, produs în gât, de flegme mai mult seau mai puţin groase. Pentru ale scoate trebuesc efforte violente, cari adesea aduc tuse şi icneli; şi numai după mari silinţe, după o oară seau două de neastemper, se pot scapa de tot ceea ce împiedecă respiraţia. A indica remediul persoanelor cari sufer de această penibilă afecţiune, este ale aduce un adevărat serviciu; tot gudronul, atît de effcace în toate afecţiunile branchelor, trebueşte întrebuinţat şi aci. Este de ajuns a înghiţi la fie-care mâncare două sau trei capsule ale lui *Guyot cu gudron* pentru a obţine răpede o bună stare pe care adesea ai fi cautat'o în zadar într'un mare numĕr de alte medicamente mai mult seau mai puţin complicate şi costisitoare. De opt seau nouă ori din ţece, acest neastemper din fie ce dimineaţă dispare cu totul prin usagiul mai prelungit al capsulelor de gudron.

Trebueşte readus aminte ca fiă care flacon conţinênd 60 capsule, acest mod de tratament nu costă mai nimic: 10 seau 15 centime pe ţi.

Acest product din causa vinderei sale considerabile, a dat loc la numeroase imitaţiuni. D. Guyot nu poafe garanta de cât flacoanele cari poartă semnatura sa împrimată în trei culori.

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate farmaciele.

TEATRU CEL MARE.

Direcţiunea C. P. CONSTANTINIU.

Duminecă 5 Octomvrie 1878.

PRIMA REPRESENTAŢIUNE

Piessă nouă

Orbul şi Nebuna

Dramă în 5 acte.

Preciurile obicinuite.

Inceputul la 7 ½ oare precis.

Biletele se găsesc la căssa Theatrului în toate ţilele.

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sînt de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.

(10—2).

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

M. ŞAPIRA

PHISIOGNOMIST ŞI MNEMONIC

DA CONSULTATIUNI

în fie-care zi de la orele 10 până la 2 şi de la 4—6 seara în locuinţa D-sale, strada Primăriei casele Braşovanu No. 14 faţă cu Pensionatul normal de Domnişoare Afară de acest timp va vizita pe acei D-ni ce'l vor invita.

DE ARENDAT de la St. Gheorghe anul viitor, sau ***de vênzare*** o vie în întindere de 7 fălci, împărţită; în pământ de arat, de fănaţ, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vişan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde şi **un loc sterp** situat în Jassy desp. IV, strada St. Lazar, mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administraţia acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu— Condiţiuni avantajóse.

Anastasiu **W. Bottez.**

Dmitie Mincu, medic Veterinar, terminând cursurile scólei de Medicină Veterinară din Bucuresci, aduce la cunoscinţa Onor. Public, că ofere serviciile sale în ori-ce timp. Locuinţa strada Albă No. 92, Casa Sotiriade.

(3—3).

CASELE foaste ale colonelului Scheleti din Pĕcurari, reparate radical sunt de închiriet în apartamente separate, în totul câte de 10 odăi. (20—20).

Major Leca.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufĕscu.

№. 224. Marti 7 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
în casa Negruțzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

CANDIDATII OPOSITIUNEI PENTRU CONSILIUL COMUNAL.

Colegiul III.

D-nul George Mărzescu
„ George Roiu
„ Anton Lokman
„ Emanoil Cristodulo.

Colegiul IV.

D-nul Leon Negruzzi
„ Alexandru Livaditi
„ Petru Papadopulo
„ George Nițescu
„ George Pavlov.

Iasi, 6 Noemvre 1878.

Ieri opoziținea au cîștigat o strălucită isbîndă. Tus-patru candidații ei, d. d. Pogor, N. Ganea, Vasile Sculy și Ianov, au fost aleși.

Sperăm că acelaș succes vor avea candidații opoziținei și în colegiul al II-lea.

Căderea fracțiunei în Colegiul I este cu atît mai grozavă cu cît ea n'au cruțat nici-un mijloc pentru a-și asigura triumful.

A arata tot ce au pus în lucrare, acest grup pentru a eși invingĕtor din alegerile comunale, ar fi a face rechizitoriul faptelor celor mai reprobabile ce vre-o dată un partid de la putere au întrebuințat spre a repune pe adversarii sei.

Reservăm pentru unul din numerele viitoare a face descrierea tuturor intrigilor, amenințărilor, seducțiunilor și intimidărilor de cari fracțiunea s'au servit, de și în zadar, spre a ajunge la victorie.

Ceea ce putem spune pentru moment este că fracțiunea au întrebuințat mijloacele cele mai neleale și mai nedemne pe lîngă mai mulți alegĕtori din colegiul I, cari au simpatii foarte vii pentru conservatorii-liberali saŭ pentru liberalii moderați, și pe cari i-au înduplicat prin feliu de feliu de intimidări și amenințări ca să voteze dacă nu toată lista guvernamentală cel puțin o parte din această listă.

Nu spunem asemine nimica de funcțiunile, decorațiunile și favorurile cari s'au promis altor alegători credulĭ spre a-i ademeni să voteze pentru candidații fracțiunei. Ne vom opri de a cita nume. Va veni însă un timp cînd vom da totul pe față spre a proba încă o dată ce insemnează in gura fracționiștilor, a acestor falși liberali, principiul liberelor alegeri.

Pănă atunci ne vom mărgini a spune că astăzi cînd are loc alegerea colegiului al II-lea, consternațiunea fracțiunei este la culme. Cine au vrut să aibă o idee de grozava restriste a acestui grup, au trebuit să meargă astăzi la primărie spre a vedea figurele sinistre și desolate a le corifeilor fracționiști.

De se va intîmpla să cadă și astăzi candidații fracțiunei, cum așteptăm, consternarea fracțiunei se va transforma mîne in colegiul al III-lea intr'o adevarată furie, căci acest colegiu e acela în care dînsa contézĕ sa dobîndească o revanșă.

Ast-fel mîne avem să asistem la o luptă supremă!

Mîne are se dee fracțiunea lupta cea mai desperată; mîne are să desfășure ea cele de pe urmă batalióne ale sale spre a cădea cu tótă puterea asupra candidaților opoziținei și mai cu samă asupra d-lui Gheorghe Marzescu.

Nu mai este un mister pentru nimine că d. Mărzescu este combătut de fracțiune cu cea mai mare patimă și inverșunare, numai și numai fiind că acest barbat este unul dintre aceia care au avut tot déuna curagiul de a rupe masca de pe obrazul fracțiunei și de a arata că ea nu este nici democrată, nici liberală, nici sinceră, nici patriotă, și cu atîta mai puțin expresiunea opiniunei publice din Moldova.

Tótă aprinderea și invenenirea fracțiunei contra d-lui Mărzescu va fi credem zadarnică, căci este cunoscut că d. Mărzescu nici gândea să'și pună candidatura la comună, și că dacă au consimțit să figureze pe lista candidaților opoziținei, aceasta n'au făcut'o de cît in urma stăruinților numerosilor sei amici cari a recunoscut că lupta n'ar putea fi intreprinsă cu șanse de o victorie completă fără numele acestui barbat, care este unul dintre cei mai vechi și mai neobosiți luptători politici din Iași și din Moldova.

Ast-fel înțelegem inverșunarea de care se arată insuflețită fracțiunea contra d-lui Mărzescu; ceea ce nu înțalegem de loc este lipsa ei de lealitate, este orbirea și impătimirea cu care lupta contra d-lui Mărzescu, și care o fac să alerge in desperare de cauză chiar și la mijlóce de acelea ce nu servesc de cât spre a arunca ridiculul și compătimirea asupra acelora cari le intrebuințează.

Ast-fel fracțiunea au găsit cu cale să se servească chiar de garda civică spre a paraliza acțiunea d-lui Mărzescu, și să-l cheme, tocmai in ziua de 5 noemvie, la legiunea gardei, pentru ca să primească pușca și să facă jurămînt, amenințîndu-l că la caz contrar va fi adus cu escorta.

Ce efect au produs acéstă manevră asupra publicului ca și asupra d-lui Mărzescu, oricine au putut vedea din respunsul elocinte care l'a dat in intrunirea publică din 2 noemvre, și nu putem face mai bine de cît să atragem atențiunea lectorilor noștri asupra discursului ce d. Mărzescu au pronunțat in acea intrunire.

Acum când fracțiunea au mîntuit toate tertipurile sale, cînd au secat ultimele sale resurse, nu i-au ramas alta de intrebuințat de cât ca să opună candidaților opoziținei, din col. al III-lea tot ceea ce are mai ales în grupul seu, pe d. Pastia și Al. M. Șendrea, pe cari ea 'i preumblă prin colegii ca dóră îi va putea ridica din căderea ce au suferit ieri in colegiul I. Cu acești doi domni și cu conservatorul. D. N. Rosetti Rosnovanu, pe care l'au inregimentat printr'o procedură ce mai tîrziu e cu neputință a nu se da pe față, fracțiunea se măgulește a crede că va putea să cîștige sufragiile colegiului al III-lea.

Sperăm însă ca și această manevră a fractiunei va eși reu și că nu-i va rămînea altă scapare de cât ca să se arunce desperată in colegiul al IV-lea, ca pria presiune și ingerență fățișă, prin esplotarea gărzei civice, să isbutească a scapa din naufragiul general ultimele sale resturi.

TEEGRAME.

Bucureşti, 5 Noemvre.—Lista candidaţilor opoşiţiunei la Consiliul Comnnal de Bucureşti au reuşit pe deplin Generalul Florescu, General Manu şi d. Papa au fost aleşi cu doue treimi de voturi, cu toată presiunea guvernamentală.

Participarea la vot au fost extraordinară.

Intrunirea publica din Sala Primariei

Şedinţa din 2 Noemvrie, sub preşidenţa dlui N. Lupu.

Continuăm a reproduce discursurile oratorilor cari au luat cuvîntul in intrunirea puulică de la 2 Noemvrie.

Dl. Ciupercescu. D-lor Alegători! Pentru a doua oara lupt in alegerile comunale.

Intăia oară am luptat in 1871, adecă după şepte ani de la promulgarea legei din 1864, care au proclamat autonomia comunei, atunci cînd am văzut ca intr'acest timp comuna, fiind administrată de fracţiunea aşa zisă liberă şi independentă, căzuse intr'o stare deplorabilă.

Am intrat acuma earăş in lupta, cînd după o a doua administraţie de doi ani incredinţat nu numai că fracţiunea este incapabilă a face vreo inbunătăţire in oraşiul in care trăim, dar incă pentru ca d. Primar actual ne-au declarat, prin volumin asa sa dare de samă că, pănă la 1895, nu avem a spera nici-o ameliorare, nici un metru de pavaj, pe cînd fostul consiliu comunal cu Primarul in mai puţin de patru ani d. N. Gane, ne-au dat in o mare parte a oraşului un pavaj care rivalizează cu acelor dintăi capitale ale Europei.

Am intrat in acéstă luptă d-lor, pentru că eu nu cred că, scopul unui consiliu comunal este a aduna bani de la cetăţeni prin diferite dări ce le impune, spre a-i cheltui in creări de posturi menite a aduna acele dări, cum este sistema adunărei veniturilor in regie, fără a ne da in schimb nici o inbunătăţire in oraş.

Vă aduceţi aminte de pavajiul şi trotuarele covăţite ce ne au lasat administraţiunea de 7 ani a gupului fracţiunei. Vedeţi deosebirea administraţiunei consiliului din 1872, şi diferinţa administraţiunei de la 1876 pănă astăzi; cugetaţi incă la pespe tiva ce ne promite darea de sama a actualului consiliu comunal, şi apoi votaţi in conştiinţă pe viitorii membri comunali! Dacă luptăm astăzi uniţi cu o parte din membrii consiliului comunal din 1872, este pentru că, noi voim ca membrii consiliului comunal să facă gospodărie, eară nu politică in comună; nu voim un consiliu comunal care să se ocupe esclusiv de confectionarea listelor, sau mai bine de stergerea alegătorilor din listele electorale şi de chipul cum se'şi facă mai mulţi aderenţi partidului din care face parte. (bravo! aplause).

Voim ca consiliul să'şi indeplinéscă numai datoria ce'i prescrie legea in partea politică, şi să pună mai presus de tóte, interesele cetăţienilor urbei nóstre éră nu acele ale partidului.

Voim ca banii comunei să se cheltuească pentru inbunătăţirea stradelor, iluminarea oraşului, indestularea lui cu apă şi pentru a se intreţinea curăţenia lui in condiţiuni higienice, prin regulamente comunale, eară nu cu biciul, cum ne spunea la intrunirea de duminică d-lu primar. Voim ca banii comunei să se cheltuească pentru a inmulţi scólele de meserii şi a intreţinea in bună stare pe acele menite a da instrucţiune copiilor şi fraţilor noştri; eară nu pentru susţinerea unor instituţiuni care nu aduc nici un folos real oraşului nostru.

Ei bine d-lor! din nenorocire grupul fracţiunei nu face decăt politică de partid in comună, şi de aceea interesele nóstre de prima necesitate sunt cu desăvîrşire negligiate, ca să nu zică chiar prigonite.

Eată peutru ce ne vedeţi pe toţi uniţi in acéstă luptă comunală.

In faţa acestei uniri insă, care displace in cel mai mare grad grupului fracţionist, ni se aruncă cu profusiune epitetele de reacţionari, cu tendinţi de a resturna guvernul liberal! A vorbi ast-fel d-lor este un tertip elector l. este a exploata buna credinţă a cetăţenilor, căci guvernele nu se restórnă de căte un consiliu comunal. Liberali şi democraţi mulţi dintre noi am dovedit că suntem, nu prin vorbe, ci prin fapte; dar eu contest grupului fracţionist că este liberal şi democrat, şi cănd va veni timpul de a-i dovedi acésta, 'i voiu dovedi-o cu fapte necontestabile; căci avem multe de dis in privinţa liberalismului guvernului actual şi in special a pretinşilor liberali din grupul fracţionist. Nu voiu cită alce decat două fapte, are să se dee măsura liberalismului d-lor. Cănd un ministru este liberal, nu refuză unei comune dreptul de a-şi alege pictorul care să eternizeze memoria unor lupte in care fii acelei comune au căzut victime neprevederilor lui politice, şi cănd un partid este liberal şi patriot nu refuză concursul seu unui comitet institait in scop de a da comunei prin contribuţiuni aceiea ce arbitrariul unui ministru iau refuzat. Ce mai ziceţi despre libertate cu care se fac alegerile actuale de administraţiune locală, cu consimţimêntul guvernului central? Fracţiunea care au subscris impreună cu mulţi din noi programul in fruntea căruia era inscrise cu litere mari: *„libertatea alegerilor“*, pune in mişcare tóte fibrile administratiunei pentru a amerinţa, a ademeni, a corumpe chiar prin promisiuni, pe alegătorii slabi de fire, vine să vă spună in faţă că este liberală?

Cum Prefectul unui judeţ fără sfială, in faţa tutulor cetăţenilor, chiamă chiar in camera prefecturei in tóte zilele pe alegători, pentru a le solicita voturile, pentru candidaţii guvernamentali şi ie parte la tóte intrunirile fracţiunei care şi-a formal lista viitorilor consilieri comunali, şi acel prefect se numeşte pre sine liberal? (aplause).

Cum, ministrul care destitue in ajunul alegerilor pe prefectul de poliţie, pentru că au luat in serios circulara prin care acel ministru recomanda prefecţilor să nu ingereze in alegeri, şi care concentréză tótă puterea administrativa in mâna prefectului de judeţ care ingerează pe faţă alegerile, se póte numi un ministru liberal? (aplause).

Dar nu e timpul incă de a vorbi politică, căci ne aflam in ajunul alegerilor comunale! şi daca aceste alegeri au şi o insemnatate politică, după mine acéstă insemnatate se referă de o camdată numai la grupul fracţionist. Noi cetăţenii Iaşilor trebui să dovedim atît guvernului central cum şi ţerei intregi că, ne-am ridicat ca un singur om in contra acestui grup care in comună nu ştie a face bună administraţiune, éră in politică nu este liberal!

Cum, Iaşii vechia capitală a Moldovei, nu are alţi ómeni capabili de a administra comuna decăt pe domnii care compun majoritatea actualului consiliu comunal?

Cum, Moldova, ţara lui Stefan cel mare, nu are alţi liberali decăt pe cei şepte membri ai grupului fracţiunei? dar atunci să dăm foc acestei jumătăţi a Romăniei, de la un capăt pănă la celalalt (Aplause sgomotóse).

Dar acésta nu este adevarat d-lor, şi ca s'o dovedim, să votăm cu toţii in contra sistemei guvernamentale, ca să vază lumea, că noi ştim a lupta in contra puterei, cum am mai luptat şi altă dată, cănd ea se afla in mîni inepte şi tirane!

Dupe aceste vorbe, d-l Ciupercescu scoborănduse de la Tribună, s'au reintors pentru a spune alegătorilor că, unul din candidaţii opoşiţiunei la colegiul al III-ea pe care d-l Mărzescu nu l'au numit este insuşi d-l Mărzescu, cetaţanul iubit, alintat chiar, al colegiului al III-lea de Iaşi, sufletul intrunirilor electorali! nu mă indoesc că acest colegiu independent îl va alege de sigur şi astă dată ca tot-deauna cu tótă ingerenţa administrativă, dirigiata specialminte contra d-lui Mărzescu.

După d. Ciupercescu au vorbit d. I. Ianov, al căruia discurs îl vom reproduce in unul din numerele viitoare.

D. Iacob Negruzzi, profesor la Universitate, luând apoi cuvîntul, au rostit următórele:

Domnilor! In lupta electorală care s'a incins in oraşul nostru, daţi-m' voie să spun şi eu căte-va cuvinte care vor esplica pentru ce şi eu, profesor, om de teorie, care mă amestic puţin in politica activă şi militantă, sunt de părere că trebue să alegem in consiliul comunal alţi barbaţi de cât acei cari figurează astă-zi.

De şi eu urmăresc cursul trebilor politice din ţară mai de departe, cănd vine vorba de a vota, atunci îmi pun biletul in urnă numai după o matură chibzuire, căci a se abţine cu totul de la afacerile publice, este fapta unui rău cetăţean care nu se interesează de soarta patriei sale, este fapta unui rău profesor care pe lângă ştiinţă, trebue să insufle şi patriotism şcolarilor sei (aplause). De la 1866, de cănd avem constituţiunea actuală şi pănă astăzi, eu unul nici odată nu am votat pentru aşa numita fracţiune liberă şi independentă. Alţii s'au impacat cu dênşii, s'au dispărţit, s'au impacat iarăşi, dar eu, ca unul ce sunt coleg cu mulţi din d-lor la Universitate, nici-odată nu am lasăt a mă amăgi de frumoasele lor cuvinte: îi cunoşteam pre de aproape şi pre intim, De aceea, cănd s'a disolvat consiliul trecut şi cînd s'au ales acel actual, mi-am zis: trebue să căutăm a alege pe primariul şi membrii celuilalt consiliu, că i altfeliu are să fie nu numai o rea administraţie, dar au să curgă prigonirile, calomnii şi, cu toate impotrivirile fracţiunii am isbutit să alegem cinci membri ai opoşiţiei, din şeptesprezece căţi compun consiliul comunal. Urma a dovedit că am făcut bine, căci nu numai am pus pe d. Gane fost primar in posiţie să se apere in contra unor atacuri in adevăr nedemne, dar prin membrii opoşiţiei am inlesnit administraţia chiar a consilierilor din majoritate. Şi in adevăr d. d. fracţionişti ar trebui să ne mulţumească că le-am dat in mijlocul lor pe d-nii Gane, Rosetti, Cerchez şi ceilalţi, căci cănd veneau trebi mai grele sau mai delicate tot la d-lor s'au adresat. Cănd era vorba de lucrat budgetul comunei s'au adresat la d.

Gane; l'au pus în capul comisiunei şi l'au rugat să le lucreze proectul. Când a venit prin Iaşi Impĕratul Rusiei şi trebuea să i să facă o primire demnă de oraşul nostru, la d. Rosetti s'au adresat. Când M. S. Domnitorul s'a întors din Bulgaria biruitor şi Iaşii au trebuit să-i trimită o o deputaţie ca să-i ureze buuă-venire, la d-nii Ianov şi Cerchez s'au adresat..... dar, negreşit, când a fost vorba de diurne, lefi şi ori şi ce bani de împărţit atunci se adresau la d-nii Iorga, Hazu, Rojniţă şi ceilalţi (ilaritate), nici unul din opoziţie nu a primit o însărcinare salariată, dar ce e dreptul, d-lor ar fi refusat-o, lăsând aceasta pe d-nii Rojniţă sau Iorga, căci ştiau causa pentru care aceşti d-ni stăruise atâta ca să intre în consiliul comunal (aplause).

Presenţa unei opoziţii în consiliul comunal a fost însă mai ales trebuitoare pentru controlul listelor electorale, care nu se mai făceau du ă dreptate, ci din spirit de partid. Indată după intrarea actualului consiliu comunal, în Ianuar 1877 când am aruncat ochii pe lista provisorie, am vĕzut că eu sunt şters din listă şi nu numai eu, dar Leon Negruzzi, Iacob Negruzzi, Gheorghe Negruzzii, Alecu Negruzii, tot ce-i Negruzzii pe rudă, pe semănţă eram şterşi de pe faţa pământului. D-l Pastia uitasă că suntem Români vechi, băştinaşi ai judeţului şi oraşului acesta. Şi am trebuit să mĕ duc la consiliul comunei cu documentele de familii şi de proprietate şi să le înfăţoşez pentru a pute redobândi drepturile mele şi a celorlalţi fraţi şi rude. In Ianuar 1878 când se lucrau listele din nou, şi earăşi am aruncat ochii pe listele provizorii, am vĕzut că *din nou* nu sunt înscris. Atunci mi-am zis că nu mai este de glumit; că aici nu mai avem a face cu prigoniri particulare, ci avem a face cu un sistem întreg, cu sistemul de a nimici pe toţi acei cetăţeni care nu sunt unghii şi carne cu grupul fracţionist. Atunci ni-am întrunit cu câţi-va prieteni şi ni-am sfătuit să organizăm o apărare nu numai pentru noi, dar pentru toţi cetăţenii obijduiţi pe câţi am pute descoperi. Şi atunci eu, om de teorie, am pus cartea la o parte, şi am venit cu prietenii mei la consiliul comunal, şi am stat faţă în faţă în consiliu, toată vremea cât s'au lucrat listele şi nu i-am slăbit un singur moment, aşa în cât nimic nu se făcu fără ştirea noastră şi ştiţi, d-lor, câţi am înscris noi în listă cetăţeni daţi afară din drepturile lor de d. Pastia? — Eată numĕrul lor; 15 proprietari mari la colegiul I p. Senat; 12 la colegiul I pentru Adunare; 9 proprietari la colegiul II p. Senat; 7 la colegiul II pentru Adunare; 21 la colegiul III p. Adunare şi peste 70 de alegĕtori din colegiul IV (aplause sgomotoase şi prelungite). Dar nu ni-am mulţumit cu atâta: pentru toţi cei respinşi am făcut eu apel la tribunal şi—dovadă cu câtă părtinire lucra majoritatea consiliului, toate apelurile noastre fără excepţie au fost primite; toţi acei refuzaţi de comună, au fost inscrişi de tribunal (aplause prelungite).

Dacă aceasta este d-lor simţul de dreptate şi de nepărtinire a consiliului actual şi a primariului seu, să vedem care au fost simţirile sale patriotice în comparaţie cu acele ale predecesorilor lor. In anul 1875, coloniştii din Cernăuţi au hotărît să înfiinţeze acolo o universitate pentru a stârpi cu desăvîrşire elementul naţional românesc din Bucovina care ni-a fost răpită şi tot-odată să ridice şi o statue pentru lauda acestui act de violenţă şi nedreptate politică. Cotind aceasta, am fost indignat şi mi-am zis că nu trebue noi din vechi capitală a Moldovei să lăsăm să treacă o asemine injurie făcută nouĕ, fără a manifesta mâhnirea şi durerea noastră. Am alergt atunci la d. Ganea care era primar şi i-am zis că ar trebui ca el primariul să iee iniţiativa unei contravenţii. D. Gane s'a întimpinat pentru această ideie. In grabă a întrunit consiliul comunal; a făcut la dênsul un patriotic apel şi după propunerea sa, s'a hotărât să se ridice în grabă un monument pe locul unde a fost ucis nefericiţul întru pomenire Grigorie Alexandru Ghica VV. Toţi am mers atunci la acel monument cu Prea Sântul Mitropolitul şi cu primarul în frunte şi cuvintele d-lui Gane, atât de simţite, au improspătat în inimile poporului faptele nelegiuite cu 100 ani în urmă şi au arins din nou flacăra patriotismului românesc. (aplause prelungite).

Doi ani mai târziu, imprejnrările politice cunoscute am făcut ca să trecem cu oşirea noastră în Bulgaria şi să intrăm într'o crâncenă luptă cu oştirile turceşti. Regimentul de dorobanţi No, XIII din Iaşi şi Vaslui, a fost dintre întĕile trupe care au trecut în ţara turcească şi care au intrat în foc. Pe atunci mĕ găsiam la ţară şi zi şi noapte eram agitat şi-mi bătea inima să aflu cum se vor bate feciorii oştirei noastre Venea la mine mumete, soţiile, rudele d robanţilor din satul meu, întrebându-mĕ cu lacrimile în ochi ce se mai ştie de pe câmpul de resboiu. In agitaţia mea, alergam înaintea omului ce trimeteam calare în Iaşi pe fie-care zi ca să-mi aducă jurnale şi veşti de la bătălie şi când am aflat despre vitejia copiilor noştri, o mulţumire fără margini mĕ cuprinse. Când mai pe urmă s'a serbat în Bucureşti triumful Românilor — care politiceşte s'a sfîrşit aşa de reu, dar pentru numele şi steagul ostaşului român aşa de bine (aplause), — mi-am zis că ni s'ar cuveni şi nouĕ cel puţin ceva din trofeele luate de la Turci cu sângele nostru, şi, neştiind la cine să mĕ adresez, am scris o scrisoare la un jurnal din Bucureşti, cerând şi pentru a doua capitală a Romăniei şi vechia capitală a Moldovei macar două tunuri turceşti care sar fi putut aşaza lângă monumentul lui Grigorie Ghica ca o mulţămire pentru sufletul acelui mare domn: tunuri luate de la turcii bătuţi puse lângă Domnul Moldovei tăiat de turci! Şi am rugat pe d. Pastia să stăruie şi să ceară aceasta pentru oraşul pe care îl represintă şi ca primar şi ca deputat în Adunare (aplause).

In zadar însă am cetit cele petrecute în Adunare, d. Pastia nu şi-a ridicat glasul pentru oraşul nostru; patriotismul seu n'a fost destul de mare să gândească la onoarea cuvenită acestei vechi capitale (aplause prelungite) şi nici unul din deputaţii noştri, nici d. Tacu, nici d-nii Holban, Anghel şi ceilalţi n'au găsit cu cale să piardă un cuvênt pentru un lucru care poate d-sale le părea mic, nouă însă ne pare mare şi însemnat. D. primar a tăcut şi oraşul nostru a remas uitat (aplause). Judecaţi, d-lor alegători, între d. Gane şi d. Pastia. Judecaţi între celalalt consiliu şi acel de astăzi şi hotăriţi prin votul d-voastră, unde a fost administraţie mai bună, unde nepărtinire mai mare în care parte a fost patriotismul! (aplause prelungite, mai mulţi să grămădiră se felicitze pe orator, între care se vĕd redactorii Stelei Romăniei, D. senator Drosu şi d-l Manolachi Costachi).

Voci. D. Mărzescu se vorbească! Il rugăm cu toţii.....

D. Mărzescu. (suindu-se la tribună) Vă mulţumesc, scumpii mei concetăţeni, pentru indulgenţa şi simpatia ce'mi arataţi. Nu voiu veni astă dată la această tribună, spre a combate pe adversarii noştri, cu toate c'am zărit în mijlocul nostru pe vr'o doi dintre domniile lor. Nu'i voim a combate, ci mĕ voiu mărgini a vĕ face nişte întrebări foarte simple: Ce îmbunătăţire morală şi materială aşteptaţi de la un consiliu comunal, care vine şi vă declară formal în darea de samă că pînă la 1895 nimic bun nu se mai poate face în urbea nóstră? Dar atunci să n'alegem pe nimeni, să lăsăm numai pe casierul comunei care face plăţile şi pe perceptorul care adună dările de la cetăţeni (aplause). Cum? Onorate Cap al comunei, nu poţi face nici o îmbunătăţire pînă ce vom plăti asfaltul? Dar atunce de unde aveai a lua D-ta acei 10,000 franci spre a plăti tabloul vitejilor noştri ostaşi în scop de a le perpetua memoria? Cum? ai fi găsit în concepţiunile D-tale de bun gospodariu şi de solid finanţiariu mijloace de a acoperi o asemine cheltueală extraordinară, dar pentru ca să dotezi scolele primare cu cele necesare, tsrigi la oameni, dai din umere, şi arăţi pavagiul cu asfalt, exclamându-te: iată causa sărăciei noastre? Drept este acesta, limbagiul unui bun părinte a comunei poate fi aceasta?—Cum? Până la 1895, n'aveam să aducem apă bună în acest oraş, n'avem se scoatem mahalalele din noroiul în care riscă a se îneca?—N'ai parale?—Dar de unde me-ai pus în buget soma de 40,000 franci pentru garda civică? (aplause).—N'ai parale? 40000 franci ai găsit pentru gardă, dar câteva sute lei pentru a feri pe bieţii nenorociţi din aresturile comunale să nu fie mâncaţi de guzgani, n'ai găsit? (sensaţiune si vii aplause).

Daţimi voe se vă vorbesc acum despre garda civică, care în mânile oamenilor de la putere au ajuns se fie biciul lui D-zeu pentru acest oraş.

Voci. Aşa este, aşa este!

D. Mărzescu. Onoraţi concetăţeni, când s'a înfiinţat garda civică, mă găseam în Bucureşti. Intr'o zi mă 'ntâlneşte colonelul Calinescu, un vechiu amic, şi'mi spune: iubite, te rog se primeşti, a fi comandant de gardă civică în Iaşi. Ştiţi, ce i-am respons, domnilor? I-am zis: scumpul meu amic, dacă ţii la mine, te rog nu mă face de risul copiilor mei! (Ilaritate şi aplause frenetice). Da! scumpii mei concetăţeni, refuz de a mă face caraghioz în uniformă pe uliţele Iaşilor!!... (aplause sgomotoase). Nu roşesc de a vă spune că nu sunt bun pentru nişte asemine îndaturiri cetăţeneşti. Pot avea vóce şi pept spre a lupta în întrunirile publice dar se fac *muştru* la Copou, declar la lumea întreagă, nu mă pricep! (mare ilaritate).

Ce mi se întâmplă, însă, tocmai în mijlocul acestei lupte electorale dintre fracţiune şi opoziţiune?—se vĕ spun?

Voci: spune! spune!

D. Mărzescu. Scoţend din micul seu portofoliu o foae de hârtie). Iată chemarea ce am primit de la şeful de gardă, D. avocat Baronzzi. Citesc:

„D. Mărzescu George, scris în controalele companiei a IV, Bat. I. a gardei civice Iaşi, fiind „că după mai multe invitaţiuni ce vi s'au făcut, „nu v'aţi presentat la cancelaria Legiunei pentru „a depune jurămĕnt şi a primi şi arma la care „legea gărzei vă obligă, apoi, pentru ultima oară

„vi se face cunoscut că **Duminică în 5 Noem-** *„vrie, oara 10 dimineaţă, se vă presentaţi la can-„celaria Legiunei pentru a depune jurământ şi a „primi şi arma, cunoscânduse că la din contra veţi fi adus cu escortă.* 1878, Octomvrie 31, „No 15."

„Comand. Companiei **Barozzi"**

Sunt om de ordine, mă supun legilor şi instituţiunilor ţerei mele, dar aceasta nu mă împedecă de a face critica ce o instituţiune sau punerea ei în aplicare merită după slaba mea minte.

Când am primit chemarea comandantului gărzei civice pe care am avut onoare de a v'o ceti, am înţeles că este o cursă ce mi se intinde din partea foştilor mei aliaţi politici. Astfeliu, mi-am zis că domniile lor îmi cunosc temperamentul de când luptam împreună cot la cot contra ministeriului Lascar Catargiu, adecă, că de câte ori încep o luptă, eu nu dau îndărept, ci ca un soldat fidel merg înainte. Ţioa de 5 Noemvrie, fiind destinată pentru alegerea comunală a colegiului I, eu nu pot şi n'am se pot se alerg se ieu o armă pe care nu ştiu să o port. Vedeţi, domnilor, că eu mărturisesc necapacitatea şi nedestoiniciea mea în această privinţă şi adversarii mei nu pot se mai strige contra mea că n'şi fi parlamentariu când le zic că n'au căpacitatea dorită spre a dirige interesele noastre comunale. Mai mult decât atât, nici n'am se mă gândesc în acea zi la o asemine chemare. Esercitiul drepturilor mele de cetăţan îl pun mai pre sus de serviciul de gardist! (aplause).

Declar că m'aş fi lasat să fiu dus cu escortă de către fraţii mei liberali de altă dată, dar n'aş fi lipsit un moment de la postul meu în aceste alegeri. Cu toate aceste, spre a nu se da motiv ca se 'mi zică că mă pun în rebeliune contra legei, şi astfeliu să se pună adversarii mei de azi în frumosul rol de a striga prin ziarele domniilor sale, că ii nu pot se creeze pentru mine un privilegiu şi se mă menageze, m'am dus însoţit chiar de D. Barozzi cu această bucăţică de hârtie la Comandantul cel mai mare din acest oraş, a gardei civiĕ, la D. Major Langa.

Domnia sa cu blândeţa caracterului seu, ascultând plângerea ce mă credem în drept sĕ fac, a observiat chiar că n'a fost prudent ca în timpurile alegerilor să se facă nişte asemine chemări; mai mult de cât atât, a zis chiar că cetăţenii trebue să fie în timpul alegerilor scutiţi de serviciul gărzei. Onoare lui! (plause).

Cu această ocasiune, am dat d-lui Langa o hârtie prin care 'i arătam că sunt de mult timp afectat de mai multe metehne reumatismale, care m'ar espune la boale foarte primejdioase dacă aş fi obligat să fac serviciul dé gardist civic, şi se ies la câmpul de la Copou sau Frumoasa pe ger şi pe ploae pentru ca se mă 'nveţe *muştruluirea*, ia dreptа şi la stinga . . . cine? Marile căpitenii ce se găsesc în fruntea gărzei D-nii Tacu, Iorga sau Camban! (Ilaritate şi aplause vii).

Când îmi arunc ochii la modul cum mâna de oameni ce au puterea în mâni au dispus de gradele superioare din instituţiunea aceasta pe care o recunosc că este democratică, un disgust chiar mă cuprinde. Cum? mă 'ntreb în mintea mea: D-nii Belcic, Ornescu şi alţii de categoria domnilor lor, tineri eşiţi abia în lume, să însemneze în acest oraş mai mult decât un Pogor, un Gane, un Livaditi, un Negruzzi? Cum? acestia se fie nişte simpli soldaţi, iar domniile lor căpitani, majori şi nu mai ştiu ce!... Când esaminez modul de aplicare a instituţiunei gărzei civice, nu pot să nu zic adversariler mei: Exclusivismul vostru este revoltătoriu! Cât pentru mine unul, vă mărturisesc cu toată francheţ, că numai la ideea sa mă 'nbrac în uniformă şi se am încinsă la coapsă o sabie, un ris nervos mă apucă şi 'mi zic: Cu ce ţ'am greşit o Doamne sfinte, că tocmai acum când am cinci copii, băeţii cei mici de evrei şi de crestini să se alunge după mine pe uliţa mare ca se mă admire într'o uniformă pe care nu stiu şi nu sunt destoinic ca se o port! (Vii şi generale aplause).

Înţeleg, onoraţi concetăţeni, garda civică, înţeleg că fie care dintre noi se dee serviciul seu pentru paza liniştei şi a bunei orânduelĭ, atunce când suntem în resbel contra neamicului, şi când bravii fii a acestei ţeri, fraţii noştri merg să ne apere ţara în afară, ca noi înşine să o păzim în lăuntru, dar astăzi când suntem în timp de pace, se distragem pe oameni de la pânea lor de toate ţilele şi sei muncim oare întregi cu un serviciu public care nu poate aduce nici un folos pentru comună, O! aceasta este o cruzime, şi'mi rădic voacea din tóte puterile contra unei instituţiuni prin natura ei democratică, dar prin aplicarea ei crudă, tirană, póte chiar mai târziu primejdioasă ordinei publice . . .

Voci. Aşa este! Mare dreptate aveţi! Bravo! Bravo! (aplause îndelung prelungite).

D. Mărzescu. Adiverul fiind acesta, se nu fiu în drept de a întreba pe representantele comunei, pe d. Pastia: strigi că nu sunt bani, dar aceşti 40,000 franci care'i plăteşte la garda civică, de pe acui spinare ai să-i iei?

N'adaog un cuvênt mai mult, căci din aceste trei întruniri de consfătuire publică, cred că v'aţi convins în deajuns despre candidaţii propuşi de guvernamentali şi despre candidaţii propuşi de membrii din opoşiţiune. Am trecut deĭ vrêsta aceea, când un cuvênt îmi excita amorul propriu şi mĕ făcea să'mi înăduş simţimintele numai pentru că o gazetă me-ar fi zis că sunt reacţionar! Şi dacă este să ne batem cu fraze şi cu vorbe, nu mĕ voi feri de a vĕ spune: mai bine ieu numele impropriu de reacţionar, dar se fiu cu idei sănătoase şi drept către adversării mei, de cât liberal cu principii tiranice şi cu un sistem compromitătoriu instituţiunelor democratice. (Bravo! Bravo!).

Făcând un apel la bunul simţ şi la curagiul d-vóstre civic, nu mĕ îndoesc stimaţii mei concetăţeni că veţi onora cu votul şi increderea dv. candidaţii pe care am avut onoarea de a vi'i propune în numele opoşiţiunei! (aplause prelungite).

(Va urma).

DIN LOCALITATE.

Candidaţii opoziţiunei aleşi ieri în colegiul I au întrunit sufragiile următoare: d. N. Gane 25 voturi; d. V. Pogor 24; d. V. Sculy Logothetidis 23 şi d. I. Ianov 23.

Candidaţii fracţiunei au întrunit: Sc. Pastia 21 voturi; d. A. M. Şendrea 18; d. N. Rosetti Rosnovanu 16 şi d. C. Langa 14.

Din 43 alegĕtori înscrişi în listă numaĭ doi au lipsit: dd. D. Cozadini şi Iamandi.

Sâmbăta trecută s'au reprezentat *Somnambula*. Piesa a fost bine executată de toţi artiştii. Cu deosebire rolul Somnambulei au fost bine interpretat de d-ra Bressolles, care au primit vii şi numeroase aplause din partea publicului.

Astă seară se dă pentru a doua oară *Trovatore*.

ULTIME ŞTIRI.

Opoziţiunea au câştigat o victorie strălucită şi în colegiul al II-lea. Toţi candidaţii noştrii au fost aleşti cu mare majoritate, şi anume: d. Ci Cristodulo Cérchez cu 53 voturi, d. T. Ciupercescu cu 49, eară dd. D. Rosetti şi M. Mircea cu câte 43 voturi fie-care.

Candidaţii fracţiunei au întrunit: d. N. Ioan 30 voturi, d. T. Teutu 24, d. Rocoviţă 23 şi d. T. Codrescu 16.

Numărul total al alegătorilor înscrişi în listă este de 80, dintre cari 72 au participat la vot.

Aflăm că în Bacău asemine au triumfat lista opoziţiunei în colegiul I.

De închiriat un apartament în casele D-lui Leon Negruzzi la Copou, compus din 5 odăi de stăpâni, bucătărie, spălătorie, precum şi odăi de slugi. Salonul şi sofrageria sunt mobilate. — A se adresa la D-l Iacob Negruzzi, strada mare.

(6—4, j. s. m.)

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sînt de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.

(10—3).

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu)

M. ŞAPIRA

PHISIOGNOMIST ŞI MNEMONIC

DA CONSULTATIUNI

în fie-care zi de la orele 10 până la 2 şi de la 4—6 seara în locuinţa D-sale, strada Primăriei casele Braşovanu No. 14 faţă cu Pensionatul normal de Domnişoare Afară de acest timp va vizita pe acei D-ni ce'l vor invita.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 225. Mercuri 8 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negruzzi. Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

CANDIDATII OPOSITIUNEI PENTRU CONSILIUL COMUNAL.

Colegiul IV.

D-nul Leon Negruzzi
„ Alexandru Livaditi
„ Petru Papadopulo
„ George Nițescu
„ George Pavlov.

Iași, 7 Noemvre 1878.

Căderea fracțiunei in alegerile de ieri, ale colegiului al II-lea, au fost și mai sdrobitoare de cât in colegiul I-iu.

Candidații ei au intrunit un număr de sufragii foarte restrins, considerând mai ales ingerința exercitată de administrația și mijloacele nenumerate de cari au dispus partidul de la putere.

Așa, pe când candidații noștri au intrunit doi, și anume dd. C. Cerchez și T. Ciupercescu au intrunit unul 53 voturi, celalt 49, adică mai bine de doue treimi din numărul total de 72, al votanților, și ceialalți doi, dd. D. Rosetti și Mircea, fie-care câte 43 voturi, prin urmare aproape doue treimi. — candidații fracțiunei de abia au putut dobîndi, unul d. Neculai Ioan, 30 voturi, eară ceialalți trei dd. Racoviță T. Tĕutu, T. Codrescu. au căzut cu un număr de tot mic de sufragiuri, cu 24, 23 și 16.

Lucru foarte instructiv în acest recensiment este că d. N. Ioan, comerciant foarte stimat și respectabil, dacă au obținut numărul cel mai mare de sufragii dintre toți candidații fracționiști, această o datorește pe de o parte imprejurărei că se bucură de o reputație foarte bună și că au stat la o parte în tot cursul acestor doi ani de zile de când fracțiunea se află la putere.

Asemine vom spune și despre ceialalți trei candidați ai fracțiunei, dd. A. Racoviță, T. Tĕutu și T. Codrescu, persoane nu mai puțin onorabile și cari nu sunt inregimentați in grupul fracțiunei au primit totuși un avertisment din partea marei majorități a alegătorilor, fiind că au consimțit să figureze pe lista fracțiunei.

Lecție plină de învățătură in viitor pentru ori-cine se va ademeni a sĕ încrede în cuvintele fracționiștilor!

Umilire mare in acelaș timp pentru fracțiune care s'au ingurgițat peste măsură, care ș'a crĕdut a tot puternică in a doua capitală a României.

Și apoi chir în colegiul I, dacă candidații fracțiunei au scapat cu o minoritate mai respectabilă, aceasta nu o datoresc de cât contingentului ce d. Rosnoveanu au socotit cu cale a le da, să ne permită acest onorab. domn a i-o spune, întrun moment de uitare de sine!

Fracțiunea se au convins credem: de un lucru: că urgisită de D-zeu, au ajuns să fie urgisită și de oameni, cu deosebire de când se află la putere. ...

Ce? crĕdut'au oare d. d. Tacu, Anghel, Corjescu, etc. că este de ajuns a se prezenta alegĕtorilor într'o bună dimineață cu d. d. A. M. Șendrea și C. Langa, singurii oamenii sinpatici ce posede grupul fracțiunei, apoi cu nume numai puțin onorabile și simpatice ca d. d. A. Racovița și D. Tĕutu, pentru ca Ieșenii să uite tot exclusivismul și intoleranța, toate violențele și prigonirile practicate de fracțiune în timpul de când se află stăpînă pe destinurile Moldovei, și ca să aibă astfeliu naivitatea de a-o crede devotată principiilor, libertăților publice și intereselor acestui oraș.

Din fericire voturile colegiilor I, II și III au rostit un verdict din cele mai semnificative și au aratat că nu fracțiunea se bucură de opiniune publică în marea majoritate a alegĕtorilor celor mai luminați și mai neatîrnați din Iași.

Lecțiunea care ați dobîndit'o ieri și alaltăieri sperăm că nu veți lipsi de a o capata și astăzi în colegiul al III-lea, cu toate că umblați cu o falcă în pămînt și cu alta în cer ca doară veți surprinde buna credință și marinimea cetățenilor, cu tote că ați șters din, acest colegiu mai mult de 60 alegĕtori, cari au mai mult de cît censul cerut, dar nu sînt înregimentați în ortaua d-voastră.

Mîne, în colegiul al IV-lea încă credem că nu veți repurta victoria cu toată presiunea, intimidarea, violența și amenințarea ce exercitați.

Regia Monopolului de tutun *).

Administrațiunea Regiei monopolului de tutun, profitând de trunchiarea țerei, adecă de alipirea districtelor din Basarabia la Imperiul Rus, nici în ruptul capului n'a vroit se auză de Dobrogea, și ast-fel ea a cerut reziliarea contractului, băzându-se și pe acea că contrabanda și cultura ilicită i-a paralizat interesele sale, și Guvernul ș'a calcat și din acest punt de vedere indatorirele ce-i incumba prin contract.

Lăsăm la o parte cestiunea Besarabiei pentru cuvêntul că nu știm pănă la ce punt, aceste districte pot fi privite ca niște condițiuni substanțiale a le contractului. Înțelegem ca Regia se dobândească o scădere proporțională din prețul pe care îl plătește Statului pentru că ea se găsește în viitoriu lipsită de județile din Besarabia. Înțelegom de asemine că ea nu poate fi obligată să primească în schimb Dobrogea. Nime nu o poate sili, adecă se-i schimbe positiunea sa primitivă creată prin contractul ce-l are încheet cu Gu-

*) Vedi No 221 al „Stelei Rom.“

vernul Statului Român, dar se ceară pe acest motiv reziliarea contractului, mărturisim că ni se pare lucru aşa de lesne. Aceasta'i o cestiune de drept asupra căriea nu ne vom rosti de cât atunce când vom studia în amănunţimile sale contractul Regiei.

După noi, regiea, din causa luărei Besarabiei se găseşte în casul arendaşului aceluea, caruea judecata îi iea din uz şi usufruct o parte din pământul arendat.

Putem noi zice că'n principiu, un asemine arendaş are dreptul se ceară reziliarea contractului? Nu! Totul atârnă, dacă casul nu este anume prevĕzut în contract, de la împrejurări, adecă, în asemine situaţiune suntem datori, se esaminăm după principiile de drept, dacă aceea ce se ia poate fi privită ca o condiţiune „substanţială" a contractului, şi în asemine ipoteză să poate cere reziliarea.

Districtele din Besarabia pot ele oare fi considerate ca o condiţiune substanţială esistenţei contractului Regiei? Nu credem, şi nici inteliginţii avocaţi a regiei nu putem presupune că cred aceasta.

Pentru ce motive, deci, regiea ar cere reziliarea contractului?

Pe motivele de contrabandă şi de cultură ilicită?

Cestiunea aceasta va face obiectul studiilor noastre ulterioare, atunce când vom avea sub o hi şi actele publice din ministeriul de finanţe şi corespondenţa regiei în privinţa contrabandei şi a culturei ilicite.

Preocupaţi de situaţiunea noastră finanţiară, că i numai consideraţiunea aceasta ne face se vorbim despre tutun, suntem datori se declărăm c'ar fi în detrimentul resurselor noastre budgetare şi ne-ar pricinui o adevĕrată perturbare în sistemul nostru finanţiariu reziliarea contractului regiei.

Un venit pozitiv şi atât de însemnat nu se poate uşor înstreina, mai cu samă în situaţiunea finanţiară în care ne găsim. Ochiul cel prevĕzĕtoriu a finanţiarului nu se espune a da pozitivul din mâni pentru un sistem care ne supus încercărei, nu se ştie de va produce acelaşi avantagiu.

Din notiţile primite de la corespondentut nostru din Bucureşti, aflăm că Regia ar fi propus Guvernului un proect de transacţiune.

Nu putem încă cunoaşte tot proectul acest de transacţiune, dar ni se enumeră unile din puntele acestei transacţiune.

Iată ce ni se comunică c'ar propune Regiea. Enumerăm aceste condiţiuni, sub toată rezerva pentru moment.

1. Preţul pe care îl propnue Regiea în actul de transacţiune ca se'l plătească guvernului, se compune dintr'o somă anuală fi să şi dintr'o somă variabilă consistând din 45 la sută asupra produsului vănzărei brute efectuate pentru consumaţia din ţară care ar trece peste soma de .....

2. Să se reducă cultura tutunului din ţară la districtele Dămboviţa, Ialomiţa, Ilfov, Fâlciu, Tutova şi Vlasca, adecă ca o parte din ţară se fie lovită de o specie de interdicţiune.

3. Veri-ce cultură autorizată pe comptul Regiei care s'ar găsi la o laltă pe o întindere mai mică de un ectar, se va considera ca cultură ilicită, şi se va distruge sau confisca după starea în care s'ar găsi.

4. Cultivatorul căzut în acestă contravenţiune va fi încă supus la o amandă de 10 lei pentru fiecare metru patrat de cultură sau 50 bani de fiecare fir de tutun.

5. Perchisiţiunile domiciliare pentru constatarea contravenţiunelor, la cas de a fi făcute fără de autorisaţiunca Preşedintelui Tribunalului sau a judelui de pace în localităţile unde nu esistă tribunal, lipsa unei asemine autorisaţiuni să nu atragă după sine, cum esistă astăzi, nulitatea procesului-verbal.

Pe lângă aceste condiţiuni, unele cu totul noue, altele modificătoare condiţiunelor din contractul Regiei, mai sunt încă si altele în proectul de transacţiune propus guvernului nostru de câtră administraţiunea Regiei. Sperâm că 'ncurând vom posede toate aceste condiţiuni dacă nu chiar proectul întreg de transacţiune.

De o camdată ne mărginim, după cum am zis, a supune la judecată lumei numai condiţiunile ce ni se comunică.

Cestiunea fiind prea gravă şi prea importantă, o vom trata-o în numerile noastre viitoare cu toată seriositatea ce ea merită. Finanţiarul cel adevarat şi prevĕzătoriu nu lasă nici odată din mîni positivul pentru un ce incert.

Intrunirea publica din Sala Primariei

(Urmare).

D. C. Cerchez. Domnilor, permiteţi'mi vĕ rog să adaog citeva cuvinte inaintea închiderei desbaterilor in această ultimă intrunire care ne desparte numai cu doue zile de alegeri.

Profesiuni de credinţă s'au făcut, candidaturi s'au propus din partea noastră, alegătorii liberi şi independenţi.

Profesiuni de credinţă negreşit s'au făcut, candidaturi negreşit s'au propus din partea grupului guvernamental al fracţiunei care in acest moment este intrunit la Prefectură.

A remas ca noi, in câte-va oare ce ne-au remas până in momentul alegerei să cugetăm matur asupra celor ce s'au desbătut, să tragem din trecutul celor ce ne-au vorbit, din probele ce ne putem procura despre cele zise, convingerea care să ne dicteze votul nostru, fără altă ţintă de cât binele public, fără alt interes de cât acel al înfloririi oraşului nostru.

Până Duminică, 5 a curentei, multe ademeneri, multe insinuări, multe influenţări se vor incerca a se face de câtră puternici pe lângă noi spre a ne face să'i menţinem la putere.

Amintiţi-vă trecutul lór, vedeţi actele lor de toate zilele, vedeţi cum lucrează ei chiar in alegerile actuale şi vĕ veţi convinge că ar fi o ruşine pentru noi să le cădem iarăşi in cursă.

Domnul ministru de interne prin circulara ce a dat, precum ştiţi, prefecţilor, a oprit pe toţi funcţionarii mari şi mici, pe toţi acei care cu ori ce titlu sunt îmbrăcaţi cu o dregătorie publică, pe ori cine ţine de la guvern puterea de a se ocupa de interesele noastre, a oprit aspru pe toţi aceştia de a se amesteca in alegeri, de a'şi intrebuinţa autoritatea ce posiţiunea lor le dă pentru a face pe cineva din noi să votăm pentru cutare sau cutare partid, pentru cutare sau cutare persoană; căci cea întâi obligaţiune ce'şi-a luat guvernul in faţa ţerei când a luat cârma afacerilor ei a fost de a ne garanta libere şi întru tot libere alegeri.

Ce se întâmplă însă la noi?

Intrunirea ce în acest moment chiar se ţine la Prefectură este preşedată de preşedintele Comitetului Permanent, carele a alungat din sală un numer de alegători din colegiul al patrule pentru că au cutezat a se restriga in contra administraţiunei comunale de astăzi.

Membrii Comitetului permanent nu se sfiesc de a fi in intruniri publice, şi in afară de aceste intruniri, agenţii cei mai activi pentru capatare de voturi pentru candidaţii fracţiunei.

Membrii administraţiunei comunale cărora cu decret domnesc li s'a încredinţat sarcina de a se ocupa de afaceri care zilnic ne interesează, faţiş luptă, pieptiş lucrează pentru ca fracţiunea din care fac parte să triumfe in alegeri.

Unii din membrii Epitropiei Sfântului Spiridon, cu decret Domnesc numiţi a administra acea casă cărua servesc mulţi din concetăţenii noştri, făc o chestiune de esistenţa acestora din votarea pentru fracţiune.

Instituţiunea nobilă a gardei civice, acea care incredinţază fie-căruia din noi sarcina de a veghia la liniştea concetăţenilor noştri in momente date şi numai in timp când armata noastră este ocupată cu apararea ţerei, cunoaştem toţi—şi d. Mărzescu a aratat foarte bine,—cum s'a organisat la noi de câtră fracţiunea liberă şi independentă; cunoaştem toţi că aceşti căţi-va oameni au pus toată influinţa pentru a acorda diferitele grade in mare parte la pomenit de părerile ei politice; cunoaşteţi câtă ingreuere au adus serviciului dorinţa ce aceşti oameni au avut pururea de a esercita asupra nóstră o autoritate care nu li se cuvine, cunoaşteţi că in interesul acestor alegeri s'au văzut lucru ne mai pomenit persoane sărind de o dată de la gradul de locotenent la acel de locotenent colonel; cunoaşteţi câte silinţi îşi dau aceşti şefi improvisaţi de a ne impune nouă soldaţi, părerile lor politice. (Aplause numeroase).

Ei bine! Să nu'i ascultăm aiure şi altă dată de cât acolo si când legea ne impune această ascultare. (Aplaose sgomotoase).

Ei bine! să fim şi să remânem liberi pe cugetarea noastră! să luăm nestrămutata hotărâre de a remâne cu totul independenţi de ori ce influinţare in alegerea ce avem a face! (aplaose).

In numele respectului ce ne datorim noi inşine!

In numele femeilor şi a copiilor noştri pe ca suntem datori a-i face să fie mândri de noi care le conducem destinele! in numele părinţilor noştri acărora morminte ne incurjoară! in numele Romăniei libere şi independente din care trebue să fim o parte demnă! Vĕ conjur nu vă lasaţi a fi i fluinţaţi in alegeri prin o mână de oameni! şi atunci când agenţi publici de ori ce treaptă, din ori ce ramură a administraţiei, de ori ca coloare politică, ar cuteza a vĕ impune părerea sa, avei curagiul apune mâna in pept şi al trada justiţiei, căci aşa voeşte guvernul care o manifestează prin circulara sa, aşa voeşte legea! aşa voeşte dreptatea lui Dumnezeu pe care să'l rugăm cu toţii să ne lumineze. (Bravo! bravo! aplaose mult prelungite).

DIN ŢARĂ.

„Monitorul“ de Duminică publică decretul domnesc, prin care corpurile legiuitoare sunt convocate in sesiune ordinară pentru zioa de 15 Noembre viitor.

— S'a dat esecuator pentru recunoaşterea următorilor consuli austro-ungari in Dobrogia: d. Fr. Perrazi, consul la Tulcea; d. L. Viscovici, consul la Sulina şi d. A. Licen, consul la Chiustendje.

— Demisiunea d-lui general Cernat, care fusese inmănată d-lui preşedinte al consiliului, in că de acum trei săptămâni, se zice că a fost primită. Se susţine asemenea că d. Rosetti ar fi pe cale de a se retrage din cabinet şi că d. Eug. Stătescu ar fi şi demisionat aseară. (Rom. lib.)

Resultatul alegerilor col. I comunal.

Buzeu, Nae Stănescu, Nae Iorgulescu G. Dăscălescu.

Bacău, Ioan Bacu şi Măgărdici, pentru al 3-a paritate.

Ploeşti, D. C. Grigorescu, Radu Stanian şi Alecu Ghiorghiu.

Calaraşi, Stan Radu, Dimitrie Manole, Dumitrache Ionescu.

Slatina, C. Gabunea, Hristache Eliade şi Petru Drăgoescu.

Tecuciŭ, Anton Cincu, I. Gheorghiadi şi dr. C. Petraş.

Dorohoi, Majoritatea voturilor o au d-nii Iancu Dimitriu, Iorgu Misihanescu, C. Ciornei, căpitan G. Manoliu şi dr. Sig. Chernbach.

Vâlcea, Ghiţă Boicescu, Scarlat Călinescu, Petre Olănescu.

Târgoviste, Ioan Fusea, George Irimia şi Marinică Ivanescu.

Măgurele, Dimitrie Burcă, Victor Stoenescu, Pantele Dimitrescu.

R. Sĕrat, E. Christoforeanu, M. Christescu, M. Iosofache.

Severin, Em. Mihăescu Porumbaru I. Nucşoreanu, Toma Ipceanu.

T. Jiului, Basile Lascar. Stan Georgiu şi Gr, Pâhă.

Iaşi, V. Pogor, Ioan Ianov, Sculi Logotetides şi N. Ganea.

Vaslui, Iancu Ioan cu 119 voturi, G. Balănescu cu 118, D. Carpis cu 97, A. Papadopulo 88, Ioan Popescu 86, Dimitriu Vasiliu 84 N. Lupaşcu 83, N. Rascan 80, Stefan Desilă 74, N. Gheorghiu 71 şi Dimitrie Frimu 66.

Focşani. Grigore Bălănescu, Petrache G. Ilie, Panait I. Gheorghiu, Ghiţă Vartan Misir.

Galatz. George Mihăilescu, Vasile Dobrovici, Hagi Enachi Drăguşi, Gr. Samaca.

Roman. Vasile Ioachim, N. Drăghici, Iohan Cerchez. Pentru al 4-lea consilieri balotagiu.

Piteşti. D. N. Viişoreanu, D. Coculescu, Manole Nicolau.

Craiova. G. Vorvoreanu, D. Căpreanu, G. Pessicu.

Peatra. A. Blanefort, C. Andries, M. Albu şi I. Kramner.

Câmpul-Lung, Petre Zamfirescu, Sache Neculau şi Ioan Protopopescu.

Caracal. Amza Jianu, Mihail Preşbeanu şi Vasile Suditu.

Bârlad. Iorgu Gâlcă, Iacov Fĕtu, Andrei Ionescu, Nicolae Nicolescu.

Bucureşti. Generarele Florescu, generarel G. Manu, V. Paapa, D. Cariagdi.

(Românul.)

Telegrame de prin zlare.

Pesta, 16 Noemvre.—Camera deputaţilor a inceput desbaterea adresei.

Preşedintele consiliului, d. Tisza, a ţinut un lung discurs, care a fost des aplaudat de dreapta Camerei. Dênsul a zis că singura politică posibilă pentru monarchia austro-ungară este măntinerea integrităţei Turciei, atît pe cât permit evenimentele trecute; dar dacă aceasta va fi cu neputinţă, atunci trebuie in ori-ce cas a opri ca Turcia să devie prada Rusiei.

Dênsul a adaus că un resbel în contra acestei din urmă puteri ar fi costat sacrificii insutite.

D. Tisza a demonstrat ce însemnate deosebiri sunt între tratatul de la San-Stefano şi cel de la Berlin. A respins imputarea ce i s'a făcut de-a nu fi convocat Parlamentul înainte de-a începe ocuparea Bosniei şi a Herzegovinei; 'şi-a justificat purtarea prin esemplul guvernului engles, care a luat măsurile trebuincioase pentru a garanta teritoriul Turciei asiatice, fără a cere mai întĕiu opiniunea Camerelor, Monarchia n'a putut urma o altă politică.

D. Tisza 'şi-a incheiat discursul, dicênd: E de sperat că tratatul de la Berlin va fi esecutat cu fidelitate în toate părţile lui; dar în casul când o putere oare-care ar ataca stipulaţiunile lui, guvernul M. S. Impĕratului Austro-Ungariei nu va remâne isolat în lupta ce se va nasce din aceasta. E vorba mai cu samă ca în unele state orientale să se întemeieze tarea convingere că, dintre toate puterile, monarchia noastră este acea care poate avea cea mai mare influenţă asupra soartei lor.

Darmstadt, 16 Noemvre. — Marele duce de Hesa, fiiul seu marele duce moştenitor şi principesele Maria, Irena, Alix şi Victoria s'au bolnăvit de difterică.

Principesele Alix şi Victoria merg mai bine; starea celorlalţi pare periculoasă.

Pesta, 16 Noemvre.—Astăzi a fost ţinut un consiliu de miniştri, subt preşedinţa Majestăţii Sale imperatorului. El a durat trei ore. D-nii Auersperg, Tisza şi Pretis erau faţă.

Viena, 16 Noemvre. — „Corespondinţa politică“ publică o depeşă din Constantinopole, cu data de 15 curent, în care se anunţă că insurecţiunea din Macedonia cresce: Un grup de insurgenţi se găsesc cantonaţi în muntele Malesplacina, un altul la Cosseg, un al treilea la Monastir, în fine, cam al patrulea, compus în mare parte de greci, se află în jurul Olimpului.

Ministrul de resbel a trimis 23 batalioane cu cinci baterii de artilerie pentru a combate insurecţiunea.

Filipopole, 16 Noemvre. — Comisiunea internaţională din Rumelia a otărât a respunde mai târziu la petiţia bulgarilor.

Londra, 16 Noembre.—„Times“ ğice că Rusia se prepară a îmulţi armata sea cu 632 batalioane.

„Morning Post“ anunţă că scopul Engliterei este de a ocupa Quetta şi Candahar şi de a aşeda reşidenţa la Cabul, la Herat şi la Candahar.

Darmstadt, 16 Noembre. — Princesa Maria, cea mai mică fiică a marelui duce de Hessa, a murit.

Paris, 16 Noembre.—Ğiarul le „Temps“ ziee că Poarta a numit comisari pentru rectificarea frontierei greceşti.

Londra, 16 Noembre.—Un candidat liberal a fost ales lord rector al Universi-

tăţii de la Aberdeen contra d-lui Cross. ministru de interne.

Paris, 17 Noembre.—Comitele Şuvaloff a sosit astă-ţi dimineaţă aci.

Neapole, 17 Noembre.—Regele Italiei, eşind de la gară, a fost uşor rănit cu o lovitură de cuţit. Asasinul a fost arestat.

Viena, 17 Noembre.—Din causa interzicerii preumblării cu facle in onoarea deputatului Hausner, au avut loc oare cari turburări. Poliţia au luat armele. Mai mulţi studenţi au fost arestaţi şi răniţi.

Ultima oară.

Prin ingerenţă şi presiune ne mai pomenită fracţiunea au isbutit să scoată ieri în colegiul al III-lea pe trei dintre candidaţii sei şi anume pe d. d. Pastia (95 voturi), Rosnovano (74) şi Ornescu (73).

Unul singur dintre candidaţii opoziţiunei, d. G. Mârzescu, au triumfat cu 83 voturi din 153 de votanţi.

Ceialalţi trei candidaţi ai nostri au întrunit: d. Roiu 69 voturi, d. Emanoil Christodulo 67, şi d. d. Anton Lochman 62.

Astfeliu căderea lor este glorioasă, fiind că numai câte-va voturi le-au lipsit ca să învingă pe candidaţii fracţiunei, din care numai d. Scarlat Pastia a avut majoritatea absolută, iar ceealalţi au eşit cu majoritate relativă şi cu diferenţă de cîteva voturi.

Un remediu eftin.

Două sau trei *capsule ale lui Guyot cu gudron*, luate înaintea mesei, aduc o uşurare răpede şi ajung mai adesea pentru a vindeca în puţin timp guturaiul cel mai tare şi bronchita. Astfel se poate chiar opri şi vindeca phthisia bine declarată: în acest cas, gudronul opreşce decompusiţiunea tuberculelor, şi natura ajutând vindecarea este mai rapede decât i ar fi fost cuiva permis a spera.

N'am putea recomanda indestul acest remediu devenit popular, şi aceasta, atât din causa a eficacităţei sale cât şi a eftinităţei sale. In adevĕr fie care flacon de capsule de gudron conţine 60 capsule. Tratamentul dară nu coastă mai mult de zece seau cinci-spre-zece centime pe zi şi te scutesce de întrebuinţarea ceaiurilor, pastelor şi sirupurilor. Pentru a fi sigur de a avea adevĕratele capsule ale lui Guyot, a exige pe etiquetta fiaconului, semnatura Guyot, împrimată în trei culori.

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate farmaciele. (15—4).

Conform notificărei a biroului principal de loterii *Isenthal Comp. in Hamburg* publicată în ziarul de azi tragerile a loteriei de bani germane se încep la 11 Decembre a. c. Considerând participarea estraordinară de care se bucură această loterie în ţară, credem că notiţa de faţă e de interes.

Guvernul Hamburgian garantează ca până acuma pentru plata esactă a tutor câştigurilor cu toată averea Statului. Fiind că Hambrg după cum e cunoscut se enumeră între oraşele cele mai bogate din Germania, apoi negreşit că asiguranţa ce oferă e destul de suficientă şi putem deci recomanda pe această loterie de Stat ca solidă.

Loteria germana de bani

Tragerea la 11 Decemvrie a. c. s. n.

Guvernul Hamburgian, conform decisiunei din 10 Octomvre 1878 a aprobat din nou aceasta mare loterie de bani, prin urmare această loterie ecsistând de 100 de ani are loc acuma la al 275-lea de ori. Controla guvernului Hamburgian nu privesce numai pe emisiunea loselor ci se întinde şi asupra tragerilor oferinduse ast-feliu fie-cărui din toate puntele de vedere asiguranţa cea mai suficientă. Şi pentru plata esactă a câştigurilor guvernul Hamburgian garantează cu toată averea Statului. A 275-lea loteriă germană de bani conţine numai 82,500 lose (de la No. 1 – 82,500) şi conform programei oficială de tragere 42,600 lose trebuesc să fie trase cu câştiguri negreşit, şansa de câştig e dar foarte însemnată, căci mai mult ca jumatatea a tutor loselor ecsistente trebuesc să câştige. Câştigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai fericit se urcă la

500,000 Lei noi

deosebit de aceasta mai sunt de făcut următoarele premiuri mari:

1	à	franci	333,333	6	à	franci	20,000
1	à	franci	166,666	1	à	franci	16,000
1	à	franci	106,666	24	à	franci	13,333
1	à	franci	80,000	2	à	franci	10,666
1	à	franci	66,666	3	à	franci	8,000
1	à	franci	53,333	31	à	franci	6,666
1	a	franci	48,000	61	à	franci	5,333
3	à	franci	40,000	4	à	franci	4.000
1	à	franci	33,333	304	à	franci	2,666
6	à	franci	26,666	3	à	franci	2,000

şi mai multe sute câştiguri de Lai noi 1600, 1333, 666, 400, 333, şi 266 Lei noi etc. etc, in total conform mencionării de mai sus 42,600 câştiguri. Toate 42,600 de câştiguri se trag în 7 secţiuni de trageri cari se succed repede. Cine doresce a mai participa la această loterie grandioasă trebuie să transmite înainte:

Leĭ noi *48* pentru 1 los *intreg* original
„ „ *24* „ *jumatate* los întreg
„ „ *12* „ un *sfert* los original

şi va priimi atunci losele comandate în original. Observăm încă odată inadins prin aceasta că preţul loselor e oficialminte hotărît şi că noi nu espediam nici promese bilete de participat nici vre-un alt efect de loterie interzise ci numai losuri originale pentru cari Statul garantează şi cari sunt investite cu armările Statului. Jumătăţile şi şferturile de lose sunt asemenea losuri originale.

Costul loselor comandate se poate transmite în bilete hipotecare române sau în polţe trase asupra Casei de bance francese, englese şi germane. – Fie-care trimiterei de lose-i alăturăm gratis şi programa oficială a tuturor claselor. şi după fie-care tragere espediăm pe dată fie-cărui posesor de lose lista oficială a tragerii de unde se constată resultatul tragerii esactaminte. Sumele câştigate se achit de noi imediat după tragere sub controlul guvernului. Stăm în relaţiuni cu case de bancă din toate pieţele României şi suntem deci în posiţiune de a putea plăti câştigătorilor sumele câştigate în domicilurile lor sau în oraşul cel mai apropiat şi chiar în soiul de moneda ce ar dori câştigătorii.

Tragerea urmând a se începe deja la 11 Decemvre a. c. s. n. rugăm a adresa comandele grabnic şi direct către:

Biuroul principal de Loterie

JSENTHAL & Co.

HAMBURG (Germania).

Scrisori din România sosesc la Hamburg în 70 ore. Corespondăm românesce, franţuzesce, italienesce, englezeşce, grecesce etc. etc.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 226. Vineri 10 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in casa Negrutzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi. 9 Noemvre 1878.

Alegerile comunale s'au terminat ieri cu triumful fracţiunei în colegiul al IV-lea.

Mai înainte de a da samă cetitorilor noştri despre actele de ne mai pomenită ingerenţă şi violenţă ce toate autorităţile locale, administraţia, poliţia, primăria, ep'tropia sf. Spiridon şi garda civică, au exercitat în alegerile de ieri, sîntem datori să aratăm cum s'au purtat aceste autorităţi, cu o zi mai înainte, la alegerea colegiului al III-lea.

Din resultatul scrutiniului ce am dat în numărul de ieri el foaei noastre, s'au putut vedea că la doi dintre candidaţii noştri, şi anume d-lor G. Roiu şi Emanoil Cristodulo, nu le-au lipsit de cât vre-o câteva voturi pentru ca să invingă pe d. d. N. Rosetti Rosnovanu şi Ioan Ornescu, candidaţii guvernamentali, şi că numai doi dintre cei aleşi, D. G. Mărzescu, candidatul nostru, şi d. Sc. Pastia, al fracţiunei, au intrunit majoritatea absolută a sufragiilor.

Simpla observare a acestui scrutiniu ar putea încredinţa pe ori-ce om nepărtinitoriu că fracţiunea nu s'ar putea mîndri cu succesul său chiar în casul când alegerea s'ar fi petrecut în condiţiuni normale, cînd adecă partidul guvernamental nu ar fi usat de alte mijloace de cît acele legale spre a eşi învingător din arena electorală.

Cu atîta mai vîrtos însă acest partid nu este în drept de a se felicita cînd oraşul întreg cunoaşce cît de mare şi de fătişă au fost înriurirea şi presiunea întregei administraţii pentru a scoate cu ori-ce preţ din urnă pe candidaţii fracţiunei.

Nu vom mai vorbi despre toate manoperele, întregile, promisiunile, amenin-ţările şi întimidările pe cari le-au practicat înaintea alegerilor, în curs de trei septămîni, toate rudele prefectului dimpreună cu toţi corifeii fracţiunei, spre a îndupleca pe majoritatea alegătorilor colegiului al III-lea ca să voteze pentru candidaţii fracţionişti.

Vom exspune numai faptele cari s'au petrecut la lumina mare a zilei, chiar în sala alegerei, fapte de inriurire vădită pe cari le-au vĕdut şi constatat toţi alegĕtorii prezenţi.

Unul dintre aceste fapte, care dă pe faţă intenţia de a influenţa asupra spiritului alegĕtorilor, este că d. Pastia, care era chiar candidat, prin urmare interesat în cauză, nu s'a sfiit de a prezida el însuş colegiul. pentru ca astfeliu să poată fi în permanenţă în sala de alegeri şi în contact cu fie-care alegĕtor care venia să iee buletinul.

Dar d. Pastia nu s'au mărginit numai în această, ci s'au uitat pe sine şi datoriile sale de prezident pănă într'atîta, în cît au ajuns să cerşitorească chiar de pe fotoliul prezidenţial, votul de la fie-care alegĕtor, căruia recomanda, cu tonul când de suplicant cînd de autoritate, ca să nu-l uite de a-l trece pe listă înainte de toate pe domnia-sa. Mulţumită acestei practice, pe care ne oprim de a o califica, d. Pastia au putut obţinea majoritatea sufragiilor.

Apoi cînd ar fi vĕdut cine-va goana care se exercita asupra alegĕtorilor cari intrau în sală, asaltul ce trebuiau să susţie după ce luau biletele, înăduširea şi silnicia ce suferiau mai cu samă cînd aveau nenorocirea să fie împiegaţi publici, apoi controlul dictatorial ce exercita în sală d. D. Tacu, avocat al Statului, asupra tuturor alegĕtorilor slabi de inger, ar fi zis că aceasta nu mai este alegere, ci o adevĕrată vinătoare electorală, care reîmprospăta în minte alegerile de sub ministeriul d-lui Lascar Catargiu.

Silnicia cugetului au fost atît de mare în cît nici-un funcţionar public, fie administrativ, fie poliţienesc, fie comunal, n'au putut pune în urnă biletul mai înainte de a-l fi aratat persoanelor anume însărcinate cu acest control.

Dacă se întîmpla ca vre-un alegĕtor să scape din sala alegerei numai de cît era luat din urmă de o droaie de fracţionişti cari steteau la uşă afară, şi cari nu-lslăbiau pănă ce nu-i stoarceau ultimul vot.

Eată cum înţeleg d. d. fracţionişti liberele alegeri!

Eată cum au eşit din urna colegiului al III-lea numele d-lor Scarlat Pastia, N. Rosetti-Rosnovanu şi Ioan Ornescu!

Dar să lăsăm colegiul III-lea şi să arătăm cum s'au efectuat alegerea ieri în colegiul al IV-lea.

Aici ingerenţa administraţiei au trecut toate marginile; aici desperarea fracţiunei au degenerat într'o adevĕrată furie!

De alaltaieri noaptea toţi agenţii poliţiei au început a cutriera mahalalele, a merge prin fie-care casă şi a împărţi pe la alegĕtori liste de ale candidaţilor fracţiunei.

Garda civică întreagă au fost pusă în mişcare. O mare parte dîntre alegĕtorii mai neştiutori de carte au fost nevoiţi să vină la vot des-de dimineaţă sub conducerea caporalilor, a sergenţilor şi a ofiţerilor fracţionişti, şi vai de aceia care ar fi cutezat să dorească macar de a vota pe alţii de cît pe aceia cari se aflau pe lista fracţionistă.

Mai mult de cît atîta, spre a fi mai sigură de isbîndă, fracţiunea nu s'au sfiit de a specula chiar cu numele u-

nui onorabil cetăţean, a d-lui C. Langa, pe care l'au pus candidat chiar în colegiul al IV-lea, în scopul vederat de a se servi de autoritatea sa de şef al gardei spre a înriuri şi intimida mulţimea cea mare a oamenilor simpli şi nevinovaţi.

Dar toate mijloacele aceste n'au fost crezute îndestulătoare spre a asigura triumful candidaţilor fracţiunei.

Vĕdêndu-se că se găsesc şi în colegiul al IV-lea o sumă de alegĕtori cari sunt hotăriţi să nu asculte de nicio întimidare şi să-şi dee votul în conştiinţă, oamenii fracţiunei au decis să provoace scandaluri, bătălii chiar, pentru că toţi oamenii pacinici să părăsească alegerile şi să nu rămînă stăpîni pe arena electorală de cît numai partizanii fracţionişti.

Aceasta s'au organisat în despărţirea a II-a şi a IV-a. În aceste despărţiri agenţii fracţionişti au năvălit asupra alegĕtorilor cari au cerut să li se lase libertatea de a vota pe cine vor voi.

In Tatarşi, mai cu samă, provocările şi violenţele casapilor de sub conducerea d-lui Mihailescu ar fi degenerat intr'o adevarată varsare de sînge dacă n'ar fi fost de faţă d. d. A. Livaditi şi Nicu Ganea, cari prin sfătuirile şi vorbele lor potolitoare au oprit pe poporul indignat de a-se descatena asupra sbirilor cari'i împedecau de la exerciţiul dreptului lor de sufragiu.

Şi lucru neauđit, tocmai aceste douĕ onorabile persoane, cărora le datoreşce Iaşii că au scapat ieri de scenele sîngeroase al unor lupte civile, tocmai acestea sînt denunţate ministrului de către prefectul Gheorghian că au aţiţat norodul la rescoală în contra guvernului!

Dar să încetăm cu istorisirea noastră, pentru ca să lasăm să vorbească înşeşi actele publice, telegramele şi protestele alegĕtorilor adresate primului ministru, ministrului de interne, precum şi tuturor ziarelor din capitală, telegrame şi proteste subscrise de persoanele cele mai onorabile ca d. d. Alexandru Degrea, D. Lazarescu, Iorgu Beldiman, V. Lazu, etc.

Aceste proteste expun ilegalităţi atît de vădite, violenţi atît de infiorătoare, în cât ar fi a se insulta orăşenii din a doua capitală a României dacă s'ar valida alegerea colegiul al IV-lea.

Telegramele alegătorilorilor din colegiul al 4-le adresate d-lui Prim Ministru şi Ministrului de Interne precum şi ziarelor Românul, Pressa, Timpul, România Liberă, Telegraful *).*

Bucuresci.

Protestăm din toate puterile contra alegerei colegiului al 4-le.

Ofiţerii din garda civică precum locotenentul colonel Dimitrie Tacu, avocatul Statului şi cumnatul prefectului de judeţ şi alţii, vineau in fruntea gardiştilor, le lua biletele, le scriea candidaţii susţinuţi de administraţie.

De asemine amploiaţi de toată categoria, in capul alegătorilor le smuncea biletele şi scriea candidaţii recomandanţi de administraţie.

Comisarul Botez din disp. II a impărţit bilete noaptea pe la alegători recomandând pe candidaţii administraţiei in capul căreia liste figurează D. Langa, Şeful legiunei gardei civice.

Nu am crezut, Domnilor Miniştri, că sub un guvern liberal, vom fi siluiţi in cugetul nostru ca să nu votăm pe acei cari avem incredere.

Plecaţi, vĕ rugăm, Domnilor Miniştri, să puneţi capĕt unuei asemine nelegiuit amestec din partea celor pe cari iiaţi pus in capul nostru ca să ne ducă spre bine iar nu spre rĕu; şi rĕu mare este amestecul acesta in alegere, căci el ne face să nu mai credem nici in oameni, nici in lege, nici in iustituţiele liberale şi democratice.

Protestele noastre detsilate sunt la dosierul alegerilor din fie-care dispărţire a colegiului al 4-le.

A se valida alegerea colegiului al 4-le, este a insulta conştiinţa alegătorilor şi orăşenilor din a doua capitală a României.

Dimitrie Lăzărescu, Alex. Beldiman, Emil Sturza Iancu Anghelichi, Colonel Paclof, Ioan Iamandi Cost. Grigoraş, Alex. Degre, Petrovici, Cost. Paladi, Dimitrie Miller, Iorgu Beldiman, At. Serghievici, Cost. Mihailescu, Vas. Lazu.

Protestul Tătărăşenilor.

Domnule Ministru,

Subsemnaţii alegători din colegiul al 4-le, dispărţirea V, protestăm din toate puterile contra ingerinţei făţişe şi fără nici o pudoare din partea poliţiei in alegerile comunale contra ordinilor ce aţi dat. Garda civică sub comanda şefilor superiori a provocat scandaluri şi bătăi. Impiegaţii poliţiei toleraţi in sala de alegeri violează conştiinţa alegătorilor schimbăndule biletele.

D-nul ajutor de primar Belcic in public a ameninţat un funcţionar a Primăriei. Toată sala alegerei e cuprinsă de poliţie.

Protestăm deci contra acestei nelegale alegeri şi cerem garantare libertăţei votului.

George Ionescu, nediscifrabil, Toader Druşcă, Dumitru Botez, I. Zamfirescu, Ioan Popovici Burdujan, Neculai Huţanu, George Grigoriu, Ioan Dimitriu. Panaite Doroşanu, Z. Kazacincu, Vasile Negrea, Iordache Iosep, Gârlea Ioniţă, Stefan Baciu, Nicolai Cercel, Dimitrie Gheorghiu, Ioan Bârzu Anton Ciohodariu, Costache Şoitu, Ioan Măcărescu, Gavril Cap-Verde, Costachi Botez, P. Ciur, Petrache Donciu, Simion Albu, Petrache Dimitriu, Ivancu Raicu, Ioan Docan, Ioan Botez, Ioan Axinte, George a Zoiţei, George Frunză, Vasile Morariu, Nicolae Ţibuleac, Vasile Corcodel, Ioan Enache, Dimitrie Âtanasiu, G. Ionescu, Dimitrie Atanasiu, Ilie Hangu, Iosep Stiparu, Vasile Tanasă, Nicolae Stanciu, Andrei Spinescu, nediscifrabil, Iorgu Iordachevici, Vasile Codreanu, Vasile Chirica, Iancu Tiron, Popescu Teodor, George Prisecariu, Costache Georgiu Seidacariu, Ilie Guţă, Costea Andoniu, V. Teodorescu, C. Enache, P. Stroescu, Ioan Todoriu, Vasile Frunzescu, I. Măcărescu, N. Ionescu, Ion Docan, Vasile Dimitriu, Neculai Stanciu, Ioniţă Gârlea, Dumitru a Gavrîloaei.

Domnule ministru,

Din telegramele alegătorilor colegiului al 4-le v'aţi putut convinge de ilegalităţile şi ingerinţa administraţiei. Vĕ aducem la cunoştinţă că d. Iancu Corjescu care preşedă alegerea din dispărţirea IV, ne-a refuzat primirea protestului detailat ce i l'am fost dat. Protestul cu toate aceste l'am lasat pe biuroul preşedintului,

Dimitrie Lăzărescu, Alex. Beldiman, Petrovici, Emil Sturza, Iancu Anghelichi, Alex. Degre, Dimitrie Miller, Iorgu Beldiman, Costache Paladi, Al. Serghievici. Vasile Lazu.

Protestul dat biuroului.

Domnule Preşedinte.

Subsemnaţii, alegători in colegiul al 4-le şi votanţi la secţiunea din disp. IV „Gimnasiul Alexandru cel bun", protestăm contra ingerinţelor ce să fac atât in sală cât şi in afară de sala alegerilor de către comandanţi superiori de gardă orăşănească precum şi de funcţionari ai comunei şi administraţiunei şi aducem la cunoştinţa d-voastra următoarele fapte:

In sala alegerei a intrat in uniformă unter oficerul de serjenţi, de oraş Brişcariu in fruntea unei bănzi de sergenţi i-a condus la vot după care apoi iarăşi a eşit cu ei, asemine ca agenţi electorali figurează in sala d. Iliescu secretariul legiunei gardei civice, precum şi secretarul biuroului electoral, Sub-locotenentul de garda civică Dimitrie Voinescu, este agentul cel mai cutezător, luând biletele gardiştilor şi scriindule voturile, asemine serjentul Tambur major Noman.

In afară de sala alegerilor d. Dimitrie Tacu, colonel al gardei civice, avocat al Statului şi cumnatul prefectului de judeţ prin presenţa sa şi maniera discuţiunelor ce pretinde a face ca cetăţan, înuriurează in modul cel mai strasnic conştiinţa şi voinţa liberă a alegătorilor.

Supuindu-vă toate aceste manopere la cunoştinţa Domniei-voastre, vĕ rugăm Domnule preşedinte a da cetire acestui protest şi a face să se alipească la dosarul alegerei.

(Urmează sub-semnăturile).

*). După patru oare de la predarea acestor telegrame oficiul telegrafic a făcut cunoscut d-lui Iacob Negruzzi, că după legea telegrafică, telegramele adresate autorităţilor nu pot fi transmise in copie nici unei alte persoane precum nici ziarelor.

DIN ŢARĂ.

Se vorbesce, că un corp de armată rusesc, se va întoarce, peste căte-va zile, prin ţară în Bulgaria.

— In urma întârzierii ruşilor de a deşărta Dobrogia, guvernul român s'a adresat către cancelarul german, ca fost preşedinte al congresului, cerêndui să ne pună în stăpânirea provinciei ce ni s'a dat prin tratatul de Berlin.

Autorizarea spre a ocupa Dobrogia a sosit din Berlin. Acum trecerea armatei noastre peste Dunăre, va urma negreşit sâmbătă 11 Noembre. Trupele înainte de a intra în Dobrogia, vor fi trecute în revistă de M. S. R. Domnitoriul.

(Rom. Lib)

——

Resultatul alegerilor col. II comunal.

——

Severin. — Tache Ştefănescu, St. Corlănescu, N. Barbovescu.

Iaşi. — Dim. Rosetti, Const. Christodulo Cerchez, Mihail Mircea şi Telemac Ciupercescu.

Focşani. — N. D. Dimitriu, Z. Kiriak, N. Potopu, şi T. Crângu.

Caracal. — Tache Becu, Ilie Brejbeanu, Iancu Leoveanu, N. Bibianu.

Buzeu. — N. I. Constantinescu, Emanuel Mehtupciu, Ghiţă Poenaru, Dim. Criteanu.

Tecuciu. — Constantin Racoviţă, Alecu Alesandrescu, Dim. Morţun şi Garabet Popovici.

Călăraşi. — Panait Şerbănescu, Moscu Mihail, Iacovache Bădulescu.

Galaţi. — George P. Mantu, P. Alesandrescu, Iancu Nicu şi profesorele Scriban.

Bârlad. — Ioan Coroi, Teodor Pascu, Gheorghe Vasiliu şi Iordache Ganea.

Slatina. — N. Negreanu, Niţă Dimitrescu, St. Daniil.

Craiova. — Tănăsache Ghenovici, N. T. Popp. St. Zăgănescu.

Bacău. — George Hociung, Iacovache Constantin, Constantin Turbure, Dim. Lupaşcu.

Peatra. — T. Dornescu, Ghiţă Jurist, G. Colboski, N. Şoimariu.

T.-Măgurele. — Ilie Popescu, Guţă Dimitrescu, Fráncu Moghilescu, Anghelache D. Popescu.

Fălticeni. — N. Popovici. C. Cocea, T. Tănase, G. Mironescu.

Râmnic-Sărata. — P. Ciochină, I. Georgescu, I. Zamfirescu, I. Michăiescu.

Ploiesci. — Haralambie Stănescu, Matache Nicolau, Nache I. Naciovici.

T.-Jiu. — Gheorghe Ionescu, Matei Dămăric, Vasile Măcescu.

Bucureşci. — I. Procopiu Dimitrescu, N. Manolescu, C. Bozianu, Dim. Geani.

Pitesci — Michăiţă Negulescu, Iancu Stefănescu, Fotache Radovici, Ghiţă David.

Târgovişte. — Ghiţă Constantinescu, Alecu Brătescu, Isaia Lerescu, Dincă Bucşeneanu.

(Romanul).

Telegrame de prin ziare.

Neapoli, 17 Noemvre. Regele şi Regina Italiei au fost primiţi de-o mulţime imensă. La eşirea lor din gară, un individ s'a aruncat cu un cuţit asupra Regelui, şi 'i-a dat o lovitură la braţul stâng. A rănit apoi la şoldul stâng pe ministrul Cairoli. Regele a isbit pe asasin cu sabia în cap. D. Cairoli a apucat pe asasin, care, după ce l'a rănit un căpitan de curasieri, fu arestat.

Asasinul a declarat că se numesce Passamente, că este în vêrstă de 29 ani şi că nu este din nici o societate.

Intrebat asupra cuvintelor crimei sale rĕspunse că a jurat ură Regilor pentru că era sărac.

Londra, 18 Noemvre.—„Standard" spune că Englitera a trămis canoniera „Condorul" în Marea-Neagră, pentru a recunoasce posiţiile Ruşilor.

„Morning Post" anunţă că două puteri susţin România în refusul ei de-a acorda Ruşilor un drept de trecere prin Dobrogia.

Sira, 18 Noemvre. — In cercurile diplomatice turcesci se judecă starea lucrurilor de azi ca critică.

Paris, 18 Noemvre. — Camera deputaţilor a invalidat alegerea d-lui de Fourtou, fostul ministru din timpul lui 16 Mai.

Neapoli, 18 Noemvre. — In perchisiţia făcută la domiciliul autorului atentatului contra Regelui Italiei s'a găsit nisce scrisori indicând că era în relaţiuni cu internaţionaliştii.

Mai mulţi internaţionalişti au fost arestaţi.

Regele Humberto fusese informat de două ori despre atentat.

Constantinopole, 18 Noemvre. — Karatheodory paşa s'a numit guvernor al Cretei. El a fost primit astă-zi de Sultan şi va pleca în curênd la Canea.

Sultanul a însărcinat prin depeşi pe Midhat paşa de a proceda la aplicarea reformelor ce Anglia a propus a se introduce în Syria.

Viena, 18 Noemvre. — Se comunică din Constantinopoli „Corespondenţei politice": „Negocierile frecuente ce au avut loc de curênd între Savfet paşa şi Comitele Zichy ar fi avut drept scop încheierea unei convenţiuni între Austria şi Turcia, în vederea unei ocupaţiuni comune a districtului Novi-bazar. Convenţiunea projectată ar fi bazată pe o arangiare specială stipulând că Austria va da protecţia sa Turciei, dacă oare care eventualităţi, încă de precisat, s'ar produce.

(Havas).

DIN LOCALITATE.

——

Eri sara in urma orgiei electorale prin care fracţiunea a triumfat in colegiul al IV-lea, o masala organizată de dd. Iorgu Tacu, Sachelari şi C-nie, avênd muzica gardei civice in frunte, a mers de la Primărie la Otelul România, locuinţa d. primar S. Pastia. Acesta cu un trichel in mână eşi să mulţumească pentru ovaţiunele ce *poporul suveran* aducea capacităţei şi meritelor sale. De acolo masalaua se duse la d. Langa, şeful legiunei şi candidatul fracţiunei în colegiul al IV-le precum şi pe la alţi capi de ai sectei fracţioniste.

Acest mers triumfal al fracţiunei, care de astă dată aruncă masca de ipocrisie sub care îşi ascundea hîda ei faţă, a făcut cea mai tristă impresiune asupra tuturor oamenilor onesti şi cu adevarate sentimente liberale.

Nouă, această procesiune deşănţată ne-a făcut efectul unui convoiu funebru parodiat cu acele ce se obicinuesc în oraşele Italiei în timpul carnavalului, ducênd la înmormîntare „principiul liberilor alegeri", pe care fracţiunea l'a călcat în picioare la prima ocazie, precum a calcat toate principiile cu care, de la naşterea ei şi până în momentele de decadenţă în care se află, s'a fălit necurmat.

——

T E A T R U.

——

După o serie de şepte representaţiuni, jucate până astăzi de compania dramatică română, fie-cine s'a putut convinge că teatrul Naţional este înzestrat, pentru sezoana curentă, cu un bun şi ales repertoriu, cu o bună şi complectă trupă, fără a mai vorbi de eminentul artist Mihail Pascaly, care este o aquisiţiune ne-aşteptată pentru oraşul nostru.

Cu câte ilusii, cu câte legitime speranţe direcţiunea şi d. Pascali a deschis stagiunea teatrală, şi cît de mare trebue să fie decepţiunea d-lor, când vĕd astăzi că mersul teatrului este paralizat prin ne-chibzuinţa şi reu-voitoarele măsuri luate de *consiliul comunei noastre.*

Toată lumea ştie, afară de părinţii comunei Iaşii, că ori-ce trupă streină, fie ce ar fi aduce prejudiciu trupei române, şi că ori-cât ar plăti aceasta drept chirie de local sau altele, tot nu poate compensa daunele ce causează. Toată lumea ştie că pretutindene, în toate ţerile, „se subvenţionează numai teatrele naţionale şi nici odată cele streine"; la noi însă, şi numai la noi, consiliul comunal a găsit cu cale să subvenţioneze opera italiană şi se abandoneze teatrul român la voia întâmplărei la îndurarea publicului; dar fiind-că publicul este amator de variaţiuni, şi fiind-că opera italiană este la modă, eară teatrul român, ca ori-ce instituţie naţională, este afară din modă, el este sacrificat.

Goana comunei, şi indiferinţa publicului sunt salutarea de bună venire pentru artistul Pascaiy, şi recompensă pentru sacri-

ficiile ce a făcut şi face directorele d-nu Constantiniu; eată resplata ce culeg acei ce se jertfesc pentru progresul şi înflorirea teatrului Naţional.

In ast-fel de condiţiuni, teatrul, această mare scoală a poporului, va trebui necesarminte se peară încetul cu încetul, până va dispărea cu totul, cedând locul instituţiilor streine, şi onorabilii părinţi a-i comunei n'au de cât să se feliciteze cât de bine a reuşit opera d-lor de distrugere.

VARIETATI.

(*Insêmnătatea economică a Dobrogiei pentru Transilvania*). — Ziarul „Neue freie Presse“ scrie: „Promontoriile nordostice ale Balcanilor, cari se estind de la Silistra dealungul Dunărei până la Tulcia, au văi cu o păşune escelentă, care s'a folosit înaintea ocupaţiunei rusesci mai ales de păstori ardelenesci. Aceşti păstori, cunoscuţi sub numele de „mocani“, emigrează în fie-care an toamna dimpreună cu cârdele lor numeroase, compuse din oi, capre şi cai, din Transilvania la Moldova şi Valahia, trec Dunărea la Giurgiu, Oltenita, Călăraşi, Gura-Ialomiţa, Brăila sau la Galaţi.—Ei plăteau pentru folosirea păşunei afară de chiria statorită prin contracte, o taxă (Sarina para) pentru fie-care turmă într'altele păstorii ardelenesci se bucurau de drepturile statorite prin tractate, ale cetăţenilor austro-unguresci. Ca atari erau puşi sub jurisdicţiunea consulatului c. r. din Galaţ şi erau scutiţi de contribuţiile, impuse creştinilor din Dobrogea. Aceasta emigrare se rězimă pe un obiceiu foarte vechiu, dar guvernul austro-ungar a încheiat în această privinţă şi convenţiuni deosebite cu înalta Poartă; căci era vorba de scutul de mari valori şi a multor cetăţeni austriaci. Câte odată a fost preste earnă în Dobrogea mai mult de o jumětate milion de oi şi mai multe mii de cai şi capre din Transilvania. Numěrul slugilor şi ciobanilor se urcă la trei până la patru mii. In restimpul ocupaţiunei rusesci, comunicaţia Transilvaniei cu Dobrogea încetase cu totul; căci nimeni nu voia a duce jertfă Ruşilor; Acum Dobrogea întră în proprietatea României şi ar fi la timp, ca să stipuleze cu guvernul român învoiri, pentru ca mocanii ardelenesci sĕ aibă în viitoriu aceleaşi favoruri, cari le-a avut de cătră guvernul turcesc.“

Un remediu eftin.

Toţi sciu ce medicament precis este gudronul în cazele de bronchită, phthsia, catarele, guturaiuri şi în general in contra afecţiunilor bronchelor şi plămânilor.

Din nenorocire, mulţi bolnavi cărora acest product le ar fi util, nu 'l întrebuinţează, fie din causa gustului care nu tutulor le este plăcut, fie din causa necazului ce le dă preparaţiunea apei de gudron.

Astăzi, gracia ingeniósei idei a D. Guyot, farmacist la Paris, toate repugnaciele, mai mult seau mai puţin justificate ale bolnavului, au încetat dea esista.

D. Guyot a prevenit a închide gudronul sub o coajă subţire de gelatină transparentă şi a forma nisce capsule rotunde de mărimea unei pilule. Aceste capsule se iau în momentul dea se pune la masă şi se înghit foarte lasne fără a lasa nici un gust. Indată ce au ajuns în stoma h, coaja să disolvă, gudronul să emalsionează şi se absoarbe răpede.

Aceste capsule se pot conserva în delung. Astfel încât, într'un flacon început, capsulele cari remân 'şi conservă toată eficacitatea lor, chiar după mai mulţi ani.

„Capsulele lui Guyot cu gudron“ oferă un mod de tratament raţional şi care nu costă mai mult de zece seau cincisprezece centime pe di şi care scutesce de întrebuinţarea ori cărui fel de ceai.

Ca ori ce product bun, capsulele lui Guyot au dat nascere la numeroase concurenţe. D. Guyot nu poate garanta de cât flacoanele cari poartă pe etiqueta semnatura sea imprimată în trei culori.
Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate farmaciele. (15—5).

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sînt de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.
(10—4).

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu)

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** şi ***Macrestii*** cu părţile din *Cotalesti*, comuna Buhâeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pămintului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

Oficialiminte hotertt.

La 11 Decemvrie a. c. s. n.

se incep tragerile a loteriei de bani Hamburgiană. Mai esistă numai 82,500 lose şi 42,600 lose trebuesc să câştige. — Pentru plata esactă a sumelor câştigate, guvernul garantează cu toată averea Statului. Câştigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai norocos se urcă la

500,000 Lei noi

deosebit d'aceasta mai sunt de câştigat:

Franci.	Franci.
1 à 333,333	6 à 20,000
1 à 166,666	1 à 16,000
1 à 106,666	24 à 13,333
1 à 80,000	2 à 10,666
1 à 66,666	3 à 8,000
1 à 53,333	31 à 6,666
1 à 48,000	61 à 5,333
3 à 40,000	4 à 4,000
1 à 33,333	304 à 2,666
6 à 26,666	3 à 2,000

etc. etc.

In total 42,600 câştiguri cari se trag în 7 secţiuni de trageri succedându-se repede. Preţiul loselor e oficialimente hotertt ceea ce ce se poate constata din programul oficial pe care alăturăm gratis fie-cărei trimiteri de lose. Cine vrea să participe la această loteriă de bani estraordinare, trebuie să trimétă înainte:

48 Lei noi pentru un los **intregu** original
24 „ „ „ **jumetatea** los original
12 „ „ „ un **sfert** los original

şi primesce atunci pe dată losurile comandate originale. După fie-care tragere espediez îndată lista oficială şi sumele câştigate se plătesc îndată supt controlul guvernului. Rog a adresa comandele grabnic şi directaminte cătră mine.

A. GOLDFARB,
Biroul principal de loteriă.
Hamburg.

Corespondinţa română. Timp de postă între România şi Hamburg 70 de oare.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 227 Sambata 11 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negrutzi. Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași, 10 Noemvre 1878.

—

Să ne ierte lectorii noștri dacă mai revenim asupra alegerilor comunale. Resultatul acestor alegeri se cunoaște astăzi in toată țara. In orașul nostru, lupta fiind cu deosebire inverșunată, vom semnala in puține cuvinte care a fost caracterul acestor alegeri, lăsând viitorului grija de a constata pănă intru cît aprețierile noastre sunt imparțiale și judicioase.

Mai întăiu de toate, anunțăm lectorilor noștri că, grupul liberalilor moderați s'a organizat acum un an, pentru a pune o stavilă esclusivismului, spiritului de prigonire și incapacității de care s'au aratat insuflețit grupul fracțiunei, și triumful nostru in alegerile comunale de azi, urmează să se considere ca cel dintăiu pas făcut spre realisarea unui așa scop.

Ast-feliu, cuvintele care ni s'au aruncat in public, de către fanaticii și neofiții fracnei, că adică am fi reacționari, de oare ce am dat mîna cu conservatorii liberali, in alegerile comunale de astăzi, acele cuvinte nu sunt și nu pot fi considerate de cît ca o tactică electorală invechită, la care mai aleargă incă fracțiunea numai și numai in lipsa de o tactică mai bună.

Conservatori și Reacționari! eată epitetele cu care am fost întimpinați de confrații noștri fracționiști. Dar „verba et voces et praeterea nihil“...

Ce vor să știe adversarii noștri despre logica faptelor și despre moderațiunea discuțiunilor? D-lor știu să lupte nu cu puterea argumentelor ci cu puterea plămînilor ; prin o înțelegere judaică a egalității, d-lor vociferând și insultând ca vulgul, se espun a se asemana mai bucuros măcelarilor de cît oamenilor cu creștere intre cari ar trebui să se prenumere!

Și toate aceste pentru ce? Pentru a ne taxa de reacționari pe noi liberalii moderați, cari nu mai vroim să dăm mână de ajutor fracționiștilor tolerați la putere pentru nenorocirea noastră a tutulor!

Dar pentru D-zeu, înțelegeți o dată că și copii, au ajuns să rîză de naivitatea sau reua d-voastră credință!

Cum? Reacționari suntem noi cari am luptat cinci ani dearândul contra regimului Lascar Catargiu? Reacționari suntem noi, care voim ca țara Moldovei să nu fie exploatată de un grup de oameni cari, ori cât s'ar pretinde ei liberi și independinți, sînt personificația exclusivismului, a intoleranței și a ignoranței? Reacționari suntem noi, cari vroim să nu se frustreze drepturile alegĕtorilor și să nu se bată joc de interesele unui oraș ca Iașii, incredințîndule in mâni nepricepute sau inexperiente?

Ei bine da! Suntem pentru reacțiunea binelui contra reului, a adeverului contra șarlatanismului, a onestității contra gheșefturilor, și pentru combaterea unor asemene rele, cînd nu suntem deajuns singuri, ne vom alia cu ori cine! Calificativele nu ne inspăimêntă, căci lumea s'a deprins a nu mai judeca lucrurile numai după eticheta lor.

Ați fost liberali d-lor fracționiști cît ați fost in opositiune; sunteți ca și demogogi, astăzi cînd aveți puterea in mâni, dacă mai credeți că veți imbrobodi lumea cu vorbele late de libertate și patriotism, pe cînd nu vĕ sfiiți in practica de toate zilele a le nesocoti in modul cel mai revoltător.

Da! ne am aliat cu conservatorii liberali in aceste alegeri comunale, și se mai poate să dăm mâna cu ei și in alte alegeri, și nu teama de a fi taxați de *reacționari* ne va opri să ne aliăm cu acești conservatori cu cari, dacă suntem diferiți in unele principii, ne găsim însă in comunitate de idei cît privește domnirea inteligenții asupra masselor, domnirea ordinei și a legalității și practica leală a principielor profesate; ne-am aliat cu conservatorii ca cu niște oameni leali, respectându-ne fie care din noi convicțiunile, ca și individualitatea noastră politică, și resultatul acestei alianțe nu poate fi de cît profitabil intereselor acestui oraș.

Noi ne felicităm de victoria câștigată in colegiile I și II-le, colegii unde inteligența și averea precumpănesc valoarea numerică a col. al 4-le; ne felicităm chiar și de resultatele votărei col. al 3-le, acel al profesiunilor liberale; căci d-nii Roznovanu și Ornescu, din numerul de 153 votanți, abia au reușit să iasă din urnă cu 4—5 voturi mai mult de cât d-nul Gh. Roiu și ceialalți candidați ai opositiunei.

La rêndul dv. felicitați-vĕ de succesul ce ați avut in col. 4-le, unde mulțumită libertății alegerilor in înțelesul fracționist au putut să triumfeze oameni ca domnul Mihailescu casapul față cu niște barbați cunoscuți și stimați de toți ca dd. Leon Negruzzi, A. Livaditi, etc.

Felicitați-vĕ și nu lipsiți de a purta și maselale pe ulițele orașului, căci aveți nevoe să amăgiți pre acei ce nu vĕ cunosc incă in deajuns!

Cât pentru opiniunea publică locală, credem că ați avut destule ocasiuni pentru a vĕ convinge că puterea și creditul ce l'ați fost usurpat un moment, incepe să dispară, că influența

d-voastră politică incepe să apună şi că in fine e mai natural ca soarele ce apare, să aibă mai mulţi adoratori de cît soarele care apune....

Discursul d-lui N. Gane din intrunirea de la 29 Octombre *).

(Fine.)

A doua imputare ce ni să face este că nu am dat mandate individuale ci colective pe servicii. Apoi aceasta este o neregularitate? Dăcă este aceasta o neregularitate, trebue se v'o imputăm şi D-voastre eăci aşa faceţi şi D-Voastră chiar astăzi! Dar D-lor aşa şi trebue s'e faceţi ear nu precum vă sfătueşte financiarul d-le Rojniţă: aşa fac şi tribunalele şi Curtea şi Ministeriile şi toate autorităţile constituite. Dacă aţi face mandate individuale tuturor amploiaţilor ce are comuna pentru administraţia sa internă şi cautarea veniturelor sale în regie, atunci ar trebui să sĕ facă câte o mie de mandate pe lună sau douăsprezece mii pe an şi ar trebui să se infiinţeze un biurou anume pentru aceasta treabă. Apoi aceasta este o vinovaţie ce ni să poate atribui.

A al treia imputare este că am fi umflat veniturele budgetare pentru a spori cheltuelele şi aceasta a produs deficitul de 281,000 fr. Apoi din douĕ una . . . . Dacă D-lor însuşi au afirmat că vinul din 256,000 lei a dat cu 156,000 lei mai puţin, dacă au demostrat că comerţul a fost în stagnaţie, că subvenţiile s'au tăet; atunci pentru ce mai zic că din cauza umflărei veniturilor s'a produs deficitul? Dacă este vorba de umflarea veniturelor, permiteţi'mi să zic şi eu un cuvânt. Eu nu acuz pe nimeni, dar usez de dreptul sfânt de a mĕ apara. In 1877 am fost în comisiunea numită pnntru echilibrarea bugetului pe anul 1877. Budgetul a fost perfect echilibrat; prin urmare la sfărşitul anul trebuia să easă comuna cap la cap. Dar ia videţi cu ce deficit a eşit consiliul comunal! cu un deficit de 655,000 franai.Dacă aţi avut uu budget echilibrat, unde fie-care paragraf din rubrica cheltuelilor a fost acoperit, cum a resultat acest deficit de 655.000 franci? N'aş putea să zic şi eu că budgetul acesta a fost reu combinat; că au fost umflate veniturele, că s'a neglijat încasarea dărilor fiind că ne găsim în faţa unui deficit aşa de mare? Dar noi suntem drepţi şi de aceia pretindem că şi D-lor să fie drepţi cu noi. Cea intăi virtute cetăţănească este de a fi leal cu adversariul. Aice vorbim cifre nu vorbim politică şi cifrele sunt nestrămutate ca şi stâncele de granit.

A patra vinovaţie este că am sporit lefele amploiaţilor. — Fie, dar întreb pentru ce actualul consiliu nu le-a redus când a făcut budgetnl? Apoi eată că suntem solidari, suntem complici la aceiaşi crimă.

A cincea imputare este că am contractat asfaltul cu preţiuri scumpe şi în cantitate prea mare. Pentru a respunde la aceasta daţim voe să me refer puţin la volumiminocsa dare de samă a d-lui Pastia, din anul 1877. — D. Pastia zice că 100,000 metri patraţi de trotuare s'au făcut prea mult; şi fiecare metru patrat custând 17 lei 40 bani ş'ar fi putut pune la economie cifra de 1,740,000.

Se vedem dacă această este adevĕrat: Noi am contractat 150,000 metri patraţi, şi din acestia am redus noi înşine 31,000 metri. Când a întrat actualnl consiliu comunal, a găsit numai 119,000 metri patraţi de trotoare; în curs de a se esecuta prin urmare dacă să admite părerea d-lui Primar că am facut 100,000 metri patraţi de hotoare mai mult de cât se cuvinea, atunci am fi ramas numai cu 19,000 metri patraţi ceea ce n'ar fi ajuns nici pentru strada mare.

Apoi — aţi fi admis aceaste D-voastră —?

Ar fi fost oare cuviincios ca acei ce locuesc în celelalte părti a le oraşului se înoate prin glod şi numai bancherii şi bogătaşii se aibă trotoare pe dinaintea caselor lor deşi cu toţii plătesc biruri de opotrivă — ? — (Aplause).

Eu cred că d. Pastia n'a facut aceasta eroare intenţionat căci prea bate la ochi. Să mai atribue concesiunei şi defectul scumpetei că adecă preţul de 17 lei 40 bani metrul patrat de trotoar este cu mult prea mare în comparaţiune cu preţul de 11 lei 75 bani din Bucureşti şi 6 lei 25 b. din Botoşani. D. Primar arată aceste cifre ca exacte şi le pune în sarcina fostului consiliu. Să videm dacă sunt exacte.

In Bucureşti s'a dat metrul de asfalt de trotoare cu 11 lei 75 bani, dar fără niei-o întreţinere pe comptul antreprenorului şi cu bani plătiţi în numerar, pe când la noi numai o pătrime din preţ se plătesce în numerar şi trei pătrimi în obligaţiuni cu dobândă de 6 la sută pe an şi cu termen de 15 ani; numai puţin la noi antreprenorul este obligat a întreţine stradele şi trotoarele pe comptul lui în complecta bună stare pe un termen mijlociu de 5 ani. Am fost surprins când am cetit în broşura d-lui primar de la Botoşani, metrul patrat se plătesce cu 6 lei 25 bani şi am scris o epistolă primarului de Botoşani rugându-l se-mi trimată caetul de însercinări, cu indicaţiunea preţurilor, şi d-sa a avut bunatatea a-mi trimite o copie. Ce găsesc în caetul de insercinări din Botoşani? — 6 lei 25 bani se plătesce numai pentru pătura asfaltică fără beton, iar betonul să plătesce deosebit 4 lei, în totul 10 lei 25 bani numĕraţi pe şin fără bordură şi cu intreţinere numai pe un an. Iată şi art. 33 din caetul de însărcinări din Botoşani.

Apoi se potriveşte oare o lucrare care se plăteşte cu bani pe şin, cu o lucrare care se plăteşte cu sinet pe 15 ani purtatori de 6 la sută procente şi care se vinde în piaţă cu o perdere de 40 procente asupra capitalului — ? —

Se potriveşte oare o lucrare cu o întreţinere pe comptul antreprenorului pe cinci ani cu o alta, a cărei întreţinere e numai pe un an?

Calculaţi puţin asupra acestor diferenţi şi veţi vedea că preţurile din Iaşi sînt mai avantagioase de cât acele din Bucureşti şi Botoşani. (Aplause).

Aceasta este aşa de adevarat, că am aratat d-lui Primar erorile comîse de d-sa, negreşit fără intenţiune, şi însuş a recunoscut adevĕrul arătărilor mele şi m'a autorizat să vin în consiliu şi să cer rectificarea. Am căutat să le pun aceste în vederea d-v. pentru a vĕ convinge că ceia ce au zis d-nii Rojniţă, Ornescu şi Iorga prin raportul subscris de d-lor erau nişte simple alegaţiuni menite a pune într'o lumină defavorabilă lucrarea pavagiului care este şi va fi fala consiliului trecut.

S'a mai zis că am făcut reu că ne-am împacat în procesul cu drumul de fier.

Ştiţi după a cui avis şi sfătuire am făcut această împăcăciune?

N'aveţi să credeţi..... după avisul d-lui Gheorghian, actualul prefect de judeţ! D-lui era advocatul comunei pe vremea acea; d-lui ştia părţile cele slabe a procesului şi prin declaraţie scrise şi sub-scrise de d-sa ne-a sfătuit să facem impacarea.

Dar credeţi că am ascultat numai pe d. Gheorghian? Nu! am consultat consiliul de advocaţi din Bucureşti; şi cu toţii au găsit avantagioase această împăcăciune. Apoi proectul nostru de împăcăciune a trecut prin censura Camerei şi a Senatului şi la urnă a fost sancţionat de Domn. Ei bine dacă este aceasta o vinovăţie, apoi suntem mulţi care o împărtăşim. Primesc solidaritatea cu Domnul ţerei, cu Camera, Senatul, consiliul de advocaţi din Bucureşti şi chiar cu dl. Gheorghian din

---

*) Veţi Nr. 222 din „Steaua Rom."

laşi. Intre toţi aceştia o fi fost poate vre unul cel puţin cu atâta durere de inimă pentru comuna noastră, cât şi d-nii Rojniţă, Ornescu şi Iorga! (aplause).

Au mai zis aceşti trei d-ni subscriitori a faimosului raport că suntem vinovaţi, că am făcut cheltueli de portofoliu. La această imputare nu voiu respunde nimic; voiu lasa se mĕ apere onor. dl. Pastia primarul actual. Eată ce zice d-sa în şedinţa din 11 April 1877 când se desbătea raportul în cestiune:

„Cu efectele de portofoliu nu se poate „ţine o regulă strictă căci sînt lucrări aşa „de grabnice încât dacă s'ar aştepta con„vocarea consiliului, lucrarea s'ar zădăr„nici. Aşa a fost spre esemplu sosirea „Impĕratului rusesc, inundaţiile, etc.... Prin „urmare cu toată buna vroinţa a unei ad„ministraţiuni comunale efectele de porto„foliu nu se pot înlătura".

Vedeţi d-lor cum dl. primar Pastia mĕ apără de bine. — Aşa dar se bine-vroească onor d-ni Rojniţă, Ornescu şi Iorga a adresa mustrări şi actualului primar, căci şi d-sa face cheltueli de portofoliu, ori se retracte acele adresate mie. Acelaşi lucru făcut de dl. Pastia nu poate se fie bun şi legal, ear făcut de mine rĕu şi ilegal. Nu sînt două cumpene şi două mĕsuri. Ori sântem amândoi vinovaţi, ori nici unul. Dar nu-i nimene vinovat căci d-lor ştiu foarte bine din esperienţă zilnică ce fac în administraţiunea primăriei, că nu se pot înlătura cheltuelele de portofoliu. — A! dar naşte întrebarea dacă cheltuelele de portofoliu erau bine făcute şi sprijinite pe acte justificative.—La această întrebare tot d-nii Rojniţă, Ornescu şi Iorga se însercinează a respunde prin următoarele cuvinte finale din raportul D-lor:

„*Terminând comisiunea găseşte în sama „anului* 1876 *este conformă cu scriptele de comtabilitate şi actele justificative.* (Ilaritate, aplause).

Tot ast-fel dl. Pastia se însercinează a mĕ apara şi în ceea ce priveşte netrimeterea depositelor la casa de consemnaţiuni.

Eată propriele d-sale cuvinte rostite în memorabila şedinţă de 11 April 1878:

„In ceea ce priveşte depositele, în ade„vĕr mai înainte erau multe sumi oprite „în casa comunală provenite mai cu samă „din garanţii. *Dl. Ganea fiind primar a „trimes la casa de consemnaţiuni foarte „multe deposite de aceste* şi pentru sumele „ce remăsese netrimase (acele bine înţeles pe care n'am avut timp a le trimite, fiind primite cu cîte-va zile înainte de a eşi eu „din primărie), s'au cerut o listă şi s'au în„aintat toate la casa de consemnaţiuni aşa „în cât astăzi în casa comunală nu sînt de „cît cifre mici depuse ca garanţie pentru „lucrări care trebue să se sfârşască în 2—3 „septămâni. (Aplause)".

Vedeţi d-lor la ce se reduc toate încriminările adresate nouă de d-nii Rojniţă, Ornescu şi Iorga.

Trebuitau oare se easă din pana d-lor asemine enormităţi asupra cărora nu am de cât se suflu spre a le spulbera în vânt? Dar este ceva mai mult. Se ştiţi onorabili alegĕtori că aceşti trei domni care au căutat cu ori-ce preţ se blameze administraţiunea noastră, aveau însuşi ei conştiinţă despre nimicnicia adevĕrurilor eşite din pana d-lor, căci în zioa când s'a pus în desbaterea consiliului comunal sama noastră a anului 1876, acea samă încarcată cu atâtea greşeli şi vinovăţii, *nici unul din d-lor, dar nici unul n'au cutezat se vie* se susţie în şedinţa publieă aceea ce au subscris. Ear dacă vroiţi se ştiţi care au fost soarta acelei semi încarcate cu atâtea greşeli şi vinovăţii, îmi veţi permite se dau cetire votului dat de onor. consiliu actual în şedinţa din 11 April 1878:

„*Se pune la vot aprobarea semei anului* „1876 *şi se primeşte în unanimitate: abţi„nuţi d-nii Ianov şi Gane*".

Era natural că nu puteam noi înşine aproba sama noastră.

Cum rămâne acum d-lor Rojniţă, Iorga şi Ornescu!..... (Bravo, bravo, aplause prelungite).

Insuşi majoritatea consiliului comunal de astăzi cu dl. primar Pastia în cap v'au dat cea mai eclatantă şi mai formală desminţire. La toate aceste nu puteţi respunde macar un singur cuvênt, căci sînt acte publice sub pecetea şi iscălitura d-voastră.

Incetaţi dar d-le Rojniţă cu cuvintele de răsipă, re administraţiune, etc. Nu e bine se avansaţi neesactităţi în scop de a blama pe adversarii d-v. căci vine oare când aceste se dau pe faţă şi se întorc în contra celor ce le avansează.

Publicul dinaintea căruea ne aflăm e inteligent şi are mai mult simţ de dreptate decât credeţi D-voastre domnule Rojniţe. Se nu vă închipuiţi că e destul se veniţi în faţa lui cu un surtuc rupt şi cu punga goală, golită de acasă, precum aţi făcut la întrunirea precedentă, pentru ca publicul se vă proclame de cel mai onorabil cetăţan, de cel mai mare financiar, de cel mai nepreţuit consiliu comunal. (aplause) Publicul nu se mulţemeşte cu vorbe deşarte, cu citaţii scoase din sfânta scriptură de care faceţi un aşa de mare abuz, deprindere ce aţi contractato de pe timpul când eraţi îmbracat cu haina monahicească. Nenorocită ar fi ţara aceasta dacă v'ar avea numai pe Dv. om onorabil în sinul ei! Prin urmare îţi voiu respunde la rândul meu: n'am teamă de d-ta domnule Rojniţă. Te disfid se aduci aice un singur act de care eu se am a roşi: spune domnule Rojniţe, dacă ai ceva de spus şi publicul nepărtinitor care ne ascultă va judeca între noi doi! (Bravo, bravo aplaose prelungite şi sgomotoase în toată sala) *)

Telegrame de prin ziare.

Londra, 19 Noemvre.—„Times" anunţă că Rusii se gătesc a pleca din jurul Adrianopolei şi Sambolei, pentru a se duce să se îmbarce la Burgas.

„Standard" crede ca sigur semnarea unei convenţii între Austro-Ungaria şi Turcia.

Roma, 19 Noemvre.—La autorul atentatului s'au găsit scrisori de la internaţionalişti; s'au făcut mai multe arestări, altele s'au ordonat.

Regele a dis unor persoane: „Eu primisem două scrisori cari 'mi anunţau acest atentat."

Papa a adresat regelui felicitările sale. Membrii corpului diplomatic 'şi-au esprimat către ministrul din afară felicitările guvernelor respective.

Paris, 19 Noemvre.—D-nul Cazeaux, bonapartist, interpelează pe guvern asupra agitărilor electorale. Ordinul de zi s'a adoptat pur şi simplu.

Berlin, 19 Noemvre.—Camera nobililor a ales president pe ducele de Ratibor cu 66 din 62 voturi. D-nii comitele Arnim Boytemburg şi Hasselboch au fost aleşi vice-presidenţi.

Neapol, 20 Noemvre. — Intre persoanele arestate este şi d. Melilo, redactorul diarului *Le Censeur*; acest publicist fusese arestat şi la 1870 în Salerno împreună cu asasinul Pasament, pentru că lipiseră placarde pentru manifertări de rĕsturnarea Domnitorului.

Londra, 20 Noemvre. Termenul ficsat pentru ca Emirul Şir Ali să rĕspundă la ultimatul englez a espirat adi. Vice-regele Indiilor a sosit la Lahora. A chemat la sine pe comandantul din Peşaver pentru a se înţelege cu el asupra dispoziţiilor ce trebuesc luate. Trupele sunt concentrate în trei puncte de la graniţa Afganistanului: la Quetta, la Curum şi la Peşaver.

Londra, 20 Noemvre. — Astă-di a fost un consiliu la cari au asistat toţi miniştrii. Mulţimea a aclamat pe lordul Beaconsfield şi pe marchisul de Salisbury.

---

*) Domnul Rojniţă la întrunirea din 2 Noemvrie ce a avut loc în sala Curţei cu Juraţi a zis că cu fiind primar a oraşului şi asociat la Tipografia Naţională am încheet cu zisa Tipografie un contract pentru imprimatele primăriei. Sînt silit ai declara că a avansat o neesactitate flagrantă, căci în momentul când s'a încheet acel contract, nu eram nici primar nici consiliere nici chiar asociat a tipografiei. Aceasta o ştie d-sa prea bine şi mă mir că s'a riscat a spune cu ştiinţă lucruri atît de departe de adevăr. *N, Gane.*

Viena, 20 Noembre. — Se comunică din Constantinopole Corespondinței politice: „In urma creșterei revoltei in Macedonia, comandantul din Monastir, Șefket pașa, a fost insărcinat a incepe indată operațiunele contra resculaților, și de a se înțelege pentru operațiunele combinat cu Salim pașa comandantul Salonicului.“

Viena, 20 Noemvre. — Se citesce in „Monitorul Armatei“: „Impăratul Francisc Iosef a ordonat supresiunea comandantului al armatei a doua; Generalul Filipovici se va intoarce a'și ocupa vechiul post de comandant general al Pragei. Majestatea sa a numit pe ducele de Wirtemberg comandant general și șeful guvernului provisoriu al Bosniei și Herzegovinei; baronul Jovanovici i s'a alăturat ca substitut.

Pesta, 20 Noembre. — In ultima ședință a delegațiunei austriace, D. Grocholoky a interpelat pe comitele Andrassy in privința noutăților ce au circulat in urmă și după care Rusia ar cere Turciei incheearea unui tratat, special de care Rusia va face să depindă evacuarea teritoriului turc. Onorabilele interpelatore a intrebat apoi, dacă este adevărat că Rușii inrolează numeroși ofițeri și soldați pușI in miliția bulgară.

Comitele Andrassy nu a respuns incă.

(Havas).

Un remediu eftin.

Fie cine scie, câte ceaiuri, paste, siropuri trebuesc întrebuințate, de ordinar și pentru a vindeca un guturaiu, o bronchită, un catar. Noul tratament al acestei maladii prin capsulele lui Guyot cu gudron nu costă decât ţece seau cincispre-zece centime pe ți. Luând două capsule la fie-care mâncare, mai adesea se simte schimbarea în bine chiar după cele d'antâiu dose.

Pentru a evita numeroasele imitațiuni, a exige pe etiqueta semnatură Guyot inprimată în trei culori.

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate farmaciele. (15—6).

TEATRU ITALIAN

Director artistic D. B. Franchetti.

Astăzi Sâmbătă 11 Noemvre 1878.

ERNANI

Prețurile locurilor:

Bel'etage pe sară 36 fr. — Baignoire 36 fr. — Al doilea Rang. — Stal pe sară 4 fr. — Parter 3 fr.—Galerie 1 fr.

D. Dr. A. Poride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoștința onorab. sei clienți.

Oarele de consultațiune sînt de la 8—12 dimineața, și sara de la 4—6. (10—5).

Conform notificărei a biuroului principal de loteriă *Isenthal Comp. în Hamburg* publicată în ziarul de azi tragerile a loteriei de bani germane se încep la 11 Decembre a. c. Considerând participarea estraordinară de care se bucură această loterie în țară, credem că notița de față e de interes.

Guvernul Hamburgian garantează ca până acuma pentru plata esactă a tutor câștigurilor cu toată averea Statului. Fiind că Hambrg după cum e cunoscut se enumeră între orașele cele mai bogate din Germania, apoi negreșit că asigurança ce oferă e destul de suficientă și putem deci recomanda pe această loterie de Stat ca solidă.

Loteria germana de bani

Tragerea la 11 Decemvrie a. c. s. n.

Guvernul Hamburgian, conform decisiunei din 10 Octomvre 1878 a aprobat din nou aceasta mare loterie de bani, prin urmare această loterie ecsistând de 100 de ani are loc acuma la al 275-lea de ori. Controla guvernului Hamburgian nu privesce numai pe emisiunea loselor ci se intinde și asupra tragerilor oferinduse ast-feliu fie-cărui din toate puntele de vedere asigurança cea mai suficientă. Și pentru plata esactă a câștigurilor guvernul Hamburgian garantează cu toată averea Statului. A 275-lea loteriă germană de bani conține numai 82,500 lose (de la No. 1—82,500) și conform programei oficială de tragere 42,600 lose trebuesc să fie trase cu câștiguri negreșit, șansa de câștig e dar foarte insemnată, căci mai mult ca jumatatea a tutor loselor ecsistente trebuesc sa câștige. Câștigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai fericit se urcă la

500,000 Lei noi

deosebit de accasta mai sunt de făcut următoarele premiuri mari:

1	à	franci	333,333	6	à	franci	20,000
1	à	franci	166,666	1	à	franci	16,000
1	à	franci	106,666	24	à	franci	13,333
1	à	franci	80,000	2	à	franci	10,666
1	à	franci	66,666	3	à	franci	8,000
1	à	franci	53,333	31	à	franci	6,666
1	a	franci	48,000	61	à	franci	5,333
3	à	franci	40,000	4	à	franci	4.000
1	à	franci	33,333	304	à	franci	2,666
6	à	franci	26,666	3	à	franci	2,000

și mai multe sute câștiguri de Lai noi 1600, 1333, 666, 400, 333, și 266 Lei noi etc. etc, in total conform mencionării de mai sus 42,600 câștiguri. Toate 42,600 de câștiguri se trag în 7 secțiuni de trageri cari se succed repede. Cine doresce a mai participa la această loterie grandioasă trebuie să transmite înainte:

Leĭ noi *48* pentru 1 los *intreg* original
„ „ *24* „ *jumatate* los întreg
„ „ *12* „ un *sfert* los original

și va priimi atunci losele comandate în original. Observăm încă odată inadins prin aceasta că prețul loselor e oficialminte hotărît și că noi nu espediam nici promese bilete de participat nici vre-un alt efect de loterie interzise ci numai losuri originale pentru cari Statul garantează și cari sunt investite cu armările Statului. Jumătățile și șferturile de lose sunt asemenea losuri originale.

Costul loselor comandate se poate transmite în bilete hipotecare române sau în polțe trase asupra Casei de bance francese, englese și germane. — Fie-care trimiterei de lose-i alăturăm gratis și programa oficială a tuturor claselor. și după fie-care tragere espediăm pe dată fie-cărui posesor de lose lista oficială a tragerii de unde se constată resultatul tragerii esactaminte. Sumele câștigate se achit de noi imediat după tragere sub controlul guvernului. Stăm în relațiuni cu case de bancă din toate pieţele României și suntem deci în posițiune de a putea plăti câștigătorilor sumele câștigate în domicilurile lor sau în orașul cel mai apropiat și chiar în soiul de moneda ce ar dori câștigătorii.

Tragerea urmând a se începe deja la 11 Decemvre a. c. s. n. rugăm a adresa comandele grabnic și direct către:

Biuroul principal de Loterie

JSENTHAL & Co.

HAMBURG (Germania).

Scrisori din România sosesc la Hamburg în 70 ore. Corespondăm românesce, franțuzesce, italienesce, englezesce, grecesce etc. etc.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 228 Duminica 12 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administraţiunea
in casa Negruzzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi. 11 Noemvre 1878.

Cetim in „România liberă“ următoriul important articul relativ la semnificaţiunea alegerilor comunale din Iaşi şi din Bucureşti şi care este aruncat ca un strigăt de deşeptare esasperat. Noi publicăm acest articol, nu pentru ca partidul liberal moderat din Iaşi, ar avevre o legătură politică cu onorabilii redactori de la „România liberă“, cunoscut fiind că liberalii moderaţi nu se inspiră de cât de la majoritatea comitetului lor, dar pentru ca acest articul esprimă adeveruri necontestabile, arătând nemulţumirea estremă ce se află in spiritul Moldovei săturate, cum zice articulul „României libere,“ de fracţiune, partid de ură, de prigonire şi de afaceri.

Iată acest articul:

Am cercetat alaltăeri causele isbândei conservatorilor in colegiul I al capitalei; ne vom intoarce astăzi privirile peste Milcov, spre a vedea cele ce s'a petrecut pe acolo.

Lucrul care ne isbesce la intăia citire a listei celor aleşi, este puţinul credit de care se bucură in Moldova, fracţiunea aşa numită liberă şi independentă. In mai toate colegiele de frunte, acea companie de agitaţiune politică a căzut, doborîtă de alianţa momentană a liberalilor moderaţi cu conservatorii. Chiar in Iaşi in cuibul fracţioniştilor, acolo unde aceştia îşi au stat-majorul şi organe zilnice, fracţiunea de abia a putut face să se aleagă, in colegiul III, cu o majoritate de 3—4 voturi, fostul primar a grupului, d. Pastia.

Această imprejurare este semnificativă. De şi suntem departe de patimile cari au intreţinut lupta locală, in Iaşi, cu toate acestea, fiind un interes public la mijloc, suntem datori a ne da socotinţa asupra celor intîmplate in Iaşi şi in mare parte a Moldovei, cu prilejul acestor alegeri.

In Moldova, se afla odinioară un partid liberal care se distinsese in luptele naţionale de la 1848, de la divanul adhoc şi de la unire. Acest partid esistă şi astăzi, peste Milcov, şi se considera represintat prin d. Cogălniceanu. Alături cu dĕnsul însă, eşi la iveală, pe la 1866. un nou grup politic, care cu incetul se intinse şi cotropi administrativ mai toată Moldova. Acest grup se afirmă, in constituantă, prin combaterea principelui străin, prin antijudanismul seu. prin susţinerea unor principie ultra liberale; când se mai mări, el deveni un partid de negaţiune, care combătea ori-ce şi nu propunea nimica.

Sub guvernul actual, fracţioniştii merseră şi mai departe. Nemulţumiţi că intreagă Moldova este dată pe mânele lor; nemulţumiţi cu păsuirile de la domeniele statului, intre ai căror arendaşi neplatnici sunt fericiţi a fi; nemulţumiţi de deverul ce'l fac, punĕndu-se la contracte mijlocitori intre stat şi evrei; ei pretindeau, că Moldova sunt ei, şi se credeau in drept de a da mişcării publice firma Vizanti-Georgiu-Holban.

Nu stim, dacă, şi in urma infrăngerii păţite in lupta comunală, acum când toate favorile administraţiunii le surideau bine-voitor, aceşti domni vor mai merge cu pretensiunile aşa de departe.

Moldova este săturată de fracţiune şi o respinse cu amărăciune.

Aşa de tiranică şi de a esploatătoare pare a se fi aratat administraţiunea fracţionistă, in mânele căreia cu o gândire uşoară fu lăsată de d. Brătianu o ţară întreagă, in cât tot ce este liberal in Moldova a preferit să dea mâna cu conservatorii de cât să mai sufere domnia unui partid de ură, de prigonire şi de afaceri,

Iaca cum ni se infăţişează situaţiunea politică a Moldovei, prin ultimele alegeri comunale: Partidul conservator căştigă puteri noi prin alianţa cu liberalii moderaţi; partidul de la guvern se slăbeşte prin favorile esclusive ce acordă fracţioniştilor.

N'ar fi oare timpul, ca d. Brătianu să se gândească unde ne duce simpatiele necăntărite ale cabinetului sĕu?

Ţara este a tutulor. De ce atunci favoriţi şi persecutaţi? Moldova e săturată de administraţiunea fracţionistă, dupe cum şi ţara românească este obosită de protegiaţii omnipotentului director de la interne. Unde aveţi să ne duceţi?

Peste căte-va luni ţara va trebui să fiă chiamată spre a alege representanţi in adunările de revisiune. Nu vĕ gândiţi la viitor?

Dacă veţi merge aşa precum vă aflaţi astăzi, cu deprinderile păcătoase de administraţiune, şi mişcaţi de un egoism vulgar, veţi vedea Moldova întreagă manifestându-se în contra voastră şi silinduvĕ să părăsiţi cârma statului, ca nişte oameni nedestoinici de a respunde la trebuinţele ţĕrei.

Atunci tot ce este tînĕr în această ţară şi care v'a sprijinit în lupta politică, va avea dreptul să vĕ întrebe: Ce aţi făcut din România?

Priviţi valurile crescĕnde ale nemulţumirii publice; gândiţi-vă cît de mari dureri trebue să simtă Moldova, de vedem pe liberali uninduse cu conservatorii, în potriva favoriţilor voştri; şi luaţi răpede mĕsuri, pentru a aduce linişte în milioane de suflete, destul de amîrăte prin doliul rĕsboiului si prin pierderea Basarabiei, cari nu mai vreau să creadă în vorbele deşarte.

Cugetaţi că dacă aceste lucruri s'ar fi întâmplat, în sens liberal, sub guvernul d-lui Lascar Catargi, cu toţii am fi serbătorit triumful nostru, şi am fi citit în alegerile din Bucureşti şi din Iaşi, nişte suspine sfâşietoare, scoase din inima ţĕrei schingiuite, impotriva călăilor reacţionari; nu ne ar fi lipsit văpselele închise, cu cari să zugrăvim pe cei de la cărmă; şi am fi strigat cu toţii, că sufletul ţĕrei, inima şi creerii României, sunt cu noi impotriva strigoilor de la guvern.

Cugetaţi şi părăsiţi drumul pe care aţi apucat'o.

DIN ŢARĂ.

După ştirile din Bucureşti, astăzi va avea loc trecerea trupelor române în Dobrogea.

Românul, vorbind despre terminarea delimitărei Dobrogei de cătră comisia europeană, zice că delimitarea s'au făcut conform drepturilor României şi a prescripţiilor tractatului de Berlin şi că puntul de fruntarie al Dobrngei la Dunărea au fost fixat chiar la marginea Silistrei, neputêndu-se găsi mai în jos un punt unde să se poată stabili o comunicare sigură între ambele ţermuri; astfeliu că jumatate din tăbiele Silistrei sînt situate pe teritoriul României.

Comisinnea de delimitare, adaoge Românul, fiind nevoită din causa naturei tărĕmului, să se apropie mai mult de Silistra de cât o permitea, după opiniunea ei şi tractatul de Berlin, s'au acordat Bulgariei compensări mai nainte pe linia fruntariei, şi afară de aceste compensări, s'a ţinut linia dreaptă de la Silistra până la mare, în jos de Mangalia.

— După informaţiile aceluiaş ziar Măria Sa Domnitoriul avea să plece ieri la Brăila spre a trece în revistă trupele de ocupaţiune, a cărora trecere în Dobrogea trebue să efectueze astăzi Sîmbătă prin trei puncte.

— „România liberă“ vestesce că comisia internaţională pentru predarea Dobrogei cătră guvernul român s'au întrunit în Tulcea, şi că guvernul nostru a numit ca prim-comisar în această afacere pe d. N. Catargiu, care a plecat la locul de întrunire al comisiei internaţionale.

— „Rom. lib.“ comunică asemine că toţi funcţionarii destinaţi pentru Dobrogea stau gata, şi anume cei administrativi la Brăila, eară cei telegrafici şi postali la Calaraşi, şi că nu aşteaptă de de cât momentul trecerei oştirei române peste Dunărea pentrn ca să păşească şi ei imediat la îndeplinirea îndatoririlor lor.

— Ziarul Pressa ieri a fost la Galaţi aniversarea deschiderei căei ferate Bender-Galaţi. Profităm de această ocasiune, pentru a spune câte-va cuvinte asupra acestei căi ferate, şi asupra constructorelui său. Calea aceasta are o lungime de 305 kilometre, şi s'a construit numai în 58 de ţile. La Esposiţiunea din Paris, s'au trimis planurile şi desemnurile acestei căi ferate. Valoarea acestor lucrări, ca şi neobicnuita repeţiciune a construcţiunei şi a esecuţiunei ei, au atras atenţiunea Juriului, care a decernat constructorelui şi consiliarului de Stat actual d. S. Poliakoff, marele premiu, şi inginerului său şef d-lui Danicoff medalia de aur. D-nu Poliakoff este cunoscut în Europa; căci el a construit, peste 4000 kilometre de căi ferate. Se află încă în mai multe întreprinderi industriale, cari nu 'l opreşte cu toate acestea a 'şi întrebuinţa capitalurile şi activitatea pentru întreţinerea de scoale, de spitale şi alte instituţii folositoare de binefaceri.

— „Vocea Covurluiului“ află în ultimul moment că comisiunea română pentru primirea Dobrogiei încă n'a plecat, din causă că lipsesc încă 2 membri: D-nii Poenaru şi Persiceanu, ce s'a numit în locul D-lui S. Mihălescu. Comisiunea aşteaptă ordin de plecare. Vaporul *România* stă la dispositiunea sea.

M. S. R. soseşte mâne în Brăila cînd va avea loc trecerea trupelor. Duminecă M. S. R. va onora urbea noastră cu visita Sea.

Acelaşi ziar ne spune că o parte din trupele ce staţionează la Brăila, adecă o parte din călărăsi, o bateriă de artileriă şi infanteriă, a plecat spre Călăraşi, căci şi pe acolo, adecă pe la gura Jalomiţei, urmează a se face o trecere.

— „Monitorul“ de miercuri publică următoarea telegramă oficială:

Constantinopole, 7 (19) Noemvre.—A apărut irade pentru numirea ministrului plenipotenţiar şi a secretarilor legaţiunii otomane din Bucuresci. Suleiman-Bey, titularul legaţiunii, va pleca direct din Petersburg pentru Bucuresci.

Resultatul alegerilor col. III comunal.

Râm.-Vâlcei. — Niţă Rădulescu, Nicolae Ioan, Avrămescu.

Ploesci. — Stefan Irimescu, Ghiţă Pribegeanu, Mihail C. Şişman, Temelie Dinescu.

Craiova.—C. J. Gheorghiu, C. Chinezu, Barbu Ionescu, paritate I. Stănescu şi T. Bolintineanu.

Tecuciu. — Costache Moisache, Ghiţă I. Radovici, Ghiţă Popovici, Vasile Ionescu.

Râm.-Sărat.—Anton Antonescu, C. Oroveanu, N. Năstăsescu, Gr. Vulcan.

Iaşi.—Scarlat Pastia, Ioan Ornescu, Nicolae Rosnovanu, George Mârzescu.

Bârlad. — Panait Goiu, Ioan Chirănuş, Costache Nicolau, Panait Neacşu, Vasile Anastasiu.

Slatina. — Constantineanu, Ilie Ionescu, C. Ionescu.

Severin.— Dim. Dobrescu, Ioniţă Trăilă, Tudor Gutuleanu, Mihail Constantinescu, Nicolae Orăviceanu.

Buzĕu. - Dr. G. Constantinescu, Nae Stefănescu, Ioan Dimitriu, Ioan Diamandi.

Caracal. — Alecu Constantinescu, Firache Băişoiu, Milache Petrovici, Ioan Marineanu.

Focşani. — Const. Vasiliu, Nicolae Bene, Tudorache Atanasiu, Nicu Minciulescu, St. Mincu.

Călăraşi.—Alegĕtorii nu s'au întrunit.

Galaţi. — Cost. Varlan, Dr. Viţu, Vasile G. Zacharia şi I. Plăvănescu.

Peatra. — Vasile Şoimaru, Ilie Iornescu, Mihail Adamescu, Dima Costinescu, Vasile Văleanu.

Bucuresci. — Dr. Sergiu, C. Porumbaru, I. Procopiu Dimitrescu şi colonelu Barozi.

Fălticeni. — (Col. II) Eug. Singurof, C. Balomir, V. Clucerescu, Gorovei (col. III) G. Mironescu, C. Cocea, I. Popovici, G. A. Tanasoaia.

Târgoviste.— Petrache Părvulescu, Cost. Simulescu, Ghiţă Pârjolescu, George Ludescu.

Roman. — (Col. II) Vucenic, Teodor Gheorghiu, G. Dimitrie, G. Bogdan Buicliu.

Bacău.—George Manoliu, Nicu Bucă, St. Vasiliu, George Pultzer.

Pitesci. — Lambru Tomescu, Spirea Mamulea, Pavel Chehaea, Agatia Vasiliu.

T.-Jiu.—Anulat, neîntrunind maioritatea legală.

Colegiul al IV-lea.

Ploiesci. — D. Pandele Negulescu, Ioniţă Gheorghiu, Hagi Matache Slăvcescu, Dimitrie Sfetescu şi I. C. Cogălniceanu.

Iaşi.—C. Langa, Alesandru Belcic, Cost. Rojniţă, Vas. Mihailescu şi Dimitrie Gheorghiu.

Galaţi.— Teodor Stefănescu, Vasile Angheluţ, Panait Popa, Const. Drăgănescu şi Hagi Manolache Nicolau.

Craiova. — Marin Chițu, I. C. Bolintineanu, Ilie Alesandrescu, Mih. Măldărescu și N. Atanasiu.

Bucuresci. — Gr. Serurie, Anton Mavrus, Pană Buescu, Marin Christu și Nic. Fleva.

La unele comune nu este colegiul al 4-lea, la altele s'au făcut alegeri mai de mult, la altele s'au amânat și de la unele încă nu se cunoasce resultatul.

(Românul).

Telegrame de prin zlare.

Roma, 21 Noemvre .— Pe timpul unei demonstrațiuni, ce s'a făcut la Piza de către studenți, cu ocazia neisbutirii atentatului îndreptat contra regelui, un individ a aruncat o boambă care a făcut esploziune, fără a cauza stricăciuni grave. Acest individ a fost arestat imediat.

Paris, 21 Noemvre. — Banca Angliei a redus scomptul la 5 la sută.

Constantinopol, 21 Noemvre. — Agenții militari însărcinați de Poartă a face cercetări spre a cunoasce numĕrul trupelor ruse în Rumelia și Bulgaria, evaluează acele trupe la 230,000 oameni și 800 tunuri.

Bombai, 21 Noemvre.— O depeșă din Thull, cu data de azi dimineață anunță, că trupele engleze au ocupat fără luptă, fortul Capeon.

Paris, 21 Noemvre. — Un duel cu pistolul avu loc azi dimineață între d. Gambetta și d. Fourtou bonapartist, a cărui alegere s'a invalidat, și fost ministru de interne la 6 Mai. Nici unul n'a fost rănit.

Calcuta, 21 Noemvre.— Coloana de Churum înaintează. Ea a ocupat fortul Kapatyanga, pe care îl deșertase afganii.

Paris, 21 Noemvre.— Camera deputaților a votat buugetul ministeriului de esterne.

Calcuta, 21 Noemvre.—Toate coloanele engleze au trecut azi fruntaria.

Londra, 21 Noemvre.—Mâne se va ținea un consiliu de ministri sub președința reginei.

Paris, 21 Noemvre. — „Le Temps“ zice: „Pretențiunea Rusiei de a păstra prin Dobrogia o cale militară permanentă între Basarabia și Bulgaria, ar constitui un abuz de putere, o atingere a dreptului ginților, pe care toată abilitatea contelui Șuvalof n'ar fi în stare a o face să fie primită de puterile semnatare a tratatului de Berlin“.

„Le Temps“ crede într'o apropiere însemnată între Englitera și Austria contra Rusiei.

„Journal de Débats“ declară că, pretențiunea Rusiei de a păstra o cale prin Dobrogia, e formal contrariă tratatului de Berlin.

Pesta, 21 Noemvre.—Guvernul a presintat celor două delegațiuni un proiect, prin care cere un credit, destinat a întimpina cheltuelile ocupațiunei Bosniei și Erzegovinei.

In delegațiunea ungară, d. Falek, a depus o interpelare, relativă la întârzierea ce pun Rușii în deșertarea Dobrogiei, și prin care tinde a întreba, dacă Rusia a încheiat un tratat ca Romania, pentru a-și asigura trecerea prin Dobrogia.

Viena, 21 Noemvre.—Se scrie din Cataro către „Pol, Corresp.“ „Liga albaneză, în învoială cu Poarta, s'a reconstituit militărește. Căpeteniile au intrat în negoțieri cu Nazit-pașa. O parte din forțele înlesnite de ligă va completa armata turcă de la Kossovo; partea cea mai mare însă primesce o organisare autonomă. Albanezii întăresc înălțimile de la Podgorița. Nici numai e vorbă de a preda Podgoritza de bună voie.

(Havas).

DIN LOCALITATE.

Uitând de a da la timp rezultatul alegerilor colegiului al IV-lea, ne împlinim astăzi această datorie.

Eată numerul de sufragii ce au întrunit candidații guvernamentali în acest colegiu: d. C. Langa 563, d. A. Belcic 528, d. C. Rojniță 505, d. Gheorghiu Cărămidariu 484, d. V. Mihailescu 491 voturi.

Candidații opoșiției au întrunit următorul numĕr de sufragii: d. L. Negruzzi 282, d. A. Livaditti 256, d. P. Papadopol 225, d. Gh. Pavlof 239, d. Nițescu 205 voturi.

Numerul însemnat de sufragii ce au întrunit candidații opoșițiunei in colegiul al IV-le, cu toate ingerințele și violențele persoanelor cu autoritate publică, ne dovedește într'un chip strălucitor cît de mare este nemulțumirea contra fracțiunei. Și aceasta resultă cu o evidență cu atât mai mare cu cît este cunoscut ca de când avem regim parlamentar, nici-o-dată până astăzi opoziținea nu a îndrăznit să'și pună măcar candidatura, in acest colegiu cu totul la discreția guvernului.

Acest numĕr ar fi fost și mai mare dacă la despărțirea a V-a, Tatarași, nu s'ar fi întâmplat scandalul provocat de agenții fracțiunei și care ar fi degenerat într'o luptă sîngeroasă dacă d. d. Livaditti și d. Negruzzi nu ar fi sfătuit, cum am aratat, pe alegători la moderație și de a să margini sa protesteză aceste alegeri la care nu au luat parte la 160 de alegători favorabili opoziției.

Din respectul ce avem pentru instituțiunile învățemîntului public, ne am abținut până acum de a zice un singur cuvînt despre nemulțămirile la care dă loc ținuta puțin corectă a unor d. d. profesori de la Universitate față cu studenții, cari sunt adesea tratați într'un mod ce ne abținem de a califica, jignindui în amorul propriu și în demnitatea lor personală...

Chiar altăieri, la 9 Noemvre, s'a petrecut un fapt regretabil ce a umplut de intristare sufletele studenților din anul al II-lea a facultății juridice. Pentru că acești studenți întârziase 2—3 minute de a intra în clasul de drept roman, din cauză că fusese reținuți în acest timp la prelegerea d-lui profesor de dreptu penal. d. profesor de drept roman, care întrase imediat după tragerea clopoțelului în clasă numai cu vre-o 3—4 studenți întârziați de la cursul primului profesor, nu voi ai primi se asiste la prelegere, întimpinîndui cu cuvintele: Eșiți afară!

Admițind chiar că acei studenți s'ar fi întârzieat fără vre o cauză bine cuvêntată, totuși d. profesor respectiv nu putea a'i trata cu o manieră atît de aspră care nu este de loc de natură a înspira respectul și iubirea ce studenții datoresc profesorilor lor.

ȘTIRI DIVERSE.

Ziarul „Timpul“ în numerul seu de la 11 Noembre reproducênd din ziarul nostru scrisoarea ce ni a fost adresat D-l Xenopol în chestinnea D-lui Procuror general Mândru, omite de a declara că aceea scrisoare împreunnă și cu preambulul reprodus, ar fi estrase din „Steaua României“; ce e mai mult s'ar crede chiar că acel preambul este al ziarului „Timpul“ de oare ce numitul ziar se esprimă în modul următor: „dar să lăsăm să vorbească D-l Xenopol și D-l ministru de justiție de și noi reproducând „cele următoare“ din „Steaua României“ regretăm indiscrețiunile comise care din punctul de vedere al „confidențialității“ ce caracterisează raporturile dintre ministru și Procuror, constituesc o greșală de care publicitatea se folosește fără a o proba.“ Cu aceste vorbe încheiă „Timpul“ menționatul preambul cari dacă ținem să fiĕ constatat că e al nostru, aceasta o facem nu din vre un amor propriu de ziarist ci pentru a asuma numai asupră-ne, ura și urgia D-lui Procuror general Mândru; — ținem nu mai puțin să asigurăm pre confrații nostri publiciști, că dacă poate fi vorba de indiscrețiune față cu acte „confidențiale“, nu se poate încă zice tot astfel, și atunci când adresa ministerială este numerotată și trimisă pentru a fi trecută în registru Parquetului după cum s'a făcut cu adresa Nr. 11167 despre care ori ce muritor poate să eie cunostință ca de ori ce act public.

VARIETĂȚI.

(*Un evenement tragic*). — A pus in mișcare Duminica trecută spitalul general din Viena.

Un copil de un-spre-zece ani, tânărul Carol Rucka, in tratament in secţiea chirurgicală din resortul profesorului Billroth refuză cu îndărătnicie de a supune unui tratament judecat trebuincios.

Cangrena ameninţă de a năvăli o *tibia* adânc *găunoşită*: nu mai remăsese altă speranţă de cât amputarea piciorului bolnav.

— Prefer ca să mor! murmura micul pacient cu o voce slabă şi cu un accent sfâşietor.

Văzind venind pe mama sa, duminică dimineaţa, isbucni in plâns.

— Dumă de aici, strigă el, mamă, dumă. Nu voesc să'mi taie piciorul.

După ce câte-va minunte, mama şi copilul amestecară lacrimele lor, apoi, gardieana indepărtânduse, d-na Ana Rucka, mama copilului, scoase din buzunar un flacon pe care 'l apropie repede de gura bolnavului.

— Bea degrabă, copilul meu, bea degrabă, asta te va vindeca.

Micul Carol bĕu cu lăcomie.

Câteva secunde după aceasta el expiră svârcolindu-se în spasmuri grozave.

Atunci, smulgênd flaconul din mâna *crispată* a copilului, mama absoarbe restul şi cade prada celor mai grozave convulsiuni.

Otrava, care era estract de sud nu fusese luată în cantitate suficientă, şi după ce a fost transportată in o cameră vecină, unde nenorocita au primit cele întĕi îngrijiri, reveni în fire şi explică actul seu de desperare.

—De opt zile, zise ea, bărbatul meu m'a părăsit.

Această durere unită cu torturele nespuse ce inima mea simţia la vederea copilului meu chiemând moartea şi luptând contra mutilaţiunei chirurghicale, au fost prea mult pentru sărmana mea minte. Am voit că un acelaşi secriu să ne primească pe Carol al meu şi pe mine.

TEATRU CEL MARE.

Direcţiunea C. P. CONSTANTINIU.

Duminecă 12 Noemvrie 1878.

PRIMA REPRESENTAŢIUNE A PIESEI

CE STIE SATUL

Nu ştie

BARBATUL

Comedie vodevidă locală în 3 acte

Muḑica nouă de D. A. Flehtenmaheer.

Preciurile obicinuite.

Inceputul la 7 ½ oare precis.

Biletele se găsesc la cassa Theatrului în toate ḑilele.

TEATRU ITALIAN

Director artistic D. B. Franchetti.

Astăzi Luni 13 Noemvre 1878.

LUCIA
DE
LAMMERMOR

Preţurile locurilor:

Bel'etage pe sară 36 fr. — Baignoire 36 fr. — Al doilea Rang. — Stal pe sară 4 fr. — Parter 3 fr. — Galerie 1 fr.

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sînt de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.

(10—5).

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu)

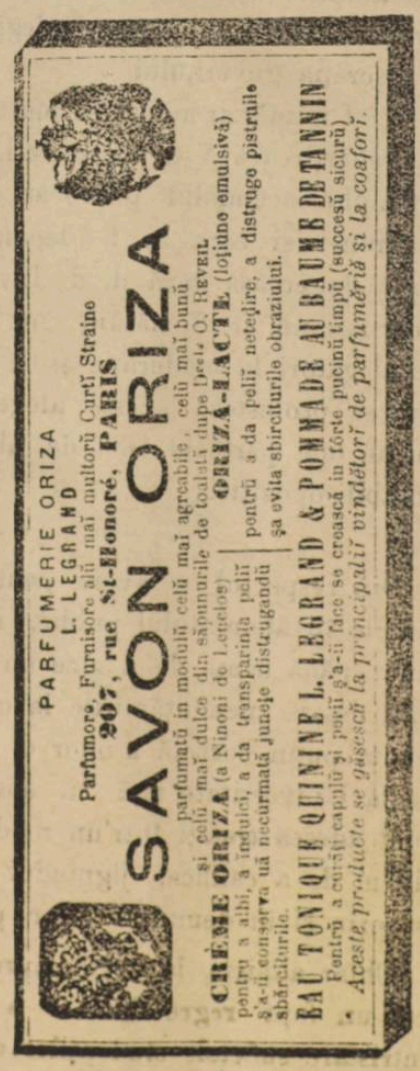

DE VÊNZARE

de la St. Gheorghe anul viitor, sau ***de arendat*** o vie în întindere de 7 fălci, împărţită; în pământ de arat, de făuaţ, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte ne esarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vişan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde şi **un loc sterp** situat în Jassy desp. IV, strada St. Lazar, mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administraţia acestei foi, sau la avocatul Gr. Mitit lu — Condiţiuni avantajóse.

Anastasiu **W. Bottez.**

Oficialimînte hoterit.

La 11 Decemvrie a. c. s. n. se incep tragerile a loteriei de bani Hamburgiană. Mai esistă numai 82,500 lose şi 42,600 lose trebuesc să câştige. — Pentru plata esactă a sumelor câştigate, guvernul garantează cu toată averea Statului. Câştigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai norocos se urcă la

500,000 Lei noi

deosebit d'aceasta mai sunt de câştigat:

Franci.	Franci.
1 à 333,333	6 à 20,000
1 à 166,666	1 à 16,000
1 à 106,666	24 à 13,333
1 à 80,000	2 à 10,666
1 à 66,666	3 à 8,000
1 à 53,333	31 à 6,666
1 à 48,000	61 à 5,333
3 à 40,000	4 à 4,000
1 à 33,333	304 à 2,666
6 à 26,666	3 à 2,000

etc. etc.

In total 42,600 câştiguri cari se trag în 7 secţiuni de trageri succedându-se repede. Preţiul loselor e oficialimente hoterît ceea ce ce se poate constata din programul oficial pe care alăturăm gratis fie-cărei trimiteri de lose. Cine vrea să participe la această loteriă de bani estraordinare, trebuie să trimétă înainte:

48 Lei noi pentru un los **intregu** original
24 „ „ „ **jumetatea** los original
12 „ „ „ un **sfert** los original

şi primesce atunci pe dată losurile comandate originale. După fie-care tragere espediez îndată lista oficială şi sumele câştigate se plătesc îndată supt controlul guvernului. Rog a adresa comandele grabnic şi directaminte către mine.

A. GOLDFARB,

Biroul principal de loteriă.

Hamburg.

Corespondinţa română. Timp de posta între România şi Hamburg 70 de oare.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 229 Mercuri 15 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in casa Negrutzi. Strada Arcaului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi. 14 Noemvre 1878.

Deschidem primele coloane ale ziarului nostru unei scrisori de mare insemnatate ce ne adresează d. C. Casimir, unul din eminenţii avocaţi ai baroului iaşan, scrisoare care confirmă pe deplin vederile exprimate de noi in privinţa gravei jigniri ce însăşi justiţia au primit de cînd fracţiunea au pus mâna pe destinele Iaşilor şi ale unei părţi din Moldova.

Prestigiul, autoritatea şi nebănueala ce trebue să planeze asupra magistraturei, acest înalt sarcedoţiu al societăţei, sunt astăzi, in partea aceasta de sus a Moldovei cel puţin simţitor, intunecate; şi aceasta numai din causă că guvernul central au avut neiertata slăbăciune de a ingădui fracţiunei ca să tîrască până şi justiţia in arena pasiunilor şi a preocupărilor politice.

De cînd cu purtarea scandaloasă a prefectului de Vaslui, de cînd cu ocrotirea făţişă de care atita timp s'au bucurat acel prefect, spre cea mai mare ruşine a ţerei şi a guvernului, de cînd fotoliul ministeriului public, cu toată indignarea ministerială, continuă de a fi ocupat de o persoană care este declarată printr'o adresă oficială a ministrului de ocrotitoare a acelui nedemn prefect; de atunci Iaşii şi Moldova de sus au pierdut ori-ce incredere in eficacitatea legilor şi in domnia imparţială a justiţiei.

Constatând cu măchnire această dureroasă stare de lucruri, vom reveni in unul din numerile viitoare asupra celor petrecute Duminica trecută cu ocasiunea convocărei domnilor avocaţi pentru a procede, după noi intr'un mod ilegal, la alegerea din nou a doi membri din consiliul de desciplină a baroului local.

Până atunci ne mărginim a atrage toată luarea-aminte a lectorilor noştri asupra scrisorei d-lui Casimir, şi a constata din nou că nici-odată ministeriul public n'au fost representat pe lîngă Curtea noastră mai puţin bine de cît cum se află astăzi.

Aceste zise, să lăsăm să vorbească insuşi onorab. d. Casimir:

Domnule Redactor,

Nu mai rămâne indoială ca fracţiunea, pe care un ziar liberal din Bucureşti o taxa mai dăunăzi ca pe un partid *de ură*, *de prigoniri* şi *de afaceri*, fracţiunea titluită liberă şi independentă, a ajuns să'şi facă un principiu din a se mănţine la putere cu ori ce preţ.

Despre aceasta d-nul Procuror general Mândru, ne a fost dat un esemplu septămâna trecută fără de voia sa, cînd cu adresa Ministrului de Justiţie No. 11167; şi tot d-nul Mândru imbrăcat cu caracterul seu măreţ de Procuror General, ne-a mai dat un esemplu şi Duminica trecută, de astă dată însă de bună voia sa. Eată despre ce este vorba:

Corpul avocaţilor, convocat acum câteva septămâni pentru a alege un consiliu de disciplină, izbuti contra tutulor silinţilor fracţiunei, să aleagă un consiliu in care se găsesc numele cele mai cunoscute ale baroului din Iaşi; d-nul Procuror General a fost nevoit faţă cu votul scris şi faţă cu adhesiunea tăcută a tutulor alegătorilor presenţi să declare aleşi pe d-nii Iancu Manu ca decan, cară ca membri pe d-nii: C. Cazimir, A. M. Şendre, Vasile Conta, Tel. Ciupercescu, Gr. M. Buicliu şi Vasile Sculy, a căror alegere a făcut'o mai apoi cunoscut şi d-lui Ministru; dar lucru curios, câţi-va dintria vocaţii presenţi la alegere cari adherară tacit la alegerea membrilor de mai sus, fac un protest la minister, şi d-nul Stătescu a crezut că alegerea trebue să fie invalidată in privinţa unora, referindu-se la un articul din lege şi recomandând ast-fel d-lui Procuror General să facă o altă alegere. La această din nou alegere o majoritate importantă a membrilor baroului din Iaşi, protestară amesticul d-lui Ministru care după nici o lege scrisă nu are chemarea de a valida sau invalida asemene alegeri, şi acest protest primindul d-nul Procuror General Mândru, a amânat alegerea pentru a se cugeta ce este de făcut.

Duminica trecută o parte din avocaţi primesc chemarea pentru a veni să facă o altă alegere; mulţi alţii ne aflând insă despre această chemare pripită de cât chiar Duminică, au mers la locul de intrunire să protesteze o aşa chemare precipitată; cu această ocasiune s'au preschimbat vorbe intre d-nul Mândru şi intre subsemnatul, care sunt, cred de natură de a nu fi cătuşi de puţin măgulitoare la adresa d-lui Stătescu şi care vorbe zise de d-nul Mândru cu tonul de înaltă autoritate fac o dovadă mai mult cum d-sa, ca şi grupul din care face parte, inţăleg să se mantină la putere cu ori-ce preţ!..... Am observat d-lui Mândru că chemarea este precipitată, că chiar regulară dacă ar fi incă nu inţălegem să se procedeze cu oameni inteligenţi ca avocaţii Baroului din Iaşi după cum se procedează cu alegătorii col. al 4-le din Tataraşi, faţă cu cari sunt posibile oare-care influinţi morale; că reu face d-nul Mândru dacă caută să facă şi aice interesele fracţiunei.....

La aceste şi alte vorbe potrivite cu cele petrecute de când Fracţiunea 'şi bate joc de instituţiuni ca şi de ómeni, d. Mândru confus m'a defiat să'i citez un singur caz de unde să se poată conchide că d-sa ar fi instrumentul fracţiunei; atunci am citat afacerea de la Vaslui şi ca o dovadă mai mult am invocat şi adresa Ministrului de justiţie Eug. Stătescu No. 11167 din 25 Octombre, faţă cu care ori cine in locul d-lui Mândru, urma să se demisioneze; d-nul Mândru insă văzinduse strâns cu uşa, nu găsi altă scăpare de cît căzind cu toată greutatea funcţiunei sale asupra mult răbdătorului seu superior Ministrul de justiţie, şi nici mai mult nici mai puţin a declarat că nu in interesul fracţiunei remâne d-lui la postul seu ci pentru că nu dă nici o valoare vorbelor d-lui Stătescu, a cărui adresă a calificat'o de o adevarată *aberaţiune*. Lumea s'a retras de la alegere cu o adevărată amărăciune in suflet faţă cu vorbele d-lui Mândru aşa de insultătoare la adresa unui om ca d-nul Stătescu, superior d-lui Mândru şi ca om şi ca funcţionar; lumea

'şi poate explica pentru ce d-nul Mândru taxază de *indolent* pre ŭn om ca d-nul Xenopol, dar nime nu ş'a putut esplica incă pănă acum, pacienţa d-lui Stătescu intru a tolera ca Procuror General o persoană ca d-nul Mândru care să nu se sfiească in public şi in esercitiul inaltei sale funcţiuni de a taxa lucrarea ministrului de care depinde, ca o adeverată aberaţiune! Mari trebuesc să fie serviciile acestui partid „de ură, de prigoniri şi de afaceri", pentru ca d-nul Mândru să mai continue incă de a remâne in funcţiune! Oamenii nepărtinitori insă, adevarat liberi şi independenţi, nu pot să'şi înăduşe amarul lor vezind asemene stări de lucruri anormale; apelul unanim al tutulor oamenilor de bine să indreaptă astăzi mai mult de cât ori când d-lui Stătescu, demn ca Ministru, inteligent şi onest ca avocat, însultat insă astăzi de d-nul Mândru. . . . .

D-nul Stătescu are temeiuri mai mult de cât puternice pentru a destitui pre d-nul Mândru; ori ce zi de intărziere este o lovitură de moarte care să dă demnităţii omeneşti in genere şi prestigiului funcţiunilor in specie.

Iaşi, 12 Noemvrie. *C. Casimir.*

Corespondenţa „Stelei Românieĭ".

Bucureşti 11 Noemvre.

Am fost încetat cu corespondenţile mele, căci vĕ ştieam ocupaţi cu alegerile comunale, şi nu vroiam să vĕ tulbur mintea cu afacerile din capitală, adică cu politica cea mare a zilei.

Mai întĕiu, vĕ felicit pentru succesul ce l'aţi avut în alegeri. Ele sunt de natură a convinge pe toţi românii bine-cugetători, că secta fracţionistă nu represintă nimic, dar absolut, nimic în partea Românieĭ de dincolo de Milcov.

Manifestarea ce fracţionistii au fost organisat pe stradele Iaşilor în favoarea alegşilor din colegiul al IV-lea au atras risul tuturora pe aice. Chiar d. Rosetti, ministrul de interne, se zice, c'ar fi declarat: *cine poate şti mai bine de cât mine ce fleacuri sunt aceste.....*

Dar să lăsăm aceste, şi să vin la politica cea mare din capitală.

Toţi ministrii, cu cei demisionaţi şi cu cei nedemisionaţi ţin consiliu de ministri în toate zilele câte 4 sau 5 oare. Ar crede cine-va vĕdêndu'i deliberând atâtea oare că ajung la vre-o soluţiune sau la vre-o înţelegere. Cine ar crede aceasta, s'ar înşela foarte mult. Nici un sporiu în lucrări, şi nici un sistem în politica externă sau acea internă. Consiliul nostru de miniştri au ajuns a fi ca şi consfătuirea medicilor din piesele lui Molière. Ridiculul pare a acoperi o putere esecutivă în agonie si gata a-şi da ultima sa suflare.

Nimic cert şi positiv, spre a'şi cine va înlocui pe ministrii demisionaţi. A vĕ da conjecturile şi combinaţiile ministeriale ce se susţin prin birtari şi cafenele, înţelegeţi ca aceasta nu o voi face.

Am aflat din isvor sigur că ministrii plenipotenţiari a Franciei, Germaniei, Angliei şi chiar Italiei, de şi sunt designaţi, totuşi ei nu vor fi numiţi, mai înainte de ce corpurile noastre legiuitoare nu vor începe formalităţile pentru cel puţin cea dintĕi cetire a modificărei constituţiunei.

Cum vedeţi, cestiunea evreilor se mişcă cu paşi urieşi în streinatate. Puterile cele mari, umblă să forţeze mâna Guvernului pentru ca să convoace cât mai neîntărziat camerile de revizuire spre a se rosti asupra tratatului de Berlin.

Aflu că colonelul Iorgu Catargiu, un membru al coaliţiunei de la Mazar-Paşa, va fi numit representant al Serbiei pe lângă cabinetul de San-Petersburg. De la sine se înţelege că el nu va primi acest însemnat post, de cât cu învoirea Guvernului Român.

Mulţi cunosc pe acest colonel de barbat vrednic. A trebuit un ministru liberal ca d. Vernescu, pentru ca se nu fi apreţiat calităţile acestui barbat care are atât de vii simpatii printre liberalii moderaţi represintaţi prin ziarul ce redactaţi.

Dacă corespondenţa mea este cam saracă de nuvele politice, causa este c'am perdut obiceiul de a mĕ duce pintre oamenii însemnaţi a ţerei şi din streinătate, dar vĕ promit de a-mi relua vieaţa mea de mai nainte de cercetătoriu a politicei celei mari cât şi a celei de prin culise. Această din urmă înlocueşte adese pe politica cea mare şi omul diplomat prin urmare nu trebue nici o-dată să o neglegă.

Adio, deci, pe mâine, când sper să vĕ spun multe importante şi vrednic de spus lucruri.

Bucureşti, 12 Noemvrie 1878.

Guvernul ţerei segâseste într'o adeverată agonie. Privind cineva de aproape cele ce se petrec în sinul puterei noastre esecutive, ar zice şi s'ar convinge pe deplin că guvernul actual ş'a perdut şi drumul şi cărarea. Mĕ abţin de a ve nara şi de a ve întreţine cu cele ce se petrec în sinul consiliului de miniştri, căci puţin inportă ţerei dacă cutare sau cutare ministru a zis vorbe grele la adresa unuia din colegii sei. Ne 'nţelegerile şi acuzările aceste personale ce ministrii 'şi fac mutualmente, îmi fac efectul unor asociaţi care surprinşi în flagrant delict, încep a se învinovăţi unii pe alţii, că de nu s'ar fi făcut cutare lucru, sau dacă s'ar fi urmat sfatul cutărui dintre dânşii, ei n'ar fi picat victimă.

Nu vroiu se mă ocup de nişte aşa de meschine lucruri. In greua situaţiune în care ţara se află, omul cu minte trebue să treacă cu vederea multe defecte, şi să nu'şi aibă ochiul pironit decât la salvarea ţerei, care nu este proprietatea nici a D-lui Brătianu, nici a D-lui Cogălniceanu, nici a Principelui Mitică Ghica, nici a D-lui Vernescu, şi cu atita mai puţin a unei secte de indivizi, cum este, spre esemplu aşa numita fracţiune liberă şi independentă de la D-voastră din Iaşi.

Secta aceasta de oameni, pretinşi democraţi şi liberali, înainte de alegerile comunale din Iaşi, unde lupta a fost bărbătească, pretindea şi chiar bătea cu pumnul în masâ, că ea ca una ce represintă opiniunea publică din Moldova, trebue numai decât să ocupe nici mai mult, nici mai puţin decât patru ministere. Când vorbesc de fracţiune, vĕ rog se exceptaţi pe D. Neculai Ionescu, căci domniea sa în present este urgisit! De . . . cine? De D-nii Tacu Eraclidi, Holban, Anghel, Iorga, Camban! Adecă mare rîs îşi mai face D-zeu câte odată de oameni... Neculai Ionescu, creatorele sectei, nebăgat în seamă . . . de cine? de eminenţii barbaţi citaţi mai sus!

Patru ministere!! Lucrul s'ar fi făcut, mi se afirmă, dar o dificultate s'a ivit. Nu voiu zice că n'au oameni care să conducă destinele ţerei tocmai în nişte momente aşa de periculoase, nu; dar vĕ voiu spune să D. Prim-ministru Brătianu le-a cerut program politic iscălit de toţi, între care se figureze şi părintele fracţiunei N. Ionescu, fără să mai zică că ei fiind liberi şi independenţi, nu respund decît pentru dânşii personal. Cu alte vorbe, cereau patru ministere, fără să arete calea pe care are se meargă ca guvern. Strinşi cu uşa aşa de aproape, au început să o cărnească din loc, facênd cu degetul D-lui Brătianu că'i vor arăta ei ce putere au în România de dincolo de Milcov.

Lăcomia de putere şi nesaţiul lor peste mĕsură vĕ esplică lupta desperată şi înfurieată din alegerile comunale ieşene. Şi alianţa efemeră cu D. Nicu Roset Rosnovano vă demonstră evident că ei vroesc să dovidească lumei din streinătate că secta lor are şi nume samandicoase. Cu alte vorbe, vroesc să pună în practică în Moldova, sistemul întrebuinţat în Muntenia de D-nii Roseti-Brătianu: a scoate înainte câte un nume din familiile cele vechi, ca

se arunce pulbere în ochii oamenilor. Roşii din Valahia, aveau înainte pe fraţii Golescu, astăzi au găbuit pe junele Cămpineanu, vedeţi ce au făcut şi ce fac din el. Au contat mult se pună mâna pe D. Mitică Sturza Miclăuşanul, dar acesta n'a picat in capcană. Secta fracţionistă după scoala Roseti-Brăteanu a pus mână pe junele Rosnovanu. Dar ce palmă le-a dat d-nul N. Ionescu venind la alegerile comunale şi votând pe faţă Rojniţă în loc de Rosnovano!

Dar ce mă ocup de câţiva oameni care au înşelat şi abuzat de opiniunea publică din momentul chiar a concepţiunei şi creărei lor.

Avem ori n'avem guvern? Iată întrebarea ce ca toţii ne-o facem.

N'avem guvern! Avem persoane în ministeriu, dar guvern nu, căci guvernul într'un regim constituţional trebue se esprime vroinţa majorităţii ţerei, şi acest guvern nu o represintă, căci majoritatea din Cameră şi Senat. nu mai este astăzi majoritatea ţerei. Iată ce zic şi statele cele mari. Ele se refuze de a numi pe ministrii lor plenipotenţiari, mai nainte de ce guvernul nu v'a proba că el nu se fereşte de a face apel la ţară pentru ca ea săşi zică ultimul seu cuvênt asupra tratatului de Berlin.

Iată deci guvernul silit de străini ca să facă aceea ce logica constituţională o reclama de atât amar de timp, încă de la tratatul de San-Stefano!

Aflu că ministeriul nu se va complecta, sau mai bine zis forma decât după convocarea corpurilor legiuitoare. Se zice că prim ministru Brătianu va anunţa chiar demisiunea Cabinetului. Se vă aşteptaţi atunce la strigatul de desperare a aşa zisului partid-liberal-naţional născut din coaliţiunea de la Mazar-Paşa, căci spre onoarea ţerei trebue să zicem că acest partid esista mai nainte de acea coaliţiune monstruoasă, acăruea program a fost sfăşiet numai departe decât chiar a doua zi de ajungerea la putere a aliaţilor de la Mazar-Paşa.

Dar termin, de teamă să nu alunece condeiul asupra unei noue alianţe, adică unei a doua ediţiuni de la Mazar-Paşa ce ni se spune că se pregăteşte aice. Dar vorba stămoşilor noştri romani; *non bis in idem*, adecă să 'ncetăm odată cu sistemul acesta de scoală veche ca se ducem pe alegătorii din ţară numai într'o minciună!

Bucureşti, 13 Octomvrie

Mesagiul de deschiderea corpurilor legiuitoare vorbeşte despre necesitatea convocărei camerilor de revizuire a constituţiunei.

Până în luna Marte aceste camere de revizuire vor fi convocate nesmintit.

In Dobrogia să numeşte un comisariu extraordinariu român cu 2000 fr. pe lună.

D. Nicu Catargiu este comisarul român extraordinariu numit Dobrogea.

D. Nicu Burchi va fi numit directore de prefectură în Dobrogea.

DIN ŢARĂ.

Cetim în „România liberă“:

„Se asigură, prin cercurile politice, că în urma energicei protestări a guvernului român, comandantul trupelor rusesci din Dobrogia ar fi primit, din Livadia, ordinul imperial de a se retrage şi de a lăsa pe Români să ocupe provincia.— Deci trecerea noastră peste Dunăre se va face poate chiar mâine.

— Dobrogia va fi împărţită administrativ în trei judeţe. Fie-care judeţ va fi subîmpărţit în trei plase. Se vor trămite dară în Dobrogia trei prefecţi şi nouĕ subprefecţi. Se vorbesce că prefecţi ar fi numiţi: d. d. Remus Opreanu, G. Ghica şi Procopiu Dumitrescu. Ultimul n'ar fi primit această onoare.

— Preşedinţii celor douĕ tribunale de apel, ce se înfiinţează în Dobrogia, vor fi d. Pretor, prim-procuror la curtea din Craiova, şi d. Stefănescu, membru la curtea din Focşani.

— Cetim în „Voacea Covurluiului“:

Brăila, 25 Noemvre. — O depeşă oficială sosită aici din Bucuresci anunţă că Măria Sa Domnitorul vine positiv astăzi aici şi că mâne, Marţi, armata română va trece Dunărea in Dobrogia.

Acelaşi ziar anunţă că Măria Sa Domnitorul avea să sosească ieri în Brăila când va avea loc trecerea Dunării de armata română.

—„Voacea Covurluiului“ mai află că comisiunea numită de guvernul român pentru primirea Dobrogiei a primit de la guvern invitaţiunea de a pleca astăzi marţi la Tulcea spre a păşi la lucrarea sa, de oare-ce tot în aceeaşi zi are a trece şi armata română Dunărea spre a ocupa Dobrogia.

— După inspectarea trupelor şi trecerea lor peste Dunărea, Măria Sa Domnitorul se va întoarce la Bucureşci; prin urmare nu va mai veni la Galaţi.

— Ziarele bucureştene de duminică neau adus ştirea despre amînarea trecerei în Dobrogea a oştirei noastre, operaţiune care trebuia să se îndeplinească alalta-ieri duminică. Causa acestei amînări ar fi provenind din cauza unor pretenţiuni ce ar fi făcut Rusia guvernului nostru.

„L'Orient“, vorbind despre acest incident, dă explicaţiunile următoare, cari par a fi inspirate chiar din regiuni oficiale:

Rusia, zice, nu cere să păstreze nici Kiustenge, nici Sulina, şi nici-vre un alt punt, fortificat sau nu, din teritoriul anexat României prin tractatul de Berlin. Ea doresce numai să dobândească de la principat un drept de trecere prin Dobrogia, nu pentru totdeauna, cum s'au pretins, ci până la sfirşitul ocupaţiunei Bulgariei de cătră armata rusă. Eată totul.

Guvernul rus au cerut, este adevarat, guvernului român că să închee un tractat în această privinţă: dar, în urma asigurărei ce au primit ca România consimte să întindă la Dobrogea efectele convenţiei din 4 (16) april 1877, Rusia s'au socotit satisfăcută şi au cerut numai o declarare formală de la guvernul princiar în acest înţeles. Această declarare se pare că fusese făcută verbal; dar când au fost vorba de a o pune pe hârtie, cabinetul român au manifestat oare-cari ezitări şi până în oara de faţă aceste ezitări încă n'au încetat.

Din aceasta vin toate greutăţile.

Telegrame de prin zlare.

Roma, 23 Noembre. — Regele Humbert a visitat pe D. Cairoli, preşedintele cabinetului, şi 'i a dat medalia de aur „Virtutea militară“.

Pesta, 23 Noembre. — Delegaţiunea austriacă a acordat creditul cerut de ministeriul de resbel pentru transformarea puşcii Verndl, calibru nou pentru patroane mai mari.

Constantinopole, 22 Noembre. — Chakir-paşa a plecat la Livadia cu o scrisoare autografă din partea sultanului cătră imperatorul Rusiei.

Londra, 23 Noembre. — Parlamentul este convocat în sesiune extra-ordinară pentru ţiua de 5 Decemvre.

Bombay, 22 Noembre. — Anglesii au perdut 300 morţi şi răniţi în strimtorile de la Khyber.

Paris, 23 Noembre. — Camera deputaţilor a votat budgetul cultelor şi budgetnl agriculturei.

Londra, 23 Noembre. — Trei armate anglese înaintează în Afganistan. Populaţiu ea le primeşce amicalmente.

Constantinopole. 23 Noembre. — Comisiunea Rumoliei a adoptat o moţiunn pentru întoarcerea în patriă a emigraţilor din Rumelia, a 'i restabili în drepţurile lor, a le restitui imobilele şi 'i indemniza de perderile mobilelor lor. Poarta va adresa o circulară puterilor spre a cere concursul lor în această privinţă.

Pesta, 23 Noembre. — Camera deputaţilor a discutat adresa de respuns la discursul tronului. Preşedintele consiliului combate argumentele opoziţiunii şi apĕră politica guvernului.

Comitele Andrassy în delegaţiunea ungară rĕspunzĕnd D-lui Falck, ţice că Dobrogia, după tratatul de Berlin, este teritoriu român. Articolul tratatului în priviuţa evacuării României se aplică şi Dobrogiei. Guvernul nu poate admite vre-o incercare spre a eluda un punct oare-care a tractatului. El crede că o asemene gândire nu există,

Comtele Andrassy adaoge că nu poate declara nimic despre negociările ați pendente între Rusia și România.

Bucuresci, 24 Noemvre. — „Monitorul oficial“ publică regulamentul de administrațiune publică și organisarea judecătorească a Dobrogiei.

Calcuta, 23 Noembre. — Armata anglesă de la Khyber înaintează necontenit. Mâne va fi la Khana. A făcut mulți prisonieri.

Armata de la Khurum asemene înaintează necontenit fără a întimpina opunere.

Paris, 24 Noembre. — Principele Orloff, ambasadorul Rusiei, s'a întors la Paris.

Știrile sosite din St.-Petersburg desmint sgomotul că Rusia ar voi a cere trecerea permanentă prin Dobrogia.

Londra, 24 Noembre. — „The Statistic“ crede că o emitare de Consolidate va avea loc în curând pentru cheltuelele resbelului cu Afganistanul și pentru acoperirea datorirei flotante.

(Havas).

DIN LOCALITATE.

In sara la 16 Noemvrie se va representa de trupa română piesa *Căzăturele* în beneficiul simpaticului nostru artist C. Bălănescu.

Sperăm că și de astă dată publicul ieșan nu va lipsi a încuragia pe acest veteran al teatrului național din orașul nostru.

ULTIME ȘTIRI.

In cel din urmă moment aflăm că armata română a trecut în Dobrogea astăzi 14 Noemvrie, M. S. R. Domnitorul să află la Brăila.

Un remediu eftin.

Concurența nu se exercita de cât asupra productelor celor bune *Capsulele lui Guyot cu gudron*, atât de eficace în casele de guturaiu, catarhe, bronchite, phthisia, au dat loc la numeroase imitațiuni. D. Guyot nu poate garanta toate flacoanele cari poartă semnatura sea imprimată în semnul lor.

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate pharmaciele.

(15—7).

Atelierie de Croitorie Barbatesc.

C. POPESCU.

Sub-semnatul deschizind un nou atelier de Croitorie în strada primăriei, alăturea cu Tipografia Goldner, aduc la cunoscința Onor. mei clienți care m'au onorat până acum cu comandele lor timp de 4 ani ca să bine vroiască a me visita și pentru viitor în noul atelier, garantez soliditatea lucrului și confecționarea pe mesura cea mai exactă precum și promtitudinea

Prețul cel mai moderat.

Climente Popescu. — Croitor Român

(4—4)

Conform notificărei a biuroului principal de loteriă *Isenthal Comp. în Hamburg* publicată în ziarul de azi tragerile a loteriei de bani germane se încep la 11 Decembre a. c. Considerând participarea estraordinară de care se bucură această loterie în țară, credem că notița de față e de interes.

Guvernul Hamburgian garantează ca până acuma pentru plata esactă a tutor câștigurilor cu toată averea Statului. Fiind că Hambrg după cum e cunoscut se enumeră între orașele cele mai bogate din Germania, apoi negreșit că asigurança ce oferă e destul de suficientă și putem deci recomanda pe această loterie de Staca solidă.

Loteria germana de bani

Tragerea la 11 Decemvrie a. c. s. n.

Guvernul Hamburgian, conform decisiunei din 10 Octomvre 1878 a aprobat din nou aceasta mare loterie de bani, prin urmare această loterie ecsistând de 100 de ani are loc acuma la al 275-lea de ori. Controla guvernului Hamburgian nu privesce numai pe emisiunea loselor ci se întinde și asupra tragerilor oferinduse ast-feliu fie-cărui din toate puntele de vedere asigurança cea mai suficientă. Și pentru plata esactă a câștigurilor guvernul Hamburgian garantează cu toată averea Statului. A 275-lea loteriă germană de bani conține numai 82,500 lose (de la No. 1—82,500) și conform programei oficială de tragere 42,600 lose trebuesc să fie trase cu câștiguri negreșit, șansa de câștig e dar foarte însemnată, căci mai mult ca jumatatea a tutor loselor ecsistente trebuesc să câștige. Câștigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai fericit se ureă la

500,000 Lei noi

deosebit de aceasta mai sunt de făcut următoarele premiuri mari:

1	à	franci	333,333	6	à	franci	20,000
1	à	franci	166,666	1	à	franci	16,000
1	à	franci	106,666	24	à	franci	13,333
1	à	franci	80,000	2	à	franci	10,666
1	à	franci	66,666	3	à	franci	8,000
1	à	franci	53,333	31	à	franci	6,666
1	a	franci	48,000	61	à	franci	5,333
3	à	franci	40,000	4	à	franci	4.000
1	à	franci	33,333	304	à	franci	2,666
6	à	franci	26,666	3	à	franci	2,000

și mai multe sute câștiguri de Lai noi 1600, 1333, 666, 400, 333, și 266 Lei noi etc. etc, în total conform mencionării de mai sus 42,600 câștiguri. Toate 42,600 de câștiguri se trag în 7 secțiuni de trageri cari se succed repede. Cine doresce a mai participa la această loterie grandioasă trebuie să transmite înainte:

Lei noi *48* pentru 1 los *intreg* original
„ „ *24* „ *jumatate* los întreg
„ „ *12* „ un *sfert* los original

și va priimi atunci losele comandate în original. Observăm încă odată inadins prin aceasta că prețul loselor e oficialminte hotărît și că noi nu espediam nici promese bilete de participat nici vre-un alt efect de loterie interzise ci numai losuri originale pentru cari Statul garantează și cari sunt investite cu armărele Statului. Jumătățile și șferturile de lose sunt asemenea losuri originale.

Costul loselor comandate se poate transmite în bilete hipotecare române sau în polițe trase asupra Casei de bance francese, englese și germane. Fie-care trimiterei de lose-i alăturăm gratis și programa oficială a tuturor claselor. și după fie-care tragere espediăm pe dată fie-cărui posesor de lose lista oficială a tragerii de unde se constată resultatul tragerii esactaminte. Sumele câștigate se achit de noi imediat după tragere sub controlul guvernului. Stăm în relațiuni cu case de bancă din toate piețele României și suntem deci în posițiune de a putea plăti câștigătorilor sumele câștigate în domicilurile lor sau în orașul cel mai apropiat și chiar în soiul de moneda ce ar dori câștigătorii.

Tragerea urmând a se începe deja la 11 Decemvre a. c. s. n. rugăm a adresa comandele grabnic și direct către:

Biuroul principal de Loterie

JSENTHAL & Co.

HAMBURG (Germania).

Scrisori din România sosesc la Hamburg în 70 ore. Corespondăm românesce, franțuzesce, italienesce, englezește, grecesce etc. etc.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 230. Joi 16 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negratzi. Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi, 15 Noemvre 1878.

In țară la noi s'a făcut un precedent trist și care numai folositor intereselor noastre naționale nu poate fi. Voim să vorbim de sistemul necorect și vătămător intereselor noastre naționale, sistem ce guvernul a adoptat în tratarea celor mai vitale și mai mari chestiuni, învăluindule de mister și lucrând la întuneric până în momentul cînd națiunea se găsește față cu faptele îndeplinite asupra cărora majoritățile din corpurile legiuitoare, ce sunt mai mult de cît complezente, trec cu o ușurință nespusă.

Acest sistem, pe care l'am putea numi a surprinderilor sau al faptelor îndeplinite, l'am calificat de necorect și vătămător intereselor naționale.

Necorect, pentru că într'o țară constituțională și sub un guvern zis liberal, națiunea fiind singură stăpînă pe destinele sale, nimic nu se poate face fără știința și voința ei; și de aceea ea trebue să fie de cu vreme deșteptată asupra soartei ce i se croește prin cutare sau cutare măsură politică, finanțiară sau economică ce este de a se introduce în mecanismul organizarei sale naturale.

Vătămător intereselor noastre naționale, pentru că, opiniunea publică, nefiind la timp deșteptată despre drumul ce guvernul are de gînd să iee în atari chestiuni, nu poate avea acea lumină, acea claritate de vederi care să dobîndește numai prin o discuțiune prealabilă; discuțiiune matură și serioasă, întreținută de organele de publicitate care sunt expresiunea opiniunei publice, și care are o greutate netăgăduită în ori ce stat civilizat.

Dar, guvernanții noștri, de și pretind a fi expresiunea națiunei, nu voesc a apuca pe această cale logică, constituționala și salutară. Ei preferă mai bine a rêmânea în sistemul misterului și al surprinderei, făcând greșeli peste greșeli, toate în paguba națiunei și spre ruina noastră politică, economică și financiară.

Ceea ce este și mai necorect, este că ori de cîte ori o chestiune importantă să pune pe tapet în culisele ministeriale, organele oficioase păstrează cel mai mare mutism și opiniunea publică din țară este deșteptată pe neașteptate în aceste chestiuni mari de revelațiunile presei străine.

Un exemplu despre această procedare, avem chiar zilele acestea într'o chestiune eminamente economică, în care tăcerea 'și rezerva din partea organelor oficioase nu au nici o rațiune de a figura ca condițiune a isbutirei planului ce guvernul ș'ar fi tras în această privință, este vorba de rescumpărarea căilor ferate române în privința căria să zice că de mult să negociează, fără ca vreunul din ziarile noastre oficioase să ne fi dat cea mai mică lămurire asupra modului și a condițiunilor în care are a se face această rescumpărare.

Să zice că această chestiune va fi obiectul celor mai principale desbateri din apropiata sesiune a corpurilor legiuitoare, fără ca cea mai mică discuție să se fi făcut prin presă, fără să se fi consultat părerile tuturor bărbaților cu cunoștinți economice și financiare, pregătinduse ast-fel terenul pe care trebue a fi pusă o chestiune atît de importantă. Numai ast fel corpurile legiuitoare fiind în cunoștința de cauză, la rîndul lor îș'ar fi dat cu toată greutatea cerută verdictul în această afacere.

Pe cînd urmânduse pe calea surprinderilor, discutând și votînd cu trenul accelerat în cele din urmă zile ale sesiunei chestiunile cele mai grave și de la care atîrnă viitorul țerei noastre, Camerele Legislative perd caracterul de controlare asupra puterei executive și se îndepărtează ast-fel de la misiunea lor.

Ziarul „Timpul“, vorbind în numerul seu de la 12 Novembre, tot asupra acestei chestiuni, reproduce următoarele revelațiuni din foea germană „Berliner-Boersen-Zeitung.“

„Pentru a readuce la adevăratele ei baze juridice afacerea cedării către guvern a căilor ferate române, repetăm și accentuăm, că nici într'un chip nu e vorba despre o *schimbare reală a posesiunii* sau despre vênzarea căilor ferate, în așa fel, încât societatea acționarilor să înceteze de a exista și că deodată cu incetarea să aibă a se efectua rambursarea obligațiunilor existente. Aceasta opinie, pe care-o găsim în revista ebdomadară, îndealtmintrelea destul de temeinică, a ziarului „Nazional-Zeitung“, e eronată. In cazul de față e vorba numai de un contract, prin care să se cedeze guvernului *exploatarea*; afară de aceasta nu există nici o silă pentru acționari ca săși schimbe acțiile lor pe obligații de stat 6 procente, ce se vor emite; numai preschimbarea aceasta dă foloase atât de însemnate, iar hârtiile convertite sunt atît de esențial mai favorabile de cât acțiile actuale, în cât nu ne îndoim un moment, că toți vor uza de dreptul lor de a-și preschimba acțiile Nu de mult am spus lectorilor toate socotelele privitoare la aceasta. Nu e nici un motiv, ca să se plătească îndărăt datoria în obligațiuni. Inainte de toate însă sfătuim, ca să nu identifice cineva cumva obligațiunile române de drum de fier 6 la sută, cari există deja, cu obligațiunile de stat 6 la sută cari vin în locul actualelor acții căci obligațiunile cele d'întêiu remân necondiționat o primă ipotecă asupra tuturor căilor ferate; primesc de mai nainte deplina lor dobândă de 6 la sută, înainte de a se întrebuința o singură leț-cae din veniturile căilor pentru plata obligațiunilor de stat, și fiind-că se înteiază pe o anuitate de 8 jumatate procente, se amortisează în fie ce an cu 2 la sută.— In toate direcțiunile contractul cuvenit pentru cedarea căilor ferate e atât de clar și de precis, în cât nici într'o direcțiune nu poate fi controversat.

Când se va publica proiectul acestui contract, de vreme ce 'ncurênd se va depune înaintea camerelor române, va dispărea ori-ce îndoială în această privire“.

Dacă toate acestea sunt adevĕrate, rescumpărarea căilor ferate departe de a ne prezenta vre un avantagiu ar fi pentru noi o calamitate poate tot așa de mare ca și nenorocita concesiune a drumurilor de fer, pe care d. Brătianu și majoritatea sa din Parlamentul de atunci s'au precipitat a o vota pentru considerente de înaltă politică, adică de a căpăta prin darea acelei concesiuni sprijinul marei Imperiu al Germaniei, sprijin care până acum nu vedem să ne fi servit prea mult.

Noi credem că ar fi mult mai nemerit ca în chestiunea de față Guvernul să mai lasă la o parte acele înalte considerente politice și să privigheze cu mai multă îngrijire la asigurarea intereselor noastre economice și financiare lăsate prin nedumerirea noastră în exploatarea ori-căruia au știut a se folosi de ușurătatea și nepriceperea neiertată ce au arătat toți guvernanții noștri, fără de osebire de culoare politică, în toate chestiunile economice.

Epizoduri din domnia fracţiunei

Tomeşti, Noemvrie 1878.

Domnule Redactore!

S'au oblicit pe la noi, că d-voastră nu sînteţi dintre aceia cari părtinesc pe cei jacaşi şi vicleni, şi că daţi la ivală pe toţi cei cari strimbătătesc dreptatea.

Această veste au umplut de mare bucurie sufletele noastre şi am îndrăsnit să vă aducem rugăminte că să mai lasaţi la o parte trebile orăşeneşci, cu cari vă îndelepniciţi, şi să binevoiţi a vedea dacă celea ce se făptuesc prin sate, cu cale şi dreptate se făptuesc, şi să le scrieţi prin gazeta d-voastră, ca doară vor străbate până la urechile stăpînirei, căci ni s'au spus ca boerii de la stăpînirei cetesc toate gazetele.

Eată, Domnule Redactor, o parte din păsurile şi năpăştile cari, pentru pacatele noastre, s'au năruit asupra capetelor noastre.

N'au fost deajuns că stăpinirea ne-au luat pe o parte dintre copii, fraţi şi părinţi, spre a-i trimite la resboiu în ajutorul Rusului peste Dunărea în Bulgaria, de unde puţini teferi s'au întors, eară parte cea mai mare, unii s'au lasat ciolanele acolo, alţii acasă au venit ciuntiţi şi schilodiţi, adecă neoameni pe toată viaţa lor; n'au fost de ajuns că în toată vremea astă ni s'au luat slănina din din pod, brînza din puţină, adecă hrana din gura copiilor, ca să se trimită oştenilor cari se aflau la resboiu; n'au fost de ajuns că în toată vremea aceasta n'am fost de feliu slăbiţi cu dările, pe cari morţi copţi la fie care trilunie am trebuit săle plătim, fără să ne întrebe nimine, nici chiar deputatul nostru, dacă putem sau nu să le respundem. Acum, pe lîngă toate greutăţile acestea, au trebuit să mai dăm peste un alt pacat, să avem de arendaş a moşiei Tomeşti pe d. George Tacu, care, nu ştim prin ce împrejurare, au ajuns să fie chiar deputatul nostru al ţeranilor în obştească adunare.

Cea întăi treabă pe care o au pus'o la cale d. G. Tacu, cum au venit la noi în sat, au fost ca să ne alcătuească la munci agricole pe mai mulţi ani. Nu zicem nimica împotriva acestui lucru, căci noi ţeranii sîntem lasaţi pe faţa pămîntului ca să muncim, şi munca este cinstea omului. Nu pentru aceasta ne plîngem, ci pentru că am fost amăgiţi ca să ne învoim a-i lucra nu numai pe moşia Tomeşti ci şi pe altă moşie ori unde ne va duce, spunendu-ni-se că moşia pe care ne va duce să lucrăm, cînd s'ar întîmpla să nu fie trebuinţă de braţele noastre pe Tomeşci, este coada stîncei, care-i alăturea cu Tomeşcii şi care e ţinută în arendă de d. D. Tacu, fratele d-lui G. Tacu.

Dar cînd au venit vremea lucrului, pe Tomeşci nu era ce se muncim, căci pămînturile nu fuseseră arate, şi aşa ni s'au cerut să mergem tocmai la Vlădeni adecă la celalalt capăt al ţinutului, departare de doue zile pe jos de Tomeşci.

In zadar am aratat, că, de şi in actul de tocmeală se zice ca să lucrăm şi pe altă moşie, au fost vorba numai de Coada Stâncei, că de vom merge tocmai la Vlădeni vom perde la fie-care feliu de muncă numai cu dusul şi intorsul cîte patru zile; primariul şi subprefectul, ne-au sfătuit că este în interesul nostru ca să nu ne impotrivim, căci d. G. Tacu, care e cumnat cu prefectul, neam cu d. ministru de interne, deputat in obştească adunare, prietin foarte bun cu toţi miniştrii şi cu toţi deputaţii, poate să ne prăpădească, să ne nenorocească pe toată viaţa noastră.

Aşa, ştiind noi că in ţara Moldovei încă n'an răsărit soarele dreptăţei şi pentru ţerani, am chibzuit că, de cât să mai alerpăm pe la judecată şi să ne pierdem vremea şi banii cu advocaţii şi cu infăţoşările, este mai bine să dăm de pomană d-lui Tacu câte patru zile la fie-care muncă şi să mergem să-i muncim la Vlădeni.

Vă lăsăm, domnule Redactor, să judecaţi d-voastră singuri dacă această urmare a d-lui Tacu, este acea a unui om drept şi liberal, cum auzim că pretinde a fi d. Tacu.

Ori-care ca va fi socotiuţa ce veţi rosti asupra purtărei d-lui Tacu in cea dintăi alcătuire ce am făcut cu domnia sa, nouĕ ne veţi ingădui să vă spunem, că aşa obijduire nu am păţit nici in vremea Regulamentului. Noi de multe ori nevoi mari şi grele am păţit, cu feliu de feliu de arendaşi am avut a face, la mulţi fără zapise chiar am muncit, dar nici-odată nu s'au pomenit ca să ne pârlească vre unul aşa de cumplit ca d. G. Tacu, in cât, pentru că am fost oameni de omenie şi ne-am crezut in cinstea sa, să ne facă să-i muncim cu preţuri foarte scăzute la o moşie departe de douĕ poste de vetrele noastre.

Adueându-vă la cunoştinţă de o camdată această faptă urîtă a d-lui deputat Tacu, mult asupritoare pentru noi bieţii muncitori, ne rugăm foarte plecaţi să o publicaţi pentru ca să cunoască atât stăpînirea cât şi ceialalţi săteni cari se zice că ş'au dat glasurile pentru d. Tacu, ce feliu de deputat ş'au ales in obştească Adunare.

Mai mulţi podgoreni din Tomesci şi Osoiu.

Proclamaţia către Dobrogeni.

NOI CAROL I,

Prin graţia lui D-deu şi voinţa naţională Domn al Românilor.

La toţi de faţă şi viitori sănĕtate!

Locuitorilor Dobrogei,

Marele puteri europene, prin tratatul de Berlin, au unit ţeara voastră cu România.

Noi nu întrăm în otarele voastre, trase de Europa, ca cuceritori; dar, o sciţi şi voi, mult sînge românesc s'a vĕrsat pentru desrobirea popoarelor din a dreapta Dunărei.

Locuitorilor de ori-ce naţionalitate şi religiune, Dobrogea, vechia posesiune a lui Mircea cel Bĕtrân şi a lui Stefan cel Mare, de astăzi face parte din România. Voi de acum atîrnaţi de un stat, unde nu voinţa arbitrară, ci numai legea desbătută şi încuviinţată de naţiune otăresce şi ocărmuesce. Cele mai sânte şi mai scumpe bunuri ale omenirei, viaţa, onoarea şi proprietatea, sunt puse supt scutul unei Constituţiuni pe care ne o râvnesc multe naţiuni străine. Religiunea voastră, familia voastră, pragul casei voastre vor fi apĕrate de legile noastre, şi niminea nu le va putea lovi fără a 'şi primi legiuita pedeapsă.

Locuitori musulmani! Dreptatea României nu conoasce deosebire de neam şi de religiune. Credinţa voastră, familia voastră vor fi apĕrate de-o potrivă ca şi ale chrestinilor. Afacerile religiunei şi ale familiei vor fi pentru voi încredinţate apĕrării muftiilor şi judecătorilor aleşi din neamul şi legea voastră.

Şi chreştini şi musulmani, primiţi dar cu încredere autorităţile române; ele vin cu anume însărcinare de-a pune capĕt dureroaselor încercări prin care aţi trecut, de-a vindeca ranele resbelului, de-a apĕra persoana, averea şi interesele voastre legiuite, în sfărşit de-a vĕ desvolta buna stare morală şi materială.

Armata română, care intră în Dobrogea, n'are altă chiemare de cît de-a mănţinea ordinea, şi, model de disciplină, de-a ocroti pacinica voastră vieţuire.

Salutaţi dar cu iubire drapelul român, care va fi pentru voi drapelul libertăţii, drapelul dreptăţii şi al păcii.

In curênd provincia voastră, pe calea constituţională, va primi o organisaţiune definitivă, care va ţine seamă de trebuinţele şi de moravurile voastre, care va aşeza pe temelii statornice posiţiunea voastră cetăţenească. Până atunci autorităţi-

le române au ca întêia îndatorire de a cerceta şi îndestula trebuinţele voastre, de a îngriji de bunul vostru traiu, de a vĕ face a iubi ţeara la a căreia soartă de acum este lipită şi soarta voastră.

Ca întêia dovadă a părintestei noastre îngrijiri pentru voi, a dorinţei noastre de a uşura greutăţile voastre, noi desfiinţăm dijma de ori-ce natură pentru anul 1879. De la 1 Ianuarie 1880, ea va fi înlocuită prin o dare bănească mai dreaptă şi mai uşoară pentru agricultori.

Emleacul (impositul pe capitalul imobiliar din oraşe şi sate), impositul pe venitul imobiliar din oraşe, *temetuatul* (impositul de 3 la sută asupra lucrului agricultorilor şi meşteşugarilor), impositul asupra chiriei cărciumelor, cafenelelor, băcănielor, hanurilor, toate aceste se vor preface de la 1 Ianuare 1879 într'o dare bănească mai uşoară şi mai dreaptă; ear *bedelul* (impositul pentru scutirea din armată), darea *entizalc* (tacsa de 2 şi jumatate la sută pe vênda-rea vitelor) şi tacsa pe mori se desfiinţează cu totul.

Şi dar, chiemând bine-cuvêntarea celui a-Tot-Puternic, în numele şi cu învoirea Europei. Noi luăm astăzi în stăpânire provincia Dobrogea, care devine şi este ţara română, şi, trimiţêndu-vĕ domneasca Noastră salutare, vĕ urăm ca această zi să devie, pentru această nouă parte a României, începutul unui viitor de pace şi de înflorire, începutul bunului traiu şi a înfrăţirii între fiii aceleiaşi ţĕri.

Datu-s'a în Bucuresci, la 14 Noemvre, anul graţiei 1878 şi al 13-lea al Domniei Noastre.

CAROL.

Preşedintele consiliului minisfrilor, ministrul agriculturei, comerciului şi lucrărilor publice şi ad-interim la culte, *I. C. Brătianu.*

Ministru de esterne, *M. Cogălniceanu.*

Ministru de interne, *C. A. Rosetti.*

Ministru de finance, *I. Câmpineanu.*

Ministru de justiţie, *Eug. Stătescu.*

DIN ŢARĂ.

„Monitrul" de Duminecă publică regulamentul organizaţiunei judecătoreşti din Dobrogia; după acest regulament în fiecare comună rurală să stabileşte:

1. Cîte o judecătorie de pace compusă de primarul comunei (muhtar) şi din doi juraţi (azale sau ciorbagii) aleşi pe termin de un an dintre notabilii şi bătrânii comunelor, în comunele mixte după confesiune.

2. In 9 oraşe şi anume Tulcea, Chiusteagea, Sulina, Măcin, Babadag, Hîrşova, Mangalia, Migidie şi Rassova, oraşele de reşidenţă ale subdiviziunilor administrative să stabilesc tribunale de ocoale compusă dintr'un judecător, un supleant şi un substitut numit de guvern şi din doi membri aleşi dintre notabilii oraşului de reşedinţă după o listă de alegători formată de administraţiune; In ocoalele mixte va fi un membru muzulman şi unul nemuzulman.

3. In două oraşe: Tulcea şi Chiustengea să înfiinţează cite un tribunal de apel compusă din un preşedinte, doi membri, un suplent, un prim procuror şi un procuror numiţi de guvern, şi din cîte doi membri aleşi asemine pe termen de un an dintre notabilii oraşelor unde se află tribunalul de apel, de către delegaţii muzulmani ai ocoalelor.

Toţi presidenţii judecători şi supleanţii tribunalilor de judeţ şi ocoale sunt inamovibili pe timp de doi ani, remânênd a fi declaraţi inamovibili în mod definitiv dacă vor da probe necontestate de capacitate, onestitate şi bune purtări.

Pentru abatere de la îndatoriri magistraţii tribunalilor sunt justiţiabili înaintea tribunalului de apel respectiv; iară membrii Curţilor de apel înaintea Curtei de casaţiune.

— „L'Orient" de miercuri dă următoarea gravă ştire:

„Administraţia căilor ferate române este prevenită că, cu începere de la 29 Noembre, va avea să transpoarte trei corpuri de armată rusă. In zilele păreche, vor fi doue trenuri; în cele nepăreche un singur tren. Administraţia căilor ferate au şi luat toate dispoziţiile în vederea acestui transport extraordinar. Aceste trei corpuri de armată rusă merg în Bulgaria".

Telegrame de prin ziare.

Constantinopole, 24 Noembre. — Negocierile continuă între Poartă şi comitele Zichy, in privinţa ocupaţiunii Novi-Bazarului, Poarta consimte la ocupaţiunea Novi-Bazarului, dar limitând la trei puncte ale districtului dreptul pentru Austria de a avea garnisone.

Paris, 25 Noembre. — Comitele de Chambord a scris o scrisoare d-lui de Mun, deputat clerical invalidat, spre al felicita pentru curagiul cu care a aparat religiunea. Comitele de Chambord se esprimă ast-feliu: „Pentru ca Francia să fie scăpată, trebue ca Dumnezeu se reintre intr'însa ca stăpîn pentru ca eu se pot domni ca rege."

Londra, 25 Noembre. — Un consiliu de miniştri s'a convocat azi fără veste. El a ţinut două oare.

Pesta, 25 Noembre. — Comisiunea bugetară a delegaţiunei austriace a adoptat propunerea făcută de d-nul Herbst de a trece la ordinea ţilei asupra proectului de credit suplementar cerut de către guvern cu ocasiunea ocupaţiunei Bosniei şi Herzegovinei. Această decisiune a comisiunii se rasemă pe aceea că tractatul de la Berlin n'a fost încă discutat de către Reichsrath.

Bombay, 24 Noembre. — Coloanele de la Kurum şi Kyber înaintează mereu. Emirul Akhur, unul din inimicii cei mai infocaţi ai englesilor, a fost făcut prisonier.

Londra, 25 Noembre. — Se citeşte in „Morning Post": Guvernorul rus din Turkenstan a primit ordin de a ţine toate resursele sale gata pentru ori-ce eventualite.

Se citesce in „Times:" Opt divisiuni ruse au priimit ordin de a se prepara spre a intra in Bulgaria inainte de 1 Ianuariu 1879.

LITERATURA ROMANA JUDECATA DE PRESA STRAINA.

Intr'un numĕr trecut al jurnalului nostru am reprodus o critică germană asupra cărţii „Romaenische Skizzen" a D-nei M. Kremnitz, critică în care traducerile făcute de această D-nă din scrierile D-lor Odobescu, Gane, Maiorescu, Slavici şi I. Negruzzi erau judecate cu cea mai mare bună-voinţă pentru noi Românii. Astăzi ne cade în mâni o altă critică publicată în „Pester Journal" în luna August trecut. Articulul este intitulat „Miron und Florika" şi tratează despre traducerea în versuri a idilei D-lui I. Negruzzi făcută de D. Theodor Alexi din Braşov. Ne mulţumim a traduce critica fără nici un comentar.

Miron und Florica.

(Foileton original din „Pester-Journal")

Budapest, 3 August.

Rare ori pătrund până la noi accorduri poetice de pe malurile Oltului; mai cu samă timpul din urmă, când vuetul armelor înăduşea tonurile lirei, când poate chiar în România, poesia abia era tolerată, şi nu se cînta decât de eroii şi de eroismul zilei, puţină ocasiune se înfăţoşa ca să ni se facă cunoscute producerile mai noue ale literaturei române. Inse această literatură în genere nu este prea vechie şi toate creaţiile ei sunt produceri mai noue. Cunoştinţa lor are pentru noi un mare interes, căci Românii sunt vecini cu noi şi mulţi din ei sunt supuşi ai ţerei noastre; apoi mai avem şi un interes etnografic legat de acel popor de pe malurile Dunării care este de origine romană; locueşte pintre Slavi, e viteaz ca şi Turcul în încăerarea bătăliilor şi cântă într'o limbă cu totul nouă, ba chiar a introdus o limbă nouă în literatura universală. Poesiile populare ale lui Alecsandri; traducerile princesei Românilor — eată tot ce cunoaştem din poesia română, de şi merge vestea că România posede mai mulţi poeţi însemnaţi, a căror nume abia au ajuns până la noi, şi că mai cu samă oda şi satira se cultivează foarte mult dincolo de Alpii transilvaneni.

Prin odă se urmează tradiţiile romane; însă satira este caracteristică poesiei slave — se ştie

că cea întâi producere a poesiei rusești a fost o satiră. Și precum în neamul Românilor sângele Roman este amestecat cu acel Slav, tot așa se confundă particularitățile poesiei romane cu acele ale poesei slave. În privirea aceasta nu se va tăgădui că este foarte interesant caracterul literaturei române; de aceea ne bucurăm când traducătorii inteligenți ne pun în posiție de a face mai de-aproape cunoștință cu această literatură.

Cărticica ce avem în mâni este o plăcută idilă de I. Negruzzi: „Miron și Florica.“ Traducerea germană este făcută cu talent și gust de D. Theodor Alexi. Forma germană este perfectă așa încât ne putem bucura pe deplin de această operă. Suntem deci recunoscători D-lui traducător nu numai că și-a dat osteneala de a ne face cunoscută această plăcută producere orientală și noue apusenilor, dar că a știut a îmbraca această fiică a orientului care lepadase hainele sale naționale, cu un veștmênt gingaș cu care a fost în stare a trece granițele țerei sale.

Puțini oameni găsesc astăzi plăcere la forma idilică; pentru aceasta se cere o adâncire în viața sentimentală, o admirație a naturei curate, simple, nemeșteșugite și frumoase, admirație străină timpului nostru. Noi cetim pe Darwin și pe Moleschott și ne batim joc de simțiri; materialismul nu are loc pentru dînsele și noi nu admirăm decât natura în bogăția ei sensuală, precum o întâlnim d. e. în tablourile lui Makart.

Acela însă care are gust pentrn idilă va ceti cu mulțumire scrierea lui Negruzzi. Este multă dulceață în amorul lui Miron și a Floricăi. Acest amor, apoi imprejurările exterioare și voința părinților care se împotrivește la unirea tinerilor inamorați, în sfirșit chipul prin care Miron a scăpat pe iubita luĭ din valurile riului și a dobândit mâna ei; toate aceste se descriu cu un talent gingaș și deosebit. — Aceasta este o fabulă așa de simplă și așa de vechie, încât noi singuri pare că am vĕdut'o petrecându-se dinaintea ochilor noștri; de n'ar fi țesută și compusă cu atâta artă și gust, mai ne-ar veni a zice că-i învechită. Însă poeții găsesc totdeauna rime noue, chiar în mijlocul ruinelor.

Descrierea perfectă a vieței țerănești a Românilor, precum și coloritul seu exotic dau acestei idile un farmec așa de deosebit, încât chiar cercurile străine claselor de jos vor găsi desigur plăcere în cetirea ei. Arta descrierii pe care Negruzzi o posede în gradul cel mai mare, fără a se departa de la simplicitatea expunerii, apoi espresiunile poetice, simțirea fierbinte care se întrupează în cuvintele sale, toate aceste mai sunt merite speciale ale acestei mici opere, pe care o recomendăm tuturor amicilor literaturei străine. De și câte odată tonul se indulcește prea mult, de și gasim alocuri tablouri des întrebuințate, de și pe ici pe colo simplicitatea sortimentelor țerănești de la Olt ne pare cam străină—totuș meritele acestei cărți sunt așa de numeroase încât trecem ușor peste acele puncte la care poate n'am găsi o deplină plăcere.

Deacea dorim foarte mult ca producerele poeților români să ne se facă mai cunoscute; compatrioții lor români din Transilvania par anume indicați pentru această mijlocire a spiritului oriental către noi apusenii și începutul l'a făcut cu succes această scriere eșită la Brașov în editura D-lor Römer și Kamner.

H. R.

De inchiriat un apartament în casele D-lui Leon Negruzzi la Copou, compus din 5 odăi de stăpâni, bucătărie, spălătorie, precum și odăi de slugi. Salonul și sofrageria sunt mobilate. — A se adresa la D-l Iacob Negruzzi, strada mare.

(6—4, j. s. m.)

DE ARENDAT *Mosia Uncestii* și *Macrestii* cu părțile din *Cotalesti*, comuna Buhâești, plasa Stavnicul, județul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan și Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulți ani.

Pentru informațiuni, despre întinderea moșiei, calitatea pământului și condițiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

BIBLIOGRAFIE.

Soll Haben, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broș de 80. București 1878.

Calendarul „Lectorului Român“ pe anul 1879.—Se află de vînzare la magazia Neculai Ioan.—prețul 1 leu 50 bani.

Oficialiminte hotărît.

La 11 Decemvrie a. c. s. n.

se incep tragerile a loteriei de bani Hamburgiană. Mai există numai 82,500 lose și 42,600 lose trebuesc să câștige. — Pentru plata esactă a sumelor câștigate, guvernul garantează cu toată averea Statului. Câștigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai norocos se urcă la

500,000 Lei noi

deosebit d'aceasta mai sunt de câștigat:

Franci.	Franci.
1 à 333,333	6 à 20,000
1 à 166,666	1 à 16,000
1 à 106,666	24 à 13,333
1 à 80,000	2 à 10,666
1 à 66,666	3 à 8,000
1 à 53,333	31 à 6,666
1 à 48,000	61 à 5,333
3 à 40,000	4 à 4,000
1 à 33,333	304 à 2,666
6 à 26,666	3 à 2,000

etc. etc.

În total 42,600 câștiguri cari se trag în 7 secțiuni de trageri succedându-se repede. Prețiul loselor e oficialimente hotărît ceea ce ce se poate constata din programul oficial pe care alăturăm gratis fie-cărei trimiteri de lose. Cine vrea să participe la această loteriă de bani estraordinare, trebuie să trimétă înainte:

48 Lei noi pentru un los **intregu** original
24 „ „ „ **jumetatea** los original
12 „ „ „ un **sfert** los original

și primesce atunci pe dată losurile comandate originale. După fie-care tragere espediez îndată lista oficială și sumele câștigate se plătesc îndată supt controlul guvernului. Reg a adresa comandele grabnic și directamînte către mine.

A. GOLDFARB,

Biroul principal de loteriă.

Hamburg.

Corespondința română. Timp de postă între România și Hamburg 70 de oare.

De vânzare, Băile de lângă Târg-Ocnii numite Nastasachi. Renumite pentru calitatea apelor minerale, vindecând în scurt timp boale cronice, reumatizmuri paralizii scrofule, sînt 28 apartamente compuse câte din două camere 40 cabine pentru feredei calde, mai multe atenanse, mobilieriul trebuincios, o întindere de pământ aprocsimativ 8 fălci numai livadă și pădurice, situate întro frumósă poziție la poalele muntelui. Măgura.

Detaliuri la administrația acestui ziar.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE

DE L'ABBAYE DE FÉCAMP (FRANCE)

ESCELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ȘI APERITIIVĂ

CEĂ MAĬ BUNĂ DIN TÓTE LICORILE

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE
Brevetée en France et à l'Etranger.
Alexandre aîné

A se cere todéuna in josulŭ fiecărei sticle, eticheta pătrată purtându semnătura directorelui generale.

Adeverata licore *Benedictină* se găsesce numaĭ la.

In Iassĭ la D-niĭ Iby Fraţĭ, J. Ermacov & C^ia, negucitorĭ; și în cele maĭ alese magazii din celelalte orașe.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 231. Vineri 17 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negrutzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi, 16 Noemvre 1878.

Preocupați de afacerile locale și interne am fost lăsat să treacă mai mult timp fără ca să analizăm situațiea politicei externe in noua fază in care a intrat prin inceperea resboiului Anglo-Afgan.

De și teatrul acestui rĕsboiu este in vechiul leagăn al omenirei, in Asia; de și deosebirea intre cei doi beligeranți este colosală, așa că nu putem să ne indoim un moment macar de resultatul acestui resboiu, totuși el are o importanță particulară și exercită o influență insemnată asupra politicei europene. Afganistanul este acel punct de contact dintre elefant și balenă, pe care marele cancelar al Germaniei nu voia să'l găsească in timpul diferendului iscat intre Anglia și Rusia după subscrierea preliminărilor de la Sant-Stefano.

Pentru acest cuvînt atențiunea Europei este fixată nu atît asupra mersului acestui resboiu ci asupra consecinților ce el va avea.

Anglia să pare că este hotărîtă a se mulțămi pentru earna aceasta cu ocuparea strîmtorilor ce despart posesiunele engleze de Afganistan, pentru a se asigura contra unei interprinderi temerare à la Anibal sau Napoleon Bonaparte, cînd generalul Kaufman și armata sa, amplificați, ar voi să incerce in timpul ernei intru a invada Indiile.

Noi credem că Rusia nu va da pentru moment un adjutor direct emirului Șer-Ali, intrând ast-fel de fapt in resboiu cu Anglia prin Asia. Rusia are pentru moment ochii ațintiți asupra resolvărei definitive a cestiunei din peninsula balcanică care incă este pendinte, și pentru acest cuvînt desvoltă o energie colosală in pregătiri pentru primă-vara viitoare. Cifra forțelor sale din colo și din coace de Balcani să poate evalua cam la patru sute mii soldați, afară de armata bulgară care să formează cu o activitate febrilă și care va cuprinde ca la 150,000 oameni comandați de ofițeri ruși.

Afară de acest contigent alte corpuri mai sunt parte pornite și parte se formează in acest timp in deosebite provinții a le vastului imperiu. Trei corpuri de armată sunt chiar gata de a intra in România pe la 29 a lunei curente, pentru transportul cărora s'a și inștiințat direcțiunea drumurilor de fer române, ast-fel cum am arătat in numerul de eri după informațiunele ziarului l'Orient.

Toate aceste pregătiri nu putem admite că sunt in sensul unei soluțiuni pacifice precum nici in acel al esecutărei tratatului de Berlin.

Gravitatea situațiunei este netăgăduită, și de aceia toate puterile europene privesc cu o legitimă ingrijire această stare de lucruri intunecoasă și nesigură.

Furtuna ce a isbucnit in bătrînul continent poate lesne să inceapă a pustia din nou in infortunatul Orient, unde valurile nemulțumirei, intrigei și a fanatismului cresc pe fie-care oră și amenință cu o nouă inundație de sînge câmpiile peninsulei balcanice.

Țara noastră fiind pusă in poziținea cea mai tristă prin situațiunea ei geografică, având aproape aceiași soartă ca și restul Orientului de care este legată, privim cu cea mai mare temere evenementele ce amenință a se desfășura.

Ne am face culpabili de crima de inaltă trădare către patria noastră, dacă am lăsa ca aceste evenemente grave să ne apuce nepregătiți și ne organizați. Cea mai strictă datorie ce i se impune guvernului este de a pregăti forțele armate ale țerei cu cea mai mare grăbire și de a face o politică sănătoasă și națională, pentru a câștiga increderea puterilor europene, al căror sprijin este pentru noi o condițiune de viață sau de moarte.

Ingrijirile și temerile noastre sunt însă cu atît mai mari cu cât la cârma statului avem un guvern sdruncinat ce numai posedă elementele de tărie necesare pentru a face față acestor evenemente și a inspira creditul politic cerut pentru grele și momentoase împrejurări.

Corespondența „Stelei României".

Bucureşti 14 Noemvre.

Evenementul cel mai insemnat, care au preocupat ieri și alaltă ieri pe toată lumea de aici, au fost revocarea ordinului pentru trecerea trupelor române in Dobrogea. Această contramandare au provenit, precum ați putut afla și din ziare, din cauza pretențiilor Rusiei de a avea o nouă convențiune in privința unei căi militare prin provinția anexată nouĕ prin tractatul de Berlin.

Dar mulțumită de o parte stăruințelor puterilor și presiunei ce ele au exercitat asupra Rusiei; mulțumită de altă parte spiritului conciliator ce au aratat însuși guvernul rus, dificultățile s'au aplanat și acum putem să intrăm in Dobrogea fără să ne fie subordonată luarea in stăpânire a acestei provinții la nici-o condițiune alta afară de acelea prevăzute prin voința areopagului european. Ast-feliu guvernul imperial rus au primit *tale-quale* redacțiunea notei ce guvernul nostru i-au adresat in privința cererei sale de a avea comunicațiune și prin Dobrogea pre cît timp va dura ocupația Bulgariei.

Sînt positiv informat că Rusia a cedat statului Român drumul de fier construit de la Frătesci la Zimnicea, care are o intindere de 63 chilometri, pentru mica sumă de 650,000 lei. Din această sumă are a se scădea cifra de 280,000 lei, valoarea

pămînturilor expropriate, care remîne pe sama guvernului imperial, şi preţul deteriorărei ce au suferit vapoarele noastre, aşa că toată calea fierată ne rămîne aproape in dar, şi fiind că este vorba de un lucru al nostru, care ori cum era să rămînăă tot al nostru, apoi aici nu poate să aibă loc aplicaţia proverbului strămoşilori noştri Romani: *Timeo Danaos et dona ferentes.* Aşa putem fără teamă primi darul.....

Se susţine că succesul acestei afaceri se datoreşte negoţierilor ministrului nostru de externe d. M. Cogălniceanu.

Uitasem să vă spun că general Nikitin care au ocupat locul generalului Drenteln, au fost decorat cu marele cordon al „Stelei României“ in semn de aducere aminte a bunelor raporturi ce au ştiut a intreţinea cu guvernul nostru.

MESAGIUL TRONULUI

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputaţi,

După o scurtă întrerupere, lucrările Dv. legislative reîncepu la termenul prevĕdut de Constituţiune.

Concursul D-voastră, pururea bine primit, ne este astăḑi mai trebuitor de cât ori-când.

Mulţumită hotărîrei unanime a marilor Puteri europeane, de a asigura pacea lumei prin aplicarea sinceră a tractatului din Berlin, resbelul nu ne mai ameninţă, şi România poate acum a'şi întrebuinţa earăşi activitatea în desvoltarea îmbunătăţirilor sale din lăuntru!

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputaţi,

România a intrat astă-ḑi cu deplinătate în familia Statelor de sine Stătătoare.

Independinţa sa este astăḑi recunoscută de întreaga Europă! Toate marile puteri ne dau necontenit doveḑi de buna lor voinţă şi de viul interes ce poartă la desvoltarea şi întărirea Statului Român, în noauele condiţiuni ce'i s'au creeat prin actul internaţional de la Berlin.

Delegatul României lucreaḑă alături cu delegaţii marilor puteri în sînul comisiunei europeane căriea este încredinţată libertatea şi îmbunătăţirea navigaţiunei marelui nostru fluviu.

Autorităţile noastre şi armata română, sub ochii mei, au trecut eri Dunărea spre a lua în posesiune Dobrogea, care prin tractatul din Berlin s'a anexat României!

Organisaţiunea provisorie a acestei noue provincii este in cale de a fi indeplinită!

Puterile limitrofe au regulat representaţiunea lor diplomatică pe lîngă Satul Român, în conformitate cu noua situaţiune a României independente.

Noi am respuns cu reciprocitate!

In deosebi simt mulţumirea de a vĕ anuncia, că relaţiunile Mele cu Majestatea Sa Imperatorele Ottomanilor s'au restatornicit pe piciorul unei depline amiciţii, şi conform cu prerogativele statelor independinte.

Am ferma convicţiune că şi cele-alte mari puteri vor urma în curând exemplului statelor limitrofe!

Grabnica şi oficiala statornicire a relaţiunilor diplomatice între aceste state şi între România atârnă în parte şi de Dv.!

In adevĕr, în ultima sesiune extraordinară, D-voastră patriotic şi înţelept aţi primit tractatul din Berlin în toate dispoziţiunile sale privitoare la România.

Ceia ce era de competinţa d-voastre aţi făcut, aţi îndeplinit. Mai aparţine însă dv. de a pune, conform cu Constituţiunea noastră, ţeara în posiţiune de a'şi da acele Camere de revisiune cărora singur revine modificarea articolelor constituţionale.

Implinindu d-voastră şi această ultimă îndatorire cu aceiaşi lealitate care a presidat la toate lucrările d-voastre, am ferma convincţiune că vor dispare ori-ce greutăţi la statornicirea relaţiunilor diplomatice a tutulor marilor puteri cu statul Român!

Ast-fel, pe calea constituţională, d-voastră veţi pune în curând ţara în posiţiune de a corespunde la asceptările Europei, la interesul moral care însuşi României 'l-au de a face să dispară din constituţiunea noastră principiul ne mai potrivit cu luminile secolului, acel al neegalităţei politice pentru causă de religiune!

In intervalul împlinirei procedurei ce Constituţiunea noastră prevede în această materie, activitatea D-voastră nu va rĕmânea ḑădărnicită. Din potrivă, ea va fi reclamată de mai multe reforme, ce imperios trebue a fi introduse în deosebitele ramuri ale serviciului public.

Cu toate greutăţile politice, prin care am trecut în mijlocul unui mare resbel, mulţumită energiei naţiunei, a desvoltărei resurselor noastre şi a economiei ce a presidat la cheltueli, starea noastră financiară este bună, mai bună de cât ea era în ultimii noştri ani de pace. Aceasta veţi constata-o cu ocasiunea studiărei situaţiunei financiare.

(Va urma).

DIN ŢARĂ.

M. S. Domnitorul a dat următorul ordin de zi oştenilor, cari trec în Dobrogia, în urările entusiaste ale poporaţiunii de peste Dunăre:

INALT ORDIN DE ZI

Ostaşi,

Marile puteri Europene, prin tratatul din Berlin, au unit cu România Dobrogea, posesiunea vechilor noştri Domni.

Astăzi, voi puneţi piciorul pe acest pămênt care redevine ţară Română.

Voi nu intraţi în Dobrogea ca cuceritori, ci intraţi ca amici, ca fraţi a-i unor locuitori cari de acum sunt concetăţenii voştri.

Ostaşi! In noua Românie, voi veţi găsi o populaţiune, în cea mai mare parte română! Dar veţi găsi şi locuitori de alt neam, de altă religiune. Toţi aceştia, devenind membri ai Statului român, au drept de o potrivă la protecţiunea, la iubirea voastră.

Intre aceştia veţi afla şi populaţiuni musulmane a căror religiune, familie, moravuri se deosebesc de ale noastre, Eu cu dinadins vĕ recomand de ale respecta.

Fiţi în mizlocul nouilor vostri concetăţeni ceea ce aţi fost până acum şi în timp de pace ca şi pe câmpul de onoare, ceea ce cu mândrie constat că vĕ recunoasce astăzi Europa întreagă, adică model de brăvură şi de disciplină, apărătorii drepturilor României şi înainte mergătorii legalităţei şi civilisatiunei europene.

Cale bună dară, ostaşilor, şi Dumnezeu să vĕ protege.

Cugetările Mele cele mai afectuoase sunt nedespărţite de voi.

Să trăiască România.

Dat în Brăila, la 14 Noemvre, anul 1878.

CAROL.

— Dobrogia este împărţită în trei judeţe: *Tulcia*, cu plăşile Tulcia, Sulina, Măcin, Babadag;—*Kiustingea*, cu plăşile Kiustinge, Hârsova şi Mangalia;—*Silistra-Nouă* cu plăşile Megidie şi Silistra-Nouă.

— In urma notelor schimbate între noi şi Rusia, aceasta a sfîrşit prin a primi declaraţiunea la care s'a ţinut guvernul, cum că „stipulaţiunile, cari regulează astăzi tre„cerea armatelor ruse prin România, pot „şi trebue să fie aplicate şi Dobrogei, în „acele din dispoziţiunile lor, cari se ra„portă la comunicaţiunile trupelor impe„riale, conform art. 22 al tractatului din Berlin.“

(Rom, lib.)

„Românul află că intendența rusă avea să plece ieri sara din București, și că toți funcționarii ruși se indreptează spre Kișinău. Generalul Nikitin, dimpreună cu statul seu major, trebuiau să plece astăzi Joi.

— Corpurile legiuitoare s'au deschis ieri de către însuși Măria Sa Regală Domnitoriul Carol.

— „Corespondența provințială“ anunță, că în județul Neamțului comisiunea însărcinată cu improprietărirea însurățeilor s'a ocupat și să ocupă, mulțumită bine-voitorului concurs al D-lui Deputat Grigore Cozadini, care făcênd parte în comisie a lucrat împreună cu președintele Comitetului Permanent D-l. Panaite C. Burchi, cu destulă seriositate.

— Același ziar vestește că anghina defterică a apărut atît în orașul Peatra cît și județ și încă cu mare furie.

Cetim în „Românul“ de Mercuri:

Anevoințele ce a întimpinat guvernul în ocuparea Dobrogei nu erau de cît o contra lovitură a încurcatei și periculoasei situațiuni politice din afară.

După modul în care s'au resolvat pe cale diplomatică acele anevoinți, nu remâne nici o îndoeală că Rusia n'avea intențiunea de a se opune, aplicării tratatului de la Berlin în acest punt important; dear complicările esterioare, nesicurența despre diua de mâne, resbelul din Afganistan, relațiunile încordate dintre Turcia și Grecia, atitudinea și actele Albanesilor, neîndestularea Muntenegrului în conformitate cu prescrierile tratatului de la Berlin, rescoala neînfrânată încă în munții Rodop, starea relațiunilor dintre Englitera și Rusia, toate aceste cestiuni, care una pe alta se agravează, fac și pe Rusia să se îngrijească și sĕ'și iea precauțiunile, fără să se prea gândească — după cum fac în genere cei puternici — deacă precauțiunile seale jicnescu seau nu dreptul unor state mai mici.

Judecând lucrurile cu imparțialitate, astădi, când ocuparea Dobrogei este un fapt împlinit, trebuie să recunoascem că situațiunea esterioară nesicură în care ne aflăm a fost adevĕrata sorginte a nouei neînțelegeri în care căḑusem un moment și din care am eșit, din fericire,, fără ca această neînțelegere să iea proporțiunile unui conflict.

Telegrame de prin ziare.

Brăila, 26 Noembre. — Principele Carol a sosit astă-ḑi dimineață, la 9 oare. Sosirea sa a fost salutată de salve de artilerie. Alteța Sa Regală a primit omagele autorităților, apoi, însoțit de un numeros stat major, s'a dus călare afară din oraș la locul unde staționau trupele spre a le inspecta. Un serviciu religios a avut loc; la 11 oare Alteța Sa Regală a întrat în oraș și, fără a descălica, a asistat la defilarea trupelor care scoborau la malul Dunărei prin strada Dobrogiei, fosta stradă a Portului. O parte din armata de ocupațiune s'a îmbarcat cu destinațiunea la Ghecet, restul cu destinațiunea la Tulcea și Cernavoda. Principele îmbarcându-se pe unul din vapoarele flotilei române, a trecut la Gheeet unde a luat în persoană în posesiune Dobrogea. Clerul care 'l însoțea, a dat binecuvêntarea sa noului teritoriu român. Un tren special aștepta pe Alteța Sa Regală care, la trei oare, desbarcând de pe „Ștefan-cel-Mare“ a plecat la București, însoțit de aclamațiunile entusiaste ale mulțimei.

Madrid, 26 Noembre. — S'a descoperit un complot la Saragosa. S'au făcut mai multe arestări.

Bombay, 26 Noembre. — Coloana de la Khyber ocupă Dakka, acea de la Quettah ocupă Tisinul. Populațiile de la fruntarii se rescoală contra emirului.

Paris, 26 Noembre. — In „La Manche“ a avut loc o ciocnire între două vapoare; bastimentul german „Pomerania“ au fost cufundat. Să numeră vr'o 50 de înecați.

Paris, 26 Noembre. — Camera a votat bugetul ministerului de resbel.

Londra, 26 Noembre, — Cabinetul va tinea un consiliu joi. Regina nu va deschide Parlamentul.

Se asigură că o coloană rusească se apropie de Herat.

Viena, 26 Noembre. — Delegațiunea austriacă a hotărît după cererea comitelui Andrassy, se amâne până joi seau vineri disbaterea propunerii făcută de comisiunea financiară în privința creditelor suplementarii pentru ocupațiunea Bosniei și a Herțegoviuei, fiind-că această propunere trebue să fie discutată mai întâiu în consiliu de ministrii.

Constantinopole, 26 Noembre. — Midhat-pașa a sosit la Beyruth; Poarta 'i-a comunicat să renunțe la intențiunea d'a veni până la Constantinopole.

Fericul Arip-pașa a fost numit guvernor civil și militar al Albaniei în locul lui Hessem-pașa.

Viena, 26 Novembre. — Se telegrafiază din Constantinopole către „Corespondința politică“: „Savet-pașa a promis ministrului plenipotențiar al Greciei, acreditat pe lîngă Sultan, că în cursul acestei sĕptămîni vor fi numiți delegați turci însărcinați cu delimitarea fruntariilor.

Brăila, 26 Noemvre. — După serviciul divin, principele a adresat armatei un ordin de zi. După aceasta s'a pus în fața trupelor, în mijlocul pieței, și armata a defilat în ordinea următoare: Batalionul de vênători, regimentele 4, 5 și 7 de linie, regimentul de artilerie și regimentul de roșiori. După defilare, trupele s'au scoborît la port. La ora unu au început să se îmbarce. Mai întâiu au trecut regimentul al 5-lea de linie și 3 baterii. Pe timpul operațiunii A. S. Regală însoțit de d. Brătianu, președintele consiliului, și de P. S. episcopul Melchisedek, se aflau pe vaporul român „Stefan cel Mare“, ancorat în mizlocul Dunării. La două ore, când o mare parte din trupe se afla deja dincolo, principele s'a coborât pe malul drept al Dunării la Ghecet, unde a inspectat trupele desbarcate, le-a urat un drum bun și, luând o bucată de pămênt a dat'o generalului Davila ca s'o aducă în România ca suvenire a acestei ḑile mari. Trupele care au trecut vor dormi astă seară în Măcin. Trecerea va continua mâine și poimâne în două direcțiuni: spre Cernavoda și spre Tulcea. Reîntorcêndu-se la Brăila, A. S. Regală a plecat îndată la București.

Se ḑice, că, în acordul stabilit în ultimul moment între Rusia și România, nu numai că impĕratul Alesandru n'a pus nici-o condițiune în predarea Dobrogei, dar încă că a anunțat din Livadia pe principele Carol al României, că oferă Românilor întăririle ridicate de Ruși la Sulina și la Kiustenge.

Brăila, 26 Noemvre (dimineața).—A. S. R. Principele Carol a ajuns aci însoțit de dl. Brătianu președintele consiliului. A fost priimit la gară de primarul și consiliul municipal, magistratura și toate autoritățile. Copii scoalelor erau puși în rând pe trecerea sea. Un mare numĕr de oameni urmăreau cortegiul și a aclamat pe A. S. R. cu un mare entusiasm.

Un Te-Deum a fost celebrat afară din oraș la Movilă în fruntea trupelor dispuse în linie de bătălie. Liturghia era slujită de S. S. Melchisedek.

Drumul Dobrogei e plin în întregul seu cu arcuri de triumf. Toate casele sunt împodobite cu steaguri și ferestrele cu coroane.

Trecerea Dunărei se va efectua în trei ḑile, Astăzi vor trece regimentul al 5-lea de călărași și trei baterii de artilerie.

Roma, 26 Noemvre.— Sgomotul, care a circulat că Cairoli voia să ceară disolvarea camerei, este desmințit.

Bombay, 25 Noemvre. — Coloana engleză, care operează în valea de la Khurum, a ajuns la jumătatea drumului de la fortul cu același nume.

Londra, 26 Noemvre. — Oposițiunea a decis de a amâna până la publicațiunea cărței albastre interpelațiunea sa către guvern relativ la afacerea din Afganistan.

După nuvele ce sosesc din Asia, o coloană rusă sub comanda generalului Lamakine s'ar găsi la o departare de 10 ḑile de Herat.

(Havas).

VARIETATI.

(*Crima din strada Stirbeiu-Vodă.*) — Mama eroului de la Grivița, căpitan Nae Valteru, a fost, ḑilele trecute, victima unei crime oribile.

Un individ, care avea întrarea liberă în casa doamnei Valter s'a introdus în pivnița ḑisei doamne ș'a pus în butoiul din care dênsa obicinuit bea vin oareși-care substanțe narcotice. După prânḑ, criminalul, reîntorcêndu-se, găsi victimele lui, începênd de la stăpână până la slujnică, toate adormite și perpetră crima crima ce meditase, adică jăfui casa nenorocitei d-nei Valter,

Poliția și justiția îndată fură vestite, denunțări fură făcute; se ḑice chiar că

persoana le-ar fi fost indicată asupra căreia cade toate bănuielile.

Cu nerăbdare adĕstăm resultatul investigaţiunilor, atât ale poliţiei cât şi ale justiţiei.

Un remediu eftin.

Consiliul de sanitate de la Sant-Petersburg, a autorisat importaţiunea în Rusia a *Capsulelor lui Guyot cu gudron* atât de eficace în cazurile de guturaiuri, catarhe, bronchita, phthisia. Două capsule la fie-care mâncare aduc o repede ameliorațiune. Tratamentul costă un preţ neînsemnat, ḑece sau cinci-spre-ḑece centime pe ḑi.

Pentru a evita prea numeroasele imitaţiuni, a exige pe fie-care flacon semnătura Guyot, imprimată în trei culori.

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate pharmaciele.

(15—8).

TEATRU ITALIAN

Director artistic D. B. Franchetti.

Astăzi Sâmbătă, 18 Noemvre 1878.

ERNANI

Preţurile locurilor:

Bel'etage pe sară 36 fr. — Baignoire 36 fr. — Al doilea Rang. — Stal pe sară 4 fr. — Parter 3 fr. — Galerie 1 fr.

DE ARENDAT *Mosia Uncestii* şi *Macrestii* cu părţile din *Cotalesti*, comuna Buḑâeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pământului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

De inchiriat un apartament in casele D-lui Leon Negruzzi la Copou, compus din 5 odăi de stăpâni, bucătărie, spălătorie, precum şi odăi de slugi. Salonul şi sofrageria sunt mobilate. — A se adresa la D-l Iacob Negruzzi, strada mare.

(6—5, j. s. m.)

Conform notificărei a biuroului principal de loteriă *Isenthal Comp. în Hamburg* publicată în ziarul de azi tragerile a loteriei de bani germane se încep la 11 Decembre a. c. Considerând participarea estraordinară de care se bucură această loterie în ţară, credem că notiţa de faţă e de interes.

Guvernul Hamburgian garantează ca până acuma pentru plata esactă a tutor câştigurilor cu toată averea Statului. Fiind că Hambrg după cum e cunoscut se enumeră între oraşele cele mai bogate din Germania, apoi negreşit că asiguranţa ce oferă e destul de suficientă şi putem deci recomanda pe această loterie de Staca solidă.

Loteria germana de bani

Tragerea la 11 Decemvrie a. c. s. n.

Guvernul Hamburgian, conform decisiunei din 10 Octomvre 1878 a aprobat din nou aceasta mare loterie de bani, prin urmare această loterie ecsistând de 100 de ani are loc acuma la al 275-lea de ori. Controla guvernului Hamburgian nu privesce numai pe emisiunea loselor ci se întinde şi asupra tragerilor oferinduse ast-feliu fie-cărui din toate puntele de vedere asiguranţa cea mai suficientă. Şi pentru plata esactă a câştigurilor guvernul Hamburgian garantează cu toată averea Statului. A 275-lea loteriă germană de bani conţine numai 82,500 lose (de la No. 1—82,500) şi conform programei oficială de tragere 42,600 lose trebuesc să fie trase cu câştiguri negreşit, şansa de câştig e dar foarte însemnată, căci mai mult ca jumatatea a tutor loselor ecsistente trebuesc să câştige. Câştigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai fericit se urcă la

500,000 Lei noi

Ieosebit de aceasta mai sunt de făcut următoarele premiuri mari:

1	à	franci	333,333	6	à	franci	20,000
1	à	franci	166,666	1	à	franci	16,000
1	à	franci	106,666	24	à	franci	13,333
1	à	franci	80,000	2	à	franci	10,666
1	à	franci	66,666	3	à	franci	8,000
1	à	franci	53,333	31	à	franci	6,666
1	a	franci	48,000	61	à	franci	5,333
3	à	franci	40,000	4	à	franci	4.000
1	à	franci	33,333	304	à	franci	2,666
6	à	franci	26,666	3	à	franci	2,000

şi mai multe sute câştiguri de Lai noi 1600, 1333, 666, 400, 333, şi 266 Lei noi etc. etc, in total conform mencionării de mai sus 42,600 câştiguri. Toate 42,600 de câştiguri se trag în 7 secţiuni de trageri cari se succed repede. Cine doresce a mai participa la această loterie grandioasă trebuie să transmite înainte:

Leĭ noi *48* pentru 1 los *intreg* original
„ „ *24* „ *jumatate* los întreg
„ „ *12* „ un *sfert* los original

şi va priimi atunci losele comandate în original. Observăm încă odată inadins prin aceasta că preţul loselor e oficialminte hotărit şi că noi nu espediam nici promese bilete de participat nici vre-un alt efect de loterie interzise ci numai losuri originale pentru cari Statul garantează şi cari sunt investite cu armările Statului. Jumătăţile şi şferturile de lose sunt asemenea losuri originale.

Costul loselor comandate se poate transmite în bilete hipotecare române sau în poliţe trase asupra Casei de bance francese, englese şi germane. Fie-care trimiterei de lose-i alăturăm gratis şi programa oficială a tuturor claselor, şi după fie-care tragere espediăm pe dată fie-cărui posesor de lose lista oficială a tragerii de unde se constată resultatul tragerii esactaminte. Sumele câştigate se achit de noi imediat după tragere sub controlul guvernului. Stăm în relaţiuni cu case de banci din toate pieţele României şi suntem deci în posiţiune de a putea plăti câştigătorilor sumele câştigate în domicilurile lor sau în oraşul cel mai apropiat şi chiar în soiul de moneda ce ar dori câştigătorii.

Tragerea urmând a se începe deja la 11 Decemvre a. c. s. n. rugăm a adresa comandele grabnic şi direct către:

Biuroul principal de Loterie

JSENTHAL & Co.

HAMBURG (Germania).

Scrisori din România sosesc la Hamburg în 70 ore. Corespondăm românesce, franţuzesce, italienesce, englezeşce, grecesce etc. etc.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 232. Simbata 18 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
in casa Negruțzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul, saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și-reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.

Bucuresci, 29 (17) Noemvre. — La întrunirea care au avut loc a-sară la Herdan au participat mai mulți deputați, dar foarte puțini senatori.

Primul-ministru d. I. Brătianu au anunțat în această întrunire dimisiunea întregului cabinet, zicênd că barbații cari compun acest cabinet au socotit că nu mai pot rămînea la putere întru cât grupurile liberale nu se pot înțelege între sine spre a da un guvern.

Ast-feliu ar fi din nou vorba despre reînviarea coaliținei de la Mazar-pașa.

Intrunirea au discutat asupra comunicațiunei primului-ministru, dar n'au luat nici-o resoluțiune.

Iași, 17 Noemvre 1878.

Alaltaieri s'au deschis sesiunea ordinară a corpurilor noastre legiuitoare.

Deschiderea s'au efectuat de către însuși Măria Sa Regală Domnitoriul Carol I.

Discursul domnesc, rostit cu această ocasiune, după ce constată din nou intrarea in rândul statelor de sine stătătoare și recunoașterea independenței ei de intreaga Europă, comunică representanților țerei participarea delegatului român in sinul comisiei dunărene, trecerea oștirei in Dobrogea și luarea in posesiune a acestei provinții, organisarea provisorie a ei, regularea pe lîngă Statul român a represintațiunei diplomatice a puterilor limitrofe in conformitate cu noa situațiune a României independinte, și restatornicirea relațiilor cu imperiul otoman pe piciorul unei depline amiciții și conform cu prerogativele statelor independente.

După aceasta discursul tronului exprimă convingerea că și celelalte mari puteri vor urma exemplul statelor limitrofe și că grabnica și oficiala statornicire a relațiunilor diplomatice între aceste state și între România atîrnă de la representațiunea țerei, care primind tractatul de Berlin in toate dispositiunele sale, au luat indatorirea de a pune țara in poziținne de a-și da camerele de reviziune cărora singure revine modificarea constituțiunei.

Aici se mărginesce intăia parte a mesagiului domnesc, în care, precum am văḑut, nu se face alta de cât se expune mandatarilor țerei aceea ce in mare parte li sau mai spus și la ultima sesiune extraordinară, adecă se enumeră din nou resultatele internaționale obținute de statul român in urma tractatului de Berlin.

Discursul tronului cuprinde apoi enumerarea unui șir intreg de legi și reforme cu cari vor trebui să se ocupe camerile in intervalul implinirei procedurei ce constituțiunea noastră prevede pentru modificarea vre unuia din articulele sale.

Eată aceste reforme: o nouă lege comunală, mai multe măsuri economice pentru desvoltarea bunei stări a populațiunei agricole, inființarea justiției populare prin organisarea judecătoriilor de pace, introducerea principiului inamovibilității in magistratură, imbunătățirea organisărei puterei noastre armate, legi pentru cruțarea pădurilor, exploatarea minelor și in fine unirea liniilor noastre ferate cu linia transdanubiană Cernavoda-Kiustenge.

Cum se vede, puterea executivă exprimă dorința că această sesiune, care va fi cea din urmă a camerelor actuale să fie insemnată printr'o activitate legislativă extraordinară care se facă epocă in viața noastră parlamentară.

Dorința guvernului este foarte frumoasă și noi n'am avea de cât a-l felicita pentru interesul ce manifestează pentru inzestrarea țerei cu un sistem intreg de legi și instituțiuni care să asigureze desvoltarea politică, economică și militară a țerei.

Nimic mai bine de cît ca intr'o singură sesiune, și aceasta dintre cele mai scurte, să se poată pune la cale aceea ce nu s'au putut realiza in curgere de cinci sau șese sesiuni, fie-care de câte trei și patru luni.

Din nenorocire însă, experiența au dovedit că nu camerele actuale sînt inzestrate cu acea hărnicie și acel sporiu la lucru ce reclamă mesagiul domnesc din 15 Noemvrie.

Astfeliu, nu putem de loc înțelege cum ar fi in stare actualele corpuri legiuitoare să desfășure o activitate legislativă atât de prodigioasă in cât să voteze pe lângă budgete și alte măsuri indispensabile și toate legile mai sus enumerate.

Și apoi, chiar dacă am admite că parlamentul nostru ar voi să rumpă cu tradițiunele sale, să facă adecă a-i se uita indolența și inerția sa trecută, totuși votarea tuturor reformelor enunțate nu ar putea să se indeplinească intr'o singură sesiune cu maturitatea, studiul și chibzuința ce reclamă niște legi de insemnătatea celor cuprinse in mesagiu.

Un asemine resultat nu s'ar putea dobîndi altmintrea de cît dacă s'ar reînoi sistemul practicat în timpul regimului d-lui Lascar Catargiu, anume dacă camerele s'ar mărgini în a lua numai cunoștință de proiectele de legi și apoi a le vota, cum s'au zis, *cu trenul accelerat*, adecă fără nici-o desbatere și fără nici-o cercetare macar cît de puțin minuțioasă!

Dar cu chipul acesta s'ar realiza niște legi schioape, nerumegate, necorespundetoare scopului lor, a cărora

insuficienţă s'ar constata chiar a doua zi după puunerea lor în lucrare.

Această ar fi o treabă forte urîtă, vătămătoare ţerei din toate puntele de vedere, şi n'ar face de feliu onoare corpurilor legislative!

Astfeliu fiind lucrurile, şi limpezirea posiţiunei noastre internaţionale reclămând imperios, cum constată insuş discursul domnesc, ca cu o oară mai înainte să se înlăture acele greutăţi cari sînt o stavilă la statornicirea relaţiunilor diplomatice ale tuturor marilor puteri cu statul nostru, noi socotim că sfetnicii Măriei Sale Regale ar fi făcut mult mai bine dacă s'ar fi mărginit a cere de la domnii reprezentanţi ai ţerei ca să voteze cît mai curînd bugetele şi alte măsuri indispensabile, şi apoi să se ocupe cu îndeplinirea formalităţilor necesare pentru a se procede la modificarea articulelor Constituţiunei cari nu sînt în armonie cu noua noastră poziţiune internaţională.

Eară cît priveşce votarea tuturor celoralalte legi şi reforme indicate prin mesagiu, această operă însemnată trebue lasată a se îndeplini mai în urmă, cînd şi spiritele vor fi mai potolite, şi starea ţerei definit aşezată, şi cînd va fi şi timp destul şi libertate de cuget necesară pentru a se pune la cale aşezăminte de cea mai însemnată desvoltare politică şi economică a ţerei.

Noi persistăm a crede că toată activitatea sesiunei actuale se va mărgini în lucrările sus amintite, adecă în votarea bugetelor şi îndeplinirea formalităţilor pentru convocarea camerelor de revisuire.

Corespondenţa „Stelei Românieî".

Bucureşti, 16 Octomvrie

In zioa de deschidere a corpurilor legiuitoare, a fost o întrunire sara la 8 oare la otel Herdan, ce'i zic *Grand Hôtel de Boulevard*, de deputaţi şi senatori. Adunarea a fost foarte puţin numeroasă, căci mi se spune că o parte de deputaţi şi chiar senatori erau întruniţi la D. Vernescu. Scopul ambelor întruniri a fost, după cum lesne puteţi înţelege, *situaţiunea ţărei*.

In adunarea pur democratică, de la Herdan, vreu se zic *guvernamentală servilă*, la care au fost de faţă şi toţi miniştrii, afară de cel de Externe, nu s'au putut lua nici o decisiune, căci mandatarii ţerei erau foarte puţini la numer, şi d. Prim-ministru după vechiul seu obiceiu, a spus numai că la ordinea zilei este cestiunea ministerială şi că prin urmare representanţii ţerei cată să se gândească, cum trebue să fie compusă puterea esecutivă.

Astfeliu adunarea de la Herdan s'au dispărţit spre a gândi peste noapte, pentru ca azi sau mâine să'şi esprime opiniunea, adică să dee soluţiunea constituţională, cu alte vorbe *chestiunea ministerială* se va hotări.

Să fac ochi dulci D-lui G. Vernescu să între în ministeriu. Cu cine şi cu ce condiţiuni? Intăia condiţiune mi se spune că ar fi eşirea d-lui Cogălniceanu din ministeriu.

La această condiţiune, Prim-ministru începe a zimbi după obiceiul seu, îşi scarpină sprinceana, zicând: un singur moldovan aveţi în ministeriu şi de acela vroiţi se ve dispărţiţi. Avem un altul în loc! strigă mai cu deosebire fracţioniştii. — Care?

Colonel Neculai Dabija, se exlamă unii, în mijlocul tăcerei altora! — Nu videţi, însă, că sunt viitoarele alegeri de Camere de revizuire, şi că trebue să dăm garanţii tuturor grupurilor şi nuanţelor politice că aceste alegeri vor fi în adevăr libere, după cum au fost sub ministerinl Ioan Ghica, replică unii mai stîmpăraţi în caracterul şi natura lor.

Să vă vorbesc de diverse combinaţiuni ministeriale, nu vroesc căci iubesc se vă spun cele ce sunt vrednice de spus, iar nu combinaţiunile ministeriale de prin birturi şi cafinele.

Azi sau mâine se va limpezi şi această cestiune.

MESAGIUL TRONULUI

(Urmare)

Legea comunală, care se aşteaptă de ţara cu o legitimă nerăbdare, este deja în parte votată. D-voastră nu veţi voi a lăsa necomplectă lucrarea începută!

Prin bravura, prin abnegaţiunea ce mai cu deosebire a aratat populaţiunea noastră în timpul resbelului, ea a dobêndit titluri nouĕ la toată îngrijirea D-voastră.

Pentru desvoltarea bunei stări a acestei populaţiuni, care în timp de pace este însuşi bogăţia statului, iar în timp de resbel a fost fala naţiunei române, este neapărat de a se vota mai multe legi şi instituţiuni economice!

Mai presus de toate, D-voastrĕ vĕ veţi grăbi de a înzestra ţara cu justiţia populară, cu legea organisaţiunei judecătoriilor de pace al căreia proiect vi s'a presintat încă din sesiunea trecută de ministrul de justiţie.

Tot de o dată, pentru a stabili mai bine echilibrul puterilor în stat, şi a se da justiţiabililor mai mari garanţii de o bună şi şi nepărtinitoare justiţie, este, cred, neapărat ca principiul inamovibilităţii sĕ fie întins şi la cele-l-alte trepte judecătoresci; şi ca responsabilitatea magistratului inamovibil sĕ devie o realitate pentru toţi, de sus şi până jos.

In acest sens, ministrul de justiţie vĕ va presinta în sesiunea aceasta un proiect de lege care se recomandă la toată serioasa d-voastre atenţiune.

Esperienţa dobêndită pe câmpul de bătae ne-a arĕtat îmbunătăţirile cari se reclam de organisaţiunea puterei noastre armate. Pentru grabnica întroducere a acestor îmbunătăţiri, eu compteḑ pe patrioticul d-voastre zel.

Guvernul meu de mai mult timp are pregătite proiectele de legi pentru cruţarea pădurilor şi pentru exploatarea minelor! N'am nevoie de a vĕ destăşura cât este de necesar pentru interesele noastre economice ca, cu o oară mai nainte, aceste proiecte să se prefacă în legi positive.

Grabnica unire a sistemului căilor noastre ferate cu calea ferată Cernavodă-Chiustenge este imperios reclamată de interesele noastre politice şi comerciale. Ministerul va supune maturei D-voastre chibzuiri cuvenitul proiect de lege întru aceasta!

In fie-care sesiune, D-voastre aţi dat un patriotic şi energic concurs respândirei instrucţiunei publice, atât de trebuincioasă pentru desvoltarea forţelor intelectuale şi morale ale naţiunei. Am ferma convicţiune că şi în această sesiune, şcoalele noastre vor găsi în D-voastre puternici sprijinitori!

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputaţi,

Cum vedeţi, dinaintea D-voastră se desfăşură o câmpie întinsă de activitate şi de folositoare lucrări. D-voastră şi astă-dată, ca tot-d'auna vĕ veţi arĕta demni de frumoasa misiune ce vĕ este încredinţată, aceia de a satisface trebuinţele naţionale, morale şi materiale ale iubitei noastre ţeri!

In timpul legislaturei D-voastre, mari şi europene evenimente s'au petrecut la

hotarele şi în lăuntrul României. De şi cu crude sacrificii naţiunea română a eşit însă din mijlocul acestor grave evenimente mai liberă, mai puternică şi mai stimată de cât tot-d'a-una.

D-voastră aţi luat parte la aceste evenimente. D-voastră aţi sevêrşit mari fapte; aţi proclamat şi întemeiat independenţa Statului. Români, aţi sprijinit cu bărbăţie şi cu demnitate drepturile noastre naţionale. Prin eroismul soldaţilor nostrii pe câmpul de bătaie, prin abnegaţiunea şi sacrificiele de tot felul ale fiilor d-voastre concurs, şi-a redobîndit astă-di între naţiuni locul, pe care odinioară 'l avea în timpurile de mărire ale istorie seale! Meritul acestui însemnat eveniment revine în mare parte d-voastre!

Fiţi deară sicuri, că precum posteritatea nu va uita marele acte ce s'au sêvêrşit în ḑilele noastre, asemenea istoria nu va şterge de pe paginele seale numele acelor cari au lucrat împreună la îndeplinirea lor!

Am dar credinţa că D-voastră, precum aţi bine început, precum aţi bine percurs, asemenea veţi bine săvêrşi cariera D-voastră legistativă!

Si dear urând bun succes activităţei D-v., rog pe Dumneḑeu ca să bine-cuvinteze lucrările D-voastre parlamentare pentru binele şi prosperitatea mumei noastre comune: iubita noastră România.

Sesiunea ordinara a Camerilor legislative este deschisă.

CAROL.

(Urmează subsemnaturile ministrilor).

ACTE DIPLOMATICE.

Nota adresată de Escelenţa Sa D. Ministru a afacerilor străine cu data de 13 (25) Noemvre 1878, sub No. 16,877, Escelenţei Sale D-lui Ministru Preşedinte al Rusiei.

Domnule Baron,

Prin nota cu data de 20 Octomvre (10 Noemvre) No. 33, Escelenţa Voastră, în numele guvernului Imperial, a propus guvernului Princiar conclusiunea unui aranjament relativ la comunicaţiunile armatelor ruse prin Dobrogea, şi a esprimat dorinţa ca acest aranjament să precedeze trecerea trupelor princiare în sus ḑisa provincie.

Spre confirmarea esplicaţiunilor preschimbate în această privinţă cu Escelenţa Voastră în mai multe convorbiri, şi a declaraţiunilor autorisate făcute de Escelenţa Voastră, sînt însărcinat şi am onoare a vĕ notifica, d-le Baron, că, după opiniunea guvernului Princiar, stipulaţiunile cari regulează astăzi trecerea armatelor ruse prin România pot şi trebue să fie aplicate şi Dobrogei, în acele din disposiţiunile lor care se raportă la comunicatiunile trupelor Imperiale, conform art. XXII al tractatului din Berlin.

Cabinetul Princiar speră că Cabinetul Imperial va considera ca pe deplin satisfăcĕtoare declaraţiunea de mai sus, şi va ordona de urgenţă adoptarea măsurilor destinate a asigura transmisiunea teritoriului Dobrogei în mâinile autorităţilor Române, şi a felicita luarea în posesiune imedită a acestei provincii de către trupele Princiare.

Rugând pe Escelenţa Voastră să binevoiască a ne onora cu un respuns în această privinţă, profit de presenta ocasiune pentru a vĕ reînoi, d-le Baron, asigurarea înaltei mele consideraţiuni.

(Semnat), *Kogălniceanu.*

Nota adresată de Escelenţa Sa dl. Ministru Reşedinte al Rusiei la Bucuresci, cu data de 13 (25) Noemvre 1878, sub No. 1,499, Escelenţei Sale d-lui Ministru al Afacerilor Străine al României.

Domnule ministru,

Spre respuns la nota Escelenţei Voastre, cu data de 13 curent, No. 16,877, am onoare a vĕ informa, d-le Ministru, că sînt autorisat de Escelenţa Sa dl. de Giers, gerante al Ministerului Imperial al afacerilor străine, de a face guvernului Princiar declaraţiunea următoare:

Cabinetul imperial doresce ca stipulaţiunile cari astăzi regulează trecerea armatei ruse prin România să fie aplicate şi Dobrogei în acele din aceste disposiţiuni cari să raportă la comunicaţiunile armatei ruse, conform art. XXII al tractatului din Berlin.

Condiţiunea pusă de acest articol relativ la conclusiunea între ambele State a unui aranjament pentru comunicaţiunile armatei noastre cu România fiind aşa îndeplinită, sper că guvernul Imperial nu va avea de cât a se bucura de concursul ce va găsi din partea guvernului Princiar pentru a asigura armatelor noastre comunicaţiuni pe atât de comode cât şi de sigure va fi cu putinţă.

Cred de a mea datorie de a adăoga că conform ordinilor ce mi s'au comunicat de Escelenţa Sa dl. de Giers, am invitat chiar acuma prin telegraf pe dl. Belezerkovetz, guvernor la Tulcea, de a proceda imediat la remiterea Dobrogei în mâinile autorităţilor Princiare însărcinate cu luarea în posesiune a acestui teritoriu.

Bine-voiţi, d-le Ministru, a primi asigurările înaltei mele consideraţiuni.

(Semnat) *Stuart.*

Telegrame de prin ziare.

Triest, 27 Noemvre. — Consiliul municipal de Triest au fost disolvat printr'un decret a imperatorului dat în virtutea paragrafului 32 din statutul organic.

Budapesta, 27 Noemvre. — Camera deputaţilor au terminat ieri discuţiunea adresei spre rĕspuns la discursul tronului. Ea va proceda astăḑi la votarea ei în total.

Londra, 27 Noemvre. — Se scrie din St.-Petersburg ziarului *Morning Post* că lord Loftus, ambasadorul Angliei la St.-Petersburg, a cerut deslușiri pentru discursul ţinut de generalul Kaufman trimisului emirului Shere-Ali când i-au predat sabia pentru emir.

Londra, 27 Noemvre. — *Times* a primit din Pesta nişce noutăţi cari ḑic că comtele Şuvaloff ar fi însărcinat a propune o ocupaţiune comună a provinţielor turceşci de puteri după plecarea Rușilor. Fracia şi Austria n'ar primi această propunere,

Pesta, 27 Noemvre. — Camera deputaţilor au adoptat projectul de adresă către imperator cu 202 voturi contra a 180.

Berlin, 27 Noemvre. — Imperatorul a adresat o scrisoare autografă Camerei deputaţilor, prin care 'i mulţumeşce de expresiunea leală a sentimentelor sale şi adaogă că va lua în curând direcţiunea afacerilor.

Constantinopole, 26 Noemvre. — Generalul Dondukoff Korsakoff, întorcându-se de la Livadia, au sosit la Sofia. După voinţa ţarului, Rușii ar rĕmânea în posiţiunile lor actuale până după aplanarea tuturor dificultăţilor.

Bombay, 26 Noemvre, — Anglejii ocupă astăḑi cetatea Khurum. Garnisoana ei a fugit spre Bukar. Locuitorii se arată simpatici trupelor anglo-indiane.

Madrid, 27 Noemvre.—Câţi-va rĕu-făcĕtori înarmaţi au fost arestaţi la Saragosa.

Roma, 27 Noemvre.— Regele a visitat din nou pe D. Cairoli şi a stat două oare lângă el.

Ḑiarele anunţă că câte-va omorari au avut loc în mai multe oraşe. Causa lor nu se ştie.

(Havas).

DIN LOCALITATE.

Aflăm că trupa romînă de sub direcţiunea d-lui Constantiniu nemai putându-şi continua reprezentaţiunile, din cauză că teatrul român nu este de loc frequentat de public, va pleca zilele acestea din Iaşi în alte oraşe din provinţie până în momentul ce va expira contractul d-lui Franchetti, directorele operei italiane.

Nu ştim a arătă îndestul părerea noastră de reu pentru puţinul interes ce publicul ieşan pune în susţinerea şi incuragiarea artei naţionale. Nimic nu poate fi perfect la început, şi prin urmare nu putem pretinde ca teatrul nostru să fie la nivelul teatrelor din străinătate. La noi arta este în faşă şi tocmai pentru aceasta are mai mult nevoe de sprijin şi încuragiare.

Urăm trupei romîne de a găsi în orașele în care se duce îmbrățișarea și buna voință ce nu a găsit în a doua capitală a României intiligentă și patriotică.

Opera Italiană urmează regulat reprezentațiunile ei la care lumea aleargă cu grămada. Ce e drept că publicului nostru 'ia lipsit cam de mult ocaziunea de a asculta opera italiană și de aceia profită acum, 'și întoarce din capete, cum zice românul.

Până acum s'au reprezentat operile: Trovatore, Lucia, Ernani, Sonnanbula, Barbiero di Siviglia. Toate au fost încoronate de succes. Pe fie care zi ce trece apreciem tot mai mult talentul și calitățile artistice ale D-soarei Ostava Toriani.

Numai puțin am avut plăcere a constata în „Ernani" voacea escelentă de care d-na Fattorini este înzestrată. Dacă d-sa pe lîngă voace ar avea și jocul de scenă ar răpi cu drept cuvînt admirația publicului.

Am admirat aseminea gentileța D-șoarei Bressolles care a debutat în Sonnambula și Barbiero di Siviglia și care au fost recompensată cu aplaudele cele mai călduroase și cu rechemări repetate la rampă.

Vorbind astăzi numai despre artiste, rugăm pe d-nii artiști a ne erta dacă nu zicem nimic despre D-lor, asigurându-i că ne vom împlini cît mai curînd această datorie, cînd vom vorbi și despre orchestră și șeful ei de care am putea zice că este deasupra a ori-ce laudă; atunci vom șopti ceva la urechea d-lui Franchetti..... gîciți despre ce?..... Să nu să creadă însă că va fi vorba despre *cor*, aceasta o va ști numai d. Franchetti și noi.

Cu cea mai mare părere de rău anunțăm încetarea din viață a venerabilului și iubitului nostru concetățean, d. C. Balaiș, care ș'a dat ultima suflare ieri, 16 Noemvre, într'un mod de tot subit, lovit de bună samă de apoplexie.

Un remediu eftin.

Printre maladiele cari aduc contingentul lor buletinului de decese, cea mai comună, cea mai descuragiatoare pentru familii, acea care în fie-care zi ocasionează cea mai mare mortalitate este de sigur phthisia pulmonaria.

Experiențele făcute mai întêiu la Bruxelles și repetate apoi mai pretutindenea, au probat ca gudronul, care este un product reșinos al bradului, are o acțiune din cele mai remarcabile asupra bolnavilor de oftică de bronchita.

Cel mai bun mijloc de a întrebuința gudronul este sub forma de capsule. *Capsulele lui Guyot cu gudron* au devenit un remediu popular în acest fel de maladii. Dosa ordinară este de două capsule luate în momentul fie-cărei mâncări, imbunătățirea se simte foarte răpede.

Pentru a evita numeroasele imitațiuni, a exige semnătura Guyot imprimată în trei culori pe etiqueta flaconului.

Capsulele Guyot se găsesc in România la mai toate pharmaciele.

(15 – 9).

Une bonne Institutrice enseignant très bien le francais et la musique, donnerait quelques leçon en echange de l'entretien s'adresser Hôtel Hilaire.

(2—1).

D. D. Avocați P. S. Papadopulo și A. Degrea aduc la cunoștința onorabililor lor clienți că au înființat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu)

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoștința onorab. sei clienți.

Oarele de consultațiune sînt de la 8—12 dimineața, și sara de la 4—6.

(10—6).

BIBLIOGRAFIE.

Soll Haben, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broș de 80. București 1878,

Oficialiminte hotarît.

La 11 Decemvrie a. c. s. n.

se încep tragerile a loteriei de bani Hamburgiană. Mai esistă numai 82,500 lose și 42,600 lose trebuesc să câștige. — Pentru plata esactă a sumelor câștigate, guvernul garantează cu toată averea Statului. Câștigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai norocos se urcă la

500,000 Lei noi

deosebit d'aceasta mai sunt de câștigat:

Franci.	Franci.
1 à 333,333	6 à 20,000
1 à 166,666	1 à 16,000
1 à 106,666	24 à 13,333
1 à 80,000	2 à 10,666
1 à 66,666	3 à 8,000
1 à 53,333	31 à 6,666
1 à 48,000	61 à 5,333
3 à 40,000	4 à 4,000
1 à 33,333	304 à 2,666
6 à 26,666	3 à 2,000

etc. etc.

în total 42,600 câștiguri cari se trag în 7 secțiuni de trageri succedându-se repede. Prețiul loselor e oficialimente hotarît ceea ce ce se poate constata din programul oficial pe care alăturăm gratis fie-cărei trimiteri de lose. Cine vrea să participe la această loterie de bani estraordinare, trebuie să trimétă înainte:

48 Lei noi pentru un los **intregu** original
24 „ „ „ **jumetatea** los original
12 „ „ „ un **sfert** los original

și primesce atunci pe dată losurile comandate originale. După fie-care tragere espediez îndată lista oficială și sumele câștigate se plătesc îndată supt controlul guvernului. Rog a adresa comandele grabnic și directaminte către mine.

A. GOLDFARB,

Biroul principal de loteriă

Hamburg.

Corespondința română. Timp de postă între România și Hamburg 70 de oare.

De vânzare, Băile de lângă Târgu-Ocnii numite Nastasachi. Renumite pentru calitatea apelor minerale, vindecând în scurt timp boale cronice, reumatizmuri, paralizii, scrofule, sînt 28 apartamente compuse câte din două camere, 40 cabinete pentru feredei calde, mai multe atenanse, mobilieriul trebuincios, o întindere de pământ aprocsimativ 8 fălci numai livadă și pădurice, situate într'o frumoasă poziție la poalele muntelui Măgura.

Detaliuri la administrația acestui ziar.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE

DE L'ABBAYE DE FÉCAMP (FRANCE)

ESCELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ȘI APERITIIVĂ

CEĂ MAĬ BUNĂ DIN TÓTE LICORILE

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE Brevetée en France et à l'Etranger. *Alexandre aîné*

A se cere todéuna în josulŭ fie-cărei sticle, eticheta pătrată purtându semnătura directorelui generale.

Adeverata licore *Benedictina* se găsesce numaĭ la.

In **Iassĭ** la D-nii Iby Frați, J. Ermacov & Cie, negucitori; și în cele mai alese magazii din celelalte orașe.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 233. Duminica 19 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administraţiunea
in casa Negruţzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC

AL

STELEI ROMANIEI.

Bucuresci, 29 (17) Noemvre, 3 oare. — Cogălniceanu este numit ad-interim la interne. Rosetti e ales prezident al Adunărei. Se urmează consfătuirea asupra vice-preşedinţilor.

Bucuresci, 29 (17) Noemvrie, 3 oare. — Rosetti avênd la alegerea su 26 bilete albe, este decis să declare că nu primeşte preşidenţia întru cât grupurile liberale din cameră nu se unesc între sine. Şeful cabinetului susţine pe Rosetti. Consfătuirea continuă.

Iaşi, 18 Noemvre 1878.

Ne aflăm în criză ministerială.

Telegrama ce am publicat în numĕrul nostru precedent ne-au comunicat că, într'o întrunire de deputaţi şi senatori ce s'au ţinut Joi sara la Herdan, d. prim-ministru Ioan Brătianu au anunţat dimisiunea întregului cabinet, pentru cuvîntul că diversele grupuri liberale din cameră nu se pot înţelege între sine spre a da un guvern ţerei.

Telegramele ce publicăm in fruntea numĕrului de astăzi vorbesc despre numirea d-lui Cogălniceanu ad-interim la ministeriul de interne în locul d-lui Rosetti care a dimisionat şi despre alegerea acestui din urmă ca prezident al camerei.

„Românul“ şi „Timpul“ de astă-zi confirmă, cel dintăiu ştirea despre retragerea d-lui Rosetti, al doilea ştirea relativă la comunicarea făcută de d. Brătianu in intrunirea de Joi in privinţa retragerei intregului cabinet.

Lăsând la o parte deosebirea care există intre versiunea „Timpului“ şi intre acea a corespondentului nostru, in privinţa motivului retragerei ministeriului, şi care după corespondentul nostru ar fi neinţelegea ce există intre diferitele grupuri liberale, pe cînd după foaea conservătoare în indeplinirea misiunei actualului cabinet, constatăm că criza ministerială care fiinţează de multă vreme in stare latentă, astăzi au ajums manifestă, în stare chiar acută.

Cât va ţinea ? Cum se va termina ? ce resultate va avea ?

Acestea sunt chestiuni pentru deslegarea cărora ne lipsesc pentru moment elementele necesare.

Aşteptând informaţiuni mai positive in această privinţă, ne mărginim a spune că mari desbinări există in sinul diverselor nuanţe din care se compune partidul liberal şi că constituirea unui cabinet care se represinte pe toate aceste elemente de şi ar fi un lucru foarte de dorit, va intimpina cele mai mari dificultăţi.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

„Corespondenţa politică, din Viena, au primit din Constantinopole informări, cari spun că mişcările executate de armata rusă în împrejurimile Constantinopolei îngrijesc viu pe Poartă. In cursul ultimei septămîni, cavaleria rusă, au ocupat Balabankioi, Kos-Kioi, Sultan-Kioi şi Hadji-Kioi în districtul Malgara, localităţi prin cari au făcut rechiziţiuni ca în timp de resboiu. Afară de aceasta e constatat că ofiţeri de stat major ruşi ridică din nou planuri, şi că oştirea rusă din Rumelia primeşce ajutoare în toate zilele.

In asemine stare, Poarta au hotărît să grăbească luarea măsurelor sale de aparare şi să exprime puterilor teama că Rusia se pregătesce de un nou resboiu contra Turciei. Savfet-paşa au făcut zilele aceste mai multe comunicaţiuni puterilor în acest înţeles.

— Comtele Andrasy au avut un iusucces în sinul Delegaţiunei anstriace care s'au declarat necompetentă de a sacţiona un nou credit de 12 milioane florini necesar pentru ocuparea Bosniei, pănă ce Reichsratul nu va regula cu temeiu această chestiune a ocupărei. Comitele Andrasy au declarat că nu se consideră atins prin acest vot de necompetenţă. El au aparat dreptul guvernului de a se angaja în congres fără autorizarea prealabilă a Parlamentului, rămînând ca să supună acestuia cheltuelele cari resultă din angajamentul luat.

Se pare că atitudinea delegaţiunei austriace va necesita convocarea pentru un termin scurt a Parlamentului cislaitan.

— Corespondentul din Pesta al ziariului „Le Temps“ comunică următoarele în chestiunea incidentului cu Dobeogea:

„In faţa nouelor greutăţi provocate de Ruşi, guvernul din Bucureşti ar fi adresat direct la St.-Petersburg un feliu de *ultimatum* reclamând remisiunea Dobrogei în condiţiunile tractatului din Berlin. Nota română ar declara că în casul unui respuns negativ România va demobiliză oştirea şi va apela la puterile semnătare tractatului de pace.

„Le Nord“, organul cancelariului rus, vorbind de acelaş incident, afirmă că tot vuetul care s'au făcut de cîte va zile asupra acestei chestiuni nu are nici-o raţiune de a fi, şi că nu s'au făcut nici-o alusinne în convorbirile ce comitele Şuvalof au avut cu miniştrii austro-maghiari în timpul petrecerei lui recente la Pesta, şi că acest punt au ramas, chiar după hotărîrile congresului, să se tracteze direct între Rusia şi România.

— Nişte telegrame ale agenţei Maclean se ocupă de candidaţii la tronul Bulgariei, pretinţênd că acum au ramas faţă 'n faţă numai concurenţi, şi anume principele Dondukof-Korsakof şi generalul Ignatief. Nu avem trebuinţă de a mai observa că amîndoi candidaţii aceştia au foarte puţină şansă de a fi primiţi de majoritatea puterilor subscriitoare tractatului de Berlin. Dar cînd vom adaogi că aceleaşi telegrame pun în opoziţiune pe cancelariul imperiului Rusiei şi pe ambasadorul rus din Stambul, făcênd pe cel dintăiu patron al candidaturei Ignatief, şi pe al doilea un partisan al candidaturei Korsakof, apoi că în aceeaş zi se vestesce din Berlin ca o

garanţie de pace apropiata întoarcere a comitelui Şuvalof la la Londra, şi din această capitală, ca un semn de rumpere mai mult sau mai puţin apropiată, dar neînlăturabilă între Rusia şi Anglia, înlocuirea comitelui Şuvalof prin d. de Novikof; cetitorii noştri vor avea o idee despre confusiunea care domneşce acum în toate informaţiunile relative la *imbroglîul* oriental.

— Cetim în „Stahst“, un ziar finanţiar septămînal din Londra:

„Sînt motive de a crede că guvernul va face, într'un timp apropiat, o nouă emisiune de consolidare. Pe lîngă cheltuelele ce va căşuna resboiul contra Afganistanului, cheltueli pe cari Anglia va fi silită de a le suferi în parte, o datorie flotantă însemnătoare s'au îngrămădit sub formă de bonuri de obligaţiuni de ale Echiqieriului şi ale Tesaurului. O emisiune de consolidare, pentru o sumă de 10 milioane, va permite rambursarea completă a acestei datorii flotante.“

— „Morning Post“ publică următoarea ştire ce i se comunică din Berlin:

„*Post* anunţă că din cauza prezenţei la Copenhaga a ducelûi de Cumberland, prezenţă cu neputinţă de ignorat, reprezentantul Germaniei şi secretariul sĕu de legaţiune au părăsît decurînd capitala Danimarcei, ne lăsând pe nimine care se reprezenteze oficial imperiul german. Această plecare au produs o mare uimire.“

Revista Ziarelor.

„Pressa“ de ieri (17 noemvre) revenind asupra cauzelor cari fac ca de vre-o cîţiva ani instrucţiunea publică să nu dee toate resultatele ce ţara e în drept a aştepta de la această însemnată ramură a organisărei noastre sociale, rezumează în următorul articol cu multă claritate o parte din împrejurările cari produc o asemine vătămătoare stare de lucruri:

Desele schimbări ale programelor, ce se observă de câţi-va ani în-coace; desele schimbări ce se produc în corpul profesoral; grelele condiţiuni de admisibilitate în această ramură, şi formalităţile la cari sunt supuse seau la cari legea le supune; şi, în fine, desele şi numeroasele transferări ce se acordă cu multă facilitate institutorilor şi institutricilor, pe simple cereri, şi în tot cursul anului;—toate aceste împrejurări ţicem, contribue ca învĕţămîntul public să dea înapoi şi să nu meargă înainte.

Altă-dată, studenţii terminau liceul întreg, fără ca studiele lor să fie întrerupte o singură dată prin schimbarea programei. Multele sau puţinele materii, ce formau obiectele de studiu, le luau de la început şi mergeau cu dênsele progresiv până la fine; cu alte cuvinte, urmau un sistem de instrucţiune, continuând în fie-care clasă studiul început sau făcut în clasa precedentă.

Astăzi, nu mai este ast-fel. Din causa acelor schimbări ale programei, studenţii nu mai urmez un sistem de instrucţiune, ci terminâ şcoala, avênd în fie-care clasă mai toate materiele nuoi, şi întêmplându-se chiar să repete aceeaşi materie din nou, întâlnind'o prin schimbarea programei, într'o clasă mai superioară.

Eată causa principală a staţionărei şi a retrocedărei situaţiunei învĕţămêntului public, causa care a contribuit şi contribue, ca un student, care a urmat regulat şi cu mult succes toate clasele liceale, să se găsească în neputinţă de-a susţine esamenul de bacalaureat. Când un student care s'a distins prin învĕţătură, n'a urmat sistematic un curs, cum de esemplu istoria, pe care a început'o în clasa I, dar care prin schimbarea programei, n'a continuat'o în clasa a II, şi, în clasa a III, dă eară-şi peste dênsa, cum ţiserăm, va putea susţine esamenul de bacalaureat, când dênsul n'a făcut de cât partea I în clasa I şi partea III în clasa III?

Şi cum un student ar putea să înveţe o materie ce presupune că necesitează inevitabil cunoscinţi pe cari nu le posedă? Cum ar putea să înveţe—de cât ca un papagal — istoria modernă, — ca să ne servim de acelaşi esemplu, — fără a sci istoria timpului evului mediu?

Sciinţele sunt progresive, şi programele prin urmare nu pot rĕmânea staţionare. Modificarea lor însă trebuesce făcută într'ast-fel de mod, în cât să nu întrerupă studiele începute, căci atunci, în loc de a îmbunătăţi condiţiunile intelectuale ale acelei generaţiuni, din contră; consumă timpul în zadar, după cum constatăm cu durere că se urmează de câţi-va ani la noi.

Dar afară de inconvenientele ce au pentru junime frequentele schimbări de programă, ele mai au un alt inconvenient grav, relativ la profesori. Un profesor devine cu atât mai bun profesor, cu cât continuă a preda mai mult acelaş curs, seau aceiaşi materie. El 'şi îmbunătăţesce metodul predărei din ţi în ţi, şi cearcă a procura studenţilor sei toate mijloacele pentru a'i instrui cât mai mult posibil în materia care o predează.

Din contra, când un profesor nu este sigur de stabilitatea programei, când vede că azi i se impune a preda geografia, ori la urmă istoria, şi apoi earăşi geografia; el perde amorul de cursul seu, şi nu'şi mai dă nici o ostenéală, ca se elaboreze şi să'şi publice cursul, temêndu-se ca schimbarea programei să nu'i zădărnicească şi munca şi cheltuelile.

Deci, dacă schimbarea programelor, înainte de începerea cursurilor, este atât de vătămătoare junimei studioase, fie-care 'şi poate închipui cu înlesnire cât mai vătămătoare devine, când au loc tocmai în cursul anului, după cum s'a întêmplat de două ori, în ultimii trei ani.

— Cetim în „Timpul“:

„Aflăm că ieri, joi seara, în sinul unei adunări a partidului guvernamental, ministerul a anunţat că misiunea sa este îndeplinită şi că găseşte de cuviinţă a se retrage, spre a face loc unui minister compus din toate nuanţele partidului liberal.

„Dăm această ştire cu toate rezervele cuvenite, de şi avem temeiu de a o crede adevĕrată.

„Cetitorii noştri vor înţelege prin urmare că suntem datori a ne abţine de orice comentar. Nu ne permitem nici măcar a cerceta, sau mai bine ţicênd, a întreba până unde se întinde cercul liberalismului în lăuntrul cărui are a se culege noul buchet ministerial.

„Rezultatul, dacă rezultat va fi, va rĕspunde sperăm îndestul întrebărei ce am voi a face; până atunci potolim neastâmpărul nostru şi aşteptăm cu linişte“.

DIN ŢARĂ.

D. N. Catargiu, primul delegat al comisiunei însărcinată cu primirea Dobrogei, au comunicat d-lui ministru de externe următoarea telegramă:

Tuleea, 15 Noemvre. — Comisiunea a sosit astăzi în Tulcea la 3 oare după ameazi. Toată populaţiunea au eşit intru intimpinarea noastră. Guvernatorul Dobrogei, corpul consular, arhereii cu tot clerul ne-au primit la port, dorindu-ne bună venire; eu le-am mulţumit în numele A. S. R. Domnitorului şi al ţerei, şi i-am asigurat în numele guvernului că misiunea României în noua sa provinţie va fi acea a înfrăţirei şi a civilisaţiei.

— D. Cir Economu, procuror pe lîngă curtea de apel din capitală, au fost chemat provisor la direcţiunea ministeriului de justiţie, în locul d-lui M. Poenaru-Bordea, numit prefect în Dobrogea.

— După statul de serviciu al funcţionarilor administrativi din Dobrogea, onorariile acestor funcţionari sunt pe cît se poate de respectabile. Ast-feliu prefectul are 800 lei onorar şi 700 lei diurnă; directorul de prefectură 600 lei, onorar şi 200 lei diurnă; şeful de biurou 300 lei onorar şi 100 lei diurnă; copistul 200 lei onorar; subprefectul 400 lei onorar şi 400 lei diurnă; poliţaiu de clasa I, 400 lei onorar şi 200 lei diurnă, poliţaiul de clasa II, 300 lei onorar şi 100 lei diurnă.

— „Românul“ de ieri declară neexactă ştirea dată de „Agenţa Havas,“ anume că M. S. Impăratul tuturor Rusiilor a anunţat de la Livadia principelui Carol că oferă Românilor întăririle rîdicate de Ruşi la Sulina şi Chiustenge.

— Aflăm că numărul insureţeilor ce s'au improprietărit în judeţul Dorohoiu se rîdică la 750 de familii.

In acest judeţ nu se formează nici o comună nouă, ci insureţeii, aşeţaţi în vre-o şepte comune, remîn pe cît se poate chiar în locurile în cari s'au născut şi au trăit, sau prin apropiare de aceste căminuri scumpe, cu deosebire agricultorilor romăni.

Regularea in acest judeţ cu dreptate şi cu folos şi pentru stat şi pentru noii proprietari a chestiunei improprietărirei să datoreşte, după cum ne-am înformat, bunei chibsuinţi a d-lui Matei Gane, delegat din partea ministeriului pentru aplanarea dificultăţilor şi a contestaţiilor ivite acole cu ocaziunea punerei in aplicare a legei de improprietarea insurăţeilor.

— Sunt numiţi în ramura magistraturei în Dobrogia: d. I. Pretor, preşedinte al tribunalului de apel din Tulcea.

D. S. Hociung, membru al tribunalului de Khiustenge.

D. Gr. T. Brătianu, membru la tribunalul de apel din Khiustenge.

D. D. G. Capeleanu, membru la tribunalul de apel din Tulcea.

D. I. T. Burada, prim-procuror al tribunalului de apel din Khiu-tenge.

D. Em. Flondor, prim-procuror al tribunalului de apel din Tulcea.

D. Al. Sergiescu, procuror la tribunalul de apel din Khiustenge.

D. A. I. Catuneanu, procuror al tribunalului de apel din Tulcea.

— „Monitorul“ de Vineri publică regulamentul pentru stabilirea şi perceperea impozitelor în Dobrogia.

— Adunarea deputaţilor în şedinţa de joi au procedat la tragerea la sorţi a comisiunei de verificare, eşind următorii deputaţi: P. Cernătescu, P. Gheorghiade, N. I. Bujoreanu, I. Ionescu, C. Crădişteanu, Alex. Holban şi P. Grădişteanu.

In şedinţa de ieri (vineri) d. C. Rosetti au fost ales deputat cu 57 voturi, în urnă s'au aflat 26 bilete albe.

Senatul încă n'au ţinut până acum nici-o şedinţă din causa lipsei senatorilor.

— „Monitorul“ de vineri publică decretul prin care d. N. Rosetti-Bălănescu este numit în postul de comisar special însărcinat cu terminarea lucrărilor de constatare a pagubelor causate prin trecerea armatelor ruse prin ţară, post ramas vacant prin numirea d-lui N. Catargiu în altă funcţiune.

Telegrame de prin zlare.

Roma, 27 Noemvrie. — Sgomotele despre omorul sindicilor n'au nici-un fundament. Nu e asemene adevĕrată noutatea care anunţă că ar fi isbucnit revoluţiune in cate-va oraşe a Italiei.

Constantinopole, 27 Noemvrie. — Ghazi Muktar-paşa e numit comandant a armatei din Epir. Said-paşa, fost secretar a Sultanului, e numit ministru a listei civile.

Loudra, 28 Noemvrie. — „Standard“ anunţă că cestiunea cesiunii Khotourului ar fi causa unui conflict intre Persia şi Turcia. Un detaşament de soldaţi persiani a venit la frontieră, reclamând predarea cetăţii Khotour.

Se confirmmă că Anglesii au ocupat cetatea Khurum care a fost părăsită de Afgani.

Pesta, 28 Noemvrie. — In delegaţiunea austriacă comtele Andrassy a retras projectul creditului suplementar cerut pentru 1878 pentru ocuparea Bosniei şi Herzegovinei.

Viena, 28 Noemvrie. — „Politische Correspondenz“ află din Constantinopole că Ghazi Muktar-pascha ar pleca in curând la Atena, cu o misiune specială. El ar oferi Greciei, deacă ea ar renunţa la pretenţiunile seale, Janina, Tricala şi o alianţă ofensivă şi defensivă contra ori-cărui atac european.

Constantinopole, 28 Noemvrie. — Alegerea principelui Bulgariei va avea loc la 1 Decemvrie Candidaţii serioşi sunt Ignatieff, Vasilcicoff şi principii de Reuss şi Battemberg.

Paris, 28 Noemvrie. Camera deputaţilor a primit budgetul imprimeriei naţionale şi a belelor-arte.

Se află că noue omoruri s'au comis in Noua-Caledoniă.

Londra, 28 Noemvrie. — Cirulă sgomotul că emirul ar fi chiemat la Herat oştirea trimisă la Kandahar, in urma mişcărilor trupelor persiane la frontieră.

(Havas).

VARIETATI.

(*Două surori lipite*). — „American Register“ anuncia că Dr. Rancoast a adus din Canada doue fete, care amintesc pe fraţii Siamesi şi pe sororile Milia şi Cristina. Corpurile lor sunt legate împreună printr'o masă de carne sub piept. Rosa şi Maria, aşa se numesc, lucrează independent una de alta şi nu au aceleaşi sensaţiuni. Ast-feliu una e câte o-dată tăcută, pe când cealaltă ride şi conversază. Ele sunt de origine francesă.

(*Satiliţii lui Marte*). D. Richar Proctor a găsit în operile lui Kepler un aliniat scris în 1610 şi anterior tuturor citaţiunilor ce s'au făcut păn'acum, pentru a proba ca esistenţia sateliţilor lui Marte fusese ghicită în al optspredecelea secul. Kepler se esprimă într'adever astfeliu într'o scrisoare adresată amicului Wackenfelds: Sunt atât de departe d'a fi opus esistenţiei celor patru sateliţi ai lui Jupiter în cât aştept ca se-mi tramiţi un telescop pentru ca se ved de voiu putea descoperi doi in jurul lui Marte, căci proporţiunea pare a cere şese seau opt în jurul lui Saturn şi unul în jurul lui Mercur şi al Venerei. Aşa dar Swift, Fontenelle, etc. dela Kepler ar fi imprumutat ideia essistenţei sateliţilor lui Marte. Ea n'ar fi dispărut din sciinţa de cât din causa neisbutirei incercărilor făcute pentru a-i descoperi, până când un ilustru astronom american a reuşit a le constata esistenţi'a.

(Biserica şi Scoala).

Un remediu eftin.

Pucine sunt maladiele cari sa fi suscitat creaţiunea a atâtor medicamente ca asthmul. Cea mai mare parte din aceste remediuri mai mult seau mai pucin inactive, au căđut într'o uitare cu drept meritată. Acţiunea remarcabilă a gudronului asupra bronchelor şi a mucoaselor în general a provocat numeroase experienţe, din cari resultă astădi că unul din cele mai bune tratamente a le asthmului consistă în întrebuinţarea Capsulelor lui Guyot cu gudron. In cele mai multe casuri, două seau trei capsule, luate în momentul fie-carei mâncări, aduce o rapede uşurare; trebuesce adaogat ca, atunci când afecţiunea este deja vechiă, tratamentul va trebui continuat mai mult temp. D'aiurea din causa răpedei ameliorări ce sînt bolnavi, rare ori ar vroi să suprime întrebuinţarea Capsulelor de gudron, înainte de a fi cu totul vindecaţi. Acest mod de tratament costă un preciu din cele mai modice, dece seau cincispre-dece centime pe di.

Pentru a fi sigur de a avea adeveratele capsule ale lui Guyot, trebue a exige, pe fie care flacon, semnatura, Guyot imprimată în trei culori.

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate pharmaciele.

(15—10).

Une bonne Institutrice enseignant très bien le francais et la musique, donnerait quelques leçon en echange de l'entretien s'adresser Hôtel Hilaire.

(2—1).

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu)

D. Dr. A. Peridi, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sînt de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.

(10—6).

BIBLIOGRAFIE.

Soll Haben, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broş de 80. Bucureşti 1878,

DE ARENDAT *Mosia Uncestii* şi *Macrestii* cu părţile din *Cotalesti*, comuna Buhâeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pământului şi condiţiunile arendării, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

De inchiriat un apartament in casele D-lui Leon Negruzzi la Copou, compus din 5 odăi de stăpâni, bucătărie, spălătorie, precum şi odăi de slugi. Salonul şi sofrageria sunt mobilate. — A se adresa la D-l Iacob Negruzzi, strada mare.

(6—5, j. s. m.)

M. ŞAPIRA

PHISIOGNOMIST ŞI MNEMONIC

DA CONSULTATIUNI

în fie-care zi de la orele 10 până la 2 şi de la 4—6 seara în locuinţa D-sale, strada Primăriei casele Braşovanu No. 14 faţă cu Pensionatul normal de Domnişoare Afară de acest timp va vizita pe acei D-ni ce'l vor invita.

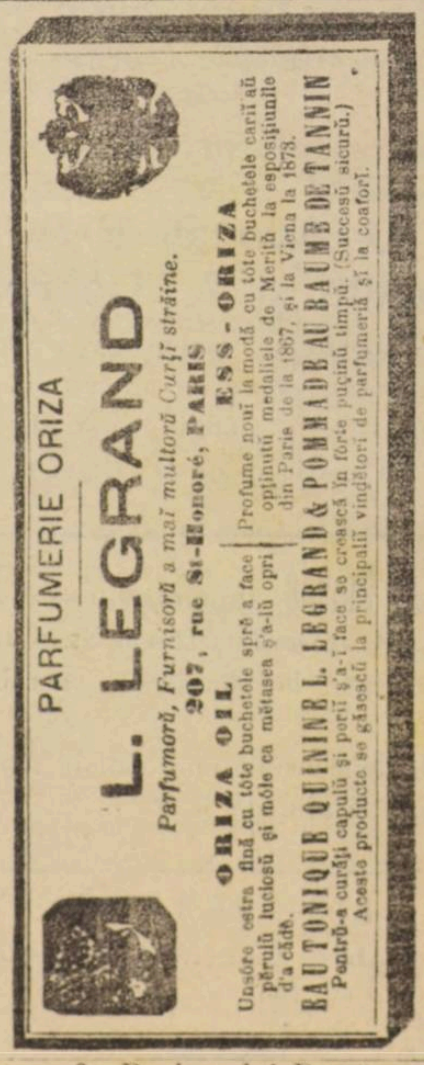

Conform notificărei al biuroului principal de loteriă *Isenthal Comp. în Hamburg* publicată în ziarul de azi tragerile a loteriei de bani germane se încep la 11 Decembre a. c. Considerând participarea estraordinară de care se bucură această loterie în ţară, credem că notiţa de faţă e de interes.

Guvernul Hamburgian garantează ca până acuma pentru plata esactă a tutor câştigurilor cu toată averea Statului. Fiind că Hambrg după cum e cunoscut se enumeră între oraşele cele mai bogate din Germania, apoi negreşit că asiguranţa ce oferă e destul de suficientă şi putem deci recomanda pe această loterie de Staca solidă.

Loteria germana de bani

Tragerea la 11 Decemvrie a. c. s. n.

Guvernul Hamburgian, conform decisiunei din 10 Octomvre 1878 a aprobat din nou aceasta mare loterie de bani, prin urmare această loterie ecsistând de 100 de ani are loc acuma la al 275-lea de ori. Controla guvernului Hamburgian nu privesce numai pe emisiunea loselor ci se întinde şi asupra tragerilor oferinduse ast-feliu fie-cărui din toate puntele de vedere asiguranţa cea mai suficientă. Şi pentru plata esactă a câştigurilor guvernul Hamburgian garantează cu toată averea Statului. A 275-lea loteriă germană de bani conţine numai 82,500 lose (de la No. 1—82,500) şi conform programei oficială de tragere 42,600 lose trebuesc să fie trase cu câştiguri negreşit, şansa de câştig e dar foarte însemnată, căci mai mult ca jumatatea a tutor loselor ecsistente trebuesc să câştige. Câştigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai fericit se urcă la

500,000 Lei noi

deosebit de aceasta mai sunt de făcut următoarele premiuri mari:

1	à	franci 333,333	6	à	franci 20,000
1	à	franci 166,666	1	à	franci 16,000
1	à	franci 106,666	24	à	franci 13,333
1	à	franci 80,000	2	à	franci 10,666
1	à	franci 66,666	3	à	franci 8,000
1	à	franci 53,333	31	à	franci 6,666
1	a	franci 48,000	61	à	franci 5,333
3	à	franci 40,000	4	à	franci 4.000
1	à	franci 33,333	304	à	franci 2,666
6	à	franci 26,666	3	à	franci 2,000

şi mai multe sute câştiguri de Lai noi 1600, 1333, 666, 400, 333, şi 266 Lei noi etc. etc, in total conform mencionării de mai sus 42,600 câştiguri. Toate 42,600 de câştiguri se trag în 7 secţiuni de trageri cari se succed repede. Cine doresce a mai participa la această loterie grandioasă trebuie să transmite înainte:

Leĭ noi *48* pentru 1 los *intreg* original
„ „ *24* „ *jumatate* los întreg
„ „ *12* „ un *sfert* los original

şi va priimi atunci losele comandate în original. Observăm încă odată inadins prin aceasta că preţul loselor e oficialminte hotărît şi că noi nu espediam nici promese bilete de participat nici vre-un alt efect de loterie interzise ci numai losuri originale pentru cari Statul garantează şi cari sunt investite cu armările Statului. Jumătăţile şi sferturile de lose sunt asemenea losuri originale.

Costul loselor comandate se poate transmite în bilete hipotecare române sau în poliţe trase asupra Casei de bance francese, englese şi germane. - Fie-care trimiterei de lose-i alăturăm gratis şi programa oficială a tuturor claselor. şi după fie-care tragere espediăm pe dată fie-cărui posesor de lose lista oficială a tragerii de unde se constată resultatul tragerii esactaminte. Sumele câştigate se achit de noi imediat după tragere sub controlul guvernului. Stăm în relaţiuni cu case de bancă din toate pieţele României şi suntem deci în posiţiune de a putea plăti câştigătorilor sumele câştigate în domicilurile lor sau în oraşul cel mai apropiat şi chiar în soiul de moneda ce ar dori câştigătorii.

Tragerea urmând a se începe deja la 11 Decemvre a. c. s. n. rugăm a adresa comandele grabnic şi direct către:

Biuroul principal de Loterie

JSENTHAL & Co.

HAMBURG (Germania).

Scrisori din România sosesc la Hamburg în 70 ore. Corespondăm românesce, franţuzesce, italienesce, englezeşce, grecesce etc. etc.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

Nr. 234. *Marti 21 Noemvrie 1878.* *Anul. II.*

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administraţiunea
in casa Negruţzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul sau locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi, 20 Noemvre 1878.

Corespondenţele ce publicăm mai jos ne dau samă despre criza ministerială care de joi sară domnesce în capitala României.

Manifestarea celor 26 deputaţi cari n'au voit să voteze pe d. C. A. Rosetti de prezident al camerei au înăsprit lucrurile şi au făcut ca criza din parţială cum era la început să degenereze într'o criză generală, în dimisionarea întregului cabinet.

Incercarea d-lui Brătianu de a reuni în mînile sale toate mănunchile cari compun partidul liberal ar fi căḑut, şi înverşunarea manifestanţilor cu biletele albe ar parea a voi şă iee proporţiunile unei schisme adevarate, a unei rupturi definitive şi în toată regula.

Dar pe lîngă criza ministerială au venit să mai agraveze situaţiunea şi criza parlamentară.

D. Rosetti, vĕḑênd neîncrederea manifestată în contra-i de cele 26 bilete albe, au declarat că refuză onoarea de president al Camerei.

Pe lîngă aceasta deputaţii nu s'au putut înţelege încă nici în privinţa alegerei vice-prezidenţilor.

Astteliu camera, de şi convocată de şese zile, nu ş'au putut încă constitui biroul seu.

Senatul, din parte-i, n'au dat pănă acuma semne de viaţă! De abia pe astăzi se spera a fi în complect spre a ţinea prima sa şedinţă.

Astfeliu confusiunea, neînţelegerea şi desbinarea sînt pentru moment singurele stăpîne în parlament ca şi în guvern.

Corespondentul nu poate să ne spună cum se va termina această stare de lucruri şi nici chiar dacă se va termina curînd.

Potoli-se-vor spiritele? Intra-vor ele pe calea adevarat constituţională? Recunoasce-vor că prin exclusivism, intoleranţă, prigonire, ură, ignoranţă şi bizantinism nu se poţ manţinea partiḑile la putere?

Nu ştim!

O altă corespondenţă ce primim astăzi, şi pe care lipsa de spaţiu ne împiedecă de o a publica, ne vorbesce despre o solemnă manifestaţie ce pregătesc cei 26 schismatici contra d. lui Bratianu. Un comitet, format din d. d. Vernescu, N. Ionescu, Teriachiu, Codrescu, Cantili, Vergati, ar fi însărcinat cu redactarea unui program-manifest, care să explice cauzele rupturei din trupul liberalilor a acelor 26 deputaţi şi să cuprindă tot odată şi profesiunea de credinţa a acestui partid politic!

Astfeliu, am avea să asistăm la nascerea unui partid politic, care ar fi dobîndit chiar nu numai un singur nume de botez ci doue!

După informaţiile corespondentului nostru noul partid s'ar numi al *independenţilor* sau al *controlului constitutional*, şi programul-manifest ar fi nici mai mult nici mai puţin de cît chiar un act de acusaţiune contra fratelui mai mare al democraţiei romane.

In chipul acesta ar găsi cu cale fracţiunea, care formează partea cea mai insemnată a noului partid politic, să resplătească pe d. Brătianu pentru că i-au lasat in mâni in curs de trei ani aproape Iaşii impreună cu jumatate din Moldova!

Reservându-ne ca să reproducem corespondenţa din chestiune in numerul viitor, ne mărginim a declara şi astăzi că singura soluţiune practică, constituţională şi foarte salutară, ar fi formarea unui cabinet de transiţiune, compus din barbaţi cari prin trecutul lor politic să dee garanţii temeinice ţerei intregi că viitoarele alegeri pentru camerele de revizuire se vor face in cea mai completă libertate.

Corespondenţa „Stelei României".

Bucureşti, 18 Noemvrie.

Criză ministerială! Eată chestiunea la ordinea zilei, faptul cel mai însemnat şi mai grav care face obiectul tuturor discuţiunilor publice şi private.

De şi acest eveniment era de mult aşteptat, de şi primele lui simtome s'au manifestat încă de la întoarcerea primului-ministru din streinatate şi cu deosebire de la luarea resoluţiunei de către corpurile noastre legiuitoare în chestiunea supunerei României la hotărîrile congresului de Berlin, totuşi boala ministerială au stat mult timp înăduşită, şi nu s'a dat la iveală de cît atunci cînd retragerile succesive ale domnilor Chiţu şi Cernat n'au mai putut permite ascunderea rĕului care consumă de atîta vreme pe puterea noastră executivă.

Insfirşit, convocarea Parlamentului în sesiune extraordinară, angajamentul luat de guvern de a convoca camerele de revisuire, necesitatea de a da putere unui ministeriu slăbit, usat, cum zice organul unuia din membrii cabinetului Brătianu, esitarea chiar a şefului partidului de la cîrma ţerei de a lua singur respunderea modificărilor de introdus în constituţie, — aceste toate şi alte împrejurări pe cari mă abţin pentru moment de a le expune au făcut ca rĕul să nu mai poată fi ascuns, ca să se dee pe faţă cu ocasiunea retragerei d-lui C. A. Rosetti.

O dată dimisiunea acestuia primită, majoritatea guvernamentală a Camerei au trebuit să-şi manifesteze simţimîntele şi vederile sale la alegerea biuroului.

Ieri, într'adevăr, au avut loc în Cameră această primă manifestare sau mai bine zis prima ispită constituţională.

Cum vedeţi din capul locului sînt silit să vă vorbesc numai de cameră, şi nimic despre celalalt corp, adecă despre Senat. Aceasta vine mai întâiu din cauză că această adunare a bătrînilor nu s'au întrunit încă în numărul cerut de regulament spre a ţinea şedinţe, şi în al doilea loc pentru că majoritatea deputaţilor împărtăşesce credinţa că camera singură ar fi expresiunea completă şi adevarată a ţerei. De aceea pe la consfătuirile intime de la Herdan senatorii se zăresc atît de puţin în cît par ca acei *rari nantes in gurgite vasto* de cari vorbesce poetul ce au cîntat mărirea romană, ceea ce ar îndemna pe cineva să creadă că corpul matur ar fi un element de pri-

sos în organisarea noastră politică. Ştiţi că eu sînt departe de a împărtăşi aceasta credinţă, şi cînd arăt puţina însemnatate ce se acordă membrilor corpului matur de către reprezentanţii celui june, nu fac de cît să constat un fapt cu atîta mai regretabil cu cît trecutul au arătat că Senatul în imprejurările cele mai grele au dat necontestabile probe de tact, prudenţă şi de un adînc respect pentru libertăţile publice şi pentru regimul constituţional.

Dar revin la chestiunea manifestărei din Camera junâ.

Cum aţi vedut din telegramele ce v'am adresat, cele 26 bilete albe găsite in urmă la alegerea d-lui Rosetti ca president al Camerei au nemulţumit adânc atât pe acesta cât şi pe d. Brătianu şi au fost corsidrate ca un semn de neincredere, *ca un vot de blam* dat leaderului partidului roş de grupul fracţiunei, de acel al d-lui Vernescu şi de câţi-va conservatori cari se găsesc in Camerŭ.

Ast-felin abia s'au proclamat resultatul scrutinului, şi îndată deputaţii s'au retras într'o cameră separată spre a se explica asupra manifestaţiunei biletelor albe, care era considerată ca violarea unui angajament luat mai înainte şi după care în schimbul alegerei ca vice-presidenţi a dlor Pastia, Locusteanu şi Tiriachiu, deputaţii din aceste nuanţe trebuia să voteze cu toţii pentru d. C. A. Rosetti.

Explicaţiunea din camera separată n'au fost explicaţiune ci o isbucnire de vociferaţii, apostrofări şi ameninţări, pe cari din respect pentru regimul parlamentar mĕ refuz de a vi le descrie. Mĕ voiu mărgini a vĕ spune că d. Rosetti, susţinut şi de primul ministru, au stăruit a incredinţa pe deputaţi că în faţa delicatelor imprejurări prin care are de a strabate ţara numai unirea tuturor grupurilor liberale şi unanimitatea sufragiiler ar putea permite barbaţilor astăzi la cârmă ca să mai poarte greua sarcina a guvernului.

In zadar patrioţii apelpisiţi făceau spume la gură ca să convingă pe d. d. Brătianu şi Rosetti că ei nu pot părăsi puterea întru cât sînt aici prin voinţa ţerei reprezentată prin d. d. Patarlăgeanu, Campiniu, Vizanti, Dimancea, adevaraţii reprezentanţi ai poporului suveran.....

— Imi trebue unirea *tuturor grupurilor liberale*, dacă voiţi să rămân la putere! se exlamă primul-ministru, susţiind pe d. Rosetti care consideră cele 26 bile albe ca un blam constituţional.

— Nu aveţi, în alegerea presidenţială 57 de voturi, adecă două-treimi din numĕrul votanţ'lor, strigau alţii.

Confusiunea au fost atît de mare în cât deputaţii s'au despărţit fără să fie luat vre-o decisiune. D. Rosetti au persistat in refuzul seu de a primi prezidenţia. D. Brătianu au declarat că au depus dimisiunea întregului cabinet.

In această degrengoladă politico-constituţională, unii deputaţi au mers până a spune lucruri de pe ceealaltă lume. Aşa mi se spune de un deputat, că d. A. Gheorghiu ar fi apostrofat pe ministrul e externe acuzându-l că ar fi dat ajutor opoziţiunei din Iaşi ca să triumfeze în alegerile comunale. La această acuzare, care e cel mai mare neadevĕr ce vre-o dată un mandatar al ţerei, ar putea spune, mi se afirmă că d. Cogălniceanu ar fi respuns că dacă au fost vre-o ingerenţă guvernamentală, acea ingerenţă nu o poate cunoaşce de cît d. Rosetti, fost ministru de externe.

Bucureşti 18 Noemvre, 3 oare dim.

Cuvintele primului-ministru că cere o ascultare ilimitată, adică o supunere oarbă, după cum zice bătrânul deputat Ioan Ionescu, au indispus pe multă lume.

Consfătuirea intimă de ieri dintre deputaţi care a urmat îndată după găsirea acelor 26 bilete albe a fost dintre cele mai interesante.

Mi se spune că fracţiunea este mai cutezătoare de cât ori când. Indrăsneala ei merge până la aroganţă. Ve rog să exceptaţi pe d. N. Ionescu cînd vorbesc de fracţiune. El este cuviincios, de şi poate fi ratăcit. Dar clica Anghel-Holban-Eraclidi-Tacu, luptă desperată ca să nu cum-va să pearză din mâni exploatarea nenorocitei Moldove. Precum otcupul rachiului este o antreprindere de comerţ, aşa şi din politică doresc aceşti nobili şi puri democraţi-liberali să facă un otcup care să le asigure tot câştigul material. Nu vorbesc de interesele morale ale ţerei, căci aceste astăzi sunt date cu totul la o parte de această clică de oameni ignoranţi şi de rea credinţă. Se luptă din toate puterile ca se pună mâna pe d. Vernescu, care fiind om nou in politică, nici îi cunoaşte şi nici poate şti de ce considerare şi de ce credit politic se bucură in partea României de dincolo de Milcov.

Se ţine chiar astăzi o şedinţă de Vernecişti şi de fracţionişti pentru ca să chibzuiască un mijloc cum se intre in guvern, fără bine-înţeles să sacrifice pe Brătianu. Intocmai ca şi casele de Bancă care fac faliment fraudulos, şi apoi mai târziu apar în lume sub o altă firmă, aşa fracţioniştii d-voastre umblă astăzi fiind c'au făcut faliment sub Brătianu, să pună mâna pe d. Vernescu, şi să'i arunce numele inainte, şi apoi să'şi joace mendrile cu dânsul, zicêndu'i: *să taci, să nu zici nimic, căci noi te-am făcut să fii aceea ce eşti astăzi.*

După câte am vezut în ţara aceasta, se poate să ved şi una ca aceasta. De să va face lucrul, şi combinaţiunea politică va isbuti, se vĕ aşteptaţi şi la un nou ziar, in care principiile democratico-liberale au să fie din nou puse inainte şi susţinute cu foc patriotic. Ce, şi cine stau din dosul acestor principii, lumea va vedea, şi nu va trece mult timp ca să nu mai rămâe suflare omenească pentru ca să se convingă despre modul cum se face la noi politică, şi pentru ce unii care n'au nici o capacitate şi nici o aptitudine, o fac cu atâta înfiăcarare.

Primul-ministru Brătianu cere program şi angajament formal cum înţeleg Vernecişti şi fracţioniştii se conducă afacerile Statului.

Nuanţa Vernescu şi cea fracţionistă deliberează în acest moment. Ce va eşi din crierii politici a acestor oameni, vom videa cu toţii. Lumea, însă experimentată, suride şi aşteaptă cu impacienţă resultatul final al acestor consfătuiri constituţionale.

Se zice că bătrânul Bozian lucrează ca se aducă la putere pe Boerescu şi pe Vernescu impreună.

Ferbere mare, după cum vedeţi. Nime însă nu ştie in momentul ce ve scrlem combinaţiile ministeriale care vor isbuti.

De şi aş putea prezice ce poate se iasă din toate aceste, totuşi îmi pun pază gurei, de teamă să nu comit vre o indiscreţiune, care să'mi slăbească în viitor rolul meu de corespondent.

Termin, deci, spunêndu-vĕ încă o dată că pentru moment oamenii politici din capitală se află într'o adiverată confusiune şi că singurul fapt positiv şi ne supus nici celei mai mici îndoeli, este necesitatea de toţi simţită de a se indeplini cât mai curînd formalităţile pentru convocarea viitoarelor camere de revizuire. Aceste alegeri trebue dar să formeze obiectul preocupărei generale, căci mai mult de cît ori cînd destinele ţerei atîrnă de la dînsele.

Telegrame de prin ziare.

Bombay, 28 Noemvrie. — Emirul Afganistanului ş'a concentrat armata la Cabul, pe care'l întăresce. Coloana de la Khurum înaintează spre Peivar, unde este întărită armata afgană şi care a fost armat iute.

Londra, 29 Noemvrie. — Anglia a adresat uă notă Rusiei in privinţa discursului atribuit generalului Kaufmann în cestiunea Afganistanului.

Londra, 29 Noemvre. — *Daily News* vestesce că nisce bande de Cerchesi au predat Melnick din Macedonia la 20 Noemvre; 1,200 case au fost predate şi locuitorii măcelăriţi.

Tot acest ziar spune că câţi-va soldaţi ruşi au fost ucişi la Aidajara.

Roma, 29 Noemvrie. — Jurisconsulţii şi oamenii de Stat consultaţi de minister nu admit constituirea Senatului în inaltă curte de justiţiă spre a judeca pe asasinul Passamente. Ministrul de resbel a ordonat autorităţilor judiciare de a proceda contra cercurilor Barsanti şi a închide provisor localurile cercurilor lor.

Berlin, 29 Noemvre. — Printr'un decret contra semnat de guvernul prusian, cu data de 28 şederea la Berlin Postdam şi Şarlotenburg este oprită celor suspecţi. Asemene s'au oprit de a purta arme şi de a importa şi vinde projectile detunătoare în aceste localităţi.

Paris, 29 Noemvre. — Ştiri particulare din Londra spun că ambasadorii marilor puteri de pe lîngă sultan ar fi declarat că n'aveau înputernicire din partea guvernelor lor de a regula divergenţa ce există între Români şi Ruşi pentru delimitarea frontierei Dobrogiei la Silistra. Cabinetul din St.-Petersburg ar fi cerut puterilor sĕmnătoare tratatului de Berlin de a trimite ambasadorilor lor de la Constantinepole puterile şi instrucţiunile necesare spre a resolva cestiunea.

Constantinopole, 29 Noemvrie. — Poarta ar voi a începe negociaţiunile pentru a întocmi o invoeală definitivă cu Rusia.

Turcii înfiinţează un drum de fer spre a lega întăririle rădicate în jurul Constantinopolei.

Berlin, 29 Noemvre. — Vre 50 din cei mai mari socialişti au fost isgoniţi de poliţiă.

Budapesta, 29 Noemvre. — Comisiunea budgetară a delegaţiunii austriace, după părerea exprimată de comtele Andrassy, a hotărît a începe discuţiunea generală a budgetului ministeriului de externe şi a projectului de credit pentru acoperirea cheltuelelor ocupaţiunii Bosniei şi Herzegovinei pe 1879.

Roma, 29 Noemvre. — Documentele prinse de poliţie dau informaţiuni asupra organisaţiunii internaţionaliştilor şi înţelegerea lor cu internaţionaliştii străini.

Paris, 29 Noemvre. — O ştire din Petersburg spune că 5 divisiuni ruse sînt chiemate din Turcia. Această măsură e considerată ca o confirmare a politicei pacifice a imperatorului.

Londra, 30 Noemvre. — Se anunţă din Constantinopole că Said paşa e numit ministru a comerciului, Server-paşa ministru de interne, Kurşid-paşa ministru de justiţiă, Tamik-paşa ministru de lucrări publice. Colonelul Shuldham e numit comandant al garnizónei din Siria.

Bombay, 29 Noemvre. — Muntenii afgani, inimici ai Anglesilor, au închis strîmtoarea Khyber. Comunicaţiunile coloanelor anglese sînt ast-fel tăiate. Ajutoarele şi aprovisionările au fost silite a se întoarce înapoi. Noue forţe anglese şi anglo-indiane au fost trimise spre a debloca colonele angageate.

(Havas).

Libertatea alegerilor sub regimul fracţionist!

Domnule Redactore!

Subsemnaţii Iancu Grasu, comandant de sergenţi de 15 ani, după 4 ani de serviciu în armată (vênători) ca sergent şi alte 13 luni ca sergent în Bucureşti;

Teodor Andrieş, comandant de sergenţi de 14 ani, după 2 ani de serviciu ca sergent în Iaşi;

Gheorghe Peşti, comandant de sergenţi de 20 ani;

Dumitru Botez, comandant de sergenţi de 10 ani, după 6 ani de serviciu în jandarmi călări, şi

Vasile Alexandrescu, secretar corpului de sergenţi de 2 ani şi jumatate după 6 ani de serviciu în armata permanentă ca sergent major;

am fost destituiţi din posturile noastre îndată după alegerile comunale. Neavênd la cine a ne tângui de nedreptatea ce ni se face, venim cel puţin a publica actele administraţiunii fracţioniste în alegerile din urmă ca să se ştie pentru ce noi, vechi funcţionari cari am servit cu credinţă toate guvernele ce s'au urmat, am fost prigoniţi acum. In ajunul alegerii colegiului IV ni s'a dat fie-căruia câte-o listă scrisă de d. A. Răuţ ajutor şefului de sergenţi de astăzi, de toţi sergenţii care trebuiau să voteze în fie-care despărţire; aceşti sergenţi trebuiau să vie cu biletele albe la fie-care din noi pentru ca noi să le scriem pe aceste bilete numele domnilor C. Langa, C. Rojniţă, D. Gheorghiu, Alex. Belcic şi V. Mihailescu, adică lista administraţiei.

In urma acestor ordine exprese am scris sergenţilor biletele de vot cu numele d-lor mai sus indicaţi, afară de casurile speciale unde un sergent sau alt alegĕtor cerea ca să scriem alte nume şi în specie pe d-nul Leon Negruzzi. Noi, cât ne priveşte, am votat pintre candidaţi şi pentru d. Leon Negruzzi care avea increderea noastră ca membru comunal. Această libertate o avusesem în toate timpurile şi sub toate guvernele, şi credeam că vom avea-o şi acum, dar se vede că în era *libertăţii alegerilor*, aceasta nu este iertat, căci după o viaţă intreagă de serviciu în poliţie, astăzi suntem destituiţi pentru că n'am voit să falsificăm voinţa alegĕtorilor ce se adresau la noi pentru scrierea biletelor lor. Lăsăm la apreciarea publică calificarea purtării administraţiei faţă cu noi. Astăzi suntem lasaţi peritori de foame cu familii grele şi nevoeşe şi suntem un viu exemplu de prigonirea cea mai aprigă ce s'a vĕdut vreodată. Dacă credeţi, d-le Redactor, că faptele relatate de noi sînt interesante pentru luminarea publicului, vĕ rugăm să le publicaţi, primind tot-odată încredinţarea înaltei noastre consideraţiuni.

Iaşi, 18 Noemvre 1878.

I. Grasu, Gh. Peşti, D. Botez, V. Alesandrescu, Th. Andrieş.

VARIETATI.

(*Otrărire straordinară*). — Un copil de trei ani sufla beşici de săpun dintr'o pipă mai întâiu spălată, dar care de un an nu fusese întrebuinţată. După o oară i se făcu reu, vĕrsa foarte mult şi deveni somnuros şi palid. O ḑi după aceea starea lui se făcu mai rea până la o amorţire complectă, nu se mai îmbunătăţi cu toate silinţele medicilor şi a patra ḑi copilul muri. După efectul violent al nicotinei, care intr'o dosă de o picătură ucide pe cânele cel mai tare şi după introducerea unei mari cantităţi de suc de tabac în porii pipei, moartea acestui copil nu poate fi surprindetoare.

(*Un drum de fer în nori*). — Aşa numesce un ḑiar elveţian drumul de peste munţii Cordileri din Peru, a cărui construire se face la înălţimea Montblancului, ceea ce ieartă numai zona tropică a acestei ţeri. Această cale a Cordilerilor va împreuna dela Ost spre Vest afundimile nemărginite ale torentului Amazoanelor şi ale rîurilor sale secundare cu ţĕrmul Perului la Oceanul cel mare. O parte, anume cea dela mare până pe platoul lacului Titica, este deja finită. Acest spaciu lung de 172 chilometri a costat 161 de milioane de franci. Calea trece la Alto del Crucere peste creşcetul Cordilerilor vestici la o înălţime de 4786 de metri. După sfĕrşirea acestei linii, mijloacele statului Peru au căḑut intr'o lipsă temporară aşa, incât a doua parte, încă mai măreaţă, care trece peste coama munţilor Cordileri din Ost, Lima-Oraya, aşteaptă sfĕrşirea.

(Albina Carpaţilor).

Artistul Şapira.

Venind pentru câte-va zile la Iaşi, am regăsit aici, între alţi amici şi cunoscuţi, pe vechiul meu prietin Şapira.

Şi cine în această ţeară, nu cunoasce numele lui Şapira, fisiognomistul, care a sciut să ridice mai sus de cât ori-cine altul sublima sa artă, de a citi secretele omului din fisionomie, şi care a condus incordarea memoriei până la cel mai înalt grad al perfecţiunei!

După un lung şi aprofundat studiu, în care d. Şapira a reuşit s'atingă punctul culminant al artei sale, astăzi face obiectul admiraţiunei tutulor celor ce vin în contact cu dênsul.

Despre modul manifestărei variate a eminentului sĕu talent, s'au scris atâtea prin toată presa română, încât ar fi a'şi impune cine-va o sarcină prea grea de a le recapitula.

Totul ce s'ar putea adăoga, este că tot ce s'a scris până azi despre dênsul e o slabă încercare de a atinge realitatea.

El trebue vĕḑut şi ascultat, pentru a-l putea pe deplin aprecia şi admira.

Şi publicul inteligent al Iaşilor, atât de simţitor la tot ce este artă şi sciinţă, va sci, nu mĕ îndoesc, a profita de scurta şedere în Iaşi a maestrului Şapira, spre a-l visita şi consulta.

Eu mi-am achitat din nou o datorie plăcută, aducênd şi cu această ocasie omagele mele de perfectă admiraţiune d-lui Şapira.

Sc. B.

DE VÊNZARE de la St. Gheorghe anul viitor, sau ***de arendat*** o vie în întindere de 7 fălci, împărţită; în pământ de arat, de fănaţ, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vişan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde şi **un loc sterp** situat în Jassy desp. IV, strada St. Lazar' mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administraţia acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu — Condiţiuni avantajóse.

Anastasiu **W. Bottez.**

BIBLIOGRAFIE.

Soll Haben, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broş de 80. Bucureşti 1878,

Calendarul „Lectorului Român“ pe anul 1879.—Se află de vînzare la magazia Neculai Ioan.—preţul 1 leu 50 bani.

Besarabia şi **Dobrogea**, cuvinte rostite în Senat, în 28 Septemvrie 1878, de d. *Dimitrie A. Sturdza.*

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sînt de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.

(10—7).

Atelierie de Croitorie Barbatesc.

C. POPESCU.

Sub-semnatul deschizind un nou atelier de Croitorie in strada primăriei, alăturea cu Tipografia Goldner, aduc la cunoscinţa Onor. mei clienţi care m'au onorat până acum cu comandele lor timp de 4 ani ca să bine vroiască a me visita şi pentru viitor in noul atelier, garantez soliditatea lucrului şi confecţionarea pe mĕsura cea mai exactă precum şi promtitudinea

Preţul cel mai moderat.

Climente Popescu. — Croitor Român

(4—4)

Une bonne Institutrice enseignant très bien le francais et la musique, donnerait quelques leçon en echange de l'entretien s'adresser Hôtel Hilaire.

(2—2).

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** şi ***Macrestii*** cu părţile din ***Cotalesti***, comuna Buhăeşti, plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pămîntului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

De inchiriat un apartament in casele D-lui Leon Negruzzi la Copou, compus din 5 odăi de stăpăni, bucătărie, spălătorie, precum şi odăi de slugi. Salonul şi sofrageria sunt mobilate. — A se adresa la D-l Iacob Negruzzi, strada mare.

(6—5, j. s. m.)

M. ŞAPIRA

PHISIOGNOMIST ŞI MNEMONIC

DA CONSULTATIUNI

în fie-care zi de la orele 10 până la 2 şi de la 4—6 seara în locuinţa D-sale, strada Primăriei casele Braşovanu No. 14 faţă cu Pensionatul normal de Domnişoare Afară de acest timp va vizita pe acei D-ni ce'l vor invita.

D. D. Avocaţi P. S. Papadopulo şi A. Degrea aduc la cunoştinţa onorabililor lor clienţi că au înfiinţat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu).

Oficialiminte hoterit.

La 11 Decemvrie a. c. s. n.

se incep tragerile a loteriei de bani Hamburgiană. Mai esistă numai 82,500 lose şi 42,600 lose trebuesc să câştige. — Pentru plata esactă a sumelor câştigate, guvernul garantează cu toată averea Statului. Câştigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai norocos se urcă la

500,000 Lei noi

deosebit d'aceasta mai sunt de câştigat:

Franci.	Franci.
1 à 333,333	6 à 20,000
1 à 166,666	1 à 16,000
1 à 106,666	24 à 13,333
1 à 80,000	2 à 10,666
1 à 66,666	3 à 8,000
1 à 53,333	31 à 6,666
1 à 48,000	61 à 5,333
3 à 40,000	4 à 4,000
1 à 33,333	304 à 2,666
6 à 26,666	3 à 2,000

etc. etc.

In total 42,600 câştiguri cari se trag în 7 secţiuni de trageri succedându-se repede. Preţul loselor e oficialimente hoterît ceea ce ce se poate constata din programul oficial pe care alăturăm gratis fie-cărei trimiteri de lose. Cine vrea să participe la această loteriă de bani estraordinare, trebuie să trimétă înainte:

48 Lei noi pentru un los **intregu** original
24 „ „ „ **jumetatea** los original
12 „ „ „ un **sfert** los original

şi primesce atunci pe dată losurile comandate originale. După fie-care tragere espediez îndată lista oficială şi sumele câştigate se plătesc îndată supt controlul guvernului. Rog a adresa comandele grabnic şi directaminte către mine.

A. GOLDFARB,

Biroul principal de loteriă.

[illegible]

Corespondinţa română. Timp de postă între România şi Hamburg 70 de oare.

De vânzare,

Băile de lângă Târgu-Ocnii numite Nastasachi. Renumite pentru calitatea apelor minerale, vindecând în scurt timp boale cronice, reumatizmuri, paralizii, scrofule, sînt 28 apartamente compuse câte din două camere, 10 cabinete pentru feredei calde, mai multe atenanse, mobilieriul trebuincios, o întindere de pămênt aprocsimativ 8 fălci numai livadă şi pădurice, situate într'o frumoasă poziţie la poalele muntelui Măgura.

Detaliuri la administraţia acestui ziar.

VÉRITABLE BENEDICTINE

DE L'ABBAYE DE FÉCAMP (FRANCE)

ESCELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ŞI APERITIVĂ

CEĂ MAĬ BUNĂ DIN TÓTE LICORILE

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE Brevetée en France et à l'Etranger. *A. Legrand aîné*

A se cere todéuna in josulŭ fiecărei sticle, eticheta pătrată purtându semnătura directorelui generale.

Adeverata licore *Benedictină* se găsesce numai la.

In Iassi la D-nii Iby Fraţi, J. Ermacov & C^ia^, negucitori; şi în cele mai alese magazii din celelalte oraşe.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 235. Mercuri 22 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
în casa Negrutzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul sau locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.

Bucuresci. De și nici o înțelegere nu s'a stabilit între majoritate și minoritate, d-lui Rosetti după invitarea deputatului Dimancea a ocupat azi fotoliul președințial, majoritatea e decisă a merge înainte, camera a purces la alegerea vice președinților care vor fi și din minoritate. Crisa ministerială continuă.

Iași, 21 Noemvre 1878.

In capitala României este crisă ministerială. După ce mai mulți ministri depuseră succesiv demisiunile lor în mâna Domnului prim-ministru Brătianu, acesta depuse și el înfine, la rândul seu, pre a sa în mânile Alteței sale Regale.

De unde să fi venind oare această restogolire succesivă dar complectă a oamenilor noștri de la putere? Este ea causată de nemulțemirile ce au avut ministerul de la țară, sau țara de la minister? Este ea precum o susțin mulți, și însuși glumețiul nostru corespondinte din București, resultatul desordinei produsă prin desbinările de idei ce au isbucnit în Camera deputaților de o dată cu întrunirea ei; desordine, dinaintea căria, nu mai pot direge nimic, nici fina mlădioșie a Domnului Ioan Brătianu, și nici ghibăcia încă și mai fină și mai fecundă în espediente a Domnului Costaki Rosetti? sau, poate, aceste cause nu sunt ele de cît motivele aparente, consecințiele unor cause mai ascunse, a unei furtuni ce suflă de departe și despre care au luat alarmă piloții noștri de la cârmă și matroșii ce manevrează subt ordinile lor. Crisa ministerială este ea produsă prin evenimente interióre, sau prin grave imprejurări venite de dinafară?

Această din urmă întrebare și alternativele în care ea a putut pune pre oamenii noștri de la putere, explică, credem, cu mult mai bine crisa ministerială de estimp decât cestiunile de nemulțumiri interioare și decât sgomotoasele desbinări ce se zice că ar fi eclatat în ambele camere ale parlamentului nostru, desbinări care poate au fost înadins suscitate de ministerialii mai inițiați, spre a se ascunde adeveratul mobil al crisei, spre a se procura ocasiune regimului de la putere de a face, in fața gravelor împrejurări ce ar bate la ușile statului nostru, să treacă asupra altor umeri greutatea și responsabilitate pre care ei sau că nu se mai simt în stare, sau că nu mai cred de cuviință de a le purta.

Ne mai întrebăm dar, care poate fi acea furtună de care suntem earăși atât de serios amenințați, și ne vom permite a ne întreba mai la urmă pentru ce demisionații miniștri nu pun țara, nici macar prin organele lor oficioase de a o cunoaște. Se vede că ei sunt cu asupra de măsură determinați de a persista întru a conduce țara cu orbire dupre ordine ce le se suflă. Suntem oare earăși amenințați de sdruncinări cumplite? Era resbelului să nu se fi închis; acea ramură de oliviar căria am prezis altă dată că nu va inverzi mult timp pre palatul areopagului din Berlin să se fi uscat așa de curînd? Fostau tratatul elaborat de congres numai un meteor anunțător de desastre și mai cumplite de cît acele cărora avusese pretențiunea de ale pune un termin? Și intr'acest caz ce însemnează demisiunea ministerului și încotro ne împing, pre ce cale ni precipită misterioasele ordine ale acelor pre care **Partidul Roș** *i-a deprins* a ne conduce ca pre niște orbi spre satisfacerea poftelor cerbicoase de care sunt în permanență cuprinși?

Aceste întrebări și aceste grave rescugetări ne sînt suggerate fără voea noastră de față cu demisiunea unui cabinet ce demisionează cu toate că se bucură în parlament de o imensă majoritate.

Și iată încă câteva considerațiuni ce agravează încă temerea noastră și care sînt de natură de a împinge la culme perplexitățile noastre.

Este prea adevărat că în ultimile septămâni totul pare a fi luat în Orient o atitudine pacifică. Comisiunea pentru organisarea Rumeliei Orientale duce înainte, în liniște și în deplin acord, opera sa; Austria a parvenit a pacifica Bosnia și Herzegovina; Serbia și-a ocupat pământul ce i s'a acordat de Europa; Bulgaria se organisază și ea în tăcere; Turcia a făcut pași importanți spre a împăca pre Grecia; noi înșine am luat în stăpînire Dobrogea; în fine, Imperatul Alexandru a declarat Angliei în vădul și în auzul Europei că este de terminat de a îndeplini din cuvênt în cuvênt prescripțiunile tratatului de Berlin. Dar alte fapte au venit a împuțina și chiar a nimici însemnatatea acestor simtome pacifice.

Nu fără scop, ne zicem cu anxietate, politica Rusiei a lucrat cu atită persistență și a isbutit în fine de a încăera în resbel pre Anglia cu Emirul Afganistanului; nu, fără scop, a îngrămădit și se prepară de a îngrămădi încă armate preste armate și de a redica întărituri preste întărituri în Bulgaria și în Rumelia; nu fără scop a improvisat o armată bulgară de 150 mii oameni și a făcut-o a fi comandată numai de ofițerii ruși.

Rusia mai are încă de indeplinit o operă de cea mai mare importanță pentru ea, o operă care singură poate ai asigura fructul imenselor sacrificii ce a făcut în ultimul resbel. Ea trebue să capete un resultat, care, dacă nu se va realiza, va face să treacă în folosul Europei toate beneficiile acelor colosale sacrificii.

Este cestiune despre tronul Bulgariei și despre acela ce are a se sui pe acest tron. Importanța acestei cestiuni a trecut până acum c'am nebăgată in samă și c'am neapreciată de publicitate in toată proporțiunea insemnătații sale. După părerea noastră ea amenință de a fi semnalul unei formidabile rupturi.

Căci, dacă va fi un rus acest principe autonom ce se va sui pre tronul Bulgariei, această țară va deveni din moment o provincie rusască ce se va rusifica complet in puțină vreme. Politica ei va fi acea a Rusiei. Armata ei comandată de sus până jos de ofițeri ruși va fi neaparat avan-gardă fidelă și devotată a armatei ruse in orient, și acest orient visul de aur al Rușilor va cădea in curînd intreg in mânile lor.

Dacă insă acel prinț al Bulgariei va fi Bulgar sau de gintă nerusă, Bulgarii vor lua o desvoltare națională, ei vor tinde a a se indepărta de Rusia cu cît vor inainta mai mult in cultura națională, politica lor

va deveni in curînd cu totul occidentală, şi Rusia va pierde toate beneficiile unui resbel ce nu ar fi purtat, de cît spre a-şi crea ea insăşi, încă o stavilă scrisă spre urmărirea planurilor sale. Ea va face dar forţe estreme şi va pune totul in joc spre a pune pe tronul Bulgariei omul ce-i trebue. Fi-va el Ignatief sau Dunducof, sau aceşti candidaţi, extrem panslavişti au fost puşi a se agita numai spre a ascunde şi a face mai uşoară suirea unui principe cu o reputaţiune panslavistă mai puţin cunoscută, dar in fond tot atât de devotat ideilor ruse? Se poate foarte bine să se intâmple sau una sau alta din aceste alternative, dar resultatul va fi acelaş.

Nu este de crezut că Europa va pute tolera un asemene resultat, căci ar fi a ceda Rusiei Orientul intreg şi a se condemna pentru tot-dea-una la un rol secundar. Puterile Europei toate ar vedea pentru totdeauna viitorul lor apus. De aceea este probabil că ocuparea tronului Bulgariei poate da nascere la estreme complicaţiuni.

Iată pentru ce retragerea cabinetului Brătianu in aste momentoase imprejurări şi atît de nejustificată de circumstanţile parlamentare are pentru noi o semnificaţiune a căria gravitate ne imple de o adeverată anxietate. Intrebăm dar ce propuneri a făcut ministeriul şi pe care camera nu le primeşte, sau ce propuneri nu ar primi ministeriul; şi, pentru acesta vroind a se retrage dar nevrând a divulga misterul, a aţiţeat discordia in cameră spre a afla chip, de a se retrage de la guvern, lăsind altora sarcina de a urma orbesce cum a făcut şi el in atâte rânduri suflarea vîntului fatal ce bate din regiuni streine.

Ne intrebăm in faţa naţiunei alarmate şi ingrijate ce cale ne este trasă, in conflictul ce se aşteaptă. Avem noi a sta neutri, sau a ni da din partea puterilor occidentale, aşa precum poate ar cere şi interesele noastre şi singele nostru; sau, nu cumva ni s'a croit iarăşi vre o nouă şi secretă alianţă cu Rusia care ne a plătit atât de amar acele torente de sînge generos ce am varsat spre a o scapa de ruşine şi de un mare şi sigur desastru? Ministerul nu se poate retrage, fără a da seamă ţerei de motivele reale ale dimisiunei sale! Facem apel la deputaţi şi la senatori ca să constringă pe d-nul Ioan Brătianu a lumina ţara in privirea celor ce se pregătesc pentru noi in oficinile ascunse ale inaltei politice. Nu mai putem, nu mai este permis de a merge orbeşte după nimine, ori-cine ar fi el.

Cb.

Corespondenţa „Stelei RomÂniei".

Bucuresci, 18 Noemvrie. 8 oare sara.

V'am aratat în prima mea corespondenţă de astăzi dimineaţă că Senatul nu participă până acum la consfătuirea sau mai bine zis la mişcarea provocată de criza ministerială. V'am spus că cauzele acestei înlăturări sînt pe de o parte necompletarea acestui corp, eară pe de altă pretenţia ce au deputaţii de a da singuri guvernul ţerei.

Am căutat să mĕ pun în contact cu senatorii pentru ca să mă încredinţez dacă într'adevăr toţi membrii corpului ponderator înţeleg să se resigneze la rolul puţin măgulitor ce li 'l reservează Adunarea deputaţilor.

Astfeliu am mers la Sènat, şi am găsit pe o parte dintre domnii senatori intruniţi şi ocupaţi cu discuţiuni academice. Lucru care m'au surprins mult aici au fost întrebarea ce mi-au adresat mai mulţi dintre membrii de cea mai mare greutate ai acestui corp în privinţa cauzelor cari au motivat retragerea din minister a d. lor Rosetti, Chiţu şi Cernat.

— Cum, me intrebau aceşti venerabili, *patres conscripti*, s'au putut retrage numiţii miniştri, ei cari au făcut actele cele mai mari, cele mai glorioase, fără ca corpurile legiuitoare, cari necontenit i-au acoperit cu cea mai mare încredere, să cunósca cauzele retragerei lor?

— Cum i-au lasat camera să se retragă fără să le mulţumească cel puţin pentru zelul, activitatea şi patriotismul, cu care s'au devotat binelui public, au adăugit alţii.

Înţelegeţi, că, de şi am găsit întrebările acestea foarte naturale, n'am putut, n'am cutezat, eu, simplu corespondent, să dau, asupra unor chestiuni constituţionale de cea mai mare însemnatate, explicaţiuni cari nu pot să le dee de cît nişte mandatari ai naţiunei,

Vĕ mărturisesc însă că m'am încredinţat că curiositatea menţionaţilor domni senatori nu era de feliu afectată; căci veţi şti că este un sistem la liberalii înaintaţi de a reduce pe cît se poate mai mult Senatul la simplul rol de înregistrator al legilor votate de Adunarea deputaţilor.

Cu toate acestea din convorbirile ce am avut în dreapta şi stînga cu mai mulţi membrii ai Senatului am vĕdut că barbaţii luminaţi cari compun acest corp nu înţeleg ca să se resigneze la rolul puţin demn ce li 'l rezervează reprezentanţii din camera jună, şi că în curînd, poate chiar pe la o luni, şi Senatul va începe numai de cît a-şi arata puterea sa şi a cere să aibă partea legitimă ce i se cuvine la guvernul ţerei.

— Să lăsăm, îmi zise un venerabil senator, pe tineri să sburde astăzi, mîne, noi bătrînii vom şti să-i stîmpărăm!

— Nu vĕ temeţi de vre-o disolvare? observăi eu.

— Senatul îşi va face datoria şi de astă dată respunse senatorialul meu interlocutor. Disolvarea este treaba guvernului, a lui va fi însă şi respunderea.

Un alt Senator vrednic de credinţă şi om respectabil din toate puntele de privire mi-au declarat că nu crede în posibilitatea unei uniri între D. Vernescu şi fracţionişti. Cînd vorbesc de fracţionişti încă o-dată vă rog să scoateţi afară pe d. N. Ionescu.

Nu e vorba, acest fost capitan al fracţiunei libere şi independente participă la întrunirile şi consfătuirile intime ale deputaţilor, dar până acum nu s'a rostit asupra nici-uneia din chestiunile cari se agită. Unii presupun că cauza acestei atitudini reservate a d. lui N. Ionescu ar fi oare-cari angajamente politice ce ar fi luat către d. Manolache Costachi.

Acei cari cunosc caracterul indecis şi neuitător al vechiului leader fracţionist nu au nevoe să presupună existenţa vre-unui angajament, pentru ca să-i înţeleagă reserva ce observă.

Socot de prisos a mai combate părerea ce am întîlnit asemine în Senat, şi după care toate cîte se petrec şi se pun la cale in cameră până ar fi de a se atribui unui semn ce ar fi făcut d-nul Ioan Ghica din degetul cel mic. Nu pentru prima oară s'au constatat până unde poate merge spiritul de bănueală a unor oameni cari de multe ori însuşesc altora gînduri şi acţiuni de cari nici macar le-au visat.

Cu aceasta v'am dat sama şi despre resultatul vizitei mele prin cercurile senatoriale.

Din cele expuse v'aţi putut incredinţa că lucrurile sînt foarte incurcate, că spiritele sînt şi mai turburate, şi că pentru moment încă nu se poate preciza cum se va termina criza ministerială.

P. S. Mi se afirmă că primul-ministru consideră alegerile din Iaşi ca o grozavă lovitură dată fracţiunei!

Bucureşti, 19 Noemvre.

Comedie mare în Bucureşti! Acele 26 bilete albe eşite din urna Camerei la alegerea Preşedintelui, ţin în aceste momente, în urma somaţiunei primului-ministru ca nuanţele liberale să se reconstituească, consfătuirile lor intime la d. G. Vernescu.

Primul-ministru strigă cât îi ţine gura: *cer încredere absolută*, şi prin urmare reclam ca grupurile liberale să se înţeleagă pentru ca să dee un ministeriu care să represinte toate nuanţele liberale. Biletele albe la acest strigăt de desperare aleargă dintr'un capăt al Bucureştilor la altul spre a se consfătui şi a da o soluţiune la somaţiunea atât de categorică făcută de capul cabinetului.

Până în momentul în care vĕ scriu aceste linii, nimic nu vĕ pot afirma cu toată certitudinea, căci chiar dacă vorbesc cu unele din biletele albe, totuşi ele nu pot să-mi dee un respuns categoric şi precis.

Pentru ce? mĕ veţi întreba. Pentru cuvêntul că biletele albe, parte nuanţă Vernescu, parte nuanţă fracţionistă, parte nuanţă Valahie mică şi nu mai ştiu ce nuanţă încă au numit un comitet de 7 persoane care să redacteze un program prin care să se esplice causele rupturei. In acest comitet figurează d. d. Vernescu, N. Ionescu, Teriachiu, Codrescu de la Bĕrlad, Cantili, şi mi se pare şi Vergati ca mandatariu al Olteniei. Programul acesta va fi profesiunea de credinţă a unui nou partid politic, care va avea de organ un ziar, a căruea nume până în momentul de faţă nu se poate şti.

Iată-ne deci înzestraţi cu un partid nou! Care este numele seu? Unii chiar din cele 26 bilete albe îl numesc *partid de control constituţional*, alţii *partidul independenţilor*. Eu care m'am săturat de vorbe şi de adective calificative, nu dau nici o importanţă la toată această nouă comedie constituţională, care după mine este o repetiţiune a unei noue coaliţiuni asemine celeia de la Mazar-paşa, sau a celeia care au avut de resultat manifestul redactat în timpul formărei cabinetului Lascar Catargiu; şi care era iscălit de dd. Ioan Ghica, Ioan Brătianu, Mihail Cogălniceanu, Nae Pâcleanu şi N. Ionescu.

Mi se spune că acest program acuză pe fratele cel mai mare al democraţiei române, pe d. Ioan Brătianu şi ast-feliu esplică causele rupturei.

Capul cabinetului îi cere unirea grupurilor, şi la cererea aceasta biletele albe respund cu un program, sau chiar cu un act de acuzare.

Intrebarea este: Pentru ce n'au curajul aceste bilete albe, să ceară ca Brătianu să se retragă, pentru ca să iee ele situaţiunea.

Primul-ministru le dice: daţimi programul d-voastre ca guvern, şi poftim alăturea cu mine în ori-ce număr vroiţi!

— Intrăm în Guvern, dar Cogălniceanu să iasă.

— Ce-mi daţi în loc? Care vĕ sunt capacităţile?

— Aci tăcere adêncă, şi un glas răguşit strigă: să treacă Câmpeneanu la externe!

— Uniţi-vĕ cu toţii, zice d. Brătianu, şi daţimi iscălitură că veţi susţine guvernul, pentru ca să nu veniţi pe urmă să strigaţi, că fiind liberi şi independenţi, nu v'aţi legat să susţineţi guvernul. Ţara are mari şi grele cestiuni de resolvat, şi de aceea e necesar ca Guvernul să aibă o convingere a sa.

Să se şteargă articulul din Constituţiune privitor la Israiliţi şi să se formuleze în următorul mod: *Religiunea nu este o piedică la împământenire.*

— Dar apoi?

— Apoi, apoi.....

Vĕ este destul atâta, ca să vedeţi încurcătura şi confusiunea ce domneşte în toţi şi în toate.

Primul-ministru Brătianu cere de la adunare guvern, şi biletele albe filosofiază.

Notaţi că 'n toate aceste agitări şi discuţiuni constituţionale Senatul este considerat ca un corp invalid, căci nime până acum nu s'a ocupat de dênsul. Abia de acum dacă va începe a se electriza şi acest corp spre a se mişca.

— Tocmai în acest moment, îmi soseşte la visită un deputat din cele 26 bilete albe, închid, deci scrisoarea, şi la revedere peste câte-va oare. Fiţi siguri că-l voiu discoasă bine, căci el nu este nici schismatic muntean, nici schismatic moldovan sau oltean, ci este un feliu de deputat *pag*, adică cu principii solide culese din toate partizele. Linia lui de conduită este: *vroesc să trăesc bine cu toate guvernile şi mai cu samă cu partizele care pot să ajungă la putere.*

Bucureşti, 19 Noemvre, 10 óre sera.

Nici-o înţelegere şi nici-o combinare ministerială serioasă n'a eşit la iveală până în acest moment. Minoritatea din cameră, adică cele 26 bilete albe deliberează, încrimineză, dar nu consimte a da noi ministri. Şi cu toate aceste, ţara trebue mai mult de cît ori când să aibă o putere executivă care să insufle încredere în lăuntru şi în afară.

Senatul, acest corp matur pe care altă dată l'am vĕdut ţinênd piept plecărilor spre dictatură, astăzi stă amorţit ca să nu zic picat cu desăvîrşire în letargie.

Astă seară se ţine o întrunire de senatori şi deputaţi pur guvernamentali la senatorul Manolescu. Scopul acestei constituiri intime, ar fi de a se înţelege asupra liniei de purtare politică ce ar trebui să aibă guvernul în cas când biletele albe ar persista în resistenţa ce o fac cabinetului Brătianu de şi ele nu vroesc să-l dee jos.

Pe ministrul de externe îl sfâşie fără de nici-o milă biletele albe. Cine, însă, îl va înlocui, nime nu o poate spune.

Retrage-se-va Cabinetul Brătianu, ori, reconstitui-se-va în afară de grupurile representate prin biletele albe? Chestiuni asemine nedeslegate până acum positiv. Ceea ce pot să vă spun cu certitudine este că Primul-ministru apără pe ministrul de externe, viindu-i peste cap ca să se dispartă de dînsul. La cas de a se retrage Cabinetul Brătianu, fără de nici-o indoeală, că principele Mitică Ghica va fi chiamat de Domnitoriu ca să compună noul ministeriu. Dar în încurcăturile aceste ce face Senatul? Cari sunt gîndirile şi viderile sale? Intreabă lumea adresânduse la cei mai în vrâstă, şi respuns nici că poate dobândi. O mulţime de senatori sînt absenţi.

S'a vorbit azi de o combinare în care d. Brătianu, pe lîngă preşedinţa cabinetului ar avea şi resboiul, d. Vernescu internele, d. Ionescu cultele, d. Dimitrie Sturza finanţele, Stătescu justiţia, şi d. Câmpineanu, externele.

Vă pot însă afirma ca până în momentul ce vĕ scriu aceste linii, o asemine combinare stă numai în imaginaţiunea unora, şi nimic real nu există.

Se zice că mâni se va decide dacă d. Brătianu rămîne ori se duce. După mine unul, criza ministerială nu poate lua sfârşit aşa de curînd.

Tot mîne va eşi şi noul ziar al partidului nou format din elementele celor 26 bilete albe.

Bucureşti, 20 Noemvrie. 2 şi jum. oare.

In acest moment şedinţă secretă la Camera şi mare ceartă între majoritate şi minoritate.

Consiliul de miniştri care a ţinut şedinţă azi de la 10 oare, a otărît demisiunea cabinetului. Astfeliu toţi miniştrii au depus demisiunea în mânile Primului-ministru.

D. Brătianu se găseşte de faţă la şedinţa secretă a Camerei. Mi se spune că majoritatea va alege un Comitet care să se înţeleagă cu Comitetul minorităţii faţă şi cu prim-ministru. Să zice că minoritatea cere 4 ministere internele şi justiţia, mai cere şi pe d. Mitică Sturza la finanţe. Nu vĕ pot afirma dacă acest din urmă senator ştie ceva din toate câte sau făcut până acum de minóritatea Camerei, căci abia ieri dimineaţă a sosit în Bucureşti.

Nu perdeţi din videre că această învârtitură constituţională să face numai în Camera de jos. In Camera de sus, adică în Senat până acum nici o acţiune nu este începută. şi d. Iepureanu nu este sosit în Bucureşti. Mulţi senatori aşteaptă cu nerăbdare sosirea acestui barbat de stat.

Chiar acum s'a ales Comitetul majorităţii Camerei, anume: Nanu, M. Schina, Tache Giani, Dimitrie Leka, Petru Cernătescu, Gazotti, Stolojanu, Mihail Ferichidi.

Comitetul acesta dinpreună cu Comitetul minorităţii să formeze într'un ceas ministeriul sub preşedinţa lui Ioan Brătianu.

Bucureşti, Noemvre 20, 4 jum. ore.

Nu vĕ puteţi imagina strigătul majorităţii contra fracţiunei Vernescu, şi mai cu deosebire contra fracţiunei dv. din Moldova.

Pretenţiunile ce *biletele albe* le fac primului-ministru, strigă deputaţii din majoritate, sunt chiar insolente. Patru ministere din care doue pentru doi moldoveni, şi pentru d. Mitică Sturza pe de-

asupra la finanțe. Eu unul mĕ minunez cum fracțiunele aceste din Cameră se servesc de numele acestui barbat, fără macar se'l fi ispitit, fie cît pe de departe. Și ceea ce este mai revoltătoriu pentru deputații din majoritate, este dreptul ce acești noi ministri își reservează de a numi pe funcționarii dependinți de departamentul lor, fără ca consiliul de ministri să poată a se amesteca în niște asemine numiri. Observați că această pretențiune într'un regim constituțional unde esistă o respundere solidară și unde puterea esecutivă trebue să represinte o unitate de acțiune și de principii, ca fie-care ministru se fie lasat de capul seu, este un ce necsplicabil chiar și pentru mine care nu mĕ pre cunosc în afacerile constituționale.

Comitetul majorității deliberează a parte, și comitetul minorității de asemine. Primul-ministru stă față la deliberarea comitetului majorității, Urmează acum a se uni ambele comitete. Se vor înțelege, nu se vor înțelege? Iată ce se ntreabă toți din toate părțile.

Cum puteți pricepe, criza ministerială nu poate fi terminată așa de curênd, și mulți deputați atât din majoritate cît și din minoritate 'mi afirmă că e imposibilă o înțelegere.

Vom videa.

DIN ȚARĂ.

In noua provincie română se numesc următoarele persoane ca prefecți: d. Remus Opran, la Chiustengea; d. Tobias Gherghel, la Silistra-Nouă; dl. G. Ghica, la Tulcea.

Ca administratori de plase: d. G. Brătășeanu, la Tulcea; d. Em. Cociu, la Hîrsova; d. I. Popazu, la Mangalia; d. Sc. Filiu la Silistra-Nouă; d. Ilie Iacovachi la Medjidie; d. Sechelaria, la Sulina; d. S. Teodorescu, la Măcin; d. N. Mihalcea la Babadag.

— Din Tulcea se anunță că în ziua de 18 a. c. au întrat în acel oraș oștirea română avênd în fruntea sa pe generalul Angelescu, și că au fost primită cu entusiasm de către populațiune. Inaltul cler au venit la port să primească și să binecuvinteze armata română. In urmă la catedrală s'au celebrat un *Te-Deum*. Sara orașul a fost iluminat.

— „Monitorul" publică decretele prin cari sînt numiți prefecți: d. C. Poteca, la Dîmbovița, și d. N. G. Boldur la Vasluiu.

VARIETATI.

(*Cea mai mică carte*). La Esposițiunea universală din Paris visitatorii poate n'au observat un produs a librariei care este ce-va unic; și dacă nu l'au observat, cauza e tocmai aceea ce face meritul seu; infim'a sa micime. In adever este cartea cea mai mică ce s'a imprimat vr'o dată; formatul seu este in 124. Aceasta carte este *Divina comedie* a lui Dante, text italian, imprimata la Padua, volum de 500 pagini, mesurând 5 centimetre inalțime și 3 jum. latime. Spre a ceti o singura linia din aceasta impresiune microscopica, trebue nu ochelări (acest ajutor nu ajunge), ci o lupă, și încă chiar cu lup'a cea mai puternică nu se poate ceti în șir o pagină. Nimene nu se va mira de aceast'a cînd va sci că doue coale de hartia de imprimat, impărțite in 16 parți, au ajuns pentru imprimare și conțin cele 14,333 versuri a poemei. Eată istoricul acestei cărți. La 1834 Italianul Antonio Farina produse nisce probe de litere de oțiel foarte mici și fine. El le numi „ochiu de muscă." Acele probe fură cumperate de librarul milanez Giacomo Gnocchi, care la 1850 puse se toarne altele spre a putea imprima de o dată 4 sau 6 foi. Impreuna cu fecundul scriitor Cesare Cantu intrepriuse o edițiune microscopica a *Divinei Comedii*, imprimată cu acele litere. Se succedară mai mulți compositori, dar toți trebuiră se renunție. Corecțiunea fu și mai grea de cît compunerea. Corectorii și tipografii ce se puseră la acel lucru perdură vederea sau cel puțin căpătară oftalmii serioase. Oper'a nu pute fi terminata și librarul păru a fi renunțiat la projectul seu. Gnocchi murind, fiul seu reluă cu ardoare proietul părintesc. La 1 Martie 1873 incheia cu tipografia fraților Salmin din Padua un tratat pentru imprimarea poemei lui Dante cu caractere microscopice. Se pusera la lucru și poem'a nu putu fi terminată de cît pentru Esposițiunea din anul curent. Astfel ea a durat 5 ani, bine ințeles ca cu intreruperi; dar chiar in timpul cînd lucrarea a fost inpinsă cu cel mai mare zel, nu s'a putut imprima mai mult de 24 sau 30 pagini pe lună. Se se judece ce a trebuit se fie corecțiunea unui asemene volum.

(*Biserica și Scoala*).

Un remediu eftin.

Multe din persoanele cărora ocupațiunile nu le permit a sta acasa, nu se pot căuta cînd sunt afectate de guturaiuri, bronchite, catarhe sau alte afecțiuni ale bronchelor sau plămânilor. Acum cu *Capsulele lui Guyot cu gudron*, cari inlocuesc ceaiurile, siropurile, lichorile și pastele pectorale, nemic mai lesne. Este de ajuns a lua două de aceste capsule înainte de fie-ce mâncare. Flaconul conținênd 60 capsule, acest tratament atât de eficace nu costă de cît ₰ece sau cinci-spre-zece centime pe ₰i, și te scutește de ori-ce altă medicațiune. Pentru a evita numeroasele imitațiuni, a exige pe fie-care flacon semnatura *Guyot* imprimată în trei culori.

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate pharmaciele.

(15—11).

TEATRU ITALIAN

Director artistic D. B. Franchetti.

Astăzi Mercuri 22 Noemvre 1878.

FAUST

Prețurile locurilor:

Bel'etage pe sară 36 fr. — Baignoire 36 fr. — Al doilea Rang. — Stal pe sară 4 fr. — Parter 3 fr. — Galerie 1 fr.

DE ARENDAT *Mosia Uncestii* și *Macrestii* cu părțile din *Cotalesti*, comuna Buhâești plasa Stavnicul, județul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan și Telemac Ciupercescu, cu incepere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulți ani.

Pentru informațiuni, despre întinderea moșiei, calitatea pămîntului și condițiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

De inchiriat un apartament in casele D-lui Leon Negruzzi la Copou, compus din 5 odăi de stăpâni, bucătărie, spălătorie, precum și odăi de slugi. Salonul și sofrageria sunt mobilate. — A se adresa la D-l Iacob Negruzzi, strada mare.

(6—5, j. s. m.)

M. ȘAPIRA

PHISIOGNOMIST ȘI MNEMONIC

DA CONSULTATIUNI

în fie-care zi de la orele 10 până la 2 și de la 4—6 seara în locuința D-sale, strada Primăriei casele Brașovanu No. 14 față cu Pensionatul normal de Domnișoare Afară de acest timp va vizita pe acei D-ni ce'l vor invita.

D. D. Avocați P. S. Papadopulo și A. Degrea aduc la cunoștința onorabililor lor clienți că au înființat împreună un biurou de avocatură, care e stabilit în strada Butu No. 10 (în casele d-lui dr. Russu)

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 236. Joi 23 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administraţiunea
în casa Negruţzi. Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi, 22 Noemvre 1878.

Tot criza ministerială este evenimentul cel mai principal, cere absoarbe atenţiunea generală.

Această criză, care de o septămână împlinită băntue capitala, nu numai n'au luat nici-un sfîrşit, ci încă pare a voi să se desfăşure cu o recrudescenţă şi mai accentuată.

Pănă ieri, după informaţiunile ce ne comunică corespondentul nostru din Bucuresci, criza ministerială de abia străbătuse prin întêia sa fază acea a negoţierilor cu minoritatea celor 26 deputaţi din fracţiune şi din grupul Vernescu. Faza aceasta s'au încheiat cu neisbutirea încercărei d-lui Brătianu de a reconstitui cabinetul din elemente luate din aceste doue fracţiuni.

Pretenţiile exorbitante a le acestor nuanţe disidente, recunoscuta lor incapacitate guvernativă şi poate impopularitatea ce ele au ştiut să şo cîştige în scurtul timp cît s'au bucurat de favorurile puterei, au încredinţat chiar şi pe cei mai bine dispuşi din majoritatea camerei că trebue să se renunţe la ori-ce idee de înţelegere cu nişte oameni imposibili ca să nu zicem fără obraz.

Hotărirea d-lui Rosetti de a veni ieri să prezideze camera şi dispoziţiunea majorităţei de a procede la alegerea vice-prezidenţilor, sînt simtomele manifeste ale rumperei definitive a negoţierilor cu biletele albe.

Dar cu aceasta criza ministerială nu s'au curmat.

Departe de aceasta, criza a întrat într'o perioadă nouă, într'o cale şi mai spinoasă, în acea a tratativelor cu minoritatea din Senat.

Aici, în Senat, d. Brătianu nu are mai mult a face cu oameni obscuri, cu nulităţi pretenţioase, cu gheşeftari patentaţi ca de a-l de d. d. Anghel, Holban, Tacu, Eraclide, ori cu doctrinari fără talent şi fără învăţătura ca d. d. Vernescu, Codrescu, Gheorghiu, etc.

Aici, în Senat, leaderul majorităţei parlamentare are în faţă personalităţi marcante, barbaţi consumaţi în politică, capacităţi incontestabile cari au scrise numele lor în mai multe din paginele istoriei contimporane ale ţerei.

Aici, în Senat, treaba fiind mai grea, mai serioasă, nu poate avea sfîrşitul care l'au avut cu minoritatea celor 26 din cameră..

Aşa, a doua fază a năzuinţelor pentru reconstitnirea cabinetului, abia deschisă, promite a străbate prin peripeţiile cele mai fortunoase.

Aşteptând să vedem desfăşurarea acestor peripeţii şi capătul ce va lua şi această a doua fază a crizei ministeriale, fază care ar fi de dorit să fie cea din urmă, atragem atenţiunea lectorilor noştri asupra interesantelor ştiri ce ne comunică corespondentul nostru din Bucureşti şi mai cu samă asupra dispositiunei ce ar exista în regiunile ministeriale de a se anula alegerile comunale ale colegiului al IV-lea, alegeri patate de o fătişă ingerenţă şi presiune administrativă, pre cum se dovedesce aceasta din protestele alegetorilor şi din scrisoarea sergenţilor de oraş ce am publicat în numĕrul de ieri.

Corespondenţa „Stelei Romăniei".

Bucuresci, 20 Noemvrie. 8 oare dim.

In întrunirea de-asară de la d. senator Manolescu au fost peste 20 deputaţi şi numai un senator d. Seicaru, adică cu gazda doi în totul.

Scopul acestei întruniri pur guvernamentală a fost de a cerceta dacă e legitimă sau nu estrema delicateţă ce se păzesce de majoritate către biletele albe ? Se auţise, în adevĕr, că fracţiunea Vernescu şi cu fracţiunea Ionescu cer 4 scaune ministeriale. Majoritatea camerei avênd datoria de a apara puterea primului-ministru şi în sinul consiliului de ministri, s'a crezut în drept a se întruni şi a delibera şi ea asupra gravităţii situaţiunei.

Ast-feliu, o discuţiune animată a avut loc şi s'au scărmanat reu nu atât pe d. Vernescu, cât mai cu seamă pe fracţiunea dv. din Moldova.

— Cum se poate ca minoritatea unui parlament se impună voinţa sa majorităţii ! ziceau unii.

— Cum să poate ca această majoritate să nu ştie nimic din cele ce urzeşte şi combinează minoritatea ! strigau alţii.

— Ce semnificare politică mai are senatul, cînd videm că biletele albe din cameră să cred atot putinte şi umblă a-şi impune exclusiv voinţa lor ! raţionau alţii.

Scurt, resultatul final al acestei întruniri a fost de a se delega trei deputaţi din sinul întrunirei, cari să meargă la primul-ministru şi se-l roage să nu iee nici o decisiune, fără de a fi întrebată şi majoritatea camerei, cu alte vorbe să nu formeze cabinetul mai nainte de ce nu-şi va da şi ea socotinţa sa.

Propunerea această din urmă a fost priimită şi azi peste o oră merge deputaţiunea majorităţii compusă din d-nii Dimitrie Leca, Stolojanu, Tachi Giani şi Manolescu, la primul-ministru a casă spre a'i esprima dorinţa majorităţii.

Cum videţi, criza ministerială nu pare a lua capăt aşa de curênd, căci după cum puteţi lesne înţelege, majoritatea parlamentară este reu dispusă contra minorităţii care se luptă din resputeri ca se impună voinţa sa.

Fracţiunea dv. din Moldova este rĕu sfăşietă de d. C. A. Rosetti, care observă că le-am dat totul în Moldova pe mâni, şi acum are o purtare ingrată către guvern ! !..... De aceea se cere acum fracţiunei, dacă vrea să se mai bucure de favoruri guvernamentale, zapis, chizăşie şi emanet, că vor susţine guvernul şi ideile sale, fie în politica interioară fie în cea exterioară, pentru ca să nu mai zică că fie-care dintre ei este liber şi independent, să'şi arăte programul ei ca guvern, obligându-se de a-l îndeplini ad literam. Vĕ rog nu confundaţi programul noului ziar cu *programul-guvern* ce se cere fracţiunei.

Bucureşti, 20 Noemvre, 12 jum. ore dim.

Ca să vĕ puteţi forma o idee despre simţimentele ce păstrează deputaţii celor două părţi din Adunare: adecă din maioritate şi minoritate a celor 26, vĕ reproduc convorbirile preschimbate astă-zi dimineaţă între mai mulţi deputaţi de diferite nuanţe, cu cari am dejunat.

Nu este adevĕrat, zices un deputat din minoritate, că noi am cerut patru ministere.

— Dar pe cine trebue să cred eu deputat din majoritate pe d-ta, sau pe şeful meu, adică pe

primul-ministru Brătianu. Aţi cerut patru ministere, şi Brătianu v'a întors spetele, şi foarte bine a făcut, căci nu 26 bilete albe, vor pute face lege majorităţii.

— De ce vĕ alarmaţi de resistenţa noastră şi pretindeţi că numai de cât toate grupurile liberale din cameră să se plece orbeşte şi să aibă o încredere oarbă în capul cabinetului.

— Dacă nu vĕ place guvernul, de ce pretindeţi să aveţi toată puterea din Moldova. Sunteţi partid de control, prin urmare in lături de la administraţiunile de prin judeţe. Brătianu va găsi el cu cine să vĕ înlocuească pe d-voastră care aţi esploatat în timpul resbelului toată Moldova, şi aţi vĕ declaraţi de liberi şi independenţi.

Aici a urmat o tăcere adâncă din partea noastră corespondenţi de ziare dar oftare din partea democraţilor liberali acăror democraţie şi liberalism vĕ sunt atât de bine cunoscute.

— Lasă! voiu spune eu cu actele de la Domeniile Statului, cine sunt puritanii aceştiea de fracţionişti! se esclamă un bătrân deputat care n'aparţine nici unui obraz politic.

Consternaţiune din partea unora care rămăsese încreminiţi cu furculiţa în gură, hohot de rîs din partea deputaţilor guvernamentali, şi zimbet semnificativ din partea corespondenţilor de gazete!

— Ce-a respuns primul-ministru deputaţiunei venite din partea întrunirei de la senatorul Manolescu, strigă o voace inocentă cu un păhăruţ de cognac la gură.

— Că va ţinea socoteală de majoritate, respunde unul din cei trei delegaţi de la întrunirea Manolescu.

Intr'adevĕr, primul-ministru a mers astă-zi la 10 oare la consiliul de ministri spre a delibera asupra situaţiunei şi a lua o resoluţiune mai înainte de a se presenta în cameră.

Până în momentul în care scriu, consiliul de ministri de la 10 oare nu s'au despărţit. Nu ştiu nimic din cele ce se petrece în sinul consiliului de ministri, căci după rogulile fizice acelaşi om nu poate în acelaşi timp să se găsească în doue locuri deosebite. Prin urmare peste câte-va oare vĕ voiu spune, dacă bine înţeles voiu putea smulge câte ceva de la vre-un ministru mai prostat, căci de la cei consumaţi în perfidiile omineşti după cum este capul cabinetului şi cu ministrul de externe nu este cu putinţă să afle nimine nimica.

Am ţinut se vĕ dau convorbirea de la dejunul meu politic, de teamă ca peste zi, avênd prea multă materie să nu uit şi scenele aceste de viaţă intimă parlamentară.

Politica fiind o ştiinţă ominească foavte ciudată, adese ori videm din dejunuri şi prânzuri eşind la lumină multe adevĕruri, şi multe secrete de Stat date pe faţă.

N. R. Din lipsa de spaţiu nu am putut insera in numerul precedent aceste doue corespundenţe.

Bucureşti, Noemvre 21, 12 ore. d.

Negoţiările dintre ambele comitete a majorităţii şi minorităţii Camerei, după cum era de prevĕzut n'au avut nici un resultat. *Biletele albe* avênd în cap pe D. Vernescu, au cerut patru miuistere şi numirile în funcţiuni ale acestor ministere, fără ca ele să fie supuse Consiliului de ministri. ceea ce ar însemna crearea unui nou ministeriu în ministeriu. Propunerea aceasta, care analizată de aproape ar fi făcut din primministru Brătianu un feliu de marionetă politică, şi'i reducea puterile sale constituţionale la o adiverată nimica, lăsându'i bine-înţeles toată respunderea a fost respinsă de unanimitatea comitetului majorităţii Camerei. In întrunirea acestui comitet care a avut loc la deputatul Tachi Giani s'a luat decisiunea de a se respinge propunerile minorităţei şi a se da capului cabinetului deplină putere de a forma ministeriul după cum va vroi.

Această prevedere absolută, această *carte blanche* s'a dat primului-ministru azi dimineaţă.

Vom vedea ce va face d. Brătianu, acest cap de cabinet şi şef de partidă faţă cu majoritatea compactă a adunărei!

Ţin, însе, a vĕ spune că fracţiunea Dv. din Moldova a ajuns se fie cunoscută azi în toată a ei goliciune.

Când stai să asculţi cele ce spun deputaţii, amicii primului-ministru şi a D-lui C. A. Roseţi, contra acestei clice, care a esploatat şi cutează încă de a esploata opiniunea publică din partea României de dincolo de Milcov, te 'ncrucişti.

— Lasă, îmi zicea azi unul, vom proba noi ce este fracţiunea dv. şi dacă vroiţi chiar cu probe de la Domeniile statului.

— Te 'nşeli i-am replicat, ea este nevinovată şi curată ca zapada. Şi apoi nu e bine să divulgaţi secretele guvernamentale din timpul de când eraţi mână în mână, aşa încât nu mai putea nime să zică un cuvânt contra apucăturilor ei de toată specia.

Mi se spune că D. N. Ionescu a venit în Iaşi spre a reconititui partidul fracţionist. Dar întrebarea este dacă a esistat în Moldova un partid fracţionist. Cred că lumea începe a cunoaşte acum şi lucrurile şi oamenii faţă cu puterea absolută ce-a obţinut de la Cameră D. Brătianu, nu pot să vĕ zic alta decât că lumea să aşteapte acuma să vază formarea ministeriului în 24 oare.

Dar mă 'nşel, spre fericirea acestei ţeri, esistă şi Senatul, şi înţelegiţi că de azi înainte începe negoţiările şi cu Senatul.

D. Bozianu, Vice-Preşedintele senatului din anul trecut, prevĕzând aceste negoţiări, a anunţat de eri tocmai pe Vineri şedinţele publice ale senatului.

Prin urmare, de printre culisele Camerei, voiu trece şi eu cu condeiul în mână între culisele Senatului. Aice, însе, cată se fiu mai discret şi mai *in cognito* căci am a face cu o mulţime de vulpoi politici, şi mai cu seamă este unul carele trece în ochii oamenilor, că întoarce şi învârteşte politica cea mare a ţerei chiar şi când doarme.

Vĕ promit că voiu căuta se 'i fiu recomendat, şi prin urmare la revidere.

Bucureşti, 21 Noemvrie, 3 oare.

Credeţi-mi c'am ajuns a nu mai înţelege nimic: în atîta încurcătura şi confusiunea mi se pare de mare.

D. C. A. Rosetti, a consimţit a se sacrifica pe sine, şi a nu mai pretinde se fie espresiunea tuturor grupurilor liberale ca Preşedinte al adunărei. Acel care ştie să analiseze cuvêntul ce l'a ţinut când s'a suit pe fotoliul presidenţial, va vedea că minoritatea Camerei este certată de acest batrân martir de la 48.

Nime nu ştie să spună ce va eşi din toată această ceartă dintre majoritatea şi minoritatea parlamentară, aflu că mai mulţi deputaţi din minoritate, vor a se retrage şi a se alipi de majoritate.

Mi se afirmă că d. Vernescu reclamă ministeriul de interne ca o condiţiune *sine qua non*, dar majoritatea a declarat că ea nu lasă acest ministeriu de cît în mînile d-lui Brăteanu, şi că ori ce altă persoană se va înfăţoşa în Camera cu portofoliul din lăuntru, va dobândi la moment vot de blam. S'a procedat la alegerea vice-Preşedinţilor. Me tem să nu easă o nouă incurcătură din această alegere. Maioritatea in speranţă că minoritatea va ceda la urma urmei, doreşte să aleagă de vice-Preşedinţi pe D. D. Rusu, Locusteanu şi Scarlat Pastia.

Pe cît preved şi pe cîte aflu de la cei ce sunt in stare să'mi afirme în cunoştinţă de causă lucrurile, o apropiere şi o înţelegere e cu neputinţă a se stabili. Se zice că Prim-ministru tratează şi negoţiează în acest moment ochi la ochi cu D. Vernescu, ce este espresiunea minorităţii. Ştiţi că D. Ionescu este acela care aruncă înainte pe acest barbat, care pênă în present numai bărbat de stat nu poate fi numit. Cu timpul poate să se formeze ne-a zis un vulpoiu bătrân din Senat cu zimbetul pe buze. Şi eu unul me înduplec de a o crede, căci l'am vĕdut de astă dată aprins de focul sacru de a domina situaţiunea.

Mulţi sunt de părere, şi poăte că nu greşesc că Primul-ministru va compune un Cabinet în care vor întra Principele Mitică Ghica şi V. Boerescu. Se zice că chiar bătrînul Bozianu ar lucra a face se triumfeze o asemine combinaţiune.

Nu me rostesc, căci de şi poate personal aşi inclina spre o asemine combinare, to-

tuşi sunt certe condiţiuni pe care necunoscêndu-le nu mĕ pot rosti in deplină cunoştinţă de causă.

Nu cred să se termine criza ministerială pănă la finele săptemînei.

Din cauza acestei crize, Consiliul de ministri nu s'au rostit asupra alegerilor comunale din Iaşi. Pe cât însă am putut afla de la un funcţiona administrativ, *alegerile colegiului IV sprè onoarea opiniunei publice şi ale oraşului Iaşi au să fie anulate.*

Scrisoarea D-lui C. Casimir a produs mare svon prin sferile cele nalte ale ministeriului de justiţie. Dar ce vroiţi: Totul stă baltă din cauza crizei ministeriale. Şi eu unul v'ŏ mărturisesc c'am obosit să vĕd pe oamenii noştri politici nu aşa după cum aş dori să fie în momente aşa de critice pentru ţeara noastră.

De va mai ţinea criza misterială, v'aş ruga să bine-voiţi a'mi da un ajutoriu de corespondent, căci nu mai pot să străbat singur prin toate părţile:

RUŞII ŞI ENGLEJII IN ASIA.

Pentru a aprecia cu exactitate condiţiunile strategice in care Ruşii se găsesc acum in centru Asiei, ar trebui să se cunoască intr'un chip precis frontiera meridională a Turchestanului. Dar această frontieră este indecisă, fie pentru că ea păşeşte peste oare care teritorii ale căror locuitori pretind că sunt încă independenţi, fie pentru că în fie care an trupele ţarului înaintează cu cîte o nouă staţie cătră sud.

Ne vom încerca cu toaţe aceste de a da o idee gèneralĕ.

Frontiera meridională a Turkestanului se împarte strategic în trei trunchiuri principale: acel de vest, care merge de la marea Caspică pănă la Amu-Daria; acel de la centru care urmează cursul acestui fluviu; acel de ost, care se întinde pân-la cercul Kulda. La fie care parte a acestei frontiere corespunde o zonă deosebită de operaţiune; la vest contra Turcomanilor, Persiei şi Afghanistanului, la centru contra Buchariei, Chokondului, Afganistanului şi Hindustanului; la ost contra Chinei.

Intre marea Caspică şi Amu-Daria traseul frontieirei este de tot vag. Pleacă din portul Ashurada, pe coasta sud-ostică a acestei mări, dar nu se ştie dacă această frontreră este formată de Attrek, după cum o afirmă Persii, sau de Gurgan, după cum o pretind Ruşii. Aici este cu toate aceste o chestiune foarte importantă, căci aceste două rîuri formează o linie de operaţiune excelentă cătră Herat. Ruşii fiind stăpâni absoluţi pe navigaţiunee mărei Caspice, nimic nu li ar fi mai uşor de cât a face să le vie oare care trupe din Europa pănă la Ashurada şi de a li îndrepta in contra acestui oraş care este cheia Afganistanului, in cazul când ar putea să dispue fără contestaţiune de drumurile care reurcă cursul Ateethului şi Gurganului. Frontiera străbate apoi deşertul Eurthoman, după aceia atingea partea de jos a fluviului Amu-Daria puţin spre nord de Kiva. Care este traseul seu prin mijlocul stepelor de Khorezm? Aceasta este peste putinţă de a arăta astăzi, căci triburile nomade ce strebat prin aceste stepe nu recunosc nici suzerauitatea ţarului Rusiei nici pe acea a şahului Persiei. In acest moment chiar, generalul Lomachine operează in această parte in capul unei coloane expediţionare, care după cele din urmă noutăţi, ameninţă localităţile Merv şi Mesched.

Partea centrală a frontierei meridionale a Turkestanolui, se intinde pe malul drept a fluviului Amu-Daria, de la îmbucătura sa in marea de Aral pănă la înălţimele Bokhariei; după aceia trece pe la nordul acestui oraş pe la sud de Samarkand şi revine cătră cursul superior a lui Amur-Daria. Frontiera desparte dar Turchestanul de deşertul de Kharezm, de Buckharia şi chanaturile afgane situate la nordul Cabulului. Din luna lui Iuniei din urmă, Ruşii operează dincolo de această frontieră dar nu se cunosc încă rezultatele acestor operaţiuni. Să ştie numai că trei colone au fost indreptate cătră sud, la dreapta colonelul Grotenhelm a plecat de la Petro-Alexandrovsk, in impregiurimile Kivei, au reurcat malul drept a lui Amu-Daria şi au trecut peste aeest fluviu la Teharguia, aproape de Bochara; la centru, generalul Trotski s'a mişcat de la Samarkand spre Djan; la stînga, generalul Abranow a inaintat de la Marguelan, in Ferganah, pănă la Vuadil. Capii acestor coloane trebuiau să primească in urmă instrucţiunile necesarie pentru a continua operaţiunele. Nu se ştie care era obiectivul acestor operaţiuni, dar este destul de uşor de ghicit. Ruşii nu pot strebate deşertul de Kharem, care se intinde intre Amu-Dariu şi marea Caspică, şi işi propun de al încunjura după cum au trebuit deja să facă şi cu stepele de Kizil-Kum ce despart cursul fluviului Amu-Daria de acel a lui Syr-Daria.

Aceste mişcări, ce Ruşii execută prin est şi prinvest, li va pune la indămână principalile puncte strategice a Persiei Orientale, a Buchariei şi a Afganistanului. Trebue ca ei să ocupe aeeste puncte pentru a aşeda solid cucerirele lor pentru a desvolta comerciul lor.

In fine, Turchestanul este limitrof al Chinei in cea din urmă parte a frontierei sale meridionale, Aceasta este tot aşa de puţin difinită ca şi cele precedente: ea pleacă de pe platoul de Pamir. apoi atinge la nord lanţul sau ramificaţiunile munţilor Thian-Shan şi Altai. Iu această parte se găseşte cercul de Kuldja, ocupat provizoriu de Ruşi de la 1870 şi reclamat astăzi de China.

In resumat, Ruşii sunt fatalmente condamnaţi a inainta cătră sud, atât pentru a ajunge la marea cale comercială care străbate Asia, de la est la vest, cât şi pentru a da Turkestanului frontieri naturale. După ce ei vor ocupa localităţile cele mai importante prin care trece această cale, vor fi încă siliţi de a intinde posesiunele lor pănă ce vor fi stabiliţi pe o parte a litoralului mărei Indielor, afară numai dacă Anglia nu-i va opri. Acesta este în adevĕr obiectivul lor final. Starea actuală a Persiei a Afganistanului şi a Belucistanului, departe de a le crea obstacole, face din contra inaintarea lor mai uşoară. Ei vor fi poate impedecaţi momentan de China, cu toate că nu are nici un interes direct. Dar greutăţiie materiale a operaţiunelor militare in aceste ţeri deşerte şi fără resurse vor ingreuia considerabil marşul lor, mai cu seamă dacă Anglia caută a li se opune.

Această din urmă putere este ţinută de a lua de pe acum toate măsurile proprii pentru a intărzia sosirea Ruşilor pe frontierele Hindostanului, din acest punct de vedere chestiunea Afganistanului are o aşa de mare importanţă in circonstanţele actuale. Condiţiunile strategice şi comerciale in care se găseşte imperiul Anglo-Indiean cere imperios ocuparea permanentă a câtorva posturi pe principalile căi de comunicaţiune de care Ruşii ar putea să se servească in urmă. Prestigiul Angliei ar fi grav atins dacă guvernul britanic nu va adopta numai de cît o ţinută foarte energică. Mai tărziu comerciul sĕu va fi fără indoială compromis, mai cu samă dacă Ruşii vor executa drumurite de fer proectate de-a curmezişul Caucasului, Persiei, Afganistanului şi Turkestanului, căci construcţiunea acestor linii va deturna mărfurile venite din Asia de la direcţiunea pe care o urmează astăzi.

Dar această din urmă eventualitate nu se va realiza pănă peste mai mulţi ani. Marea Britanie are dar tot timpul necesar pentru a inlătura pericolul. Ruşii au, ce

e drept, în marea Caspică şi în marea de Aral, două baze de operaţiuni excelente. Ei posed tot cursul fluviului Syr-Daria şi aproape pe tot acel a lui Amu-Daria, care formează foarte bune linii de invaziune. Cu toate acestea ei nu vor putea incerca până peste mult timp interprinderi mari, căci ei nu au resursele suficiente pentru a li duce la bun sfirşit, ast-fel după cum vom arăta într'un alt articul.

„La Republique Française."

DIN ŢARĂ.

Cetim în „Românul" :

A apărut de vreo două zile prin ziarele din Bucureşti ştirea că guvernul ar fi dat contra ordine armatei de ocupaţiune din Dobrogia.

După informaţiunile noastre această ştire este cu totul ne esactă, ocupaţiunea Dobrogei urmează de a se face fără nici nici o impedecare

— „Monitorul" publică următoarea telegramă ce a primit ministerul afacerilor străine de la d. prim comisar român de la Tulcea.

Armata a sosit Vineri la 4 ore, generalul Anghelescu cu statul său major, a precedato cu o oră şi a fost primit la debarcader de guvernatorul şi autorităţile ruse, de corpul consular, de cler şi de o numeroasă populaţiune. Entusiasmul a fost foarte mare. Diferitele corporaţiuni care şi făcuse fie-care cîte un arc de triumf l'a întimpinat cu pâne şi cu sare. Un Tedeum s'a celebrat la biserica română. In acest moment armata se desbarcă. Intrarea se va face mâne dimineaţă.

— Nici Senatul nici Camera nu au ţinut şedinţă Sâmbătă, această din urmă din cauză că deputaţii nu s'au înţeles asupra celorlalţi membri ai biuroului.

Telegrame de prin ziare.

Bombay, 2 Decembrie. —Coloana de la Khurum a încercat a lua strămutarea de la Peiwar, dar a fost respinsă. Astăţi a început ear atacul. Armata anglo-indiană a recăpetat comunicaţiunile ce 'i erau tăiate în strimtoarea Lhyber.

Emirul Shere-Ali concentrează numeroasele sale forţe la Bejerhalod.

Coloana de la Quettah e silită a'şi amâna operaţiunile pe la primăvara viitoare pentru a ataca Candaharul, fiind-că au murit cămilele de transport.

Londra, 2 Decembrie. — Ziarul *Telegraful* ţice că convenţiunea austro-turcă pentru Bosnia şi Novi-Bazar s'a semnat ieri sau astăţi.

Londra, 2 Decembrie. — O telegramă din Lahora spune că s'a primit o scrisoare de la emir, dar nu se ştie conţinutul ei.

Sgomotele despre atacurile îndreptate de Afgani contra cetăţii Khyber au fost vane şi exagerate. Comandantul Alismudjidului îşi va asigura comunicaţiunile prin strimtoarea Khyber.

Pesta, 2 Decemvre. — Comisiunea financiară a delegaţiunii austriace a adoptat propunerea D-lui Herbst de a nu începe discuţiunea projectului de credite cerute pe 1879 spre a acoperi cheltuelele ocupaţiunii Bosniei şi Herzegovinei, însă acordă provisoriu, pentru trebuinţele armatei pe 1879, suma de 15 milioane. Comisiunea în urmă a discutat raportul budgetului armatei. Comtele Andrassy a criticat raportul, ţicênd că'l consideră drept un act de acusare şi un vot de neîncredere, şi că va şti să arăte sentimentele sale constituţionale. Raportul a fost primit de comisiune cu majoritate de 12 voturi contra 6.

(Havas).

BIBLIOGRAFIE.

Solt şi Haben, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broş. de 80. Bucureşti 1878.

Calendarul „Lectorului Român" pe anul 1879.—Se află de vînzare la magazia Neculai Ioan.—preţul 1 leu 50 bani.

500 Galbeni se caută a se împrumuta cu procent, garanţie sigură a se adresa la administraţia acestui ziar.

La Restauratia Baroty a sosit adevĕrat vin unguresc de Tocay.

DE ARENDAT *Mosia Uncestii* şi *Macrestii* cu părţile din *Cotalesti*, comuna Buhâeştii plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pămîntului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

Une bonne Institutrice enseignant très bien le francais et la musique, donnerait quelques leçon en echange de l'entretien s'adresser Hôtel Hilaire.

(2—2).

De inchiriat un apartament in casele D-lui Leon Negruzzi la Copou, compus din 5 odăi de stăpăni, bucătărie, spălătorie, precum şi odăi de slugi. Salonul şi sofrageria sunt mobilate. — A se adresa la D-l Iacob Negruzzi, strada mare.

(6—6, j. s. m.)

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sînt de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.

(10—8).

Oficialiminte hotarît.

La 11 Decemvrie a. c. s. n.

se incep tragerile a loteriei de bani Hamburgiană. Mai esistă numai 82,500 lose şi 42,600 lose trebuesc să câştige. — Pentru plata esactă a sumelor câştigate, guvernul garantează cu toată averea Statului. Câştigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai norocos se urcă la

500,000 Lei noi

deosebit d'aceasta mai sunt de câştigat :

Franci.	Franci.
1 à 333,333	6 à 20,000
1 à 166,666	1 à 16,000
1 à 106,666	24 à 13,333
1 à 80,000	2 à 10,666
1 à 66,666	3 à 8,000
1 à 53,333	31 à 6,666
1 à 48,000	61 à 5,333
3 à 40,000	4 à 4,000
1 à 33,333	304 à 2,666
6 à 26,666	3 à 2,000

etc. etc.

In total 42,600 câştiguri cari se trag în 7 secţiuni de trageri succedându-se repede. Preţiul loselor e oficialimente hotarît ceea ce ce se poate constata din programul oficial pe care alăturăm gratis fie-cărei trimiteri de lose. Cine vrea să participe la această loteriă de bani estraordinare, trebuie să trimétă înainte :

48 Lei noi pentru un los **intregu** original
24 „ „ „ **jumetatea** los original
12 „ „ „ un **şfert** los original

şi primeşce atunci pe dată losurile comandate originale. După fie-care tragere espediez îndată lista oficială şi sumele câştigate se plătesc îndată supt controlul guvernului. Rog a adresa comandele grabnic şi directaminte cătră mine.

A. GOLDFARB,

Biroul principal de loteriă.

Hamburg.

Corespondinţa română. Timp de postă între România şi Hamburg 70 de oare.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 237. Vineri 24 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
in casa Negruțzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași, 23 Noemvre 1878.

Fracțiunea, vĕdinduse la sfârșitul domnirei sale care va fi de tristă memorie pentru Moldova intreagă și pentru Iași cu deosebire, se conformează in totul obiceiurilor acelor tirani, cari in ultimele oare de agonie, caută a'și achita ceea-ce consideră ei ca o datorie, adică de a pedepsi cu o ultimă lovitură pe toți acei cari-i supără, și a resplăti după putere pe toți favoriții cari s'au distins în sprijinirea unei putrede dominațiuni.

De la înfrângerea ce grupul fracționist au suferit in alegerile comunale, înfrângere care a demonstrat păn-la evidență discreditul de care se bucură această sectă în bătrîna capitală a Moldovei—vedem că acești potentați ai zilei ș'au ținut cuvîntul de a pedepsi cu asprime pe toți care au îndrăznit să voteze în alegeri contra lor și a căror pedepsire li stă prin putință.

Imediat după săvârșirea acestor alegeri, toți funcționarii publici bănuiți că ar fi votat lista opositiunei au fost siliți să-și dee demisiunea, iar acei cari s'au refuzat au fost distituiți.

Ast-fel s'au urmat cu comandanții sergenților de oraș care după ce au servit un timp îndelungat sub toate guvernele au fost distituiți numai pentru cuvîntul că n'au votat lista candidaților fracționiști, lăsăndui ast-fel peritori de foame in timpul ernei, atât pe ei cât și pe familiele lor.

Aseminea urgia fracționistă s'a intins și asupra unor impiegați din justiție pe care'i a destituit sub diferite pretexte dar in realitate pentru motivul că erau bănuiți de partizani ai opoziținei. Și tot ast-fel fracțiunea tiranică și resbunătoare are de gând de a face victime furiei sale pe toți acei ce au nenorocirea de a nu fi plăcuți d-lor Gheorghian, Anghel, Holban și Tacu, pe toți aceia ce nu voesc a'și mânji conștiința și a deveni unelte oarbe în mâna fracțiunei, sau ale oamenilor ei, care prin conduita lor compromit de o potrivă și demnitatea postului ce ocupă și pe acea a guvernului care li tolerează toate actele lor.

Ce prestigiu, ce autoritate mai poate avea in fața lumei și chiar a subalternilor sei o administrație care se înjosește păn a persecuta pe niște funcționari inferiori, pe niște simpli sergenți de oraș, pentru motivul că acestiea s'au refuzat de a-i da spriținul lor in alegeri?

Pentru onoarea țerei noastre ne place a crede că acei cari se află la cârma statului nu vor lăsa mai mult timp ca oamenii mici la suflet, înguști la minte, negri la inimi, cari se află în fruntea Iașilor să-și bată fără nici-o frică joc de oameni legi și instituțiuni, și că vor face să inceteze cât mai curînd un regim de ură de prigonire și de teroare.

Corespondența „Stelei României".

București, 22 Noemvrie,

Dacă vĕ întrețin cu toate fazele prin care trece criza ministerială, mĕ cred obligat să o fac, pentru ca lumea de prin provincii să se deprindă a cunoaște greutățile ce întimpină acel ce are chemarea de a forma un minister.

Nimic de nou n'am a vĕ da acum de dimineață cu toate c'am vĕzut pe un membru din Comitetul majorității Camerei.

Mi se afirmă de oameni în afară de cercurile parlamentare, că D. Iorgu Tacu ar fi declarat la Frascati că D. Neculai Ionescu ar fi priimit ministeriul de Culte. Alții îmi spun că în noua combinațiune ar intra DD. Cantili și Giani. Dar care Giani? Senatorul ori deputatul. Aici interlocuitorii n'au știut ce să'mi respunză.

De la alegerea de eri a vice-Președinților Camerei, mi se spune că minoritatea ar fi cam inceput să capituleze.

Sunt unii care pentru nimic n'ar vroi se rumpă cu puterea zilei, adică ca din majoritatea din care făceau pênă acum parte, să treacă în opoziținne. Ar trebui să vĕ faceți de-o parte, și să videți ce mină fac acești oameni când vĕd pe cei din majoritate zicându-le: n'avem trebuință de Dv. nici de voturile Dv. în Cameră, căci majoritatea este a noastră, dar să vĕ dați la o parte de la administrațiunea districtuală și comunală. Ni e de ajuns patriotismul D-voastre.

Teama ce o au unii de a nu perde puterea din mâni, și mai cu seamă *liberii și independinții* din Moldova, are să vă procure ocasiunea să'i videți unul câte unul părăsind pe D. Vernescu, carele de astă dată a fost cel mai căpăținos și cel mai de ne 'nțeles opozant.

Chiar în momentul ce vĕ scriu aceste linii pe care le-am fost întrerupt pentru o oră, esă de la mine o persoană destul de samandicoasă care vine să'mi raporteze că degetul cel mic a D-lui Ioan Ghica a început a se mișca și mai mult. Mi se dă o combinare ministerială din niște persoane care au multă trecere și multă afecțiune în inima mea. Mi se spune de o combinare ministerială în care ar intra persoane că DD. Mitică Sturza, Colonel Dabija, Mihail Ferichidi și Cantilli.

— Ce zici despre o asemine combinare ministerială?

— Și pentru ce această întrebare?

— Doresc să știu impresiunea ce'ți face.

— Pentru aceasta îmi pui numai întrebarea, ori dorești să scrutezi conștiința mea politică?

— Ca corespondent a unui ziar din jumătate de țară, țin să aflu opiniunea D-tale.

— Opiniunea mea individuală, ori opiniunea amicilor și coreligionarilor mei politicĭ?

— Opiniunea D-tale individuală mai ânteiu.

— N'am opiniune individuală. Trăind într'o vieață intimă politică cu grupul li-

beralilor moderaţi, opiniunea mea ca om politic nu o esprim decât după ce ea este discutată şi aprobată de amicii mei.

— Ca unul ce trăeşti în vieaţa intimă cu grupul liberalilor moderaţi, şi cu chiar parte din conservatorii juni liberali, mi-ai pute cu apropiere să'mi prezici impresiunea lor.

— Sunt lucruri prea delicate, şi omul prudent discret în certe ocasiuni trebue să tacă, căci netăcerea sa putênd a se interpreta în deferite moduri, ar pute da ocasiune la nişte comentarii care poate nu sunt nici în cugetul D-tale nici în al meu.

Conversaţiunea s'au mai continuat intre noi pe tonul acesta vre-un patrar de oară, şi eu am sfirşit prin a declara interlocutorului meu că ori cît mi-ar fi de plăcte umie personal şi multora dintre amicii mei politici persoanele ce mi s'au citat că ar figura in amintita combinaţiune ministerială, chestiunea care ni preocupă pe noi liberalii moderaţi—înţelegem pre marea majoritatea a oamenilor luminaţi din ţară care nu voesc să se mai întoarcă la trecut ci înţeleg realisarea progresului într'un chip treptat, măsurat cu natura poporului român, cu desvoltarea culturei şi cu trebuinţele secolului, — nu este de a avea la cîrma ţerei persoane mai mult sau puţin simpatice, ci oameni luminaţi, liberali adevaraţi, cu vederi întinse, oameni cari să nu se preocupe de interesele partidului din care fac parte, ci de acelea ale ţerei, oameni cari pentru rîdicarea prestigiului şi a autorităţei acestei ţeri, care este muma tuturor, şi a liberalilor ca şi a conservatorilor, să poată grupa împrejurul lor tot ce este mai capabil, mai instruit, mai onest şi mai cu esperienţă în trebile publice.

Aşa înţeleg liberalii-moderaţi să se cîrmuească ţara românească, eară nu cu oameni egoişti şi mediocri, cu oameni de clică şi de afaceri, cu oameni pasionaţi fără instrucţiune şi fără cunoştinţă de mecanismul intereselor de stat.

Moralitatea funcţionarilor fracţiunei.

Am publicat în No. 134 al foaei noastre o plîngere a patru foşti comandanţi de sergenţi şi a secretarului acestui corp, cari au fost destituiţi din funcţiunile lor pentru că însărcinaţi fiind cu scrierea biletelor la ultimele alegeri comunale ale colegiului al patrulea de către ajutoriul şefului de sergenţi au scris pe bilete numele şi a altor candidaţi afară de acei guvernamentali după cererea expresă a sergenţilor sau a alegătorilor cari se adresau la dînşii.

Indepartarea acestor oameni după un serviciu îndeplinit cu credinţă în timp de cîte 10, 15 şi 20 de ani, fără nici-o vină alta de cît aceea că ei n'au consimţit, întemeindu-se pe circulara ministerială, să falsifice voinţa alegătorilor ce se adresau la ei pentru scrierea biletelor, este o dovadă netăgăduită despre înriurirea alegerilor comunale de către administraţie şi tot-odată un exemplu viu despre spiritul de înfricoşata prigonire de care sînt însufleţiţi oamenii cari se află în fruntea administraţiei locale.

Astăzi aceiaşi nenorociţi foşti comandanţi de sergenţi ni dau o dovadă despre patronagiul ce administraţia locală acordă funcţionarilor conrupţi.

Avem sub ochi o denunţare în toată regula ce numiţii fac contra actualului şef al corpului de sergenţi.

Faptele aduse în greutatea acestui agent public, fapte cari constituesc delicte pedepsite de legile noastre penale, au fost de mult aduse la cunoştinţa guvernului central, care după cât am aflat, au însărcinat pe prefect ca să facă ancheta şi la caz de a afla adevărate faptele susţinute prin denunţare, să dee imediat în judecată pe funcţionarul care s'au făcut vinovat.

Prefectul insă în loc să facă ca acest funcţionar să 'şi primească pedeapsa meritată, îl mănţine din contra în funcţiune, pentru că să'l poată întrebuinţa ca agent electoral, însărcinare în care s'au ilustrat totdeuna, şi destitue pe nişte vechi slujbaşi ai ţerei, cari, pe lîngă îndelungatele ler servicii în poliţie, au servit cu destincţie şi credinţă.

Vêdînd pe deoparte nedreptatea strigătoare la ceriu, cari se face unor oameni cari s'au devotat cea mai mare parte a vieţei lor serviciului ţerei, pe de alta nepedepsirea de care se bucură funcţionarii acuzaţi de mituire şi corupţiune, vêdênd apoi tăcerea ce păstrează şi organele ministeriului public, noi facem apel la toate organele de publicitate independente, la toţi bărbaţii iubitori de dreptate din parlament ca să rîdice puternica lor voace şi să ceară restatornicirea domnirei legilor.

1878, Noemvre 21.

Domnule Redactor,

„Subsemnaţii Vasile Alecsandrescu fost secretar corpului de sergenţi, Alecu Botez fost adjutor şefului de sergenţi, Th. Andrieş, Dimitrie Botez, Gheorghe Peşte şi Iancu Grasu foşti comandanţi tot în acel corp, mişcaţi de recunoştinţă venim prin aceasta a vĕ mulţumi pentru buna vroinţă ce aţi avut a publica în foaea de astă-zi inserţiunea ce v'am adresat la 18 a corentii, relativ la modul cu care am fost departaţi din serviciu. Tot-odată ne permitem a vĕ mai aduce la cunoştinţă încă nişte fapte care fiind contra legilor penale se comit în oraşul nostru cu o cutezanţă de necreḑut.

„Dl. Popescu Iancu care în trecut fusese destituit din postul de intendent comunal pentru fapte netolerate şi surprins asupra unui furt de serjentul Eni Apostoliu, cu toate acestea numit de curênd şef serjenţilor de oraş, ca întăia faptă la acest serviciu a trimis pe secretariul corpului pe la crâşme să-i cerşitorească parale, a impus comercianţilor să-i plătească birjele cu care umblă şi în fine a venit în oficiu de multe ori ameţit de băutură insultând pe funcţionari fără motiv.

Noi ni-am simţit indignaţi a fi sub ordinile unui aseminea persoane cu atît mai mult că d-sa şi-a permis şi următoarele fapte :

1) Au luat mită 50 franci de la serjentul Mihai Braşovanu fapt constatat în anchetă prin procesul-verbal dresat de dl. comisar desp. II Mihai Botez;

2). Au luat mită 10 franci de la serj. Vasile Botez, fapt constatat prin procesul-verbal dresat de d. comisar desp. IV Gh. Neculau ;

3). D-lui speculează salarile sergenţilor chiar şi acuma în unire cu evreul Fişel Şloimovici, oprind în general pe tot personalul corpului prin ordin espres de a-şi vinde acceptele de salariu la alte persoane de cît numai la numitul evreu care bazat pe ordinul de mai sus consumă salarele în mare parte cu procentele ce ia;

4). D-lui au distituit pe serjentul Hristea Ţiurcă din causă că au contravenit ordinului de mai sus vînḑêndu'şi acceptul la dl. Dude Cahane ;

5). Au amerinţat pe comerciantul Dude Cahane că va destitui pe sergenţii acei ce au scontat acceptele avansate la el dacă nu'i va da samă de 60 franci.

Aceste fapte, comise de numitul şef de serjenţi, pe care în ori şi ce caz le vom putea susţine cu probe şi de care rugăm pe onor Minister public să ţie samă, considerându-ne pe noi subsemnaţii sub propria noastră respundere ca denunţători ; sunt de ajuns spre a dovedi ce specie de funcţionari se bucură astă-zi de încrederea administraţiunei.

Vĕ mai rugăm să păstrati originalul acestii hârtii spre a-l presenta la trebuinţă şi ne declărăm gata a merge cu această

hărtie la procuror, dacă nu va veni la cunoştinţa sea pe cale de publicaţie în jurnal.

Tot odată. vĕ rugăm, să primiţi încredinţarea inaltei noastre consideraţii.

V. Alecsandrescu, I. Grasu, D. Botez, Gh. Peşti Th. Andrieş, A. Botez.

DIN ŢARĂ.

Estragem următoarea din „Rom. Lib.“.

Aflăm că la 1 Decembre, linia de fer Ploieşti-Cămpina şi cea Sinaia Predeal vor fi gata. Prima va fi deschisă circulaţiunii persoanelor şi comerciului; secunda va mai întărzia până la terminarea liniei transilvane, Braşov-Predeal, adică până la primăvară. — Lucrările au putut înainta, mulţumită priceperii şi energiei d-lui Guilloux, ajutate şi de timpul cel bun.

— Corpurile legiuitoare luni n'au ţinut şedinţă şi se zice că nici că vor ţinea până Vineri, din causa crizei ministeriale:

— A. S. R. Domnul a primit următoarea depeşă din Tulcea:

Tulcea, 18 Noemvrie 1878.

Prea Inălţate Doamne,

Drapelul osteanului român, încununat de flori, fălfăe mândru între noi. L'am salutat cu iubire şi devotament, şi inimele noastre tresaltă de lacrimi de bucurie, căci în el vedem simbolul civilisaţiunei, pe care A. T. R. marele căpitan al vitezei oaste române, semeni în noua provincie Regală. De astăzi înainte începe o viaţă nouă pentru noi. Vom privi dar cu încredere şi iubire în viitor, uitând trecutul. Ridicăm rugi călduroase către A-Tot-Putintele, pentru ca să bine-cuvinteze opera românismului dincoace de Dunăre si depunem la picioarele A. T. R. simţimintele noastre de iubire şi fidelitate.

Dumnezeu se aibă în sănta sa pază pe Alteţa Ta Regală!

Dumnezeu să protegeze pe duioasa Augusta noastră Suverană!

Dumnezeu se ţie puterea ostaşului nostru!

Colonia Română: Michail Petrescu, R. Dimitriu, Em. Popovici, V. Sotirescu, B. Creţoiu, M. Sotirescu, V. Nedelcu, V. Dimitrescu, G. Burgelea, T. Euake, P. Dorovici, I. Plengu.

Colonia Bulgară: D. Todorof, I. Ceausoul, S. Teodorof, P. Havesof, P. Teodorof, R. Gradinarof, B. Lasarof, G. Geacof.

Colonia Greacă: U. Karavia, Em. Ghili, Epaminondas, U. Liciardopulos, M. Comsos, A. Valasoglu.

Colonia Rusă: Dimitrie Rueriovtof, Petro Mihaileff, P. Adolfot, Dimitrie Scoalhof, V. Timofei, V. Grigoroff.

Colonia Musulmană: Idet Efendi, Mehemet Zari-Efendi, Usein-Efendi, Etom-Efendi, Ismail-Efendi.

Colonia Armeană: Adavetianu, S. Garabetian, H. Perserian, Hagi Agap Parsezian, Simon Melalcon, Atikmos Raftian.

Colonia Israelită: Melman, Ch. Bortştein, A. Bergitan, G. Gruemberg, A. Ellman, M. Zuckerman, M. Horovitz.

(Urmează încă 500 iscălituri),

— In şndinţa de marţi camera au ales ca vice-presidenţi pe d. d. N. R. Locusteanu cu 73 voturi, An. Stolojanu cu 70 voturi, Hasnaş cu 54 şi Sc. Pastia cu 54 voturi din 78 voturi exprimate, In urnă s'au găsit şi 12 bflete albe.

Telegrame de prin zlare.

Londra, 3 Decembrie. — O luptă inverşunată a avut loc toată ţioa în strimtoarea Peiwar. Resultatul ei este necunoscut.

Lahora, 3 Decemvrie. — (Oficial). Nici-un accident n'a avut loc astăţi in strimtoarea Khyber.

După o sorgintă autentică, Jelahabad este evacuat.

Constantinopole, 3 Decemvrie. — Consiliul de resbel a condamnat pe Suleyman-paşa la 15 ani de reclusiune intr'o fortăreţă şi la degradare.

Mumis-bey este numit introducĕtor a ambasadorilor.

(Havas).

VARIETATI.

(*Progresul în China*). — Cu adevĕrat civilizaţiunea europeană începe a strebate în imperiul de Mijloc. Sunt ciţi-va ani încă, suveranul se intitula stăpăn al pământului, suzeran al tuturor regilor şi imperaţilor care domnesc asupra barbarilor occidentali, după cum se numiau europenii la Pekin. Astăzi, formula s'a schimbat, şi în scrisorele de acreditare ce Chen şau Pin, ambasador al impăratului Kuang-Şu, a remis în mânile prezidentului Statelor-Unite vedem fraza următoare cu totul umanitară:

„Vĕ facem cunoscut că noi considerăm China şi toate celelalte naţiuni a universului ca o singură mare familie, şi că noi dorim a întreţinea cu ea şi cu deosebire cu marele popor american, relaţiunile cele mai amicale.“

(*O idee singulară*).—Un domn, îndestrat cu un spirit inventiv, găzi ţilele acestea, asigură el, mijlocul de a împedeca frigurile galbine de a se propaga.—Ştiinduse că această grozavă epidemie nu atinge munţii la o înălţime de 700 de metri, este de ajuns de a instala un oare care numĕr de baloane captive în locul în care se ivesc frigurile galbene. Aceste baloane sunt destinate de a sui în cîteva minute pe bolnavi la înălţimea cerută.

Ne îndoim, însă că americanii vor pune în practică vreodată acest remediu, pe atît de extraordinar cît şi original.

(*Un tun monstru*) — s'a vĕrsat zilele acestea la fabrica d-lui Krupp, la Essen. Este cea mai formidabilă piesă de artilerie ce a eşit până acum din această uzină; mĕsoară 40 centimetre de diametru şi aruncă o projectilă de 1606 livre, cu o vitesă de 500 metri pe secundă.

Pentru acei a căror profesiune îi obligă a vorbi mult: avocaţi, profesori, oratori, predicatori, poate fi ceva mai neplăcut de cât durerea de gât, guturaiul, sau remăşiţele unei bronchite? Se întrebuinţează cu profesiune, dară fără vre un folos, toţi o sciu, o serie de paste, siropuri, ceaiuri, etc., cari mai adesea lasă maladia se'şi urmeze în pace cursul seu. Numai gudronul este care se poată aduce o uşurare repede, mai instantanea când doza ce se ia este suficientă. Pentru a obţine acest resultat, trebue luat la fie-care masă căte patru sau şese capsule a le lui Guyot cu gudron.

Flaconul conţinênd 60 capsule, acest mod de tratament nu costă deci decât câte-va centime pe ţi, şi se poate afirma ca din ţece persoane cari l'au încercat, sunt nouă cari au continuat aceasta medicaţiune.

Capsulele lui Guyot, din causa succesului lor care merge crescênd pe fie-care ţi, an suscitat numeroase imitaţiuni. D. Guyot nu poate garanta de cât flacoanele, cari poartă semnătura sea imprimată în trei culori.

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate pharmaciele.

(15—12).

La Voce D'Italia

ZIAR ITALO-ROMAN

Organ de Liga Greco-Latina

Directore ENRICO CROCE.

Abonament: 3 luni 6 lei; 6 luni 12 lei; un an 20 lei.

Direcţiunea şi Administraţiunea se află, Calea Victoriei, la Librăria Nouă, No. 47, Bucureşti.

REVOLVERE, REVOLVERE, REVOLVERE.

Arme de vînat, etc.

Pentru anul nou nu se pot face mai frumoase daruri în acelaşi timp mai folositoare de cît arme — şi cu atîta mai mult când să pot procura cu preţuri într'adevĕr escepţionale şi de o calitate incomparabilă.

Marea noastră manufactură din Providence R. I. este cunoscută de mai mulţi ani în toată Europa pentru escelenţa şi superioritatea productelor sale cari vor fi expediate de sucursala noastră din Liverpool conform cu preţurile de mai jos la adresa fie-cărui, franco la domiciliu contra trimeterei costului prin mandat postal sau într'un cerc de bancă (posta anglesă nu espediează mărfuri în străinătate contra rembursament).

Fie-care obiect este întovărăşit de garanţia noastră pentru duoi ani şi ne îndatorim să restituim banii plătiţi pentru toată marfa care nu dă satisfacţiunea cea mai complectă.

Preţul - Curent.

		fr.	ct.
Revolvere	cu 6 focuri sistem Lefaucheux in abanos sculptat . .	5	—
„	cu 6 focuri sistem Lefaucheux in fieldiş	8	—
„	cu 6 focuri sistem Lefaucheux in fieldiş incrustat . .	9	—
„	cu 7 focuri sistem Buldog, foc central in abanos . .	10	—
„	cu 6 focuri sistem Buldog, foc central in fieldiş . . .	12	50
„	cu 7 focuri sistem Smith Wesson cu extractor automatic .	19	—
„	cu 7 focuri sistem Wesson cu perle-motte şi argintat . .	24	—
„	cu 7 focuri sistem Smith Rosenzi cu extractor automatic întorcêndu-se în totul fără şurub sistemul cel mai ingenios cunoscut cu incrustaţiunea de aur	30	—
Carabine	Flobert de tir pentru societăţi 6 mm. sculptat . . .	18	50
„	Flobert de tir pentru societăţi 8 mm. abanos . . .	22	—
Puşti de vănătoare	duble cu pistoane, cu ţava 80 centim. calibru 16—20 (după plăcere) cu adevĕrate camere, cu adevĕrate curele anglezeşti, cu pravurat subjecte de vănătoare . .	28	50
„	duble Lefaucheux . .	34	50
„	adeverate panglice moiré dublă cheă lipită . . .	42	50
„	dublă Lefaucheux, ţava 80 cent. damas Bernard, cu chee duplă cu gravuri şi incrustări .	87	50
„	duplă percursiune centrală cu adeverate curele Bernad, cu duplu zăvor, sistem Reylly, cu scoice. gravuri, snbiecte de vănătoare şi tăet aur .... Choke Bore zis american (puşca cea mai magnifică ce esistă .	122	50

Fie-care arma se afla intr'un teoc de pele si e garantata pe timp de 2 ani.

E. H. ROSENZI şi Comp.,
17, Brunswick street, Liverpool-Angleterre.

Conform notificărei al biuroului principal de loteriă *Isenthal Comp. în Hamburg* publicată în ziarul de azi tragerile a loteriei de bani germane se încep la 11 Decembre a. c. Considerând participarea estraordinară de care se bucură această loterie în ţară, credem că notiţa de faţă e de interes.

Guvernul Hamburgian garantează ca până acuma pentru plata esactă a tutor câştigurilor cu toată averea Statului. Fiind că Hambrg după cum e cunoscut se enumeră între oraşele cele mai bogate din Germania, apoi negreşit că asiguranţa ce oferă e destul de suficientă şi putem deci recomanda pe această loterie de Staca solidă.

Loteria germana de bani

Tragerea la 11 Decemvrie a. c. s. n.

Guvernul Hamburgian, conform decisiunei din 10 Octomvre 1878 a aprobat din nou aceasta mare loterie de bani, prin urmare această loterie ecsistând de 100 de ani are loc acuma la al 275-lea de ori. Controla guvernului Hamburgian nu privesce numai pe emisiunea loselor ci se întinde şi asupra tragerilor oferinduse ast-feliu fie-cărui din toate puntele de vedere asiguranţa cea mai suficientă. Şi pentru plata esactă a câştigurilor guvernul Hamburgian garantează cu toată averea Statului. A 275-lea loteriă germană de bani conţine numai 82,500 lose (de la No. 1—82,500) şi conform programei oficială de tragere 42,600 lose trebuesc să fie trase cu câştiguri negreşit, şansa de câştig e dar foarte însemnată, căci mai mult ca jumatatea a tutor loselor ecsistente trebuesc să câştige. Câştigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai fericit se urcă la

500,000 Lei noi

deosebit de aceasta mai sunt de făcut următoarele premiuri mari:

1	à	franci	333,333	6	à	franci	20,000
1	à	franci	166,666	1	à	franci	16,000
1	à	franci	106,666	24	à	franci	13,333
1	à	franci	80,000	2	à	franci	10,666
1	à	franci	66,666	3	à	franci	8,000
1	à	franci	53,333	31	à	franci	6,666
1	a	franci	48,000	61	à	franci	5,333
3	à	franci	40,000	4	à	franci	4.000
1	à	franci	33,333	304	à	franci	2,666
6	à	franci	26,666	3	à	franci	2,000

şi mai multe sute câştiguri de Lai noi 1600, 1333, 666, 400, 333, şi 266 Lei noi etc. etc, in total conform mencionării de mai sus 42,600 câştiguri. Toate 42,600 de câştiguri se trag în 7 secţiuni de trageri cari se succed repede. Cine doresce a mai participa la această loterie grandioasă trebuie să transmite înainte:

Leĭ noi *48* pentru 1 los *intreg* original
„ „ *24* „ *jumatate* los întreg
„ „ *12* „ un *sfert* los original

şi va priimi atunci losele comandate în original. Observăm încă odată inadins prin aceasta că preţul loselor e oficialminte hotărît şi că noi nu espediam nici promese bilete de participat nici vre-un alt efect de loterie interzise ci numai losuri originale pentru cari Statul garantează şi cari sunt investite cu armările Statului. Jumătăţile şi sferturile de lose sunt asemenea losuri originale.

Costul loselor comandate se poate transmite în bilete hipotecare române sau în poliţe trase asupra Casei de bance francese, englese şi germane. — Fie-care trimiterei de lose-i alăturăm gratis şi programa oficială a tuturor claselor. şi după fie-care tragere espediăm pe dată fie-cărui posesor de lose lista oficială a tragerii de unde se constată resultatul tragerii esactaminte. Sumele câştigate se achit de noi imediat după tragere sub controlul guvernului. Stăm în relaţiuni cu case de bancă din toate pieţele României şi suntem deci în posiţiune de a putea plăti câştigătorilor sumele câştigate în domicilurile lor sau în oraşul cel mai apropiat şi chiar în soiul de moneda ce ar dori câştigătorii.

Tragerea urmând a se începe deja la 11 Decemvre a. c. s. n. rugăm a adresa comandele grabnic şi direct către:

Biuroul principal de Loterie

JSENTHAL & Co.

HAMBURG (Germania).

Scrisori din România sosesc la Hamburg în 70 ore. Corespondăm românesce, franţuzesce, italienesce, englezesce, grecesce etc. etc.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tutescu.

№. 238. Joi 25 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
în casa Negruțzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi, 24 Noemvre 1878.

Criza ministerială persistă de a se menține cu o tenacitate ne explicabilă in București.

In unul din ultimele noastre articule am căutat a da samă de motivele ce ni fac a o atribui nu la cauze de interese interne ci la împregiurări externe, la politica de care se află orientul agitat și care ne apărat că interesează profund statul nostru. Continuăm de a avea aceiași convicțiune și cu toate că inteligentul și agerul nostru corespondent din capitală continuă de a ni arăta că această criză 'și are sorgintea sa in pretențiunile partidelor și in discreditul in care a căḑut primul ministru impreună cu sfărmăturile ce 'i a mai remas din cabinetul seu, nimic afară de fapte patente nu ne va putea scoate din convicțiune.

Căci ni intrebăm de ce oare d. Brătianu nu s'ar mulțămi de o imensă majoritate de mai bine de două treimi ce are in cameră și de ce ar mai umbla cu atita răvnire după unanimitate. Rațiunea ce el ni dă pentru justificarea acestei monstruoase pretențiuni ne mai pomenite in analele constituționale, adecă, convocarea camerilor de revizuire, ni se pare a presenta un caracter îndestul de specios spre a nu fi suspectă această rațiune, de a ascunde adevaratul motiv ce mișcă pe d. Brătianu.

In adevĕr ce are a face acea cameră de revizuire cu camera actuală; ce legătură, ce dependință ar mai vroi d. Brătianu să existe intre camera actuală unanimă sau neunanimă și intre ace cameră de revizuire ce este a se convoca și in care rațiune, noi cu lumea întreagă am căuta in zadar a afla un cuvânt? D. Brătianu cere țipând și trântinduse ca un copil rĕutăcios că numai când toate elementele liberale din parlamentele în ființă, i s'ar devota orbește d-sa ar mai continua de a sta la minister? Nu cum-va oare acestui copil alintat și strîcat să-'i mai fi venit in cap earăși vre-o oană, toană spre realizarea căriea ar voi să inhame întregul partid liberal spre a-l duce apoi după cunoscutul obiceiu al d-sale intr'acolo incontro 'l impinge această toană a sa și a-l face ast-fel pe acest partid, in intregime, partaș solidar cu d-sa?

Tare ni este frică să nu fie adevĕrul într'această ultimă presupunere; tare ne temem să nu fie acesta realul motiv care'l face pe d. Ioan Brătianu să se svărcolească așa de cumplit de a vedea întrunite pe toate nuanțele liberale, spre a'i servi la îndeplinirea misterioaselor sale planuri și satisfacerea cunoscutelor sale simpatii.

Să ni explicăm:

Cătră cine sînt aplicate aceste simpatii ale sale, să știe bine și sigur. Sunt pentru aceasta o mulțime de fapte în analile vieței sale. Ast-fel bună oară este bine cunoscut de toți în care dintre marele puteri d. Brătianu a găsit *imboldirea și sprijinul necesar* spre a resturna pe Domnitorul Alexandru Cuza. Este de aseminea bine știut că sub ministerul d-lui Brătianu, complesent cătră aceiași mare putere, s'au organizat la 1868 acele bande bulgare ce au adus atîta neliniște în Europa și care au fost aruncate peste Dunăre. Este iarăși tot așa de bine cunoscut că indată ce Rusia s'a decis a întra în resboiu cu Turcia d-sa a fost acela care a venit la putere și care mai apoi dintre toți miniștrii ce compuniau cabinetul seu a fost singurul căruia i s'a confieat tainile urzite la Livadia, taine din care nici unul dintre colegii săi din cabinet nici pănă astăḑi nu a fost împărtășit și dintre cari numai unele le sunt încă poate cunoscute.

Aceste fapte sunt vorbitoare.

Am fi pasibili de inepție dacă ele nu ni ar face a înțelege pentru ce d. Brătianu țipă după întrunirea tuturor elementelor liberale; am fi culpabili de o adevĕrată crimă națională dacă asemine fapte nu ni-ar deștepta în fine și nu ni ar determina a lua serioase măsuri de precauțiune spre a stavila tendințele sale și al împedeca ast-fel, de a mai angaja încă odată țara, spre eterna ei nenorocire în noul danț ce'i pregătesc simpatiile învechite și cronice de care este d-sa cuprins. Avem nevoe de a veghia astă dată cu atît mai deștepți, cu cît, precum am arătat în articolul nostru precedent, scopurile finale urmărite de Rusia, ultime rezultate ale rezboiului ce a purtat, nu sunt încă nici deplin realizate nici deplin cunoscute; cu atît mai mult cu cĕt d. Brătianu și partidul d-sale, în aceste trei sau patru luni ce s'au strecurat de la încheierea tractatului de Berlin a lăsat cu totul uitate interesele țerei într'o mare și importantă chestiune. Vroim a vorbi iarăși de viitorul principe al Bulgariei.

In adevĕr întru aceasta, tot atît de importantă și de vitală chestiune pentru noi ca și pentru puterile Europei occidentale, în această chestiune care, singură ni prezintă ocaziunea dorită de a vedea confundate interesele noastre cu ale lor și a le face solidarii de existența noastră, presa guvernamentală a stătut indeferentă și nici acea din străinătate nu a fost deșteptată spre a ocupa opiniunea publică a Europei de această gravă și capitală chestiune. Nici un cuvênt nu s'a emis în publicitate spre a se arata pericolele de care suntem și noi și Europa amenințați prin suirea pe tronul Bulgariei a unui principe devotat intereselor Rusiei, cit și avantajul imens ce ar face pe occident a înțelege cui se cuvine spre asigurarea Orientului de a fi urcat pe un tron pe carele a stătut odinioară regii României și a edifica acea barieră solidă pe care puterile occidentale caută de a o rîdica în Orient.

Nu credem ca aseminea idee serioasă și salutară și pentru noi și pentru Europa nu a trecut prin capul d-lui Ioan Brătianu, însă, atît presa din țară cît și cea din străinătate, o repetăm, au stat și stau încă mute pănă în momentul de față. Nu putea d-sa, în adevĕr, ori cît ar fi fost de mari și interesele României și acele ale Europei occidentale de a lipsi la scumpele simpatii ale vieței sale întregi.

Ni mai vine în spirit încă o cugetare..... dar ea este prea tristă, prea sdrobitoare și de aceia o respingem și o înăḑușim în adîncul inimei noastre.

Dar strigăm și noi la rîndul nostru cătră toate elementele din camerile noastre cît și cătră toți oamenii noștri de Stat să nu se plece la voacea de realiare a d-lui Ioan Brătianu; li strigăm în numele țerei și a întregei națiuni române a cărui organ suntem, să vegheze mai deștepte și

mai deştepţi de cît ori cînd, să strimtorească pe d. Ioan Brătianu şi să-i ceară garanţii!

Una şi cea d'intăi dintre aceste garanţii este, după părerea noastră, aceia de a nu i se da concursul cerut spre a forma un nou cabinet de cît atunci cînd d-sa va priimi ca în acest cabinet să între o majoritate compusă din miniştri a căror *simpatii pentru puterile occidentale* au fost tot atît de vădite cît şi simpatiile contrare ale d-lui I. Brătianu.

Aceasta este principala, poate singura soluţiune asigurătoare, a crizei ministeriale din Bucureşti.

Numai cînd această criză va fi resolvată în aseminea chip, România va putea scăpa din anxietatea în care se află şi de perplexităţile de care este coprinsă în aceste supreme momente.

Cb.

Corespondenţa „Stelei României".

Bucureşti, 22 Noemvre, 8 óre sara.

Vĕd multă lume, discut cu mulţi barbaţi însemnaţi, nici unul însă nu poate prevedea cum se va termina această criză ministerială.

Cei mai esperimentaţi şi care cunosc de aproape pe primul-ministru, îmi afirmă că toate negoţierile ce se fac în acest moment, când cu unii, când cu alţii, sunt numai *pro forma*, pentru ca mai târziu partidul Rosetti-Brătianu să poată zice că a încercat toate mijloacele spre a uni grupurile liberale, şi că lucrul i-au fost cu neputinţă. După părerea acestor oameni, primul-ministru este hotărit să meargă înnainte, ţinênd pept tuturor, servindu-se azi de unii şi mâine de alţii. El nu poate să lese puterea din mână tocmai asupra alegerei Camerilor de revizuire. Avênd încrederea Domnitorului mai mult de cum a avut'o chiar D. Lascar Catargiu, d-nu Brătianu nu mai voeşte să ştie de nime.

Nu mai departe de cât în astă seară aflu că şeful cabinetului a bătut şi la uşa Colonelului Dimitrie Leca pentru ca să între în ministeriu. După cum vedeţi, încercări de tot soiul de combinaţiuni, căci negoţierile cu d. Vernescu au picat cu desăvîrşire. Şi cu toate aceste, criza trebue să înceteze, pentru ca ţara să fie înzestrată cu un Guvern care cel puţin să mai liniştească spiritele, şi apoi corpurile legiuitoare trebue să înceapă a lucra.

Sunt unii care mĕ asigură că Ministeriul are a fi modificat mai tîrziu, adică după ce Corpurile legiuitoare vor vota tot ce va vroi Guvernul, luându-se în Guvern şi oameni care n'aparţin grupurilor pur liberale, spre a da oare-cum garanţii şi celoralte partide din ţară că alegerile vor fi libere.

Nu ştiu ce să vĕ spun şi ce să vĕ afirm. Convingerea mea este că nu de azi Guvernul actual a perdut şi drumul şi cărarea, şi dificultăţile de a se înzestra ţara cu un guvern de transiţiune, esplică greşelile ce s'au comis, greşeli care în altă ţară ar fi caracterizate într'un mod ce-ar înţerca pentru de-apururea de la cârma Statului pe oamenii cari le-au comis.

In acest moment este o întrunire da senatori la D. Seicar senator. La această întrunire stă faţă şi Primul-ministru.

Mâne dimineaţă este consiliu de miniştri la Palat sub preşedinţa Mariei Sale Regale.

Ce să vor discuta şi ce să vor hotărî atît în întrunirea intimă de la Şeicaru, cât şi în Consiliul de miniştri de sub preşedinţa Măriei Sale Regale, dacă voiu avea fericirea să 'mi ajungă ceva la ureche, viitoarea mea scrisoare vi le va povesti, dacă bine-înţeles vor fi lucrurile de domeniul pur al publicităţii.

Bucureşti, 23 Noemvrie,

Să vĕ povestesc cele pitrecute de la 'ntrunirea de Senatori de la D. Şeicaru, — ori se tac?

Să vi le povestesc!

La această întrunire au fost mai întăiu foarte puţini Senatori. Barbaţii aceştiea nu sunt ca junii deputaţi, ci sunt mai greoi a alerga pe ploae si noroiu la consfătuiri de care sunt convinşi de mai nainte că n'au se producă vre un rod. Aşa, mi se spune că numerul celor presenţi fiind foarte restrins, lucrurile s'au pitrecut cu totul în familie.

Primul ministru au dat seamă Senatorilor presenţi de încercările ce-au făcut spre a reconstitui grupurile liberale într'un singur partid. El au declarat c'au stat la vorbă politică cu grupul Vernescu, cu grupul Ioan Ghica şi cu grupul Ionescu, dar că i-au fost cu neputinţă să se înţeleagă. Pentru ce?—Ei doamne! Lumea au perdut încrederea şi nu mai poate pune temeiu pe promisiuni care numai departe a doua zi se uită. Şi chiar dacă s'ar da *zapis* la mână după cum se cere de la fracţiune, încă încrederea nu s'ar stabili, şi iarăşi noii aliaţi de la 'nceput s'ar uita chioriş unii la alţii.

Vorba la oamenii serioşi trebue să fie vorbă, şi când rămâne vorba ca oamenii să se lege ne încetat cu înscrisuri la mână, o! atunce numai încredere mutuală nu mai poate esista.

După ce Primul-ministru s'au terminat darea sa de samă, şi din care a resultat că n'au isbutit in rolul seu de arhitect politic de a reclădi aceea ce singur a dărâmat D. Voinov, Senatorul şi oratorul plin de foc al Primului ministru în Senat, au luat cuvêntul şi au susţinut că fracţiunea din Moldova nu poate veni la putere, căci pentru moment, ea nu poate să aducă Primului-ministru nici-o putere, şi prin urmare D. Brătianu să bată pe la uşa celoralte grupuri politice.

După cum vedeţi, Primul-ministru umblă în toate părţile, bate la toate uşile ca să'şi găsească colegi pe care să'i conducă apoi după cum doreşte, şi nu'i poate găsi.

Mi se zice că numai departe decât azi are în persoană să bată la uşa D-lui Mitică Sturza. De şi aş pute prezice resultatul ce vor avea demarşele sale, pe lângă acest barbat, totuşi tac. Atăta parcă aşi fi îndrituit de spune după căte ştiu din trecut, că 99 şi trei patrare şanse sunt contra şi numai o pătrime pentru că D. Sturza să consimtă a întra în Cabinet.

Am vĕzut azi pe stradele Capitaliei pe colonel Dabija. Nu mă îndoesc că acest şef de regiment de şi va fi torturat ca să priimească ministeriul de Resbel, totuşi va persista în refuzul seu sistematic de până astăzi.

Din cele ce preced, vĕ puteţi încredinţa că criza ministerială există, şi că Primul-ministru, decis de a merge înainte, va închega până în cele din urmă un feliu de cabinet.

P. S. N'au fost astăzi Consiliu de miniştri la Palat. Primul-ministru însă a făcut o vizită pe acolo, probabil ca să'şi facă raportul seu constituţional Capului statului.

Bucureşti, Noemvre 28, 4 oare.

Ministeriul Bratianu-Cogălniceanu şi'a dat astăzi-ultima sa suflare. Actualul ministru de externe se retrage, şi se formează un ministeriu ca să zic aşa de *agonie constituţională*.

Cu cine va compune D. Brătianu Cabinetul?

Mai multe nume figurează între candidaţii la fotoliile vacante, şi anume D. D. Stolojanu, Michail Ferichidi, Colonel Dimitrie Leca şi Colonel Neculai Dabija.

Această compunere ministerială, care mi se dă ca positivă, nu mă surprinde de

loc, căci-nu odată în vieaţa mea am avut decepţiuni!

Mi se spune asemine ca positiv că în locul uneia sau alteia din persoanele citate va figura d. Cantili.

Misiunea acestui ministeriu ar fi foarte simplă: s'ar mărgini întru a facilita îndeplinirea formalităţilor cerute de Constituţiune pentru convocarea camerelor de revizuire.

Cum va primi Senatul noua combinare ministerială? Eată o întrebare care au şi inceput a se pune, şi asupra mă voiu încerca şi eu în corespondenţa viitoare ca s'o ating.

Telegrame de prin ziare.

Lahora, 4 Decemvre. — (Oficială). — Brigada Mac Pherson din divisiunea Browne a inaintat până la Bosaval dincolo de Kur. Totul este liniştit in trecătoarea Khyber. Comunicaţiunile au fost restabilite intre Daka şi Ali-Muşjid.

Constantinopole, 4 Decemvre. — Khereddin-paşa a fost numit mare vizir în locul lui Savet-paşa. Ministrul de resbel şi Seik-ul-Islamul au fost inlocuiţi.

Constantinopole, 4 Decemvre. — Osman-paşa a fost numit ministru de resbel. Nurian Zade a fost numit Seik-ul-Islam. Riza-bey a fost numit prim secretar al Sultanului.

Constantinopole, 4 Decemvre. — Ministerul a fost complectat ast-fel: Said-paşa, ministru al justiţiei; Kadri-paşa, ministru de interne; Karatheodory-paşa, ministru al afacerilor străine; Savas-paşa, ministru al lucrărilor publice; Djevdet-paşa, ministru al comerciului.

Marele şef al artileriei va fi numit pe urmă.

(Havas).

DIN LOCALITATE.

Reuniunea femeilor române din Iaşi, această societase de bine-facere atit de folositoare şi de cunoscută ţerei, s'au întrunit în ziua de 8 ale curentei, spre a proceda la reînoirea comitetului seu.

Următoarele doamne au întrunit aproape unanimitatea sufragiilor: d-na Elena Mârzescu, ca prezidentă; d-nele Ortansa Drosu şi Maria Livaditi, ca vice-prezidente; d-na Maria Holban şi d-ra Maria Melinti, ca secretare; d-na Sofia Boghian, casieră; d-nele Ana Manu, Smaranda Brândă, Lucia Quintescu, Lucreţia Cobălcescu, Elisa Roşu şi Maria Petrovnnu, ca membre; eară d-nele Lucia Melic, Maria Irimescu, Maria Climescu, Cornelia Columb, Cleopatra Genoiu şi d-ra Cleopatra Petit, ca suplinitoare.

Mai toate persoanele cari compun noul comitet au avut onoarea de a figura şi în comitetul trecut.

Puterile acestui comitet sînt pentru un timp de trei ani.

In aceeaşi adunare de la 8 Noemvre, Comitetul trecut au făcut o dare-de-samă ce vom avea plăcerea de a o publica în unul din numerele viitoare ale jurnalului nostru.

Din această dare de samă resultă că „Reuniunea femeilor române“ are un capital de mai bine de 60,000 lei, o casă în valoare de 35,000 lei şi n scoală profesională cu un număr de 80 eleve.

In întrunirea de la 8 Noemvre s'a numit tot-o-dată şi o comisiune finanţiară, compusă din d. Stefan Neiu, primul-prezident al Curtei de Apel, d. Bogdan, casieriul general al judeţului Iaşi, şi din dnele Aspasia Culian şi Maria Zarifopol, cari se cerceteze socotele casei societăţei.

De la ultimele alogeri comunale se observă o mare agitare in rândurile înfrânte ale legiunei fracţioniste. Galvanisată prin unirea cu d. d. N. R. Rosnovanu şi N. Ceaur Aslan, fracţiunea face cele mai din urmă sdrăduinţi ca să-şi prelungească viaţa.

Pentru acest scop ea ţine dese intruniri cînd la d-l Rosnovanu cînd la vre-unul dintre vechii sei membri, şi in aceste întruniri se ocupă cu reorganisarea şi reconstituirea pe noue temelii a partidului căđut in discreditul general.

Dupre cum aflăm toate ar fi chiar puse la cale; programul, statutele, comitetul, fondul necesar pentru publicarea unui ziar cotidian.

Mai mult încă, intr'una din şedinţele ţinute septămîna trecută, urîtul şi invechitul nume de *fracţiune liberă şi independentă* ar fi fost chiar cu toată solemnitatea îngropat pentru tot-dea-una, pentru ca să fie înlocuit cu un alt nume, asemine vechiu, insă bine-sunător, cu acela de *partid naţional-liberal*.

In sfirşit mîne-poimîne noul născut are să inceapă chiar a se arata prin lume cu profesiunea sa de credinţă, scrisă in fruntea organului seu de publicitate, care, precum ni se spune, se va numi *Apărătorul Constituţiunei*.

Dacă lucrurile ar fi astfeliu, noi n'am avea de cît să felicităm pe vechii membrii fracţionisti pentru frumoasa hotărîre ce au luat de a reconstrui edificiul in ruină al partidului d-lor, de a se regenera şi reimprospăta, cu viaţa nouă, cu sânge strein imprumutat chiar şi de la d. d. Rosnovanu şi Aslan.

Ne temem insă că noul edificiu, ori cit i-ar fi architectul de meşter, nu va putea fi o clădire sănătoasă, care să se bucure de o viaţă indelungată, din cauză că coloanele şi materialul din care se va compune nu poate fi in totalitatea lor aproape de cit tot acele vechi, putrede, cu metehne originare moşteniste de la primii plăsmuitori.

VARIETATI.

(*Două cunoştinţi eminente*). — Baronul X... şi marquisul Z... sĕ duceau la Niţa.

Să ştie că trenurile exprese pe această linie nu sunt formate de cît de vagoane de clasa I-ia; şi cum baronul X... nu voeşte a voiaja cu servitorul seu, el zise acestuia de a se sui într'un alt compartiment; marquisul Z.. făcu acelaşi lucru cu feciorul seu.

Se opresc cîteva minute la Lyon; Baronul şi marquisul se întâlnesc şi recunoscînduse în sala de aşteptare că s'au întâlnit prin saloanele Parisului, şi spun unul altuia impresiunile voiajului.

— O! eu, zise baronul voiajez cu un tănăr încântător, ni am schimbat ţigări, ali sale sunt exelente; trebue să aparţie înaltei diplomaţii; tonul seu poleit, favoriţile sale frumoase, toate acestea o arată.

Sosiţi la Niţa, tablou: cei doi voiajori eminenţi descoper că au făcut mutualmente cunoştinţă cu servitorii lor respectivi.

(*O păcăleală nostimă*). — B... luă întro sară o trăsură eşind de la club. Pe drum bagă de samă că şi-a uitat punga. Ce să facă? Cum să plătească cursa?

O idee 'i veni cu toate aceste.

Opreşte puţin, birjar! strigă el. Am scăpat un napoleon pe pernele trăsurei. Mă duc să caut o lumină la dugheana din faţă. Rêmăi şi mĕ aşteaptă dinaintea uşei....

Dar de abia puse piciorul pe trotuar, şi viziteul, cu scop de a rĕmânea stăpân pe napoleonul scăpat, dădu biciu cailor şi dispăru parcă îl luase naiba.

B.. mai ride şi astăzi de astă pâcâleală.

La Voce D'Italia

ZIAR ITALO-ROMAN

Organ de Liga Greco-Latina

Directore ENRICO CROCE.

Abonament: 3 luni 6 lei; 6 luni 12 lei; un an 20 lei.

Direcţiunea şi Administraţiunea se află, Calea Victoriei, la Librăria Nouă, No. 47, Bucureşti.

BIBLIOGRAFIE

Soll și **Haben**, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broș. de 80. București 1878.

Calendarul „Lectorului Român" pe anul 1879.—Se află de vînzare la magazia Neculai Ioan.—prețul 1 leu 50 bani.

Comentariu asupra Legei electorale din 1866, de d. *Al. Crețescu*, primul president al Curței de Casațiune. — A doua edițiune cu corecțiuni și multe adause, între cari legea interprelativă din 22 Aprile 1878 și jurisprudența Curței de Casațiune. — Se află de vînzare la librăria Soceco. Prețul 3 lei.

Atelierie de Croitorie Barbatesc.

C. POPESCU.

Sub-semnatul deschizind un nou atelier de Croitorie in strada primăriei, alăturea cu Tipografia Goldner, aduc la cunoscința Onor. mei clienți care m'au onorat pănă acum cu comandele lor timp de 4 ani ca să bine vroiască a me visita și pentru viitor in noul atelier, garantez soliditatea lucrului și confecționarea pe mĕsura cea mai exactă precum și promtitudinea

Prețul cel mai moderat.

Climente Popescu. — Croitor Român

Pentru 500 Galbeni, se caută un asociat la o intreprindere industrială, a se adresa la biuroul administrației Ziarului.

Une bonne Institutrice enseignant très bien le francais et la musique, donnerait quelques leçon en echange de l'entretien s'adresser Hôtel Hilaire.

Rectificare.

In urma unei notiță publicată într'o foiță d'acolo care notiță calomniează pe negustori cu losuri austriace aruncând o dată lumina și asupra afacerile unor agenți de losuri în România ne simțim datori de a respunde că noi n'avem agenți în România și că nu vindem bilete de participat ci numai losuri Originale emise de Stat și prevedute cu armărele țerei cu prețul oficialiminte hoterît și plata esactă a câștigurilor e garantată de guvernul Hamburgian.

Hamburg, 28 Noemvrie 1878.

Biroul principal de Loteria,
ISENTHAL și Co.
Hamburg.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** **și** ***Macrestii*** **cu părțile din** ***Cotalesti***, **comuna Buhâeștii plasa Stavnicul, județul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan și Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulți ani.**

Pentru informațiuni, despre întinderea moșiei, calitatea pămînului și condițiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

D. Dr. A. Perido, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoștința onorab. sei clienți.

Oarele de consultațiune sînt de la 8—12 dimineața, și sara de la 4—6.

(10—9).

La Restauratia Baroty a sosit adevĕrat vin unguresc de Tocay.

Oficialiminte hoterît.

La 11 Decemvrie a. c. s. n.

se incep tragerile a loteriei de bani Hamburgiană. Mai esistă numai 82,500 lose și 42,600 lose trebuesc să câștige. — Pentru plata esactă a sumelor câștigate, guvernul garantează cu toată averea Statului. Câștigul cel mai mare care e de făcut în casul cel mai norocos se urcă la

500,000 Lei noi

deosebit d'aceasta mai sunt de câștigat:

Franci.	Franci.
1 à 333,333	6 à 20,000
1 à 166,666	1 à 16,000
1 à 106,666	24 à 13,333
1 à 80,000	2 à 10,666
1 à 66,666	3 à 8,000
1 à 53,333	31 à 6,666
1 à 48,000	61 à 5,333
3 à 40,000	4 à 4,000
1 à 33,333	304 à 2,666
6 à 26,666	3 à 2,000

etc. etc.

In total 42,600 câștiguri cari se trag în 7 secțiuni de trageri succedându-se repede. Prețiul loselor e oficialimente hoterît ceea ce ce se poate constata din programul oficial pe care alăturăm gratis fie-cărei trimiteri de lose. Cine vrea să participe la această loteriă de bani estraordinare, trebuie să trimétă înainte:

48 Lei noi pentru un los **intregu** original
24 „ „ „ **jumetatea** los original
12 „ „ „ un **șfert** los original

și primește atunci pe dată losurile comandate originale. După fie-care tragere espediez îndată lista oficială și sumele câștigate se plătesc îndată supt controlul guvernului. Rog a adresa comandele grabnic și directaminte cătră mine.

A. GOLDFARB,

Biroul principal de loteriă.

Hamburg.

Corespondința română. Timp de postă între România și Hamburg 70 de oare.

De vânzare,

Băile de lângă Târgu-Ocnii numite Nastasachi, renumite pentru calitatea apelor minerale, vindecând în scurt timp boale cronice, reumatizmuri, paralizii, scrofule, cuprinzând 28 apartamente fie-care din câte două camere, 40 cabine pentru feredei calde, mai multe atenanse, mobilieriul trebuincios, și o întindere de pământ aprocsimativ 8 fălci numai livadă și pădurice, situate într'o frumoasă poziție la poalele muntelui Măgura.

Detaliuri la administrația acestui ziar.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE

DE L'ABBAYE DE FÉCAMP (FRANCE)

ESCELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ȘI APERITIIVĂ

CEĂ MAĬ BUNĂ DIN TÓTE LICORILE

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE Brevetée en France et à l'Etranger. *A. Legrand aîné*

A se cere todéuna in josulŭ fiecărei sticle, eticheta pătrată purtându semnătura directorelui generale.

Adeverata licore *Benedictină* se găsesce numaĭ la.

In Iassĭ la D-niĭ Iby Frați, J. Ermacov & C^ia, negucitorĭ; și în cele maĭ alese magazii din celelalte orașe.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 239. Duminica 26 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in casa Negruţzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserţiunĭ şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.

Bucuresci, 25 Noemvrie. — I. P. S. S. Mitropolitul Primat e ales preşedinte Senatului, contra d-lui Epureanu, cu majoritate de un vot.

Vice-preşedinţii aleşi sunt: Principele Mitică Ghika şi Bozianu.

Iasi, 25 Noemvre 1878.

Resultatul alegerilor comunale din Iaşi a arătat în chipul cel mai eclatant creditul de care se bucură în Moldova corifeii fracţiunei, şi ar trebui ca cineva să fie surd pentru ca să nu audă cît de tare se manifestă opiniunea publică de la noi contra *partidului de ură, de prigonire si de afaceri.*

Cîţi-va indivizi fără vre o însemnătate politică şi fără capacitate ş'au pus în cap să treacă în faţa celor creduli că ei reprezintă Moldova, că ei sunt totul în această parte a ţerei şi că voinţa lor trebue să impue imensei majorităţi a cetăţenilor care-i repudiază, fiind că acum li cunoaşte păn şi măruntăile.

Spre nenorocirea noastră a Moldovenilor aceşti oameni au fost creduţi de a fi aceea ce ei pretindeau că sunt, şi ca resultat al acestei încredieri oarbe, Moldova suferi de 3 ani de zile sub regimul nulităţilor pretenţioase, din care cea mai mare parte au făcut o adeverată speculă din numele de liberal, exploatînd cum li venea mai bine la socoteală asupra acestei calităţi, cînd era vorba mai cu seamă de alegerile la comună sau la judeţ, de antreprize, de diurne, de moşiile statului şi de multe alte resurse de această natură, care s'au prefăcut într'o mină de aur pentru unii din mădularii grupului fracţionist.

Această stare de lucruri trebue să înceteze....

Dorim, cerem chiar de la cei în drept a se lua în băgare de seamă nemulţiumirile la care au dat loc în Moldova domnirea de trei ani aproape a regimului fracţionist şi a face să se curme odată cu aceasta destrăbălată administraţiune care a ajuns a fi pentru Moldova un adeverat flagel.

De astă dată nimărui nu'i mai este permis de a se îndoi de adeverata valoare şi de creditul de care se bucură fracţiunea zisă liberă şi independentă, şi am fi în drept să presupunsm persecuţiune sistematică contra acestei părţi a României, dacă ar fi din nou lăsată în exploatarea clicei fracţioniste.

Corespondenţa „Stelei Românieĭ".

Bucureşti, 23 Noemvre, 9 óre sara.

In astă seară primul-ministru Brătianu stă la vorbă asupra formărei cabinetului. Pănă cel mai tărziu pe Duminică ministeriul se va complecta. Numele persoanelor ce vor compune noul cabinet şi pe cari vi le-am dat în corespondenţele de astăzi dimineaţă, sînt d. d. Cantili M. Ferechide, col. Leca şi col. N. Dabija.

Acest ministeriu, ast-feliu compus, reprezintând numai o singură, uuanţă acea a partidului Brătianu, ar arata că unirea grupurilor liberale nu s'au efectuat şi că partidul roş se simte destul de puternic că să meargă singur înainte.

Un lucru care mi se pare straniu şi pe care nu-l pot explica este că grupurile liberale de nuanţa Vernescu, Ioan Ghica şi fracţiunea, umblă să găsească un *modus vivendi* cu d. Brătianu.

Am auţit că minoritatea din Cameră, adecă d. d. Vernescu si Ionescu, ar fi cerut explicaţiuni primului-ministru în privinţa rescumpărărei căilor ferate. Mi se afirmă că sunt mistere în această operaţiune naţionalo-finanţiară. La timpul oportun vĕ voiu vorbi şi despre această cestiune. Pentru moment, mĕ abţin, căci nu socot cu cale să vĕ dau în o chestiune atît de importantă de cît fapte pozitive.

Mi se mai spune că Guvernul ar fi fost somat de minoritate ca să'şi arete chipul seu de vedere în cestiunea israilită. Vĕ previn că fracţiunea de la d-voastre îşi propune de pe acum să esploateze cestiunea aceasta. Se zice că ea n'ar fi voit într'adins să între în cabinet, numai pentru ca la alegerea camerelor de revizuire să poată poza ca o sentinelă credincioasă a naţionalităţii noastre române, ca şi când s'ar găsi români cari să voească a-şi vinde ţara la Jidani.

Terminând, nu uit a vĕ spune că mâine este şedinţă publică la Senat pentru alegerea biuroului. Nu ştiu dacă o asemine alegere se va efectua. Ştiu, însă, că o parte din senatori ar dori să aleagă de Preşedinte pe d. Iepureanu.

Mai mulţi senatori m'au întrebat: ce gând are d. Cogălniceanu să facă acum cînd este eşit din ministeriu? Intrebarea este prea complexă pentru ca să dau un respuns simplu. Politica d'intr'o zi în alta poate să se schimbe, şi deci, în împrejurările grele prin care trecem, a determina *a priori* o linie de conduită mai cu samă pentru un om de Stat ca d. Cogălniceanu, este foarte anevoe.

Deveni-va el opoziţiune? Susţine-va el noul ministeriu?— Lumea îi prea curioasă ca se ştie tocmai de pe acum ce va făptui omul de Stat ce-au fost sufletul şi toată capacitatea ministeriului Brătianu.

Cestiunea aceasta poate fi deci lasată spre a fi deslegată mai tărziu, căci pentru moment, o datorie de înaltă cuviinţă are să facă pe ex-ministrul de externe să stee la o parte întocmai ca o vĕduvă care s'au despărţit de un barbat cu care n'au prea dus nici-odată casă bună.

Bucureşti, 24 Noemvrie. 12 oare.

In oara in care vĕ scriu aceste linii, ministeriul nu este format. La ministeriul de Interne, în camera unde se ţine Consiliul de miniştri, Capul Cabinetului se găseşte ochi în ochi cu DD. Mihail Ferichidi ş-

colonel N. Dabija. Nu ştiu ce va eşi din această convorbtre. Ceea ce vă pot spune este că d. Dabija au refuzat până acum de mai multe ori ministeriul de Resbel. Mi se afirmă însă că de astă dată colonelul meu ar fi primit, după stăruinţa d-lui Stătescu, să'şi pună capul sub evanghelie. Despre colonelul Dimitrie Leca aflu că au plecat aseară din capitală la moşia sa. Unii imi spun că plecarea sa ar însemna că consimte de a intra în noua combinare, şi că s'ar fi dus ca să-şi reguleze trebele sale private.

Ori ce s'ar zice însă, până acum ministeriului nu e format şi lucrurile pot să se schimbe dintr'un moment la altul.

Aflu că de când există criza ministerială, puterile cele mari nu se mai mulţemesc cu prima cetire cerută de Constituţiune pentru modificarea ei. Ele doresc să vază respunsul la discursul Tronului, pentru că să numească pe miniştrii lor plenipotenţiari în România.

Mai mulţi deputaţi din cei 26 îmi efirmă că minoritatea va prezinta un contraproect de respuns la discursul Tronului.

Din cauza crizei ministeriale, Consiliul de miniştri nu s'au ocupat încă de alegerile comunale din Iaşi. Mi se spune că ministrul de Interne ad-interim, s'au ferit de această cestiune ca de un lucru înciumat. Vom vedea ce va face noul Cabinet. Tinerii miniştri ave-vor ei curagiul de a confirma alegerea colegiului al IV, în care înriurea administraţiei au jucat un rol atit de însemnat? Nu-mi vine să cred. Dar judecând după câte decepţiuni am avut în vieaţa mea politică, se poate să vĕd şi pe oamenii tineri din noul cabinet trecênd cu buretele asupra pacatelor administraţiei fracţioniste din Iaşi, şi o ilusiune mai muit perdută ar fi întocmai ca o picătură de apă în nemărginita întindere a Oceanului.

——

Bucuresci, 24 Noemvre, 3 óre 40 m.

Mĕ aflu la Senat. La oară la care vĕ scriu, acest matur corp se află în numĕrul cerut de regulament spre a ţinea şedinţa. Senatorii se găsesc în cameră de consfătuire aşteptând sosirea primului-ministru, pentru ca să treacă în sala şedinţelor publice. D. ministru de justiţie Eug. Stătescu se vede printre senatori. Părinţii conscrişi stau grupuri, grupuri, de se sfătuesc asupra situaţiunei ţerei. Foştii şefi de cabinete, d. d. Ioan Ghica, Manolache Costache, principele D. Ghica, Bozianu stau mai la o parte, fără să converseze între dînşii. Ei se vĕd confundaţi în adînci cugetări, filosofând în sine însişi de bună samă asupra nevoilor ţerei. Această atitudine reservată şi isolată ar arata că până acum n'au urmat încă nici-o consfătuire şi nici-o înţelegere între aceşti bătrîni foşti şefi de cabinete.

Cine va fi ales preşedinte? cine vor fi vice-presidenţii? Cine vor figura în comisiunea de respuns la discursul tronului? Eată întrebări cari şi le pune publicul venit ca să asiste la această primă şedinţă a corpului ponderator.

Dar trebue să închid scrisoarea ca să nu scap posta.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

——

Ziarul bucureştean „Timpul“ reproduce următoarele dintr'o corespondenţă adresată din Constantinopol ziarului „Debats“:

România luând armele în contra Turciei, după o depeşă memorabilă, prin care i se cerea tănguios ajutorul ei, a alergat în ajutorul oştirilor ruseşti şi le-a scăpat de un dezastru sdrobitor. După aceea, a pierdut Basarabia, şi d'abia a putut căpăta Dobrogea. In orice caz, ea va putea servi de inveţătură generaţiilor viitoare de câte inicităţi se poate dovedi în stare o politică de cuceriri lipsită de orice scrupuluri. România a plătit prin urmare scump un moment de rătăcire; Europa îi datoreşte cel puţin o compensare, şi pare ciudat lucru, că Franţa şi Englitera nu se grăbesc a'i acorda un bun legitim, pe care 'l doreşte România din suflet, adică recunoaşterea ei oficială şi definitivă ca ţară independentă.

Şi nu i se poate obiecta României că n'a executat încă tractatul dela Berlin, intărziare ce de altminteri s'ar putea imputa mai de grabă altora; căci dacă acest tractat, în articolul seu 44, impune României „în favoarea tutulor credinţelor şi confesiilor“ aceleaşi libertăţi civile şi politice, nu trebue să uităm că aci e vorba de 500,000 de israeliţi, a zecea parte din populaţia românească; până acum în adever, printr'o mesură, ciudată după morala curată şi teoretică, însă salutară pentru interesele naţiei, Ovreii neavênd de loc altă industrie de cât camăta, s'a crezut că trebue a li se refuza exerciţiul unor drepturi şi a li se interzice funcţiile publice. Chinejii sunt tractaţi încă şi mai aspru în Statele-Unite. Este prin urmare vorba in România d'a se modifica Constituţia, ceea ce numai o anume Adunare are dreptul a face; afară de asta, trebue să se aleagă dintre israeliţi numai aceia cari locuesc in ţară de indelungă vreme, căci privilejuri nu se pot acorda celor sosiţi de ieri d'alaltăieri din străinătate, de pildă din Rusia, unde soarta le lasă mult de dorit. Astfel dar trebue multă vreme pentru regularea unei aşa trebi, care nu se poate face in done trei zile.

— „Spectatorul“ din 30 Noemvre cuprinde următoarea notiţă asupra situaţiunei din Afganistan:

Până în acest moment oştirile afgane n'au făcut nimica, de şi au multe guri de foc şi toate avantajele poziţiunei. Ele n'au aratat nici capacitate, nici perseveranţă, nici curaj. Lipsa lor de îndrăsneală au deşteptat în Anglia chiar impresiunea că armata afgană este demoralizată sau desorganizată, sau că ea ne favorizează în secret, şi unii merg până a spune că expediţiunea din Afganistan este terminată. Aceasta ar fi o concluziune prea grabnică.

Este probabil că întăile obiective ale campaniei — luarea Kandaharului, Şaturgardanului şi Djellalabadului- vor fi îndeplinite fără pierdere; dar aceste obiective nu sînt încă realizate, şi ar fi bine să se mai aştepte vre-o cîte-va zile. Cu toate aceste răpedea retragere a Afganilor, fără împotrivire, e greu de explicat Socotim de prisos a ne opri asupra ideei că ar fi un plan de a atrage pe Englezi departe de baza operaţiunilor lor, căci ea este mai pre-sus de strategia Afganilor. Nimic de altă parte nu dovedeşte desorganizarea Afganilor. Explicaţia cea mai probabilă e aceea pe care o dau Ruşii, cari pretind că Şere-Ali îşi concentrează toate puterile pentru apararea capitalei sale.

Dar mai este o explicaţiune tot atît de logică. Disciplina cu totul nouă a Afganilor au putut să slăbească. In 1859, Şere-Ali şi'au reorganizat oştirea după modelul englez, întrebuinţând ca instructori pe cipaii (soldaţii indieni în serviciul englezilor) cari fugiseră în Cabul după înăduşirea rescoalei lor; soldaţii afgani „cei regulaţi“ se găsesc împiedecaţi prin noua metoadă. De este lucrul ast-feliu, emirul va încerca o mare bătălie, în toată regula, şi armata sa va fi de sigur sfaramată, cum s'au întîmplat ori-cărei armate aziatice care au încercat să introducă tactica europeană în organizarea sa. Această, este o simplă presupunere; dar ni se pare mai probabilă decît prefacerea pe neaşteptate în fricoşi a unor oameni foarte bravi cari s'au bătut cu succes toată viaţa lor.

Revista Ziarelor.

——

Rescumpĕrarea căilor ferate române.

Repeşiciunea cu care se transmite ştirea că guvernul român a subscris la Berlin convenţiunea pentru rescumpĕrarea căilor ferate, nu ne mai dete timp să cercetăm bine cu cine anume a subscris astă convenţiune, şi creşurăm pentru un moment că ea s'a subscris de guvern, pe de o parte iar pe de alta de consiliul de supra-veghere.

Ştiri autentice primite in acest moment din Berlin, anunţă că consiliul de supraveghere al Societăţei acţionarilor e strĕin încă de această afacere, căci nimic nu i-s'a supus până acum in privinţa rĕscumpĕrerei căilor ferate. Tot asemenea consiliul nu poate să se aştepte la o comunicaţiune de felul acesteia, mai inainte de ce Camerile române să fi acceptat convenţiunea încheiată între guvernul român şi sindicatul frances.

Prin urmare, convenţiunea ce Pressa, Camerile şi ţéra vor avea să desbată şi să aprobe sau să desaprobe, este tot vechia convenţiune încheiată cu grupul băncei de Paris şi Pays-Bas, plus participarea a vre-o două alte bănci din Berlin cărora li s'a făcut toate concesiunile pentru a adera, fără ca cu aceasta să implice întru cât-va responsabilitatea consiliului de supraveghere şi să'l angajeze în astă afacere.

Ast-fel, fiind, cestiunea se schimbă, şi înţelegem acum pentru ce „Românul“ consilia presa română a păstra tăcerea. Alta este o convenţiune încheiată cu proprietarii linii adică cu societatea sau represintanţii legali ai societăţei, şi alta este o convenţiune încheiată cu un grup de banchieri care nu caută de cât a efectua o colosală operaţiune financiară şi a trage toate profitelĕ posibile.

Această deosebire o recunoaşte singur „Românul,“ căci în loc de a ne spune adevĕrul, adică că s'a incheiat o convenţiune cu un grup de banchieri, pentru a da mai mult lustru lucrărei sale. declară într'un mod categoric că a incheiat astă convenţiune cu consiliul de supraveghere.

In ce scop „Românul,“ al cărui şef redactor a subscris în numele guvernului astă convenţiune, ascunde un aşa mare adevĕr care peste câte-va ḑile se va divulga ? O! slăbiciune, câte adevĕruri nu trădai tu!!! — „Curierul financiar.“ —

DIN ŢARĂ.

Un câştig al Societaţei Dacia. — Aflăm cu multă plăcere că Societatea de asigurare „Dacia“ a câştigat zilele trecute aproape două sute mii de franci, din o asigurare de viaţă făcută de d. comite Potochi din Paris, care a decedat ḑilele trecute. (Pressa).

— Corespondentul din Tulcea al ziarului „Pressa“ comunică informaţiile următoare despre intrarea in acest oraş a trupelor române, intre care au avut loc in zioa de 18 Noemvrie pe la oara 1 după amează, precum şi despre primirea ce li s'au făcut din partea populaţiei locale:

D. Ministru de interne a primit următoarele telegrame:

„*Tulcea.* — Domnule ministru. — Astăḑi, la 10 oare, autoritatea imperială rusă a remis administraţia Dobrogiei in mânile autorităţilor române după sĕvârşirea seviciulni divin in toate bisericele şi templele. Un Te-Deum a fost celebrat inaintea palatului administrativ de stariţul monastirei Cocoşu, asistând fostul guvernator cu funcţionarii sei, consulii puterilor strĕine, comisiunea delegaţilor guvernului român, generalul Anghelescu, cu statul-major, comunităţile şi corporaţiunele şi toată populaţiunea din oraş. In momentul înălţărei sântei Cruci, s'a citit rugăciuni pentru ca cerul să dea mulţi ani de fericire A. S. R. Carol I. şi A. S. R. Elisabeta Doamna.

„Drapelul naţional s'a arborat pe palatul admnistrativ, şi in mijlocul salvelor de artilerie a fost salutat prin aclamaţiuni entusiaste ale populaţiunei. In acel moment, d. N. Catargi, preşedintele comisiunei, m'a invitat a da citire proclamaţiunei Domnesci, care asemenea a fost aclamată cu entusiasm. După primirea felicitărilor din partea corpului consular şi a diferitelor comunităţi, corporaţii şi a notabililor, am luat din mâna guvernorului Imperial rus posesiunea administraţiunei prefecturei Tulcea. Voiu pune toată stăruinţa mea a se termina in cel mai scurt timp dresarea inventariului şi incheiarea protocoalelor constatând regulata predare şi primire a archivelor diferitelor serviciuri — Prefect de Tulcea, *G. Ghica.*“

„*Călăraşi*, 23 Noemvrie 1878. — Domnule ministru.—Astă-ḑi, la oarele 2 după amiază, trei companii de vênători au trecut in Dobrogea, in satul Ostrovul; trupele au fost primite cu cel mai mare entusiasm; tineri şi bĕtrâni 'i-a imbrăţişat ca pe adevĕraţi fraţi. Mâne urmează trecerea restului batalionului de vênători şi regimentului de călăraşi.— Prefect, *Obedeanu*.

— In şedinţa de Vineri, Camera a ales comisiunea comunală şi comisiunea de rĕspuns la mesagiul tronului. In aceasta comisiune sunt numiţi D-nii E, Costinescu, I. Codrescu, P. Grădişteanu, C. Grădişteanu, N Fleva, C. Nanu şi D. Giani.

— *Monitorul Oficial* publică un comunicat care zice că predarea definitivă a Dobrogiei are loc în mânele autorităţilor române.

— Cetim în „România liberă“ de astăzi:

„Demisiunea cabinetului a fost primită.

„D-lu Brătianu e însărcinat cu formarea noului cabinnt, care s'ar compune din dd.: M, Ferichide, advocat, la externe; I. Cămpineanu, advocat, la finanţe; Eug. Stătescu, advocat, la justiţie; Cantili, advocat, la instrucţinnea publică; D. Leca, colonel, la lucrările publice; Dabija, colonel, la resboiu, şi d. I. Brătianu, la interne şi preşedinte de cabinet.

— „Comandantul rusesc s'a ridicat cu desăvîrşire din România, rĕmânĕnd numai un colonel, mai mult ca ataşat militar, pe lângă consulat.

— „O convenţiune s'ar fi subscris intre M. S. R. Vodă-Carol şi M. S. I. Sultannl Otomanilor, în privinţa intoarcerii în patriă a musulmanilor.“

Telegrame de prin ziare.

Lahora, 4 Decemvrie. — Nici-o nouate n'a sosit despre operaţiunile coloanei ce merge spre Peiwar.

O brigadă a armatei dela Khyber a înaintat până la Bosaval.

Londra, 5 Decemvrie. — „Times“ ḑice că, o dată ce Peiwar va fi ocupat de armata anglesă, scopul resbelului contra emirului Shere-Ali va fi atins.

Acelaşi ziar publică o depeşă din Pesta, care zice că Turcia recunoaşce cătră Rusia o datoriă de 300 milioane ruble drept despăgubire de cheltuielele resbelului. Depeşa mai zice că negociaţiunile pentru tratatul definitiv urmează regulat şi că se speră un resultat fericit.

Londra, 5 Decemvrie. — Liberalii proiectează de a supune Parlamentului, care se adună astăḑi, o moţiune de neîncredere în politica cabinetului.

Londra, 5 Decemvrie. — Coloana de la Khurum a luat strîmtoarea Peiwar; ea a luat mai multe tunuri. Afganii au perdut mulţi oameni.

Londra, 5 Decemvrie. — Discursul reginei Victoria la deschiderea Parlamentului zice că Camerele sunt convocate spre a li se face comunicările cerute de lege. Resbelul cu Afganistanul s'a hotărît in urma refusului emirului de a primi misiunea anglesă trimisă intr'un scop amical. Acesta însă cerea o satisfacţiune imediată. Regina constată că relaţiunile Angliei cu marile puteri sunt amicale. Ea crede că tratatul de Berlin va fi aplicat cu succes.

Londra, 5 Decemvrie. — In Camera comunelor marchisul de Hartington propune o adresă că opoziţiunea nu va inpedeca acţiunea guvernului, incercând a se opune votării creditului; dear respunderea întreagă a faptelor de faţă priveşce pe guvern.

Constantinopole, 5 Decemvrie. — Un hat imperial anunţă schimbarea cabinetului şi doreşce a înlătura greutăţile cari inpedecă ţeara de a se bucura de pace şi reforme. Un alt hat va indica mijloacele pentru aplicarea reformelor.

Fotiades-bey e numit guvernator general a Cretei cu gradul de vizir.

Berlin, 5 Decemvrie. — Imperatorul a sosit şi a fost primit cu entusiasm.

„Monitorul oficial“ a imperiului publică decretul prin care imperatorul ia direcţiunea afacerilor şi mulţumeşce principelui ereditar.

Am aflat într'un mod sigur ca multe persoane bolnave de guturaiuri, bronchite sau phthisia, voind să cumpere in unele pharmacii Capsule de gudron, li s'au vêndut capsule cari nu eşiau din laboratoriul nostru. Ne credem datori a aduce aminte bolnavilor că toate speciele de gudron sunt departe de a avea aceaşi compositiune, şi că, prin urmă, efectul lor nu poate fi acelaş.

Ne voind a suma o responsabilitate care nu ne incumbă, declărăm că nu putem garanta qualitatea şi; prin urmare, eficacitatea decât adevĕratelor capsule *Guyot cu gudron*, cari poartă pe etiqueta flaconului semnătura noastră imprimată în trei culori: **Guyot pharmacian. la Paris.**

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate pharmaciele. (15—13).

BIBLIOGRAFIE.

Soll și Haben, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broș. de 80. București 1878.

Calendarul „Lectorului Român" pe anul 1879.—Se află de vînzare la magazia Neculai Ioan.—prețul 1 leu 50 bani.

Comentariu asupra Legei electorale din 1866, de d. *Al. Crețescu*, primul president al Curței de Casațiune. — A doua ediție cu corecțiuni și multe adause, între cari legea interprelativă din 22 Aprile 1878 și jurisprudența Curței de Casațiune. — Se află de vînzare la librăria Soceco. Prețul 3 lei.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** **și** ***Macrestii*** **cu părțile din** ***Cotalesti***, **comuna Buhâeștii plasa Stavnicul, județul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan și Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulți ani.**

Pentru informațiuni, despre întinderea moșiei, calitatea pămîntului și condițiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

La Restauratia Baroty a sosit adevĕrat vin unguresc de Tocay.

Rectificare.

In urma unei notiță publicată într'o foiță d'acolo care notiță calomniează pe negustori cu losuri austriace aruncând o dată lumina și asupra afacerile unor agenți de losuri în România ne simțim datori de a respunde că noi n'avem agenți în România și că nu vindem bilete de participat ci numai losuri Originale emise de Stat și prevedute cu armările țerei cu prețul oficialiminte hoterit și plata exactă a câștigurilor e garantată de guvernul Hamburgian.

Hamburg, 28 Noemvrie 1878.

Biroul principal de Loteria,

ISENTHAL și Co.

Hamburg.

Pentru 500 Galbeni, se caută un asociat la o intreprindere industrială, a se adresa la biuroul administrației Ziarului.

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoștința onorab. sei clienți.

Oarele de consultațiune sînt de la 8—12 dimineața, și sara de la 4—6.

(10—10).

DE VÊNZARE

de la St. Gheorghe anul viitor, sau ***de arendat*** o vie în întindere de 7 fălci, împărțită; în pămînt de arat, de fănaț, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vișan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde și **un loc sterp** situat în Jassy desp. IV, strada St. Lazar mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administrația acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu— Condițiuni avantajóse.

Anastasiu **W. Bottez.**

La Voce D'Italia

ZIAR ITALO-ROMAN

Organ de Liga Greco-Latina

Directore ENRICO CROCE.

Abonament: 3 luni 6 lei; 6 luni 12 lei; un an 20 lei.

Direcțiunea și Administrațiunea se află, Calea Victoriei, la Librăria Nouă, No. 47, București.

REVOLVERE, REVOLVERE, REVOLVERE.

Arme de vînat, etc.

Pentru anul nou nu se pot face mai frumoase daruri în același timp mai folositoare de cît arme — și cu atîta mai mult când să pot procura cu prețuri într'adevĕr escepționale și de o calitate incomparabilă.

Marea noastră manufactură din Providence R. I. este cunoscută de mai mulți ani în toată Europa pentru escelența și superioritatea productelor sale cari vor fi expediate de sucursala noastră din Liverpool conform cu prețurile de mai jos la adiesa fie-cărui, franco la domiciliu contra trimeterei costului prin mandat postal sau într'un cerc de bancă (posta anglesă nu espediează mărfuri în străinătate contra rembursament).

Fie-care obiect este întovărășit de garanția noastră pentru duoi ani și ne îndatorim să restituim banii plătiți pentru toată marfa care nu dă satisfacțiunea cea mai complectă.

Prețul - Curent.

		fr.	ct.
Revolvere	cu 6 focuri sistem Lefaucheux in abanos sculptat	5	—
„	cu 6 focuri sistem Lefaucheux in fieldiș	8	—
„	cu 6 focuri sistem Lefaucheux in fieldiș incrustat	9	—
„	cu 7 focuri sistem Buldog, foc central in abanos	10	—
„	cu 6 focuri sistem Buldog, foc central in fieldiș	12	50
„	cu 7 focuri sistem Smith Wesson cu extractor automatic	19	—
„	cu 7 focuri sistem Wesson cu perle-motte și argintat	24	—
„	cu 7 focuri sistem Smith Rosenzi cu extractor automatic întorcêndu-se în totul fără șurub sistemul cel mai ingenios cunoscut cu incrustațiunea de aur	30	—
Carabine	Flobert de tir pentru societăți 6 mm. sculptat	18	50
„	Flobert de tir pentru societăți 8 mm. abanos	22	—
Puști de vănătoare	duble cu pistoane, cu țava 80 centim. calibru 16—20 (după plăcere) cu adevĕrate camere, cu adevĕrate curele anglezești, cu pravurat subjecte de vănatoare	28	50
„	duble Lefaucheux	34	50
„	adeverate panglice moiré dublă cheă lipită	42	50
„	dublă Lefaucheux, țava 80 cent. damas Bernard, cu cheie dupla cu gravuri și incrustări	87	50
„	dupla percursiune centrală cu adeverate curele Bernad, cu duplu zăvor, sistem Reylly, cu scoice. gravuri, snbiecte de vănătoare și tăet aur .... Choke Bore zis american (pușca cea mai magnifică ce esistă	122	50

Fie-care arma se afla intr'un teoc de pele si e garantata pe timp de 2 ani.

E. H. ROSENZI și Comp.,

17, Brunswick street, Liverpool-Angleterre.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 240. Marti 28 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negrutzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași, 27 Noemvre 1878.

In sfîrșit criza ministerială au ajuns la un capăt.

„Monitorul oficial“ de ieri publică chiar lista noilor miniștri.

Această listă este conformă în totul aceleia ce ni s'au comunicat de corespondentul nostru din București.

Astfeliu, mulțumită lui D-zeu și d-lui Brătianu, țara este înzestrată cu un guvern.

Acest resultat nu s'au putut dobîndi însă de cît cu multă trudă, cu mare batae de cap și numai după o întreită operațiune: de purificare, permutare și întregire.

De purificare, prin înlăturarea d-lui Cogălniceanu.

De permutare, prin trecerea d-lui Brătianu de la lucrările publice din nou la interne, și a d-lui Câmpineanu de la finanțe la externe.

De întregire, prin aducerea d-lui D. Sturza la finanțe, a d-lui G. Cantili la instrucțiune, a d-lui M. Ferechide la lucrările publice și a d-lui colonel N. Dabija la resboiu.

Pănă aici nimic n'au ramas din vechiul cabinet, cel puțin întru cît privesce posesiunea portofoliilor ministeriale.

Toate au fost schimbate, prefăcute, reinoite.

Un singur portofoliu, acela al justiției au fost lasat în mînile vechiului său titular, ale d-lui Eugeniu Stătescu.

In tocmai ca o stîncă de granit, în mijlocul furtunei ministeriale, acest din urmă au remas neclintit la departamentul său.

Așa, puterea executivă este deplin constituită.

Cum va fi ea primită în cele doue camere? Care-i va fi sistemul după care se va dirigui in politică internă? Care-i va fi politica externă? Continua-va tradițiunile vechiului cabinet? Urma-va o cale nouă?

Eată intrebări cari ni se infățoșează din capul locului, și la cari nu putem respunde pănă nu vom vedea la lucru pe noii miniștri.

Uitându-ne la ideile politice ale persoanelor cari compun noul cabinet, fisionomia sa ne apare in general sub o singură culoare.

O singură excepțiune, o singură nuanță diferită, ar prezenta, in acest cîmp ministerial, personalitatea d-lui D. Sturza.

Se știe că acest barbat de Stat s'au rostit cu energie, și nu fără dreptate, contra politicei exterioare urmate de d. I. Brătianu.

Această politică au fost inexorabil osindită de d. D. Sturza.

Întrebarea este: D. Sturza întrând în ministeriul d-lui Brătianu dobîndit'au garanții că vechea politică nu se va mai repeți? ori poate părăsit'au d-sa credințele sale și au imbrățoșat sistemul d-lui Brătianu?

Deslegarea acestor intrebări ne interesează in gradul suprem, și, pănă cînd nu vom dobîndi-o, ni este cu neputință de a ne rosti asupra noului cabinet.

Corespondența „Stelei României“.

——

București 25 Noemvrie, 12 oare dimineața.

Pănă la oara aceasta, cu toate că sunt desemnați noii ministri, totuși ministeriul nu este încă format. Negoțiările Primului-ministru Brătianu nu sunt încă terminate cu D. Mitică Sturza Miclausanul. Aflu că acest bărbat au fost invitat chiar la Alteța Sa Regală. Este probabil că va fi însărcinat cu Ministeriul de Finanțe. Colonelul N. Dabija au primit ministeriul de resbel, dar decretul seu de numire nu va eși de cît la 2 Decemvrie. Mi se spune că noul ministru de resbel pleacă chiar în astă seară la Iași, probabil în interese de familie.

Culisele Senatului sunt mai misterioase de cît a le junei Camere. Aice nu afli politica cea mare de culise cu facilitatea cu care o afli în Camera din dealul Mitropoliei. Dar cu tot misteriul și cu toată direcțiunea ce se păzește, oamenii sînt oameni, și tot lasă a se înțelege cîte ceva. Așa am aflat de la un Senator vrednic de credință, că se pregătește o acțiune în corpul matur. Această acțiune are a se manifesta la alegerea biuroului. Mulți umblă să aleagă de Președinte pe D. Iepureanu, în locul Primatului României, iar de vice-Președinți pe D. D. Sturza și Orescu.

Cu intrarea în ministeriu a D-lui M. Sturza nu cred să triumfeze această manifestare senatorială. Alți senatori susțin la vice-prezidenție pe d. d. Bozian și Dimitrie Ghica.

Vă afirm în mod positiv că nu s'au închegat nimic în corpul matur, și senatorii umblă fiecare de capul seu, fără să 'și fi determinat linia de purtare politică față cu guvernul Brătianu. Aceasta se va preciza cu ocasiunea respunsului la discursul Tronului.

Ministeriul nefiind format pănă la oara aceasta, nu cred că Senatul să proceadă la votarea biuroului. D. Brătianu se luptă prin ai sei ca Primatul României să fie ales de Președinte.

Nu știu și nici cunosc intrigele călugărești care au adus opositiunea episcopilor contra Primatului. Părerea mea ar fi ca legea Sinodului să fie modificată și preoții laici să aibă și ei dreptul de a fi membri ai Sinodului.

Clerul de mir face parte din Societatea română, și prin urmare este nedrept ca soarta lui să fie lasată la omnipotența unui Sinod compus numai din călugări, cari fac o societate *sui generis*.

Plec la Senat, în speranță să mai grăbuesc în vr'un colț pe vr'un senator care să mă lumineze asupra situațiunei. Câți senatori, însă, pot fi în stare să o facă aceasta, este un punt foarte delicat pe care nu 'l pot resolva alt-feliu de cît prin aplicarea maximei constituționale: toți senatorii au presumpțiunea că știu să aprecieze situațiunea. Teoria este dreaptă, dar în practică ce se 'ntemplă? Pun întrebarea și respunsul îl găsesc într'o altă maximă care zice: Ori ce presumpțiune împinsă la cea din urmă a să limita te duce la inexactitate. Ca om cu minte îmi veți da voi de a nu împinge presumpțiunile în limitele sale extreme.

——

București, 25 Noemvre, 2 ore.

Criza ministerială au incetat! Persoanele cari compun noul cabinet sînt, afară numai de una singură, acelea pe cari vi le-am făcut cunoscute printr'o scrisoare anterioară Eată acum lista completă cu portofoliile respective: d. I. Brătianu, prezident consiliului și la interne; d. D. Sturza, la finanțe; d. I. Câmpineanu, la externe; d. Statescu la justiție; d. G. Cantili, la in-

structie; d. M. Ferichide, la lucrările publice; col. N. Dabija, la resbel.

In momentul in care veţi primi scrisoarea aceasta, compunerea ministeriului va fi de sigur oficial anunţată în fie-care judeţ.

Printr'una din corespondenţile mele precedente v'am spus că lumea începuse a bănui pe d. Ioan *Ghica* că ar fi eşit din atitudinea reservată ce observase până acum. Intrarea d-lui D. Sturza in cabinet nu ar fi de cât prima manifestare a acţiunei acestui barbat de Stat.

In senat lucrurile au luat de o dată o faţă cu totul deosebită de aceea ce o prezentau numai departe de cât cu 24 oare in urmă. Prima manifestare a grupărei membrilor acestui corp se va desemna chiar astăţi cu ocasiunea compunerei biuroului. Candidatura guvernamentală la prezidenţie a Mitropolitului Primat este serios ameninţată din cauza opoziţiunei dîrze ce intimpină, precum spusei mai dinioara, din partea episcopilor. Se poate ca din această ceartă călugărească să iasă folosit d. Manolache Costachi. In sfirşit acţiunea d-lui Brătianu au inceput a se simţi în sinul corpului ponderător. Această acţiune, cu tot misterul şi meşteşugul de care e insoţită, e chiar vizibilă.

De şi nimine nu poate tăgădui că intrarea d-lui D. Sturza in ministeriu, dă o mare tărie d-lui Brătianu şi partidului d-sale, totuşi nu e mai puţin adevarat că ea constitue un eveniment, care au pricinuit la mulţi o mare surprindere.

Nu e uşor de a spune ce va eşi din noua combinare ministerială, nici sistemul politic la care avem să asistăm. Mi se afirmă de cătră un om al zilei că sistemul de administraţiune interioară are să se schimbe. Ar fi foarte de dorit, de interesul cel mai mare al ţerei, ca faptele şi numai faptele să vină a adeveri cât mai curând această afirmaţiune.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

O depeşă a „Agenţei Reuter“ enumeră dispoziţiile principale ale unui proiect de Constituţiune bulgară redactat sub auspiciile guvernorului general rus de un numĕr de notabili de a-i viitoriului principat. După acest proiect, puterea legislativă va fi exercitată de o singură Adunare naţională compusă din 400 membri, dintre cari 100 numiţi de guvern. Membrii clerului pot fi alegĕtori şi eligibili; dar, printr'o restricţiune foarte curioasă, ei nu vor avea dreptul de vot în Adunare de cît asupra chestiunilor cari nu privesc politica. Miniştrii sînt respundĕtori înaintea Adunărei; principele nu are dreptul de resboiu şi de pace, ci numai acela de a graţia. Independenţa tribunalelor şi libertatea presei sint asemine garantate prin acest proiect pe care principele Dondukoff-Korsakoff se zice că au trebuit să-l supună la încuviinţarea ţarului, cu ocaziunea călătoriei sale din urmă la Livadia.

— In ziua de 26 Noemvre, la Pesta au fost un mic bont de studenţi. Un comitet convocase o adunare într'o cafenea, spre a delibera asupra unei ovaţiuni ce se găsise cu cale a se face în onoarea delegaţilor austriaci. De-odată adunarea află că prefectul de poliţie, d. Thaiss, venise acolo ca să împrăştie conferenţa. Atunci, mulţimea adunată în sală şi în stradă înnaintea cafenelei au început să huiduească şi se strige: *Afară poliţia*! *Jos Tisza*! *Eljen Kossuth*! *Eljen Ellenzek*! *Trăească opoziţiunea*!

Incetul cu încetul s'au deşartat şi un conflict era aproape să se nască în stradă; dar, îndată ce poliţia s'au făcut nevĕzută, totul s'au potolit.

In aceeaşi sară o boambă au fost aruncată la Buda, în apropiere de palatul lui Tisza, unde mai multe geamuri au fost stricate. In momentul exploziunei, comtele Andrassy şi mai mulţi membri din delegaţiunea maghiară se găsiau la ministrul-prezident.

— Imparatul Alexandru au părăsit Livadia în ziua de 29 Noemvre, mergênd la Moscva, unde va sta, dupre cum informează agenţa rusă, vre-o zece zile şi va trece în revistă trupele acolo aflătoare.

— Ziarele ruse consideră toate discursurile atribuite generalui Kaufmann ca fabricate la Londra pentru trebuinţele cauzei.

— „Novoie Vremia“ zice că se aşteaptă pe la sfîrşitul lunei să sosească la St.-Petersburg Kaufmann, guvernorul Turchestanului, împreună cu cea mai mare parte a statului seu major.

— „Gazeta naţională“ vorbind de ultimele măsuri luate de poliţia din Berlin, se exprimă în chipul următor:

Înăduşim simţimentele ce ne inspiră aceste măsuri, ori cît ar fi ele de dureroase şi de amare. Nu sîntem iritaţi prin aceste măsuri în sine înseşi ci prin tendinţele condamnabile cari silesc pe administraţiune de a supune un întreg norod devotat unei legi îndreptate numai contra asasinilor şi a banditilor.

— „Corespondenţa politică“ din Viena publică următoarea notă:

Prin cercurile diplomatice se exprimă o mare mirare pentru intimitatea care domneşce între Poartă şi reprezentantul României, d. Brătianu. Această apropiare între Turcia şi România au exercitat oare-care înriurire asupra resoluţiunilor Rusiei în privinţa Dobrogei.

— Se scrie din Roma „Coresp. politice“ că catolicii şi nobilimea din Roma, care nu s'a împacat încă cu nouă ordine de lucruri, au luat pentru întĕia oară parte, de la 1870, la o manifestaţie naţională cu ocasiunea întrărei regelui Umbert în Roma după atentatul de la Neapole. Cuvîntul de ordine ar fi plecat din Vatican.

— „Times“ comentând corespondenţa diplomatică relativă la afacerile Aziei centrale, corespondenţă publicată simbăta trecută (18 noemvrie), după ce aminteşte sgomotul despre revocarea generalului Kaufmann, adaoge: „Această rechiamare ar fi o parte din reparaţia ce Rusia este obligată să dee Angliei pentru că au violat înţelegerea stabilită între ambele ţĕri. Rumperea tuturor relaţiunilor Rusiei cu Cabulul, ar fi a doua parte a reparaţiei necesare pentru restatornicirea acestei înţelegeri. Din nenorocire au trecut timpul de a sfarma efectele purtărei Rusiei faţă cu emirul spre a nu mai avea teamă de urmările acestei purtări. Astăzi trebue să adoptăm măsurele cari nici-odată n'ar fi fost necesare dacă n'ar fi întrat o misiune rusă în Afganistan.

„Morning Post“ şi „Morning Advertiser“ declară că corespondenţa Cărţei albastre dovedeşce perfidia Rusiei şi justifică acţiunea guvernului englez contra emirului.

— După o telegramă din Constantinopole cu data de 1 decemvrie, principele Labanof ar fi declarat lui Savfet-paşa că Ruşii vor deşarta Bulgaria şi Rumelia conform stipulaţiilor tractatului de Berlin, afară însă de Andrianopole şi de Tracia, adăogând că deşartarea acestora va atîrna de la primirea de cătră Poartă a tractatului definitiv.

DIN ŢARĂ.

După ştirile primite din Dobrogea de „Vocea Covurluiului“, la Sulina s'ar fi ivit oare-cari neînţelegeri în privirea ocupaţiunei între autorităţile noastre şi între cele ruse. Guvernul ar fi trimis un delegat al seu spre a aplana lucrul.

— Acelaşi ziar informează că guvernorul rus Beloţercovitz, care se pregătia să plece în Bulgaria, ar fi primit contra-o r-

dine că să amîne plecarea sa din Dobrogea.

— Ziarele din Bucuresci semnalează că de vre-o cîte-va zile au început a trece din nou prin capitală trupe ruse cari vin din Rusia pe linia Bender-Galaţi şi se îndreaptă spre Giurgiu. Pănă acum au trecut doue trenuri militare, unul joi şi altul vineri sară, compuse fie-care din cîte 60 vagoane.

— De la 19 Noemvrie, sîntul Sinod este convocat în sesiune ordinară printr'un mesagiu domnesc.

— Adunarea deputaţilor a votat în şedinţa de Vineri în unanimitate, convenţiunea incheiată între noi şi Turcia, în privinţa repatrierii prisonierilor turci.

— In aceeaşi şedinţă d. d. P. Grădisteanu, N. Ionescu, V. Maniu şi I. Agarici au propus modificarea art. 8 şi 9 din condica civile in modul următor: „Veri-ce individ născut şi crescut în România, pănă la majoritate, şi care nu se va fi bucurat nici-o-dată de vr'o protecţiune străină, va putea, in cursul unui an, după majoritate, fără alt stagiu, să reclame calitatea de român, pe care însă nu o va putea dobândi de cît prin un vot al Corpurilor legiuitoare.

„Alineatul 3, de sub art. 8, va forma art. 9, c. civ., iar art. 9 actual este şi remâne abrogat.“

— Prefectul de Kiustenge au trimis ministrului de interne următoarea telegramă:

Astăzi, (la 10 oare), cu ocasiunea luărei în posesiune a districtului Kiustenge, a avut loc în biserica grecească un Te-Deum, la care au asistat toate autorităţile locale ruse, dd. representanţi ai puterilor streine, notabilii oraşului şi un insemnat numĕr de cetăţeni din toate clasele; in acelaşi timp, in templele diferitelor naţionalităţi, s'au înălţat rugi către cel A-Tot-Putinte pentru prosperitatea României şi pentru îndelunga, pacinica şi glorioasa domnire a A. S. R. Domnului Carol I şi a ilustre Regale Doamna Elisabeta. Entusiasmul era foarte mare şi bucuria se vedea pe toate feţele. Tot oraşul era în picioare; stindarde tricolore, ghirlande de flori şi diferite ornamente impodobeau casele. După terminarea serviciului divin, am fost insoţit de popor, in strigăte de urări entusiaste, pănă la localul conacului, unde trebuia să procedăm la primirea autorităţilor. Aci comisiuni din partea diferitelor naţionalităţi, m'au insărcinat să depun la picioarele Tronului Augustului Nostru Domnitor, încredinţarea despre devotamentul şi fidelitatea noilor sei supuşi, pe când, chiar în salonul de recepţiune, preoţii mohamedani, după ritul lor, au înălţat rugi către cel A-Tot-Putinte, cerend inalta Lui protecţiune pentru România şi guvernul ei. In fine, zioa de astă-zi va remânea inscrisă pentru viitor, în cartea Istoriei, ca o zi de fericire, pentru această nouă Românie, atît de mare era entusiasmul.

Prefect de Kiustenge: *R. Opran.*

Telegrame de prin ziare.

Londra, 6 Decemvrie. — Ieri, in prima şedinţă a parlamentului englez, Sir Northcote a esprimat speranţa că, după ultimele noutăţi sosite din Afganistan, resboiul ar avea o scurtă durată.

Lordul Beaconsfield a reinoit asigurarea dată in discursul tronului, asupra deplinei esecutări a tratatului de Berlin de către puterile interesate. El a mai adăogăt, că posesiunea insulei Cipru e foarte avantagioasă pentru Englitera, şi că peste curînd această insulă va deveni una din cele mai insemnate posiţiuni engleze.

Marţia viitoare, lordul Halifax, în Camera lorzilor, şi d. Vitebread in Camera comunelor, vor depune o moţiune de blam contra guvernului.

Londra, 6 Decemvrie. — Luni se vor depune in amêndoue camerele moţiuni, cari tind a blama politica guvernului.

Belgrad, 7 Decemvre. — Scupcina a fost deschisă astăzi de principele Milan, care a pronunţat un discurs foarte aplaudat. Tuzakovici a fost numit preşedinte şi Vasici vice-preşedinte a Scupcinei.

Lahora, 6 Decemvre. — Se crede că generalul Roberts va mărgini operaţiunile sale în valea Kurumului în a lua strîmtoarea Şutargardan.

Londra, 7 Decemvre. — Noutăţile sosite de la reatrul resbelului spun că emirul Shere-Ali ar fi oferit a se supune.

Lahora, 7 Decemvre.—Respunsul emirului la ultimatum angles a sosit. Emirul nu refusă a primi o misiune anglesă provisorie. Respunsul a sosit după luarea Alimusdjidului.

Paris, 7 Decemvre.—Alegerea de deputat a ducelui Decazes a fost invalidată.

Pesta, 7 Decemvre. — Delegaţiunea austriacă a discutat în trei şedinţe politica comtelui Andrassy. Acesta a pronunţat un discurs în care a combătut acusaţiunile opositiunii.

Budgetul ministeriului de externe a fost votat în unanimitate. Pentru creditul cerut spre acoperirea cheltuelelor de ocupaţiune a Bosniei şi Herţegovinei pe 1879, comisiunea propusese a se da 15 milioane; însе delegaţiunea, după propunerea ministrului de resbel, a rădicat creditul la 20 milioane.

Pesta, 7 Decemvre. — In Cameră s'a cetit decretul regal care confirmă cabinetul Tisza, numind pe d. Szappary ministru de finanţe şi pe d. Kemeny ministru a comerciului. D. Tisza a desvoltat programul cabinetului, de care amêndouĕ Camerele au luat act.

Bucuresci, 8 Decemvre.—„Monitorul oficial“ publică decretul de numire a noului minister în modul următor:

D. I. C. Brătianu, preşedinte a consiliului şi ministru de interne;

D. Dim. Sturza, ministru de finanţe:

E. Eugeniu Stătescu, ministru a justiţiei;

D. I. Câmpineanu, ministru a afacerilor străine;

D. Mihail Ferechide. ministru a agriculturei, comerciului şi lucrărilor publice;

D. George Cantili, ministru a instrucţiunii publice şi a cultelor.

D. colonel Dabija, ministru de resbel.

O telegramă din Kiustengea spune că a fost o serbare mare cu ocasiunea întrării Românilor. S'a făcut iluminaţiune strălucită. Entusiasmul a fost mare. S'au rădicat arcuri de triumf. Toate coloniele străine au luat parte la manifestări.

(Havas).

Ultima oară.

Bucuresci, 27 Noemvre. — Primul-Ministru a cetit adunării programul guvernului, promite esecutarea cu lealitate a tratatului de Berlin. Compunerea ministerului zice programul dă garanţia că, alegerile vor fi libere pentru Camerele de revisuire, ordin şi economii în finanţe şi alte puncte identice programelor tutulor ministerielor. (Palide şi reci aplause).

Bucuresci, 27 Noemvre.— In Senat citirea programului ministerial a produs şi o mai palidă impresiune ca în Cameră.

Domnule,

Doresci a şti care este apreciaţiuneă mea asupra eficacităţei *Capsulelelor Guyot cu gudron*, un proverb mai bătrân de cât mine a ţis: ¡*Vox populi, Vox-Dei.*

Ori, de oare ce toată lumea aţi, îşi canta bronchitele sale, guturaiurile sale, cantarhele sale cu capsulele Guyot; de oare ce toţi sunt mulţumiţi de acest tratament şi revin la dînsul la cas de trebuinţă, îmi pare că respunsul este făcut.

Cât despre pthisia, mĕ cred dator a face reserve mai ales din causa diversităţei formelor sub care ea se presintă; cu toate resultatele favorabile obţinute de doi ani in coace prin intrebuinţarea capleler guyot, chestiunea îmi pare prea delicată pentru a ni fi permis să ne pronunciăm chiar de acum. Ne-aparat, gudronul nu poate face de cât bine phthisicilor; el va calma tussea care îi obosesc atîta, in multe casuri el le va prelungi existenţa, dară cât despre vindecare ....? Se lăsăm viitorului grija de a se pronuncia după experienţe mai concluente.

Şi cu toate acestea, dacă aş fi phthisic aş lua capsule guyot.

Priimeşte, Domnule, asigurarea consideţiunei mele cea mai distinsă.

Dr. Miguel.

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate pharmaciele. (15—14).

BIBLIOGRAFIE.

Soll şi **Haben**, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broş. de 80. Bucureşti 1878.

Calendarul „Lectorului Român" pe anul 1879.—Se află de vînzare la magazia Neculai Ioan.—preţul 1 leu 50 bani.

Comentariu asupra Legei electorale din 1866, de d. *Al. Crefescu*, primul president al Curţei de Casaţiune. — A doua ediţiune cu corecţiuni şi multe adause, între cari legea interprelativă din 22 Aprile 1878 şi jurisprudenţa Curţei de Casaţiune. — Se află de vînzare la librăria Soceco. Preţul 3 lei.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** şi ***Macrestii*** cu părţile din ***Cotalesti***, comuna Buhâeştii plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pămîntului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

La Restauratia Baroty a soşit adevĕrat vin unguresc de Tocay.

Rectificare.

In urma unei notiţă publicată într'o foiţă d'acolo care notiţă calomniează pe negustori cu losuri austriace aruncând o dată lumina şi asupra afacerile unor agenţi de losuri în România ne simţim datori de a respunde că noi n'avem agenţi în România şi că nu vindem bilete de participat ci numai losuri Originale emise de Stat şi prevedute cu armărele ţerei cu preţul oficialiminte hoterît şi plata esactă a câştigurilor e garantată de guvernul Hamburgian.

Hamburg, 28 Noemvrie 1878.

Biroul principal de Loteria,

ISENTHAL şi Co.

Hamburg.

Pentru 500 Galbeni, se caută un asociat la o intreprindere industrială, a se adresa la biuroul administraţiei Ziarului.

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sînt de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.

(10—10).

DE VÊNZARE

de la St. Gheorghe anul viitor, sau ***de arendat*** o vie în întindere de 7 fălci, împărţită; în pămînt de arat, de fînaţ, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vişan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde şi **un loc sterp** situat în Jassy desp. IV, strada St. Lazar' mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administraţia acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu—Condiţiuni avantajóse.

Anastasiu **W. Bottez.**

LA VOCE D'ITALIA

ZIAR ITALO-ROMAN

Organ de Liga Greco-Latina

Directore ENRICO CROCE.

Abonament: 3 luni 6 lei; 6 luni 12 lei; un an 20 lei.

Direcţiunea şi Administraţiunea se află, Calea Victoriei, la Librăria Nouă, No. 47, Bucureşti.

REVOLVERE, REVOLVERE, REVOLVERE.

Arme de vînat, etc.

Pentru anul nou nu se pot face mai frumoase daruri în acelaşi timp mai folositoare de cît arme — şi cu atîta mai mult când să pot procura cu preţuri într'adevĕr escepţionale şi de o calitate incomparabilă.

Marea noastră manufactură din Providence R. I. este cunoscută de mai mulţi ani în toată Europa pentru escelenţa şi superioritatea productelor sale cari vor fi expediate de sucursala noastră din Liverpool conform cu preţurile de mai jos la adresa fie-cărui, franco la domiciliu contra trimeterei costului prin mandat postal sau într'un cerc de bancă (posta anglesă nu espedieză mărfuri în străinătate contra rembursament).

Fie-care obiect este întovărăşit de garanţia noastră pentru duoi ani şi ne îndatorim să restituim banii plătiţi pentru toată marfa care nu dă satisfacţiunea cea mai complectă.

Preţul - Curent.

		fr.	ct.
Revolvere	cu 6 focuri sistem Lefaucheux in abanos sculptat . .	5	—
„	cu 6 focuri sistem Lefaucheux in fieldiş	8	—
„	cu 6 focuri sistem Lefaucheux in fieldiş incrustat . .	9	—
„	cu 7 focuri sistem Buldog, foc central in abanos . .	10	—
„	cu 6 focuri sistem Buldog, foc central in fieldiş . . .	12	50
„	cu 7 focuri sistem Smith Wesson cu extractor automatic .	19	—
„	cu 7 focuri sistem Wesson cu perle-motte şi argintat . .	24	—
„	cu 7 focuri sistem Smith Rosenzi cu extractor automatic întorcêndu-se în totul fără şurub sistemul cel mai ingenios cunoscut cu incrustaţiunea de aur	30	—
Carabine	Flobert de tir pentru societăţi 6 mm. sculptat . . .	18	50
„	Flobert de tir pentru societăţi 8 mm. abanos . . .	22	—
Puşti de vănătoare	duble cu pistoane, cu ţava 80 centim. calibru 16—20 (după plăcere) cu adevĕrate camere, cu adevĕrate curele anglezeşti, cu pravurat subjecte de vănatoare . .	28	50
„	duble Lefaucheux . .	34	50
„	adeverate panglice moiré dublă chea lipită . . .	42	50
„	dublă Lefaucheux, ţava 80 cent. damas Bernard, cu chee duplă cu gravuri şi incrustări .	87	50
„	duplă percursiune centrală cu adeverate curele Bernad, cu duplu zăvor, sistem Reylly, cu scoice. gravuri, snbiecte de vănătoare şi tăet aur . . . . Choke Bore zis american (puşca cea mai magnifică ce esistă .	122	50

Fie-care arma se afla într'un teoc de pele si e garantata pe timp de 2 ani.

E. H. ROSENZI şi Comp.,

17, Brunswick street, Liverpool-Angleterre.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 241. Joi 30 Noemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negrutzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iași. 29 Noemvre 1878.

Alaltă-ieri luni, bătrînul prim-ministru au mers dimpreună cu tinerii sei colegi în sinul corpurilor legiuitoare și aici au dat cetire programului ministerial.

Acest program, între alte declarațiuni, cuprinde promisiunea despre executarea cu lealitate a tractatului de Berlin și asecurarea că viitoarele alegeri pentru camerele de revisuire se vor face în toată libertatea.

Puntul acesta este esențial, căci îmbrățoșează însărcinarea de căpetenie, și am pute zice unica, a noului cabinet, însărcinare care nu este alta de cît ca să prezideze la viitoarele alegeri.

Chestiunea este ca alegerile să fie libere.

Programul zice că bărbații cari compun noul cabinet sînt o garanție despre aceasta.

Așa este în cât privește pe toți cealalți membrii ai cabinetului, afară de d. Brătianu.

Intr'adevăr dacă sîntem foarte dispuși de a admite, dacă mergem pănă a exprima chiar încrederea, că nici-unul dintre tinerii ministri nu se va servi de autoritatea și posiținnea sa de membru al puterei executive ca să exerciteze vre-o presiune oare-care, vre-o influență, fie chiar numai *morală*, asupra spiritului alegĕtorilor, asupra persoanelor cari depind mai mult sau mai puțin de guvern, — nu putem, din nenorocire, să avem această încredere și în neintervențiunea șefului-cabinetului, cu atîta mai vîrtos că el se află în stăpînirea portofoliului de interne, cu ajutorul căruia se poate incatena și farmeca libera voință a multor cetățeni votători, și cu atîta mai vîrtos că precedentele, nenorocitele precedente, nu lipsesc de a veni să întărească niște temeri pe cari mulți împreună cu noi le împărtășesc.

Dar se poate ca îndoelele noastre să fie neîntemeiate, se poate ca un gînd bun să fi străbătut prin mintea primului ministru, se poate ca el să dorească, să voească și astă dată să lucreze chiar din toate puterile ca țara să se rostească la vii toarele alegeri cu cea mai întinsă și mai nețermurită libertate.

Stă chiar în puterea d-lui Brătianu ca să risipească deplin toate temerile, chiar umbrele bănuelelor.

Pentru aceasta domnia sa nu ar avea de făcut alta de cît ca să încredințeze administrațiunea județelor în mîni cu totul nepărtinitoare, neutre, în mîni de acele cari nici-o-dată nu s'au pătat cu ingerențe electorale.

Numai cu chipul acesta, am putea avea o deplină garanție că viitoarele alegeri vor fi cu totul libere de ori-ce influență.

Și să nu se zică că nu se vor putea afla în România treizeci de oameni cari au ramas cu totul neutri în mijlocul luptelor noastre de partidă.

Aceia cari ar susținea asemine opiniune nu ar fi desigur amici ai libertății alegerilor, aceìa ar fi niște ipocriți din scoala lui Loyola sau a lui Machiaveli.

Ne place a crede că d. Brătianu nu e din numărul acestor din urmă.

Corespondența „Stelei României“.

București, 27 Noemvre, 12 óre

In fine ministeriul s'a format, și cu această formare am scapat și eu de politica de culise. Respir deci acum, căci am eșit la aer curat și la lumina cea mare a zilei.

Știu că doriți, și parcă vă vĕd cu ochii mari deschiși, ca să cetiți apreciările mele asupra noului cabinet. Apreciez legitima d-voastră așteptare. Totuși, vĕ rog să-mi permiteți să suspend judecata mea asupra nouei combinări, asupra scopurilor și insemnătății ce ea poate avea. Vĕ cer această permisiune cu atîta mai mult cu cât in acest minister după, cum v'am scris, se află persoane cari au trecere și afecțiune în inima mea.

Să nu cum-va însă să vĕ alunecați a crede că acele simțimente mĕ vor impedeca de a spune adevĕrul; căci socot că afecțiunile numai atunci sînt legitime cînd sînt întemeiate pe calități, pe caractere, pe statornicie.

Am făcut acest preambul numai ca să pot obținea absoluțiunea d-voastră pentru reserva ce mi-am impus asupra acestei chestiuni. Aceasta însă numai cîte-va ḑile pănă ce voiu vedea obrazul cu care se va presenta in lume noul guvern, și impresiunea ce va produce.

Vĕ spun pentru moment că biletele albe au să scoată un ziar intitulat: *Binele public*. In capul acestui ziar stă pe treapta cea mai de sus, d. Vernescu, pe treapta cea mai de jos, fostul seu prefect de poliție in capitală, d. Pache Protopopescu, și la mijloc d. Neculai Ionescu. *Binele public* va da tonul foaei ce se pregătește in Iași și care, după cum ați spus, ar fi botezată cu numele de *Apărătorul Constituțiunei*.

Ce vor face biletele albe din Cameră față cu acest guvern? Lumea se intreabă, și cei ce au fost alături cu mine între culise îmi zic că d. Cantilli este din numerul biletelor albe. Dacă au întrat in cabinet d. Cantilli cu învoirea biletelor albe, nu pot să vĕ asigur, mai vîrtos că un bătrîn deputat cu spiritul seu sarcastic mi-au zis astăzi că față cu un portofoliu ministerial *albul* se preface tot-dea-una in *negru*! Găsesc judecata aceasta prea aspră și d-voastră democrați și liberali moderați, cari aveți pe stindardul d-voastre scris *dreptatea* mai întĕiu de toate, nu cred să vĕ plecați a osindi mai înainte de vreme, și tocmai in floarea etății sale, pe junele ministru de Culte și instrucțiune publică.

Mi se spune că biletele albe au a se accentua cu ocasiunea respunsului la dis-

cursul Tronului. Mi se asigură apoi că o puternică opositiune se pregăteşte în Senat.

Mulţi curioşi doresc să afle ce va face d. Ioan Ghica in Senat.

Găsesc cîte o-dată ca lumea este prea curioasă şi doreşte să ştie prea de timpuriu lucrurile. După mine, d. Ioan Ghica ştie ceea ce face, şi face, în adevĕr multe. Calităţile unui diplomat consumat, cerute de Cluber în opera sa, le posedă acest eminent barbat de Stat, care adese ori a dovedit în lume că ştie să resplătească pe aliaţii sei politici prin a-i încurca cu o specie de favoare, care mai târziu se preface într'o tortură pentru acei ce au constituit a o primi.

Par'că vĕ aud zicêndu'mi că vorbesc prea acoperit, prea metafisic, cum zic filosofii, şi nu mă înţelegeţi. Am o idee prea înaltă despre pătrunderea d-voastră pentru ca să nu vă primesc întimpinarea. Deci, de cîte ori voiu vorbi despre D. Ion Ghica, îmi veţi da voe de a vă vorbi cu mult încunjur, cu mare sfieală, căci după mine acest bărbat este poate singurul om din ţara noastră, a căruia scopuri profunde rare ori le poţi afla!!

Termin, căci am întrat într'o materie diplomatică dificilă, şi ve zic la revedere pênă ce voiu videa noul program cu care mi se spune că are a se presenta guverunl dinaintea corpurilor legiuitoare.

Revista Ziarelor.

Alegerea biuroului Senatului, de la 25 curent, a avut semnificarea sa.

P. S. Mitropolitul-Primat s'a ales preşedinte; însă, macar că această alegere nu avea o semnificare politică, P. S. S. s'a ales numai cu 1 vot de majoritate. Şi mai putem adăoga, că un fost senator din Bolgrad luase parte la această votare; în urmă Senatul observă biuroului că trebue şterşi din apelul nominal toţi d-ni foşti senatori din Basarabia; căci, din momentul de când Basarabia a încetat d'a mai face parte din România, mandatele d-lor au încetat. Aceasta s'a şi făcut; dacă dar d. fost senator din Bolgrad nu ar fi votat, P. S. S. Primatul nu ar fi putut fi ales.—Aceasta ar trebui să facă mult a cugeta pe P. S. S. Primatul, spre a nu mai comite greşeli ca cele din trecut, cari îl espun la multe neplăcute consecuenţe, după cum noi, amicii iar nu linguşitorii sĕi, adesea l'am prevestit.

S'au ales apoi ca vice-preşedinţi, şi cu o semnificare adevĕrat politică, Principele Dimitrie Ghica şi D. Const. Bozian. Ambii au rostit apoi câte-va cuvinte de mulţămire, bine simţite şi bine cugetate.

Pr. Ghica, care s'a ales, de şi rugase pe toţi a nu 'l alege, a accentuat în cuvêntul sĕu de mulţămire, că este ales din minoritate, şi că va continua a 'şi conserva caracterul sĕu şi principiele sale. Noi unii am înţeles din aceste cuvinte, că Pr. Ghica a voit să facă a se vedea că Dumnealui tot continuă, ca membru din opositiune, a face parte din minoritate, ca şi în trecut, şi că ast-fel Dumnealui va conserva mandatul de vice-preşedinte numai pe cât va fi de acord cu majoritatea.

Aceasta este leal şi corect.

(Pressa).

DIN ŢARĂ.

Programul noului Cabinet.

Luni in 27 ale curentei, d. preşedinte al consiliului de miniştri a dat cetire, la Senat şi Cameră, următorului program ministerial:

Domnilor senatori.

Domnilor deputaţi,

Indeplinim o datorie constituţională expuind d-voastre în puţine cuvinte ideile care inspiră pe membrii cabinetului Măriei Sale Regale.

Pe cât timp situaţiunea României în faţa celor-alte State europene nu era bine definită, preocupările Românilor au fost concentrate mai ales asupra afacerilor esterioare. Astădi independinţa patriei noastre fiind un fapt indeplinit, silinţele tuturora trebue să aibă de ţintă nestrămutată întărirea acestei noue posiţiuni, datorită laboarei, abnegaţiunei şi curagiului a mai multor generaţiuni de buni patrioţi.

In afară ministerul va căuta a păstra cele mai bune relaţiuni cu toate puterile. El va stărui că tratatul de Berlin să fie din partene esecutat cu lealitate şi a cere, prin calea indicată de Constituţiune, convocarea cât se poate mai neintărziată a Camerelor de revisiune, cari vor avea a modifica art. 7 din legea fundamentală a ţerei. Tot-odată ministerul va pune o deosebită îngrijire ca România întrând în situaţiunea ce li s'a asigurat prin actul care a restabilit pacea in Orient, să'şi vadă drepturile sale de Stat îndependent pe deplin asigurate.

In întru, preocuparea constantă a Cabinetului va fi de a veghia ca justiţia să fie neatinsă de luptele politice, ca legile să fie respectate cu sânţenie, ca ordinea şi economia în finanţe să fie asigurate în mod permanent, ca funcţionarii Statului să'şi îndeplinească îndatoririle lor într'un mod scrupulos şi conoştiinţos. Ne vom pune ast-fel toate silinţele a asigura tutulor cetăţenilor ocrotirea intereselor lor legitime,—ţĕrei, un mers regulat şi stabil al tutulor ramurelor administraţiunei publice.

Compunerea însăşi a ministerului este, credem, o garanţie că libertatea alegerilor va fi asigurată tutulor cetăţenilor.

Vom lucra în fine să stabilim, sub scutul legei şi al libertăţei, mulţumirea tuturor, pacea internă—, calea cea mai sigură care conduce naţiunele spre prosperitate şi civilisaţiune,—singurul mijloc de a întări posiţiunea redobândită de Stat independent, şi de a atrage spre noi, în mod constant, simpatiile şi buna voinţă Europei.

I. C. Brătianu, D. Sturdza, I. Câmpineanu, Eug. Stătescu, M. Pherekydi, G. Cantilli.

Telegrame de prin ziare.

Petersburg, 8 Decemvre. — Generalul Timaşeff, ministru de interne, 'şi-a depus demisiunea în mînile Impĕratului care a priimit-o.

Este probabii că comitele Şuvaloff va fi numit, în locul generalului Timaşeff, la departamentul de interne.

Londra, 9 Decemvre. — Circulă sgomotul că o revoluţiune a isbucnit la Cabul şi că Emirul ar fi fugit în Turkestan.

Casa de Bancă „West Englad South Wales“ a suspendat plăţile sale. Se acusă un pasiv de 3 milioane 500,000 lire sterlinge.

Corespondinţă din Berlin. — Se citesce în „Gazetta Naţională“ de la 4 Decembre:

„In cercurile diplomatice, numirea prinţului de Battemberg (de Hessa) ca prinţ al Bulgariei este neîndoioasă, candidatura sa fiind susţinută de Rusia şi de Germania.“

Londra, 9 Decemvre.— Comitele Şuvaloff, de la reîntoarcerea sa, a informat pe marquisul de Salisbury că misiunea rusă a părăsit Afghanistanul. Marquisul de Salisbury a primit confirmarea acestei sciri.

Constantinopole, 8 Decemvre. — Kheredin-paşa, primind pe înalţii demnitari chreştini, le a declarat că Sultanul este hotărît a stabili pe deplin egalitatea confesiunilor religioase.

S'a arestat un american ca prevenit că a luat parte la o conspiraţiune contra Sultanului.

Adrianopole, 9 Decemvre.—Ruşii au arestat un engles peneru-că făcea contrabandă cu iarbă de puşcă. El a scăpat şi a fugit la consulul englez care a refusat de a li 'l preda. Ruşii au pătruns în consulat şi au pus mâna pe el.

Constantinopole, 9 Decemvre. — Sultanul a primit eri în audienţă particolară pe contele Zichy şi pe d. Dimitrie Brătianu, care trebue să plece azi pentru Bucuresci, dar a cărui absenţă nu va fi de cît momentană.

Kiaiu-paşa s'a numit ministru al listei civile.

(Havas).

DIN LOCALITATE.

Eri fiind aniversarea luărei Plevnei de cătră armatele ruso-române, în catedrală s'a celebrat un Tedeum de cătră înaltul cler, la care au fost reprezentate toate

autoritățile orașului. Onorurile militare au fost făcute de detașamente din corpurile ce se află în garnizoană în Iași.

——

După o zi de lapoviță și alte două de ploaie timpul a început din nou a fi frumos, în cît să poate zice că pănă acum iarna nu a început.

——

Tînărul elev Artino din clasa V-a liceală care încercă a se sinucide în una din zilele trecute, trăgêndu'și o lovitură de revolver în partea stîngă a corpului trăește încă. Un consiliu ce a avut loc eri între doctorii spitalului Sf. Spiridon, în a căror cură se află acest nenorocit june, nu s'a putut pronunța acum dacă este sau nu speranță de scapare, remăind de a se consulta din nou în această privință.

Dorim din tot sufletul însănătoșarea acestui june ce se spune că era un elev silitor și credem că suferințele lui vor servi de lecțiune și altora ce ar fi ispitiți de a'l imita în copilăreasca lui hotărîre.

——

Aflăm că urgia d-lui Procuror General Măndru de cînd cu publicarea adresei No. 11167 a d-lui Ministru de Justiție prin care i se face o dreaptă și meritată reprimandă pentru conducerea sa puțin demnă în scandaloasa afacere a ex-prefectului de Vaslui, — nu se resfrînge numai asupra noastră.

Acest integru magistrat în oarba sa furie, bănuind pe doi din impiegații Curței dd. Ioan Voișel și Leon Gheorghiu că ni ar fi comunicat nouă copia de pe menționata adresă, ceru de la Minister, sub altă formă de sigur, departarea acestor inteligenti și activi tineri, pretestând cine mai știe ce născociri, proprii inteligenței d-lui Procuror general

Declarăm încă-odată că copia acelui document, ce nu avea de loc un caracter confidențial, fiind un act public înregistrat si trecut la dosariul Parchetului, ni-a fost nouĕ comunicată de d. Xenopol odată cu scrisoarea ce am publicat'o în numĕrul din 5 Noenvre a foaei noastre.

Față însă cu adresa oficială No. 11167 D-lui Ministru de justiție, o repetaiu, ori și ce om cu bun simț care nu va fi orbit de spiritul exclusivist și fanatic al fracțiunei, trebue să înțeleagă că, un Procuror general care primește o așa de fulgerătoare reprimandă de la superiorul sĕu, inghitind în tăcere ori-ce dovezi de neîncredere din partea șefului seu; cu un cuvênt acel-ce nu 'și face nici-un scrupul pentru a remînea la postul seu, acela nu este și nici poate se fie de cît un orb instrument al partidului care l'a rîdicat acolo unde se găsește încă! . . .

Ne place dar să credem că d, Ministru Stătescu se va fi convins în deajuns despre ceea-ce represintă d. Procuror general Măndru, mai ales ca îndependență de caracter, și fiind că presența d-lui Măndru în postul în care 'l ocupă încă nu este o necesitate politică, și, fiind-că acest domn pune interesele fracționiște mai presus de prestigiul și demnitatea funcțiunei sale apoi, sperăm, după 'toate cele ce se vorbesc, ca d. Stătescu, spre a nu'l destitui, 'i va face o grațiă cerêndui demisiunea.

Ori-cine acum va putea înțelege că d. Măndru, trebuia să se debaraseze cu ori-ce preț de acei pe cari 'i presupunea că ar fi luat copia de pe această adresă, și care fiind publicată, îl înjosia așa de tare și în fața amicilor sei chiar. In această confusiune fiind, d. Procuror general, s'a hotărăt a cere de la Minister departarea acestor impiegați, care, credem au avut ocasiune de a vedea multe acte de *demnitate* comise de asest d. Procuror, astfel că avea înaintea sa niște marturi a tuturor slăbiciunilor sale, acte care 'l punea într'o positiune de umilire față cu acești inteligenți funcționari.

Pentru ca să aibă deci mâna liberă în toate acțiunile sale, d-lui Măndru 'i trebuiau instrumente oarbe, — după cum și d-sa este un orb instrument în mâna fracțiunei, și de aceia a și cerut, a se decreta pe un cumnat al seu, in unul din aceste locuri.

Cum se vede, d. Mândru cu caracterul seu puțin susceptibil și a cărui *capacitate* este acum de notorietate publică, și-au versat veninul pe acesti doi funcționari inchipuiți in creerii d-sale că ni ar fi comunicat copia pe pe acel document, care constitue un adevărat brevet de incapacitate dat d-sale de d. Ministru Stătescu,—și astfel au făcut din acești funcționari inteligenți, onești și harnici, victime a furiei sale. — Asemenea injositoare acte, revoltă chiar și spiritele cele mai calme, atît e de mare nedreptatea făcută acestor tineri, — dar toate în această lume își au un sfîrșit și deci și d. Mândru, credem, își va lua plata pentru asemenea acte, pe care ne abținem de a le califica.

Se pare că de cît-va timp este o adevarată persecuțiune din partea fracțiunei contra tuturor studenților ce sunt și funcționari publici..

Nu oare aceasta din causă că tinerimea inteligentă a inceput acum a se convinge de adevăratul caracter al *partidului de ură, de prigonire și de afaceri*, incetând de ași mai manifesta pe față, ca mai înainte, simpaticle lor pentru această sectă copleșită de patimi uricioase?!!

Aflăm cu durere că duminica trecută au încetat din viață la Mentoni, în Italia, d. Dimitrie Cozadini, fost deputat și fost senator în mai multe legislaturi, fost ministru în mai multe rînduri și membru al Divanului-adhoc din 1857.

D. D. Cozadini suferia de cît va timp de o boală forte grea, și plecase în Italia numai de vre-o douezeci de zile ca să-și caute sănătatea ce-i era foarte sdruncinată. Dar neînduplecata soartă nu i-au permis să-și revadă patria si familia.

Acest trist eveniment au silit pe d. colonel N. Dabija, ginerele defunctului, ca să plece ieri în Italia, pentru ca să aducă în țară rămășițele mortale ale socrului seu.

Se susține, cu reserva cuvenită bine înțeles, că subita și nenorocita împrejurare care au lovit pe familia d-lui D. Cozadini, ar fi determinat pe d. colonel Dabija ca să decline onoarea de a mai face parte din noul cabinet al d-lui Brătianu.

——

Anunțăm cu cea mai mare părere de rău încetarea din viață, în ziua de 22 Noemvre, la Lauban în Prusiea, a D-ne, Emilia Vagner, soția d-lui Gustav Vagner fost profesor la Conservatoriul din Iași.

D-na Vagner lasă cele mai vii regrete în societatea ieșană, unde D-sa s'a destins în curs de 17 ani ca una din cele mai bune directoare a pensionatului seu de d-șoare în care multe din doamnele societăței ieșene s'au făcut instrucțiunea și educațiunea lor.

VARIETATI.

(*Schimbarea numelor orașelor Galiei*).—In ședința de la 15 Noemvre a Academiei de inscripțiune din Francia, d. Maximin Deloche a cetit asupra acestei chestiuni un memoriu doveditor de o adîncă pătrundere și o mare erudițiune. Eată în resumat cuprinsul primei părți a acestei interesante lucrări:

Cînd, în anul 27 al erei noastre, împaratul August au venit să prezideze în persoană la organisarea politică și administrativă a Galiei, el a împărțit țara în 60 de

de teritorii sau State (*civitates*). Vechii Gali, strămoşii Francesilor de astăzi, miş-caţi de un simţimênt de recunoştinţă către principele căruia datoriau un regim de guvern foarte liberal, schimbară numele primitive ale oraşelor principale prin denominaţii noue, compuse din numele August, Iuliu, sau Cesar, însoţit de cuvinte celtice, luate mai cu samă din terminii Geografiei, cum sînt: *Bona* (isvor), *Dunum* (colnice), *Durus* sau *Durum* (curs de apă sau fortereţă), *Magus* (centru de locuinţă, oraş sau cătun), *Nemetum* (templu), *Ritum* (vad). Ast-feliu s'au dobîndit următoarele nume: *Augustobona* (Troyes la Tricaşi), *Juliobona* (Lillebonne la Celţi), *Augustodunum* (Autun), *Augustodurus* (Bayeux la Baiocaşi), *Augustomagus* (Senlis), *Caesaromagus* (Beauvais), *Juliomagus* (Angers), *Augustonemetum* (Clermont-Ferrand), *Augustoritum* (Limoges), *Augusta* (Auch), etc. Aceste numiri fură întrebuinţate până în veacul al treilea.

In această epocă, un mare număr de oraşe părăsiră puţin cîte puţin aceste nume de origine romană; tot-odată alte oraşe, cari păstraseră vechile lor nume galice, le înlocuiră prin acele ale populaţiunilor cărora serviau de capitale administrative politice şi judecătoreşti, Aşa *Lucotetia* sau *Lutecia* au devenit *Parisius*, *Agedineum* au devenit *Senones* (Sens), *Avaricum* au devenit *Biturucus* (Bourges), *Samarobriva* au devenit *Ambianis* (Amiens), *Divona* au devenit *Cadurcas* (Cahors). Acelaş fenomen se produse şi în cuvintele hibride: *Augusta Suessionum* deveni Soissons, *Caesaromagus* al Belovacilor deveni Beauvais, *Caesarodunum* al Turonilor deveni Tours.

Doue casuri se presentară atunci: sau că Statul galic organisat de Cesar avea în sinul seu numai un oraş, scaunul curiei, care era centrul administraţiei; sau cuprindea doue ori trei oraşe prefăcute în colonii sau constituite în municipii mai mult sau mai puţin autonome. In casul întâiu, oraşul luă de drept numele tribului (*Parisius*, *Bituricas*, *Senones*, *Suessionnes*); în cazul al doilea, nici-unul din oraşele cari nu representa singure tribul, n'au luat numele acelui trib; aceste oraşe păstrară fiecare numele lor primitiv sau numele lor hibrid (*Augustodunum*, *Cabillonum*, *Autessiodurum*, *Rhotomagus*).

Aceste schimbări nu se făcură de-odată: au urmat o luptă destul de îndelungată între amîndoue sistemele de numiri. Ethicus şi Ammian Marcellin, autorii din jumătatea a doua a veacului al patrulea, dau în general oraşelor de reşedinţă numele împrumutate de la vechile popoare; itinerariul lui Antoniu şi Tabla Peutingeriană, cari sînt documente oficiale, reproduc din contra, în aceeaşi epocă, vocabularul din timpul lui August, vocabular de altmintrea părăsit de vorbirea vulgară. Notiţia Provinţiilor, redactată între anii 395 şi 427, consfinţesce revoluţiunea îndeplinită; cuvêntul *civitas* nu mai are înţelesul unei „adunări de cetăţeni cari se bucură de oare-cari drepturi", ci însamnă „un oraş, o capitală de diocesă". Acea Notiţie ţice: *Civitas Parisiorum* în loc de *Lutecia*, *Civitas Senonum* în loc de *Agedineum*, *Civitas Andecavorum* în loc de *Juliomagus*, *Civitas Lemovicum* în loc de *Augustoritum*. Mai tîrziu încă, Gregorie de Tours şi Anonimul din Ravena întrebuinţează fără deosebire numirile noue (*Arvernis*, *Biturricas*, *Limovicus*, *Pictavis*, *Petrucoris*, *Caturicum*; Clermont-Ferrand, Bourges, Limoges, Poitiers, Perigueux, Cahors).

Cu toate aceste, atît numirile cele vechi cît şi cele noue se mănţinură aproape paralel până în veacul al şeselea. Acest paralelism apare în lista oraşelor şi a popoarelor cuprinse în capitulul al 6-lea din colecţiunea Notelor Triconiene, atribuite lui Magnon, archiepiscopul de Sens în 802. După Bourquelot, această listă ar fi fost redactată mai înainte tocmai din veacul al cincilea, şi ar proveni din scoala de Autun. Dar ori-care ar fi originea acestui document, lucru vrednic de insemnare e că în el se găsesc puse unele lîngă altele numele *Parisius* şi *Lutecia*, *Turonus* şi *Caesarodunum*, *Lemofex* şi *Augustoritum*. Această justapunere se află şi pe o monedă de aur din timpul regelui Dagobert.

(*Hultuirea dinţilor*). — Un medic francez d. David, au expus de curînd inaintea Academiei de medicină din Paris resultatul unei operaţiuni, care practicată in 20 de cazuri isbutit de 19 ori. Această operaţiune are de scop a opri stricarea dinţilor, întru cît rădăcina nu le e încă atinsă şi consistă: 1) in extragerea dintelui sau a măselei bolnave; 2) in supunerea lor la un tratament care nu se poate practica în gură; 3) în punerea lor îndată după aceea înapoi în alveola lor. După zece sau doue-spre-zece ţile, cel mult, dintele vindecat se lipeşte la loc prin mijlocul periostului alveo-dentar. De altmintrea, tratamentul acesta este dintre cele mai simple, căci se mărgineşte în tăierea virfurilor rădăcinelor necrosate, tăiere care îndeplineşte după sistemul întrebuinţat în chirurgie la resecţiunea oaselor bolnave. D. David au istorisit cum metoda sa aplicată în mai multe cazuri au dat rezultate excelente; ea a permis unui număr de suferinţi să-şi păstreze dinţii despre cari se creduse că nu se mai pot tămădui, din cari pricinuiseră vătămări osoase, chiar fistule şi care păreau că trebue a fi scoşi.

BIBLIOGRAFIE.

Soll şi **Haben**, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broş. de 80. Bucureşti 1878.

Calendarul „Lectorului Român" pe anul 1879.—Se află de vînzare la magazia Neculai Ioan.—preţul 1 leu 50 bani.

Comentariu asupra Legei electorale din 1866, de d. *Al. Crefescu*, primul president al Curţei de Casaţiune. — A doua ediţiune cu corecţiuni şi multe adause, între cari legea interprelativă din 22 Aprile 1878 şi jurisprudenţa Curţei de Casaţiune. — Se află de vînzare la librăria Soceco. Preţul 3 lei.

LA VOCE D'ITALIA

ZIAR ITALO-ROMAN

Organ de Liga Greco-Latina

Directore ENRICO CROCE.

Abonament: 3 luni 6 lei; 6 luni 12 lei; un an 20 lei.

Direcţiunea şi Administraţiunea se află, Calea Victoriei, la Librăria Nouă, No. 47, Bucureşti.

Pentru 500 Galbeni, se caută un asociat la o intreprindere industrială, a se adresa la biuroul administraţiei Ziarului.

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sint de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.

La Restauratia Baroty a sosit adevĕrat vin unguresc de Tocay.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 242. Vineri 1 Decemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negruțzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași, 30 Noemvre 1878.

După chestiunea străduințelor ce se încearcă in aceste momente punerea in lucrare a tractatului de Berlin, ceea ce preocupă mai mult atențiunea Presei și a diplomației europeene este afară de ori-ce îndoeală chestiunea resboiului nu de mult intreprins de Anglia contra Afganistanului.

Este cunoscut că Marea-Britanie au inceput această grea expediție în scopul de a-și asigura o-dată pentru tot-dea-una granița despre mează-noapte a împărăției sale din Indii, contra unei năvăliri care ar putea să o amenințe despre partea aceasta.

Primejdia unei asemine eventualități ingrijitoare ar fi trebuit să fie vederată pentru cabinetul din St. James din momentul in care coloanele ruse de sub comanda generalului Kaufman cotropiseră Turchestanul până la Merw și Bokhara, și cu deosebire de când Shere-Ali, emirul Cabulului, căduse cu totul in mrejele întinse de diplomația din St. Petersburg. Cu toate aceste cabinetul Gladstone au manifestat tot-dea-una cea mai mare incredere in intreprinderile Rusiei. Nici un engles însă cu judecată sănătoasă, afară numai de aceia din scoala filantropicilor, nu au putut să mai aibă nici macar vre-o umbră de îndoială despre iminența unei lovituri ce se pregătia contra Indiilor-engleze, de îndată ce o misiune rusă se statornicia in toată forma la Curtea afgană, și de îndată ce se refuza primirea ambasadei engleze.

Faptul din urmă, considerat cu drept cuvînt ca o mare ofenză făcută împărătesei Indiilor, au determinat pe lordul Beaconsfield ca să părăsească atitudenea inactivă și condamnabilă observată de toți vicegerii Indiilor față cu uneltirile periculoase ce se urziau în Afganistan.

Acesta este motivul imediat și direct al resboiului ce vice-regele Indiilor au declarat lui Șere-Ali.

Pentru înțelegerea mersului operațiunilor acestei campanii, socotim folositor a da oare-care lămuriri asupra căilor ce duc din India in Afganistan, precum și asupra posițiunilor ce ocupă coloanele năvălitoare ale oștirei anglo-indiene, lămuriri cari vor înlesni deplina înțelegere a campaniei de îndată ce va avea cineva inaintea sa o hartă ori-cît de puțin detailată a regiunei care e teatrul resboiului.

Se știe că obiectivul oștirei englese este orașul Cabul, rezidența emirului Șere-Ali și capitala Afganistanului. Cabulul, de și fortificat, nu ar putea mult timp a se impotrivi unei împresurări executată după toate regulele strategiei moderne de oștiri cari dispun de o artilerie nouă.

Trei drumuri pornesc din Indostan spre Cabul; întâiul pleacă de la Peshawer; al doilea, de la Thull; al treilea, de la Dera-Ismail, Trustele punctele acestea se află spre apus de fluviul Indiei la fruntaria despre mează-noapte-apus a Indiei, la o departare de 50—100 kilometri de fiuviu. Aceste trei drumuri departe de a fi căi de comunicațiune în adevaratul înțeles al cuvîntului, sînt chiar impracticabile cînd timpul e rĕu într'o mulțime de punte, Pe aici greutățile de reaprovizionare sînt foarte mari, căci țara este saracă, mai ales pe lîngă granița anglo-afgană: este deci neaparat ca oștirile să ducă cu dînsele toate proviziunile lor de hrană. de munițiuni, de medicamente etc..... Coloanele sînt silite să-și păstreze bine legăturile lor cu baza de operațiune, când seminții neatîrnate cari ocupă munții învecinați nu continesc de a hărțui străjile din urmă. Formarea corpurilor de poposăre și a escortelor de convoiri, cerută de această stare strategică este o cauză de slăbăciune pentru oștirea năvălitoare a căriia parte curat mobilă se găsesce în chipul acesta simțitor micșurată,

Cele două coloane cari merg în momentul acesta spre Cabul, și anume coloana generalului Browne prin valea Cabul-Dariu, și acea a generalului Roberts prin cursul de sus al riului Kurum, sînt formate din trupele concentrate in tabăra întărită de la Peshavar.

Drumul din valea Cabul-Daria cel mai umblat. Oservându-se harta se vede că acest drum nu pătrunde în pămîntul Afganistanului suind cursul riului, ci prin strîmtoarea despre mează-zi numită Khayber. Această trecĕtoare au servit tuturor oștirilor cari au năvălit de la apus în Indiile de astăzi. Intru cît această linie firească de năvălire, nu era amenințată prin nici-o putere mai înspăimîntătoare. Indostanul era scutit de ori-ce atac despre uscat. De cînd însă Rușii au ajuns stăpîni peste partea cea mai mare a Turchestanului și de cînd au întrat în legături de prietenie cu Șere-Ali, ar fi o adeverată nesocotință a Marei Britanii ca să-și lase deschisă granița sa despre mează-noapte-apus a impărăției sale din Indii.

Drumul cursului de sus al Kurumului duce asemine la Cabul ca și cel de mai înainte, însă nu este tot așa de bun, mai cu samă dela strimtoarea Peiwar înainte.

Aceste doue căi de comunicațiune sînt despărțite prin munții Sefid-Koh, cari nu se pot de feliu strabate și a cărora unele vîrfuri ajung până la o înălțime de 500 de metri.

La începutnl septămînei acesteia, oștirile coloanei Browne cari operează în valea Cabul-Daria înaintaseră până la Dakka, lîngă Lalpur, care se află la capătul despre apus al trecĕtoarei Khayber. Ca să ajungă sub zidurile Cabului, această coloană va trebui să cuprindă Djellalabad și să străbată cu puterea prin doue strîmtori lungi și grele. Ea este hărțuită la aripa dreaptă de Mohmundi și la stânga de Afridi. Comunicațiunile cu Peshewer, tăiate în timp de câte-va zile de aceste triburi, au fost de curând restatornicite cu ajutorul numeroaselor trupe trimise de diviziunea de rezervă pe care generalul Mande o adună la Rawul-Pindee, unde se opreste drumul-de-fer de la Calcuta, linie care acum au inceput a fi prelungită până la Peshawer, trecênd prin Attok. Nu se știe încă dacă oștirile emirului se vor impotrivi la Djellalabad sau dacă se vor retrage la Cabul spre a-l apara.

Genaralul Roberts, după ce au avut un insucces intre fortereța Kurum și trecătoarea Peiwar, acum de curînd aŭ cuprins această trecĕtoare. Ia partea acea Affganii de și s'aŭ luptat cu energie aŭ stat numai în aparare. Coloana Roberts are de cuprins acum strîmtoarea Saturgardan, După ce va îndeplini acéstă treabă, va putea să

se unească cu oştirea generalului Browne care merge prin valea Cabul-Darea, s'au să apuce drept nainte spre Cabul. Dar această ipoteză ni se pare cu ne putinţă în acest moment, din cauză că coloana Roberts este foarte slăbită. O depeşă din Zahora anunţă că generalul Roberts ar avea gîndul de a încheia operaţiunile sale din iarna aceasta după cuprinderea Safurgandanului.

Aceasta este poziţiunea actuală a celor doue corpuri de oştire engleză care înaintează spre capitala lui Şere-Ali. Ele nu pot să înainteze de cît foarte încet pentru că drumurile sînt rele, mijloacele de reaprovizionare precarii, seminţiile învecinate puţin sigure şi clima îngheaţată. Telegramele mai proaspete chiar vestesc că oştirile anglo-indiene vor suspenda în timpul iernei mersul lor spre Cabul, afară numai dacă ar avea siguranţă că ar putea răpede cuprinde cetatea aceasta, Este deci foarte probabil că ele vor căuta, în amîndoue direcţiunele pe unde înaintează, două bune poziţiuni tactice, unde se vor statornici până se vor asigura de liniştea seminţiilor independente şi până ce întoarcerea timpului mai bun li va permite să-şi continue operaţiunile.

Ştiri mai noue spun că în Cabul ar fi isbucnit o revoluţiune şi că emirul ar fi otărît de a se supune Anglia, de a primi ambasada engleză şi de a da toate satisfacţiunile ce i se vor cere. Dar informaţiuni mai positive ne venind până acum să confirme aceste veşti, este bine ca ele să nu fie admise de cît cu beneficiul de invetariu,

---

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Estragem următoarele dintr'o scrisoare adresată din Constanrinopole ziarului „Le Temps“ :

Nu va fi nefolositor de a arăta aici ideile prinţului Dundukof asupra candidaţilor la tronul Bulgariei. După el, Bulgarii trebue să se păzească de a numi un prinţ german, din îndoitul motiv că el va căuta o listă civilă considerabilă, puţin în raport că mijloacele modeste a le principatului, şi pentru că el ar popula cu Germani biurourile deosebitelor servicii, Prinţul Dundukof nu admite ca să se aleagă un candidat ce nu ar fi de naţionalitate slavă, şi, după cum el are obiceiul de a da pe faţă gândurile sale, numeşte fără greutate pe candidatul ci ar putea să ocupe tronul Bulgariei. Acest candidat este un Montenegrean, M. Pavlovici, fost preşedinte al Senatului muntenegrean. Prinţul Dundukof arată că candidatul seu este un om loial, cunoscut pentru dreptatea şi bunul seu simţ, cu obiceiuri primitive, un om care se va mulţumi cu o listă civilă modestă şi care ar îndeplini de minune această însărcinare. Această judecată pare exactă, dar cu condiţiunea de a o complecta, arătând adecă că principele Pavlovici va fi mai mult rus de cît bulgar. In aceasta este după socotinţa noastră un pericol care ar trebui să facă a se înlătura această candidatură. După noi este însă o candidatură care ni se pare excelentă, acea a principelui Carol al Romăniei. Aceasta ar conveni mai bine pentru a salva interesele Europei, şi a garanta tot-odată şi pe acele ale Bulgariei, înţelegem o Bulgarie care ar ţinti la o independenţă reală, la o existenţă de sine însuşi scutită de la ori-ce ingerenţă străină şi asigurată prin legea constituţională despre a cărei fidelă apărare prinţul Carol a dat probe prin purtarea sa anterioară. Toate aceste temeinice cuvinte vor face fără îndoială că această candidatură să nu fie adoptată, dar dacă ar voi să se cugete cu seriositate, se va recunoaşte că în aceasta s'ar afla un mijloc practic de a repara greşelele ce s'au făcut.

— Parlamentul englez, îndată după cetirea discursului de deschidere a reginei, a început discuţiunea respunsului. In Camera lorzilor, capul opoziţiunei, lordul Granville, a osîndit politica urmată de cabinet în raporturile sale cu Afganistanul şi mai cu samă a criticat depeşa foarte cunoscută a lordului Kranbrook; el a conchis cu toate acestea zicênd că, resboiul fiind început, Parlamentul nu are de cît a vota cheltuelile necesare pentru campanie. Lordul Salisbury a luat cuvêntul în această şedinţă, şi lordul Beaconsfield a pronunţat un lung discurs.

In camera comunelor marquisul Hartington a început atacul şi sir St. Northcote i-a respuns. In ambele camere adresa a fost adoptată în urmă fără vot.

— In ziua de 3 decembre, în Camera italiană s'a început discuţiunea deosebitelor interpelări adresate ministeriului Cairoli. Dar după cum se ştie, d. Cairoli s'a scuzat în acea zi, suferind încă de rana ce a primit; numai în şedinţa din 5 decembre el a putut să ree postul seu, fiind primit în Parlament cu vii aplause.

Şedinţa de la 3 a fost toată conservată la desvoltarea de către subscriitorii lor a unor din aceste interpelaţiuni. D. Sorentino a deschis focul atacului prin un lung discurs unde, aproposito de evenementele din Arcidosso, el a găsit mijlocul de a pune în cauză desvoltarea instrucţiunei clasice, culpabilă după dînsul de a mări numĕrul declasaţilor. In conclusiune el s'a mărginit la nişte declaraţiuni foarte nehotărite asupra „necesităţei de a menţinea un regim liberal şi onest, dar tare, care se păzească toate drepturile şi toate datoriele.

D. Bonghi, orator consomat. a pus viguros chestiunea guvernamentală afirmând, în mijlocul protestaţiunilor unei părţi a adunărei, că demonstraţiunile acestor din urmă zile probau că ţara nu era cu ministerul. Pentru dînsul, cabinetul să sprijină pe toate elementele anarhice şi subversive. El reaminteşte o scrisoare recentă a lui Garibaldi pentru a stabili că cabinetul Cairoli este considerat ca pregătind viitorul în favoarea partidului republican. Nefolositor, după dînsul, de a proceda contra cluburilor Bersanti, dacă nu se taie arborul a cărui ei sunt cele din urmă mlădiţe. In fine, continuând de a face protestaţiuni de stimă pentru membrii cabinetului şi de încredere în sinceritatea declaraţiunilor lor, declară că ei au mânile legate prin antecedentele ca şi prin relaţiunile lor personale, şi că cel mai bun serveciu, ce ei ar putea să aducă ţerei, este de a renunţa la guvern.

— După ziarul „Pungolo“ din Napoli, ministrul de interne al Italiei ar fi adresat o circulară prefecţilor în care declară inoportune meetingurile ţinute la Bolonia şi la Genua. Aceste meetinguri pricinuesc, zice circularea, o vie desplăcere ministerului, căruia-i măresc greutăţile cu toate că voesc să-l susţie.

— Cluburile Barsanti despre care autoritatea a putut păn acum să li constate existenţa sunt în numĕr de 9. Toate au fost închise.

— La Peruza, s'a arestat pe un oarecare Giamarchi, bănuit de internaţionalism. Această arestare ar fi în raport cu sgomotele şi denunţările anonime de atentat contra regelui, sgomote şi denunţări cari s'au reprodus înainte şi după atentatul de la Napoli.

— Ziarele ruseşti anunţă că guvernul rus a informat pe Angliea că el avea intenţiunea de a ocupa Merv în cursul cînd Anglia ar anexa vre-un teritor oare-care din Afganistan.

Revista Ziarelor.

Presa, în revista numărului sĕu de ieri vorbind despre programul noului cabinet, exprimă următoarele cugetate vederi asupra politicei noastre exterioare:

Se credea, altă dată, că dimplomaţia cea mai nemerită este arta de a ascunde adevĕrul; că politica cea mare este tendinţa continuă de a căta să arătăm contrariul de ceea ce dorim. Aceasta însă se numesce, în ḑilele noastre, politică de duplicitate, pe care toţi au părăsit-o, găsind'o netrebnică şi neconformă cu timpul ḑilei de astă-ḑi.

Astă-ḑi, fiecare putere voesce să scie la ce tind cele-l'alte Puteri. Şi nici una din ele nu 'şi ascunde de loc vederile sale.

Putem dar ḑice că Europa a început să se preocupe serios de situaţiunea Turciei, mai ales de la 1774. când s'a încheiat tractatul de la Cainargi, când împĕrĕteasa Caterina II făcu cel d'întêiu pas spre Marea-Neagră, şi ast-fel puse in peticol foasta cetate a ultimului Paleolog.

De atunci, Europa continuu se ocupă de acest imperiu putred şi murind. Une-ori pentru a'l vindeca puţin şi a'l face să mai trăiască o viaţă de suferinţă; mai de multe ori însă pentru a'l împrănci şi mai repede în groapa ce'l aşteaptă neaparat.

Imperiul ottoman avu următoarea tristă ursită: de a turbura continuu liniscea Statelor civilisate; căci, precum altă-dată, prin forţa sa, le ameninţa esistenţa, astă-ḑi tot astfel, prin nemărginita sa slăbăciune, le împedică beatitudinea, întunecându-le viitorul.

Ca să poată însă Rusia încheia, neîmpedicată de nimeni, tratatul de la 1774, cu Sultanul Habdul-Hamid, a trebuit să încheiă, cu duoi ani înainte, un alt tratat cu Prusia şi Austria, în privinţa nenorocitei Polonie. Polonia dar fu preţul cu care se dobândi, în secolul din urmă, de către Rusia, dreptul de a dobândi Marea-Neagră şi o privire spre Constantinopole.

Polonia astă-ḑi nu mai esistă, şi o a doua ediţiune a Poloniei nu se poate aḑi reîncepe... atăt sunt de puternice legămintele şi respectul dreptului public în Europa.

România, cu toate aceste, urmează neapărat să vegheze. Conducĕtorii politicei noastre sunt datori să ţie mult la esperienţa trecutului. Este foarte adevĕrat că poporul român, departe de a fi un cuib de turburare şi de disordine. este, din contra, esemplul blândeţei şi al liniştei. Nimeni nu poate găsi nici un pretest pentru a pune stavilă desvoltărei şi întărirei Românilor.

Politica noastră îusă cată să fie deschisă şi sinceră. S'o declarăm pe faţă, şi prin fapte să dovedim, că, nu tindem a ne absorbi esclusivamente în nici o parte a influenţei străine. Interesul ţĕrei reclamă ca în relaţiunile noastre, să arătăm tutulor aceeaşi bună-voinţă, păstrându-ne numai drepturile noastre, şi pregâtindu-ne neapărat spre a fi în stare să apărăm aceste drepturi, când unora le-ar veni dorinţa să le atingă. Naţiune mică; să isbutim a convinge pe cei interesaţi că singura noastră preocupare este organisarea noastră interioară; că nu avem nici veleităţi imposibile, nici cugetări ascunse. Generaţiunea noastră nu va lăsa timpul să treacă inutil, ci, din contra, îşi va îndeplini îndestul misiunea, dacă va isbuti să întărească noua stare de lucruri, să asigure idependinţa noastră, s'o aşeḑe pe chezăşuirea unei desvoltări pacinice a tutulor mijloacelor noastre de întărire.

E greu să ocolim dificultăţile; este însă lesne să arĕtăm ce voim, şi unde tindem.

Când dar am arăta, într'un mod hotărît, care este calea, ce ne propunem a străbate; când Europa s'ar încredinţa, din faptele noastre, că am înlăturat cu desĕvêrşire elementul ce ar fi putut fi bănuit că represintă oare-care dorinţă de duplicitate; când am ḑice tutulor: destul am fost ţinta jocurilor altora; de aḑi voim să trăim pentru noi şi prin noi, fără alte projecte de amestec în treburi străine... cu aceste mijloace, Europa ne-ar lăsa să prosperăm în pace; ba chiar ne-ar ajuta să ajungem mai iute la la întărirea noastră.

Cerem dar guvernului o politică mai clară, mai hotărîtă, şi mult mai înţeleaptă, de cât politica ce a urmat până astă-ḑi...

DIN ŢARĂ.

Senatul a ales Luni comisiunea pentru respunsul la discursul tronului. Ea se compune din d-nii C. Bosian, B. Boerescu, C. Cornescu, general Haralambie şi Al. Giani.

— D. ministru de interne a primit următoarele telegrame de la d-nii prefecţi din Dobrogea:

Tulcea, 24 Noemvrie.

A seară, întregul oraş iluminat. Edificiele publice din fondurile primăriei. Corporaţiunile diferitelor naţionalităţi, asemenea au iluminat arcurile lor de triumf. Toate casele şi magasinele iluminate de particulari. Musicele infanteriei şi roşiorilor au percurs oraşul cu facle, cântând retragerea. Populaţiunea, şi cu această ocasiune, a arĕtat mult entusiasm. Aclamaţiuni des repetate s'au auḑit prin oraş până după meḑul nopţei.

Tulcea, 24 Noemvrie.

D. administrator de Babadag anunciă că, eri, 23 curent, a priimit adio de la delegaţii guvernului rus.

S'a celebrat Te-Deum în toate templele; bandiera română a fost ridicată pe toate autorităţile publice. Sara, oraşul a fost iluminat. Populaţiunea liniştită.

Kiustenge, 26 Noemvrie.

Ieri 25 curent, pe la oarele 2 post-meridiane, a sosit batalionul 4 de vênători cu d. colonel Gorjan şi d. major Ioanovici; autorităţile civile şi mare parte a populaţii au primit trupele române cu urări entusiaste. Comunitatea elină a oferit comandantului pâinea şi sarea tradiţională. Un serviciu divin a avut loc la biserica greacă, după care armata a defilat străbătând stradele importante până la piaţa principală a oraşului, cu musica regimentului 4 în frunte. Entusiasmul ca şi în ḑioa de 23, indescriptibil. Noaptea iluminaţie. Musica a fost lăsată la disposiţia coloniei elene, care a sĕrbătorit venirea armatei cu patriosmul cel mai mare.

O manifestaţie imposantă a avut loc dinnaintea reşedinţei.

Am mulţumit în numele guvernului la strigătile entusiaste: „Trăească AA. LL. RR. Domnitorul şi Doamna Românilor!“

Aḑi dimineaţă a sosit şi o baterie de artilerie. Trupele instalate cât s'a putut mai bine.

DIN LOCALITATE.

Suntem la sfirşitul lui Noemvrie şi timpul continuă a fi prin alternativă frumos şi nouros. Astăzi, 30 Noemvrie, aspectul cerului intunecos, atmosfera fiind încarcată cu nouri de zăpadă. Nu e mirare ca mîne cu începutul lui Decemvrie să se inceapă şi earna. Un indiciu destul de sigur este frigul din noaptea din urmă care a făcut ca coloana de mercur să se scoboare păn la minus 6 grade.

In numerul trecut am aratat că, un consiliu de medici ce a avut loc Duminică nu se pronunţase încă dacă tînărul Artino va scăpa cu vieaţă din rana ce şi-a cauzat, voind a se sinucide. Aflăm astăzi că acel nenorocit june a încetat din vieaţă noaptea trecută în mijlocul celor moi grozave suferinţi.

Trupa ilaliană de sub direcţiunea d-lui Franchetti va da Sămbătă la 2 Decemvre, pentru ultima oară opera „Faust“ care a obţinut mare succes ori de cîte ori a fost reprezentată.

Telegrame de prin ziare.

Londra, 10 Decemvre.—Motivele de blam contra politicei cabinetului Beaconsfield s'au depus în Camera lorḑilor, şi în cea a comunelor. Desbaterile a început şi vor urma astăzi.

Lahora, 9 Decembrie.—Emirul Shere-Ali a pornit familia la Balkh, la frontiera Afganistanului. Se zice că se găteşte a o urma şi el.

Berlin, 10 Decemvre. — Principele Gorciakoff a cerut guvernului german noue asigurări pentru mănţinerea păcii.

Pesta, 10 Decemvre.—In Camera deputaţilor d. Tisza declărând că nu era timp de a se vota un

tratat care să aibă un caracter internaţional, propunerea de a se pune la ordinea zilei discuţiunea tratatului de Berlin a fost respinsă cu 151 voturi contra a 96.

Aseară, în adunarea comitetelor, delegaţiunea ungară a primit cu mare majoritate propunerea de a acorda guvernului un credit de 20 milioane pentru trebuinţele armatei de ocupaţiune pe 1879. Comitele Andrassy primise această condiţiune, care era întocmai cu acea a delegaţiunii austriace.

Londra, 10 Decemvre.— E temere la Londra că Banca Angliei va rădica scomptul, avênd în vedere scomptul intern.

Londra, 10 Decemvre.— D. Northcote, ministrul de finanţe, a zis în Camera comunelor că s'a preocupat de situaţiunea financiară a Turciei şi de mijloacele de a-i veni în ajutor; dar a adăogit că nu va lua nici-un angageament în această privinţă fără a consulta Parlamentul.

Viena, 10 Decemvre.—Camera a primit cu mare majoritate propunerea de a supune tratatul de Berlin unei comisiuni de 18 membri. Ministeriul a votat această propunere.

(Havas).

VARIETATI.

(*O dramă intimă de 40 ani*). — O istorie foarte veche şi a căreia consecinţi au fost din cele mai stranii, a avut deznodământul seu, zice „Figaro“ zilele trecute la Londra.

Se vede la colţul stradei Norfolk o casă a cărei giamuri sunt acoperite de colb şi a cărei perdele cad de vechime. Acolo locuia, cu 40 de ani în urmă, tănĕrul lord Dysart, care era să se însoare. Totul fusese pregătit, ziua cununiei soseşte; dar în momentul chiar în care mirele trebuia să plece la biserică, primeşte de la logodnica sa o notiţă prin care 'l informa că şi-a schimbat părerea.

Lordul Dyaart rĕmase trăsnit; apoi fără aşi lepăda mănuşile albe, încuie însuşi toate uşele, puse cheile în buzunar, părăsi casa şi nu se mai întoarsă nici odată.

De la această epocă nime nu a mai intrat în acea casă, unde se va găsi dela camera nupţială şi până la masă impodobită cu tacâmurile şi argintăria pentru prânzul nuntei.

Dar aceasta nu este totul. Intr'aceiaşi stradă de Norfolk se vede o altă casă deşartă şi avênd acelaşi aspect ca şi cea de care am vorbit. Acolo dnpă trista sa aventură, lordul Dysart, s'a închis şi a veţuit de atunci, fără a vede vre-o dată pe amicii sei, fără a se duce vre o dată la camera lorḑilor, fără a visita vre o dată moşiile sale.

El a murit de trei septămâni. Această dramă întimă a durat mai mult de 40 de ani.

Aceste amănunte, ce s'ar zice că sunt dintr'un roman, sunt in acest moment obiectul a o grămadă de comentarii, mai cu samă in aristocraţiea engleză căriea lord Dysart aparţinea prin dreptul de naştere.

(*O crimă ingrozitoare*). — Un jurnal ilustrat din New-York, „The naţional Police Gazzette“, conţine recitarea dramatică a unei crime grozave comisă la Thompson, mică localitate pe liniea drumului de fer de la Erié. Iată această scenă grozavă:

Invăţetoarea unei scoale, situată puţin afară din sat, se intorcea vineri sara, 6 Decembre, a casă şi fu cuprinsă de mirare, neputând deschide uşa stabilimentului seu. După oare care silinţi ea parveni in sfârşit a o deschide. Intră şi dădu numai de cît un ţipet de groază.

Dinaintea ei, jos zăcea corpul neinsufleţit al tinerei sale subinstitutrice, Miss Alice Kennett. Sermana fată ţinea intre degetele sale inţepenite o bucăţica de cridă cu care scrisese pe tabla neagră inspăimântătoarea aventură a cărei victimă fusese.

Ea dăduse drumul elevelor sale după amiază şi era ocupată a pune clasul in regulă, când de o dată doi indivizi năvăliră in local şi o apucă de talie. Strigătele sale nu putură fi auzite in acest loc izolat şi ea sĕ văzu fără apărare in voia agresorilor ei.

Acestiea o făcu să sufere cele din urmă ultragie, şi pentru a incorona crima lor, tăiară limba nenorocitei fete pe care o lasară de moartă pe duşame.

Cu toate acestea, sculându-se prin o supremă sforţare, victima se ridică, luă o bucăţică de cridă, se târi până la tablă şi scrise in cîteva cuvinte drama ce se petrecuse. Apoi, ea căzu pentru a nu se mai scula.

Cei doi mizerabili nu au fost încă descoperiţi.

(*In mijlocul unei certe*). — Nu ştiu ce me opreşte de a nuţi frânge vre-o două coaste!

— Ei bine, eu ştiu ceea-ce mĕ impedică de a 'ţi-o face:

Sunt membru al societăţei protectoare a animalilor.

(*Ce deosebire este între un bancher şi un cămătar*). — Un cămătar este un bancher care ese din egalitate, pe cînd un bancher este un cămătar care remâne în legalitate.

REVOLVERE, REVOLVERE, REVOLVERE.

Arme de vînat, etc.

Pentru anul nou nu se pot face mai frumoase daruri în acelaşi timp mai folositoare de cît arme — şi cu atita mai mult când să pot procura cu preţuri într'adevĕr escepţionale şi de o calitate incomparabilă.

Marea noastră manufactură din Providence R. I. este cunoscută de mai mulţi ani în toată Europa pentru escelenţa şi superioritatea productelor sale cari vor fi expediate de sucursala noastră din Liverpool conform cu preţurile de mai jos la adresa fie-cărui, franco la domiciliu contra trimeterei costului prin mandat postal sau într'un cerc de bancă (posta anglesă nu espediează mărfuri în străinătate contra rembursament).

Fie-care obiect este întovărăşit de garanţia noastră pentru duoi ani şi ne îndatorim să restituim banii plătiţi pentru toată marfa care nu dă satisfacţiunea cea mai complectă.

Preţul - Curent.

		fr. ct.
Revolvere	cu 6 focuri sistem Lefaucheux in abanos sculptat . .	5 —
„	cu 6 focuri sistem Lefaucheux in fieldiş	8 —
„	cu 6 focuri sistem Lefaucheux in fieldiş incrustat . .	9 —
„	cu 7 focuri sistem Buldog, foc central in abanos . .	10 —
„	cu 6 focuri sistem Buldog, foc central in fieldiş . . .	12 50
„	cu 7 focuri sistem Smith Wesson cu extractor automatic .	19 —
„	cu 7 focuri sistem Wesson cu perle-motte şi argintat . .	24 —
„	cu 7 focuri sistem Smith Rosenzi cu extractor automatic întorcêndu-se în totul fără şurub sistemul cel mai ingenios cunoscut cu incrustaţiunea de aur	30 —
Carabine	Flobert de tir pentru societăţi 6 mm, sculpat . . .	18 50
„	Flobert de tir pentru societăţi 8 mm. abanos	22 —
Puşti de vănătoare	duble cu pistoane cu ţava 80 centim. calibru 16—20 (după plăcere) cu adevĕrate camere, cu adeverate curele anglezeşti, cu pravurat subjecte de vănătoare . .	28 50
„	duble Lefaucheux . .	34 50
„	adeverate panglice moiré dublă cheă lipită . . .	42 50
„	dublă Eefaucheux, ţava 80 cent. damas Bernad, cu chee dupla cu gravuri şi incrustări .	87 50
„	duplă percursiune centrală cu adeverate curele Bernad. cu duplu zăvor, sistem Reylly, cu scoice, gravuri, subiecte de vănătoare şi tăet aur . . . Choke Bore zis american (puşca cea mai magnifică ce esistă .	122 50

Fie-care arma se afla intr'un teoc de pele si e garantata pe timp de 2 ani.

E. H. ROSENZI şi Comp.,

17, Brunswick street, Liverpool-Angleterre.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 243. Simbata 2 Decemvrie 1878. Anul. II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in casa Negrutzi. Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi, 1 Decemvre 1878.

Au trecut trei septămîni de cînd s'au comunicat guvernului central resultatul alegerilor comunale ale oraşului nostru, şi cu toate acestea ministeriul încă n'au aflat de cuviinţă, încă n'au avut timpul de a se ocupa de aceste alegeri, de a se rosti într'un feliu asupra resultatului lor.

Se susţine că preocupările politicei înalte, că interese de ordine superioară, grija de a constitui cabinetul au împedecat pe a tot puternicii zilei de a pune la cale chestiunea alegerilor din Iaşi.

Se poate că această împrejurare să fi fost într'adevăr cauza care n'au permis primului ministru, ca să se gîndească cîte-va minunte, numai cîte-va minunte macar, şi la soarta disgraţiatului nostru oraş, aceasta in batae de joc numită a doua capitală a Romăniii, care nu merîtă, că, ori cît ar fi de mari preventiunele ce ar putea avea fraţii noştri de dincolo de Milcov in contra'i, să fie atât de uitată şi de cu totul părăsită în voea fracţiunei, a acestui partid de ură, de prigonire şi de afaceri.

Dar dacă până acum inacţiunea guvernului poate avea in favoare-i oare cari circumstanţe atenuante dacă Iaşii nedreptăţiţi, vecinic urgisiţi de toate regimurile, ar putea fi plecaţi de a iarta şi de astă-dată pe aceia cari i-au amăgit cele mai legitime speranţe, cari i-au sacrificat cele mai intime interese; această indulgenţă bine-voitoare nu mai poate avea loc de acum înainte, noi însine nu o am putea manifesta fără să nu ne facem culpabili de o mare vină, de acea de a trada interesele cele mai nemijlocite ale cetăţei noastre.

Intr'adevăr, guvernului actual nu-i mai este permis să nu cunoască marea nedreptate ce s'au făcut Iaşilor de a fi lasaţi în prada unor oameni inepţi, ignoranţi, împătimiţi, a unor oameni cari nu se sfiesc de a face din toate instituţiunile, din comună, din scoală, din bişerică, din aşăzămintele de binefacere, din justiţie chiar, instrumente de prigonire şi de afaceri, instrumente pentru realisarea scopurilor lor politice, pentru îndestularea ambiţiunilor celor mai nejustificate şi mai necumpătate.

Tinerii şi nevinovaţii ministri, cari compun cabinetul actual, cunosc capacitatea, valoarea, calităţile si apucăturile sectei care de trei ani de zile aproape se află în fruntea Iaşilor şi a unei părţi din Moldova. Examineze în toată liniştea conştiinţei dacă este în interesul ţerei, al partidului liberal, în acela chiar al bunei reputaţiuni de care ei se bucură ca să îngădue bătrînului prim-ministru de a mai încarca de favoarea sa pe nişte nulităţi pretenţioase, pe nişte oameni, cari prin spiritul lor de exclusivism şi de sectă prin îngusţimea simţimintelor şi a vederilor lor, prin lăcomia lor neţemurită au compromis toate interesele, toate libertăţile, toate instituţiunile şi au îngrozit atît de tare pe toţi oamenii probi, onesti şi liberali, în cît i-au făcut să regreteze că au contribuit la resturnarea regimului conservator.

Tinerii ministri, dacă ţin ca să păstreze neprihănit numele de care se bucură, dacă au adevarat respect pentru legile şi drepturile ţerei lor, céră primului-ministrn ca să examineze împreună cu dînşii dosarele ultimelor alegeri comunale, dosare din cari se ver încredinţa ce feliu de oameni, trebue să fie aceia cari se află în fruntea admnistraţiunei, a gardei-civile şi a comunei Iaşilor, dacă nelegiuitele lor ingerenţe, dacă făţişa lor presiune au trebuit să indigneze pe nişte barbaţi nepărtinitori streini de noi, ca domnii A, Degrea, D. Lăzărescu, V. Lazu, G. Beldiman, în cât să-i facă se protesteze contra unor manopere ne mai pomenite în viaţa noastră constituţională. dacă până şi sergenţii de oraş au trebuit să se revolteze contra impunerei ce le-au făcut administraţia de a falsifica voinţa alegătorilor,

Gîndească-se, cerceteze şi disbată d. d, D, Sturza. Cantili, Ferichide, Statescu şi Cămpineanu, domniile lor oameni nepataţi, dacă poate fi spre onoarea lor a permite ca să se valideze alegerea colegiului al IV-lea, de a permite ca să stee în fruntea Iaşilor oameni mici la suflet ca d. Gheorghiean, care să scoboară până a-şi resbuna contra sergenţilor de oraş.

Corespondenţa „Stelei Românieĭ“.

Bucureşti 30 Noemvrie, dimineaţa.

Pe un guvern ca şi pre un om să nu'l judeci nici-odată după vorbe, ci după fapte.

Iată pentru ce stau de privesc, de observ primele pasuri ale guvernului actual. O fac aceasta tocmai pentru că guvernul a fost priimit cu răceală de ambele corpuri legiuitoare. Dar cîte guverne n'au fost priimite cu entusiasm, şi cît de amară a fost apoi decepţiunea! Să se întămple oare contrariul cu guvernul actual? Vreu să zic că el să dobândească pe fie ce zi merge simpatie şi încredere? Lucru nu e imposibil, dar eu unul me îndoesc. Nu ştiu cum să face, dar de-odată de la aparîţiunea ministeriului pe prima pagină a „Monitorului Oficial,“ o răceală şi chiar o lugubră tăcere au cuprins pe toată lumea. Să fie oare, pentru că in originea sa, un membru chiar din guvern a zis că este un minister de agonie? Să fie oare pen-

tru că d. Brătianu a perdut încrederea tuturor grupurilor liberale, şĭ nu mai este crezut de nici unul din camarazii sei de la Mazar-Paşa? Nu ştiu ce să zic şi ce să cuget, căci de şi sunt în guvern persoane care au toată afecţiunea şi încrederea mea, totuşi nimic nu mĕ îndeamnă să pun temeiu că acest guvern va observa strict principiile de control constituţional şi de libertate în alegeri. Sunt deputaţi şi Senatori cari de pe acum îmi prezic că într'o bună dimineaţă, d. Dimitrie Sturza are să iasă din Minister!..... Sunt alţii cari îmi prezic aceasta şi despre Colonel N. Dabija. Cum şi pentru ce? Nime nu'mi poate spune nimic.

Te duci în Senat, te duci în Cameră, şi parcă o tristeţă observi pe toate fisionomiile şi din majoritate şi din minoritate. Ar zice cine-va că suntem în ajunul unei catastrofe.

Viitoarele alegeri au început şi pe aice a preocupa pe toată lumea.

Se aşteaptă începerea formalităţilor cerute de Constituţiune pentru revizuirea sa, nu numai in articulul relativ la posiţiunea străinilor necreştini, ci şi la alte articule.

Pănă în present în acest punt nu s'au făcut nimic şi nu cred că guvernul să se fi gândit pănă în prezent şi să fi stabilit în mod constant interesul seu sub acest raport.

Aceea ce preocupă pentru moment pe ambele corpuri legiuitoare, este respunsul la discursul Tronului. Săptămâna viitoare eu cred că se va vota. Mulţi mĕ asigură că discuţiunile au să fie destul de importante ţatât în Cameră, cât şi în Senat.

Uitam a vĕ spune că Senatorii umblă tot grupuri, grupuri, fără să se fi închegat vre o alianţă între diferitele grupuri.

D. Vernescu cu ai sei din cameră au scos ziarul „Binele public“ pe care sunt sigur că deja l'aţi vĕzut şi l'aţi şi apreciat. Mi-a făcut o bună impresiune. Ar fi numai de dorit ca D, Vernescu să persiste a faco politică şi a se ocupa de afacerile publice în mod serios, iar nu în amator.

Eu unul doresc ca entusiasmul de care este cuprins astă-zi să nu slăbească. Aceea însă cari'l cunosc mai de-aproape se îndoesc.

Fracţiunea din Moldova, umblă doară ar putea pune ghiara şi pe încrederea noilor miniştri.

Ministru de Interne precum nici consiliul de miniştri nu s'au ocupat încă de alegerile comunale din Iaşi. Pentru ce?

N'am putut încă discoperi causa. Cred, însă că zilele aceste Guvernul nu va mai întârzia a se rosti în această cestiune.

Bucureşti, 30 Noemvrie, 2 oare

In Cameră ca şi în Senat nu se vede nici un sporiu în lucrări. Astăzi pe la 1 şi jumătate şedinţa publică de la Senat era rîdicată, şi senatorii stăteau, se uitau unii la alţii, ca şi când s'ar zice că le lipseşte ceva, şi 'n adevăr, le lipseşte un ce esenţial: *O directiune*! Cei mai bătrâni din senatori 'mi fac impresiunea unor oameni care gândesc asupra trecutului, presentului şi viitorului. Dar ce gândesc oare? Toţi stau concentraţi, absorbiţi, fără să 'şi comunice unii altora cugetările şi gândirile lor. D. Ion Ghica de vr'o câteva zile nu se vede prin Senat. Probabil unde nu să face şi nu să urzeşte nimic. Dar oare fără de D. Ion Ghica se va pute face şi urzi ceva? Iată o întrebare foarte delicată, dacă nu chiar dificilă.

Cei mai tineri dintre Senatori, cum sunt D. D. Strat, Carp, Zisu şi alţii se mişcă, dar fie-care într'o direcţiune diferită. Ochiul observător nu poate nimic zări şi întrevidea.

Se discută în Comisiunea de respuns la discursul Tronului modul cum să se respundă Capului Statului. D. Boerescu are pregătit respunsul Tronului, dar el încă nu e discutat faţă cu capul Cabinetului, carele astăzi se găseşte indispus şi nu poate eşi din casă.

Noii şi tinerii ministri au început a se iniţia în afacerile lor respective. Cel de la lucrările publice are o mai mare bătae de cap, ministeriul seu fiind pentru dînsul o lume nouă şi necunoscută. Nu uitaţi că de acest ministeriu depind drumurile de fer, şi cestiunea rescumperarei acestor mari şi civilisătoare căi de comunicare. Ministrul de externe a început aşi face primele sale vizite diplomatice, şi are aerul unui om care 'şi face datoria în conştiinţă prin vizitele sale. Cel de la justiţie urmează pe vechea sa cale. Iar cel de la finanţe, dă din cap şi nu se prea arată mulţumit, de modul cum s'au administrat finanţele ţerei de când le-au lăsat d-sa Aşa pe când toţi ministrii par a se fi pus serios pe treabă. Cel de Culte, mi se spune că a început a se ocupa cu canoanele bisericeşti, pentru ca astfeliu să poată ţinea pept în lupta ce este încinsă între Episcopii eparchioţi şi între mitropolitul Primat.

Prim-ministru d. Brătianu dimpreună cu D. C. A. Roseti stau de-oparte, zimbesc şi 'şi admiră opera făcută. De când in când dau mâna D-lui Ion Ghica sau îi aruncă o căutătură galişă, ca şi când iar zice: Să nu cumva să ne laşi tocmai când ne va fi vieaţa mai grea.

Iată în puţine vorbe şi slabe trăsături situaţiunea de azi. Ea este posomorită ca şi timpul de din afară.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

In şedinţa din 7 decemvre a Camerei lorzilor, lordul Beaconsfield, respundĕnd lordului Granville, au rostit următorul discurs:

Nu avem să examinăm astăzi, după cum susţin preopinenţi, meritele cutărei sau cutărei politici dar trebue a ne mărgini la ceea ce nobilul comite numia atît de admirabil o cădere în părţile personale ale shestiunei. Cu toată declaraţiunea aceasta, nobilul lord şef al opoziţiunei a crezut de datoria sa, de a denunţa ca nedrept şi nepolitic rezboiul la care, din nenorocire, am fost siliţi de a sfătui pe M. S. Regina. A crezut de datoria sa de a nu aprecia şi de a lua în rîs pe vice-regele Indiilor, care poartă în acest moment o grea responsabilitate, şi pe intiligenţa căruia se razimă poate mai multe mari interese de cît pe acea a ori-cărei alte persoane din această ţară. Pentru marea mea mirare, nobilul lord a crezut chiar compatibil cu datoria sa de a declara că miniştrii Majestăţii Sale o neglijează pe a lor, nesprijinind după cum se cuvine pe vrednicii eroi ale căror isbînzi mari sosesc păn la urechele noastre, refuzându-le ajutorul şi întăririle trebuincioase. Aceasta, milorzi, este o judecată stranie. Dacă este acea însinuare îndreptată contra guvernului, am părea nedemni de locurile ce ocupăm dacă nu am protesta.

In împregiurări ordinare ar fi poate pentru noi ceva foarte legitim de a ni trece timpul compuind la note diplomatice asupra unui subiect oare-care, şi, dacă judecăţi eronate au fost făcute asupra purtărei sau expresiunilor oare-cărei persoane, ar trebui a se face cele mai mari silinţi din ambele părţi pentru a le rectifica: dar dacă trebue, pe când ţara doreşte a cunoaşte opiniunea noastră asupra uneia din cele mai importante chestiuni ce vre-o dată a fost supusă parlamentului, să vorbim ceasuri întregi pentru a examina dacă secretarul cutare a interpretat reu depeşa viceregelui cutare, desfid pe ori-ce fiinţă ominească de a înţelege ceea ce însemnează aceasta în total. Cu acest chip singular de a discuta, nu vom ajunge ca să desba-

tem în astă-sară chestiunea pentru a cărei discuţiune parlamentul a fost convocat.

Cu toate aceste, nobilul lord de şi înlăturând discuţiunea, şa dat opiniunea asupra chestiunei despre care se tratează. Ni declară că suntem prinşi într'un resboiu nedrept şi nepolitic.

Ce însamnă aceasta? Nu este de cît o simplă aserţiune. Dacă acest resboiu este nedrept şi nepolitic, probaţi-o. Daţi la lumină raţionamentele şi argumentele d-voastre. Daţi-ne asalt; daţi-ne probele pe cari vĕ întemeiaţi opiniunile. Faceţi aceasta: vĕ aşteptăm; Camera şi ţara vor decide. Eată dar mersul legitim şi constituţional ce nobilul lord a ales pentru a propune amendamentul seu. Nobilul lord, şef al oposiţiunei, cu o dexteritate consomată, o recunosc, a făcut ast-fel că parlamentul să nu exprime nici-o opiniune asupra acestei chestiuni atît de interesante, care se găseşte ast-fel amînată pentru cîtva timp. O septămînă întreagă trebue să treacă pănă când opiniunea Parlamentului va fi consultată şi cu toate aceste fie-care moment astă-zi este sau poate deveni critic pentru ţară. Nu pot a nu exprima desaprobarea mea absolută asupra acestui fel de procedare. Îi recunosc ghibăcia, dar găsesc că sînt împrejurări în care arta meşteşugirilor parlamentare, calitate foarte fericită cînd interese mari nu sînt în cauză, poate să nu fie la locul seu.

Vorbind despre tractatul de Berlin, nobilul lord a exprimat îndoeli grave atingând partea discursului reginei unde M. S. constată că ea are tot temeiul de a spera o fericită executare a clauselor acestui tractat, şi intreabă dacă cu adevĕrat aceasta este opinia guvernului. Dacă aceasta nu ar fi opiniunea noastă, este oare probabil că noi să fi sfătuit pe M. S. de a ţinea acest limbagiu? O asemene purtare ar fi nu numai infamă, dar absurdă. Ea ar fi ca aceea care s'a atribuit secretarului de Stat al Indiilor, care ni s'a zis, a făcut tabloul cel mai greşit despre oare-care fapte pe cînd el era ţinut de a produce, cu 48 de oare mai târdiu, depeşile relative la chestiune.

Dar voi zice că limbagiul consiliat Majestăţei Sale, in graţiosul seu discurs al tronului, este in intregime conform cu împrejurările. Noi privim tractatul pe calea unei fericite îndepliniri. Nobilul lord adaogă: „Nu se tratează numai de tratatul de Berlin; sunt şi alte tratate încă, este convenţiunea cu Turciea. Pentru ce nu ne spuneţi că aţi desăvârşit opera reformelor în imperiul ottoman?“ Ei bine! Tratatul de Berlin ca şi alte tratate are nevoie de oare-care vreme pentru ca stipulaţiunele sale să fie convenabil executate, şi jumătatea perioadei fixate nu a trecut încă. Din toate punerile la cale otărîte la Berlin, cele mai importante, sunt fără îndoială acele care privesc pe Turciea: dar nobilul lord face o mare greşală dacă crede că nu s'a făcut nimic. Această chestiune a făcut obiectul unui lucru necurmat, şi, pentru a obţine marile şi importantele rezultate la care am ajuns, nu trebuia mai puţin de cît inalta capacitate a oamenilor cari din fericire să găsesc in serviciul Majestăţei Sale, admirabila lor stăruinţă şi absolutul lor devotament în îndatorirea cu care au fost însărcinaţi. Privesc convenţiunea relativă la Turcia şi la Cipru ca o afacere din cele mai importante şi destinată a fi din cele mai avantagioase, nu numai pentru ţara noastră, dar pentru lume in general; am mare încredere in regeneraţiunea Asiei-Mici.

Cînd nobilul lord ridiculisează ocupaţiunea Ciprului şi scopul acestei ocupaţiuni, respund că nu este uşor de a descrie prin vorbe avantagele acestei posiţiuni. Şi cînd nobilul lord afirmă că acestei insule îi lipsesc multe din calităţile anunţate, pot a-l asigura că aceste calităţi întrec cu mult tot ceea ce se aştepta, şi că speranţa noastră, speranţă de a ajunge mulţumită ei, la marele nostru obiect, regeneraţiunea Asiei-Mici, pare a se realisa cu prisosinţă. Repet fără cea mai mică hesitare, după ce am luat părerea colegilor mei care a visitat'o, că ea va fi foarte importantă ca staţiune militară, ca o insulă ce dĕ marînei nóstre un port din cele mai dorite, şi ca opoziţiune dominantă fără de care ni-ar fi peste putinţă de a executa planurile noastre asupra Asiei-Mici. Ea a respuns pe deplin aşteptărei noastre, ea va fi numai de cît recunoscută, cred, drept aceea ce va fi, adică drept una din posiţiunile cele mai importante din domeniele Majestăţei Sale.

—„Standard“ publică următoriul program despre fruntaria „stiinţifică“ ce doresc Englezii se stabilească în Afganistani:

„Intărind Hazarnao în Khayberul Kurd şi Dakka, la gura Dhayberulu, vom rîdica o puternică linie de împiedicări în calea unui duşman care ar înainta daspre Djllalabad. Imbunătăţind drumul care merge prin valea Khayber şi întărind punctele Lendi-Khan, Sulabeg şi Ali-Musdjid. vom face pentru întăia oară în istorie, ca trecĕtoarea să fie sigură pentru călători şi comodă pentru trupe, şi tot-o-dată vom trage în partea noastră pe Mohmundi şi pe Afridi, acordându-le subsidiile de mai înainte. Ocupînd Dakka şi Hazarnao, vom face ca strîmtoarea Khayber să fie cu neputinţă de luat şi vom rîdica din calea nóstră piedica în caz când am fi siliţi se mergem într'o zi spre Cabul.

„Ocuparea Djellalabadului ar înfăţoşa, din oare cari puncte de vedere, inconveniente pozitive, de şi nu se poate îndestul preţui însemnatasea acestui oraş aşezat la împreunarea drumurilor de la Chitral şi Kunar.

In scurt, prin stăpănirea Khayberului şi a micului Khayber, noi am ocupa o poziţiune de aparare care respunde la toate cerinţile ştiinţei militare şi la legile strategiei.

„Se poate zice tot asemine şi despre Peiwar, dincolo de care nu vom trece. Păstrând fruntaria la Bunnu, de la meaze-zi, spre Belucistan, ar fi de dorit să ocupăm trecĕtoarea Gomul, de cari se servesc Pevindahii, cari formează tribul negustorilor Afgani. A merge dincolo dn Quettah, în valea Pischi ar fi începutul ocupărei Kandaharului; şi atunci cu toată îmbelşugarea acestei văi, fruntaria noastră n'ar fi nici sigură nici ştienţifică. Cu agenţi englezi la Kandahar, Herat şi Cabul, am putea aştepta evenimentele, ştiind foarte bine că ocupând trecĕtorile vom avea în mînile noastre singura piedecă reală în calea spre Cabul“.

— „Gazeta Coloniei“ constată că din ziua promulgărei legei contra socialiştilor şi pănă la 2 Decemvrie, guverunl german au interzis, în virtutea acestei legi, 153 de asociaţiuni, 40 publicaţiuni periodice, 153 publicaţiuni neperiodice. Intre ţerile imperiului în care n'au fost încă nici-o interdicţiune se însamnă Alsaţia-Lorena. Numĕrul reclamărilor adresate comisiunei competente de persoanele lovite de interdicţiuni se rîdică pănă acum la 66.

DIN ŢARĂ.

Inalt ordin de zi.

In zina de 28 Noemvre, aniversarea luărei Plevnei. M. Sa Regale Domnul a dat următorul ordin de zi pe armată:

„*Ostaşi*! Este astă-zi un an de când vitejia şi răbdarea voastră învinse toate primejdiile, toate greutăţile, şi voi intrarăţi biruitori în Plevna. Această măreaţă zi trebue să rămâe neştearsă din inimele voastre neştearsă din paginile istoriei oastei.

„Aţi vĕzut cu cîtă mândrie. cu cîtă veselie şi recunoştinţă v'a primit ţara când v'aţi întors din luptă; în toate oraşele, in toate satele a fost sĕrbătoare, dar mai ales

Capitala, inima ţĕrei, v'a arătat cît Naţiunea stie să preţuească foloasele ce ea a dobândit cu sîngele vostru şi că iubirea ei se va întinde şi mai mult de aici înainte asupra voastră.

„Ostaşi! în solemna zi de astă-zi, fie-care din voi să mulţumească A-Tot-Puternicului, că a întărit braţul sĕu spre a apăra patria şi să'şi facă făgăduinţa că, ori-când ţara va avea trebuinţă de voi, ea vă va găsi ca la Plevna, şi pe Mine în capul vostru.

„Dat în Bucureşti, astă-zi 28 Noemvrie 1278.“ CAROL,

— *Presa*, vesteşte că, peste puţin timp, fabrica română de chibrituri, aşezată pe dealul Filaretu, alături cu gara drumului de fier, are să înceapă a funcţiona şi a produce aceste objecte de prima consumaţiune, pentru care plăteam tribut la străini, ca şi pentru alte objecte industriale din cele mai simple.

Această fabrică s'a instalat şi s'a întocmit prin asociaţiunea a câtor-va barbaţi de la noi, cari merită toată lauda pentru iniţiativa şi bunul esemplu ce au dat. Numĕrul lor este foarte mic; DD. Pr. Dim. Ghica, B Boerescu, Gr. Cantacuzino, Simeon Mihălescu, Dr. Davila, G. Filipescu, G. Vernescu, I. N. Alecsandrescu, D. Gobart, George Cantacuzino, C. Boerescu,

Telegrame de prin ziare.

Praga, 11 Decemvre. — Ieri principele imperial încercând o puşcă cu capsă, din întêmplare s'a lovit la darea la semn la mâna stângă. Rana este uşoară. Durerea nu este mare, însă are trebuinţă de căutare.

Constantinopole, 11 Decemvre. — In urma ordinului Sultanului, Mahmud-Damat-paşa a fost esilat. El s'ar fi dus la Tripoli, în Africa, ca guvernator.

Londra, 11 Decemvre.—Lord Beaconsfield a ţis în Parlament că relaţiunile guvernului reginei cu Rusia sînt amicale. El a primit din St. Petersburg explicaţiuni france şi sincere asupra ultimelor incidente. Camera a votat în favoarea politicei guvernului cu o majoritate de 136 voturi.

Geneva, 11 Decemvre.—Colonelul Hammer, din cantonul Soleure, a fost numit preşedinte a republicei elvetice.

Atena, 11 Decemvre. — Camera deputaţilor a votat tratatul de comerciu cu România.

Constantinopole, 11 Decemvre. — Mahmud-Damat-paşa a fost exilat fiind-că era capul unei conspiraţiuni pentru nimicirea reformelor. Mai mulţi impiegaţi superiori au fost arestaţi.

Berlin, 11 Decemvre.— Centrul Camerei a propus a vota o ordine de ţi spre a modifica legea care a suprimat congregaţiunile religioase.

(Havas).

VARIETATI.

(*Minuni omeneşti*).—Descoperirile recente de bogate mine de plumb argintifer în comitatul Lacurilor din Statele-Unite, atrag mii de străini spre acea parte, Diarele americane dau detalii curioase în această privinţă.

Toată ţara nu formează de cît o tabără unde populaţiunea năvăleşte din toate părţile. Spre a lega minele cu linia Denver, s'a construit un drum de fier, şi un oraş s'a rădicat complect ca prin farmec.

Acelui oraş nou s'a dat numeln de Leadville (oraşul plumbului). El e situat la 3 mile de-asupra joncţiunii Californiei Gulch cu rîul Arkansas. Inălţimea este de 10 mii picioare de-asupra nivelului mării, adecă se află 1 milă mai sus de Denver.

Acea înălţime produce nopţi reci în timpul verei şi furtuni de zăpadă până în luna Iulie; dar clima este din cele mai sănătoase. Acum un an nici numele de Leadville nu esista, şi nimic nu indica că se va zidi pe locul ce ocupă astăzi. Acum este un oraş bine aliniat, cu edificie demne de o capitală de district; sînt omnibuse, o postă de scrisori, un ziar cuotidian, două bănci, sute de magazii, un guvern local, o poliţie, o scoală publică, biserici; toate aceste au fost create în 4 luni. Se vede circulând pe strade o mulţime de impiegaţi şi lucrători, toţi plini de speranţă şi de pornire.

Mineralurile ce se predau la drumul de fier spre a fi transportate la fonderiile de la Omaha şi St. Ludovic conţin o valoare de argint şi plumb de 75—100 dolari pe tonă în termen de mijloc, şi sînt multe ce dau de 4—5 ori mai mult. Cinci luni de lucru de oameni într'o singură mină au produs proprietarilor 45 mii dolari în argint. Salariul lucrătorilor de mine este de 2 jum. păn la 3 dolare pe zi.

Terminarea ramurilor de drum de fier, construite de companiele de Rio-Grande, de Topska şi de Santa Fe, printre gâturile Plattei şi a Arkansei până la Leadville, va oferi turiştilor minuni noui de contemplat în acea parte din Colorado ce până aci era neapropiabilă.

Drumul printre acele strimtori rivalisează cu posiţiunile cele mai grandioase din Yosemite, şi cele două lacuri, cu prejmele lor ce trec de cele mai pitoreşci din munţii stâncoşi, vor deveni accesibile călĕtorilor.

(Voacea Covurl.)

Domnule,

De mai mulţi ani, de câte ori am un guturaiu, me grăbesc a lua în fie care ţi patru seau cinci din binefăcătoarele domniei tale Capsule Guyot cu gudron şi în totd'auna în 3 seau 4 ţile me ved scapat de guturaiu. Daţi'm voe a propos de acesta, ave semnală un fapt ciudat. Cea din urmă oară când m'am vĕdut nevoit a întrebuinţa remediul domniei tale, aveam de mai bine de două luni o rană tare greu de vindecat la picior. Dupe 3 zile de întrebuinţare a capsulelor domniei tale, mare mia fost mirarea de a vedea formându-se o coajă pe rană. Atribuind acest resultat medicamentului domniei tale, am continuat a lua gudronul. După vre-o zece zile eram cu totul vindecat.

Am consiliat capsulele domniei-tale la diferite persoane cari, cu mare mirare, au dobendit întocmai aceleaşi resultate ca mine. Dupe 4 seau 5 zile, o coajă se formează pe rana şi în general vindecarea se obţine în zece sean cinci-spre-zece zile.

J. Claer, 5, strada Fonsny, la Bruxelles.

Cupsulele Guyot se găsesc în România la toate farmaciele.

(10—10).

TIMBRU

La greţa secţiunei I-a a Curţei se găseşte de vênzare timbru de ori ce soiu şi valoare, prin urmare toţi acei ce au de făcut apeluri, revisuiri, opositiune, declaraţiuni de recurs (in corecţional) şi in fine pentru veri ce acte de procedură se aducă sau să trimată valoarea direct la Curte, unde va fi inlocuită prin timbru.

BIBLIOGRAFIE.

Soll şi Haben, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broş. de 80. Bucureşti 1878.

Calendarul „Lectorului Român“ pe anul 1879.—Se află de vînzare la magazia Neculai Ioan.—preţul 1 leu 50 bani.

Comentariu asupra Legei electorale din 1866, de d. *Al. Crefescu*, primul president al Curţei de Casaţiune. — A doua ediţiune cu corecţiuni şi multe adause, între cari legea interprelativă din 22 Aprile 1878 şi jurisprudenţa Curţei de Casaţiune. — Se află de vînzare la librăria Soceco. Preţul 3 lei.

Pentru 500 Galbeni, se caută un asociat la o intreprindere industrială, a se adresa la biuroul administraţiei Ziarului.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 244. Duminica, 3 Decemvrie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negruțzi. Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iași, 2 Decemvre 1878.

„Românul“ de eri în primul seu București conține un articul prin care se demonstrează că cea întĕi condițiune a executărei suveranităței naționale — singurul regim ce este în stare de a face fericirea unei națiuni — este principiul liberilor alegeri.

„Insă, pentru ca acest regim, zice, „Românul“, atît de natural și atît de simplu în teorie, să poată produce tot binele ce se așteaptă de la el, trebue și e neapărat ca națiunea să aleagă bine, cu pătrundere și cunoștință, pe delegații ei, să'și exprime dorința ca o adevĕrată suverană, *fără presiune din partea acelora cari represintă vre-o porțiune din această suveranitate, adecă se se bucure de alegeri libere, adică de alegeri in care autoritatea sĕ nu aĭba nici un rol*“.

Dacă faptele nu ar fi dat mai totdea-una o desminţire complectă vorbelor, ne-am îndupleca și noi a crede în sinceritatea celor susținute de bătrînul organ bucureștean, și am fi gata cei întĕi a respunde la apelul de înfrățire ce face la toți oamenii onești, la toți ómenii cu adevĕrat patrioți din ori-ce partid, spre a ni da mîna cu bună credință, și a lucra împreună cu iubire și fără preget, spre a deprinde poporul întru esercitarea deplină conștiincioasă și de toată ziua, a drepturilor, libertăților și datorielor lui.

Dar, un trecut numai de cîte-va zile, ce stă încă viu înaintea ochilor noștri, ni-a dovedit îndestul ce temeiu trebue să punem pe vorbele frumoase cari nu lipsesc celor de la „Românul“. A doua zi, chiar după publicarea circulărei, dl. C. A. Rosetti, ex-ministru de interne, prin care se promitea cetățenilor și se recomanda autorităților cea mai întinsă libertate în alegerile comunale, noi Ieșenii, am asistat la acea orgie electorală a fracțiunei, care a înferat pentru tot-dea-una pe această sectă înaintea opiniunei publice, și care a umplut de întristare inima tuturor oamenilor onești și cu adevĕrate simțimente liberale.

Să nu ni se spue că cei de la guvern și cu dînșii cei de la „Românul“ nu aveau cunoștință de toate nelegiuirile de care administrațiunea fracționistă din orașul nostru s'a făcut culpabilă în trecutele alegeri comunale. Există probe materiale, netăgăduite, care dovidesc că guvernul central din care făcea parte și d. Rosetti, autorul acelei circulări și directorul ziarului „Românul“, nu au stat indeferenți la lupta electorală ce se încinsese în Iași. Guvernul s'a interesat, ba chiar am putea zice, judecând după unele acte, că a dat concursul seu pentru ca fracțiunea să isbutească în acele alegeri, incurajând toate manoperele, toate ingerințele de care autoritatea administrativă și cea comunală din Iași, s'a făcut culpabilă.

Promisiunile date d-lui Roznovanu, depărtarea d-lui Pruncu dela prefectura de poliție, care se zice că era pentru neutralitatea administrației in alegeri și suplinirea lui prin d. Gheorghian, prefectul districtului, a cărui intențiuni erau cunoscute pentru îngerența in alegeri, indepartarea comandanților de sergenți, oare cari numiri in funcțiuni sunt fapte elocuente, fapte cari dau o complectă desminţire atît circulărei d-lui Rosetti cît și principiilor conținute în articulul de ieri a „Românului“, pentru că aceste fapte demonstrează păn la evidență că guvernul de atunci al d-lui Brătianu a incurajet și patronat falsificarea voinței alegĕtorilor, a lovit in suveranitatea națională și in pactul nostru fundamental, in constituție care garantează libertatea alegerilor, temeliea regimului representativ, după cum zice „Românul,“

Suntem de acord cu „Românul“ in a recunoaște că, administrațiunea, justiția, puterea legiuitoare nu sunt de cît delegați ai națiunei, care lucrează in numele ei, pe temeiul voințelor ei, cu puterea ei și nu fac, nu pot face intr'un cuvînt, de cît aceea ce voește, aceea ce ordonă națiunea.“ Cum se face atunci că guvernul d-lui Brătianu mai sufere încă administrațiunea fracțiunei în Moldova, cînd opiniunea publică s'a pronunțat contra acestui sistem vicios de administrațiune, și cînd, cetățenii Iașilor, celei de a doua capitală a țerei, ș'au manifestat cu atîta putere nemulțumirea lor legitimă contra oamenilor din fruntea administrației Iasene, trimițênd in consiliul comunal o majoritate compusă din membrii opoziției, cu toată lupta desperată a administrațiunei, care nu cruță nici unul din mijloacele pedepsite de legile țerei pentru a asigura victoria condidaților fracțiunei în acele alegeri.

Rezultatul acestor alegeri a fost cea mai energică protestațiune din partea capitalei Moldovei lăsată in explótarea a vre-o 10—12 ómeni fără capacitate, fără greutate in societate, fără un trecut care să insemneze ceva in țară, din care astăzi se compune fracțiunea așa zisă liberă și independentă și care are pretențiunea de a reprezenta Moldova, de a apăra interesele acestei jumătăți a României!

Intrebăm pe d. prim-ministru Brătianu și pe d. C. A. Rosetti, directorul Românului, cum se împacă teoria regimului reprezentativ cu mănținerea unei administrațiuni contra căriea vo-

inţa alegĕtorilor s'a manifestat atît de energic.

Odată cu reconstituirea ministerului din elemente tinere să se fi decis oare d. d. Brătianu şi Rosetti a merge pe calea cea mare a legalităţii, şi a regimului constituţional? Am dori din toată inima să fie ast-fel, dar pentru ca ţara să creadă în această schimbare, care ar face să se uite multe din pacatele trecutului, taebue a i se da dovezi netăgăduite, întemeete pe fapte, iar nu pe vorbe şi pe promisiuni, căci de vorbe şi de promisiuni ea este sătulă, fiind că mai tot-d'a una s'a întîmplat fatalmente ca ele să fie în contrazicere cu faptele.

Dacă tinerii şi nevinovaţii miniştri din guvernul actual doresc ca ţara să nu'şi pérdă iluziile şi de noua generaţiune din care fac parte, dacă în adevĕr ei au respect pentru legile şi drepturile ţerei lor, dovedească prin fapte. Ocaziunea nu le lipseşte.

Bine voiască o zicem şi astă-zi, d. d. Sturdza, Cantili, Ferichide, Câmpineanu, al căror nume până acum este fără prihană, de a gîndi, de a cerceta de a desbate împreună cu primul-mistru cazul ce'l prezintă alegerile comunale din Iaşi, şi se dee o hotărîre dreaptă, nepărtinitoare atît în cea ce priveşte validarea aleşilor colegiului al IV; rîdice în sfîşit de deasupra Iaşilor flagelul acesta al oamenilor prigonitori şi exclusivişti cari ne cîrmuesc de trei ani aproape.

Numai în urma acestei otărîri vom şti la ce trebue să ne aşteptăm în viitoarele alegeri pentru camerile de revizuire, vom vedea dacă în adevĕr o eră nouă s'au început pentru ţară cu venirea acstor tineri miniştri la cârma statului, eră de respect pentru instituţiunile, legile şi drepturile ţerei. Numai atunci şi numai ast-fel Românii vor respunde, la apelul de înfrăţire a „Românului“ asociindu-se cu toţii la opera de consolidare a drepturilor, a libertăţilor şi a datoriilor lor.

Până la aceste dovezi, fie-ne permis de a stărui în ne-increderea noastră în vorbe şi promisiuni de natura a celor ce vedem în numĕrul de ieri al „Românului“.

Corespondenţa „Stelei Românieï“.

Bucureşti, 1 Decemvrie.

Opositiunea din Cameră nu slăbeşte faţă cu noul cabinet. Pentru ce? Se zice că ministeriul ast-feliu cum este compus nu presentează destulă garanţie pentru libertate in viitoarele alegeri. Veţi şti că aceasta mi se spune c'ar fi limbagiul d-lor Vernescu, Ionescu şi Teriachiu. Fracţiunea, insă, de la d-voastră, de şi ar avea aerul c'ar fi in o posiţiune alăturea cu personalităţile politice sus numite, totuşi, ea se fereşte de a se da pe faţă. Pentru ce? Misterul nu este de feliu mare. Având toată administraţiunea şi toată justiţia din Moldova, adică din jumatate de ţară, ea se mulţumeşte de a păzi o atitudine docilă şi de loc ne amenintătoare. Politica *de laisser passer*, *de laisser faire*: iată în două cuvinte tot rolul ce voeşte să joace.

Viitoarele alegeri, cu toată forţa publică ce o are în mână fracţiunea: iată ce ar dori onorabilii fracţionişti. Ea crede pe lume atât de simplă şi de naivă, ca să nu o înţelegă nime. Ce ne trebue scaune ministeriale, când avem toate judeţele din Moldova? — N'avem puterea in mână fără să avem şi respunderea constituţională? Adaog a zice cei mai isteţi dintre fracţionişti. — A auzi pe unii dintre fracţionişti cum tratează pe părintele lor politic, pe N. Ionescu, crediţi-mă că chiar un disgut v'ar cuprinde. D. Holban, care se crede cel mai inteligent şi mai energic fracţionist, socoate că va anihila cu desăvârşire pe creatorele fracţiunei din 1866.

Cum vedeţi, dd. Vernescu, Ionescu şi Teriachiu sunt în adunare ca nişte generali fără de armată. Cred că nu veţi numera în rîndul unei armate politice bine organisate pe câţi-va amici personali ai d-lui Vernescu. Primul-ministru înţelege aceasta foarte bine. De şi se ingrijeşte puţin, totuşi d. C. A. Roseti, secundat de majoritatea parlamentară, care a mers până a da *carte btanche* şefului cabinetului, îl incurajează de a merge înainte şi a nu se retrage. Trebue să vă convingeţi de adiverul acesta că preşedietele Adunărei ştie ceea ce face.

Cu toată omnipotenţa ce o are d. Brătianu în Cameră, totuşi Preşedintele Adunărei simţeşte că'i lipseşte in Adunare inteligenţa şi capacitatea, condiţiuni essenţiale care fac pe bătrânul martir de la 1848 să ofteze din greu. Mai este apoi şi o altă cauză care face pe *dictatorii noştri constituţionali* să se gândească serios asupra situaţiunei. Nici primul-ministru, nici preşedintele Adunărei nu pot conta că d. Mitică Sturza va merge prin căile, văile, dealurile şi câmpiile pe unde adesea iubeşte a se preumbla nuanţa partidului liberal dominant astăzi în România. Mai sunt alţii, carî pun multă credinţă şi mult temeiu în tactul şi inteligenţa junelui ministru de resbel. Dacă vorbesc despre aceşti doi miniştri, aceasta o fac pentru că in privinţa acestora am avut deja apreciarile oamenilor în afară de luptele politice şi de spiritul de partidă. Rămân noii miniştri, dd. Ferechide şi Cantilli. Despre acestia, mai c'aşi paria că ei mai în toate cestiunile vor merge şi vor fi alăturea cu dd. Sturza şi Dabija.

Din cele ce preced, vă puteţi convinge că ministeriul nu presentează o unitate de vederi politice. Programul guvernului nu e o garanţie, căci de la vorbe scrise până la fapte corespunzătoara acelor vorbe, distanţa este mare cît ceriul de pămĕut.

Dacă îşi întoarce acum cine-va privirile asupra Senatului, ce vede? Aceeaşi îngrijire că şi în parte din membrii minorităţii Camerei, cu deosebire că aici în Senat a'i a face cu mai mulţi vulpoi politici, care mai de care mai isteţ şi mai perfid. Foştii capi de cabinet discută, ce'i drept, intre dînşii, asupra situaţiunei, dat fie-care are câte un secret, adică cîte o mică cămăruţă în inima sa. Pe toţi îi vezi şi'i auzi că guvernul nu e născut în condiţiuni viabile, dar totuşi, fie-care nu ştie ce să pue în loc.

Se zice că venirea la puterea a Principelui Mitică Ghica inaintează cu paşi urieşi. Cum?—Reacţiunea! strigă de-o-dată liberalii apelpisiţi.— Cum? Brătianu să dee mâna cu centrul? O! aceasta e cu neputinţă, noi deputaţii care reprezentăm adevarata ţară, le dăm la moment votu de blam. — Limbagiul acesta care străbate la urechile d-lor Ion Ghica şi Epureanu, face pe acesti doi barbaţi de stat, aliaţi de la Mazar-Paşa să zimbească, iar d. Ioan Ghica să povestească câte o mică istorioară plăcută, care deşteaptă veselia senatorilor nevinovaţi, cari au fost trimişi de alegĕtori să înveţe a face politică de la aceşti doi eminenţi barbaţi de Stat.

Despre d. Bozian, vedeţi că nu vĕ vorbesc, căci acest Vice-Preşedinte al Corpului matur este deja presupus că lucrează de a înlesni venirea la putere a Principelui Mitica Ghica, bine înţeles dimpreună cu D. Vasile Boerescu.

Lăsând acum politica de culisse a Senatului, vă cer voe să vă vorbesc în puţine cuvinte despre o cestiune finanţiară.

Ştiţi că regia monopolului de tutun a denanţat contractul ce'l are cu Guvernul. Ea propune o transacţiune, prin care asigură Statului român cîştiul ce'l plăteşte astă-zi anual, plus 40 la sută din profitul net. Regia ţine a cointeresa pe Guvern în operaţiunile sele înadins pentru a dobîndi o garanţie spre a paraliza contrabanda şi cultura ilicită. Propunerile ce le face Regia, după părerea multor oameni competinţi, par a acceptabile. Aflu că însuşi D. Sturza se ocupa serios de aceacstă afacere. Şi eu unul care am încredere în actualul ministru de finanţe, nu stau un minut la îndoeală că el va şi să păstreze un venit cert, fără a se perde în nişte sisteme de pură teorie care ar putea să ne sdruncine veniturile sigure şi positive, care de mai mulţi ani sunt înscrise în budgetul Statului. Persoane competinte şi chiar unii din foştii miniştri, mă asigură că Regia are dreptate în fond.

Vĕ ating numai în treacăt cestiunea aceasta, căci ea merită o serioasă atenţiune din partea presei române, dacă nu din alt punt de vedere, cel puţin al resurselor noastre budgetare. Voiu reveni asupra acestei importante chestiuni în una din corespondenmele viitoare, şi deci terminând vĕ strîng mâna cu multă afecţiune.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Impĕratul Germaniei, primind Sâmbătă 7 Decemvre pe Burgmaistrul şi Consiliul Municipal din Berlin, a respuns în chipul următor la adresa ce i-a fost presentată:

Am cetit pe faţa locuitorilor Berlinului că bucuriea mărturisită de dînşii cu ocasiunea vindecărei şi întoarcerei mele era adîncă şi sinceră. Pregătirile ce au făcut pentru a mĕ primi întrec poate proporţiunile ce aş fi dorit ca să li se dee; dar d-voastră mi-aţi spus ieri că era peste putinţă de a micşora bucuria populaţiunei. Vĕ mulţumesc dar cu sinceritate de această primire, care a produs un efect binefăcĕtor asupra inimei mele, şi vĕ rog de a fi pretutindine interpretul recunoştinţei mele. Aţi ajuns a şterge, dacă nu de tot, cel puţin în parte, impresiunea dureroasă a celor din urmă evenemente. Providenţa a permis ca eu să fiu atins de o lovitură atît de grozavă!

Am vĕdut în scăparea mea un avertisment care mĕ îndatoria să mĕ întreb dacă mi-am întrebuinţat viaţa şi dacă mi-am împlinit datoriile într'un chip care să merit de a fi scăpat. Va atîrna de la voinţa Providenţei ca să trec în pace puţinul cemi remâne de vieţuit, şi va atîrna aseminea de la voinţa Providenţei că să fie altfel. Prevederea omenească este neputincioasă contra unor evenemente de feliul acelora a căror victimă am fost. O schimbare a legilor a devenit necesară. Toată lumea înţelege astăzi fără îndoeală cît de mult Germania şi deosebitele sale state aveau trebuinţă de această schimbare.

Iniţiativa pe care am luat'o va da impulsiune altor State; este în adevĕr dovedit că există societăţi cu ramificaţiuni întinse, al căror scop vădit este de a face să dispară capii Statelor. Dar, precum ziceţi cu dreptate în adresă, lucrul principal este educaţiunea tinerimei. Trebue a arăta sub acest punt de vedere cea mai mare vigelinţă. Va trebui să dirijaţi tinerimea ast-fel ca aseminea sentimente să nu mai poată a se desvolta în inimi. Puntul cel mai inportant este religiunea. Educaţiunea religioasă trebue să fie mai adîncă şi mai serioasă. In această privinţă, totul nu este încă organizat cum ar trebui la Berlin.

Vĕ mulţumesc încă odată de sentimentele ce exprimaţi în adresa d-v., sentimente ce se adiveresc prin primirea ce mi-aţi făcut. Vĕ rog a transmite întregei populaţiuni vorbele ce v'am adresat.

—Corespondentul din Athena al ziarului „Pressa“ cemunică următoarele interesante amănunte relativ cu înfrumuseţarea ce au început de vre-o câţi-va ani să dobîndească capitala Greciei:

Sunt câte-va zile de cînd am ajuns în Athena. Această capitală are 80,000 de locuitori, şi e incontestabil unul din cele mai frumoase oraşe din Orient. In cîţi-va ani se va putea sigur numi „la ville des palais“, precum se zice astă-zi de Calcutta.

Este în adevăr de mirat desvoltarea ce a luat Athena în cei după urmă 5 ani. Ceea-ce mult a contribuit la aceastâ, este întoarcerea în muma patrie a mai multor mari şi bogaţi comercianţi Eleni. cari locuiau în diferitele centruri comerciale ale Europei, se poate chiar zice ale lumei întregi, şi care retrăgîndu-se de la afaceri, au venit să se restabilească aicea. unde au clădit şi clădesc adevĕrate palaturi. Aşa se poate cita, între casele cele frumoase, aceea a d-lui Mela. a d-lui Vouros, a d-lui Serpieri; acest depe urmă italian de origină, este fostul concesionar al minelor de plumb şi scorii de la Lorium, casa d-lui Negroponte. care are şi mari proprietăţi în România; şi adevĕratul palat al d-lui Schliemann. Acest domnu Schliemann ştiţi că e renumit archeolog, care e făcnt săpături la Troia şi Mycena, şi unde a găsit nepreţuite bogăţii archeologice.

Ca clădiri măreţe publice e mai întâiu Academia, clădită cu spesele d-lui Baron Sina din Viena. şi care a costat patru milioane franci. In cele mai mari şi frumoase capitale din Europa nu se poate găsi un asemenea edificiu, nu numai frumos, dar unic pentru materialul cu care a fost construit; de la fundament până la învelitoare, nu este de cît marmură albă din vestitele cariere ale muntelui Pantelik, şi din fier; în afară de clădire, sunt douĕ coloane de marmoră, foarte înalte; pe fiecare din aceste coloane e o statuă; pe una Apollon, şi pe alta Minerva. în mărime naturală. Apoi vine Univsrsitatea şi şcoala Polytechnică; cea d'întĕiu e simplă şi are o înfăţişare serioasă; este unul din cele d'întĕiu edificii ce au fost clădite; Polytechnica e un mare şi frumos palat, architectura e din cele mai nemerite.

In genere toate clădirile se desvoltă un mare lucs de marmoră, s'ar putea chiar zice că se face un abus de această frumoasă piatră cu toate că marmnra e tare scumpă din causa că esploatarea carierelor se face cu mai multe dificultăţi şi munca se plăteşte scump.

Palatu Regal n'are nimic deosebit; e o clădire foarte mare pătrată; pe faţada principală sunt câte-va coloane, şi pe aceea care dă în grădină, are o lungă colonadă, care face un efect prea frumos.

Insă nu numai palaturile şi casele mari dar şi stradele contribuesc la înfrumuseţarea oraşului; ele sunt drepte şi foarte regulate, şi de fie-care parte e un trotoar de 4 metri larg, pavat cu plăci de marmură.

DIN ŢARĂ.

„Presa“ anunţă că in urma încheerei convenţiunei între Turcia şi România, în privinţa repatrierei prizonierilor, miercuri au plecat din România 400 turci.

— Acelaşi ziar vestesce că Ministrul plenipotenţiar al Turciei aŭ sosit miercuri în capitală. El a luat locuinţă la Grand Hôtel de Boulevard.

— Marţi sara, spune tot „Presa“, trenul accelarat, venind despre Piteşti, nefiind înştiinţat că pe linia deschisă sunt trei vagoane cu nisip, s'au ciocnit cu ele, fără se pricinuească vre-o nenorocire; dar numai (!) veri o trei zeci de oameni aŭ fos

tare contusionați. Toți aŭ fost conduși la spital.

Ar fi foarte de dorit că funcționarii căilor ferate să fie cu mai multă atențiune ca asemene cazuri regretabile să nu se mai repete.

— Presa zice că în ziua de 29 noemvrie pe la 7½ diminiața în Bucuresci s'aŭ simțit un cutremur.

Aceeași sguduitură s'aŭ simțit și în Galați, dupre cum o esterce „Vócea Covurluiului.“

— In ședința de joi, Camera aŭ hotărît să trimită o anchetă judeciară în privința alegerei din Rîmnicul-Sarat, și aŭ cerut de la Guvern suspendarea prefectului, ceea ce s'aŭ acordat.

Legea comunală se află acum în desbaterea Adunărei.

Telegrame de prin ziare.

Roma, 12 Decembre. — In Camera deputaților deputatul Bacelli a propus următoarea ordine de zi: „Camera, luând act de declarațiunea cabinetului, încredințează guvernului sarcina de a ține ordinea prin libertate și trece la ordinea zilei“. Această moțiune, primită chiar de guvern, a fost respinsă cu 263 voturi contra a 189.

St. Petersburg, 12 Decemvre.— Principele Gorciacoff a sosit aci.

Londra, 12 Decemvre.—Se zice că urmează negociațiuni între Anglia și Rusia pentru unirea Bulgariei cu Rumelia.

Sesiunea Parlamentului va fi prorogată la 17 Decemvre.

Constantinopole, 12 Decemvre. — Caratheodory-pașa a adresat o circulară representanților otomani din străinătate, în care ministrul de externe constată că schimbarea ministeriului din urmă a avut de scop de a aplana dificultățile pendinte prin mijloace active și folositoare.

Paris, 12 Decemvre.—D. Rouland, guvernatorul Băncei Franciei, a murit astăzi.

Constantinopole, 12 Decemvre.—Vineri s'a descoperit o conspirațiune cu scop de a resturna pe Sultan. S'au făcut numeroase arestări. Orașul este privighiat dn caraule numeroase.

Paris. 12 Decemvre. — Camera deputaților s'a prorogat fără dată, însărcinând pe președintele seu de a o convoca în cas de trebuință.

Londra, 12 Decemvre. — In Camera comunelor d. Northcote a zis că Anglia nu consimte și nu va consimți nicl-odată ca influența rusă, sub vre-o formă oare-care, să predomine în Afganistan.

St, Petersburg, 12 Decemvre. — Imperatorul a ordonat principelui Gorciacoff să reia direcțiunea ministeriului de externe.

Pesta, 12 Decemvre. — Imperatorul, primind o deputațiune din Bosnia, a zis că toate religiunile vor găsi aceeași protecțiune și că moravurile țerei și toate drepturile ei legitime vor fi respectate.

Roma, 12 Decembre. — D Cairoli, președintele cabinetului, a zis în Camera deputaților că cabinetul a demisionat în urma votului Camerei de ieri. Regele n'au luat nicí-o hotărîre în această privință. Până atunci cabinetul va urma cu expediarea lucrărilor curente.

(Havas).

VARIETATI.

(„Proiectul despre o espediție la polul Nordic“) — Comandantul Cheyne a dat decurînd într'o conferență la Cioscow, oarecare amănunțimi asupra expediției ce el proiectează la polul Nord.

După ce corabiea va strabate cât va putea mai departe comandantul își propune de a urma călătoria înainte pe ghiață cu săniele până la puntul cel mai departat până la care va putea să se apropie și în urmă va încerca de a ajunge până la pol prin mijlocul a trei baloane legate unul de altul. După ce va face observațiunile sale, el va da drumul la doue din aceste baloane și va încerca de a se scobori, cu al treilea, asupra unei părți locuite din Rusia. Un comitet a fost însarcinat a strînge fondurile trebuincioase pentru această nouă expediție.

(„Un noŭ mijloc de iluminare“.) — D. Edisson, ale căruia inveuțiuni sînt atît de multe încît nu se mai pot număra, aŭ făcut de curînd una din cele mai originale descoperiri. El ar fi isbutit să prindă lumina zilei și razele soarelui și să le ficseze pe o hîrtie de o preparațiune particulară. La întuneric aceasta hîrtie proiectasă o lumină admirabilă care ține în curs de doue oare.

D. Edisson sperează să facă ca hîrtiea aceasta să fie luminoasă în curgere deo zi întreagă și să se poată pune pe strade în oari-cari departare una de alla, spre a înlocui luminatul ordinar.

Un consiliu de urmat.

Printre maladiele cari aduc contingentul lor buletinului de decese, cea mai comună. cea mai descuragiatoariă pentru familii, acea care in fiă care ți ocasionează cea mai mare mortalitate, este de sigur phtisia pulmonariă. Până acum știința n'a găsit încă nici un mijloc sigur de vindecare; rolul seu s'a marginit în a ușura pe phtisioi și a le prelungi, prin continue îngrijiri, existența cu câți-va ani. Toți sciu ca oficioșilor li-se recomandă a petrece earna în climele calde și pe cît se poate în vecinătatea pădurilor de brați, a căror emanațiuni, au o acțiune atît de favorabilă asupra plamânilor. Din nenorocire mulți din bolnavi nu pot voiagia; lor mai cu seamă le este adresat acest articol.

Experiențele făcute mai întâiu la Bruxelles și repetate apoi mai pretutindenea, au probat că gudronul, care este un product reșinos al bradului, are o acțiune din cele mai remarcabile asupra bolnavilor de oftică seau de bronchită.

Aceasta este destul deja pentru a fixa bagarea de seamă a bolnavilor asupra acestui product. Dară nu trebue să ne scape din vedere că remediul trebuește luat mai ales la începutul boalei. Guturaiul cel mai mic poate degenera în bronchită; de aceea trebue a te supune tratamentului cu gudron îndată ce ai început a tuși; astfel numai se vor putea obține cele mai mari foloase, această recomandațiune este cu atît mai utilă, că mulți ofticoși nici nu bagă în seamă boala lor. credênd că au un guturaiu seau o ușoară bronchită, atunci cînd fitisia este deja declarată.

Cel mai bun mijloc de a întrebuința gudronul, este sub forma de Capsule.

D. Guyot prepară asemenea nișce mici capsule rotunde de mărimea unei pilule, cari sub o coajă subțire de gelatină, conțin gudronul de Norvegia curat. Două sau trei capsule a le lui Guyot cu gudron. Fie care flacon conține 60 capsule; din aceasta se poate videa cât de puțin costă tratamentul cu capsulele lui Guyot, (ece seau cincisprezece centime pe zi. Acest tratament se scutește de întrebuințarea ceaiurilor, pastelor și siropurilor, și mai adesea chiar după cele d'întâiu dose schimbarea în bine este simțită de bolnavi.

Cupsulele Guyot se găsesc în România la toate farmaciele.

(15—1).

BIBLIOGRAFIE.

Convorbiri literare, din 1 decemvrie (No. 9) cuprinde materiile următoare: 1 scrisori ale lui Eliade Rădulescu către Costachi Negruzzi; 2 Lăpușneanu-Vodă, tragedie în cinci acte de S. Bodnărescu. (Urmare;) 3 Epoca Fanarioților, documente istorice adunate de Eudoxie Hurmuzachi, de S. Slavici; 4 Don Padil, poem de A. Naum; 5, 30 August 1877, poesie de G. Bengescu; 6 Poet și Epicuriani; Despărțire, poesii de Th. Șerbănescu.

Tipografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 245. Marti, 5 Decemvrie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
în casa Negruţzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi, 4 Decemvre 1878.

S'au zis cu atîta dreptate că Orientul este ţara surprinderilor.

Intr'adevăr nu trece luna, nu trece septămîna, fără ca lumea să nu fie încunoştiinţată despre vre-un nou complot, despre vre-o nouă conspiraţiune, despre vre-o nouă schimbare ministerială, întîmplate în capitala Impărăţiei otomane.

Sînt numai cîte-va zile de cînd telegraful ne-a vestit că ministeriul lui Savfet-paşa a fost înlăturat şi inlocuit cu un altul format de generalul Kheredine, fost ministru al beiului de Tunis, nu de mult stabilit în Constantinopole, şi unde au ştiut să dobîndească oarecare popularitate.

Noua schimbare ministerială se datoreşte intrigilor lui Said-paşa, om înzestrat cu o inteligenţă cutezătoare şi brutală, fără conştiinţă, duşman ori-cărei reforme şi inimic jurat al civilisaţiunei apusene, vechiu şi intim amic al Sultanului, favoritul şi confidentul lui de predilecţiune.

Acest Said-paşa, de şi nu este de cît ministru de justiţie în cabinetul lui Kheredine, este totuş adevaratul succesor al lui Savfet-paşa şi reprezintează în politica exterioară ca şi în cea interioară idei cu totul opuse acelora ce reprezintă Savfet-paşa. Said-paşa este partizan al alianţei cu Rusia, mare inimic al lui Midhat-paşa şi al puterilor occidentale.

Este prin urmare mare teamă ca Turcia să nu se arunce din nou în braţele Rusiei, cum au făcut şi la 1829 după pacea de Adrianopole, cu atîta mai vîrtos că de mai multă vreme partizanii unei alianţe ruso-turce să agită foarte mult la curtea Sultanului Abdul-Hamid, amintindu-i părăsirea lui de către Europa şi întreţinêndu-şi mânia ce i-a pricinuit ocuparea Bosniei şi a Herzegovinei de către Austria, a Ciprului de către Anglia.

Dar lucrurile nu s'au mărginit la Constantinopole numai în această schimbare ministerială.

Nu mai departe de cît a doua sau treia zi după constituirea cabinetului Kheredine-Said, eată că telegraful ne comunică alte veşti şi mai neaşteptate şi mai neliniştitoare: descoperirea unui nou complot şi exilarea lui Mahmud-Damat-paşa, cunoscutul mare partizan al Rusiei.

Dacă pe lîngă aceste perpetue conspiraţiuni şi schimbări ministeriale din Constantinopole vom adăogi agitarea care domneşce în toate provinţiile turceşci, neaplanarea chestiunei greceşti, neevacuarea pănă acum a Rumeliei de către oştirile ruse, şi în fine nenumeratele greutăţi ce întimpină Poarta în statornicirea unei ordini de lucruri suportabile; se va îoţelege că pacea este departe de a se fi statornicit în Orient, că tractatul de Berlin este încă o operă foarte problematică, că pretutindene se ivesc simtome grave cari prevestesc isbucnirea unor noue catastrofe, într'un cuvînt că incertitudinea, şi îngrijirea sînt caracterele predomnitoare ale timpului.

Intr'o asemene epocă agitată, ce fac Adunările noastre? Ce face noul cabinet al d-lui Brătianu?

Vorbele şi promisiunile din program, reforma legei comunale, depunerea proiectelor d-lui Maniu relativ la divorţiu şi a d-lui Vizanti relativ la desfiinţarea dreptului de proprietate, ca şi intrunirile de la Herdan, nu credem că sînt măsuri de natură de a insufla ţerei multă încredere în prevederea şi vigilanţa guvernanţilor ei.

Este timpul mai mult de cît sosit ca fapte înţelepte, fapte roditoare, fapte românesci, să înlocuească întreprinderile hazardoase, lucrările zadarnice, logomaniile de prin camere.

Corespondenţa „Stelei Românieі".

Bucureşti, 3 Decemvrie.

Ieri sîmbătă s'a ţinut şedinţă secretă la Senat. Obiectul discuţiunei, în această şedinţă secretă, a fost respunsul la discursul tronului. S'au petrecut grave lucruri. D. Manolache Costache a cam luat peste picior pe d. Boerescu, zicêndu'i că proectul seu de respuns la Tron ar fi prea curtenitor. D. Cogălniceanu a sărit asupra ministrului de finanţe, întrebându'l ce caută într'un ministeriu sub preşedinţa D-lui Brătianu, şi cum se împacă politica sa occidentală cu acea urmată de capul cabinetului? Ex-ministrul de externe a dat a înţelege că în interesul ţerei, ar trebui să se prevază moştenitorul Tronului. Senatorii surprinşi de această propunere neaşteptată au păzit o respectuoasă tăcere, afară de d. Boerescu, care a observat că n'ar fi nici-un inconvenient de a se prevedea şi a ne gândi noi Românii asupra unui aseminea moştenitor. Senatorul colegiului 2 de Iaşi a declarat că nu va vota adresa la Tron, din causă că n'are nici în present precum n'a avut nici în trecut încredere în primul-ministru. Principele Dimitrie Ghica inclină spre votarea adresei, ne-vroind să facă dificultăţi Guvernului în împrejurările de faţă. Cu această ocasiune, bătrînul salvator din 1866, s'a ispitit a cam şfichiui pe d. Ianeu Strat, care incepe a avea multă trecere pe lîngă Senatorii cei mai juni.

Această discuţiune, de şi secretă, arată tot şi că membrii corpului matur au căpătat gustul sburdăciunilor constituţionale, cari se poate să se continue şi în şedinţele publice, cu ocasiunea discutărei asupra respunsului la discursul tronului.

Nu pot să vĕ dau pentru moment mai multe detailuri asupra unei asemine şedinţe secrete.

Cele ce vi le spun le-am putut aduna din gura unui Senator neesperimentat, şi nedeprins cu fineţile parlamentare Senatorul meu, în nevinovăţia sa, mĕ întreba pe mine să-i explic pe româneşte valoarea adevĕrată a celor petrecute în Senat. I-am promis a'i îndeplini dorinţa după ce mai întĕiu voiu avea ocasiunea să vĕz pe vreun pater conscriptus de cei invechiţi în afacerile publice.

Terminând. nu uit de a vĕ spune că nici d. Ioan Ghica, nici d. Bozian n'au luat cuvêntul în această şedinţă. Probabil, că aceşti doi barbaţi se reservează a vorbi în public.

La revedere deci, căci închizênd scrisoarea de faţă, să ştiţi c'am şi plecat'o în visite politice pe la Senatorii samandicoşi şi perfect versaţi în învîrtiturile constituţionale, permise de dreptul public şi caracterizate de ştiinţa constituţională cu cuvintele de *tact* şi *fineţă diplomatică.*

Mi se spune că scenele petrecute în Senat au făcut pe ministri să ţină Consiliu a seară.

——

Bucureşti, 3 Decbemvrie.

Complectez cele petrecute în şedinţa secretă de ieri a Senatului. Ex-ministrul de Externe a atacat pe D. Mitică Sturdza, întrebându-l ce caută pe banca ministerială şi zicêndu'i că presenţa sa în Cabinet este o provocare pentru Rusia. D. Sturdza i-a replicat că nu s'a schimbat din ceea ce era înainte de a fi întrat în ministeriu, şi că convingerile şi opiniunile sale politice sunt nealterate. Cât se atinge de curiositatea ce o are d. Cogălniceanu spre a şti ce caută domnîa sa pe banca ministerială ca ministru de finanţe, să vie d. Cogălniceanu în şedinţă publică şi să'l] interpeleze, şi domnia sa va şti ce să'i respundă, că în şedinţa secretă se refuză de a respunde la o asemine întrebare.

Senatorul colegiului al II-lea de Iaşi, D. P. Carp a zis că nu se amestică în cearta dintre d. d. Sturdza şi Cogălniceanu, fiind aceasta o ceartă de familie între doi aliaţi de la Mazar-Paşa; apoi a adaos că nu este surprins vĕzênd pe d. Brătianu că ş'a format din nou Cabinetul, căci domnia sa nu de azi are sistemul de a se servi de unii, de a lepăda pe alţii, şi apoi a se întoarce earăşi la vechile sale afecţiuni şi predilecţiuni. Guvernul d-lui Brătianu fiind azi tot aceea ce era şi ce-a fost din capul locului, d. Carp a exprimat neîncrederea sa în guvern, şi a declarat că nu va 'vota respunsul la discursul Tronului.

Prim-Ministru luând cuvîntul a declarat că se înşală ex-ministrul de Externe cînd zice că Rusia ar fi indispusă din cauza presenţii d-lui Sturdza în ministeriu, şi-a sfirşit făcênd elogiu despre patriotismul ministrului de finanţe consimţind de a întra în Cabinet.

D. Manolache Costache a atacat pe d. Boerescu, redactorele proectului de respuns la discursul Tronului, ispitindu-se a proba că este o inconsecinţă din partea d-lui Boerescu a da mîna în politică cu d-l Brătianu.

Proectul de respuns în resumat vorbeşte de gloria armatei, de vitejia Măriei Sale Domnitorului şi de modificarea art. 7 din Constituţiune relativ la Străini—de rit necreştin.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

„Corespondenţa politică" din Viena vestesce că din informaţiile sosite la cuartierul general rus în Bulgaria, resultă că şeptezeci şi doĭ ofiţeri ruşi, între cari doi generali, lucrează cu multă activitate la terminarea lucrărilor de apararea Cabulului.

— Se comunică din Roma „Gazetei de Colonia" că Papa a adresat Impăratului Germaniei, prin mijlocirea d-lui Masella, nunţiul din Munich o scrisoare autografă în care-l felicită despre întórcerea sa fericită la Berlin şi exprimă dorinţa că negoţiările pendente între guvernul german şi curtea romană să ajungă la un bun resultat. Scrisoarea papei către imparat dovedesce că în Vatican se ţine mai mult poate de cît în Berlin la restatornicirea bunelor relaţiuni dinainte de 1873, şi ţintesce de a confirma vuetul respîndit că curtea romană ar fi luat iniţiativa acestei afaceri.

— In zioa de 10 decemvrie, adunarea federală sviţerană aŭ procedat la alegerea consiliului federal. Eraŭ de faţă 171 membri. Aŭ fost aleşi în consiliu: Hammer cu 148 voturi, Welti cu 145, Sherer cu 125, Droz cu 107 şi Schenk cu 80 voturi.

D. Hammer a fost ales prezident al confederaţiunei elvetice cu 143 sufragiuri din 157; d. Welti a fost ales vice-prezident cu 85. Prezidentul a depus jurămîntul în forma obicinuită. D. Morel a fost ales prezident al tribunalului federal 105 voturi.

Prezidentul adunărei federale a rostit o alocuţiune în care a insistat asupra dificultăţilor sarcinei care cade asupra consiliului, şi asupra necesităţei de a mănţinea tradiţiunile humanitare ale politicei sviţerane şi de a apara dreptul de azil. Prezidentul declară în urmă, în numele Adunărei, că membrii aleşi aŭ încrederea poporului sviţeran în aceste timpuri grele şi că ei vor avea sprijinul camerelor federale.

Alianţa Catolicismului cu Socialismul

In curînd se vor împlini doue-zeci de ani de cînd marele om al Italiei, Cavour, care, împreună cu regele Victor Emanuel şi generalul Garibaldi, au întemeiat unitatea Italiei, zicea: „Va veni o zi cînd în Italia ultramontanismul se va alia cu socialismul".

Care a fost puntul de plecare al acestei alianţe pe care o mie de semne ne-o denunţă acum? Acest punct de plecare este venirea la tronul pontifical a papei Leon XIII. Cît a trăit Piu IX în acest palat al Vaticanului pe care-l numia o prinsoare, guvernul italian au putut urmări în plină siguranţă marea lucrare care este gloria casei de Savoia. Ca şi comtele de Chambord, Piu IX era numai omul protestărilor morale. Reposatul papă îşi făcea plăcerea de a denunţa o-dată sau de două ori pe an usurpaţiile duşmanilor sei şi tirania temnicerilor sei. Europa care se obicinuise cu aceste denunţări, asculta aceste plîngeri deşerte cu o nepasare din ce în ce mai mare. Lupta dintre sîntul scaun şi naţiunea italiană se mărginia în aceasta.

Intr'o zi se întîmplă că un iezuit, vrednic moştenitor al prea vestiţilor sei predecesori ai Ligei*), să îndrăsnească de a propune să combată cu alte mijloace casa de Savoia; acest iezuit ceru de la Biserica romană să se scoboare în arenă şi dădu planul unei mari bătălii în cîmp închis. Clerul catolic să iee parte la alegeri! Clerul catolic să trimită reprezentanţi în Camerele italiene şi să recunoască ast-feliu prin votul seu usurparea lui Victor Emanuel şi despoiarea sîntului-scaun! Proiectul acesta păru un sacrilegiu lui Piu IX. Se cunoaşte resunătoarea disgraţie în care a căđut din această cauză părintele Curci.

Piu IX muri, Leon XIII îi urmă, şi toate se schimbară la Vatican. Pătrunđetoarea inteligenţă a noului papă recunoscu că, într'un veac de acţiune şi de luptă cum e al nostru, sistemul protestărilor curat morale este tot ce poate fi mai zadarnic şi mai de prisos. Biserica era ameninţată din toate părţile, fie-care septămână aducea cîte-o nouă biruinţă a spiritului de libertate şi de toleranţă asupra geniului in-

*) „Ligue" se numia o asociaţie de catolici fanatici formată în Francia în timpul lui Enric al III-lea de Valois, în scopul de-a împiedeca venirea la tron a lui Enric IV-lea de Navara.

chiziţiei şi a apăsărei clericale. Leon XIII zise că a se lupta cu bulele, cu enciclicele şi cu ex-comunicările în contra unor oameni înarmaţi cu bilete de vot, este un lucru tot atît de himeric ca şi cînd s'ar lupta cine-va cu arcul şi lancea în contra unui duşman înarmat cu puşca Dreysse sau Chassepot.

Indată fu părăsită vechea politică. Leon XIII scrise puţin şi vorbi şi mai puţin. Ca şi predecesorul seu de pe tronul pontifical, el remase închis în Vatican, şi încă rămînênd ast-feliu închis în această prinsoare închipuită, el nu-i sigur că i-au îndeplinit toată voinţa. Dar părintele Curci fu instalat în Vatican, lîngă sîntul pontifice. Rechiamarea iezuitului, pe atît de sgomotoasă pe cît disgraţia sa fusese de semnificativă, au fost actul prin care s'au însemnat declaraţia de resboiu din partea succesorului lui Piu IX către succesorul lui Victor Emanuel.

Ce s'a petrecut de atunci? Incet, dar sigur, noul cuvînt de ordine al politicei romane şa făcut drumul. Puţin cîte puţin preoţii şi călugării părăsiră acea resignaţiune aparentă şi în secret ostilă ce li impuseseră mai marii Bisericei. Puţin cîte puţin ei începură să se amestece în întrunirile publice, cu discreţiune la început, făţiş mai în urmă; se apucară să dee sfaturi, să iee parte la alegeri, într'un cuvînt încinseră spada şi întrară în arenă. Ei făcură cauză comună cu toţi nemulţumiţii, puseră cuvîntul lor în toate intrigile, mâna lor se putea vedea în toate crizele. Catolicismul are încă rădăcini adînci in Italia. Foarte răpede ei capatară earăşi un ascendent însemnat asupra indivizilor celor mai ignoranţi, asupra acelora cari, fiind cei mai dismoşteniţi de soartă, erau cei mai dispuşi de a înlesni ori-ce opoziţiune resturnătoare, asupra lazzaronilor din Neapole, asupra tuturor detractorilor societăţei, asupra unei mulţimi de adepţi mai mult sau mai puţin autentici ai Internaţiolei. Ei reaprinseră vechile uri locale. Din toate părţile începură a surpa gloriosul edificiu al unităţei şi al libertăţei italiene. Partidele revoluţionare cari păstrară multă vreme tăcerea, acum îşi ridicară capul. Pentru care scop această nouă aprindere, această nouă ridicare de arme? Se întrebară cu îngrijire patrioţii aceia care nu înţeleg Italia fără casa de Savoia. De unde veniau aceşti noi aliaţi, aceşti necunoscuţi cu apucături curioase, a cărora lucrare avea un singur resultat, acela de a pune în primejdie libertatea spăriind pe popoare? Nesiguranţa deveni generală. Sînt patru săptămâni, de cînd un miserabil au atentat la viaţa regelui, şi regele n'au putut scapa de cît prin devotamentul ministrului care dintre toţi oamenii politici ai Italiei este cel mai viteaz apărător al libertăţii şi al democraţiei.

Cine e acest Passavanti? Fost'a el singur în crima sa, avut'a complici? Nu ştim încă, dar cele ce resultă pănă acum din interogatoriul acestui asasin, justifică primele noastre impresiuni. Passavanti este catolic şi socialist, soldat al Internaţionalei negre, adorator al lui Crist şi glorificator al lui Brutus, a cărora nume le-au unit in acelaş panegiric, fiu devotat al Bisericei şi duşman al tuturor aşezămintelor ţerei sale. Această impreunare s'a părut stranie, ciudată, anormală, nouă. Trebue să mărturisim, intr'adevăr, că aceia care au fost atât de adânc surprinşi de respunsurile asasinului sînt foarte uitători de trecut sau foarte necunoscători de istorie. Oare nu-şi mai aduce lumea aminte de Jacquerii *) şi de Ligă? Ce predicau, atît călugării cari conduceau pe ţerani cît şi capucinii pe cari cei *Seisprezece* **) îi aveau de locotenenţi in marea bătălie a Sîntei-Uniuni contra regalităţei? Cine fură aceia cari glorificară crima lui Iacob Clemente şi cari inarmară braţul lui Ravalliac? Şi totuşi asemine învăţăminte nu ar trebui să fie zadarnice. „D. Bismarck a vorbit în mai multe rînduri de unirea Internaţionalei roşie cu Internaţionala neagră. Ori cum se va lua aceasta, în înţeles bun sau rău, cuvîntul nu e mai puţin adevarat. Cele doue doctrine, catolicismul ultramontan şi socialismul pun idealul lor mai presus şi in afară de patrie şi visează statornicirea unei ordine noue în care aceleaşi principie ar domni pretutindene... In Germania ziarele catolice spun că, de cît să transigă cu cancelariul, vor susţinea mai bine partidele cele mai extreme, şi, in desbaterea asupra legei contra socialismului, centrul ultramontan a respins orice transacţiune şi a votat in unanimitate cu socialiştii... In Francia, catolicii militanţi, aceia cari constituesc un adevarat partid politic, par că voiesc să între în aceeaşi cale. De curînd un ziar, care se bucură in sinul acestui partid de cel mai mare credit şi care in acelaş timp este mai bine văzut la Roma, a publicat un plan întreg de reforme sociale, plan destinat a pune un capăt la „desordinea regimului industrial actual“. — Ideea generală fusese arătată în cartea unui economist distins, profesor la Universitatea catolică din Louvain, d. Perin... Biserica n'a osîndit nici-odată acel regim social din care e isgonită proprietatea privată, şi din care e proscrisă chiar ideea de al meu şi al tău ca un atentat la fraternitate... E sigur că aceia cari voesc să atace organisarea de faţă a societăţilor noastre n'au de făcut alta de cît să caute arme în scrierile Părinţilor Bisericei: ei vor afla aici un arsenal nesecat. Pe acest tărîm socialismul şi catolicismul se pot întîlni fără greutate. Este de ajuns ca ei să'şi amintească de antecedentele lor şi şă se urce la principiile lor.“ Cine este autorul acestor linii? Este el unul din acei oameni pe cari mbecilii îi numesc într'un mod vulgar mîncători de preoţi? Nu. Rîndurile de mai sunt scrise de cel mai strălucit dintre economiştii belgieni, de d. Emille de Laveleye, şi au apărut în numĕrul de la 15 Noemvrie al publicaţiunei periodice „Revue les Deux-Mondes“.

Nu voim să anticipăm nimica asupra procesului lui Passavanti şi aşteptăm cu răbdare resultatul anchetei. Ceea ce am voit să arătăm este complesul a o mie de împrejurări cari denunţă o alianţă misterioasă între ultramontanism şi socialism, între amîndoue Internaţionalele, alianţă a căriia scop este desfiinţarea stărei de lucruri care există astăzi, adecă a aşezemintelor născute din Revoluţiunea franceză. Oare-cari persoane au vorbit mult, de vre-o cîţi-va ani in coace, de pericolul social. Ne intrebăm dacă exploatatorii pericolului social nu sunt complici sau autori. Italia are ocasiunea de a face civilisaţiunei mo-

*) Jacquerie este o rescoală a ţeranilor francezi întâmplată in timpul resboiului de o sută de ani dintre Anglia şi Francia, şi e numită astfeliu pentru că ţeranii aveau de căpitenie pe un Jacques.

**) Astfel se numia consiliul dirigent format in Paris in timpul rescoalei acestui oraş contra regelui Enric III de Valois.

derne un nemărginit serviciu urmărind cu activitate ancheta asupra acestei chestiuni care e o chestiune vitală.

DIN ŢARĂ.

D. D. Brătianu, ministrul plenipotenţiar al României la Constantinopole, a sosit mercurea trecută în Bucuresci.

— „România liberă“ anunţă că joi a sosit la Giurgiu un tren cu trupe ruse şi pahonţi cu proviziuni.

— In şedinţa de vineri, adunarea a votat în total legea pentru neînstreinarea păminturilor acordate ţeranilor prin legea din 1864, şi apoi a continuat desbaterea asupra legei comunale.

Telegrame de prin ziare.

Londra, 13 Decemvrie. — Un individ a fost arestat la Londra sub acusarea că ar fi fost armat spre a trage asupra reginei.

Viena, 13 Decemvrie. — Generalul Filipovici a sosit aci ieri seară.

Berlin, 13 Decemvrie. — Negociaţiunile ce se urmau între Austria şi Germania pentru încheiarea trătatului de comerciu s'au terminat. Se zice că tratatul s'a încheiat numai pe un an pe basa naţiunii celei mai favorisate.

Londra, 13 Decemvrie. — Discuţiunea în privinţa Afganistanului va urma astă seară.

Se ţice că Anglesilor, în urma rëscoalei contra emirului Shere-Ali, li s'a permis a se duce la Cabul spre a stabili un guvern regulat.

Dupë un alt sgomot, emirul ar fi oferit a încheia pace.

Londra, 13 Decemvrie. — Autorităţile şi notabilii de la Jellalabad au sosit la Dakka spre a oferi supunerea şi serviciele lor.

Generalul Roberts a telegrafiat că a sosit la Shaturgardan.

Pesta, 14 Decemvrie. — Comitetul de 18 membri, numit de Cameră spre a delibera asupra tratatului de Berlin, a decis de a 'l primi fără condiţiuni. Toate propunerile ce tindeau a se da vot de blam guvernului au fost respinse.

Londra, 14 Decemvrie. — Discuţiunea asupra afacerilor Afganistanului s'a terminat în Camera comunelor. Ia a fost urmată de un vot în favoarea cabinetului Beaconsfield cu 328 voturi pentru şi 227 contra.

Paris, 14 Decemvrie. — Se asigură că un proiect de Constituţiune, cu un minister responsabil, va fi în curând elaborat în Rusia.

Darmştadt, 14 Decemvrie. — Marea ducesă a murit.

Darmştadt, 14 Decemvrie. — Se anunţă moartea marii-ducese de Hessa, Alice Matilda Maria, născută la 25 Aprile 1843, princesă regală de Anglia şi Irlanda, ducesă de Saxonia, fiică a reginei Angliei.

Paris, 14 Decemvrie. — In Senat d. Vadington, ministru afacerilor străine, rëspunzênd la o interpelare a D-lui de Gontaut-Biron, fostul ambasador a Franciei la Berlin, a ţis că Francia a ieşit de la Congresul din Berlin fără nici-un angageament. D-sea adaoge că politica Franciei se poate resuma într'un cuvênt: Pacea, Europa are încredere în guvernul frances. D. Vaddington crede că mănţinerea păcii este supusă la executarea tratatului de Berlin. El constată că deja numeroase clause din acel tratat au fost executate.

St.-Petersburg, 14 Decemvrie. — In urma unor demonstraţiuni ilegale făcute de studenţii Universităţii de medicină, autorităţile au luat oare-cari mësuri cu caracter preventiv.

Viena, 14 Decemvrie. — Delegaţiunea ungară a terminat în doue şedinţe discuţiunea privitoare la creditul destinat pentru acoperirea cheltuelelor ocupaţiunei pe 1879. Comtele Andrassy a pronunţat un mare discurs, în care s'a silit a nimici acusaţiunile rădicate în contra politicei sale de oratorii opoziţiunii. In urma acestui discurs delegaţiunea a primit cu o mare majoritate propunerea comisiunii de a se acorda creditul de 20 milioane.

(Havas).

VARIETATI.

O experienţă curioasă. — De curând s'a făcut la Paris, în Avenue de l'Opera şi în piéţa Teatrului Frances, o experienţă curioasă. In momentul când zapada întuneca cerul s'au aprins lampele electrice. Indată lumina reflectându-se asupra fulgilor de zăpadă, a împrăştiat întunerecul pe pămênt şi în aer. Reacţiunea a fost surprinzëtóro.

Se aştéptă ocasiunea de a se face o experienţă asupra negurei, care prin intensitatea sea nu poate fi pëtrunsă de lumina gazului. Décă încercarea va reuşi séu décă cel puţin lumina va da razie până la 20 metre, se vor stabili stâlpi cu lampe Jablochkoff în punctele cele mai frequentate a capitalei. (Vócea Covurluiului).

Un remediu eftin.

Cine nu şcie cât de tenace, cât de greu sunt de vindecat guturaiele, bronchitele şi cele-l'alte afecţiuni de felul acesta, şi câte ceaiuri, câte siropuri şi câte alte medicamente trebuesc întrebuinţate pentru a isbuti. Mai mult, cine nu şcie că un guturaiu necăutat adesea degenerează în bronchită, ba câte o dată se transformă chiar în phthisiă pulmonariă.

Numeroase experienţe probează că gudronul fiedo Norvegia, curat şi bine preparat, are o decacitate care mai că s'ar putea numi miraculoasă pentru a vindeca maladiele de cari vorbim. Gudronul curat nu se poate lua din causa gustului seu neplăcut şi a naturei seale viscoase. Un farmacist din Paris, D. Guyot, a imaginat a'l închide în nişce mici capsule de mărimea unei pilule ordinare. Nimic mai lesne de înghiţit, capsula së disolvă şi gudronul lucrează răpide.

Doue seau trei capsule a le lui Guyot cu gudron, luate înaintea mesei, aduc o uşurare răpide şi ajung mai adesea pentru a vindeca în puţin timp guturaiul cel mai tare şi bronchita. Astfel se poate chiar opri şi vindeca phthisia bine declarată, în acest cas gudronul opreşte decompoşiţiunea imberculelor, şi natura ajutând, vindecarea este mai răpide de cît i-ar fi fost cui-va permis a spera.

N'am putea recomanda îndestul acest remediu devenit popular şi aceasta atît din causa eficacităţii sale, cît şi a eftinătăţii sale. In adevër, fiecare flacon de capsule de gudron conţine 60 de capsule. Tratamentul dear nu costă mai mult de ţece seau cinci-spre-ţece centime pe ţi, şi te scuteşce de întrebuinţarea ceaiurilor, pastelor şi siropurilor.

Pentru a fi sigur de a avea adeveratele capsule a le lui Guyot a exige pe eticheta flaconului semnătura Guyot, imprimată în trei culori.

Cupsulele Guyot se găsesc în România la toate farmaciele.

LA VOCE D'ITALIA

ZIAR ITALO-ROMAN

Organ de Liga Greco-Latina

Directore ENRICO CROCE.

Abonament: 3 luni 6 lei; 6 luni 12 lei; un an 20 lei.

Direcţiunea şi Administraţiunea se află, Calea Victoriei, la Librăria Nouă, No. 47, Bucureşti.

TIMBRU

La greţa secţiunei I-a a Curţei se găseşte de vênzare timbru de ori ce soiu şi valoare, prin urmare toţi acei ce au de făcut apeluri, revisuiri, opoziţiune, declaraţiuni de recurs (in corecţional) şi in fine pentru veri ce acte de procedură se aduc sau să trimată valoarea direct la Curte, unde va fi inlocuită prin timbru.

Pentru 500 Galbeni, se caută un asociat la o intreprindere industrială, a se adresa la biuroul administraţiei Ziarului.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 246. Miercuri, 6 Decemvrie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negruțzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.

Bucureșci, 5 Decemvrie. — In Senat s'au început discuțiunea asupra respunsului la discursul tronului.

D. Iepurcanu combate adresa, caracterizând'o de incorectă.

D-sa întreabă dacă independența obținută corespunde la așteptările Românilor, și 'atinge art. I al programului coaliținei de la Mazar-pașa, articol prin care se cerea măuținerea relațiunilor noastre seculare cu Inalta Poartă.

Iași, 5 Decemvre 1878.

Martirii de la 48 și Salvatorii de la 66.

I.

In 1866, ne-am dat o Constituținne politică dintre cele mai democratice și mai liberale ce esistă în cele cinci părți a le lumei cunoscute.

In capul nostru am pus un Domn străin, june, onest și animat de cele mai nobile cugetări pentru țara sa adoptivă.

De-atunce, adecă de la suirea principelui Carol pe Tronul României, la ce spectacole am asistat' și cum am desvoltat noi atât principiile democratice și liberale, formulate prin Constituțiune, cât și resursele morale și materiale a le țerei?

Vom fi scurți, căci nu ne propunem se facem o operă de istorie constituțională, ci o descriere de regim representativ detaliată și complectă. Țelul nostru nu este altul de cât ca se aretăm și se demonstrăm că pasiunile politice dacă sunt astă-zi mai înfiorărate de cît ori când, causa reală nu este alta de cât pasiunea și conduita politică ce-au avut'o vr'o câți-va oameni politici de la noi, și in special bărbații acei de stat, cari, la fie-care pas, și la toată ocasiunea au de fală ca se invoace anul 48, pozând astfeliu ca victime și martiri ai libertăților și drepturilor ce țara le-a dobândit de-atunce in coace!

Nu vom fi noi aceia cari vom nega sacrificiile și munca făcută de unii din acești bărbați în profitul patrici lor; dar iarăși nu vom fi noi aceia care vom sta cu capul plecat dinaintea unui cetățean român numai pentru că la 48 a fost legat și trimis peste graniță! Găsim chiar că este prea puțin generos din partea așa titluiților 'martiri de la 48, ca timp de trei-zeci ani se tot poarte anul acesta pe la nasul junei generațiuni.

Noi cei mai tineri, 'l credem astă-zi, prin grașelile comise de mai toți acești bărbați, rescumperat acest an peste mesură de scump. Și spre a proba această rescumperare, care ne face să oftăm din greu, nici avem trebuință în scrierea de față se ne suim cu mintea mai sus de anul 1866.

Ne vor da deci, voe, martirii de la 48, astă-zi bătrînii, cum s'ar zice stîlpii țerei, ca se narăm, în mod de tot somariu, și se analizăm numai faptele petrecute și săvîrșite de la 66 încoace.

Și ca se intrăm fără de nici un alt esordiu în inima cestiunei, ne vom întreba: *Care a fost reala causă a luptelor noastre politice, și in consecință a deselor schimbări de ministeriu operate de la suirea Principelui Carol pe Tronul Romăniei* ?

Dacă mintea nu ne înșală, iată cum s'au succedat ministeriile într'o ordine cronologică:

1. *Ministerîul Liscar Catargîn*;
2. *Ministeriul Ioan Ghica*;
3. *Ministeriul Const. Crețulescu-Brătianu*;
4. *Ministeriul St. Golescu-Brătianu*,
5. *Mtnisteriul Principele D. Ghica-Cogălnicénu*;
6. *Ministeriul Al. G. Golesco*;
7. *Ministeriul Iepureanu*;
8. *Ministeriul Ioan Ghica*;
9. *Ministeriul Lascar Catargiu*;
10. *Ministeriul Generalului Florescu*;
11. *Ministeriul Iepurénu*) Coaliținea de la Mazar-Pașa.
12. *Ministeriul I. Brăténu*)

Total două-spre-zece Ministere, în doi-spre-zece ani de domnie.

Din aceste două-spre-zece ministere, mai toate au avut o esistență putem zice efemeră, afară de ministeriul Lascar Catargiu și acel a lui Ioan Brăti nu.

Intrebarea este:

Cine au adus aceste schimbări ministeriale?— Necesitățile politice, deosebirea de principii, sau lupta înverșunată și pasionată dintre bătrânii patri ți de la 48?

II.

Suntem în plinul adevêr, dacă vom spune că necesitățile politice, deosebirea de principii, și influența din străinătate au jucat un foarte slab rol în comparare cu pasiunea patrioților de la 48, care pasiunea a fost adevarată cauză a comoțiunilor noastre sociale și a deselor schimbări ministeriale. Și biata țară a fost trasă fără de voea ei în val-vêrtejul acestor lupte pasionate, dar decorate cu epitetele mărețe și pompoase de *luptă de principii, trădare națională, de'nchinare la străini*, și alte denumiri de asemine natură, pe care le întâlnim în toate ziarele noastre, și de care denumiri ne-am servit și noi adese în articulele de polemică cotidiană: căci, cuvintele erau acum de modă, și cu cît aruncat mai mult la invective și la fraze sforăitoare, cu atîta meritam mai bine de rolul de oposanți, pe care l'am jucat cu toți i fără deosebire și pe care rol, dacă am fi stat cu sînge rece și cu judecată dreaptă, adese ori nici l'am fi putut justifica....— Ba ne'nșelăm! Il puteam justifica numai prin aceea, că cei mai tineri în politică, o apucau într'o parte pentru cutare sau cutare om politic martir din 48, sau salvator din 66; și din acel moment nu mai aveau mintea la dêușii, și împingeau lucrurile și chiar lipsa de bună cuviință, cu toată inteligența ce-ar fi putut avea, la tot ce idolul lor de moment politic îi ducea, așa în cît în intervalele lor lucide, dese ori acești tineri se întrebau: Ce fac? — Unde merg? — Pe cine urmez? — Frumos este? — Bine este? — Drept este?—Unde, într un cuvênt, poate agiunge țara cu acest gen de luptă constituționulă?...

Și atmosfera în care trăeau, oamenii care 'i vîdeau zilnic, poate chiar propriul temperament al oposantului, erau atîtea cause care îi 'mpedecau se vază bine lucrurile. Intr'un cuvênt, o amețeală, o buimăceală, o confusiune de idei și de principii așa de mare, în cât noțiunile adevărate de just, onest, datorie cetățenească, moralitate publică, regim constituțional, erau cu totul perdute și eșite din cugetul și conștiința noastră!.....

Și pentru ce toate aceste?

Pentru ca se facem opositiune! și pentru că cutare sau cutare om politic, bătrân martir și luptătoriu de la 48, bucurându-se de un credit politic, mai mult sau mai puțin bine întemeiat, este în opositiune și combate, fiind lasat în afară de Ministeriu, cu înverșunare pe guvern.

Dar pentru ce acest om politic luptă el, și combate cu înverșunare pe Guvern?

Țara este ea în pericul? Principiile constituționale sunt ele realmente amenințate se fie surpate și ordinea publică turburată?

Se analizăm și se esaminăm fără de părtinire dacă aceste cause nu s'au esploatat mai mult decât au esistat în realitate. Cu riscul chiar de a ne atrage urgia tuturor acelor ce se cred mari capite politice și eminenți barbați de Stat, și in consecință, stăpâni absoluți a destinelor țerei acestiea, monopolizând în clica lor și patriosismu, și egalitatea și libertatea, noi vom spune, limpede și curat, tot adeverul in toată a sa cruzime.

III.

Guvernul *Ștefan Golescu-Brăteanu*, a început cel dintâi în scopul unei democrații reu înțelese, falsificarea regimului constituțional, iar guvernul Lascar Catargiu, iarăși în scopul unui conservatorism reu înțeles, a continuat și perfecționat opera începută de grupul Roseti-Brăteanu, căci adeveratul partid democrat și liberal, nu putem zice, că este incorporat în grupul Roseti-Brăteanu, cu toate cuvintele măgulitore zise de D. Neculai Ionescu la adresa D-lui Ion Brăteanu, c'ar fi fratele cel mai mare al democrației române.

D. N. Ionescu nu este înregimentat în acest grup, după cum nu sunt înregimentați și alți români care se respectă și care au o minte care cugetă și o mână care lucrează.

Am zis că Guvernul Brăteanu a început în 67 cel dintâiu falsificarea regimului constituţional, şi o vom proba-o cu procesul-verbal ce ca Prefect şi în calitate de Preşedinte a Comitetului permanent, am publicat, scoţind din listele electorale a le colegiului 3-lea de Iaşi pe patentarii fictivi trecuţi în liste sub administraţiunea Prefectului Stefan Sihleanu.

PROCES-VERBAL.

Astăţi doue-deci şi doue Ianuarie 1869, subsemnatul Prefect judeţului Iaşii, asistat de Comitetul Permanent, luând în deliberare, conform legei comunale, contestaţiunea adusă de mai mulţi alegători, contra listei provisorie de alegători comunali pe 1869, afişată de Primarul urbei Iaşii ; şi

Considerând art. 24 din lege, combinat cu art. 29, din care să vede clar şi positiv că dreptul de alegător se constată după ultimele roluri de contribuţiuni, adeca după cătimea contribuţiunilor ce un cetăţan domiciliat în comună au plătit în anul ce precedează formarea listei, în specia de faciă, anul 1868.

Considerând că în oraşul Iaşii, în principiu, afară de privilegiile sau favorurile acordate de lege, să cere o dare anuală cel puţin de 110 lei vechi ;

Considerând legea impositului fonciariu, prin care se acordă oraşului Iaşii favoarea de a plăti numai jumătatea impositului fonciariu, şi eare ca lege de favoare nu poate fi interpretată în contra cetăţenilor acoperiţi de favoaie, şi prin aceasta a'l lipsi de dreptul sacru de alegătoriu ;

Considerând că dacă legea acordă favoarea patentarilor până la a cincea clasă inclusiv de a fi alegători, această dispositiune de favoare nu poate servi ca instrument de fraudă acelor care ne-având dreptul de alegători comunali, cată numai a deveni alegători comunali prin luarea unei patente de clasa V-a, fără ca în realitate să fie constatat că esercită meseriea seau negoţitoria mencionată în pateată ;

Considerând că dacă am admite teoria cotrarie, adecă ca controlorii se elibereze patente fără de constatare după cum reclamă legea patentelor, atuncea am face din legea comunală o adevărată jucărie de copii, şi prin aceasta am espune comuna şi interesele ei la nişe pericole incalculabile, căci nimic n'ar fi mai uşor pentru capitalistul, neguţitoru lsau ambiţiosul acela carear avea ochii asupra veniturilor comunale, sau ar voi a'şi realisa visurile sau capriciile sale politice, de cât se sacrifice câte o sumă de bani pe fie-care an, pentru de a'şi pune oamenii sei credincioşi, de a lua patente de clasa V-a pentru niste meserii sau neguţătorii, care în realitate nu le esercitează, şi ast-fel un moment dat, comuna şi interesele ei să devie adliteram sau prada acelui capitalist ori neguţitor sau o putere şi o autoritate în mînile ambiţiosului cu visuri politice, căci toţi acei oameni plătiţi ca patentari, vor deveni fără nici un dubiu şi în modul cel mai positiv Primari şi consilieri comunali ;

Considerând că o lege trebue a fi interpretată de autoritatea ce o aplică în modul acel pe care legiuitorul sinceramınte l'au avut în vedere ;

Considerând că dacă am admite ca patentele să se deie fără de constatare, atuncea pentru un interes meschin fiscal, am ajunge fatalminte la consciinţa de a vedea alegători comunali chiar vagabonzi, lucru adsurd, şi pe care nu'l putem presupune pe puterea principiului că legislatorele în tot-deauna este presumat că nu formulează în legile ce face lucruri adsurde şi pernicioase persoanei morale, in specia noastră comuna Iaşii, a cărei interese din contra au cautat v le pune în adumbrire de ori ce pericol sau manopere frauduloase ;

Considerând că patentarii acei serioşi, adecă acei care în realitate esercită meseria sau negnţitoriea mencionată în patentă, nu pot fi înscrişi în lista anului curent, întru cât nu vor proba că au avut patenta din anul trecut ; căci dacă după lege dreptul de alegător se constată după ultimele roluri de contribuţiuni, de la sine se înţelege că şi dreptul alipit de patantă treaue se fie calculat tot după acest mod, şi prin urmare toţi patentarii acei serioşi înscrişi în anul acesta, nu pot figura în lista alegătorilor comunali pe anul 1869, ce în lista anului viitor 1870, dacă bine înţeles vor mai esercita atuncea acea meserie sau negnţitorie ;

Pe aceste considerente, admiţind contestaţiunea adusă de DD. Palade, Poni, etc., ca fondată în parte ;

Noi Prefectul ţudeţului, în virtutea art. 29, asistat de Comitetul Permanent, decidem a se şterge din lista provisorie formată de Primărie pe 1869, ca pe nişte persoane fără drept a figura între alegătorii comunali, pe următoarele persoane :

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . ,

Cât însă se atinge de persoanele care pe temeiul patentelor luate ad-hoc pe anul acesta şi contestate tot de DD. Poni, Palade etc.

Pe temeiul considerărilor de mai sus şi a legei electorale, decidem că contestaţiunea este fondată în privinţa tutulor acestor persoane şi anume :

. . . . . .

. . . . . .

Şi nici una dintre ele nu se vor înscrie în lista definitivă, ne fiind patentari seriorşi.

Drept care s'au închiet acest proces-verbal care se va puue la dispositiunea a ori ce cetăţan se va crede asuprit spre a reclama dinaintea autorităţilor competinte, contra hotărărei noastre conţinute în acest proces-verbal. (1)

Prefect, **G. Mărzescu.**

Causa, ca să revenim la teza noastră, a agitărilor şi schimbarilor ministeriale de care nenorocita această ţară a fost frământată de atâta timp, şi mai cu samă ăe la 66 încoace, este nu atât deosebirea de principii, căci la dreptul vorbind, nime nu se gândeşe serios a resturna principiile cele mari a le pactului nostru fondamental.—Şi dacă din când în când se iveşte pe ici, colea, câte un om care susţine abolirea regimului constituţional, a ela este un om isolat care nu găseşte nici un sprijin în conştiinţa naţională. — Causa agitărilor şi resturnărilor ministeriale, zicem, provine nu atât din deosebirea de principii, cât mai cu samă din pasiunea meschină cea esistat şi esistă încă între barbaţii ce joacă la noi rolul mai mult sau mai puţin de oameni politici şi barbaţi de Stat şi anume : fraţii Brătianu. Rosetti, Ioan Ghica, Cogălniceanu, Principele Dimitrie Ghica, Manolache Costache, Lascar Catargiu, Mavrogheni, General Ioan Florescu, General Tell, Neculai Creţulescu, şi încă vr'o câţi-va oameni contimpurani acestor barbaţi a căror nume ne scapă din memorie.

Am zis pasiunea meschină, căci înaintea pasiunea generoase care merge până la supremul sacrificiu suntem cei dintâi cari ne plecăm capul. Din nenorocire, însc, pasiunile generoase n'au fost călăuzul acestor barbaţi în luptele ce succesiv şi le-au dat, coalisându-se între dînşi acei ce erau la putere spre a se mănţinea cu ori ce preţ, iară cei lasaţi în afară de putere, dându-şi mâna spre a resturna nu uumai Guvernul dar şi pe Domnul Terei Cuza Voevod, care le rădicase ori ce speranţă că vor putea sub dînsul se mai joace vre un rol politic în ţară.

Resturnarea lui Vodă Cuza a fost mai mult un act de resbunare decât un act comendat de principiile cele mari de onestitate, libertate şi puritate de regim constituţional. Şi în adevê, mai toţi martirii de la 48, salvatori de la 11 fevruarie, veninind sub Vodă Carol la guvern, au comis cu cu ipocrizie tocmai faptele imputate ministrilor lui Vodă Cuza, surpând din temelie regimul constituţional şi corumpând ast-fel moravurile poporului român.

Să ne esplicăm şi lumea nepărtinitoare se va convinge că avem mare dreptate,

IV

In 1866, prin o coaliţiune monstruoasă compusă din fraţii Golescu, Ioan Ghica, C. A. Rosetti, fraţii Dimitrie şi Ioan Brătianu, Principele Dimitrie Ghica, Lascar Catargiu, Petru Mavrogheni, Iancu Băläceanu, şi alte nume tinere pe atuncea în politică şi a căror inesperienţă de oameni şi de lucruri, a fost esploatată în 65 şi 66 cu iscusinţă în parte de fie-care din aceste persoane politice susnumite; în 1866, zicem, prin o coaliţiune monstruoasă, resturnăm pe Vodă Cuza. Ca se nu fim bănuiţi de nedreptate, vom spune că poporul român a fost străin şi chiar surprins când a aflat în zori de ziuă această resturnare nocturnă.

Vodă Cuza dat jos, cel dintêiu act al guvernului provisoriu, adecă a Locotenenţei Domneşti compuse din General Golescu, Lascar Catargiu şi Colonelul Haralambie, şi a Ministeriului înjghiebat din Ioan Ghica, Principele Dim. Ghica, C. A. Rosetti, Mavrogheni, Dimitrie Sturza Miclauşanu, I C. Cantacuzin, major Dimitrie Leca, cel dintâiu act· zicem, a fost darea în judecată şi punerea sub acuzare a celui din urmă Ministeriu din 14 Iuniu 1865 a resturnatului Domnitoriu, şi anume a ministrilor Neculai Creţulescu, Genaral Ioan Florescu, Nicu Roset Bălănescu, General Savel Manu, Dimitrie Cariagdi (1).

Cogăluiceanu, sufletul lui 2 Maiu, simplu senator în zioa de 11 Fevruar 1866, este huiduit, insultat pe strade, iar din Adunarea Constituantă exclus ca om imoral.

(1) Patentarii aceşti fraudulo şi să se noteze că erau trecuţi şi în lista electorală pentru Adunarea legiuitoare.

(1) Iată cum glăsueşte raportul Consiliului de miniştri pentru această dare în judecată publicat în Monitorul oficial din 1866, No. 69 din 31 marte :

Inaltă Locotenenţă Domnească.

Evenementele de la 11 Fevruarie au fost consecinţa inevitabilă a indignărei generale în contra unei sisteme de călcări de legi, de arbitrariu şi de corupţiune, care au adruncinat adînc temeliile societăţii noastre, şi a pus în pericol şi simţul legalităţii şi conştiinţa pentru binele public,

Aceste călcări de legi cheamă imperios respunderea acelora care adusese ţara până la marginea peirei.

Subscrişii găsesc dară de a lor datorie a veni înaintea înaltei Locotenenţe Domneşi si a propune darea în judecată a Ministerului fostului Domnitoriu din 14 Iuniu, 1865, etc. etc.

Poporul, adecă conștiința națională indignată și revoltată, făcea acestea necuviințe, ori ura și pasiunea ce o aveau pe atunci oamenii domnilor Iôn Ghica, Mitică Ghiça, Roseti, Brătianu, Lascar Catargiu, Mavrogheni, etc. contra barbaților căzuți cum erau General Florescu, N. Crețulescu, Cogălniceanu, etc.?

Poporul român nu face niște asemine necuviințe și chiar nici îl duce capul la acte de asemine natură. Poporul român este de caracter blând, și se poartă cu respect către acei cari au stat la cârma țerei; mai mult da cât atât, după bunul sên simț, acest popor atât de nevinovat era de pe atunce convins că *acuzatorii* și *acuzații* nu plătesc unii mai mult de cât alții!...

Pe când se petreceau aceste fapte, și o bună parte din luptătorii de la 48, martiri și ei a libertăților și drepturilor constituționale erau, din causă că participase lă actul de 2 Maiu, puși la indexul societății ca immorali și oameni care au tărît țara în prăpastie; să se noteze că domnii C. A. Roseti, frații Brătianu, Lascar Catargiu, Ioan Ghica, Principele Mitică Ghica, Mavrogheni, etc. ca niște salvatori, cu fruntea pe sus, erau mână în mână, se sărutau in gură la toate ceremoniile oficiale și serbătorile naționale, căci ii și numai ii erau pe atuncea *adeverații patrioți și salvatori cari iubesc țara, apară libertățile publice, nu râsipesc banii contribuabililor*, și celelalte vorbe mari și late de care sunt pline nu numai gazetele dar și Monitorul oficial pe toate coloanele sale.

Țara privea, și tinerimea țerei atât acea implicată in coaliținea de resturnare cât și acea care a aderat in urmă, lucra de bună credință pentru noua stare de lucruri creată prin revoluținnea din 1866, urmând unii orbește pe oamenii zilei, iar alții de și îi urmau- totuși aveau curajul să le zică curat in față: rea și nedreaptă purtare avem către cei căzuți. Ca mâne oamenii pe cari îi plătim sau le esaltăm și iritâm simțimintele cele rele au să ne facă și nouă întocmai ceea ce le facem noi astăzi celor căzuți.....

Ce zicea, însе, lumea acea care ne fiind implicată în coaliținne, și ne avênd favoarea de a vorbi cu salvatorii nocturni, din 11 Fevruariu, ce z cea, o repetăm, lumea nepasionată, când vedea una câte una faptele aceste săvârșite in 66?

Cei cu inima curată și fără de esperiență, ziceau in nevinovăția lor: *Țara au scapat de reii aceștia! Salvatorii de la* 66, *adiverații români patrioți ei și numai ei sunt acei care de acum inainte au se ducă țara spre bine!!*....

Cine își aduce aminte de cele ce am scris cu toții în sprijinul lui 11 Fevruariu și cine va scrie istoria pre larg depre timpul de la 59 până la 66, adică domnia și resturnarea lui Cuza, are o materie bogată in reflexiuni psihologice, filosofice și morale.

Dar se lăsăm reflecsiunile, și se urmăm mai departe cu nararea faptelor.

(Va urma).

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Cetim în „Republique Française“:

Cele din urmă înștiințări ce primim din Constantinopole au confirmat încă mai mult cea-ce noi am zis în mai multe rînduri, bazați pe documente anterioare, despre chestiunile din Bulgaria și Rumelia. Greșala gravă, făcută de congres, permițênd Bulgariei de a se întinde în sudul Balcanilor, de a cuprinde districtul Sofiei, este pe cale de a aduce roadele sale. Rușii se întăresc la Adrianopole și nu arată cea mai mică dorință de a se mișca nici de l Enos nici de la Ciorlu. Propagandele slave se urmează cu îndoită putere în Macedonia. Nenorociții țerani turci eari se incearcă de a se reîntoarce pe la vetrele lor sînt înhațați de o droae de Bulgari înverșunați, sînt bătuți, despoiați, aruncați în închisoare; femeile și fetele lor nu sînt mai respectate de cât clausele tratatului de Berlin. Cu toate aces'e comisiunea militară de delimitarea Rumeliei Orientale sufere la Buyuc-Derbend batjocurile unei bande de mizerabili pe care administrațiunea rusă sau cea bulgară o lasă nepedepsită. Această comisiune se vede silită de a se reîntoarce la Constantinopole.

Ceea-ce este mai grav poate, și care fără nici-o îndoială va otări o criză finală, căci în adevĕr situațiunea actuală este mai mult de cît anormală,— este intrarea prin efracțiune a agenților ruși în consulatul Angliei din Adrianopole, în scop de a pune mîna pe un supus britanic acuzat de contra-bandă. Consulul a scoborît bandiera sa, D. Layard este înștiințat de aceasta, și cabinetul de la Saint-James ar face bine de a nu se mulțumi cu scusele foarte banale ale generalului Totleben.

Narațiunea simplă a acestor fapte este destul de instructivă; ele ajung în fine foarte la timp pentru a respunde atacurilor ce „Gazeta de Petresburg“ îndeaptează contra noastră. Această foae ne acopere cu flori cînd lăudăm pe Muntenegrini; ea ne acuză de ignorență și de rea credință cînd denunțăm manoporele agenților slavi în Bulgaria și în Rumelia.

— Se comunică din Roma, cu data de 14 Decemvrie că demisia d-lui Cairoli a fost primită în urmă refuzului, fostului prezident al consiliului de a se însărcina cu formarea noului cabinet.

Regele a chiemat pe d. Depretis, pe care l'a însărcinat cu formarea cabinetului.

— Se asigură că contele Suvaloff va lua portofoliul de interne și că va lucra la o constituțiune pe bazale ce i-ar fi dat Țarul la Livadia.

— „Le Danube“ anunță că pe fia-care zi candidatura principelu Georgie Bibesco la tronul Bulgariei face progres, și că un grup de alegĕtori au oferit principelui acnastă candidatură spre a o opune aceleia a principelui Donducof.

DIN LOCALITATE.

Dare de samă.

Subsemnata Vice-Președintă a Comitetului instituit pentru administrarea fondurilor societății de bine-facere, conformându-mĕ decisiunei adunărei generale luate în ședința din 2 Oct. 1878, transcrise in procesul-verbal No. 20 din acea di; vin a da următoarea samă:

Din suma de 29,139 lei 5 bani, ramași ca fond a societății, am cumpărat cu suma de 27,740 lei scrisuri fonciare rurale pe cursul de 92—$92^3/_4$—$93'/_2$ la sută in total valoarea nominală de 29,900 lei cu cupoanele de la 1 lanuarie 1879, și anume:

Bucăți 2)	a 2000 No. 72171-69695	4000
„ 20)	a 1000 No. 49725-62990 52962-35719-48536-64177 64178-64179-64180-64181 64182-64183-64186-64187 64188-45470-45471-29816 48040-28243.	20000
„ 9)	a 500 No. 28633-54527 54528-54529-54530-71865 28739-46024-1580	4500
„ 5)	a 200. No. 29222-29267, 29269-29270-29271.	1000
„ 4)	a 100 No. 29778-30748 30750-30751.	400
	Valoare nominală	29900,l.

Eată starea cassei:

Valoarea nominală a scrisurilor fonciare în sumă de 29,900 lei, în numerar.	27740,l.
Adăogênd la această sumă salariul secretariul pe luna Octomvrie și publicațiunile făcute prin ziare după piesele justificative, în total	158 l.
Idem excedentul numerariului aflat în cassa societății, în sumă de	1248 l. 92
Total	29146 l. 92

Scrisurile fonciare cu cupoanele lor și numerariul in suma mai sus arătată precum și tóte scriptele de contabilitate le am încredințat *casierei societătiei*, D-nei *Nathalia Sutzo*, primind de la D-sa chitanța de discarcare din 20 Noemvrie 1878.

Am socotit de a mea datorîe de a aduce resultatul la cunoștiința onoratului puclic.

Vice-Președinta *Maria A. Catargi.*

Toate persoanele cari vor vroi a contribui cu cotisațiunea de șĕse lei pe lună, sau cu ofrânde, sunt rugate a se adresa la cas-

sierie societăţei, D-na Nattalia Sutzo, în toate zilele până la 2 oare p. m.

După o toamnă din cele mai frumoase, cum de mult nu s'a pomenit, cu începutul lui decemvrie s'a arătat şi iarna cu companionii sei nedespărţiţi, frigul, omătul şi viscolul.

Astfeliu, chiar de vineri timpul s'a prefăcut, a început a fi frig, a îngheţa şi chiar a ninge.

Sâmbătă şi Duminică atmosfera a fost tot încarcată şi posomorită, eară ieri luni toată zioa şi toată noaptea a căḑut zăpadă şi a viscolit.

Astăzi timpul s'a îndreptat din noŭ, a fost soare cea mai mare parte a zilei, şi lumea doritoare a şi eşit cu săniile la preumblare la Copoŭ.

Aceasta n'ar trebui însă să împiedece pe d. Gafencu de a-şi pune oamenii ca să cureţe cel puţin trotuarele, şi nu numai pe ale stradelor principale ci şi pe ale celor mai departe de centru, pentre ca şi ómenii pedestri să poată uşor şi răpede circula în toate părţile.

Prin dimisionarea d-lui A. Xenopol din funcţiunea de procuror de curte, s'a operat o intreagâ mişcare de înaintare în corpul magistraturei locale. Astfeliŭ, d. Vrînceanu, prim-procutor la Tribunal, a fost înaintat la curte în locul rămas vacant prin retragerea d-lui Xenopol; d. Alesandrescu judecător de instrucţie a fost pus în locul lei Vrănceanu ca prim-procuror; d. Pantazi, judecător de şedinţă în locul d-lui Alexandrescu, şi d. Roseti, supleant, în locul d-lui Pantazi. Noŭ numit este d. Maurocordat în postul de supleant, ramas vacant prin înaintarea d-lui Rosetii.

Ómenii competinţi susţin că înaintările amin ite s'ar fi făcut toate, afară de acea a d-lui Vrănceanu, în conformitate cu legea adecă observându-se vechimea si ierarchia.

S'a cal at legea cu înaintarea d-lui Vranceanu fiind că d. să nu numeră în cariera sa de magistrat de cât vre-o trei ani şi jumătate, şi nu e între magistraţii tribunalului nici dintre cei mai vechi şi nici dintre cei mai distinguiţi. Alţii meritaŭ să ocupe acea funcţiune. In specie d. Macri, president de secţiune era designat, atât prin meritele sale incontestabile cît şi prin unanimele sufragii ale colegilor sei şi ale baroului, ca să ocupe funcţiunea de procuror la curte. Ni se spune că d. ministru era chiar pe puntul de a face o asemine meritată numire.

Din nenorocire, consideraţiuni de înrudire—se ştie că d. Vrănceanu este nepo d-lui prefect Gheorghian—aŭ pledat cu mai multă elocuenţă pe lîngă d. Stătescu de cît meritele şi interesele superioare ale justiţiei.

Aşa se întâmplă totdéuna cînd ministrii se lasă a fi jertfa pasiunilor clicelor dominante. In ori de caz, răpedea înaintare a d-lui Vrănceanu în magistratură va ramînea un exemplu viu de aceea ce poate protecţiunea şi nepotismul sub regimul de dreptate care ne cîrmuesce.

BIBLIOGRAFIE.

Soll şi Haben, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broş. de 80. Bucureşti 1878.

Calendarul „Lectorului Român“ pe anul 1879.—Se află de vînzare la magazia Neculai Ioan.—preţul 1 leu 50 bani.

Comentariu asupra Legei electorale din 1866, de d. *Al. Crețescu*, primul president al Curţei de Casaţiune. — A doua ediţiune cu corecţiuni şi multe adause, între cari legea interprelativă din 22 Aprile 1878 şi jurisprudenţa Curţei de Casaţiune. — Se află de vînzare la librăria Soceco. Preţul 3 lei.

La Voce D'Italia

ZIAR ITALO-ROMAN

Organ de Liga Greco-Latina

Directore ENRICO CROCE.

Abonament: 3 luni 6 lei; 6 luni 12 lei; un an 20 lei.

Direcţiunea şi Administraţiunea se află, Calea Victoriei, la Librăria Nouă, No. 47, Bucureşti.

TIMBRU

La greţa secţiunei I-a a Curţei se găseşte de vênzare timbru de ori ce soiu şi valoare; prin urmare toţi acei ce au de făcut apeluri, revisuiri, opoziţiune, declaraţiuni de recurs (in corecţional), şi in fine pentru veri ce acte de procedură, se aducă sau să trimită valoarea direct la Curte, unde va fi inlocuită prin timbru.

Pentru 500 Galbeni, se caută un asociat la o intreprindere industrială, a se adresa la biuroul administraţiei ziarului.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** şi ***Macrestii*** cu părţile din *Cotalesti*, comuna Buhâeştii plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pămînului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

DE VÊNZARE de la St. Gheorghe anul viitor, sau ***de arendat*** o vie în întindere de 7 fălci, împărţită; în pământ de arat, de fănaţ, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vişan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde şi **un loc sterp** situat în Jassy desp. IV, strada St. Lazar' mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administraţia acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu— Condiţiuni avantajóse.

Anastasiu **W. Bottez.**

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sînt de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.

M. ŞAPIRA

PHISIOGNOMIST ŞI MNEMONIC

DA CONSULTATIUNI

în fie-care zi de la orele 10 până la 2 şi de la 4—6 seara în locuinţa D-sale, strada Primăriei casele Braşovanu No. 14 faţă cu Pensionatul normal de Domnişoare Afară de acest timp va vizita pe acei D-ni ce'l vor nvita.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 247. Vineri 8 Decemvrie 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negruțzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

SERVICIUL TELEGRAFIC
AL
STELEI ROMANIEI.

Bucureşti, 5 Decemvre. — (Presentată la 10 oare sara şi transmisă la 1 după miezul nopţei). In Senat au fost astăzi mare discuţiune asupra proiectului de respuns la discursul tronului. D. Strat a presentat un amendament care declină competinţa camerelor actuale de a prejudeca cestiunea Evreilor. Acest amendament pare că va întruni o mare majoritate.

Este de observat că în comisiunea de respuns la discursul tronului nu figurează nici un senator moldovan.

Disbaterea va continua mîne.

Bucureşti, 7 Decemvre. — In senat se continuă discuţiunea respunsului la mesagiu. d. Epureanu la tribună este sublim. Cu programul de la Mazar-Paşa atacă guvernul şi adresa.

Bucureşti, 7 Decemvre, 10 ore sara, Guvernul au declarat, priimirea amandamentului presentat de D. Strat, s'a luat in consideraţie projectul de adressă, mâne va urma discuţia pe articule.

Iași. 7 Decemvre 1878.

Ştirile ce ne sosesc din Bucureşti ne spun că în Senat s'a început de două zile desbaterile asupra respunsului la adresa tronului pentru deschiderea corpurilor legiuitoare. Aceste desbateri ni se afirmă că sunt destul de furtunoase. Animositățile trebue se fie cu atît mai mari cu cît, după cele ce ştim, nu esistă o unitate de vederi în deosebitele grupuri în care acest matur şi preponderator corp este divizat.

Proectul de respuns ce serveşte de bază acestor desbateri nu este de cît o simplă parafrasare a mesagiului coroanei, adică o deplină aprobare a tuturor faptelor guvernului în tot cursul evenementelor ce în acest din urmă timp s'a strecurat asupra Romăniei; fără însă a arăta într'un chip sincer şi demn greşelele comise, greşeli care au şi vor avea o influenţă netăgăduită asupra prezentului şi viitorului ţerei. O voace cu multă autoritate să ridică cu toate aceste spre a combate cu putere atît pe guvern, care s'a făcut culpabil de aceste greşeli cît şi pe autorii adresei, cari din prea multă complesenţă nu vor a spune Capului Statului adevĕratele sentimente ale ţerei.

Această voace este acea a d-lui M. Costache Epureanu, unul din capii coalizaţiunei de la Mazar-Paşa, care cu programul acelei coalizaţiuni în mînă combate ca necorectă si antinaţională liniea de purtare ce guvernul ţerei a ţinut în mijlocul evenementelor trecute, abătêndu-se de la principiile stabilite în acel program şi de la politica strămoşască Românilor, prin amestecarea fără o cauză bine-cuvêntată în cearta dintre Rusia şi Turcia.

Ţara cu o legitimă nerabdare aşteaptă să vadă sfîrşitul desbaterilor ce s'au început în Senat pentru a se convinge dacă maturul corp va şti şi de astă-dată a fi la înălţimea la care l'a pus Constituţiunea ţerei, cu deosebire acum cînd sîntem în ajunul modificărei a unor punte esenţiale din această constituţiune.

Ziarile din capitală au şi inceput a discuta această chestiune în scop de a lumina încă din timp opiniunea publică asupra puntelor ce trebuesc a fi modificate de viitoarele camere de revizuire.

Ast-fel „Timpul“, organul partidului conservator, axprimă dorinţa că, afară de modificarea art. 7 din actuala constituţiune privitor la locuitorii de rit necreştin, şi care ne este impusă de congres, să se introducă şi alte modificări intr'un sens restrictiv, în ceea-ce priveşte legea electorală, cerênd o sporire de cens pentru alegĕtori, din al IV-lea colegiu. Aseminea aceste mĕsuri de restricţiune numitul ziar voeste a li întinde şi asupra colegiului al II-lea, în care nu vor trebui a face parte de cît alegĕtorii cu proprietăţi rurale, escluzind pe cei cu proprietăţi urbane.

Respectăm opiniunea fie-căruia, şi nu noi vom fi aceia cari se venim a declara de trădători, de duşmani ai patriei române pe cei cari profesează idei politice diferite de ale noastre. Admitem deci, înţelegem chiar ca „Timpul“ sau alt organ conservator să profite de această a ocasiune a reformărei constituţiunei noastre, pentru ca să ceară introducerea oarecăror idei restrictive, conservatoare în pactul nostru fundamental.

Noi ca liberali-moderaţi nu împărtăşim, nu putem împărtăşi asemene vederi, nu putem admite restringerea drepturilor odată dobîndite, şi aceasta, nu numai în interesul liberalismului şi al democraţiei, ci chiar în acela al conservatismului, adecă al respectărei ordinei de lucruri statornicite în ţară.

Din aceasta însă nu urmează că cei de la „Timpul“ sau alţii care nu împărtăşesc ideile noastre sînt numai decît niște duşmani juraţi ai libertăţilor, ai romanismului cum zic liberali de calibrul d-lor Vizanti, Gheorghian, etc.

Dar nu ne putem opri de a mărturisi că ne au părut foarte bine cînd am vĕdut că „Pressa“, organul *centrului*, se declară contra părerei „Timpului“ in privinţa reformei legei electorale, reformă care aşa cum o propune organul conservator nu este in conformitate cu aspiraţiunile poporului român şi cu condiţiunile de inaintare ale secolului in care ni aflăm. Restrîngerea drepturilor, a libertăţilor publice o dată dobîndite este, credem, o mare greşală politică destinată a fi un isvor nesecat de tulburări interioare.

De aceea noi sîntem in contra ori cărei restringer, a ori-cărei alte refor-

me afară de aceea care ne este impusă de evenimente.

Cel mai nimerit lucru, după noi, ar fi de a ne conforma de o cam dată exigenţilor Europei modificînd art. 7 din constituţiune, se înţelege, tot în sensul conservărei naţionalităţei nostre, modificare de la care atîrnă recunoascerea independenţei nrastre, şi a lăsa constituţiuni ce neam dat la 1866 tot timpul necesar pentru aşi da roadele sale, căci trebue să o mărturisim, de la nasterea ei şi pănă in acest moment nu a fost mai nici o dată aplicată în litera şi spiritul ei, cu toată sinceritatea, căci un adevăr trecut în proverb aprópe zice că legile, ori cît ar fi ele de bune, nu dau resultatele la care sîntem în drept a ne aştepta din moment ce nu sînt bine aplicate sau sînt interpretate in sens contrariu cu spiritul lor.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

„La Republique Francaise“ zice între altele următoarele asupra crizei ministeriale ce de curînd a isbucnit în Italia:

Pare că dl. Cairoli ar fi făcut bine dacă, înaintea desbaterilor care s'au sfîrşit intr'un chip atit de nemulţămitor, ar fi adus în compunerea ministeriului seu oare care cshimbări ce se păreau că ar fi cerute de opiniunea Parlamentului; dar primulministru al regelui Humbert este un suflet cavalerese, şi nu a voit să arunce din cabinet pe unii dintre colegii săi mai puţin iubiţi de cit dînsul de cameră sau de ţară; el nu a crezut fără îndoială că putea se scape propria sa situaţiune în paguba unuia din colegii săi. Aceste sunt sentimente din cele mai onorabile şi nu ne convine a le blama într'un om de Stat ca d. Cairoli.

Partea cea rea a situaţiunei, rĕul adevĕrat nu este nici de cum aici: el este in starea de diviziune şi de desbinare, în care este stânga. Această tendinţă de a constitui grupuri cari se subdivid încă, spre a formau dinapoia cutărui om politic eminent o mică clientelă compusă mai adese de interes regional a avut în parlamentul italian efectul cel mai nemulţămitor pentru că a pus în minoritate pe un cabinet care, în intregimea sa, trebuia să satisfacă aspiraţii Stangei italiană nu sunt nici de cum orbiţi de aceea ce noi nu vom sta la gînd de a numi spirit de coterie, dacă interesele ţerei lor nu li au devenit indeferente, dacă principiile de libertate ce i-au inspirat totdeauna nu s'au şters din inima şi din mintea lor, nu vor întârzia de a recunoaşte greşala făcută în timp de trei ani cât au stat la putere. Ei vor deosebi încurând ceea ce este falş şi periculos în lipsa de cohesiune în care se găseşte partidul lor şi ceea-ce au de făcut pentru a aduce un leac grabnic la o situaţiuni ameninţetoare nu numai pentru dînşii, dar pentru causa Italiei unită şi liberă. In urma adversarilor lor parlamentari, a căror venire la putere, nemulţămitoare după părerea noastră. nu ni se va părea cu toate aceste, în sine un desastru; in urma dreptei, in afară de Cameră, se agitează eternii duşmani nu numai ai Italiei, dar ai societăţei moderne, adică „negrii“ *i neri*. Nimea la Roma nu are dreptul de a pierde din vedere că o organisaţiune puternică. manifestată ziua mare la Vatican, dar lucrând in intula Ges, urmăreşte toate ocasiunile de a lua din nou stăpînire asupra popoarelor şi guvernelor.

Pericolul clerical ce este mare pretutindene este grozav de ceelaltă parte a Alpilor, căci pune in causă existenţa chiar a patriei. S'a vorbit mult s'a discutat, s'a raţionat, desputat chiar asupra *Internationalei*, asupra socialiştilor, asupra mijloacelor de a menţine ordinea fără a atinge libertatea: aceste chestiuni au fost agitate mult şi cu elocuinţă in cursul desbaterilor ce au avut loc in Camera deputaţilor italieni, dar ni se pare că s'au uitat puţin că foarte adese in fundul agitaţiunilor anarhice s'a găsit mâna puterei sacerdotale. Din excesul reului poate să iasă binele, şi nu este indoială că societatea, inspăimântată de teroare, se va arunca in braţele bisericei, eată ceea-ce oare care doctori au expus in mai multe rînduri şi in impregiurări deosebite. Aici este o materie, asupra căriia ar trebui să gîndească capii partidului liberal din Italia, şi a se pătrunde de convingerea că neinţelegerea lor face bucuria acelora din mânile cărora au smult ţara lor bucăţică cu bucăţică şi cu preţul sîngelui celui mai curat şi mai ferbinte al naţiunei. Ni se pare că ministerul actual şi oamenii politici ce merg in capul apărătorilor causăi programului in Italia datoresc patriei lor sacrificiul divisiunilor lor, a grupurilor lor. Este încă timpul de a constitui o stingă mare in parlamentul italian de a lua din ea elementele unui cabinet [illegible] cărei linii de deosebire meschine şi imprudente să fie şterse pentru tot-deauna, in această operă atit de patriotică, capilor Stângei nu li va lipsi de sigur concursul suveranului, căci de la urcarea sa pe tron Humbert I s'a aratat demnul urmarş al ilustrului seu părinte prin atitudinea sa corectă şi prin respectuoasa afecţiune ce nu a incetat de a arata pentru constituţiune.

— Corespondentul din Berlin a ziarului „Novoje Vremia“ asigură că comunicarea făcută de Comitele Munster marchisului de Salisbury, la care d. Bourke a făcut alusiune in Camera Comunelor, propunea Angliei de a permite unirea Bulgariei cu Rumelia Orientală.

Angliea, in schimb, va lua sub protecţiunea sa Constantinopole, ocupând oarecare posiţiuni invecinate. Negocierile, în această privinţă, vor continua.

— Din Constantinopole se anunţă: De şi noul cabinet turcesc pare hotărît a regula în grabă cestiunile relative la delimitarea frontierilor Greciei, la convenţiunea Austriei şi la tractatul cu Rusia, totuş nici o decisiune nu s'a luat pănă acum. Tractatul cu Rusia va coprinde 5 articole, care vor fi luate din proiectul tractatului definitiv, al căruia text este dejá cunoscut. Evacuarea Turciei de către Ruşi va începe numai de cît după semnarea tractatului care este în curînd aşteptată.

„Inştiinţări de la Tirnova semnalează organizarea adunărilor de notabili in vederea alegerei principelui Bulgariei, se vorbeşte pentru acest post, de principele Dondukof-Korsacof sau de principele Reuss“.

— In Constantinopole se consideră achitarea lui Suleman-Paşa ca probabilă. Noutatea suprimărei legaţiunei turceşti la Waşington este desmințită. Se crede că contele Corti va reveni ca ambasador al Italiei aici.

— Corespondenţa diplomatică relativă la afacerile Afganistanului şi împărţită in sară de 13½(1) decemvrie membrilor Parlamentului englez conţine o depeşă a viceregelui Indiilor prin care se anunţa despre sosirea trimisului rusesc la Cabul, in 22 Iulie trecut, Trimisul rus informâ pe emir că Rusia doresce să închee un tractat de alianţă cu Afganistanul. Se asigură că scopul acestei misiuni era de a îndupleca pe emir să rumpă relaţiunile cu Englezii.

Aceeaşi corespondenţă cuprinde o depeşă a lordului Loftus către marchizul de Salisbury, datată din St-Petersburg, 26 septemvre. In această depeşă lordul Loftus dă [illegible] de o intrevedere ce a avut la Baden

Baden, la 22 Septemvre, cu principele Gorciacof. Principele îi spuse că misiunea generalului Stolutoff la Cabul avea caracterulu unei simple curteniri şi că era cu totul provizorie. El adaose: „Nu uitaţi că ţarul este un suveran neatîrnat care cîrmuesce 50 milioane de supuşi". Lordul Loftus respunse: „Regina Victoria are mai mult de 200 milioane de supuşi". — „Este adevarat, replică principele Gorciacoff; dar ei sînt împrăştiaţi pe cînd imperiul rus este unit". — Lordul Loftus observă principelui că misiunea rusă din Cabul este o violare a angajamentelor luate de Rusia. — Principele Gorciacoff repetă că această misiune e curată curtenire, că Rusia nu doresce să intervină în Afganistan, şi că, în caz de resboiu, ea nu va da emirului nici un ajutor în arme sau bani.

— „Times" publică stirile următoare:

Berlin, 12 decemvre. — O expediţiune rusă înaintând de la Fortul-Venoie a fost silită de trupele chineze să se retragă.

Pesta, 12 decemvre. — Consulul englez din Sofia confirmă ştirea că 20,000 Bulgari au fugit în valea Struma, pe teritoriul bulgar. Acest fapt nu lasă nici-o indoeală că Turcii au pus capăt rrscólei in acest district.

— Sir H. Staford Northcot respunḑênd în camera comunelor d. lui Dillwgn, zice că este lipsită de ori-ce temeiu, ştirea dată de „Nevoje Vremia" prin care se vesteşce că comtele Munster ar fi propus marchisului de Salisbury, in septemvre trecût sa permită unificarea Bulgariei şi a Rumeliei orientale, oferind in schimb Angliei să iee sub protectoratul seu Constantinopole şi să ocupe oare-cari poziţiuni pinprejurul acestei capitale. Northcot adaoge că comunicările confidenţiale făcute de Germania privesc numai o convenţiune pentru executarea tractatului de Berlin.

— O telegramă din Dakka, adresata ziarului „Daily Telegraph" zice că fostul comandant afgan al fortăreţei Ali-Musdiv a fost legat de gura unui tun, şi executat din ordina emirului.

DIN ŢARĂ.

Duminica trecută (3 Decemvre), la 11 oare, M. S. R. Domnitoriul a priimit in audienţă solemnă pe escelenţia sa, Suleiman-bei, trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al Turciei, care a predat scrisorile sale de acreditare.

— „Anunţiatorul danubian" din Galaţi informează că la Babadag, în Dobrogea, în noaptea de 28 spre 29 Noemvrie, mai mulţi Bulgari, năvălind asupra 2 soldaţi români încuartiraţi la an bulgar, au ucis pe unul din acei soldaţi şi au maltratat foarte grav pe celalalt şi pe un ofiţer care venise pentru aplanarea conflictului. Criminalii au fost prinşi şi tradaţi justiţiei.

— Direcţia telegrafelor şi poştelor publică spre cunoştinţa generală că în Dobrogea s'au deschis următoarele staţii telegrafo-postale: Babadag, Cernovoda, Hîrşova, Issaccea, Kiustengea, Măcin, Mahmudia, Megidia şi Tulcea. Pentru telegramele şi obiectele postale prezintate, şi cu destinaţie la aceste staţii, se vor percepe taxele interne.

Pentru Sulina, pănă cînd această staţie se va lega direct cu Tulcea, se vor percepe taxe ca pentru telegramele interne plus taxa de transit cuvenită Rusiei.

— Societatea danubiană de vapoare anunţă că comunicaţia de transport pentru acest an fiind inchisă pe Dunărea, nu mai primeşte mărfuri de transport atît in josul, cît şi în susul fluviului.

— „Vocea Covurluiului" află că comisiunea mixtă ruso-română, însărcinată cu fixarea liniei de hotar între România şi Rusia despre braţul Kiliei, nu s'a putut înţelege asupra liniei de demarcare. Punctele de neinţelegere ar fi relative la cursurile de apă ce se rup din braţul Kiliei şi cari sînt cuprinse de o parte între Ismail şi Kilia, eară de alta între Kilia şi Vîlcov.

— „România liberă" vesteşte că Marţi trebuia să plece din Bucureşti o comisiune numită de ministerul lucrărilor publice ca să examineze lucrările terminate ale liniei ferate Ploeşti-Câmpina.

— La Piteşti au apărut un ziar nou numit „Cultura."

— D. C. Bozianu este confirmat primar al capitalei.

— „Resboiul" vorbeşte de o nouă criză ministerială. D. Sturza s'ar fi dat dimisiunea. Inregistrăm sgomotul fără să-i dăm vre-o crezare.

— Ni se comunică din Paşcani că in noaptea de 4—5 curent, de către un străjer s'a găsit pe peronul acelei gări, un servitor, care, băuse peste măsură la o crâşmă din apropriere şi ca acel străjer in loc de-al fi condus la un adăpost, spre a fi ferit de frig, dînsul l'ar fi tărît pe peronul acelei gări, într'un mod ne omenos, aşa că peste noapte a şi murit.

Ar fi bine ca parchetul de Suceava să nu lasă casul ne cercetat.

DIN LOCALITATE.

Marţi sara s'a reprezentat pentru întăia oară de trupa d-lui Franchetti opera *Un ballo în Maschera*.

Cu tot timpul cel rĕŭ publicul n'a lipsit de a veni în număr mare la această representaţiune, într'u atît era el de doritor de a asculta una din bucăţele cele mai duioase şi mai alese sle maistrului Verdi.

Aşteptările sale nu aŭ fost amăgite. Opera ţaŭ reuşit. Fie-care artist ş'a îndeplinit bine sarcina şi fie-care a contribuit cu talentul şi arta sa ca piesa să se execuţeze ca un *ensemble* care să satisfacă pe toată lumea, chiar şi pe acea cunoscĕtóre şi exigentă. Cu deosebire aŭ excelat d-ra Torriani în rolul Ameliei şi d-ra Bressolles în acela al lui Oscar. D. Fattorini încă a fost bina la reprezentaţia de marţi interpretând cu succes şi prin jocul şi prin vocea sa rolul comitelui.

Corul însuş s'a purtat pe cît se poate de bine.

Insfirşit succesul ce l'a avut trupa italiană marţi sara ne-aŭ incredinţat că opera *un ballo in maschera* a fost bine învaţată, bine repetuită, şi aplause numeroase şi cele mai simpatice ale publicului au resplătit pe artişti pentru osteneala ce ş'a dat de a-i produce o adevarată mulţumire sufletească.

Uitasem să spunem că bune montare a piesei, decorurile ca şi bogatele şi frumoasele costume aŭ contribuit încă mult la succesul *Balului în maschera*.

Incă o dată zicem că sara de alalta ieri a fost petrecută şi atît de bine împlinită, încit d. Franchetti însuşi neobositul nostru impresariu, vĕḑend frumosul succes al piesei, părea deplin satisfăcut, încîntat chiar D. Franchetti avea dreptate, căci se molipsise de satisfacţiunea şi încîntarea publicului, şi noi nu putem face mai bine de cît să mai adăogim la mulţumirea sa, adresăndu-i împreună cu felicitările noastre cele mai sincere urări ca să aibă în tóte reprezentaţiile viitóre succesul de a-sara.

Această operă, care a plăcut atît de mult publicului, se dă în astă sară pentru a doua oară în beneficiul spitalului St. Spiridon.

Se spune că sîmbătă se va reprezenta pentru a patra oară Faust în beneficiul simpaticului şi distinsului artist Milesi.

Sîntem siguri că publicul iaşan, care a apreciat talentul şi arta d-lui Milesi, nu va lipsi de a-i manifesta simpatiile sale printr'o numeroasă participare.

Timpul se schimbă necontenit. Ieri au plouat, a bătut vîntul despre meazăzi şi a făcut să se topească mai toată zapada ce-a căzut luni sara. Streşinele curgeau întocmai ca în luna lui marte. Peste noapte, vîntul schimbîndu-ş cursul, începênd a sufla despre meazănoapte apus, ceriul s'a înseninat şi îndată a şi început a îngheţa.

Astăzi joi este din nou soare frumos şi cald, nu însă destul de cald ca să se topească ceea ce a mai rămas din zapadă.

Telegrame de prin ziare.

Paris, 15 Decemvre.—„Journal des Débats“ zice că este autorisat a crede că Anglia ar garanta noul împrumut ce Turcia îşi propune a face contra cedării portului Alexandreta, care ar servi atunci de cap de linie la un drum de fer ce ar lega Mediterana cu golful Persic.

Roma, 15 Decemvre.—Regele Humbert a primit demisiunea dată de cabinetul Cairoli în urma votului de la 12 a Camerei asupra ordinei de zi Barelli. Maj. Sea a însărcinat pe d. Depretis de a forma noul cabinet.

Pesta, 15 Dechemvre.—In şedinţa de ieri comtele Andrassy, combătênd motivele de teamă expuse de comtele Apponyi în privinţa dreptului pe care 'l au Rusii astăzi de a trece prin România ca prin teritoriul lor propriu; a revenit asupra celor zise deja de el în şedinţa de la 23 Noemvre. A adăogit că Congresul din Berlin a proclamat independenţa României, şi că astă-zi acest Stat formează ca un zid de despărţire între Rusia şi Turcia. Ministrul afacerilor străine austriac a terminat zicênd că voinţa României de a apăra drepturile sale este acum mai tare de cît mai înainte.

Constantinopole, 15 Decemvre.—D. Schmidt, numit de comisiunea internaţională din Rumelia director a finanţelor, inspectând casele sangiacului, a fost silit la Jemsaghra de Bulgari a nu'şi împlini funcţiunile şi a se întoarce la Filipopole.

Roma, 15 Decemvre.—D. Depretis a primit misiunea de a forma noul minister.

Londra, 15 Decemvre.—Noutăţile din Afganistan sunt bune pentru Anglezi, cari ocupă toate strîmtorile.

Circulă sgomotul că o rescoală ar fi isbucnit în China.

Viena, 15 Decemvre.—D. de Pretis a primit misiunea de a forma noul cabinet.

Roma, 15 Decemvre.—Imperatorul Vilhelm, răspunzênd la felicitările Papei, a exprimat buna sa voinţă de a coopera prin toate mijloacele spre a restabili pacea religioasă în Germania şi bunele relaţiuni între guvernul seu şi Papa.

Lahora, 16 Decemvre.—Generalul Roberts, care înaintase până la trecătoarea Sutargardan, s'a întors la tabăra lui de la Kurum. Generalul Browne înaintează spre Gelalabad. Locuitorii din aceste regiuni primesc cu multă amiciţie trupele anglo-indiane.

Londra, 16 decemvre. — Se întăresc sgomotele despre o nouă convenţie de intervenire între Englitera şi Turcia.

Odesa, 16 Decemvre. — Banca comercială a Odesei a hotărît liquidarea ei.

Londra, 16 Decemvre.—D. Northcote, cancelariu al tezaurului, desminte încheierea unei convenţii noue între Englitera şi Turcia şi tot odată ştirea, c'ar fi avut loc consfătuiri între reprezentanţii acestor două puteri în privirea insulei Cipru. Cabinetul englez a renunţat de a cere un credit pentru victimele insurecţiunii din munţii Rhodope.

Pesta, 16 Decemvre.— Delegaţiunea ungară a aderat la hotărirea delegaţiunii austriace, care consistă într-u a nu acorda cele două credite, destinate la cumpărarea de cai pentru căpitani de infanterie şi la construcţia unui nou Monitor. Cele două delegaţiuni au luat hotărirea lor, conformându-se una alteia. Delegaţiunele se vor aminа astă-seară.

Guvernul a prezentat Camerei ungare un proiect relativ la anexiunea Spiţei.

(Havas).

BIBLIOGRAFIE.

Noul Abecedar fonetic, întocmit după un plan cu totul nou, şi în conformitate cu programul Onorab. Minister al Cultelor şi intrucţiunei publice, publicat pentru concursurile de abecedare, de *V. Ionescu*, profesor de limba română la Scoala normală Vasile Lupu.

Soll şi Haben, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broş. de 80. Bucureşti 1878.

Calendarul „Lectorului Român“ pe anul 1879.—Se află de vînzare la magazia Neculai Ioan.—preţul 1 leu 50 bani.

Comentariu asupra Legei electorale din 1866, de d. *Al. Crefescu*, primul president al Curţei de Casaţiune. — A doua ediţiune cu corecţiuni şi multe adause, între cari legea interprelativă din 22 Aprile 1878 şi jurisprudenţa Curţei de Casaţiune. — Se află de vînzare la librăria Soceco. Preţul 3 lei.

Un profesor de franceză.

A se adresa la administraţia ziarului.

Pentru 500 Galbeni, se caută un asociat la o intreprindere industrială, a se adresa la biuroul administraţiei ziarului.

La Voce D'Italia

ZIAR ITALO-ROMAN

Organ de Liga Greco-Latina

Directore ENRICO CROCE.

Abonament: 3 luni 6 lei; 6 luni 12 lei; un an 20 lei.

Direcţiunea şi Administraţiunea se află, Calea Victoriei, la Librăria Nouă, No. 47, Bucureşti.

TIMBRU

La greţa secţiunei I-a a Curţei se găseşte de vênzare timbru de ori ce soiu şi valoare; prin urmare toţi acei ce au de făcut apeluri, revisuiri, opositiune, declaraţiuni de recurs (in corecţional), şi in fine pentru veri ce acte de procedură, se aducă sau să trimită valoarea direct la Curte, unde va fi inlocuită prin timbru.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** şi ***Macrestii*** cu părţile din ***Cotalesti***, comuna Buhăeştii plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pămîntului şi condiţiunile arendării, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sînt de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.

La Restauratia Baroty a sosit adevărat vin unguresc de Tocay.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 248. Simbata 9 Decemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negrutzi. Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi, 8 Decemvre 1878.

S'a împlinit trei septămîni de cînd corpurile noastre legiuitoare sînt intrunite in sesiune ordinară, și cu toate acestea pănă astăzi nu vedem ca ele să fi pus la cale vre una dîn numeroasele și importantele chestiuni care s'au anuuțat prin mesagiul domnesc că vor face obiectul disbaterilnr acestei ultime sesiuni.

Afară de votarea unei singuri legi, acea relativă la neinstrăinarea pămînturilor acordate foștilor clacași prin legea de la 1864, desbatere începută încă din ultima sesiune extraordinară, și afară de votarea cîtor-va articule din noua lege cnmunală, lege a căruia scop este completa subordonare a comunelor la voința puterei centrale, și prin urmare distrugerea a ori-cărui spirit de independență și de adevărată libertate din viața comunelor noastre, nimic alta, dar absolut nimic, n'a isprăvit Adunatea noastră din Dealul Mitropoliei.

Acest resultat este foarte mic, nul mai, in proporție cu ceea ce a plătit țara domnilor deputați pentru aceste 21 de zile, cu 120,000 lei noi diurnele d-lor!

Tot timpul, și l'au pierdut domnii representanți din camera jună in intruniri pe la Herdan, in convorbirl intime, în tripotagiuri pentru compunerea cabinetului, în adevarate logomachii, într'un cuvîut in lucrurile cele mai nefolositoare, in intreprinderile cele mai zadarnice.

Vorbă multă, timp pierdut și nici un sporiu la lucru!

Cu aceste s'au inaugurat camerele alese in 1876, cu acestea ș'au petrecut toată viața lor parlamentară, cu aceste probabil își vor încununa sfirșitul carierei lor.

Și cînd gîndim la giuruințele cari le dedeau mulți dintre actualii reprezentanți în 1876, atunci cînd solicitau sufragiile alegĕtorilor; cînd ne-aducem aminte de cuvintele cele frumoase, de declarațiunele serbătoresci ce adresau cetățenilor votători, in intruniri publice, de la înălțimea tribunelor, că vor reduce dările, că vor desființa monopolurile, că vor indrepta abuzurile, că vor combate nepotismul și favoritismul, că vor respecta conștiința magistraților, că vor întroduce ordine la domenii, că vor fi drepți și nepărtinitori, etc. etc.; cînd ne improspătăm în memorie toate acele promisiuni și declarațiuni, cari formau tema tuturor oratorilor candidați, și venim apoi să facem asemănare cu faptele și urmările domnilor cari compun marea majoritate a Parlamentului actual, fapte și urmări cari se află într'o atît de vădită și de flagrantă impotrivire cu profesiunele d-lor de credință din ajunul alegerilor de la 1876; atunci ne cuprinde un simțimînt de adîncă intristare de cea mai mare amărăciune, gîndind că nu numai noi și mulți dintre amicii noștri, toți oameni sinceri, de bună credință, adevarați adoratori ai libertăților și ai dreptății, dar o țară intreagă, am putut fi victime naive, nenorocite, ale egoismului, ambițiunei, perfidiei și ipocriziei omenești!

Dar lăsăm aceste gînduri triste, descuragiatoare, și ne permitem foarte umiliți a ne adresa la domnii deputați spre a'i intreba dacă domniile lor pot să spună în toată conștiința că sînt mulțumiți cu resultatul activității d-lor parlamentare, dacă nu este pacat pentru țară ca să plătească atîtea milioane de lei, în diurne, în cheltueli de drum, si în atîtea și atîtea avantaje licite și ilicite cu cari sînt încărcați atîțea reprezentanți!

Un examen ceva mai scrupulos al conștiinței nu ar strica, acum mai cu samă cînd ne aflăm în ajunul ultimei legislaturi, cînd poate mulți onorabili mandatari nu vor mai avea norocul de de a se întîlni cu mandatul de reprezentant al națiunei.

Acest examin poate să fie multora folositor, póte să trezească conștiințe amorțite, să deștepte simțimîntul datoriei, să improspăteze în minte angajamentele luate!

In ori-ce caz un examin de conștiință poate servi drept *memento* pentru viitoarele alegeri, și domnii reprezentanți sînt datori să și-l pregătească din bună vreme, dacă voesc să nu fie surprinși cu examinul ce nesmintit are să li-l facă țara, atunci cînd vor fi siliți să se înfățoșeze înaintea ei, înaintea judetului ei, ca să-i dee samă de toate cîte au isprăvit și cîte n'au isprăvit, de toate cîte cu știință sau fără știință au făptuit...

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Știrile cari vin din India presentează poziținea emirului de Cabul ca foarte critică. Ast-fel o telegramă din Lahora zice că, după informările primite din Cabul, opt regimtnte de infanterie afgană cari staționau in acest oraș ar fi refuzat de a merge să se lupte contra trupelor anglo-indiene. De altă parte se asigură că mai multe triburi, între altele și acel al Ghilzailor, de la mează-ziua Șaturgardanului, ar voi să treacă în partea Englezilor.

Această stare de lucruri ar face probabilă vestea dată de „Daily News,“ care zice că Shere-Ali ar fi trimis la majorul Cavagnari pe un inalt funcționar afgan, rudă a emirului, ca se ofere guvernului indian pacea fără nici-o condițiune.

— „Republica franceză“ primesce din Berlin telegrama următoare:

„O notă oficioasă prezentează recentul dis-

curs al ministrului instrucţiunei publice şi al cultelor, asupra chestiunei congregaţiunilor, ca expresia cugetărei unanime a cabinetului. Acest discurs se resumă in această idee: condiţiunea esenţială a unei păci serioasă între statul şi Biserica catolică este că această din urmă să se supună legei şi dreptului comun.

Intre cei cinsprezece membri ai comisiunei pentru revizuirea tarifului vamal, Rusia a numit trei, cancelaria trei şi Bavaria doi. Aceste opt voturi, favorabile protecţionismului, asigurează acestui sistem majoritatea in lucrarea revizuirei.

— Telegrame din Saint-Donis vestesc că în Senagambia starea sanitară s'a îmbunătăţit mult, epidemia frigurilor galbene fiind în descreştere.

— Ziarele din Constantinopole cuprind amănuntele asupra exterminărei sistematice a mulsumanilor din Rumelia orientală. Din patruzeci de moschee cari existau în Filipopoli, numai trei pot servi pentru trebuinţele cultului mulsuman, celelalte fiind distruse sau prefăcute în magazii pentru trupele ruse. S'au luat până şi petrele de pe morminte şi s'au întrebuinţat la un apeduc. Casele mulsumanilor au fost dărămate şi pietrile au servit la construirea de cazarme pentru noua miliţie bulgară. Casele Grecilor şi ale Evreilor au fost tratate în acelaş chip.

— Se comunică din Lahora. cu data de 15 Decemvre:

„General Roberts telegrafiează că á terminat, la 9 Decemvre, recunoascerile sale făcute pe înălţimile Şutargardanului. Trupele, cu tot frigul care e foarte viu, au înaintat atita cît trebuia, Invingerea deplină ce a suferit duşmanul în ziua de 2 Decemvrie a dat încredere seminţiilor Iagii şi Ghilzaii, a cărora atitudine este fórte favorabilă.

„Muntel Kotul are o inălţime de 11,200 picioare. Calea este cu mult mai uşoară de cum se aştepta. Generalul Roberts s'a întors înapoi la Ali-Kheil la 10 Decemvre. De la plecarea lui din Şutargardan nu s'a tras nici-o puşcă. Populaţia dintre Thull şi Şutargardan are o atitudine amicală. Generalul s'a înţeles cu Ghilzaii pentru protecţiunea drumului-de-fer de la Ali-Keil până lă Şutargardan. Tabăra engleză a părăsit Ali-Kheil in ziua de 12 decemvre spre a se întoarce la Kurum. Poziţiunea Peiwar a fost răpede pusă in stare de apărare.

„Generalul Buowne telegrafiează, cu data de 14, că totul e liniştit la Dakka şi in imprejurimi. Sikhii se intorc la Peshawer diu cauza proastei lor stări sanitare.

„Generalul Biddulph anunţă că a ocupat strimtoarea Khojek fără împotrivire. Nici-o strîmtoare nu e ocupată de triburi sau de trupe ostile. Pretutindene populaţiile păstrează o atitudine amicală. Sanatatea trupelor este bună".

— Cetim in La République francaise:

Am citat intr'unul din ultimele noastre numere, următoarea frază mai mult de cît stranie, oxtrasă dintr'un ziar clerical din Bruxela: „Trebui-va o lovitură de pistol sau de pumnar spre a deschide ochii regelui Belgilor? Pe franţuzesce curat, aceasta insemnează: Dacă ceriul ne-ar trimite oare-care mică incercare de asasinat, aceasta ar hotări poate pe Leopold II ca să se arunce in braţele noaştre!

Aceste vorbe odioase, pe cari d. Frére-Orban le-au vestejit inaintea Camere i reprezentanţilor din Belgia, ne par demne de meditare. Trebue să recunoascem intr'adevăr că atentatele criminale ale lui Hoedel, Nobiling, Moncasi. Passavanti servesc de minune in toată Europa interesele reacţiunei. In Germania doi monomani solitari traseră asupra imparatului asupra unui bătrin venerat de poporul seu, şi eată o categorie întreagă de cetăţeni sînt puşi afară din lege. In Italia, un miserabil, aprins cetilor al Bibliei rănesce pe rege cu un cuţit, şi eată ministerul liberal resturnat. Fără liberalismul sincer şi fără sîngele-rece al regelni Humbert, unde s'ar opri oare mişcare de retrogadare in Italia? Se exploataază indignarea publică. Se creează o atmosferă ingrijitoare. Aceasta-i opera specială a agenţilor telegrafice. Se scrie din Roma că o sumă de doue milioane furată nu de mult de la o bancă a căđut in minile Internaţionalei, şi că s'a aflat dinamită pe şinile căei-ferate pe care trebuia să treacă trenul regal. Se scrie din Berlin că s'a descoperit la Hamburg mai multe lăđi cu bómbe de a lui Orsini. După cîte-va zile aceste frumoase invenţiuni sînt desminţite. dar efectul este produş. Apoi după crimele reale, vin pseudo-atentate, atentatele prin corespondenţă. La Londra, un individ previne cu obligaţă pe mai multe persoane, intre cari şi pe lordul Lyons, că are intenţiunea de a trage asupra reginei. O amănunţime curioasă! in vreme-ce după telegramele sosite din Paris, acest individ s'ar numi Edward Burn Maeden, telegramele sosite din Belgia zic că acela este de naţionalitate francesă. In Sviţera, articulele publicate intr'un ziar din Chaux-de-Fond, numit „Avant-Garde", articule pline de ameninţări de moarte la adresa mai multor suverano, ar fi fost cemunicate sub plic. Trebue să recunoaşcem că aceste articule şi aceste amenenţări vin la timp, tocmai în momentul cînd se voesce, a se exercita o presiune asupra Sviţerei, spre a o constringe ca să renunţe la dreptul de azil.

„Toate aceste sînt lucruri ciudate şi dau multă materie de gîndit".

— Diu Washington se anunţă că Sena-Uniunei-americane a adoptat, in şedinţa din 13 decemvre, cu 36 voturi contra 26 proiectul de lege electorală propus de d. Ednunds, prin care se stabilesce modul numărărei voturilor pentru alegerea prezidenţială. Noua lege electorală zice că, în caz cînd votul unui stat va fi contestat, chestiunea va fi deslegată de acest stat însuşi; in cazul contrar, congresul va pronunţa cu suveranitate.

Respunsul D-lui Waddington.

la interpelarea ce i-a adresat d. Gontaut Biron.

In şedinţa din 14 decemvre a Senatului francez, cu ocaziunea discuţiunei budgetului afacerilor externe d. Gontaut-Biron a cerut ministrului de externe al Franţiei, d, Waddington, oarecari lămuriri asupra politicei exterioare a Franciei, şi depunerea depeşelor relative la chestiunea greacă. D. Waddington a respuns prin următorul discurs;

Mulţumesc onorabilului preopinent pentru terminii atît de curtenitori în care a pus chestiunea Domnia sa n'a venit să facă critice: ceea ce pretinde este ca să fie asigurat în privinţa viitoriului. Cred că pot să-i dau o întreagă satisfacere. Şi sînt fericit de ocaziunea ce mi se înfăţoşează ca să mă explic asupra politicei exterioare a Franciei de la congresul de Berlin în coace. Puţine am de adaos la documentele ce aţi găsit în „Cartea galbănă", şi aţi putut vedea acolo că purtarea plenipotenţiarilor Franţiei a fost necontenit prudentă şi reservată. S'a amintit votul camerei deputaţilor în urma declaraţiunilor ce am făcut la tribuna celeialalte camere. Ei bine, aceste declaraţiuni au servit drept instrucţiuni plenipotenţiarilor Franciei la Berlin: ele se mărgineaŭ în a apara interesele Franciei şi a mănţinea pacea Europei, a nu compromite în nici un chip neutralitatea noastră şi a înlătura orĭ-ce angajament pentru viitor. Condiţiunile au fost observate cu scrupolizitate. Noi nu ne-am departat de regulele cari tuseseră puse în declaraţiile

făcute în camera deputaţilor, şi am eşit liberi din congres precum şi intrasem.

De la desastrele noastre pentru intăia oară Francia intră în concertul marilor puteri, şi pentru intăia oară făcea să i se audă voa ea. Ni i-odată, domnilor, n'am simţit mai tare responderea ce cădea asupra reprezentantului unei mari puteri ca la congresul din Berlin, şi m'am intors de acolo, dobîndind, sper, încrederea şi stima colegilor cari şedeau impreună cu mine la masa congresului. Guvernul Franciei a cîştigat asemine căci fie-care ştie că politica sa este o politică leală, onestă, o politică care nu are de ascuns nimica. Toată lumea are încredere în Francia, nimine nu gândeşte să o ameninţe, şi fie monarchie, fie republică, sentimentele in acistă privinţă sînt pretutindenea aceleaşi.

De la a est congres politica guvernului a fost tot d'a-una aceeaşi. Cabinetul s'a ataşa cu st torni ie a executa clausele tractatului de Berlin. Fără îndoiaiă ele pot cuprinde lu ruri cari nu ne sunt plăcute dar. din moment ce Francia a subscris acel tractat am crezut de datoriea noastră de a-i respecta toate dispositiunile,

Tractatul de Berlin, ca toate tractatele este o transacţiune intră intre interesele deosebite.

Se tratează de a împăca interese politice şi religioase opuse, trebue a face partea lor elementelor contrazicătoare, şi acesta este scopul ce ni'l peopunem. Suntem convinşi că, dacă de acum păn la primă-vară nu se va ajunge la complecta executare a tractatului de Berlin, se vor înfăţoşa pericole posibile. Toţi oamenii de Stat sunt de acord pentru a gîndi şi a declara că nu este de cît o singură politică posibilă aceasta este executarea omnilaterală a tractatului de Berlin.

Ministrul enumeră clausele tractatului cari au fost executate şi arată chestiunile a căror soluţiune este încă pendinte.

Ast-fel d-lor, zice oratorul, tractatul se execută, vor fi fără îndoială oare-care greutăţi încă, dar, cu buna voinţă a puterilor, ele vor fi în curînd resolvite.

Ministrul abordează chestiunea Greacă; protectoratul Greciei a fost tot-dea-una o tradiţiune a politicei Franciei, aceasta era o datorie pentru Franţa de a nu părăsi această clientelă.

Oratorul dasvoltă resoanele cari au impus această politică naţiunei noastre. El reaminteşte că, pe cînd se propuse corona Greciei regelui Leopold, care a lăsat un renume aşa de mare de înţelepciune şi de prudenţă, el refuză, zicînd că nu va primi tronul pănă cînd nu se va da Greciei o frontieră satisfăcătoare.

Cerem, adăogă ministrul, ceea-ce regele Leopold cerea în această epocă. Este important că resolvând chestiunea Greciei se ridică chestiunei Orientului causa sa principală de pericol. Poarta pe de altă parte are un mare interes pentru concluderea acestei afaceri, căci trebue ca Poarta se aibă pace şi linişte pentru ca să desvolte forţele sale vitale şi a asigura prosperitatea sa.

Nu pot a depune documentul despre care d. Gontaut-Biron cere comunicare. De îndată ce negociarea va ajunge într'o fază care se facă posibilă această comunicare, voiu publica însumi corespondenţa întreagă. Ceea-ce pot declara de acum, este că guvernui a luat precauţiunile sale pentru ca concursul Franciei să nu fie un concurs isolat, şi prudenţa ce a fost pusă pănă acum in această afacere să fie continuată.

Vom lucra cu concursul tuturor puterilor, aceasta va fi o acţiune colectivă a Europei, sub iniţiativa Franciei. Aşa dar pot să v'asigur pe Senat, pe ţara întreagă, şi o repet, Europa are încredere în noi (vii şi generale aprobaţiuni).

DIN ŢARĂ.

„Monitorul“ de mierenri publică decretile prin care se confirmă ca primari: d. C. T. Grigorescu, la Ploeşti; d. D. Căprénu, la Craiova; d. D. Morţun, la Tecuci; d. N. Coculescu, la Piteşte; d. Gr. Bălănescu, la Focşani, şi d. I. Nicşoreanu la Severen.

Un decret domnesc, publicat în acelaş Monitor, înfiinţează un consiliu permanent de resboiu în Dobrogia, cu rezidenţa la Tulcea, a cărui jurisdicţiune se va intinde peste toată România transdanubiană, în condiţiunile statornite de codicele justiţiei militare. Recursurile făcute contra sentinţelor pronunţate de acest tribunal, se vor judeca de consiliul permanent de revizie din Bucureşti.

—„Resboiul“ află că direcţia monopolului tutunurilor a mai amînat resiliarea contractului pănă cînd camerile se vor rosti asupra acestei afaceri.

Telegrame de prin ziare.

Londra, 17 Decemvre,—„Camera Comunelor“.—D. Bourke, subsecretar de Stat la departamentul afacerilor străine, zice că România şi Serbia s'au angagiat să nu aducă nici-o modificare la drepturile de intrare. Negociaţiunile continuă pentru încheierea unui tractat de comerciu cu România.

D. Northcote zice că cabinetul a primit de la d. Layerd o scrisoare relativă la cererea făcută de Poartă ca Englitera să garanteze un imprumut turcesc, Cabinetul, adăogă d. Northcote, n'a esaminat încă cestiunea; el nu va face nimic, fără a cere mai întăiu părerea parlamentului.

Parlamntul s'a amânat pănă la 15 Fevruariu.

Paris, 17 Decemvre.— Ziarul „la France“ asigură că Francia şi Englitera au numit fie-care câte doi comisari pentru a reorganisa vămile turceşti.

Pesta, 17 Decemvre.—Camera deputaţilor a discutat budgetul provizoriu pentru întăiul trimestru al anului 1878.

D. Tisza a cerut un vot de încredere ce i s'a acordat cu o majoritate de 199 voturi contra 125.

Londra, 18 Decemvre. — „Standard“ anunţă că Englitera va reduce cu patru vase flota sa din Mediterana.

După acelaşi ziar, misiunea rusească care se află la Cabul, ar fi fost rechemată în mod oficial.

O depeşă din Lahora cătră Daily News, asigură că brigada generalului Mac Pherson ocupă astăzi fortereţa Djelalabadului.

Londra, 18 Decemvre.—Eri sara membrii din Camera Comunelor, mai nainte de-a se amăna pănă la 13 Fevruare, a votat o moţiune în favoarea politicii cabinetului Beaconsfield, cu 335 voturi contra 125.

Peris, 18 Decemvre.—Senatul a adoptat întregul budgetului pentru cheltueli.

(Havas).

VARIETATI.

(*Cicoarea*). — „Le Temps“ dă amănunte interesante asupra cicoare, această cafea a saracilor cum o numeşte ziarul francez, şi care in ţerele de la mează-noapte a ajuns una din necesităţile alimentăţiunei populare.

Sînt oameni carí n'an consumat nici odată cafeaua sub o altă formă de cît sub acea a cicoarei. In unele locuri câte-va fire din plînta Arabiei sînt amesticate cu o bună doză de cicoare; aiurea cafeaua dispare cu totul, infuziunea de cicoare fiind curată, şi totuşi consumatorii nu se plîng de aceasta.

Mai mult încă: fiind că frauda intră în toate lucrurile timpurilor noastre, însăşi cicoarea care e o sofisticare a cafelei; a fost şi ea la rîndu-i sofisticată. La falsificare sau adaos o falsificare şi jumatate. Se vînd pachete de această substanţă unde intră pe jumatate ţărnă pulbere de ţărnă sau de sfecle uscate. Atît de mare este însemnatatea acestui comerţ în cît industria contrafacerei a căutat să pună mîna si pe această ramură a consumaţiunei publice.

Reporterul ziarului „Le Temps“ zice că a avut curiozitatea să consulte pe mai mulţi amatori de cicoare, cari pretind că alăturea cu cafeaua şi cicoarea poate fi preţuită. O infuziune de asemine buruiană amestecată cu cîte-va linguriţi de lapte îţi face iluziunea cafelei moka, bourbon s'au martinică. Aceea cari s'au obicinuit din copilăriea lor nu pot fără această băutură. Asemine persoane susţin cu bună credinţă că nu e nimica mai plăcut de cît cicoarea.

Aceasta ar fi de ajuns spre a increditza pe ori-cine că ilusiunea este jumatatea plăcerei , precum deprinderea este poate cea-laltă jumatate.

(*Moravuri germane*).— Reproducem după Ziarul „l'Orient“ următoare anectodă: Eată o scenă de moravuri ce se petrece în Germania, şi din care *Fliegende Blattez* şi-a făcut sujetul principalei lor gravuri. Acest desen prezintă pe o bătrînă domnişoară, aşezată la o masă între un domn de o etate foarte respectabilă şi un tînăr sublocotenent. Eată legenda:

O d-şoară bătrînă, ce a fost în tinereţa sa victima jarămintelor de amor a unui ofiţer' a conceput în urma acestei aventure, o ură neînpăcată contra tuturor persoanelor de această condiţiune. Da, apucă toate ocasiunile ce-i se oferi pentru a'şi resbuna pe representanţii acestui corp.

Ea se găsi din întemplare intr'o zi la masă intr'un restaurant, lângă un ofiţer strengar.

Demonul reutăţei nu o lăsă in pace şi aruncând o privire veninoasă asupra tănărului fiu a lui Marte, ea zise unui domn ce şedea lîngă dênsa şi cu o vóce destul de tare pentru ca să fie auzită de ofiţer:

— Nu înţeleg cum un mare numer din ofiţerii noştri, cari numai grozavi nu par, pot inspira frică duşmanului.

Ofiţerul care simţise că acest propos era la adresa lui intorcênduse cu un singe rece perfect spre d-şoara cei bătrînă 'i zisă:

— Pot eu se vă explic foarte bine aceasta zise el; luăm cu noi, ca vivanderă, o bătrînă nebună, şi duşmanul coprins de gróză, fuge numai de cît.

(Numerul voiajorilor din Paris pe timpul exposiţiei).

După o statistică generală a mişcărei voiajorilor in Paris in timpul cît a durat exposiţiunea universală, care s'a comunicat ziarului la Rep. Francaise de d. Vergniaud, membru al consiliului de Stat însărcinat cu direcţiunea cabinetului prefectului de poliţie, au sosit la Paris, de la 1 Marte până la 1 Noemvre, 571, 792 voiajori.

Cumpărând această cifră cu cele din anul celei din urmă Exposiţiuni universale din 1867, şi din un an ordinar 1877, se găseşte că in aceiaşi periódă de timp au venit, in 1878, 46021 voiajori mai mult de cît in 1867 şi 308, 775 mai mult de cît in 1877.

In acest total de 571, 792, străinii sunt in număr de 218, 622: se numără: 64,044 Engleji; 21,419 Belgieni; 23,524 Germani; 16,417 Italieni; 14,550 locuitori din Statele-Unite, 13,824 Şviţreji; 10,2341 spanioli; 9072 Austrieci; etc. etc.

Mulţămită aceştei afluenţi şi cu toate că numerul staţionărilor a intrecut 1,032 pe cel din anul trecut, cea mai mare parte a localurilor, a caselor şi a otelurilor mobilate a fost ocupate; in luna mai nu se numerau de cît 8778 vacante contra 122,871 ocupate; in luna Septemvre, această din urmă cifră se ridica la 129,952 şi acea a localurilor disponibile se scobori la 5099.

In fine suveranii şi principi străini cari au vizitat exposiţiea au fost în număr de 36.

Această statistică nu se aplică de cît persoanelor cari aa locuit in oteluri mobilate şi dacă se estimează, cea-ce poate fi afirmat fără indrăsneală, că un numer cel puţin egal de voiajorí au fost primiţi in familiile lor sau de amici, se vede ce concurs imens de populaţiune a atras Exposiţiunea universală in acest din urmă an in Paris.

Multe persoane dimineaţa sculându-se, se plâng de o mare genă inbronche, de un fel de năduş. produs în gât, de flegme mai mult sau mai puţin groase. Pentru ale scoate trebue sforţări violente cari adesea aduc tuse şi icnele; şi numai după mari silinţe, după ua oră sau două de neastâmpăr: se pot scapa de tot cea ce impedică respiraţia, A indica remediul persoanelor cari sufer de această penibelă afecţiune, este ale aduce un adevarat serviciu; tot gudronul, atît de eficace în afecţiunile bronchelor, trebueşte intrebuinţat şi aici. Oaste de agiuns a inghiţi la fie care mâncare două sau trei cupsule ale lui *Guyot cu gudron* pentru a obţine repede ca buna stare de care adesea ai fi căutat'o în zadar într'un mare numer de alte medicamante mai mult sau puţin complicate şi costisitoare. De opt sau nouă ori din zece, acest neastêmper din fie ce dimineaţă dispare cu totul prin usagiul mai prelungit al capsulelor de gudron.

Trebueşte readus aminte că fişte care flacon conţine 60 capsnle, acest mod de tratament nu costă mai nimic: 10 sau 15 centime pe zi.

Acest product din causa vindecărei sale considerabile, a dat loc la numeroase imitaţiuni. D. Guyot nu poate garanta de cît flacoanele cari poate semnătura sea imprimată in t ei culori.

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate pharmaciele. (15-a—3).

AVIS

Très incessamment

CINQ REPRÉSENTATIONS

données par le célèbre tragedien

LE COMENDEUR

ERNESTO ROSSI

S'adresser pour le partage des Billets à Mr. Victor Delmary, délégué, touts les jours de 11 heures du matin à 4 heures après midi. — Les dimanches exéptés.

TIMBRU

La greţa secţiunei I-a a Curţei se găseşte de vênzare timbru de ori ce soiu ş valoare; prin urmare toţi acei ce au de făcut apeluri, revisuiri, opositiune, declaraţiuni de recurs (in corecţional), şi in fine pentru veri ce acte de procedură, se aducă sau să trimită valoarea direct la Curte, unde va fi inlocuită prin timbru.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** şi ***Macrestii*** cu părţile din ***Cotalesti***, comuna Buhâ[illegible] plasa Stavnicul, judeţul Vas[illegible], proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pămîntului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sînt de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.

Un profesor de franceză.

A se adresa la administraţia ziarului.

Pentru 500 Galbeni, se caută un asociat la o intreprindere industrială, a se adresa la biuroul administraţiei ziarului.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 249. Duminica 10 Decemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in casa Negruzzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi. 9 Decemvre 1878.

Se pare in sfirşit că Europa este hotărîtă de astă dată de a menţinea pacea cu ori ce preţ, făcênd din esecutarea clauselor tractatului de Berlin baza politicei sale.

Cel puţin acesta este limbagiul cel ţin miniştrii puterilor celor mari faţă cu parlamentele in statele cu regim representativ, şi tot aceasta declarare o dă şi împăratul Alexandru, făcând'o a se repeta şi de minişitrii sĕi, cu toate că unele fapte sunt in contrazicere cu vorbele, după cum sunt d. e. agitaţiunele din Rumelia Orientală şi Macedonia.

Ast-fel stipulaţiunele congresului judecate la inceput intr'un chip atît de aspru de opinia publică din toate ţerile, fiind considerate ca nesatisfăcătoare intereselor generale ale Europei, şi ca conţiind in ele germenii a unor noi şi apropriate complicaţiuni, — trebuesc a fi astăzi considerate ca unicul mijloc de mânţinere a păcei ce pentru moment este neaparat trebuincioasă tuturor puterilor. Tratatul de Berlin a remas acelaş: neîndestulător pentru unii, nedrept şi asupritor pentru alţii, neintrunind in fine condiţiunele ce se cer unei opere destinată de a cimenta o stare de lucruri stabilă şi de a asigura pacea pentru un timp îndelungat, cum a fost d. e. tractatul de Vestfalia şi chiar cel de Paris, cu toate că acest din urmă fu nedrept in privinţa noastră. Cea-ce face însă ca acest tractat să fie considerat ca mijloc unic de mânţinere a păcei, este, credem, pe de o parte starea de frămîntare interioară in care se află unele din puterile europene, iar pe de alta lipsa unei unităţi de vederi dintre alte puteri, care pentru a se aliea şi a face o ligă cerută poate de impre-

jurări, trebuesc a avea aceiaşi ţintă şi aceleaşi aspiraţiuni, intrebuinţind tot-o dată acelaş mijloc de acţiune.

Ori, această unitate de vederi, această abnegaţiune de interese individuale şi această inţelegere in adoptarea unui singur mijloc de acţiune astăzi nu există, căci de şi Anglia, Francia, Austria şi Italia au acelaş interes de a micşora intinderea pre mare a influenţei ce Germania şi Rusia exercită asupra politicei europene, totuş aceste puteri nu pot stabili între dînsele o inţelegere pe cît timp chestiunele interne a fie-căriea din ele nu o vor permite, şi, mai cu samă, pănă cînd aceste State nu se vor pătrunde pe deplin de eminenţa pericolului, pentru ca numai astfel să fie silite a se pune pe acelaş tărîm, pe tărîmul apărărei comune.

Anglia se pare că este mulţumită pentru moment cu asigurarea intr'un chip provizoriu a posesiunelor sale din Asia prin măsurile de precauţiune luate contra Afganistanului. Aceste măsuri ridicându-i prestigiul faţă cu popoarele asiatice, micşorează cu mult influenţa rusască asupra acestor popoare. Aseminea anexarea Ciprului este considerată de această putere ca o isbândă insemnată a politicei sale. Această insulă formându-i pe lângă o staţiune militară in Mediterana şi un punct de observare din care are privirile aţintite atît asupra Asiei-Minore cît şi asupra Constantinopolului.

Francia şi Italia sunt absorbite de chestiunile interne mai in acelaş grad. In Francia se aşteaptă cu o legitimă nerăbdare resultatul alegerilor senatoriale care au a se face la 5 Ianuar. De la aceste alegeri atîrnă consolidarea republicei, care se pare că este singura formă de guvernamînt proprie liniştei şi prosperităţei acestei ţeri fruntaşe. Cu toate aceste ea nu incetează de a 'şi exercita influenţa ei generoasă in sprijinul naţionaltăţilor nedreptăţite. Consecventă acestui principiu uman o vedem in acest moment apărând cu căldură causa Greciei.

In Italia animositătile partidelor şi deosebitelor grupuri politice nu sunt de natură a da guvernului, ori care ar fi el, destulă tărie pentru a accentua prea mult politica externă a acestei ţeri. Aşa vedem că cabinetul lui Cairoli cade sub pretext că unii dintre miniştrii acestui cabinet ca Zanardelli şi alţii nu sunt de loc simpatici majorităţei din parlament şi chiar ţerei; adeverata causă este însă desbinarea ce domneşte în sinul Stingei devizată in mai multe grupuri, şi lipsa de energie a ministerului Cairoli faţă cu mişcările socialiste din ţară. Astăzi ministerul Cairoli este inlocuit prin acel alui Depretis aparţinând nuanţei liberal moderate. Ttrebue asemine a se lua in consideraţie că reacţiunea ultramontană in Italia este mai ameninţătoare de cît in ori ce parte, fiind că aici este reşidenţa sa, şi din acest focar puterea spirituală are intenţiunea de a'şi intinde influenţa ei dominătoare asupra celorlalte state.

Din cele ce preced, urmează că nici Francia nici Italia nu sînt incă gata de a intreprinde in curînd şi in unire vre o acţiune hotărîtoare in politica cea mare a Europei.

In ceea ce priveşte pe Austria, ea este prea absorbită de greutăţile interne şi prea strînsă de legăturile de la Reichtadt pentru ca să poată face vre o mişcare independentă sau să fie liberă in alegerea unei linii de conduită.

Germaniea şi Rusiea sunt amândouă obosite de campaniele ce au susţinut una in 1871 şi alta in 1878, care li-au slăbit mult resursele finanţiare şi apoi

sînt groaznic agitate de socialism — asupra mişcărei căruia vom reveni in unul din numerile viitoare — pentru ca aceste puteri să se rischeze in noi aventuri ale căror rezultate sunt mai mult de cît indoioase.

Am schiţat in scurt, cuvintele pentru care astăzi, in urma noui feţe ce a luat chestiunea orientală, se pare că pacea este asigurată pentru un timp oare care, şi pentru ce executarea tractatului de Berlin cu toate imperfecţiunile lui este unicul mijloc de mănţinere a păcei. Acest tractat este, a zis d. Vaddington, o trasacţiune între interesele deosebite a puterilor.

Organisaţie internă, mănţinere de bune relaţiuni cu puterile cele mari, şi pregătire continuă pentru intêmplări neprevăzute ar trebui să fie crezul politic al statului romîn in noua poziţiune ce i s'a creat şi faţă cu situaţiunea politică a Europei din această epocă.

Martirii de la 48 şi Salvatorii de la 66*).

V.

(Urmare).

Nu trecură multe zile de la 11 Fevruarie şi de la suirea Principelui Carol pe Tronul României şi Salvatorii de la 11 Fevruarie, se iau la ceartă şi ast-feliu începe nu resbelul principiilor, — căci vai! ele au servit numai de mască, — ci mai drept zis, **resbelul portofoliilor ministeriali**.

D. Brăteanu prin ai sei, începe a surpa pe Lascar Catargiu din Ministeriu. Ne'nţelegerea de la numirea Prefectului de Poliţie în Capitală, în persoana D-lui Ciocârlan sau Simeon Mihălescu aduce retragerea D-lui Lascar Catargiu şi venirea D-lui Ioan Ghica la Ministeriu.

Se fim drepţi şi se spunem că dacă vre o-dată au fost alegeri libere în ţara aceasta, securamente aceste alegeri au fost efectuate sub acest Minister din 66 care avea de Prim-Ministru pe D. I. Ghica.

Notăm, însă, spre a nu lăsa adivĕrul în întunerec, că pe atunce, D-nii Ion Ghica, Iancu C. Cantacuzin, Mavrogheni, Dimitrie A. Sturza, Iancu Strat, erau numeraţi între liberali conservatori susţinuţi mai mult de dreapta de cât de stânga parlamentară, Ca deputat, eram în comitetul dirigent a majorităţii parlamentare, şi afirmăm lucrurile în cunoştinţă de causă. In acest comitet figurau Principele Grigorie M. Sturza, Principele Mitică Ghica, Lascar Catargiu, Epureanu, Neculai Blaremberg, Constantin Grădişteanu, Aristid Pascal, Mărzescu şi încă vr'o doi deputaţi a căror nume ne scapă din memorie.

Dar abia acest Ministeriu s'a fost iniţiat în afacerile publice ale ţărei, şi salvatorul din 66 Ioan Brăteanu dă vot de blam salvatorului Ioan Ghica.

Spre onoarea acestui Ministeriu, vom spune că toţi Miniştrii, de şi aveau dreptul să voteze ca deputaţii ce se găseau în Cameră, totuşi, ei s'au abţinut de la vot, şi numai din causa acestei abţineri votul de blam a putut întruni majoritatea de două sau trei glasuri.

D. Ioan Ghica se retrage, şi ast-feliu vine Ministeriul Ştefan Golescu, sau mai drept zis Ministeriul Ioan Brătianu, caci D. Constantin Creţulescu au trecut numai ca un meteor prin acest ministeriu.

VI

Este de observat că salvatorii de la 66, unii, dintre ei nu trebue uitat, avênd şi titlul de martiri al anului 48, începuse deja a se desbina, şi a se uita chiorîş unii la alţii, pe când cei daţi în judecată şi urgisiţi de Locotenenţa Domnească, oamenii politici a lui Vodă Cuza, General Florescui N. Creţulescu, Cogălniceanu, şi ceilalţi, încep puţin cîte puţin se scoată capul la iveală, şi ca nişte camarazi de nenorocire ţineau adese conferinţe politice între dînşii, se stringeau de mâini, se sărutau la serbătorile naţionale şi la visitele de ziua onomastică. Numai fondurile secrete a le Ministeriului de Interne pot se ateste cât au costat pe ţară spionarea acestor barbaţi urgisiţi o bucată de timp de salvatorii din 66.

VII.

Ministeriul Brăteanu, disolvă Adunarea şi Senatul, îşi face alegerile cu influenţa morală, ce este ca se numim lucrurile pe adevĕratul lor nume, o **influenţa imorala**.

Ţipet, răcnet, în ţară, ameţală, buimăceală în oameni amicii de eri duşmani ne'mpacaţi; duşmanii de eri amici acum devotaţi; salvatorii de la 66 se mâncau de astă-dată rĕu între dînşii; iar martirii de la 48, se descrieau şi se ponegreau mai rĕu decît babele cârtitoare şi bârfitoare de prin mahalale. Cine ceteşte ziare de pe acea vreme, şi pe martirul de la 48 Cezar Boleac în ziarul cu *Trompeta Carpaţilor*", şi apoi compară cele cetate şi susţinute cu gazetele din timpul de astăzi, când suntem naţiune de sine stătătoare, poate să'şi facă o idee esactă despre rolul ce l'au jucat principiile constituţionale, adecă cum am usat şi abuzat noi cu toţii de libertăţile şi drepturile constituţionale!

Manolache Costache Iepureanu, omul de ordine, conservatorul leal, Preşedintele Adunărei Constituante, martir şi el de la 48, dar nu şi Salvatoriu de la 66, este dat afară din Adunarea lui Brăteanu dimpreună cu Cezar Boleac, alt luptător de la 48, democrat şi liberal, şi mai cu deosebire apologist a lui 2 Maiu.

Ţara nedeprinsă cu aceste fapte necuviincioase se 'ntreba în nevinovăţia ei: Ce îs mnează aceasta?

Cei mai isteţi dintre liberali, respundeau: *„Regim pur Constituţional! .. „ In America sunt lu„crurile şi mai amarnice: oamenii se ucid în în„trunirile electorale şi în ziua de alegeri! !...*"

Pacinici alegatori, auzind aceste stranii espicări, unii de teamă nici veniau la alegeri, ear alţii rădicându'şi ochii către cel de sus se rugau lui Dumnezeu să nu ne perfecţionăm şi se ne facem Americani ca ast-feliu ziua meaza-mare se ne ucidem pe uliţe!....

Principiile democratice, însă, cele mari, egalitatea. libertatea, nu lipseau de a fi invocate. Cine citeşte publicaţiunile din acea epocă şi discursurile ce se rosteau, şi le compară apoi cu aceea ce să practică în realitate, dacă este sincer şi om de onoare, nu poate de cât să-şi acopere faţa de ruşine!

Ca se fim scurţi, şi se nu ne 'ntindem cu vorba mai mult de cât compoartă cadrul acestei mici broşure, vom spune că earăşi din nou se formează o coaliţiune între unii din luptătorii de la 48 şi salvatorii de la 66!!.... Cu cine?.... Cu cei daţi în judecată şi urgisiţi în 66!!..

Cei mai tineri care se ocupau de politică, urmau când pe unii salvatori când pe alţii, şi 'şi ziceau între dênşii: „Noi suntem încă cu dinţii de „lapte; oamenii aceştica au esperienţă, au fost „prin ţeri streine, unii ştiu chiar englizeşte, şi ci„tesc gazetele până şi cele de prin America; trebue deci ca ei se ştie ce fac, şi unde duc ţara." Şi ast-fel, de bună credinţă o împungeau la fugă când după unii, când după alţii.

Scurt, ministeriul Brăteanu pică, nu numai pentru că în străinatate perduse ori ce considerare, dar şi pentru că în lăuntru nu mai avea nici un sprijin moral. Nu vom vorbi despre torturile de la Mărăşeşti, nici despre ministeriul de justiţie a d-lui Anton Arion, precum nici despre bandele bulgare, şi despre cele electorale; căci încă odată declărăm: scopul nostru nu este altul decât se arătăm că lupta şi pasiunea dintre oamenii pe care i-am supra-numit este causa tuturor relilor şi calamităţilor ce-au picat peste biata Românie.

VIII.

Vine ministeriul Principelui Dimitrie Ghica. Cu cine? cu esclusul din constituantă ca imoral, colonelul Mihail Cogălniceanu, omul de la 2 Maiu!

Plugarul, neguţitorul, meseriaşul, oameni de muncă într'un cuvênt, care nu cer decât pace şi linişte în ţară, ca persoana şi avutul lor se fie protegiate, ca scoalile se fie nişte adivarate templuri în care copii lor se dobîndească şi creştere şi învĕţătura, ca dreptatea se o aibă promptă şi imediată, ca ii se nu plătească bir mai pre sus de puterile lor productive, se 'ntrebau: ce se fie şi acest ministeriu? — N'am crezut că Beizade Mitică salvatorul libertăţilor publice în 66, mai poate da mâna în politică cu Cogălniceanu, destructorul acestor libertăţi în 64!....

Cei mai cu cap dintre noi, partizani ai guvernului aveam respunsul gata în buzunariu, şi cu o voce galişă şi blândă, adoptată circumstanţilor de pacificare şi de conubiu între 11 fevruare şi 2 Maiu, ziceam: *Aceasta e înaltă politică! oamenii cu minte uită trecutul când orizonul politic este posomorit!... Imprejurările sunt prea delicate şi diplomaţia strnină ni este prea hostilă, nouă românilor, din moment ce vedem pe acesti doi barbaţi çă şi-au dat mâna!!...*

— O fi! iubitul meu domn, dar oare fi-va mai bine pentru ţară?...

— Te mai îndoieşti, scumpul şi fidelul meu alegător! când vezi inteligenţa de la 2 Maiu cu morala de la 11 fevruare legate impreună, ce bine mai mare putem noi dori pentru ţara noastră?!!

Cu vorbe de asemine natură, înfundăm şi astupăm gura bieţilor oamenii şi-i trimiteam acasă să se culce pe-o ureche şi cu speranţă că ziua de mâine are să fie mai bună de cît cea de azi!

Ministeriul acesta Ghica-Kogălniceanu o duce un an şi mai bine, susţinut fiind de conservatorii şi de liberalii moderaţi.

Grigorie Balş, Preşedintel Adunărei doreşte, însă, se ajungă ministru, îndemnat fiind de câţi-va amici din Cameră. O opoziţiune inteligentă se formeze în Senat, compusă mai cu seamă din d-nii Ion Ghica, General Tell, Costaforu, Neculai Ionescu

Grigorie Balş în speranţă că va putea ajunge la ministeriu, sub preşedinţa d-lui Alex. G. Golescu, face o mulţime de neajunsuri în Cameră principelui Mitică Ghica, şi isbuteşte a face să se crează de majoritatea Cameri, că preşedintele consiliului de miniştri, suindu-se pe tribună, i-ar fi răpit clopoţelul din mâna sa preşedinte al Camerei Legiutoare, mai nainte de a se fi declarat şedinţa Adunărei rădicată. Majoritatea camerei influenţată de amicii personali a lui Grigorie Balş, nu perde ocasiunea de a pretinde că Adunarea

1) Vedi No. 246 a Stelei Romăniei.

fost ofensată în președintele ei. Principele Dimitrie Ghica, om leal și indignat de o asemine conduită puțin demnă de un președinte al adunărei legiuitoare, merge însoțit de ministru de culte, singurul coleg ce se găsea de față la această scenă din cameră, la Măria Sa Domnitorul, îi narează împrejurările și'și dă demisiunea chiar în acea sară din preună cu Mârzescu, coiegul seu de la culte. A doua zi, ceilalți miniștri, aflând cele ce se petrecuse în cameră, își dau și ii demisiunea'

IX

D. Alex. G. Golescu indicat de președinte adunărei ca singurul barbat politic agreat de majoritatea parlamentară, este chemat de Domnitoriu ca se formeze noul cabinet. D. Alex. Plagino, vice-președintele Senatului, consultat și el de Domnitoriu în această privință se unește, cu jumatate voace numai, la această recomandare făcută de Grigorie Balș in persoana d-lui Alex. Golescu.

Noul prim-ministru dorește un moment se aducă la ministeriu pe Grigori Balș. Mai toți miniștri se opun la această numire. In fine, se compune noul ministeriu, fără de Grigore Balș, în niște condițiuni atât de puțin viabile, în cât unii din miniștri nu se genau ca se o declare prin saloane și prin convorbirile ițprivate că acest ministru este înainte-le mergătoriu al venirei la putere a d-lui Ioan Ghica.

Scurt, Ministeriul d-lui Al. Golescu, afectat în originea sa de anemie politică, se vede silit ași da demisiunea.

X

D. Ion Ghica este chemat de capul statului se formeze noul cabinet. Barbatul acesta, onorat de încrederea capului statului, face apel la d-nii Costică Grădișteanu, General G. Manu. Dim. a Sturza, Alex. Lahovari, Iancu Strat și G. Mârzescu.

Dăm toate aceste nume pentru ca lumea se constate schimbarea de culoare politică operată de-atunci incoace. Ministeriul acesta ast-feliu înjghebat de Ioan Ghica, este gata se jure la Palat, dar iată că sosește Iancu Strat, pe atunci agent la Paris, și pe niste motive puerile, pe care le vom trece sub tăcere, face pe d. Ioan Ghica, om serios, de și câte odată pentru mulți este o enigmă politică, ca se'i pară pofta de a veni la putere.

D. Ioan Ghica, însoțit de Iancu Strat, merge a doua zi la Domnitoriu spre a'i anunța că n'au putut isbuti se formeze ministeriul.

Domnitorul face atunce apel la d. Manolache Costache Iepureanu. D-sa om mai espeditiv, toporește în 24 oare mintsteriul, și se'nconjoară de tineri, de și fără de experiență, dar inteligenți și capabili.

XI

Se fac noi alegeri. Luptă electorală, profesiuni de credință lungi de-un cot, martirii de la 48 și salvatorii de la 66, divizați în mai multe tabere, unii însе, de-aproape uniți cu oamenii de la 2 Mai.—Bieții alegători dădeau din umere, suspinau, și se 'ntrebau: Prin ce oare va mai trece țara noastră?. . . Să nu se uite că la ordinea zilei erau pe atunce drumurile de fer, și catastrofa lui Strusberg, materie bogată, plină de multe învățeminte și care au desvoltat resursele noastre materiale într'un grad atât de miraculos, încât, după zicătoarea românească multă vreme are se ne mai iasă părul prin căciulă!

Lăsăm la o parte proclamarea republicei de la Ploești, de teamă ca d. Candiano Popescu, de și faptul este de domeniul istoriei, se nu ne intenteze proces de calomnie.

D. Manolache Kostache, in calitatea sa de primnistru, ca o cloșcă cu pui, după cum i-au fost zis de pe tribună deputatul Iancu Negură, cu chin și cu vai o ducea de azi pe mâini. Să se noteze că intrigile, pasiunea, dintre Brătianu, Kogălniceann, Iepureanu, Ioan Ghica, General Tell, Mavrogheni, Catargiu, general Floreseu și ceilalți, își urmau cursul, hrănind fie-care din aceste persoane în sufletul seu, sentințe deosebite și chiar contrare une alteia, dar cu toții având o țintă comună acea a resturnărei ministeriului. Spre a nu lungi mai mult vorba, și a nu atinge niște cestiuni de natură foarte gingașă, Iepureanu se retrage, în urma refuzului cameräi de a echilibra budgetile, și vine la Ministeriu iarăși barbatul de stat pur constituțional d. Ioan Ghica.

Dar resbelul Franco-german era declarat, și Ioan Ghica. lipsit de simpatii politice, atât în sferile cele mai nalte cât și in treptele cele de mai jos, surpat și minat pe de desubt de camarazii sei, martiri de la 48, și de colegii sei salvatori din 66, in urma scandalului de la sala Slatineanu, se vede nevoit ași da demisiunea, cu tótă majoritatea parlamentară ce părea că este în favoarea sa.

O adiverată anarhie in toată țara!. . . Fracțiținea prin câțiva deputați din Cameră credea momentul oportun a'și pune în aplicare principiul ce o desbinase in 66 de partidul liberal salvatoriu. Nu se știea ziua de mâine ce are se aducă. Domnul țerei atacat in ședințele secrete ale Camerei și disgustat, era pe puntul se abdice.

Ca se fim scurți, și se nu ne 'ntindem cu nararea asupra acestui punt, materia fiind gingașă și buna cuviință cerând se nu divulgam secretele pitrecute in sferile 'nalt politice, Măria Sa Vodă Carol se decide a rămâne în țară, și guvernul țerei a'l încredința in mânile fostului Caimacam Lascar Catargiu.

DIN ȚARĂ.

„Voacea Covurluiului“ anunță că ministerul a verificat alegerile comunale din Galați și că d. C. Vêrlan, a fost numit primar al acelei urbe.

Cînd oare va bine voi d. ministru de interne să se rostească și asupra alegerilor comunale din Iași?

Facem această intrebare cu atîta mai vîrtos că s'a împlinit luna de cînd s'au efectuat aceste alegeri și cu cît se apropie terminul ntocmirei, listelor electorale, care se știe cu ce spirit exclusivist au fost intocmite de consiliul comunal fracționist, care are aerul de a voi să se perpetueze.

— „România Liberă“ de astăzi publică o scrisoare a d. lui M Gogălniceanu, prin care se contestă exactitatea unor afirmațiuni din broșura d. lui G. Mărzescu, intitulată „Martirii de la 48 și salvatorii de la 66“, broșură din care am și reprodus o parte in No. 246 al foaei noastre, și acărei reproducere o continuăm in No. de astăzi.

Mărginindu-ne astăzi in aceasta comunicare anunțăm că vom avea plăcerea de a vorbi de scrisorea d. lui Cogălniceanu intr'unul din numerele noastre viitoare.

— Adunarea a votat in ședința de marți un proiect de lege prezentat de guvern, pentru proibirea clauzelor penale in materii civile și comerțiale. D. Fleva, Daniileanu Vernescu, Giani, Stolojanu și alți d. d. deputați s'au pronunțat cu energie contra clauzelor penale. Numai d. Isvoranu a susținut sistemul clauzelor.

Ieri și alaltaieri Camera s'a ocupat cu desbaterea asupra respunsul tronului.

— Extragem din „Pressa“ știrile următoare:

— D. C. Bozianu, dupe cum se zice, refusă a priimi sarcina de primar al capitalei.

— Un refus. — Aflăm că Dómna Florescu, născută Princasa Stirbeiu, ar fi adresat ministrului respectiv următórea scrisóre, in privința crucei comemorative „Elisabetha Doamna“:

„*Domnule ministru*, Născută și crescută „în simțimênte curat românesci, n'am cre„zut și nu crez că în țéra noastră impli„nirea unei datorii trebue brevetată.

„De aceea, d-le ministru, dați-mi voe a „vĕ înapoia brevetul ce ați crezut necesar „a 'mi adresa, și prin care mi se face cu„noscut că, prin înaltul decret, in urma „autorității Măriei Sale Doamnei, mi s'a „conferit dreptul de a purta crucea come„morativă, „*Elisabetha*“.

„Ca comemorație, domnule ministru, lă„sați-mi numai satisfacția ce dă consciința „datoriei împlinite.

„Priimiți, d-le ministru, asigurarea ose„bitei mele considerații. — *Alina Florescu*, „născută Princesa Știrbeiu.

— *Repatriarea prisonierilor turci.* — Joi a plecat din capitală cel din urmă transport de prisonieri turci ducându-se la Ga-

laţi. şi de acolo, cu vaporul, la Constantinopoli.

Vor fi dér, si ei sĕrmanii, puşi în posiţiune a 'şi vedea familiile şi căminurile pe cari le-au părăsit de atâta timp.

DIN LOCALITATE.

In urma întrerumperei de comunicaţiune pe linia Vereşti-Botoşani, întrerumpere pricinuită din cauza surpărei rambleului la profitul 2141, între Leurda şi Botoşani, din ziua de 5 (17) octomvrie s'au oprit circularea trenurilor mixte No. 141 şi 142, efectuându-se numai cu trenurile No. 143 şi 144 cu transbordament la locul de întrerumpere.

De ieri (8 decemvre) însă, comunicaţiunea între Londra Botoşani fiind în parte restabilită, trenurile No. 143 şi 144 au început a circula direct, rămânênd încă suspendate trenurile mixte No. 141 şi 142.

Trenurile prime pot circula pe numita linie fiind-că umblă ziua cînd este mai mare siguranţă de cît noaptea.

Prin urmare persoanele ce au a pleca din Iaşi la Botoşani, trebue să plece cu trenul accelerat dimineaţa la 7 oare 15 m·

Timpul continuă de a fi frumos. Temperatura de tot dulce de ieri şi astăzi face ca să se topească. Aceasta se vede in ciuda amatorilor de patinaj şi a d-lui Reinick care anunţase pentru 6 Decemvre inaugurarea acestei plăceri ernatice.

Astă sară (simbătă) se reprezentează opera *Faust*, în beneficiul d-lui Milesi.

Talentul artistului precum şi simpatia ce a stiut a-şi cistiga în oraşûl nostru ne îndeamnă a spera că reprezentaţiunea de astă sară va fi onorată cu o numeroasă participare din partea publicului iaşan, totdeauna plin de buuă voinţă şi de încurăjare pentru oamenii de artă.

Luni se va reprezenta pentru prima óră Rigoletto.

Telegrame de prin ziare.

Londra, 19 Decembre. — Impĕratul Rusiei a propus Engliterei să numească principe al Bulgariei pe ducele de Edimburg, al doilea fiu al Reginei, sub condiţiunea de a forma o mare Bulgarie.

Londra, 19 Decemvre. — Lordul Beaconsfield,

Pesta, 19 Decemvre. — *Camera deputaţilor*, după un elocuent discurs al d-lui Tisza, a adoptat cu cu 175 voturi contra 125 proiectul relativ la emisiunea de 40 milioane de fiorini de rentă pentru a rambursa bonurile de Thesaur. Ea a adoptat asemenea, cu o mare majoritate, proiectul privitor la chemarea recruţilor pe 1879.

priimind o deputaţiune, a esprimat din nou marea încredere ce are in deplina esecutare a tractatului de la Berlin, care a pacificat Europa. El a adăogat: „Englitera n'a ocupat iusula Cypru de cât in vederea de a ajuta şi de a susţine pe Sultan in regenerarea imperiului sĕu."

Roma, 18 Decemvre. — Noul Cabinet s'a compus precum urmează:

D-nii Depretis, interne cu preşedeţia consiliului si ad-interim la afacerile esterne; Maghiani, Finance; Mezzanotti, lucrări publice; Coppino, Instrucţiune publică şi culte; Maiorana, Agricultură şi comerciu; Mazé de la Roche, Resbel, Financio' Marină; Paiani, justiţiă.

Londra, 19 Decemvre. — D-nul Gladstone a propus guvernului să ia iniţiativa unei suscripţiuni in favoarea refugiaţilor de la munţii Rhodope.

Lahora, 19 Decemvre. — Operaţiunile generalilor Englesi în Afghanistan să mărginesc astăzi in a trimite detaşamente contra triburilor oştile.

(Havas).

BIBLIOGRAFIE.

Noul Abecedar fonetic, intocmit după un plan cu totul nou, şi în conformitate cu programul Onorab. Minister al Cultelor şi intrucţiunei publice, publicat pentru concursurile de abecedare, de *V. Ionescu*, profesor de limba română la Scoala normală Vasile Lupu.

Soll şi Haben, Cestiunea Ovreilor din România de Ioan Slavici, broş de 80. Bucureşti 1878.

Comentariu asupra Legei electorale din 1866, de d. *Al. Crețescu*, primul president al Curţei de Casaţiune. — A doua ediţiune cu corecţiuni şi multe adause, între cari legea interprelativă din 22 Aprile 1878 şi jurisprudenţa Curţei de Casaţiune. — Se află de vînzare la librăria Soceco. Preţul 3 lei.

LA VOCE D'ITALIA

ZIAR ITALO-ROMAN

Organ de Liga Greco-Latina

Directore ENRICO CROCE.

Abonament: 3 luni 6 lei; 6 luni 12 lei; un an 20 lei.

Direcţiunea şi Administraţiunea se află, Calea Victoriei, la Librăria Nouă, No. 47, Bucureşti.

AVIS

Très incessamment

CINQ REPRÉSENTATIONS

données par le célèbre tragedien

LE COMENDEUR

ERNESTO ROSSI

S'adresser pour le partage des Billets à Mr. Victor Delmary, délégué, touts les jours de 11 heures du matin à 4 heures après midi. — Les dimanches exéptés.

Un profesor de franceză.

A se adresa la administraţia ziarului.

Pentru 500 Galbeni, se caută un asociat la o intreprindere industrială, a se adresa la biuroul administraţiei ziarului.

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoştinţa onorab. sei clienţi.

Oarele de consultaţiune sint de la 8—12 dimineaţa, şi sara de la 4—6.

TIMBRU

La greţa secţiunei I-a a Curţei se găseşte de vênzare timbru de ori ce soiu şi valoare; prin urmare toţi acei ce au de făcut apeluri, revisuiri, opoziţiune, declaraţiuni de recurs (in corecţional), şi in fine pentru veri ce acte de procedură, se aducă sau să trimită valoarea direct la Curte, unde va fi inlocuită prin timbru.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** şi ***Macrestii*** cu părţile din ***Cotalesti***, comuna Buhâeştii plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pămîntului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

Tpografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufescu.

№. 250. Marti 12 Decemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negrutzi. Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi 11 Decemvre 1878.

Epoca formărei și a publicărei listelor electorale pentru camere și comună să apropie.

Listele electorale pentru comună, după art. 26 din legea comunală se afișează în cea dintăiu duminică a lunei Ianuarie.

Listele pentru Corpurile legiuitoare, după art. 34 din legea electorale se afișează în cea dintăiu duminică după 15 Ianuarie.

Aceste liste din urmă servesc și pentru alegerile consiliilor județene.

După lege, nici-un cetățan, fie ori cît de insemnat, aibă ori cît vădit drept de alegĕtor, nu poate participa la vre-o alegere, fie pentru Adunare, fie pentru Senat, Comună sau Județ dacă nu este înscris anume în lista respectivă.

Este obștește cunoscut că în curînd, după trei luni cel mai tîrziu, au să se facă alegeri generale in toată țara pentru camerele de revizuire.

Aceste camere au o însemnatate excepțională, căci au să se ocupe de schimbarea oare-căror punte din Constituțiune și in special de art. 7, care face dependen t de profesiunea cultului crestin exercițiul drepturilor cetățenești.

Fie-care cetățan român, trebue să ție de astă dată mai mult de cît ori cînd ca să nu fie lipsit de drepturile sale de alegĕtor, să fie prin urmare trecut in listele electorale și să caute să nu se absenteze de la vot.

Deșteptăm deci pe concetățenii noștri ca să se grăbească de a se informa la Primărie dacă sînt trecuți în listele electorale, și anume in colegiul la care censul sau profesiunea lor li dă dreptul de a figura, și la caz de a nu se vedea înscriși in listele vechi să ceară imediat inscrierea lor.

Pentru aceasta insă legea electorală descrie oare-care formalități, sau mai bine oare cari lămuriri pe cari alegătorul este dator să le dee Primărie și a nume să indice in cererea sa de înscriere, colegiul din care are dreptul de a lua parte, locul și data nașterei, data naturalisațiunei dacă a fost strein, strada și numerul casei în care locuește precum si locul unde 'și plătește dările pănă la implinirea censului cerut, precum și natura acelor dări, deosebindule in trei categorii, darea fonciară, darea personală (înlocuită prin acea pentru căi de comunicație) și patentă

Aceste lămuriri sînt cu atît mai indespensabile cu cât art. 46 prescrie primariului indatorirea de a da fie-cărui alegĕtor o carte constatătoare a calitatei sale de alegĕtor, și în care trebue să se citeze colegiul din care face parte, numele și pronumele, etatea, profesiunea, domiciliul.

Fără prezentarea unei asemine carte nici-un alegĕtor nu este admis să voteze.

Cetățenii alegĕtori sînt datori să urmărească inscrierea lor cu atîta mai mult cu cît se știe că actualele liste electorale au fost formate în spirit de partid, spirit care a avut de resultat frustrarea unui numĕr foarte insemnat de drepturile lor de cetățeni alegĕtori.

Incă odată dar, invităm, rugăm chiar pe toți concetățenii noștri să nu se arăte negligenți întru a controla sau acere la Primărie din bună vreme inscrierea lor în listele electorale.

Martirii de la 48 și Salvatorii de la 66 *).

XII

(Urmare).

Caimacamul și salvatorul de la 66 Lascar Catargiu, vine la ministeriu cu acuzatul din 66 General Florescu și cu comisarul estraordinariu de la 2 maiu, în părțile de peste Olt, adică cu General Cristian Tell.

D-nii Ioan Ghica, Brătianu, Cogălniceanu, Nae Păcleanu și Neculai Ionescu, ca foști representanți în corpurile legiuitoare disolvate, scot atunce un manifest democratico-liberal-național. Acest manifest, tipărit în foi volante, sbura din mână în mână și se citea cu dragoste și luare aminte de tot omul ce hrănește în sufletul seu sentimente democratice și liberale.

Prim-ministru Lascar Catargiu, dându'și socoteală de gravitatea situațiunei, crede un moment că va trage în favoarea sa pe Cogălniceanu ; și astfeliu, face apel prin Costaforu și Mârzescu la Cogălniceanu pentru ca să se 'nțeleagă împreună asupra principiilor de care să va conduce noul cabinet.

Cogălniceanu, iscălit deja în manifestul democratico-liberal, consultându-se, ne place se credem, cu aliații sei politi i din manifest, consimte a avea o esplicare cu Lascar Catargiu. Dar ii nu se pot înțelege, căci Cogălniceanu vroea oare cum se fie totul, adecă vroea, — fiind că alegerile erau a se face cu *influența morală*, invențiunea Brătianu-Roseti, — ca deputații și senatorii aleși din Moldova, se fie în mare parte amici personali sau oameni devotați persoanei sale. In alte vorbe, ca prim-ministru Lascar Catargiu se fie la bunul seu plac. Lascar Catargiu și mai cu samă Mavrogheni, om cu tact, sufletul politic a ministeriului Lascar Catargiu, știind cu cine are a face, s'a pus pe ris, zicênd lui Cogălniceanu : Luptă d-ta cu amicii d-tale și cu manifestul cel nou ce l'ați scos acum la iveală, ier noi Guvern vom lupta cu vechiul manifest a lui Brătianu, adecă cu influența morală guvernamentală !.....

Dacă este cineva în țara aceasta care nu știe încă ce este **influența morală guvernamentală**, noi îi vom spune ce însemnează :

Influența morală guvernamentală însemnează că Guvernul ca se dobândească votul d-tale ca alegĕtoriu și concursul d-tale eficace în alegeri, te numește în slujbă pe

*) Veți No 246 și 249 a Stelei Românieĭ.

d-ta, sau pe ruda, amicul sau creatura d-tale, îţi face într'un cuvênt toate interesele şi 'ţi acoardă toate favoarele, ba încă dacă ai vre-o afacere neplăcută pe spete, te spală de ea şi te face basma curată!!....

Influenţa morală însemnează a da în otcup judeţile şi comunile la doi, trei oameni cu condiţiune ca acestia se facă pe dracul în patru ca se triimeată în corpurile legiuitoare deputaţi şi senatori care se zică amin la tot ce face tot guvernul. Intr'un cuvênt, influenţa morală guvernamentală în alegere, însemnează a corumpe pe scara cea mai întinsă pe oameni, adecă a surpa în substanţa sa regimul constituţional. Căci, dacă regimul constituţional însemnează controlul cetăţenilor alegători şi contribuabili, asupra actelor săvîrşite de guvern, în alte vorbe judecătorul suprem a faptelor ministeriale, influenţa morală guvernamentală are de scop de a constitui judecătoriu pe chiar partea interesată, adecă o monstruositate în care videm pe chiar magistratul ce este parte litigantă că'şi dă singur dreptate în afacerea sa personală!!.....

Această influenţă morală în alegeri, întrebuinţată de martirii de la 48 Rosetti-Brătianu, cari sînt în acelaşi timp şi salvatorii de la 66, au primit o desvălire atît de perfectă sub salvaorul de la 66 Lascar Catargiu, în cât unii dintre noi, fie şi mai tineri în politică, am putea trece de maistri chiar peste cele nouă mări şi ţări. Aşa de bine ne pricepem se punem în aplicare influenţa morală în alegeri, încît Machiavel şi toii Viclenii Omenirei de când ea esistă, ne-ar da noue premiul cel dintăiu. Nu ştim cum se face, dar avem un talent a ne perfecţiona în cele rele mai mult decât ori care alt popor!.....

A descrie pe larg faptele săvîrşite sub ministeriul Lascar Catargiu-Mavrogheni-Florescu, a fi o întreprindere în afară de scopul ce ne propunem prin această broşură.

Vom spune, deci, numai atita: că gradul de perfecţiune al influenţei morale şi de surpare a regimului constituţional a spăriet pe conservatorul-martir de la 48 Manolache Costache, care la 'nceput dăduse tot concursul şi tot creditul seu politic ministeriului Lascar Catargiu. Barbat abil care ştie să se strecoare prin situaţiunile cele mai grele, şi se plutească tot pe deasupra, rîdicându'şi urechile sus, întocmai ca iepurele care fuge de ogariu, d. Iepureanu părăseşte pe Lascar Catargiu.

Principele Dimitrie Ghica, alt salvator de la 66, barbat cu trecut politic, onest şi cu greutate socială mustrat de cuget pentru sprijinul ce dăduse guvernului, părăseşte si el pe Lascar Catargiu.

D-nii Ioan Ghica, C. A. Rosetti, Brătianu, Cogălniceanu deja uniţi în opositiunea sistematică ce-o făceau ministeriului, simţesc trebuinţa să tragă între dînşii pe Manolache Costache. Nu trece, în adevĕr, mult timp şi ţara se pomeneşte cu una din acele coaliţiuni monstruoase decise poate de a împinge lucrurile mai departe de cum permite simpla luptă de principii pur constituţionale. Videm. în adevĕr, pe Ioan Ghica, espresiunea pură a regimului constituţional, unită cu influenţa morală Roseti-Brătianu, mînă în mînă cu sperjurul de la 2 Maiu, iar la braţe o trufanda liberală, adecă pe Manolache Costache Iepureanu!!.....

XIII

Mozaicul acest politico-naţional compus din martiri, salvatori şi sperjuri, însufla, şi cu drept cuvênt poate pe atunce, destulă încredere pentru ca se atragă mai pe toată tinerimea şi chiar pe toată ţara.

Manifestaţiuni peste manifestaţiuni, întruniri, broşuri, noi gazete, noi programe: toate aceste dau naştere partidului aceluia ce deja era născut fără de pluralitate aceasta de părinţi, adecă dau naştere partidului liberal-naţional, avênd în cap pe *Areopagnl de la Mazar-Paşa.*

Mişcare mare, spectacol grandios! Puternicii zilei încep a ofta şi a se îngriji, dar reu nărăviţi şi îmbătaţi de victoria lor timp de cinci ani, o duc strună naînte pe calea apucată din zioa de când pusese mâna pe putere. De astă dată, înse, lipsea lui Lascar Catargiu sufletul seu politic: Petru Mavrogheni, barbat cu tact, era eşit din ministeriu şi combătut cu înverşunare, mai cu samă de martirul de la 48 General Cristian Tell.

Areopagul de la Mazar-Paşa nu putea de cît să se bucure şi se tragă profit din zizania aceasta iscată în sinul acelor care s'au fost coalizat în 71 pentru ca se pună mâna pe putere.

Şi când te 'ntrebi: Cine au fost causa tuturor acestor coaliţiuni şi înduşmănire dintre noi?

Ca se fii drept, nepărtinitoriu şi cu curaj de a mărturisi adeverul, chiar cu toată urgiea ce ţ'ai pute atrage asuprăţi, dacă eşte om de onoare care nu umbli se înşeli neîncetat lumea. n'ai putea sâ nu mărturiseşti că causa tuturor acestor agitări, falsificări de regim constituţional, n'a fost şi nu este alta de cât conduita politică a vr'o câţi-va oameni politici de la noi, care astăzi şi tocmai la bătrâneţe, au uitat că dacă au muncit la tinereţe pentru binele şi propăşirea ţerei aceştiea, suma de recunoştinţă ce noua generaţiune le-o datoreşte, respectul şi stima de care ar trebui se fie acoperiţi, acum la bătrâneţe, din causa conduitei lor, juna generaţiune îi priveşte cu întristare şi chiar cu disgust!...

Rădică-le speranţa dacă nu la toţi, dar măcar la unii din martirii de la 48 şi salvatorii de la 66, că pot să se mai facă miniştri in ţara aceasta, şi că pot să dispună după plac de destinele acestei ţeri, şi liniştea o ai in ţară, şi multe rele se vor repara ca prin o bagheţă magică.

Ura şi pasiunea de care sunt dominaţi mai toţi aceşti stîlpi a ţerei, au fost, este şi va fi causa agitărilor din această ţară.

Ne esplicăm:

Când Ioan Ghica este la putere, Principele Dimitrie Ghica unit cu Brătianu, Cogălniceanu, şi alţii mai tinnri in politică, umblă sĕ'l dee jos. Când Principele Dimitrie Ghica este la puter, Ioan Ghica se uneşte cu Brătianu, Cogălniceanu, şi aşia pe rând, cei ce nu sunt la putere, se aliează pentru ca se restoarne pe cei aliaţi care stau la putere. Guvernul a ajuns se fie o minge politică ce se aruncă de la Catargiu, la Iepureanu, la Brătianu, la Ghica, la Cogălniceanu, la Florescu, etc....

Noi susţinem că dacă aceşti oameni ar fi înţărcaţi de a mai veni la puteri, ţara ar merge mai bine, căci cei mai tineri — şi prin tineri înţelegem tot ce nu poartă titlu de martir al anului 48 — nu sunt şi nu pot fi atât de porniţi şi de pasionaţi unii contra altora.

Ostracismul acest ministerial, adică interzicerea aceasta de la afacerile publice, este chiar o scutire pe care patria o datoreşte acestor martiri. Şi'n adevĕr, dacă legea scuteşte pe omul ajuns la 60 de ani de sarcina de a fi jurat, şi luat la oaste, pentru ce n'ar scuti ea şi de portofoliul ministerial pe un bătrân ajuns la această etate, căci portofoliul ministerial este o sarcină însutit mai grea de cât sarcina de a fi jurat....

Dar se revenim la Ministeriul Lascar Catargiu.

XIV

Acest Prim-ministru, odinioară om de mult bun simţ, devine în aplicarea regimului representativ un feliu de radical, mai radical de cât toţi radicalii ce au meritat la noi această denumire. Influenţa sa morală în alegeri, împinsă fiind la estrem, scoate din răbdare până şi pe oamenii cei mai indiferenţi la luptele politice, şi astfeliu ţera se rosteşte contra sa, trimeţind o majoritate în Senat, tot unul şi unul, buni de gură şi de sfat, şi cu destul cre-

dit politic pe atunce în ţară. Lascar Catargiu faţă în faţă cu această opositiune începe a geme, şi in câte-va zile îşi dă ultima sa suflare ministerială în mânile colegului seu de la resbel, General Ioan Florescu.

Aceasta, politicamente vorbind, fiind născut în condiţiuni nevieabile, se stînge şi el din preună cu combinaţiunea sa ministerială întocmai ca o făclie la razele Soarelui. Scurt, partidul Liberal-naţional triomfează.

Se ilumineză târgurile şi satele, căci Manolache Costache pentru prima dată calificat, în cariera sa politică, *liberal-national*, este chemat de Domnitoriu ca se formeze Cabinetul.

Inţelepţii de la Mazar-Paşa jubilează, se consfătuesc, şi compunerea noului Cabinet apare din preună cu decretul Domnesc constituţional pe prima pagină a Monitorului oficial!

XV

Se fac noi alegeri libere. Cine zice că aceste alegeri sub Prim-ministru Iepureanu şi sub Vernescu la ministeriul de Interne, n'au fost libere, nu este om sincer ci vorbeşte din pasiune.

Camera se adună, şi cel d'intêiu act important al ei, este ca se imiteze pe salvatorii din 66, adică să dee in judecată pe ministeriul Lascar Catargiu.

Ţara se aşteaptă se vază in această punere sub acuzare un act de supremă justiţie, de adiverată suveranitate naţională. Cunoaştem, insă, cu toţi, cum pasiunea au luat locul dreptei judecăţi; şi în loc de justiţie, am vêzut acte de supremă injustiţie şi de sistematică prigonire contra oamenilor căzuţi de la putere.

Atribuţiunile judecătorului de instrucţiune lasate in mâna Comitetului de acuzare, ales de Cameră, precum şi perchisiţiunile domiciliare făcute prin deputaţii localităţilor pe unde ele au fost operate, sunt, după noi, acte pe care n'avem destule cuvinte ca să le condamnăm; şi după slaba noastră minte, aceste doue fapte ne dau deplina convingere că majoritatea din Cameră n'a avut in avêntul seu politico-naţional un cap inţelept şi cumpĕtat.

Iepureanu, Prim-Ministru, simţeşte că curentul politic al majorităţii parlamentare are se'l ducă mai departe decum ideile sale politice pot se'i permită, şi astfeliu, după un mic discurs semnificativ, în care lasă a se întrevide că, orfan politic fiind in Parlament, manta de vremea rea nu mai consimte ca să fie, se retrage din ministeriu.

Cogălniceanu bolnăvicios şi nervos, este congedieat de Brătianu din Ministeriu, într'un mod nu prea cavaleresc. Comitetul de la Mazar-Paşa se sgudue din temelia sa constitutivă, vroim se zicem că grâul se alege de neghină, căci Ioan Brătianu, carele avea simpatiea şi majoritatea parlamentară în favoarea sa, formează singur ministeriul, scoţind din minte de astă dată, cu ajutorul d-lui Ioan Ghica, şi pe Neculai Ionescu să priimească portofoliul Ministeriului afacerilor streine.

Aşa, videm pe Neculai Ionescu, spre mirarea tuturor acelor care'l cunoşteau de aproape ca o candidă virgină adusă în braţe de fratele cel mai mare al democraţiei române pe banca ministerială, in mijlocul aplauselor unanime ale Camerei.

XVI.

Ioan Brătianu, martir de la 48 şi salvator de la 66 cu temperamentul seu cel dulce, nu putea, inse se rumpă cu tradiţiunile şi cu legăturile sale din trecut. Sclav al soldaţilor şî partizanilor sei, care 'l urmează orbeşte şi care se refuză de a mai discuta din moment ce Brăteanu vorbeşte prin gura lui Roseti sau vice-versa Roseti vorbeşte prin gura lui Brătianu, acest Primministru uită legamintele sale de la Mazar-Paşa, şi nu mai ţine cont de cât de soldaţii sei; cu alte vorbe, forţa numerică iar nu forţa inteligenţii: iată pe ce se razimă şi se va rezema in tot-d'a-una Ministeriul Brătianu!

Vechii camarazi de la Mazar-Paşa incep a se uita unii la alţii, şi a se întreba despre programul lor unde este şi ce devine? — Unii sfiicioşi pleacă capul in pămênt, iar partizanii lui Roseti-Brăteanu, dau mâna cu deputaţii fractionişti din Moldova, şi se pun ast-fe pe viaţă constituţională ca în timpurile de belşug naţional;...
Ioan Ghica, Iepureanu, Cogălniceanu, martiri de la 48, le vinea acum peste cap se capete şi titlu de martiri a lui Mazar-Paşa. Ii incep a ţipa şi a inflacara pe cei mai tineri Mazarişti.

Scurt, Comitetul de la Mazar-Paşa, după o şedinţă ţinută în otel la Oteteleşanu, în saloanele de sus ale D-lui Manolache Costachi, se lichidează şi se desfiinţază, rămâind ast-feliu fie-care individualitate sau personalitate politică liberă se-o inceapă de-a-capo.

XVII.

Cogălniceanu, om de stat, cu o capacitate şi experienţă necontestate chiar de adversarii sei cei mai aprigi, energic la luptă şi cu gură mare într'o adunare legiuitoare, începe, in Senat, a combate în mod sistematic pe guvern.

A fost un moment, în care acei ce se zic consevatori, îi dădeau sinceramente tot sprijinul.

Ttebuea inse teiu de curmeiu: el face interpelarea acea faimoasă în cestiunea decadenţei Universităţii de Iaşi. Instrucţiunea poporului, baza de fericire a unei ţeri, devina în mâna lui Cogălniceanu o armă polttică. Se constată reul şi abuzul: Se voţează moţiunea acea nemuritoare pentru prosperarea Universităţii de Iaşi.

Lumea varsă lacrimi de durere auzind pe Cogălniceanu descriind căderea acestei Universităţi. In fine, Cogălniceann, triumfează. O ploae de telegrame de prin unghiurile ţerei Moldovei, radic pe Cogălniceanu la Ceruri. *„Acesta'i omul situatiunei“* începuse se strige lumea, uitând greşelile ce le comisese în trecut. Ionescu de pe banca Ministerială ardea în Senat de dorinţa se vorbească, dar Brătianu avea în present trebuinţă de Ionescu şi pe viitor şi de Cogălniceanu trebuia să cruţă şi pe unul şi pe altul!...

Cu surisul seu oibeinuit, îndupleca pe Ionescu să tacă. Şi în mijlocul luptei, videm de-odată în Senat pe Prim-Ministru vorbind ca uu adivarat enciclopodist şi în cestiunea instrucţiunei înalte a poporului român!....

XVIII.

Lupta noastră parlamentară şi constituţională din lăuntrn, nu putea, înse se împedece mersul politicei din afară, şi se înăuşă nobilele simţimente a le Imperatorelui tuturor Rusiilor ca se scape popoarele creştine de sub jugul barbarului muzulman.

Brateanu, creştin ortodox, avea deja inţelegerea sa cu Rusia, scurt, N. Ienescu esă din ministeriu, vêntul de la Nord ne putênd fi compatibil cu temperamentu seu occidental.

Cogălniceanu, om de stat abil, capabil dar mlădios în mânile celor mari şi tari. soseşte ca o necesitate politică, indicată chiar cu degetul de isteaţa diplomaţie europeană şi mai cu deosebire de acea berlineză....

Se inchee Conventiunea din $^{4}/_{16}$ Aprilie cu Rusia, rumpem legăturile noastre seculare cu inalta Poartă, contra articolui I din programul partidului liberal-naţional de la Mazar-Paşa, trecem Dunărea fără ca ţara se fie consultată, ne batem voinicește Imperatul tuturor Rusiilor, admiră din preună cu toată lumea eroismul junei noastre armate, Suveranii ambelor ţeri se decorează mutualmente, Steaua României străluceăte pe peptul Suveranului de la Nord

se proclamă Independeța țerei; era un moment când credeam mai cu toții că de aici inainte toate fericirile au să se verse peste țara nóstră, când vai! în mijlocul veseliei generale, de-odată ne pică peste cap ca o bombă strivitoare cerirea se înapoim Basarabia și Tratatul de la San-Stephano.

Decepțiunea și indignarea sunt la culme! Se face apel, bine înțeles din gură numai, la infrățirea partizelor. Se țin ședințele secrete acele memorabile de Cameră cu Senat la un loc. eln fine, țara unanim se rostește contra retrocesinnei Besarabiei·

Logica constituțională cerea imperios de pe atuncea retragerea Ministeriului Brătianu. Dar strigară unii,— și poate nu fără de nici un temeiu — imprejurările sunt de așa fel că nu poți face apel la țară; căci ne putênduse ști ce se poate întêmpla dintr'o zi în alta, nu e bine ca țara se fie susprinsă de evenemente, fără ca ea se aibă o representațiune națională, După sistemul acesta, Brătianu, devinea o necesitate politică, de și poate și mai funestă.

Situațiunea și realitatea fiind aceasta, noi am propus ca martirii de la 48 și Salvatorii din 66 se uite în ora de suprem pericol, desbinarea și ura dintre dênșii, și se între cu Brăteanu în guvern toate nuanțele politice, adecă Principele Mitică Ghica Ioan Ghica, Iepureanu etc. căci pericolul era prea mare pentru ca un singur grup, s'au chiar o singură partidă. se iee respunderea pe sama sa.

Lucru imposibil! Utopii! strigară unii— Dreptate are autorele broșurei: *„Necesitatea de un nou guvern“* respunseră alții.

Și pentru ce este lucru imposibil ca Ioan Ghica, Prnicipele Mitică Ghica, Iepureanu, etc, se intre Guvern dinpreună cu D. Brăteanu?...

Cum? Patriotismul acestor oameni îi fac se uite cestiunele aele mici. animositățile lor persoanele numai când este de resturnat un domn, sau un ministeriu?— Cum? Atuncea când părea totul pus in discuțiune, când țara era ocupată și chiar amenințată de a fi desarmată, acești bătrâni stîlpi ai țerei se nu se fi putut uni, înadușind pentru moment resentimentile și ideile care îi deosebeau, și urmărind cu toții împreună un scop comun: **salvarea țerei**!...

Imposibilitatea aceasta n'a întrat in capul nostru, și deci, suspendând pentru moment publicarea mai departe a părței a doua a nărărei noastre, care va cuprinde cele petrecute de la Tratatul de San-Stefano, Tratatul de Berlin și până în zioa convocărei Camerilor de revizuire, arucînd pentru moment cu disgust condeiul din mâini zicem acestor Martiri și Salvatori: *Konștiinta națională este dișteptată și luminată acum! Ea vĕ cunoaște astăzi bine, și știe să ve apricieze pe fie care la justa sa valoare!* ...

Telegrame de prin ziare.

Lahora, 21 Decemvre. — Emirul Shere-Ali a fugit in Turkestan. El a lăsat fiului seu Yacoub-Khan sarcina afacerilor. Se crede că Anglesii vor trata de pace cu Yakoub-Khan, care tot-dea-una s'a arĕtat amic al Angliei.

Viena, 21 Decemvre. — Camera deputaților a votat prelungirea pentru un an a legii asupra serviciului militar.

Londra, 21 Decemvre. — Se confirmă că emirul Shere-Ali a fugit în Turkestan, și că inainte de plecare a liberat pe fiul seu Yakoub-Khan care era închis.

Paris, 21 Decemvre. — Senatul ș'a închis sesiunea. Viitoarea intrunire a Camerelor francese este hotărîtă pentru 14 Fevruarie, anul viitor.

Viena, 20 Decemvre. — Direcțiunea „Creditului Mobiliar, anunță că s'a comis o sustragere de 213,000 fiorini la sucursala din Tropau.

Viena, 20 Decemvre. — Camera a hotărît, cu 184 voturi contra 74, să intre in discuțiunea specială a prniectului privitor la prelungirea legei asupra serviciului militar, până la finele lui 1879.

Londra, 20 Decemvre. — „Times“ felicită pe lordul Beaconsfied pentru fermetatea atitudinei sale.

Același ziar confirmă știrea că Împĕratul Rusiei a trimis misiunei ruseți din Cabul ordinul d'a se întoarce.

Paris, 28 Decemvre.—Vasul *„Le Byzantin“* a făcut naufragiu. Depeși particulăre anunță că cea mai mare parte din naufragiați au fost scăpați de vasul *„Rinaldo„*.

Londra, 20 Decemvre.—„Daily Telegraph“ desminte sgomotul după care comisiunea internațio-Europeană ar avea intențiunea de a părăsi Rumelia. „Morning Post“ anunță că sau început negociațiuni între toate puterile spre a se înțelege asupra precauțiunilor ci trebue luate în Bulgaria și Rumelia după evacuațiunea acestor privincii de către armata rusă.

Constantinopole, 20 Decemvre.—Rușii protestă contra esmiiunii unui nou împrumut turcesc pretinzênd că veniturile Sublimei Porți in libertate sau cari nu sunt încă angajate, vor servi de plata indemnității de resbel datorate.

(Havas).

DIN LOCALITATE.

Anunțăm cu plăcere sosirea în orașul nostru a tânărului și renumitului artist D. CAROL VONDRA, în vârstă numai de 11 ani, care au debutat în Livadia la Curtea Imperială și la Clubul de la Bursa din Odesa cu strălucit succes. Cu trecerea sa din Rusia prin Iași pentru București, va da un singur concert în sala conservatorului Român.

Un afiș special va anunța ziua de reprezentație.

4

Două sau trei *capsule ale lui Gnyot cu gudron* luate inaintea messei, aduc uă ușurare răpede și agiung mai adesea pentru a vindeca in puțin timp guturaiul cel mai tare și bronchita. Astfel se póte chiar opri și vindeca phtisia bine declarata: on acest cas, gudronul opresce decompositiunea tuberculelor, și natura agiutând vindecarea este mai repede de cât li ar fi fost cuiva permis a spera.

N'am putea recomanda în destul acest remediu devenit popular, și aceasta, atât din causa efficacitatei sale cât și a eftinătăței sale. In adevăr fie care flacon de capsule de gudron, contine 60 capsule. Tratamentul dar nu costa mai mult de zece sau cinci-spre-dece centime pe di și te scutesce de intrebuințarea ceaiurilor pastelor și siropurilor. Pentru a fi sigur de a avea adevăratele capsule ale lui Guyot, a exige pe etiquetta flaconului semnatura Guyot, imprimat intrei culori.

Capsulele Guyot se găsesc in România la mai toate pharmaciele. (15-a—3).

Líbreria Dim. Daniel.

Strada mare lîngă farmacia Schiler, magasiele Ghimici (Lipscanii). No. 10.

Este asortată pentru cadouri acum cu ocasia sorbătorilor și anului nou cu tot felul de cărți francese elegant legate și *doré*, romanuri alese, cărți pentru copii ilustrale, franceze și genrmană, musice pentru Piano. Asemine cu felurite marochinerii, necesare diverse, albumuri de fotografii, de desemnuri; Colecții de desemnuri, peizaje, figuri, arhitectonice etc. Tablouri in oloiu și litografiate. Toate articolele de biurou, papeterie bogată. Cutii cu compasuri, cu culori Condici de Comptabilitate de tóte mărimele.

Un profesor de franceză.

A se adresa la administrația ziarului.

D. Dr. A. Peride, strămutându-se în casele d-lui A. Maurocordat, strada St. Spiridon, aduce aceasta la cunoștința onorab. sei clienți.

Oarele de consultațiune sînt de la 8—12 dimineața, și sara de la 4—6.

Tpografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 251. Mercuri 13 Decemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negruțzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi 12 Decemvre 1878.

De indată ce se fac alegerile de consilieri comunali care trebue să înceapă în cea întâi Duminică a lunei Noembre, vechiul consiliu se consideră ca disolvat, iar primarul și cu ajutoarele sale gerează numai afacerile în mod provizoriu până la confirmarea noului consiliu.

Acesta fiind spiritul legei comunale, este natural că vechiul consiliu numai poate procede la nici o lucrare care se angajeze viitorul, căci aceasta cade in atribuțiunile noului consiliu comunal singur in drept de a elabora budgetul sau efectua reformele trebuincioase.

Nu este însă aceasta și părerea on. consilieri comunali actuali din urba noastră. Ca membri ai fracțiunei libere și independente, acești domni au mers cu libertatea și independința până a trece alături cu legea, discutînd și votînd cu trenul accelerat budgetul pe anul viitor 1879, și luând o mulțime de dispositii pentru viitor.

Această hărnicie a zeloșilor părinți ai comunei va pune poate inmirare pe unii cetățeni, pe noi, însă, acest fenomen nu ne surprinde de loc căci nu de astăzi știm tactica adoptată de fracțiune.

Actuala administrațiune comunală fiind prea bine convinsă că majoritatea consiliului viitor va diferi de vederele sale, 'ș-au zis fără indoială; să votăm noi budgetul pe cît timp sîntem încă nesupărați la putere și să căutăm a răsplăti pe toți acei ce s'au deosebit în alegerile din urmă ca cei mai ageri agenți electorali, căci de cine știe, poate că în curînd să avem trebuință de dânșii. Și ast-fel au și început a spori la lefi criându-se adeverate sinecure pentru căpătuirea zeloșilor, era să zicem slugarnicilor, adepți ai fracțiunei.

Ast fel s'a votat 300 lei pe lună d-lui Dumbravă secretarul consiliului de higienă și d-lui C. Ghiulea, șeful guardiștilor și cantonierilor comunali; aseminea cîte 200 de lei pe lună d-lor C. Mircea și Elisei Dimitriu oficianți la starea civilă etc. etc. Toate aseste posturi nu sunt de prima necesitate și serviciul lor este din cele mai ușoare, așa în cît ar fi putut foarte bine fi ocupate de impiegați inferiori, plătiți cu 80-100 lei pe lună. Insă ce voiți? Persoanele care le ocupă au drepturi netăgăduite la generositate on. consiliu comunal.

Această generositate nu s'a întins însă și asupra personalului din Administrația centrală a Primăriei, cu toate că sunt unii funcționari cari servesc de un număr uitat de ani și cărora nu li s'au făcut nici o sporire de salar, mai mult încă nici nu li s'au luat în considerație petițiunea prin care cereau de la părinții comunei o ameliorare a posițiunei lor. Această petițiune încredințată de funcționarii din grefa Primăriei d-lui consilier A. Pelcic nici n'a fost cetită de acest domn consiliului, anunțând pur și simplu că acesti funcționari cer o sporire de salar. Ori cine'și poate închipui că această cerere au fost iute respinsă, pentru că acești funcționari nu întrunesc calitățile celor mai sus numiți.

Aseminea consiliul a redus cei 50 bani la vadra de vin produs din viele din împregiurimile Iașilor. Această măsură de și bună în feliul seu are incovenientul de a nu fi fost făcută la timp căci mai tot vinul din anul acesta a intrat deja în oraș, fiind taxat tot ca mai inainte, și apoi nici ministrul nu a aprobat aceasta ne recunoscînd validitatea lucrărilor actualului consiliu de la alegeri în coace. Această măsură a fost afișată ca un fapt împlinit pe strade ca un fel de reclamă electorală prin care fracțiunea se recomandă pentru viitoarele alegeri a camerilor de revizuire. Dar este prea tîrziu, căci lumea-i cunoaște îndestul și'i va resplăti după meritele și capacitatea d-lor.

Promitem a reveni mai pe larg asupra budgetului votat pentru a arăta cu cifre spiritul de economie de care vechiul consiliu comunal a fost animat in această lucrare.

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Lupta parlamentară din Anglia s'a terminat, precum era de așteptat, printr'o victorie pentru guvernul conservator. In amîndouă camerile, lordul Beaconsfield au dobîndit cu o majoritate sdrobitoare aprobarea politicei sale trecute și a proiectelor sale viitoare, cel puțin a acelor cunoscute.

„La Republique francaise", vorbind de acest mare succes parlamentar al cabinetului tory, face in revista sa de la 18 decemvre reflexiunile următoare:

Șefii atacului în ambele camere engleze avuseră grija de a arata că ei n'au în vedere nici prezentul nici viitoriul, ci numai trecutul; în alte cuvinte, ei lasau să se înțeleagă că liberalii cunoșteau prea bine tendintele nemărginitei majorități a alegătorilor ca să mai caute de a-i incerca creditul lor într'o desbatere fundamentală. Prin aceasta se lașă câmp deschis vervei sarcastice ce exercită atît de bucuros lordul Beaconsfield în paguba adversarilor sei.

In dată ce era vorba de trecut, primul-ministru putea se întrebe pe opoziție ce ar fi ajuus țara dacă ea ar fi fost la cîrma țerei de la 1873 încoace. El putea să-i spună că în mânile sale imperiul britanic s'ar fi și pierdut prestigiul, că Rusia ar desfide Europa la constantinopole și Dardanele, că Azia Mică ca și Azia centrală s'ar afla acum sub înriuri fiei acestei puteri invingătoane; că resvrătirea ar fi isbucnit în sinul populațiilor musulmane din Indii, și că, mulțumită ei, celor mai puternici colonisatori ai lumei, nu le-ar fi ramas alta de cît să abdice în curînd în mânile celui dintâiu cazac care s'ar fi înfățoșat la hotarile Indiei.

Lordul Beaconsfield mai putea spune liberalilor o mulțime de lucruri pe cît de aspre pe atît și de adevarate. Sigur de biruință, el a desprețuit o polemică în care avea o superioritate netăgăduită, ca să desemneze în trăsături mari politica engleză în Orient; într'o vorbire de o înălțime rară el a afirmat intenția guvernului de a respinge orice proiect de anexiune în Azia centrală și statornica hotărîre de a indeparta de la granițele anglo-indiene sămînța de rescoală ce intrigile rusești ar voi să aducă. Intr'un cuvînt primul-ministru a luat indatorirea solemnă de a feri de ori-ce tendență nelegitimă țerile Orientului asupra cărora Anglia s'a întins spada.

Nouĕ ne place să credem că aceste vorbe pline de hotăriri au fost rostite după o matură reflexiune și fără spirit de revenire. Caracterul lor cu deosebire serbătoresc, aplausele cu carî au fost primite nu numai la Wertminster ci în toată țara

îndreaptă pe Anglia într'o cale pe care până acum a stat prea mult la gînduri de a păşi, şi din care de aici înainte nu se va putea abate fără a-şi primejdui existenţa şi fără a aduce jignire probităţei sale politice. A respecta şi a face să se respecteze tractaturile europene, a mănţinea prestigiul şi puterea naţională în Orient în toată intrigimea lor, a ocroti şemănţiile aziatice care se invecinează ci imperiul britanic contra curselor intinse neexperienţei lor, aceste trebue să fie punctele cardinale ale politicei engleze: dacă trebue să judecăm după declaraţiunile ministeriale, guvernul conservator are o cunoştinţă lămurită de datoriile şi responsabilităţile sale.

Din desbaterea ce s'a inchiet la Londra resultă un fapt foarte precis, şi foarte reasigurator nu numai pentru sorţii Angliei, dar şi pentru interesele apusene, de acum înainte opoziţiunea liberală nu se va mai putea face fără voe complicea ambiţiilor moscovite; ea nu va mai putea în momente grele şi precare a impiedeca acţiunea puterei şi a o reduce la neputinţă cum a făcut cu un succes atît de complect în anul trecut. Dacă lordul Beaconsfield s'a indatorat de a face să se respecteze drepturile engleze şi în acelaşi timp şi interesele generale cari stau mai mult sau mai puţin direct în legătură cu cele dintăi, partidul liberal asemine a contractat înaintea ţerei oare-cari indatoriri de cari trebue să se ice act.

Sînt cîte-va zile de cînd noi exprimam părerea de rău că opoziţia din Anglia n'a ştiut să se ridice la un rol adevarat folositor, şi socotiam că dacă mai are ori-cît de puţin simţ politic, ea va renunţa fără întârziare la un sistem de atac de cari s'au folosit atît de mult duşmanii puterei engleze în Orient. Rusia s'a intemeiat totdeauna pe luptele partidelor din Anglia; evenimentele au dovedit ca ea au ştiut să preţuiască cu pătrundere urmările acestor lupte, şi acţiunea sa în Orient, şi cu deosebire în Turcia s'a resimţit adînc de aceasta. Este afară de indoială, spre a cita numai un exemplu, că declararea de resboiu din 1877 a fost grăbită prin atitudinea şi declamaţiile liberalilor englezi; şi mai tirziu, dacă oştirile rusesci au indrăsnit să treacă Balcanii şi să înainteze până la ţermurile Bosforului, aceasta a urmat din cauză că la S.t-Petersburg guvernul era foarte exact informat despre puterea de inerţie de care dispuneau aceiaşi declamatori.

Astăzi liberalii, dacă este să credem pe oratorii lor cei mai autorisaţi din cursul ultimei desbateri parlamentare, au renunţat la această tactică funestă; d. Goschen şi marchizul de Hartington au declarat că osindesc intrigile rusesci, că vĕd cu displăcerea întinderea inriurirei moscovite în Europa şi în Azia; că această inriurire trebue să fie exclusă din Afganistan prin toate mijloacele putincioase. Această revenire este tirzie, şi credem că adversarii guvernului conservator profită foarte puţin din aceasta totuşi trebue să-i felicităm că au renunţat de a se juca cu interesele naţionale spre cea mai mare glorie a partidului. D. Burgt, până mai dăunăzi partisanul cel mai pasionat al „misiunei civilizătoare" a Rusiei, pare a fi incuviinţat pe tăcute declaraţiile colegilor lor. Noi dorim ca această întoarcere la idei sănătoase să se generalizeze printre liberalii englezi; dorim mai n sămă ca aceasta să se incredinţeze că nicăireal chiar la Berlin, Ruşii n'au aflat un sprijin mai puternic de cît în rîndurile liberale pentru realizarea proiectelor lor.

— Se anunţă din Berne că la 4 (16) decemvre în consiliul federal al Sviţerei s'a prezentat moţiunea Fuculer, care cere reviziunea Costituţiunei, adecă suprimarea articulului 68 care desfiinţează pedeapsa de moarte.

De cît-va timp s'a produs în Sviţera un număr atît de însemnat de crime, şi delicte violente, în cît populaţiunea s'a mişcat de aceasta. In Statele de la mează-noapte, în cele de la răsărit şi apus, în cele din centru, în oraşe ca şi la ţară, pretutindene se reclamă pe calea petiţionărei restatornicirea pedepsei de moarte ca o măsură generală pentru criminalii cei mari, ca ultima scapare a societăţei contra banditilor cari isi sfirşesc în linişte viaţa prin penitenciare. Petiţionerea care reclamă revizuirea art. 68 a întrunit până abum 60,000 de voturi prin urmare numărul cerut de Constituţie pentru asemine operaţiune.

— După corespondenţele primite de „La Republique francais" din Numea, în Canada au avut loc noue măceluri.

— „Gazetta Turchestanului" semnalează o mişcare a Chinezilor, care pare a veni foarte la timp spre a distrage atenţia Ruşilor de la trebile Afganistanului. După această „Gazetă" Oştirile chineze din Kashyar se concentrează spre a merge contra provinciei Kuldji, pe care Rusii o ocupă în aceste momente.

DIN ŢARĂ.

Sâmbătă, 9 Decemvre curent, la oarele 12 din zi, A. S. R. Domnul, în presenţa domnilor miniştri, încungiurat de casa Sa civilă şi militară, la palatul din Capitală, a primit, în sala Tronului, cu solemnitatea obicinuită, biuroul şi comisiunea Senatului, însărcinată a presenta Măriei Sale Regale adresa de respuns la mesagiul Tronului.

Pr. Dimitrie Ghika, vice-preşedinte al Senatului, a citit următoarea adresă:

Prea Înălţiate Doamne,

Senatul a vĕzut cu fericire restabilirea păcei generale, care pune şi pe România în posiţiune de a se bucura de bine-făcătoarele ei fructe.

Mulţămită eroismului armatei noastre pe cîmpul de bătae, mulţumită Bravului şi Junelui ei Căpitan, care prin devotamentul, abnegarea şi valoarea Sa militară, ca şi prin înţelepciunea Sa, prin identificarea Sa cu interesele şi aspiraţiunele naţiunei, a ştiut să facă a se a operi de glorie soldatul român şi se improspeteze vechia sa reputaţiune şi virtuţile sale străbune, România a putut eşi cu onoare din crudele incercări ale resbelului trecut, şi a dobândit binele cel mai suprem, realisarea aspiraţiunilor sale seculare, justificate şi legitimate prin drepturile sale străbune şi mărirea sa trecută, prin valoares şi vitalitatea sa presentă, a dobândi, adică, *Independintia sa politică şi esistentia sa natională bine definită.*

Acest bine suprem nu se poate, în adevĕr, atribui unui singur individ sau cător-va indivizi, ori chiar unei singure generaţiuni; el este datorit mai multor generaţiuni, el este şi fructul operei timpului, combinată cu cerinţele circumstanţelor. Dară generaţiunea presentă este care 'l-a adus la lumina soarelui; ea 'l-a proclamat; ea 'i-a dat fiinţă.

Şi acei cari, din toată generaţiunea presentă au drept să fie mai meritorii şi mai mândri de a vedea România recunoscută independintă şi intrată între familiele Statelor europene, este armata română, eşti Măria Ta Regală. Augustul ei Şef, Bravul ei Căpitan.

In această ultimă sesiune a legislaturei sale, permite, Măriă Ta, Senatului să proclame încă o dată acest adevĕr, şi să felicităm şi se mulţumim armatei române, felicitând şi mulţămind Şefului ei Suprem.

Precum voi v'aţi făcut datoria pe cîmpul de batae, fii sigur, Măria Ta, că vom şti şi noi a face pe a noastră, pe timpul de pace, şi a respunde astfel la aşteptările şi la dorinţa Măriei Tale.

Senatul a vĕzut cu o vie mulţămire că populaţiunile Dobrogiei au ştiut să aprecieze presenţa Românilor în acea provincie şi să vază că drapelul României nu este un drapel de cucerire, ci un percursor al civilisaţiunei, o garanţie de ordine şi de prosperitate.

Generaţiunea presentă a făcut, în adevĕr multe şi frumoase iucrări mari. Insă opera sa este departe încă de a fi terminată. Va şti, sperăm, a se arata demnă de trecutul sĕu şi a dobândi încă titluri la recunoştinţa generaţiunilor viitoare şi la laudele istoriei.

Independenţa noastră, fiinţa noastră, ca Stat absolut Suveran, a fost recunoscută de marile Puteri europene. Trebue acum consolidată; trebue a o pune în condiţiuni de tărie, cu care să o ferim de ori ce pericole; trebue să mai stim a trage şi

toate foloasele ce ne poate da noua noastră situaţiune.

Vom convinge, sperăm, Măria Ta, prin actele noastre, atât pe marile Puteri limitrofe, cât şi pe toate marile Puteri europene, că România independentă este o garanţie de ordine şi de stabilitate în Orient, şi că ea este şî va fi demnă, sub toate privirile de solicitudinea şi de interesul ce Europa 'i-a arĕtat.

Acesta va fi, credem cel mai elocuent mijloc de a esprima recunoştinţa noastră marelor Puteri europene pentru buna lor voinţă şi pentru sprijinul ce ne-a dat.

Pentru statornicirea oficială a relaţiunilor diplomatice dintre Puterile uropene şi România, şi pentru leala esecutare a tratatului din Berlin, în ceea ce privveşte, Senatul a făcut şi va face tot ce este de competinţa sa. El este cu atât mai diritor de a'şi indeplini misiunea şi de a lăsa locul Camerilor de revizuire, cu cât speră, că ast-fel se va înlătura eroarea profundă ce esistă sau ce a esistat vr'o dată în România, intoleranţa religioasă.

Naţiunea română n'a fost sfăşiată de lupte religióse în nici o epocă a istoriei sale; pământul românesc a fost din contra adăpostul tutor religiunilor persecutate în alte State. Legile ţĕrei noastre n'au admis nici o dată neegalitatea politică între Români pentru causă de religiune. Dispositiunea art. 7 din Constituţiune n'a fost de cât o măsură de ordine socială şi economică; după cum restricţiunea musulmanilor, prin vechile capitulaţiuni cu Poarta, de a se stabili şi de a avea temple, pe pământul românesc, nu era de cât o măsură de ordine politică.

Astă-di însă, România aflându-se într'o posiţiune politică bine definită, credem că şi ultima restiricţiune de aseminea natură, ce mai esistă în Constituţiune, póte să despară.

Putem incă asigura pe guvernul Măriei Tale Regale, că vom pune tótă activitatea, inteligința şi bunavoinţă spre a esamina, cât mai curênd, şi cu maturitate, tóte projectele de legi şi măsurile ce guvernul va crede că sunt mai urgente şi mai neapĕrate, pentru ca ast-fel să ne putem conforma cu votul anterior al Senatului, relativ la timpul convocărei Camerelor de revisiune.

Cel din urmă al sĕu cuvênt ce Senatul adresézĕ Măriei Tale Regale in ultima sa sesiune nu póte fi de cât a vĕ esprima încă o dată devotamentul şi iubirea sa, şi a vĕ încredinţa că Românii, pe timpul lucrărilor lor pacifice, lucrări cari aduc ordinea, prosperitatea, avuţia, cari întăresc libertatea şi cari le asigură cele mai bune relaţiuni cu alte naţiuni, cari consolidézĕ, în alte cuvinte, independinţa lor politică, vor sci a se arĕta tot atât de demni, tot atât de valoroşi, dure cum s'au arĕtat pe timpul de resbel, pe timpi de grele sacrificii.

Vĕ urăm Măria Ta împreună cu Măria Sa Dómna, Augusta nóstră Suverană, să trăiţi ani mulţi şi fericiţi!

Preşedinte: *Calinic Mitropolit Primat.*

Vice-preşedinţi: *Dimitrie Ghica, C. Bosiauu,*

Secretari: *C. Cornescu,* D. *Pişca, G. Leca,* M. *Gherman.*

Cestori: *N. Cămărăşescu, V. Şaicaru.*

(L. S. S)

M. S. R. Domnul a respuns:

Inalt Prea Sânte Părinte,

Domnilvr vice-preşedinţi,

Domnilor senatori,

Cu o deosebită plăcere am ascultat cuvintele măgulitoare ce Senatul adresează armatei, ca Şef al ei şi ca Domn al ţĕrei, Vĕ mulţumesc din suflet pentru sentimentele ce Ne esprimaţi.

Ultimul resbel a fost ocasiunea pentru ţară de a da Europei convingerea, pe care Eu de la inceput Am avut'o despre valoarea ei. Am fost îndoit fericit de a Mĕ afla în această ocasiune în capul bravei noastre armate.

Mult timp s'a crecut în afară, din causa necunoscinţei cestiunilor noastre interioare, că am fi animaţi de un spirit de intoleranţă religioasă. Constat cu mulţumire că ţara, prin representanţii ei, se arată hotărîrea a face să dispară această eroare şi regret că imprejurările par a-i impune hotărîrea sa. Acum naţiunea română va fi admisă de toţi la locul ce merită în opiniunea lumei, căci a probat prin vitejia sa, că poate sta alături cu naţiunele cele mai valoroase, şi, prin principiele sale, că împărtăşesc credinţele şi aspiraţiunile lumei civilisate.

Inalt Prea Sânte Părinte,

Domnilor vice-preşedinţi,

Domnilor senatori,

Dacă D-v. v'aţi adus aminte şi cu această ocasiune de armate şi de Căpitanul Seu, împlinesc din parte'Mi o plăcută datorie reamintind că foloasele de cari verbiţi nu s'au putut dobândi de cât cu puternicul D-v. patriotic.

Pot adăoga că cu această mare ocasiune, s'a putut constata că, dacă Senatul este menit, prin condiţiunile constituirei sale a mănţine naţiunea pe calea prudenţei şi a înţelepciunei, aceasta însă nu i'a oprit ca, în momente de grele încercări, să se arate plin de curagiu şi de decisiune.

Sunt încredinţat că ne vom întâlni totdeauna în acelaşi simţimênt de devotament către patrie, spre a săvêrşi împreună marea operă de desvoltare şi de întărire la care suntem chiamaţi a conlucra.

Primiţi Inalt Prea Sânte Părinte şi Dlor senatori din partea Dómnei şi a Noastră espresiunea Inaltei Noastre gratitudini pentru urările ce ne faceţi.

Ziarul „L'Orient" află din Tulcea că s'ar fi făcut o statistică aproximativă a populaţiei Dobrogei, care ar fi de 117,850 locuitori.

— Camera au terminat sîmbătă votarea legei comunale.

— „Monitorul" publică decretele prin care se permită d. Rosetti, actualul prefect la Dorohoiu, în aceeaşi calitate la Botoşani, eară d. P. A. Cortazzi, actualul prefect la Neamţ, la Dorohoiu.

— Sînt confirmaţi ca primari: d. G. Vucenic, la Roman; d. N. Stănescu, la Buzeu; d. P. Drăgoescu, la Slatina; d. G. Calcântraur, la Mihaileni; d. N. Roşca, la Găeşti.

— Se anunţă trecerea prin România a unui corp rus de 30,000 oameni.

DIN LOCALITATE.

Comitetul dirigent al Companiei calei ferate Lemberg-Cernăuţi-Iaşi

Liniile Române

Anunciă, că cu începere de la 20 Decemvre 1878 (1 Ianuare 1879) se înfiinţează între capitalele *Bucuresci* şi *Iaşi* un serviciu direct şi fără schimb de vagoane, de trenuri accelerate.

Timpurile de pornire şi sosire ale trenurilor accelerate de călĕtori şi mixte, precum şi legăturile acestora cu trenurile căilor ferate străine pentru mersul în interiorul ţerei şi în Austro-Ungaria şi Rusia, se pot vede din afişul de mersul trenurilor publicat la toate staţiunile.

Voiajorii pentru Bucuresci vor pleca la 4 ore 29 min. p. m. cu trenul accelerat No. 2, şi cei din Bucuresci vor ajunge în Iaşi la 12 ore 45 min. p. m. cu trenul accelerat No. 1.

Anunţăm cu plăcere sosirea în oraşul nostru a tânărului şi renumitului artist D. CAROL VONDRA, în vârstă numai de

11 ani, care au debutat în Livadia la Curtea Imperială și la Clubul de la Bursa din Odesa cu strălucit succes. Cu trecerea sa din Rusia prin Iași pentru București, va da un singur concert în sala conservatorului Român.

Un afiș special va anunța ziua de reprezentație.

Telegrame de prin ziare.

Londra, 21 Decemvre. — s'a adeverit din isvor oficial că Emirul Șer-Ali a fugit în Turchestan, dar înainte d'a fugi, a liberat pe fiul seu Iacob-Han, pe care 'l ținea închis.

Paris, 21 Decemvre. — Senatul a închiat sesiunea sa. Viitoarea redeschidere a parlamentului s'a hotărît pentru 2 Fevruarie.

Londra, 22 Decemvre. — Jurnalul *Observer* dice: „Pacea sau rĕsboiul atârnă de la Rusia Dispositiunile pacinice ce Rusia manifestă nu probează nimic. Trebue ca tratatul din Berlin să se esecute“

(Havas).

5

Câți sciu ce medicament precios este gudronul în casele de bronchita phtisia, catarrhe, guturaiuri și în general în contra affecțiunilor bronchelor și plamanilor.

Din nenorocire, mulți bolnavi cărora acest product le ar fi util, nu 'l întrebuințază, fie din causa gustului sau care, nu tutulor le este plăcut, fie din causa necazului ce le da preparațiunea apei de gudron.

Astădi, gracia ingenioasei ideia D. Guyot, pharmacist la Paris, toate repugnanciele, mai mult sau mai puțin justifiate ale bolnavului, au incetat dea esista.

D. Guyot a pervenit a închide gudronul sub-uă coja subțire de gelatină transparență și a formanisce capsulele rotunde de mărimea unei pilule. Aceste capsule se iau în momentul dea se pune la masă și se înghit foarte lesne fără a lasa neci un gust. Indată ce au ajuns în stomah, coaja se disolve, gudronul se eminționeză și se absoarbe răpide.

Aceste capsule se pot conserva în delung, Astfel încit, într'un flacon inceput, capsulele cari remân își conserva toată effica itatea lor, chiar după mai mulți ani.

Capsulele lui Guyot cu godron offeră un mod de tratament rațional și care nu costa mai mult de ḑece sau cinci-spre-zece centime pe ḑi și care scutesce de intrebuințari cărui fel de ceai.

Că ori ce product, bien, capsulele lui Guyot au dat nascere la numeroase concurente. D. Guyot nu poate garanta de cât flacoanele cari poartă pe etiquetta semnatura sa imprimata în trei culori.

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate pharmaciele.

BIBLIOGRAFIE.

Calendariul „Resboiului“ pe anul 1879 cu multe ilustrații. — Se află de vînzare, cu prețul de 50 bani, la toți debitanții de ziare.

O păgină din istoria resboiului poporului român din 1877, de un martur ocular — Craiova, Tipografia fraților Benveniști, 1878.— Prețul 50 bani.

UN BACALAUREAT, eșit cu succes în sesiunea trecută, doreste a pregăti de materiile de bacalaureat pe acei ce au trebuință de pregătire. A se adresa prin epistola către A. Urḑicénu, student la facultate de știință fisico-naturale Universitate din Iașsy.

DE VENZARE, două rinduri de case, situate în strada Sf. Andrei vis-a-vis de biserica Sf. Andrei foaste proprietate a d-lui Nizzescu avênd una 2 odăi și bucătărie și alta 2 odăi și o sofragerie; ogradă mare cu gradină, grajd, șură pentru trăsură etc.

A se adresa la d-na Sion proprietara care locuește chiar în aceste case. (1—5).

Pentru 500 Galbeni, se caută un asociat la o intreprindere industrială, a se adresa la biuroul administrației ziarului.

TABLOURI, la administrația ziarului se află de vânzare doue dintre tablourile editate de d. Lachman. Unul reprezintă diferite episode din timpul resboiului și se vinde cu preț de 4 lei noi, eară celalalt „intrarea triumfală a armatei în București“ cu preț de 2 lei.

Recomăndăm publicului aceste tablouri care pe tinza ce sunt bine executate sunt și un frumos suvenir istoric.

LA VOCE D'ITALIA

ZIAR ITALO-ROMAN

Organ de Liga Greco-Latina

Directore ENRICO CROCE.

Abonament: 3 luni 6 lei; 6 luni 12 lei; un an 20 lei.

Direcțiunea și Administrațiunea se află, Calea Victoriei, la Librăria Nouă, No. 47, București.

AVIS

Très incessamment

CINQ REPRÉSENTATIONS

données par le célèbre tragedien

LE COMENDEUR

ERNESTO ROSSI

S'adresser pour le partage des Billets à Mr. Victor Delmary, délégué, touts les jours de 11 heures du matin à 4 heures après midi. — Les dimanches exéptés.

Un profesor de franceză.

A se adresa la administrația ziarului.

INJECTION BROU Higienic, infailibil și perservativ singura care vindecă făr' a-i adăogi nimic. Se află în toate farmaciele din Univers și în Paris la *Jules Ferré*, farmacist, 102, strada Richelieu, succesorul lui Brou. Dépôt a Jassy: *D. Racovitza*

De vânzare, Băile de lângă Târgu-Ocnii numite Nastasachi, renumite pentru calitatea apelor minerale, vindecând în scurt timp boale cronice, reumatizmuri, paralizii, scrofule, cuprinḑênd 28 apartamente fie-care din câte două camere, 40 cabine pentru feredei calde, mai multe atenanse, mobilieriul trebuincios, și o întindere de pământ aprocsimativ 8 fălci numai livadă și pădurice, situate într'o frumoasă poziție la poalele muntelui Măgura.

Detaliuri la administrația acestui ziar.

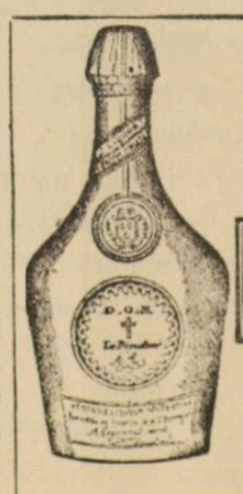

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE

DE L'ABBAYE DE FÉCAMP (FRANCE)

ESCELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ȘI APERITIVĂ

CEĂ MAĬ BUNĂ DIN TÓTE LICORILE

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE Brevetée en France et à l'Etranger. A. Legrand aîné

A se cere todéuna în josulŭ fiecărei sticle, eticheta pătrată purtându semnătura directorelui generale.

Adeverata licore *Benedictina* se găsesce numai la.

In Iassĭ la D-niĭ Iby Frați, J. Ermacov & C^ia, negucitorĭ; și în cele maĭ alese magazii din celelalte orașe.

Tpografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 252. Joi 14 Decemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
în casa Negruțzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserțiunĭ și reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi 13 Decemvre 1878.

Mare nedreptățire se făce de comitetul casăi pensiunilor refuzînd in mod arbitrar de a recunoaște dreptul la pensiune a soțiilor și orfanilor remași pe urma pensionarilor din *Moldova* sub pretext că legile acestei jumătăți a Romăniei anterioare unirei se opun la acest drept de succesiune.

Această măsură, arbitrară după noi, s'a luat de comitetul pensiunilor din anul 1874, si de atunci necurmat văduvile și orfanii din Moldova, lipsiți de ori ce mijloc de existență, au adresat plângeri in această privință atît guvernelor cît și camerilor legiuitoare. Vócea lor nu a fost insă ascultată si nici până astăzi nu li s'au făcut dreptate.

In cele din urmă zile au ajuns mila de acești nenorociți și pe deputații Iașilor, pe mult miloșii și zeloșii fracționiști ce ne reprezintă in adunarea legiuitoare, prezentînd in această privință o propunere și un proiect de lege pe care'l publicăm inmedieat, cu toate că in timp de trei ani aproape de cînd ei *reprezinta și apara interesele Moldovei* nu s'au gîndit până in acest moment să zică măcar un singur cuvînt inchestiunea dreptului de succesiunea orfanilor și a văduvelor din Moldova, și mai cu samă cînd ci insuși o mărturisesc că acești nedreptățiți au adresat de la 1874 incoace necurmate plângeri atît corpurilor legiuitoare cît și guvernului.

Cu drept cuvînt poate ni s'ar obiecta in privința luărei acestei inițiative din partea onorabililor noștri deputați că este mai bine târziu de cît nici o dată.

In cazul de față insă această obiecțiune nu are nici o valoare, căci această inițiativă au fost luată de acești cinstiți și neprihăniți domni deputați nu doară pentru durerea de inimă ce au pentru orfanii și văduvele rămasă fără mijloace de existență pe urma pensionarilor din Moldova. Nu este adevărată această milă ce a cuprins de induiosare inimile fracrioniste le mascheează scopurile lor in vederea viitoarelor alegeri.

Vĕḑêndu-se atît de căzuți în fața opiniunei publice din țară, căci lumea acum a început a-i cunoaște cine sînt și ce doresc, ș'au ḑis, fără îndoială, hai măcar acum la urmă să ne arătăm că ne interesăm de soarta celor ce ne a trimes în această cameră, că doară la viitoarele alegeri ni se vor mai uita din păcatele trecutului, păcate care a gîrbovit sub povoara lor pe libera și independenta fracțiune; și astfel cea întăi chestiune de care s'au agățat a fost acea a dreptului de succesiune a orfanilor și văduvilor pensionarilor din Moldova.

Din această mĕsură salutară și mai mult de cît necesară, fracțiunea nu s'a sfiit de a face o reclamă electorală, pentru a înșela opiniunea publică, după cum nu s'a sfiit și nu se va sfii de a profana cele mai mari și mai vitale chestiuni, după cum este principiul de descentralisare a Moldovei și chestiunea evreiască, de care această sectă ș'a făcut fără scrupul o armă cu care să-și servească scopurile lor înguste și personale.

Vom da un singur argument care va demonstra până la evidență că, cinstiții fracționiști pun atit interes în această chestiune cît și Șahul Persiei. Ne-ar putea oare d-lor respunde că dacă doresc ca proectul lor de lege să treacă prin corpurile legiuitoare cît mai curînd, ce caută atunci cu toții aproape în Iași, acum în mijlocul activității parlamentare, cînd d-lor trebuesc a fi la posturile d-lor de representanți ai colegiilor ce-i a trimes, și a susține proectul ce au prezentat?

Ei bine nu, declărăm încă odată, nu mila de cei nedreptățiți, au fost motivul care au făcut pe dd. deputați fracționiști să eie această inițiativă, ci numai interesul de a specula asupra opiniunei publice din Moldova. Dar pareni-se că acum este prea tîrziu, căci Moldova este deșteaptă.

PROPUNERE.

Reversibilitarea pensiunilor fără distincțiune cătră familiile celor ce au dobăndit dreptul la o pensiune, este și legală pentru că ea resultă atăt din legile vechi căt și din legea din 1868, și este și echitabilă pentru că pensiunele se dau nu din casa statului ca un act de munificență, ci ele se dau din reținerile ce s'au făcut din salarul fie-cărueia impegat, înadins pentru a 'i se constitui un fond de pensiune, sau cu alte cuvinte putem zice că, casa pensĭunelor este o casă nu de bine faceri cătră unele persoane, ci o casă de asigurare, unda fie care împegat puindu'și miza sa într'un interval de timp, el este în drept ca după îndeplinirea oare-căror condițiuni, pretinse de lege se ceie a se înapoi lui, și după trecerea sa din viață familiei sale, de multe ori în miserie, miza sa, acumulată și sporită prin capitalisarea procentelor ei.

Acestea o dată statornicite se vedem ceea ce în faptâ se petrece la casa de pensiuni în privirea acordărei pensiunilor, adică intru căt ea ține compt și de lege și de echitate.

Această casă acordă pensiuni fără opunere:

1). Persoanelor de dincoace de Milcov, cari au servit un timp oare care sau acelor persoane care au eșit din serviciu cu vr'o infirmitate, care le face ne apte de a mai ocupa vre o funcțiune.

2). Familiilor ambelor acestor catigorii după trecerea din viața a celor cărora li s'au fost acordat pensiunea.

3). Persoanelor de dincolo de Milcov, enumerate la punctul 1 de mai sus, însă după un mai lung termin de serviciu, in mai mici proporţiuni de cât celor de dincoace de Milcov şi de vărstă mai înaintată.

4). Familiilor a celor de dincolo de Milcov care au fost dobândit pensiunea pentru caz de infirmitate contractată din cauza serviciului.

Casa de pensiuni acordând pensiuni pentru toate categoriile mai sus arătate, esclude de la dreptul de pensiuni pe o singură categorie, şi care poate este în drept mai mult de cât ori care alta de a avea drept la pensiuni pentru că miza lor în casa de pensiuni este cea mai mare faţă cu îndelungarea timpului servit (15, 20 şi 25 ani) şi vrâsta înaintată la care se constitue pensiune (60 ani).

Ea esclude, adică lasă muritoare de foame, pe văduvile şi pe minorii acelor pensionari de dincolo de Milcov, cari au dobândit dreptul lor la pensiune în urma unui serviciu de 15 de 20 şi de 25 ani, precum o prescrie legile acelei părţi a Românici de mai înainte de legea din 1868, sub cuvânt că după citatele legi asemenea pensiune n'ar fi reversibile şi la familiele acelor pensionari.

Acest refus al Comitetului de pensiuni, cu atăa este mai neesplicabil şi mai lovitor, cu cât el nu datează de cât de la un timp încoace, adică de la 1874, căci în tot timpul de mai înainte de 1874 atât adunarea de dincolo de Milcov până la unire cât şi cea de dincoace de Milcov de la unire şi până la 1868 precum şi însusi Comitetul de pensiuni de la 1868 până la data mai sus aratată 1874, au acordat pensiuni la categoria mai sus citată sub nume de pensiuni de ajutor, prevăzute la art. 7 din legea divanului General al Moldovei din 1851.

Acest act de cea' mai mare iniquitate, de a se lipsi de ajutor tocmai pe acei ce merită mai multă consideraţiune, a dat loc la multe şi drepte plângeri şi către însuşi Onor. Cameră şi ea în tot deauna s'a aratat pătrunsă de dreptatea reclamaţiunilor, dar nu i-a dat soluţiunea ce merită asceptind se i se presinte un proiect de lege întru aceasta.

Aşa dar spre a se pune căpăt acestei stricătoare iniquităţi, sub-semnatul îşi ia permisiunea de a compune următorul proect de lege:

PROIECT DE LEGE

„Articol Unic.“ Pensiunile de serviciu cuvenite pensionarilor de dincolo de Milcov după legile de pensiuni anterioare legei din 1868 vor fi reversibele asupra văduvilor şi a minorilor acelor pensionari.

(Sub-serişi) Sc. Pastia, Al. Sihleanu, Dim. Frunză, Col. Dim. Leca. I. Goga, I. Diamandescu, Gh. Levezanu, A. Gheorghiu, Al. Dim. Holban, D. Angel, Andrei Vizanti.

DIN ŢARĂ.

Duminică, 10 Decemvre curent, la ora 1 din ţi, A. S. R. Domnul, in presenţa domnilor miniştri, incongiurat de casa Sa civilă şi militară, la palatul din Capitală, a primit, in sala Tronului, cu solemnitatea obicinuită, biuroul şi comisiunea Adunărei deputaţilor însărcinată a presenta Măriei Sale Regale adresa de rĕspuns la mesagiul Tronului.

D. C. A. Rosetti, preşedintele Adunărei deputaţilor, a citit următoarea adresă:

Măria Ta,

Adunarea deputaţilor, incepând prima sa sesiune ordinară, de la recunoaşterea independenţei ţĕrei de către marile Puterei europene, este fericită de a aduce omagiele sale şi de a esprima recunoştinţa pentru credinţa patriotică şi pentru valoarea militară cu care Măria Ta, ca Şef al Statului şi in capul bravei noastre armate. Ai asigurat independinţa patriei şi prestigiul naţiunei române.

Situaţiunea politică a Statului român find ast-fel stabilită, toată activitatea naţională poate acum să se indrepteze spre desvoltarea şi intărirea noastră interioară.

Naţiunea doreşte să fie cât mai lungă şi mai temeinică pacea ce s'ar asigura prin sincera aplicare a tratatului din Berlin; ea doreşte întreţinerea celor mai bune relaţiuni cu toate puterile străine şi speră că bine-voitorul lor sprijin nu'i va lipsi.

Pentru statornicirea oficială a relaţiunilor diplomatice dintre puterile europene şi România, Adunarea deputaţilor a făcut şi va frce tot ce este de competinţa sa. Ea este cu atât mai doritoare de a'şi indeplini misiunea şi de a lăsa locul Camerilor de revizuire, cu cât speră că ast-fel se va inlătura eroarea profundă că esistă sau că a esistat vre-odată in România intoleranţă de religiune. Naţiunea română n'a fost sfâşiată de lupte religioase in nici o epocă a istoriei sale; pământul românesc a fost din contra adapostul tutor religionilor persecutate in alte State. Legile ţĕrei noastre n'au admis nici o dată neegalitatea politică intre Români pentru causă de religiune. Dispositiunile articolului 7 din Constituţiune, care oprea pe străini de rit necreştin de a dobândi împământenirea, n'a fost de cât o măsură de ordine socială şi economică; după cum restricţiunea pusă Musulmanilor, prin vechile capitulaţiuni cu Poarta, de a se stabili şi de a avea temple pe pământul românesc, nu era de cât o măsură de ordine politică.

Astăzi insă, România aflănduse intr'o situaţiune bine definită, credem că dispositiunea articolui 7 din Constituţiune, poate să dispară.

Camera se va sili dar a se rosti cât mai neintârziat asupra imbunătăţirilor interioare urgente, arătate ei prin discursul Măriei Tale Regale, spre a pune de indată apoi ţara in posiţiune de a'şi da Camerele de revisuire ce vor avea a modifica acel articol.

Adunarea priimeşte cu fericire asigurarea că starea finanţelor ţĕrei, cu toate greutăţile şi sacrificiele resbelului, este mai bună de cât era in ultimii ani de pace, Cumpătarea in cheltueli, pe de o parte, sporirea veniturilor, pe de alta, prin mărirea avuţiei generale, prin desvoltarea resurselor ţĕrei, cu ajutorul unor măsuri economice eficace, vor avea neincetat partea cea mai largă in activitatea representanţilor naţiunei.

O situaţiune financiară bună, pe lingă lămurirea situaţiunei noastre politice ca Stat European, ne va inlesni şi mai mult calea imbunătăţirilor interioare.

Intre aceste imbunătăţiri, acele ce se impun ca un interes şi o datorie naţională de prima ordine, sunt cele menite a rîdica poporaţiunile noastre rurale.

Camera a votat mai multe dispositiuni şi va mai complecta sistema de legiuiri ce are de scop această rădicare.

Improprietărirea insurăţeilor, astăzi fapt împlinit, este pentru poporaţiunile rurale un act de dreptate şi un ajutor puternic, pe care representanţii naţiunei 'l constată cu o adâncă mulţumire.

Projectele de legi pentru crutarea pădurilor, pentru grabnica unire a sistemei căilor noastre ferate cu Dobrogea şi cu portul nostru de mare, vor fi priimite cu luarea aminte ce merită prin însemnatatea lor economică şi naţională.

Camera a acordat tot-deauna cu grăbire tot ce s'a cerut pentru desvoltarea oştirei. Astă-zi, mai mult de cât ori când, după serviciile eminente aduse naţiunei de bra-

va sa armată, interesul național se unesce cu simțimêntul de recunoscință, spre a ne îndemna să dăm o deosebită atențiune projectelor menite a realisa îmbunătățiri în organisarea puterei noastre armate.

Tendința stăruitoare a representațiunei naționale a fost de a face ca justiția se fie, în adevĕr, o putere independentă și astfeliu constituită, în cît să asigure Statului echilibrul neapărat puterilor lui pentru sincera și regulata funcționare a mecanismului constituțional și se dea societăței toate garanțiele posibile de nepărtinire. Orice projecte ale guvernului ar tinde la realisarea acestui scop, vor fi priimite și serios studiate de Adunarea deputaților.

Instrucțiunea publică, care, chiar în timpul celei mai grele crise, n'a suferit de reducerile budgetare impuse tuturor celor alte servicie, își are asigurată și acum toată solicitudinea noastră, căci basa îmbunătățirilor și întărirei noastre interioare, este desvoltarea puterilor intelectuale și morale ale națiunei.

Măria Ta,

Lucrând in înțelegere cu guvernul pe câmpul de activitate desemnat sesiunei actuale, Adunarea deputaților sperĕ a face să inainteze repede opera interioară, menită a complecta și consolida marea operă săvîrșitĕ a rădicărei politice a statului nostru. Numai ast-feliu poporul român va proba intr'un mod temeinic vitalitatea lui, și va face ca Europa sa'l considere ca un auxiliar neapărat intecreselor și chilibrului ei.

Implinindu-se această măreață misiune cu același succes cu care a fost inceputĕ; istoria va consemna pe cele mai frumoase pagine ale sale, că sub aceeași fericită Domnie a Lui Carol I, România, a fost introdusă cu onoare în familia statelor independente ale Europei, și a făcut in intru un mare pas pe calea prosperităței și a civilisațiunei.

Să trăști Măria Ta.

Să trăească Măria Sa Doamna,

Președintele Adunărei C. A. Rosetti.

Vice-președinți. „N. B. Locusteanu, A. Stolojan, G. Hasnaș".

Secretari: „I. Villacrosse, D. M. Ionescu, V. L, Călcăutraur, C. Paroineanu, E. I. Vergatti".

Questori: „ G. Goga, Gr. P. Serrurie, P. Casotti".

(L. S.)

M. S. R. Domnul a respuns:

Domnule președinte

Domnilor deputați,

Suntem adânc mișcați de simțimintele ce esprimați armetei și Tronului pentru sfinția cu care, in ultimul resbel 'și a implinit datoria. in realisarea celei mai scumpe aspirațiuni a națiunei române .

Ceea ce a creat României o positiune politică ce nu i se mai contestă astă-zi in Europa, este că, de și invĕluită de evenimentele cele mai complicate, de și incongiurată de incercările cele mai crude, totu-și a străbătut cu succes prin a est cerc de pericole de tot felul, fără a șovăi un moment și fără a face un pas greșit, care ar fi putut să 'i compromită chiar esistența.

Constatăm cu fericire, D-lor, că sacrificiele și incercările la care cu toții am fost supuși, departe de a ne obosi și a ne sdruncina, au contribuit din contra a ne intări, a ne oțeli, a ne lămuri ideile noastre și a ne da mai multă unitate de acțiune, probă despre aceasta este unanimitatea cu care s'a votat rĕspunsul d-voastre, ce cuprinde insăși programa lucrărilor spre care are a se indrepta acum activitatea națională.

Evenimentele ce națiunea a străbutut, intăresc și mai mult in sufletul nostru credința ce am avut despre viitorul acestei țerei, din ziua acând m pus piciorul pe pămêntul ei. Din faptele sĕvîrșite, marile Puteri vor dobîndi convingerea că Statul Român, pe care ele 'l-au admis in familia lor ca un element al echilibrului european, rĕspunde in adevĕr acestei mari chemări și va fi o condițiune de securitate și de liniște pentru puternicii sĕi vecini.

Votul dat pentru a doua oară de mai toată unanimitatea representațiunei naționale, afimând voința de a se conforma dispositiunilor ce ne privesc din tratatul de la Berlin nu mai poate lasa Europei indoială că acesta este in adevĕr simțimêntul națiunei intregi, și va face ast-fel să dispară ori-ce umbră de bănuială și ori-ce prejudecată ar mai fi esistat despre țara noastră.

Suntem incredințați că prudența, spiritul de conciliare, și unitatea de acțiune ce v'a ajutat până acum in realisarea unor mari fapte, vă vor asigura acelaș succes in viitor; numai ast-fel ranele lăsate de incercările la cari am fost espuși se vor vindeca, interesile societăței noastre vor fi bine ingrijite și se va putea sĕvîrși opera ridicărei și intărirei României, cu același succes cu care a fost inceputĕ.

Pe această cale. mĕ Veți găsi d-lor, totd'a-una alături cu D-trĕ, gata la lucru și la sacrifiiu.

Doamna, care in timpul pericolilor, a impărtășit toate simțimintele și toate ingrijirile enoastre, să unesce azi cu Noi spre a Vĕ esprima, d-le președinte și d-lor deputați viuele Noastre mulțumiri pentru călduroasele urări ce Ne adresați și spre a zice impreună cu toții, trăească România!

— Cetim următoarele in Românie Liberă:

Aflăm cu plăcere, că ministrul instrucțiunei publice a inceput să se ocupe cu scoalele din Dobrogia, și că va trămite un delegat, care să cerceteze starea in care se află invățămîntul in noua provincia. — Ministrul lucrărilor publice ar fi trămis doui ingineri, ca să studieze starea șoselelor din Dobrogia, și să pregătească proietele de lucrări, pentru anul viitor.

Le mulțămim că rugăciunea noastră a fost ascultată.

— Camera, luni 11 dec. a votat legea pentru desființarea clauzei penale. După aceasta a luat in desbatere proiectul modificător legii din martie 1875, pentru infințarea unei fabrice de hartie in țară, pe care l'a votat și in total.

—Se zice că regia monopolului tutunurilor, care declarase că la 8 Dechemvre va inceta de a mai opera, dacă nu se va reduce suma ce plătesce statului și nu se va modifica legea in sens restrictiv, a mai prelungit pentru o lună funcționarea sa, invoindu-se cu guvernul, care invoială remîne a se aproba și de corpurile legiuitóre Noua invoială se va presenta in curînd camerei de d, ministru al finanțelor.

Telegrame de prin ziare.

Viena, 23 Decemvre. — Camera seniorilor a primit indemnitatea pentru trimestrul întăi a anului viitor 1879.

Londra, 22 Decemvrie. — Anglesii au ocupat Jellalabad. Populațiunea le a făcut o primire amicală.

Sant-Petersburg, 23 Decemvrie. — Manifestațiunile și arestările urmează la St.-Petersburg. Se crede că Universitatea și scoalele vor fi închise provisoriu.

Viena, 23 Decemvre. — „Politische Correspondenz" observă, in privința noutății incheiării unei noue convențiuni pentru ocuparea Novi-Bazarului, că această noutate este foarte indouioasă.

Constantinopole, 23 Decemvre. — Austria s'ar fi declarat gata a recunoaște autoritatea patriarhului ecumenic asupra ortodoxilor din Bosnia și Herzegovina.

Liga albanesă de la Scutari a hotărit a cere anexarea acestui oraș la Italia, in cas când Poarta a'ar putea impedeca cesiunea către Montenegru a teritoriului albanes.

(Havas).

VARIETATI.

(Defterica in Austro-Ungariea) — Această boală seceră fără cruțare in acest moment in oare-care comitate din Ungariea.

Să citează un oraș de 20,000 locuitori unde acest flagel aribil a smuls 10,000 de oameni în puțin timp.

La Viena, epidemiea se pare că 'și indoește violența, până acum exclusive numai mahalalile erau infectate, Acum însă s'au intins și in centrul orașului. Ea a apărut intăi la otelul ambasadei Italiei, in familiea comitelui Robilant, unde trei casuri sau produs simultaneu.

(Un rege laborios). — Regele Portugaliei dom Luis, este un lucrător neobosit.

Este aproape un an de cînd acest ilustru comfrate a isprăvit traducțiunea limba portugeză a lui *Hamlet* de Shakespeare.

Acum dom Luis a făcut alte două traducțiuni din Shakespeare: *Negustorul din Venetia* care este sub tipar, și *Othelo*, care nu vă intărzie de a urma pe cel precedent.

Eată un suveran ce de sigur nu se va putea trata de *feneant*

(Emirul Afganistanului),—Emirul Șer-Ali care devine un personagiu istoric prin faptul resboiului, trebue să fie omul cel mai ocupat de pe pămênt căci are sentimentul familiei.

Acest personaj are in adevĕr 300 de femei. Un fapt din cele mai de insemnat este comparativ restrinsă. Emirul nu a avut de cât 20 de copii băeți și 28 de fete.

Fie care din ele primește, măritîndu-se, un oraș de zestre. Ast-fel 10 orașe a Afganistanului au fost puse in ladă de mireasă a acelor din fiicele lui Șer-Ali care sau măritat cu prinții tributari ai emirului.

Să nu cum-va să se intîmple ca englejii să eie cele opt orașe destinate celor-lalte princese, căci neputânduse mărita fără zestre vor fi silite să se facă călugărițe !

(*Arderea cadavrelor*). — „Gazeta de Colonia“ că consiliul sanitar din Munich s'a pronunțat pentru cremațiea morților în patru casuri următoare :

1. După bătălii ;
2. In timpul a oare carei epidemii ;
3. Pentru a evita transportul cadavrelor;
4. Cînd natura solului nu permite ingroparea.

(Un bancher cu două religiuni). — Se vorbea undeva despre un bacher mare care făcea cele mai strălucite afaceri la bursă.

—De ce religiune este intreabă cine-va.

—Dar toată lumea o știe respunse un ziarist ce era de față, este *jidan* cînd i se ie bani cu imprumut și *protestant* cînd nu i se plătește. (Vera Sasulici). Ziarile sviștereze vorbesc de apropiata casătorie a *d-șoarei* Vera Sassulice cu un refugiat politic rus.

Viitorii soți ar fi in acest moment la Londra

6.

Fie cine știe câte ceaiuri, paste, siropuri trebuesc intrebuințate, de ordinar și pentru a vindeca un guturaiu, o bronchetă, un catarh. Nou tratament al acestei maladii prin *capsulele lui Guyot cu gudron* nu costa decât zece sau cinci-sprezece centime pe zi. Luând două capsule la fie care mâncare, mai adesea se simte schimbarea in bine chiar după cele dintăiu doue.

Pentru a evita numeroasele imitațiuni, a exige pe etiqueta semnătura Guyot imprimată *in trei culori.*

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate pharmaciele.

BIBLIOGRAFIE.

Calendariul „Resboiului“ pe anul 1879 cu multe ilustrații. — Se află de vînzare, cu prețul de 50 bani, la toți debitanții de ziare.

O păgină din istoria resboiului poporului român din 1877, de un martur ocular — Craiova, Tipografia fraților Benveniști, 1878.— Prețul 50 bani.

UN BACALAUREAT, eșit cu succes în sesiunea trecută, doreste a pregăti de materiile de bacalaureat pe acei ce au trebuință de pregătire. A se adresa prin epistola către A. Urdicénu, student la facultate de știință fisico-naturale Universitate din Iașsy.

DE VENZARE, două rinduri de case, situate în strada Sf. Andrei vis-a-vis de biserica Sf. Andrei foaste proprietate a d-lui Nizzescu avênd una 2 odăi și bucătărie și alta 2 odăi și o sofragerie ; ogradă mare cu gradină, grajd, șură pentru trăsură etc.

A se adresa la d-na Sion proprietara care locuește chiar în aceste case. (1—5).

Pentru 500 Galbeni, se caută un asociat la o intreprindere industrială, a se adresa la biuroul administrației ziarului.

Un profesor de franceză.

A se adresa la administrația ziarului.

TABLOURI, la administrația ziarului se află de vânzare doue dintre tablourile editate de d. Lachman. Unul reprezintă diferite episode din timpul resboiului și se vinde cu preț de 4 lei noi, eară celalalt „intrarea triumfală a armatei în București“ cu preț de 2 lei.

Recomăndăm publicului aceste tablouri care pe tinza ce sunt bine executate sunt și un frumos suvenir istoric.

DE VÊNZARE de la St. Gheorghe anul viitor, sau ***de arendat*** o vie în întindere de 7 fălci, împărțită; în pământ de arat, de fănat, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, in care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră ; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vișan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde și **un loc sterp** situat în Iassy desp. IV, strada St. Lazar mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administrația acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu— Condițiuni avantajóse.

Anastasi W. Bettez.

Líbreria Dim. Daniel.

Strada mare lingă farmacia Schiler, magasiele Ghimici (Lipscanii). No. 10.

Este asortată pentru cadouri acum cu ocasia sorbătorilor și anului nou cu tot felul de cărți francese elegant legate și *doré*, romanuri alese, cărți pentru copii ilustrale, franceze și germană, musice pentru Piano. Asemine cu felurite marochinerii, necesare diverse, albumuri de fotografii, de desemnuri ; Colecții de desemnuri, peizaje, figuri, arhitectonice etc. Tablouri in oloiu și litografiate. Toate articolele de biurou, papeterie bogată. Cutii cu compasuri, cu culori Condici de Comptabilitate de tóte mărimele.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** și ***Macrestii*** cu părțile din ***Cotalesti***, comuna Buhâeștii plasa Stavnicul, județul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan și Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulți ani.

Pentru informațiuni, despre întinderea moșiei, calitatea pământului și condițiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

Tpografia Buciumului Român.

Gerant I. Tufĕscu.

№. 253. Vineri 15 Decemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negruțzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi 14 Decemvre 1878.

Astă-zi ca și în trecut să face de unii oameni mult uz și abuz de cuvintele de democrație, libertate, românism, ect., fiind că aceste cuvinte aruncate cu o voce sentențioasă intr'o adunare populară sau intr'o intrunire electorală, au darul magic de a face să vibreze coarda sentimentelor naționale in inima poporului, care mai în totd'a-una, spre nenorocirea lui, a judecat pe oameni după cuvintele iar nu după faptele lor.

Sincer și generos poporul român nu poate să-i treacă măcar prin minte că un om, ce se numește pe sine cetățean virtuos, mare patriot, aprins liberal, apărător inversunat a drepturilor și a libertăților publice, ar fi capabil vre-o dată să-i înșele buna credință, s'îl orbească și să facă din el un instrument supus, numai prin faptul că acel om 'și insuște pentru dênsul toate aceste calități, cu toate că inima lui nutrește sentimente cu totul opuse.

Dumnezeu fiind singur în stare a ști cea-ce se petrece în cele mai ascunse indoituri a sufletului ominesc, noi simpli muritori, nu putem, nu ne este dat de a pătrunde acest mister. Noi trebue să judecăm oamenii după faptele lor, căci după fapte numai se poate cunoaște dacă omul de care vorbirăm mai sus este în adevĕr ceea ce pretinde a fi. Sunt în adevĕr faptele acestui om liberale, patriotice, naționale? Atunci el este demn de stima și de respectul poporului, căci principiile și sentimentele ce a afișat sunt în acord cu faptele, sunt traduse în realitate. Și în acest cas nimărui nu'i este ertat de a avea măcar o umbră de bănuială asupra sincerităței sale. Este el din contra, un om a cărui fapte sunt în contrazicere vădită cu principiile ce ș'a insușit; inima lui ascunde alte sentimente de cît acele ce a trîmbițat? Atunci el este un fals, și ori-ce om de bine este dator de a-i smulge vălul de ipocrisie sub care 'și ascunde adevarata lui față, masca cu care 'și acopere periculoasele lui tendințî, care sunt de a înșela nedemn societatea în care trăește, speculând asupra credulității acelor înșelați.

Acești oameni nu puțini la numĕr sunt cu atît mai periculoși cu cît o mare parte din lumea ce-i încungiură se lasă a fi sedusă de vorbele lor sonore și pretențioase; iar rĕul ce'l fac este cu atît mai mare cu cît eșind din sfera lor comună sĕ pun în fruntea trebilor publice, și atunci numai lumea le vede adevarata lor față, le cunoaște adevaratele lor scopuri.

Pentru escrochii și escamatorii comuni s'au prevĕzut penalități prin legi, însĕ pentru escamatorii politici, nu s'a prevĕzut nicăeri nici o penalitate, cu toate că rĕul ce acești din urmă fac societății este de necomparat cu acelor dintăiu. Este o mare crimă, credem noi, de a înșela buna credință a unui popor și de al duce la prapastie, la ruină. Această crimă nu se poate pedepsi de cît înferând inaintea opiniunei publice pe acei care s'au făcut vinovați de dînsa, ast-fel ca acel popor pe care ei l'au înșelat fără scrupul să cunoască pe culpabili și să știe a se păzi de dînșii.

Acel popor însĕ care se lăsă a fi din nou înșelat de către acieași oameni, este un popor rătăcit, un popor fără conștiință de drepturile și îndatoririle lui. Libertățile și drepturile unui ăsemine popor sunt amenințate, căci dușmanii acestor libertăți și drepturi se vor folosi de nedumerirea lui și i-le vor smulge la cea intăi ocasie favorabilă.

Noi nu credem însă că poporul român este ajuns în această categorie, precum nici nu admitem că în țară la noi s'ar mai găsi de acei dușmani jurați a libertăților publice, de la a căror desvoltare, intr'un mod constant și treptat cu gradul de cultură a poporului, atîrna propășirea și fericirea națiunei române,

Scoborîndune acum din domeniul teorielor în acel al faptelor, să căutăm puțin imprejurul nostru și să vedem dacă toți acei oameni care au nelepsit pe buzele lor cuvintele de patrie, libertate, românism sunt în adevĕr ceea ce pretind a fi ei. Restrîngênd cercul să vedem dacă aceste Catoni contimpurani, în care posază cu atîta fală oamenii ce compun grupul fracționist din orașul nostru, sunt ei, judecați după faptele iar nu după vorbele lor, adevĕrații liberali, adevĕrații democrați, adevĕrații Români cu durere de inimă de țară, cu sentimente și aspirațiuni nobile pentru viitor?

Trebue ca cine-va să fi venit de peste Ocean și să fi auzit numai vorbele și protestările lor sforăitoare, fără a vedea și a auzi de vre una din faptele acestor oameni pentru ca să fie ispitit a respunde afirmativ.

Cine insĕ dintre acei, care i-a vĕzut în ultimele alegeri comunale se mai îndoește despre liberalismul Companiei Anghel-Tacu-Holban-Gheorghian?

Care este omul onest și nepărtinitor care să-i fi vĕzut practicând principiul libertății alegerilor, așa după cum ei 'l înțeleg, și să nu fi remas plin de desgust de ceea-ce libertatea însemnează în gura fracționistă, vĕzind toate manoperile, toate presiunile și ingerențele ce au intrebuințat pentru a lovi în dreptul de suveranitate a poporului,

falşificându-i prin ingerenţă şi presiune voinţa?

Acel care cunoaşte de aproape pe aceşti oameni atît din prezent cît şi din trecut, acel care a avut ocasiunea de a vedea pe aceşti prietini şi apărători ai poporului cum exploatează pe nenorociţii săteni de pe moşiele chilipergite de la Stat, acela va şti se spue cea-ce înţeleg d. d. fracţionişti prin cuvêntul democraţie cu care se fălesc atît de mult.

Acel ce-a avut prilej de a-i vedea contribuind la opera de alinare a suferinţilor ostaşilor, apărători ai ţerei, la cumpărare de arme şi la alte fapte caritabile şi naţionale, acela va şti ce insemnează românismul şi patriotismul in gura aceştei secte.

Şi dacă ai curajul de a le spune că sunt falşi liberali, falşi democraţi şi răi patrioţi, strigă cît li ia gura că eşti reacţionar, vîndut streinilor, trădător intereselor patriei.

Poate să existe patrioţi mai sinceri de cît d. d. Tăculeşti; democraţi mari mari şi mai cinstiţi de cît d. d. Holban şi Anghel; administratori mai onesti şi mai capabili: de cît d. d. Gheorghiean şi Iorgu Iorga? O! nu, de o mie de ori nu. Ei sunt totul, iar toţi acei ce nu împărtăşesc ideile lor strîmte şi exclusiviste, acei care strigă contra sistemului lor vicios şi contra trebuşoarelor ce fac prin exploatarea calităţei lor de mari liberali şi mari democraţi, aceea sunt nişte turpitudini, nişte fii vitregi şi periculoşi ai ţerei.

Dar credem că lumină se va face incetul cu incetul după cum a şi inceput, şi lumea va şti să deosebească cine dintre d-lor şi noi sunt falşii liberali care au luat acest titlu numai pentru a exploata opiniunea publică.

Reproducem după „Românul“ articolul intitulat „Dobrogea“, care este trimes de d. Barkley un om de ştiinţă şi de mare valoare şi în acelaşi timp unul din industrialii însemnaţi ai Marei Britanii, după cum afirmă citatul ziar:

DOBROGEA

D-lui Redactore al Ziarului Românulu,

Incorporarea Dobrogei la România e destinată din doue punte de vedere a exercita o influenţă foarte însemnată asupra viitorului României, adică atît din puntul de vedere politic, cît şi din cel comercial; pe de o parte desvoltând răpede resursele sale materiale, ear pe de alta punênd'o în legătură directă, printr'un port naţional, cu marele naţiuni maritime ale lumii.

Prin stipulaţiunile tratatului din Berlin, cele trei porturi care se află între Bosfor şi gurile Dunării, pe coasta europeană a Mării-Negre, au fost apropriate în modul următor: Burgasu Rumeliei Orientale, Varna Bulgariei şi Costanţa (Kiustengea) României.

Va fi de un interes istoric de a nota care din aceste state va proba în gradul cel mai înalt şi mai răpede de avantagele ce le oferă posesiunile lor respective.

Costanţa, cel mai septentrional din aceste trei porturi, e situată în Dobrogea la un punt unde Marea-Neagră şi Dunărea se apropie una de alta la o distanţă de 57 kilometri în linie dreaptă.

Insă; cu toate că la Cernavoda Dunărea se află la o departare atît de mică de Marea-Neagră, apele acestui fluviu nu ajung la mare de cât după ce au străbătut o distanţă mai mare, cam de trei sute kilometri, fiind îndreptate mai întâiu spre Nord prin colinele de la Babadag, care odată trecute, fluviul face o cotitură spre răsărit, la Galaţi, şi curge spre diferitele sale debuşeuri în Marea-Neagră, prin canalurile St. George, Sulina şi Chilia.

Apropiarea Dunării de Marea-Neagră la Cernavoda a dat adesea loc la diferite proiecte de-a uni fluviul cu marea printr'uu canal.

Inse greutăţile ce se opun la realisarea acestui proiect par a nu fi de învins, şi aceste greutăţi nu sunt numai fisice, dar şi financiare şi comerciale.

Greutăţile fisice pot fi înţelese prin faptul că Dunărea e cu 5 până la 9 metri (după anutimp) mai rădicată la Cernavoda de cât nivelul mării.

Prin urmare, ori-ce canal s'ar construi pentrú ca să poată fi navigabil, ar trebui să aibă stavilare.

A tăia un simplu şanţ sau o deschizetură între Cernavoda şi Marea-Neagră n'ar fi de nici un folos, de oare-ce curentele, printr'o asemenea trecătoare, ar fi de o repeziciune atât de mare, în cât ori-ce navigaţiune ar fi cu neputinţă în ori-ce epocă, şi ar deveni câte o-dată egală cu aceia a unui torente.

Astfel dar stavilaré ar fi neapărate apoi puntul cel mai puţin rădicat al ţêrmului (la vr'o 8 kilometri de Costanţa), care ar trebui săpat mai jos de nivelul mării, are o înălţime de cel puţin 50 metri; o aseminea săpătură ar costa sume enorme, afară numai dacă nu s'ar face în locul şanţului un tunel, de la 12 până la 15 kilometri de lung.

Acestea fiind greutăţile fisice care trebuiesc învinse, se înţelege de sine că şi partea financiară a proiectului e foarte descurăgiătoare şi că construirea unui canal ar implica o cheltueală cu totul afară din ori-ce proporţiune, în ceia ce privesce valoarea lui comparată cu un drum de fer.

Pe de altă parte, valoarea comercială a unei aseminea întreprinderi, chiar dacă ar fi realisată, ar fi de mică însemnătate. Simplul fapt, că trebuie să se întrebuinţeze stavilare, arată că apa din canal ar fi stătătoare şi prin aceasta espusă a îngheţa cu mult mai iute de cît Dunărea, ast-fel că debuşeul artificial ar fi închis mai adesea şi pentru o durată mai lungă de cît debuşeul naturale ale Dunării.

Nu e prin urmare de nici un folos d'a mai urmări această chestiune şi se poate urma fără sfiéla că perderile ce se opun, la reeşita unui canal nu pot fi invinse, şi c'ar fi chiar un act de nebuniă premeditată d'a 'l încerca.

Portul actual de la Cosanţa e mic, însă destul de sigur, şi se întinde pe uă suprafaciă de vr'o 5 ectare de apă adăpostită.

Cu toate astea, posiţiunei sa oferă mari înlesniri pentru construirea unui port pe o scară mare şi cu o chieltueală relativ moderată. A cuprinde 100 ectare de apă, d'o adêncime miḑlociă, de la 9 până la 6 metri, şi a garanta o sicuritate perfectă celor mai mari corăbii, n'ar fi lucru greu.

Planurile şi amănuntele unui asemenea port au fost de mult studiate şi chiar perfecţionate: dacă s'ar pune în esecutare, ele ar face din Costanţa aceia ce posiţiunea sa indică c'ar trebui să fie, adică portul cel mai frumos si cel mai căutat al Mării-Negre, de unde productele României ş'ale Austriei orientale s'ar respîndi în lumea întreagă.

Incărcările făcute în acest port au ajuns chiar si in anii din urmă, supt domnia turcească, de la 7 până la 8 sute de mii de *quarters* *) de cereale—cifră care trebuie să se întreiască indată ce se va realisa comunicaţiunea cu liniile ferate ale României.

Oraşul Costanţa, aşa cum e astăḑi, nu meritä de loc numele de oraş. Casele sunt in cea mai mare parte mici şi aşeḑate neregulat. Poporaţiunea era înainte de resbel cam de 5,000 locuitori. Apa din puţuri se

*) Măsură engleză care echivalează cu 290 litri 78 centilitri.

află mai jos de cât nivelul mării, ceia-ce 'i dă un gust neplăcut.

Ţinutul de prin prejur constă din un şes fără arbori; este roditor, dar nu are apă. Din fericire, spre meazănoapte de Costanţa şi foarte aprópe de oraş, e un lac cu apă dulce, avênd o lungime şi o lărgime de mai mulţi kilometri, dé unde pe timpul Romanilor, se aducea printr'un apeduc apa trebuincioasă pentru alimentarea însemnatei cetăţi *Tomi*, care la acea epocă ocupa tărîmul pe care se află astăţi Costanţa.

Ştiinţa modernă n'ar afla nici o greutate pentru a reinoi o procedere analogă, cu puţine cheltueieli şi cu resultate cu mult superioare. Nivelul înălţimii de unde ar trebui să pornească apa, nu numai pentru a alimenta Constanţa, dar şi pentru irigaţiunea imprejurimii, are o înălţime de vr'o 60 metri.

Cu o ast-fel de abundanţă de apă, schimbarea ce s'ar face in aspectul districtului de prin prejur ar putea fi inţeleasă de aceia care au fost marturii unor asemenea efecte, produse prin operaţiuni analoge in alte locuri, cum de esemplu in Indii şi in Italia.

Costanţa e legată cu Dunărea la Cernavoda printr'un drum de fer construit acum douĕ-zeci de ani de către o companie engleză şi care urmează aproape linia zidului lui Traian. Distanţa pe care o străbate e de vr'o 65 kitometri.

In linie dreaptă, Cernavoda nu e mai departe de Bucureşti de cît de vr'o 140 kilometri. Cu alte cuvinte, de la Costanţa până la Bucureşti sunt cam la 200 kilometri, ceia ce face un percurs de patru oare iuţeală obicinuită.

Braciul principal al Dunărei in faţa Cernavodei, are o lărgime de 600 metri; după străbaterea acestui braciu incepe o insulă care se întinde pe o distanţă de 12 kilometri până la un braciu mai mic al fluviului, braciu care are o lărgime de vr'o 180 de metri; ear de acolo inainte se intinde România propriu zisă.

A construi poduri peste aceste douĕ bracie ale Dunărei, n'ar fi nici o greutate technică serioasă, adică n'ar fi alte greutăţi de cât de acelea care sunt invinse in multe alte locuri. Intru cât priveşte insula intermediară, care câte o dată e inundată, mai cu samă in epocele când vin sloiurile de ghiaţă şi se grămădesc pe insulă se poate admite că un simplu rambleu pe patrù din cinci părţi ale distanţei, cu unul sau cu mai multe viaducte pentru rest e tot ce trebuiesce.

Presupunerea că in perioda inundării esistă un curinte insemnat, curgĕnd pe o mare parte a insulei, nu e de loc confirmată de fapte.

Insula e acoperită cu arbori şi cu tufişuri şi nu e nici de cum o mlaştină.

O dată ajunşi pe teritoriul român propriu ţis, se vor putea construi cu inlesnire şi cu economie linii de impreunare cu toate păţile sistemei căilor ferate infiinţă.

Formaţiunea geologică a ţĕrei intre Dunăre şi Costanţa e terţiară; ea aparţine acelei supt-divisiuni care, printr'o straniă coincidinţă, distinge basinul Londra-Paris.

Creta, piatra de var şi năsipul verde din acele locuri se găsesc in Dobrogea.

Nesfîrşitele cariere de piatră de la Cernavoda sunt in tocmai ca acelea care se intrebuinţază la Paris.

Aceiaşi formaţiune se intinde departe spre meaţă-ţi, însă spre meazănoapte ea e intreruptă prin intrepunerea stâncilor sub-sidiare de la Babadag.

In sfîrşit se poate ţice cu incredere că Constanţa, chiar in starea sea actuală atât de părăsită, e escepţional de sĕnătoasă. Căldurile cele mari ale verei de la Dunăre sunt micşorate printr'un vênt dulce, care se ridică de la mare in fie-care dimineaţă pe la 10 oare şi care aduce pe aripele lui recorire şi sănĕtate.

Călĕtorul, care pleacă de la Dunăre pe o arşiţă năbuşitoare spre Constanţa, întâlneşte această schimbare de temperatură recoritoare la o depărtare de vr'o 10 kilometri de mare, şi e cuprins instinctiv de un simţimênt de bună stare intăritoare care e atît de real pe cât e de plăcut.

La Costanţa iarna e scurtă, dar aspră; chiar şi marea e câte o dată acoperită cu bucăţi de ghiaţă care plutesc in timp de câte-va zile pe suprafaţă, fără a aduce însă vr'o pedică navigaţiunii.

Primă-vară şi toamna oferă un timp cum nu se poate dori mai plăcut.

Numĕrul anilor care i-am petrecut acolo, şi care m'au făcut foarte familiar cu Constanţa şi cu Dobrogea, vor fi, cred, justificarea mea pentru a căuta să contribuiu, intr'un grad foarte modest, şi prin mijlocirea preţioaselor d-voastre coloane, la informaţiunile privitoare la noua posesinne a României—informaţiuni care pot fi de interes a fi respândite tocmai in acest moment.

Primiţi, vĕ rogu, d-le redactore, etc.

John Ireoor Barkley.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Cabinetul de Atena sa învoit a procede la rectificarea de graniţe propusă de cabinetul turc. Dovadă despre această împrejurare e numirea membrilor turcesci în comisiunea micstă, care va întreprinde acea rectificare. Aceşti membri sunt: Ahmed Mukhtar paşa. Vaham Efendi, Abedin bey şi Turken bey, ambasadorul turcesc din Roma.

—Cetim următoarele într'o corespondenţă din Paris a ziarului „Augs. Allg. Ztg“:

Comisiunea pentru Rumelia orientală şi-a întrerupt, precum se anunţă, lucrările sale şi a decis să se întoarcă la Constantinopole, lucrările ei nu vor reincepe, de cît după ce se vor retrage armatele rusesci şi după ce vor fi la dispoziţie alte mijloace, cari să-i procure respect şi ascultarea necesară pentru înplinirea misiunei sale.

In intervalul ce va trece până atunci nu vor lipsi negreşit silinţe, cari să zădărnicească şi pentru viitor lucrările comisiunei, prin crearea de fapte înplinite. Atăta e sigur, că comisiunea nu va putea ajunge nici o dată la vr'un rezultat, dacă nu va despune de puterea esecutivă.

In privinţa financelor, activitatea comisiunei a fost însă diutr'un ceput paralisată; contribuţiunile directe au fost ridicate încă înainte de sosirea ei în Filipopol, precum si cinci părţi din zecimi; şi în urmă Rusii au fost tot d'auna la îndămână, spre a confisca toate veniturile actuale şi viitoare pentu armata de ocupaţiune.

Retragerea comisiunei europene din Rumelia orientală va face asupra poporaţiunei bulgare impresiunea, ca şi cum „Marea Bulgarie“ ar fi deja căştigată. Datoria puterilor europene va fi, de a face să despară această impresiune cît mai curînd. Ne aducem aminte de soarta, ce profeţise principele Dondukov Korsakov comisiunei pentru Romelia orientală, inaintea depărtărei sale din Filipopol la Sofia. Poporaţiunea bulgară a considerat prevestirile sale ca un ordin şi le-a tradus în realitate. Primirea ce intimpinară representanţii Europei in Rumelia orientală este fructul seminţei, sădite de comisariul general rusesc.

DIN ŢARĂ.

Numire — D. general de divisie Cernat Alesandru, s'a numit în funcţiunea de comandant al divisiei II teritorială militară pe ziua de 25 Noemvre 1878.

— *Credit.* Se deschide ministerului afacerilor străine un credit suplimentar de lei 38,000, la cap. IV art. 17 al budgetulu acelui minister, pentru cheltueli diplomatice.

— *Surpare.* In cătunul Spedile, din judeţul Rămnicu-Sărat, în nóptea spre 25 Noembre trecut, din causa ploilor urmate, s'a surpat un teren de 70 pogoane, stricându-se cu desăvârşire 13 case ale locuitorilor cu toate dependinţele lor, o velniţă de rachiu în care se afla nisce căzi (tocitori) a proprietarului d-lui Ioan Marghiloman. (Presa).

— Camera în şedinţa de marţi a votat în total legea comunală, cu 61 bile pentru, contra a 8. După aceasta a luat în desbatere proiectul pentru judecătoriile comunale şi de ocole.

— Senatul se ocupă în secţiuni cu proiectul pentru responsabilitatea ministerială. După cele petrecute până acum, se vede că proiectul nu are favoarea senatului.

— Ploile din zilele trecute au produs stricăciuni la căile ferate, întrerumpând în unele locuri şi circulatiunea, precum a fost pe linia Leurda-Botoşani. Priu mĕsurile luate, s'a restabilit comunicarea.

Cetim în Binele public:

— Alalta-ieri, Luni, mai mulţi din ofiţerii răniţi în resbel, au presintat adunării deputaţilor o petiţiune, prin care ceru a li se plăti solda, nu ast-felu cum li-se plătia în momentul cînd armata a fost pusă pe picior de resbel, ci ast-fel cum au primito în timpul luptei, în faţa Plevnei, cînd au fost răniţi, soldă mai mare cu o cincime.

— In cameră s'a depus şi s'a împărţit deputaţilor un proiect de lege pentru ca statul sĕ cedeze comunei Bucuresci o mică parte din grădina Cismigiu, pe unde are sĕ treacă bulevardul „Elisabeta Doamna". Pe cât se pare, continuarea acestei frumóse căi de comunicare nu se va mai amîna la calendele... comunale.

— Cetim in „Voacea Covurluiului :"

Astăḑi, intre oarele 9 şi 10 de dimineaţă, două dame, una mai bătrână şi alta mai tênără, a căror nume uu le am putut afla, treceau pe strada mare. Pe drept „Pharmacie de la Ville" dama mai bătrînă a căḑut de o dată din picióre. Fiind condusă a casă în trăsură, medicii aduşi n'au putut constata de cêt moartea ei grabnică.

DIN LOCALITATE.

Trupa italiană de sub direcţiunea d-lui B. Franchetti va representa Simbătă 16 decemvre pentru prima oară opera **Moise.**

Duminică 17 Decemvre 1878, va avea loc în sala Conservatorului un Concert instrumental şi vocal dat de tênărul violonist de 11 ani *Carl Wondra* cu graciosul concurs a d-nei M. Cleofe (suprano) şi a d-lor Profesori a'i conservatorului român E. Caudella, P. Mezetti, Parrini, Benotti şi a distinsului diletant F. Papp. Concertistul care a fost încurajat în toate oraşele pe unde a fost, speră că şi publicul ieşan amator de muzică, nu'l va lipsi de graţiosul seu concurs.

Telegrame de prin ziare.

Londra, 24 Decemvre. — *Timeş* primeşce din Odesa depeşa următoare: Se fac pregătiri spre a se porni in Rusia 100 mii ómeni din armata generalului Totleben.

Lahora, 24 Decemvre. — Vice-regele Indiilor a primit o scrisoare de la emirul Şhere-Ali, care a fost predată generalului Macpherson, ce se află actualemente la Jellalabad. Se ḑice că scrisoarea are un mare interes, dar nu se cunóşce cuprinsul ei.

Roma, 24 Decemvre. — Se speră că negociaţiunile cari urmează intre Italia şi Austria relative la noul tratat de comerciu vor ajunge la un sfârşit util mai 'nainte de finea anului.

Berlin, 24 Decemvre. — Consiliul federal a dat adesiunea sa la projectul de tratat de comerciu cu Austria.

Londra, 24 Decemvre. — Ducele de Edimburg va fi cât de curînd inaintat la gradul de vice-amiral.

Viena, 24 Decemvre — *Conrespondenţa politică* află din Coustantinopole, cu data de 24, că in curînd se va retrage marele vizir actual, şi că va fi înlocuit cu Said-Paşa.

Viena, 24 Decemvre. — *Corespondenţa politică* află din Belgrad că comandantul serb din Vranja desminte categoric pretinsa violare a frontierilor făcute de Serbi şi că, in urma unei certe, patrula sârbească ar fi trecut pe teritoriul otoman şi ar fi ars cîte-va sate. Guvernul princiar a însărcinat pe D. Christici, agentul seu de la Constantinopole, de a rĕspinge reclamaţiunile Porţei in acestă privinţă, şi a arăta că neadevĕr a spus comandantul turc de la Pristina.

Viena, 24 Decemvre. — După ḑiarul *Bohemia*, Austria va avea numai dreptul de ocupaţiune in districtul Novi-Bazar, administraţiunea civilă rămâind în mânele Porţei, care va avea şi dreptul de a ţinea garnisóne in 3 puncte.

Paris, 24 Decemvre. — Un mare banchet a fost oferit astă sară D-lui Gambeta de călătorii de comerciu.

Bursele sunt inchise astăḑi cu ocasiunea sĕrbării Crăciunului.

(Havas).

BIBLIOGRAFIE.

Calendariul „Resboiului" pe anul 1879 cu multe ilustraţii. — Se află de vînzare, cu preţul de 50 bani, la toţi debitanţii de ziare.

O păgină din istoria resboiului poporului român din 1877, de un martur ocular — Craiova, Tipografia fraţii Benvenişti, 1878.— Preţul 50 bani.

UN BACALAUREAT, eşit cu succes în sesiunea trecută, doreste a pregăti de materiile de bacalaureat pe acei ce au trebuinţă de pregătire. A se adresa prin epistola către A. Urḑicénu, student la facultate de ştiinţă fisico-naturale, Universitate din Iaşsy.

Un profesor de franceză.

A se adresa la administraţia ziarului.

INJECTION BROU Higienic, infailibil şi perservativ singura care vindecă făr' a-i adăogi nimic. Se află în toate farmaciele din Univers şi, in Paris la *Jules Ferré*, farmacist, 102, strada Richelieu, succesorul lui Brou. Dépôt à Jassy: *D. Racovitza*

De vânzare, Băile de lângă Târgu-Ocnii numite Nastasachi, renumite pentru calitatea apelor minerale, vindecând în scurt timp boale cronice, reumatizmuri, paralizii, scrofule, cuprinḑênd 28 apartamente fie-care din câte două camere, 40 cabine pentru feredei calde, mai multe atenanse, mobilieriul trebuincios, şi o întindere de pământ aprocsimativ 8 fălci numai livadă şi pădurice, situate într'o frumoasă poziţie la poalele muntelui Măgura.

Detaliuri la administraţia acestui ziar.

VÉRITABLE BÉNÉDICTINE

DE L'ABBAYE DE FÉCAMP (FRANCE)

ESCELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ŞI APERITIVĂ

CEĂ MAĬ BUNĂ DIN TÓTE LICORILE

VÉRITABLE LIQUEUR BÉNÉDICTINE Brevetée en France et à l'Etranger. *Alexandre aîné*

A se cere todéuna in josulŭ fiecărei sticle, eticheta pătrată purtăndŭ semnătura directorelui generale.

Adeverata licore *Benedictină* se găsesce numai la.

In **Iassĭ** la D-nii Iby Fraţi, J. Ermacov & C^ia, negucitorĭ; şi în cele maĭ alese magazil din celelalte oraşe.

Tpografia Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 254. Duminica 17 Decemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administraţiunea
în casa Negruţzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserţiunĭ şi reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi 16 Decemvre 1878.

Veştile ce primim din capitală ne informează că în cele dintăi şedinţe ce vor ţinea camerile noastre după terminarea vacanţelor de sĕrbători, guvernul are să vină cu propunerea de modificarea Constituţiunei.

Mărgini-se-va această modificare numai la articolul 7, la acela adecă care impiedică pe streinii necreştini de a putea deveni cetăţeni români, sau se va întinde ea şi la alte punte ale pactului nostru fundamental?

Eată o întrebare foarte importantă a căriea deslegare trebue să intereseze, credem, pe ori-ce Român care cugetă la existenţa patriei sale.

Dintre ziarele Bucureştene, „România liberă“ şi „Timpul“, au tractat chestiunea modificărei Constituţiunei noastre cerênd revizuirea nu numai a artic. 7, ci şi a altor puncte.

Ast-feliu organul conservator au reclamat schimbarea legei electorale in inţeles restrictiv, suirea censului la colegiul I, inlăturarea proprietărilor urbani din colegiul II-lea pentru Senat, şi restrîngerea colegiilor al III-lea şi al IV-lea.

„România liberă“ a propus mai astă vară, pre cît ne aducem aminte, compunereă pe altă bază, de cît acea actuală, care e proprietatea, a corpului electoral senatorial.

Alte organe de publicitate din ţară nu s'au ocupat pănă acum de chestiunea schimbărilor ce ar fi cu cale a se introduce în constituţiunea noastră cu ocaziunea revizuirei ce ne impune tractatul de Berlin.

Vorbind în una din revistele noastre trecute despre părerea „Timpului“ relativă la reforma legei electorale, noi ne-am rostit în contra unor asemine reforme şi am aplaudat în acelaş timp pe „Pressa“, organul liberalilor-moderaţi de dincolo de Milcov, pentru că n'a stat la gînduri de a se declara în contra restrîngerilor reclamate de organul conservator.

Cu acea ocaziune am aratat că una din raţiunile principale care trebue să ne oprească de la ori-ce schimbare a pactului nostru fundamental, afară de art. 7, este împrejurarea că pănă acum acest pact încă n'a fost aplicat în toată sinceritatea, după litera şi spiritul ei, de către nici-unul dintre partidele cari s'au strecurat la putere, şi că numai o asemine aplicare, leală şi riguroasă, poate singură să facă a se constata calităţile sau defectele legei, părţile sale cele rele, cari ar reclama o îndreptare.

Pănă cînd nu se va fi făcut o atare experienţă, şi nu numai în curgere de 10 sau 12 ani, ci într'un timp mai îndelungat, de un patrar de veac cel puţin, pănă atunci să mănţinem neatinsă Constituţiunea ce ne-am dat la 1866 cu legea ei electorală, cu organele şi cu tot mecanismul ei, şi să ne concentrăm toate străduinţele întru a o face să fie aplicată pe cît se va mai putea mai credincios, mai conform cu adevarata intenţie a legiuitoriului.

Dar lăsăm această chestiune, şi revenim la întrebarea ce ne-am pus chiar la începutul acestei reviste.

Mărgini-se-va propunerea guvernului de modificarea Constituţiunei numai la suprimarea art. 7, sau se va întinde şi la alte puncte?

Chestiunea aceasta, o mai repetăm, este de o însemnatate capitală, şi organele guvernamentale ar face foarte bine să părăsească atitudinea lor prea rezervată ce observată ce observă în această privinţă, să spună ce modificări socot că ar trebui să se întroducă în Constituţiunea noastră, şi dacă nu gîndesc să se modifice alta de cît art. 7, cum înţeleg ele să se efectueze această modificare. Presa guvernamentală este chiar datoare să-şi exprime părerea în această privinţă, pentru ca ţara şi opiniunea publică să fie din timp deşteptate şi să poată desbate în deplină cunoştinţă o chestiune dintre cele mai vitale, de la deslegarea căriia va atîrna asigurarea sau periclitarea naţionalităţei noastre.

Noi credem că în toate chestiunile naţionale, în acele adecă care privesc conservarea neamului nostru, a pămêntului, a limbei a tradiţiunilor şi a obiceiurilor străbune, adecă a individualităţei neastre române deosebite de ale altor neamuri, in toate aceste chestiuni nu ar trebui să se incapă nici-o divergenţă.

Pe acest tărîm naţional, românesc, toţi Românii trebue să constituim o singură partidă, un singur corp, insufleţit de o singură cugetare, de aceea a păstrărei neatinse, neştirbate, a naţionalităţei noastre.

Aşa, dacă puterile europene ne pun cuţitul la gît şi ne cer să desfiinţăm, pentru hatîrul ideilor civilisaţiunei veacelui al XIX-lea, una dintre stavilile cu cari atîta vreme ne-am aparat şi mîntuit naţionalitatea noastră; aceasta nu ne impiedică să ne întărim cu alte stavile,, să luăm altele în loc, cu cari să ne putem apara şi în viitor cum ne-am aparat în trecut.

Putem din condescendenţă pentru Europa şi pentru cheful principiilor filantropice ale timpului să ştergem un articol din legea noastră, să nu mai facem să atîrne de la credinţa religioasă putinţa ajungerei la cetăţenia română; ni-

mine insă de pe faţa pămîntului, nici chiar puternica şi universala „Alianţă israelită“, nu ne poate sili să deschidem porţile cetăţei române la toate stolurile de venetici cari de o bucată de vreme năvălesc ca locustele asupra pămîntului nostru; nimine nu ne poate sili să ne săpăm noi singuri mormîntul naţionalităţei noastre şi încă să ne şi sinucidem.

Dreptul la existenţă nu a fost de nimine până acum contestat.

Este deci necesar, urgent chiar, ca guvernul, organele sale cel puţin, să lămurească cum înţeleg ele să se facă schimbarea art. 7 fără primejduirea naţionalităţei române? Ce garanţii gîndesc ele să propună in locul aceleia la care sintem siliţi a renunţa? O explicatiune categorică şi grabnică este necesară spre a scoate ţara din nedumerirea, din anexitatea, in care se află.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

„Times“ publică noutăţile următoare:

Guvernorul de la Kassovo a primit ordinul de a trimite la Scutari douăsprezece batalioane pentru a împedeca pe Albanezi de a se opune la cesiunea Montenegrului din fortereţa Podgoriţa.

Caratteodory-Paşa primind ministerul afacerilor străine, sultanul 'i a recomandat de a urma toate negocierile care ating aplicaţiunea tractatului de Berlin. Sultanul a luat hotărirea de a observa riguros tóte stipulaţiunile ce leagă în acest moment pe Poartă şi mai cu samă convenţiune a Novibazarului.

— Din Filipopole se teligrafiază acelaşi ziar:

Guvernatorul generalul Dundukof-Kossacof a publicat o circulare comandând tuturor Ruşilor, impiegaţi in administraţiunea ţerilor ocupate, de a ajuta cu activitate mĕsurile financiare luate de comisiunea internaţională a Rumeliei şi de a împedeca ori ce manifestaţiune contra ei. Generalul reaminteşte locuitorilor că această comisiune nu are alt scop de cit acel de a spori prosperitatea ţerei.

Comisiunea a adresat mulţămiri guvernorului general.

— „Standard“ află că flota engleză din Dardanele se va retrage în curînd la baia de Ismid.

— O telegramă din Constantinopole publicată tot de acelaşi ziar vesteşte că Poarta a respins proectul generalului Klapca pentru construirea unui drum de fer în Asiea.

„Gazeta de Coloniea“ arată că un student anume Sicken, a fost arestat la Wurzburg Duminica trecută pentru că fiind beat a insultat o sentinelă. A doua zi încercănduse a fugi din inchisoare a fost ucis de un sub-ofiţer în momentul cînd voia să scape. Acest student făcea parte dintr'o asociaţiune catolică.

Pe de altă parte „Gazeta de Francfort“, află că cinci studenţi au provocat în duel pe un căpitan din Garnisona Vurzburgului, pentru că ar fi lăudat conduita militarului care a ucis pe studentul Sicken.

— O depeşă din Alibaghan adresată ziarului „Daily Telegraph“ anunţînd fuga emirului Shere Ali din Afganistan zice că, mai înainte de a renunţa de la interprinderea sa funestă contra englejilor s'ar fi adresat la Şahul Persiei propuindui încheerea unei alianţe ofensive şi defensive. Şahul ar fi respins această propunere.

Regia monopolului de tutun.

In curênd corpurile legiuitoare au a se ocupa de această importantă cestiune. E bine deci ca pressa să aducă luminile sale.

Este de obşte cunoscut că guvernul, in imprejurări de mare genă finanţiară, a avut recurs la crearea monopolului de tutun.

Ideea a fost bună şi ministrul de finanţe din 1872 a făcut un adevĕtar serviciu ţerei prin înfiinţarea acestui monopol *). In adevĕr, contribuţiunile indirecte, producênd în termin de mijloc 38 milioane pe an, 25 % sunt de la tu un. monopolul tutunului este astăzi venitul cel mai considerabil al tesaurului public. O pătrime din venitu ile brute a le Statului ni procură acest monopol.

Ştim că acest monopol este urît, şi marii patrioţi care nu vĕd mai departe de cît vêrful nasului—strigă că acest monopol ar fi anteconstituţional.

La această obiĕcţiune, noi vom respunde cu cuvintele lui Dupin, Preşedintele Comisiunei de anchetă a Camerei deputaţilor din Francia din 1837: Un drept esercitat sub controlul puterilor publice, in numele Statului, in virtutea legilor nu este un monopol, in sensul ordinar al cuvêntului, şi legislatorul poate să'l mânţie dacă interesul general reclamă aceasta.

Mai toate Statele, afără de Germania Rusia şi Statele-Unite, au monopolul tutunului.

Sistemul din Anglia, care opreşte cu desăvîrşire cultura tutunului pe teritoriul seu, supunênd tutunul strein la o dare vamală foarte mare, este şi el un fel de monopol, dar care ar fi foarte cu anevoe de a se adopta în ţerile continentale.

Poate modurile de percepţiune a le impositului pe tutun supun pe cultivatorii, pe fabricanţii şi pe comercianţii de tutun la un feliu de control perpetuu, sever, şi plin de o mulţime de desagramente pentru Stat, fără ca fiscul să poată trage, in schimb vre un folos insemnat. Impozitul pe tutun nu poate deveni un venit budgetar insemnat de cit cu o organizare care să permită o taxare rădicată a acestei materii, ce nu este un obiect de prima necesitate, şi nu aparţine substanţelor alimentare.

Tutunul este o materie de lux şi ea este susceptibilă de a fi lovită de o taxă mare fără ca să se poată zice că este un sistem vexatoriu pentru cetăţeni.

Şi când vorbim de impozite, nu trebue să perdem din videre că datoria noastră publică se urcă la 470 milioane, fără de bonurile rurale, că noua noastră posiţiune de Stat independent de curind intrat in familia Statelor europene ne va aduce nesmintit un sporiu destul de mare la cheltueli, şi că ast-fel nu ntrebue să dăm cu piciorul intr'un impozit, ce produce $^1/_4$ din veniturile brute a le Statului, numai pe fraze patriotice.

Ochiul adivĕratului finanţiar, prin urmare, cată să vază ceea-ce să practică in alte state, şi se adopte sistemul acela care esperimentat de state mult mai mari de cât noi, a produs resultate fericite finanţiare.

Aruncându-ne deci, privirile la alte State, ce vedem?

In Italia, monopolul tutunului e dat în arendă unei societăţi care plăteşte Statului un venit anual fix, plus o participare la beneficiile ce le realisază anual această societate. Acest venit, fără să ne oprim la alt an, vom spune că în 1876 au fost de 84,578,717, adecă 46 la sută.

In Francia, după resbelul franco-german, adecă după pierderea a două mari şi bogate provincii. monopolul de tutun au adus în tesaurul Statului peste 300 milioane.

In Austria pentru 1876 a dat un venit de 148,116,955, iar în Ungaria 64,204,705.

*) Noi nu împărtăşim această idee a autorului articolului, căci dacă in adevĕr veniturile ţĕrei sau mărit, aceasta s'au făcut pe de o parte in dauna consumatorilor, iar pe de alta in dauna culturei din ţară a tutunului care luasă o intindere destul de mare şi care astăzi se află aproape nimicită. Apoi cine ne garantează că un alt sistem de impositasupra tutunului şi o percepere onestă a acestui impositnu ar fi dat Statului un venit egal dacă nu şi mai mare de cît cel ce'l dă monopolul. N. R.

La noi, după cum am zis produce astăzi peste 8 milioane, adecă aproape 1/4 diu cifra contribuţiunilor indirecte ale Statului.

A da din mină o sumă atît de positivă fără de a avea o garanţie positivă că cu alt sistem de percepţiune, vom avea cel puţin atîta cît avem astăzi, ar fi după noi un act de neprevedere şi de natură a aduce nişte mari complicaţiuni ulterioare finanţiare, care s'ar sparge tot în capul contribuabililor, adecă a generalităţii cetăţenilor, pe cînd acest impozit loveşte numai pe acei cari simţesc plăcerea cite odată foarte vătămătoare de a fuma!

După noi, deci, trebue mănţinut acest monopol. Dar cum şi în ce condiţiuni?

Ni se spune de oameni vrednici de toată credinţa, că sunt aproape doi ani acum de cînd s'a ivit între Guvern şi societatea de esploatare a monopolului de tutun un conflict.

In acest conflict, ni se afirmă că administraţiunea Regiei are dreptate.

Ne explicăm:

Cuitura ilicită şi contrabanda este cauza principală care a determinat pe regia monopolului de tutun a denunţa controlul dintre dînsa şi Guvern.

Faţă cu această denunţare, aflăm că o transacţiune intervine între Guvern şi Regie.

Prin această transacţiune se asigură Statului un venit anual fix de 8 milioane una sută mii lei, plus 45 % din beneficiile societăţii, ce-ar prisosi dintr'o vênzare de tutun peste 18 milioane. Anul acesta s'a vêndut peste 21 milióne, adecă am avea după sistemul propus de transacţiune 45 % din suma de 3 milioane.

Nu trebue să uităm de a spune că Dobrogea este în afară de transacţiune. Venitul acestei provincii, dăruite nouă de generositatea areopagului european, face obiectul unui aranjament aparte.

Eată în substanţă transacţiunea propusă de administraţiunea monopolului de tutun. Regia vroeşte să coasocieze pe Stat la beneficiile ei, înadins, spre a paraliza cultura ilicită şi contrabanda.

Poate că in proiectul de transacţiune se fie şi alte condiţiuni. Noi care nu suntem dominaţi de alte consideremte, decît de acele de a nu perde un venit budgetariu atît de insemnat, atragem atenţiunea ómenilor competenţi şi a ţerei asupra acestei transacţiuni pe care ministrul de finanţe ni se afirmă că o susţine, in dorinţa cea mare ce are de a feri finanţele noastre de o perturbţaiune ulterioară.

N'avem trebuinţă de a spune că actualul Ministru de finanţe este un om conştiincios scrupulos şi competinte in cestiuni de asemine natură.

Aşteptăm prin urmare, espunerea sa de motive la această transacţiune cînd ne vom crede datori de a trata din nou această cestiune.

G. M.

DIN ŢARĂ.

„Timpul“ reproduce dintr'o corespondenţă a ziarului „Neue-Frei Presse“ următoarele amănunte despre starea de lucruri din Dobrogea, care nu e de loc senină, nici de natură a inspira incredere mare in bunăvoinţa celor interesaţi de a ne face viaţa nesuferită in noua provincie:

Autorităţile romîne nu găsesc locale nici in oraşe măcar, de cît cu foarte mare greutate, şi nu se pot instala, pentru-că Ruşii nu vor sa cedeze locul şi a ocupat ori-ce casă mai bună, ba chiar zidirile publice, cu oameni de ai lor. In multe locuri, mai cu samă pe 'lângâ graniţele cele noue, cari, după cum se ştie, nu s'au statornicit incă in mod definitiv de cătră comisia europeană din Constantinopole, perceptorii bulgari string dările după ordine date de Ruşi, şi le varsă la casieria din cetatea Silistrei. Intre dările acestea, percepute de la Bulgarii din Dobrogea, figurează şi o capitaţie de cîte doue ruble de birnic pentru — *inarmarea ţerei*.

S'a dovedit asemenea — urmează corespondentul ziarului citat — că agenţii ruşi impart între bulgarii din Dobrogea într'ascuns puşti Peabody şi Henry-Martini, din cele luate de ruşi in campania din urmă. Afară de aceasta populaţia bulgară, mereu întăritată de influenţe străine, face guvernului pretenţii absurde, adecă cere despăgubire pentru cîte pretinde că ar fi perdut in timpul rĕsboiului. Populaţia turcească, care fugise cum au isbucnit resboiul, s'a intors abia acuma, după ce au intrat trupele române. Populaţia tătărască, care şi 'nainte de resbel era săracă şi 'şi ţinea cu greu viaţa de pe azi pe mâne, n'are astăzi absolut nimic şi va muri de foame, dacă nu i se va da ajutor, in cât guvernul ar fi hotărît să ceară camerei un credit, pentru a putea hrăni până la primăvară familiile sărace. Pentru complectarea mizeriei s'au mai ivit in urmă şi un număr de bande de hoţi, cari formându-se in Bulgaria şi venind de acolo, năpustesc in Dobrogea, fac aici o adevĕrată goană de hăitaşi şi jefuiesc sate intregi. Iau toate capetele de vite până 'ntr'unul de la locuitori, adică: cai, bivoli, mascuri, şi le mână cu cărdul la Silistria, unde se vênd in târgul-vitelor, fără ca autorităţile să crează de cuviinţă de a face dificultăţi hoţilor.

In Tulcea şi in alte oraşe se lipesc peste nópte placarde, indreptate contra autorităţilor române. In aceste placarde li se spune românilor ca să nu uite, cumcă Ruşii şi Bulgarii nu'i vor ingădui de cît până la primăvara viitoare. Dacă Românii nu vor pierde din vedere acasta şi-şi vor aduce într'una aminte, cine sunt stăpânii adevĕraţi ai ţĕrei, atunci aceşti stăpâni vor fi milostivi, la din contra insă, Românii pot fi siguri, că nici unul nu va ajunge viu dincoace de Dunăre.

— „Monitorul“ de joi publică un decret domnesc care pune teritoriul Dobrogeĭ sub comandamentul diviziei a III-a teritoriale militare, cu reşedinţa in Galaţi, din care va face parte in viitor.

— Un alt decret stabilesce, ca până la regularea poziţiunii corpului dedactic din Basarabia, să li să plătească onorariile pe luna trecută noembre.

— „L'Orinet“ află, că MM. LL. RR. ar fi exprimat dorinţa de a se infiinţa o staţiune de băi marine pe ţărmul român din Dobrogea. Locul nu s'a ales încă, dar e probabil că staţiunea va fi lângă Mangalia, dacă nu chiar la Mangalia.

— Aceluiaşi ziar i se scrie din Tulcea, că marina rusă a stabilit acolo o staţiune navală pentru iarnă.

— Camera in şedinţa de Miercuri, a continuat cu desbaterea proiectului de lege, pentru infiinţarea justiţiei comun le şi de ocoale.

Telegrame de prin ziare.

Roma, 25 Decemvre. — Se confirmă ca ratificările tratatul de comerciu intre Italia şi Austria vor fi schimbate iu curând.

Ziarul „l'Italie“ ţice, in privinţa depeşei care spunea că liga albaneză se hotărise a cere anexarea oraşului Scutari la Italia, că până acum purtarea guvernului italian nu lasă nici o indoală cui-va că asupra acestei cestiuni va urmă calea legală, şi că va fi tot asemene şi in viitor. Italia va urma a se inspira, spre a-şi regula purtarea cu vecinii sei, de la stipulaţiunile tratatului de Berlin.

„Fanfulla,“ vorbind tot despre acelaşi lucru zice că guvernul italian a ordonat agenţilor sei diplomatici şi consulari a nu incuragea ast-fel de idei.

Viena, 25 Decemvre. — Se telegrafiează din Ragusa ziarului „Neue Freie Presse“ că un inalt funcţionar turc este aşteptat la Cetinje spre a regula, după ordinul sultanului şi cu cooperarea delegaţilor montenegreni, cestiunea teritorială, şi mai cu samă acea care priveşte luarea Podgoritzei, conform tratatului de Berlin.

Paris, 25 Decemvre. — Asara D. Gambetta, leaderul stângelor, a zis, in banchetul ce i s'a oferit: „Succesul republicanilor in alegerile senatoriale este sigur. Republica este fondată pentru ei, nu pentru alţii. Nu voim să dărimăm nici o monarhia străină.

Londra, 25 Decemvre. — „Standard“ zice că Italia caută a descuragea agitaţiunile pentru o anexare a Albaniei la Italia.

Constantinopole, 25 Decemvre. — Se crede in intoarcerea lui Savfet-paşa la afaceri.

Viena, 26 Decemvre. — Se confirmă in cercurile diplomatice că sultanul a arătat foarte tare dorinţa de a ajunge cît mai curînd la uă învoélă cu Austria in cestiunea sangiacului Novi-Bazar.

Se asigură că sultanul a ordonat regularea cu Montenegrul a punctelor neregulate încă din tratatul de Berlin.

Ziarul *Bohemia* pretinde că comtele Szecheny este ales ca ambasador a Austro-Ungariei la Berlin, şi că ar plăcea mai mult principelui Bismark de a avea ca representant a imperiului austro-ungar un membru din aristocraţia ungară, in ce privesce cestiunile religioase, de cât un membru din aristocraţia austriacă, care ascultă de idei falşe in această privinţă.

Gazeta oficială publică numirea titularilor în diferitele funcţiuni ce compun comandamentul general din Serajevo.

Paris, 25 Decemvre. — Uă depeşă a comandantului vasului *Byzantin*, care s'a scufundat, spune că 18 ómeni din echipagiul vasului şi 103 pasageri au fost scăpaţi.

Copenhaga, 25 Decemvre. — Un cărcimar din capitală a fost arestată pentru că a amerinţat pe regele Christian IX.

Paris, 26 Decemvre. — Banca Franciei a fixat dividentul semestrului II la 50 franci netto de acţiune.

Ducele d'Audiffret-Pasquier, preşedintele Senatului, a fost ales membru a Academiei.

Ziarul *l'Univers* anunţă logodirea principelui ereditar a Austriei cu principesa nepótă a regelui de Xaxonia,

7.

Concurenţa nu se exercita de cât asupra productelor celor bune, *Capsulele lui Guyot cu gudron* atât de eficace în cazele de guturaiu, catarhe, broncheti, phthisia, au dat loc la numeroase imitaţiuni. D. Guyot nu poate garanta toate flacoanele cari poartă semnatura sea imprimată în semnul lor.

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate pharmaciele.

BIBLIOGRAFIE.

Calendariul „Resboiului" pe anul 1879 cu multe ilustraţii. — Se află de vînzare, cu preţul de 50 bani, la toţi debitanţii de ziare.

O pagină din istoria resboiului poporului român din 1877, de un martur ocular — Craiova, Tipografia fraţii Benvenişti, 1878.— Preţul 50 bani.

UN BACALAUREAT, eşit cu succes în sesiunea trecută, doreste a pregăti de materiile de bacalaureat pe acei ce au trebuinţă de pregătire. A se adresa prin epistola către A. Urdicénu, student la facultate de ştiinţă fisico-naturale, Universitate din Iaşsy.

Un profesor de franceză.

A se adresa la administraţia ziarului.

Pentru 500 Galbeni, se caută un asociat la o intreprindere industrială, a se adresa la biuroul administraţiei ziarului

TABLOURI, la administraţica ziarului se află de vânzare doue dintre tablouril editate de d. Lachman. Unul reprezintă diferite episode din timpul resboiului şi se vinde cu preţ de 4 lei noi, eară celalalt „intrarea triumfală a armatei în Bucureşti" u preţ de 2 lei.

Recomândăm publicului a este tablouri care pe tinza ce sunt bine executate sunt şi un frumos suvenir istoric.

— Aflăm că D-l general de divizie, Al. Cernat, e numit comandant al diviziei a 2-a teritoriale.

DE ARENDAT ***Mosia Uncestii*** şi ***Macrestii*** cu părţile din ***Cotalesti***, comuna Buhâeştii plasa Stavnicul, judeţul Vasluiu, proprietatea d-lor locotenentul-Colonel Petrovan şi Telemac Ciupercescu, cu începere de la 23 Aprile 1879, pe termin de 5 sau mai mulţi ani.

Pentru informaţiuni, despre întinderea moşiei, calitatea pământului şi condiţiunile arendărei, a se adresa la d. avocat Telemac Ciupercescu, strada Română N. 23.

DE VÊNZARE de la St. Gheorghe anul viitor, sau ***de arendat*** o vie în întindere de 7 fălci, împărţită; în pământ de arat, de fănaţ, livadă, vie lucrătóre 5 pogóne, ogradă separată de vie prin zaplaz, în care se află Casă, Cramă cu tóte necesarile, fontână de piatră; tóte în bună stare — Proprietatea aceasta e situată în Com. Buciumi, potgoria Vişan (în fundul acestei vii se află Biserica).

Asemenea se mai vinde şi **un loc sterp** situat în iJassy desp. IV, strada St. Lazar mărimea 15 stj. la trotuar asfaltat

Amatorii se pot adresa la administraţia acestei foi, sau la avocatul Gr. Mititelu— Condiţiuni avantajóse.

Anastasie W. Bettez.

Líbreria Dim. Daniel.

Strada mare lingă farmacia Schiler, magasiele Ghimici (Lipscanii). No. 10.

Este asortată pentru cadouri acum cu ocasia sorbătorilor şi anului nou cu tot felul de cărţi francese elegant legate şi *doré*, romanuri alese, cărţi pentru copii ilustrale, franceze şi germană, musice pentru Piano. Asemine cu felurite marochinerii, necesare diverse, albumuri de fotografii, de desemnuri; Colecţii de desemnuri, peizaje, figuri, arhitectonice etc. Tablouri in oloiu şi litografiate. Toate articolele de biurou, papeterie bogată. Cutii cu compasuri, cu culori Condici de Comptabilitate de tóte mărimele.

LA VOCE D'ITALIA

ZIAR ITALO-ROMÂN

Organ de Liga Greco-Latina

Directore ENRICO CROCE.

Abonament: 3 luni 6 lei; 6 luni 12 lei; un an 20 lei.

Direcţiunea şi Administraţiunea se află, Calea Victoriei, la Librăria Nouă, No. 47, Bucureşti.

M. ŞAPIRA

PHISIOGNOMIST ŞI MNEMONIC

DA CONSULTATIUNI

in fie-care zi de la orele 10 până la 2 şi de la 4—6 seara în locuinţa D-sale, strada Primăriei casele Braşovanu No. 14 faţă cu Pensionatul normal de Domnişoare Afară de acest timp va vizita pe acei D-ni ce'. vor nvita.

Sirop Laroze

Cu Cojĭ de Portocale amare

De mai multŭ de 40 de ani, Siropulŭ Laroze este prescrisŭ cu succesŭ de toţĭ medicii pentru a vindica *Gastritele, Gastralgiele, Dyspepsiele şi Crampele stomacului Constipatiunile rebele*, pentru a facilita digestiunea şi a regula functiunile stomacului şi ale intestinelorŭ.

Siropulŭ sedativŭ

Cu Bromure de Potassium

ŞI CU CÓJĂ DE PORTOCALE AMARE

Este remediulŭ celŭ mai eficace pentru a combate *Afectiunile Ânimei, Epilepsiele, Hysteriele, Migrena, Chorea* (Danse de Saint-Guy), *Insomnia, Convulsiunile* şi *Tusa copiilorŭ* în timpulŭ dentitiuneĭ, într'unŭ cuvintu în tóte *Afectiunile nervose.*

Fabrică, Speditiune: **J.-P. LAROZE** şi Cia, 1, rue des Lions-St-Paul, PARIS

Şi la principalĭ Spiţerĭ din fie-care oraşŭ.

SE GĂSESCŬ IN ACELEAŞI SPIŢERIĬ

SIROPULŬ DEPURATIVŬ de Cojĭ de Portocale amare cu IODURE DE POTASSIUM.

SIROPULŬ FERUGINOSU cu Cojĭ de Portocale şi de Quassia amara cu PROTO-IODURE DE FERŬ

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 255. Marti 19 Decemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in casa Negruzzi. Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuni şi reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

Iasi 18 Decemvre 1878.

Mare minune se operează in capitala României!

Adunarea deputaţilor a rupt cu tradiţiunile sale: s'a pus pe lucru.

Şi nu numai atîta, domnii reprezentanţi fac mai mult de cât să lucreze, ei se grăbesc, desfăşură o hărnicie dîn cele mai extraordinare.

Nu trece săptămână, nu trec douĕ-trei zile, fără să nu easă din desbaterile parlamentare, cîte-o nouĕ lege, cîte-o nouă măsură.

Legea pentru neinstrăinarea pămênturilor acordate foştilor clacaşi, respunsul la discursul tronului, noua lege comunală, legea pentru desfiinţarea clauzulei penale şi cîte credite şi câte alte trebi sînt votate şi eşite chiar din biuroul Adunărei.

Acum in desbaterea Camerei se află proiectul pentru infiinţarea judecătoriilor comunale şi de ocoale.

Cum se vede, Adunarea noastră doreşte să-şi rescumpere pacatele trecute, are ambiţiunea de a nu pune capăt lucrărilor sale, fără de a nu lasa după sine un mare capital de activitate legislativă.

Frumoasă dorinţă! Nobilă ambiţiune!

Toată lumea trebue să aplaude asemine bune dispositiuni.

Alegĕtorii cu deosebire trebue să se feliciteze că macar in cele din urmă momente mandatarii lor ş'au adus aminte de indatoririle cc au.

Dar dacă intenţiile d-lor reprezentanţi sînt vrednice de laudă, dacă dorînţa d-lor de a lasa monumente in urmă nu poate fi de nimine blamată; nu este mai puţin adevarat că numai dorinţele şi intenţiile, fie ele cît de frumoase şi cît de generoase, nu sînt de ajuns pentru a justifica intreprinderile, pentru a acoperi cu scutul bunătăţei şi al inţelepciunei, faptele isvorite din cele mai nobile tendinţe.

Mai inainte de toate noi credem că votarea unei legi trebue a fi precedată de un studiu matur in secţiuni, unde trebue să se ia in consideraţie ca dispositiunile ce ea coprinde să fie conforme atît cu tradiţiunile cît şi cu gradul de cultură a poporului pentru care această lege este destinată.

Lăsând celelalte legi din nou votate la o parte nevom mărgini pentru astăzi a constata precipitarea cu care a fost discutată si votată una din legile cele mai importante intr'un Stat, legea comunală.

Deşi proiectul acestei legi stă de fórte mult timp pe biuroul Adunărei, in cît s'ar fi putut studia şi discuta cu toată seriositatea cerută, totuşi el nu a fost adus in discuţiune de cât in ultimele zile a sesiunei trecute şi Adunarea deputaţilor cu prinsă de o activitate febrilă a discutat şi votat luarea in considerare a acestui proect cu trenul accelerat.

Comuna, ne s'a zis, este temelia Statului, aşa fiind de la o bună lege comunală atîrnă in cea mai mare parte prosperitatea ţerei, căci interesele tuturor cetăţenilor sunt legate in prima linie de comuna in care trăesc şi apoi de Stat.

Este acum intrebarea dacă noua lege comunală este ea proprie a satisface interesele cetăţenilor, mai bine de cît cele din 1864 şi 1874?

Nu credem, si eată pentru ce:

Desfiinţarea colegiilor electorale comunale, şi contopirea lor in unul singur, este după noi cea mai greşită dispositiune, care nu se potriveşte de loc cu tradiţiunele noastre de guvernare şi care nu ne dă cea mai mică garanţie de o bună administraţie, de o bună gospodărie in comună.

La noi tot-dea-una proprietatea a avut cea mai mare parte in participarea la suveranitatea naţională, pentru cuvîntul că clasa proprietarilor, fie prin capacitate, fie prin greutatea ei socială, s'a găsit că prezintă o garanţie mai mare de o bună guvernare şi de o bună administraţiune. Tot-o-dată clasele posedante fiind şi cele mai intiligente şi prin urmare mai independinte nu sunt supuse direct influenţei administrative cind este vorba de alegeri.

Noua lege comunală a rupt cu această tradiţiune, inlăturând censul electoral şi contopind toate colegiile intr'unul singur. Este de ajuns, după această lege ca cine-va să plătească o chirie de 50 lei noi pe an pentru ca să aibă dreptul de a fi alegător comunal, de o potrivă cu acel care plăteşte mii de lei tacsă către comună.

Aceasta pe lînga că este nejust apoi lasă comuna cu totul la dispositiunea guvernului, a administraţiunei, din moment ce aceasta va influinţa ori cît de puţin in alegeri, căci prefăcînduse toate colegiile numai in unul singur, adică in cel al IV, care din nenorocire este cel mai supus influenţei administrative nu vom avea in consiliul comunal de cît, persoane agreate de cei care vor fi in fruntea administraţiunei. Şi apoi nu trebue a se uita că listele electorale pentru Cameră şi Senat se confecţionează de consilierii comunali, in care vor trece sau vor suprima pe cine vor crede de cuviinţă, după cum s'a intîmplat şi se intîmplă pe fie-care zi.

Eată dar: cît este de vicioasă această dispositiune a nouei legi comunale. Neajunsurile la care ea poate da naştere sunt cu atît mai mari cu cît starea de cultură a poporului român nu este ajunsă in acel grad, ca fie care cetăţian

să fie pătruns de datoriile şi drepturile sale.

Viind la cârma statului un guvern care să ingereze făţiş în alegeri, opoziţiunea va fi redusă la neputinţă, şi ţara va fi silită a suferi pe acel guvern chiar contra voinţei ei, căci noua lege comunală ridică ori ce garanţie de respectare a voinţei claselor avute şi intelegente.

Pentru aceste cuvinte noi credem că noua lege comunală nu va trece in Senat, ast-fel după cum ea a fost votată de Cameră.

DIN ŢARĂ.

Proect de lege.

elaborat de comitetul delegatilor Senatului, pentru mentinerea şi esecutarea art. 7 din legea rurală de la 11 August 1864.

Art. 1. Toate actele, prin cari un sătean sau moştenitorii sei, va fi instrăinat sau va instrăina, va fi ipotecat sau va ipoteca, prin testament sau intre vii, către vre o persónă alta de cât comuna sau vre un sătén, pământurile ce le are in virtûtea legei pentru proprietatea rurală din 15 August 1864, sunt şi vor fi nule, coform art. 7 din menţionata lege.

Art. 2. Asemenea sunt şi vor fi nule ori-ce alt act, fie autentic, fie subsemnătura privată, direct sau indirect, legalisat, sau prin persoane interpuse, prin care, in fraudă şi cu violarea menţionatei legi din 15 August 1864, un sătean ori moştenitorii săi, va fi instrăinat ori ipotecat, şi se va fi desproprietărit de pământurile ce le are in vîrtutea menţionatui legi, şi cari sunt inalienabile în timp de 30 ani.

Art. 3. Nulitatea actelor, prevĕzute prin articolele precedente, se va declara de tribunalul local.

Art. 4. In timp de 3 luni cel mult, de la data promulgărei acestei legi, consiliul judeţian al fie-cărui judeţ, convocat in sesiune estraordinară, va alege din sênul său trei sau mai mulţi membri, spre a face, pentru fie-care plasă a judeţului, un tablou statistic despre toate pământurile sătenilor, cari se vor afla in una din categoriile coprinse in articolul 1 şi 2, şi arătător; de numele fie-căreia din părţi, de domiciliul lor, de numele şi domiciliul acelora cari vor fi urmaşii lor, de natura şi obiectul actului intervenit intre părţi, de condiţiunile cunoscute sau coprinse in acele acte, de usul ce s'a făcut cu acele pământuri de către noul posesor, de data actelor şi de durata posesiunei, de imbunătăţirile ce s'au putut face de dânsele. Se va inscri in acest tablou venitul curent, socotit in lei, ce fie-care pământ, pe pogon calculat, a putut produce in timpul duratei posesiunei. Se vor putea insemna asemenea, in acea statistică, la rubrica respectivă, ori-ce alte observaţiuni se vor crede de cuviinţă.

Această statistică se va face de către fie care membru ales al consiliului judeţian, care va merge la faţa locului, însoţit de un delegat al prefectului şi de primarul comunei respective.

Tablourile statistice ale tuturor plăşilor din judeţ se vor depune inaintea consiliului judeţian, care le va controla şi le va da o formă definitivă, în termen de 15 zile cel mult de la convocarea sa.

Art. 3. Tabloul general al statisticei fiecărui judeţ se va inainta, de către comitetul permarent, la tribunalul judeţului, in cinci zile cel mult după aprobarea sa.

Art. 6. Preşedintele tribunalului va cita dupe ordinea inscripţiunilor in tablou, prin administraţinnea locală, pe ambele părţi, sau pe representanţii lor, dacă ele nu mai sunt in viaţă sau sunt incapabili, ca să se înfăţişeze inaintea tribunalulu, intr'un termen scurt, cu actele ce vor fi avênd pentru ca el să hotărască.

Toată procedura inaintea tribunalului va fi somară, şi afacerea se va considera ca urgentă.

Actele de procedură vor fi gratuite, şi nici o taxă nu se va percepe, precum nici o cheltueală de judecată nu se va pronunţa in contra uneia sau alteia din părţi.

Procurorul va lua conclusiuni in aceste chestiuni.

Art. 7. Dacă la ziua infăţişerei, una din părţi nu se va presenta, de şi va fi priimit citaţiunea, se va face o adoua citare, cînd tribunalul va judeca in lipsa uneia sau ambelor părţi, fără alt drept de opoziţiune.

Art. 8. Hotărirea tribunalului va fi definitivă, fără apel, nici recurs.—Ea va fi esecutoriă.

Esecutarea ei se va face indată ce 'i se va pune formula esecutorie, fără nici o cheltuială, şi cu derogaţiune la dreptul comun, prin administraţiunea locală.

Art. 9. Actele de cari vorbesce art. 1 din această lege, se vor declara nule de tribunal, indată ce se va constata esistenţa lor.

Actele de cari tratează art. 2, atunci se vor anula, când tribunalul, după aprecierea ce va face, va judeca că ele in adevĕr constitue o violare sau o fraudă la art. 7 al legei din 15 August 1864, adică că ele conţin o hipotecă ascunsă, sau că in realitate, săteanul ori moştenitorii lui s'au desproprietărit de pământurile la cari aveau drept după menţionata lege.

Art. 10. In casul când tribunalul va pronunţa nulitatea actelor şi va hotărî restituirea pământurilor la legitimii lor proptietari, el va hotărî şi asupra restituirei preţului priimit de sătean, precum şi asupra foloaselor ce noul posesor trage din acele pământuri pe timpul posesiunei sale.

Dacă sumele sau valorile, primite prin asemenea acte de către sătean, nu trec peste indoit foloasele ce posesorul a tras din acele pământuri, atunci se va face compesaţiune intre aceste foloase şi acele sumi sau valori, şi nici una din părţi nu va avea să mai dea nimic celei alte părţi.

Dacă însă această proporţiune va trece peşte îndoit, atunci posesorul pământului său, prisosul foloaselor sale, ce vs fi trecut peste indoitul preţului ce al dedese săteanului.

Dacă din contra, foloasele trase de posesor sunt mai mici de cât sumele sau valorile priimite de sătean, acesta priimind pământurile sale, va fi dator să intoarcă prisosul ce va trece peste indoitul acelor foloase şi până la concurenţa sumelor sau valorilor primite de dênsul. — In acest cas insă, săteanul va primi indată pământul său; iar prisosul, ce el va trebui să întoarcă posesorului, îl va plăti, de va voi, sau indată şi integral, sau in câştiuri mici şi la epoce deosebite indicate de tribunal.

Pentru a stabili şi a aprecia aceste compesaţiuni, tribunalul va putea ordona, de va fi trebuinţă, şi o cercetare la faţa locului.

Art. 11. In casul când săteanul va pretinde că preţul cuprins in act este mai mare de cât acela pe care l'a primit in realitate, el va fi admis a dovedi aceasta prin tot felul de probe, şi chiar prin simple presumpţiuni.

Art. 12. Când pe pământurile luate de la săteni, se vor fi făcut clădiri, plantaţiuni, sau ori-ce fel de alte imbunătăţiri, venitul saul foloasele ce ele au dat se vor calcula numai pe venitul curat ce pământul ar fi produs prin esploatarea sa, dacă nu s'ar fi făcut acele clădiri sau imbunătăţiri.

Posesorul, restituind pământul săteanului, liber va fi să'şi ardice, de va voi, toate imbunătăţirile făcute asupra locului, afară numai deacă săteanul nu va voi să conserve şi acele imbunătăţiri, plătind valórea lor. Pentru aceasta se dă fostului posesor

un termee de trei luni, din ziua de când săteanul s'a repus in posesiunea bunurilor sale, spre a'şi aridica imbunătăţirile făcute, sau a se inţelege cu săteanul.

Art. 13. In toate casurile, când sunt clădiri; plantaţiuni sau imbunătăţiri făcute de posesor de asemenea pământuri, el va fi in drept să curme ori-ce pretenţiuni de restituire de pământ sau de compensaţiuni, oferind şi dând săteanului alte pământuri, in schimbul celor ce i se luase. de aceeaşi intindere şi calitate ca acelea ce le avusese, dupe legea din 15 August 1864. Căci schimburile făcute cu pământuri de aceeaşi calitate şi cantitate, nu se consideră că o instrăinare sau desproprietărire a sătenilor, şi nu intră in previsiunile acestei legi.

Art. 14. Acei cari de la promulgarea acestei legi, prin acte directe ori indirecte, formale sau simelate, vor cumpăra ori vor lua ipotecă de la săteni pe locurile ce ei au dupe legea din 15 August 1864 vor vedea anulate aceste acte ale lor, autentice sau subscrise privat, prin hotărirea definitivă a tribunalului local, dată şi pronunţată in urma cererei săteanului sau dupe iniţiativa procurorului, conform art. 6, 7, 8 şi 9 din această lege, fără a se mai da insă vr'o despăgubire sau d'a se fixa compensaţiunile prevăzute prin această lege, in favoarea noului posesor.

Redactor **B. Boerescu**.

Ţeranii speculaţi.

Un fapt trist şi dureros am vĕzut petrecêndu-se la noi în ţară pe cele mai multe din moşiile arendate sau esploatate de arendaşi.

Ţeranii cari au nenorocirea de a lucra pământul acestora cu condiţiunea de a le da o parte din produs, sunt lăsaţi adesea, tocmai la seceriş de-şi vede nimicit fructul ostenelelor lor, care ar putea să le mai înlesnească şi amelioreze traiul.

Pe mai multe moşii din judeţul Ilfov, la Gruica Mitreni, arendată d-lui Constantinide, la Hotare exploatat de d. C. Rougos, la Chiselet etc. am vĕzut zilele acestea productele stând încă pe câmp nedijmuite din causă că arendaşii nu au voit să o facă, de şi ţeranii îşi îndeplinesc învoielele lor agricole, ba încă le mai arase câte două şi trei pogoane pe de-asupra. La Hotare, am vĕzut pogoane întregi de orz numai secerat pe câmp, şi putrezit, din aceeaşi causă; adică din aviditatea arendaşului care caută să ia şi piele de pe ţĕran. Locuitori, prin urmare cari puteau să se mai scape ast-fel de greutăţi prin recolta anului corent, au remas tot aşa de lipsiţi, de şi au muncit toată vara.

Acest fapt repetat pe cele mai multe din moşii a făcut ca ţerani să nu mai voiască a lucra pământul arendaşilor sau proprietarilor cu dijmă, aşa că aceştia, neavând braţe au remas cu cea mai mare parte din moşii nearate. Resultatul prin urmare al acestor manopere nedemne de spoliare este păgubitor pentru ţĕran, pentru arendaşi şi pentru ţeara întreagă.

Credem dar că după cum administraţia este datoare să forţeze pe ţerani a esecuta invoielele agricole, tot aşa este datoare să silească pe arendaşi a'şi împlini angajamentele lor, şi a nu lăsa peritori de foame pe nisce oameni de bună credinţă cări şi-au făcut datoriele. A se ţine productele muncitorilor pe câmp pe timpul de iarnă este arbitrar şi neuman, este o spoliare sfruntată a nenorocitului ţeran român.

(Reforma).

— Vineri. 15 curent, consiliul superior al armatei s'a pronunţat asupra admiterei în corpul ofiţerilor de reservă a acelor ofiţeri miliţiani, cari au adus servicie s'au dat probă de capacitate prin esamene sau prin participarea în campania din urmă.

(B. Public).

ŞTIRI DIN STREINATATE.

Ccetim in „Pall Mall Gasette“:

Toţi oameni politici din Anglia, ale cărora opiniuni au oari-cari greutate, recunosc astăzi că proiectele Ruşilor asupra imperiului indian sînt periculoase in gradul cel mai inalt, şi mai toată lumea începe a se convinge ca aceste proecte există de mult şi că în timpurlle din urmă au fost urmărite cu vigoare. Desbaterile Parlamentului cari s'au terminat arată în fine că s'au ajuns la această concluziune, de şi au trebuit mai mult de doi ani de vii desbateri interioare, vom spune aproape de convulsiuni, pentru ca să dobândim acest resultat. Şi cu toate acestea s'ar fi putut vedea din faptele cele mai generale şi mai cunoscute ale istoriei că excsistă de-a-lungul fruntariilor nemărginitului seu teritoriu o impulsiune iresistibilă care impinge necontenit pe Rusia spre meazăzi.

Noi nu vorbim în acest moment de relaţiunele Rusiei moderne cu vecinii sei. Aceste fapte arată lămurit existenţa unei acţiuni de genul acesta asupra tuturor guvernelor cari s'au succedat in Rusia. Fie-care stat învecinat a fost silit să cedeze Rusiei o parte din teritoriul seă; de la mai multe din aceste state ea a smuls provinţii intinse, şi civilizaţiuni întregi pline de strălucire au fost înghiţite în acea prapastie. Este asemine vederat că pretextele la toate anexiunile aceste au fost atît de numeroase şi atît de deosebite unele de altele, în cît cineva ajunge de a se încredinţa că din dărăptul acestor fapte este ceva mai mult de cît o simplă continuare de tradiţiuni, de cît o simplă venalitate de ambiţiune. Dar concluziunea pe care toată lumea o admite, este cum am zis, stabilită pe fapte anterioare chiar existenţei Rusiei inseşi.

Se scrie din Roma „Gazetei de Colonia“ cu data de 13 Decemvrie:

Papa trebue să rămăe sau nu captiv? Pentru deslegarea acestei chestiuni, Leon XIII-le însărcinase o comisiune de cardinali cu redactarea unei consultaţiuni; această consultaţiune este astăzi gata, ale căriia următoare concluziuni nu sînt edificătoare:

1) Datoria papei fiind de a menţine inviolabil principiul dreptului seu, el nu poate, nici într'un chip să între în relaţiuni cu ordinea de lucruri care există acum in Roma;

2) Dacă papa ar părăsi Vaticanul, un asemine act ar echivala cu părăsirea drepturilor şi a titlurilor sale de suveranitate.

3) Motivele pentru cari Piu IX n'a părăsit Roma continuă a fi defaţă, şi nu e cuvînt, din acest punct de vedere, că purtarea papei să fie schimbată.

O altă chestiune ocupă asemine pe curie in aceste momente: aceea anume, Iacă în primul consistoriu al anului viitor, trebue să renoiască protestaţiunea sa obicinuită contra ocupărei Romei. Leon XIII înclină spre opiniunea că protestaţiunile precedente sînt de-ajuns. O nouă protestare ar fi prea în contrazicere cu politica sa inspirată de principiile părintelui Carei, mai cu samă dacă Leon XIII ar repeta, dupre cumu ar voi o parte din persoanele cari-l incunjóră, protestarea făcută de cardinalul Simeoni, la 17 ianuarie, contra venirei la tron a lui Humbert I. Este probabil, prin urmare, că nu se face nici-o protestare.

—Se anunţă din Belgrad că Rusia s'a îndatorat, intr'o conventiune ce a încheiat cu Serbia, de a plăti acestei din urmă o subvenţiune anuală de 60,000 ruble in aur pentru instalarea in principat a catedrei de limba rusă şi de scoale ruse.

—Se comunică din aceeaşi capitală că ministrul serb de lucrări pcblice a prezentat un proiect pentru construcţiunea unei căi ferate de la Belgrad la Alexinaţ, Niş şi Mitroviţa.

Telegrame de prin ziare.

Viena, 28 Decemvre. — Camera seniorilor a primit projectul de lege privitor la prorogarea legei, militare până la finea anului 1879, cum şi projectul privitor la tratatul de comerciu cu Germania şi a măsurilor provizorie ce au a se lua pentru transacţiunile comerciale cu Italia. Ministrul de finanţe a profitat de această ocasiune spre a declara că, după convingerea sa, nu e departe de a obţinea o ordine com, lectă în finanţele Ausriei.

Londra, 22 Decemvre.— O grevă de 6 mii lucrători e gata să isbucnească în comitatele Yorkshire şi Lancashire.

Standard spune că emirul Shere-Ali a sosit pe teritorul rus.

Madrid, 28 Decemvre. — Recursul lui Moncasi- care a incercat a trage asupra regelui Spaniei, a fost rĕspins.

Alexandria, 28 Decemvre. — Convocarea unei adunări de deputaţi este anunţată în mod oficial.

Pesta, 28 Decemvre. — Ziarul „Eilenor“ declară nefundat sgomotul după care numĕrul agenţilor poliţieneşti de la Godolo, reşedinţă imperială, a forst mărit, şi că s'a făcut incercare de a aresta un socialist german denunţat autorităţilot austriace.

Roma, 28 Decemvre.— La „Riforma“ zice că D. Depretis a avut o lungă intrevorbire cu ambasadorul în privinţa neinţelegerii care s'a ivit intre consulul italian de la Nicosia (Cipru) şi sir Wolseley, guvernatorul engles a insulei pentru exequatur şi recunoaşterea capitulaţiunilor cum existau înainte de tractatul de la 4 Maiu 1878. In urma acestei convorbiri neinţelegerea a fost aplanată.

New-york, 28 Decemvre. — O incercare de rĕscoală a avut loc în Mexic. Sau sugrumat şi spînzurat 80 oameni.

Londra, 28 Decemvre. — „Times“ cere ca viitorul emir a Afganistanului să fie amicul amicilor şi inimicul inimicilor Angliei.

[Havas].

DE VENZARE, două rinduri de case, situate în strada Sf. Andrei vis-a-vis de biserica Sf. Andrei foaste proprietate a d-lui Nizzescu avênd una 2 odăi şi bucătărie şi alta 2 odăi şi o sofragerie; ogradă mare cu gradină, grajd, şură pentru trăsură etc.

A se adresa la d-na Sion proprietara care locueşte chiar în aceste case. (2—5).

TIMBRU

La greţa secţiunei I-a a Curţei se găseşte de vênzare timbru de ori ce soiu şi valoare; prin urmare toţi acei ce au de făcut apeluri, revisuiri, opositiune, declaraţiuni de recurs (in corecţional), şi în fine pentru veri ce acte de procedură, se aducă sau să trimită valoarea direct la Curte, unde va fi inlocuită prin timbru.

CALEA FERATA LEMBERG-CERNAUTI-IASI

LINIILE ROMÂNE

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 20 Decemvre 1878 / 1 Ianuare 1879

ORELE INDICATE SE RAPORTA LA TIMPUL DE BUCURESCI

ROMAN—IASI

Kilom. de la Roman	STAŢIUNILE		Tr. acc. No. 1 Ore m.	Tr. mix Nr. 7. Ore m.
	ROMAN (Restaur.) Plec.		dimin. 9_{15}	p. m. 5_{2}
15_{19}	Mircesci		9_{38}	5_{38}
19_{55}	Hălăucesci		9_{46}	5_{52}
40_{16}	*Paşcani* (rest.)	Sosire	10_{16}	$6_{36}n$
		Plec. la Iaşi	10_{26}	$7_{20}n$
		Plec. la Sucéva	10_{32}	$7_{30}n$
54_{95}	Ruginoasa plecare		10_{55}	$7_{57}n$
70_{96}	Tîrgul-Frumos		11_{30}	$8_{39}n$
92_{96}	Podul-Iloaii		12_{10}	$9_{24}n$
101_{70}	Cucuteni		12_{24}	$9_{41}n$
115_{87}	IAŞI (rest.) sosirea		12_{45} p. m.	$10_{4}n$ seară

IASI—ROMAN

Kilom. de la Iaşi	STATIUNILE		Tr. acc. No. 2 Ore m.	Tr. mix No. 8 Ore m.
	IAŞI (restaur.) plecare.		p. m. 4_{39}	dimin. 6_{37}
14_{17}	Cucuteni		4_{51}	7_{3}
22_{91}	Podul-Iloaii		5_{6}	7_{25}
41_{91}	Tîrgul-Frumos		5_{49}	8_{19}
60_{92}	Ruginoasa		$6_{32}n$	9_{13}
75_{71}	*Paşcani* (rest.)	Sosire	$7\ n$	9_{45}
		Plec. la Roman	$7_{10}n$	10_{17}
		Plec. la Sucéva	$7_{30}n$	10_{32}
96_{32}	Hălăucesci plecare		$7_{43}n$	11_{7}
100_{68}	Mircesci		$7_{51}n$	11_{22}
115_{87}	ROMAN (rest.) sosire		$8_{12}n$ seara	11_{50} dimin.

PASCANI—SUCEAVA

Kilom. de la Paşcan	STAŢIUNILE		Tr. acc. No. 3 Ore m.	Tr. mix No. 9 Ore m
	PAŞCANI (rest.) plecare.		dimin. 10_{32}	seara $7_{30}n$
10_{78}	Heci-Lespezi		10_{50}	$7_{58}n$
21_{11}	Dolhasca		11_{11}	$8_{30}n$
32_{89}	Liteni		11_{29}	$9\ n$
45_{82}	*Veresci* (rest.)	Sosire	11_{48}	$9_{50}n$
		Plec la Sucéva	11_{53}	$9_{50}n$
		Plc. la Botoşani	12_{3}	$10_{5}\ n$
59_{41}	Bordujeni plecare		12_{13}	$10_{19}n$
63_{15}	SUCÉVA (rest.) sosire		18_{18} p. m.	$10_{28}n$ seara

SUCEAVA—PASCANI

Kilom. de la Sucéva	STATIUNILE		Tr. acc. No. 4 Ore m.	Tr. mix No. 10 Ore m.
	SUCÉVA (rest.) plecare.		p. m. 5_{5}	dimin. 6_{40}
3_{74}	Bordujeni		5_{12}	6_{50}
17_{33}	*Veresci* (rest.)	Sosire	5_{30}	7_{18}
		Plecare	5_{35}	7_{38}
30_{26}	Liteni		5_{56}	8_{8}
42_{04}	Dolhasca		$6_{18}n$	8_{42}
52_{37}	Hece-Lespezi		$6_{34}n$	9_{8}
63_{15}	PAŞCANI (rest.) sosire.		$6_{51}n$ seara	9_{30} dimin.

VERESCI—BOTOSANI

Kilom. de la Veresc	STAŢIUNILE	Tren. mixte No. 11 Ore m.	Tren. mixte No. 13 Oro m
	VERESCI (rest.) plecare	seara $10_{5}\ n$	p. m. 12_{3}
18_{97}	Bucecea	$10_{50}n$	12_{48}
28_{78}	Leverda-Dorohoi	$11_{18}n$	1_{16}
44_{26}	BOTOŞANI (rest.) sosire	$11_{53}n$ seara	1_{51} p. m.

BOTOSANI—VERESCI

Kilom. de la Botoş.	STATIUNILE	Tren. mixte No. 12 Ore m.	Tren. mixte No. 14 Ore m.
	BOTOŞANI (rest.) plecare	dimin. $5_{14}n$	p. m. 3_{26}
15_{18}	Leverda-Dorohoi	$5_{51}n$	4_{3}
25_{29}	Bucecea	6_{29}	4_{41}
44_{26}	VERESCI (rest.) sosire.	7_{8} dimin.	5_{20} p. m.

Cifrele indicate *n* se referă la timpul de la 6 ore sara până la 6 ore diminéţa.

OBSERVATIUNI

La ROMAN
- Trenul accelerat No. 1 cu tr. accel. No. 1 al Căilor ferate Române de la Bucureşci şi Galaţi.
- Trenul mixt No. 7 cu tr. mixt No. 7 „ „ „ de la Galaţi.
- Trenul accel. No. 2 cu tr. accel. No. 2 „ „ „ la Galaţi şi Bucuresci.
- Trenul mixt No. 8 cu tr. mixt No. 8 „ „ „ la Galaţi.

La IAŞI
- Tr. accel. No. 1 cu tr. de călăt. No. 9 al Calei ferate a Stat. Iaşi-Ungheni, la Ungheni-Chişineu-Odesa.
- Tr. accel. No. 2 cu tr. de călăt. No. 10 „ „ „ „ „ „ „ de la Ungheni resp. Chişineu-Odesa

La SUCEAVA
- Trenul accelerat No. 3 cu tr. accel No. 2 al Calei ferate Lemberg-Cernăuţi-Iaşi, liniile austriace, la Lemberg-Cracovia-Viena etc.
- Trenul mixt No. 9 cu tr. mixt No. 6 „ „ „ „ „ „ „ „ la Lemberg.
- Trenul accel. No. 4 cu tr. accel. No. 1 „ „ „ „ „ „ „ „ de la Lemberg spre Iaşi-Ungheni-Odesa, resp. Galaţi, Bucuresci.
- Trenul mixt No. 10 cu tr. micst No. 5 „ „ „ „ „ „ „ „ de la Lemberg.

Directia de Exploatare.

INJECTION BROU

Higienic, infailibil şi perservativ singura care vindecă făr' a-i adăogi nimic. Se află în toate farmaciele din Univers şi, în Paris la *Jules Ferré*, farmacist, 102, strada Richelieu, succesorul lui Brou *Dépôt à Jassy* : D. *Racovitza*

Tipografi a Buciumului Român. Gerant I. Tufĕscu.

№. 256. Marcuri 20 Decemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administrațiunea
în casa Negruzzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi 19 Decemvre 1878.

ȘTIRI DIN STREINATATE.

O corespondență americană din New-York, sub titlul »Protestațiuni contra articolelor publicate in Germania“ au susținut nu de mult că Germania s'ar fi invoit să cîștige insula Curacao, dar că guvernul Uniunei, intemeinduse pe doctrina Monroe, s'a opus la aceasta, și că intențiunile succesive ale cabinetului de Berlin de a anexa S.t-Tomas, Port-Limao, San-Juon-del-Norte san Greytown, nu isbutiseră in fața opunerei Statelor-Unite.

„Gazeta Germaniei de Nord“ respundând la această corespondență zice că guvernul Statelor-Unite n'a formulat obiecțiuni pentru simplul cuvînt că Germania n'are intențiunea și nici n'a avut nici-o-dată de a cîștiga vre-una din insulele sau vre-unul din porturile aceste, nici de a intemeia vre o colonie in America. Oamenii de stat din America știu aceasta fórte bine și Germania a făcut in această privință și in mai multe rînduri declarațiuni neechivoce. Nu póte fi deci chestiune de tulburare in bunele relațiuni și cu atita mai puțin de conflicte.

— „Orientul“ din 16 Dechembre ne dă următoarele noutăți din Bulgaria. De acum în trei zile, alegerile pentru adunarea națională din Bulgaria vor fi terminate.

Adunarea se intrunește la Tîrnova la $^{6}/_{18}$ Ianuarie. Numerul deputaților este de 230.

Un grup important de alegători din Rusciuc gîndesc serios a vota în alegerea viitoare a principelui pentru A. S. R. principele Carol al României.

— Tot după același ziar traducem următoarea scrisoare pe care Impăratul Germaniei a adresat principelui imperial în 5 a lunei aceștiea:

Prea iubitul meu fiu!

„Pe cînd, în cursul acestui an, actul criminal al unui rătăcit mi-a impus necesitatea de a renunța provizoriu la exercițiul misiunei mele de principe, am însărcinat pe Alteța Voastră Imperială, al cărui devotament 'l cunosc, cînd este vorba de a servi patriea, de a mĕ inlocui in direcțiunea afacerilor guvernului. Este pentru mine o trebuință de inimă de a vĕ exprima adînca mea recunoștință de devotamentul de care ați dat probă in exercițiul funcțiunilor voastre și de grija ce ați avut de a lucra tot d'a una după principiile mele, siguranța ce avem despre fermitatea cu care Alteța Voastră Regală va împlini pentru salutea poporului, sarcina grea de a guverna, nu a fost înșelată, căci mi-a fost dat de a observa cu o satisfacțiune crescêndă mergerea guvernului in timpul acestui interim. Liniștirei și crederei ce-mi inspira această vedere, datoresc esențial grabnica mea vindecare. Astăzi, pătruns de o umilă recunoștință către Providență, o laud că mi-a permis de a împlini din nou datoriele mele de principe, reinoesc mulțămirile mele părintești, adăogând ca impărat și rege, deplina recunoștință activității sale așa de fidelă, convins că poporul german va fi pătruns pentru *D-vóstră* de același sentiment de recunoștință.

Rĕmân cu amiciție sinceră Alteței Voastre părinte iubitor. — *Vilhelm.*

— Fuga sau retragerea emirului de la Cabul ar fi fost determinată, după înștiințările din sorginte rusască, de către amenințarea unei revoluțiuni de palat. Prințul, zice aceste înștiințări, se temea nu numai de demnitarii curței sale, dar chiar de proprii sei fii, și ar fi fugit la Balkh pentru a'și căștiga o armată de Turcomani la cauza sa. Cît pentru misiunea rusească, nu l'a acompanieat. după cum era sgomotul; ea s'a retras numai din partea sa, și se intoarce in Turchestan. In fața anarhiei ce s'a produs in urma acestor mișcări, oare cari triburi, intre altele acele a Ghilzelor, ar fi proclamat pe Yacob-khan de succesor a lul Shere Ali. Așa cel puțin i se spune din Lahora ziarului „Times“.

— După o telegramă adresată din Cuetah către „Daiy News“, guvernorul Candaharului, care se zicea că s'ar lăsa a fi omorit pentru apărarea prințului, sau ar fi informat pe Emir din contra, că ori ce resistență ar fi in deșert, fără un adjutor străin și că in cea-ce-l privește, nu vede posibilitatea de a apăra defileul Khodjak.

— Cetim in „La République française“:

„Ocuparea Jellalabadului de către oștirile anglo-indicne are o insemnătate strategica de prima ordine. Mai intăi această ocupare dovedesce că generalul Browne, care conduce operațiunile in valea Cabul-Daria, este acum stăpîn pe cea mai mare parte din valea aceasta. Al doilea ea pune in mînile acestui general strimtoarea văei Kunar, care urmează calea Chitral. Punênd mîna pe această fortereță, colona care merge de la Peshawar in direcțiunea Cabulului ar fi cîștigat un punct solid de razim la o distanță aproape jumătate intre aceste doue localități. Ea este acum in stare de a face față sau la un corp de oștire dușmană care ar veni din Afganistanul central sau apusan, sau la o expediție care ar plea de la Oxul de sus și care s'ar scobori spre Cabulistan preste Pamir și Indukosch. Din punctul de vedere militar, poziținea Jellalabadului poate avea deci cea mai mare inriurire. Ea este destul de puternică pentru ca trupele anglo-indiene să mărginéscă operațiunele la acest obiectiv, dacă considerațiuni politice nu le vor sili să și urmeze calea inainte. Dacă aceste trupe vor fi silite de a inainta pănă la Cabul, ele vor afla in Jellalabad o bază excelentă de operațiuni, bine înțeles după ce îl vor pune mai intăi in stare de aparare.

„Englitera are ea interes de a împinge cucerirele mai departe? Nu o credem. Ce voea dinsa intr'adevĕr? Scopul ei era de a se putea uita la cele ce se petrec din dosul perdelei nepătrunse formată de fruntaria apusană a Indostanului prin nemărginita catenă a munților Suleiman. Din punct de vedere strategic acest scop este ajuns. Colona din Cabul-Daria aflătoare la Jellalabad și cea in valea Curum la strimtoarea Shutargardan, sînt acum pe poalele apusene ale munților Suleiman, în vreme ce coloana care a plecat de la Quettah amenință Kandaharul. Aceste resultate militare, dobîndite după o lună de zile

de la inceperea resboiului, ne par cu totul indestulătoare. și respund, de altă parte, și la ținta ce s'a propus guvernul britanic. Vĕlul care ascundea privirilor guvernului uneltirile Rusiel din Aganistan este acum rupt. Dacă acaastă împărăție ar fi mai puțin depărtată, dacă oștirea sa din Turchestan ar fi mai însemnată, dacă mijloacele sale de comunicațiune din centrul Asiei ar fi mai puțin precarie, ar fi viderat motive ca Anglia să nu se mulțumească cu poziținile ce ocupă capetele coloanelor sale expediționare. Dar Rusia nu poate, in epoca noastră, să lucreze altmintrea de cît prin insusință diplomatică în regiunile unde Anglia se teme de rivalitatea sa. Incă n'a sosit momentul în care ea va fi capabilă de a intrebuința in această parte puterile sale armate. In asemine condițiuni credem că Britania-Mare trebue să fie satisfăcută că s'a înalțat atît de ușor și atît de repede prestigiul seu in ochii populațiilor aziatice. Ar fi poate o mare nesocotință de a nu se opri la timp, sub pretext de a merge inaintea unui pericol care nu există incă."

— Același ziar expunênd dificultățile ce va avea vice-regele Indiilor, de a statornici o ordine de lucruri suportabilă in Afganistan, arată, că prin fuga lui Shere-Ali din Cabul situațiunea Englezilor intru nimic nu s'a imbunătățit, și urma inchee prin liniile următoare:

„Trebue să-și aducă cine-va aminte cu cită inlesnire au cucerit oștirile britanice Afganistanul in 1839, dar in acelaș timp să nu se uite infricoșata soartă ce a avut Elphinstone și soldații sei in 1841. A intra in Afganistan nu e o intreprindere relativ ușoară; a sta insă in această regiune și a cîrmui semințiile ei cele turbulente, această sarcină pare a fi mai grea. Voind să impună Cabulului de suveran pe Șah-Sudja, in locul lui Dost-Mohamed care asemine a apucat fuga spre Turkestau, guvernul englez a pregătit exploziunea ingrozitoare care i-a nimicit puterea și inrîurirea in Afganistan. Dacă, cum se crede, oștirea anglo-indiană se află in posesiunea granițelor științifice de care a vorbit lordul Beaconsfield, nu vedem pentru ce ea nu ar sta aici, așteptând evenementele care nu vor lipsi de a se produce intr'o țară, lasată mai mult de cât ori cînd in prada turburărilor și a desbinărilor.

DIN ȚARA.

— Senatul a inceput Simbătă desbaterea generală in privința proiectului pentru neinstreinarea pămînturilor acordate locuitorilor rurali, prin legea de la 1864.

— "Binele public„ află că se vor numi ca ajutori ai primariului din capitală, pe lângă d Procopie Dimitrescu, d. d. N. Fleva și Gr. P. Serurie.

— „Pressa" cumunică că guvernul va numi consul român la Ismail pe d. Stănescu, fost prezident al tribunalului de Ismail pe cînd Basarabie era a noastră.

— „L'Orient" află, că d. colonel Fălcoianu ar fi având un proiect pentru un nou port la Tulcea. Proiectul, după numitul ziar, are sorți de a se realiza.

— Aceluiași ziar i se comunică din Rusciuc, că un grup important de alegĕtori, va vota pentru A. S. R. Domnitorul românilor, la tronul Bulgariei.

— „Rom. liberă" Află că d. C. A. Rosetti va pleca la Paris, Londra și Berlin, spre a regula trămiterea reprezentațiunii diplomatice.

Proectul de lege pentru fabrica de hârtiă.

Art. 1. Terminul prevĕzut prin legea din 6 (18) Martiu 1875. pentru concesionarea furniturei de chârtie necesară tuturor autorităților din țară, se prelungește pe doui spre-zece ani, incepători din ziua cînd fabrica va fi instalată și in stare de a funcționa regulat.

Art. 2. Guvernul este autorisat a ceda de vĕci și gratuit concesionarilor, pentru instalarea fabricei, un loc in intindere de cinci sau șese ectare pe una din proprietățile Statului, chiar dacă acest loc ar cuprinde o clădire, o cădere de apă sau ar fi acoperit cu pădure.

Art. 3. Guvernul garantează fabricei, in ori ce cas, un minimum de furnitură anuală de două sute mii chilograme de chârtie.

Art. 4. Fabrica cu toate dependințele ei va fi scutită pe tot timpul concesiunii de ori ce imposite directe către Stat, cum și de zecimile județene și comunale.

Art. 5. La cas când, in cursul concesiunii, s'ar aduce regimului vamal actual veri-o modificațiune defavorabilă interesele concesionarului, fie aceasta in privința scutirilor prevĕzute prin legea generală a vămilor art. 8 aliniatele 8, 10, și 11, fie in privința esportului sdrențelor și altor materii brute, șervind la fabricațiunea chârtiei, după cum aceasta este azi regulată prin convențiunea cu Austro-Ungaria, guvernul se obligă a compensa prin alte foloase pagubele aduse concesionarului.

Aceste compensațiuni vor fi fixate prin comună ințelegere intre guvern și concesionari, sau, la trebuință, prin arbitragiu.

Art. 6. Concesiunea furniturei de chârtie cu obligațiunea de a se inființa o fabrică in țară se va da prin licitațiune publică.

Dacă la două licitațiuni succesive nu s'ar presenta de cât un singur concurent, guvernul este autorisat, la o a treia licitațiune, să adjudece concesiunea și unui singur amator, dacă oferta sea va fi satisfăcătoare.

Art. 7. Această concesiune nu va fi dată de cât unui Român, care nu o va putea trece către altă persoană fără autorisațiunea puterei legiuitoare.

DIN LOCALITATE.

Joi la 14 a curentei s'a judecat la Tribunalul de Iași secția a IV-a procesul intentat d-lui Leon Gheorghiu, fost impiegat la parchetul general, invinuit că din a sa negligență s'ar fi sustras din Parchet de către practicantul Costache Păun un estract de decisie prin care se condeamnă pe un Alexandru Paraschiv la 15 zile de inchisoare.

Domnii Xenopol și Roiu aparau pe Leon Gheorghiu, care era o adevarată victimă a unui simțimênt nedemn de orbă furie a actualului Procuror general D. Teodor Mândru, pentru care mai mulți membri din cei mai eminenți ai baroului Iașan, se inscrisese in apararea lui Gheorghiu, ca D-nii C. Casimir. Gr. M. Buicliu, A. Botez și alții.

D-nul Xenopol voi se arăte modul cum Gheorghiu fusese adus inaintea Tribunalului. Vroia să arăte că d. Procuror general surprinzêud pe Păun cu sustragerea estractului incă de la 4 Octomvre, s'a mărginit a-i interzice de a mai veni la Parchet, ertându'l de alt-fel pentru fapta sa și mai in urmă chiar eliberându-i un certificat de bune servicii. După de d-sa (d. Xenopol) a eșit din funcțiunea de Procuror, la 1 Noemvre, și s'a intîmplat incidentul cu publicarea vestitei adrese No. 11167 a Ministrului de justiție, care e un adevarat brevet de incapacitate dat d-lui Procuror general, acesta bănuind, fără cuvênt, pe Gheorghiu că ar fi dat copie de pe acea adresă in mănile celui-ce a publicat'o, pe când in realitate d. Xenopol a luat'o singur pe când era ca Procuror, cea-ce a declarat și prin publicitate; *capabilul* dl. Procuror general, in orba sa furie, printr'un raport confidențial, și sub o altă formă de sigur, de cât-cea reală, cere de la

Minister, la 6 Noemvre, pe de o parte, departarea acestui inteligent, onest şi harnic tînăr, pretextând cine mai ştie ce născociri, proprii inteligenţei sale; iar pe de altă parte, *aducêndu 'şi aminte de Păun*, tot atunci, *prin urmare a doua zi de publicarea scrisorei d-lui Xenopol şi a adresei Ministeriale* No. 11,167, chiamă pe Prim-Procuror să facă o constatare formală asupra faptului lui Păun care era ştiut de *demnul* representant al Ministerului Public, D. Mândru, cu 4, 5 săptămâni mai inainte, şi pentru care d-sa îi aplicase atunci pedeapsa lui Păun: darea afară de a mai fi practicant in Parchet. Constatarea finindu-se, *integrul* Procuror general, *ordonă* ce să dee in judecată nu numai pe Păun *ci şi pe Gheorghiu pentru negligenta pomenită mai sus*, fapt, care pe cît ştim, a surprins şi pus in mirare şi pe Prim-Procuror, ce de o cam-dată, se vede, nu inţelegea scopul meschin a d-lui Procuror general.

Cu alte cuvinte, Păun a fost dat judecăţei pentru ca să se poată implica şî pe Gheorghiu şi ast-fel *d. Măndru*, neputêndu 'şi resbuna contra celor mai mari a voit se'şi resufle mânia macar asupra celor mai mici. — Tot-o-dată *„faisant d'une pierre deux coups“*, cum zice francesul, să poată pune in locul lui Gheorghiu pe cumnatul seu, d. Stamati, un băet, ce n'a invăţat nici-o-dată nimic şi care dă! pentru a ajunge ceva, are nevoe de a urma aceiaşi cale pe care a urmat'o acel-ce l'a pus in pâne. Aceste şi multe altele, care erau se fie foarte relative in causa, era să le spună D. Xenopol, dar, din nefericire, d-sa n'a putut indeplini rolul seu de apărător, pentru că d. Preşedinte, dăscălit, precum se vede, cu de amănuntul de *eruditul* Procuror general, l'a întrerup de atâtea ori, spunêndu-i, *când* că nu se face procesul Procurorului general, *când* că Tribunalul n'are nevoe se ştie cutare sau cutare lucruri, in cât D. Xenopol, vêzênd că, de şi păstrează cea mai mare moderaţiune in pleduarea sa, era impedecat in fie-care moment de d. Preşedinte, a fost nevoit se renunţe la cuvênt, mulţumindu-se numai de-a face atent pe onorabilul public, care era foarte numeros asupra dreptăţei cu care şedinţa era preşidată.

Domnul Roiu, avên cuvêntul, perveni cu cele mai mari greutăţi şi strecurându-se oare-cum pintre clopoţelul D-lui Preşedinte, isbuti se atingă, prin câte-va cuvinte, bine simţite, *miezul*a facerei, demascând lucrurile, precum sunt ele in realitate pe *puternicul zilei* care a ordonat darea in judecată a lui Gheorghiu si din graţia căruea se află astă astăzi pus in disponibilitate. De şi *clopoţelul* părea că voeşte a inăduşi voacea d-lui Roiu, totuşi cuvintele sale fură bine auzite de auditori, care se păreau porniţi, revoltaţi chiar, contra procedurei ne mai pomenite şi fără precedent in analele judeciare ale d-lui Procuror general.

Noi, care am fost, cu ocasiune, spectator la această nostimă afacere, mărturisim in conştiinţă că am remas cuprinşi de o legitimă indignaţie la desfăşurarea faptelor in modul lor natural, de către d. Roiu, fapte care a pus pe ori-cine in stare se inţeleagă motivul adevarat care a orbit cu desevêrşire pe capul parchetului, de a face ceea-ce a făcut.

Nici-unul altul de cât simţimêntul nedemn a orbei sale furii, a unei oarbe prigonire, a unui spirit de resbunare!

Din interogatoriul luat lui Gheorghiu, care a narat intr'un mod eclatant, toate peripeţiile prin care a trecut această nostimă afacere, s'a dovedit aceasta până la evidenţă. Gheorghiu, de şi era adus ca inculpat inaintea Tribunalului, acesta nu l'a impedecat de a stigmatisa, prin respunsurile sale, pe acel ce a ştiut se 'şi facă ast-fel datoria, pe puternicul zilei. Apoi din desbaterea orală, şi din depunerile unui martur, fost procuror de Curte, se probează că Gheorghiu nu numai că n'a fost negligent, ci in tot timpul cât marturul a fost procuror, un an şi câte-va luni, dênsul era unul din acei rari funcţionari care 'şi indeplinia consciencios datoria; era un model de activitate şi onestitate şi el şi-a atras laudele superiorilor sei.

Dar n'avem nevoe de-a mai desfăşura şi alte fapte, care sunt in favorul lui Gheorghiu, căci toţi, până l unul, vedea că dreptatea sa era ca lumina albă a zilei, şi că el n'a fost de cât victimă, o adevarată victimă in această causă.

Nu uităm a aminti că D. Procuror Scuily a făcut ca un magistrat independent, nesusţinênd acusaţiunea, cu toate că va displăcea superiorului seu.

Desbaterile finindu-se, Tribunalul compus dín D. Malcociu, preşedinte, d. d. P. Ciurea şi Ivaşcu, judecători, *in unanimitate*, pronunţă sentinţa sa achitătoare, — la care publicul respunse prin prelungite şi sgomotoase aplause.

Nu putem termina mica noastră dare de samă fără a nu adăogi că asemine acte urîte, injositoare, din partea actualului procuror general, sunt condamnabile din toate puntele de vedere.

Ele ne umplu sufletul de cea mai adênvă intristare, ne revoltează şi ne indigneză in aşa mod, in cât ar trebui se disperăm de a mai vede domnind in ţara aceasta legalitatea, virtutea şi capacitatea, respectul onoarei fie-căruea, durere de inimă pentru interesul public şi curmarea sistemului de prigonire şi de resbunare care s'a esercitat şi, din nefericire, se esercită incă . . . .

Da! ar trebui se disperăm de viitoriul ţerei acesteia, dacă ni-am lasa dominaţi de tristele sentimente de care ne este năvălită inima in aceste momente! . . . .

Da! ar trebui se disperăm de viitoriul acestei ţeri, dacă am crede ca şi in demnităţile publice cele mai inalte; s'ar pute găsi barbaţi de Stat, persoane *inteligente*, *integre*, *capabile*, *oneste*, *harnice* şi *mândre* ca actualul procuror general, d. Teodor Măndru!!

Telegrame de prin ziare.

Constantinopole, 28 Decemvre. — Astăţi, cu ocasiunea renoirii anului turcesc, Sultanul a ţis marelui vizir Keredine-paşa că'i recomandă a mănţinea armonia in minister şi a stărui pentru mănţinerea bunelor relaţiuni cu puterile.

Constantinopole, 29 Decemvre. — Persoanele influente pe lângă Sultan sunt opuse projectului, marelui vizir Keredine-paşa de a convoca Camerele.

Uă agitaţiune ascunsă domneşce in popor, care este nemulţămit şi ar voi se silească pe Sultan a lua uă administraţiune compusă din Franceşi şi Anglesi.

Viena, 29 Decemvre. — *Montagsrevue* confirmă că tratatul de comerciu va fi incheiat in curind intre Austria şi Francia, pe basa tratamentului celui mai bun acordat naţiunii celei mai favorisate.

Atena, 29 Decemvre. — Se desmiute că Grecia ar renunţa la Janina. Grecia este hotărită a cere executarea literală a tratatului de Berlin pentru delimitarea frontierelor sale.

Nis, 29 Decemvre. — Scupcina, după uă discuţiune de două ţile, a primit, cu 130 voturi contra 28, prelungirea legii actuale asupra presei şi mănţinerea censurei pentru ţiarele străine până la 1 Januarie 1878. Ea a votat creditul de 120 mii lei pentru 4 ambasade din nou create şi a adoptat mĕsura de a se aplica Constituţiunea serbă la teritoriile anexate prin tratatul de Berlin la Serbia.

VARIETATI.

(*Un soldat rus*) — găsisă in Bulgaria, un sac de bani conţinând 30,000 ruble in jumătăţi de imperiali, perduţi de un impiegat din comptuarul Helberstat, pe calea Zîmnicei. Soldatul se numea I. Vlasov, servea in regimentul Estoniei, şi era transportat in tr'un convoiu de ambulanţă pentru a fi repatriat. In Rusia numai in spitalul chiar unde fusesă transportat, se descoperi abia tezaurul purtat de el.

(*Un doctor sincer*). — Un bolnav simţind dureri mari se dusă la un doctor. Acesta constată prezenţa cordelei. Pentru 100

fr. plătiţi el se obligă a-l lecui. Bolnavul se invoeşte ; căteva zile după aceia reveni însă furios la doctor că nu simţia nici o alinare.

— M'ai înşelat Domnule Doctor, căci sufăr mai mult decît ori cînd.

— Sînt cu toate acestea foarte sigur, respunsă liniştit doctorul, dar acuma vĕd eu ce este pricina : *D-ta ai avut două cordele.*

— ....!

(*Leac pentru bătături*). — Se ia piper roş local sau de Cayena şi se pune in spirt bun şi tare, aşa ca amestecul să fie opăritor. Se scaldă atunci picioarele cu acest amestec la părţile bolnave. Lecuirea sigură şi promptă.

(*Noua producţie musicală*). — La Graţ se prepară prima reprezentaţie a operei „*die Welfenbraut*“ de comtele Wittgenstein. Autorul dirige in persoană repetiţiile acestei mare operă.

(*Moda regicidului*). — Un fapt recent ne arată încă odată atot puternicia modei.

Telegraful a dat, in zilele din urmă pe toate puntele globului, relaţiuni fidele despre faptele şi gusturile unui nebun din Anglia D. Edwards Bome Madden.

8.

Consiliul de sanatate de la Saint Petersburg a autorisat importaţiunea in Rusia a *Capsulelor lui Guyot cu gudron*, atât de eficace in cazurile de guturaiuri, catarhe, bronchita, phthisia. Două capsule la fie care mancare aduc uă repede ameliorăţiune. Tratamentul costă un preţ neinsemnat, ţece sau cinci-spre-ţece centime pe ţi.

Pentru a evita prea numeroasele imitaţiuni se exige pe fie care flacon semnătura Guyot, imprimată in trei colori.

Capsulele Guyot se găsesc in România la mai toate pharmaciele.

Aviz amatorilor de dans.

Lipsa unei scoale de daus era de mult simţită in oraşul nostru şi credem deci că d. Buhman a făcut un adevărat serviciu amatorilor de dans, infiinţând atare scólă, *a cărui local se află in hotelul Daciei* No. 18.

Apoi D. Buhman, pe cât ştim, e singurul renumit danseur ce posedă Iaşul, şi pe care publicul 'il cunóşte acum in deajuns, pentru ca se nu mai avem nevoe de laude; şi in vedere, că sesonul balurilor este fórte aproape, noi sperăm, că publicul amator de dans nu va perde o ocasie atât de bine venită, dând astfel şi concursul seu simpaticului danseur, concurs, ce cu drept cuvênt îl merită.

CALEA FERATA LEMBERG-CERNAUTI-IASI
LINIILE ROMÂNE

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 20 Decemvre 1878 / 1 Ianuare 1879

ORELE INDICATE SE RAPORTA LA TIMPUL DE BUCURESCI

ROMAN—IASI

Kilom. de la Roman	STAŢIUNILE	Tr. acc. No. 1 Ore m.	Tr. mix Nr. 7. Ore m.
		dimin.	p. m.
	ROMAN (Restaur.) Plec.	9_{15}	$5_{\ 2}$
15_{19}	Mircesci	9_{38}	5_{38}
19_{55}	Hălăucesci	9_{46}	5_{52}
40_{16}	*Paşcani* (rest.) Sosire . . .	10_{16}	$6_{36}n$
	Plec. la Iaşi .	10_{26}	$7_{30}n$
	Plec. la Sucéva	10_{32}	$7_{30}n$
54_{95}	Ruginoasa plecare . . .	10_{55}	$7_{57}n$
70_{96}	Tîrgul-Frumos	11_{30}	$8_{39}n$
92_{36}	Podul-Iloaii	12_{10}	$9_{24}n$
101_{70}	Cucuteni	12_{24}	$9_{41}n$
115_{87}	IAŞI (rest.) sosirea . .	12_{45} p. m.	$10_{\ 4}n$ seară

IASI—ROMAN

Kilom. de la Iaşi	STATIUNILE	Tr. acc. No. 2 Ore m.	Tr. mix No. 8 Ore m
		p. m.	dimin.
	IAŞI (restaur.) plecare .	4_{29}	6_{37}
14_{17}	Cucuteni	4_{51}	$7_{\ 3}$
22_{91}	Podul-Iloaii	$5_{\ 6}$	7_{25}
41_{91}	Tîrgul-Frumos	5_{49}	8_{19}
60_{92}	Ruginoasa	$6_{32}n$	9_{13}
75_{71}	*Paşcani* (rest.) Sosire . . .	$7\ n$	9_{45}
	Plec. la Roman	$7_{10}n$	10_{17}
	Plec. la Sucéva	$7_{30}n$	10_{32}
96_{32}	Hălăucesci plecare . . .	$7_{48}n$	$11_{\ 7}$
100_{68}	Mircesci	$7_{51}n$	11_{22}
115_{87}	ROMAN (rest.) sosire .	$8_{12}n$ seara	11_{50} dimin.

PASCANI—SUCEAVA

Kilom. de la Paşcan	STAŢIUNILE	Tr. acc. No. 3 Ore m.	Tr. mix No. 9 Ore m.
		dimin.	seara
	PAŞCANI (rest.) plecare.	10_{32}	$7_{30}n$
10_{78}	Heci-Lespezi	10_{50}	$7_{58}n$
21_{11}	Dolhasca	11_{11}	$8_{30}n$
32_{89}	Liteni	11_{29}	$9\ n$
45_{82}	*Veresci* (rest.) Sosire . . .	11_{48}	$9_{30}n$
	Plec la Sucéva	11_{53}	$9_{50}n$
	Plc. la Botoşani	$12_{\ 3}$	$10_{\ 5}n$
59_{41}	Bordujeni plecare . . .	12_{13}	$10_{19}n$
63_{15}	SUCÉVA (rest.) sosire .	18_{18} p. m.	$10_{28}n$ seara

SUCEAVA—PASCANI

Kilom. de la Sucéva	STATIUNILE	Tr. acc. No. 4 Ore m.	Tr. mix No. 10 Ore m.
		p. m	dimin.
	SUCÉVA (rest.) plecare.	$5_{\ 5}$	6_{40}
3_{74}	Bordujeni	5_{12}	6_{50}
17_{33}	*Veresci* (rest.) Sosire . .	5_{30}	7_{18}
	Plecare . .	5_{35}	7_{38}
30_{26}	Liteni	5_{56}	$8_{\ 8}$
42_{04}	Dolhasca	$6_{18}n$	8_{48}
52_{37}	Hece-Lespezi	$6_{34}n$	$9_{\ 8}$
63_{15}	PAŞCANI (rest.) sosire.	$6_{51}n$ seara	9_{30} dimin.

VERESCI—BOTOSANI

Kilom. de la Veresc	STAŢIUNILE	Tren. mixte No. 11 Ore m.	Tren. mixte No. 13 Ore m.
		seara	p. m.
	VERESCI (rest.) plecare	$10_{\ 5}\ n$	$12_{\ 3}$
18_{97}	Bucecea	$10_{50}n$	12_{48}
28_{78}	Leverda-Dorohoi	$11_{18}n$	1_{16}
44_{26}	BOTOŞANI (rest.) sosire	$11_{53}n$ seara	1_{51} p. m.

BOTOSANI—VERESCI

Kilom. de la Botoş.	STATIUNILE	Tren. mixte No. 12 Ore m.	Tren. mixte No. 14 Ore m.
		dimin.	p. m.
	BOTOŞANI (rest.) plecare	$5_{14}n$	3_{26}
15_{18}	Leverda-Dorohoi	$5_{51}n$	$4_{\ 3}$
25_{29}	Bucecea	6_{29}	4_{41}
44_{26}	VERESCI (rest.) sosire.	$7_{\ 8}$ dimin.	5_{20} p. m.

Cifrele indicate *n* se referă la timpul de la 6 ore sara până la 6 ore diminéţa.

OBSERVATIUNI

La ROMAN
- Trenul accelerat No. 1 cu tr. accel. No. 1 al Căilor ferate Române de la Bucureşci şi Galaţi.
- Trenul mixt No. 7 cu tr. mixt No. 7 „ „ „ de la Galaţi.
- Trenul accel. No. 2 cu tr. accel. No. 2 „ „ „ la Galaţi şi Bucuresci.
- Trenul mixt No. 8 cu tr. mixt No. 8 „ „ „ la Galaţi.

La IAŞI
- Tr. accel. No. 1 cu tr. de călăt. No. 9 al Calei ferate a Stat. Iaşi-Ungheni, la Ungheni-Chişineu-Odesa.
- Tr. accel. No. 2 cu tr. de călăt. No. 10 „ „ „ „ „ de la Ungheni resp. Chişineu-Odesa

La SUCEAVA
- Trenul accelerat No. 3 cu tr. accel No. 2 al Calei ferate Lemberg-Cernăuţi-Iaşi, liniile austriace, la Lemberg-Cracovia-Viena etc.
- Trenul mixt No. 9 cu tr. mixt No. 6 „ „ „ „ „ „ „ „ la Lemberg
- Trenul accel. No. 4 cu tr. accel. No. 1 „ „ „ „ „ „ „ „ de la Lemberg spre Iaşi-Ungheni-Odesa, resp. Galaţi, Bucuresci
- Trenul mixt No. 10 cu tr. mixt No. 5 „ „ „ „ „ „ „ „ de la Lemberg.

Directia de Explotare.

INJECTION BROU Higienic, infailibil şi perservativ singura care vindecă făr' a-i adăogi nimic. Se află in toate farmaciele din Univers şi, in Paris la *Jules Ferré*, farmacist, 102, strada Richelieu, succesorul lui Brou *Dépôt* la Jassy : DD. *Racovitza* şi *Fr. Konya*.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 257. Joi 21 Decemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iași, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacțiunea și Administratiunea
in casa Negrutzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserțiuni și reclame, rêndul . . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi 20 Decemvre 1878.

REGIA MONOPOLULUI DE TUTUN.

Când este vorba de creare de venituri prin care se face față la enormele cheltueli ale Statului, noi credem că cuvintele, oricât de mari și de pompoase ar fi, trebue să fie înlăturate.

Tutunul este o plantă care departe de a fi considerată ca un obiect de prima necesitate, din contra este vătămătoare omenirei. Cu toate aceste, această plantă a intrat așa de mult in deprinderile și gusturile oamenilor, în cât finanțiarul acela care n'ar căuta să tragă cel mai mare venit pentru Stat, după noi, ar fi un reu finanțiariu.

Din puntul de vedere al resurselor budgetare noi ne ocupăm de tutun. Prin urmare, prima întrebare ce ne-o punem este aceasta: Ce garanție se dă Statului, că c'un alt mod de percepere a impositului asupra tutunului de cât acela ce se propune astăzi de către ministrul de finanțe, se va da cifra precisă și positivă de 8,100,000 franci? Numai in casul când vom avea o garanție positivă și reală in mânile noastre, că cu noul sistem ce se propune de unii comercianți din Capitală, guvernul va avea cel puțin suma de 8 milióne, numai în asemine caz, am pute sta la discuțiune și a analiza condițiunile noului sistem ce să propune in locul monopolului. Și intru cât nu ni se dă o asemine garanție, noi credem c'ar fi o imprudență ne iertată ca se dăm positivul din mână pe un sistem de percepere negarantat și care poate să ne aducă într'un deficit budgetariu destul de însemnat.

Ne explicăm:

Este de obște cunoscut că veniturile ce se înscriu in budgetul Statului, se consideră ca și incassate, și așa cheltuelile se votează în ipoteza de o essactă încassare.

In cas când veniturile nu se incasează cheltuelile se fac, și guvernul făcênd față la cheltuelile ce le are, este nevoit ne avênd veniturile incasate, se imprumute, așa incât după un spațiu de timp ne videm înglodați intr'o datorie flotantă, spre plata căriea suntem nevoiți de a crea noue resurse budgetare, adică de a pune noue imposite pe spetele bieților contribuabili.

Oare, onorații domni cari combat astăzi sistemul monopolului de tutun, care nu atinge de cât pe acei ce simțesc plăcerea vătămătoare de a fuma, vor pune ei din punga lor proprie spre a acoperi deficitul ce va eși din sistemul ce 'l propun?

Noi am susținut și susținem că nu putem se dăm preferința necunoscutului in locul cunoscutului. Se poate că mulți când erau in opozițiune, să fi combătut monopolul, și azi să'l susțină. Dar credem că n'ar trebui să punem cestiunea când e vorba de resurse budgetare, pe un asemine tărâm A veni asupra unei erori comise, credem că este permis. Și din partea noastră, nu ne sfiim de a declara că mai in profitul Statului, este de a se zice unui om că este orbit când luptă in opositiune, de cât să i se zică că avênd respunderea puterei in mână, n'a avut inteligența se evite Statului pagube enorme, care la urma urmei să sparg in capul bieților contribuabili chiar și a acelora care nu sunt stăpâniți de pasiunea fumatului.

M.

ȘTIRI DIN STREINATATE.

Eată textul adresei pe care studenții din St.-Petersburg s'au incercat de a prezenta lui țarevici:

„Alteță imperială, Guvernul crede că agitarea care se manifestează intre noi este cauzată de oare-cari persoane rău intenționate. Dacă Alteța Voastră va bine-voi să-și amintească că această agitare merge sporind de câți-va ani și ca s'a propagat in toate așăzămintele de învățătură din imperiu, Alteța Voastră cu greu va putea împărtăși această părere.

„Repetirea deasă a acestei agitări trebue căutată in poziținea nesuferită in care e pusă tinerimea rusă. Studenți i care trăesc in afară de așezămintele de învățătură sînt supuși la privighiarea poliției, in vreme ce inlăuntru sint din ce in ce tot mai mult despoiați de drepturile lor. Li s'a ridicat acela de a se intruni spre a se ocnpa de propriile lor trebi, și li s'a oprit de a intemeia o societate de ajutor mutual. De se incearcă să intreprindă ceva de feliul acesta, sînt amenințați cu urmăririle cele mai uricioase de către poliția administrativă.

„La fie-care intrunire, poliția ne au amenințat aproape de moarte. De cîte-ori se atînge de drepturile noastre, sîntem imprăștiați in numele legei. Dar cînd este să ni se impue oare-care sarcină, sîntem priviți și tractați ca o corporațiune. Noi sîutem lipsiți de neatîrnarea necesară unor adulți, și unii din noi sînt tractați ca copii. Piedecele necontenit crescânde cari închid calea instrucțiunei superioare vor face in curînd din educațiune un privilegiu al celor avuți.

„Această apasare și alte măsuri analoage sînt singurele cauze ale agitărei.

„Noi știm ce așteaptă pe studenții din Kharkof, și exemplul agitărei din Kiew este încă de față in memoria noastră. Persoanele nu ar trebui pedepsite cînd greșelele lor provin din cauza imprejurărilor in cari se află.

„Pe temeiul celor de mai sus, ne luăm libertatea de a implora mijlocirea Alteței Voastre in favoarea conșcolarilor noștri din Kharkofi și a vĕ atrage luarea-aminte asupra poziținei actuale a studenților.“

— O telegramă din Serajevo vestește că autoritățile au primit scrisorî amenințătoare, trimise de șefiî indigeni cari declară că voesc să adune 40,000 de luptători, spre a pune mâna pe Serajevo și spre a pedepsi pe mahometanii care au recunoscut dominațiunea streină.

—„Daily Telegraph“ publică următoarea telegramă din Pera:

De curînd s'a decis de a se procura populațiunei din Rumelia orientală grâu de sămînță și instrumente agricole. Prin urmare, comitetul finanțier a cerut de la Banca otomană un imprumut de 200,000 lire sterlinge, cari se vor plăti in curs de trei ani din veniturile districtului Filipopoli.

— De cît-va timp presa și diplomația europeană au inceput a agita eventualitatea unei ocupațiuni mixte a Rumeliei orientale după plecarea trupelor ruse. Se intelege că asemine măsură nu ar putea

fi justificată de cît prin desordini grave din partea populaţiunilor bulgare. Şi fiind că Europa nu pare a avea o extrema incredere in opera de potolire intreprinsă de principele Dondukoff, se crede că subscriitorii tractatului de Berlin nu vor fi lipsiţi de temeiuri de acum in trei luni, de a interveni direct efectiv in trebile Rumeliei orientale.

La Republique française, discutând această chestiune se pronunţă in contra ocupărei Rumeliei prin ori-ce oştire streină, fie rusă, fie ale uneia alte din puterile cele mai puţin interesate in trebile Orientului. Prelungirea şederei Ruşilor in Rumelia ar ingreuia lucrurile, ar contribui şi mai mult la impotrivirea Bulgarilor la hotăririle comisiunei europene instituite pentru organizarea acestei provinţii. Mijlocul al doilea al unei ocupaţiuni mixte se pare organului d-lui Gambetta asemine cu totul neacceptabil, căci nu poate intra in politica puterilor occidentale să facă poliţia in Orient pe sama altora.

„Dar este oare trebuinţa, intreabă „La Republique“ de a căuta atita timp şi aşa de departe, cînd previziunile tractatului de Berlin oferă un mijloc simplu, logic, natural de a eşi din incurcătură, de este incurcătură? Prin articolul 16 din acest pact, guvernorul general din Rumelia orientală este autorizat a intrebuinţa oştirile otomane in caz cînd ar fi ameninţată siguranţa din lăuntru sau din afară. Interpretarea acestei clause nu ne pare indoelnică, şi nu e trebuinţa de a căuta dacă, in spiritul autorilor ei, intră tocmai cazul de care e vorba; dar este afară de indoeală că ocuparea Rumeliei resăritene de către trupele otomane ar fi nu numai legală, dar mult mai naturală şi mult mai puţin perîculoasă in urmările sale, de cît o ocupare prin soldaţi streini Se spune poate că prezenţa trupelor turceşti in locurile unde s'au produs măcelurile din 1876 ar infăţoşa inconveniente serioase: noi nu credem. Măcelurile nu fură comise de oştirile regulate; ele fură fapta bandelor neregulate, a Cerchezilor, a căroroa retrecere in Rumelia este astăzi un lucru trecut.

„Dar atîrnă de la populaţiile bulgare să împiedece sau să provoace o asemine măsură. Pentru obiecţiunile mai mult sau mai puţin specioase, în cît priveşte forma ce s'ar putea face, noi nu vedem de cât numai una singură care ar fi demnă de consideraţiune: chiamarea trupelor otomane de către guvernorul Rumeliei nu se poate face de cît fiind administraţiunea provincială regulat constituită. Dar obiecţiunea aceasta cade de indată ce statutele regulamentului organic ale Rumeliei orientale vor fi sancţionate de comisiunea internaţională. Din acel moment, autonomiea rumeliotă este un fapt îndeplinit. Noi vom continua de a spera că bunul simţ al Bulgarilor de la mează zi va sfîrşi prin a invinge sfaturile agitătorilor. In cazul contrar, nu am vedea nici-un cuvînt ca dispoziţiile articolului citat să nu fie aplicate în toată întinderea lor.“

—S'a produs de cîte-va zile, in Reichstratul din Viena, un incident cari fără ca să fie prea greu, nu lipseşte de a avea oare care semnificaţiune. Un deputat, d, Schoenerer, a crezut că poate se intrerupă pe un orator strigând de la locul seu „că Austriacii germani aşteaptă scaparea lor din Berlin“. Ziarele de toate nuanţele s'au grăbit a declara că in acele cuvinte era o calomnie, Germanii din Austria neaşteptând a fi liberaţi din nici o parte, dar guvernul a luat lucrul la mai serios. A ordonat închiderea unei societăţi de studenţi printre cari d. Schoenerer este membru onorific. Această asociaţiune cunoscută sub numele de „Deseverein deutscher Studenten“ a fost fondată în 1871, in urma restabilirei imperiului german, şi numeră, se zice, mai mult de o mie de membri, printre cari numeroşi studenţi şi profesori ai Universităţei din Viena. Scopul lor făţiş era de a restrînge şi a menţinea bunele raporturi ce există intre Germania şi Austria, precum şi de a desvolta spiritul german in societatea viezeză. Vorbele imprudente al d-lui Sehoenerer, se pare, că au dat de gândit şi de crezut guvernului că era vorba de ceva mai mult de cît aceasta. Ori ce ar fi, poliţiea a făcut să se evacueze salele clubului in chestiune şi a pus sigiliul pe uşile localului, de aci mare agitaţiune printre studenţi şi profesori. Se anunţă o interpelare in această privinţă in una din apropietele şedinţe ale Reichstratului.

—Presa austriacă din provinciile germane, şi ziarele cari apar in Viena duminicile, se asociează cu foile politice cotidiene pentru a blama viguros vorbele deputatului Schoenerer şi a respinge insulta făcută poporaţiunilor germane din Austriea.

Gazeta de „Reichemberg“ zice:

„Voim a remănea Austriaci şi de a păstra cu amicii noştri germani, relaţiuni pacifice şi amicale ca şi pănă acum.“

Convenţiunea intre România şi Turcia.

LEGE

Art. unic. — Convenţiunea încheiată la 23 Noemvre 1878, intre plenipotenţiarii A. S R. Domnul României şi plenipotenţiarii M. S. Impăratului Otomanilor, in privinţa repatriărei prisonierilor Turci, este aprobată.

Această lege, impreună cu convenţiunea anesată la dênsa, s'a votat de Adunarea deputaţilor in şedinţa de la 24 Noemvre 1878 şi s'a adoptat cu unanimitate de 64 voturi.

(*L. S.*) Vice-preşedinte, *G. Hasnasiu*. Secretar, *N. Cişiman*.

M. S. Impăratul Otomanilor şi A. S. R. principele României, d'uă potrivă animati d'a repatria pe prisonierii de resbel, au hotărit d'a incheia spre acest sfârşit uă convenţiune, şi'au numit ca plenipotenţiari:

M. S. Impăratul Otomanilor pe Suleiman-paşa, general de brigadă, şi pe Azarian-Effendi, funcţionar al Sulimei Porţi;

A. S. R. principele României pe colonelul Alesandru Budisteanu, comandant al pieţei Bucuresci, şi pe sub-intendentul Balaban, director de serviciu la ministerul de resbel;

Care, după ce şi-au schimbat deplinile lor puteri aflate în bună şi regulată formă, au convenit asupra articolelor următóre:

Art. 1. Repatriarea prisonierilor de resbel se va face imediat după ratificarea convenţiunii de faciă.

Art. 2 Cheltuielele de intreţinerea prisonierilor de resbel, restituiţi sau morţi in interval, se vor constata şi aproba de delegaţii ambelor guverne şi in urmă divisate in 2 perióde distincte. Prima se socotesce din ţiua in care au fost prinşi până la incetarea ostilităţilor, şi'a doua coprinde perioda ce rămâne de la incetarea ostilităţilor până la repatriarea lor.

Art. 3. Plata totalului primei părţi a cheltuielelor de intreţinere, enunciate la articolul precedent, se va face in 14 scadenţi egale, distanţate una de alta de şese luni, ast-fel că în şepte ani, cu incepere din ţiua ratificării presentei convenţiuni, va trebui ca totul să fiă pe deplin achitat. Visteria imperială va libera spre acest sfîrşit bonuri de tesaur, represintând fie-care unul din termeni.

Art. 4. Plata celei d'a doua părţi a cheltuielelor enunciate la art. 2 va fi făcută in trei luni, cu incepere din ţiua ratificării convenţiuni de faciă, şi visteria imperială va libera spre acest sfîrşit bonuri de tesaur imediat după ratificarea acestei convenţiuni.

Art, 5. Presenta convenţiune va fi ratificată şi ratificările ei vor fi schimbate la Bucuresci, 15 ţile după semnarea ei, sau mai curênd de se va putea.

Drept care, plenipotenţiarii respectivi au semnatu-o şi'au pus pe dênsa sigiliul armelor lor,

Făcută la Bucuresci, la 23 Noemvre (5 Decemvre) 1878.

Semnaţi; Colonel *Budişteanu*, sub-intendent *Balaban*.

Semnaţi: *Suleiman. Azarian.*

Pentru traducţie conformă cu textul original.

Ministrul afacerilor străine, *Cogălniceanu*.

——

Articol adiţional.

Snb-semnaţii plenipotenţiari ai M. S. Impăratului Otomnailor şi'ai A. S. R. principele României, in virtutea autorisaţiunii-guvernului lor şi conform cu art. 2 al convenţiunii semnată astăţi, constată şi clasifică că chieltuielele ocasionate guvernului român pentru intreţinerea prisonierilor de resbel otomani, din ţiua in care au fost prinşi penă la 1 (13) Noemvre 1877, se urcă la suma de 1,423,482 franci, 65 centime. — Totalul primei părţi a cheltuelilor enunciate la art. 4, din convenţiune, se urcă la soma de 863,482 fr. 56 cent. Totalul

celei de a doua părți a cheltuelelor enunciate la art. 4, impreună cu cheltuelele de transportul prisonierilor până la Galați, se urcă la suma de 560,000 franci. Toate aceste sume vor fi plătibile, la termenile arătatein convenţiune, in monete metalice. Este bine înțeles, că cheltuelele ocasionate României pentru intreținerea aceloraşi prisonieri cu inceperea de la 1 (13) Noemvre 1878 până la îmbărcarea lor la Galați se vor adauga la suma plătibilă de trei luni, in virtutea art. 4 al convenţiunei.

Dispositiunele de față vor avea aceiaşi forță şi aceiaşi valoare ca şi când ar fi testual înserate in corpul convenţiunii.

Făcut la București, in dublu original, la 23 Noemvre (5 Decemvre) 1878.

Semnați: colonel *Budișteanu*, sub-intendent *Balaban*.

Semnați; *Suleima*, *Azarian*.

Pentru traducțiune conform cu testul original.

Ministrul afacerilor străine, *Cogălniceanu*.

(L. Ş. M. A. S.)

Miliția Bulgară.

Să știe că in virtutea articulului 1 din tratatul de Berlin Bulgariea trebue să posede o miliție națională. Creațiunea acestei miliții poate să fie considerată astăzi ca un fapt implini.

Ea a venit a se grupa in prejurul celor trei brigade bulgărești a căror organisațiune se reurcă în luna aprili 1877. Cind imperatul Alexandru veni la această dată să treacă in revistă trupele rusești cantonate imprejurul Kichenewulu, inainte de a li da ordinul de a trece Prutul, i se presentă două batalioane sau *dujina* din această nouă formațiune, a căror soldați erau insurgenții bulgari cari fugisă de pe teritorul ottoman şi al căror cadre erau compuse din ofițeri şi sub ofițeri ruşi. Numerul refugiaților crescînd să inmulți cel al batalioanelor, şi ast fel după o lună, această trupă de partisani deveni o legiune de şese batalioane şi de 6 sotnii sau escadróne care se grupară in trei brigade având fie care 2 escadroane si 2 batalioane. Această legiune fu pusă sub ordinile Generalului Stolietof, acelaş care de curînd a fost trimis ca ambasador la emirul din Cabul. Legiune aduse servicii reale in timpul campaniei. Insoți aproape toată pe generalul Gurcho in expediţiunea sa la sudul Balcanilor, in Iulie 1877, şi acoperi retragerea acestei avantgarde apărând cu energeie Eskisagra in contra adjutoarelor ce aducea in acel moment Suleimau Paşa. In luna Octombre din acelaş an, ea contribui cu putere la ocupațiunea pasului Şipca şi numerul batalioanelor sale fu atunci indoit, dar organisațiunea in trei brigade fu păstrată, fie care din ele fiind designate respectiv prin o posițiune geografică representând o parte a Bulgariei, estul, centrul şi vestul.

După ce pacea a fost subsemnată intre Turcia şi Rusiea, această organisație primitivă primi numai de cît desvoltarea cerută pentru a face simburile miliției bulgăreşti, care după planul general de organisație, trebue să conțină 50 batalioane infanterie, 70 escadroane cavalerie, 24 baterii de artilerie şi 4 batalioane de sapieri.

Din luna lui Mai 1877 se facu o chemare care dădu 9000 oameni, cari fură incorporați in regimentele rusești pentru a căpăta cea intăi instrucțiune. Această chemare se efectuă in mijlocul manifestărei entusiastice a poporului. Prin acest mijloc numai, ziceau Bulgarii, Turcii vor crede in căderea dominațiunei lor şi vor vedea că numai suntem in imperiul ottoman, ci in Bulgariea. Durata serviciului militar fu fixata la 10 ani din care numai 5 in armata permanentă.

In luna lui August trecut se recrută incă trei clase; 35,000 tineri de la 20-22 ani, din care 20,000 din Bulgariea şi 15, mii din Rumeliea orientată, şi fură ast-fel chemați in serviciul activ. Cei 50,000 de oameni actualimente sub steag, zicea in această privință ziarul „Lumea Rusă“ vor fi inlocuiți peste doi ani prin alți 50,000, şi aşa mai departe in fie care alți doiani. Trebue ca Bulgaria să aibă 150,000 soldați in momentul când va cere trebuință“.

Mulțămită acestor chemări succesive, miliția bulgară coprinde in acest moment 14 regimente de infanterie, 2 de cavalerie, 2 de artilerie, adică 42 batalioane, 10 escadróne şi 12 baterii. Organisațiea nu este incă complectă, dar să vede că a mer repede. O scoală militară s'a inființat la Sofia pentru a inzestra această armată cu ofițeri indigeni. Până atunci mai toți ofițerii şi subofițerii sunt Ruşi. Comănzile manevrelor se dau in limba rusească. Aşa dar sub protecțiunea trupelor rusești şi cu concursul lor se formează această miliție națională.

DIN ŢARA.

Senatul a terminat de votat in total in şedința de luni proiectul de lege pentru anularea instrăinărei pămînturilor date țeranilor prin legea rurală din 1864. Proiectul, modificat de Senat admite principiul despăgubirei noului posesor, dacă a stăpănit pămîntul in timp de mai puțin de cinci ani. Suma se hotăresce de tribunal.

— Adunarea după ce a votat in şedința de luni proiectul pentru vacante, cari vor incepe de mîne joi şi vor ținea până la 10 Ianuarie, a trecut in secțiuni spre a cerceta proiectul modificator al legei pentru vînzarea monopolului de tutunuri.

După informațiunile „Telegrafului“ o singură secțiune a luat in considerațiune proiectul, cu condițiune de a-'l modifica, celelalte secțiuni unele l'au respins, altele l'au amînat spre a-l cerceta in şedința de ieri.

DIN LOCALITATE.

O intâmplare din cele mai dureroase veni alaltaeri sara să lovească crud in sufletul unuia din cei mai stimați şi mai simpatici concetățeni ai noştri şi se umple de intristare inimile tuturor.

Doamna Racoviță, soția d-lui A. Racoviță, farmacist, fu pe neaşteptate lovită de o moarte subită, care o răpi in mai puțin de jumătate de óră din mijlocul familiei sale, lăsând in urma sa trei copilaşi şi pe nemăngăetul seu soț. Simțimintele de condoleanță ce i s'a arătat d-lui Racoviți de mai intreaga societate ieşană sunt o probă netăgăduită de impresiunea dureroasă şi de regretele care au dat naştere această perdere neconsolabilă.

Astăzi a avut loc inmormântarea d-lui Dimitrie Cozadini ale cărui rămăşițe au fost aduse de cîteva zile din străinătate. Un public numeros şi foarte ales a insoțit până la cimitirul „Eternității“ convoiul funebru a acestui stimat şi iubit concetățian.

Aflăm că d. ministru de interee in urma cererei ce-i s'a făcut ar fi refuzat de a numi primar pe d. Roznovanu, sub cuvînt că nu face parte din majoritatea noului consiliu comunal.

Tot aci este locul de a spune că fracțiunea cu d. Gheorghian in frunte este coprinsă de tremurul lui Cain cînd să gândeşte că noul primar nu va fi poate dintre adepți.

Este cunoscut de toată lumea, în mod nediscutabil, că într'o autoritate, arhivariul este, putem zice, cheea grefei, căci dacă arhivarul e leneş, uitit sau de rea credință sau in imposibilitate de a pute ține archiva in curent şi sistematic, grefa, cu toată buna-voință ce ar avea, nu poate fi esactă in lucrări, de óre-ce mecanismul unei grefe cere, ca şi la o fabrică sau maşină, ca tóte şuruburile, in specie a funcționărei, sa fie ape pentru ca grefa să meargă regulat. Dar când archivariul lipseşte, de fapto, fiind şters din budget, spre a se face o economie, — ce devine óre atunci grefa acelei autorități?

Enigma e ușor de dislegat..

Ca probă n'avem de cât se cercetăm pe la Curți și Tribunale, câte dosare și hârtii s'au perdut, câte acțiuni corecționale s'au prescris de la desființarea archivarilor, in desavantajul societății, mult mai simțitor și mai periculos de cât avantajul ce costisa statul din economia lefei archivarilor.

Dupĕ legea de admisibilitate in funcțiuni judecătoresci, nu poate fi primit nimeni ca copist, dacă nu e student al universității, astfel că dacă dintre acești tineri, primesc acest post, aceasta o fac numai de a avea o retribuție cu care se'și poată ușura studiele sale pănă va obține licența sau absolutoriul, pentru ca astfel se poată fi numit in un post de magistrat la unul din tribunalele din țară.

Astfel fiind, nu se va găsi și nu se găsește mai nici unul din copiștii actuali, care cu bună-voință se primească sarcina de archivar, se 'și bage capul in dosarele, registrele și colbul archivei, așa că, la grefa Secția I a curței, in specie, unde e o archivă colosală, s'a simțit nevoia de a se ține tot pe archivariul vechiu, contribuind avocații lunar la salariul ce primește, insă, și această filantropică fapta, a d. d. avocați nu poate merge à la infinit.

In acest scop, aflăm acum că d. Prim Președinte al Curței noastre, printr'un raport către Ministeriul justiției a arătat dificultățile lipsei archivarilor titulari, rugăndu'l a se reinființa aceste posturi pe la toate curțile și Tribunalele, posturi cari, după o indelungată esperiență s'a probat că sunt de o indispensabila necesitate, fiind reclamate atăt de justițiabili, cât și de o bună organisațiune a justiției.

Facem deci și noi apel atăt d. Ministru respectiv cât și d. d. Senatori și deputați, ca la votarea budgetului, se aibă in vedere reinființarea archivarilor titulari,—căci e rușine pentru țară, și nu este pentru prestigiul autorităților, a se ține funcționari cu pomană.

De câteva zile d. Manolachi Costachi Epureanu se vede din nou prin orașul nostru. Presența in Iași a acestui insemnat personagiu politic, se zice că nu ar fi străină chestiunei viitoarelor alegeri.

Suntem informați că d. colonel Dabija, care de cîte-va zile s'a reintors din străinătate, va pleca în curind la București, pentru a lua portofoliul ministerului de resboiu, ce-i sa păstrat in actuala combinațiune ministerială.

Mâne Joi se va da de trupa italiană opera „Traviata“ in beneficiul simpaticei prima done *d-șoara Ostava Teriani*; rolurile principale vor fi implinite de beneficientă, de d-na Dominicia d. d. Corsi Dominici și Mosca.

După vre-o două zile numai de frig, a inceput din nou a fi cald ca in luna lui Martie. Eri noaptea a ploat ca in mijlocul primăverei.

Telegrame de prin ziare.

Viena, 30 Decembre. — Se anunță din Constantinopole către *Corespondința politică*. Poarta a renunțat d'a trimite pe Savfet-Pașa la Paris in calitate de ambasador.

Constantinopole, 30 Decembre. — Consiliul de miniștri a decis eri să retragă cu totul din circulațiune hîrtiea monedă numită caimele.

Sultanul, la 1 Ianuare stil vechiu, va priimi pe ambasadorii acreditați pe lîngă dânsul și le va adresa un discurs.

Calcuta, 30 Decembre. — *Oficială*, — Khanul din Kelat a esprimat dorința d'a se uni cu Englezii.

Belgrad, 30 Decembre. — *Oficială*, Karagheorghevici este acusat de crimă de inaltă trădare pentru atentat contra vieței principelui Milan, in luna lui Noembre.

Alexandria, 30 Decembre. — Azi are loc deschiderea primei sesiuni a deputaților Egipteni.

Londra, 30 Decembre. — Negociațiunile pentru pace cu Afganistanul s'au inceput in Jellalabad cu Jacub Khan, fiul Emirului.

Generalul Roberts a declarat că triburile din valea Kourum aparțin de aici inainte Engliterei.

Roma, 30 Decembre. — Ziarul *Riforma* crede a ști că contele Çorti care a plecat la Constantinopole prin Viena, va fi insărcinat cu o misiune pe lîngă guvernul Austriac relativă la desvoltarea ulterioară a cestiunei Orientului. Contele Corti va trebui asemenea să asigure pe Austria despre oare-care pretinse tendințe ale politicei italiene la Constantinopole.

VARIETATI.

(*Cutremur de pământ*). — Un grozav cutremur de pământ s'a simțit la 8 decemvre la Mineo, in provinciea Caltagiroane din Sicilia. In acea zi fiind sărbătoare, biserica era plină. Numai de cît un sgomot sombru să auzi; un strigăt de spaimă isbucni din această mulțime compusă in cea mai mare parte din femei. Mulțimea se precipită către ușă, crezînd că va scăpa ea mergea la un pericol mai mare. Mai mult de 20 de persoane căzură fugênd, le ridică leșinate și rănite. Două femei au murit strivite. Nime nu au esit din biserică fără a fi primit contusiuni.

(*Nouele minere de aur din Rusia*). — Exploatarea aurului in Rusia a luat o desvoltare insemnătoare. S'a aflat de curînd in Urali straturi cari cuprind pulbere de aur in mare citime. Se comunică asemine din guvernămîntul Ienisseisk, că un neguțitor a aflat in minera sa de aur, aflătoare lîngă satul Motygynx, un boț de aur, de o greutate de 145 livre. Acest boț representează o valoare de 90,000 ruble. In Filanda s'a descoperit asemine nouĕ minere de aur. In totul exploatarea aurului in Rusia poate fi evaluată peste 50 de milioane de ruble.

(*Statiuni comerciale americane in Africa*). — „Standard“ află că guvernul Statelor-Unite a hotărît să trimită o expedițiune, sub ordinele comodorului Schufeldt, spre a face cercetări pe țermul apusan al Africei. Comodorul Schufeldt va trebui să caute puncte favorabile pentru crearea stațiunilor de comerț si să se înțeleagă cu căpeteniile țerei spre a inarbora drapelul american asupra punctelor alese.

9.

Pentru maladiele care aduc continentul lor buletinului de decese, cea mai comună, cea mai descuragiatoare pentru familii, acea care in fie-care zi ocasionează mai mare mortalitate este de sigur phthisia pulmonară.

Experiențele făcute mai intăi la Bruxelles și repetate apoi mai pretutindenea, au probat că gudronul, care este un product reșinos al bradului, are o acțiune din cele mai remarcabile asupra bolnavilor de oftigă sau de bronchită.

Cel mai bun mijloc de a intrebuința gudronul este sub forma de capsule. *Capsulele lui Guyot cu gudron*, au devenit un remediu popular in acest fel de maladii. Dosa ordinară este de două capsule luate in momentul fie-cărei mâncări, imbunătățirea se simte foarte răpede.

Pentru a evita numeroasele imitațiuni, se exige semnătura Guyot, imprimată in trei colori pe eticheta flaconului.

Capsulele Guyot se găsesc in România la mai toate pharmaciele.

BIBLIOGRAFIE.

Martirii de la 48 și Salvatorii de la 66 de d. G. Mărzescu, fost deputat in Constituanta din 1866.

Se află de vinzare la Administrația ziarului „Steua României“.

Prețul unui exemplar 1 leu.

Calendariul „Resboiului“ pe anul 1879 cu multe ilustrații. — Se află de vînzare, cu prețul de 50 bani, la toți debitanții de ziare.

O păginâ din istoria resboiului poporului român din 1877, de un martur ocular — Craiova, Tipografia fraților Benveniști, 1878.— Prețul 50 bani.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu.

№. 259. Duminica 24 Decemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in casa Negruţzi, Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul saŭ locul în pagina IV . . . . 15 banĭ
Inserţiunĭ şi reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisorĭ nefrancate se refusă.

A V I S.

Din cauza serbătorilor Ziarul nu va apare de cât Vineri 29 Decemvre.

Iasi 23 Decemvre 1878.

Ziarul apărător al intereselor fracţioniste din 19 Decemvre cuprinde un articul relativ la intărzierea ce pune D. Brătianu in confirmarea alegerilor comunale din oraşul nostru.

Autorul articulului este coprins de mare groază ca nu cum-va d. Brătianu se numească primar pe vre unul din consilierii care fac parte din partidul liberal moderat, pe care îl gratifică cu epitetetul de grup infim şi incapabil.

Ne grăbim a-l asigura că membrii partidului nostru nu fac politică in unicul scop de a ajunge şi a sta la putere cu ori ce preţ. In partidul nostru au fost, puţin timp, numai, un singur vănător de funcţiuni publice şi pe acela l'am esclus de un an de zîle aproape din sinul partidului, pentru motive că au voit să stee la putere cu preţul umiliaţiunilor celor mai vulgare! Autorul articolului cunoaşte foarte bine pe acel personagiu. Partidul Liberal moderat, din fericire nu numeră astăzi intre membrii sei pe nici un om care pentru o decoraţiune sau o funcţiune, ori cât de inaltă ar fi ea se'şi calce cuvîntul de onoare, sau să stee intr'un post inalt, cu preţul unor umiliri de care a trebuî se roşească ori ce om care mai are in inima lui o scîntee de mîndrie personală şi de onestitate politică!

In ceea ce priveşte neinsemnatatea partidului liberal-moderat, numai autorul articulului n'ar trebui să indrăsnească a pronunţa un singur cuvênt.

Autorul articulului din chestiune dacă ar voi, ş'ar aduce aminte că, unii din membrii cari fac parte din acest ne-insemnat grup sînt aceia cari l-au gurguţat acolo unde se află astăzi, deşi a dovedit că nu are nici un alt merit de cât acela de intrigant şi de sevil ; să-şi aducă aminte că in braţele acestui neinsemnat grup s'au refugiat acel individ perfid când a fost umilit in cel mai mare grad de fracţiune pe care o slujeşte astăzi cu zelul unui adevarat instrument.

Suntem curioşi a şti in braţele cui se va mai asvârli acest cameleon politic in momentul, pe care nu'l credem in departat, când d. Brătianu, desgustat in fine de a se mai servi de instrumente oarbe, sau silit de imprejurări, va rupe acele instrumente şi le va svîrli cu desgust, departe de el, cum fac toţi oamenii care se servă de astfel de instrumente, dar pe cari in fundul inimei lor le despreţuesc.

Va trebui, cu adeverat atuncea să plece in Camciatea, căci Dobrogia, unde auzim că solicitează post, ar fi prea aproape de Iaşi, şi fóea oficioase din Bucureşti ne spune că D-l Brătianu voeşte să trimită in Dobrogia oameni cari să intrunescă cu totul alte condiţiuni, decît acele ce intruneşte individul din cestiune. Fracţiunea liberă şi independentă nu credem că 'l va suferi ci va face ca şi d Brătianu; căci membrii ei nu vor putea se uite că autorul articulului precitat, care ne face astăzi pe noi grupu infim şi incapabil, spunea tot aceste cuvinte acum un an la adressa fracţiunei!

Tot aşa şi atuncea temându-se ca nu cumva d-l C. Corjescu să-i iei locul, îl gratifica cu titlul de crescător de animale şi d lui Gheorghiu îi recita nişte cuvinte ce ar fi pronunţat intr'o intrunire publică, relativ la libertate, pentru ca să reveleze incapacitatea sa. Crede oare astăzi autorul articulului se jóce rolul de acum un an, amerinţind pe d-l Brătiann cu paraponisala d-sale ?

Am voi şă ştim care este partidul s'au macar grupul din care face parte d-sa fie el ori cît de infim! Din fracţiune nu poate să facă parte, căci au batjocurit'o in tot felul, până la finele anului 1877.

Liberalii moderaţi l'au isgonit din sinul lor, ca pe un om făr de onoare. Conservatori nu vor primi nici odată intre dênşii un om politic, de talia acestui pigmeu.

Cu cine va fi dar d-lui in Moldova ? Va trebui de sigur să plece in Camceatca ! numai acolo îşi mai pot afla loc aseminea indivizi desbracaţi de ori ce sentiment de pudoare şi de demnitate omenească.

ŞTIRI DIN STREINATATE.

La banchetul oferit d-lui Gambetta de către comişii—călători (agenţii caselor de comerţ), capul partidului republican a rostit un discurs pe care l'a terminat astfelu :

„Spuneţi, mĕ rog, spuneţi unii altora, repetaţi acelora ce-i veţi vizita că această ţară nu are resurse, nu are viitor de cît cu doue condiţiuni, să păstraţi mai intăiu forma de guvern care este, aşa zioând, inflorirea naturală şi necesară democraţiei, şi apoi ca aceia cari voesc să intemeeze acest guvern să nu se impartă şi să nu se desbine nici-odată. Desbaterile, controversele asupra chestiunilor cari atîrnă de la judecata proprie, de la liberul arbitru al cetăţenilorr, nu pot impiedeca resultatele politicei democratice ; din contra, lupta personalităţilo, ar insemna desordinea, ruina. Dacă voiţi stabilitatea necesară statului, stabilitatea in afaceri, care este mama prosperităţei, prosperitatea, pîrghia emancipărei materiale şi morale a acestor straturi profunde cari ne interesează mai presus de ori-ce ; dacă voiţi toate aceste, predicaţi uniunea, predîcati disciplina, predicaţi concordia! Şi, fiind că am început să fac enumerarea virtuţilor teologiceşti ale democraţiei, predicaţi şi rabdarea!

„Faceţi deci un guvern model care nu samînă cu nici unul din acele cari l'au precedat, un guvern cari să fie propriu Francezilor şi numai lor singur.“

— O apropiare din cele mai simţitoare pare a fi in ajunul de a se opera intre partidul bătrînilor Cechi şi partidul constituţional.

— Ziarele americane discută de cîte-va zile, unele pe un ton glumeţ, altele in chipul cel mai serîos, şansele candidaturei generalului Grant la tronul Bulgariei! Ulisse I-iu, principele Bulgariei, aceasta te face să visezi. „Standardul“, din Londra, care cel intăiu a aruncat in public această stire „pe credinţa celei mai inalte autorităţi“ nu e cu toate acestea o fóe uşoară.

„Cine poate fi pentru un ziar englez, se intreabă „Curierul Statelor-Unite“, cea mai inaltă autoritate? „Lordul Beaconsfeld, póte, şi in asemine caz nu ar fi vorba de

beşică de sopon. Lordul Beaconsfeld ar fi in asemine caz nânaşul generalului american, şi cînd gîndesce cineva la ovaţiunile ce i s'au făcut în anglia, este permis de a crede că in opiniunea primului ministru al reginei Victoria, amintirea acestei indatoriri ar face din fostul prezident al Statelor-Unite un aliat recunoscător şi credincios. Este deci cu putinţă ca lucrul să fie mai serios de cum se pare, şi ca intr'una din zilele aceste să dobîndéscă distulă consistenţă ca să facă a-şi schimba tonul aciea cari astăzi nu véd de cît un subiect de articole urmărînduse.

Intre ziarele americane cari iau in serios aceas'ă idee, se află „Graphicul."

„Principele Bulgariei, zice, trebue să fie ales de notabili, şi alegerea lor să fie aprobată de marile puteri. Nici-unul din membrii unei familii domnitoare europene nu se poate alege, şi clauzele tractatului au micşurat numărul candidaţilor posibili. Reputaţiunea generalului Grandt ca soldat şi ca şef politic ar fi hotărit pe notabilii bulgari ca să-l considere ca pe un principe foarte convenabil. El ar fi apoi fórte apt de a indeplini acest post de incredere, etc."

— După o depeşă, adresată din Viena ziariului „Daily Telegraph", comisiuné pentru Rumelia „Orientală a luat hotăririle următóre:

1. Soţi locuitorii Rumeliei orientale vor fi obligaţi la serviciul militar in miliţia provinceală;
2. Taxa de scutire de serviciu militar in favoarea creştinilor va fi disfiinţată;
3. Dreptul de numire al ofiţerilor miliţiei şi al jandarmeriei va fi exclusiv lasat sultanului;
4. Fixarea impozitelor şi a bugetului Rnmeliei orientale va fi incredinţate consiliului provincial, in locul consiliului general otoman;

D. D. Ring şi Vernoni au fost numiţi membri ai unei comisiuni speciale insărcinate de a determina care va fi limba oficială in Rumelia orientală.

— Cetim in „Corespondenţa politică" din Viena:

Cuvintele anti-patriotice ale deputatului Schoenerer au provocat in toate părţile Austriei o adevarată explozie de indignare. Aceasta se petrece mai cu samă in districtele austro-germane de la fruntariile Sileziei şi ale Bohemiei, unde populaţia protestă pe intrecutele in terminii cei mai vii contra odióselor insinuăli ale unui deputat rău inspirat. Dar d. Schoenerer au fost desaprobat in chipul cel mai strălucitor in propria sa circomscripţiune electorală.

— „Orientul" primeşte din Rusciuc ştirea că prinţul din Battengerg are multă şanşă a fi ales prinţ al Bulgariei.

Eată după acea ştire cum au să fie impărţite voturile:

Prinţul de Battenberg 180 voturi.
Prinţul Donducof-Korsacof 15.
Comitele Ignatief, 10.

— Agitaţiunile din Russia se pare că au luat proporţiuni colosale in acest din urmă timp. Pe lângă tulburările clandestine a nihelistelor, Statul rusesc s'au angajat intr'o luptă crâncină şi făţişă cu studenţii tuturor universităţilor din oraşele cele mari şi cu cei a scoalelor speciale. Atît studenţii cît şi unii din profesori se luptă pe faţă contra guvernului cu un entusiasm şi devotament nedescriptibil. Ei cer imbunătăţirea soartei lor devinită nesuferită prin persecuţiunile indreptate contra lor de polIţie precum şi introducerea de reforme liberale in sistemul de guvernământ a imperiului,

Petiţiunile ce studenţii au adresat atît marelui duce moştenitor cît şi ţarului au fost respinse, şi arestările se fac in masă. Mai mult incă guvernul, se zice, că este hotărît de a inchide in crrînd toate şcoalele superioare. Aşa că, dacă această ameninţare se va realiza lumea va asista la cel mai dureros spectacol, acel al disfiinţărei invĕţământului superior intr'un mod oficial intr'un imperiu colosul de 80 de milioane de locuitori:

Această obstinare din partea guvernului ţarul refuzând de a nu introduce in Rusia reformele cerute de inaiutarea timpului, este. credem, cea mai mare greşală politică, şi dacă sistemul persecuţiunilor lor, precum şi opunerea curentului de idei liberale, care de astă dată s'a prefăcut intr'un torent ingrozitor, va mai dura, nime nu este in stare a calcula desastrele la care ele pot da naştere..

Relativ la cele ce am zis, cetim următoarele rândurt in Presa:

Se comunică din Cracoviea că studenţii din Petresburg, au trimes o deputaţie ţarului cu o petiţinne subsemnată şi de studenţii din Moscova, Chiev şi Karcov, prin care se roagă ca să se i-a masuri pentru a curma măsurile poliţieneşti ce inindură mereu, şi cari vatămă interesele morale a le imperiului. Dar fiind că acea petiţie descri tot-odată starea tristă a Rusiei şi fiind-că conţine un pasagiu care apasă asupra necesităţii unei constituţii liberale, deputaţia nu a fost primită, şi din contra s'au făcut mai multe arestări.

— „Gazeta de Moscova" vorbind de desordinele contine ce domnesc printre studenţi se exprimă ast-fel:

In toate zilele, fapte mai noue vin să mărturisească despre agitaţiunea ce domneşte in stabilimentele de instrucţiune. Eri se arunca o peatră in capul rectorului, astăzi se dă pe uşă afară pe un curator, dincolo fac se scoboare pe nevrute scările pe un modest examinator, diucoace se alungă pe un profesor din amfiteatru, şuerându-l. Peste tot locul se subscriu adrese şi circulări care nu au alte cop de cît acel de a organiza o rescoală generală, ascunzindu-se sub aparenţele sodarităţii dintre camarazi.

Tot relativ la agitările din Rusia o ştire adresată către „Deily Telegraph" zice că consideră ca foarte serioasă situaţiunea din Petersburg.

In cursul septămânei trecute au fost avitate peste o sută persoane, dinte care multe ocupă o posiţiune inaltă in societate. Pretutindene apar foi volante revoluţionare in oraş. Prefectul oraşului a dat un ordin prin care sunt ameninţaţi cu pedepse aspre pe toţi aceia asupra căror se vor găsi arme. Mişcarea se intinde asupra unei mare părţi din clasele cele mai bune, şi se zice că pentru cîtva timp se vor inchide atît universităţile cît şi şcoalele superioare,

— Ziarile englese continuă a comenta suirea lui Jakub-Khan pe tronul Cabulului. „Admiţfnd, zice, Times" că Jakub-Khan a succedat in realitate autorităţei lui Şere-Ali, nu ar fi nimic de mirat in aceia ce el s'a grăbît de a deschide cu noui pertatrări, in speranţă de a 'şi cîştiga sprijinul nostru contra duşmanilor sei din năuntru precum şi contra celor de dinafară. Dar pentru a obţine acest resultat, nu avea trebuinţă de a veni in persoană la Jellabad, şi este prea cu putinţă că viind a se pune ast-fel complect la discreţiunea noastră sunt oare care părţi slabe in situaţiunea sa. Amintirea de cea-ce s'a petrecut după fuga lui Dost-Mahomed trebue a ni face prudenţi in interpretarea celei din urmă revoluţiuni din Cabul, mai mult dacă noi suntem prea rĕu informaţi mai in privinţa mişcărei lui Şere-All, suntem intr'o neştiinţă mai complectă incă asupra conduitei ce va ţine "Jakub-Khan." „Morning Post" priveşte ca putincioasă cu toate că e puţin probabilă, Jakub-Khan să fi venit ca se incerce negoţieri in favoarea părintelui sĕu. După părerea „Poştei" este peste putinţă ca Şere-Ali să se mai reintoarcă vre-o-dată la Cabul; după acest urnal, sanşele sale pentru a se resui pe tronul afgan sunt incă micşorate prin inaintările ce de curând acest principe a făcut Rusiei, putere pe care afganii nu vor intărzia a cunoaşte că este singura causă reală a nenorocilor lor.

— Se scrie din Constantinopole cu data de 26 Decembre „Corespondenţei Politice" din Viena că Poarta a primit, in aceste zile din urmă, o serie de raporturi din Rumelia care permit a pune mai multă incredere in intenţiunile Rusiei relative la executarea tratalui de Berlin.

Pe de altă parte generalul Totlebeu a informat trupele din nou precum şi in alte

impregiurări ci se aproprie momentul de a evacua Rumelia şi că va putea in cîteva septămâni a se intoarce pe la vetrele lor. Se zice asemene că generalul Totleben face pregătări pentru a 'şi transporta cartierul său general din Andrianopole la Rusciuc.

Pe de altă parte guvernorul general al Rumeliei Orientale, generalul Stalypun, a adresat funcţionarilor bulgari un nou aviz recomandându-le cu multă stăruinţă de a recunoaşte autoritatea d-lui Smidt, directorul financiar şi de a executa ordinile sale.

— Adunarea naţională bulgărească nu se va aduna la Tîrnova de cît in cursul lunei viitoare.

Revista Ziarelor

Ne vom abate un moment de la cestiunile politice, pentru a aborda un alt ordin de idei de cea mai mare importanţă pentru viitorul economic al ţerei noastre. Este vorba despre causele ce de câţi-va ani au inriurit şi inriuresc in mod spornic asupra inputinării comerciului de export a cerealelor nóstre.

De la 1875 mai cu seamă, a inceput să se semnaleze o micşorare de cereri pe pieţele noastre de cereale. Această micşorare s'a accentuat foarte tare cu deosebire in anul acesta, cînd este de notorietate publică că magasiele noastre gem de producte, cu preţuri foarte reduse, şi cu toate aceste cumpărători lipsesc. Nu mai vorbim de comerţul nostru de vite şi vinuri, ce altă dată era in floare şi acum au inceput şi aceste doue articole a decădea cu răpeziciune din diferite inprejurări.

Mulţi au creḑut pentru moment că scăderea balanţei de export era un ce accidental şi cu caracter trecĕtor. Cu cât inse timpul trece, cu cât cestiunea incepe a se studia şi limpeḑi mai mult cu atît reiesă credinţa că causa simţitoarei inputinări a exportului provine de la un ce permanent şi ingrijitor pentru avuţia nóstră agricolă.

Statele-Unite figurează pe primul plan între causele ce au inriurit nu numai in ţara noastră, dar chiar asupra comerţului de cereale din intreaga Europă. America, avênd pământuri vaste, pământuri incă virgine pentru ferul plugului, munca costând puţin şi mijloacele de comunicaţiune inmulţindu-se şi perfecţionându-se, a ajuns astăḑi să imple pieţele de la Londra, Marsilia, Liverpol, Nantes. Anvers, etc., cu cantităţi enorme de grâie, porumb, etc., şi să facă concurenţa cea mai teribilă la toate produsele agriculturei europene.

Numai Anglia, care până mai in anii din urmă cumpăra grêne de la ţerile de la Dunăre şi marea Neagră, astăḑi cumpără din America pe fie-care an pentru suma de 385 milioane.

Germania a devenit şi ea tributară in toată regula, de puţin timp a Statelor-Unite, câci astăḑi cumpără de acolo grâu, porumb, şuncă, etc., pentru o valoare de peste 230 milioane dolari.

Insuşi cărbunii Americei au inceput să năvălească pe pieţele Angliei şi să ia de la aceasta peste 100 milioane fr. pe fie-ce an.

O atare stare de lucruri a inceput să pună pe gînduri nu numai pe economiştii din Europa, ci pe toţi agricultorii şi exportatorii ce făceau marele comerţ a cerealelor.

Europa, cu vorbariţa scoală de *liber schimb*, priveşce pe fie-ce an cum îi sbóră peste Ocean mii de milioane de lei, şi America, după ce a inbracat'o cu bumbac, acum o hrăneşce cu grâu şi popuşoi, cu carne próspătă adusă in cutii, mâne o va incălḑi cu lemne şi cărbuni, şi peste puţin timp toată această stea de civilisaţiune ce se numeşce Europa nu va fi de cât o provinciă tributară a Lumii Noue.

Americanul, cu geniul seu mai practic, mai puţin vorbariţ, dar mai producĕtor, pe cánd Statele europene stau şi fac teorii de liber schimb, şi-a tras imprejur un cordon de tarife, şi a protegeat industriele sale, şi astăḑi inspăimêntă lumea cu produsele ce scóte şi cu sumele enorme de bani ce trage din Europa.

Anglia, zăpăcită de acest asalt ce se dă banilor sei, incepe acum a se frământa cu problema indestulării dintre proprietarii de pământuri şi locuitori, cari nu vor să mai lucreze, fiind rău plătiţi, ear proprietarii nu au de unde plăti, fiind-că nu vênd nimic din cât produc. Prima grevă agricolă s'a preâmblat deja pe stradele Londrei cu musica in frunte şi a ţinut un meeting la Exter-Hal. Grevîştii cer fixarea unui minimum de salar invariabil şi independent de vêndarea sau ne vêndarea produselor.

Această imprejurare aduce in Anglia rădicarea unei alte cestiuni destul de gravă, cestiunea proprietăţii. Proprietatea acolo e cu totul feudalistă şi n'a primit nici-un caracter de democratisare. Legea majoratului face ca intregi şi nebucăţite se treacă moşiele din tată in fiu, şi cu atare mod pământurile toate au ajuns mai numai in mîna a câţi-va proprietari. In toată Anglia nu sunt de cît vre 200 mii proprietari, pe cînd in Francia sunt 8 şi jumatate milióne.

(Voacea Covur).

DIN ŢARA.

— Ziarele din Bucureşti ne spun că d. Sturdza, in urma neisbăndei sale in cameră, cu ocasiunea discutărei in secţiuni a proectului de lege, in privinţa monopolului tutunului, ş'ar fi dat demisiunea din poslul de ministru al financelor.

— Cetim in „Rom. liberă„ :

După informaţiunele ce primim, d. general Manu ar fi trecut in neactivitate.

— Guvernul este autorisat a urma şi pe luna lui Ianuarie cu budgetul anului 1878.

— La 21 Noemvrie trecut s'a surpat o parte de pământ cu un numĕr de 20 case ale locuitorilor din comuna Mărgăritesci, judeţlu Râmnicu-Sĕrat. Causa acestui accident a fost ploile torenţiale, ce se urmau in luna Noemvrie.

DIN LOCALITATE.

Aflăm cu cea mai mare părere de rău că Companiea căei ferate Lemberg-Cernăuţi-Iaşi, cu ocasiunea reducerci personalului motivată de insuficienţa veniturilor, ar fi redus numai pe funcţionarii români, fără a ţine samă de convenţiunea ce există intre Statul romîn şi companie, care prevede că jumătate din impiegaţii drumului de fer să fie Români.

Puuem de o cam dată in vedere guvernului acast fapt, promiţind a reveni asupra lui de indată ce vom avea date precise.

Insertiuni si reclame.

Suntem rugaţi a publica următoarele linii :

Duminică 17 Dechemvrie sara, au avut loc in sala conservatorului de muzică din Iaşi un concert prea interesat.

Copilul violonist Carol Vondra in etate de: intre 10 şi 11 ani, au esecutat pe violină mai multe piese concertante de Beriot, Vieuxtemps şi Artot.

La acest concert au asistat şi toţi profesorii de muzică ai conservatorului, ear parte din ei au şi participat la el.

Programul in special au fost: piesele de violină executate de violonist cu acompaniament de Piano. Vre-o două piese de Canto, cîntete de D-na Cleofe (soprana).

Copilnl Vondra a executat acele piese de o greutate de primul rang cu o uşurinţă teribilă. Văzend acest copil executînd acele piese cu inocenţa sa, se pare că nu există greutăţi pentru violină; game cromatice, vetace, deosebite note duble, stacato, legato, tierse şi alte figuri muzical

je execută ca un bătrîn violonist cu o claritate şi uşurinţă incomparabilă, astfel că vĕzindul şi auzindul executînd muzica, uiţi că eşti inaintea unui copil do 10 ani. Ce va fi acest copil peste 2—3 ani? va fi de sigur un violonist celebru de prima ordine, ca Ioachim, David, etc. Ce va fi peste 4—6 ani? va fi un Paganini reinviat. Ce va fi in urmă? Va fi geniul muzical, poetul muzical, celebritatea muzicală a secol. XIX-lea, un ce care de la Mozart şi Beethoven nu s'au mai vezut.

In zilele din urmă a fost anunţat aice concertul tănărului. A. Rozemblum in etate de 18 ani. Comparativ cu vrista tănărului Vondra insă, acest din urmă (*Vondra*) e sigur că va deveni o celebritate din cele mai renumite. M. B.

Telegrame de prin ziare.

Constantinopole, 1 Ianuariu. — O intrunire de bancheri a avut loc sub preşedenţia Marelui Vizir. S'a hotărât a se rĕscumpăra pe fie-ce lună pentru o sută de mii de livre sterlinge, caimelele cari se vor retrage din circulaţie.

Philopopole, 1 Ianrari. — Domnul Volff, membru in comisiunea europeană a Rumeliei, delegat al Germaniei, a supus acestei comisiuni proectul unei ocupaţiuni mixte a provinciei după plecarea ruşilor; a propus apoi să dea Rumeliei aceiaşi organisaţiune pe care o are provîncia Libanului.

Constantinopole, 1 Ianuarie. — Se anunţă numirea lui Nashri-bey, secretarul ambasadei din Paris, in postul de guvernor al Libanului.

Sublima Poartă a hotărît a executa cu stăruinţă tractatul din Berlin in toate clausele sale.

Londra. 2 Ianuarie, — Trei părţi din divisiunea generalului Bidhulph a sosit peste Khojax şi merge spre Candahar, ocupat numai de o slabă garnisoană afgană.

Jakoub-Khan n'a oferit încă a se supune.

Constantinopole 2 Ianuarie. — Hotărîrea de a se rescumpara pe fie-care lună 100 mii livre sterlingi caimele a fost luată fiindcă brutarii din Constantinopole refusau de a primi această hărtiă monedă. S'au luat măsuri spre a înpedeca căderea caimelei mai jos de 438 lei.

Berlin 2 Ianuarie.—Ţiarul „Conrespondenţa provincială," vorbind de politica de pace urmată de puterile europene, ţicând. „In săptămânele din urmă toate puterile au manifestat şi chiar au făcut demarşe pentru a arăta voinţa lor de a ajunge la complecta executare a tratatului de Berlin. In anul nou dar orizontul este mai limpede de cât tot-d'auna, avend in vedere buna înţelegere dintre puteri. Viitorul prin urmare poate fi considerat ca asigurat."

Paris 2 Ianuarie. — Ţiarul „La France" anunţă că un curier de cabinet a plecat ieri cu ultimatul către beiul Tunisului.

Berlin 2 Ianari. — Principele ereditar a visitat ieri pe ambasadori cu ocasiunea anului nou.

D. de Saint-Vallier, ambasedorul Franciei, plecă la Parls. El se va opri la Friedrichsruche spre a visita pe principele de Bismark.

Berlin 2 Ianuarie. — Imperatul, primind pe miniştri, le a mulţumit de măsurile luate spre a combate pericolele ce sunt de temut, şi a adăogit că toată băgarea sea de seamă este cancentrată asupra acestui object.

Constantinopol 2 Ianuarie. — O iradea imperială autorisă pe Poartă a negocia tratatul definitiv cu Rusia,

Uă proclamţiune cătră Albanezi ii va invita a nu se opune la anexarea Podgoriţei şi a Sputzului cătră Montenegru; căci in cas contrar Poarta va fi silită de a le lua armele spre a asigura executarea tratatului de Berlin.

Atena 2 Ianuarie.—Comisiunea greco-turcă pentru rectificarea frontariilor dintre Grecia şi Turcia se va intălni aci spre a curma dificultăţile.

VARIETATI.

Principele moştenitor rus —bătut. — „Estrablat din Viena" spuno că 'i s'a scris din St. Petersburg: „Aci se vorbesce în secret că principele moştenitor, în urma intervenirei sale in cestia studenţilor, a fost condemnat de Ţar la arest in palatul lui şi că este păzit riguros de gendarmi şi agenţi poliţienesci.

Mai puţin sciut este că inainte de acéstă arestare a lui Cesarevici, s'a petrecut o scenă fórte insemnată intre el şi Ţar. Cesarevici a luat partida studenţilor şi a vorbit cu căldură in cestia lor. Ţarul s'a aprins de mânie aşa că a venit lucrul la un fapt, al cărui instrument, un baston al Ţarului rupt in doă, a rĕmas in locul unde s'a petrecut scena. Ţarul, in urma acestei iritarii, a zăcut trei zile: iar principele corónei a despărut in camerile palatului sĕu. Si asigură că pentru inlăturarea neinţelegirilor intre Ţar şi fiul sĕu, s'a chemat comitele Şuvalof din Londra la Petersburg. („Resboiul").

Institutul Urechia.

Preparaţiuni la Bacalaureat.

Clasa pregătitoare la bacalaureat (a VII-a liceală şi repetiţiuni generali) alipită la Institutul Urechia, se va strămuta de la 15 Ianuariu 1879 in centrul (piaţa Episcopiei) spre a se face acesibilă doritorilor de a urma cursul ei ca esterni.

Dintre profesorii cari au condus această clasă in semestrul trecut, vom aminti pe Domnii:

Doctorul in matemafici aret.

Dóctorul in litere Crăciunescu.

Li enţiatul in litere de la Facultatea din Paris, Theodorescu.

Profesorul public Dame, Urechia etc.

Se vor adauge in semestrul următor, in care cu deosebire incep materiile de clasa VII-a şi repetiţiunile generale, şi alţi profesori necesari, după importanţa numĕrului candidaţilor ce se vor inscrie.

Scoala nu este o fabrică si candidaţii află in ea lecţinni regulate şi complecte, insoţite de repetiţiuni generali bine făcute, Candidaţii cu 7 lase gimnasiale se vor putea presenta la esamenile din Mai; cei cari au de a trece clasa a VII-a numai in Octombre.

Inaugurarea in oraş a acestei clase fiind condiţionată in mare parte la numĕrul candidaţilor inscrişi, se deschide de pe acum listă de inscriere a d-nilor candidaţi. Inscrierea se va face in ori ce zi la librăria Graeve, sau la Institul Urechia de la 8—12 ore.

Direcţiunea.

11.

Multe din persoanele cărora ocupaţiunile nu le permit a sta acasă, nu se pot căuta când sunt afectate de guturaiuri bronchite, catarhe sau alte afecţiuni ale bronchelor sau plămânilor, acum cu *Capsulele lui Goyot cu gudron*, care inlocuesc ceaiurile, siropurile, lovehurile şi pastele pectorale, nemic mai lesne. Este de ajuns de a lua două de aceste capsule inainte de fie-ce mîncare. Flaconul conţinînd 60 capsule, acest tratament atît de eficace nu costa decît ţece sau cinci-spre-ţece centime pe ţi şi se scuteşte de ori ce altă medicaţiune. Pentru a evita numeroasele imitaţiuni, a exige pe fie-care flacon semnatura *Guyot* imprimat in trei culori.

Capsulele Guyot se găsesc in România la mai toate pharmaciele.

BIBLIOGRAFIE.

Martirii de la 48 şi Salvatorii de la 66 de d. G. Mărzescu, fost deputat in Constituanta din 1866. Se află de vêndare la Administraţia ziarului. Preţul unui exemplar un leu.

Calendariul „Resboiului" pe anul 1879 cu multe ilustraţii. — Se află de vînzare, cu preţul de 50 bani, la toţi debitanţii de ziare.

O păgină din istoria resboiului poporului român din 1877, de un martur ocular — Craiova, Tipografia fraţii Benvenişti, 1878.— Preţul 50 bani.

Vin Vechi de Uricani alb şi roş in butelce din Via subscrisului este iar de vîndare la Bacalia d-lui Ilie Stihi situată in Respintenea Stradei Păcurari şi Carol. — Preţul unei butelce este de la un franc in sus. — Butelcele dişărte se primesc inapoi drept 30 bani una.

Teodor Bonciu. (15 — 1)

Teatru Italian va da representaţiile următóre pentru serbători:

Luni 28 Decemvi *Ballo in Maschera*,
Marţi 26 „ *Ernani* şi
Mercuri 27 „ *Trovatore*.

UN BACALAUREAT, eşit cu succesiune n sesiunea trecută, doreste a pregăti de materiile de bacalaureat pe acei ce au trebuinţă de pregătire. A se adresa prin epistola cătră A. Urdicénu, student la facultate de ştiinţă fisico-naturale, Universitate din Iaşsy.

Pentru 500 Galbeni, se caută un asociat la o intreprindere industrială, a se adresa la biuroul administraţiei ziarului.

Tipografia Buciumului Român. Gerant I. Tufescu

№. 260. Duminica 31 Decemvre 1878. Anul II.

STEAUA ROMANIEI

ABONAMENTE
In Iaşi, un an . . . . . 24 lei
Trei luni . . . . . 7 „
Pentru străinătate se adaogă portul.

Redacţiunea şi Administratiunea
in casa Negruţzi. Strada Arcului
Un esemplar 10 bani

ANUNCIURI
Rêndul sau locul în pagina IV . . . . 15 bani
Inserţiuri şi reclame, rêndul . . . . 25 „
Scrisori nefrancate se refusă.

Iasi 30 Decemvre 1878.

Prea puţine ţile încă dispĕrţindune de anul 1879, să facem revista anului 1878, an care va lasa urme neşterse în istoria seculului nostru; căci în adevĕr, putem oare, arunc ând o ochire retrospectivă asupra celor petrecute în anul, care foarte curând ne părăseşte, să nu fim cuprinşi de o durere pătrunţĕtoare?

Inceputul anului 1878 a vĕzut legiunile generalului Gurko operând ca prin farmec trecerea Balcanilor, şi rĕspândindu-se pe câmpiile Traciei, eară Turcia în agonia sub ghiarĕle pajurei de pe ţermurile Nevei.

Consecinţa acestor fapte a fost tratatul de la Sfintul-Stefan, după care se da o soluţiune radicală chestiunei orientale în folosul exlusiv al Rusiei, care tindea a râdica pe ruinele imperiului Otoman un stat mare Slav, un regat cu o întindere de la Dunărea până la marea Egeă şi până aproape de porţile cetăţei lui Constantin.

Anglia, care până atunci părea a fi cuprinsă de somnolenţă, se deşteptă, şi, neţinênd sama de ameninţările marelui duce Nicolai, că va ocupa Ţarigradul, a dat ordine admiralului ei să forseze Dardanelele, şi să se prezinte înaintea Cornului-de-Aur

Esecutarea unor asemine măsuri putea fi considerată ca preludiul unui nou resboiu mult mai înfricoşat, de cât cel ce luase sfirşit.

Anglia era pe tăcute susţinută de Europa; şi Austria zicea că tratatul încheet la San-Stafano trebue să fie supus unui areopag european.

Incercările generalului Ignatieff de a distrage pe Austria şi a rumpe înţelegerea puterilor europene n'a avut nici un rezultat; înzĕdar acest inteligent diplomat şa secat talentul seu oratoric: contele Andrassy n'a vroit să iee în samă măgulitoarele propuneri ale sirenei Moscovite: a preferat a rĕmânea credincios dogmei unităţii europene; şi astfel numai, silită şi de opinia publică, care se rĕscula contra ambiţiunei sale, Rusia prin contele Şuvaloff a căutat a împăca, prin sacrificii reciproce, interesele ei şi ale adversarei sale Albionia.

Rezultatul ghibăciei contelui Şuvaloff a fost renumita convenţiune, după care Anglia părăsi cu puţină bărbăţie nobilele principii conţinute în circularea Salisbury.

Astfel numai s'au putut înlătura dificultăţile existente, şi s'a adunat Europa, prin reprezentanţii ei, la Berlin, unde n'au făcut alta de cât a consacra tocmelile părţilor antagoniste.

Istoria, judecătorul imparţial al faptelor omineşti, va judeca, credem, cu cuvenita severitate actele zisului congres: acte fără viaţă, ca unele ce nu sînt întemeiate pe vre un principiu solid; acte după care se despreţuesce şi anticul drept public al Eur pei şi dorinţele popoarelor, despre a cărora soartă se trata.

Şi în adevĕr, cum putea fi altfel după ce Europa a întreprins o lucrare imposibilă, adică punerea în armonie a tratatului dela San-Stefano cu tratatul din Paris, în alte cuvinte, principiul destrugerei cu principiul conservaţiunei?

Europa, în loc de a substitui soluţiunei rusă, o altă soluţiune dreaptă şi ecuitabilă, şi prin aceasta şi durabilă, s'a mărginit la oare-care cîrpeală a sfâşietei haine turceşti, a cusut, pentru ochii oamenilor, la loc bucăţile din care a mai putut compune imperiul turcesc, şi a crezut poate că astfel înlăturează catastrofa, fără să observe însă că cu modul acesta contribue la triumful panslavismului.

A împărţit Bulgaria în două, fără să vroească a vedea că Rumelia, mai cu samă după organizarea ce i s'a dat de impiegaţii lui Dundukoff şi de ofiţerii lui Totleben, nu este alta decât aceeaşi Bulgarie.

Biata Românie, după ce a vărsat sângele preţios al fiilor sei, după ce a dat semne şi probe despre vitalitatea sa, România, care după toate aceste a trebuit să fie pusă în poziţiune a îndeplini misiunea ei civilizatoare în orient, şi a servi de bulevard contra nesaţiului moscovit, care-i a fost soarta? A fost lasată pradă ghiarălor ruseşti; a fost afişietă, trunchiată şi cu despreţ ciuntită; a fost silită a părăsi moşia strămoşiască, şi a primi în schimb o bucată de pămînt lăcuită de elemente străine şi periculoase pentru exsistenţa sa politică; în cele din urmă, spre încoronare şi deriziune, este ameninţată sub pedeapsă de a nu i se recunoaşte independinţa, independinţă câştigată dealtminterlea cu sângele ei, a da drepturi egale la un nămol de vinitici, cari i-au cotropit ţara.

Serbia, care până mai dăunăzi se considera ca un centru puternic în Orient; Serbia, care se spera că va fi regenerată, pe de o parte a fost încunjurată de baionete austriace, pe de alta de Bulgaria; şi astfel a pierdut tot viitorul, dându-i-se numai nişte petice din Serbia veche spre consolare, sau mai bine zis spre deridere.

Montenegrul încă mai puţin s'a folosit.

In cele din urmă Grecia, dela care poate depindea soluţiunea chestiunei orientale, dacă ar fi ştiut cum să se poarte şi dacă n'ar fi plecat urechea la măgulitoarele şi veclenele sfaturi ale bătrînei Europe, a neglijat a profita de ocazie. şi n'a capatat spre resplata unui şir de umiliri ce a suferit, de cât o promisiune goală şi nehotărită că i se vor întocmi fruntariile.

Areopagul european însă nu s'a mărginit aci; după ce a dat ast-fel fărmăturile prânzului seu la moştenitorii legitimi ai bolnavului, a procedat într'un mod diametral opus la impărţală intre membrii sei cu multă generositate a moşiei străine.

A reinstalat pe Rusia la, ţĕrmurile Dunărei, de la care a fost indepartată prin tratatul de Paris; a destrus fortăreţele de pe acest fluviu; şi tot de-odată i-a cedat in Asia fortereţele Batumul şi Karsul, porţile imperiului otoman.

Austria, sub modestul pretext al ocupaţiunei provizoare a luat un milion şi jumătate din locuitori, cari nu vroiau să fie sub dinsa, cu dreptul a păşi la primă-vara viitoare spre Novibazar şi Mitroviţa.

Ear Anglia prin o convenţiune anterioară puse mâna pe insula Cipru, promiţênd introducerea civilizaţiunei la populaţiunile din Asia, ea care a oprit intrarea ziarelor, scrise in limba lui Demostenes şi Platon in acea insulă.

In urma acestora avem, credem, dreptul a susţine că in Berlin, departe de a se fi dat o soluţiune ecuitabilă chestiunei Orientale, s'a insemnat planul, după care mai

curînd sau mai târziu urmează a se efectua impărţiala imperiului Otoman intre puterile mari.

Eată cum şi ce fel Europa ştie a aplica dreptul; eată principiile, care-i servesc de călăuz la rezolvirea chestiunei, care o precupă de atâta timp!

Frumoasă dreptate! Europa poate să se mândrească astăzi de faptele sale; ear istoria va judeca-o şi-i va da verdictul cuvenit.

Desigur nu se poate prevedea nici preciza, durata stărei de lucruri creată prin tratatul din Berlin: ceea ce este positiv, ceea ce crede majoritatea mare a oamenilor luminaţi şi nepărtinitori, este că, pacea de care a făcut atâta paradă nobilul lord de Beaconsfield, acest demn fiu al Palestinei, nu este decât un armistiţiu provizor, care va inceta indată ce va sosi timpul ca Ruşii să se retragă cu totul de pe teritoriul turcesc.

Şi 'n adevăr, care este omul cu mintea sănătoasă, care va putea admite, fie pentru un moment macar, că armatele ţarului se vor retrage peste Balcani, Dunăre şi Prut, lăsând locurile ocupate de ei, şi locuitorii de pe acele locuri in voia soartei, faţă cu Austriacii, cari tind a se coborî la Mitrovitza şi cari intind viderile lor până la Salonic?

Să admitem insă că raţiuni de altă natură, raţiuni de politică interuă poate, vor indemna pe Ţar a-şi retrage armatele sale; dar in aseminea caz cine poate garanta că Rumelia şi Bulgaria, ast-fel precum sînt organizate, nu se vor uni de fapt? Şi cine atunci va hotărî şi va putea a le impune prescripţiunile tratatului din Berlin?

Turcia? dar nu numai că ea nu va fi in stare, ci aceasta va fi sĕmnalul unei rĕscoale generale in Orient.

Europa? dar ea cu atît mai puţin se va hotărî a impune vroinţa ei acestor popoarĕ, cu cit nu s'a hotărît de la inceputul resbelului a interveni.

Credinţa noastră este deci, că acolo, adică in Rumelia, se va proba in anul viitor apropiat, că faimoasa pace a nobilului lord Beaconsfield, fiind că n'a respectat nici un principiu de drept, nici un drept cîştigat bazat pe tratate, nici un drept al populaţiunilor, de soarta cărora cei din Berlin au dispus, că o aşa pace zicem, nu este viabilă, pentru simplul cuvînt că-i lipsesc condiţiunile de a fi atare.

Avem prin urmare tot dreptul a zice că, privim cu durere anul trecut şi cu ingrijire anul viitor, şi ne temem că bietele populaţiuni orientale au să sufere incă mult, căci dacă până ce in cele din urmă vor scapa de jugul turcesc, ele îşi vor fi schimbat numai stăpînul şi vor cădea sub jugul celor cari se adunaseră la Berlin in scop de a alina durerile lor şi a le face dreptate.

Dee domnul ca prevederile noastre se fie greşite. Şi că anul 1879 se fie mai drept şi mai ferice decît anul căruia a urmat.

DIN LOCALITATE.

Se apropie doue luni de zile de cînd s'au făcut ultimele alegeri comunale, şi cu toate acestea d. ministru de interne încă n'a aflat până astăzi cu cale să se rostéscă asupra resultatului acestor alegeri în ceea ce priveşce oraşul nostru şi să se milostivească a ne incuviinţa consiliul şi autoritatea comunală, care să se ocupe de interesele noastre locale.

Lumea spera, şi nu fără temeiu, că, după atîta aşteptare, după atîta codire din partea guvernului central, cel puţin de anul nou d. Brătianu va bine voi a se gîndi şi la soarta Iaşilor şi a-i da, macar ca dar, organele sale legitime, adică primariul şi ajutoarele.

Ei bine, până in momentul in care scriem se vede că toată aşteptarea a fost zadarnică. D-lui Brătianu nu-i pasă de Iaşi, nici de interesele şi nevoile sale!

Pentru ce această uitare? Pentru ce atîta urgie pentru această cetate, in deriziune numită a doua capitală a României?

Eată intrebările ce auzim in toate părţile că-şi fac concetăţenii nostri plini de intristare, intrebări la cari nimine nu este in stare să dee vre un respuns mulţumitor, vre-o lămurire cît de puţin justificabilă.

Intr'adevăr, pentru ce d. prim-ministru nu vrea să se pronunţe asupra alegerilor comunale din Iaşi?

Fi-va oare pentru că aceste alegeri, in special acelea ale colegiului al patrulea, au fost influenţate intr'un mod revoltator de autorităţile administrative, comunale şi de către gradele superioare ale gardei cetăţeneşci?

Dacă ar fi acesta motivul neverificărei alegerilor, atunci atitudinea complesantă ce păstrează ministeriul faţă cu acele autorităţi bănuite de ingerenţe in alegerile nóstre comunale ar fi dintre cele mai vinovate şi ar dovedi conivenţa complicitatea guvernului central cu autorităţile locale.

Dar poate d. Brătiauu nu vrea să confirme alegerile comunale icsene, fiind că majoritatea consilierilor aleşi nu este din grupul acela adecă prin care şi cu care partidul roş turtureză Iaşii şi Moldova de aproape trei ani de zile.

In asemine caz purtarea guvernului ar fi incă şi mai arbitrară, şi mai ilegală, şi mai vinovată, căci ar trada o animozitate din cele mai inverşunate in contra Iaşilor, a acestui leagăn al unirei, in contra acestei cetăţi nobile şi generoase, care a dat cele mai strălucite dovezi de abnegaţiune şi sacrificiu.

In ambele ipoteze, intirzierea ce pune d. Brătianu in verdictul seŭ asupra alegerilor ieşene este dintre cele mai vătămătoare pentru oraşul Iaşi, ale căruia interese sint toate lasate baltă, in cea mai completă părăsire, pe mînile puţin intelegente şi chibzuite ale fostului consiliu.

Dar chestiunea aceasta este prea importantă priveşte prea direct existenţa noastră municipală, pentru ca să nu fie nevoe de a insista mai mult asupră-i. Vom face aceasta in numărul viitor.

Am spus şi altă dată şi mai repetăm şi astăzi că de şi garda orăşănească este o instituţiune democratică, totuşi chipul după cum ea este constituită la noi pare mai mult a fi un mijloc de căpătuire, un instrument politic in mănile partidei de la putere, pe de o parte, eară pe de alta o sarcină impovărătoare pentru popor.

Aceste inconveniente s'ar micşura intru cît-va, dacă după sacrificiele ce se fac, această instituţiune ar aduce vre un folos real ţerei, dacă ar fi măcar un pas făcut către inarmarea generală pe care cu toţii o dorim, din nenorocire însă nu este ast-fel.

Să luăm drept exemplu oraşul nostru şi se aruncăm o privire asupra persoanelor ce sunt in capul gardei, şi ne vom convinge că instituţiea fie ea ori cît de democratică şi de naţională, totuşi comandată şi instruită de persoane, poate de altminterea unele din ele să fie ori cât de onorabile, fără cea mai elementară cunoştinţă in cele milităreşti, este, credem, o iustituţie ne serioasă, fără viaţă şi fără nici-un folos practic pentru nime, afară de cit pentru acei ce şi aici au găsit, ierte-ne-se expresiunea, un ciolănaş de ros.

Comuna a cheltuit anul trecut o sumă de 40,000 lei noi pentru garda naţională şi pentru anul viitor au trecut in budget o sumă aproape egală. Din această sumă se plăteşte leafa dd. maiori: Camban, Iorgu Tacu, etc., cite 80—120 lei pe lună. A-